

Translating...

နိုင်ငံတကာဥပဒေလက်စွဲစာအုပ်
ကိရိယာတန်ဆာပလာများစုဆောင်းခြင်း

တစ်စောင်ကြည့်ပါ

Translating...

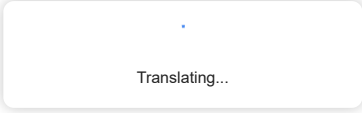
မျက်နှာဖုံးပေါ်ကဓာတ်ပုံဟာစွန်းနေတယ်
ကုလသမဂ္ဂအတွက်ဖန်ပြတင်းပေါက်
နယူးယောက်ရှိဥာနချုပ်အဆောက်အအုံ။ The
ကုလသမဂ္ဂ ဝန်ထမ်းများနှင့်ဗာခီချတ်ဂယ်လ်
ဒီဇိုင်းစွန်းဖန် panel ကိုလူဒါန်းခဲ့သည်
Dag မှအောက်မေ့ဖွယ်အဖြစ်ပြင်သစ်အနုပညာရှင်က
Hammarskjöldနှင့် (၁၅) ဦး သေဆုံးခဲ့သည်
ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်မစ်ရှင်တွင်လေယာဉ်ပျက်ကျ
၁၉၆၁ တွင်ကွန်ဂိုနိုင်ငံသည်ဒတ်ဟာHammarskjöldအဖြစ်အမှုဆောင်ခဲ့သည်
ယူနိုက်တက်၏ဒုတိယအတွင်းရေးမှူးချုပ်
၁၉၅၃၊ 10ပြီ ၁၀ ရက်မှသည်သူသေဆုံးချိန်အထိနိုင်ငံများ
18 စက်တင်ဘာ 1961 အပေါ်သူ့ကမိတ်ဆက်ပေးသည်
ငြိမ်းချမ်းရေးထိန်းသိမ်းမှု၏အယူအဆကိုချိုးဖြင့်ခဲ့သည်
နိဂါယ်ငြိမ်းချမ်းရေးဆု သူလည်းသတ်မှတ်
မိမိ၏ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆည်းကပ်ဝတ်ပြုမှုအပေါ် အခြေခံ၍ နိုင်ငံတကာဝန်ထမ်း၏အခန်းကဏ္ဍ။
ကုလသမဂ္ဂCharter ညာဉ်စာတမ်းနှင့်ပြည်သူ့ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ။

panel ထဲမှာ Chagall ရဲ့ရိုးရှင်းမှုနဲ့လှပမှုကိုဖော်ပြဖို့ကြိုးစားခဲ့တယ်
ကုလသမဂ္ဂဖြစ်ခဲ့သောငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်အစိကအသင်းအပင်း၏စံနမူနာများ
တည်ထောင်ခဲ့သည် ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်ချစ်ခြင်း၏သင်္ကေတများကို panel တစ်ခုလုံးတွင်တွေ့နိုင်သည်။
အလယ်ဗဟိုတွင်ကလေးငယ်ပါးမွန်မီးခြင်းကိုခံရသောကလေးငယ်၏ပုံဖြစ်သည်
ပန်းတစ်ပွင့်ကနေပေါ်ထွက်လာတဲ့ကောင်းကင်တမန်မျက်နှာ။ လက်ဝဲလက်
ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လူသားများငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်တောင်တနေကြောင်း၊
နှင့်ဥပဒေသကော်တ။ ဘယ်ဘက်တွင်မိခင်နှင့်လူများကိုပုံဖော်ထားသည်
ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်ရုန်းကန်နေရသည်။

အဖုံးဒီဇိုင်းသည်ဂရပ်ဖစ်ဒီဇိုင်းပညာရှင် Sean Bacon ၏ယဉ်ကျေးမှုဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ ၃

နိုင်ငံတကာဥပဒေလက်စွဲစာအုပ်
ကိုရိုယာတန်ဆာပလာများစုဆောင်းခြင်း

စာမျက်နှာ ၄

မူပိုင်ခွင့် © ကုလသမဂ္ဂ, 2017
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေလက်စွဲစာအုပ်၏အဓိကရည်မှန်းချက်မှာ သင်ကြားရေးနှင့် ဖြန့်ချိရေးကို မြှင့်တင်ရန်ဖြစ်သည်။
ကုလသမဂ္ဂအကူအညီပေးရေးအစီအစဉ်အရ ကမ္ဘာတဝှမ်းရှိ နိုင်ငံတကာဥပဒေများပြုစုရေးခြင်း၊
သင်ကြားခြင်း၊ လေ့လာခြင်း၊ ဖြန့်ချိခြင်းနှင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေကို ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာ တန်ဖိုးထားခြင်း၊ ဒီထုတ်ဝေမှု
ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မည်သည့်နေရာတွင်မဆို ဤရည်မှန်းချက်ကို ရှေ့သို့ တက်ရန် ပညာရပ်ဆိုင်ရာ ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် ပြန်လည်ထုတ်ဝေနိုင်သည်။ ဖြစ်နိုင်သမျှ
အောက်ပါ ကုလသမဂ္ဂ ဝက်ဘ်ဆိုက်များဖြစ်သော <http://legal.un.org/poa> နှင့်
<http://legal.un.org/avl>

စာမျက်နှာ ၅

စာအုပ်တစ်အုပ်

- အခန်း (၁) ကုလသမဂ္ဂ Charter ှိညာဉ်စာတမ်းနှင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံး၏ ပြဌာန်းချက်
တရားမျှတမှု၏
- အခန်း II ။ စာချုပ်များ၏ ဥပဒေ
- အခန်း ၃ ။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ
ပြည်နယ်များ
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ
- အခန်း IV ။ သံတမန်ရေးနှင့် ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး
- အခန်း ၅ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတာဝန်

အခန်း ၆ ။ နိုင်ငံတကာအငြင်းပွားမှုများငြိမ်းချမ်းစွာဖြေရှင်း
အထွေထွေတူရိယာ
အဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာနှင့်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းဆိုင်ရာစည်းမျဉ်းများ

အခန်း ၇ ။ နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေး

အခန်း ၈ ။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလူ့အခွင့်အရေးဥပဒေ
အဓိကတူရိယာများ
အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းနှင့်စောင့်ကြည့်လေ့လာခြင်း
ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်
ဌာနေတိုင်းရင်းသားများ
ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု
ဘာသာတရားသို့မဟုတ်ယုံကြည်ချက်
စီးပွားရေးနှင့်လူ့အခွင့်အရေး
ပြန်လည်ကုစားပိုင်ခွင့်နှင့်ပြန်လည်ကုစားပိုင်ခွင့်

အခန်း IX ။ လူများ၏လွှဲပြောင်းမှုနှင့်နိုင်ငံတကာရွှေ့ပြောင်းမှုဥပဒေ
ဒုက္ခသည်များ
နိုင်ငံမဲ့ခြင်း
ပြည်တွင်းရွှေ့ပြောင်းဒုက္ခသည်များ
ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများ

စာအုပ် ၂

အခန်း (၁၀) လက်နက်ကိုင်ပွဲပွဲစစ်ပွဲဥပဒေ
အဓိကတူရိယာများ
လက်နက်ကိုင်ပွဲစစ်ပွဲရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိဖျက်ဆီးခြင်းမှယဉ်ကျေးမှုကာကွယ်မှု

အခန်း XI ။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ
နိုင်ငံတကာရာဇဝတ်မှုများ
ကန့်သတ်ချက်များ၏ပြဌာန်းချက်
ကုလသမဂ္ဂဝန်ထမ်းများ
ကြေးစား
အပြန်အလှန်တရားဝင်အကူအညီနှင့်လွှဲပြောင်းမှု

စာမျက်နှာ ၆

အခန်း XI ။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ (အဆက်)
ယခင်ယူဂိုဆလားဗီးယားများအတွက်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပြစ်မှုဆိုင်ရာခုံရုံး
ရ ဝ မ်ဒါအတွက်နိုင်ငံတကာရာဇဝတ်မှုများ
ပြစ်မှုဆိုင်ရာခုံရုံးများအတွက်နိုင်ငံတကာအကြွင်းအကျန်ယန္တရား
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံး

အခန်း XII ။ လက်နက်ဖျက်သိမ်းခြင်းနှင့်မပြန်ပေးရေး

စာအုပ် (၃)

အခန်း XIII ။ ပင်လယ်ဥပဒေ
ကုလသမဂ္ဂပင်လယ်ပြင်ဆိုင်ရာဥပဒေနှင့်ဆက်စပ်သောစာချုပ်များ
ရေကြောင်းအငြင်းပွားမှုများ

အခန်း XIV ။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသာယာဝတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာဥပဒေ
ဖွံ့ဖြိုးရေးနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်
လေထုကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးနှင့်ရာသီဥတုပြောင်းလဲမှု
ဇီဝဗေဒမတူကွဲပြားမှု
အန္တရာယ်ရှိသောလူ့ရှားပါးမှုများနှင့်ပစ္စည်းများ
သက်တောင့်

အခန်း XV ။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာရေလမ်းကြောင်း

စာအုပ်လေး

အခန်း XVI ။ နိုင်ငံတကာအလုပ်သမားဥပဒေ
အခြေခံတူရိယာ
ကြေငြာချက်များ

အခန်း XVII ။ ယဉ်ကျေးမှုဆက်ဆံရေးဥပဒေ

အခန်း XVIII ။ နိုင်ငံတကာကုန်သွယ်ရေးနှင့်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဥပဒေ
ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေးအဖွဲ့
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကုန်သွယ်မှုဥပဒေဆိုင်ရာကုလသမဂ္ဂကော်မရှင်
ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု
ကုန်သွယ်ရေးနှင့်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုများ

Translating...

စာမျက်နှာ ၇

နိုင်ငံတကာဥပဒေလက်စွဲစာအုပ်
ကိရိယာတန်ဆာပလာများစုဆောင်းခြင်း
တစ်စောင်ကြည့်ပါ

စာမျက်နှာ ၉

မာတိကာ	
စာအုပ်တစ်အုပ်	
မှီခိုခြင်း	စာမျက်နှာ
မှီခိုခြင်း	xiii
အခန်း ၁	
ကုလသမဂ္ဂပုဂ္ဂလိကလမ်းညွှန်စာတမ်းနှင့်	
နိုင်ငံတကာတရားရုံး၏အထူးအဖွဲ့	
၁။ ကုလသမဂ္ဂပုဂ္ဂလိကလမ်းညွှန်စာတမ်း	၃
၂။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံး၏ပြဌာန်းချက်	၂၃
အခန်း II	

စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

3. စာချုပ်များ၏ဥပဒေအပေါ် ဗီယက်နာကွန်ဗင်းရှင်း။	၃၇
၄။ စာချုပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ နိုင်ငံများဆက်ခံရန်ဗီယက်နာကွန်ဗင်းရှင်း။	56
၅။ ပြည်နယ်များအကြားစာချုပ်များ၏ဥပဒေနှင့် ပတ်သက်၍ ဗီယက်နာကွန်ဗင်းရှင်းနှင့် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများအကြား။	၇၂
၆။ စာချုပ်များအပေါ်လက်နက်ကိုင်conflicts ဝိပက္ခများ၏သက်ရောက်မှုများအကြောင်းဆောင်းပါးများ။	၉၇

အခန်း ၃
နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

ပြည်နယ်များ

၇။ နိုင်ငံများ၏အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်များဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်။	၁၀၃
၈။ နိုင်ငံများ၏အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်များဆိုင်ရာကြေငြာစာတမ်း။	၁၀၅
၉။ နိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်ပတ်သက်ပြီးနိုင်ငံတော်ဆက်ခံရန်ဗီယက်နာကွန်ဗင်းရှင်းနှင့်ကြွေးမြီ။	၁၀၇
၁၀။ နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ လူပုဂ္ဂိုလ်များ၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုဆိုင်ရာဆောင်းပါးများ။	၁၁၈
၁၁။ ကုလသမဂ္ဂ၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ဆိုင်ရာဥပဒေများနှင့်၎င်းတို့၏ပိုင်ဆိုင်မှုဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်	၁၂၃
(စာချုပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ နိုင်ငံများအစဉ်အဆက်ဆက်ခံခြင်းဆိုင်ရာဗီယက်နာကွန်ဗင်းရှင်းကိုလည်းကြည့်ပါ။ အခန်း ၂၊ နံပါတ် ၄)	

စာမျက်နှာ ၁၀

၈။ နိုင်ငံတကာဥပဒေလက်စွဲစာအုပ်	စာမျက်နှာ
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ	
ကုလသမဂ္ဂ၏အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်း။	၁၃၃
၁၃။ အထူးအေဂျင်စီများ၏အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်း။	၁၃၈
အခန်း IV သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး	
သံတမန်ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာဗီယက်နာကွန်ဗင်းရှင်း။	149
၁၄။ (က) သံတမန်ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာဗီယက်နာကွန်ဗင်းရှင်း၏နောက်ဆက်တွဲပရိတိုကော နိုင်ငံသားရယူခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။	159
၁၄။ (ခ) သံတမန်ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာဗီယက်နာကွန်ဗင်းရှင်း၏နောက်ဆက်တွဲစာချုပ် အငြင်းပွားမှုများ၏မသင်မနေရခြေရှင်း။	၁၆၁
ကောင်စစ်ဝန်ရုံးဆိုင်ရာဗီယက်နာကွန်ဗင်းရှင်း။	၁၆၂
၁၅။ (က) ကောင်စစ်ဆိုင်ရာဆက်ဆံမှုဆိုင်ရာဗီယက်နာကွန်ဗင်းရှင်း၏နောက်ဆက်တွဲစာချုပ် နိုင်ငံသားရယူခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။	၁၈၁
၁၅။ (ခ) ကောင်စစ်ဆိုင်ရာဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာဗီယက်နာကွန်ဗင်းရှင်း၏နောက်ဆက်တွဲပရိတိုကော အကြောင်း အငြင်းပွားမှုများ၏မသင်မနေရခြေရှင်း။	၁၈၂
၁၆။	၁၈၄
၁၆။ (က) အထူးရည်မှန်းချက်များနှင့်ပတ်သက်သောပစ်ခတ်မှုတစ်ခုတည်းပါနောက်ဆက်တွဲစာချုပ်ပါအချက်များ အငြင်းပွားမှုများမသင်မနေရခြေရှင်း။	၁၉၆
၁၇။ နိုင်ငံများနှင့်ဆက်ဆံရေးတွင်နိုင်ငံများ၏ကိုယ်စားပြုမှုဆိုင်ရာဗီယက်နာကွန်ဗင်းရှင်း တစ်လောကလုံးဇာတ်ကောင်၏နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ။	၁၉၇
၁၈။ သံတမန်ရေးရာစာချုပ်နှင့်သံတမန်အိတ်အခြေအနေဆိုင်ရာဆောင်းပါးများမူကြမ်း သံတမန်ရေးရာ Courier နှင့် optional ကို protocols များဖြင့်လိုက်ပါသွားမဟုတ်ပါဘူး။	220

အခန်း ၅
နိုင်ငံတကာတာဝန်

၁၉။ အာကာသဆိုင်ရာပစ္စည်းများကြောင့်ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများအတွက်နိုင်ငံတကာတာဝန်ယူမှုဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်။	၂၃၂
၂၀။ နိုင်ငံတကာအနေဖြင့်နိုင်ငံတကာမှားယွင်းသောလုပ်ရပ်များအတွက်တာဝန်ယူမှုအကြောင်းဆောင်းပါးများ။	၂၃၇
၂၁။ သံတမန်ရေးရာကာကွယ်မှုဆိုင်ရာဆောင်းပါးများ။	၂၄၆
၂၂။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ၏တာဝန်ဝတ္တရားများ။	၂၄၉
နယ်စပ်ဖြတ်ကျော်ထိခိုက်မှုထွက်ပေါ်လာသောဆုံးရှုံးမှုများခွဲဝေချထားပေးခြင်းနှင့်ပတ်သက်သောအခြေခံမူများကိုလည်းကြည့်ပါ အန္တရာယ်ရှိသောလှုပ်ရှားမှုများ၊ အခန်း XIV၊ အမှတ် 117; နှင့် အန္တရာယ်ရှိသောလှုပ်ရှားမှုများမှနယ်စပ်ဖြတ်ကျော်ထိခိုက်မှုကာကွယ်ခြင်းဆိုင်ရာဆောင်းပါးများ၊ အခန်း (၁၄)၊ အမှတ် ၁၁၈)	

Translating...

စာမျက်နှာ ၁၁

မာတိကာ

IX

စာမျက်နှာ

အခန်း ၆
နိုင်ငံတကာအငြင်းပွားမှုများငြိမ်းချမ်းစွာဖြေရှင်း

အထွေထွေတူရိယာ	
၂၃။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုများကိုငြိမ်းချမ်းစွာဖြေရှင်းရေးသဘောတူညီချက် (၁၈၉၉)။	265
၂၄။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုများကိုငြိမ်းချမ်းစွာဖြေရှင်းရေးသဘောတူညီချက် (၁၉၀၇)။	၂၇၄
၂၅။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုများငြိမ်းချမ်းစွာဖြေရှင်းရေးအတွက်မနီလာကြေငြာချက်။	၂၈၉
၂၆။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာစေ့စပ်ညှိနှိုင်းမှုအတွက်အခြေခံမူများနှင့်လမ်းညွှန်ချက်များ။	၂၉၃
အဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာနှင့်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းဆိုင်ရာစည်းမျဉ်းများ (အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံး၏ပြဌာန်းချက်၊ အခန်း ၁၊ ၂ ကိုကြည့်ပါ)	
၂၇။ ခုံသမာဓိဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဆိုင်ရာစံပြစည်းကမ်းများ။	၂၉၄
၂၈။ ကုလသမဂ္ဂ၏စံပြစည်းမျဉ်းများ ပြည်နယ်များအကြားအငြင်းပွားမှုများ၏ညှိနှိုင်း။	၃၀၂
၂၉။ အနုညာတစီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဆိုင်ရာတရားရုံး။	၃၀၇
(ကုန်သွယ်မှုနှင့်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုများဆိုင်ရာအခန်း၊ အခန်း XVIII ကိုလည်းရှု။)	

အခန်း ၇
နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေး

(ကုလသမဂ္ဂပCharter ှ်ညာဉ်စာတမ်း၊ အခန်း ၁၊ နံပါတ် ၁ ကိုကြည့်ပါ)	
၃၀။ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်စည်းလုံးခြင်း။	327
၃၁။ ခင်မင်ရင်းနှီးသောဆက်ဆံရေးနှင့်စပ်လျဉ်း။ နိုင်ငံတကာဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းများအပေါ်ကြေငြာခြင်းနှင့် ကုလသမဂ္ဂပCharter ှ်ညာဉ်စာတမ်းနှင့်အညီပြည်နယ်များအကြားပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု။	330
၃၂။ ကျူးကျော်ခြင်း၏အဓိပ္ပါယ်။	336
၃၃။ တားဆီးခြင်းနိယာမ၏ထိရောက်မှုကိုမြှင့်တင်ရန်ကြေငြာချက် နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးအတွက်အင်အားသုံးခြိမ်းခြောက်မှုသို့မဟုတ်အသုံးပြုမှုကန့်သတ်ခြင်း။	338
ဖြစ်နိုင်သည့်အငြင်းပွားမှုများနှင့်အခြေအနေများကိုကာကွယ်ခြင်းနှင့်ဖယ်ရှားခြင်းဆိုင်ရာကြေငြာချက် နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးနှင့်ကုလသမဂ္ဂ၏အခန်းကဏ္ဍ၏ငြိမ်းခြောက်နေသည့် ဒီလယ်ပြင်ဦး။	342

စာမျက်နှာ ၁၂

x

နိုင်ငံတကာဥပဒေလက်မှတ်စာအုပ်

စာမျက်နှာ

အခန်း ၈
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလူ့အခွင့်အရေးဥပဒေ

အဓိကတူရိယာများ	
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလူ့အခွင့်အရေးကြေငြာစာတမ်း။	349
လူမျိုးရေးခွဲခြားဆက်ဆံမှုများအားလုံးပျောက်ရေးဆိုင်ရာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်း။	353
စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာအခွင့်အရေးများဆိုင်ရာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပAnt ှ်ညာဉ်။	362
37. (က) စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးဆိုင်ရာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပAnt ှ်ညာဉ်စာချုပ်အားနောက်ဆက်တွဲသဘောတူစာချုပ် နှင့်ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာအခွင့်အရေးများ။	369
အရပ်ဘက်နှင့်နိုင်ငံရေးအခွင့်အရေးများဆိုင်ရာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပAnt ှ်ညာဉ်။	375
38. (က) နိုင်ငံသားနှင့်နိုင်ငံရေးအခွင့်အရေးများဆိုင်ရာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပAnt ှ်ညာဉ်စာချုပ်အားနောက်ဆက်တွဲသဘောတူစာချုပ် အရပ်ဘက်ဆိုင်ရာနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပAnt ှ်ညာဉ်စာချုပ်ပါအချက် ၂ ချက် သေဒဏ်ဖျက်သိမ်းရေးရည်ရွယ်သည့်နိုင်ငံရေးအခွင့်အရေးများ။	392
အမျိုးသမီးများအားခွဲခြားဆက်ဆံမှုများအားလုံးပျောက်ရေးသဘောတူစာချုပ်။	394

39. (က) ပုံစံအားလုံးကိုဖျက်သိမ်းခြင်းဆိုင်ရာပုဒ်မသည်စာတမ်း၏နောက်ဆက်တွဲပရိုတိုကောအမျိုးသမီးများအပေါ် ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်း။	403
ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်အခြားရက်စက်မှု၊ ပြစ်ဒဏ်။	407
40. (က) ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်အခြားဆန့်ကျင်သောကွန်ဗင်းရှင်း၏နောက်ဆက်တွဲပရိုတိုကော ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော။	416
ကလေးသူငယ်အခွင့်အရေးများဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်း။	425
၄၁။ (က) ကလေးသူငယ်အခွင့်အရေးဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်း၏နောက်ဆက်တွဲလုပ်ထုံးလုပ်နည်း လက်နက်ကိုင်ပုဂ္ဂိုလ်များပဏ္ဍိတကလေးများပါ ဝင်မှု။	440
၄၁။ (ခ) ကလေးသူငယ်အခွင့်အရေးဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်း၏နောက်ဆက်တွဲသဘောတူစာချုပ် ကလေးရောင်းချခြင်း၊ ပြည်တန်ဆာလုပ်ငန်းနှင့်ကလေးညစ်ညမ်းရုပ်ပုံစာပေများ။	444
41. (ဂ) ကလေးသူငယ်အခွင့်အရေးများဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်း၏နောက်ဆက်တွဲပရိုတိုကော တစ်ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ထုံးလုပ်နည်းပေါ်မှာ။	450
ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားအားလုံး၏အခွင့်အရေးများကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဆိုင်ရာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတူညီချက် နှင့်၎င်းတို့၏မိသားစုဝင်များ။	456
မသန်စွမ်းသူများ၏အခွင့်အရေးများဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်။	482
၄၃။ (က) အခွင့်အရေးဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်၏နောက်ဆက်တွဲပရိုတိုကော မသန်စွမ်းသူများ။	501
လူများအားအကာအကွယ်ပေးရေးအတွက်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်း အတင်းအကျပ်ပျောက်ဆုံးမှု။	504

စာမျက်နှာ ၁၃

မာတိကာ

xi

စာမျက်နှာ

အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းနှင့်စောင့်ကြည့်လေ့လာခြင်း ချိုးဖောက်မှုများနှင့်သက်ဆိုင်သောဆက်သွယ်ရေးနှင့်ဆက်ဆံရာတွင်လုပ်ထုံးလုပ်နည်း လူ့အခွင့်အရေးနှင့်အခြေခံလွတ်လပ်ခွင့်များ။	517
46. လူ့အခွင့်အရေးနှင့်ပတ်သက်သည့်ဆက်သွယ်မှုများကိုကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းပုံနည်းလမ်း။	519
47. ဗီယက်နာကြေငြာချက်နှင့်လုပ်ဆောင်မှုအစီအစဉ်။	521
48. လူ့အခွင့်အရေးကောင်စီ။	541
49. ကုလသမဂ္ဂလူ့အခွင့်အရေးကောင်စီ။	544
50. ၏ထိရောက်သောလုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုခိုင်မာစေခြင်းနှင့်တိုးမြှင့်ခြင်း လူ့အခွင့်အရေးစာချုပ်အဖွဲ့စနစ်။	562
ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့် 51. ကိုလိုနီနိုင်ငံများနှင့်ပြည်သူများလွတ်လပ်ရေးရရှိရေးကြေငြာချက်။	568
သဘာဝအရင်းအမြစ်များအပေါ်အမြဲတမ်းအချုပ်အခြာအာဏာ။	570
(ခင်မင်ရင်းနှီးသောဆက်ဆံမှုများနှင့်ပတ်သက်။ နိုင်ငံတကာဥပဒေ၏အခြေခံမူအပေါ်ကြေငြာချက်ကိုလည်းကြည့်ပါ ကုလသမဂ္ဂပုဒ်မ ၂၁။ ညာဉ်စာတမ်းနှင့်အညီပြည်နယ်များအကြားပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၊ အခန်း ၇၊ နံပါတ် ၃၁)	
ဌာနေတိုင်းရင်းသားများ 53. ဌာနေတိုင်းရင်းသားများ၏အခွင့်အရေးဆိုင်ရာကုလသမဂ္ဂကြေငြာချက်။	572
ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဆိုင်ရာအခွင့်အရေးကြေငြာချက်။	580
ဘာသာတရားသို့မဟုတ်ယုံကြည်ချက် သည်းမခံခြင်းနှင့်ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်းပုံစံအားလုံးကိုဖယ်ရှားပစ်ရန်ကြေငြာချက် ဘာသာရေးသို့မဟုတ်ယုံကြည်ချက်အပေါ်အခြေခံမူတယ်။	584
စီးပွားရေးနှင့်လူ့အခွင့်အရေး စီးပွားရေးနှင့်လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာလမ်းညွှန်ချက်များ - အကောင်အထည်ဖော်ခြင်း ကုလသမဂ္ဂ“ ကာကွယ်၊ လေးစားရန်နှင့်ကုစားရန်” မူဘောင်။	587
ပြန်လည်ကုစားပိုင်ခွင့်နှင့်ပြန်လည်ကုစားပိုင်ခွင့် ဒုက္ခသည်များအတွက်ပြန်လည်ကုစားရေးနှင့်လျော်ကြေးပေးခြင်းဆိုင်ရာအခြေခံသဘောတရားများနှင့်လမ်းညွှန်ချက်များ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလူ့အခွင့်အရေးဥပဒေချိုးဖောက်မှုများနှင့်ကြီးလေးသောချိုးဖောက်မှုများ နိုင်ငံတကာလူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဥပဒေ။	605

စာမျက်နှာ ၁၄

Translating...

စာမျက်နှာ

အခန်း IX
လူများ၏လှုပ်ရှားမှုနှင့်နိုင်ငံတကာရွှေ့ပြောင်းမှုဥပဒေ

ဒုက္ခသည်များ	
ကုလသမဂ္ဂဒုက္ခသည်များဆိုင်ရာမဟာမင်းကြီးရုံး၏ပြဌာန်းချက်။။။။။	615
ဒုက္ခသည်များ၏အခြေအနေနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်ကွန်ဗင်းရှင်း။။။။။	618
၅၉။ (က) ဒုက္ခသည်များ၏အခြေအနေနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်စာချုပ်။။။။။	634
နယ်မြေခိုလှုံခွင့်ဆိုင်ရာကြေငြာချက်။။။။။	636
နိုင်ငံမဲ့ခြင်း	
၆၁။ နိုင်ငံမဲ့သူများ၏အခြေအနေနှင့်ပတ်သက်သောသဘောတူညီချက်။။။။။	638
နိုင်ငံမဲ့ခြင်းကိုလျှော့ချခြင်းဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်။။။။။	651
ပြည်တွင်းရွှေ့ပြောင်းဒုက္ခသည်များ	
ပြည်တွင်းရွှေ့ပြောင်းမှုများအပေါ်လမ်းညွှန်ချက်များ။။။။။	657
ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများ	
(ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများနှင့်အသင်း ဝ င်များ၏အခွင့်အရေးများကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဆိုင်ရာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်းကိုကြည့်ပါ မိသားစု၊ အခန်း ၈၊ အမှတ် ၄၂)။	

စာမျက်နှာ ၁၅

ကြိုတင်

အဆိုပါ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေလက်စွဲစာအုပ်ရုံး၏ Codification တိုင်းကပြင်ဆင်ခဲ့ပါတယ်။ ကုလသမဂ္ဂလူ့ အခွင့်အရေးဆောင်ရွက်မှုအစီအစဉ်၊ အထွေထွေညီလာခံဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အညီအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေကိုနှိုးဆော်လှယ်ပွဲနှင့်ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာလေးမြတ်တန်ဖိုးထားခြင်း 14 ဒီဇင်ဘာလ 2015 tion 70/116 ။

ဂါနာနိုင်ငံဆိုင်ရာသံအမတ် Emmanuel K. Dadzie ကဤအစီအစဉ်ကိုစတင်ရန်အဆိုပြုထားသည်။ ၁၈ ကြိမ်မြောက်အထွေထွေညီလာခံ၏ဆင့်မောက်မတီဒုက္ခကChairman္အဖြစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က အာဖရိကစွဲတန်း၊ ဘယ်လ်ဂျီယံ၊ ဂါနာနိုင်ငံဆိုင်ရာလန်ဒန်တို့ ဦးဆောင်သောကြိုးပမ်းမှုများအပြီးတွင် General Assembly သည် ၁၉၆၅ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၀၉၉ (XX) အရအကူအညီအစီအစဉ်ကိုထူထောင်ရန်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံတကာဥပဒေကိုပိုမိုခိုင်မာစေရန်အတွက်နိုင်ငံတကာဥပဒေကိုပိုမိုသိရှိနားလည်စေရန် ဒေသတွင်းငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးနှင့်ပြည်နယ်များအကြားချစ်ကြည်ရင်းနှီးသောဆက်ဆံရေးနှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကိုမြှင့်တင်ရန် အဆိုပါ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေလက်စွဲစာအုပ်အဆိုပါ Codification Divi- အသုံးပြုသောတူရိယာတစ်ခုစုဆောင်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကူညီထောက်ပံ့မှုအစီအစဉ်အောက်ရှိသင်တန်းများအတွက်လေ့လာရန်အထောက်အကူပြုပစ္စည်းများဖြစ်သည်။ ဒီထုတ်ဝေမှု ၂၀၁၅ နှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင်စတင်တည်ထောင်ခဲ့သောငါးဆယ်မြောက်နှစ်ပတ်လည်နေ့ကိုကျင်းပရန်ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာအနှံ့ရှိနိုင်ငံတကာဥပဒေများအားသင်ကြားခြင်းနှင့်ဖြန့်ဝေခြင်းများကိုမြှင့်တင်ရန်၊ ၎င်းတင်ရန်နိုင်သည်။ ကုလသမဂ္ဂအကူအညီအစီအစဉ်၏ ဝ ဘ်ဆိုဒ်နှင့်နိုင်ငံတကာအော်ဒီယံရုပ်မြင်သံကြားစာကြည့်တိုက် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေသည်အခမဲ့ဖြစ်သည်။ - သင်ကြားမှုကိုတိုးမြှင့်နိုင်ရန်အတွက်ပညာရေးဆိုင်ရာရည်ရွယ်ချက်များအတွက်ပြန်လည်ထုတ်လုပ်ခြင်းခံရနိုင်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိမည်သည့်နေရာတွင်မဆိုနိုင်ငံတကာဥပဒေများဖြန့်ဝေခြင်း။

အဆိုပါ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေလက်စွဲစာအုပ်ရည်ညွှန်း၏အထွေထွေအလုပ်အဖြစ်အသုံးပြုခံရဖို့ရည်ရွယ်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ စာအုပ်လေးမျိုးပါဝင်သည်။

စာအုပ် ၁ တွင်ကုလသမဂ္ဂ၏ပCharterာညီစာတမ်းနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပြဌာန်းချက်ပါရှိသည်။ တရားရုံးချုပ်၊ စာချုပ်များ၊ နိုင်ငံတကာဥပဒေများနှင့်သက်ဆိုင်သောစာချုပ်စာတမ်းများ၊ သံတမန်ရေးရာနှင့်ကောင်စီဝန်ဆက်ဆံရေး၊ နိုင်ငံတကာတိုင် ဝ န်ယူမှု။

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလူ့အခွင့်အရေးဥပဒေနှင့်လုပ်ရှားမှု

စာအုပ် (၂) တွင်လက်နက်ကိုင်ပဏ္ဍိတပစ္စည်းကွပ်ကဲရေးဥပဒေ၊

လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေးနှင့်မပြန့်ပွားရေးဥပဒေ။

စာအုပ် (၃) တွင်ပင်လယ်ဥပဒေနှင့်သက်ဆိုင်သောတူရိယာများ။

ဥပဒေနှင့်နိုင်ငံတကာရေးစီး။

စာအုပ်လေးတွင်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအလုပ်သမားဥပဒေ၊

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကုန်သွယ်မှုနှင့်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဆိုင်ရာဥပဒေများလည်းပါဝင်သည်။

လွယ်ကူစွာကိုးကားနိုင်ရန်စာအုပ်တစ်အုပ်ချင်းစီသည်စာအုပ်လေးအုပ်စလုံး၏အကြောင်းအရာများကိုဖြည့်သုံးသပ်ထားသည့် တစ်ခုချင်းစီကိုသက်ဆိုင်ရာအသံအတိုးအကျယ်အတွက် contents တွေကိုအသေးစိတ်ဖော်ပြထားပါသည်။

လက်ရှိအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတူရိယာစုဆောင်းမှုပြုစုသူသည်မဟုတ်။ စာသားများထည့်သွင်း

သူတို့အင်အားဖြည့်တင်းပြီးနောက်နောက်ဆက်တွဲတူရိယာမပြင်ဆင်ချက်များနှင့်ပြင်ဆင်မှုများ၊

ပါတီများအားလုံးအတွက်ပြင်ဆင်ချက်များအင်အားဖြည့်သည်ဖြစ်စေမစားသည်ဖြစ်စေ၊ သာစာသားများ

သက်ဆိုင်ရာသက်၏ချုပ်နှောင်ထားထဲမှာထားရှိမည်ဖြစ်တူရိယာစုဆောင်းရင်းဖြစ်စည်းရန်။ The

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေလက်စွဲစာအုပ်ကိုသတင်းနှင့်ပညာရေးအတွက်သာထုတ်ဝေသည်။

Translating...

· <http://legal.un.org/poa/> နှင့် <http://legal.un.org/avl> အသီးသီးကြည့်ရှုပါ။

xiii

စာမျက်နှာ ၁၇

အခန်း ၁

အဆိုပါ United nations ၏ Charter ဝိညာဉ်စာတမ်းနှင့်
JUSCt ၏ International CoUrt ၏ statUte

Translating...

1945 ဇွန်လ 26 ရက်နေ့တွင် San Francisco မှာပြုလေ၏
အင်အားသုံးသို့ entry ကို: 24 အောက်တိုဘာ 1945

ကျနော်တို့ကုလသမဂ္ဂ၏လူ
ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝတွင်နှစ်ကြိမ်ဖြစ်သောစစ်ဘေးဒဏ်မှနောက်ဆက်တွဲမျိုးဆက်များကိုကယ်တင်ရန်စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသည်
အချိန်သည်လူသားတို့အတွက်မရေမတွက်နိုင်သောဝမ်းနည်းခြင်းကိုဖြစ်ပေါ်စေသည်
အခြေခံလူ့အခွင့်အရေး၊ လူ့ဏ်သိက္ခာနှင့်တန်ဖိုးရှိမှုကိုယ်ကြည်ရန်၊
အမျိုးသမီးများ၊ အမျိုးသားများနှင့်လူကြီးလူငယ်များတန်းတူအခွင့်အရေးတို့တွင်လည်းကောင်း၊
စာချုပ်များမှပေါ်ပေါက်လာသောတာဝန် ဝတ္တရားများကိုတရားမျှတမှုနှင့်လေးစားမှုရှိသည့်အခြေအနေများကိုတည်ထောင်ရန်
နှင့်အခြားနိုင်ငံတကာဥပဒေရင်းမြစ်များကိုထိန်းသိမ်းထားနိုင်ပြီး၊
ပိုမိုကြီးမားသောလွတ်လပ်မှုရှိလူမှုတိုးတက်မှုနှင့်ပိုမိုကောင်းမွန်သောဘဝစံနှုန်းများကိုမြှင့်တင်ရန်၊
နှင့်ဤအဆုံးသည်
သည်းခံခြင်းကိုကူညီသုံးရန်နှင့်အိမ်နီးချင်းကောင်းများအနေဖြင့်အချင်းချင်းငြိမ်းချမ်းစွာအတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရန်၊
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်ကျွန်ုပ်တို့၏အစွမ်းကိုစည်းလုံးစေရန်၊
စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကိုလက်ခံခြင်းနှင့်နည်းလမ်းများအသုံးပြုခြင်းအားဖြင့်ငြိမ်းလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ကိုသေချာစေရန်
အသုံးမပြုရ၊ ဘုံအကျိုးစီးပွားအတွက်မှတစ်ပါးနှင့်
စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးတိုးတက်မှုကိုမြှင့်တင်ရန်အတွက်နိုင်ငံတကာစက်ယန္တရားများကိုအသုံးပြုရန်
လူမျိုးအပေါင်း၊
ဤရည်မှန်းချက်များအောင်မြင်ရန်ကျွန်ုပ်တို့၏ကြိုးပမ်းမှုများကိုပေါင်းစပ်ရန်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။
ထို့ကြောင့်ကျွန်ုပ်တို့၏သက်ဆိုင်ရာအစိုးရများ၊ မြို့တော်၌စုဝေးကိုယ်စားလှယ်များမှတစ်ဆင့်
ကောင်းသောနှင့်တရားဝင်ပုံစံဖြစ်တွေ့ရှိခဲ့သည့်အပြည့်အဝအင်အားကြီးပြသကြသူဆန်ဖရန်စစ္စကို၊ သဘောတူခဲ့ကြသည်
ပစ္စုပ္ပန်ကုလသမဂ္ဂCharter ညာဉ်စာတမ်းနှင့်ဤဥပဒေအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတည်ထောင်ရန်လုပ်ပါ
ကုလသမဂ္ဂအဖြစ်လူသိများခဲ့ရဖူး။

အခန်း ၁ - PUrPoses နှင့် PrInCIPIes

ဆောင်းပါး ၁

ကုလသမဂ္ဂ၏ရည်ရွယ်ချက်များမှာ -
၁။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်နှင့်ထိရောက်သောစုပေါင်းဆောင်ရွက်ရန်
ငြိမ်းချမ်းရေးအားတားဆီးကာကွယ်ခြင်းနှင့်ဖယ်ရှားခြင်းနှင့်လုပ်ရပ်များအားဖိနှိပ်ခြင်း
ကျူးကျော်ခြင်းသို့မဟုတ်အခြားငြိမ်းချမ်းရေးချိုးဖောက်မှုများနှင့်ငြိမ်းချမ်းသောနည်းလမ်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊
တရားမျှတမှု၏အခြေခံများနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာညှိနှိုင်းသို့မဟုတ်အခြေချ
ငြိမ်းချမ်းရေးကိုချိုးဖောက်နိုင်သည့်အငြင်းပွားမှုများသို့မဟုတ်အခြေအနေများ၊
တန်းတူအခွင့်အရေးနိယာမကိုလေးစားခြင်းအပေါ် အခြေခံ၍ နိုင်ငံများအကြားချစ်ကြည်ရင်းနှီးသောဆက်ဆံရေးကိုတည်ဆောက်ရန်
ပြည်သူလူထု၏ကိုယ်ပိုင်ပြတ်တောက်ခြင်းနှင့်တစ်ကမ္ဘာလုံးကိုခိုင်မာစေရန်အခြားသင့်လျော်သောဆောင်ရွက်မှုများပြုလုပ်ရန်
ငြိမ်းချမ်းရေး၊
၂။ စီးပွားရေးဆိုင်ရာနိုင်ငံတကာပြဿနာများကိုဖြေရှင်းရာတွင်နိုင်ငံတကာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကိုရရှိရန်၊
လူမှုရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာသို့မဟုတ်လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာလက္ခဏာများနှင့်လူသားအားလေးစားမှုကိုမြှင့်တင်ရန်
လူမျိုး၊ လိင်၊ ဘာသာစကား၊ ဘာသာတရားများနှင့် ပတ်သက်၍ ခွဲခြားခြင်းမရှိဘဲအားလုံးအတွက်အခွင့်အရေးများနှင့်အခြေခံလွတ်လပ်ခွင့်များ၊
နှင့်
၃။ ဤဘုံများရရှိရန်အတွက်နိုင်ငံများ၏လုပ်ဆောင်မှုများကိုသဟဇာတဖြစ်စေရန်ပဟိုဖြစ်ရန်
အဆုံးသတ်

ဆောင်းပါး ၂

ပုဒ်မ ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောရည်မှန်းချက်များကိုအကောင်အထည်ဖော်ရာတွင်အဖွဲ့အစည်းနှင့်အဖွဲ့ဝင်များသည်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရမည်
အောက်ပါအခြေခံများနှင့်အညီ။

၃

စာမျက်နှာ ၂၀

၄ 1. ကုလသမဂ္ဂCharter ိုညာဉ်စာတမ်းနှင့်ICJ ပြဌာန်းချက်

၁။ အဖွဲ့အစည်းသည်အသင်း ဝင်အားလုံး၏အချုပ်အခြာအာဏာဆိုင်ရာတန်းတူညီမျှမှုကိုအခြေခံသည်။
အသင်း ဝင်အားလုံးသည်အသင်းဝင်များမှရရှိသောအခွင့်အရေးများနှင့်အကျိုးခံစားခွင့်များအားလုံးကိုသေချာစေရန်
bership, ပစ္စုပ္ပန်နှင့်အညီသူတို့ကယူတာဝန်များကိုစိတ်ရင်းမှနှုတ်ဖြည့်ဆည်းရလိမ့်မည်
ပညာဉ်စာတမ်း။
၂။ အသင်း ဝင်အားလုံးသည်သူတို့၏အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုများကိုငြိမ်းချမ်းစွာနည်းလမ်းဖြင့်ဖြေရှင်းရမည်
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေး၊ လုံခြုံရေးနှင့်တရားမျှတမှုတို့ကိုအန္တရာယ်မဖြစ်စေနိုင်ပါ။
၃။ အသင်း ဝင်အားလုံးသည်သူတို့၏နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးတွင်အင်အားကိုငြိမ်းခြောက်ခြင်းသို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ရမည်
နယ်မြေသမာဓိရှိသူမဟုတ်မည်သည့်ပြည်နယ်၏နိုင်ငံရေးလွတ်လပ်မှုကိုမဆိုဆန့်ကျင်၊ သော်လည်းကောင်း၊
ကုလသမဂ္ဂ၏ရည်ရွယ်ချက်များနှင့်ကိုက်ညီမှုရှိသည်။
၄။ အဖွဲ့ ဝင်အားလုံးသည်ကုလသမဂ္ဂအနေဖြင့်ပြုလုပ်သည့်မည်သည့်အရေးယူမှုမဆိုတွင်ကူညီမှုအားလုံးကိုပေးရမည်။
လက်ရှိပCharter ိုညာဉ်စာတမ်းနှင့်အညီဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့်မည်သည့်ပြည်နယ်ကိုမဆိုကူညီခြင်းမပြုလုပ်ရန်
ကုလသမဂ္ဂသည်ကြိုတင်ကာကွယ်ရေးနှင့်အရေးယူမှုများကိုပြုလုပ်နေသည်။
၆။ ကုလသမဂ္ဂ ဝင်မဟုတ်သောပြည်နယ်များသည်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ ဝင်များအဖြစ်ဆောင်ရွက်ရန်အဖွဲ့အစည်းကသေချာစေရမည်
ဤစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်အညီအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုအတွက်လိုအပ်သကဲ့သို့
ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေး။
၇။ လက်ရှိပCharter ိုညာဉ်စာတမ်းပါအချက်များသည်ကုလသမဂ္ဂအား ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်မပြုရ
မည်သည့်ပြည်နယ်၏ပြည်တွင်းတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်အတွင်းသို့မဟုတ်မရှိမဖြစ်လိုအပ်သောကိစ္စရပ်များအတွက်
အဖွဲ့ဝင်များသည်ဤပုဒ်မatters ိုညာဉ်စာတမ်းအရဖြေရှင်းရန်တင်ပြရန်၊ ဒါပေမယ့်ဒီနိယာမရလိမ့်မည်
အခန်း VII အောက်တွင်ပြင်forcement ိုညာဉ်စာတမ်းဆိုင်ရာအရေးယူဆောင်ရွက်မှုများကိုမထိခိုက်စေရ။

အခန်း ၂ - အသင်းအဖွဲ့

ဆောင်းပါး ၃

ကုလသမဂ္ဂ၏မူလအသင်း ဝင်များသည်ပါဝင်ပြီးပါ ဝင်သောပြည်နယ်များဖြစ်သည်
ဆန်ဖရန်စစ္စကိုရှိအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာကုလသမဂ္ဂညီလာခံ (သို့) ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရှိခြင်း
၁၉၂၃ ခုနှစ်ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင်ကုလသမဂ္ဂ၏ကြေငြာစာတမ်းကိုလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပြီးပCharter ိုညာဉ်စာတမ်းကိုလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်

ပုဒ်မ ၁၁၀ အရအတည်ပြုပြီးအတည်ပြုသည်။

ဆောင်းပါး ၄

၁။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ ၀ င်အဖြစ်လက်ခံခြင်းကိုလက်ခံထားသောအခြားငြိမ်းချမ်းရေးကိုချစ်မြတ်နိုးသည့်ပြည်နယ်များအားလုံးအတွက်ပွင့်လင်းမြင်သာမှုရှိသည်။ ပစ္စုပ္ပန်ပုဒ်မ Charter ဝိညာဉ်စာတမ်းနှင့်အဖွဲ့အစည်း၏ဆုံးဖြတ်ချက်တွင်ပါရှိသောတာဝန်ဝတ္တရားများသည် ပုဒ်မ ၁၁၀ ၏အဓိပ္ပာယ်ရည်... ဤအတာဝန်ဝတ္တရားထွက်သယ်ဆောင်ရန်ဆန္ဒရှိ။

၂။ ထိုသို့သောပြည်နယ်တစ်ခုခုကိုကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ခွင့်ကိုက လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ထောက်ခံချက်အပေါ်အထွေထွေညီလာခံ၏ဆုံးဖြတ်ချက်။

ဆောင်းပါး ၅

ကြိုတင်ကာကွယ်ရေးသို့မဟုတ်ဘက်တော်သားအရေးယူဆောင်ရွက်မှုကိုဆန့်ကျင်သောကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် လုံခြုံရေးကောင်စီမှယူသောအခွင့်အရေးနှင့်အခွင့်အရေးများကိုအသုံးပြုခြင်းမဆိုင်ငံထားနိုင်သည်။ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ထောက်ခံချက်အပေါ်အထွေထွေညီလာခံကအဖွဲ့ဝင်။ ကြိုးစားအားထုတ်မှု ထိုအခွင့်အရေးများနှင့်အခွင့်အရေးများကိုလုံခြုံရေးကောင်စီမှပြန်လည်ရယူထားနိုင်သည်။

ဆောင်းပါး ၆

ပါ ၀ င်သောစည်းမျဉ်းများကိုခွဲဖြင့်ချိုးဖောက်နေသောကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် ပုဒ်မ Charter ဝိညာဉ်စာတမ်းပါအထွေထွေညီလာခံမှအဖွဲ့အစည်းမှထုတ်ပယ်ခြင်းခံရနိုင်သည်။ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ထောက်ခံချက်။

စာမျက်နှာ ၂၁

ကုလသမဂ္ဂပုဒ်မ Charter ဝိညာဉ်စာတမ်း

၅

အခန်း ၃။ or Gans

ဆောင်းပါး ၇

၁။ ကုလသမဂ္ဂ၏အဓိကအဖွဲ့ ၀ င်များအဖြစ်အထွေထွေညီလာခံ၊ rity ကောင်စီ၊ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီ၊ Trusteeship ကောင်စီ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံး၊ တရားမျှတမှုနှင့်အတွင်းရေးမှူးချုပ်ရုံး။

၂။ လိုအပ်သောတွေ့ရှိနိုင်သည့်လက်အောက်ခံကိုယ်အင်္ဂါများကိုအညီဖွဲ့စည်းနိုင်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်ပုဒ်မ Charter ဝိညာဉ်စာတမ်း။

ဆောင်းပါး ၈

ပါ ၀ င်မှထွက်အမျိုးသားများနှင့်အမျိုးသမီးများပါဝင်ခွင့်ကိုကုလသမဂ္ဂမှကန့်သတ်ခြင်းမပြုရ။ မည်သည့်စွမ်းရည်နှင့်ငင်းခါးအဓိကနှင့်လက်အောက်ခံကိုယ်တွင်းအင်္ဂါများတွင်တန်းတူရေး၏အခြေအနေများအောက်တွင် pate ။

အခန်း ၄ - အထွေထွေ asBMV

ဖွဲ့စည်းမှု

ဆောင်းပါး ၉

၁။ အထွေထွေညီလာခံကိုကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များအားလုံးဖြင့်ဖွဲ့စည်းရမည်။

၂။ အသင်းဝင်တိုင်းသည်အထွေထွေညီလာခံ၌ကိုယ်စားလှယ်ငါး ဦး ထက်မပိုရ။

လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်စွမ်းအားများ

ဆောင်းပါး ၁၀

အထွေထွေညီလာခံသည်မည်သည့်မေးခွန်းများ၊ ပုဒ်မ Charter ဝိညာဉ်စာတမ်းကိုပေးပို့ခြင်းသို့မဟုတ်လက်ရှိတွင်ဖော်ပြထားသောမည်သည့်အင်္ဂါများ၏လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ပိညာဉ်စာတမ်းနှင့်အပိုဒ် ၁၂ ပါပြုပြင်ဆင်ခြင်မှုနှင့်ချက်များမှအပအဖွဲ့ဝင်များသို့အကြံပြုချက်များပြုလုပ်နိုင်သည်။ ကုလသမဂ္ဂ (သို့) လုံခြုံရေးကောင်စီသို့ဖြစ်စေ။

ဆောင်းပါး ၁၁

၁။ အထွေထွေညီလာခံသည်ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲသောပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး၏အခြေခံမူများကိုစဉ်းစားနိုင်သည်။ လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေးနှင့်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများအပါအဝင် နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံမှု၊ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်ထိုကဲ့သို့သောအခြေခံမူများနှင့်ပတ်သက်။ အကြံပြုချက်များစေနိုင်သည်။ အဖွဲ့ဝင်များသို့မဟုတ်လုံခြုံရေးကောင်စီသို့မဟုတ်နှစ် ဦး စလုံးမှ။

၂။ အထွေထွေညီလာခံသည်နိုင်ငံတကာထိန်းသိမ်းရေးနှင့်သက်ဆိုင်သည့်မည်သည့်မေးခွန်းမဆိုဆွေးနွေးနိုင်သည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များမှသော်လည်းကောင်း၊ လုံခြုံရေးမှသော်လည်းကောင်းယူဆောင်လာနိုင်သည်။ ကောင်စီသို့မဟုတ်ပုဒ်မ ၃၅ အရကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်မဟုတ်သောပြည်နယ်တစ်ခုမှ အပိုဒ် ၂ နှင့်အပိုဒ် ၁၂ ပါပြုပြင်ဆင်ခြင်မှုများမှအပမည်သည့်အရာနှင့်မဆိုအကြံပြုချက်များပေးနိုင်သည်။ သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များသို့ဖြစ်စေ၊ လုံခြုံရေးကောင်စီဖြစ်စေဖြစ်စေ၊ ထိုကဲ့သို့သောမေးခွန်းများ အထွေထွေညီလာခံမှမည်သည့်အရေးယူဆောင်ရွက်မှုလိုအပ်သည်ကိုလုံခြုံရေးကောင်စီသို့တင်ပြရမည် ဆွေးနွေးမှုမတိုင်မီသို့မဟုတ်ပြီးနောက်။

၃။ အထွေထွေညီလာခံသည်လုံခြုံရေးကောင်စီ၏အာရုံကိုအခြေအနေများသို့ခေါ်ဆောင်နိုင်သည်။ နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုအန္တရာယ်ပြုနိုင်

၄။ ဤအပိုဒ်တွင်ဖော်ပြထားသောအထွေထွေညီလာခံ၏လုပ်ပိုင်ခွင့်များသည်အထွေထွေအတိုင်းအတာကိုကန့်သတ်မထားပါ။ အပိုဒ် ၁၀

ဆောင်းပါး ၁၂

၁။ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏အနေဖြင့်မည်သည့်အငြင်းပွားမှုသို့မဟုတ်အခြေအနေတွင်မဆိုလုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုလုပ်ဆောင်နေစဉ် ပစ္စုပ္ပန်ပုဒ်မ Charter ဝိညာဉ်စာတမ်းနှင့်ပူးပေါင်း အထွေထွေညီလာခံသည်ထောက်ခံချက်မပြုရ လုံခြုံရေးကောင်စီကတောင်းဆိုခြင်းမရှိပါကကြောင်းအငြင်းပွားမှုသို့မဟုတ်အခြေအနေနှင့်ပတ်သက်။ ။

စာမျက်နှာ ၂၂

၂။ အတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်လုံခြုံရေးကောင်စီ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်အထွေထွေကိုအကြောင်းကြားရမည်။ အစည်းအဝေးတစ်ခုစီတွင်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်နှင့်ပတ်သက်သောကိစ္စရပ်များအတွက်၊ လုံခြုံရေးကောင်စီကကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းလျက်ရှိပြီးအလားတူအထွေထွေအကြောင်းကြားရမည်ဖြစ်သောလုံခြုံရေး အကယ်၍ အထွေထွေညီလာခံသည်အစည်းအဝေးမကျင်းပလျှင်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များသို့မဟုတ်ညီလာခံကပျက်သိမ်းလိုက်ပါ။ အထူးသဖြင့်လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်ထိုကဲ့သို့သောကိစ္စရပ်များအားကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရန်ရပ်ဆိုင်းလိုက်ခြင်း။

ဆောင်းပါး ၁၃

- ၁။ အထွေထွေညီလာခံသည်လေ့လာမှုများကိုစတင်ဆောင်ရွက်ရန်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်အကြံပြုချက်များချမှတ်ရမည်။
- က။ နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်တွင်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာယဉ်ကျေးမှုပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကိုတိုးမြှင့်ခြင်းနှင့်တိုးတက်သောတိုးတက်မှုကိုအားပေးခြင်း၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့်ယင်း၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ။
- ခ။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ပညာရေးနှင့်နိုင်ငံတကာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကိုမြှင့်တင်ရန် ကျန်းမာရေးနယ်ပယ်များနှင့်လူတိုင်းအတွက်လူ့အခွင့်အရေးနှင့်အခြေခံလွတ်လပ်ခွင့်များကိုအကောင်အထည်ဖော်ရန်ကူညီခြင်း၊ လူမျိုး၊ လိင်၊ ဘာသာစကား၊ ဘာသာတရားတို့ကိုခွဲခြားခြင်းမရှိဘဲ။
- ၂။ အထွေထွေညီလာခံ၏နောက်ထပ်တာဝန်များ၊ လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အပိုဒ် ၁ (ခ) တွင်ဖော်ပြထားသောကိစ္စရပ်များကိုအခန်း (၉) နှင့် (ခ) တွင်ဖော်ပြထားသည်။

ဆောင်းပါး ၁၄

အပိုဒ် ၁၂ ပါပြဌာန်းချက်များနှင့်အညီအထွေထွေညီလာခံသည်၎င်းအတွက်အစီအမံများအကြံပြုနိုင်သည်။ မည်သည့်အခြေအနေတွင်မဆိုမူလအခြေအနေမည်သို့ပင်ရှိပါစေငြိမ်းချမ်းစွာသို့မိုင်းခြင်း၊ လူမှုဖူလုံရေးသို့မဟုတ်ချစ်ကြည်ရင်းနှီးသောဆက်ဆံရေး၊ ကုလသမဂ္ဂ၏ရည်ရွယ်ချက်များနှင့်စည်းမျဉ်းများကိုဖော်ပြထားသောပCharter ှာညီစာတမ်းပါပြဌာန်းချက်များ။

ဆောင်းပါး ၁၅

- ၁။ အထွေထွေညီလာခံသည်လျှို့ဝှက်ချက်မှနှစ်ချုပ်နှင့်အထူးအစီရင်ခံစာများကိုလက်ခံရယူရမည်။ ကောင်စီ၊ ထိုအစီရင်ခံစာများတွင်လုံခြုံရေးကောင်စီမှလုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားမှုဆိုင်ရာဆောင်သွားခဲ့သည်။
- ၂။ အထွေထွေညီလာခံသည်ယူနစ်၏အခြားအဖွဲ့အစည်းများမှအစီရင်ခံစာများကိုလက်ခံရယူရမည်။ နိုင်ငံများ။

ဆောင်းပါး ၁၆

အထွေထွေညီလာခံသည်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ထိုသို့သောလုပ်ငန်းများကိုဆောင်ရွက်ရမည်။ ဂေါပက၏ခွင့်ပြုချက်အပါအဝင်အခန်းကြီး XII နှင့် XIII အောက်မှာတာဝန်ပေးအပ်အဖြစ်သဘောတူစီစဉ်စနစ်၊ မဟာဗျူဟာအဖြစ်သတ်မှတ်ထားသောမဟုတ်သောများများအတွက်သဘောတူညီချက်များ။

ဆောင်းပါး ၁၇

- ၁။ အထွေထွေညီလာခံသည်အဖွဲ့အစည်း၏ဘတ်ဂျက်ကိုစည်းစာဆုံးဖြတ်ရမည်။
- ၂။ အဖွဲ့၏ကုန်ကျစရိတ်များကိုအသင်းဝင်များမှအဖွဲ့ဝင်များကကျခံရမည်။ အထွေထွေညီလာခံ။
- ၃။ အထွေထွေညီလာခံသည်မည်သည့်ဘဏ္ဍာငွေနှင့်ဘဏ္ဍာငွေဆိုင်ရာအစီအစဉ်ကိုမဆိုထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်။ အပိုဒ် ၅၇ တွင်ရည်ညွှန်းထားသောအထူးအေဂျင်စီများနှင့်ညီနင်း။ အုပ်ချုပ်ရေးဘတ်ဂျက်ကိုစစ်ဆေးရမည်။ သက်ဆိုင်ရာအေဂျင်စီများအားအကြံပြုချက်များပေးရန် ရည်ရွယ်၍ ထိုကဲ့သို့သောအထူးပြုအေဂျင်စီများရှိသည်။

မဲပေးခြင်း

ဆောင်းပါး ၁၈

- ၁။ အထွေထွေညီလာခံ၏အဖွဲ့ဝင်တိုင်း၌တစ်မီနီရှိသည်။
- ၂။ အရေးကြီးသောမေးခွန်းများအတွက်အထွေထွေညီလာခံ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုသုံးပုံနှစ်ပုံဖြင့်ပြုလုပ်ရမည်။ အဖွဲ့ဝင်နှင့်အများစုမဲပေးကြသည်။ ဤမေးခွန်းများတွင်အောက်ပါတို့ပါဝင်ရမည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးထိန်းသိမ်းမှု၊ အမြဲတမ်းမဟုတ်သောရွေးကောက်ပွဲကိုထိန်းသိမ်းရန်လေးစားခြင်း

စာမျက်နှာ ၂၃

ကုလသမဂ္ဂပCharter ှာညီစာတမ်း

၇

လုံခြုံရေးကောင်စီ ၀ င်များ၊ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီ ၀ င်များအားရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်း၊ အပိုဒ် ၁ (ဂ) အရ Trusteeship ကောင်စီ ၀ င်များအားရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်း၊ ၈၆, ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များအသစ်၏ဝန်ခံချက်၊ အခွင့်အရေးနှင့်အခွင့်ထူးများ၏ရပ်ဆိုင်းမှု အသင်း ၀ င်၊ အသင်း ၀ င်များကိုထုတ်ပယ်ခြင်း၊ စနစ်နှင့်ဘတ်ဂျက်မေးခွန်းများကို။

၃။ အခြားမေးခွန်းများအတွက်ဆုံးဖြတ်ချက်များ၊ သုံးပုံနှစ်ပုံအများစုကဆုံးဖြတ်မည့်ဆုံးဖြတ်ချက်များကိုအဖွဲ့ဝင်များကဆုံးဖြတ်ရမည် နှင့်မဲပေးခြင်း။

ဆောင်းပါး ၁၉

၎င်း၏ဘဏ္ဍာငွေfinancial ှာရေးပံ့ပိုးမှုများကို၏ငွေပေးချေမှုအတွက်ကြွေးကျန်ရှိသောကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်တစ် ဦး အကယ်၍ ကျန်ရှိသောကြွေးကျန်ပမာဏအရ အကယ်၍ အဖွဲ့အစည်းများကိုအထွေထွေညီလာခံ၌မဲပေးပိုင်ခွင့်မရှိပါ။ လွန်ခဲ့သောနှစ်အတွက်၎င်းမှထည့် ၀ င်သောပမာဏကိုညီမျှသည်သို့မဟုတ်ကျော်လွန်သည်။ The အထွေထွေညီလာခံသည်မည်သို့ပင်ဆိုစေ အကယ်၍ ပျက်ကွက်မှုအပေါ်ကျေနပ်လျှင်၎င်းအဖွဲ့ဝင်ကိုမဲပေးခွင့်ရှိသည် ပေးချေရန်အဖွဲ့ဝင်၏ထိန်းချုပ်မှုကျော်လွန်အခြေအနေများကြောင့်ဖြစ်သည်။

လုပ်ထုံးလုပ်နည်း

ဆောင်းပါး ၂၀

အထွေထွေညီလာခံသည်ပုံမှန်နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးများနှင့်အထူးအစည်းအဝေးများ၌ကျင်းပရမည်။ အခါသမယလိုအပ်နိုင်ပါသည်။ အထူးအစည်းအဝေးများကို ၀ န်ကြီးချုပ်၏တောင်းဆိုချက်အရခွင့်ပြုနိုင်သည်။ လုံခြုံရေးကောင်စီသို့မဟုတ်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်အများစု၏။

ဆောင်းပါး ၂၁

အထွေထွေညီလာခံသည်၎င်း၏လုပ်ထုံးလုပ်နည်းဆိုင်ရာစည်းမျဉ်းများကိုချမှတ်ရမည်။ ယင်း၏သမ္မတကိုရွေးကောက်တင်မြှောက်ရမည် တစ်ခုချင်းစီကို session တစ်ခု။

ဆောင်းပါး ၂၂

အထွေထွေညီလာခံသည်၎င်းအတွက်လိုအပ်သည်ဟုယူဆသည့်လက်အောက်ခံကိုယ်အင်္ဂါများကိုတည်ထောင်နိုင်သည်။ ၎င်း၏လုပ်ဆောင်ချက်များကို၏စွမ်းဆောင်ရည်ကို။

အခန်း ၅ - seCurlY CoUnCIL

ဖွဲ့စည်းမှု

ဆောင်းပါး ၂၃

Translating...

၁။ လုံခြုံရေးကောင်စီတွင် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် ၁၅ ဦး ပါဝင်ရမည်။ သမ္မတနိုင်ငံ တစ်ရပ်၊ ပြင်သစ်၊ ဆိုဗီယက်ဆွီဒင်လစ်သမ္မတနိုင်ငံများပြည်ထောင်စု၊ ဂရိတ်ဗြိတိန်နိုင်ငံနှင့်အင်ဒိုနီးရှားတို့မှဖြစ်သည်။ အိုင်ယာလန်မြောက်ပိုင်းနှင့်အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည်လုံခြုံရေးဆိုင်ရာအမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ရမည်။ ကောင်စီ၏အတွေ့အကြုံလွှာသည်ကုလသမဂ္ဂ၏အခြားအဖွဲ့ဝင် ၁၀ ဦး အားရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းမပြုရန်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ရမည်။ ပထမ ဦး ဆုံးအနေဖြင့်အထူးပေးဆောင်ခြင်းခံရသည်လုံခြုံရေးကောင်စီ၏သတ်မှတ်ထားရမည့်အဖွဲ့ဝင်များ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များ၏အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုထိန်းသိမ်းရန် အဖွဲ့အစည်း၏အခြားရည်ရွယ်ချက်များနှင့်ညီမျှသောပထဝီ အနေအထားအရဖြစ်ပြီးခြင်းတို့အတွက်ဖြစ်သည်။

။ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏အမြဲတမ်းမဟုတ်သောအဖွဲ့ဝင်များကို ၂ ဦး ရွေးကောက်တင်မြှောက်ရမည်။ နှစ်ပေါင်း ၂ နှစ်အတွက်တိုးမြှင့်ပြီးနောက် Non- အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်များ၏ပထမ ဦး ဆုံးရွေးကောက်ပွဲတွင် လုံခြုံရေးကောင်စီကို ၁၁ မှ ၁၅ ခုနောက်ထပ်အဖွဲ့ဝင် ၄ ဦး အနက်မှ ၂ ဦး ကိုရွေးချယ်ရမည်။ တစ်နှစ်၏သက်တမ်း အငြိမ်းစားအဖွဲ့ဝင်တစ် ဦး သည်ချက်ချင်းပြန်လည်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ရန်မသင့်လျော်ပါ။

၃။ လုံခြုံရေးကောင်စီ ဝင်တိုင်းတွင်ကိုယ်စားလှယ်တစ် ဦး စီရှိရမည်။

စာမျက်နှာ ၂၄

၈

1. ကုလသမဂ္ဂCharter ှိညာဉ်စာတမ်းနှင့်ICJ ပြဌာန်းချက်

လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်စွမ်းအားများ

ဆောင်းပါး ၂၄

၁။ ကုလသမဂ္ဂ၏အရေးတကြီးနှင့်ထိရောက်သောအရေးယူဆောင်ရွက်မှုကိုသေချာစေရန်၎င်း၏အဖွဲ့ဝင်များကကျင်းပကြသည်။ လုံခြုံရေးကောင်စီသည်နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်အဓိကတာဝန်ရှိသည်။ ဤတာဝန်အရတာဝန်ဝတ္တရားများကိုထမ်းဆောင်ရာတွင်လုံခြုံရေးကောင်စီသည်အရေးယူသည်။ သူတို့ရဲ့ကိုယ်စား။

။ ဤတာဝန်များကိုကျေပွန်ရာတွင်လုံခြုံရေးကောင်စီသည်ရည်ရွယ်ချက်နှင့်အညီဆောင်ရွက်ရမည်။ နှင့်ကုလသမဂ္ဂ၏အခြေခံမူ။ လုံခြုံရေးကောင်စီအားပေးအပ်သည့်သတ်မှတ်မှုတို့လုပ်ပိုင်ခွင့်များ ဤတာဝန်များကိုထမ်းဆောင်ခြင်းကိုအခန်း (၆)၊ (၇)၊ (၈) နှင့် (၁၂) တွင်ဖော်ပြထားသည်။

၃။ လုံခြုံရေးကောင်စီသည်နှစ်ပတ်လည်အစီရင်ခံစာနှင့်လိုအပ်ပါကအထူးအစီရင်ခံစာများကိုခိုလ်ချုပ်ကြီးထံတင်ပြရမည်။ ၎င်း၏ထည့်သွင်းစဉ်းစားတို့ real ည်လာခံ။

ဆောင်းပါး ၂၅

ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များသည်လုံခြုံရေး၏ဆုံးဖြတ်ချက်များကိုလက်ခံရန်နှင့်ဆောင်ရွက်ရန်သဘောတူသည်။ ပစ္စုပ္ပန်ပCharter ှိညာဉ်စာတမ်းနှင့်အညီကောင်စီ။

ဆောင်းပါး ၂၆

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုတည်ဆောက်ခြင်းနှင့်ထိန်းသိမ်းခြင်းကိုမြှင့်တင်ရန် ကမ္ဘာလွှမ်းမိုးမှုအားလုံးအားပေးခြင်းအမြဲတမ်းဖြစ်သောလက်နက်များအတွက်လုံခြုံမှုအနည်းဆုံးအဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်းသည်လုံခြုံရေးဖြစ်သည်။ ကောင်စီသည်စစ်ရေး ဝန်ထမ်းကော်မတီ၏အကူအညီဖြင့်ရေးဆွဲရန်တာဝန်ရှိသည်။ ပုဒ်မ ၄၇ တွင်ရည်ညွှန်းထားသည့်အတိုင်းသတ်မှတ်ချက်များအတွက်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များသို့တင်ပြခြင်း။ လက်နက်ကိရိယာများကိုစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများချမှတ်သည်စနစ်တစ်ခု။

မဲပေးခြင်း

ဆောင်းပါး ၂၇

၁။

။ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏လုပ်ထုံးလုပ်နည်းဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များအတွက်ဆုံးဖြတ်ချက်များကိုအပြသဘောဖြင့်ဆုံးဖြတ်ရမည်။ အဖွဲ့ဝင်ကိုယ်စား၏မဲ။

၃။ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏အခြားသောကိစ္စရပ်များအားလုံးအတွက်ဆုံးဖြတ်ချက်များကိုအပြသဘောဆောင်သောဆန္ဒမဲပေးရမည်။ အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်များ၏တစ်ပြိုင်နက်တည်းမဲအပါအဝင်အဖွဲ့ဝင်ကိုး ဦး ဆုံးဖြတ်ချက်ချအတွက်ထောက်ပံ့ပေး အခန်း ၆ နှင့်ပုဒ်မ ၅၂ အပိုဒ် ၃ အရအငြင်းပွားမှုရှိသောအဖွဲ့မှရှောင်ကြဉ်ရမည်။ မဲပေးခြင်း။

လုပ်ထုံးလုပ်နည်း

ဆောင်းပါး ၂၈

၁။ လုံခြုံရေးကောင်စီကိုစဉ်ဆက်မပြတ်လည်ပတ်နိုင်စေရန်ဖွဲ့စည်းထားရမည်။ တစ်ခုချင်းစီကို လုံခြုံရေးကောင်စီဝင်ကိုဤရည်ရွယ်ချက်အတွက်အမြဲတမ်းကိုယ်စားပြုရမည်။ အဖွဲ့အစည်း။

။ လုံခြုံရေးကောင်စီသည်ပုံမှန်အစည်းအဝေးများကိုပုံမှန်အစည်းအဝေးများကျင်းပရမည်။ ဆန္ဒများကိုအစိုးရအဖွဲ့ဝင်တစ် ဦး ဦး သို့မဟုတ်အထူးသတ်မှတ်ထားသောအခြားကိုယ်စားပြုသူများကကိုယ်စားပြုသည်။ ကိုယ်စားလှယ်။

၃။ လုံခြုံရေးကောင်စီသည်အဖွဲ့အစည်း၏ရုံးခန်း မှလွဲ၍ အခြားနေရာများတွင်အစည်းအဝေးများကျင်းပနိုင်သည်။ ၎င်း၏တရားသဖြင့်စီရင်ခံရသူကဲ့သို့ ion သည်၎င်း၏အလုပ်လွယ်ကူချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။

ဆောင်းပါး ၂၉

လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်လိုအပ်ချက်များအတွက်လိုအပ်သည်ဟုယူဆသောလက်အောက်ခံကိုယ်အင်္ဂါများကိုတည်ထောင်နိုင်သည်။ ၎င်း၏လုပ်ဆောင်ချက်များကို၏ပုံစံ။

စာမျက်နှာ ၂၅

ကုလသမဂ္ဂCharter ှိညာဉ်စာတမ်း

၉

ဆောင်းပါး ၃၀

လုံခြုံရေးကောင်စီသည်ရွေးချယ်မှုနည်းလမ်းအပါအဝင်ကိုယ်ပိုင်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းဆိုင်ရာစည်းမျဉ်းများကိုချမှတ်ရမည်။

၎င်း၏သမ္မတ။

ဆောင်းပါး ၃၁

လုံခြုံရေးကောင်စီအဖွဲ့ဝင်မဟုတ်သောကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များသည်ပါ ဝင်နိုင်သည်။
လုံခြုံရေးကောင်စီသို့တင်ပြသည့်မည်သည့်မေးခွန်းကိုမဆိုဆွေးနွေးခြင်းတွင်ဆန္ဒမဲပေးခြင်း၊
အဆုံးစွန်သောကြောင့်အဖွဲ့ဝင်၏အကျိုးစီးပွားအထူးထိခိုက်နေကြသည်စဉ်းစား။

Translating...

ဆောင်းပါး ၃၂

လုံခြုံရေးကောင်စီသို့မဟုတ်ပြည်နယ်တစ်ခုခုမှအဖွဲ့ဝင်မဟုတ်သောကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များ
အကယ်၍ ၎င်းသည်ထည့်သွင်းစဉ်းစားသောအငြင်းပွားမှုတွင်ပါ ဝင်ပါကကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်မဟုတ်ပါ။
လုံခြုံရေးကောင်စီနှင့်ပတ်သက်သောဆွေးနွေးမှုတွင်မပါဘဲပါ ဝင်ရန်မိတ်ကြားခံရသည်
အငြင်းပွားမှု။ လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်ပါ ဝင်မှုအတွက်သာသတ်မှတ်သည်
ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်မဟုတ်သောပြည်နယ်၏။

အခန်း ၆ - PaCHIC settleMent of dIsPUites

ဆောင်းပါး ၃၃

၁။ အငြင်းပွားမှုတွင်ပါ ဝင်နေသောအဖွဲ့များသည်၎င်းအားဆက်လက်ထိန်းသိမ်းခြင်းသည်ထိန်းသိမ်းခြင်းကိုအန္တရာယ်ပြုနိုင်ဖွယ်ရှိသည်
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးသည်ပထမ ဦး ဆုံးအနေဖြင့်ညှိနှိုင်းခြင်း၊ စုံစမ်းခြင်း၊
ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေး၊ ခုံသမာဓိဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊
သူတို့ရရှိသည့်ပိုင်ရှေ့ချယ်မှု၏ငြိမ်းချမ်းသောနည်းလမ်း။
။ လုံခြုံရေးကောင်စီသည်လိုအပ်သည်ဟုယူဆပါကနှစ်ဖက်စလုံးအား၎င်းတို့အားဖြေရှင်းရန်တောင်းဆိုလိုမည်
ထိုကဲ့သို့သောနည်းလမ်းဖြင့်အငြင်းပွားမှု။

ဆောင်းပါး ၃၄

လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်အငြင်းပွားမှုတစ်ခုခုကိုဖြစ်စေ၊
ဆက်လက်ဖြစ်ပွားမှုရှိ / မရှိဆိုသောဖြစ်ရပ်အတွက်အမျိုးသားရေးပုဂ္ဂိုလ်တို့ကမူ (သို့) အငြင်းပွားမှုဖြစ်စေသည်
အငြင်းပွားမှုသို့မဟုတ်အခြေအနေသည်နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်အန္တရာယ်ရှိနိုင်သည်။

ဆောင်းပါး ၃၅

၁။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ ဝင်များသည်မည်သည့်အငြင်းပွားမှုကိုမဆိုသို့မဟုတ်သဘောသဘာဝအခြေအနေတစ်ခုခုကိုယူဆောင်လာနိုင်သည်
လုံခြုံရေးကောင်စီသို့မဟုတ်အထွေထွေညီလာခံ၏အာရုံကိုအပိုဒ် 34 တွင်ရည်ညွှန်း။

။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ ဝင်မဟုတ်သောနိုင်ငံသည်လုံခြုံရေးကိုအထူးဂရုပြုနိုင်သည်။
Rity ကောင်စီသို့မဟုတ်အထွေထွေညီလာခံ၏အငြင်းပွားမှုကို၎င်းသည်ကြိုတင်လက်ခံပါက၎င်းသည်ပါတီဖြစ်သည့်အငြင်းပွားမှု၊ \t
အငြင်းပွားမှု၏ရည်ရွယ်ချက်အတွက်ပ ့ညာဉ်စာတမ်းပါပါဝင်ပံ့ကွဲဖြေရှင်းမှုဆိုင်ရာတာဝန်ဝတ္တရားများ။

3. အထွေထွေညီလာခံ၏ကိစ္စရပ်များနှင့်ပတ်သက်၊ တရားရုံးဆိုင်ရာအောက်မှာ၎င်း၏အာရုံကိုမဆောင်ခဲ့လေ၏
ဤဆောင်းပါးသည်ပုဒ်မ ၁၁ နှင့် ၁၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုလိုက်နာရမည်။

ဆောင်းပါး ၃၆

၁။ လုံခြုံရေးကောင်စီသည်အငြင်းပွားမှု၏မည်သည့်အဆင့်ကိုမဆိုအပိုဒ် ၃၃ (သို့) တွင်ရည်ညွှန်းနိုင်သည်
ထိုကဲ့သို့သောဘာဝအခြေအနေမျိုး၏၊ သင့်လျော်သောလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများသို့မဟုတ်ညှိနှိုင်းမှု၏နည်းလမ်းများအကြံပြုပါသည်။

။ လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်ဖြေရှင်းရေးအတွက်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်သည်
ပြီးသားပါတီများကချမှတ်ခဲ့သောအငြင်းပွားမှု။

၃။ ကျိပ်ဒ်မအရအကြံပြုချက်များပြုလုပ်ရာတွင်လုံခြုံရေးကောင်စီသည်လည်းထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်သည်
ဥပဒေဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုများကိုယေဘုယျစည်းမျဉ်းအဖြစ်နိုင်ငံတကာအင်အားစုများမှလွှဲပြောင်းပေးသင့်သည်
တရားရုံး၏ပြဋ္ဌာန်းချက်၏provisionsဌာန်းချက်များနှင့်အညီတရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာတရားရုံး။

စာမျက်နှာ ၂၆

၁၀

1. ကုလသမဂ္ဂCharter ိညာဉ်စာတမ်းနှင့်ICJ ပြဋ္ဌာန်းချက်

ဆောင်းပါး ၃၇

၁။ ပုဒ်မ ၃၃ တွင်ရည်ညွှန်းထားသောသဘောသဘာဝအငြင်းပွားမှုအတွက်ပါ ဝင်သူများက၎င်းအားဖြေရှင်းရန်ပျက်ကွက်ပါက
ထိုပုဒ်မတွင်ဖော်ပြထားသည့်နည်းလမ်းများသည်လုံခြုံရေးကောင်စီသို့လွှဲပြောင်းပေးရမည်။

။ အကယ်၍ လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်အငြင်းပွားမှုဆက်လက်ဖြစ်ပွားခြင်းသည်အန္တရာယ်ရှိနိုင်သည်ဟုယူဆပါက
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်အတွက်၎င်းအနေဖြင့်အရေးယူခြင်းရှိမရှိဆုံးဖြတ်ရမည်
အပိုဒ် ၃၆ (သို့) သင့်တော်သည်ဟုယူဆကောင်းယူဆနိုင်သောအခြေချနေထိုင်မှုစည်းကမ်းချက်များကိုအကြံပြုရန်

ဆောင်းပါး ၃၈

ပုဒ်မ ၃၃ မှ ၃၇ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိဘဲ၊ လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်လည်းဖြစ်နိုင်သည်
မည်သည့်အငြင်းပွားမှုကိုမဆိုပါ ဝင်သောအဖွဲ့များအနေဖြင့်ပေးquest ိပံကွဲဖြေရှင်းရန်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ပါတီများအားအကြံပြုချက်များတောင်းခံပါ။
အငြင်းပွားမှု၏ tlement ။

အခန်း ၇ - PeaCe အားငြိမ်းခြောက်မှုများအပေါ်ထိရောက်သောတုံ့ပြန်မှု၊
PeaCe ၏မျိုးဖောက်မှုများနှင့် aGgression ၏ aCts

ဆောင်းပါး ၃၉

လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်ငြိမ်းချမ်းရေးကိုခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊
ငြိမ်းချမ်းရေးသို့မဟုတ်ကျူးကျော်ပြုမူခြင်းနှင့်အကြံပြုချက်များစေ၊ ဒါမှမဟုတ်ဘယ်လိုအစီအမံဖြစ်ရလိမ့်မည်ဆိုသော်လည်း
ပုဒ်မ ၄၁ နှင့် ၄၂ အရနိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်သို့မဟုတ်ပြန်လည်ထူထောင်ရန်။

ဆောင်းပါး ၄၀

အခြေအနေကိုပိုမိုဆိုးရွားစေခြင်းမှကာကွယ်ရန်လုံခြုံရေးကောင်စီသည်မပြုလုပ်မီပြုလုပ်နိုင်သည်
အကြံပြုချက်များသို့မဟုတ်အပိုဒ် ၃၉ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အစီအမံများကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန်လိုအပ်သည်။
လိုအပ်သော (သို့) နှစ်လွှဲဖွယ်ကောင်းသည်ဟုယူဆသောယာယီအစီအမံများကိုလိုက်နာရန်သက်ဆိုင်သည့်ဆက်ဆံရေးများ။ ထိုသို့သော
ယာယီလုပ်ဆောင်ချက်များသည်ပါတီများ၏အခွင့်အရေးများ၊ တောင်းဆိုမှုများသို့မဟုတ်ရာထူးများကိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိဘဲဖြစ်ရမည်
သက်ဆိုင်ရာ။ လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်ထိုကဲ့သို့သောယာယီသတ်မှတ်ချက်များကိုလိုက်နာရန်ပျက်ကွက်မှုအားထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်
အစီအမံ။

ဆောင်းပါး ၄၁

လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်လက်နက်ကိုင်အင်အားအသုံးပြုမှုနှင့်မသက်ဆိုင်သောမည်သည့်လုပ်ဆောင်ချက်များကိုလုပ်ဆောင်မည်ကိုဆုံးဖြတ်နိုင်သည်
၎င်း၏ဆုံးဖြတ်ချက်များအားအကျိုးသက်ရောက်ရန်အတွက်အလုပ်ခန့်အပ်ခြင်းခံရပြီးကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များကိုခေါ်ယူနိုင်သည်
ထိုကဲ့သို့သောအစီအမံလျှောက်ထားပါ။ ၎င်းတို့တွင်စီးပွားရေးဆက်နွယ်မှုများလုံးဝဖြစ်စေ၊
ရထားလမ်း၊ ပင်လယ်၊ လေကြောင်း၊ စာတိုက်၊ ကြေးနန်း၊ ရေဒီယိုနှင့်ဆက်သွယ်ရေးဆိုင်ရာအခြားနည်းလမ်းများ၊
သံတမန်ဆက်ဆံရေး။

ဆောင်းပါး ၄၂

လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်အပိုဒ် ၄၁ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များသည်မသင့်လျော်ဟုယူဆပါက ညီမျှသည့်မဟုတ်မလုံလောက်ကြောင်းသက်သေပြုကြကုန်နိုင်သည်လေကြောင်း၊ ပင်လယ်၊ သို့မဟုတ်မြေပြင်တပ်ဖွဲ့များကထိုကဲ့သို့သောအရေးယူလိမ့်မည် နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်သို့မဟုတ်ပြန်လည်ထူထောင်ရန်လိုအပ်သည်။ ထိုအရေးယူမှုတွင် ယူနိုက်တက်အဖွဲ့ဝင်များ၏လေကြောင်း၊ ပင်လယ်၊ သို့မဟုတ်မြေပြင်တပ်ဖွဲ့များကကုန်းမြေ၊ ပိတ်ဆို့ခြင်းနှင့်အခြားလုပ်ဆောင်မှုများ ပို့သင့်သည်။

ဆောင်းပါး ၄၃

၁။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ ဝင်အားလုံး၊
ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကောင်စီအားငှင်း၏ခေါ်ဆိုမှုနှင့်အညီရရှိစေရန်ဆောင်ရွက်ရန် အထူးသဘောတူညီချက်သို့မဟုတ်သဘောတူညီချက်များ၊ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ၊ အထောက်အပံ့နှင့်အဆောက်အအုံများ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်အတွက်လိုအပ်သောလမ်းကြောင်းများအဖွင့်အရေးများကိုရယူခြင်း။
2. ထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီချက်သို့မဟုတ်သဘောတူညီချက်များတပ်ဖွဲ့များ၏အရေအတွက်နှင့်အမျိုးအစားများ၊ သူတို့ရရှိသည့်အုပ်ချုပ်ရမည့် အဆင်သင့်ဖြစ်ခြင်းနှင့်အထွေထွေတည်နေရာနှင့်ပိုမိုပေးမည့်အထောက်အကူများ၏သဘောသဘာဝ။

စာမျက်နှာ ၂၇

ကုလသမဂ္ဂCharter ှညာဉ်စာတမ်း

၁၁

3. သဘောတူညီချက်သို့မဟုတ်သဘောတူညီချက်များ၏ပဏာမခြေလှမ်းအပေါ်အမြန်ဆုံးလျှို့ဝှက်ရလိမ့်မည် လုံခြုံရေးကောင်စီ။ လုံခြုံရေးကောင်စီနှင့်အဖွဲ့ဝင်များအကြားဖြစ်စေ၊ လုံခြုံရေးကောင်စီနှင့်အဖွဲ့ ဝင်အုပ်စုများနှင့်လက်မှတ်ရေးထိုးသူများအတည်ပြုသင့်သည့် ၎င်းတို့၏သက်ဆိုင်ရာဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာလုပ်ငန်းစဉ်များနှင့်အညီပြည်နယ်များကို။

ဆောင်းပါး ၄၄

လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်အင်အားကိုအသုံးပြုရန်ဆုံးဖြတ်ပြီးသည့်အခါအသင်း ဝင်ကိုမခေါ်မီ၊ ပုဒ်မ ၄၃ အရယူဆရသောတာဝန်ဝတ္တရားများကိုလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များအားဖြည့်ဆည်းပေးရန်၎င်းတွင်ကိုယ်စားပြုသည်။ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်များတွင်ပါ ဝင်ရန်အဖွဲ့ဝင်ကဆန္ဒရှိပါကထိုအဖွဲ့ဝင်ကိုဖိတ်ကြားပါ ကြောင်းအဖွဲ့ဝင်တစ် ဦး ရလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များကဆက်ပြောပါတယ်၏အလုပ်အကိုင်နှင့်ပတ်သက်။

ဆောင်းပါး ၄၅

ကုလသမဂ္ဂအနေဖြင့်အရေးပေါ်စစ်ရေးအစီအမံများပြုလုပ်နိုင်ရန်အသင်း ဝင်များသည်ကျင်းပရမည့် ပေါင်းစပ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဘက်တော်သားအရေးယူတုံ့ချက်ချင်းရရှိနိုင်အမျိုးသားရေးလေတပ်ဆက်ပြောပါတယ်။ ဒီဆက်ပြောပါတယ်နှင့်၎င်းတို့၏ပေါင်းစပ်လုပ်ဆောင်ချက်များအတွက်အစီအစဉ်များ၏အဆင်သင့်အစီအစဉ်နှင့်ဒီဂရီရလိမ့်မည် အထူးသဘောတူညီချက်သို့မဟုတ်ရည်ညွှန်းထားသောသဘောတူညီချက်များတွင်သတ်မှတ်ထားသောကန့်သတ်ချက်များအတွင်းဆုံးဖြတ်ရမည် စစ်တပ် ဝ နှ့်ထမ်းကော်မတီ၏အကူအညီဖြင့်လုံခြုံရေးကောင်စီမှအပိုဒ် ၄၃ ။

ဆောင်းပါး ၄၆

လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့အသုံးချရေးအစီအစဉ်ကိုလုံခြုံရေးကောင်စီက စစ်ဘက်ရေးရာကော်မတီ၏ tance ။

ဆောင်းပါး ၄၇

၁။ လုံခြုံရေးကောင်စီအားအကြံဉာဏ်နှင့်ကူညီရန်စစ်မှုထမ်းကော်မတီတစ်ရပ်ကိုဖွဲ့စည်းရမည်။ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးအတွက်လုံခြုံရေးကောင်စီ၏စစ်ရေးလိုအပ်ချက်များနှင့်သက်ဆိုင်သည့်မေးခွန်းများအားလုံးကို cii အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေး၊ တပ်ဖြန့်ချိထားမှုနှင့်အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းများ၊ လက်နက်များ၏စည်းမျဉ်းများနှင့်ဖြစ်နိုင်သောလက်နက်ချ။

။ စစ်တပ် ဝ နှ့်ထမ်းကော်မတီသည်အမြဲတမ်း ဝ နှ့်ထမ်းများ၏ ဝ နှ့်ထမ်းများပါဝင်ရမည် လုံခြုံရေးကောင်စီသို့မဟုတ်၎င်းတို့၏ကိုယ်စားလှယ်များ၏။ မည်သည့်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်မဆိုအမြဲတမ်းမဟုတ် ကော်မတီတွင်ကိုယ်စားပြုကိုယ်စားပြုခြင်းကိုကော်မတီမှပါ ဝ င်ရန်ဖိတ်ကြားရမည် ကော်မတီ၏တာဝန်များကိုထိထိရောက်ရောက်ထမ်းဆောင်ရန်အတွက်၎င်းတွင်ပါ ဝ င်ရန်လိုအပ်သည် ၎င်း၏အလုပ်အကိုင်အဖွဲ့ဝင်။

၃။ စစ်ဘက် ဝ နှ့်ထမ်းကော်မတီသည်လုံခြုံရေးကောင်စီလက်အောက်တွင်နည်းဗျူဟာများအတွက်တာဝန်ရှိသည်။ လုံခြုံရေးကောင်စီလက်အောက်ရှိမည်သည့်လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ၏ညွှန်ကြားချက်မဆို။ စပ်လျဉ်းသောမေးခွန်းများကို ထိုကဲ့သို့သောတပ်ဖွဲ့များ၏ command ကိုမှနောက်ပိုင်းတွင်ထွက်အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။

၄။ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ခွင့်ပြုချက်အရနှင့်စစ်တပ် ဝ နှ့်ထမ်းကော်မတီသည် သက်ဆိုင်ရာဒေသဆိုင်ရာအကျင့်စီမံမှုနှင့်တိုင်ပင်။ ဒေသဆိုင်ရာဆပ်ကော်မတီများကိုဖွဲ့စည်းနိုင်သည်။

ဆောင်းပါး ၄၈

၁။ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်များကိုထိန်းသိမ်းရန်အတွက်လုပ်ဆောင်ရန်လိုအပ်သည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များမှသော်လည်းကောင်းရယူရမည် လုံခြုံရေးကောင်စီဆုံးဖြတ်နိုင်သည့်အတိုင်းအချို့။

။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်များကိုကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များကတိုက်ရိုက်ဆောင်ရွက်ရမည် သူတို့အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သည့်သင့်လျော်သောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအကျင့်စီမံမှုများတွင်၎င်းတို့၏လုပ်ဆောင်မှုမှတစ်ဆင့်။

ဆောင်းပါး ၄၉

အကောင်အထည်ဖော်ရေးတွင်အပြန်အလှန်အကူအညီပေးရေးအတွက်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များပူးပေါင်းပါဝင်ရမည် လုံခြုံရေးကောင်စီကဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့အစီအမံ။

စာမျက်နှာ ၂၈

၁၂

1. ကုလသမဂ္ဂCharter ှညာဉ်စာတမ်းနှင့်ICJ ပြဌာန်းချက်

ဆောင်းပါး ၅၀

အကယ်၍ မည်သည့်ပြည်နယ်ကိုမဆိုထားစီးကာကွယ်တားဆီးရေးကိုလုံခြုံရေးကောင်စီကဆောင်ရွက်လျှင်၊ ကိုယ်တိုင်ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရသောကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်စေမဖြစ်စေအခြားမည်သည့်ပြည်နယ်ကိုမဆို ထိုအစီအမံများဆောင်ရွက်ခြင်းမပေါ်ပေါက်လာသောအထူးစီးပွားရေးproblemsနာများသည်ရင်ဆိုင်ခွင့်ရှိသည် ထိုပြproblemsနာများကိုဖြေရှင်းရန်လုံခြုံရေးကောင်စီနှင့်တိုင်ပင်ပါ။

ဆောင်းပါး ၅၁

လက်ရှိပုCharterသည်စာတမ်းပါမည်သည့်အရာကမျှလှတစွာ ဦးချင်းစီသို့မဟုတ်စုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားသောကိုယ်ပိုင်အခွင့်အရေးများကိုထိခိုက်စေလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ လုံခြုံရေးကောင်စီသည်အထိကလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးကိုလက်နက်ကိုင်တိုက်ခိုက်မှုတစ်ခုဖြစ်ပွားခဲ့ပါက ။ သည်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်လိုအပ်သောအစီအမံများကိုပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အားဖြင့်ယူအစီအမံ မိမိကိုယ်ကိုကာကွယ်ရန်ကျအခွင့်အရေးကွင်းသို့သောအဖွဲ့ဝင်များကိုလုံခြုံရေးထံသို့ချက်ချင်းအကြောင်းကြားမှုမရှိမည် ကောင်စီသည်လုံခြုံရေးကောင်စီ၏လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်တာဝန်ကိုမည်သည့်နည်းနှင့်မျှသက်ရောက်မှုမရှိစေရ လက်ရှိပုCharter သည်စာတမ်းအရထိန်းသိမ်းရန်အတွက်လိုအပ်သည့်ဟုယူဆသည့်မည်သည့်အချိန်တွင်မဆိုပြုလုပ်ရန် သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုပြန်လည်ရယူပါ။

အခန်း ၈ - ပုံမှန်အစီအစဉ်များ

ဆောင်းပါး ၅၂

၁။ လက်ရှိပုCharter သည်စာတမ်းပါဒေသဆိုင်ရာအစီအစဉ်များသို့မဟုတ်အေဂျင်စီများ၏တည်ရှိမှုကိုတားဆီးထားခြင်းမရှိပါ နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်နှင့်သက်ဆိုင်သည့်ကိစ္စရပ်များကိုကိုင်တွယ်ရန်အတွက်ဖြစ်သည် ထိုကဲ့သို့သောအစီအစဉ်များသို့မဟုတ်အေဂျင်စီများနှင့်ငင်းတိုက်လုပ်ရားမှုများဖြစ်ကြောင်းထောက်ပံ့ပေးဒေသဆိုင်ရာအရေးယူဘို့သင့်လျော်သော ကုလသမဂ္ဂ၏ရည်ရွယ်ချက်များနှင့်စည်းမျဉ်းများနှင့်ကိုက်ညီမှုရှိသည်။

၂။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များသည်ဤကဲ့သို့အစီအစဉ်များကို ဝ ဇော်ဆောင်ရွက်ကြသည့်သို့မဟုတ်ဖွဲ့စည်းသည့် အေဂျင်စီများအနေဖြင့်ဒေသတွင်းအငြင်းပွားမှုများအားငြိမ်းချမ်းစွာဖြေရှင်းနိုင်ရန်အားစိုက်ထုတ်ရမည် လုံခြုံရေးကောင်စီသို့မဟုတ်အစီအစဉ်များသို့မဟုတ်ထိုကဲ့သို့သောဒေသဆိုင်ရာအေဂျင်စီများက။

၃။ လုံခြုံရေးကောင်စီအနေဖြင့်ဒေသတွင်းအငြင်းပွားမှုများအားငြိမ်းချမ်းစွာဖြေရှင်းနိုင်ရန်အားပေးလိမ့်မည် ထိုကဲ့သို့သောဒေသဆိုင်ရာအစီအစဉ်များမှတစ်ဆင့်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များ၏ပဏာမခြေလှမ်းအပေါ်ထိုကဲ့သို့သောဒေသဆိုင်ရာအေဂျင်စီများအားဖြင့် သက်ဆိုင်ရာသို့မဟုတ်လုံခြုံရေးကောင်စီထံမှရည်ညွှန်းခြင်းဖြင့်။

၄။ ဤပုဒ်မသည်ပုဒ်မ ၃၄ နှင့် ၃၅ တို့၏အသုံးပြုမှုကိုမည်သည့်နည်းနှင့်မျှမထိခိုက်ပါ။

ဆောင်းပါး ၅၃

၁။ လုံခြုံရေးကောင်စီသည်ဒေသဆိုင်ရာအစီအစဉ်များသို့မဟုတ်အစီအစဉ်များကိုသင့်လျော်သည့်အခါတွင်အသုံးပြုရမည်။ ၎င်း၏အခွင့်အာဏာအောက်မှာတက်တော်သားအရေးယူဦး ခြင်း ။ သို့သော်အဘယ်သူမျှမတက်တော်သားအရေးယူအောက်မှာယူလိမ့်မည် လုံခြုံရေးဆိုင်ရာကောင်စီ၏ခွင့်ပြုချက်မရပဲဒေသဆိုင်ရာအစီအစဉ်များသို့မဟုတ်ဒေသဆိုင်ရာအေဂျင်စီများက။ ဤပုဒ်မပုဒ်မ ၂ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းရန်သူတိုင်းကိုဆန့်ကျင်သောလုပ်ဆောင်ချက်များမှအပ၊ ပုဒ်မ ၁၀၇ အရသို့မဟုတ် ဖွဲ့စည်း သက်တမ်းတိုးခြင်းကိုတားဆီးရန်အတွက်ဒေသဆိုင်ရာအစီအစဉ်များအရထောက်ပံ့သည် - မည်သည့်ပြည်နယ်နှင့်မဆိုအဖွဲ့အစည်းအနေဖြင့်အဖွဲ့အစည်း၏တောင်းဆိုချက်အရငင်းပေါ်ပေါက်လာသည့်မူဝါဒများချမှတ်သည် သက်ဆိုင်ရာအစိုးရများကနောက်ထပ်ကျူးကျော်မှုကိုတားဆီးရန်အတွက်တာဝန်ရှိသည် ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်။

၂။ ဤပုဒ်မပုဒ်မ ၃ တွင်ဖော်ပြထားသည့်ရန်သူပြည်နယ်ဟူသောအသုံးအနှုန်းသည်မည်သည့်ကာလကိုမဆိုအသုံးပြုသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်သည်ပုCharter သည်စာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသူတစ်ဦး၏ရန်သူဖြစ်သည်။

ဆောင်းပါး ၅၄

လုံခြုံရေးကောင်စီသည်လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ အပြည့်အဝ အသိပေးရမည် ဒေသဆိုင်ရာအစီအစဉ်များအောက်တွင်သို့မဟုတ်ဒေသဆိုင်ရာအေဂျင်စီများမှအပြန်အလှန်ထိန်းသိမ်းမှုကိုထိန်းသိမ်းရန်စဉ်းစားနေသည်။ အမျိုးသားငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေး။

စာမျက်နှာ ၂၉

ကုလသမဂ္ဂပုCharter သည်စာတမ်း

၁၃

အခန်း ၉ - အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာစီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု

ဆောင်းပါး ၅၅

လိုအပ်သောတည်ငြိမ်မှုနှင့်သုခချမ်းသာအခြေအနေများဖန်တီးရန်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တန်းတူအခွင့်အရေးနိယာမကိုလေးစားမှုအပေါ်အခြေခံပြီးနိုင်ငံများအကြားငြိမ်းချမ်းသောနှင့်ခင်မင်ရင်းနှီးသောဆက်ဆံရေးနှင့် လူများ၏ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်၊ ကုလသမဂ္ဂသည် -

က။ လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်မားသောအလုပ်အကိုင်နှင့်စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးတိုးတက်မှုအခြေအနေများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၊

ခ။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာစီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆက်စပ်သောproblemsနာများကိုဖြေရှင်းခြင်း၊ နှင့်နိုင်ငံတကာ ယဉ်ကျေးမှုနှင့်ပညာရေးဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၊ နှင့်

ဂ။ အားလုံးအတွက်လူ့အခွင့်အရေးနှင့်အခြေခံလွတ်လပ်ခွင့်များကိုလေးစားလိုက်နာခြင်း လူမျိုး၊ လိင်၊ ဘာသာစကား၊ ဘာသာတရားတို့ကိုခွဲခြားခြင်းမရှိဘဲ။

ဆောင်းပါး ၅၆

အသင်း ဝ င်အားလုံးအနေဖြင့်မိမိတို့နှင့် ပူးပေါင်း၍ သီးခြားအရေးယူဆောင်ရွက်သွားရန်ကတိပြုခဲ့ကြသည် အပိုဒ် ၅၅ တွင်ဖော်ပြထားသည့်ရည်ရွယ်ချက်များအောင်မြင်ရန်အတွက်အဖွဲ့အစည်း။

ဆောင်းပါး ၅၇

၁။ အစိုးရနှင့်သဘောတူညီချက်အရတည်ထောင်ထားသောအထူးအေဂျင်စီများ ကျယ်ပြန့်သောနိုင်ငံတကာတာဝန် ဝ နှင့် ဝ ဣရားများကိုငင်းတိုက်အခြေခံစည်းမျဉ်းများအရစီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ al, ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆက်စပ်လယ်ကွင်း၊ ကုလသမဂ္ဂနှင့်ဆက်ဆံရေးသို့ဆောင်ခံရမည် အပိုဒ် ၆၃ ပါပြဌာန်းချက်များနှင့်အညီ။

၂။ ဤသို့သောအေဂျင်စီများကိုကုလသမဂ္ဂနှင့်ဆက်သွယ်ရေးယူဆောင်ရွက်သည် အထူးပြုအေဂျင်စီများအဖြစ်ရည်ညွှန်းသည်။

ဆောင်းပါး ၅၈

အဖွဲ့အစည်းအနေဖြင့်မူဝါဒများနှင့်လှုပ်ရှားမှုများအားညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရန်အကြံပြုချက်များပြုရမည်။ အထူးပြုအေဂျင်စီများ၏ ities ။

ဆောင်းပါး ၅၉

သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်များအကြားညှိနှိုင်းဆွေးနွေးမှုကိုအဖွဲ့အစည်းကစတင်သည် ရည်ရွယ်ချက်များအောင်မြင်ရန်အတွက်လိုအပ်သောမည်သည့်အထူးအေဂျင်စီအသစ်မဆိုဖန်တီးရန်ဖြစ်သည် အပိုဒ် 55 တွင်ထွက် set ။

ဆောင်းပါး ၆၀

ဤအခန်းတွင်ဖော်ပြထားသည့်အဖွဲ့အစည်း၏လုပ်ငန်းတာဝန်များကိုထိန်းဆောင်ရန်တာဝန်ရှိသည် အထွေထွေညီလာခံနှင့်အထွေထွေညီလာခံ၏အခွင့်အာဏာအောက်၌ထားရမည်

စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီသည်ဤရည်ရွယ်ချက်အတွက်အခန်း ၁၀ တွင်ဖော်ပြထားသောလုပ်ပိုင်ခွင့်များရှိရမည်။

အခန်း X - eConoMIC နှင့် soCial CoUnCil

ဖွဲ့စည်းမှု

ဆောင်းပါး ၆၁

Translating...

၁။ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီတွင်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်ငါးဆယ့်လေး ဦး ပါဝင်ရမည်။ အထွေထွေညီလာခံကရွေးကောက်တင်မြှောက်။

။ အပို ၃ ပါပြဌာန်းချက်များအရစီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးအဖွဲ့ဝင် ၁၈ ဦး ပါဝင်သည်။ ကောင်စီကိုနှစ်စဉ်သုံးနှစ်သက်တမ်းအတွက်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ရမည်။ အငြိမ်းစားအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး အတွက်အရည်အချင်းပြည့်မီရမည် ချက်ချင်းပြန်လည်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်း။

စာမျက်နှာ ၃၀

၁၄

1. ကုလသမဂ္ဂCharter ှာဉ်စာတမ်းနှင့် ICJ ပြဌာန်းချက်

၃။ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီ၏အဖွဲ့ဝင်များကိုးမြင့်ပြီးနောက်ပထမအကြိမ်ရွေးကောက်ပွဲတွင် အဖွဲ့ဝင် (၂၇) ဦး မင်းဆယ်လေးယောက်မှ (၉) နေရာတွင်ရွေးကောက်တင်မြှောက်သည့်အသင်းဝင်များအပြင် ထိုနှစ်ကုန်တွင်ရာထူးသက်တမ်းကုန်ဆုံးသောအဖွဲ့ဝင် ၁၇ ဦး ထပ်မံဖြည့်စွက်ရမည်။ ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံရလိမ့်မည်။ ဤအပိုဆောင်းအဖွဲ့ဝင် ၂၇ ယောက်တွင်အဖွဲ့ဝင် ၉ ဦး ၏ရာထူးသက်တမ်းကိုရွေးချယ်ခဲ့သည်။ သက်တမ်းတစ်နှစ်ကုန်ဆုံးပြီးနှစ်နှစ်အကုန်တွင်အခြားအဖွဲ့ဝင်ကိုး ဦး သက်တမ်းကုန်ဆုံးမည်။ အထွေထွေညီလာခံကလုပ်အစီအစဉ်များနှင့်အတူ။

၄။ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီ ဝ င်တိုင်းတွင်ကိုယ်စားလှယ်တစ် ဦး စီရှိရမည်။

လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်စွမ်းအားများ

ဆောင်းပါး ၆၂

၁။ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီသည်လေ့လာမှုများနှင့်အစီရင်ခံစာများကိုလေးစားစွာပြုလုပ်နိုင်သည်။ နိုင်ငံတကာစီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ထိုကဲ့သို့သောကိစ္စရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ အထွေထွေညီလာခံ၊ အဖွဲ့ဝင်များသို့အကြံပြုချက်များ၊ ကုလသမဂ္ဂနှင့်သက်ဆိုင်ရာအထူးအေဂျင်စီများ။

။ ၎င်းသည်လေးစားလိုက်နာမှုနှင့်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှုကိုဖြင့်တင်ရန်အတွက်အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်သည်။ လူအခွင့်အရေးနှင့်အခြေခံလွတ်လပ်ခွင့်များ။

၃။ ၎င်းသည်အထွေထွေညီလာခံသို့တင်ပြရန်စည်းဝေးကြီးများကြမ်းကိုပြင်ဆင်နိုင်သည်။ ၎င်း၏အရည်အချင်းကိုအတွင်းကျဆင်းကိစ္စရပ်များ။

၄။ ကုလသမဂ္ဂကသတ်မှတ်ထားသောစည်းမျဉ်းများအရအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကိုခေါ်ဆိုနိုင်သည်။ ယင်း၏အရည်အချင်းကိုအတွင်းကျသွားကိစ္စရပ်များအပေါ်ညီလာခံ။

ဆောင်းပါး ၆၃

၁။ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီသည်မည်သည့်အဖွဲ့အစည်းနှင့်မဆိုသဘောတူညီမှုများရယူနိုင်သည်။ သက်ဆိုင်ရာအေဂျင်စီသို့ယူဆောင်လာရမည့်စည်းကမ်းချက်များကိုသတ်မှတ်သည်။ ပုံမှန် ၅၇ တွင်ရည်ညွှန်းသည်။ ကုလသမဂ္ဂနှင့်ဆက်ဆံရေး။ ထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီချက်များအထွေထွေကခွင့်ပြုချက်မှသာဘာရပ်ဖြစ်ရလိမ့်မည် ညီလာခံ။

။ အထူးအေဂျင်စီများ၏လုပ်ဆောင်မှုများကိုညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ခြင်းဖြင့်ညှိနှိုင်းနိုင်သည်။ ထိုကဲ့သို့သောအေဂျင်စီများနှင့်အထွေထွေညီလာခံမှအကြံပြုချက်များမှတဆင့် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်။

ဆောင်းပါး ၆၄

၁။ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီသည်ပုံမှန်အစီရင်ခံစာများရရှိရန်သင့်လျော်သောအဆင့်များကိုလုပ်ဆောင်နိုင်သည်။ အထူးပြုအေဂျင်စီများ။ ၎င်းသည်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များနှင့်အစီအစဉ်များပြုလုပ်နိုင်သည်။ ၎င်း၏ကိုယ်ပိုင်အကြံပြုချက်များကိုအကျိုးသက်ရောက်စေရန်ဆောင်ရွက်သည့်အဆင့်များနှင့် ပတ်သက်၍ အစီရင်ခံစာများရယူရန်အထူးအေဂျင်စီများနှင့်တွေ့ဆုံခြင်း အထွေထွေကလုပ်ပိုင်ခွင့်အတွင်းကျရောက်သည့်ကိစ္စရပ်များအတွက်အကြံပြုချက်များနှင့်အကြံပြုချက်များ ညီလာခံ။

၂။ ဤအစီရင်ခံစာများနှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်း၏တွေ့ရှိချက်များကိုအထွေထွေညီလာခံသို့တင်ပြနိုင်သည်။

ဆောင်းပါး ၆၅

စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီသည်သတင်းအချက်အလက်များကိုလုံခြုံရေးကောင်စီသို့တင်ပြရမည်။ ယင်း၏တောင်းဆိုချက်အပေါ်လုံခြုံရေးကောင်စီကူညီ။

ဆောင်းပါး ၆၆

၁။ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီသည်ယင်း၏လုပ်ပိုင်ခွင့်အတွင်းကျရောက်သည့်လုပ်ငန်းများကိုဆောင်ရွက်ရမည်။ အထွေထွေညီလာခံ၏အကြံပြုချက်များထွက်သယံဆောင်နှင့်ဆက်စပ်။ ။

။ ၎င်းသည်အထွေထွေညီလာခံ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်အသင်း ဝ င်များ၏တောင်းဆိုချက်အရ ဝ န်ဆောင်မှုများကိုဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များနှင့်အထူးအေဂျင်စီများ၏တောင်းဆိုမှုအပေါ်။

၃။ ၎င်းသည်လက်ရှိပCharter ှာဉ်စာတမ်းသို့မဟုတ်အခြားနေရာများတွင်သတ်မှတ်ထားသည့်အခြားလုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုလုပ်ဆောင်ရမည်။ အထွေထွေညီလာခံကတာဝန်ပေးအပ်နိုင်ပါသည်။

စာမျက်နှာ ၃၁

ကုလသမဂ္ဂCharter ှာဉ်စာတမ်း

၁၅

မဲပေးခြင်း

ဆောင်းပါး ၆၇

၁။ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီ ဝ င်တစ် ဦး စီသည်ဆန္ဒမဲတစ်ခုစီရှိရမည်။

၂။ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်များကိုအဖွဲ့ဝင်အများစုမှဆုံးဖြတ်ရမည်။ ပစ္စုပ္ပန်နှင့်မဲပေး။

လုပ်ထုံးလုပ်နည်း

ဆောင်းပါး ၆၈

Trusteeship သဘောတူညီချက်များအားဖြင့်အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း

၁။ အချုပ်အခြာရေးအရာရှိသည် အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း

နှင့်

၂။ နယ်မြေများကိုစေတနာအလျောက်ပိုင်ဆိုင်မှုအတွက်တာဝန်ရှိပြည်နယ်များကစနစ်အောက်တွင်ထားရှိ။

၃။ အထက်ဖော်ပြပါအမျိုးအစားတွင်မည်သည့်နယ်မြေများနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ဆက်တွဲသဘောတူညီမှုအတွက်ကိစ္စဖြစ်လိမ့်မည်။
ဘဏ္ဍားရေးများကို Trusteeship စနစ်အောက်တွင်ဖော်ပြပြီးမည်သည့်အသုံးအနှုန်းများကိုယူဆောင်လာမည်နည်း။

စာမျက်နှာ ၃၃

ကုလသမဂ္ဂပCharter ှာဉ်စာတမ်း

၁၇

ဆောင်းပါး ၇၈

ဂေါပကစနစ်သည်ယူနိုက်တက်အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်လာသည့်နယ်မြေများနှင့်သက်ဆိုင်မှုမရှိပါ
နိုင်ငံများအကြားဆက်ဆံရေးသည်အချုပ်အခြာအာဏာဆိုင်ရာတန်းတူညီမျှမှုကိုလေးစားခြင်းအပေါ်အခြေခံရမည်။

ဆောင်းပါး ၇၉

နယ်မြေတစ်ခုချင်းစီအတွက်ဂေါပကစည်းကမ်းချက်များအပါအဝင်
ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့်ပြင်ဆင်ခြင်းများကိုသက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်များအပါအဝင် တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်များကသဘောတူသည့်
ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးမှလုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာအရထိန်းချုပ်ထားသည့်နယ်မြေများအတွက်မဖြစ်မနေလုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာ၊
ပုဒ်မ ၈၃ နှင့် ၈၅ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းအတည်ပြုရမည်။

ဆောင်းပါး ၈၀

၁။ ပုဒ်မများအရပြုလုပ်သောတစ်ဦးချင်းယုံကြည်စိတ်ချမှုဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များတွင်သဘောတူထားသည့်အတိုင်းမှအပ
၇၇၊ ၇၉ နှင့် ၈၁ တို့မှာနယ်မြေတစ်ခုစီကိုဂေါပကစနစ်အောက်တွင်ထားရှိခြင်း၊
နိဂုံးချုပ်ခြင်း၊ ဒီအစွန်းအတွက်ဘာမျှမအတက်ထုံးစံ၌ပြောင်းလဲပစ်ရန်သို့မဟုတ်သဟာသ၏အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရလိမ့်မည်
မည်သည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်မည်သည့်လူကိုမဆိုအခွင့်အရေးသို့မဟုတ်တည်ဆဲအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာစာချုပ်များ၏စည်းကမ်းချက်များမှ
မည်သည့်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များသည်ပါဝင်မှုများဖြစ်နိုင်သည်။

၂။ ဤပုဒ်မ၏အခိုက်ခိုက်အခိုက်အခတ်အားဖြင့်ရန်အကြောင်းပြချက်များအဖြစ်အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူခြင်းမပြုရ -
ပြဌာန်းထားသောနယ်မြေများအတွက်နေရာချထားခြင်းဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များကိုညှိနှိုင်းခြင်းနှင့်အပြီးသတ်ခြင်း
ပုဒ်မ ၇၇ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းဂေါပကစနစ်အောက်တွင်ရှိသည်။

ဆောင်းပါး ၈၁

အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်တွင်ကိစ္စရပ်တိုင်း၌ယုံကြည်မှုနယ်မြေအောက်ရှိစည်းကမ်းချက်များပါဝင်ရမည်
အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကိုသတ်မှတ်ပေးလိမ့်မည်
ပိုင်နက်။ ထိုအုပ်ချုပ်မှုအာဏာကိုပြည်နယ်သို့မဟုတ်တစ်ခုထက် ပို၍ ရှိနိုင်သည်
ဒါမှမဟုတ်အဖွဲ့အစည်းကိုယ်တိုင်က။

ဆောင်းပါး ၈၂

မည်သည့်ယုံကြည်စိတ်ချမှုဆိုင်ရာသဘောတူညီမှုတွင်မဆိုမဟာဗျူဟာမြောက်စစ်ပစ်သတ်မှုတို့သတ်မှတ်ထားသောနေရာများကိုသတ်မှတ်နိုင်သည်
မည်သည့်အရာကိုမဆိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိဘဲသဘောတူညီချက်သက်ဆိုင်သည့်နယ်မြေတစ်ခုလုံးသို့မဟုတ်တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကိုပါထည့်သွင်းပါ
အပိုဒ် ၄၃ အရအထူးသဘောတူညီချက်သို့မဟုတ်သဘောတူညီချက်များ။

ဆောင်းပါး ၈၃

၁။ ကုလသမဂ္ဂ၏အတည်ပြုချက်အပါအဝင် မဟာဗျူဟာဆိုင်ရာနယ်ပယ်များနှင့်သက်ဆိုင်သောကုလသမဂ္ဂ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာအားလုံး
ဂေါပကသဘောတူညီချက်များ၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်သူတို့ပြောင်းလဲသို့မဟုတ်ပြင်ဆင်ရေး၏ကျင့်သုံးရမည့်
လုံခြုံရေးကောင်စီ။

၂။ အပိုဒ် ၇၆ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အခြေခံရည်ရွယ်ချက်များသည်မဟာဗျူဟာတစ်ခုချင်းစီရှိလူများနှင့်သက်ဆိုင်ရမည်
ရှိပါ။

၃။ လုံခြုံရေးကောင်စီသည်ဂေါပကစည်းမျဉ်းများနှင့်အညီဆောင်ရွက်ရမည်
လုံခြုံရေးထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်စိတ်စွန့်ကောက်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဂေါပကကောင်စီ၏အကူအညီကိုရယူပါ
နိုင်ငံရေးနှင့်သက်ဆိုင်သောအုပ်ချုပ်မှုစနစ်အောက်တွင်ကုလသမဂ္ဂ၏လုပ်ဆောင်မှုများကိုဆောင်ရွက်ရန်၊
မဟာဗျူဟာမြောက်ဒေသများရှိစီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့်ပညာရေးဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များ။

ဆောင်းပါး ၈၄

ယုံကြည်စိတ်ချရသောပိုင်နက်နယ်မြေအားသေချာစွာထိန်းချုပ်ရန်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာ၏တာဝန်ဖြစ်သည်
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးထိန်းသိမ်းမှုတွင်ပါဝင်သည်။ ဒီအဆုံးရန်စီမံခွဲသွားရေးသို့
သယ်ဆောင်ရာတွင်ယုံကြည်မှုနယ်မြေမှစေတနာ ဝန်ထမ်းများ၊ အဆောက်အအုံများနှင့်အကူအညီများကိုအသုံးပြုလိမ့်မည်
စီမံခန့်ခွဲမှုကဏ္ဍကိစ္စတရုတ်ဆေးဗုဒ္ဓကျသည့်လုံခြုံရေးကောင်စီနည်းဗျူဟာသဘောတူညီမှုများကိုထုတ်ပြန်သည့်
ယုံကြည်ပိုင်ခွင့်နယ်မြေအတွင်းအာဏာပိုင်များသာမကဒေသကာကွယ်ရေးနှင့်တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးတို့အတွက်ပါ။

စာမျက်နှာ ၃၄

၁၈

1. ကုလသမဂ္ဂပCharter ှာဉ်စာတမ်းနှင့် ICJ ပြဌာန်းချက်

ဆောင်းပါး ၈၅

၁။ ဒေသအားလုံးတွင်ဂေါပကသဘောတူညီမှုများနှင့် ပတ်သက်၍ ကုလသမဂ္ဂ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများ
ဂေါပကသဘောတူညီချက်များ၏စည်းကမ်းချက်များ၏အတည်ပြုချက်ကိုအပါအဝင်အပါအဝင်၊ မဟာဗျူဟာအဖြစ်သတ်မှတ်ထားသော
၎င်းတို့၏ပြောင်းလဲခြင်းသို့မဟုတ်ပြင်ဆင်ခြင်းကိုအထွေထွေညီလာခံမှကျင့်သုံးရမည်။

၂။ အထွေထွေညီလာခံ၏အခွင့်အာဏာအောက်တွင်ဆောင်ရွက်သောဂေါပကကောင်စီသည်ကူညီလိမ့်မည်
ဤအလုပ်ဆောင်ချက်များကိုထွက်သယ်ဆောင်အတွက်အထွေထွေညီလာခံ။

Cha Xter XIII: သင်တန်း၏ CoUnCIL

ဗွဲ့စည်းမှု

ဆောင်းပါး ၈၆

က။ ဂေါ်ပကကောင်စီ၏အဖွဲ့ဝင်များအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်စဉ်သည် -
ခ။ အပိုဒ် ၃၃ တွင်အမည်ဖြင့်ဖော်ပြသောအသင်း ဝင်များသည်ယုံကြည်မှုကိုစီမံခြင်းမရှိသောသူများဖြစ်သည်
နယ်မြေများ၊ နှင့်
ဂ။ အထွေထွေဥပဒေအရအသင်းဝင်များအတွက်ရောက်ရှိနေသည့်အခြားအဖွဲ့ဝင်များကဲ့သို့ဖြစ်နိုင်သည်
ဂေါ်ပကကောင်စီ ဝင်စုစုပေါင်းကိုညီတညွတ်မျှခြားရန်လိုအပ်သည်
ယုံကြည်မှုနယ်မြေများကိုစီမံခန့်ခွဲသောကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များနှင့်အကြား
မလုပ်ပါနှင့်။
၂။ ဂေါ်ပကကောင်စီ ဝင်တစ်ဦး စီသည်အထူးအရည်အချင်းပြည့်မီသူကိုခန့်ထားရမည်
အဲဒီမှာကိုယ်စားပြုသည်။

လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်စွမ်းအားများ

ဆောင်းပါး ၈၇

အထွေထွေဥပဒေနှင့်ပတ်သက်သည့်အောက်ရှိဂေါ်ပကကောင်စီ၊
လုပ်ဆောင်ချက်များကို -

- က။ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာပိုင်မှတင်ပြသောအစီရင်ခံစာများကိုစဉ်းစားရမည်။
ခ။ အသားခံစားမှုများကိုလက်ခံပြီးအုပ်ချုပ်ရေးအာဏာပိုင်နှင့်တိုင်ပင်။ စစ်ဆေးခြင်း၊
ဂ။ နှင့်သဘောတူထားသည့်အချိန်များတွင်သက်ဆိုင်ရာယုံကြည်မှုရှိသည့်နယ်မြေများသို့ပုံမှန်လည်ပတ်ခြင်း
အုပ်ချုပ်ခွင့်အာဏာ၊ နှင့်
၂။ ဂရုစိုက်မှုဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များ၏စည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီဤနှင့်အခြားလုပ်ဆောင်မှုများကိုလုပ်ဆောင်ပါ။

ဆောင်းပါး ၈၈

Trusteeship ကောင်စီသည်နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊
ယုံကြည်စိတ်ချရသောနယ်မြေတစ်ခုစီနှင့်ဆိုင်သူများနှင့်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာပိုင်များ၏ပညာရေးဆိုင်ရာတိုးတက်မှု
အထွေထွေဥပဒေအရအရည်အချင်းရှိယုံကြည်စိတ်ချရသောနယ်မြေတစ်ခုချင်းစီအတွက်နှစ်စဉ်အစီရင်ခံစာပြုလုပ်ရမည်
ထိုကဲ့သို့သောမေးခွန်းလွှာများ၏အခြေခံပေါ်မှာအထွေထွေဥပဒေများ။

မဲပေးခြင်း

ဆောင်းပါး ၈၉

- ၁။ ဂေါ်ပကကောင်စီ ဝင်တစ်ဦး စီသည်ဆန္ဒမဲတစ်ခုစီရှိရမည်။
၂။ ဂေါ်ပကကောင်စီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်များကိုအဖွဲ့ဝင်အများစုမှဆုံးဖြတ်ရမည်
နှင့်မဲပေးခြင်း။

စာမျက်နှာ ၃၅

ကုလသမဂ္ဂCharter ိုညာဉ်စာတမ်း

၁၉

လုပ်ထုံးလုပ်နည်း

ဆောင်းပါး ၉၀

- ၁။ ဂေါ်ပကကောင်စီသည်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအပါအဝင်ကိုယ်ပိုင်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းစည်းမျဉ်းများကိုချမှတ်ရမည်
၎င်း၏သမ္မတရွေးချယ်ခြင်း။
၂။ ဂေါ်ပကကောင်စီသည်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်အညီလိုအပ်သလိုတွေ့ဆုံရမည်
ယင်း၏အဖွဲ့ဝင်အများစု၏တောင်းဆိုချက်အပေါ်အစည်းအဝေးများခေါ်ယူသည့်ပြဌာန်းချက်ပါဝင်သည်။

ဆောင်းပါး ၉၁

ဂေါ်ပကကောင်စီသည်သင့်လျော်ပါကစီးပွားရေး၏အကျိုးအမြတ်ကိုရယူနိုင်သည်
နှင့်လူမှုရေးကောင်စီနှင့်အထူးပြုအေဂျင်စီများ၏သူတို့သက်ဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များနှင့်ပတ်သက်။
tively စိုးရိမ်ပူပန်။

အခန်း XIV - Judicial စီအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံး

ဆောင်းပါး ၉၂

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးသည်ကုလသမဂ္ဂ၏အဓိကတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဖြစ်သည်။
၎င်းသည်ပြဌာန်းချက်၏စည်းမျဉ်းကိုအခြေခံသည့်နောက်ဆက်တွဲပြဌာန်းချက်အရဆောင်ရွက်ရမည်
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးမှတစ်ဆင့်မြေတစ်ခုချင်းစီနှင့်Charter ိုညာဉ်စာတမ်း၏အဓိကအစိတ်အပိုင်းဖြစ်သည်။

ဆောင်းပါး ၉၃

- ၁။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များအားလုံးသည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပြဌာန်းချက်၏ *ipso facto* ပါတီများဖြစ်သည်
တရားရုံး။
၂။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ ဝင်မဟုတ်သောနိုင်ငံသည်နိုင်ငံတော်၏ဥပဒေပြုအဖွဲ့ ဝင်ဖြစ်လာနိုင်သည်
အထွေထွေဥပဒေအရအမှုတစ်ခုစီတွင်ဆုံးဖြတ်ရမည့်အခြေအနေများအပေါ် နိုင်ငံတကာတရားရုံး
လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ထောက်ခံချက်အပေါ်သို့။

ဆောင်းပါး ၉၄

- ၁။ ကုလသမဂ္ဂအသင်း ဝင်တိုင်းသည်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ
၎င်းသည်ပါတီဖြစ်သည့်မည်သည့်ကိစ္စတွင်မဆိုတရားရေးဆိုင်ရာတရားရုံးဖြစ်သည်။
၂။ အမှုမူဝါဒ ဝင်သတစ်ဦး သည်တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းအရတာဝန်ဝတ္တရားများကိုပျက်ကွက်လျှင်
တရားရုံးကပြန်ပေးဆွဲသည်အခြားပါတီသည်လုံခြုံရေးကောင်စီသို့ပြန်လည်ဝင်ရောက်နိုင်သည်
လိုအပ်သည်ဟုထင်မြင်ယူဆပါကအကျိုးသက်ရောက်မှုရှိစေရန်ဆောင်ရွက်ရန်ဆုံးဖြတ်ချက်များချမှတ်ရန်ဆုံးဖြတ်ပါ
တရားစီရင်ခြင်း။

ဆောင်းပါး ၉၅

လက်ရှိပCharter ိုညာဉ်စာတမ်းပါအချက်အလက်များကိုကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များအား ဝင်ရောက်ခွင့်မပေးပါ
ရှိပြီးသားရှိပြီးသားအတွက်သဘောတူညီချက်များ၏သီလအားဖြင့်အခြားခုံရုံးမှ၎င်းတို့၏ကျင့်ခြားနားမှု၏အဖြေသို့မဟုတ်
အရာအနာဂတ်၌ကောက်ချက်ချနိုင်ပါသည်။

ဆောင်းပါး ၉၆

- ၁။ အထွေထွေဥပဒေအရမဟုတ်လုံခြုံရေးကောင်စီသည်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးအားတောင်းဆိုနိုင်သည်

မည်သည့်ပဒေရေးရာမေးခွန်းတွင်အပေါ်အကြံပေးတင်မြှင့်ချက်ပေးစေခြင်းငှါ tice ။
ကုလသမဂ္ဂ၏အခြားကွယ်အင်များနှင့်အထူးပြုအဖွဲ့အစည်းများ
အထွေထွေညီလာခံမှအခွင့်အာဏာဖြင့်တရားရုံး၏ပဒေရေးရာကိစ္စရပ်များအတွက်အကြံဉာဏ်တောင်းခံနိုင်သည်။
၎င်းတို့၏လုပ်ရှားမှုများ၏အတိုင်းအတာအတွင်းပေါ်ပေါက် tions ။

Translating...

စာမျက်နှာ ၃၆

၂၀

I. ကုလသမဂ္ဂCharter ိုညာဉ်စာတမ်းနှင့် ICIJ ပြဌာန်းချက်

အခန်း XV: seCretariat

ဆောင်းပါး ၉၇

အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဌာနတွင်အတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အဖွဲ့အစည်းရှိသည့် ဝ န်ထမ်းများပါ ဝ င်ရမည်
လိုအပ်တယ်။ အတွင်းရေးမှူးကိုအထွေထွေညီလာခံကအကြံပြုချက်အရခန့်အပ်ရမည်။
လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ tion ။ သူသည်အဖွဲ့အစည်း၏အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိချုပ်ဖြစ်ရမည်။

ဆောင်းပါး ၉၈

အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်အထွေထွေညီလာခံ၏အစည်းအဝေးအားလုံးတွင်ထိုအရည်အချင်းနှင့်အညီဆောင်ရွက်ရမည်
စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီ၊ Trusteeship ကောင်စီတို့၏လုံခြုံရေးကောင်စီနှင့်
ဤကိုယ်တွင်းအင်္ဂါများကသူ့ကိုအုပ်နှိုင်းထားသည့်ကဲ့သို့သောအခြားလုပ်ဆောင်ချက်များကိုလုပ်ဆောင်ပါ။ အတွင်းရေးမှူးချုပ်သည် -
အထွေထွေညီလာခံသို့အဖွဲ့အစည်း၏လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာနှစ်ပတ်လည်အစီရင်ခံစာပြုလုပ်ရမည်။

ဆောင်းပါး ၉၉

အတွင်းရေးမှူးချုပ်အနေဖြင့်မည်သည့်ကိစ္စရပ်ကိုမဆိုလုံခြုံရေးကောင်စီသို့တင်ပြနိုင်သည်
သူ၏ထင်မြင်ချက်သည်နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်ခြိမ်းခြောက်နိုင်သည်။

ဆောင်းပါး ၁၀၀

၁။ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့် ဝ န်ထမ်းများသည်မိမိတို့၏တာဝန်များကိုထမ်းဆောင်ရာတွင်ရှာဖွေရန်သို့မဟုတ်ရှာဖွေခြင်းမပြုရ
မည်သည့်အစိုးရမှဖြစ်စေအစည်းအုပ်ငြိမ်းတက်ရှိအခြားအာဏာပိုင်များထံမှညွှန်ကြားချက်များရယူရမည်။
သူတို့သည်နိုင်ငံတကာအရာရှိများအနေနှင့်၎င်းတို့၏အနေအထားကိုထင်ဟပ်နိုင်သည့်မည်သည့်အရေးယူမှုမှမဆိုရှောင်ကြဉ်ရမည်
အဖွဲ့အစည်းအတွက်သာတာဝန်ရှိသည်။

၂။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ ဝ င်တိုင်းသည်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအထူးသီးသန့်လေးစားလိုက်နာရန်ကတိပြုကြသည်
အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့် ဝ န်ထမ်းများ၏တာဝန် ဝ န် ဝ ဣရားများနှင့်လွှမ်းမိုးမှုမပြုရန်
သူတို့ရတာဝန်တွေကိုထမ်းဆောင်သွားတို့ကို။

ဆောင်းပါး ၁၀၁

၁။ ဝ န်ထမ်းများကိုအတွင်းရေးမှူးချုပ်ကခန့်အပ်သည့်စည်းမျဉ်းများအရခန့်အပ်ရမည်
အထွေထွေညီလာခံ။

၂။ သင့်လျော်သော ဝ န်ထမ်းများကိုစီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီတွင်အမြဲတမ်းခန့်ထားရမည်
Trusteeship ကောင်စီနှင့်လိုအပ်ပါကကုလသမဂ္ဂ၏အခြားအဖွဲ့အစည်းများသို့။ ဤ ဝ န်ထမ်းများဖွဲ့စည်းရမည်
အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု။

၃။ ဝ န်ထမ်းများ၏အလုပ်ခန့်အပ်မှုနှင့်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်အတွက် A ဓိကကျသောစည်းစာချုပ်ခွင့်မြင့်မှု
ဝ န်ဆောင်မှုအခြေအနေများသည်အမြင်ဆိုင်ရာကောင်းသောစံချိန်စံညွှန်းများနှင့်ကိုက်ညီရန်လိုအပ်သည်။
petence နှင့်သမာဓိရှိ။ ဝ န်ထမ်းခန့်ထားခြင်းကိုကျယ်ပြန့်ပြန့်လေးစားရန်အရေးကြီးသည်
ဖြစ်နိုင်သမျှပထဝီအနေအထား။

အခန်း XVI: MIsCellaneoUs ProVISIons

ဆောင်းပါး ၁၀၂

၁။ စာချုပ်တိုင်းနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတူညီမှုကိုယူနိုက်တက်၏မည်သည့်အသင်း ဝ င်မဆိုပြုလုပ်ခဲ့သည်
ယခုပCharter ိုညာဉ်စာတမ်းအရအင်အားကြီးပြီးသောနိုင်ငံများအနေဖြင့်အမြန်ဆုံးမှတ်ပုံတင်ရမည်
အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဌာနကထုတ်ဝေသည်။

၂။ ဤစာချုပ်စာတမ်းသို့မဟုတ်မှတ်ပုံတင်ခြင်းမပြုရသေးသောနိုင်ငံတကာသဘောတူညီချက်တွင်ပါ ဝ င်ခြင်းမရှိပါ
ဤအပိုဒ်၏အပိုဒ် ၁ ပါProvisions ဌာန်းချက်များနှင့်အညီထိုစာချုပ်သို့မဟုတ်သဘောတူညီချက်ကိုတောင်းခံနိုင်သည်
ကုလသမဂ္ဂမဆိုကိုယ်တွင်းကလီစာတွေကိုမတိုင်မီ။

စာမျက်နှာ ၃၇

ကုလသမဂ္ဂCharter ိုညာဉ်စာတမ်း

၂၁

ဆောင်းပါး ၁၀၃

အောက်မှာကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များ၏တာဝန်ဝတ္တရားများအကြားပa ိုပကဖြစ်ပွားလျှင်
ပစ္စုပ္ပန်ပCharter ိုညာဉ်စာတမ်းနှင့်အခြားနိုင်ငံတကာသဘောတူညီချက်အောက်မှာသူတို့ရတာဝန်ဝတ္တရား၊ သူတို့ရတာဝန်ဝတ္တရား
ပစ္စုပ္ပန်ပCharter ိုညာဉ်စာတမ်းအောက်မှာနိုင်ရမည်။

ဆောင်းပါး ၁၀၄

အဖွဲ့အစည်းအနေဖြင့်အသင်း ဝ င်တစ် ဦး ချင်းစီ၏နယ်မြေအတွင်းတွင်တတိယလောက်ခံစားခွင့်ရှိသည်
၎င်း၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများနှင့်၎င်း၏ရည်ရွယ်ချက်များပြည့်စုံမှုအတွက်လိုအပ်သောဖြစ်ရမည်။

ဆောင်းပါး ၁၀၅

၁။ အဖွဲ့ ဝ င်များသည်အသင်း ဝ င်တစ် ဦး ချင်းစီ၏ပိုင်နက်တွင်ထိုအခွင့်အရေးများကိုခံစားရမည်
၎င်း၏ရည်ရွယ်ချက်များပြည့်စုံသို့လိုအပ်သောအဖြစ်ကိုယ်ခံစွမ်းအား။

၂။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ ဝ င်များနှင့်အဖွဲ့ ဝ င်များ၏ကိုယ်စားလှယ်များ
အလားတူအခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များကိုလုပ်စွာလေ့ကျင့်ရန်လိုအပ်သည်
အဖွဲ့အစည်းနှင့်ဆက်စပ်။ အတွက်လုပ်ဆောင်ချက်များကို။

ကျွန်ုပ်တို့၏စာတမ်းသည်လက်မှတ်ရေးထိုးရန်အတွက်အချိန်ကုန်ကျစွမ်းရည်များပြုလုပ်နိုင်သည်။ အပြည့်ရရှိရန်အတွက်အချိန်ကုန်လသမဂ္ဂ၏။

အခန်း XVII - အသွင်ကူးပြောင်းရေးဆိုင်ရာအထူးအစီအစဉ်များ

ဆောင်းပါး ၁၀၆

Translating...

ပုဒ်မ ၄၃ တွင်ရည်ညွှန်းသည့်အထူးသဘောတူညီချက်များအားစတင်အာဏာတည်လာခြင်းကိုဆိုင်ငံထားသည်။ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏တင်မြှောက်မှုအပေါ် ၄၂ အရ ၄ င်း၏တာဝန် ၀ န် ၀ တွဲများကိုစတင်ရန်၊ ၁၉၄၃ ခုနှစ်အောက်တိုဘာ ၃၀ ရက်တွင်မေးစကဲတွင်လက်မှတ်ရေးထိုးသောလေးနိုင်ငံကြေငြာစာတမ်းပါအဖွဲ့များနှင့်ပြင်သစ်တို့သည် ၊ ထို့ကြောင့်ချက်၏အပေါ် ၅ ပါပြုချက်များနှင့်အညီတစ် ဦး နှင့်တစ် ဦး တိုင်ပင်ဆွေးနွေး ၊ ထိုကဲ့သို့သောပုဒ်မအရေးယူဆောင်ရွက်မှုကိုပြင်နိုင်ရန်အတွက်ကုလသမဂ္ဂ၏အခြားအဖွဲ့ဝင်များနှင့်အခါအားလျော်စွာလိုအပ်သည် အပြည့်ပြည့်ဆိုင်ရာဖြစ်ချမ်းရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်အတွက်လိုအပ်သောအဖွဲ့အစည်း၏ကိုယ်စား နှင့်လုံခြုံရေး။

ဆောင်းပါး ၁၀၇

လက်ရှိပုဒ်မCharter ိုညာဉ်စာတမ်းပါမည်ပြည်နယ်နှင့်မျှသက်ဆိုင်ပါကအရေးယူမှုကိုပျက်ပြယ်စေနိုင်သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းပစ္စုပ္ပန်ပုဒ်မCharter ိုညာဉ်စာတမ်းကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသူတစ် ဦး ၏ရန်သူဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့သောအရေးယူမှုများအတွက်တာဝန်ရှိအစိုးရများကစစ်ပွဲ၏ရလဒ်အဖြစ်ယူသုံးမဟုတ်လုပ်ပိုင်ခွင့်။

အခန်း XVIII

ဆောင်းပါး ၁၀၈

ပုဒ်မCharter ိုညာဉ်ကိုပြင်ဆင်ခြင်းသည်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များအားလုံးအတွက်အာဏာသက်ရောက်လိမ့်မည် သူတို့အထွေထွေညီလာခံအဖွဲ့ဝင်သုံးပုံနှစ်ပုံ၏မမြင့်မေးစားခဲ့ကြသောအခါနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ၏သုံးပုံနှစ်ပုံကသက်ဆိုင်ရာဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာလုပ်ငန်းစဉ်များနှင့်အညီအတည်ပြုခြင်း လုံခြုံရေးကောင်စီအမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်များအားလုံးအပါအဝင်ကုလသမဂ္ဂ။

ဆောင်းပါး ၁၀၉

၁။ ပြန်လည်သုံးသပ်ရန်အတွက်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များ၏အထွေထွေညီလာခံ လက်ရှိပုဒ်မCharter ိုညာဉ်စာတမ်းသည်အဖွဲ့ဝင်သုံးပုံနှစ်ပုံ၏မမြင့်သတ်မှတ်သည့်နေ့နှင့်နေရာတွင်ကျင်းပနိုင်သည် အထွေထွေညီလာခံနှင့်လုံခြုံရေးကောင်စီအဖွဲ့ဝင်ကိုးယောက်၏မမြင့်၊ အဖွဲ့ဝင်တိုင်း ကုလသမဂ္ဂ၏ညီလာခံတွင်မတစ်မရှိရမည်။

။ ကွန်ဖရင့်၏သုံးပုံနှစ်ပုံမမြင့်ထောက်ခံထားသောလက်ရှိပုဒ်မCharter ိုညာဉ်စာတမ်းကိုပြောင်းလဲခြင်း သက်ဆိုင်ရာဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာလုပ်ငန်းစဉ်များနှင့်အညီအတည်ပြုသည့်အခါအကျိုးသက်ရောက်သည်

စာမျက်နှာ ၃၈

၂၂

1. ကုလသမဂ္ဂပုဒ်မCharter ိုညာဉ်စာတမ်းနှင့်ICJ ပြဌာန်းချက်

အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်များအပါအဝင်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်သုံးပုံနှစ်ပုံအားဖြင့် လုံခြုံရေးကောင်စီ။

၃။ အကယ်၍ ထိုကဲ့သို့သောညီလာခံကိုအထွေထွေအစည်းအဝေး၏ဒသမနှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးမတိုင်မှီ - လက်ရှိပုဒ်မCharter ိုညာဉ်စာတမ်း၏အာဏာသက်ရောက်လာပြီးနောက်ထိုကဲ့သို့သောညီလာခံခေါ်ယူရန်အဆိုပြုချက်ကိုလိုက်နာခြင်းဖြင့် အထွေထွေညီလာခံ၏အစည်းအဝေးအစီအစဉ်တွင်နေရာချရမည် အထွေထွေညီလာခံအဖွဲ့ဝင်အများစု၏ဆန္ဒမမြင့်လည်းကောင်း၊ လုံခြုံရေးကောင်စီအဖွဲ့ဝင်ခုနစ်ယောက်။

chax XIX: ratifiCatlon နှင့် sIGnatUre

ဆောင်းပါး ၁၁၀

၁။ လက်ရှိပုဒ်မCharter ိုညာဉ်စာတမ်းကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသောနိုင်ငံများမှ၎င်းတို့၏သက်ဆိုင်ရာအဆိုပြုချက်နှင့်အညီအတည်ပြုရမည်။ tive အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာလုပ်ငန်းစဉ်များ။

၂။ အတည်ပြုချက်ကိုအမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအစိုးရမှအပ်နှံရမည်။ သိုက်တစ်ခုချင်းစီ၏လက်မှတ်ရေးထိုးထားသောပြည်နယ်များနှင့်အတွင်းရေးမှူးချုပ်ကိုအကြောင်းကြားရမည် သူခန့်အပ်ခဲ့သည့်အခါအဖွဲ့အစည်း။

၃။ သမ္မတနိုင်ငံမှအတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးပြီးသည့်အခါလက်ရှိပုဒ်မCharter ိုညာဉ်စာတမ်းသည်အတည်ဖြစ်သည် တရုတ်၊ ပြင်သစ်၊ ဆိုဗီယက်ဆွီဒ်လစ်သမ္မတနိုင်ငံများပြည်ထောင်စု၊ ဂရိတ်ဗြိတိန်နိုင်ငံနှင့်အင်ဒိုနီးရှားတို့ဖြစ်သည် အိုင်ယာလန်မြောက်ပိုင်းနှင့်အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့်အခြားလက်မှတ်ရေးထိုးထားသောနိုင်ငံများကဖြစ်သည်။ အပ်နှံအတည်ပြုချက်၏ protocol တစ်ခုအပေါ်မှာ၎င်းအစိုးရ၏ရေးဆွဲလိမ့်မည် လက်မှတ်ရေးထိုးပြည်နယ်များအားလုံးကိုမိတ္တူများဆက်သွယ်ပြောဆိုကြလိမ့်မည်သည့်အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု။

၄။ လက်ရှိပုဒ်မCharter ိုညာဉ်စာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသောနိုင်ငံများအနေဖြင့်အာဏာသက်ရောက်ပြီးနောက်၎င်းကိုအတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသည် သူတို့ချွဲသက်ဆိုင်ရာအကြောင်းအရာအပ်နှံသည့်နေ့ကုလသမဂ္ဂ၏မူလအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်လာသည် fications ။

ဆောင်းပါး ၁၁၁

တရုတ်၊ ပြင်သစ်၊ ရုရှား၊ အင်္ဂလိပ်နှင့်စပိန်ဘာသာတို့ဖြင့်ရေးသားထားသောပုဒ်မCharter ိုညာဉ်စာတမ်း အညီအမျှစစ်မှန်၊ ယူနိုက်တက်စတိတ်၏အစိုးရ၏မော်ကွန်းတိုက်ထဲမှာအပ်နှံကျန်ရစ်ရလိမ့်မည် အမေရိက။ ၎င်းအားတရားဝင်အသိအမှတ်ပြုထားသောမိတ္တူများကိုထိုအစိုးရမှအစိုးရသို့ပေးပို့ရမည် အခြားလက်မှတ်ရေးထိုးပြည်နယ်များ၏။

ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်ကုလသမဂ္ဂအစိုးရများ၏ကိုယ်စားလှယ်များလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည် ပစ္စုပ္ပန်ပုဒ်မCharter ိုညာဉ်စာတမ်း။

ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့တွင်၉၆ ရက်နေ့တစ်ထောင်ကိုးရာအပြည့်ပြုသည် လေးဆယ့်ငါးယောက်။

Translating...

စာမျက်နှာ ၃၉

ICJ ပြဌာန်းချက်

JR

JUstICE ၏ InternatIonal CoUrt ၏ 2. statUte

1945 ဇွန်လ 26 ရက်နေ့တွင် San Francisco မှာပြုလေ၏
အင်အားသုံးသို့ entry ကို: 24 အောက်တိုဘာ 1945

ဆောင်းပါး ၁

ကုလသမဂ္ဂCharter ိုညာဉ်စာတမ်းအားဖြင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားမျှတမှုတရားရုံးကိုတည်ထောင်ခဲ့သည်
ကုလသမဂ္ဂ၏အဓိကတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ကိုဖွဲ့စည်းရမည်
ပညတ္တိကျမ်း၏ပြဌာန်းချက်များနှင့်အတူ။

တရားရုံး၏အခန်း ၁

ဆောင်းပါး ၂

တရားရုံးအားတရားသူကြီးများမခွဲခြားဘဲရွေးကောက်တင်မြှောက်ထားသောလွတ်လပ်သောတရားသူကြီးများဖြင့်ဖွဲ့စည်းရမည်
လိုအပ်သောအရည်အချင်းများကိုပိုင်ဆိုင်သောမြင့်မားသောကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအနက်မှနိုင်ငံသား
အမြင့်ဆုံးတရားရေးရုံးများသို့ခန့်အပ်ရန်အတွက်၎င်းတို့၏သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများတွင်သို့မဟုတ်ဥပဒေရေးရာအကြံပေးသူများဖြစ်သည်
နိုင်ငံတကာဥပဒေအတွက်အသိအမှတ်ပြုအရည်အချင်းကို။

ဆောင်းပါး ၃

၁။ တရားရုံးတွင်အဖွဲ့ဝင် ၁၅ ဦး ပါဝင်ရမည်
ပြည်နယ်။

၂။ တရားရုံးတွင်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ရန်နိုင်ငံသားအဖြစ်သတ်မှတ်ခံရသူ
တစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်၏သမ္မတအနားဖြင့်လေ့ကျင့်ထားတဲ့အတွက်တစ်ဦး၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှတ်ယူရမည်
နိုင်ငံသားနှင့်နိုင်ငံရေးအခွင့်အရေးများ။

ဆောင်းပါး ၄

၁။ တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်များကိုအထွေထွေညီလာခံနှင့်လုံခြုံရေးမှရွေးကောက်တင်မြှောက်ရမည်
နံ့သာမာစိရုံး၏အမြဲတမ်းတရားရုံးမှအမျိုးသားအုပ်စုများမှအမည်စာရင်းတင်သွင်းခံရသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များစာရင်းမှကောင်စီ -
အောက်ပါprovisionsဌာန်းချက်များနှင့်အညီ. tion ။

အမြဲတမ်းတရားရုံးတွင်ကိုယ်စားပြုခြင်းမရှိပါကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များအမှတ်
အနုညာတစ်ရပ်. ကိုယ်စားလှယ်လောင်းများသူတို့ကိုဤရည်ရွယ်ချက်အဘို့အခန့်အပ်ထားသောအမျိုးသားရေးအုပ်စုများကအမည်စာရင်းတင်သွင်းရလိမ့်မည်
အမြဲတမ်းတရားရုံးအဖွဲ့ဝင်များအတွက်သတ်မှတ်ထားသောအစိုးရများနှင့်တူညီသောအခြေအနေများအောက်တွင်အစိုးရများ
၏ပစ်ဖတ်အခြေချဘို့ 1907 ၏ပိတ်၏ကွန်ဗင်းရှင်းအပိုဒ် 44 အားဖြင့်အနုညာတစ်ရပ်၏
နိုင်ငံတကာအငြင်းပွားမှုများ။

၃။ ဤပြဌာန်းချက်၏ပါဝင်မှုဖြစ်သော်လည်းပြည်နယ်တစ်ခုမဟုတ်သောပြည်နယ်တစ်ခုဖြစ်သည်
ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်များကိုရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းတွင်ပါဝင်နိုင်သည်
အထူးသဘောတူညီချက်မရှိလျှင်အထွေထွေညီလာခံမှထောက်ခံချက်ဖြင့်ချမှတ်ရမည်
လုံခြုံရေးကောင်စီ။

ဆောင်းပါး ၅

၁။ ရွေးကောက်ပွဲမှတိုင်မီအနည်းဆုံးသုံးလအလိုတွင်၊
နိုင်ငံများအနေဖြင့်အနုညာတစ်ရပ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဆိုင်ရာတရားရုံး၏အဖွဲ့ဝင်များအားစာဖြင့်ရေးသားတောင်းဆိုမှုကိုဖြေရှင်းရမည်
ပညတ္တိကျမ်းပေါ်ပါဝင်သောပြည်နယ်များနှင့်အမျိုးသားအဖွဲ့ဝင်များနှင့်သက်ဆိုင်သည်
အပိုဒ် ၄၊ အပိုဒ် ၂ အရခန့်အပ်ထားသောအဖွဲ့များသည် ၄ င်းတို့အားသတ်မှတ်ထားသောအချိန်အတွင်းဆောင်ရွက်ရန်စိတ်ကြားသည်
အမျိုးသားအုပ်စုများ၊ တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး၏တာဝန်များကိုလက်ခံနိုင်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များကိုရွေးချယ်ခြင်း။

၂။ မည်သည့်အဖွဲ့မှလူလေးဦးထက်မပိုသောအမည်စာရင်းတင်သွင်းခွင့်မပြုပါ
သူတို့ရက်ယ်ပိုင်နိုင်ငံသား။ မည်သည့်ကိစ္စတွင်အဖွဲ့မှအမည်စာရင်းတင်သွင်းထားသည့်ကိုယ်စားလှယ်ဦးရေထက်မပိုစေရ
ဖြည့်ခံရဖို့ထိုင်ခုံအရေအတွက်ကိုနှစ်ဆ။

စာမျက်နှာ ၄၀

J၄

1. ကုလသမဂ္ဂCharter ိုညာဉ်စာတမ်းနှင့်ICJ ပြဌာန်းချက်

ဆောင်းပါး ၆

ဤအမည်စာရင်းများမချမှီအမျိုးသားအုပ်စုတစ်ခုစီသည်အမြင်ဆုံးတိုင်ပင်ဆွေးနွေးရန်အကြံပြုခံရသည်
တရားရေးတရားရုံး။ ဥပဒေရေးရာစွမ်းရည်နှင့်ဥပဒေကျောင်းများ၊ အမျိုးသားပညာရေးနှင့်အမျိုးသားရေးဌာနများ
ဥပဒေလေ့လာမှုမြှုပ်နှံအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအကယ်ဒမီ၏။

ဆောင်းပါး ၇

၁။ အတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်အမည်စာရင်းတင်သွင်းသူအားလုံး၏အကွရာစဉ်အတိုင်းစာရင်းကိုပြုစုရမည်။
နေပြည်တော်။ အပိုဒ် ၁၊ အပိုဒ် ၂ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အရာမှလွဲ၍ ထိုသူများသည်ရက်စွဲနှင့်ရှိရမည်။

၂။ အတွင်းရေးမှူးချုပ်ကဤစာရင်းကိုအထွေထွေညီလာခံနှင့်လုံခြုံရေးသို့တင်ပြရမည်
ကောင်စီ။

ဆောင်းပါး ၈

အထွေထွေညီလာခံနှင့်လုံခြုံရေးကောင်စီတို့သည်တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအမှီအခိုကင်းကင်းလုပ်ဆောင်ရမည်
တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်များရွေးကောက်တင်မြှောက်ရန်။

ဆောင်းပါး ၉

ရွေးကောက်ပွဲတိုင်းတွင်ရွေးကောက်တင်မြှောက်သူများသည်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံရမည့်သူများကိုသာရွေးကောက်တင်မြှောက်ရမည်ကိုသာစိတ်စွဲမှတ်ထားရမည်
တစ်ဦးချင်းစီအနေဖြင့်လိုအပ်သောအရည်အချင်းများကိုပိုင်ဆိုင်ထားသော်လည်း၊
အဓိကယဉ်ကျေးမှုပုံစံများနှင့်ကမ္ဘာ၏အဓိကဥပဒေရေးရာစနစ်များကိုသတ်မှတ်ထားသင့်သည်

စိတ်ချပါ။

ဆောင်းပါး ၁၀

(၁) အထွေထွေညီလာခံနှင့်ဆန္ဒမဲများအားလုံးနီးပါးရရှိသောဆန္ဒမဲများကိုရရှိသောထိုကိုယ်စားလှယ်လောင်းများ လုံခြုံရေးကောင်စီကိုရွေးကောက်တင်မြှောက်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ရမည်။

၂။ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏တရားသူကြီးများရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းအတွက်ဖြစ်စေ၊ အပိုဒ် ၁၂ တွင်ပြဌာန်းထားသည့်ညီလာခံ ဝင်ရောက်ရန်သိက္ခာရှိမည်သည့်ဂုဏ်ပုဒ်မှမရှိဘဲယူရမည် လုံခြုံရေးကောင်စီအမြဲတမ်းနှင့် Non- အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်များအကြား။

Translating...

တူညီသောပြည်နယ်တစ်ခုထက်ပိုသောနိုင်ငံသားတစ်ဦး ထက်ပိုသောဖြစ်ရပ်တွင် ၃ အထွေထွေညီလာခံနှင့်လုံခြုံရေးကောင်စီနှစ်ခုလုံး၏ဆန္ဒမဲများထဲမှတစ်ခုသာလျှင်အကြီးဆုံးဖြစ်ရမည် ရွေးကောက်တင်မြှောက်အဖြစ်ထည့်သွင်းစဉ်းစားရလိမ့်မည်။

ဆောင်းပါး ၁၁

အကယ်၍ ရွေးကောက်ပွဲ၏ရည်ရွယ်ချက်အတွက်ပထမအကြိမ်တွေ့ဆုံပြီးနောက်တွင်ထိုင်ခုံတစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက် ပို၍ ကျန်ရှိနေပါက ဖြည့်စွက်ပြီးသောဒုတိယနှင့် အကယ်၍ လိုအပ်ပါကတတိယအကြိမ်အစည်းအဝေးကိုကျင်းပရမည်။

ဆောင်းပါး ၁၂

၁။ တတိယအကြိမ်အစည်းအဝေးပြီးနောက်ထိုင်ခုံတစ်နေရာ (သို့) တစ်ခုထက် ပို၍ မပြည့်စုံသေးပါကပူးတွဲညီလာခံတစ်ခုကျင်းပရမည်။ အဖွဲ့ဝင်ခြောက်ဦး ပါဝင်သည်။ သုံးခုကိုအထွေထွေညီလာခံမှနှင့်အပိုပြီးသုံးယောက်မှာလုံခြုံရေးကောင်စီမှဖြစ်သည်။ အထွေထွေညီလာခံသို့မဟုတ်လုံခြုံရေးကောင်စီ၏တောင်းဆိုချက်အရမည်သည့်အချိန်တွင်မဆိုဖွဲ့စည်းနိုင်သည်။ ပကတိအများစု၏ဆန္ဒမဲဖြင့်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ထားသည့်အမတ်နေရာတစ်ခုစီအတွက်အမည်တစ်မျိုးရွေးရန်ဖြစ်သည်။ အထွေထွေညီလာခံနှင့်လုံခြုံရေးကောင်စီသို့၎င်းတို့၏လက်ခံမှုကိုတင်ပြရန်။

2. ပူးတွဲညီလာခံလိုအပ်သောဖြည့်ဆည်းသူမည်သူမဆိုအပေါ်တည့်တည့်တည်းသဘောတူညီခဲ့သည်ဆိုပါက အခြေအနေများတွင်သူသည်အမည်စာရင်းတင်သွင်းသူများစာရင်းတွင်မပါဝင်သော်လည်း၎င်း၏စာရင်းတွင်ပါဝင်နိုင်သည် အပိုဒ် 7 မှာရည်ညွှန်းသည်။

၃။ ပူးတွဲညီလာခံအနေဖြင့်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းအောင်မြင်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်းကျေနပ်ပါက ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံရပြီးဖြစ်သောတရားရုံး၏အဖွဲ့ဝင်များသည်သတ်မှတ်ထားသည့်ကာလအတွင်းရမည် လုံခြုံရေးကောင်စီ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းများအကြားရွေးချယ်ရေးအားဖြင့်လစ်လပ်နေရာများဖြည့်စွက်ဆက်လက် အထွေထွေညီလာခံသို့မဟုတ်လုံခြုံရေးကောင်စီတွင်ဆန္ဒမဲများကိုရရှိခဲ့သည်။

၄။ တရားသူကြီးများကြားတွင်တူညီသောဆန္ဒမဲပေးလျှင်အကြီးမားဆုံးသောတရားသူကြီးသည်ဆန္ဒမဲပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

စာမျက်နှာ ၄၁

ICJ ပြဌာန်းချက်

၂၅

ဆောင်းပါး ၁၃

၁။ တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်များကိုကိန်းစံရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံရပြီးပြန်လည်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံရနိုင်သည်။ ထောက်ပံ့ပေး သို့သော်ပထမအကြိမ်ရွေးကောက်ပွဲတွင်ရွေးကောက်တင်မြှောက်သည့်တရားသူကြီးများ၏စီရင်ချက်အရတရားသူကြီးငါး ဦး ၏သက်တမ်းသည်ကုန်ဆုံးသွားမည် သုံးနှစ်တာနှင့်နောက်ထပ် ၅ ဦး ၏သက်တမ်းသည်ခြောက်နှစ်အကုန်တွင်သက်တမ်းကုန်ဆုံးမည်။

၂။ အထက်ဖော်ပြပါကနဦး ကာလအဆုံးသက်တမ်းကုန်ဆုံးမည်တရားသူကြီးများ သုံးနှစ်နှင့်ခြောက်နှစ်အပြီးတွင်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးမှဆွဲဆောင်ရန်စာရေးတံဖြင့်ရွေးချယ်ရမည် ပထမဆုံးရွေးကောက်ပွဲကိုပြီးဆုံးပြီ။

၃။ တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်များသည်၎င်းတို့နေရာများမပြီးမချင်းလုပ်ငန်းတာဝန်များကိုဆက်လက်ထမ်းဆောင်ရမည် ဖြည့်ထားသည့် အစားထိုးသော်လည်း၊ သူတို့သည်သူတို့စိတ်ခံစားခြင်းငှါအမှုအရာအပြီးသတ်လိမ့်မည်။

4. တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ၏နှုတ်ထွက်စာ၏အမှတ်၊ နှုတ်ထွက်စာကိုဖြေရှင်းရမည် အတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံပေးပို့ရန်တရားရုံး၏သဘာပတိထံတင်ပြရမည်။ ဒီနောက်ဆုံးအကြောင်းကြားစာက လစ်လပ်သောအရပ်။

ဆောင်းပါး ၁၄

နေရာလွတ်များကိုပထမအကြိမ်ရွေးကောက်ပွဲအတွက်သတ်မှတ်ထားသောနည်းအတိုင်းပြည့်စုံရမည် အောက်ပါ provisions တွန်းချက်ကိုပြသခြင်း - အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးသည်ဖြစ်ပျက်ပြီးနောက်တစ်လအတွင်းဖြစ်ရမည် နေရာလွတ်၊ အပိုဒ် ၅ တွင်ဖော်ပြထားသည့်ဖိတ်ကြားချက်များကိုထုတ်ပေးရန်နှင့်ရွေးကောက်ပွဲရက်စွဲကိုထုတ်ပြန်ရမည် လုံခြုံရေးကောင်စီကသတ်မှတ်ထားရလိမ့်မည်။

ဆောင်းပါး ၁၅

ရာထူးသက်တမ်းမကုန်ဆုံးသေးသောအဖွဲ့ဝင်ကိုအစားထိုးရန်တရားရုံး၏အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး သည်ရွေးချယ်ရမည် သူ၏ယခင်သက်တမ်း၏ကျန်ရှိသောအဘို့အရာထူးကိုကိုင်ထားပါ။

ဆောင်းပါး ၁၆

၁။ တရားရုံးမှမည်သည့်အဖွဲ့ ဝင်သည်မည်သည့်နိုင်ငံရေး၊ ပရော်ဖက်ရှင်နယ်သဘောဘာဝအခြားမည်သည့်အလုပ်အကိုင်၊

၂။ ဤအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ မည်သည့်သံသယကိုမဆိုတရားရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့်ဖြေရှင်းရမည်။

ဆောင်းပါး ၁၇

၁။ မည်သည့်ကိစ္စတွင်မဆိုတရားရုံးမှမည်သည့်ကိုယ်စားလှယ်မှကိုယ်စားလှယ်၊ ရှေ့နေသို့မဟုတ်ထောက်ခံသူအဖြစ်ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုရ။

၂။ ယခင်ကသူပါဝင်ခဲ့သည့်ကိစ္စရပ်၏ဆုံးဖြတ်ချက်တွင်မည်သည့်အသင်း ဝင်မပါ ဝင်နိုင် ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး အနေဖြင့်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး၊ ရှေ့နေသို့မဟုတ်ထောက်ခံသူတစ်ဦး အနေဖြင့်သို့မဟုတ်နိုင်ငံသားသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး အနေနှင့်ဖြစ်သည် တရားရုံးသို့မဟုတ်စုံစမ်းရေးကော်မရှင်၏သို့မဟုတ်အခြားစွမ်းရည်ရှိသူတစ်ဦး။

၃။ ဤအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ မည်သည့်သံသယကိုမဆိုတရားရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့်ဖြေရှင်းရမည်။

ဆောင်းပါး ၁၈

၁။ အခြားသူများ၏တူညီတည့်တည်းအမြင်တွင်မဟုတ်လျှင်တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ကိုရာထူးမှထုတ်ပယ်ခြင်းမပြုရ အဖွဲ့ဝင်များ၊ သူလိုအပ်သောအခြေအနေများဖြည့်ဆည်းရန်ရပ်စဲခဲ့သည်။

၂။ ယင်း၏တရားဝင်အသိပေးချက်ကိုအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံသို့မှတ်ပုံတင်ဌာနမှထုတ်ပြန်ရမည်။

၃။ ဤအသိပေးချက်သည်နေရာအားလစ်လပ်စေသည်။

ဆောင်းပါး ၁၉

တရားရုံး၏အဖွဲ့ ဝင်များသည်တရားရုံး၏စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင်ပါဝင်လျှင်သံတမန်ရေးရာကိုခံစားရမည် အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအား။

ဆောင်းပါး ၂၀

တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်တိုင်းသည်သူ၏တာဝန်များကိုမထမ်းဆောင်မှီကြေငြာချက်တစ်ခုကိုလျှပ်ရမည် သူကဘက်မလိုက်နှင့်အသိစိတ်သည်သူ၏လုပ်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးလိမ့်မည်ဟုပွင့်လင်းတရားရုံး။

စာမျက်နှာ ၄၂

Translating...

၂၆

၁. ကုလသမဂ္ဂ Charter ဝိညာဉ်စာတမ်းနှင့် ICJ ပြဋ္ဌာန်းချက်

ဆောင်းပါး ၂၁

၁။ တရားရုံးသည် ၎င်း၏ သမ္မတနှင့် ဒုတိယသမ္မတအား သုံးနှစ်ရွေးကောက်ရမည်။ ၎င်းတို့သည် ပြန်လည်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံရနိုင်သည်။
၂။ တရားရုံးသည် ယင်း၏ မှတ်ပုံတင်သူကိုခန့်အပ်ရမည်
လိုအပ်သော ဖြစ်နိုင်သည် အဖြစ် အရာရှိများ။

ဆောင်းပါး ၂၂

၁။ တရားရုံး၏ ထိုင်ခုံကို ဟိဂျီတွင် တည်ထောင်ရမည်။ ဤသည် သို့သော် တားဆီးလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။
တရားရုံးက နှစ်လုံးဖြစ်သည့် ဟုယုမှတ်သည့် အခါတိုင်း တရားရုံးသည် ၎င်း၏ လုပ်ငန်းများကို အခြားနေရာများတွင် ထိုင်ခြင်းနှင့် ကျင့်သုံးခြင်း မပြုလုပ်သည်။
၂။ သမ္မတနှင့် မှတ်ပုံတင်ဌာနသည် တရားရုံး၏ ရုံးနေထိုင်ရမည်။

ဆောင်းပါး ၂၃

၁။ တရားရုံးရုံးပိတ်ရက်များမှ အပ တရားရုံးသည် အမြဲတမ်း အစည်းအဝေးခွဲဆက်လက်တည်ရှိနေရမည်
ရက်စွဲနှင့် ကြာချိန်ကို တရားရုံးက သတ်မှတ်ရမည်။
၂။ တရားရုံး ၊ ဝ င်များသည် ကာလရှည်ခွင့်ရက်ခွင့်၊
တရားရုံးမှ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး တရားရုံးမှ တရားသူကြီးတစ်ဦး စီ၏ အိမ်နှင့် အကွာအဝေးကို စိတ်ဝတ်ထား၍ ထားပါ။
၃။ တရားရုံးတွင် ပါ ဝ င်သူများအား ခွင့်မပြုလျှင် သို့မဟုတ် တက်ရောက်ခွင့်မပေးလျှင် ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရမည်
နာမကျန်းခြင်း သို့မဟုတ် အခြားလေးနက်သော အကြောင်းပြချက်များကြောင့် သမ္မတအား အမြဲတမ်း မိမိကိုယ်ကို ထိန်းထားရန် ရှင်းပြခဲ့သည့်
တရားရုံး၏ စွန့်ပစ်ခြင်းမှာ။

ဆောင်းပါး ၂၄

၁။ အထူးအကြောင်းပြချက်တစ်ခုအတွက် တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး က သူမပါ ဝ င်သင့်ဟု ယူဆပါက
ကိစ္စရပ်တစ်ခု၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သူက နိုင်ငံတော်သမ္မတအား အကြောင်းကြားရမည်။
၂။ နိုင်ငံတော်သမ္မတက အကြောင်းပြချက်အချို့ကြောင့် တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဦး က စဉ်းစားပါက၊
ကိစ္စတစ်ခုခုမှ ထိုင်သင့်ပါ။
၃။ ထိုသို့သော ကိစ္စမျိုးတွင် တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်နှင့် သမ္မတက သဘောမတူပါက ကိစ္စသည် ဖြစ်ရမည်
တရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အား ဖြင့် အခြေချခဲ့သည်။

ဆောင်းပါး ၂၅

၁။ ဤပြဋ္ဌာန်းချက်၌ ဖော်ပြရန် မဟုတ်လျှင် အတိအလင်း ဖော်ပြထားသည် မှလွဲ၍ တရားရုံးအပြည့်အဝ ထိုင်ရမည်။
၂. တရားရုံးဖွဲ့စည်းရန် ရရှိနိုင်သည့် တရားသူကြီးအရေအတွက်သည် အခြေအနေမရှိပါ။
တရားသူကြီးတစ်ဦး သို့မဟုတ် တစ်ခုထက် ပိုသော အခွင့်အလမ်းများကို တရားရုံး၏ စည်းမျဉ်းများက ခွင့်ပြုနိုင်သည်။
အခွင့်အနေအရ နှင့် အလှည့်အရ၊ ထိုင်ခြင်းမှ ကင်းမဲ့ခံရလျှင်၊
၃။ တရားသူကြီး ၉ ဦး ပါ ဝ င်မှုအတွက် တရား ဝ င်တရား ဝ င်ဖွဲ့စည်းရန် လိုလောက်သည်။

ဆောင်းပါး ၂၆

၁။ တရားရုံးသည် အခါအားလျော်စွာ သုံးခန်းသို့မဟုတ် ထိုထက် မကသော ဖွဲ့စည်းပုံတစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ခုထက် ပိုသော အခန်းများကို ဖွဲ့စည်းနိုင်သည်။
တရားသူကြီးများအနေဖြင့် အထူးအမျိုးအစားများကို ကိုင်တွယ်ရန် ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။ ဥပမာ၊
အကူးအပြောင်းနှင့် ဆက်သွယ်ရေးနှင့် ပတ်သက်သော အလုပ်သမားကိစ္စများနှင့် အမှုပေါင်း။
၂။ တရားရုံးသည် မည်သည့်အချိန်တွင်မဆို ကိစ္စတစ်ခုကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရန် အခန်းဖွဲ့နိုင်သည်။ နံပါတ်
ထိုကဲ့သို့သော အခန်းကို ဖွဲ့စည်းရန် တရားသူကြီးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တရားရုံးက ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်
ပါတိများက။
၃။ အကယ်၍ တန်းတူညီမျှမှုရှိပါက ဤဆောင်းပါးတွင် ဖော်ပြထားသော အခန်းများမှ အမှုများကို ကြားနာဆုံးဖြတ်ရမည်။
ဆက်ဆံမှုကို တောင်းဆိုပါ။

ဆောင်းပါး ၂၇

ပုဒ်မ ၂၆ နှင့် ၂၉ တွင် ဖော်ပြထားသည့် မည်သည့်အခန်းများကိုမဆို ဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်းကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်။
တရားရုံးက ပြန်ဆိုအဖြစ် ered ။

စာမျက်နှာ ၄၃

ICJ ပြဋ္ဌာန်းချက်

၂၇

ဆောင်းပါး ၂၈

ပုဒ်မ ၂၆ နှင့် ၂၉ တွင် ဖော်ပြထားသော အခန်းများသည် ပါတီများ၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ထိုင်။ ထိုင်နိုင်သည်
တခြားနေရာဟိဂျီမှာ ထက်သူတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းဆောင်တာကို လေ့ကျင့်။

ဆောင်းပါး ၂၉

လုပ်ငန်းမြန်မြန်ဆန်ဆန် ပို့ဆောင်နိုင်ရန်အတွက် တရားရုံးသည် နှစ်စဉ် အခန်းတစ်ခန်းကို ဖွဲ့စည်းရမည်။
တရားသူကြီး ၅ ဦး အနက် မတရားသူကြီး ၅ ဦး မှ တရားသူကြီးများ၏ တောင်းဆိုချက်အရ အမှုများကို အတိုချုပ်ဖြင့် ကြားနာဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။
လုပ်ထုံးလုပ်နည်း။ ထို့အပြင် ၎င်းကို ရှာသော တရားသူကြီးများနေရာတွင် တရားသူကြီး ၂ ဦး ကို ရွေးချယ်ရမည်
ထိုင်ပွဲမှ ဖြစ်နိုင်သော။

ဆောင်းပါး ၃၀

၁။ တရားရုံးသည် ၎င်း၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခြင်းအတွက် စည်းမျဉ်းများကို ရေးဆွဲရမည်။ အထူးသဖြင့်၊
လုပ်ထုံးလုပ်နည်း၏ စည်းမျဉ်းများ။
၂။ တရားရုံး၏ စည်းမျဉ်းများသည် အကဲဖြတ်သူများအား တရားရုံးနှင့် ဖြစ်စေ၊ မည်သည့်အရာနှင့် ဖြစ်စေ ထိုင်ရန် စီစဉ်နိုင်သည်။
မဲပေးပိုင်ခွင့် မရှိဘဲ အခန်းများ။

ဆောင်းပါး ၃၁

၁။ ပါတီတစ်ခုချင်းစီ၏ နိုင်ငံသား တရားသူကြီးများသည် အမှု၌ ပါ ဝ င်ခွင့်ကို ဆက်လက်ထားရှိရမည်
တရားရုံး။
၂။ အကယ်၍ တရားရုံးသည် ခံတန်းရှည်ပေါ်တွင် ပါတီနှစ်ခုအနက် မနိုင်သော တရားသူကြီးတစ်ဦး ပါ ဝ င်ပါက၊
အခြားပါတီသည် တရားသူကြီးအဖြစ် ထိုင်ရန် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွေးချယ်နိုင်သည်။ ထိုသို့သောသူကို ဦး စားပေးရွေးချယ်သင့်သည်
ဆောင်းပါး ၄ နှင့် ၅ တွင် ဖော်ပြထားသည့် အတိုင်း အမည်စာရင်းတင်သွင်းခံရသူများ။
၃။ အကယ်၍ တရားရုံးသည် Bench တွင် ပါတီများ၏ နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကို တရားသူကြီးမပါ ဝ င်ပါက၊

ပါတီများအနေဖြင့်ပြန်မစာပို့ ၂ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းတရားသူကြီးတစ်ဦး ကိုရွေးချယ်နိုင်သည်။
၄။ ပုဒ်မ ၂၆ နှင့် ၂၉ အရပြန်မပေါ်ပြဌာန်းချက်များသည်အကျိုးဝင်သည်
ဥပဒေသည်အခန်းကိုဖွဲ့စည်းသည့်တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦး သို့မဟုတ်လိုအပ်ပါကတောင်းဆိုရမည်
သက်ဆိုင်ရာပါတီများ၏နိုင်ငံသား၏တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်များမှရာအရပေးရန်နှင့်ပျက်ကွက်
ပါတီများကအထူးရွေးချယ်ထားသည့်တရားသူကြီးများသို့ (သို့) သူတို့မတက်ရောက်နိုင်ပါက
ပါတီတစ်ခုတည်းကသာစိတ်ဝင်စားခြင်းရှိပါက၎င်းတို့သည်ကြိုတင်သတ်မှတ်ထားသည့်ရည်ရွယ်ချက်အတွက် \ t
ပြဌာန်းချက်များကိုလိုက်နာခြင်း၊ ပါတီတစ်ခုတည်းအဖြစ်သာမှတ်ယူခြင်း။ ဤအချက်အပေါ်မည်သည့်သံသယကိုအားဖြင့်ဖြေရှင်းလိမ့်မည်
တရားရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်။
၆။ ကျိပ်မအပိုဒ် ၂၊ ၃ နှင့် ၄ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းရွေးချယ်သောတရားသူကြီးများသည်အခြေအနေကိုပြည့်စုံစေရမည်။
ပစ္စုပ္ပန်ပြဌာန်းချက်၏အပိုဒ် ၂၊ ၁၇ (အပိုဒ် ၂)၊ ၂၀ နှင့် ၂၄ အရလိုအပ်သည်။ သူတို့ကပါဝင်ကြလိမ့်မည်
သူတို့ရဲ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့်အတူပြည့်စုံတန်းတူရေး၏စည်းကမ်းချက်များအပေါ်ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးသည်။

- ဆောင်းပါး ၃၂
- ၁။ တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး စီသည်နှစ်စဉ်လစာရရှိရမည်။
- ၂။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်နှစ်စဉ်အထူးထောက်ပံ့ကြေးကိုခံယူရမည်။
- ၃။ ဒုတိယသမ္မတသည်သုဆောင်ရွက်သည့်နေ့ရက်တိုင်းအတွက်အထူးထောက်ပံ့ကြေးကိုလက်ခံရရှိရမည်။
- ၄။ ပုဒ်မ ၃၁ အရရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံရသည့်တရားသူကြီးများသည်တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်များ မှလွဲ၍ ကျခံရမည်။
သူတို့ကသူတို့လုပ်ငန်းဆောင်တာလေ့ကျင့်ထားတဲ့အပေါ်တစ်ဦး ချင်းစီနေအဘို့အ sation ။
- ၅။ ဤလစာ၊ စရိတ်နှင့်လျော်ကြေးကိုအထွေထွေညီလာခံကသတ်မှတ်ရမည်။ သူတို့
ရာထူးသက်တမ်းအတွင်းလျော့နည်းမည်မဟုတ်ပါ။
- ၆။ မှတ်ပုံတင်ဌာန၏လစာသည်အထွေထွေညီလာခံမှအဆိုပြုလွှာဖြင့်သတ်မှတ်သည့်
တရားရုံး။
- ၇။ အထွေထွေညီလာခံမှမှတ်သောစည်းမျဉ်းများသည်အငြိမ်းစားယူရမည့်အခြေအနေများကိုသတ်မှတ်ပေးရမည်
ပင်စင်များကိုတရားရုံးဝင်များနှင့်မှတ်ပုံတင်အရာရှိများနှင့်အောက်ရှိအခြေအနေများကိုပေးအပ်နိုင်သည်
မည်သည့်တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်များနှင့်မှတ်ပုံတင်အရာရှိများသည်သူတို့၏ခရီးသွားလာရေးစရိတ်များကိုပြန်အမ်းမည်။

စာမျက်နှာ ၄၄

- ၂၈
၂. ကုလသမဂ္ဂပCharter ိုညာဉ်စာတမ်းနှင့်ICJ ပြဌာန်းချက်
- ၈။ အထက်ပါလစာများ၊ စရိတ်များနှင့်လျော်ကြေးများအားလုံးသည်အခွန်အကောက်ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုရမည်။
- ဆောင်းပါး ၃၃
- တရားရုံး၏ကုန်ကျစရိတ်များကိုကုလသမဂ္ဂမှကျခံရမည်
အထွေထွေညီလာခံကဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။
- အခန်း ၂ ။ CoUet ၏ CoMPetenCe
- ဆောင်းပါး ၃၄
- ၁။ တရားရုံးရှေ့မှောက်အမှုပြည်နယ်များသာပါဝင်နိုင်သည်။
- ၂။ တရားရုံးသည်ငှင်းခုံစည်းမျဉ်းများကိုလိုက်နာမှု ရှိ၍ အများပြည်သူသိရှိရန်တောင်းဆိုနိုင်သည်
အဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့်ယင်း၏ရှေ့မှောက်ဖြစ်ရပ်များနှင့်သက်ဆိုင်သောသတင်းအချက်အလက်များကိုတင်ပြရမည်
သူတို့ကိုယ်ပိုင်ပင်ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းအပေါ်ထိုကဲ့သို့သောအဖွဲ့အစည်းများက။
- ၃။ အများပြည်သူဆိုင်ရာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံတွင်ယူကိုတည်ဆောက်သည့်အခါတိုင်း။
သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကွန်မင်ရှင်းကိုလက်ခံသည့်အငြင်းပွားမှုအားတရားရုံးရှေ့မှောက်တွင်ပြုမေးခွဲစာရှိသည်။
မှတ်ပုံတင်သည့်သက်ဆိုင်ရာအများပြည်သူဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းအားအသိပေးအကြောင်းကြားရမည်
ကအားလုံးကိုစာဖြင့်ရေးသားတရားရုံးသို့ပို့မည်။
- ဆောင်းပါး ၃၅
- ၁။ တရားရုံးသည်ပြဌာန်းချက်ပါဝင်သောပြည်နယ်များအတွက်ပိုင်လင်းမြင်သာမှုရှိရမည်။
- ၂။ တရားရုံးသည်အခြားပြည်နယ်များအားပိုင်လင်းမြင်သာမှုရှိစေသည့်အခြေအနေများသည်
အာဏာရှိစာချုပ်များပါဝင်သည့်ပြဌာန်းချက်များကိုလိုခြံရေးကောင်စီမှပြဌာန်းထားသော်လည်းမည်သည့်ကိစ္စမျှမပါဝင်ပါ
ထိုကဲ့သို့သောအခြေအနေများသည်ပါတီများအားတရားရုံးရှေ့မှောက်တွင်မည်မျှတစ်ခုဖြစ်စေရမည်။
- ၃။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်မဟုတ်သောပြည်နယ်သည်အမှုတစ်ခုတွင်ပါဝင်သည့်အခါတရားရုံး
ထံပါတီသည်တရားရုံး၏ကုန်ကျစရိတ်များကိုပံ့ပိုးပေးမည်ပမာဏကိုသတ်မှတ်ရမည်။ ဤအချက်သည်
ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်တရားရုံး၏ကုန်ကျစရိတ်၏တစ်ဦး ဝေစုဆောင်သောလျှင်ထားခြင်းလျှောက်ထားရမည်မဟုတ်
- ဆောင်းပါး ၃၆
- ၁။ တရားရုံး၏စီရင်စီရင်ပိုင်ခွင့်သည်ပါတီများမှလွှဲပြောင်းပေးသောအမှုများနှင့်ကိစ္စရပ်များအားလုံးပါဝင်သည်
အထူးကုလသမဂ္ဂပCharter ိုညာဉ်စာတမ်းသို့မဟုတ်အာဏာရှိစာချုပ်များနှင့်ကွန်မင်ရှင်းများတွင်အထူးစီစဉ်ထားသည်။
- ၂။ လက်ရှိပြဌာန်းချက်ပါဝင်နိုင်ငံများကမည်သည့်အချိန်တွင်မဆို၎င်းတို့သည်အသိအမှတ်ပြုကြောင်းကြေငြာနိုင်သည်။
အထူးကုလကိုလက်ခံသည့်အခြားပြည်နယ်နှင့် ပတ်သက်။ pulsory ipso facto နှင့်အထူးသဘောတူညီချက်မပါဘဲ
တာဝန် ဝန် ဝတ္တရားအငြင်းပွားမှုအားလုံးတွင်တရားရုံး၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်သည်
- က။ စာချုပ်တစ်ခု၏အနက်၊
- ခ။ နိုင်ငံတကာဥပဒေ၏မည်သည့်မေးခွန်းမဆို၊
- ဂ။ အကယ်၍ တူထောင်ပါကနိုင်ငံတကာအားချိုးဖောက်ရာရောက်နိုင်သည့်မည်သည့်အချက်အလက်မဆိုရှိခြင်း
တာဝန်၊
- ။ နိုင်ငံတကာတာဝန် ဝတ္တရားကိုချိုးဖောက်ခြင်းအတွက်ပြန်လည်ပေးဆပ်ရမည့်သဘောသဘာဝသို့မဟုတ်အတိုင်းအတာ။
- ၃။ အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သောကြေညာချက်များကိုခြွင်းချက်မရှိဖြစ်စေ၊
အတော်ကြာသို့မဟုတ်အချို့သောပြည်နယ်များ၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်အပေါ်တစ်ခုသို့မဟုတ်အချို့သောအချိန်များအတွက် ity ။
- ၄။ ထိုကြေငြာချက်များကိုကုလသမဂ္ဂအတွင်းေးမှုချုပ်ထံအပ်နှံရမည်
ယင်းမိတ္တူများကိုပါတီများအားတရားရုံး၏မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ပေးပို့ရမည်။
- ၅။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအမြဲတမ်းတရားရုံး၏ပြဌာန်းချက်အပိုဒ် ၃၆ အရထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်များ
တရားမျှတမှုနှင့်ဆက်လက်တည်ရှိနေဆဲဖြစ်သောပြဌာန်းချက်၏ပါတီများအကြားအဖြစ်၊ မှတ်ခံရကြလိမ့်မည်
အချိန်ကာလအတွက်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံး၏မသင်မနေရတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုလက်ခံခြင်းရှိရမည်
အရာသူတို့နေဆဲ။ ဖွဲ့ရှိသည့်နှင့်၎င်းတို့၏စည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီ။
- ၆။ တရားရုံးတွင်တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အငြင်းပွားပါကကိစ္စကိုဖြေရှင်းရမည်
တရားရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်အားဖြင့်။

စာမျက်နှာ ၄၅

ICJ ပြဌာန်းချက်

၂၉

Translating...

ဆောင်းပါး ၃၇

သဘောတူစာချုပ်သို့မဟုတ်ပြင်convention္ဍာန်းချက်များကပြန့်ပွားမှုကိုခံရသည့်သွန်းသည် နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အဖွဲ့ချုပ် (သို့) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတရားရုံးသို့ဖွဲ့စည်းခြင်းခံရသည်။ ဤပြဌာန်းချက်အားပါ ဝ င်သူများအကြားကိစ္စအားနိုင်ငံတကာတရားရုံးသို့လွှဲပြောင်းရမည် တရားမျှတမှု၏။

ဆောင်းပါး ၃၈

၁။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေနှင့်အညီဆုံးဖြတ်ရန်တရားရုံးသည်ထိုကဲ့သို့သောအငြင်းပွားမှုများကိုပြုလုပ်သည် တင်သွင်းသည့်အတိုင်းလျှောက်ထားရမည်။
က။ အထွေထွေဖြစ်စေ၊ အထူးဖြစ်စေနိုင်ငံတကာစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများသည်စည်းမျဉ်းများကိုတိတိကျကျဖော်ပြခြင်း အဆိုပါယှဉ်ပြိုင်ပြည်နယ်များအားဖြင့် organized;
ခ။ ဥပဒေအဖြစ်လက်ခံသောအထွေထွေအလေ့အကျင့်၏သက်သေအဖြစ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာထုံးတမ်း။
ဂ။ ယဉ်ကျေးသောနိုင်ငံများမှအသိအမှတ်ပြုထားသောအထွေထွေဥပဒေများ။
၂။ ပုဒ်မ ၃၉ ပါပြဌာန်းချက်များ၊ တရားစီရင်ရေးဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့်အမြင့်ဆုံးဆုံးသောသွန်သင်ချက်များကိုလိုက်နာရမည် အမျိုးမျိုးသောနိုင်ငံများမှအရည်အချင်းပြည့်မီသောပြည်သူရေးရာ ဝ န်ကြီးဌာနသည်ဥပဒေစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများချမှတ်ရာတွင်လက်အောက်ခံနည်းလမ်းဖြစ်သည်။
၃။ ဤပြဌာန်းချက်သည်တရားရုံး၏စီရင်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ကိုထိခိုက်စေလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ ex aequo et bono ၊ အဆိုပါပါတီများမှသဘောတူလျှင်။

အခန်း ၃ ။ နေပြည်တော်

ဆောင်းပါး ၃၉

၁။ တရားရုံး၏ရုံးသုံးဘာသာစကားများသည်ပြင်သစ်နှင့်အင်္ဂလိပ်ဖြစ်ရမည်။ အဆိုပါပါတီများကြောင်းသဘောတူလျှင် အမှုအားပြင်သစ်ဘာသာဖြင့်ပြုလုပ်ရမည်။ ပါတီများကသဘောတူလျှင် အမှုအားအင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်ပြုလုပ်ရမည်။
၂။ မည်သည့်ဘာသာစကားကိုအသုံးပြုရမည်နှင့်ပတ်သက်သောသဘောတူညီချက်မရှိလျှင်ပါတီတစ်ခုချင်းစီတွင်ပါဝင်နိုင်သည့် အသုံးအနှုန်း၊ ကြိုက်နှစ်သက်သောဘာသာစကားကိုသုံး; တရားရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုပြင်သစ်ဘာသာဖြင့်ပေးရမည် နှင့်အင်္ဂလိပ်။ ဤအမှု၌တရားရုံးတစ်ချိန်တည်းကျမ်းနှစ်ခုအနက်မည်သည့်ဖြစ်ရမည်ကိုဆုံးဖြတ်ပေးရမည် authoritative အဖြစ်ထည့်သွင်းစဉ်းစား။
၃။ တရားရုံးသည်မည်သည့်ပါတီ၏တောင်းဆိုမှုကိုမဆိုပြင်သစ်ဘာသာစကား မှလွဲ၍ အခြားဘာသာစကားကိုခွင့်ပြုရမည် အင်္ဂလိပ်ပါတီကိုအသုံးပြုရန်။

ဆောင်းပါး ၄၀

၁။ အမှုများကိုအမှုကိုတရားရုံးသို့အကြောင်းကြားခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေတရားရုံးသို့ယူဆောင်လာရသည် အထူးသဘောတူညီချက်သို့မဟုတ်မှတ်ပုံတင်မူလိပ်စာရေးသားထားသောလျှောက်လွှာအားဖြင့်။ ကိစ္စတွင်ဖြစ်စေဘာသာရပ် အငြင်းပွားမှုနှင့်ပါတီများကိုညွှန်ပြရလိမ့်မည်။
၂။ လျှောက်လွှာကိုသက်ဆိုင်သူအားလုံးကိုချက်ချင်းဆက်သွယ်ပေးရမည်။
၃။ သူသည်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ ဝ င်များကိုအတွင်းရေးမှူးချုပ်မှတဆင့်လည်းအကြောင်းကြားရမည် ထို့အပြင်တရားရုံးမှတိုင်မီပီလကခွင့်ရှိသည့်အခြားမည်သည့်ပြည်နယ်များ။

ဆောင်းပါး ၄၁

၁။ တရားရုံးသည်အခြေအနေများလိုအပ်သည်ဟုယူဆပါကညွှန်ပြနိုင်သည့်အာဏာရှိရမည်။ နှစ်ဖက်စလုံး၏အခွင့်အရေးများကိုထိန်းသိမ်းရန်အတွက်ယာယီလုပ်ဆောင်ချက်များ။
၂။ အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုဆိုင်ငံထားရန်အကြံပြုထားသည့်ဆောင်ရွက်ချက်များကိုချက်ချင်းအသိပေးရမည် ပါတီများနှင့်လုံခြုံရေးကောင်စီမှ။

ဆောင်းပါး ၄၂

၁။ ပါတီများကိုကိုယ်စားလှယ်များမှကိုယ်စားပြုရမည်။
၂။ သူတို့သည်တရားရုံးရှေ့မှောက်တွင်ရှေ့နေသို့မဟုတ်ထောက်ခံသူများ၏အကူအညီများရှိနိုင်သည်။

စာမျက်နှာ ၄၆

၃၀

I. ကုလသမဂ္ဂCharter ိုညာဉ်စာတမ်းနှင့် ICJ ပြဌာန်းချက်

၃။ တရားရုံးရှေ့မှောက်ရှိပါတီများ၏ကိုယ်စားလှယ်များ၊ ရှေ့နေများနှင့်ထောက်ခံသူများသည်အခွင့်အရေးများကိုခံစားရမည် ၎င်းတို့၏တာဝန်ဝတ္တရားများ၏လွတ်လပ်သောလေ့ကျင့်ခန်းလိုအပ်သောကိုယ်ခံစွမ်းအား။

ဆောင်းပါး ၄၃

၁။ ဤလုပ်ထုံးလုပ်နည်းသည်အပိုင်းနှစ်ပိုင်းဖြင့်ရေးသားရမည်။
၂။ စာဖြင့်ရေးသားထားသောတရားစွဲဆိုမှုသည်တရားရုံးနှင့်ပါ ဝ င်သူများသို့ဆက်သွယ်မှုပါဝင်ရမည်။ သတိရအောက်မေ့အမှတ်တရများနှင့်လိုအပ်ပါကပြန်ကြားချက်များ၊ အားလုံးကိုစာတမ်းများနှင့်စာရွက်စာတမ်းများ ထောက်ခံမှု
၃။ ဤဆက်သွယ်မှုများကိုမှတ်ပုံတင်ဌာနမှတဆင့်၊ တရားရုံးကသတ်မှတ်အချိန်။
၄။ ပါတီတစ်ခုမှထုတ်လုပ်သည့်စာရွက်စာတမ်းတိုင်းကိုအသိအမှတ်ပြုမိတ္တူတစ်စောင်သို့ပေးပို့ရမည် အခြားပါတီ
၅။ နှုတ်ဖြင့်တရားစွဲဆိုမှုတွင်ချက်မြင်သက်သေများ၊ ကျွမ်းကျင်သူများ၊ ကိုယ်စားလှယ်များတရားရုံးမှကြားနာခြင်း၊ အကြံပေးများနှင့်ထောက်ခံသူများ။

ဆောင်းပါး ၄၄

၁။ အေ့ကွင့်များ၊ အကြံပေးများနှင့်ထောက်ခံသူများ မှလွဲ၍ အခြားသူများကိုအသိပေးအကြောင်းကြားခြင်းအတွက်၊ တရားရုံးသည်ဤနယ်မြေတွင်အသိပေးအကြောင်းကြားရန်ပြည်နယ်၏အစိုးရထံသို့တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားရမည် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခံရလိမ့်မည်။
၂။ သက်သေအထောက်အထားများရယူရန်ခြေလှမ်းများလှမ်းပါကတူညီသောပြဌာန်းချက်သည်သက်ဆိုင်ပါသည် အစက်အပြောက်။

ဆောင်းပါး ၄၅

ကြားနာခြင်းကိုသမ္မတ၏ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင်ဖြစ်စေ၊ အကယ်၍ သူမတက်ရောက်နိုင်ပါကဒုတိယသမ္မတ၏ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင်ရှိသည်။ သမ္မတ၊ မတက်ရောက်နိုင်လျှင်အကြီးအကဲတရားသူကြီးက ဦး စီးရမည်။

ဆောင်းပါး ၄၆
တရားရုံးမှအခြားဆုံးဖြတ်ချက်မချရသေးလျှင်သော်လည်းကောင်း၊
ပါတီများအနေဖြင့်အများပြည်သူကိုအသိအမှတ်မပြုရန်တောင်းဆိုသည်။

Translating...

ဆောင်းပါး ၄၇
၁။ ကြားနာခြင်းတစ်ခုစီ၌မှတ်တမ်းကိုပြုလုပ်ရမည်။ မှတ်ပုံတင်အရာရှိနှင့်သမ္မတကလက်မှတ်ရေးထိုးရမည်။
၂။ ဤမိနစ်များတည်းသစစ်မှန်ရမည်။

ဆောင်းပါး ၄၈
အမှုကိုတရားရုံးကအမိန့်ချမှတ်ပြီးပုံစံနှင့်အချိန်ကိုဆုံးဖြတ်ရမည်
ပါတီတစ်ခုချင်းစီက၎င်း၏အငြင်းပွားမှုများကိုအဆုံးသတ်ရမည်
သက်သေအထောက်အထားယူပြီး။

ဆောင်းပါး ၄၉
ကြားနာမှုမစခင်ပင်တရားရုံးသည်စာရွက်စာတမ်းများကိုထုတ်ယူရန်ကိုယ်စားလှယ်များကိုတောင်းဆိုနိုင်သည်
သို့မဟုတ်မည်သည့်ရှင်းလင်းချက်ကိုထောက်ပံ့ပေးရန်၊ မည်သည့်ငြင်းဆန်မှုကိုမဆိုပုံမှန်မှတ်စုယူရမည်။

ဆောင်းပါး ၅၀
တရားရုံးသည်မည်သည့်အချိန်တွင်မဆိုလူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်း၊ အဖွဲ့အစည်း၊ ဗျူရို၊ ကော်မရှင်သို့မဟုတ်အခြားအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုကိုအပ်နှံနိုင်သည်။
စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရန် (သို့) ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦး၏ထင်မြင်ချက်ပေးခြင်းနှင့်အတူ၎င်းအားရွေးချယ်နိုင်သည်။

စာမျက်နှာ ၄၇

ICJ ပြဋ္ဌာန်းချက်

၃၁

ဆောင်းပါး ၅၁
ကြားနာနေစဉ်အတွင်းသက်ဆိုင်ရာမေးခွန်းများကိုမျက်မြင်သက်သေများနှင့်ကျွမ်းကျင်သူများထံတင်ပြရမည်
အပိုဒ် ၃၀ တွင်ဖော်ပြထားသည့်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းဆိုင်ရာစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများတွင်တရားရုံးမှချမှတ်သောအခြေအနေများ။

ဆောင်းပါး ၅၂
တရားရုံးသည်သက်သေပြရန်နှင့်သက်သေအထောက်အထားများကိုရည်ရွယ်ချက်အတွက်သတ်မှတ်ထားသောအချိန်အတွင်းလက်ခံရရှိပြီးနောက်၊
ပါတီတစ်ခုသည်တင်ပြလိုသောနောက်ထပ်နှုတ်ဖြင့်သို့မဟုတ်စာဖြင့်ရေးသားထားသောအထောက်အထားများကိုလက်ခံရန်ငြင်းဆန်နိုင်သည်
အခြားဘက်ခြမ်းသဘောတူမဟုတ်လျှင်။

ဆောင်းပါး ၅၃
၁။ ပါတီတစ်ခုမှတရားရုံးရှေ့တွင်မပေါ်လာပါက၊
အခြားပါတီအနေဖြင့်တရားရုံးအား၎င်း၏တောင်းဆိုချက်ကိုဆုံးဖြတ်ရန်တောင်းဆိုနိုင်သည်။
၂။ တရားရုံးသည်ယင်းသို့မလုပ်မီမိမိကိုယ်ကိုကျေနပ်ရောင်ရဲရမည်
ပုဒ်မ ၃၆၊ ၃၇ တို့ပါ ၀ င်သော်လည်း၎င်းသည်အမှန်တကယ်နှင့်ဥပဒေအရကောင်းစွာအခြေခံကြောင်းဖော်ပြထားသည်။

ဆောင်းပါး ၅၄
၁။ တရားရုံး၏ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင်ကိုယ်စားလှယ်များ၊ ရှေ့နေများနှင့်ရှေ့နေများသည်ပြီးဆုံးသောအခါ
အမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၎င်းတို့၏တင်ပြမှုကိုသမ္မတကကြားနာခြင်းအားပိတ်သိမ်းကြောင်းကြေငြာရမည်။
၂။ တရားရုံးသည်စီရင်ချက်ကိုသုံးသပ်ရန်ရပ်သိမ်းရမည်။
၃။ တရားရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်များကိုလျှို့ဝှက်စွာထိန်းသိမ်းပြီးလျှင်၊ ဝှက်ထားရမည်။

ဆောင်းပါး ၅၅
၁။ မေးခွန်းအားလုံးကိုတက်ရောက်သူတရားသူကြီးအများစုကဆုံးဖြတ်ရမည်။
၂။ တူညီသောဆန္ဒမရှိရရှိသည့်သမ္မတသို့မဟုတ်သူ၏နေရာတွင်ဆောင်ရွက်သောတရားသူကြီးသည်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ရမည်
တစ်ဦး သွန်းမရှိသည်။

ဆောင်းပါး ၅၆
၁။ စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်သည်၎င်းကိုအခြေခံသည့်အကြောင်းပြချက်များကိုဖော်ပြရမည်။
၂။ ဆုံးဖြတ်ချက်တွင်ပါ ၀ င်သောတရားသူကြီးများ၏အမည်များပါ ၀ င်ရမည်။

ဆောင်းပါး ၅၇
အကယ်၍ တရားစီရင်ချက်သည်တရားသူကြီးများ၏တညီတညွတ်တည်းထင်မြင်ချက်ကိုလုံးလုံးဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအားဖြင့်ဖြစ်စေကိုယ်စားပြုခြင်းမရှိပါက -
မည်သည့်တရားသူကြီးမဆိုသီးခြားထင်မြင်ချက်ပေးခွင့်ရှိသည်။

ဆောင်းပါး ၅၈
စီရင်ချက်ကိုသမ္မတနှင့်မှတ်ပုံတင်အရာရှိတို့ကလက်မှတ်ရေးထိုးရမည်။ ဒါဟာပွင့်လင်းဖတ်ပါလိမ့်မည်
တရားရုံး၊ အေးဂျင့်မှပေးအပ်တော်မူပြီးမှလျှောက်ပတ်။

ဆောင်းပါး ၅၉
တရားရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်အားပါတီများအကြားနှင့်လေးလံကန့်မှန်မှုအစည်းနှောင်မှုမရှိပါ
ကြောင်းအတူသဖြင့်အမှု။

ဆောင်းပါး ၆၀
စီရင်ချက်သည်နောက်ဆုံးဖြတ်ပြီးအယူခံဝင်ခြင်းမရှိပဲ အဓိပ္ပာယ်သို့မဟုတ်နယ်ပယ်အဖြစ်အငြင်းပွားမှု၏ဖြစ်ရပ်မှာ
စီရင်ချက်၏၊ တရားရုံးမဆိုပါတီများ၏မေတ္တာရပ်ခံချက်အပေါ်ကန့်သတ်ရလိမ့်မည်။

စာမျက်နှာ ၄၈

ဆောင်းပါး ၆၁

၁။ စီရင်ချက်ကိုပြန်လည်သုံးသပ်ရန်အတွက်လျှောက်ထားချက်သည်ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ်အခြေခံသည့်အခါမှသာပြုလုပ်နိုင်သည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်သည်အခါမည်သည့်အချက်သည်ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန်ဖြစ်သနည်း။
ပေးထားသည့်တရားရုံးမှမသိ၊ ပြန်လည်ပြင်ဆင်နေဟုဆိုသည်ပတ်မှအမြဲတမ်းထိုကဲ့သို့သောထောက်ပံ့ပေးခဲ့သည် အဓိကပေါ်ဆွဲမူကြောင့်မဟုတ်ခဲ့ပေ။

Translating...

၂။ ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရေးအတွက်တရားစွဲဆိုမှုကိုတရားရုံး၏စီရင်ဆုံးဖြတ်မှုဖြင့်ဖြင့်လုပ်ရမည်။ အချက်အလက်အသစ်၏တည်ရှိမှုကိုအသိအမှတ်ပြုခြင်းအားဖြင့်၎င်းသည်အမှုဖွင့်ရန်အတွက်ထိုကဲ့သို့သောဇာတ်ကောင်ရှိကြောင်းအသိအမှတ်ပြုခြင်းဖြစ်သည် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့်လျှောက်လွှာကိုဤမြေပေါ်တွင်လက်ခံနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

၃။ တရားရုံးသည်ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမ ၀ င်စီရင်ချက်၏စည်းမျဉ်းများကိုယခင်လိုက်နာရန်လိုအပ်နိုင်သည် တည်းဖြတ်မှုအတွက်တရားစွဲဆိုမှု။

၄။ ပြန်လည်တည်းဖြတ်ရန်လျှောက်လွှာရှာဖွေတွေ့ရှိမှု၏ခြောက်လအတွင်းမှာနောက်ဆုံးမှာလုပ်ရမည်ဖြစ်သည် အသစ်သောအချက်။

၅။ ရက်စွဲမှဆယ်နှစ်ကြာပြီးနောက်ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်လွှာများကိုမပြုလုပ်ရ တရားစီရင်ခြင်း။

ဆောင်းပါး ၆၂

၄။ ပြည်နယ်တစ်ခုက၎င်းသည်အကျိုးသက်ရောက်နိုင်သည့်တရား ၀ င်သည့်သဘောသဘာဝရှိသည်ဟုယူဆပါက အမှု၌ဆုံးဖြတ်ချက်၊ ကကြားဝင်ခွင့်ပြုပါရန်တရားရုံးသို့တောင်းဆိုမှုကိုတင်ပြလိမ့်မည်။

၂။ ဤတောင်းဆိုချက်အပေါ်တရားရုံးကဆုံးဖြတ်ရမည်။

ဆောင်းပါး ၆၃

၁။ အခါတိုင်းတွင်သက်ဆိုင်ရာသူများထက်အခြားဖော်ပြထားသောတစ်ခုကုန်မင်းရှင်း၏ဆောက်လုပ်ရေး အမှု၌ပါတီများဖြစ်ကြ၏၊ အမှတ်ပုံတင်ရေးချက်ချင်းထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်များအားလုံးကိုအကြောင်းကြားရလိမ့်မည်။
၂။ အသိပေးအကြောင်းကြားထားသည့်ပြည်နယ်တိုင်းသည်တရားစွဲဆိုမှုများတွင် ၀ င်ရောက်စွက်ဖက်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ဒါပေမယ့်ဒီအခွင့်အရေးကိုသုံးမယ်ဆိုရင် တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းအားဖြင့်ပေးသောဆောက်လုပ်ရေးအညီအမျှ binding လိမ့်မည်။

ဆောင်းပါး ၆၄

အကယ်၍ တရားရုံးမှဆုံးဖြတ်ခြင်းမရှိပါကပါတီတစ်ခုစီသည်မိမိ၏ကုန်ကျစရိတ်ကိုကျခံရမည်။

အခန်း ၄ ။ adVisorY oPlnIntons

ဆောင်းပါး ၆၅

၁။ တရားရုံးသည်မည်သည့်ကိစ္စရပ်မဆိုတောင်းဆိုသည့်အခါမည်သည့်ဥပဒေရေးရာမေးခွန်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကြံဉာဏ်ပေးနိုင်သည် ခန္ဓာကိုယ်ကိုကုလသမဂ္ဂ၏ပCharter ှညာဉ်စာချုပ်အရဖြစ်စေ၊ အညီဖြစ်စေခွင့်ပြုနိုင်သည် တောင်းဆိုမှုတစ်ခု။

၂။ တရားရုံး၏အကြံဉာဏ်တောင်းခံသည့်မေးခွန်းများကိုရှေ့တွင်ချထားရမည် မေးခွန်းတစ်ခု၏တိကျသောကြေညာချက်ပါရှိသောစာဖြင့်ရေးသားထားသောတောင်းဆိုချက်အားဖြင့်တရားရုံးကို ထင်မြင်ချက်ကိုလိုအပ်သည်နှင့်မေးခွန်းအပေါ်သို့အလင်းစေလိမ့်မည်ဟုဖွယ်ရှိစာရွက်စာတမ်းများအားလုံးနှင့်အတူလိုက်ပါသွားသည်။

ဆောင်းပါး ၆၆

၁။ မှတ်ပုံတင်ဌာနသည်ပြည်နယ်အားလုံးအားအကြံဉာဏ်ပေးရန်တောင်းဆိုချက်ကိုချက်ချင်းအသိပေးရမည် တရားရုံးမတိုင်မီပေါ်လာခွင့်ရှိသည်။

၂။ မှတ်ပုံတင်သူသည်အထူးနှင့်တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်မှုဖြင့်မည်သည့်ပြည်နယ်ကိုမဆိုအသိပေးရမည် တရားရုံးသို့မဟုတ်တရားရုံးမှစဉ်းစားသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများရှေ့မှောက်တွင်ဝင်ရောက်ခွင့်ရှိသည် နိုင်ငံတော်သမ္မတကထိမေးခွန်းနှင့် ပါတ်သက်၍ သတင်းအချက်အလက်များကိုပေးနိုင်ရန်အလားအလာရှိနေသည် နိုင်ငံတော်သမ္မတကသတ်မှတ်ထားသည့်အချိန်ကာလတစ်ခုအတွင်း၌တရားရုံးအားလက်ခံရရှိရန်အသင့်ဖြစ်လိမ့်မည် ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်ကျင်းပရန်အများပြည်သူထိုင်ခုံတွင်ထုတ်ပြန်ချက်များသို့မဟုတ်ကြားနာ နှင့်ပတ်သက်။ ပါးစပ်ထုတ်ပြန်ချက်များ မေးခွန်း။

စာမျက်နှာ ၄၉

ICJ ပြဌာန်းချက်

၃၃

၃။ တရားရုံးရှေ့သို့ထွက်ခွင့်ရှိသည့်ထိုသို့သောပြည်နယ်သည်အထူးကိုလက်ခံရန်ပျက်ကွက်ပါက ဤအပိုဒ်၏အပိုဒ် ၂ တွင်ဖော်ပြထားသောဆက်သွယ်ရေးသည်ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်သည်တင်ပြလိုသောဆန္ဒကိုဖော်ပြနိုင်သည် ရေးသားထားသောကြေညာချက်သို့မဟုတ်ကြားခံရဖို့ နှင့်တရားရုံးဆုံးဖြတ်ပါလိမ့်မယ်။

၄။ စာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ နှုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေတင်ပြသည့်ဖြစ်စေ၊ ပုံစံသို့အခြားပြည်နယ်များသို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းများမှထုတ်ပြန်သောကြေညာချက်များကိုမှတ်ချက်ပေးရန် mitted ၏ တရားရုံး (သို့) မထိုင်ရသည့်အချိန်အကန့်အသတ်အတွင်းနိုင်ငံတော်သမ္မတကလုပ်ဆောင်ရမည် တစ်ခုချင်းစီကိုအထွက်စွာတွင်အတွက်ဆုံးဖြတ်ပါ။ ထို့ကြောင့်မှတ်ပုံတင်သူသည်အချိန်တန်လျှင်မည်သည့်ဆက်သွယ်မှုမျိုးကိုမဆိုဆက်သွယ်ရမည် အလားတူထုတ်ပြန်ချက်များတသွင်းပြီးလျှင်ပြည်နယ်နှင့်အဖွဲ့အစည်းများမှရေးသားထားသောထုတ်ပြန်ချက်များ။

ဆောင်းပါး ၆၇

တရားရုံးသည်၎င်း၏အကြံဉာဏ်များကိုပွင့်လင်းသောတရားရုံးတွင်အသိပေးရမည် အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးနှင့်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များ၊ အခြားပြည်နယ်များမှကိုယ်စားလှယ်များနှင့် ချက်ချင်းသက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ၏။

ဆောင်းပါး ၆၈

ယင်း၏အကြံပေးလုပ်ငန်းတာဝန်များကိုဆောင်ရွက်ရာတွင်တရားရုံးသည်provisionsဌာန်းချက်များကိုထပ်မံလမ်းညွှန်ရမည် အငြင်းပွားဖွယ်ရာကိစ္စရပ်များတွင်၎င်းတို့အသိအမှတ်ပြုသည့်အတိုင်းအတာအထိလျှောက်ထားသောလက်ရှိပြဌာန်းချက်၏ပြဋ္ဌာန်းချက် သက်ဆိုင်ပါစေ။

ChaPter V. aMendMent

ဆောင်းပါး ၆၉

လက်ရှိအထုံးအဖွဲ့အားပြင်ဆင်မှုများကိုပြုလုပ်သည့်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအတိုင်းပြုလုပ်ရမည် ထိုပCharter ှညာဉ်ကိုပြင်ဆင်ရန်ကုလသမဂ္ဂ၏ပCharter ှညာဉ်စာတမ်းပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုလိုက်နာရမည် လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ထောက်ခံချက်အရအထွေထွေညီလာခံသည် ပညတ္တိကျမ်း၌ပါ ၀ င်သော်လည်းအဖွဲ့ဝင်မဟုတ်သောပြည်နယ်များ၏ပါဝင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း။ ကုလသမဂ္ဂ။

ဆောင်းပါး ၇၀

တရားရုံးသည်ဤပြဌာန်းချက်အားပြင်ဆင်နိုင်သည့်အတိုင်းပြင်ဆင်ရန်အခွင့်အာဏာရှိရမည် အထွက်ထည့်သွင်းစဉ်းစားရာတွင် အတွင်းရေးမှူးချုပ်မှရေးသားထားသောဆက်သွယ်ရေးမှတဆင့်လိုအပ်သောယူဆသည့် အပိုဒ် ၆၉ ပါပြဌာန်းချက်များနှင့်ကိုက်ညီမှုရှိခြင်း။

Translating...

စာမျက်နှာ ၅၁

အခန်း II
စာချုပ်

စာမျက်နှာ ၅၃

၁၉၆၉ ခုနှစ်မေလ ၂၃ ရက်၊ စာချုပ်မရုပ်စည်းအပေါ် Vienna ကောင်စီ

အင်အားစုများသို့ ဝင်ရောက်မှု - ၁၉၈၀ ဇန်နဝါရီ ၂၇

ယူနိုက်တက်နိုင်ငံများ၊ စာချုပ်စီရီး၊ vol II 1155, p 331; Reg II မဟုတ်ဘူး 18232

Translating...

Convention ဝိညာဉ်ပါ ဝ င်နိုင်ငံများ၊

နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးသမိုင်း၌စာချုပ်များ၏အခြေခံအခန်းကဏ္ဍConnsကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း။

သဘောတူစာချုပ်များသည်နိုင်ငံတကာဥပဒေ၏ရင်းမြစ်တစ်ခုအဖြစ်အမြဲတမ်းတိုးများလာနေခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုခြင်း၊

မည်သည့်နိုင်ငံ၏စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်ဆိုင်နိုင်ငံများအကြားငြိမ်းချမ်းစွာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကိုဖွံ့ဖြိုးစေသောနည်းလမ်းတစ်ခုဖြစ်သည် လူမှုရေးစနစ်များ

လွတ်လပ်စွာသဘောတူခွင့်ပြုချက်နှင့်ကောင်းမွန်သောယုံကြည်ခြင်း၏အခြေခံသဘောတရားများနှင့် pacta santa servanda rule ကို သတိပြုမိသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးအတိုင်းအတာဖြင့်အသိအမှတ်ပြုခံရသည်

အတည်ပြု စာချုပ်များကိုရည်မှတ်အငြင်းပွားမှုများ၊ အခြားနိုင်ငံတကာအငြင်းပွားမှုများကဲ့သို့အခြေချနေထိုင်သင့်ကြောင်း ငြိမ်းချမ်းသောနည်းဖြင့်တရားမျှတမှု၏အခြေခံမူများနှင့်နိုင်ငံတကာဥပဒေများနှင့်အညီ ၊

အောက်မှာအခြေအနေများတည်ထောင်ရန်ကုလသမဂ္ဂ၏လူများ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်ပြောပြ စာချုပ်များမှပေါ်ပေါက်လာသောတဝန်ဝတ္တရားများကိုတရားမျှတမှုနှင့်လေးစားမှုကိုထိန်းသိမ်းထားနိုင်သည်။

စိတ်သံတွင် အပြည့်ပြည့်ဆိုင်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းများသည်ယူနိုက်တက်၏ပCharter ဝိညာဉ်စာတမ်းတွင်ပါဝင်သည်

ထိုကဲ့သို့သောလူမျိုးတို့၏တန်းတူအခွင့်အရေးနှင့်လူများ၏ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်၏အခြေခံမူအဖြစ်အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် ပြည်နယ်များ၏ပြည်တွင်းရေးတွင် ဝ င်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမရှိသောနိုင်ငံအားလုံး၏တန်းတူညီမျှမှုနှင့်လွတ်လပ်မှု အင်အားအသုံးပြုမှုကိုခြိမ်းခြောက်ခြင်းသို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းအားထားဖြစ်ခြင်းနှင့်လူအခွင့်အရေးကိုတစ်ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာလေးစားလိုက်နာခြင်းနှင့်ထိန်းသိမ်းခြင်း လူတိုင်းအတွက်အခြေခံလွတ်လပ်ခွင့်များ။

ယုံ အဆိုပါ codification နှင့်စာချုပ်များ၏ပညတ်တရား၏တိုးတက်သောဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအတွက်အောင်မြင်ကြောင်း

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းပCharter ဝိညာဉ်စာတမ်း၌ဖော်ပြထားသောကုလသမဂ္ဂ၏ရည်ရွယ်ချက်များကိုမြှင့်တင်ရန်ပါလိမ့်မယ်၊

ဆိုလိုသည်မှာနိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုထိန်းသိမ်းခြင်း။

နှင့်နိုင်ငံများအကြားပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၏အောင်မြင်မှု။

အတည်ပြု မလေ့ထုံးတမ်းနိုင်ငံတကာဥပဒေများ၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကိုမေးခွန်းများကိုမဟုတ်အုပ်ချုပ်ဆက်လက်မညီဖွဲ့ရကွေ့သူး ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏Provisionsဌာန်းချက်များကစည်းမျဉ်းသတ်မှတ်၊

အောက်ပါအတိုင်း သဘောတူညီခဲ့ကြသည် -

အပိုင်းပြ INTRODUCTION

အပိုဒ် ၁။ ဤပConvention ဝိညာဉ်၏နယ်ပယ်

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းပြည်နယ်များအကြားစာချုပ်များကိုသက်ဆိုင်သည်။

အပိုဒ် ၂

၁။ ပConvention ဝိညာဉ်၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် -

(က) စာချုပ်ဆိုသည်မှာနိုင်ငံများအကြားစာဖြင့်ရေးသားထားသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်ကိုဆိုသည် တစ်ခုတည်းတူရိယာအတွက်သို့မဟုတ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောဆက်စပ်အတွက်ခံပြီးဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံတကာဥပဒေကအုပ်ချုပ် တူရိယာများနှင့်၎င်း၏သတ်မှတ်ထားသောမည်သည့်အရာ၊

(ခ) "အတည်ပြုခြင်း။" "လက်ခံခြင်း။

နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်နိုင်ငံတကာလေယာဉ်ပေါ်တွင်ချည်နှောင်ထားရန်၎င်း၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ခေါ်ဆိုသည့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလုပ်ရပ် စာချုပ်တစ်ခုအရ၊

(ဂ) "လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာအပြည့်အဝ" ဆိုသည်မှာနိုင်ငံတော်၏အရည်အချင်းပြည့်ဝသောအာဏာမှရရှိသောစာရွက်စာတမ်းကိုဆိုသည်။

စေ့စပ်ညှိနှိုင်းခြင်း။ အတည်ပြုခြင်း။

နိုင်ငံတော်၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုစာချုပ်အရချုပ်ဆိုရန်သို့မဟုတ်ပြီးမြောက်ရန်အတွက်သဘောတူညီချက်၏စာသား

စာချုပ်ပါလေးစားမှုနှင့်အခြားမည်သည့်လုပ်ရပ်မဆို၊

၃?

စာမျက်နှာ ၅၄

၃၈

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

(ဃ) "ကြိုတင်မှာကြားထား" ဆိုသည်မှာတစ်ဦးတစ်ဖက်သတ်ကြေညာချက်သို့သော် phrased သို့မဟုတ်အမည်ရှိတဲ့ပြည်နယ်ကကို လုပ် .

သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုကိုလက်မှတ်ထိုးခြင်း၊ အတည်ပြုခြင်း၊ လက်ခံခြင်း။

သို့မဟုတ်စာချုပ်ပါProvisionsဌာန်းချက်များ၏တရား ဝ င်သက်ရောက်မှုကိုထိနိုင်သည့်သက်ရောက်စေရန်ပြောင်းလဲရန်၊

(င) "စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသည့်နိုင်ငံ" ဆိုသည်မှာနိုင်ငံတော်တည်ထောင်ရေးနှင့်မွေးစားရေးတွင်ပါ ဝ င်သည့်ပြည်နယ်ကိုဆိုသည်

စာချုပ်ပါစာသား၊

(၄) "စာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုကြသောပြည်နယ်" ဟုအဆိုပါစာချုပ်၊ ရှိမရှိအားဖြင့်ချည်နှောင်လျက်ခံရရှိသောဘာသာတရားပေါ်တယ်သောပြည်နယ်ဆိုလိုတယ်

စာချုပ်ဟာအင်အားကြီးလာပြီလား။

(ဆ) "ပါတီ" ဟုအဆိုပါစာချုပ်အားဖြင့်နှင့်အရာအဘို့အခံချခံရရှိသောဘာသာတရားပေါ်တယ်သောပြည်နယ်ဆိုလိုတယ်

သဘောတူစာချုပ်အပြည့်အဝရှိ၏

(ဇ) "တတိယနိုင်ငံ" ဆိုသည်မှာစာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်ခြင်းမရှိသောနိုင်ငံတော်ကိုဆိုသည်။

(ဈ) "အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း" ဆိုသည်မှာအစိုးရအချင်းချင်းဆက်သွယ်သောအဖွဲ့အစည်းကိုဆိုသည်။

၂။ ပConvention ဝိညာဉ်အသုံးအနှုန်းများအသုံးပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ အပိုဒ် ၁ ပါProvisionsဌာန်းချက်များမှာ

ထိုဝေါဟာရများကိုအသုံးပြုခြင်းသို့မဟုတ်၎င်းတွင်ဖော်ပြထားသောအဓိပ္ပာယ်များနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိစေရ

မည်သည့်ပြည်နယ်၏ပြည်တွင်းဥပဒေ။

အပိုဒ် ၃

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းကောက်ချက်ချအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များလျှောက်ထားပါဘူးဆိုတဲ့အချက်ကို

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာဥပဒေ၏အခြားဘာသာရပ်များအကြားသို့မဟုတ်ထိုကဲ့သို့သောအခြားနိုင်ငံတကာဘာသာရပ်များအကြား

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ (သို့) စာဖြင့်ရေးသားထားသည့်မဟုတ်သည့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များကိုမထိခိုက်စေရ -

(က) ထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီချက်များ၏ဥပဒေရေးရာအင်အား၊

(ခ) ဤပConvention ဝိညာဉ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ ၎င်းတို့အားလျှောက်ထားခြင်း

၎င်းတို့သည်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေအရကွန်ဗင်းရှင်းကိုအမှီအခိုကင်းမဲ့လိမ့်မည်။

(ဂ) ပConvention ဝိညာဉ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များသည်နိုင်ငံများအကြားအချင်းချင်းအကြားဆက်ဆံမှုကိုကျင့်သုံးခြင်း

နိုင်ငံတကာဥပဒေ၏အခြားဘာသာရပ်များလည်းပါဝင်မှုများဖြစ်သောနိုင်ငံတကာသဘောတူညီချက်များ။

အပိုဒ် ၄

ဤကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ဖော်ပြထားသည့်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကိုကျင့်သုံးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်စွန်းကွက်ခြင်းမရှိဘဲ

စာချုပ်များကိုအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေအောက်တွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်

ပစ္စုပ္ပန်သဘောတူစာချုပ်ကိုစတင်ကျင့်သုံးပြီးနောက်ပြည်နယ်များမှချုပ်ဆိုထားသောစာချုပ်များနှင့်သာသက်ဆိုင်သည်။

ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်များနှင့်ပတ်သက်။ နှင့်အတွဲ vention ။

အပိုဒ် ၅။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများနှင့်စာချုပ်များပါ ဝ င်သည့်စာချုပ်များ

နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှူးစားခဲ့သည်။
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်အပြည့်ပြည့်ဆိုင်ဆိုင်ရာစာချုပ်ပါ ဝင်သောစာချုပ်စာတမ်းများနှင့်သက်ဆိုင်သည်။
နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းနှင့်အပြည့်ပြည့်ဆိုင်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအနေဖြင့်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခြင်းမရှိသောမည်သည့်စာချုပ်ကိုမဆို
သက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း၏မည်သည့်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကိုမဆိုအလေ့အကျင့်။

အပိုင်း ၂။ သဘောတူစာချုပ်နှင့်စာချုပ်များ၏အင်အားစာရင်း

Translating...

Treaties ၏ Secure 1. နိဂုံး

အပိုင်း ၆။ စာချုပ်များချုပ်ဆိုနိုင်သည့်နိုင်ငံများ၏စွမ်းဆောင်နိုင်မှု
ပြည်နယ်တိုင်းသည်စာချုပ်များချုပ်ဆိုနိုင်သည့်စွမ်းရည်ရှိသည်။

အပိုင်း ၇

၁။ လူတစ်ဦး အားနိုင်ငံတော်အားမွေးစားခြင်း (သို့) စစ်မှန်ကြောင်းပြသခြင်းအတွက်နိုင်ငံတော်ကိုယ်စားပြုသည်ဟုမှတ်ယူသည်
စာချုပ်တစ်ခု၏သဘောတူစာချုပ်သို့မဟုတ်စာချုပ်အချုပ်ဆိုရန်နိုင်ငံတော်၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြရန်အတွက်
(က) သူကသင့်လျော်သောအပြည့်အဝလုပ်ပိုင်ခွင့်ကိုထုတ်လုပ်၊ ဒါမှမဟုတ်

စာမျက်နှာ ၅၅

စာချုပ်များ၏ဥပဒေအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၃၉

(ခ) ၎င်းသည်သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်များ၏အလေ့အကျင့်မှသို့မဟုတ်အခြားအခြေအနေများမှပေါ်လာသည်
ရည်ရွယ်ချက်မှာထိုသို့အားနိုင်ငံတော်အားကိုယ်စားပြုသူအဖြစ်သတ်မှတ်ရန်ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်သည်။
အပြည့်အဝအင်အားကြီးနှင့်အတူ pence ။

။ သူတို့၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများအရစွမ်းဆောင်ရည်အပြည့်အဝ ထုတ်လုပ်ရန်မလိုဘဲအောက်ပါတို့သည်
သူတို့ရဲ့ပြည်နယ်ကိုယ်စားပြုအဖြစ်ထည့်သွင်းစဉ်းစား

(က) နိုင်ငံတော်၏ခေါင်းဆောင်များ၊ အစိုးရအကြီးအကဲများနှင့်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ
သဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့်လုပ်ရပ်အားလုံးကိုဆောင်ရွက်ခြင်း။

(ခ) သံတမန်ရေးရာဌာနအကြီးအကဲများအကြားစာချုပ်ပါအချက်များကိုလက်ခံရန်
ပြည်နယ်နှင့်သူတို့အသိအမှတ်ပြုခံရသည့်ပြည်နယ်အသိအမှတ်ပြု

(ဂ) နိုင်ငံများမှနိုင်ငံတကာမည်သည့်တစ်ခုသို့မဟုတ်အပြည့်ပြည့်ဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်များအားနိုင်ငံများမှအသိအမှတ်ပြုထားသည့်ကိုယ်စားလှယ်များ
ထိုကွန်ဗင်းရှင်းစာချုပ်၏စာသားကိုအတည်ပြုရန်အတွက်အဖွဲ့အစည်းသို့မဟုတ်ယင်း၏ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခု။
အဖွဲ့အစည်းသို့မဟုတ်ကိုယ်တွင်းကလီစာတွေကို။

အပိုင်း ၈

ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ

ထည့်သွင်းစဉ်းစားမရသောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ကဖျော်ဖြေစာချုပ်များ၏နိဂုံးနှင့်စပ်လျဉ်းလုပ်ရပ်
ပုဒ်မ ၇ အရထိုရည်ရွယ်ချက်အတွက်နိုင်ငံတော်ကိုယ်စားပြုရန်လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာအရ
ကြောင်းပြည်နယ်ကအတည်ပြုရပ်ကွက်။

အပိုင်း ၉ စာသားကိုလက်ခံခြင်း

၁။ သဘောတူစာချုပ်၏စာသားကိုလက်ခံသောနိုင်ငံအားလုံး၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ပြုလုပ်သည်
အပိုင်း ၂ မှာထောက်ပံ့ပေးအဖြစ်မှလွှဲ။ ၎င်း၏ဆွဲတက်သည်။

။ အပြည့်ပြည့်ဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်းသဘောတူစာချုပ်၏စာသားကိုအတည်ပြုခြင်းအားဖြင့်ကျင်းပသည်
ပြည်နယ်၏သုံးပုံနှစ်ပုံသည်မပေးပိုင်ခွင့်ကိုတူညီသောလူများကဆုံးဖြတ်ခြင်းမရှိပါကမပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်
ကွဲပြားခြားနားသောစည်းမျဉ်း။

အပိုင်း 10. စာသား၏စစ်မှန်ကြောင်းအထောက်အထားပြသခြင်း

စာချုပ်၏စာသားကိုတိကျခိုင်မာစွာဖော်ပြသည်။

(က) စာသားပါပြဋ္ဌာန်းချက်များသို့မဟုတ်ပါ ဝင်ပတ်သက်နေသည့်နိုင်ငံများကသဘောတူသည့်အတိုင်းလုပ်ထုံးလုပ်နည်းအားဖြင့်
ယင်း၏ဆွဲတက်အတွက် pating; ဒါမှမဟုတ်

(ခ) လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊ လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊ ဆန္ဒခံယူပွဲသို့မဟုတ်ထိုကဲ့သို့သောလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုပျက်ကွက်ခြင်း။
ထိုနိုင်ငံများ၏ကိုယ်စားလှယ်များသည်စာချုပ်ပါသဘောတူညီချက်သို့မဟုတ်ကွန်ဗင်းရှင်း၏နောက်ဆုံးအက်ဥပဒေ၏ -
စာသား ing ။

အပိုင်း ၁၁။ သဘောတူစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုရန်ဖော်ပြခြင်းနည်းလမ်းများ

စာချုပ်တစ်ခုချုပ်ဆိုရန်ပြည်နယ်တစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုလက်မှတ်ထိုးခြင်း၊ လဲလှယ်ခြင်းတို့ဖြင့်ဖော်ပြနိုင်သည်
သဘောတူစာချုပ်များကိုအတည်ပြုခြင်း၊ လက်ခံခြင်း၊ အတည်ပြုခြင်း၊
ဆိုလိုသည်မှာသဘောတူလျှင်ဆိုလိုသည်။

အပိုင်း ၁၂

၁။ စာချုပ်တစ်ခုချုပ်ဆိုရန်ပြည်နယ်တစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကို၎င်း၏ကိုယ်စားပြုသူ၏လက်မှတ်ဖြင့်ဖော်ပြသည်။
ဘယ်အချိန်မှာ tive

(က) စာချုပ်ကထိအကျိုးသက်ရောက်မှုရှိစေရမည်ဟုစာချုပ်တွင်ဖော်ပြထားသည်။

(ခ) လက်မှတ်ရေးထိုးသင့်ကြောင်းညှိနှိုင်းပေးနေသောပြည်နယ်များသဘောတူညီခဲ့ကြောင်းမဟုတ်ရင်တည်ထောင်သည်
ကြောင်းအကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသည်။ ဒါမှမဟုတ်

(ဂ) နိုင်ငံတော်၏လက်မှတ်ရေးထိုးမှုကိုအကျိုးသက်ရောက်စေရန်ရည်ရွယ်ချက်သည်အာဏာအပြည့်အဝ မပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်
၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်၏သို့မဟုတ်ညှိနှိုင်းစဉ်အတွင်းထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်။

၂။ စာပိုဒ် ၁ ၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် -

စာမျက်နှာ ၅၆

၄၀

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

(က) စာသားစတင်ခြင်းသည်စာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသည့်အခါတွင်လက်မှတ်ရေးထိုးသည်
ညှိနှိုင်းနိုင်သည့်နိုင်ငံများ။

(ခ) ကိုလက်မှတ် ကြော်ငြာဆန္ဒခံယူပွဲ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးကစာချုပ်၏ သူပြည်နယ်ကအတည်ပြုသည်မှန်လျှင်၊
စာချုပ်အပြည့်အဝလက်မှတ်ဖြစ်ပါတယ်။

အပိုဒ် ၁၃

တစ် ဦး စာချုပ်ဖွဲ့စည်းတူရိယာလဲလှယ်

အပြန်အလှန်ဖလှယ်သည့်စာချုပ်များချုပ်ဆိုထားသည့်စာချုပ်များချုပ်ဆိုရန်နိုင်ငံများ၏သဘောတူညီချက် သူတို့ကိုလဲလှယ်ခြင်းဖြင့်ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသည်။

- (က) တူရိယာသုတ်လဲလှယ်ကြောင့်အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိလိမ့်မည်ဟုပေး၊ ဒါမှမဟုတ် Translating...
(ခ) စာချုပ်များဖလှယ်ခြင်းသဘောတူကြောင်းထိခိုင်းမှုများမှသဘောတူလက်ခံသည်
ကြောင်းအကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသင့်ပါတယ်။

အပိုဒ် ၁၄

အတည်ပြုသို့မဟုတ်လက်ခံသည်

- ၁။ စာချုပ်တစ်ရပ်ချုပ်ဆိုရန်ပြည်နယ်တစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုအတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းဖြင့်ဖော်ပြသည် -
(က) သဘောတူစာချုပ်ကိုအတည်ပြုခြင်းဖြင့်ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရန်သဘောတူစာချုပ်ကသဘောတူသည်။
(ခ) အတည်ပြုခြင်းမပြုသင့်ကြောင်းညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ထားသောနိုင်ငံများကသဘောတူလက်ခံသည်
လိုအပ်သည်။
(ဂ) နိုင်ငံတော်ကိုယ်စားလှယ်ကလက်မှတ်ရေးထိုးရန်စာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသည်။ ဒါမှမဟုတ်
(ဃ) ကိုအပြည်အဝန်းသဘောတူညီချက်ရေးထိုးပေါ်လာစွာစာချုပ်ဘာသာရပ်လက်မှတ်ရေးထိုးရန်နိုင်ငံတော်၏ရည်ရွယ်ချက်ကို
ယင်း၏ကိုယ်စားလှယ်များ၏လုပ်ပိုင်ခွင့်များသို့မဟုတ်ညှိနှိုင်းနေစဉ်အတွင်းထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်။
၂။ စာချုပ်တစ်ခုချုပ်ဆိုရန်ပြည်နယ်တစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုလက်ခံမှုသို့မဟုတ်အတည်ပြုချက်ဖြင့်ဖော်ပြသည်
အတည်ပြုချက်ကိုလျှောက်ထားသောသူတို့အားဆင်တူအခြေအနေများ။

အပိုဒ် ၁၅

- စာချုပ်တစ်ခုချုပ်ဆိုရန်ပြည်နယ်တစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကို ဝ င်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းဖြင့်ဖော်ပြသည်။
(က) စာချုပ်ပါ ဝ င်မှုအားဖြင့်ထိခိုက်မှုရှိခြင်းဖြင့်ထုတ်ဖော်ပြောကြားနိုင်သည်ဟုစာချုပ်ကဆိုသည်။
(ခ) စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသောနိုင်ငံများမှထိုက်သည့်သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုသဘောတူလက်ခံကြောင်းအခြားနည်းဖြင့်သတ်မှတ်သည်
(က) ၎င်းကိုနိုင်ငံကိုယ်စားပြုခြင်း၊ ဒါမှမဟုတ်
(ဂ) ထိုသဘောတူညီချက်ကိုထိခိုက်မှုထုတ်ဖော်ပြောဆိုရန်ပါတီများအားလုံးကသဘောတူညီခဲ့ကြသည်
ဝင်ရောက်ခြင်းအားဖြင့်ဖြစ်သည်။

အပိုဒ် ၁၆

- လက်ခံမှု၊ ခွင့်ပြုချက်သို့မဟုတ်ဝင်ရောက်
သဘောတူစာချုပ်တွင်ပြဌာန်းထားခြင်းမရှိပါကအတည်ပြုခြင်း၊ လက်ခံခြင်း၊
စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းဖြင့်ချုပ်နှောင်ခံရမည့်နိုင်ငံတစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကို ဝ င်ရောက်ခွင့်ပြုပါ။
(က) စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများအကြားလဲလှယ်မှု၊
(ခ) သိုက်ဖြင့်အပ်နှံခြင်း၊ ဒါမှမဟုတ်
(ဂ) သဘောတူပါကစာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများသို့မဟုတ်အပ်နှံသူထံအကြောင်းကြားစာ။

အပိုဒ် ၁၇

- ကွဲပြားခြားနားသောပြဌာန်းချက်၏ရွေးချယ်မှု
၁။ ပုဒ်မ ၁၉ မှ ၂၃ ကိုမလိုမနားထားမှုရှိသည့်နိုင်ငံတော်၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုသဘောတူစာချုပ်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြင့်ချုပ်နှောင်ထားရမည်
သဘောတူစာချုပ်ကွဲပြားသောလျှင်သို့မဟုတ်အခြားစာချုပ်ချုပ်ဆိုသောနိုင်ငံများကသဘောတူမှသာလျှင်ထိရောက်မှုရှိသည်။
၂။ နိုင်ငံတစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်သည်သဘောတူစာချုပ်များအကြားရွေးချယ်မှုကိုခွင့်ပြုသည်သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုဖြင့်ချုပ်နှောင်ထားရမည်
သဘောတူညီချက်သည်မည်သည့်ပြဌာန်းချက်နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်းရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖော်ပြမှသာပြဌာန်းချက်များသည်ထိရောက်မှုရှိသည်။

စာမျက်နှာ ၅၇

စာချုပ်များ၏ဥပဒေအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

41

အပိုဒ် ၁၈

- ၎င်း၏အင်အားသုံးသို့မဟုတ်မီစာချုပ်၏
နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်စာချုပ်ပါအကြောင်းအရာနှင့်ရည်ရွယ်ချက်ကိုအနိုင်ယူမည်လုပ်ရပ်များကိုရှောင်ကြဉ်ရန်တာဝန်ရှိသည်
ဘယ်တော့လဲ-
(က) ၎င်းသည်စာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပြီးသို့မဟုတ်စာချုပ်ပါ ဝ င်သည့်စာချုပ်များကိုလဲလှယ်ခဲ့သည်
ပါတီတစ်ခုမှဖြစ်စေဟုသောရည်ရွယ်ချက်ကိုရှင်းရှင်းလင်းလင်းမသိမှီတိုင်အောင်အတည်ပြုခြင်း၊ လက်ခံခြင်းသို့မဟုတ်အတည်ပြုခြင်း
စာချုပ်ကို ဒါမှမဟုတ်
(ခ) ၎င်းသည်အာဏာသက် ဝ င်မှုရှိသည့်ကိုင်အောင်စာချုပ်အရချုပ်နှောင်ထားရန်သဘောတူကြောင်းဖော်ပြခဲ့သည်
ထိုကဲ့သို့သောအင်အားသုံးသို့ entry ကိုအလွန်အမင်းနှောင့်နှေးပေးကြောင်းပေး။

အပိုဒ် ၂

အပိုဒ် ၁၉

- သဘောတူစာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုး၊ အတည်ပြုခြင်း၊ လက်ခံခြင်း၊
ကြိုတင်မှာကြားထားသည်မှာ-
(က) ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းအားစာချုပ်အရတာဝန်ဖြစ်သည်။
(ခ) စာချုပ်တွင်ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းမပါ ဝ င်သောသတ်မှတ်ထားသည့်ကြိုတင်စာရင်းသွင်းထားမှုများသာဖြစ်သည်
ဆိုတဲ့မေးခွန်းကိုအတွက်လုပ်စေခြင်းငှါ၊ ဒါမှမဟုတ်
(ဂ) ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့် (ခ) အရမကျရောက်သောကိစ္စများတွင် ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းနှင့်မကိုက်ညီပါ
သဘောတူစာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်။

အပိုဒ် ၂၀ သံသယကိုလက်ခံခြင်းနှင့်ကန့်ကွက်ခြင်း

- ၁။ သဘောတူစာချုပ်ကွဲပြားသောကြိုတင်မှာကြားထားမှုသည်နောက်ဆက်တွဲလက်ခံမှုမလိုအပ်ပါ
အခြားစာချုပ်များသည်ထိုပြည်နယ်များအတွက်အာဏာသက်ပါကထိုပြည်နယ်နှင့်စပ်လျဉ်း။ အခြားအခွင့်အလမ်းများမရရှိပါ။
(၂) စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသောနိုင်ငံများနှင့်ပစ္စည်းနှင့်ကန်သတ်ချက်များမှပေါ်လာသောအခါ
ပါတီများအားလုံးအကြားစာချုပ်အားအပြည့်အဝ အသုံးပြုခြင်းသည်မရှိမဖြစ်လိုအပ်သောစာချုပ်တစ်ခုဖြစ်သည်
တစ် ဦး ချင်းစီ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုသဘောတူစာချုပ်ကချည်နှောင်ထားရန်၊
အားလုံးပါတီများက။
၂။ စာချုပ်တစ်ခုသည်အပြည့်ပြည့်ဆိုင်ဆိုင်ရာအစည်းတစ်ခု၏အခြေခံစည်းမျဉ်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး၎င်း မှလွဲ၍ ကျန်သောအရာများမဟုတ်လျှင် -
ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းကြောင့်ထိုအဖွဲ့အစည်း၏အရည်အချင်းရှိသောကိုယ်အင်္ဂါကိုလက်ခံရန်လိုအပ်သည်။
၄။ ရှေ့စာပိုဒ်များနှင့်မကိုက်ညီပါကစာချုပ်မှအပအခြားမဟုတ်လျှင်
vices:

- (က) အခြားစာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံမှကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းကိုလက်ခံခြင်းသည်သီးသန့်ထားရှိသောနိုင်ငံဖြစ်သည်
ထိုစာချုပ်များသည်ထိုပြည်နယ်များအတွက်အာဏာသက်ရောက်ပါကထိုပြည်နယ်နှင့်စပ်လျဉ်း။ စာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်ရမည်။
(ခ) ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ အခြားကန့်သတ်ချက်စာချုပ်တစ်ခုကကန့်ကွက်ခြင်းသည် ဝ င်ခွင့်ကိုတားမြစ်သည်မဟုတ်ပါ
ဆန့်ကျင်သောရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုဖြစ်သည်မဟုတ်လျှင်ကန့်ကွက်သောနိုင်ငံများနှင့်အငြင်းပွားနေသည့်ပြည်နယ်များအကြားစာချုပ်ပါအင်အားစုများအတွင်းသို့
ကျိန်းသောကန့်ကွက်ပြည်နယ်ကထုတ်ဖော်ပြောဆို-

၁၇။ စာချုပ်အရချုပ်နှောင်ထားခြင်းနှင့်ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းများပါဝင်ရန်ဖြည့်နယ်၏သဘောတရားနှင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြသည့်လုပ်ရပ်ချက်ချင်းလင်အားပေးသည့်အခြားကိစ္စထက်စာချုပ်တစ်ခုအဖြစ်ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းကိုလက်ခံသည့်နေ့အရောက်သည်။

၅။ အပိုဒ် ၂ နှင့် ၄ ၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်စာချုပ်အရကန့်သတ်ချက်မရှိပါက၊ အငြင်းပွားမှုကိုကန့်ကွက်ခြင်းမရှိလျှင်နိုင်ငံတော်အားလက်ခံသည့်ဟုယူဆရသည်။ ကြိုတင်မှာကြားထားချက်သို့မဟုတ်နေ့စွဲဖြင့်အကြောင်းကြားပြီးသည့်နောက် ၁၂ လအကြာကာလအဆုံးတွင်စစ်ဆေးမှုကိုပြုလုပ်ပါ။ အရာကနောက်ပိုင်းတွင်ဖြစ်ပါသည်ဘယ်ဟက်၊ စာချုပ်အားဖြင့်ချည်နှောင်လျက်ခံရပြီးကင်း၏ခွင့်ပြုမှု၏အခြေအနေပြောကြားခဲ့သည်။

အပိုဒ် ၂၁

၁။ ပုဒ်မ ၁၉၊ ၂၀ အရအခြားပါတီတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ သတ်မှတ်ထားသောကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်း နှင့် ၂၃။

(က) အခြားပါတီနှင့်သွင်း၏ဆက်ဆံရေးတွင်အရရှိနိုင်ငံအားပြုprovisions ၌ ဌာနချက်များကိုပြင်ဆင်သည်။ ကြိုတင်မှာကြားထားသည့်ကြိုတင်မှာကြားထား၏အတိုင်းအတာနှင့်ဆက်စပ်သောစာချုပ်၊ နှင့်

စာမျက်နှာ ၅၈

42

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

(ခ) ထိုprovisionsဌာနချက်များကိုအခြားပါတီနှင့်သက်ဆိုင်သည့်အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိပြုပြင်သည်။ ပြည်နယ်ထိန်းသိမ်းခြင်း။

2။ ကြိုတင်မှာကြားထားအခြားပါတီများအတွက်စာချုပ်ပါပြုစုခြင်းများပြုပြင်မထားဘူး။ စာချုပ် အချင်းချင်း။

၃။ ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းကိုကန့်ကွက်သောနိုင်ငံသည်စာချုပ်၏အင်အားကို ဝ နှင့်ရောက်ခြင်းကိုဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိပါက ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့်provisionsဌာနချက်များကိုယ်တိုင်နှင့်၎င်း။ ကြိုတင်မှာကြားထား၏အတိုင်းအတာအထိနှစ်ခုပြည်နယ်များအကြားအဖြစ်။

အပိုဒ် (၂၂)

၁။ စာချုပ်တွင်အခြားအရာများမှပြဌာန်းထားခြင်းမရှိပါကကြိုတင်မှာယူမှုကိုအချိန်မရွေးဆုတ်ခွာနိုင်သည်။ ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းကိုလက်ခံသောနိုင်ငံ၏သဘောတူညီချက်သည်၎င်း၏ရုပ်သိမ်းခြင်းအတွက်မလိုအပ်ပါ။

၂။ သဘောတူစာချုပ်တွင်ပြုotherwiseဌာနချက်များဖြင့်မရှိပါကကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းအပေါ်ကန့်ကွက်ခြင်းအားရုပ်သိမ်းနိုင်သည်။ အချိန်မရွေး

၃။ စာချုပ်မှအပအခြားပံ့ပိုးမှုမပါရှိပါကသို့မဟုတ်ပါကသဘောတူပါက -

(က) ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းအားရုပ်သိမ်းခြင်းသည်အခြားစာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံနှင့်သက်ဆိုင်သည်။ ၎င်းကိုအသိပေးအကြောင်းကြားခြင်းကိုထိခိုက်မှုမရှိပါ။

(ခ) ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းမကန့်ကွက်မှုကိုရုပ်သိမ်းခြင်းသည်အကြောင်းကြားစာမှသာလုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုဖြစ်လာသည်။ ကြိုတင်မှာကြားထားရေးဆွဲသောပြည်နယ်အားဖြင့်လက်ခံရရှိခဲ့သည်။

အပိုဒ် ၂၃

၁။ ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်း၊ ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းကိုအမြန်ဆုံးလက်ခံခြင်းနှင့်ကြိုတင်မှာကြားထားရန်ကန့်ကွက်ခြင်းတို့ပြုလုပ်ရမည်။ စာဖြင့်ရေးသားပြုစု၊ စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်ရပ်ခွင့်ရှိသောအခြားနိုင်ငံများနှင့်ဆက်သွယ်ပါ။ စာချုပ်တွင်ပါ ဝ နှင့်သူများဖြစ်လာသည်။

၂။ စာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသည့်အခါအတည်ပြုခြင်း၊ ချည်နှောင်ခြင်းကိုခရစ်သဘောတရားပြုချက်ကိုထုတ်ဖော်ပြောဆိုသောအခါအငြင်းပွားမှုအားသီးသန့်ထားရှိသောနိုင်ငံမှတရားဝင်အတည်ပြုရမည်။ စာချုပ်ပါ။ ထိုသို့သောအခြေအနေမျိုးတွင်ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းကိုနေ့စွဲဖြင့်ပြုလုပ်ထားခြင်းဟုမှတ်ယူရမည်။ ၎င်း၏အတည်ပြုချက်ကို။

၃။ ယခင်ကကြိုတင်မှာကြားထားသည့်ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းအားလက်ခံခြင်းသို့မဟုတ်ကန့်ကွက်ခြင်း၊ ကြိုတင်မှာကြားထား၏သဟာသအတည်ပြုချက်ကိုမလိုအပ်ပါဘူး။

၄။ ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းသို့မဟုတ်ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းကိုကန့်ကွက်ခြင်းအားရုပ်သိမ်းခြင်းကိုရေးဆွဲရမည်။ အရေးအသား။

အပိုဒ် ၃။ အင်အားနှင့်ကြိုးစားအားထုတ်မှုကို Treaties ၏အသုံးချမှု

အပိုဒ် ၂၄

၁။ စာချုပ်တစ်ခုသည်ဤပုံစံနှင့်၎င်းကဲ့သို့ပေးမည့်နေ့ရက်သို့စတင်သက်ရောက်သည်။ စေ့စပ်ညှိနှိုင်းပြည်နယ်များသဘောတူလိမ့်မည်။

၂။ ထိုကဲ့သို့သောပြဌာန်းချက်များသို့မဟုတ်သဘောတူညီမှုများမပါ ဝ နှင့်ပါကသဘောတူစာချုပ်သည်သဘောတူခွင့်ပြုချက်နှင့်သက်ဆိုင်သည်။ သဘောတူညီချက်အားဖြင့်ချည်နှောင်လျက်ရှိသမျှတို့သည်ညှိနှိုင်းပြည်နယ်များအဘို့အထူထောင်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

၃။ စာချုပ်အပြီးတွင်ချုပ်နှောင်ရန်ပြည်နယ်တစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုသဘောတူစာချုပ်အပြီးရက်စွဲတွင်သတ်မှတ်သည်။ သဘောတူစာချုပ်မှအပအခြားစာချုပ်များ မှလွဲ၍ စာချုပ်သည်ထိခိုက်အတွက်အာဏာသက်ရောက်သည်။ ပံ့ပိုးပေး။

၄။ ၄ နှစ်စာသားကိုအတည်ပြုခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည်စာချုပ်ပါပြုစုခြင်းများ၊ စာချုပ်များချုပ်ဆိုရန်သဘောတူညီချက်၊ အာဏာသက် ဝ နှင့်လက်မှတ်၊ နေ့စွဲ၊ အင်စတီကျုများနှင့်မတိုင်မီသောချုပ်ဆိုပေါက်ပေါက်လာသည့်အပိုင်းအစများ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများနှင့်အခြားကိစ္စရပ်များ၊ စာချုပ်မကြမ်းကိုလက်ခံသည့် အချိန်မှစ၍ သက်ဆိုင်သည်။

အပိုဒ် ၂၅

၁။ သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုသို့မဟုတ်သဘောတူစာချုပ်၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကိုအာဏာသက် ဝ နှင့်မှုရှိသည့်တိုင်အောင်ယာယီအသုံးပြုသည်။

စာမျက်နှာ ၅၉

စာချုပ်များ၏ဥပဒေအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

43

(က) စာချုပ်ကိုယ်တိုင်ကဒါကိုထောက်ပံ့ပေးတယ်။ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) စေ့စပ်ညှိနှိုင်းနေသည့်နိုင်ငံများကအခြားသဘောတူထားသည့်အတိုင်းအခြားနည်းများရှိသည်။

2။ အကယ်၍ စာချုပ်အရပြုစုခြင်းများဖြင့်မရှိလျှင် (သို့) စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသောနိုင်ငံများကသဘောတူပါက၊ နိုင်ငံတော်နှင့် ပတ်သက်၍ စာချုပ်တစ်ခုသို့မဟုတ်စာချုပ်တစ်ခု၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကိုယာယီအသုံးပြုခြင်းကိုရပ်စဲရမည်။ အကယ်၍ ထိုပြည်နယ်သည်စာချုပ်အား၎င်းနှင့်သက်ဆိုင်သောအခြားပြည်နယ်များအားအကြောင်းကြားလျှင် စာချုပ်တွင်ပါ ဝ နှင့်ရန်မရည်ရွယ်ခြင်း။

အပိုဒ် ၃။ လေ့လာသုံးသပ်မှုနှင့်ကုသမှုဆိုင်ရာအတွေ့အကြုံများ
Treaties၏အပိုဒ် 1. observance

အပိုဒ် ၂၆။ *pacta sunt servanda*”

အင်အားသုံးစာချုပ်တိုင်းသည်၎င်းနှင့်ပါ ဝ င်ပတ်သက်နေပြီး၎င်းတို့အားကောင်းမွန်စွာလုပ်ဆောင်ရမည်
ယုံကြည်ခြင်း။ Translating...

အပိုဒ် ၂၇။ ပြည်တွင်းဥပဒေနှင့်စာချုပ်များကိုလိုက်နာခြင်း

ပါတီတစ်ခုသည်၎င်း၏ပြည်တွင်းဥပဒေ၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုကျင့်သုံးရန်ပျက်ကွက်မှုအတွက်အကြောင်းပြချက်အဖြစ်မဖြစ်နိုင်ပါ
သဘောတူစာချုပ်ကိုဖွဲ့စည်း။ ဤနည်းဥပဒေသည်ပုဒ်မ ၄၆ ကိုစိတ်စွန်းကျက်ခြင်းမရှိသဖြင့်ဖြစ်သည်။

Treaties၏အပိုဒ် 2. လျှောက်လွှာ

အပိုဒ် ၂၈

ကွဲပြားခြားနားသောရည်ရွယ်ချက်ကိုသဘောတူစာချုပ်မှပေါ်ထွက်လာခြင်းသို့မဟုတ်အခြားသတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိပါက၎င်း၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များ
ဖြစ်ပျက်ခဲ့သောမည်သည့်လုပ်ရပ်၊ မည်သည့်အရာသို့မဟုတ်မည်သည့်အခြေအနေတွင်မဆိုပါတီတစ်ခုအားချင်ဆောင်ခြင်းမပြုရ
ထိုပါတီနှင့်စပ်လျဉ်း။ စာချုပ်ပါ ဝ င်သည်နေ့မတိုင်မှီတည်ရှိသည်။

အပိုဒ် ၂၉

ကွဲပြားခြားနားသောရည်ရွယ်ချက်ကိုသဘောတူစာချုပ်မှပေါ်ထွက်လာခြင်းသို့မဟုတ်အခြားသတ်မှတ်ခြင်းမရှိပါကစာချုပ်တစ်ခုဖြစ်သည်
၎င်း၏တစ်ခုလုံးကိုပိုင်နက်၏လေးစားမှုအတွက်ပါတီတစ်ခုချင်းစီအပေါ်သို့ binding ။

အပိုဒ် ၃၀။ တူညီသောအကြောင်းအရာနှင့်သက်ဆိုင်သည့်နောက်ဆက်တွဲစာချုပ်များကိုအသုံးပြုခြင်း

၁။ ကုလသမဂ္ဂပထမိန်သည့်စာတမ်း၏အပိုဒ် ၁၀၃ အရအခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများ
တူညီသောအကြောင်းအရာနှင့်သက်ဆိုင်သည့်စာချုပ်များကိုဆက်ခံသောနိုင်ငံများမှဆုံးဖြတ်ရမည်
အောက်ပါအပိုဒ်နှင့်အညီ။

၂။ သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုသည်၎င်းကိုလိုက်နာရမည်ဟုသတ်မှတ်သည့်အခါသို့မဟုတ်၎င်းကိုသဟဇာတမဖြစ်ရန်မသတ်မှတ်သောအခါ
အစောပိုင်းသို့မဟုတ်နောက်ပိုင်းစာချုပ်ဖြင့်အခြားစာချုပ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များရှိသည်။

(၃) အစောပိုင်းစာချုပ်ပါ ဝ င်သွားလုံးသည်နောက်စာချုပ်ပါ ဝ င်သောအဖွဲ့များဖြစ်ကြပြီး။
ပုဒ်မ ၅၉ အရစာချုပ်အားရပ်ဆိုင်းခြင်းသို့မဟုတ်ဆိုင်းငံ့ခြင်းမပြုပါ။ အစောပိုင်းစာချုပ်သည်သာသကဆိုင်ပါသည်
ယင်း၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည်နောက်ဆက်တွဲစာချုပ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်ကိုက်ညီမှုရှိသည်။

၄။ နောက်ပိုင်းစာချုပ်ပါ ဝ င်သူများသည်အစောပိုင်းစာချုပ်ပါ ဝ င်သွားလုံးကိုမပါ ဝ င်လျှင် -

(က) နှစ်ဦး နှစ်ဖက်သဘောတူစာချုပ်ပါ ဝ င်နိုင်ငံများအကြားအပိုဒ် ၃ ပါစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတူညီသည်။

(ခ) သဘောတူစာချုပ်များတွင်ပါ ဝ င်သောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနှင့်စာချုပ်တစ်ခုမပါ ဝ င်သောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအကြား။
နှစ်နိုင်ငံစလုံးကပါ ဝ င်သောစာချုပ်သည်၎င်းတို့၏အပြန်အလှန်အခွင့်အရေးများနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများကိုစီမံသည်။

၅။ အပိုဒ် ၄ သည်ပုဒ်မ ၄၁ ကိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိ။

ပုဒ်မ ၆၀ အရစာချုပ်တစ်ခု၏လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုအားဖြစ်စေ၊
သဘောတူညီချက်တစ်ခု၏နိဂုံးချုပ်သို့မဟုတ်အသုံးချခြင်းမှပြည်နယ်တစ်ခုအတွက်ပေါ်ထွန်းလာသည်။
အခြားစာချုပ်တစ်ခုအရအခြားပြည်နယ်သို့ ဦး တည်သည့်တာဝန်ဝတ္တရားများနှင့်လည်းသက်ဆိုင်သည်။

စာမျက်နှာ ၆၀

Treaties၏အပိုဒ် 3. interpretation

အပိုဒ် ၃၁

၁။ စာချုပ်တစ်ခုကိုသာမန်အဓိပ္ပာယ်နှင့်အညီကောင်းသောသဘောဖြင့်အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရမည်
သူတို့ရဲ့အခြေအနေတွင်၎င်း၏အရာဝတ္ထုနှင့်ရည်ရွယ်ချက်၏အလင်းထင်မြင်စာချုပ်များ၏စည်းကမ်းချက်များအားပေးပြီးမှ။

၂။ စာချုပ်တစ်ခု၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အပြင်ထပ်ဆောင်းပါ ဝ င်ရမည်
၎င်း၏နိဒါန်းနှင့်နောက်ဆက်တွဲများအပါအဝင်စာသား၊

(က) သက်ဆိုင်သူအားလုံးအကြားချုပ်ဆိုခဲ့သောစာချုပ်နှင့်သက်ဆိုင်သည့်မည်သည့်သဘောတူညီချက်မဆို
စာချုပ်၏နိဂုံးနှင့်အတူ။

(ခ) ပါတီတစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောပါတီများကနိဂုံးချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပြုလုပ်သောမည်သည့်ကိရိယာကိုမဆို
သဘောတူစာချုပ်နှင့်အခြားပါတီများကသဘောတူစာချုပ်နှင့်တူသောသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်း။

အခြေအနေနှင့်အတူထည့်သွင်းစဉ်းစားရကြလိမ့်မည်။

(က) စာချုပ်များ၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်နှင့်ပတ်သက်ပြီးပါတီများအကြားနောက်ဆက်တွဲသဘောတူညီချက်
သို့မဟုတ်ယင်း၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏လျှောက်လွှာ၊

(ခ) သဘောတူစာချုပ်ကိုပြုစုစဉ်းစားသည့်စာချုပ်အားလိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ နောက်ဆက်တွဲအလေ့အကျင့်
ယင်း၏အနက်နှင့်ပတ်သက်။ ပါတီများ၏၊

(ဂ) ပါတီများအကြားရှိသက်ဆိုင်သည့်နိုင်ငံတကာဥပဒေနှင့်သက်ဆိုင်သောစည်းမျဉ်းများ။

ပါတီများအနေဖြင့်ရည်ရွယ်ထားကြောင်းသတ်မှတ်ပါက င်၏သက်တမ်းကိုအထူးအဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်စေရမည်။

အပိုဒ် ၃၂

ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်းအပါအဝင် ဝ င်ပြည့်စုံကသည့်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခြင်းနည်းလမ်းများအားပြန်လည်အသုံးပြုနိုင်သည်
အဓိပ္ပာယ်ကိုအတည်ပြုနိုင်ရန်အတွက်စာချုပ်များ၏လုပ်ငန်းနှင့်၎င်း၏နိဂုံးချုပ်၏အခွဲအနု
ဆောင်းပါး ၃၁ ၏အသုံးချမှုမှသို့မဟုတ်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အနက်ကိုဆုံးဖြတ်ရန်
ဆောင်းပါး ၃၁ သို့၊

(က) အဓိပ္ပာယ်ကိုစိတ်မကောင်းစရာဝေဝါးသို့မဟုတ်ထင်ရှားတဲ့အရွက်၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) အဓိပ္ပာယ်မဲ့သောသို့မဟုတ်ကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှုမရှိသောရလဒ်ကိုဖြစ်ပေါ်စေသည်။

အပိုဒ် (၃၃)

၁။ စာချုပ်ကိုဘာသာစကားနှစ်မျိုးသို့မဟုတ်ထိုထက်မကအတည်ပြုပြီးပါကစာသားသည်အညီအမျှတရားဝင်သည်။
ဘာသာစကားတစ်ခုချင်းစီတွင်သဘောတူစာချုပ်ကိုမပိုမိုလျှင်သို့မဟုတ်ပါတီများကသဘောမတူပါက၊
အထူးသဖြင့်စာသားကိုလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။

၂။ စာချုပ်ကိုရေးသားထားသောဘာသာစကားများထက်အခြားဘာသာစကားတစ်ခုဖြင့်သဘောတူစာချုပ်၏မူကွဲတစ်ခု။
ပါ ဝ င်ပတ်သက်သူများကိုသဘောတူစာချုပ်ပါ ဝ င်မှုသို့မဟုတ်ပါတီများကသဘောတူမှသာလျှင်စစ်မှန်သောစာသားအဖြစ်သတ်မှတ်ရမည်။

၃။ စာချုပ်ပါစည်းကမ်းချက်များသည်စစ်မှန်သောစာသားတစ်ခုစီတွင်တူညီသောအဓိပ္ပာယ်ရှိသည်ဟုယူဆကြသည်။

၄။ စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်နှင့်အညီနိုင်ငံယဉ်သည်အခါစာသားတစ်ပုဒ်ကျော်လွန်သွားသည့်အခါ မှလွဲ၍
ဆောင်းပါး ၃၁ နှင့် ၃၂ အရအဓိပ္ပာယ်ခြားနားချက်ကိုစစ်မှန်သောကျမ်းများကဖော်ပြသည်
အရာဝတ္ထုနှင့်ပတ်သက်၍ရှိခြင်း၊ စာသားများအကောင်းဆုံးပြန်လည်သင့်မြတ်သောအဓိပ္ပာယ်ဖယ်ရှားပစ်မထားဘူး
စာချုပ်များ၏နိဂုံး၊ စွေးစားရလိမ့်မည်။

အပိုင်း ၄။ Treaties နှင့်တတိယ STATES
အပိုင်း ၃၄

သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုသည်တတိယနိုင်ငံအတွက်၎င်း၏သဘောတူညီချက်မပါဘဲတာဝန်ဝတ္တရားများသို့မဟုတ်အခွင့်အရေးများကိုမဖန်တီးပါ။

အပိုင်း ၃၅။ တတိယနိုင်ငံများအတွက်တာဝန်ဝတ္တရားများကိုပြဌာန်းထားသောစာချုပ်များ၏ဖွဲ့စည်းပုံ...

အကယ်၍ စာချုပ်တွင်ပါဝင်သူများကပါဝင်ပါကစာချုပ်ပါပြုစုထားသူများချက်မတတိယနိုင်ငံအတွက်တာဝန်တစ်ခုပေါ်ပေါက်လာသည်ဖြစ်စေ၊ချက်မတတိယနိုင်ငံအတွက်တာဝန်တစ်ခုပေါ်ပေါက်လာသည်ဖြစ်စေ၊အသေးကြောင်းကြောင့်တာဝန်လက်ခံ။

စာမျက်နှာ ၆၁

စာချုပ်များ၏ဥပဒေအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

45

အပိုင်း ၃၆။ တတိယနိုင်ငံများအတွက်အခွင့်အရေးများပေးသည့်စာချုပ်များ

၁။ စာချုပ်ပါဝင်သူများကရည်ရွယ်ထားပါကတတိယနိုင်ငံအားစာချုပ်ပါပြုစုထားသူများချက်မတတိယနိုင်ငံအတွက်အခွင့်အရေးကိုတတိယနိုင်ငံအား၎င်းသို့မဟုတ်၎င်းပိုင်သည့်နိုင်ငံများအဖွဲ့သို့ပေးအပ်ရန်ပြဌာန်းချက်၊ သို့မဟုတ်အားလုံးသောပြည်နယ်များနှင့်တတိယနိုင်ငံက၎င်းအားသဘောတူသည်။ ယင်း၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုကာလရှည်ကြာစွာယူဆထားရမည်။ စာချုပ်မှ လွဲ၍ အခြားကိစ္စရပ်များ မလွဲ၍။

၂။ အပိုင်း ၁ အရအခွင့်အရေးကိုကျင့်သုံးသောနိုင်ငံသည်အခြေအနေများကိုလိုက်နာရမည် ယင်း၏လေ့ကျင့်ခန်းစာချုပ်၌ပြဌာန်းသို့မဟုတ်စာချုပ်နှင့်အညီထူထောင်။

အပိုင်း ၃၇။ တတိယနိုင်ငံ၏တာဝန်ဝတ္တရားများသို့မဟုတ်အခွင့်အရေးများကိုရုပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်ပြုပြင်ခြင်း

ပုဒ်မ ၃၅ နှင့်အညီတတိယနိုင်ငံအတွက်တာဝန်ရပ်ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ၊ စာချုပ်နှင့်တတိယနိုင်ငံများ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်သာပြန်လည်ရုပ်သိမ်းနိုင်သည်သို့မဟုတ်ပြင်ဆင်နိုင်သည်။ သူတို့ကမဟုတ်ရင်သဘောတူညီခဲ့ကြောင်းထူထောင်မဟုတ်လျှင်။

ပုဒ်မ ၃၆ နှင့်အညီတတိယနိုင်ငံအတွက်အခွင့်အရေးပေါ်ပေါက်လျှင်၊ အခွင့်အရေးကိုပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရန်မရည်ရွယ်ဟုသတ်မှတ်ပါကတတိယနိုင်ငံများကရုပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်ပြုပြင်ခြင်း သို့မဟုတ်တတိယပြည်နယ်၏ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲပြုပြင်မွမ်းမံဖို့ဘာသာရပ်။

အပိုင်း (၃၈)

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာထုံးစံမှတစ်ဆင့်

ဆောင်းပါး ၃၄ မှ ၃၇ အရမည်သည့်အရာကမူစာချုပ်၌ပါဝင်သောစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများအားစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများအမှတ်ခြင်းကိုထားဆီးထားသည် တတိယနိုင်ငံသည်နိုင်ငံတာဝန်ပေးအပ်ပေးထားသောဥပဒေတစ်ခုဖြစ်သည်။

အပိုင်း ၄။ စာချုပ်များ၏ထူးခြားချက်နှင့်ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု

အပိုင်း ၃၉။ စာချုပ်များကိုပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အထွေထွေစည်းမျဉ်း

တစ် ဦး ကစာချုပ်ပါဝင်သူများအကြားသဘောတူညီချက်အားဖြင့်ပြင်ဆင်နိုင်ပါသည်။ အပိုင်း II ဗျာဠာထားစဉ်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေ စာချုပ်မှတစ်ဆင့်ပေးအပ်နိုင်သရွေ့မှအပထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီမှုကိုကျင့်သုံးရမည်။

အပိုင်း ၄၀။ ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်များကိုပြင်ဆင်ခြင်း

၁။ သဘောတူစာချုပ်မှတစ်စုံတစ်ရာမဖော်ပြထားပါကဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်များအားပြင်ဆင်ခြင်းသည်အစိုးရနှင့်သက်ဆိုင်သည်။ အောက်ပါအပိုင်းအားဖြင့် ဖော်ပြ။

ပါတီများအားလုံးအကြားဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ကိုပြင်ဆင်ရန်အဆိုပြုလွှာများအားလုံးကိုအသိပေးရမည် စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများ၊ တစ်ခုချင်းစီတွင်ပါဝင်ခွင့်ရှိရမည်။

(က) ဤအဆိုပြုချက်နှင့်စပ်လျဉ်း။ ဆောင်ရွက်ရမည့်အရေးယူမှုဆုံးဖြတ်ချက်၊

(ခ) သဘောတူစာချုပ်ကိုပြင်ဆင်ရန်အတွက်သဘောတူညီချက်ရယူခြင်းနှင့်ညှိနှိုင်းခြင်း။

၃။ စာချုပ်တွင်ပါဝင်ခွင့်ရှိသည့်ပြည်နယ်တိုင်းသည်ပါတီဝင်ဖြစ်ခွင့်ရှိသည် ပြင်ဆင်အဖြစ်စာချုပ်ရန်။

၄။ ပြင်ဆင်သောသဘောတူညီချက်သည်စာချုပ်တွင်ပါဝင်သောမည်သည့်နိုင်ငံနှင့်မျှသက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါ ပြင်ဆင်သည့်သဘောတူညီချက်တွင်ပါဝင်ခြင်းမပြုရ။ ပုဒ်မ ၃၀၊ အပိုင်း ၄ (ခ) နှင့်စပ်လျဉ်း။ သက်ဆိုင်သည် ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်။

၅။ ပြင်ဆင်ချက်ကိုအင်အားဖြည့်တင်းပြီးနောက်တွင်စာချုပ်တွင်ပါဝင်သောမည်သည့်နိုင်ငံမဆို ကွဲပြားသောရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု၏ဖော်ပြချက်ကိုပျက်ကွက်လျှင်သဘောတူညီချက်သည် -

(က) ပြင်ဆင်သည့်အတိုင်းစာချုပ်တွင်ပါဝင်ရန်စဉ်းစားရမည်၊ နှင့်

(ခ) စာချုပ်တွင်ပါဝင်သောမည်သည့်အဖွဲ့နှင့်မဆိုပြုပြင်မထားသောစာချုပ်ပါဝင်သူအဖြစ်ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည် အဆိုပါပြင်ဆင်ရေးသဘောတူညီချက်အားဖြင့်ချည်နှောင်လျက်။

စာမျက်နှာ ၆၂

46

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

အပိုင်း ၄၁။ ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်များကိုပြုပြင်ရန်သဘောတူညီချက်များ သာပါတီများ၏အချို့အကြား

၁။ ဘက်ပေါင်းစုံပါဝင်သောသဘောတူစာချုပ်ပါဝင်သူနှစ်ဦး သို့မဟုတ်နှစ်ဦး ထက်ပိုသောအဖွဲ့သည်ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအတွက်သဘောတူညီမှုကိုချုပ်ဆိုနိုင်သည် တစ်ဦး တည်းအကြားရှိသကဲ့သို့စာချုပ်

(က) ထိုကဲ့သို့သောပြုပြင်မွမ်းမံမှုဖြစ်နိုင်ခြေကိုစာချုပ်ကထောက်ပံ့ပေးသည်။ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ြောင်းလဲခြင်းဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်အားစာချုပ်အရထားမြစ်ထားခြင်းမရှိပါ။

(ဈ) စာချုပ်အရသူတို့၏ပါတီများသည်သူတို့၏အခွင့်အရေးများခံစားခွင့်ကိုမထိခိုက်ပါ သို့မဟုတ်၎င်းတို့၏တာဝန်ဝတ္တရားများ၏စွမ်းဆောင်ရည်၊

(ည) ပြဌာန်းချက်နှင့်မသက်ဆိုင်ပါ။

တစ်ခုလုံးအဖြစ်စာချုပ်များ၏အရာဝတ္တုနှင့်ရည်ရွယ်ချက်၏ထိရောက်သောကွပ်မျက်။

မေးခွန်းအခန်းအတွက် ခဏတစ်ချိန်အတွက် ဖော်ပြချက်များကို ရှိသမျှ အသေးစိတ် ဖော်ပြပါ။ မေးခွန်းအခန်းအတွက် ခဏတစ်ချိန်အတွက် ဖော်ပြချက်များကို ရှိသမျှ အသေးစိတ် ဖော်ပြပါ။

အပိုင်း ၅ ကုထုံးများ၏လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုအရည်အချင်းနှင့်ရေရှည်တည်တံ့မှု ၊

အပိုင်း ၁။ အတွေ့ရကျွတ်များ

Translating...

အပိုင်း ၄။ စာချုပ်များ၏အင်အားခိုင်မာမှုနှင့်ဆက်လက်တည်ရှိမှု

၁။ စာချုပ်တစ်ခု၏သက်ရောက်မှုသို့မဟုတ်စာချုပ်တစ်ခုဖြင့်ချုပ်နှောင်ရန်ပြည်နယ်တစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုပြစ်တင်ရှုတ်ချနိုင်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏လျှောက်လွှာမှတစ်ဆင့်သာ။

။ သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုရပ်ဆိုင်းခြင်း၊ ၎င်းအားရှုတ်ချခြင်းသို့မဟုတ်ပါတီတစ်ခုအားရပ်သိမ်းခြင်းသည်ဖြစ်နိုင်သည်။ စာချုပ်ပါ Convention ညာဉ်၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသို့မဟုတ်ပါ Convention ညာဉ်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကြောင့်သာဖြစ်သည်။ The တူညီသောစည်းမျဉ်းတစ်ခုစာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေး၏ရပ်ဆိုင်းမှုသက်ဆိုင်သည်။

အပိုင်း (၄)။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေမှစာချုပ်များအပေါ်အဓိကဦးစွာထားခြင်း

သဘောတူစာချုပ်၏ပျက်ပြယ်မှု၊ ရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်ရှုတ်ချခြင်း၊ ပါတီတစ်ခုမှပါတီတစ်ခုအားရပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ် ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသို့မဟုတ်ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏လျှောက်လွှာ၏ရလဒ်အဖြစ်၎င်း၏လုပ်ငန်းလည်ပတ်ရပ်ဆိုင်းမှု သဘောတူစာချုပ်ပါ prohibition ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရမည်သည့်နိုင်ငံကမျှတာဝန်ဝတ္တရားများကိုဖြည့်ဆည်းရန်တာဝန် ဝန်ဝတ္တရားကိုမည်သည့်နည်းနှင့်မျှမထိခိုက်စေရ ၎င်းသည်နိုင်ငံတကာဥပဒေအောက်တွင်လွတ်လပ်စွာသဘောတူစာချုပ်ကိုလက်အောက်ခံရမည့်စာချုပ်ပါအချက်များဖြစ်သည်။

အပိုင်း ၄၄

၁။ စာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်သောသို့မဟုတ်ပုဒ်မ ၅၆ အရပေါ်ပေါက်လာသောပါတီတစ်ခု၏ပြစ်တင်ရှုတ်ချခြင်း၊ သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုလုံးနှင့်သက်ဆိုင်သောသဘောတူစာချုပ်၏ဆောင်ရွက်မှုကိုရပ်ဆိုင်းခြင်းသို့မဟုတ်ဆိုင်းငံ့ခြင်း အကယ်၍ စာချုပ်အရမဟုတ်လျှင်၊

။ စစ်ဆင်ရေးအားပျက်ပြယ်ခြင်း၊ ရပ်စဲခြင်း၊ Convention ညာဉ်ပါအသိအမှတ်ပြုစာချုပ်တစ်ခုသည်စာချုပ်တစ်ခုလုံးနှင့်သက်ဆိုင်သည် အောက်ပါစာပိုဒ်များသို့မဟုတ်ဆောင်းပါး ၆၀ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းမူအပ။

၃။ အကယ်၍ မြေသည်သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်သက်ဆိုင်ပါက၎င်းနှင့်သက်ဆိုင်သောအရာများနှင့်သက်ဆိုင်သည် ဝါကျ

(က) ဖော်ပြပါဝါကျများသည်သက်ဆိုင်သောစာချုပ်ပါကျန်စာချုပ်များနှင့်ခွဲခြားနိုင်သည် ခုံလုံး

(ခ) စာချုပ်ပါသဘောတူစာချုပ်မှပေါ်ထွက်လာသော (သို့) ထိုဝါကျများကိုလက်ခံခြင်းသည်အခြားနည်းဖြင့်တည်ရှိသည့် စာချုပ်တစ်ခုလုံးအားချုပ်နှောင်ရန်အခြားပါတီသို့မဟုတ်ပါတီများ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်၏မရှိမဖြစ်အခြေခံမဟုတ်ပါ၊ နှင့်

(ဂ) စာချုပ်၏ကျန်အပိုင်းကိုဆက်လက်လုပ်ဆောင်ခြင်းသည်မမျှတပါ။

၄။ ပုဒ်မ ၄၉ နှင့် ၅၀ အရဖြစ်ပွားသောကိစ္စများတွင်နိုင်ငံတော်သည်လိမ်လည်မှုသို့မဟုတ်အကျင့်ပျက်ခြစားမှုကိုကျူးလွန်ခြင်း၊ သဘောတူစာချုပ်သည်စာချုပ်တစ်ခုလုံးသို့မဟုတ်အထူးသဖြင့်အပိုင်း ၃ ပါအကြောင်းအရာများအားလေးစားစွာဖြင့်ထိုသို့ပြုနိုင်သည် ဝါကျတစ်ခုတည်း

စာမျက်နှာ ၆၃

စာချုပ်များ၏ဥပဒေအပေါ်ကြွန်မင်းရှင်း

47

ပုဒ်မ ၅၁၊ ၅၂ နှင့် ၅၃ အရကျရောက်သောကိစ္စများတွင်စာချုပ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုခွဲခြားခြင်းမရှိပါ ခွင့်ပြုထားသည်။

အပိုင်း (၄၅)။

ဆုတ်ခွာသို့မဟုတ်စာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေးကိုဆိုင်းငံ့ထား

ပြည်နယ်တစ်ခုသည်တရားမဝ င်၊

ပုဒ်မ ၄၆ မှ ၅၀ သို့မဟုတ်ပုဒ်မ ၆၀ နှင့် ၆၂ အရစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းကိုဆိုင်းငံ့ထားလျှင်၊ ဖြစ်ရပ်မှန်များကိုသတ်ပြခြင်း

(က) စာချုပ်သည်တရားဝင်ဖြစ်စေ၊ ဆက်လက်တည်ရှိနေသည်ဖြစ်စေဆက်လက်တည်ရှိကြောင်းအတိအလင်းသဘောတူပြီးဖြစ်လိမ့်မည် အမှုဖြစ်နိုင်သည်အဖြစ်စစ်ဆင်ရေး၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ယင်း၏အပြုအမူအားဖြင့်ယင်း၏တရားဝင်မှုကိုသဘောတူလက်ခံသည်ဟုမှတ်ယူရမည် အမှုဖြစ်နိုင်သည်အတိုင်းစာချုပ်သို့မဟုတ်အင်အားသုံးသို့မဟုတ်စစ်ဆင်ရေးအတွက်၎င်း၏ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုအတွက်။

Treaties၏အပိုင်း 2. invalidity

အပိုင်း ၄၆။ စာချုပ်များချုပ်ဆိုရန်အရည်အချင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြည်တွင်းဥပဒေ၏ပြဋ္ဌာန်းချက်

၁။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်၎င်း၏သဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုရန်သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုထုတ်ဖော်ပြသခြင်းအားအချက်အားတောင်းခံနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ စာချုပ်များကိုပျက်ပြယ်စေရန်လုပ်ငန်းခွင်နှင့်စပ်လျဉ်း။ ၎င်း၏ပြည်တွင်းဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုဖောက်ဖျက်ခြင်း ထိုချိုးဖောက်မှုသည်ထင်ရှားပေါ်လွင်ပြီး၎င်း၏အခြေခံဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းများနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါကယင်း၏သဘောတူညီချက်သည် အရေးပါပုံ။

။ မည်သည့်ပြည်နယ်ကိုမဆိုကိုင်တွယ်သောမည်သည့်နိုင်ငံကမျှမမှီဝဲကြံ့ကျသက်သေပြနိုင်လျှင်ချိုးဖောက်မှုတစ်ခုထင်ရှားသည် ပုံမှန်အလေ့အကျင့်များနှင့်ကောင်းသောလိုကြည့်ခြင်းအညီကိစ္စ။

အပိုင်း ၄၇။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြရန်အခွင့်အာဏာအပေါ်အထူးကန့်သတ်ချက်များ

တစ် ဦး အထူးသဖြင့်ချုပ်ဆိုခြင်းကိုခံရရှိပြည်နယ်တစ်ခု၏ခွင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြရန်ကိုယ်စားလှယ်တစ် ဦး ၏အခွင့်အာဏာ စာချုပ်ကိုတိကျစွာကန့်သတ်ချုပ်နှောင်ထားပြီး၊ ကန့်သတ်ချက်ကိုအကြောင်းကြားခြင်းမရှိလျှင်သမ္မတပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုပျက်ပြယ်စေသည်ဟုမခေါ်ဆိုပါနှင့် သူသည်ထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီချက်ကိုဖော်ပြခြင်းမပြုမီအခြားစေ့စပ်ညှိနှိုင်းသောနိုင်ငံများ။

အပိုင်း ၄၈။ အမှား

၁။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်စာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်ရန်၎င်း၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုပျက်ပြယ်စေရန်စာချုပ်တွင်အမှားတစ်ခုကိုကျူးလွန်နိုင်သည် အမှားအယွင်းသည်ထိုအချိန်တွင်ထိုပြည်နယ်ကတည်ရှိရန်ယူဆသောအချက်သို့မဟုတ်အခြေအနေနှင့်သက်ဆိုင်လျှင် စာချုပ်ကိုနိဂုံးချုပ်လိုက်ပြီးသဘောတူစာချုပ်ကချည်နှောင်ထားရန်၎င်း၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်၏မရှိမဖြစ်အခြေခံဖြစ်သည်။

(၂) အကယ်၍ သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်က၎င်း၏အပြုအမူအားဖြင့်ထည့်သွင်းဖော်ပြပါကအပိုင်း ၁ ကိုအသုံးမပြုရ ဖြစ်နိုင်လျှင်အမှားတစ်ခုသတိပေးအကြောင်းကြားရန်ထိုကဲ့သို့သောအခြေအနေများထိုကဲ့သို့သောလျှင်သို့မဟုတ်အမှား။

၃။ စာချုပ်ပါစကားလုံးများနှင့်သက်ဆိုင်သည့်အမှားတစ်ခုသည်၎င်း၏တရားဝင်မှုကိုမထိခိုက်ပါ။ ဆောင်းပါး ၇၉ ထို့နောက်သက်ဆိုင်သည်။

အပိုင်း ၄၉

အကယ်၍ ပြည်နယ်တစ်ခုသည်အခြားညှိနှိုင်းမှုတစ်ခု၏လိမ်လည်လှည့်စားမှုဖြင့်စာချုပ်တစ်ခုကိုချုပ်ဆိုရန်သွေးဆောင်ခံရလျှင် - ပြည်နယ်အနေဖြင့်၊ စာချုပ်သည်ချုပ်ဆိုထားသည့်သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုပျက်ပြယ်စေသောအနေဖြင့်လိမ်လည်မှုကိုတောင်းဆိုနိုင်သည်။

အပိုဒ် ၅၀။ နိုင်ငံတော်ကိုယ်စားလှယ်၏အကျင့်ပျက်ခြစားမှု

စာချုပ်အရချုပ်နှောင်ရန်ပြည်နယ်တစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုထုတ်ဖော်ပြောဆိုလှူငှားမှုတစ်ဆင့်ရယူနိုင်သည်။ အခြားစေ့စပ်ညှိနှိုင်းသောနိုင်ငံမှကိုယ်စားလှယ်၏တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ်ဝိုက်။ ဖြစ်စေအကတိလွှဲကမ်းမှုကိုဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည်။ အကျင့်ပျက်ခြစားမှုကိုသဘောတူစာချုပ်ကချည်နှောင်ရန်ငှား၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုပျက်ပြယ်စေသည်။

Translating...

စာမျက်နှာ ၆၄

၄၈

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

အပိုဒ် ၅၁။ နိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး အားအတင်းအကျပ်ဖိအားပေးခြင်း

၎င်းမှဝယ်ယူလိုက်သောစာချုပ်တစ်ခုကချုပ်နှောင်ထားရန်ပြည်နယ်တစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြခြင်း သို့မဟုတ်စာချုပ်သောအပြုအမူများသို့မဟုတ်ခြိမ်းခြောက်မှုများအားဖြင့်ငှား၏ကိုယ်စားလှယ်အားအတင်းအကျပ်ပြုနိုင်ခြင်းသည်တရား ဝ င်ခြင်းမရှိရ အကျိုးသက်ရောက်မှု။

အပိုဒ် ၅၂။ အင်အားကိုခြိမ်းခြောက်ခြင်းသို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့်နိုင်ငံတစ်ခုအားအတင်းအကျပ်ဖိအားပေးခြင်း

အကယ်၍ အင်အားအသုံးပြုမှုကိုခြိမ်းခြောက်ခြင်းသို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့်ငှား၏ကိုယ်စားလှယ်အချုပ်တစ်ခုသည်ပျက်ပြယ်သွားသည် ကုလသမဂ္ဂ၏ပုCharterညာဉ်စာတမ်းပါအပြည့်ပြည့်ဆိုင်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏အခြေခံမူများ။

အပိုဒ် (၅၃)

အထွေထွေနိုင်ငံတကာဥပဒေ (" *ius cogens* ")

အကယ်၍ ငှားသည်နိုင်ငံချုပ်သည့်အချိန်တွင်ငှားသည်ယေဘုယျအားဖြင့်သာမန်စံသတ်မှတ်ချက်နှင့်ဆန့်ကျင်လျှင်စာချုပ်တစ်ခုသည်ပျက်ပြယ်သည် နိုင်ငံတကာဥပဒေ။ ပစ္စုပ္ပန်ကွဲလွဲခြင်း၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်၊ အမျိုးသားဥပဒေသည်နိုင်ငံတကာ၏အပြည့်ပြည့်ဆိုင်ဆိုင်ရာအသိုင်းအဝိုင်းမှလက်ခံပြီးအသိအမှတ်ပြုသောစံတစ်ခုဖြစ်သည်။ အဘယ်သို့မျှမ denial တွင်ပြုထားတရားမတန်ဆက်ဆံအားဖြင့်ပြုပြင်မွမ်းမံနိုင်သည်ကနေစံအဖြစ် တူညီသောလက္ခဏာရှိသည့်အထွေထွေနိုင်ငံတကာဥပဒေ၏။

အပိုဒ် ၃ TreaTieS ၏စစ်ဆင်ရေး၏TerminaTion နှင့်SuSpEnSion

အပိုဒ် ၅၄။ အောက်ရှိစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုခြင်းသို့မဟုတ်ရုပ်သိမ်းခြင်း

ယင်း၏ပြဌာန်းချက်သို့မဟုတ်ပါတီများ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်

စာချုပ်ကိုဖျက်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်ပါတီတစ်ခုအားရုပ်သိမ်းခြင်းသည်ဖြစ်နိုင်သည်။

(က) စာချုပ်ပါပြprovisions ၊ ဌာနချက်များနှင့်အညီ၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) အခြားစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းနှင့်ညှိနှိုင်းပြီးပါကပါတီအားလုံး၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်အချိန်မရွေး ပြည်နယ်များ။

အပိုဒ် (၅၅)

အင်အားသုံးသိုငှား၏ဝင်ပေါက်များအတွက်လိုအပ်သောအရေအတွက်ကအောက်တွင်ဖော်ပြထားသော

အကယ်၍ စာချုပ်တွင်အခြားအရာများမှပြဌာန်းထားခြင်းမရှိပါကဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်သည်အကြောင်းပြချက်ဖြင့်သာအဆုံးသတ်ခြင်းမဟုတ်ပါ ပါတီများ၏နံပါတ်သည်ငှား၏အင်အားဖြည့်တင်းရန်လိုအပ်သောအရေအတွက်အောက်တွင်ကျဆင်းသည်ဟူသောအချက်၏။

အပိုဒ် ၅၆ ပါ ဝ င်သည်စာချုပ်ကိုငှား၏သို့မဟုတ်ရုပ်သိမ်းခြင်း

ရပ်စဲခြင်း။

၁။ ရပ်စဲခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပြဌာန်းချက်မပါ ဝ င်သောစာချုပ်တစ်ခု

ရွတ်ချခြင်းသို့မဟုတ်ဆုတ်ခွာခြင်းအတွက်၊

(က) ပါတီများက denunciation သို့မဟုတ်ဖြစ်နိုင်ခြေကိုဝန်ခံရန်ရည်ရွယ်ကြောင်းတည်ထောင်ခဲ့ပြီး

မဲဆန္ဒ၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ရွတ်ချခြင်းသို့မဟုတ်ရုပ်သိမ်းခြင်းကိုသဘောတူစာချုပ်၏သဘောသဘာဝအရဆိုလိုနိုင်သည်။

၂။ ပါတီတစ်ခုသည်မိမိတို့အားရွတ်ချရန်သို့မဟုတ်ပယ်ဖျက်ရန်အတွက်ငှား၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ၁၂ လထက်မနည်းကြိုတင်အသိပေးအကြောင်းကြားရမည်။ အပိုဒ် ၂ အောက်မှာစာချုပ်ကနေခွဲပါ။

အပိုဒ် ၅၇။ စာချုပ်ပါသဘောတူညီချက်ကိုဆိုင်းငံ့ထားခြင်း

ယင်း၏ပြဌာန်းချက်သို့မဟုတ်ပါတီများ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်

ပါတီများအားလုံးသို့မဟုတ်ပါတီတစ်ခုနှင့်သက်ဆိုင်သောစာချုပ်တစ်ခု၏လုပ်ဆောင်မှုကိုဆိုင်းငံ့ထားနိုင်သည်

(က) စာချုပ်ပါပြprovisions ၊ ဌာနချက်များနှင့်အညီ၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) အခြားစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းနှင့်ညှိနှိုင်းပြီးပါကပါတီအားလုံး၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်အချိန်မရွေး ပြည်နယ်များ။

စာမျက်နှာ ၆၅

စာချုပ်များ၏ဥပဒေအပေါ်ကွဲလွဲမှုရှင်း

49

အပိုဒ် ၅၈။ ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုမှုအားဆိုင်းငံ့ထားခြင်း

သာပါတီများ၏အချို့အကြားသဘောတူညီချက်အားဖြင့်

၁။ ဘက်ပေါင်းစုံပါ ဝ င်သောသဘောတူစာချုပ်ပါ ဝ င်သောပါတီနှစ်ခု (သို့) နှစ်ခုသည်ဆိုင်းငံ့ထားရန်သဘောတူစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုနိုင်သည် သဘောတူစာချုပ်ပါပြprovisionsဌာနချက်များကိုယာယီဖြစ်စေ၊ သူတို့အချင်းချင်းအကြားဖြစ်စေ -

(က) ထိုကဲ့သို့သောဆိုင်းငံ့မှု၏ဖြစ်နိုင်ခြေစာချုပ်အားဖြင့်ထောက်ပံ့ပေး၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ဤဆိုင်းငံ့ထားမှုကိုစာချုပ်ကတားမြစ်ထားခြင်းမရှိပါ။

(ဈ) စာချုပ်အရသူတို့၏ပါတီများသည်သူတို့၏အခွင့်အရေးများစံစားခွင့်ကိုမထိခိုက်ပါ

သို့မဟုတ်ငှားတို့၏တာဝန်ဝတ္တရားများ၏စွမ်းဆောင်ရည်၊

(ည) စာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်မကိုညီပါ။

အပိုဒ် ၂ (က) စာချုပ် အောက်မှာကျရောက်မယ့်အမှုသို့မဟုတ်လျှင် 2. စာချုပ်မဟုတ်ရင်ထောက်ပံ့ပေး၊ ပါတီများအတွက် မေးခွန်းတစ်ခုကသဘောတူညီချက်ကောက်ယူရန်သူတို့၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်သူတို့အား၏အခြားပါတီများအကြောင်းကြားရလိုမည် သူတို့ဆိုင်းငံ့ထားရန်ရည်ရွယ်ထားသောစစ်ဆင်ရေး၏စာချုပ်များ၏ပြဌာန်းချက်။

အပိုဒ် ၅၉။ စာချုပ်တစ်ခုကိုချုပ်ဆိုခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်ဆိုင်းခြင်း

နောက်ပိုင်းစာချုပ်၏နိဂုံးချုပ်အားဖြင့်ဆိုလျှင်
၁။ စာချုပ်ပါ ဝင်သည့်အားလုံးကနောက်ဆက်တွဲစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုပါကစာချုပ်ကိုရုပ်စံသည်ဟုမှတ်ယူရမည်။
တူညီသောဘာသာရပ်ကိစ္စမှ ing နှင့်:

(က) နောက်ပိုင်းသဘောတူညီမှုမပေါ်ထွက်လာသောသို့မဟုတ်ပါတီများကသုံးစွဲသည့်အားရည်ရွယ်ထားကြောင်းဖော်ပြသည့်
ဒီကိစ္စကိုစီစဉ်စာချုပ်အရအုပ်ချုပ်သင့်တယ်။ ဒါမှမဟုတ်

Translating...

(ခ) နောက်ပိုင်းစာချုပ်ပါပြဌာန်းချက်များသည်အစောပိုင်းစာချုပ်များနှင့်ကိုက်ညီမှုမရှိပါ။
သဘောတူစာချုပ်နှစ်ခုသည်တစ်ချိန်တည်းတွင်လျှောက်ထားနိုင်ခြင်းမရှိပါ။

။ အစောပိုင်းစာချုပ်အားသဘောတူလက်မှတ်ရေးထိုးမှုသာလျှင်လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုအားဆိုင်ထားသည်ဟုမှတ်ယူရမည်
နောက်ပိုင်းတွင်စာချုပ်သို့မဟုတ်ထိုကဲ့သို့သောပါတီများ၏ရည်ရွယ်ချက်ကိုခွဲခြားမဟုတ်ရင်ထူထောင်သည်။

အပိုဒ် ၆၀။ စစ်ဆင်ရေးရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်ဆိုင်းငံ့ခြင်း
၎င်း၏ဖောက်ဖျက်၏အကျိုးဆက်အဖြစ်စာချုပ်၏

၁။ နှစ် ဦး နှစ်ဖက်သဘောတူစာချုပ်ကိုနှစ် ဦး နှစ်ဖက်သဘောတူစာချုပ်ချိုးဖောက်ခြင်းသည်အခြားတစ်ခုအားသဘောတူခွင့်ပြုသည်
သဘောတူစာချုပ်ကိုရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုကိုလုံးလုံးဖြစ်စေ၊

နှစ်ဖက်စလုံးကသဘောတူစာချုပ်ကိုနှစ်ဖက်စလုံးမှချိုးဖောက်သည်မှာ -

(က) စာချုပ်များ၏လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုကိုလုံးဝ ရပ်ဆိုင်းရန်တည်တံ့သွတ်တည်းသဘောတူညီမှုဖြင့်အခြားအဖွဲ့များ
ဖြစ်စေတစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်စေ၎င်းကိုအဆုံးသတ်ရန်ဖြစ်စေ -

(ဈ) မိမိကိုယ်တိုင်နှင့်ပျက်ကွက်သည့်ပြည်နယ်ကြားဆက်ဆံရေးတွင်၊ ဒါမှမဟုတ်

(ii) အားလုံးပါတီများအကြားအဖြစ်;

(ခ) ချိုးဖောက်မှုကြောင့်အထူးသက်ရောက်မှုခံရသည့်ပါတီတစ်ခုသည်၎င်းအားအော်ပရေတာကိုဆိုင်းငံ့ရန်အကြောင်းပြချက်တစ်ခုအဖြစ်သတ်မှတ်ရန်
ကိုယ်နှိုက်နှင့်ပျက်ကွက်သောပြည်နယ်အကြားဆက်ဆံရေးတစ်ခုလုံးသို့မဟုတ်တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအတွက်စာချုပ်များ၏ tion;

(ဂ) ပျက်ကွက်မှုအားဆိုင်းငံ့ထားရန်အကြောင်းပြချက်အဖြစ်အသုံးပြုရန်ပျက်ကွက်သောပြည်နယ် မလွဲ၍ မည်သည့်ပါတီမဆို
အကယ်၍ စာချုပ်သည်ထိုကဲ့သို့သောဓာတ်ကောင်များဖြစ်ခဲ့လျှင်သူဟာသူရှိသေးလေးစားမှုအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊
ပါတီတစ်ခု၏ပြဌာန်းချက်များပြုမာတရားပြုမာတရားခြင်းသည်ပါတီတိုင်း၏အနေအထားကိုသိသိသာသာပြောင်းလဲစေခဲ့သည်
စာချုပ်အောက်မှာ၎င်း၏တာဝန်ဝတ္တရား၏နောက်ထပ်စွမ်းဆောင်ရည်မှလေးစားမှုနှင့်အတူ။

၃။ ဤဆောင်းပါး၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်စာချုပ်ကိုရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာဖောက်ဖျက်ခြင်းတွင် -

(က) ပConvention ညာဉ်ပါခွင့်ပြုသည့်စာချုပ်ကိုငြင်းပယ်ခြင်း၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) အရာ ဝ ဣသို့မဟုတ်ရည်ရွယ်ချက်အောင်မြင်ရန်မရှိမဖြစ်လိုအပ်သောပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ခုကိုဖောက်ဖျက်ခြင်း
စာချုပ်။

၄။ အထက်ဖော်ပြပါစာပိုဒ်များသည်သက်ဆိုင်သောစာချုပ်ပါပြဌာန်းချက်များနှင့်သက်ဆိုင်သည်
တစ်ဖောက်ဖျက်၏ဖြစ်ရပ်။

စာမျက်နှာ ၆၆

၅၀

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

၅။ အပိုဒ် ၁ မှ ၃ သည်လူကြိုက်ကွယ်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သောပြဌာန်းချက်များနှင့်မသက်ဆိုင်ပါ
လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်များတွင်ပါ ဝ ဝင်သည်
ထိုကဲ့သို့သောစာချုပ်များကကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များဆန့်ကျင်လက်စားချေ၏။

အပိုဒ် ၆၁ စွမ်းဆောင်ရည်၏မဖြစ်နိုင် supervening

၁။ ပါတီတစ်ခုသည်သဘောတူစာချုပ်ကိုရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရန်သို့မဟုတ်အကြောင်းပြချက်အဖြစ်ဆောင်ရွက်ရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်းပြောဆိုနိုင်သည်
မဖြစ်နိုင်သဘောတူစာချုပ်ကိုကွယ်သို့မဟုတ်ပျက်စီးခြင်းကနေဖြစ်ပေါ်လာမည်ဆိုလျှင်ဒါကနေဆုတ်ခွာ
စာချုပ်များ၏ကွပ်မျက်မှုအတွက်မရှိမဖြစ်အရာတစ်ခု။ မဖြစ်နိုင်သဘောတူစာချုပ်ဖြစ်မည်ဆိုလျှင်ဖြစ်နိုင်တယ်
သာစာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေးဆိုင်ရာများအတွက်မြေပြင်အဖြစ်မဖြစ်၏။

။ ပါတီတစ်ခုသည်ရပ်တန့်ရန်အကြောင်းပြချက်တစ်ခုအဖြစ်စွမ်းဆောင်နိုင်စွမ်းမရှိခြင်းကိုမဖြစ်နိုင်ပါ။
မဖြစ်နိုင်လျှင်ချိုးဖောက်မှု၏ရလဒ်ဖြစ်ပါကစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုခြင်းမှဆုတ်ခွာခြင်းသို့မဟုတ်ဆိုင်းငံ့ခြင်း
ထိုပါတီမစာချုပ်အရတာဝန်ရှိသည့်သို့မဟုတ်အခြားနိုင်ငံတကာကြွေးတင်နေသည့်တာဝန်ဝတ္တရားတစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်သည်
စာချုပ်ပါအခြားပါတီများမှ။

အပိုဒ် ၆၂။ အခြေအနေများ၏အခြေခံပြောင်းလဲမှု

၁။ တည်ရှိနေသောသူများနှင့်ပတ်သက်သောအခြေခံကျသောပြောင်းလဲမှု
သဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်အချိန်နှင့်ပါတီများကကြိုတင်မြေနိုင်သည့်အချိန်ကိုမဖြစ်နိုင်ပါ
စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းမှရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်သိမ်းခြင်း၏အကြောင်းပြချက်အဖြစ်

(က) ထိုအခြေအနေများ၏တည်ရှိမှုသည်သဘောတူညီချက်၏မရှိမဖြစ်အခြေခံဖြစ်သည်
ပါတီများကိုစာချုပ်အရချည်နှောင်ရမည်။ နှင့်

(ခ) အပြောင်းအလဲ၏အကျိုးသက်ရောက်မှုမှာဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရမည့်တာဝန် ဝ ဝတ္တရားများကိုပြောင်းလဲရန်မှာအခြေခံအားဖြင့်ဖြစ်သည်။
စာချုပ်အောက်မှာမှီစည်းခဲ့။

။ အခြေခံကျသောပြောင်းလဲမှုအခြေအနေများအားရပ်တန့်ရန်အကြောင်းပြချက်အဖြစ်အသုံးမပြုပါ
သို့မဟုတ်စာချုပ်မှဆုတ်ခွာ;

(က) စာချုပ်သည်နယ်နိမိတ်သတ်မှတ်လျှင်၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) အခြေခံကျသောပြောင်းလဲမှုသည်ပါတီမှချိုးဖောက်ခြင်း၏ရလဒ်တစ်ခုဖြစ်ပါက
စာချုပ်အရသို့မဟုတ်စာချုပ်ပါအခြားပါတီများကိုပေးဆပ်ရန်ကျန်ရှိသည့်အခြားနိုင်ငံတကာတာဝန်ဝတ္တရားများအောက်တွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

၃။ အထက်ပါစာပိုဒ်များအရပါတီတစ်ခုသည်အခြေခံအကျဆုံးပြောင်းလဲမှုကိုတောင်းဆိုလိမ့်မည်ဆိုလျှင်
ရပ်တည်ချက်သည်သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုမှရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်ဆုတ်ခွာရန်အကြောင်းပြချက်တစ်ခုဖြစ်ပြီး၎င်းသည်အပြောင်းအလဲကိုမှီငြမ်းနိုင်သည်
စာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေးဆိုင်ရာများအတွက်မြေပြင်။

အပိုဒ် (၆၃)

သဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝ ဝင်သည့်အကြားသံတမန်ရေးရာ (သို့) ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးကိုပြတ်ပြတ်သားသားမထိခိုက်စေပါ
သံတမန်ရေးရာတည်ရှိမှုအဖြစ်မလွဲ။ စာချုပ်အားဖြင့်သုတိအကြားထူထောင်ဥပဒေရေးရာဆက်ဆံရေး
(သို့) ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသည်သဘောတူစာချုပ်ကိုအသုံးပြုရန်မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည်။

အပိုဒ် ၆၄

အထွေထွေနိုင်ငံတကာဥပဒေ ("jus cogens")

အကယ်၍ ယေဘုယျအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏ပြဋ္ဌာန်းချက်အသစ်တစ်ခုပေါ်ထွက်လာပါက၊
ကြောင်းစံနှင့်အတူပထမဦးစီးပုဂ္ဂိုလ်ပြုပြန်လုပ်ငန်းအဆုံးသတ်ထားသည်။

အပိုဒ် ၄ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း

အပိုဒ် ၆၅။ တရားမဝင်ခြင်း၊

ဆုတ်ခွာသို့မဟုတ်စာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေး၏ရပ်ဆိုင်းမှု

၁။ ပConvention ညာဉ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရအများတစ်ခုခုကိုကျူးလွန်သောပါတီတစ်ခု
သဘောတူစာချုပ်တစ်ခု၏တရားဝင်မှုကိုဖြစ်တင်ရန်ရန်စာချုပ်တစ်ခုသို့မဟုတ်အကြောင်းပြချက်တစ်ခုဖြင့်ချည်နှောင်ထားရန်၎င်း၏သဘောတူညီချက်သည်
၎င်းကိုစွန့်လွှတ်ခြင်း၊ ဆုတ်ခွာခြင်းသို့မဟုတ်လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုကိုဆိုင်းငံ့ခြင်းသည်အခြားပါတီများအားယင်း၏ပြောဆိုချက်ကိုအကြောင်းကြားရမည်။

အဆိုပါအချက်များကိုစာချုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ယူခံရရှိအဆိုပြုထားအတိုင်းအတာညွှန်ပြရလိမ့်မည်

Translating...

စာမျက်နှာ ၆၇

စာချုပ်များ၏ဥပဒေအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၅၁

။ အထူးအရေးကြီးကိစ္စရပ်များမှအပကျန်သည့်အချိန်ကာလကုန်ဆုံးပြီးနောက်၊ အကြောင်းကြားစာကိုလက်ခံရရှိပြီးနောက်သုံးလအကြာတွင်မည်သည့်ပါတီမှပါတီမှကွက်ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ အဓိကကြောငြာစာထုတ်ပြန်ခြင်းသည်ပုဒ်မ ၆၇ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းပြုလုပ်နိုင်သည့် အဆိုပြုထား

၃။ သို့သော်အခြားပါတီတစ်ခုမှကွက်မှုရှိပါကပါတီများအနေဖြင့်အမြဲရာရမည် ကုလသမဂ္ဂပစ်ခတ်ရေးညီလာခံတစ်ရပ်၏အပိုဒ် ၃၃ တွင်ဖော်ပြထားသည့်နည်းများမှတစ်ဆင့်။

၄။ အထက်ဖော်ပြပါစာပိုဒ်များတွင်မည်သည့်အရာကမျှပါတီများ၏အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန် ဝန်ဝတ္တရားများကိုမထိခိုက်စေရ အငြင်းပွားမှုများဖြေရှင်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပါတီများအားအာဏာသက်ရောက်စေသည့်provisionsဥပဒေချက်များအရ။

၅။ ပုဒ်မ ၄၅ ကိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိဘဲ၊ အပိုဒ် ၁ တွင်ပြောဆိုထားသည့်အရာကသင့်အားအခြားအဖွဲ့အနေဖြင့်ထိုကဲ့သို့သောအသိပေးခြင်းကိုတားဆီးခြင်းမပြုရ ပါတီစာချုပ်များ၏စွမ်းဆောင်ရည်ကိုတောင်းဆိုသို့မဟုတ်၎င်း၏ချိုးဖောက်မှုစွပ်စွဲ။

အပိုဒ် ၆၆။ တရားရေးဆိုင်ရာဗဟိုဌာနများ၊ ခုံသမာဓိဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့်ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ အကယ်၍ ပုဒ်မ ၆၅ အပိုဒ် ၃ အရ၊ ၁) လတာကာလအတွင်းအမြဲရှာမရလျှင် ကန့်ကွက်မှုပေါ်ပေါက်သည့်နေ့မှအောက်ပါလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုလိုက်နာရမည် -

(က) လျှောက်လွှာသို့မဟုတ်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်နှင့် ပတ်သက်၍ အငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်သူတစ်ဦးဦး ပုဒ်မ ၅၃ (သို့) ၆၄ သည်စာဖြင့်ရေးသားထားသောလျှောက်ထားချက်အား၎င်းအားအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးသို့တင်သွင်းနိုင်သည့် အငြင်းပွားမှုကိုခုံသမာဓိဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ရန်သဘောတူညီမှုမရှိပါကဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်း။

(ခ) အငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်သူတစ်ဦးဦး အားလျှောက်ထားခြင်းသို့မဟုတ်အနက်ဖွင့်ဆိုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ပစ္စည်းရင်းနှီးငွေ၏အပိုဒ် V အတွက်အခြားဆောင်းပါးများ၏သတ်မှတ်ထားသောလုပ်ထုံးလုပ်နည်းကိုစတင်လှုပ်ရှားစေနိုင်သည့် ထိုအကျိုးသက်ရောက်မှုအတွက်တောင်းဆိုမှုကိုတင်သွင်းခြင်းအားဖြင့်ကွန်ဗင်းရှင်း၏နောက်ဆက်တွဲတွင် ကုလသမဂ္ဂ။

အပိုဒ် ၆၇။ မမှန်ကန်တဲ့ကြောငြာခြင်း၊ ရပ်စဲခြင်း၊ သို့မဟုတ်စာချုပ်များ၏လုပ်ဆောင်မှုကိုဆိုင်ငံထားခြင်း

၁။ အပိုဒ် ၆၅၊ အပိုဒ် ၁ အရပေးအပ်သောအကြောင်းကြားစာကိုစာဖြင့်ရေးသားရမည်။

။ စစ်ဆင်ရေးအားမဝင်ဟုကြေငြာခြင်း၊ စာချုပ်ပါprovisionsဥပဒေချက်များသို့မဟုတ်ပုဒ်မ ၆၅ အပိုဒ် ၂၊ ၃ အပိုဒ်ခွဲများနှင့်အညီစာချုပ်တစ်ရပ်ကိုအတည်ပြုရမည်။ အခြားပါတီများမှဆက်သွယ်တဲ့တူရိယာမှတစ်ဆင့်ထွက်ရီရီ။ တူရိယာလက်မှတ်ထိုးမထားပါ။ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးဌာန၊ အာဏာကိုအပြည့်အဝထုတ်လုပ်ရန်ပြည်နယ်အားဆက်သွယ်ပြောဆိုနိုင်သည်။

အပိုဒ် ၆၈

ဆောင်းပါးများ 65 နှင့် 67 အတွက်ထောက်ပံ့ပေးခဲ့သည်

ပုဒ်မ ၆၅၊ ၆၇ တွင်ဖော်ပြထားသောအသိပေးချက်သို့မဟုတ်စာချုပ်စာတမ်းများကိုအချိန်မရွေးဖျက်သိမ်းနိုင်သည့် ဒါကြောင့်အကျိုးသက်ရောက်မှုကြာပါသည်။

အပိုဒ် ၅ အဆိုပါinvalidity, terminaTion ၏ConsequenceS TreatY ၏operaTion သို့မဟုတ်SuSpemSion

အပိုဒ် ၆၉။ စာချုပ်တစ်ခု၏ပျက်ကွက်မှု၏အကျိုးဆက်များ

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ပစ္စည်းရင်းနှီးငွေအရမသန်စွမ်းသောစာချုပ်သည်ပျက်ပြယ်သည်။ The ပျက်ပြယ်စာချုပ်ပါprovisionsဥပဒေချက်များသည်တရားဝင်အင်အားမရှိပါ။

၂။ အကယ်၍ ပြုမူဆောင်ရွက်မှုများသည်ထိုကဲ့သို့သောစာချုပ်အပေါ် မှီခိုမှုပြုပါက -

(က) ပါတီတစ်ခုချင်းစီအနေဖြင့်အခြားနစ်ဖက်ပါတီအချင်းချင်းအပြန်အလှန်ဆက်ဆံရေးတွင်တတ်နိုင်သမျှတည်ထောင်ရန်တောင်းဆိုနိုင်သည့် အဆိုပါလုပ်ရပ်များဖျော့ဖြေမခံခဲ့ရပါလျှင်တည်ရှိခဲ့ကြလိမ့်မယ်လို့အနေအထား tions;

(ခ) မသန်စွမ်းမှုကိုမကျူးလွန်မီကောင်းသောလုပ်ရပ်များအားတရားမဝင်ဟုမသတ်မှတ်ပါ။ အကြောင်းပြချက်ဖြင့်သာစာချုပ်များ၏တရားဝင်မှု၏။

ပုဒ်မ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂။ အရအမှတ်များတွင်ပုဒ်မ ၂ သည်ဥပဒေနှင့်မသက်ဆိုင်ပါ။ လိမ်လည်ခြင်း၊ အကျင့်ပျက်ခြစားမှုသို့မဟုတ်အတင်းအကျပ်စေခိုင်းခံရသည့်ပါတီဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ ၆၈

52

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

၄။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအနေဖြင့်ဘက်ပေါင်းစုံပါဝင်ရန်သဘောတူခြင်း၏ပျက်ပြယ်မှုဖြစ်လျှင် စာချုပ်ပါအချက်များသည်အထက်ပါစည်းမျဉ်းများသည်ထိုပြည်နယ်နှင့်စာချုပ်ပါဝင်သူများအကြားဆက်ဆံရေးတွင်အကျိုးဝင်သည်။

အပိုဒ် ၇၀။ သဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်း၏အကျိုးဆက်များ

၁။ အကယ်၍ စာချုပ်အရပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပါက၊ သို့မဟုတ်ပါဝင်သူများကသဘောမတူပါက၊ ၎င်း၏provisionsဥပဒေချက်များသို့မဟုတ်ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ပစ္စည်းနှင့်အညီစာချုပ်-

(က) စာချုပ်များချုပ်ဆိုရန်နောက်ထပ်တာဝန် ဝန်ဝတ္တရားများမပါတီများကိုလွှတ်ပေးခြင်း၊

(ခ) ပါတီမှတစ်ဆင့်ဖန်တီးခဲ့သောပါတီများ၏မည်သည့်အခွင့်အရေး၊ မတိုင်မီက၎င်း၏ရပ်စဲစာချုပ်များ၏ကွပ်မျက်။

။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအနေဖြင့်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်မှရှုတ်ချခြင်းသို့မဟုတ်ဆုတ်ခွာခြင်းဖြစ်ပါကအပိုဒ် ၁ သည်သက်ဆိုင်သည့် ထိုပြည်နယ်နှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအခြားအဖွဲ့ ဝင်တစ်ဦး ချင်းစီအကြားရှိဆက်ဆံရေး ရှုတ်ချသို့မဟုတ်ဆုတ်ခွာအကျိုးသက်ရောက်မှုကြာပါသည်။

အပိုဒ် ၇၁။ ပုဂ္ဂလိကဖြစ်နေသောစာချုပ်တစ်ခု၏ပျက်ပြယ်မှု၏အကျိုးဆက်များ အထွေထွေအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏ပုဂ္ဂလိကနားမင်းစံနှင့်အတူ

၁။ ပုဒ်မ ၅၃ အရပျက်ပြယ်သည့်စာချုပ်ပါကိစ္စရပ်များတွင် -

(က) တစ်စုံတစ်ရာအပေါ် မှီခို၊ လုပ်ဆောင်သည့်မည်သည့်လုပ်ရပ်၏အကျိုးဆက်ကိုဖြစ်နိုင်သမျှဝေးဝေးဖယ်ရှားပစ်နိုင်သည့် အထွေထွေအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏ပုဒ်မနှင့်ဆန့်ကျင်သောပြဋ္ဌာန်းချက်၊ နှင့်

(ခ) ၎င်းတို့နှစ်ဦး နှစ်ဖက်အပြန်အလှန်ဆက်ဆံရေးကိုယေဘုယျအားဖြင့်ပုံမှန်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်ညီညွတ်မှုရှိစေရမည်။
အမျိုးသားဥပဒေ။

ပုဒ်မ ၆၄ အရသက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးစာချုပ်ရပ်စဲသည့်စာချုပ်ပါကိစ္စရပ်အားရပ်စဲခြင်း
စာချုပ်

(က) စာချုပ်များချုပ်ဆိုရန်နောက်ထပ်တာဝန် ဝန် ဝတ္တရားများမှပါတီများကိုလွှတ်ပေးခြင်း။ Translating...

(ခ) ပါတီမှတဆင့်ဖန်တီးခဲ့သောပါတီများ၏မည်သည့်အခွင့်အရေး။

ထိုအခွင့်အရေးများ။ တာဝန် ဝန် ဝတ္တရားများ။

ယင်းနောက်၎င်းတို့၏ထိန်းသိမ်းမှုပမ္မာintenance ဝိပက္ခတွင်သူဟာသူမဖြစ်သည့်အတိုင်းအတာအထိသာထိန်းသိမ်းထားနိုင်သည်
အထွေထွေအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေအသစ် peremptory စံနှင့်အတူ။

အပိုဒ် ၇။ စာချုပ်ပါလုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုကိုရပ်ဆိုင်းခြင်း၏အကျိုးဆက်များ

၁။ အကယ်၍ စာချုပ်အရပြဌာန်းထားခြင်းမရှိပါက၊ သို့မဟုတ်ပါ ဝ င်သူများကသဘောမတူပါကဆိုင်းငံ့ခြင်း
uprovitions ညာဉ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရဖြစ်စေ။

(က) စာချုပ်၏လုပ်ငန်းများအားဆိုင်းငံ့ထားသောပါတီများကိုလွှတ်ပေးရန်
ဆိုင်းငံ့ထားကာလအတွင်းနှစ်ဦး နှစ်ဖက်အပြန်အလှန်ဆက်ဆံရေးတွင်သဘောတူစာချုပ်ကိုထမ်းဆောင်ရန်တာဝန်။

(ခ) စာချုပ်အရတည်ထောင်ထားသောပါတီများအကြားဥပဒေရေးရာဆက်နွယ်မှုကိုအခြားနည်းဖြင့်မထိခိုက်ပါ။

။ ဆိုင်းငံ့မှုကာလအတွင်းပါတီများအနေဖြင့်အဆီးအတားဖြစ်စေသည့်လုပ်ရပ်များကိုရှောင်ကြဉ်ရမည်
စာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေး၏ပြန်လည်စတင်။

အပိုဒ် ၆ ။ အထွေထွေအစီအစဉ်များ

အပိုဒ် ၇၃။ နိုင်ငံတော်အစဉ်အဆက်ဆက်ခံခြင်း။

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်ပေါ်ပေါက်နိုင်သည့်မည်သည့်မေးခွန်းကိုကြိုတင်သတ်မှတ်ထားခြင်းမပြုရ
နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံခြင်းမသော်လည်းကောင်းသို့မဟုတ်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံတကာတာဝန်ခံမှုဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်နှင့်စပ်လျဉ်း။ လည်းကောင်း၊
ပြည်နယ်များအကြားရန်လုံမှုမရှိတိုးမြှင့်ခြင်းကနေ။

အပိုဒ် ၇၄။ သံတမန်ရေးရာနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးနှင့်စာချုပ်များချုပ်ဆိုခြင်း

နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များအကြားသံတမန်ရေးသို့မဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး၏ပြတောက်သို့မဟုတ်မရှိခြင်းကိုပြသည့်
သုတိအားပြည်နယ်များအကြားစာချုပ်များ၏နိဂုံးချုပ်တားဆီးဘူး။ စာချုပ်တစ်ခု၏နိဂုံးချုပ်မှာမပါ ဝ င်ပါ
သူဟာသူသံတမန်ရေးသို့မဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးနှင့်ပတ်သက်။ အခြေအနေကိုထိခိုက်။

စာမျက်နှာ ၆၉

စာချုပ်များ၏ဥပဒေအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၅၃

အပိုဒ် ၇၅

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်စပ်လျဉ်းမည်သည့်တာဝန်မှထိခိုက်စေခြင်းမရှိဘဲဖြစ်ကြသည့်
လိုက်လျာညီထွေဖြစ်မှုကဆောင်ရွက်မှု၏အကျိုးဆက်အတွက်ကျူးကျော်ပြည်နယ်အဘို့အပေါ်ထွန်းနိုင်သည့်စာချုပ်ရန်
ကြောင်းပြည်နယ်၏ကျူးကျော်ရည်ညွှန်းနှင့်အတူကုလသမဂ္ဂပCharter ညာဉ်စာတမ်းနှင့်အတူ။

အပိုဒ် ၇ ။ စာရင်းအပ်နှံခြင်း၊ အသိအမှတ်ပြုခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့်စာရင်းသွင်းခြင်း

အပိုဒ် ၇၆

၁။ သဘောတူစာချုပ်ကိုအပ်နှံရန်သတ်မှတ်ခြင်းကိုစေ့စပ်ညှိနှိုင်းသောနိုင်ငံများကဖြစ်စေ၊
စာချုပ်သူဟာသူသို့မဟုတ်အခြားထုံးစံ။ သိုက်သည့်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောနိုင်ငံများဖြစ်နိုင်သည်
အဖွဲ့အစည်းသို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်း၏အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိချုပ်။

။ သဘောတူစာချုပ်၏အပ်နှံသု၏လုပ်ဆောင်ချက်သည်နိုင်ငံတကာ၏သဘောသဘာဝနှင့်အပ်နှံထားမှုဖြစ်သည့်
သုတိခွဲစွဲဆောင်ရွက်သည့်အတွက်ဘက်မလိုက်ပြုမူရန်တာဝန်အောက်မှာဖြစ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့်၊ ထိုစာချုပ်
ပါတီများအချို့အကြားအင်အားသုံးသို့မဟုတ်သုံးသို့မဟုတ်တစ်ဦး ခြားနားချက်အကြားပေါ်ထွန်းတော်မူကြောင်းကို
အဆုံးစွန်၏လုပ်ငန်းတာဝန်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပြည်နယ်တစ်ခုနှင့်အစိုးရတစ်ခုကယင်းကိုမထိခိုက်စေရ
တာဝန်။

အပိုဒ် ၇၇

၁။ အပ်ငွေ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများ။ စာချုပ်တွင်အကန့်အသတ်မရှိသို့မဟုတ်သဘောတူညီချက်မှသဘောတူထားခြင်းမရှိပါက
အထူးသဖြင့်ပါဝင်သည်။

(က) စာချုပ်၏မူရင်းစာသားနှင့်အာဏာအပ်နှံထားသည့်အခွင့်အာဏာအားလုံးကိုထိန်းသိမ်းထားခြင်း
သိုက်၊

(ခ) အသိအမှတ်ပြုမှုရင်းမိတ္တူများကိုပြင်ဆင်ခြင်းနှင့်စာချုပ်ပါနောက်ထပ်စာတမ်းများကိုပြင်ဆင်ခြင်း
သဘောတူစာချုပ်မှလိုအပ်သောနှင့် ထပ်မံ၍ ပါတီများသို့ဖြန့်ဝေရန်လိုသည့်အပိုဆောင်းဘာသာစကားများ
စာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်ခွင့်ရှိသည့်နိုင်ငံများ။

(က) စာချုပ်တွင်လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း။
အသိပေးစာနှင့်ဆက်သွယ်မှု။

(ဃ) ကိုလက်မှတ်သို့မဟုတ်မည်သည့်တူရိယာ၊ အကြောင်းကြားစာသို့မဟုတ်ဆက်သွယ်ရေးရရှိမရှိဆန်းစစ်
စာချုပ်နှင့်စပ်လျဉ်း။ သင်လျော်သောပုံစံရှိပြီးလိုအပ်ပါကကိစ္စကိုအာရုံစိုက်စေနိုင်သည်
သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်၏၊

(င) လုပ်ထုံးလုပ်နည်းဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်ခွင့်ရှိသည့်ပါတီများနှင့်ပြည်နယ်များကိုအသိပေးခြင်း။
စာချုပ်နှင့်ပတ်သက်သောအချက်အလက်များနှင့်ဆက်သွယ်ရေး။

(စ) စာချုပ်အရေအတွက်အရစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းတွင်ပါ ဝ င်ခွင့်ရှိသည့်နိုင်ငံများသို့အကြောင်းကြားခြင်း။
လက်ခံခြင်း။ အတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ် ဝ င်ရောက်ခြင်းအတွက်လိုအပ်သောအတည်ပြုလက်မှတ်များ
စာချုပ်၏အင်အားကိုလက်ခံရရှိခြင်းသို့မဟုတ်အပ်နှံထားပြီ

(ဆ) ကုလသမဂ္ဂရဲ့အတွင်းရေးမှူးချုပ်ရဲ့နှင့်အတူစာချုပ်မှတ်ပုံတင်။

(ဇ) ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏အခြားပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင်သတ်မှတ်ထားသောလုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုဆောင်ရွက်ခြင်း။

။ ပြည်နယ်နှင့်သိုက်သိုက်အကြားခြားနားမှုပေါ်ပေါက်လာပါက၊
အဆုံးစွန်၏လုပ်ဆောင်ချက်များ၏ပုံစံအတိုင်း၊ သိုက်၏အာရုံကိုမမေးခွန်းထုတ်လိမ့်မည်
လက်မှတ်ရေးထိုးထားသောနိုင်ငံများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများ (သို့) သင်လျော်သည့်နေရာ၌အရည်အချင်းပြည့်မီသောအဖွဲ့၏
သက်ဆိုင်ရာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း။

အပိုဒ် ၇၈

သဘောတူစာချုပ်သို့မဟုတ်ပConvention ညာဉ်ပါပြုotherwise ညာဉ်ချက်များ မလွဲ၍ အခြားမည်သည့်အကြောင်းကြားစာ။
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအောက်တွင်မည်သည့်ပြည်နယ်များကလုပ်ရမည့်အကြောင်းပြချက်။

(က) အပ်ငွေမရှိလျှင်၎င်းသည်ရည်ရွယ်ထားသည့်ပြည်နယ်များသို့တိုက်ရိုက်ပို့ဆောင်ရမည်
အဆုံးစွန်သောတစ်သိုက်၏

(ခ) နိုင်ငံတော်ကလက်ခံရရှိသည့် A တွင်းမှသာယင်းကိုနိုင်ငံတော်ကပြုhaving ညာဉ်သတ်မှတ်ထားသည့်ဟုသတ်မှတ်ရမည်
သို့မဟုတ်ကူးစက်ခံထားရသောပြည်နယ်သို့မဟုတ်သို့မဟုတ်သို့လျှော့ခံရမှုလက်ခံရရှိသည့်အခါ။

Translating...

စာမျက်နှာ ၇၀

54

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

(၇) သို့လျှော့ခန့်သို့ကူးယူလျှင်၎င်းကို၎င်းအတွက်ပေးသည့်နိုင်ငံတော်ကလက်ခံသည်ဟုမှတ်ယူရမည် ဆောင်းပါးနှင့်အညီနောက်ဆက်တွဲပြည်နယ်သို့ကူးအားဖြင့်အကြောင်းကြားထားပြီးမှသာရည်ရွယ်သည် ၇၇, အပိုဒ် ၁ (င)။

အပိုဒ် ၇၉။ စာတမ်းများတွင်ဖြစ်စေ၊ စာချုပ်မိတ္တူများဖြင့်ဖြစ်စေအမှားအယွင်းများကိုပြင်ဆင်ခြင်း
၁။ စာချုပ်ပါအချက်အလက်များမှန်ကန်ကြောင်းအတည်ပြုပြီးနောက်တွင်၊
နိုင်ငံများအနေဖြင့်၎င်းတို့အမှားတစ်ခုပါဝင်သည်ဟုသဘောတူသည်။
ဆုံးမပုံပြင်သည့်နည်းလမ်းများ။
(က) စာသားတွင်သင့်လျော်သောဆုံးမပုံပြင်ခြင်းနှင့်ပြင်ဆင်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းအားဖြင့်
သင့်လျော်သောအခွင့်အာဏာရှိသောကိုယ်စားလှယ်များမှအစပြုသည်။
(ခ) ပြင်ဆင်တည်မတ်ပေးသောကိရိယာတစ်ခုသို့မဟုတ်ကိရိယာများကိုကွပ်ကဲခြင်းသို့မဟုတ်လဲလှယ်ခြင်း
အဲဒါကိုလုပ်ဖို့သဘောတူထားပြီး ဒါမှမဟုတ်
(ဂ) စာချုပ်တစ်ခုလုံး၏မန်ကန်သောစာသားကိုဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်နည်းလမ်းအတိုင်းဆောင်ရွက်ခြင်း
မူရင်းစာသား။

၂။ စာချုပ်တစ်ခုအနေဖြင့်အပ်နှံထားသည့်နေရာတွင်လက်မှတ်ရေးထိုးသူအားအကြောင်းကြားရမည်
ပြည်နယ်များနှင့်ကန်ထရိုက်တာများအမှားနှင့်၎င်းကိုပြင်ဆင်ရန်အဆိုပြုချက်၏ပြည်နယ်တစ်ခုတစ်ခုသတ်မှတ်ရမည်
အဆိုပြုထားဆုံးမခြင်းမှကန်ထရိုက်ထမြောက်စေခြင်းငှါအရာအတွင်းသင့်လျော်သောအချိန်ကန့်သတ်။ အကယ်
အချိန်ကာလကန့်သတ်။

(က) အဘယ်သူမျှမကန်ထရိုက်ထမြောက်တော်မူပြီး သိုက်လုပ်နှင့်အမှားပြင်ဆင်ချက်ကန့်သတ် ရလိမ့်မည်
စာသားနှင့်စာသား၏ပြင်ဆင်ချက်တစ်ခုစလုံး-နှုတ် ex parte နှင့်မိတ္တူဆက်သွယ်ပြောဆိုကြလိမ့်မည်
ပါတီများနှင့်စာချုပ်တွင်ပါဝင်ခွင့်ရှိသည့်နိုင်ငံများ။

(ခ) ကန်ထရိုက်မှုဖြင့်တက်လာပါက၊
ပြည်နယ်များနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောပြည်နယ်များရန်။

၃။ စာပိုဒ် ၁ နှင့် ၂ တွင်ပါရှိသည့်စည်းမျဉ်းများသည်စာသားနှစ်ကြောင်းနှင့် (သို့) စစ်မှန်ကြောင်းအတည်ပြုသည့်နေရာများတွင်လည်းအကျိုးဝင်သည့်
ဘာသာစကားများပိုများလာသောကြောင့်လက်မှတ်ရေးထိုးထားသောနိုင်ငံများနှင့်ပြဌာန်းထားသောညွှတ်မှုမရှိခြင်းလည်းရှိသည်
ကန်ထရိုက်တာနိုင်ငံများကသဘောတူသည်ဟုသဘောတူသည်။

၄။ လက်မှတ်ထိုးထားသောနိုင်ငံများနှင့်အစိုးရ မလွဲ၍ ပြင်ဆင်ထားသောစာသားသည်ချွတ်ယွင်းသောစာသား ab initio ကိုအစားထိုး သည်
ကန်ထရိုက်တာနိုင်ငံများမဟုတ်ရင်ဆုံးဖြတ်။

၅။ မှတ်ပုံတင်ပြီးဖြစ်သောစာချုပ်ပါအချက်များပြင်ဆင်မှုကိုလျှို့ဝှက်သို့အကြောင်းကြားရမည်။
ကုလသမဂ္ဂ tariat ။

၆။ စာချုပ်တစ်ခု၏မိတ္တူပွားထားသောအမှားတစ်ခုကိုတွေ့ရှိပါကအပ်နှံသည့်က
လုပ်ငန်းစဉ် - နှုတ်ဖြင့်ပြင်ဆင်ခြင်းကိုသတ်မှတ်ခြင်းနှင့်၎င်းမိတ္တူတစ်စောင်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးထားသောနိုင်ငံများနှင့်ဆက်သွယ်ခြင်း၊
အဆိုပါကန်ထရိုက်တာပြည်နယ်များရန်။

အပိုဒ် ၈၀။ စာချုပ်များမှတ်ပုံတင်ခြင်းနှင့်ထုတ်ဝေခြင်း

၁။ စာချုပ်များကိုသတိအာဏာတည်ပြီးနောက်ယူနိုက်တက်၏အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဌာနသို့ပေးပို့ရမည်
စာရင်းသွင်းခြင်း၊ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း၊ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း၊ အဖြစ်အပျက်များနှင့်ထုတ်ဝေခြင်းအတွက်နိုင်ငံများ။

၂။ အပ်နှံသောအဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်းသည်ထိုလုပ်ရပ်များကိုလုပ်ဆောင်ရန်ခွင့်ပြုချက်ဖြစ်သည်
ရှေ့အပိုဒ်တွင်သတ်မှတ်ထားသော။

အပိုဒ် ၈၁။ နိဂုံးချုပ်

အပိုဒ် ၈၁။ လက်မှတ်

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းကိုကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံအားလုံးမှလက်မှတ်ရေးထိုးရန်ဖွင့်လှစ်ရမည်
သို့မဟုတ်အထူးအေဂျင်စီများသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအနုပညာ၊စွမ်းအင်အေဂျင်စီ (သို့) အဖွဲ့ဝင်များ၏
အထွေထွေညီလာခံမှစတင်ကာသောအခြားတရားရုံး၏အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံး၏ပြဌာန်းချက်
အောက်ပါအတိုင်းကုလသမဂ္ဂကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ပါဝင်ရန် - ၁၉၆၉ ခုနှစ်နိုဝင်ဘာ ၃၀ ရက်အထိ၊
ဩစတြီးယားသမ္မတနိုင်ငံနိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနနှင့် ပြီလ ၃၀ ရက်နေ့အထိ
၁၉၇၀ နယူးယောက်ကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ်တွင်။

စာမျက်နှာ ၇၁

စာချုပ်များ၏ဥပဒေအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

55

အပိုဒ် ၈၂

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအတည်ပြုရန်ဘာသာရပ်ဖြစ်ပါသည်။ အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးရမည်
ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အတူအပ်နှံ။

အပိုဒ် ၈၃

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းမည်သည့်ပိုင်မဆိုင်ပြည်နယ်ကနေဝင်ရောက်ခွင့်များအတွက်ပွင့်လင်းရှိနေဆဲရလိမ့်မည်
ပုဒ်မ ၈၁ တွင်ဖော်ပြထားသောအမျိုးအစားများကိုနောက်ဆက်တွဲ၏စာချုပ်များကိုဖော်ပြရမည်
ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်။

အပိုဒ် ၈၄

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်နေ့စွဲအပြီးသုံးဆယ်မြောက်နေ့အတည်ဖြစ်သည်
သုံးဆယ်ပါးကြိမ်မြောက်အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးထားသည့်စာရွက်စာတမ်း၏အပ်ငွေ။
၂။ ပထမဦးဆုံးအတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးပြီးသို့မဟုတ်အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးထားသောပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီအတွက်ပဉ္စမသုံးဆယ့်သုံးစက္ကန့်ကိုပေးအပ်ပြီးနောက်
အတည်ပြုချက်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောစာချုပ်ပါသဘောတူညီချက်သည်သုံးဆယ်မြောက်နေ့တွင်အာဏာတည်လိမ့်မည်
ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်ကင်း၏အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသို့မဟုတ်၏လက်မှတ်၏သိုက်ပြီးနောက်။

အပိုဒ် ၈၅

တရုတ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ရုရှားနှင့်စပိန်ဘာသာစကားဖြစ်သောလက်ရှိပConvention်ညွှန်၏မူရင်း
ish စာသားများသည်ညီတူညီမျှအစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအပ်နှံရမည်။
သက်သေအထောက်အထားအတွက်၊ သူတို့ရဲ့အားဖြင့်သူတို့ကိုမှတရားဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့်ခံရ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ Plenipotentiaries
သက်ဆိုင်ရာအစိုးရများ။

မေလ (၂၃) ရက်စီယင်နာတွင်တစ်ထောင်ကိုးရာခြောက်ဆယ်ကိုးရပြုလုပ်ခဲ့သည်။

AnnEx

၁။ အရည်အချင်းပြည့်မီသောဥပဒေပညာရှင်များပါ ဝ င်သောပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးသူများကိုစာရင်းပြုစု ထိန်းသိမ်းရမည် ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်၊ ဒီအဆုံး ယူနိုက်တက်အဖွဲ့ဝင်တစ် ဦး ဖြစ်သည်တိုင်းပြည်နယ် Translating... ပConvention ှိညာဉ်ပါနိုင်ငံများသို့မဟုတ်ပါ ဝ င်သောအဖွဲ့အစည်းများအားနှစ် ဦး နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းသူများကိုရွေးချယ်ရန်ဖိတ်ကြားသည် အမည်စာရင်းတင်သွင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏အမည်များကိုစာရင်းပြုစုရမည်။ အပါအဝင်တစ် ဦး ညှိနှိုင်း၏သက်တမ်း ကျပ်နှစ်နေရာလွတ်ကိုဖြည့်ရန်အမည်စာရင်းတင်သွင်းသည်မည်သည့်နှိုင်းရေးမှူးမဆို ၅ နှစ်ဖြစ်မည်။ သက်တမ်းတိုးနိုင်သည်။ သက်တမ်းကုန်ဆုံးသောစေ့စပ်ညှိနှိုင်းသူသည်သူဖြစ်ရမည်မည်သည့်လုပ်ဆောင်မှုကိုမဆိုဆက်လက်လုပ်ဆောင်လိမ့်မည် အောက်ပါအပိုဒ်အောက်မှာရွေးချယ်ထားကြသည်။

ပုဒ်မ ၆၆ အရအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးထံတောင်းဆိုချက်ကိုတင်ပြသည့်အခါ၊ ဝိုလချုပ်မှူးကြီးသည်အငြင်းပွားမှုကိုအောက်ပါအတိုင်းဖွဲ့စည်းသည့်ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးကော်မရှင်သို့တင်ပြရမည် -

အငြင်းပွားမှုတွင်ပါ ဝ င်သောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များသည် -

(က) ထိုနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုဖြစ်စေ၊ ဖြစ်နိုင်သည့်ဖြစ်စေထိုနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုဖြစ်စေစေ့စပ်ညှိနှိုင်းသူတစ် ဦး အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောစာရင်းမှရွေးချယ်ခြင်းမပြုရ။ နှင့်

(ခ) ထိုနိုင်ငံ၏မည်သည့်နိုင်ငံသားဖြစ်စေ၊ မည်သည့်နိုင်ငံသားဖြစ်စေမည်သည့်နိုင်ငံသားဖြစ်ရမည်ကိုအသိအမှတ်မပြုသောသူတစ် ဦး စာရင်းထဲကနေရွေးချယ်ခဲ့သည်။

အဆိုပါအငြင်းပွားမှု၏အခြားပါတီဖွဲ့စည်းသည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များအမှူးနှစ် ဦး ကိုခန့်ထားရမည် တူညီသောလမ်းအတွက်။ ပါတီများကရွေးချယ်လေးစားလိုက်နာသူများကိုရက် ၆၀ အတွင်းခန့်အပ်ရမည် အတွင်းရေးမှူးချုပ်ကတောင်းဆိုချက်ကိုလက်ခံသည့် နေ့မှစ၍

၄ င်းတို့သည် ၄ င်းတို့ကိုယ်ပိုင်နောက်ဆုံးခန့်အပ်သည့်နေ့မှရက်ပေါင်း ၆၀ အတွင်း၊ ရွေးချယ်တင်မြှောက်ထားသူစာရင်းမှရွေးချယ်ထားသည့်ပဉ္စမမြောက်ညှိနှိုင်းရေးမှူးကိုခန့်အပ်ရမည်။

ဥက္ကဋ္ဌchairman သို့မဟုတ်အခြားညှိနှိုင်းရေးမှူးတစ် ဦး ၏ခန့်အပ်မှုမပြုခဲ့လျှင် အထက်ဖော်ပြပါခန့်အပ်မှုအတွက်သတ်မှတ်ထားသောကာလအတွင်းအတွင်းရေးမှူးကိုခန့်ထားရမည် ထိုကာလကုန်ဆုံးပြီးနောက်ရက်ပေါင်း ၆၀ အတွင်း၊ ဥက္ကဋ္ဌ၏ခန့်အပ်မှုဖြစ်နိုင်သည် အတွင်းရေးမှူးချုပ်ကစာရင်းမှဖြစ်စေ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအသင်း ဝ င်မှုဖြစ်စေပြုလုပ်သည်

စာမျက်နှာ ၂၂

56

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

ဥပဒေကော်မရှင်း၊ ရက်ချိန်းယူရမည့်အချိန်ကာလတစ်ခုခုကိုသက်တမ်းတိုးနိုင်သည် အငြင်းပွားမှုအတွက်ပါတီများအကြားသဘောတူညီချက်အားဖြင့်။

မည်သည့်နေရာလွတ်ကိုမဆိုကန ဦး ခန့်အပ်မှုအတွက်သတ်မှတ်ထားသောပုံစံဖြင့်ဖြည့်ရမည်။

၃။ ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးကော်မရှင်သည်မိမိ၏လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုဆုံးဖြတ်ရမည်။ ကော်မရှင်နှင့်အတူ အငြင်းပွားမှု၏ပါတီများ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်သည်စာချုပ်၌ပါ ဝ င်သူများကို၎င်း၏အမြင်များကိုတင်ပြရန်ဖိတ်ကြားနိုင်သည် သို့မဟုတ်စာဖြင့်ရေးသားခဲ့သည်။ ကော်မရှင်၏ဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့်အကြံပြုချက်များကိုအများစုမဲဖြင့်ပြုလုပ်ရမည် အဖွဲ့ဝင်ငါး ဦး ၏။

၄။ ကော်မရှင်သည်အငြင်းပွားမှုတွင်ပါ ဝ င်သူများ၏အာရုံကိုဆွဲဆောင်နိုင်သည့်မည်သည့်လုပ်ဆောင်မှုမျိုးကိုမဆိုပြုလုပ်နိုင်သည် တစ် ဦး ခင်မင်ရင်းနှီးအခြေချလွယ်ကူချောမွေ့လိမ့်မည်။

၅။ ကော်မရှင်သည်ပါတီများအားကြားနာခြင်း၊ တောင်းဆိုမှုများနှင့်ကန့်ကွက်ခြင်းများကိုဆန်းစစ်လေ့လာခြင်း၊ အငြင်းပွားမှုကိုအဆင်ပြေစွာဖြေရှင်းနိုင်ရန်အတွက်ပါတီများထံတင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

၆။ ကော်မရှင်သည်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ၁၂ လအတွင်းအစီရင်ခံရမည်။ ၎င်း၏အစီရင်ခံစာဖြစ်လိမ့်မည် အတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အတူခန့်အပ်ခြင်းနှင့်အငြင်းပွားမှုအတွက်ပါတီများမှကူးစက်။ ၏အစီရင်ခံစာ ကော်မရှင်သည်ဥပဒေနှင့်ပါ ဝ င်သည့်အချက်အလက်များ၊ ပါတီများအပေါ်စည်းနှောင်မှုမရှိစေရ။ အပြန်အလှန်သဘောတူညီမှုရရှိစေရန်အတွက်ပါတီများကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်တင်သွင်းခြင်း အငြင်းပွားမှု။

၇။ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်ကော်မရှင်အား၎င်းကဲ့သို့သောအထောက်အပံ့နှင့်အထောက်အပံ့များကိုပေးရမည် လိုအပ်နိုင်ပါသည်။ ကော်မရှင်၏ကုန်ကျစရိတ်များကိုကုလသမဂ္ဂကကျခံရမည်။

၄။ ပြည်နယ်များ၏အောင်မြင်မှုဆိုင်ရာဗီဒီယိုမှတ်တမ်း စာချုပ်များကိုရိုသေလေးစားမှု၌တည်၏

ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်၊ စီယင်နာတွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်

အင်အားစုများသို့ဝင်ရောက်ခြင်း - နိုဝင်ဘာ ၆ ရက်၊

ယူနိုက်တက်နိုင်ငံများ၊ စာချုပ်စီစဉ်မှု၊ vol ၂ 1946, p ၃; Reg ၂ မဟုတ်ဘူး 33356

oConvention ှိညာဉ်ပါ ဝ င်နိုင်ငံများ၊

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအသိုင်းအဝန်း၏နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းအသွင်ပြောင်းမှုကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းအားဖြင့်ဖြစ်ပေါ်လာသည့် decolonization ဖြစ်စဉ်ကို၊

အခြားအချက်များကအနာဂတ်တွင်ပြည်နယ်များကိုဆက်ခံရန်အမှုများဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည် ဟုလည်းထည့်သွင်းစဉ်းစားလျက်၊

ဥပဒေရေးရာသို့မဟုတ် codification များအတွက်လိုအပ်ချက်နှင့်တိုးတက်သောဖွံ့ဖြိုးရေး၏ ဤအခွအနေမြှေးအတွက် စာချုပ်များကိုပိုမိုလေးစားရန်အတွက်နည်းလမ်းများအနေဖြင့်နိုင်ငံများအစဉ်အဆက်ဆက်ခံခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့်စည်းမျဉ်းများကိုဖော်ပြခြင်း နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးအတွက်ဥပဒေရေးရာလိုမြဲရေး၊

အခမဲ့သဘောတူညီချက်၏အခြေခံမူ၊ ကောင်းသောယုံကြည်ခြင်းနှင့် pacta sunt servanda ၏တစ်ကမ္ဘာလုံးအတိုင်းအတာ ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုပါ အသိအမှတ်ပြု

ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းသည့်ယေဘုယျဘက်ပေါင်းစုံစာချုပ်များကိုတသမတ်တည်းလိုက်နာခြင်းရှိကြောင်း အလေးပေးပြောကြားသည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေနှင့်ထိုအရာဝတ္ထုနှင့်ရည်ရွယ်ချက်၏တိုးတက်မှုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုလုံးအတွက်အကျိုးရှိသည့်အရာသည်၎င်းအတွက်အထူးအရေးပါသည် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကိုအားဖြည့်ခြင်း၊

စိတ်ထဲတွင်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းများသည်ယူနိုက်တက်၏ပCharter ှိညာဉ်စာတမ်းတွင်ပါဝင်သည်

ပြည်သူလူထု၏တန်းတူအခွင့်အရေးနှင့်ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ဆိုင်ရာအခြေခံမူများကဲ့သို့သောနိုင်ငံများသည်

ပြည်နယ်များ၏ပြည်တွင်းရေးတွင် ဝ င်ရောက်စွက်တက်ခြင်းမပြုရ

အင်အားကိုခြိမ်းခြောက်ခြင်းသို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းအားတားမြစ်ခြင်းနှင့်လူသားအားတစ်ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာလေးစားခြင်းနှင့်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်းတို့အားတားမြစ်သည် အားလုံးအတွက်အခွင့်အရေးနှင့်အခြေခံလွတ်လပ်ခွင့်များ။

စာမျက်နှာ ၃၃

စာချုပ်များမှဆက်ခံအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

Translating...

57

မည်သည့်ပြည်နယ်၏ပိုင်နက်နယ်မြေဆိုင်ရာသမ္မတစနစ်ရှိမှုနှင့်နိုင်ငံရေးလွတ်လပ်မှုကိုလေးစားကြောင်း ပြန်လည်အမှတ်ရခြင်း ကုလသမဂ္ဂ၏ပCharter ဘဉ်စာတမ်းပါလိုအပ်ချက်၊

၁၉၆၉ ခုနှစ်စာချုပ်များဥပဒေဆိုင်ရာဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဌာန်းချက်များကို စိတ်ထဲမှတ်ထားပြီး

ထိုကွန်ဗင်းရှင်း၏ပုဒ်မ ၇၃ ကိုလည်းစိတ်ထဲမှတ်ထားပြီး

အတည်ပြု တွဲဆက်ခံရာမှပေါ်ထွန်းစေမည်အကြောင်းသူတို့အားထက်အခြားစာချုပ်များ၏တရား၏မေးခွန်းများကို ပြည်နယ်များ၏လေးစားတမ်း၏စည်းမျဉ်းများအပါအဝင်နိုင်ငံတကာဥပဒေ၏သက်ဆိုင်ရာစည်းမျဉ်းများကအုပ်ချုပ်နေကြသည့် ၁၉၆၉ ခုနှစ်စာချုပ်များဥပဒေဆိုင်ရာဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ပြဌာန်းထားသောနိုင်ငံတကာဥပဒေ၊

အတည်ပြု ဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့်နိုင်ငံတကာဥပဒေများ၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကိုမေးခွန်းများကိုမဟုတ်အုပ်ချုပ်ဆက်လက်မညီဖွဲ့ရကွေ့သွား ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြprovisions နှင့်ချက်များကစည်းမျဉ်းသတ်မှတ်၊

အောက်ပါအတိုင်း သဘောတူညီခဲ့ကြသည်။

အပိုဒ် ၁။ အထွေထွေပြဌာန်းချက်များ

အပိုဒ် ၁။ ဤပConvention ဘဉ်စာ၏နယ်ပယ်

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းစာချုပ်များနှင့်ပတ်သက်။ တစ်ဆက်ခံ၏သက်ရောက်မှုများသက်ဆိုင်သည် ပြည်နယ်များအကြား။

အပိုဒ် ၂

၁။ ပConvention ဘဉ်စာ၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် -

(က) စာချုပ်ဆိုသည့်မှာနိုင်ငံများအကြားစာဖြင့်ရေးသားထားသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်ကိုဆိုသည့် တစ်ခုတည်းတူရိယာအတွက်သို့မဟုတ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောဆက်စပ်အတွက်ခံပြီးဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံတကာဥပဒေကအုပ်ချုပ် တူရိယာများ။

(ခ) "နိုင်ငံဆက်ခံခြင်း" ဆိုသည်မှာတာဝန်တစ်ခုတွင်နိုင်ငံတစ်ခုကိုအခြားနိုင်ငံတစ်ခုအားအစားထိုးခြင်းကိုဆိုသည် နယ်မြေ၏နိုင်ငံတကာဆက်ခံရေးအတွက်၊

(ဂ) "အရင်နိုင်ငံ" ဆိုသည်မှာအခြားပြည်နယ်တစ်ခုဖြင့်အစားထိုးထားသောပြည်နယ်ကိုဆိုသည် ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏ဖြစ်ပျက်မှု၊

(ဃ) "ကိုဆက်ခံနိုင်ငံတော်" ၏ဖြစ်ပျက်မှုအပေါ်အခြားပြည်နယ်ကိုအစားထိုးသောပြည်နယ်ဆိုလိုတယ် ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၊

(င) "နိုင်ငံဆက်ခံမည့်နေ့" ဆိုသည်မှာဆက်ခံမည့်နိုင်ငံအစားထိုးသည့်နေ့ကိုဆိုလိုသည် အရာမှပိုင်နက်၏နိုင်ငံတကာဆက်ခံရေးများအတွက်တာဝန်အတွက်အရင်ပြည်နယ် ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံပြောပြတယ်၊

(င) "အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်" တစ်ဦးကိုချက်ချင်းဆက်ခံပြည်နယ်၏နယ်မြေကိုဆိုလိုသည် ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏နေ့စွဲမတိုင်မီအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဆက်ခံရေးများအတွက်ခံနိုင်ငံနက်ဖြစ်ခဲ့သည့် အရာ၏ယခင်ပြည်နယ်တာဝန်ရှိသည့်သော

(ဆ) တစ်ဦးဘက်ပေါင်းစုံစာချုပ်နှင့် ပတ်သက် နည်းလမ်း "ဆက်ခံ၏အသိပေးချက်ကို" ဆိုအကြောင်းကြားစာ၊ ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်၎င်း၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြတုံ့ဆက်ခံပြည်နယ်ကလုပ်ပေးမယ့်ဖော်ပြထားတဲ့သို့မဟုတ်အမည်ရှိ စာချုပ်အားဖြင့်ချည်နှောင်လျက်၊

(ဇ) "အပြည်အဝီအိမ်" ဆိုသည်မှာဆက်ခံခြင်းအကြောင်းကြားစာသို့မဟုတ်အခြားအသိပေးချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ ဆိုသည် ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအရပြည်နယ်တစ်ခု၏အရည်အချင်းရှိသောအခွင့်အာဏာမှရရှိသောစာရွက်စာတမ်း အစဉ်အဆက်၏အကြောင်းကြားစာဆက်သွယ်သည့်ပြည်နယ်ကိုယ်စားပြုပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး သို့မဟုတ်ပုဂ္ဂိုလ်များလျစ်လျူ သို့မဟုတ်၊ အမှုဖြစ်နိုင်သည်အဖြစ် အကြောင်းကြားစာ၊

(ဈ) "အတည်ပြုခြင်း"၊ "လက်ခံခြင်း" နှင့် "အတည်ပြုခြင်း" ဆိုသည်မှာကိစ္စရပ်တိုင်းတွင်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလုပ်ဆောင်မှုကိုဆိုလိုသည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်နိုင်ငံတကာလောကတွင်စာချုပ်ပါချုပ်နှောင်ရန်၎င်း၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုပြဌာန်းသည့်နည်းအားဖော်ပြခြင်း။

(ည) "ကြိုတင်မှတ်တမ်းထားခြင်း" ဆိုသည်မှာနိုင်ငံတော်မှပြုလုပ်သောတစ်ဖက်သတ်ထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်ကိုဆိုသည် သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသောအခါ၊ အတည်ပြုခြင်း၊ လက်ခံခြင်း၊ အချို့သမ္မတများ၏တရားဝင်အကျိုးသက်ရောက်မှုကိုမဟုတ်ရန်သို့မဟုတ်ပြင်ဆင်ရန်ရည်ရွယ်သည့်စာချုပ်တစ်ခုအားဆက်ခံခြင်းဖြစ်သည် ထိုပြည်နယ်နှင့်သက်ဆိုင်သည့်စာချုပ်ပါပြဌာန်းချက်များ။

စာမျက်နှာ ၃၄

58

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

(၄) "စာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုကြသောပြည်နယ်" ဟုအဆိုပါစာချုပ်၊ ရှိမရှိအားဖြင့်ချည်နှောင်လျက်ခံရရှိသောဘာသာတရားပါဝင်သောပြည်နယ်ဆိုလိုတယ် စာချုပ်ဟာအင်အားကြီးလာပြီလား။

(၄) "ပါတီ" ဆိုသည်မှာသဘောတူစာချုပ်နှင့်ချုပ်နှောင်ထားရန်သဘောတူသည့်နိုင်ငံတစ်ခုကိုဆိုသည် သဘောတူစာချုပ်အပြည့်အဝရှိ၏

(၄) ကိုအကျိုးထက်အခြားတစ်ဦးကိုဆက်ခံပြည်နယ်စပ်လျဉ်း "အခြားပြည်နယ်ပါတီ နည်းလမ်းမဆိုပါတီ၊ နယ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း။ နိုင်ငံများဆက်ခံမည့်နေ့တွင်အင်အားသုံးစာချုပ်တစ်ခုအားအချုပ်ခံရသောနိုင်ငံ စတိတ်၏ဆက်ခံပြောပြတယ်၊

(၄) "အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းက" တစ်ဦး intergovernmental အဖွဲ့အစည်းကိုဆိုလိုသည်။

။ ပConvention ဘဉ်စာအသုံးအနှုန်းများအသုံးပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ အပိုဒ် ၁ ပါပြprovisions နှင့်ချက်များမှာ ထိုဝဟာရများကိုအသုံးပြုခြင်းသို့မဟုတ်၎င်းတွင်ဖော်ပြထားသောအဓိပ္ပာယ်များနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိစေရ မည်သည့်ပြည်နယ်၏ပြည်တွင်းဥပဒေ။

အပိုဒ် ၃။ ပConvention ဘဉ်စာပါပြscope နှင့်ချက်များနှင့်မကိုက်ညီသောကိစ္စရပ်များ

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအတွက်ပြည်နယ်များတစ်ဆက်ခံ၏သက်ရောက်မှုများလျှောက်ထားပါသည့်ဆိုတဲ့အချက်ကို ပြည်နယ်များနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအခြားဘာသာရပ်များအကြားကောက်ချက်ချနိုင်ငံတကာသဘောတူညီချက်များ၏လေးစားမှု ဥပဒေသို့မဟုတ်စာဖြင့်ရေးသားထားသောမဟုတ်သည့်နိုင်ငံတကာသဘောတူညီချက်များနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါ။

(က) ဤcases သည်ပါပြthe ိုဌာန်းချက်များပါပြsuch ိုဌာန်းချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ လျှောက်ထားခြင်း ၎င်းတို့သည်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေအပConvention ဘဉ်စာကိုအမှီအခိုကင်းပြီး။

(ခ) ပConvention ဘဉ်စာ၏ဆက်နွယ်မှု၏သက်ရောက်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြည်နယ်များအကြားလျှောက်လွှာ နိုင်ငံတကာဥပဒေ၏အခြားဘာသာရပ်များလည်းနေသောနိုင်ငံတကာသဘောတူညီချက်များနှင့်စပ်လျဉ်းပြည်နယ်များ၏ ပါတီများက။

အပိုဒ် ၄။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများနှင့်စာချုပ်များပါ ဝ င်သည့်စာချုပ်များ

နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းအတွင်းမွေးစားခဲ့သည်

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းနှင့်စပ်လျဉ်း တစ်ဆက်ခံ၏သက်ရောက်မှုများသက်ဆိုင်သည်

အသင်း ပါဝင်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်သည့်အတွက် တစ်ခု၏အခြေခံစည်းမျဉ်းဖြစ်သောစာချုပ်ပါ ဝန်ခံမှု သက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း၏စည်းမျဉ်းများ။

(ခ) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအတွင်းတွင်သက်ဆိုင်သည့်မည်သည့်အကျိုးသက်ရောက်မှုကိုမဆိုလက်ခံသည့်သဘောတူစာချုပ် အဖွဲ့အစည်း၏စည်းမျဉ်းများ။

Translating...

အပိုဒ် ၅

သဘောတူစာချုပ်အရနိုင်ငံတော်နှင့်စပ်လျဉ်း။ စာချုပ်တစ်ခုအားအင်အားသုံးဟုယူမှတ်ခြင်းမရှိပါ။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းကိုကျင့်သုံးခြင်းသည်မည်သည့်နည်းဖြင့်မဆိုနိုင်ငံတော်၏တာဝန်ကိုထိခိုက်စေလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ ၎င်းသည်နိုင်ငံတကာဥပဒေအောက်တွင်လွတ်လပ်စွာဘာသာရပ်ဖြစ်သည့်စာချုပ်တွင်ပါ ဝင်သည့်တာဝန်ဝတ္တရား စာချုပ်။

အပိုဒ် ၆

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်ပြည်နယ်များအဆက်မပြတ်ဖြစ်ပွားခြင်း၏အကျိုးဆက်များကိုသာသက်ဆိုင်သည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေနှင့်အထူးသဖြင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းများပါ ဝင်သည့် ကုလသမဂ္ဂ၏ပCharter ိုညာဉ်စာတမ်း။

အပိုဒ် ၇။ ဤပConvention ိုညာဉ်ကိုယာယီအသုံးပြုခြင်း

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ဖော်ပြထားသည့်နည်းဥပဒေများကိုအသုံးပြုခြင်းကိုကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းမရှိပဲ အရာပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏အကျိုးသက်ရောက်မှုများလွတ်လပ်စွာ၏နိုင်ငံတကာဥပဒေအရသာရပ်ဖြစ်လိမ့်မည် ပြConvention ဌာန်းချက်သည်ပြwhich ဌာန်းထားသောနိုင်ငံများအားဆက်ခံခြင်းနှင့်သာသက်ဆိုင်သည် မဟုတ်ရင်သဘောတူညီခံနိုင်ပါသည်မလွဲ။ ကွန်ဗင်းရှင်း၏အင်အားသုံးပြီးနောက်။

။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်သည်၎င်း၏သဘောတူညီချက်ကိုဖော်ပြသည့်အချိန်တွင်ပစ္စုပ္ပန်နှင့်ချည်နှောင်ထားခြင်းခံရနိုင်သည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်း (သို့) မည်သည့်အချိန်တွင်မဆို၎င်းသည်ပြဌာန်းချက်၏စည်းမျဉ်းများကိုလိုက်နာလိမ့်မည်ဟုကြေငြာပါ။

စာမျက်နှာ ၃၇

အင်အားမ ဝင်မီဖြစ်ပွားခဲ့သောနိုင်ငံများအား၎င်း၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ကွန်ဗင်းရှင်း သဘောတူစာချုပ်ပါအခြားစာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံသို့မဟုတ်ပြည်နယ်ပါ ဝင်သောနိုင်ငံများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပြဌာန်းချက်အားပြဌာန်းခြင်း ဆက်ခံပြည်နယ်၏ကြေငြာချက်လက်ခံကြေငြာသည်။ ၏အင်အားသုံးသို့ entry ကိုအပေါ်သို့ ကြေငြာချက်ပြုလုပ်သည့်အခါသို့မဟုတ်ထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်ပြုသည့်အခါနိုင်ငံများအကြားပConvention ိုညာဉ်ပါ ဝင်သည့် မည်သည့်နောက်ပိုင်းတွင်ပေါ်ပေါက်လာသည့်ဖြစ်စေလက်ခံမှု၏သဘောတူ စာချုပ်ပါပြprovisions ဌာန်းချက်များ၏အကျိုးသက်ရောက်မှုများနှင့်သက်ဆိုင်သည် ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏နေ့စွဲမှစ။ ၏ဆက်ခံ။

၃။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်သည်လက်မှတ်ရေးထိုးသည့်အခါသို့မဟုတ်ယင်း၏ချုပ်နှောင်မှုခံရရန်သဘောတူကြောင်းဖော်ပြသည့်အခါဖြစ်နိုင်သည် ပConvention ိုညာဉ်ပါပြConvention ဌာန်းချက်များကိုလက်တွေ့ကျင့်သုံးမည်ဟုကြေငြာသည်။

အင်အားမ ဝင်မီဖြစ်ပွားခဲ့သည့်နိုင်ငံများအား၎င်း၏ကိုယ်ပိုင်ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ Sionally ကြေငြာချက်ပြုသည့်အခြားမည်သည့်လက်မှတ်ရေးထိုးသည့်မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံနှင့်စပ်လျဉ်း။ သဘောတူညီချက် ဆက်ခံပြည်နယ်၏ကြေငြာချက်ကိုလက်ခံ၊ လက်ခံမှု၏ကြေငြာချက်မှတ်ခြင်းအပေါ်သို့ ထိုပြprovisions ဌာန်းချက်များသည်နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံခြင်း၏အကျိုးသက်ရောက်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ယာယီအသုံးပြုရမည့် စတိတ်၏ဆက်ခံ၏နေ့စွဲကနေအဖြစ်စံချည်နယ်များ။

၄။ အပိုဒ် ၂ သို့မဟုတ် ၃ အရကြေငြာချက်အားစာဖြင့်ရေးသားရမည်။ ပါတီများနှင့်ခွင့်ပြုထားသောနိုင်ငံများသို့အကြောင်းကြားမည့်သူသည်အသိအမှတ်ပြုလွှာအားအသိပေးအကြောင်းကြားသည် ထိုအကြောင်းကြားစာကိုသူ့အားဆက်သွယ်ရေး၏ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်လာရန်နှင့် ၎င်း၏ပေါ်လာရများ၏။

အပိုဒ် ၈။ စာချုပ်ပါတာဝန်ဝတ္တရားများအားလွှဲပြောင်းခြင်းအတွက်သဘောတူညီချက်များသို့မဟုတ် ယခင်ပြည်နယ်မှဆက်ခံပြည်နယ်မှအခွင့်အရေးများ

၁။ နယ်မြေတစ်ခုနှင့်စပ်လျဉ်း။ အာဏာတည်သောစာချုပ်များအရယခင်ပြည်နယ်၏တာဝန်ဝတ္တရားများသို့မဟုတ်အခွင့်အရေးများ နောက်ဆက်တွဲပြည်နယ်၏ဆက်ခံမှု၏နေ့စွဲမှာဆက်ခံပြည်နယ်များ၏တာဝန်ဝတ္တရားများသို့မဟုတ်အခွင့်အရေးများဖြစ်လာကြသူ၊ အကြောင်းပြချက်ဖြင့်ယခင်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့သောနိုင်ငံ၏သဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝင်သောအခြားနိုင်ငံများနှင့်ပါ ဝင်သည့် နှင့်ဆက်ခံပြည်နယ်ထံကဲ့သို့သောတာဝန်ဝတ္တရားသို့မဟုတ်အခွင့်အရေးများကြွလိမ့်မည်ကြောင်းထောက်ပံ့ပေးသောတူညီချက်ကောက်ယူခဲ့ကြသည့် ဆက်ခံပြည်နယ်အပေါ်သို့လွှဲပြောင်း။

။ ထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီချက်၏နိဂုံးချုပ်သော်လည်းနိုင်ငံများအဆက်၏အကျိုးဆက်များ ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏နေ့စွဲမှာ ပိုင်နက်၏လေးစားမှုအတွက်အင်အားသုံးခဲ့သည့်စာချုပ်များအပေါ် မေးခွန်းကိုပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းဖြင့်အုပ်ချုပ်နေကြသည်။

အပိုဒ် ၉ ယခင်ပြည်နယ်၏စာချုပ်များ

၁။ ဆက်ခံသည့်နေ့တွင်နယ်မြေတစ်ခုနှင့်စပ်လျဉ်း။ အာဏာရှိသည့်စာချုပ်များအရတာဝန်ဝတ္တရားများသို့မဟုတ်အခွင့်အရေးများ ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံပြည်နယ်သို့မဟုတ်အခြားနိုင်ငံများမှများ၏တာဝန်ဝတ္တရားများသို့မဟုတ်အခွင့်အရေးများဖြစ်လာကြသူ၊ ထိုစာချုပ်များသည်နောက်ဆက်တွဲပြည်နယ်သည်တစ်ဖက်သတ်ကြေငြာချက်ထုတ်ပြန်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်သည် ၎င်း၏ပိုင်နက်၏လေးစားမှုအတွက်စာချုပ်များ၏အင်အားသုံးအတွက်ဆက်လက်လက်များအတွက်ပေး။

ထိုကဲ့သို့သောအမှန် သောနေ့စွဲမှာသောစာချုပ်များအပေါ် ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏သက်ရောက်မှု ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၊ ဆိုတဲ့မေးခွန်းကိုအတွက်ပိုင်နက်၏လေးစားမှုအတွက်အင်အားသုံးခဲ့ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့်အုပ်ချုပ်နေကြသည် ကွန်ဗင်းရှင်း။

အပိုဒ် ၁၀။ နောက်ဆက်တွဲနိုင်ငံတစ်ခု၏ပါဝင်မှုကိုပါ ဝင်သည့်စာချုပ်များ

၁။ စာချုပ်တစ်ခုကိုင်ငံများအားဆက်ခံရန်အတွက်၎င်းကိုဆက်ခံရန်အတွက်နိုင်ငံတော်မှပံ့ပိုးပေးသည် စာချုပ်တွင်ပါ ဝင်သောဖြစ်မိမိကိုယ်ကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်ရွေးချယ်ခွင့်ရှိရမည် သဘောတူစာချုပ်ပါသဘောတူစာချုပ်ပါပြprovisions ဌာန်းချက်များနှင့်အညီဖြစ်စေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဌာန်းချက်နှင့်အတူ ity ။

။ အကယ်၍ စာချုပ်တစ်ခုကဲ့သို့ပြည်နယ်များကိုဆက်ခံခြင်းပေါ်ပေါက်လာပါကဆက်ခံမည့်နိုင်ငံသည်ထိုအရာကိုပေးလိမ့်မည်ဆိုပါက သဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝင်သောဖြစ်ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည် အထူးထည့်သွင်းစဉ်းစားခံရဖို့အရေးအသားအတွက်လက်ခံခဲ့သည်။

အပိုဒ် ၁ (သို့) ၂ အရအမှုသည်များအနေဖြင့်အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။ သဘောတူစာချုပ်မှအပစာချုပ်ပါ ဝင်သောအနိုင်ငံများဆက်ခံသည့် နေ့မှစ၍ ပါတီတစ်ခုအဖြစ်သက်မှတ်သည် မဟုတ်ရင်ထောက်ပံ့သို့မဟုတ်ကမဟုတ်ရင်သဘောတူညီခဲ့သည်။

စာမျက်နှာ ၃၆

Translating...

အပိုဒ် 11. နယ်နိမိတ်အစိုးရများ
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံထိုက်သို့သောအကျိုးသက်ရောက်စေပါသော
(က) စာချုပ်အရသတ်မှတ်ထားသောနယ်နိမိတ်၊ ဒါမှမဟုတ်
(ခ) စာချုပ်အရသတ်မှတ်ထားသောနယ်နိမိတ်နှင့်သက်ဆိုင်သောတာဝန်ဝတ္တရားများနှင့်အခွင့်အရေးများ။

အပိုဒ် ၁၂ အခြားနယ်မြေဒေသများ
၁။ နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံမှုသည်ဤကဲ့သို့သောသက်ရောက်မှုများမရှိပါ -
(က) မည်သည့်territoryရှိသောကိစ္စအသုံးပြုခြင်းနှင့်သို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းအပေါ်ကန့်သတ်ချက်များရှိပါကသတ်မှတ်ထားသည့်
နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်၏မည်သည့်နယ်မြေမဆိုအတွက်အကျိုးရှိစေမည့်သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုဖြင့်၊
အကျိုးအမြတ်၊
(ခ) မည်သည့်နယ်မြေမဆိုအကျိုးရှိရန်နှင့်အသုံးပြုမှုနှင့်သက်ဆိုင်သောစာချုပ်တစ်ခုမှသတ်မှတ်ထားသောအခွင့်အရေးများ၊
နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်၏မည်သည့်နယ်မြေမဆိုအသုံးပြုခြင်းကိုကန့်သတ်ခြင်းနှင့်
မေးခွန်းအတွက် ritories ။
၂။ နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံမှုသည်ဤသို့မသက်ရောက်ပါ။
(က) မည်သည့်territoryရှိသောကိစ္စအသုံးပြုခြင်းနှင့်သို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းအပေါ်ကန့်သတ်ချက်များရှိပါကသတ်မှတ်ထားသည့်
ပြည်နယ်တစ်ခုသို့မဟုတ်နိုင်ငံအားလုံး၏အကျိုးအတွက်အကျိုးရှိစေမည့်သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုကို၊
လေ့လာထုံးစံ
(ခ) နိုင်ငံအုပ်စုတစ်ခုသို့မဟုတ်ပြည်နယ်အားလုံးနှင့်သက်ဆိုင်သောစာချုပ်တစ်ခုအရသတ်မှတ်ထားသောအခွင့်အရေးများ၊
မည်သည့်territoryရှိသောကိစ္စအသုံးပြုခြင်းနှင့်သို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းအပေါ်ကန့်သတ်ချက်များရှိခြင်းနှင့်နယ်မြေနှင့်တွဲဖက်ခြင်းဟုယူမှတ်သည့်
မဂ်လာပါ။

၃။ ကျဆင်းပါး၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည်ယခင်၏သဘောတူစာချုပ်နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါ
အောင်မြင်သောနယ်မြေတွင်နိုင်ငံခြားစစ်အခြေစိုက်စခန်းများတည်ထောင်ရန်နိုင်ငံတော်ကထောက်ပံ့ပေး
ပြည်နယ်များ၏ထားခြင်းပြောပြတယ်။

အပိုဒ် ၁၃။ ဤConvention ိုညာဉ်နှင့်အမြဲတမ်းအချုပ်အခြာအာဏာ
သဘာဝကြွယ်ဝမှုနှင့်အရင်းအမြစ်များကိုကျော်
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအတွက်ဘယ်အရာကိုမျှအပြည့်ပြည့်ဆိုင်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏အခြေခံမူကိုထိခိုက်လိမ့်မည်
၎င်း၏သဘာဝ ကြွယ်ဝခြင်းနှင့်သယံဇာတများအပေါ်တွင်လူတိုင်းနှင့်ပြည်နယ်တိုင်း၏အမြဲတမ်းအချုပ်အခြာအာဏာ။

အပိုဒ် ၁၄။ စာချုပ်တစ်ခု၏တရားဝင်မှုနှင့်သက်ဆိုင်သောမေးခွန်းများ
Convention ိုညာဉ်ပါမည်သည့်အရာအားမဆို
စာချုပ်၏တရားဝင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း tion ။

အပိုဒ် ၂။ နယ်မြေ၏အပိုင်းကိုလေးစားအတွက်အောင်မြင်မှု
အပိုဒ် ၁၅။ ပိုင်နက်၏အစိတ်အပိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်ခံခြင်း
ဘယ်အချိန်မှာပြည်နယ်၏ပိုင်နက်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု၊ ဒါမှမဟုတ်၏နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးများအတွက်မည်သည့်နယ်မြေ
ထိုပြည်နယ်၏နယ်နိမိတ်အဝင်မဟုတ်သောမည်သည့်နိုင်ငံကတာဝန်ယူသည်၊
အခြားပြည်နယ်တစ်ခု၏အုပ်ချုပ်မှု
(က) ယခင်ပြည်နယ်၏စာချုပ်များသည်နယ်မြေပိုင်နက်နှင့်စပ်လျဉ်း။ အတည်မပြုရ
နိုင်ငံဆက်ခံသည့်နေ့မှ စ၍ နိုင်ငံများဆက်ခံခြင်း၊ နှင့်
(ခ) ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်၏သဘောတူစာချုပ်များသည်အောင်မြင်သောနယ်မြေနှင့်သက်ဆိုင်သည်။
သဘောတူစာချုပ်မှပေါ်ထွက်လာသောသို့မဟုတ်ဖြစ်ပါသည်မဟုတ်လျှင်ပြည်နယ်များထားခြင်း၊ ပြည်နယ်များဆက်ခံသည့်နေ့မှစ၊ ဆက်စပ်
သို့မဟုတ်ပါကစာချုပ်ပါနယ်မြေများနှင့်သက်ဆိုင်မှုမရှိကြောင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည့်
သဘောတူစာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်သို့မဟုတ်အခြေခံကျကျ၎င်း၏လည်ပတ်မှုအတွက်အခြေအနေများပြောင်းလဲလိမ့်မယ်။

စာမျက်နှာ ၇၇

အပိုဒ် ၃။ အသစ် InDEPEnDEnT STATES
အပိုဒ် ၁။ အထွေထွေစည်းမျဉ်း
အပိုဒ် ၁၆။ အရင်နိုင်ငံ၏စာချုပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ ရာထူး
လွတ်လပ်သောအသစ်စက်စက်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်မည်သည့်အင်အားကိုဆက်လက်တည်ရှိရန် (သို့) ပါတီတစ်ခုအဖြစ်မပါဝင်နိုင်ပါ
အကြောင်းပြချက်အားဖြင့်စာချုပ်အားနိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့တွင်စာချုပ်သည်အတည်ဖြစ်သည်
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံပြောပြတယ်သောနယ်မြေ၏လေးစားမှု။
အပိုဒ် 2. mulTilaTeral TreaTies
အပိုဒ် ၁၇။ နိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့၌အာဏာသက်ရောက်သောစာချုပ်များတွင်ပါ ဝင်ခြင်း
၁။ အပိုဒ် ၂ နှင့် ၃ အရလွတ်လပ်သောနိုင်ငံသစ်သည်ဆက်ခံခြင်းအကြောင်းကြားချက်အားဖြင့်၊
နိုင်ငံများအစဉ်အဆက်ဆက်ခံသည့်နေ့မှမည်သည့်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝင်ပတ်သက်သူအဖြစ်အဆင့်အတန်းသတ်မှတ်ရမည်
စတိတ်ဆက်ခံခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့်နယ်မြေနှင့် ပတ်သက်၍ သက်ဆိုင်သည်။
2. အပိုဒ် 1 ကစာချုပ်ကနေပေါ်လာလျှင်သို့မဟုတ်ကြောင်းအခြားထူထောင်လျှင်လျှောက်ထားပါသော
လွတ်လပ်သောနိုင်ငံအသစ်နှင့်စပ်လျဉ်း။ စာချုပ်ကိုကျင့်သုံးခြင်းသည်၎င်းနှင့်မကိုက်ညီပါ
ရည်ရွယ်ချက်နှင့်စာချုပ်များ၏ရည်ရွယ်ချက်သို့မဟုတ်အခြေခံကျကျက၎င်း၏စစ်ဆင်ရေးများအတက်အခြေအနေများပြောင်းလဲလိမ့်မယ်။
၃။ စာချုပ်ပါမည့်ကမ်းချက်များအရသို့မဟုတ်သို့မဟုတ်အသတ်ဖြင့်သာရှိသောအခါ
ပြည်နယ်များစာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်၊ စာချုပ်တွင်အခြားမည်သည့်နိုင်ငံမပါ ဝင်ရမည်
ပါတီများအားလုံး၏သဘောတူညီချက်ကိုလုံခြုံစိတ်ချစွာအနေဖြင့်ထုတ်ဖော်လျှင်စည်းစာခြင်းဖြင့်လွတ်လပ်သောအသစ်သောပြည်နယ်ကိုတည်ထောင်နိုင်သည်
ထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီချက်နှင့်အတူသဘာဝစာချုပ်တစ်ခုပါတီအဖြစ်၎င်း၏အဆင့်အတန်း။
အပိုဒ် ၁၈။ နိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့၌အာဏာသက်ရောက်ခြင်းမရှိသောစာချုပ်များတွင်ပါ ဝင်ခြင်း
၁။ အပိုဒ် ၃ နှင့် ၄ ကို အခြေခံ၍ လွတ်လပ်သောနိုင်ငံသစ်သည်ဆက်ခံခြင်းအကြောင်းကြားခြင်းအားဖြင့်၊
ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်တစ်ခုအတွက်စာချုပ်ချုပ်ဆိုနိုင်သည့်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ်သတ်မှတ်ထားသည့်နေ့ရက်ကိုအတည်မပြုရ
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏ယခင်ပြည်နယ်ဖွဲ့ပိုင်နက်၏လေးစားမှုအတွက်ကန့်သတ်ရန်ပြည်နယ်ဖြစ်ခဲ့သည်
စတိတ်၏ဆက်ခံပြောပြတယ်။
၂။ အပိုဒ် ၃ နှင့် ၄ ကိုအခြေခံပြီးလွတ်လပ်သောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်အောင်မြင်ခြင်းအကြောင်းကြားစာဖြင့် -
ထို့အပြင်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝင်သူအဖြစ် ၄ င်း၏အဆင့်အတန်းကိုတည်ထောင်ပြီးဖြစ်သည်
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏နေ့ရက်ကာလ၌ယခင်ပြည်နယ်ကစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုခဲ့လျှင်ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ

၁။ ဆက်ခံခြင်းအကြောင်းကြားစာကိုနိုင်ငံတော်အကြီးအကျယ်အစိုးရအဖွဲ့အကြီးအကဲများကလက်မှတ်ထိုးပါကသို့မဟုတ် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးဌာနအနေဖြင့်ဆက်သွယ်ပြောဆိုနိုင်ခြင်း၊ အပြည့်အဝအင်အားကြီးထုတ်လုပ်ရန်။

၃။ သဘောတူစာချုပ်တွင်ပြုစုထားသောခြင်းမရှိပါကဆက်ခံခြင်းအကြောင်းကြားစာသည် -

(က) အသစ်ထပ်မံလွတ်လပ်သောပြည်နယ်မှအပ်ငွေသို့သော်လည်းကောင်း၊
ပါတီများသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများအတွက်၊

Translating...

(ခ) လွတ်လပ်သောနိုင်ငံသစ်ဖြစ်သည့်နေ့ကပြုလုပ်ရန်စဉ်းစားရမည်
အပ်ငွေဖြင့်လက်ခံရရှိခြင်းသို့မဟုတ်သို့လောင်ခြင်းမရှိလျှင်၎င်းအားအားလုံးလက်ခံသောနေ့
ပါတီများသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများအားလုံးအနေဖြင့်၊

၄။ အပိုဒ် (၃) သည်အစီရင်ခံစာရှိသောမည်သည့်တာဝန်ကိုမဆိုသက်ရောက်မှုမရှိပါ
ဆက်ခံခြင်း၏အသုံးအကြောင်းပါတီများသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောပြည်နယ်များကိုအကြောင်းကြားရန်စာချုပ်သို့မဟုတ်
သို့မဟုတ်လွတ်လပ်သောအသစ်သောပြည်နယ်မှဆက်သွယ်မှုပြုခြင်း။

၅။ စာချုပ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များ၊
ဆက်နွယ်မှုလုပ်၊ ကရည်ရွယ်သည့်များအတွက်နိုင်ငံတော်ကလက်ခံရရှိအဖြစ်ထည့်သွင်းစဉ်းစားရကြလိမ့်မည်
အဆုံးစွန်သောပြည်နယ်သို့ကူးပြောင်းခြင်းအကြောင်းကြားထားပြီးမှသာ။

အပိုဒ် ၂၃။ ဆက်ခံခြင်းအကြောင်းကြားစာ၏အကျိုးသက်ရောက်မှုများ

၁။ စာချုပ်အရသော်လည်းကောင်း၊ သဘောတူညီမှုမရှိပါကလွတ်လပ်သောနိုင်ငံသစ်တစ်ခုဖြစ်သည်
ပုဒ်မ ၁၇ (သို့) ပုဒ်မ ၁၈၊ အပိုဒ် ၂ အရဆက်ခံရန်အကြောင်းကြားစာကိုပေးရမည်။
နိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့မှ စ၍ ဝင်ရောက်သည့် နေ့မှစ၍ စာချုပ်တစ်ခုအားပါတီတစ်ခုကတင်ပြခဲ့သည်
မည်သည့်နေ့ရက်နောက်ကျပါစေစာချုပ်၏အင်အား။

၂။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူစာချုပ်၏လုပ်ဆောင်မှုကိုဆိုင်ငံတော်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်
လွတ်လပ်သောနိုင်ငံသစ်နှင့်စာချုပ်ပါအခြားပါတီများကိုအကြောင်းကြားစာထုတ်ပြန်သည့်နေ့အထိ
ကြောင်းစာချုပ်နှင့်အညီယာယီလျှောက်ထားစေခြင်းငှါဖြစ်သောကြောင့်မူလို့။ ဆက်ခံ၏စုံလုံ
ပုဒ်မ ၂၇ (သို့) အခြားသဘောတူထားသည့်အတိုင်း။

၃။ စာချုပ်အရသော်လည်းကောင်း၊ သဘောတူညီမှုမရှိပါကလွတ်လပ်သောနိုင်ငံသစ်တစ်ခုဖြစ်သည်
ပုဒ်မ ၁၈၊ အပိုဒ် ၁ အရဆက်ခံရန်အကြောင်းကြားစာကိုအရာဝတ္ထုအဖြစ်သတ်မှတ်သည်။
ဆက်ခံအကြောင်းကြားစာကိုထုတ်ပြန်သည့် နေ့မှစ၍ စာချုပ်ကိုပြည်နယ်သို့ပြသခြင်း။

အပိုဒ် ၃။ *bilaTeraTreaTeeS*

အပိုဒ် ၂၄။ စာချုပ်တစ်ခုကိုသဘောတူလက်ခံသောအခြေအနေများ
စတိတ်ဆက်ခံ၏ဖြစ်ရပ်အတွက်အင်အားသုံးသွ်တည်၏

၁။ နိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့၌၎င်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ နှစ်နိုင်ငံသဘောတူစာချုပ်
စတိတ်ဆက်ခံမှုနှင့်သက်ဆိုင်သောနယ်မြေသည်အသစ်တစ်ခုအကြားအင်အားသုံးသည်ဟုယူမှတ်သည်
လွတ်လပ်သောပြည်နယ်နှင့်အခြားပြည်နယ်ပါက -

(က) သူတို့ကတိကျစွာသဘောတူ၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) သူတို့၏အပြုအမူများကြောင့်၎င်းတို့ကိုသဘောတူလက်ခံသည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

၂။ အပိုဒ် ၁ အရအင်အားသုံးသည်ဟုယူမှတ်သောစာချုပ်သည်၎င်းအကြားဆက်ဆံရေးတွင်အကျိုးဝင်သည်
လွတ်လပ်သောနိုင်ငံအသစ်နှင့်ပြည်နယ်များကိုဆက်ခံသည့်နေ့မှစတင်၍ အခြားပြည်နယ်မှမဟုတ်လျှင်
ကျပြားခြားနားသောရည်ရွယ်ချက်ကိုသူတို့ရသဘောတူညီချက်ကနေပေါ်လာသို့မဟုတ်မဟုတ်ရင်ထူထောင်သည်။

အပိုဒ် ၂၅

နှင့်အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်

ပုဒ်မ ၂၄ အရလွတ်လပ်သောအသစ်ကြားတွင်အင်အားသုံးသည်ဟုယူမှတ်သောစာချုပ်
ပြည်နယ်နှင့်အခြားပြည်နယ်ပါတီအနေဖြင့်ထိုအချက်အားအကြောင်းပြချက်ဖြင့်သာ အင်အားသုံး၍ ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်မဟုတ်ပါ
ထို့အပြင်ယခင်ပြည်နယ်နှင့်အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်အကြားဆက်ဆံရေး၌တည်၏။

စာမျက်နှာ ၈၀

အပိုဒ် ၂၆

ယခင်ပြည်နယ်နှင့်အခြားပြည်နယ်ပါတီအကြားအဖြစ်စာချုပ်

၁။ ပုဒ်မ ၂၄ အရစာချုပ်တစ်ခုကိုလွတ်လပ်သောအသစ်ကြားတွင်အင်အားသုံးသည်ဟုယူဆလျှင်
ပြည်နယ်နှင့်အခြားပြည်နယ်များဖြစ်သောစာချုပ်

(က) ယင်းတို့အကြားအထာခွဲဝေမှုရှိနေခြင်းကြောင့်အကြောင်းပြချက်ဖြင့်၎င်းတို့အကြားအထာတည်မြဲမှုကိုမရပ်တန့်စေနိုင်ပါ။
quently ယခင်ပြည်နယ်နှင့်အခြားပြည်နယ်ပါတီအကြားအဖြစ်ရပ်စဲပြီ

(ခ) အကြောင်းပြချက်ဖြင့်အကြောင်းပြချက်ဖြင့်၎င်းတို့အကြားရှိလုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုကိုခေတ္တရပ်ဆိုင်းထားခြင်းမရှိပါ
နောက်ဆက်တွဲအနေဖြင့်ယခင်ပြည်နယ်နှင့်အခြားနိုင်ငံများအကြားစစ်ဆင်ရေးကိုတွေ့ဆုံဆိုင်ငံထားခြင်း။

(ဂ) အကြောင်းပြချက်ဖြင့်၎င်းတို့အနေဖြင့်၎င်းကိုနောက်ပိုင်းတွင်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်အချက်အားဖြင့်ပြင်ဆင်ခြင်းမပြုရ
ယခင်ပြည်နယ်နှင့်အခြားပြည်နယ်ပါတီအကြားအဖြစ်ပြင်ဆင်။

၂။ သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုရပ်ဆိုင်းသွားခြင်းသို့မဟုတ်အမှုဖြစ်စဉ်အရလည်ပတ်မှုကိုဆိုင်ငံထားခြင်း
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံသည့်နေ့၌ပြီးနောက်အရင်ပြည်နယ်နှင့်အခြားပြည်နယ်ပါတီအကြားအဖြစ်
သဘောတူစာချုပ်ကိုအင်အားသုံးသည်ဟုယူဆရန်သို့မဟုတ်ဖြစ်ရပ်များအနေနှင့်လည်ပတ်နေခြင်းကိုတာဝန်ဆောင်ထားသူ
လွတ်လပ်သောနိုင်ငံသစ်နှင့်အခြားပြည်နယ်များအကြားတည်ရှိပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်းဖြစ်သကဲ့သို့
သူတို့ဒါသဘောတူညီခဲ့ကြောင်းဆောင်းပါး 24 နှင့်အတူ။

(၃) စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံနှင့်အခြားပြည်နယ်များအကြားပြင်ဆင်မှုအချက်အလက်များ
နိုင်ငံများအစဉ်အဆက်ဆက်ခံသည့်နေ့နောက်ပိုင်းပါတီသည်ပြုပြင်မွမ်းမံထားသောသဘောတူစာချုပ်ဖြစ်ခြင်းကိုမထားဆီးနိုင်ပါ
အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်နှင့်အခြားပြည်နယ်အကြားအဖြစ်ပုဒ်မ 24 အရအင်အားသုံးဖြစ်စဉ်းစား
သူတို့ကအကြားလျှောက်ထားရန်ပြင်ဆင်အဖြစ်ပြင်ဆင်ထားသောအဖြစ်စာချုပ်ရည်ရွယ်ကြောင်းထူထောင်မဟုတ်လျှင်ပါတီ။

ပုဒ်မ ၄

အပိုဒ် ၂၇

၁။ နိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့၌၎င်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ကိုချုပ်ကိုင်ထားပါက၊
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်အသစ်သောလွတ်လပ်သောပြည်နယ်ကဆက်နွယ်သောနယ်မြေ
သဘောတူစာချုပ်သည်၎င်း၏နယ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း။ ယာယီအသုံးချသင့်ကြောင်း။

လွတ်လပ်သောအသစ်သောပြည်နယ်နှင့်သဘောတူလက်ခံသောပါတီများအကြားယာယီလျှောက်ထားပါ
သို့မဟုတ်ယင်း၏အမှုအကျင့်အားဖြင့်၎င်းကိုသဘောတူထားသည့်အတိုင်းထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်။

၂။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ပုဒ်မ ၁၇ တွင်ဖော်ပြထားသောအမျိုးအစားအတွင်းကျရောက်သည့်စာချုပ်တစ်ခု၏အခြေအနေတွင်၊
အပိုဒ် ၃ - ဤယာယီလျှောက်လွှာတွင်ပါဝင်သူများအားလုံး၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်လိုအပ်သည်။

(၃) နိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့တွင်အင်အားမပြည့်သေးသောဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုနိုင်လျှင်
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသောပိုင်နက်၏လေးစားမှုအတွက်ယာယီလျှောက်ထားခံသည့်
လွတ်လပ်သောနိုင်ငံသစ်သည့်စာချုပ်အားဆက်လက်ကျင့်သုံးရန်ရည်ရွယ်ကြောင်းအသိပေးသည်

၎င်း၏နယ်မြေနှင့် ပတ်သက်၍ ယာယီသဘောတူစာချုပ်အသစ်အကြားယာယီအသုံးပြုရမည်။
သီးခြားသဘောတူသည့်သို့မဟုတ် ယင်း၏အပြုအမူအားဖြင့်သဘောတူသောချုပ်ဆိုနိုင်သောပြည်နယ်နှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောမည်သည့်နိုင်ငံမဆိုသည်
ဒါသဘောတူညီခဲ့ရုံခြင်းအဖြစ်ထည့်သွင်းစဉ်းစားရလိမ့်မည်။

၄။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ၊ ပုဒ်မ ၁၇ တွင်ဖော်ပြထားသောအမျိုးအစားအတွင်းကျရောက်သည့်စာချုပ်တစ်ခု၏အခြေအနေတွင်၊
အပိုဒ် (၃) တွင်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံအားလုံး၏ထိုကဲ့သို့သောယာယီအသုံးပြုမှုကိုသဘောတူရန်ဖြစ်သည်။
လိုအပ်သည်။ Translating...

၅။ အပိုဒ် ၁ မှ ၄ သည်စာချုပ်ပါသဘောတူစာချုပ်မပေါ်ထွက်လာပါက၎င်းကိုအခြားနည်းဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းထားလျှင်အသုံးမပြုနိုင်ပါ
လွတ်လပ်သောနိုင်ငံအသစ်နှင့်စပ်လျဉ်း။ စာချုပ်အားအသုံးပြုခြင်းသည်သဘာဝဓာတ်ဖြစ်လိမ့်မည်
သဘောတူစာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်သို့မဟုတ်အခြေခံကျကျ၎င်း၏လည်ပတ်မှုအတွက်အခြေအနေများပြောင်းလဲလိမ့်မယ်။

အပိုဒ် ၂၈

နံနိုနိုင်ငံသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများအနေနှင့်အာဏာတည်သောအခါသို့မဟုတ်အတည်ဖြစ်လျက်ရှိသည့်
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံပြောပြတယ်သောနယ်မြေ၏လေးစားမှုအတွက် sionally လျှောက်ထားအဖြစ်စဉ်းစားသည်
လွတ်လပ်သောပြည်နယ်နှင့်သက်ဆိုင်ရာအခြားပြည်နယ်တို့အကြားယာယီလျှောက်ထားခြင်း။

- (က) သူတို့ကတိကျစွာသဘောတူ၊ ဒါမှမဟုတ်
- (ခ) သူတို့၏အပြုအမူများကြောင့်၎င်းတို့ကိုသဘောတူလက်ခံသည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

စာမျက်နှာ ၈၁

စာချုပ်များမှဆက်ခံအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၆၅

အပိုဒ် ၂၉

၁။ စာချုပ်အရသော်လည်းကောင်း၊ သဘောတူညီမှုမရှိပါကယာယီအသုံးပြုခြင်း
ပုဒ်မ ၂၇ အရဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ကိုရပ်ဆိုင်းနိုင်သည် -
(က) အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပါတီမှရပ်စဲကြောင်းကျိုးကြောင်းဆီလျော်အသိပေးမှုဖြင့်လည်းကောင်း၊
စာချုပ်ချုပ်ဆိုသောနိုင်ငံသည်စာချုပ်အား အသုံးပြု၍ စာချုပ်နှင့်သက်တမ်းကုန်ဆုံးခြင်း၊ ဒါမှမဟုတ်
(ခ) ပုဒ်မ ၁၇၊ အပိုဒ်တွင်ဖော်ပြထားသောအမျိုးအစားအတွင်းကျရောက်သည့်စာချုပ်တစ်ရပ်ရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း။
အသစ်သောလွတ်လပ်သောပြည်နယ် (သို့) ပါတီများအားလုံးမှပေးအပ်ခြင်းကိုကျိုးကြောင်းဆီလျော်စွာအသိပေးခြင်းအားဖြင့် ၃။
အဖြစ်အပျက်အတိုင်းစာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများအားလုံးနှင့်အသိပေးစာသက်တမ်းကုန်ဆုံးမည်။
၂။ စာချုပ်အရသော်လည်းကောင်း၊ သဘောတူညီမှုမရှိပါကယာယီအသုံးပြုခြင်း
ပုဒ်မ ၂၈ အရနံနို ဦး နှစ်ဖက်သဘောတူစာချုပ်အားသင့်လျော်သောရပ်ဆိုင်းမှုအကြောင်းကြားစာဖြင့်ရပ်စဲနိုင်သည်
အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်သို့မဟုတ်အခြားသက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်နှင့်အသိပေးစာ၏သက်တမ်းကုန်ဆုံး။
၃။ သဘောတူစာချုပ်အရသက်တမ်းတိုးရန်ကာလတိုကောင်းလျှင်သို့မဟုတ်ပါကသဘောတူပါက၊
ရပ်တန့်ရန်ကျိုးကြောင်းဆီလျော်သောအသိပေးချက်သည်လက်ခံရရှိသည့်နေ့မှ ၁၂ လကြာအသိပေးချက်ဖြစ်သည်
စာချုပ်ကိုယာယီကျင့်သုံးနေသည့်အခြားပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များကပြုလုပ်သည်။
၄။ စာချုပ်အရသော်လည်းကောင်း၊ သဘောတူညီမှုမရှိပါက၎င်းကိုယာယီအသုံးပြုခြင်းမရှိပါက
လွတ်လပ်သောနိုင်ငံအသစ်ပေးပါကပုဒ်မ ၂၇ အရဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ကိုရပ်ဆိုင်းရမည်
သဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်ရန်မရည်ရွယ်ခြင်း။

အပိုဒ် ၅။ အသစ်သို့မဟုတ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသော TerriTories မှစွဲစည်းခဲ့သည့်လွတ်လပ်သော STATEs များ

အပိုဒ် ၃၀

သို့မဟုတ်ထိုထက်ပိုသောနယ်မြေများ

၁။ ပုဒ်မ ၁၆ မှ ၂၉ သည်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောစွဲစည်းပုံနှင့်သက်ဆိုင်သည်
နယ်မြေ။

၂။ နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောနယ်မြေများမှစွဲစည်းသောလွတ်လပ်သောနိုင်ငံအသစ်ကိုသို့မဟုတ်ဟုသတ်မှတ်သည်
ပုဒ်မ ၁၇၊ ၂၄ အရနှင့်နိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့တွင်စာချုပ်တစ်ခု၏အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာသည်
စာချုပ်သည်တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောအရာနှင့်သက်ဆိုင်သည်၊
ထိုနယ်မြေများအားလုံးသည်စာချုပ်သည်နိုင်ငံ၏နယ်မြေတစ်ခုလုံးနှင့်သက်ဆိုင်လျှင် -

(က) ၎င်းသည်စာချုပ်မပေါ်ထွက်လာခြင်းသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းတွင်ပါ ဝ င်ကြောင်းအခြားနည်းဖြင့်သတ်မှတ်ထားသည့်
နယ်မြေတစ်ခုလုံး၏လေးစားမှုသည်စာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်မကိုက်ညီပါ
အခြေခံကျကျ၎င်း၏လည်ပတ်မှုအတွက်အခြေအနေများပြောင်းလဲပစ်လိမ့်မယ်

(ခ) ပုဒ်မ ၁၇၊ အပိုဒ် ၃၊ သို့မဟုတ်ပုဒ်မခွဲအရမဟုတ်သောဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုလျှင်
လျှို့ဝှက်နံပါတ် ၁၈၊ အပိုဒ် ၄ အရဆက်ခံရန်အကြောင်းကြားခြင်းသည်၎င်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့်နယ်မြေကိုသာကန့်သတ်ထားသည့်
စာချုပ်သည်နိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့ဖြစ်စေ၊ ချုပ်နှောင်ရန်သဘောတူသည့်အရာနှင့်သက်ဆိုင်သည့်
စာချုပ်အားဖြင့်ထိုနေ့မှတိုင်မိပေးခဲ့ခြင်း။

(ဂ) ပုဒ်မ ၁၇၊ အပိုဒ် ၃၊ သို့မဟုတ်ဆောင်းပါးအောက်၌ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းခံရလျှင်
၁၈၊ အပိုဒ် ၄၊ လွတ်လပ်သောနိုင်ငံသစ်နှင့်အခြားနိုင်ငံများပါ ဝ င်သောနိုင်ငံများ။
အခြားစာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများကမှသဘောတူမှု၊ ဒါမှမဟုတ်

(ဃ) တစ်ဦးအပြန်အလှန်စာချုပ်၊ အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်နှင့်အခြားပြည်နယ်စိုးရိမ်ပူပန်၏ဖြစ်ရပ်အတွက်
မဟုတ်ရင်သဘောတူတယ်

(၄) နယ်မြေနှစ်ခု (သို့) နှစ်ခုထက်ပိုသောနယ်မြေများမှစွဲစည်းလျက်သောလွတ်လပ်သောနိုင်ငံသစ်သည်ပါတီဖြစ်လာသည်
ပုဒ်မ ၁၉ အရနှင့်ယခင်ပြည်နယ်၏လက်မှတ်သို့မဟုတ်လက်မှတ်ထိုးခြင်းဖြင့်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်သို့မဟုတ်
သဘောတူစာချုပ်သည်သက်ဆိုင်ရာနယ်မြေများအနက်တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက် ပို၍ အကျိုး ဝ င်သည်ဟုဆိုသည်
သဘောတူစာချုပ်များသည်လွတ်လပ်သောနိုင်ငံ၏နယ်မြေတစ်ခုလုံးနှင့်သက်ဆိုင်လျှင် -

(က) ၎င်းသည်စာချုပ်မပေါ်ထွက်လာခြင်းသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းတွင်ပါ ဝ င်ကြောင်းအခြားနည်းဖြင့်သတ်မှတ်ထားသည့်
နယ်မြေတစ်ခုလုံး၏လေးစားမှုသည်စာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်မကိုက်ညီပါ
အခြေခံကျကျ၎င်း၏လည်ပတ်မှုအတွက်အခြေအနေများပြောင်းလဲပစ်လိမ့်မယ်

(ခ) ပုဒ်မ ၁၉၊ အပိုဒ် ၄ အရမဟုတ်သောဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းတွင် -
သဘောတူစာချုပ်ကိုသဘောတူလက်ခံခြင်းကိုလက်ခံခြင်းသို့မဟုတ်ခွင့်ပြုခြင်းသည်၎င်းနှင့်သည့်နယ်မြေများသို့မဟုတ်နယ်မြေများကိုသာကန့်သတ်ထားသည့်
စာချုပ်သက်တမ်းတိုးရန်ရည်ရွယ်သည်၊ ဒါမှမဟုတ်

စာမျက်နှာ ၈၂

၆၆

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

(ဂ) ပုဒ်မ ၁၉၊ အပိုဒ် ၄ အရဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုလျှင်၊
အခြားပွားနေသောပြည်နယ်နှင့်အခြားနိုင်ငံများပါဝင်သည့်နိုင်ငံများ (သို့) ဖြစ်နိုင်သည်မှာအခြားစာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများ -
သဘောတူတယ်

အပိုင်း ၄ ။ ပြည်နယ်များနှင့်သီးခြားခြားထားမှု

အပိုင်း ၃၁။ စာချုပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ နိုင်ငံများအားစည်းလုံးစေခြင်း၏အကျိုးသက်ရောက်မှု
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏နေ့စွဲမှာအင်အားသုံးသွယ်တည်၏

၁။ ပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များကိုစည်းလုံးညီညွတ်စွာဖြင့်စည်းလိုက်သောအခါ၊
မည်သည့်နိုင်ငံနှင့်အဆိုင်နိုင်ငံများဆက်ခံမည်နေ့သည်အောင်မြင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း။ ဆက်လက်တည်ရှိနေသည့်Translating...
ပြည်နယ်မှမဟုတ်လျှင်

(က) နောက်ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်နှင့်အခြားပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပါ ဝ င်နိုင်ငံများကသဘောတူခြင်း၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) သဘောတူစာချုပ်မှပေါ်ထွက်လာခြင်းသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ အခြားတစ်နည်းအားဖြင့်သတ်မှတ်ခြင်းခံရသည်
ဆက်ခံပြည်နယ်၏လေးစားမှုစာချုပ်များ၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်အညီသဘောတူဖြစ်လိမ့်မည်သို့မဟုတ်
အခြေခံကျကျကွဲလွဲခြင်း၏စစ်ဆင်ရေးများအတွက်အခြေအနေများပြောင်းလဲလိမ့်မည်။

၂။ အပိုင်း ၃ နှင့်အညီဆက်လက်တည်ရှိသောမည်သည့်စာချုပ်သည်မဆိုသက်ဆိုင်သည်
စာချုပ်သည်ထိုနေ့ရက်တွင်အတည်ဖြစ်သည့်အတွက်ဆက်ခံမည်ပြည်နယ်၏နယ်မြေအပိုင်းအခြား
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏။

(က) ပုဒ်မပါပြဋ္ဌာန်းချက်များထဲတွင်မပါ ဝ င်သောဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းခံရလျှင်
၁၇။ အပိုင်း ၃ အရဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်သည်စာချုပ်အားငင်းနိုင်သက်ဆိုင်ကြောင်းအသိပေးကြေငြာသည်
နယ်မြေတစ်ခုလုံး။

(ခ) ပုဒ်မ ၁၇ ပါကဏ္ဍcategoryအလိုက်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ပါ ဝ င်လျှင်၊
အပိုင်း ၃၊ ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်နှင့်အခြားနိုင်ငံများကအခြားသဘောတူမှုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒါမှမဟုတ်

(ဂ) နှစ် ၁၁ နှစ်ဖက်သဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်နှင့်အခြားပြည်နယ်မှမဟုတ်လျှင်
သဘောတူတယ်။

၃။ အပိုင်း ၂ (က) သည်စာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်ပါကသို့မဟုတ်ငင်းကိုအခြားနည်းဖြင့်တည်ရှိလျှင်အသုံးမပြုနိုင်ပါ
အဆက်ခံပြည်နယ်၏နယ်မြေတစ်ခုလုံးနှင့်စပ်လျဉ်း။ စာချုပ်ကိုလိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းသည်မပြည့်စုံပါ။
သဘောတူစာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်နှင့်အညီ ပာဗီလ် သို့မဟုတ်အခြေခံကျကျကွဲလွဲခြင်း၏များအတွက်အခြေအနေများပြောင်းလဲလိမ့်မည်
စစ်ဆင်ရေး။

အပိုင်း ၃။ နိုင်ငံများအချင်းချင်းစည်းလုံးညီညွတ်မှု၏သက်ရောက်မှုများမရှိသည့်စာချုပ်များအပေါ်သက်ရောက်မှု
စတုတ်၏ဆက်ခံ၏နေ့စွဲမှာ

၁။ အပိုင်း ၃ နှင့် ၄ ကိုအခြေခံပြီးဆက်ခံမည်ပြည်နယ်သည်ပုဒ်မ ၃၁ အရကျရောက်နိုင်သည်
ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်တစ်ခုအတွက်စာချုပ်ထားသောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ်အသိအမှတ်ပြုခြင်း၊
အကယ်၍ နိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့တွင်ယခင်ပြည်နယ်များသည်စာချုပ်ချုပ်ဆိုသောနိုင်ငံဖြစ်ခဲ့လျှင်
စာချုပ်။

၂။ အပိုင်း ၃ နှင့် ၄ ကိုအခြေခံကာဆက်ခံမည်ပြည်နယ်သည်ပုဒ်မ ၃၁ အရကျရောက်နိုင်သည်
အသိပေးခြင်း၊ ငင်းအနေဖြင့်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်သည့်အဆင့်အတန်းကိုသတ်မှတ်ပြီးနောက်မှအင်အားဖြည့်တင်းလိမ့်မည်
ထိုနေ့စွဲတွင်ယခင်ပြည်နယ်များသည်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံဖြစ်ခဲ့လျှင်နိုင်ငံများဆက်ခံမည်ရက်စွဲ
စာချုပ်ရန်။

၃။ အပိုင်း ၃ နှင့် ၂ သည်သဘောတူစာချုပ်မှသဘောတူလျှင်ငင်းကိုသဘောတူပါကအသုံးမပြုနိုင်ပါ
ဆက်ခံပြည်နယ်၏လေးစားမှုအတွက်စာချုပ်များ၏လျော့ပျောက်လွှာအရာဝတ္ထုနှင့်အတူသဘောတူဖြစ်လိမ့်မည်
နှင့်စာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်သို့မဟုတ်အခြေခံကျကျကွဲလွဲခြင်း၏လည်ပတ်မှုအတွက်အခြေအနေများပြောင်းလဲလိမ့်မည်။

၄။ အကယ်၍ စာချုပ်သည်ပုဒ်မ ၁၇၊ အပိုင်း ၃ တွင်ဖော်ပြထားသောအမျိုးအစားနှင့်သက်ဆိုင်လျှင်၊
cessor State သည်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းအားပါတီတစ်ခုသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအနေဖြင့်ငင်း၏အခြေအနေကိုသတ်မှတ်နိုင်သည်
ပါတီအားလုံးသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများ၏သဘောတူညီချက်။

၅။ အပိုင်း ၁ (သို့) ၂ အရဆက်ခံမည်ပြည်နယ်၏နယ်မြေနှင့်သက်ဆိုင်သည်
အစဉ်အဆက်ဆက်ခံသည့်နေ့စွဲတွင်မကစာချုပ်အရချုပ်နှောင်ခြင်းကိုခွင့်ပြုချက်ကိုလေးစားလိုက်နာခြင်း
ပြည်နယ်များမှမဟုတ်လျှင်

စာမျက်နှာ ၈၃

စာချုပ်များမှဆက်ခံအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

67

(က) ပုဒ်မ ၁၇ တွင်ဖော်ပြထားသောအမျိုးအစားများနှင့်မသက်ဆိုင်သည့်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ပါ ဝ င်လျှင်၊
အပိုင်း ၃၊ ဆက်ခံသည့်မိမိ၏အကြောင်းကြားစာတွင်အပိုင်း ၁ (သို့) ၂ အရဖော်ပြသည့်
စာချုပ်ပါနယ်မြေတစ်ခုလုံးနှင့်သက်ဆိုင်သည်။ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ပုဒ်မ ၁၇ ပါကဏ္ဍcategoryအလိုက်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ပါ ဝ င်လျှင်၊
အပိုင်း (၃) ကိုဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်နှင့်ပါတီများအားလုံး၊
မဟုတ်ရင်သဘောတူတယ်။

၆။ ပုဒ်မ ၅ (က) သည်သဘောတူစာချုပ်မှပေါ်ထွက်လာပါကသို့မဟုတ်ငင်းသည်အခြားနည်းဖြင့်တည်ရှိလျှင်အသုံးမပြုနိုင်ပါ
အဆက်ခံပြည်နယ်၏နယ်မြေတစ်ခုလုံးနှင့်စပ်လျဉ်း။ စာချုပ်ကိုလိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းသည်မပြည့်စုံပါ။
သဘောတူစာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်နှင့်အညီ ပာဗီလ် သို့မဟုတ်အခြေခံကျကျကွဲလွဲခြင်း၏များအတွက်အခြေအနေများပြောင်းလဲလိမ့်မည်
စစ်ဆင်ရေး။

အပိုင်း ၃၃ ။ လက်မှတ်ရေးထိုးထားသောစာချုပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ နိုင်ငံများအားစည်းလုံးစေခြင်း၏အကျိုးသက်ရောက်မှု
အတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ်အတည်ပြုခြင်းခံရမည့်ပြည်နယ်တစ်ခုဖြစ်သည်

၁။ အပိုင်း ၂ နှင့် ၃ အရပြည်နယ်များဆက်ခံမည်နေ့မှတိုင်ရှိရှိလျှင်၊
cessor နိုင်ငံများသည်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးပြီး
ပုဒ်မ ၃၁ အရကျရောက်သော cessor ပြည်နယ်သည်စာချုပ်အားလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည့်အတိုင်းလက်ခံအတည်ပြုနိုင်သည်
စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းအားဖြင့်ငင်းသည်ပါတီတစ်ခုသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံဖြစ်လာနိုင်သည်။

2. အပိုင်း 1 ကစာချုပ်ကနေပေါ်လာလျှင်သို့မဟုတ်ကြောင်းအခြားထုထောင်လျှင်လျော့ကွင်းထားပါဘူး
ဆက်ခံပြည်နယ်နှင့်ပတ်သက်။ စာချုပ်များ၏လျော့ပျောက်လွှာအရာဝတ္ထုနှင့်အတူသဘောတူဖြစ်လိမ့်မည်နှင့်
သဘောတူစာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်သို့မဟုတ်ငင်း၏လည်ပတ်မှုအတွက်အခြေအနေများကိုအခြေခံကျကျကွဲလွဲခြင်းလဲလိမ့်မည်။

၃။ အကယ်၍ စာချုပ်သည်ပုဒ်မ ၁၇၊ အပိုင်း ၃ တွင်ဖော်ပြထားသောအမျိုးအစားနှင့်သက်ဆိုင်လျှင်၊
cessor ပြည်နယ်သည်သဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်သည့်သို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံဖြစ်လာနိုင်ပြီးအားလုံး၏သဘောတူညီချက်ဖြင့်သာဖြစ်သည်
ပါတီများသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံအားလုံး၏။

၄။ ဆက်ခံသည့်နိုင်ငံသည်ပါတီတစ်ခုသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံဖြစ်လာသည်မည်သည့်စာချုပ်မဆို \ t
အပိုင်း ၁ ပါစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများသည်နောက်ဆက်တွဲပြည်နယ်၏နယ်မြေအပိုင်းနှင့်သာသက်ဆိုင်ရမည်
အဘယ်လေးစားမှုကိုစာချုပ်ကိုယခင်နိုင်ငံများမှလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်မှာ -

(က) ပုဒ်မ ၁၇ တွင်ဖော်ပြထားသောအမျိုးအစားများနှင့်မသက်ဆိုင်သည့်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ပါ ဝ င်လျှင်၊
အပိုင်း ၃ အရဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်သည်စာချုပ်ကိုအတည်ပြုသောအခါ၊
စာချုပ်သည်ငင်း၏နယ်မြေတစ်ခုလုံးနှင့်သက်ဆိုင်ရမည်။ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ပုဒ်မ ၁၇ ပါကဏ္ဍcategoryအလိုက်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ပါ ဝ င်လျှင်၊
အပိုင်း (၃) ကိုဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်နှင့်ပါတီများအားလုံး၊
မဟုတ်ရင်သဘောတူတယ်။

၅။ ပုဒ်မ ၄ (က) သည်စာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်ပါကသို့မဟုတ်ငင်းသည်အခြားနည်းဖြင့်တည်ရှိလျှင်အသုံးမပြုနိုင်ပါ
အဆက်ခံပြည်နယ်၏နယ်မြေတစ်ခုလုံးနှင့်စပ်လျဉ်း။ စာချုပ်ကိုလိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းသည်မပြည့်စုံပါ။
သဘောတူစာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်နှင့်အညီ ပာဗီလ် သို့မဟုတ်အခြေခံကျကျကွဲလွဲခြင်း၏များအတွက်အခြေအနေများပြောင်းလဲလိမ့်မည်

စစ်ဆင်ရေး။

အပိုဒ် ၃၄။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏အစိတ်အပိုင်းများကိုခွဲထုတ်ခြင်းခံရလျှင်ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်း
၁။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည်ပြည်နယ်တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောဖွဲ့စည်းရန်သီးခြားဖြစ်သည့်အခါ
သို့မဟုတ်ယခင်ပြည်နယ်ဆက်လက်တည်ရှိမည်။
(က) နယ်မြေတစ်ခုလုံးနှင့်စပ်လျဉ်း။ နိုင်ငံများဆက်ခံမည့်နေ့တွင်ပြည်နယ်တစ်ခုသည်ဆက်ခံသည့်စာချုပ်မဆို
ဤသို့ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့်နောက်ဆက်တွဲပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီအတွက်ယခင်ပြည်နယ်သည်ဆက်လက်တည်ရှိနေသည်။
(ခ) နိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့ထိုအပိုင်း၏အစိတ်အပိုင်းနှင့်သာသက်ဆိုင်သည့်စာချုပ်
ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်ဖြစ်လာသည်ယခင်ပြည်နယ်၏နယ်မြေသည်လေးစားလိုက်နာမှုရှိသည့်
တစ်ဦး တည်းကြောင့်ဆက်ခံပြည်နယ်၏။
၂။
(က) သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများကသဘောတူသည်။ ဒါမှမဟုတ်

Translating...

စာမျက်နှာ ၈၄

68

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

(ခ) သဘောတူစာချုပ်မပေါ်ထွက်လာခြင်းသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ အခြားတစ်နည်းအားဖြင့်သတ်မှတ်ခြင်းခံရသည့်
ဆက်ခံပြည်နယ်၏လေးစားမှုစာချုပ်များ၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်နှင့်အတူသဟဇာတဖြစ်လိမ့်မည်သို့မဟုတ်
အခြေခံကျကျသုံး၏စစ်ဆင်ရေးများအတွက်အခြေအနေများပြောင်းလဲလိမ့်မည်။

အပိုဒ် ၃၅။ ပြည်နယ်တစ်ခုအနေဖြင့်ငြင်း၏နယ်မြေ၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကိုခွဲထုတ်ပြီးနောက်ဆက်လက်တည်ရှိပါကအဓိနိပေးခြင်း
ပြည်နယ်၏မည်သည့်အပိုင်းကိုမဆိုခြားပြီးနောက်နောက်ပြည်နယ်သည်ဆက်လက်တည်ရှိနေမည်
တည်ရှိပြီးဖြစ်သောပြည်နယ်များဆက်ခံသည့်နေ့တွင်ယခင်ဥပဒေများနှင့်သက်ဆိုင်သောမည်သည့်စာချုပ်မဆို
sor ပြည်နယ်သည်ကျန်ရှိသည့်နယ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း။ -

(က) သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများကသဘောတူသည်။

(ခ) သဘောတူစာချုပ်သည်ကွဲလွဲနေသောနယ်မြေနှင့်သာသက်ဆိုင်ကြောင်းဖော်ပြထားသည်
အရင်ပြည်နယ်၊ ဒါမှမဟုတ်

(ဂ) သဘောတူစာချုပ်မပေါ်ထွက်လာသောသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းတွင်သဘောတူစာချုပ်ကိုအသုံးပြုခြင်းအားဖြင့်ပြဌာန်းထားသည်
ယခင်ပြည်နယ်၏လေးစားမှုစာချုပ်များ၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်နှင့်အတူသဟဇာတဖြစ်လိမ့်မည်သို့မဟုတ်
အခြေခံကျကျသုံး၏စစ်ဆင်ရေးများအတွက်အခြေအနေများပြောင်းလဲလိမ့်မည်။

အပိုဒ် ၃၆။ စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်နေ့စွဲအတည်မပြုရသေးသောစာချုပ်များတွင်ပါ ဝ င်ခြင်း
ပြည်နယ်၏အစိတ်အပိုင်းများခွဲခြားမှုများတွင်ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ

၁။ အပိုဒ် ၃ နှင့် ၄ ကိုအခြေခံပြီးဆက်ခံသည့်ဆောင်းပါး ၃၄၊ အပိုဒ် ၁ အောက်တွင်ကျရောက်နိုင်သည်။
အသိပေးချက်တစ်ခုပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့်ငြင်းသည်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်တစ်ခုအတွက်စာချုပ်ထားသောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ်သတ်မှတ်ထားသည်
နိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့တွင်ယခင်အစိုးရသည်စာချုပ်ချုပ်ဆိုသောနိုင်ငံဖြစ်ပါကအင်အားမပြည့်ပါ
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်ဆက်စပ်သောပိုင်နက်၏လေးစားမှုအတွက်စာချုပ်။

၂။ အပိုဒ် ၃ နှင့် ၄ ကိုအခြေခံပြီးဆက်ခံသည့်ဆောင်းပါး ၃၄၊ အပိုဒ် ၁ အောက်တွင်ကျရောက်နိုင်သည်။
အသိပေးကြောင်းကြားခြင်းအားဖြင့်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်သည့်အနေဖြင့်ငြင်း၏အဆင်အတိုင်းကိုသတ်မှတ်ပါ
အကယ်၍ ထိုနေ့သည်ယခင်ပြည်နယ်သည်စာချုပ်ချုပ်ဆိုသောနိုင်ငံဖြစ်ပါကနိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့နောက်ပိုင်းတွင်
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်ဆက်စပ်သောပိုင်နက်၏လေးစားမှုအတွက်စာချုပ်ရန်။

၃။ အပိုဒ် ၃ နှင့် ၂ သည်သဘောတူစာချုပ်မသဘောတူလျှင်ငြင်းကိုင်သောတူပါကအသုံးမပြုနိုင်ပါ
ဆက်ခံပြည်နယ်၏လေးစားမှုအတွက်စာချုပ်များ၏လျှောက်လွှာအရာဝတ္ထုနှင့်အတူသဟဇာတဖြစ်လိမ့်မည်
နှင့်စာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်သို့မဟုတ်အခြေခံကျကျသုံး၏လည်ပတ်မှုအတွက်အခြေအနေများပြောင်းလဲလိမ့်မည်။

၄။ အကယ်၍ စာချုပ်သည်ပုဒ်မ ၁၇၊ အပိုဒ် ၃ တွင်ဖော်ပြထားသောအမျိုးအစားနှင့်သက်ဆိုင်လျှင်၊
cessor State သည်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းအားပါတီတစ်ခုသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအနေဖြင့်ငြင်း၏အခြေအနေကိုသတ်မှတ်နိုင်သည်
ပါတီအားလုံးသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများ၏သဘောတူညီချက်။

အပိုဒ် ၃၇။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏အစိတ်အပိုင်းများကိုလက်မှတ်ရေးထိုးထားသောစာချုပ်များတွင်ပါ ဝ င်ခြင်း
အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးရန်ဘာသာရပ်အားအရင်ပြည်နယ်ကသတ်မှတ်သည်

၁။ အပိုဒ် ၂ နှင့် ၃ တွင်ပါ ဝ င်လျှင်၊ ယခင်ဆက်နွယ်သူနိုင်ငံများဆက်ခံမည့်နေ့မတိုင်မှီရှိလျှင်
အတည်ပြုခြင်း၊ အတည်ပြုခြင်းနှင့်သဘောတူစာချုပ်များအတွက်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်
ငြင်းသည်ဆက်ခံမည့်နယ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း။ ထိုနေ့တွင်အင်အားဖြည့်တင်းခဲ့သည်
ပုဒ်မ ၃၄၊ အပိုဒ် ၁ အရဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်သည်အတည်ပြုခြင်း၊ လက်ခံခြင်းသို့မဟုတ်အတည်ပြုခြင်းပြုနိုင်သည်
စာချုပ်သည်ငြင်းစာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပြီးငြင်းသည်ပါတီတစ်ခုသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ်လာနိုင်သည့်အလားသဘောတူစာချုပ်ဖြစ်သည်။

2. အပိုဒ် 1 ကစာချုပ်ကနေပေါ်လာလျှင်သို့မဟုတ်ကြောင်းအခြားထုထောင်လျှင်လျှောက်ထားပါက
ဆက်ခံပြည်နယ်နှင့်ပတ်သက်။ စာချုပ်များ၏လျှောက်လွှာအရာဝတ္ထုနှင့်အတူသဟဇာတဖြစ်လိမ့်မည်နှင့်
သဘောတူစာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်သို့မဟုတ်ငြင်း၏လည်ပတ်မှုအတွက်အခြေအနေများကိုအခြေခံကျကျစွာပြောင်းလဲလိမ့်မည်။

၃။ အကယ်၍ စာချုပ်သည်ပုဒ်မ ၁၇၊ အပိုဒ် ၃ တွင်ဖော်ပြထားသောအမျိုးအစားနှင့်သက်ဆိုင်လျှင်၊
cessor ပြည်နယ်သည်သဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်သည့်သို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအနေဖြင့်ငြင်း၏အခြေအနေကိုသတ်မှတ်နိုင်သည်
ပါတီများသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံအားလုံး၏။

အပိုဒ် ၃၈။ သတိပေးချက်များ

၁။ ပုဒ်မ ၃၁၊ ၃၂၊ ၃၆ အရမည်သည့်အကြောင်းကြားစာကိုမဆိုစာဖြင့်ရေးသားရမည်။

စာမျက်နှာ ၈၅

စာချုပ်များမှဆက်ခံအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၆၉

၂။ အကြောင်းကြားစာကိုနိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ၊ အစိုးရအဖွဲ့ ဝ င်သို့မဟုတ် ဝ န်ကြီးကလက်မှတ်မထိုးလျှင်
နိုင်ငံခြားရေး၊ ငြင်းကိုဆက်သွယ်ပြောဆိုသည့်နိုင်ငံတော်ကိုယ်စားလှယ်သည်ထုတ်လုပ်ရန်တောင်းဆိုနိုင်သည်
အင်အားကြီးနိုင်ငံများ

၃။ သဘောတူစာချုပ်မှတစ်စုံတစ်ရာမဖော်ပြထားပါကအကြောင်းကြားစာသည် -

(က) ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်မှအပ်နှံသွယ်အပ်နိုင်ခြင်းသို့မဟုတ်သို့လျှော့ခြင်းမရှိပါကသို့
ပါတီများသို့မဟုတ်ကန့်ထုတ်တာနိုင်ငံများ။

ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်၊ ဗီယက်နမ်တစ်ထောင်ကိုးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်ပြည့်စုံသည်။

AnnEx

၁။ အရည်အချင်းပြည့်မီသောဥပဒေပညာရှင်များပါ ဝင်သောပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးသူများကိုစာရင်းပြုစု ထိန်းသိမ်းရမည် ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်၊ ဒီအဆုံး ယူနိုက်တက်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်တို့ပြည်နယ် ပConvention။ ဥပဒေပညာရှင်များသို့မဟုတ်ပါ ဝင်သောအဖွဲ့ကိုရန်ပြုသူ ဦး ကိုရွေးချယ်ရန်ကြားသည့် အမည်စာရင်းတင်သွင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏အမည်များကိုစာရင်းပြုစုရမည်။ အပါအဝင်တစ်ဦး ညွှန်ကြားစာရင်း၊ ကျန်းမာရေးလွတ်ကင်းဖြစ်ရန်အမည်စာရင်းတင်သွင်းသည့်မည်သည့်ညွှန်းရေးမှူးမဆို ၅ နှစ်ဖြစ်မည်။ သက်တမ်းတိုးနိုင်သည်။ သက်တမ်းကုန်ဆုံးသောစေ့စပ်ညွှန်းသည့်ဖြစ်ရပ်မည်မည်သည့်လုပ်ဆောင်မှုကိုမဆိုဆက်လက်လုပ်ဆောင်လိမ့်မည် အောက်ပါအပိုဒ်အောက်မှာရွေးချယ်ထားကြသည်။

စာမျက်နှာ ၈၇

စာချုပ်များမှဆက်ခံအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၇၁

ပုဒ်မ ၄၂ အရအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးထံတောင်းဆိုချက်ကိုတင်ပြသည့်အခါ၊ ဂိုဏ်းချုပ်မှူးကြီးသည်အငြင်းပွားမှုကိုအောက်ပါအတိုင်းဖွဲ့စည်းသည့်ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးကော်မရှင်သို့တင်ပြရမည် -

အငြင်းပွားမှုတွင်ပါ ဝင်သောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များသည် -

(က) ထိခိုက်ခံနိုင်သောဖြစ်မှုကိုဖြစ်စေ၊ ဖြစ်နိုင်သည့်ဖြစ်စေထိခိုက်ခံနိုင်သောဖြစ်မှုကိုဖြစ်စေစေ့စပ်ညွှန်းသွတ် ဦး အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောစာရင်းမှရွေးချယ်ခြင်းမပြုရ။ နှင့်

(ခ) ထိခိုက်ခံနိုင်သည့်နိုင်ငံသားဖြစ်စေ၊ မည်သည့်နိုင်ငံသားဖြစ်စေမည်သည့်နိုင်ငံသားဖြစ်ရမည်ကိုအသိအမှတ်မပြုသောသူတစ်ဦး စာရင်းထဲကနေရွေးချယ်ခွင့်သည်။

အဆိုပါအငြင်းပွားမှု၏အခြားပါတီဖွဲ့စည်းသည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များအမှူးနှစ်ဦး ကိုခန့်ထားရမည် တူညီသောလမ်းအတွက်။ ပါတီများကရွေးချယ်လေးစားလိုက်နာသူများကိုရက် ၆၀ အတွင်းခန့်အပ်ရမည် အတွင်းရေးမှူးချုပ်ကတောင်းဆိုချက်ကိုလက်ခံသည့် နေ့မှစ၍

၄ ငါးတို့သည်နောက်ဆုံးရက်ချိန်းယူပြီးသည့်နောက်ရက်ပေါင်း ၆၀ အတွင်းပြန်လည်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရမည် ၎င်းတို့အနက်မှစာရင်းမှရွေးချယ်ထားသောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရေးမှူးကိုခန့်အပ်ရမည်။

ဥက္ကဋ္ဌchairman သို့မဟုတ်အခြားညှိနှိုင်းသူတစ်ဦး ဦး ကိုခန့်ထားခြင်းကိုအတွင်းမှခန့်အပ်ပါက ထိုသို့ခန့်အပ်မှုအတွက်သတ်မှတ်ထားသောကာလကိုအတွင်းရေးမှူးချုပ်ကခြောက်ဆယ်အတွင်းပြုလုပ်ရမည် ထိုအချိန်ကာလကုန်ဆုံးပြီးနောက်ရက်ပေါင်း။ ဥက္ကဋ္ဌchairman ၏ခန့်အပ်မှုအားဖြင့်ပြုလုပ်နိုင်ပါသည် အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးသည်စာရင်းမှဖြစ်စေ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေကော်မရှင်အဖွဲ့ ဝင်မှုဖြစ်စေ၊ ချစ်ခြင်း။ ခန့်အပ်မှုပြုလုပ်ရမည့်အချိန်ကာလတစ်ခုခုကိုသဘောတူညီမှုဖြင့်တိုးချဲ့နိုင်သည် အငြင်းပွားမှုအတွက်ပါတီများအကြား။

မည်သည့်နေရာလွတ်ကိုမဆိုကနဦး ခန့်အပ်မှုအတွက်သတ်မှတ်ထားသောပုံစံဖြင့်ဖြစ်ရမည်။

၇။ ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးကော်မရှင်သည်မိမိ၏လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုဆုံးဖြတ်ရမည်။ ကော်မရှင်နှင့်အတူ အငြင်းပွားမှု၏ပါတီများ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်၊ ဒီသဘောတူညီချက်မှတင်ပြရန်ပစ္စည်းကွန်ဗင်းရှင်း၏မည်သည့်ပါတီဖိတ်ကြားလိမ့်မည် နှုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကော်မရှင်၏ဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့်အကြံပြုချက်များကိုပြုလုပ်ရမည် အဖွဲ့ဝင်ငါးဦး ၏အများစု။

၄။ ကော်မရှင်သည်အငြင်းပွားမှုတွင်ပါ ဝင်သူများ၏အာရုံကိုဆွဲဆောင်နိုင်သည့်မည်သည့်လုပ်ဆောင်မှုမျိုးကိုမဆိုပြုလုပ်နိုင်သည် တစ်ဦး ခင်မင်ရင်းနှီးအခြေချလွယ်ကူချောမွေ့လိမ့်မယ်။

၅။ ကော်မရှင်သည်ပါတီများအားကြားနာခြင်း၊ တောင်းဆိုမှုများနှင့်ကန့်ကွက်ခြင်းများကိုဆန်းစစ်လေ့လာခြင်း၊ အငြင်းပွားမှုကိုအဆင်ပြေစွာဖြေရှင်းနိုင်ရန်အတွက်ပါတီများထံတင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

၆။ ကော်မရှင်သည်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ၁၂ လအတွင်းအစီရင်ခံရမည်။ ၎င်း၏အစီရင်ခံစာဖြစ်လိမ့်မည် အတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အတူအပုံနှိပ်ခြင်းနှင့်အငြင်းပွားမှုအတွက်ပါတီများမှကူးစက်၊ ၏အစီရင်ခံစာ ကော်မရှင်သည်ဥပဒေနှင့်ပါ ဝင်သည့်အချက်အလက်များ၊

ပါတီများအပေါ်စည်းနှောင်မှုမရှိစေရ။

အပြန်အလှန်သဘောတူညီမှုရရှိစေရန်အတွက်ပါတီများကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်တင်သွင်းခြင်း အငြင်းပွားမှု။

၇။ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်ကော်မရှင်အား၎င်းကဲ့သို့သောအထောက်အပံ့နှင့်အထောက်အပံ့များကိုပေးရမည် လိုအပ်နိုင်ပါသည်။ ကော်မရှင်၏ကန့်ကျစ်ရိတ်များကိုကုလသမဂ္ဂကကျခံရမည်။

စာမျက်နှာ 88

၇၂

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

၅။ စာချုပ်ဆိုင်ရာဥပဒေအပေါ် Viena ကောင်စီ နိုင်ငံများအကြားနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ OR အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်မှုဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများအကြား

မတ်လ ၂၁ ရက်၊ ဗီယက်နမ်တွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်
သေးအင်အားစုအတွက်
ယူနိုက်တက်နိုင်ငံများ၊ Doc II A / COF.129 / 15

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပါတီများ၊

နိုင်ငံတကာအားလုံးဆိုင်ရာစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ၏အခြေခံအုတ်မြစ်များကို အသိအမှတ်ပြုခြင်း၊ နိုင်ငံတကာဥပဒေ

လွတ်လပ်စွာသဘောတူညီချက်နှင့်ကောင်းမွန်သောယုံကြည်ခြင်း၏အခြေခံသဘောတရားများနှင့် *pacta santa servanda rule* ကို သတိပြုမိသည်

တစ်ကမ္ဘာလုံးအတိုင်းအတာဖြင့်အသိအမှတ်ပြုခံရသည်

အတည်ပြု codification နှင့်တိုးတက်သောဖွံ့ဖြိုးရေးဖြစ်စဉ်တိုးမြှင့်၏အရေးပါမှု

Translating...

တစ်ကမ္ဘာလုံးအတိုင်းအတာဖြင့်နိုင်ငံတကာဥပဒေ

သဘောတူစာချုပ်များနှင့်သက်ဆိုင်သောစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကိုအဆင့်မြှင့်ခြင်းနှင့်တိုးတက်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည် ယုံကြည်သည်

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများအကြားသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများအကြားနည်းလမ်းများဖြစ်ကြသည်

ကုလသမဂ္ဂ၏ပြည်ရွယ်ချက်ကိုဖြည့်ဆည်းရန်နှင့်နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးတွင်တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးကိုမြှင့်တင်ရန်။

စိတ်ထဲတွင် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းများသည်ယူနိုက်တက်၏ပCharter ိုညာဉ်စာတမ်းတွင်ပါဝင်သည်

ထိုကဲ့သို့သောလူမျိုးတို့၏တန်ဖိုးတူအခွင့်အရေးနှင့်လူများ၏ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်၏အခြေခံမူအဖြစ်အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်

ပြည်နယ်များ၏ပြည်တွင်းရေးတွင် ဝ င်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမရှိသောနိုင်ငံအားလုံး၏တန်းတူညီမျှမှုနှင့်လွတ်လပ်မှု

အင်အားအသုံးပြုမှုကိုခြိမ်းခြောက်ခြင်းသို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းအားတားမြစ်ခြင်းနှင့်လူ့အခွင့်အရေးကိုတစ်ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာလေးစားလိုက်နာခြင်းနှင့်ထိန်းသိမ်းခြင်း

လူတိုင်းအတွက်အခြေခံလွတ်လပ်ခွင့်များ။

၁၉၆၉ ခုနှစ်စာချုပ်များဥပဒေဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှုစနစ်နှင့်အခြေခံချက်များကို စိတ်ထဲမှတ်ထားပြီး

ပြည်နယ်များအကြားစာချုပ်များနှင့်စာချုပ်များအကြားဆက်နွယ်မှုကို အသိအမှတ်ပြုခြင်း

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများအကြားသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများအကြား

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများအကြားစာချုပ်များ၏အရေးပါမှုကို ထည့်သွင်းစဉ်းစား သို့မဟုတ်

နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့အသုံးဝင်သောနည်းလမ်းအဖြစ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများအကြားနှင့်

မည်သည့်နိုင်ငံ၏စွဲစည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်မဆိုင်နိုင်မှုများအကြားငြိမ်းချမ်းသောပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွက်အခြေအနေများသေချာစေရန်

လူမှုရေးစနစ်များ

စိတ်ထဲမှတ်ထားရှိခြင်း စာချုပ်များ၏တိကျ features တွေနိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများပါတီများဖြစ်ကြသည်သော

နိုင်ငံများနှင့်ကွဲပြားသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏ဘာသာရပ်များဖြစ်သည်။

သတိပြုနိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ၊ nec- ဖြစ်သည်စာချုပ်များကောက်ချက်ချစွမ်းရည်၊ အပိုင်ကြောင်း

၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများနှင့်ရည်ရွယ်ချက်များပြည့်စုံခြင်းအတွက်အဓိကကျသည်။

နိုင်ငံများနှင့်စာချုပ်များချုပ်ဆိုရာတွင်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ၏အလေ့အကျင့်ကို အသိအမှတ်ပြု သည်

သို့မဟုတ်သူတို့အချင်းချင်းအကြား၎င်းတို့၏စွဲစည်းထားသည့်တူရိယာများနှင့်အညီဖြစ်သင့်သည်။ \ t

အတည်ပြုပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းများတွင်ဘာမျှသွေတွက်ထိခိုက်အဖြစ်အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူသင့်ကြောင်း

စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများအားဖြင့်စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ထားသောနိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းနှင့်၎င်း၏အဖွဲ့ဝင်များအကြားဆက်ဆံရေး

အဖွဲ့အစည်း၏

အတည်ပြု စာချုပ်များကိုရည်မှတ်အငြင်းပွားမှုများ၊ အခြားနိုင်ငံတကာအငြင်းပွားမှုများကဲ့သို့ဖြစ်သင့်ကြောင်းကိုလည်း

ကုလသမဂ္ဂပါစီ ညာဉ်စာတမ်းနှင့်အညီငြိမ်းချမ်းစွာ၊

တရားမျှတမှု၏အခြေခံများနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၊

အတည်ပြု ဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့်နိုင်ငံတကာဥပဒေများ၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကိုမေးခွန်းများကိုအုပ်ချုပ်ဆက်လက်လိမ့်မည်ဟုလည်း

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဌာန်းချက်များကစည်းမျဉ်းသတ်မှတ်မဟုတ်၊

အောက်ပါအတိုင်း သဘောတူညီခဲ့ကြသည်-

စာမျက်နှာ ၈၉

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ - စာချုပ်များ

၇၃

အပိုင်းမြဲ INTRODUCTION

အပိုဒ် ၁။ ဤပConvention ိုညာဉ်၏နယ်ပယ်

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသည် -

(က) နိုင်ငံတစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုခုအကြားစာချုပ်များ။

(ခ) နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများအကြားစာချုပ်များ။

အပိုဒ် ၂

၁။ ပConvention ိုညာဉ်၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် -

(က) "စာချုပ်" ဆိုသည်မှာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေဖြင့်အုပ်ချုပ်သောနိုင်ငံတကာသဘောတူညီချက်ကိုဆိုသည်

ရေးသားထားသောပုံစံဖြင့်;

(ဈ) နိုင်ငံတစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြား၊ ဒါမှမဟုတ်

(၂) နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများအကြား။

ကြောင်းသဘောတူညီချက်တစ်ခုတည်းတူရိယာသို့မဟုတ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောဆက်စပ်တူရိယာများတွင်ခံပြီးရှိမရှိ

နှင့်မည်သည့်၎င်း၏အထူးသဖြင့်သတ်မှတ်ရေး;

(ခ) "အတည်ပြုခြင်း" ဆိုသည်မှာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံထူထောင်စေသည့်ထိုသို့ခေါ်ဆိုသည့်နိုင်ငံတကာလုပ်ရပ်ကိုဆိုသည်

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဓလေ့ထုံးတမ်း ဦး စာချုပ်အားဖြင့်ချည်နှောင်လျက်ခံရရန်၎င်း၏ခွင့်ပြုချက်;

(ခ) "စာချုပ်" တရားဝင်အတည်ပြုချက်" သည်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလုပ်ထုံးလုပ်နည်းကိုဆိုသည်။

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုက၎င်း၏နိုင်ငံတကာဓလေ့ထုံးတမ်းပေါ်တွင်၎င်း၏တည်ထောင်သည့်ပြည်နယ်တစ်ခုအားဖြင့် fication

သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုဖြင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခွင့်ပြုခြင်း။

(ခ) "စာချုပ်" လက်ခံမှု" " အတည်ပြုခြင်း" နှင့်" ပေါင်းစည်းခြင်း" ဆိုသည်မှာကိစ္စရပ်တစ်ခုချင်းစီကိုဆိုလိုသည်

နိုင်ငံတော်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းက၎င်း၏အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဓလေ့ထုံးတမ်းပေါ်တွင်၎င်း၏တည်နေရာအားဖြင့်အမည်ရှိ

သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုဖြင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခွင့်ပြုခြင်း။

(ဂ) "လုပ်ပိုင်ခွင့်အပြည်အဝ" ဆိုသည်မှာနိုင်ငံတော်၏အရည်အချင်းရှိသောအခွင့်အာဏာမှရရှိသောစာရွက်စာတမ်းကိုဆိုသည်

သို့မဟုတ်လုပ်ပိုင်ခွင့်တစ် ဦး သို့မဟုတ်လုပ်ပိုင်ခွင့်တစ် ဦး ကိုသတ်မှတ်ထားသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏အရည်အချင်းရှိသောကိုယ်တွင်းအဖွဲ့အစည်းမှ

(စ) ၏စာသားကိုညွှန်းခြင်း၊ အတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ်အတည်ပြုခြင်းအတွက်နိုင်ငံတော်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းကိုယ်စားပြုသည်

စာချုပ်များချုပ်ဆိုရန်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်း၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုနိုင်သည်

အခြားစာချုပ်တစ်ခုနှင့်စပ်လျဉ်း။ ဆောင်ရွက်ခြင်း။

(ဃ) "ကြိုတင်မှာကြားထား" ဆိုသည်မှာတစ်ဦးတစ်ဖက်သတ်ကြေညာချက်သို့သော် phrased သို့မဟုတ်အမည်ရှိတစ်ဖွင့်

လက်မှတ်ထိုးခြင်း၊ အတည်ပြုခြင်း၊ တရားဝင်အတည်ပြုခြင်း၊

၎င်းသည်တရားဝင်အကျိုးသက်ရောက်မှုကိုဖယ်တုတ်ရန်သို့မဟုတ်ပြုပြင်ရန်ရည်ရွယ်သည့်သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုကိုအတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ်သဘောတူခြင်း

ထိုပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းသို့လျှောက်ထားရာတွင်စာချုပ်ပါပြဇာတ်နိဂုံးချက်အချို့

(င) "စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသည့်နိုင်ငံ" နှင့်" ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့" ဆိုသည်မှာအသီးသီးဆိုလိုသည်။

(ဈ) ပြည်နယ်တစ်ခုသို့မဟုတ်

(၂) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၊

၎င်းသည်စာချုပ်ပါအကြောင်းအရာများရေးဆွဲရာတွင်လည်းကောင်း၊

(၂) "စာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုကြသောပြည်နယ်" နှင့် "စာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုကြသောအဖွဲ့အစည်းက" အသီးသီးဆိုလို

(ဈ) ပြည်နယ်တစ်ခုသို့မဟုတ်

(၂) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၊

၎င်းသည်စာချုပ်အားစတင်သက် ဝ င်လာသည်ဖြစ်စေ၊

သဘောထားချက်အရ အစည်းအဝေးတစ်ခုသည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုနိုင်ရန် လိုအပ်သည်။

(ခ) “ တတိယနိုင်ငံ ” နှင့် “ တတိယအဖွဲ့အစည်း ” ဆိုသည်မှာ သက်ဆိုင်ရာကို ဆိုသည်။

(ချ) ပြည်နယ်တစ်ခုသို့မဟုတ်

(ည) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၊

စာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်ခြင်းမဟုတ်သော။

Translating...

စာမျက်နှာ ၉၀

၇၄

၂။ စာချုပ်များ၏ ဥပဒေ

(ဈ) “ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း ” ဆိုသည်မှာ အစိုးရအဖွဲ့များကို ဆိုသည်။

(ည) “ အဖွဲ့အစည်း၏ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ ” ဆိုသည်မှာ အထူးသဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာ စာချုပ်စာတမ်းများ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ဆိုလိုသည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ၎င်းတို့နှင့်အညီ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းနှင့် အဖွဲ့အစည်း၏ အလေ့အကျင့်ကို ထူထောင်ခဲ့သည်။

၂။ ပ Convention ဝိညာဉ် အသုံးအနှုန်းများအသုံးပြုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း။ အပိုဒ် ၁ ပါ provisions ချက်များမှာ ထိုဝေါဟာရများကို အသုံးပြုခြင်းသို့မဟုတ် ၎င်းတွင် ဖော်ပြထားသော အဓိပ္ပာယ်များနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိစေရန် မည်သည့်ပြည်နယ်၏ ပြည်တွင်း ဥပဒေသို့မဟုတ် မည်သည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း၏ စည်းမျဉ်းများ။

အပိုဒ် ၃

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းလျှောက်ထားပါသည့် ဆိုအချက်ကို-

(ချ) နိုင်ငံတစ်ခုသို့မဟုတ် တစ်ခုထက် ပိုသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သဘောတူစာချုပ်များနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အဖွဲ့အစည်းများနှင့် နိုင်ငံများမှ အပ အခြား ဥပဒေတစ်ခုသို့မဟုတ် တစ်ခုထက် ပိုသော ဘာသာရပ်များ အဖွဲ့အစည်းများသည် ပါတီများ ဖြစ်ကြသည်။

(ည) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်နှင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ၊ ပြည်နယ်သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းများမှ အပ အခြား ဥပဒေတစ်ခုသို့မဟုတ် တစ်ခုထက် ပိုသော ဘာသာရပ်များ ဖြစ်သည် ပါတီများက၊

(င) နိုင်ငံတစ်ခုသို့မဟုတ် တစ်ခုထက် ပို၍ စာဖြင့်ရေးသားထားသော နိုင်ငံတကာ သဘောတူညီမှုများနှင့် တစ်ခုသို့မဟုတ် တစ်ခုထက် ပိုသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ၊ သို့မဟုတ် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ အကြား၊

(ဝ) နိုင်ငံများမှ အပ နိုင်ငံတကာ ဥပဒေများ၏ ဘာသာရပ်များ အကြား အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်များကို ရယူခြင်း သို့မဟုတ် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများ။

မသက်ရောက်ရ -

(က) ထိုသို့သော သဘောတူညီချက်များ၏ ဥပဒေရေးရာ အင်အား၊

(ခ) ဤ ပ Convention ဝိညာဉ် ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း။ ၎င်းတို့အား လျှောက်ထားခြင်း ၎င်းတို့သည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဥပဒေအရ ကွန်ဗင်းရှင်းကို အမှီအခိုကင်းမူလိမ့်မည်။

(င) ဝ and ဝိညာဉ် ကို နိုင်ငံများနှင့် နိုင်ငံတကာ ကြားဆက်ဆံရေးတွင် အသုံးပြုခြင်း အဖွဲ့အစည်းများ သို့မဟုတ် ထိုဆက်ဆံရေးများရှိသည့် အခါ အဖွဲ့အစည်းအချင်းချင်း၏ ဆက်ဆံရေးကို ဆိုလိုသည် နိုင်ငံတကာ ဥပဒေ၏ အခြားဘာသာရပ်များလည်း ပါတီများ ဖြစ်သည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်များအားဖြင့် အုပ်ချုပ်။

အပိုဒ် ၄

ဤကွန်ဗင်းရှင်းတွင် ဖော်ပြထားသည့် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို ကျင့်သုံးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်စွန်းကွက်ခြင်းမရှိဘဲ တစ်ခုသို့မဟုတ် တစ်ခုထက် ပိုသော ပြည်နယ်များနှင့် တစ်ခုသို့မဟုတ် တစ်ခုထက် ပိုသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ အကြား၊ အမျိုးသား အဖွဲ့အစည်းများသည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဥပဒေအရ ကွန်ဗင်းရှင်းကို အမှီအခိုကင်းမူလိမ့်မည်။ ပ Convention ဝိညာဉ် သည် လက်ရှိ အာဏာသက် ဝ င်လာပြီးသည့် နောက်တွင် ချုပ်ဆိုခဲ့သော စာချုပ်များနှင့် သက်ဆိုင်သည့် သူတို့အား ပြည်နယ်များနှင့် ထိုအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပတ်သက်။ ကွန်ဗင်းရှင်း။

အပိုဒ် ၅။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် စာချုပ်များပါ ဝ င်သည့် စာချုပ်များ နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းအတွင်း မွေးစားခဲ့သည်။

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းတစ်ခုသို့မဟုတ် တစ်ခုထက် ပိုသော ပြည်နယ်များနှင့် တဦး တည်းသို့မဟုတ် ထိုထက် ပိုအကြား မည်သည့် စာချုပ်သက်ဆိုင်သည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏ အခြေခံစည်းမျဉ်းများ ဖြစ်သော နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများ နှင့် သက်ဆိုင်သော မည်သည့် ထိခိုက်စေခြင်းမရှိဘဲ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ မွေးစားမဆို စာချုပ်ရန် အဖွဲ့အစည်း၏ စည်းမျဉ်းများ။

အပိုဒ် ၂။ သဘောတူစာချုပ်နှင့် စာချုပ်များ၏ အင်အားစာရင်း

Treaties ၏ Secure 1. နှိုက်

အပိုဒ် ၆။ စာချုပ်များ ချုပ်ဆိုရန် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ၏ စွမ်းဆောင်နိုင်မှု

စာချုပ်များ ချုပ်ဆိုရန် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏ စွမ်းရည်ကို စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ ဖြင့် ပြဌာန်းထားသည် ကြောင်း အဖွဲ့အစည်းက။

ပြည်နယ်များနှင့် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများ - စာချုပ်များ

75

အပိုဒ် ၇

၁။ လူတစ်ဦး အား နိုင်ငံတော်အား မွေးစားခြင်း (သို့) စစ်မှန်ကြောင်း ပြသခြင်းအတွက် နိုင်ငံတော်ကိုယ်စားပြုသည် ဟု မှတ်ယူသည့် စာချုပ်တစ်ခု၏ သဘောတူစာချုပ်သို့မဟုတ် စာချုပ်အရ ချုပ်ဆိုရန် နိုင်ငံတော်၏ သဘောတူခွင့် ပြုချက်ကို ဖော်ပြရန် အတွက်

(က) ထိုလူသည် သင့်လျော်သော အပြည့်အဝ အာဏာကို ထုတ်လုပ်သည်။ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ၎င်းသည် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများမှ ဖြစ်စေ၊ အခြားအခြေအနေများတွင် ဖြစ်စေ၊ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်အတွက် နိုင်ငံတော်အား ကိုယ်စားပြုသည် ဟု ယူဆရန် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများက ပါ ဝ င်သည် အပြည့်အဝ အင်အားကြီး ထုတ်လုပ်ရန် မလိုဘဲ ရည်ရွယ်ချက်များ။

။ သူတို့၏ လုပ်ငန်းဆောင်တာများ အရ စွမ်းဆောင်ရည် အပြည့်အဝ ထုတ်လုပ်ရန် မလိုဘဲ အောက်ပါတို့သည် သူတို့ရဲ့ ပြည်နယ်ကို ကိုယ်စားပြု အဖြစ် ထည့်သွင်းစဉ်းစား-

(က) နိုင်ငံတော်၏ ခေါင်းဆောင်များ၊ အစိုးရအကြီးအကဲများနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ တစ်ခုသို့မဟုတ် တစ်ခုထက် ပိုသော ပြည်နယ်များနှင့် တစ်ခုသို့မဟုတ် တစ်ခုအကြား စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည့် လုပ်ရပ်အားလုံးကို ဆောင်ရွက်ခြင်း နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများ။

ပြည်နယ်များနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများအကြားမှထွက်ပေါ်လာသောကိစ္စများကိုလည်းကောင်း၊

(၇) နိုင်ငံများကအသိအမှတ်ပြုထားသောနိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသို့မဟုတ်ယင်း၏ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုသို့ကိုယ်စားလှယ်များ၊ ထိုအဖွဲ့အစည်းသို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းချုပ်ပါစာသားကိုထည့်သွင်းစုစည်းခြင်း၊

(ဃ) adopt- ၏ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုကနိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းကိုမှအခြေတမ်းမစ်ရှင်၏အကြီးအကဲများ အသိအမှတ်ပြုနိုင်ငံများနှင့်ထိုအဖွဲ့အစည်းအကြားစာချုပ်၏စာသားကို in the Translating...

၃။ လူတစ်ဦး အားနိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကိုကိုယ်စားပြုသည့်ဟုတ်မှတ်သည် သဘောတူစာချုပ်၏စာသားကိုအတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ်အတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ်ထိုအဖွဲ့အစည်း၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြခြင်း စာချုပ်တစ်ခုဖြင့်ချုပ်ဆိုထားလျှင်၊

(က) ထိုလူသည်သင့်လျော်သောအပြည့်အဝအာဏာကိုထုတ်လုပ်သည်။ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ၎င်းသည်နိုင်ငံများနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတို့၏ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သည့်ဟူသောအခြေအနေပေါ်ထွက်လာသည့် ထိုရည်ရွယ်ချက်အတွက်အဖွဲ့အစည်းကိုကိုယ်စားပြုသည့်ဟုတ်မှတ်ယူရန်သက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်အပြည့်အဝ ထုတ်လုပ်ရန်မလိုဘဲအဖွဲ့အစည်း၏စည်းမျဉ်းများနှင့်အညီဖြစ်သည်။

အပိုဒ် ၈။ လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိဘဲဆောင်ရွက်ခြင်းကိုနောက်ဆက်တွဲအတည်ပြုခြင်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားမရသောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ကဖျော်ဖြေစာချုပ်များ၏နိဂုံးနှင့်စပ်လျဉ်းလုပ်ရပ် ပုဒ်မ ၇ အရတိုင်ရည်ရွယ်ချက်အတွက်နိုင်ငံတော်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းကိုကိုယ်စားပြုခွင့်ရှိသည့် နောက်ဆက်တွဲကြောင်းပြည်နယ်သို့မဟုတ်ထိုအဖွဲ့အစည်းကအတည်ပြုမဟုတ်လျှင်တရားဝင်အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိဘဲဖြစ်ပါသည်။

အပိုဒ် ၉ စာသားကိုလက်ခံခြင်း

၁။ စာချုပ်များ၏စာသားကိုပြည်နယ်အားလုံး၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်လက်ခံသည်။ အမျိုးသားအဖွဲ့အစည်းများ (သို့) အဖြစ်အပျက်အရ ၄ င်ရေးဆွဲရာတွင်ပါ ဝ င်သောအဖွဲ့အစည်းအားလုံး အပိုဒ် ၂ မှာထောက်ပံ့ပေးအဖြစ်မှလွှဲ။

၂။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသို့လာခံတစ်ခုတွင်သဘောတူစာချုပ်၏စာသားကိုလက်ခံအတည်ပြုသည် ကြောင်းသိလာခံများတွင်ပါဝင်သူများကသဘောတူလုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်အတူ သို့သော်အဘယ်သူမျှမသဘောတူညီချက်လျှင် မည်သည့်ထိုက်သို့သောလုပ်ထုံးလုပ်နည်းအပေါ်ကိုနောက်ရှိသည်၊ စာသား၏မွေးစားသုံးပုံနှစ်ပုံ၏မဖြစ်ရာအရယူရလိမ့်မည် အတူတူပင်အများစုအားဖြင့်လူတို့ကပြောခြင်းနားသောလျှောက်ထားရန်ဆုံးဖြတ်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်လျှင်ပစ္စုပ္ပန်နှင့်မပေးသည့်တန်းသားများကို ferent rule ။

အပိုဒ် 10. စာသား၏စစ်မှန်ကြောင်းအထောက်အထားပြသခြင်း

၁။ တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များနှင့်တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများအကြားစာချုပ်တစ်ခု၏စာသား အစစ်အမှန်နှင့်အဓိပ္ပါယ်အဖြစ်ထူထောင်သည်။

(က) စာသားတွင်ပါ ဝ င်နိုင်သည့်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များကသဘောတူထားသည့်အတိုင်းလုပ်ထုံးလုပ်နည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယင်း၏ရေးဆွဲရာတွင်ပါ ဝ င်သောအဖွဲ့အစည်းများ၊ ဒါမှမဟုတ်

စာမျက်နှာ ၉၂

၇၆

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

(ခ) လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊ လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊ ဆန္ဒယူပုံ သို့မဟုတ် ထိုကဲ့သို့သောလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုပျက်ကွက်ခြင်း၊ ထိုနိုင်ငံများကိုယ်စားလှယ်များနှင့်တစ်ခုသို့မဟုတ်နောက်ဆုံးအက်ဥပဒေပါစာသားများပါ ဝ င်သည့် စာသားထည့်သွင်းတစ်ဦး ညီလာခံ။

2. အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများအကြားစာချုပ်များ၏စာသားကိုမှန်ကန်အဖြစ်သတ်မှတ်သည် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက် -

(က) စာသားတွင်ပါ ဝ င်နိုင်သည့်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းများမှသဘောတူထားသည့်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအရ ယင်း၏ရေးဆွဲတက်ပါဝင်၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊ လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊ ဆန္ဒယူပုံ သို့မဟုတ် ထိုကဲ့သို့သောလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုပျက်ကွက်ခြင်း၊ ထိုနိုင်ငံများကိုယ်စားလှယ်များနှင့်တစ်ခုသို့မဟုတ်နောက်ဆုံးအက်ဥပဒေပါစာသားများပါ ဝ င်သည့် စာသားထည့်သွင်းတစ်ဦး ညီလာခံ။

အပိုဒ် ၁၁။ သဘောတူစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုရန်ဖော်ပြခြင်းနည်းလမ်းများ

၁။ စာချုပ်တစ်ရပ်ချုပ်ဆိုရန်ပြည်နယ်တစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုလက်မှတ်ထိုးခြင်း၊ လဲလှယ်ခြင်းဖြင့်ဖော်ပြနိုင်သည့် သဘောတူစာချုပ်များကိုအတည်ပြုခြင်း၊ လက်ခံခြင်း၊ အတည်ပြုခြင်း၊ ဆိုလိုသည်မှာသဘောတူလျှင်ဆိုလိုသည်။

၂။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအားစာချုပ်တစ်ခုဖြင့်ချုပ်နှောင်ရန်သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြနိုင်သည့် လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊ စာချုပ်ပါအချက်အလက်များဖလှယ်ခြင်း၊ သဘောတူလျှင်ခွင့်ပြုချက်သို့မဟုတ်ဝင်ရောက်ခြင်း၊ သို့မဟုတ်အခြားနည်းလမ်းဖြင့်။

အပိုဒ် ၁၂

၁။ နိုင်ငံတစ်ခုသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအားစာချုပ်တစ်ခုဖြင့်ချုပ်နှောင်ရန်သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြသည့် ထိုပြည်နယ်၏ကိုယ်စားလှယ်သို့မဟုတ်ထိုအဖွဲ့အစည်း၏လက်မှတ်ကို -

(က) စာချုပ်ကထိုအကျိုးသက်ရောက်မှုရှိစေမည်ဟုစာချုပ်တွင်ဖော်ပြထားသည်။

(ခ) စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသည့်နိုင်ငံများနှင့်စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းများ၊

ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည့် လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းအကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသင့်ကြောင်းညှိနှိုင်းအဖွဲ့အစည်းများသဘောတူညီခဲ့ကြသည်၊ ဒါမှမဟုတ်

(ဂ) လက်မှတ်ရေးထိုးပုံသို့မဟုတ်ရောက်မှုကိုပေးအပ်ရန်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းကရည်ရွယ်သည့် ယင်း၏ကိုယ်စားလှယ်၏အခွင့်အာဏာအပြည့်သို့မဟုတ်စေ့စပ်ညှိနှိုင်းမှုကာလအတွင်းထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်။

၂။ စာပိုဒ် ၁ ၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် -

(က) စာသားစတင်ခြင်းသည်စာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသည့်အခါတွင်လက်မှတ်ရေးထိုးသည့် ပြည်နယ်များနှင့်စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းများနှင့်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းများ၊ ဒါသဘောတူညီခဲ့ ခြင်း၊

(ခ) ကိုလက်မှတ် ကြော်ငြာဆန္ဒယူပုံ ဟုပြည်နယ်သို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာ၏ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးသဘောတူစာချုပ်၏ မိမိ၏ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းကအတည်ပြုပါကအဖွဲ့အစည်းသည်စာချုပ်ကိုအပြည့်အဝလက်မှတ်ရေးထိုးရမည်။

အပိုဒ် ၁၃

တစ်ဦး စာချုပ်ဖွဲ့စည်းတူရိယာတစ်ခုလဲလှယ်

ပါ ဝ င်သောစာချုပ်များချုပ်ဆိုရန်ပြည်နယ်များသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက် သူတို့အကြားဖလှယ်တူရိယာကြောင်းလဲလှယ်ခြင်းဖြင့်ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသည်။

(က) တူရိယာသူတို့လဲလှယ်ကြောင့်အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိလိမ့်မည်ဟုပေး၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ထိုနိုင်ငံများနှင့်ထိုအဖွဲ့အစည်းများသို့မဟုတ်အဖြစ်အပျက်အရသိရှိခြင်း၊ ထိုအဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့်တူရိယာများလဲလှယ်ခြင်းအားအကျိုးသက်ရောက်မှုရှိရန်သဘောတူညီခဲ့ကြသည်။

အပိုဒ် ၁၄ ။

တရားဝင်အတည်ပြုချက်၊ လက်ခံမှုသို့မဟုတ်ခွင့်ပြုချက်၏လုပ်ရပ်

၁။ စာချုပ်တစ်ရပ်ချုပ်ဆိုရန်ပြည်နယ်တစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုအတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းဖြင့်ဖော်ပြသည် -

(၄) သဘောတူစာချုပ်တို့အစည်းအရုံးအဖွဲ့အစည်းများ၏အခြေခံဥပဒေများကို အတည်ပြုရန်လိုအပ်ကြောင်းသဘောတူညီသည်။

Translating...

စာမျက်နှာ ၉၃

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ - စာချုပ်များ

၇၇

- (ဂ) နိုင်ငံတော်ကိုယ်စားလှယ်လက်မှတ်ရေးထိုးရန်စာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသည်။ ဒါမှမဟုတ်
- (ဃ) ကိုအပြည်အဝှမ်းသဘောတူညီချက်ရေးထိုးပေးပါကစာချုပ်ဘာသာရပ်လက်မှတ်ရေးထိုးရန်နိုင်ငံတော်၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ယင်း၏ကိုယ်စားလှယ်များ၏လုပ်ပိုင်ခွင့်များသို့မဟုတ်ညွှန်းနေစဉ်အတွင်းထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်။
- ။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအားစာချုပ်တစ်ခုဖြင့်ချုပ်နှောင်ရန်သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြသည် တရားဝင်အတည်ပြုချက်၏
- (က) စာချုပ်ကတရားဝင်ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခွင့်ပြုသည်။
- မိ၊ ဟာယ။
- (ခ) စေစပ်ညှိနှိုင်းသည့်နိုင်ငံများနှင့်စေစပ်ညှိနှိုင်းသောအဖွဲ့အစည်းများ၊ သို့မဟုတ်၊
ဖြစ်ရပ်များအရည်နှင်းရေးအဖွဲ့အစည်းများသည်တရားဝင်အတည်ပြုချက်ကိုရယူရန်သဘောတူညီခဲ့ကြသည်
လိုအပ်သင့်သည်။
- (ဂ) အဖွဲ့အစည်း၏ကိုယ်စားလှယ်သည်တရားဝင်စာချုပ်တစ်ခုနှင့်သဘောတူစာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်
အတည်ပြုချက်၊ ဒါမှမဟုတ်
- (ဃ) ပုံမှန် confirm- တစ်ခုလုပ်ရပ်စာချုပ်ဘာသာရပ်လက်မှတ်ထိုးရန်အဖွဲ့အစည်းများ၏ရည်ရွယ်ချက်ကို
၎င်းကိုယ်စားလှယ်သည်၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်၏အပြည်အဝှမ်းအာဏာမပေါ်ထွက်လာခြင်းသို့မဟုတ်ညွှန်းနေစဉ်အတွင်းထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်းခံခဲ့ရသည်။
- ၁။ နိုင်ငံတစ်ခုသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏သဘောတူစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုရန်သဘောတူညီမှုကိုဖော်ပြသည်
အတည်ပြုခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သောအခြေအနေများနှင့်အညီလက်ခံမှုသို့မဟုတ်ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်
အမှုတရားဝင်အတည်ပြုခြင်း၏လုပ်ရပ်ရန်ဖြစ်နိုင်သည်။

အပိုဒ် ၁၅

နိုင်ငံသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအားစာချုပ်တစ်ခုဖြင့်ချုပ်နှောင်ရန်သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြသည်
လာသောအခါ၊

- (က) စာချုပ်အရင်းသဘောတူညီချက်ကိုထိပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းကဖော်ပြနိုင်သည်
ဝင်ရောက်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊
- (ခ) စေစပ်ညှိနှိုင်းသည့်နိုင်ငံများနှင့်စေစပ်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းများ၊
ထိုကဲ့သို့သောခွင့်ပြုချက်ကိုထုတ်ဖော်ပြောဆိုရန်ညွှန်းသည့်အဖွဲ့အစည်းများကသဘောတူခဲ့သည်
၍၊ ဝ နှ်ဆောင်မှုအားဖြင့်ထိပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းကို၊ ဒါမှမဟုတ်
- (ဂ) ထိုသဘောတူညီချက်ကိုထိနိုင်ငံမှထုတ်ဖော်ပြောဆိုရန်ပါတီများအားလုံးကသဘောတူညီခဲ့ကြသည်
(သို့) အဖွဲ့အစည်းကို ဝ င်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းဖြင့်။

အပိုဒ် ၁၆ ။

တရားဝင်အတည်ပြုချက်၊ လက်ခံမှု၊ ခွင့်ပြုချက်သို့မဟုတ်ဝင်ရောက်

- ၁။ သဘောတူစာချုပ်တွင်ပြုတ်ချက်များမရှိပါကအတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊
တရားဝင်အတည်ပြုချက် (သို့) လက်ခံမှု၊ အတည်ပြုချက်သို့မဟုတ်အတည်ပြုချက်ကိုအတည်ပြုသောလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများသည်သဘောတူညီမှုကိုအတည်ပြုနိုင်သည်
တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များအကြားစာချုပ်တစ်ခုဖြင့်ချုပ်နှောင်ခံရမည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏
တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ၊
- (က) စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းများအကြားလဲလှယ်မှု၊
- (ခ) သိုက်ဖြင့်အပ်နှံခြင်း၊ ဒါမှမဟုတ်
- (ဂ) စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းများသို့လည်းကောင်း၊
ဒါကြောင့်သဘောတူညီခဲ့လျှင်သိုက်။
- ။ စာချုပ်တွင်အခြားအရာများမပြုငြားထားခြင်းမရှိပါကတရား ဝ င်အတည်ပြုသောလုပ်ရပ်နှင့်သက်ဆိုင်သည့်စာချုပ်များကို -
လက်ခံခြင်း၊ အတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ်ဝင်ရောက်ခြင်းဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်များသည်နိုင်ငံတကာ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုတည်ဆောက်သည့်
နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများအကြားစာချုပ်ဖြင့်ချုပ်နှောင်ခံရမည့်အဖွဲ့အစည်းကို
- (က) စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းများအကြားလဲလှယ်မှု၊
- (ခ) သိုက်ဖြင့်အပ်နှံခြင်း၊ ဒါမှမဟုတ်
- (ဂ) သဘောတူလျှင်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းများသို့မဟုတ်သိုလှောင်ရုံသို့အသိပေးခြင်း။

စာမျက်နှာ ၉၄

၇၈

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

အပိုဒ် ၁၇

- ၁။ ပုဒ်မ ၁၉ မှ ၂၃ အရထိခိုက်နှစ်နာခြင်းမရှိဘဲ၊ နိုင်ငံတော်တစ်ခုသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်
သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုကွဲပြားသောလျှင်စာချုပ်တစ်ခု၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအနေဖြင့်ချုပ်နှောင်ခြင်းခံရမည့်
ပြည်နယ်များနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းများ (သို့) စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်အဖွဲ့အစည်းများအနေနှင့်သဘောတူသည်။
- ။ စာချုပ်တစ်ခုနှင့်ချုပ်ဆိုထားရန်ပြည်နယ်တစ်ခုသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်
မထုတ်သောပြုတ်ချက်များအကြားရွေးချယ်မှုတစ်ခုကရှင်းရှင်းလင်းလင်းလုပ်လျှင်သာထိရောက်သောခွင့်ပြုပါတယ်
သဘောတူညီချက်ပြောပြတယ်ပြောနားချက်။
- အပိုဒ် ၁၈
- ၎င်း၏အင်အားသုံးသို့မဟုတ်စီစာချုပ်
- ပြည်နယ်တစ်ခုသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသည်ယင်းကိုအနိုင်ယူမည့်လုပ်ရပ်များကိုရှောင်ကြဉ်ရန်တာဝန်ရှိသည်
သဘောတူစာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်မှာ -
- (က) ထိုပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းသည်စာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးပြီးသို့မဟုတ်စာချုပ်စာတမ်းများကိုလဲလှယ်ခဲ့သည်။
သဘောတူညီချက်စာချုပ်ကိုအတည်ပြုခြင်း၊ တရားဝင်အတည်ပြုခြင်း၊ လက်ခံခြင်း၊
ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းအနေဖြင့်စာချုပ်တွင်ပါ ဝ င်ခြင်းမရှိစေရန်၎င်း၏ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှင်းလင်းစွာဖော်ပြပြီးဖြစ်သည်။ ဒါမှမဟုတ်
- (ခ) ထိုပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းသည်စာချုပ်အရချုပ်နှောင်ထားရန်သဘောတူကြောင်းထုတ်ဖော်ပြောကြားသည်။
စာချုပ်၏အင်အားဖြည့်စွက်ခြင်းနှင့်ထိုကဲ့သို့သောအင်အားစုများသို့ဝင်ရောက်ခြင်းသည်အလွန်အမင်းနှောင့်နှေးခြင်းမရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

အပိုင်း ၂

အပိုင်း ၁၉

ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုလက်မှတ်ရေးထိုးသောအခါ၊ သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုခုလက်ခံခြင်း၊ လက်ခံခြင်းသို့မဟုတ်လက်ခံခြင်းတို့သည် -

Translating...

(က) ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းအားစာချုပ်အရထားဖြစ်သည်။

(ခ) စာချုပ်တွင်ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းမပါဝင်သောသတ်မှတ်ထားသည့်ကြိုတင်စာရင်းသွင်းထားမှုများသာဖြစ်သည် ဆိုတဲ့ခေးခွန်းကိုအတွက်လုပ်စေခြင်းငှါ၊ ဒါမှမဟုတ်

(ဂ) ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့် (ခ) အရမကျရောက်သောကိစ္စများတွင်ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းနှင့်မကိုက်ညီပါ သဘောတူစာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်။

အပိုင်း ၂၀ သံသယကိုလက်ခံခြင်းနှင့်ကန့်ကွက်ခြင်း

၁။ သဘောတူစာချုပ်ကခွင့်ပြုထားသောကြိုတင်မှာကြားထားမှုသည်နောက်ဆက်တွဲလက်ခံမှုမလိုအပ်ပါ စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်အဖွဲ့အစည်းများမှသော်လည်းကောင်း၊ စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သဘောတူစာချုပ်များမှအပအခြားအဖွဲ့အစည်းများမှမဟုတ်ပါ။

(၂) စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသောနိုင်ငံများနှင့်ညှိနှိုင်းနေသောအဖွဲ့အစည်းများမှကန့်သတ်ချက်များမပေါ်ထွက်လာသောအခါ သို့မဟုတ်ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့အစည်းများနှင့်သဘောတူစာချုပ်၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်တို့ဖြစ်သည် သက်ဆိုင်သည့်အားလုံးအကြားစာချုပ်တစ်ခုလုံးကိုအပြည့်အဝလျှောက်ထားခြင်းသည်မဖြစ်မနေလိုအပ်သည် တစ်ခုချင်းစီ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုစာချုပ်အရချုပ်ဆိုရန်သဘောတူညီမှုကိုပါတိအားလုံးကလက်ခံရန်လိုအပ်သည်။

၃။ စာချုပ်တစ်ခုသည်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏ပါဝင်သည့်စာချုပ်ဖြစ်လျှင်၎င်းမှမဟုတ်လျှင် မဟုတ်ရင်ထောက်ပံ့ပေးလျှင်ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းကြောင့်ထိုအဖွဲ့အစည်း၏အရည်အချင်းရှိသောကုန်အကျိုးစီးပွားကိုလက်ခံရန်လိုအပ်သည် နေပြည်တော်။

(၄) ရှေ့စာပိုဒ်များနှင့်မကိုက်ညီပါက၊

(က) စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံမှဖြစ်စေ၊

အခြားပူးပေါင်းနေသောပြည်နယ်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းကိုလက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ စာချုပ်တွင်ပါဝင်ပတ်သက်နေသူကိုထိန်းချုပ်သည်။ သီးခြားပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းအတွက်သဘောတူစာချုပ်သည်မည်သည့်အချိန်တွင်ရှိပါကသို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းကိုဖြစ်စေ၊ လက်ခံသည့်နိုင်ငံသို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းအတွက်၊

(ခ) ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ကန့်ကွက်တာခိုင်းသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းကကန့်ကွက်သည် ကန့်ကွက်သောအစိုးရ (၃) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများအကြားစာချုပ်ပါဝင်မှုအားအတားအဆီးမဖြစ်စေပါနှင့်။ ဆန့်ကျင်ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုခုရှိသောကထုတ်ဖော်ပြောဆိုမဟုတ်လျှင် action နှင့်သို့လျှင်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်း ကန့်ကွက်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်း၊

စာမျက်နှာ ၉၅

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ - စာချုပ်များ

၇၉

(က) နိုင်ငံတစ်ခုသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏ချုပ်နောင်မှခံရရန်သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြသည့်လုပ်ရပ် စာချုပ်အရနှင့်ကြိုတင်မှာကြားထားတာများပါရှိလျှင်အနည်းဆုံးစာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံတစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုသာအမြန်ဆုံးသက်ရောက်နိုင်သည့် ကန့်ကွက်တာအဖွဲ့အစည်းကကြိုတင်မှာကြားထားလက်ခံခဲ့သည်။

၅။ အပိုင်း ၂ နှင့် ၄ ၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်စာချုပ်အရကန့်သတ်ချက်မရှိပါက၊

ယင်းကိုရရှိပါကနိုင်ငံတော်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုကလက်ခံသည်ဟုယူမှတ်သည် ကအကြောင်းကြားခဲ့သည့်ပြီးနောက်တဆယ့်နှစ်လုံးကိုတစ်လကာလ၏အဆုံးအားဖြင့်ကြိုတင်မှာကြားထားရန်မကန့်ကွက်ထပြောကတော်မူ ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းသို့မဟုတ်စာချုပ်ပါစည်းကမ်းချက်များကိုလိုက်နာရန်သဘောတူသည့်နေ့စွဲဖြင့် နောက်မှ

အပိုင်း ၂၁

၁။ ပုဒ်မ ၁၉၊ ၂၀ အရအခြားပါတီတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ သတ်မှတ်ထားသောကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်း နှင့် ၂၃၊

(က) သီးခြားရပ်တည်နေသည့်နိုင်ငံသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းအတွက်၎င်းနှင့်၎င်း၏ဆက်ဆံရေးတွင်ပြုပြင်မွမ်းမံသည့် အခြားပါတီသည်ကြိုတင်မှာကြားထားမှုသည်အတိုင်းအတာပမာဏနှင့်သက်ဆိုင်သည့်စာချုပ်ပါပြုစုခြင်းများ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်များ၊ နှင့်

(ခ) ထိုprovisions နှင့်ဆက်သွယ်မှုများကိုအခြားပါတီနှင့်သက်ဆိုင်သည့်အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိပြုပြင်သည် ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းကိုသီးသန့်ထား။

၂။ ကြိုတင်မှာကြားထားအခြားပါတီများအတွက်စာချုပ်ပါပြုစုခြင်းများပြုပြင်မထားဘူး

စာချုပ် အချင်းချင်း။

ကြိုတင်မှာကြားထားရန်ကန့်ကွက်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းက ၃. ဆန့်ကျင်ပါဘူးအခါ သဘာဝနှင့်သို့လျှင်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းအကြားစာချုပ်များ၏အင်အားသုံးသို့ပြဋ္ဌာန်းချက် ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သောသီးခြားပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းအကြားနှင့်မသက်ဆိုင်ပါ ကြိုတင်မှာကြားထား၏အတိုင်းအတာအထိပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းကန့်ကွက်။

အပိုင်း (၂၂)

၁။ စာချုပ်တွင်အခြားအရာများမှပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပါကကြိုတင်မှာယူမှုကိုအချိန်မရွေးဆုတ်ခွာနိုင်သည် ကြိုတင်မှာကြားထားချက်ကိုလက်ခံသည်နှင့်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏သဘောတူညီချက်သည်မဟုတ်ပါ ယင်း၏ဆုတ်ခွာဘို့လိုအပ်သည်။

၂။ သဘောတူစာချုပ်တွင်ပြုစုခြင်းမရှိပါကကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းအပေါ်ကန့်ကွက်ခြင်းအားရုပ်သိမ်းနိုင်သည် အချိန်မရွေး

၃။ စာချုပ်မှအပအခြားပုံပိုင်းမှမပါရှိပါကသို့မဟုတ်ပါကသဘောတူပါက -

(က) ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းအားရုပ်သိမ်းခြင်းသည်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံနှင့်သက်ဆိုင်သည် (သို့) က စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်အဖွဲ့အစည်းကို၎င်းပြည်နယ်သို့မဟုတ်ထိုအဖွဲ့အစည်းကအသိပေးအကြောင်းကြားမှသာ။

(ခ) ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းမကန့်ကွက်မှုကိုရုပ်သိမ်းခြင်းသည်အကြောင်းကြားစာမှသာလုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုဖြစ်လာသည် ကြိုတင်မှာကြားထားချက်ရေးဆွဲသောပြည်နယ်သို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းကလက်ခံရရှိခဲ့သည်။

အပိုင်း ၂၃

၁။ ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်း၊ ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းကိုအမြန်ဆုံးလက်ခံခြင်းနှင့်ကြိုတင်မှာကြားထားရန်ကန့်ကွက်ခြင်းတို့ပြုလုပ်ရမည် စာဖြင့်ရေးသားပြုစု။ စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်အဖွဲ့အစည်းများနှင့်ဆက်သွယ်ပါ နှင့်စာချုပ်တွင်ပါဝင်ခွင့်ရှိသည့်အခြားပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ။

၂။ စာချုပ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသည့်အခါလက်မှတ်ရေးထိုးသည့်အခါအတည်ပြုခြင်း၊ လက်ခံခြင်းသို့မဟုတ်အတည်ပြုခြင်းအားကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းအားကြိုတင်စာရင်းပေးသွင်းထားသည့်နိုင်ငံမှတရားဝင်အတည်ပြုရမည်သို့မဟုတ် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းအနေဖြင့်သဘောတူစာချုပ်ကိုချုပ်နောင်ထားရန်သဘောတူကြောင်းဖော်ပြရာတွင်၊ ထိုကဲ့သို့သောကိစ္စတွင်ခုနှစ် ကြိုတင်မှာကြားထားသည့်၎င်း၏အတည်ပြုချက်ကိုနေ့လုပ်ခွဲကြောင်းအဖြစ်ထည့်သွင်းစဉ်းစားရလိမ့်မည်။

၃။ ယခင်ကကြိုတင်မှာကြားထားသည့်ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းအားလက်ခံခြင်းသို့မဟုတ်ကန့်ကွက်ခြင်း ကြိုတင်မှာကြားထား၏သဘာဝအတည်ပြုချက်ကိုမလိုအပ်ပါဘူး။

၄။ ကြိုတင်စာရင်းသွင်းခြင်းသို့မဟုတ်ကြိုတင်မှာကြားထားခြင်းကိုကန့်ကွက်ခြင်းအားရုပ်သိမ်းခြင်းကိုရေးဆွဲရမည် အရေးအသား။

Translating...

စာမျက်နှာ ၉၆

80

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

အပိုင်း ၃။ အင်အားနှင့်ကြိုးစားအားထုတ်မှုကို Treaties ၏အသုံးချမှု

အပိုင်း ၂၄

၁။ စာချုပ်တစ်ခုသည် ဤပုံစံနှင့် ၎င်းကဲ့သို့ပေးမည်နေ့ရက်သို့ စတင်သက်ရောက်သည်။ ပြည်နယ်များနှင့်စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းများနှင့်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းများ၊
tions သဘောတူလိမ့်မည်။

၂။ ထိုကဲ့သို့သောပြဌာန်းချက်များသို့မဟုတ်သဘောတူညီမှုများမပါဝင်ပါက သဘောတူစာချုပ်သည် သဘောတူခွင့်ပြုချက်နှင့်သက်ဆိုင်သည်။ သဘောတူစာချုပ်အရချုပ်ဆိုထားသည့်အချက်များအားလုံးသည်စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသောနိုင်ငံများနှင့်စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းများအတွက်ဖြစ်သည်။ (သို့) စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းအားလုံးကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။

၃။ နိုင်ငံတစ်ခုသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏သဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုရန်သဘောတူခွင့်ပြုပါက သဘောတူစာချုပ်စတင်အာဏာတည်သည့်နေ့မှ စတင်၍ သဘောတူညီမှုသည် ထိုနိုင်ငံအတွက် အာဏာသက်ရောက်သည်။ အကယ်၍ စာချုပ်မှအပအခြားကိစ္စရပ်များမှလွဲ၍၊

၄။ ၎င်း၏စာသားမှန်ကန်ကြောင်းအတည်ပြုခြင်း၊
သဘောတူစာချုပ်၊ အာဏာသို့ ဝင်ရောက်မှုပုံစံ၊ နေ့စွဲ၊
စာချုပ်၏အင်အားမစတင်ခင်သေချာပေါက်ပေါက်လာသောသိုက်နှင့်အခြားကိစ္စရပ်များနှင့်သက်ဆိုင်သည်။
၎င်း၏စာသား၏မွေးစား၏အချိန်ကနေ။

အပိုင်း ၂၅

၁။ သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုသို့မဟုတ်သဘောတူစာချုပ်၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကိုအာဏာသက် ဝင်မှုရှိသည်တိုင်အောင်ယာယီအသုံးပြုသည်။

(က) စာချုပ်ကိုယ်တိုင်ကဒါကိုထောက်ပံ့ပေးတယ်။ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) စေ့စပ်ညှိနှိုင်းနေသည့်နိုင်ငံများနှင့်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းများသို့မဟုတ်၊
အဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့်လည်းသဘောတူထားသည့်အတိုင်းအခြားနည်းများဖြင့်ရှိသည်။

၂။ အကယ်၍ စာချုပ်အရသော်လည်းကောင်း၊ ညှိနှိုင်းသည့်နိုင်ငံများနှင့်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းများမှသော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ်အခြေအပျက်အရညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့အစည်းများကယာယီလျှောက်ထားချက်ကိုသဘောတူပြီးဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုနှင့်စပ်လျဉ်း။ စာချုပ်တစ်ခုသို့မဟုတ်သဘောတူစာချုပ်၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကိုပြဌာန်းရမည်။ ထိုပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းကယင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပြည်နယ်များနှင့်အဖွဲ့အစည်းများကိုအသိပေးခြင်းခံရလျှင်ရပ်စဲခြင်း၊ သောစာချုပ်စာချုပ်များ၏ပတ်ဖြစ်လာရန်မကင်းစီရင်ရမည်။

အပိုင်း ၃။ လေ့လာသုံးသပ်မှုနှင့်ကုသမှုဆိုင်ရာအတွေ့အကြုံများ

Treaties ၏အပိုင်း 1. observance

အပိုင်း 26 pacta sunt servanda

အင်အားသုံးစာချုပ်တိုင်းသည်၎င်းနှင့်ပါဝင် ဝင်ပတ်သက်သူအားလုံးအပေါ်တွင်သက်ရောက်ပြီး၎င်းတို့မလုပ်ဆောင်ရမည်။ ကောင်းသောယုံကြည်ခြင်း။

အပိုင်း ၂၇။ နိုင်ငံများ၏ပြည်တွင်းဥပဒေ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ၏စည်းမျဉ်းများ၊
နှင့်စာချုပ်များ၏လိုက်နာခြင်း

၁။ စာချုပ်တစ်ခုတွင်ပါဝင်သောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်၎င်း၏ပြည်တွင်းဥပဒေပါပြဌာန်းချက်များကိုမျှတမှုအဖြစ်အသုံးပြုရ
ယင်းစာချုပ်ကိုလုပ်ဆောင်ရန်၎င်း၏ပျက်ကွက်။

၂။ စာချုပ်တစ်ခုတွင်ပါဝင်သောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသည်အဖွဲ့အစည်း၏စည်းမျဉ်းများကိုမှီဝဲ။ မရပါ။ စာချုပ်လုပ်ဆောင်ရန်၎င်း၏ပျက်ကွက်မှုအတွက်အကြောင်းပြချက်အဖြစ်။

၃။ ရှေ့စာပိုဒ်များတွင်ပါသောစည်းမျဉ်းများသည်ပုဒ်မ ၄၆ ကိုထိခိုက်နှစ်နာစေခြင်းမရှိဖြစ်သည်။

Treaties ၏အပိုင်း 2. လျှောက်လွှာ

အပိုင်း ၂၈

ကွဲပြားခြားနားသောရည်ရွယ်ချက်ကိုသဘောတူစာချုပ်မှပေါ်ထွက်လာခြင်းသို့မဟုတ်အခြားသတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိပါက၎င်း၏ပြဌာန်းချက်များ ဖြစ်ပျက်သောမည်သည့်လုပ်ရပ်၊ မည်သည့်အရာသို့မဟုတ်မည်သည့်အခြေအနေတွင်မဆိုပါတ်တစ်ခုအားချည်နှောင်ခြင်းမပြုရ။ ထိုပါတ်နှင့်စပ်လျဉ်း။ စာချုပ်ပါဝင်သည့်နေ့မှတိုင်မှီတည်ရှိသည်။

အပိုင်း ၃၀

တူညီသောဘာသာရပ်ကိစ္စ

၁။ အစိုးရနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့်အစဉ်တစိုက်လိုက်နာရမည့်အခွင့်အရေးများနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများ တူညီသောအကြောင်းအရာနှင့်သက်ဆိုင်သောစာချုပ်များကိုအောက်ပါအတိုင်းဆုံးဖြတ်ရမည်။ အပိုင်း။

၂။ သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုသည်၎င်းကိုလိုက်နာရမည်ဟုသတ်မှတ်သည့်အခါသို့မဟုတ်၎င်းကိုသဟဇာတဖြစ်ရန်မသတ်မှတ်သောအခါ အစောပိုင်းသို့မဟုတ်နောက်ပိုင်းစာချုပ်ဖြင့်အခြားစာချုပ်ပါပြဌာန်းချက်များရှိသည်။

(၃) အစောပိုင်းစာချုပ်ပါဝင်သောအားလုံးသည်နောက်စာချုပ်ပါဝင်သောအဖွဲ့အစည်းဖြစ်ကြပြီး။

ပုဒ်မ ၅၉ အရစာချုပ်အားရပ်ဆိုင်းခြင်းသို့မဟုတ်ဆိုင်းငံ့ခြင်းမပြုပါ။
ယင်း၏ပြဌာန်းချက်များသည်နောက်ဆက်တွဲစာချုပ်များနှင့်ကိုညီမှုရှိသည်။

၄။ နောက်ပိုင်းစာချုပ်ပါဝင်သောများသည်အစောပိုင်းစာချုပ်ပါဝင်သောအားလုံးကိုမပါဝင်လျှင် -

(က) နှစ် ဦး နှစ်ဖက်စလုံး၏သဘောတူစာချုပ်များပါဝင်သည့်ပါတီနှစ်ခုကြားတွင်စည်းမျဉ်းတစ်ခုတည်းနှင့်အကျိုးဝင်သည့် စာပိုဒ် ၃၊

(ခ) သဘောတူစာချုပ်များတွင်ပါဝင်သောစာချုပ်တစ်ခုသာပါဝင်သောစာချုပ်အရ နှစ် ဦး စလုံးပါတီများဖြစ်ကြသည့်၎င်းတို့၏နှစ် ဦး နှစ်ဖက်အပြန်အလှန်အခွင့်အရေးများနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားအုပ်ချုပ်။

စာမျက်နှာ ၉၇

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ - စာချုပ်များ

၈၁

အပိုင်း ၂၉

ကွဲပြားခြားနားသောရည်ရွယ်ချက်ကိုသဘောတူစာချုပ်မှပေါ်ထွက်လာခြင်းသို့မဟုတ်အခြားသတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိပါကစာချုပ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ပြည်နယ်တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောအကြားနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု (သို့) တစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များအကြားစည်းနှောင်သည်။ ၎င်း၏တစ်ခုလုံးကိုပိုင်နက်၏လေးစားမှုအတွက်ပါတီ။

၅။ အပိုဒ် ၄ သည်ပုဒ်မ ၄၁ ကိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိ၊
ပုဒ်မ ၆၀ အရစာချုပ်တစ်ခု၏လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုအားဖြစ်စေ၊
စာချုပ်တစ်ခုချုပ်ဆိုခြင်းသို့မဟုတ်လျှောက်ထားခြင်းမှသည်ပြည်နယ်တစ်ခုသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအတွက်ပေါ်ပေါက်လာသည့်
ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည်နိုင်ငံတော်တစ်ခုသို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအပေါ်ထားရှိသောငှား၏တာဝန်ဝတ္တရားများနှင့်မကိုက်ညီပါ
အခြားစာချုပ်အောက်မှာ။

၆။ ရှေ့အပိုဒ်များသည်ပ။၀ ဖြစ်ပွားရာတွင်အချက်အလက်များနှင့်သက်ဆိုင်သည့်
ကုလသမဂ္ဂပ။Charter ညာဉ်စာတမ်းပ။တာဝန်ဝတ္တရားများနှင့်စာချုပ်ပ။တာဝန်ဝတ္တရားများအကြား
အဆိုပါပ။Charter ညာဉ်စာတမ်းအောက်မှာတာဝန်ဝတ္တရားနိုင်ရမည်။

Translating...

Treaties အပိုဒ် 3. in Interpretation

အပိုဒ် ၃၁

- ၁။ စာချုပ်တစ်ခုကိုသာမန်အဓိပ္ပာယ်နှင့်အညီကောင်းသောသဘောဖြင့်အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရမည်
သို့သော်အခြေအနေတွင်နိုင်ငံ၏အရာဝတ္ထုနှင့်ရည်ရွယ်ချက်၏အလင်းထူးခြားချက်များ၏စည်းကမ်းချက်များအားပေးပြီးမှ။
- ၂။ စာချုပ်တစ်ခု၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အပြင်ထပ်ဆောင်းပါ ၀ င်ရမည်
၎င်း၏နိဒါန်းနှင့်နောက်ဆက်တွဲများအပါအဝင်စာသား၊
- (က) သက်ဆိုင်သူအားလုံးအကြားချုပ်ဆိုခဲ့သောစာချုပ်နှင့်သက်ဆိုင်သည့်မည်သည့်သဘောတူညီချက်မဆို
စာချုပ်၏နိဒါန်းနှင့်အတူ tion;
- (ခ) ပါတီတစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောပါတီများကနိဒါန်းချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပြုလုပ်သောမည်သည့်ကိရိယာကိုမဆို
သဘောတူစာချုပ်နှင့်အခြားပါတီများကသဘောတူစာချုပ်နှင့်တူသောသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်း။
- အခြေအနေနှင့်အတူထည့်သွင်းစဉ်းစားကြည့်မိမည်။
- (က) စာချုပ်များ၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်နှင့်ပတ်သက်ပြီးပါတီများအကြားနောက်ဆက်တွဲသဘောတူညီချက်
သို့မဟုတ်ယင်း၏ပြဌာန်းချက်များ၏လျှောက်လွှာ;
- (ခ) သဘောတူစာချုပ်ကိုပြုစုသူများသည်စာချုပ်အားလိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ နောက်ဆက်တွဲအလေ့အကျင့်
ယင်း၏အနက်နှင့်ပတ်သက်။ ပါတီများ၏၊
- (ဂ) ပါတီများအကြားရှိသက်ဆိုင်သည့်နိုင်ငံတကာဥပဒေနှင့်သက်ဆိုင်သောစည်းမျဉ်းများ။
- ပါတီများအနေဖြင့်ရည်ရွယ်ထားကြောင်းသတ်မှတ်ပါက ငှား၏သက်တမ်းကိုအထူးအဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်စေရမည်။

စာမျက်နှာ ၉၈

၈၂

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

အပိုဒ် ၃၂

ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်းအပါအဝင် ဖြည့်စွက်သည့်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခြင်းနည်းလမ်းများအားပြန်လည်အသုံးပြုနိုင်သည့်
အဓိပ္ပာယ်ကိုအတည်ပြုနိုင်ရန်အတွက်စာချုပ်များ၏လူပုဂ္ဂိုလ်နှင့်နိုင်ငံ၏နိဒါန်းချုပ်၏အခွဲအနေ
ဆောင်းပါး ၃၁ ၏အသုံးပြုမှုမှသို့မဟုတ်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အနက်ကိုဆုံးဖြတ်ရန်
ဆောင်းပါး ၃၁ သို့၊

(က) အဓိပ္ပာယ်ကိုစိတ်မကောင်းစရာဝေဝါးသို့မဟုတ်ထင်ရှားတဲ့အရွက်; ဒါမှမဟုတ်

(ခ) အဓိပ္ပာယ်မသေသို့မဟုတ်ကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှုမရှိသောရလဒ်ကိုဖြစ်ပေါ်စေသည်။

အပိုဒ် (၃၃)

- ၁။ စာချုပ်ကိုဘာသာစကားနှစ်မျိုးသို့မဟုတ်ထိုထက်မကအတည်ပြုပြီးပါကစာသားသည်အညီအမျှတရားဝင်သည်။
ဘာသာစကားတစ်ခုချင်းစီတွင်သဘောတူစာချုပ်ကိုမပုံပိုးလျှင်သို့မဟုတ်ပါတီများကသဘောမတူပါက၊
အထူးသဖြင့်စာသားကိုလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။
- ၂။ စာချုပ်ကိုရေးသားထားသောဘာသာစကားများထက်အခြားဘာသာစကားတစ်ခုဖြင့်သဘောတူစာချုပ်၏မူကွဲတစ်ခု။
ပါ ၀ င်ပတ်သက်သူများကိုသဘောတူစာချုပ်ပါ ၀ င်မှုသို့မဟုတ်ပါတီများကသဘောတူမှုသာလျှင်စစ်မှန်သောစာသားအဖြစ်သတ်မှတ်ရမည်။
- ၃။ စာချုပ်တစ်ခု၏စည်းကမ်းချက်များသည်စစ်မှန်သောစာသားတစ်ခုစီတွင်တူညီသောအဓိပ္ပာယ်ရှိသည်ဟုယူဆကြသည်။
- ၄။ စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်နှင့်အညီနိုင်ငံယှဉ်သည့်အခါစာသားတစ်ပုဒ်ကျော်လွန်သွားသည့်အခါ မလွဲ၍
ဆောင်းပါး ၃၁ နှင့် ၃၂ အရအဓိပ္ပာယ်ခြားနားချက်ကိုစစ်မှန်သောကျမ်းများကဖော်ပြသည့်
အရာဝတ္ထုနှင့်ပတ်သက်။ ရှိခြင်း၊ စာသားများအကောင်းဆုံးပြန်လည်သင့်မြတ်သောအဓိပ္ပာယ်ဖော်ရှားပစ်မထားဘူး
စာချုပ်များ၏နှိုး၊ မွေးစားရလိမ့်မည်။

အပိုဒ် ၄။ Treaties နှင့်တတိယ States သို့မဟုတ်တတိယ orGanizations

အပိုဒ် ၄၄။ တတိယနိုင်ငံများနှင့်တတိယအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အထွေထွေစည်းမျဉ်း

သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုသည်တတိယနိုင်ငံသို့မဟုတ်တတိယအဖွဲ့အစည်းအတွက်တာဝန်ဝတ္တရားများသို့မဟုတ်အခွင့်အရေးများမဖန်တီးပါ
ကြောင်းပြည်နယ်သို့မဟုတ်ထိုအဖွဲ့အစည်း၏ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ။

အပိုဒ် ၄၅။ တတိယနိုင်ငံများ (သို့) တတိယအဖွဲ့အစည်းများအတွက်တာဝန်ဝတ္တရားများကိုပေးအပ်သည့်စာချုပ်များ

သဘောတူစာချုပ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်မှတတိယနိုင်ငံသို့မဟုတ်တတိယအဖွဲ့အစည်းအတွက်တာဝန်တစ်ခုပေါ်ပေါက်လာသည်
သဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ၀ င်သူများကကျပြုပါဝင်မှုအတွက်သည်တာဝန်ဝတ္တရားကိုသတ်မှတ်ရန်နည်းလမ်းနှင့်တတိယမြောက်ဖြစ်သည့်
ပြည်နယ်သို့မဟုတ်တတိယအဖွဲ့အစည်းကထိုတာဝန်ကိုတိကျလက်ခံသည်။ တတိယအားဖြင့်လက်ခံမှု
ထိုတာဝန် ဝတ္တရားကိုအဖွဲ့အစည်း၏စည်းမျဉ်းများဖြင့်အုပ်ချုပ်ရမည်။

အပိုဒ် ၄၆။ တတိယနိုင်ငံများအတွက်အခွင့်အရေးများပေးသည့်စာချုပ်များ
သို့မဟုတ်တတိယအဖွဲ့အစည်းများ

၁။ စာချုပ်ပါ ၀ င်သူများကရည်ရွယ်ထားပါကတတိယနိုင်ငံအားစာချုပ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်မှရရှိသည့်
ထိုအခွင့်အရေးကိုတတိယနိုင်ငံအားငှားသို့မဟုတ်ငှားပိုင်သည့်နိုင်ငံများအဖွဲ့သို့ပေးအပ်ရန်ပြဌာန်းချက်၊
သို့မဟုတ်အားလုံးသောပြည်နယ်များနှင့်တတိယနိုင်ငံကငှားအားသဘောတူသည်။ ယင်း၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုကာလရှည်ကြာစွာယူဆထားရမည်။
စာချုပ်မှ လွဲ၍ အခြားကိစ္စရပ်များ မလွဲ၍။

၂။ အကယ်၍ စာချုပ်တွင်ပါ ၀ င်သူများပါ ၀ င်ပါကစာချုပ်ပါပြဌာန်းချက်မှတတိယအဖွဲ့အစည်းအတွက်အခွင့်အရေးတစ်ခုပေါ်ပေါက်လာသည်
ထိုအခွင့်အရေးကိုတတိယအဖွဲ့အစည်းသို့ဖြစ်စေ၊
သက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများသို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းအားလုံးနှင့်တတိယအဖွဲ့အစည်းကသဘောတူသည်
ထို၊ ၎င်း၏သဘောတူညီချက်ကိုအဖွဲ့အစည်း၏စည်းမျဉ်းများဖြင့်အုပ်ချုပ်ရမည်။

၃။ အပိုဒ်နှင့်အညီအခွင့်အရေးကိုကျင့်သုံးသည်နှင့်သို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု
၁။ ၂ သည်သဘောတူစာချုပ်တွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်သို့မဟုတ်ယင်းတွင်ပြဌာန်းထားသည့်ယင်း၏လျှောက်ခန်းအတွက်အခြေအနေများကိုလိုက်နာရမည်
စာချုပ်နှင့်ကိုက်ညီမှု။

အပိုဒ် ၄၇။ တာဝန်ဝတ္တရားများသို့မဟုတ်အခွင့်အရေးများကိုရုပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်ပြုပြင်ခြင်း
တတိယနိုင်ငံများသို့မဟုတ်တတိယအဖွဲ့အစည်းများ၏

၁။ တတိယနိုင်ငံသို့မဟုတ်တတိယအဖွဲ့အစည်းအတွက်တာဝန်တစ်ခုပေါ်ပေါက်လာသောအခါ
ပုဒ်မ ၃၅ တွင်ပါ ၀ င်သူများ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်သာတာဝန်ကိုရုပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်ပြင်ဆင်ခြင်းပြုနိုင်သည်

စာမျက်နှာ ၉၉

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ - စာချုပ်များ

Translating...

၈၃

စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းနှင့်တတိယနိုင်ငံသို့မဟုတ်တတိယအဖွဲ့အစည်းတို့မှမဟုတ်လျှင်၎င်းတို့တွင်အခြားနည်းရှိကြောင်းဖော်ပြခြင်းမရှိပါသဘောတူတယ်။

ပုဒ်မနှင့်အညီတတိယနိုင်ငံသို့မဟုတ်တတိယအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအတွက်အခွင့်အရေးပေါ်ပေါက်လာသောအခါ ဥပဒေ၊ အကယ်၍ ပိုင်ခွင့်ရှိသည့်အခါကထိုအခွင့်အရေးကိုပါတိများမပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်ပြုပြင်ခြင်းမပြုနိုင်ပါ။ တတိယနိုင်ငံ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်မရဘဲပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်ပြုပြင်ခြင်းပြုလုပ်ရန်မရည်ရွယ်ပါ။ တတိယအဖွဲ့အစည်း။

၃။ စာချုပ်ပါအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏သဘောတူညီချက်သို့မဟုတ်တတိယအဖွဲ့အစည်း၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်၊ အထက်ပါအပိုဒ်များတွင်ပြဌာန်းထားသည့်အတိုင်း၎င်းအဖွဲ့အစည်း၏စည်းမျဉ်းများဖြင့်အုပ်ချုပ်ရမည်။

အပိုဒ် (၃၈)

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာထုံးစံမှတစ်ဆင့်တတိယအဖွဲ့အစည်းများ

ဆောင်းပါး ၃၄ မှ ၃၇ အရမည်သည့်အရာကမူစာချုပ်ပါ ၀ င်သောစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများအားစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများချမှတ်ခြင်းကိုထားဆီးထားသည်။ တတိယနိုင်ငံသို့မဟုတ်တတိယအဖွဲ့အစည်းသည်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏လေ့ထုံးတမ်းစည်းမျဉ်းများအရအသိအမှတ်ပြုရမည်။

အပိုဒ် ၄။ စာချုပ်များ၏ထူးခြားချက်နှင့်ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု

အပိုဒ် ၃၉။ စာချုပ်များကိုပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အထွေထွေစည်းမျဉ်း

၁။ စာချုပ်တစ်ခုကိုနှစ်ဖက်သဘောတူညီချက်ဖြင့်ပြင်ဆင်နိုင်သည်။ အပိုဒ် II မှာပြထားတဲ့စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေ စာချုပ်မှတစ်ဆင့်ပေးအပ်နိုင်သရွေ့မှအပထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီမှုကိုကျင့်သုံးရမည်။

၂။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏အပိုဒ် ၁ တွင်ပြဌာန်းထားသောသဘောတူညီချက်အပေါ်သဘောတူညီချက် ထိုအဖွဲ့အစည်း၏စည်းမျဉ်းများဖြင့်အုပ်ချုပ်ရမည်။

အပိုဒ် ၄၀။ ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်များကိုပြင်ဆင်ခြင်း

၁။ သဘောတူစာချုပ်မှတစ်စုံတစ်ရာမဟုတ်သောဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်များအားပြင်ဆင်ခြင်းသည်အစိုးရနှင့်သက်ဆိုင်သည်။ အောက်ပါအပိုဒ်အားဖြင့် ဖြေဆိုရမည်။

၂။ ပါတီများအားလုံးအကြားဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ကိုပြင်ဆင်ရန်အဆိုပြုချက်ကိုအကြောင်းကြားရမည်။ စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများအားလုံးနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းများအားလုံး၊ ပါ ၀ င်ခွင့်

(က) ဤအဆိုပြုချက်နှင့်စပ်လျဉ်း။ ဆောင်ရွက်ရမည့်အရေးယူမှုဆုံးဖြတ်ချက်၊

(ခ) သဘောတူစာချုပ်ကိုပြင်ဆင်ရန်အတွက်သဘောတူညီချက်ရယူခြင်းနှင့်ညှိနှိုင်းခြင်း။

၃။ စာချုပ်တွင်ပါ ၀ င်ခွင့်ရှိသည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတိုင်းသည်လည်းသက်ဆိုင်သည်။ ပြင်ဆင်သည့်အတိုင်းစာချုပ်တွင်ပါ ၀ င်ခွင့်ရှိသည်။

၄။ ပြင်ဆင်သောသဘောတူညီချက်သည်မည်သည့်ပြည်နယ်နှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းကိုမဆိုစည်းနှောင်ထားခြင်းမရှိပါ။ ပြင်ဆင်ရန်သဘောတူညီချက်တွင်ပါ ၀ င်ခြင်းမရှိသောစာချုပ်ပါ ၀ င်သော ဆောင်းပါး ၃၀၊ အပိုဒ် ၄ (ခ) သည်ဤပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းနှင့်သက်ဆိုင်သည်။

၅။ ၀ င်ရောက်ပြီးသည့်နောက်စာချုပ်တွင်ပါ ၀ င်သောပြည်နယ်သို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ ပြင်ဆင်ချက်သဘောတူညီချက်၏အင်အားသုံးသို့ဖြင့်ကွဲပြားခြားနားသောရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု၏ဖော်ပြချက်ကိုပျက်ကွက်ရမည်။ ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်း

(က) ပြင်ဆင်သည့်အတိုင်းစာချုပ်တွင်ပါ ၀ င်ရန်စဉ်းစားရမည်၊ နှင့်

(ခ) စာချုပ်တွင်ပါ ၀ င်သောမည်သည့်အဖွဲ့နှင့်မဆိုပြုပြင်မထားသောစာချုပ်ပါ ၀ င်သောအဖြစ်ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်။ အဆိုပါပြင်ဆင်ရေးသဘောတူညီချက်အားဖြင့်ချည်နှောင်လျက်။

အပိုဒ် ၄၁။ ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်များကိုပြုပြင်ရန်သဘောတူညီချက်များ

သာပါတီများ၏အချို့အကြား

၁။ ဘက်ပေါင်းစုံပါ ၀ င်သောသဘောတူစာချုပ်ပါ ၀ င်သောနှစ်ဦး သို့မဟုတ်နှစ်ဦး ထက်ပိုသောအဖွဲ့သည်ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအတွက်သဘောတူညီမှုကိုချုပ်ဆိုနိုင်သည်။ တစ်ဦး တည်းအကြားရှိသကဲ့သို့စာချုပ်

(က) ထိုကဲ့သို့သောပြုပြင်မှုမရှိမီဖြစ်နိုင်ခြေကိုစာချုပ်ကထောက်ပံ့ပေးသည်။ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ဧပြီဟင်းလဲခြင်းဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်အားစာချုပ်အရတားမြစ်ထားခြင်းမရှိပါ။

စာမျက်နှာ ၁၀၀

၈၄

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

(ဈ) စာချုပ်အရသတို့၏ပါတီများသည်သူတို့၏အခွင့်အရေးများစွာကိုမထိခိုက်ပါ။ သို့မဟုတ်၎င်းတို့၏တာဝန်ဝတ္တရားများ၏စွမ်းဆောင်ရည်

(ည) ပြဌာန်းချက်နှင့်မသက်ဆိုင်ပါ။

တစ်ခုလုံးအဖြစ်စာချုပ်များ၏အရာဝတ္ထုနှင့်ရည်ရွယ်ချက်၏ထိရောက်သောကွပ်မျက်။

၂။ အပိုဒ် ၁ (က) ပါ ၀ င်သောစာချုပ်တွင်ပြုပါက ၀ င်သောစာချုပ်များအနေဖြင့်ပါ ၀ င်သည်။ မေးခွန်းတစ်ခုအတွက်သဘောတူညီချက်နှင့်အတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုသူတို့ရရှိသည့်ချက်ကိုအခြားပါတီများအကြောင်းကြားရလိမ့်မည်။ ကပေးသောများအတွက်စာချုပ်မှပြုပြင်မှုမရှိ။

အပိုဒ် ၅ အရည်အချင်းပြည့်မီမှု၊ စည်းကမ်းနှင့်ဆိုင်ငံထားမှု

စာချုပ်များ၏လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှု၏

အပိုဒ် ၁။ အထွေထွေပြဌာန်းချက်များ

အပိုဒ် ၄၂။ စာချုပ်များ၏အင်အားခိုင်မာမှုနှင့်ဆက်လက်တည်ရှိမှု

၁။ စာချုပ်တစ်ခု၏တရားဝင်မှုသို့မဟုတ်နိုင်ငံတစ်ခုသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်သည် စာချုပ်တစ်ခုဖြင့်ချုပ်နှောင်ထားသောညီညာကိုသာ အသုံးပြု၍ စွပ်စွဲဖြစ်တင်ခံရနိုင်သည်။

၂။ သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုရပ်ဆိုင်းခြင်း၊ ၎င်းအားရွတ်ချခြင်းသို့မဟုတ်ပါတီတစ်ခုအားရုပ်သိမ်းခြင်းသည်ဖြစ်နိုင်သည်။ စာချုပ်ပါConvention ညာဉ်၏ပြဌာန်းချက်များသို့မဟုတ်Convention ညာဉ်ပါပြဌာန်းချက်များကြောင့်သာဖြစ်သည်။ The တူညီသောစည်းမျဉ်းတစ်ခုစာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေး၏ရပ်ဆိုင်းမှုသက်ဆိုင်သည်။

အပိုဒ် ၄၃။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေအရပြဌာန်းထားသောတာဝန်များ

လွတ်လပ်စွာစာချုပ်

သဘောတူစာချုပ်၏ပျက်ပြယ်မှု၊ ရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်ရွတ်ချခြင်း၊ ပါတီတစ်ခုမှပါတီမှရုပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ် ပစ္စုပ္ပန်ကွမ်းခြင်းသို့မဟုတ်၏လျှောက်လွှာ၏ရလဒ်အဖြစ်၎င်း၏လုပ်ငန်းလည်ပတ်ရပ်ဆိုင်းမှု

[illegible]

အပိုဒ် ၄၄

၁။ စာချုပ်တွင်ပါဝင်သောသို့မဟုတ်ပုဒ်မ ၅၆ အရပေါ်ပေါက်လာသောပါတီတစ်ခု၏ပြစ်တင်ရန်ပြောဆိုခြင်း...
သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုလုံးနှင့်သာသက်ဆိုင်သောသဘောတူစာချုပ်၏ဆောင်ရွက်မှုကိုရပ်ဆိုင်းခြင်းသို့မဟုတ်ဆိုင်းငံ့ခြင်း
အကယ်၍ စာချုပ်အရမဟုတ်လျှင်၊

၂။ စစ်ဆင်ရေးအားပျက်ပြယ်ခြင်း၊ ရပ်စဲခြင်း၊
 ပConvention ှာဉ်ပါအသ်အမှတ်ပြုစာချုပ်တစ်ခုသည်စာချုပ်တစ်ခုလုံးနှင့်သာသက်ဆိုင်သည့်
 အောက်ပါစာပိုဒ်များသို့မဟုတ်ဆောင်းပါး ၆၀ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းမှအပ။

၃။ အကယ်၍ မြေသည်သီးခြားပြဿနာနှင့်ချက်များနှင့်သာသက်ဆိုင်ပါက၎င်းနှင့်သက်ဆိုင်သောအရာများနှင့်သာသက်ဆိုင်သည်

(က) ဖော်ပြပါဝါကျများသည်သက်ဆိုင်သောစာချုပ်ပါကျန်စာချုပ်များနှင့်ခွဲခြားနိုင်သည်။

(ခ) စာချုပ်ပါသဘောတူစာချုပ်မူပေါ်ထွက်လာသော (သို့) ထိုဝါကျများကိုလက်ခံခြင်းသည်အခြားနည်းဖြင့်တည်ရှိသည့် စာချုပ်တစ်ခုလုံးအားချုပ်နှောင်ရန်အခြားပါတီသို့မဟုတ်ပါတီများ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်၏မရှိမဖြစ်အခြေခံမဟုတ်ပါ၊ နှင့်

(ဂ) စာချုပ်၏ကျန်အပိုင်းကိုဆက်လက်လုပ်ဆောင်ခြင်းသည်မမျှတပါ။

ပုဒ်မ ၄၉ နှင့် ၅၀ အရဖြစ်ပွားသောအခြေအနေများတွင်နိုင်ငံတော်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းကလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။
လိမ်လည်မှုသို့မဟုတ်အကျင့်ပျက်ခြစားမှုကိုသက်ရောက်သည်စာချုပ်တစ်ခုလုံးကိုရိုသေလေးစားစွာဖြစ်စေ၊
တစ်ဦးတည်းအထူးသဖြင့်ဝါကျရန်ဂရပ် ၃ ။

ပုဒ်မ ၅၁၊ ၅၂ နှင့် ၅၃ အရကျရောက်သောကိစ္စများတွင်စာချုပ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုခွဲခြားခြင်းမရှိပါ ခွင့်ပြုထားသည်။

စာမျက်နှာ ၁၀၁

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ - စာချုပ်များ

၈၅

အပိုဒ် (၄၅) ။

ဆုတ်ခွာသို့မဟုတ်စာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေးကိုဆိုင်းငံ့ထား

၁။ ပြည်နယ်တစ်ခုသည်တရားမဝ င်၊
ပုဒ်မ ၄၆ မှ ၅၀ သို့မဟုတ်ပုဒ်မ ၆၀ နှင့် ၆၂ အရစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းကိုဆိုင်းငံ့ထားလျှင်၊
ဖြစ်ရပ်မန်များကဲ့သို့တပြိုင်

(က) စာချုပ်သည်တရားဝင်ဖြစ်စေ၊ ဆက်လက်တည်ရှိနေသည်ဖြစ်စေဆက်လက်တည်ရှိကြောင်းအတိအလင်းသဘောတူပြီးဖြစ်လိမ့်မည်
အမှန်ဖြစ်နိုင်သည်အဖြစ်စစ်ဆင်ရေး၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ယင်း၏အပြုအမူအားဖြင့်ယင်း၏တရားဝင်မှုကိုသဘောတူလက်ခံသည်ဟုမှတ်ယူရမည် အမှုဖြစ်နိုင်သည်အတိုင်းစာချုပ်သို့မဟုတ်အင်အားသုံးသို့မဟုတ်စစ်ဆင်ရေးအတွက်၎င်း၏ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုအတွက်။

၂။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသည်၊
ပုဒ်မ ၄၆ မှ ၅၀ သို့မဟုတ်ပုဒ်မ ၆၀ အရစာချုပ်တစ်ခုကိုချုပ်ဆိုခြင်းမှဆုတ်ခွာခြင်းသို့မဟုတ်ဆိုင်ငံခြား
အကယ်ရုံ အချက်အလက်များကိုသတ်ပြမိလာလျှင်၊

(က) စာချုပ်သည် တရားဝင်ဖြစ်စေ၊ ဆက်လက်တည်ရှိနေသည်ဖြစ်စေ ဆက်လက်တည်ရှိကြောင်း အတိအလင်းသဘောတူပြီးဖြစ်လိမ့်မည်။
အမှုဖြစ်နိုင်သည့်အဖြစ်စစ်ဆင်ရေး၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) အရည်အချင်းရှိသောအဖွဲ့၏အပြုအမူအားဖြင့်၎င်းကိုရှိခြင်းဟုသတ်မှတ်ရမည်
ကြောင်းမြေပြင်မီဝန်အခွင့်အရေးကိုစွန့်လွှတ်။

TreaTieS ၏အပိုင်း 2. *invalidity*

အပိုဒ် ၄၆။ နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းဥပဒေ၏ပြဌာန်းချက်များနှင့်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများများချုပ်ဆိုရန်အရည်အချင်းနှင့်ပတ်သက်။ နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု

၁။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်၎င်း၏သဘောတရား၊ ပုဂ္ဂိုလ်ချုပ်ဆိုရုံသဘောတရားပြုချက်ကိုထုတ်ဖော်ပြသခြင်းအားအချက်အားတောင်းနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။
 စာချုပ်များကိုပျက်ပြယ်စေရန်လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၎င်း၏ပြည်တွင်းဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုဖောက်ဖျက်ခြင်း၊
 ထိုချိုးဖောက်မှုသည်ထင်ရှားပေါ်လွင်ပြီး၎င်း၏အခြေခံဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းများနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါကယင်း၏သဘောတရားပြုချက်သည်
 အရေးပါပုံ။

၂။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသည် ၄ ဦး၏သဘောတူညီပြုချက်ကိုက
စာချုပ်သည့်အချိန်အချင်းပြည့်ဝမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အဖွဲ့အစည်း၏စည်းမျဉ်းများကိုချိုးဖောက်ခြင်းအားဖြင့်ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်
ထိုချိုးဖောက်မှုကိုထင်ရှားစွာပြုမာနီဖက်နှင့် စည်းမျဉ်းတစ်ခုနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းဓမ္မိဝကစာချုပ်များကို၄ဦး၏သဘောတူညီပြုချက်ကိုပျက်ပြယ်စေသည်ဟုစောင့်ရှောက်ချက်ချနိုင်သည်
အခြေခံအရပ်ပေါ်စွာ

၃။ မည်သည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်မည်သည့်နိုင်ငံကိုမဆိုဓမ္မစိလျှောက်ကျကျသက်သေပြနိုင်လျှင်ချိုးဖောက်မှုတစ်ခုထင်ရှားသည် ပြည်နယ်များ၏ပုံမှန်အလေ့အကျင့်နှင့်အညီဒီကိစ္စကိုအတွက်သို့မဟာသို့ဖြစ်အဖွဲ့အစည်းက၊ သင်လျော်သောအပြန်ပြန်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ၊

အပိုဒ် ၄၇။ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခွင့်အာဏာအပေါ်အထူးကန့်သတ်ချက်များ

ပြည်နယ်တစ်ခုသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏သဘောတူညီချက်

ကိုယ်စားလှယ်တစ် ဦး၏အခွင့်အာဏာသည်ပြည်နယ်တစ်ခုသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာ၏သဘောတူသည့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြရန်ဖြစ်သည်။
တစ် ဦး သတ်သတ်မှတ်မှတ်စာချုပ်များအားဖြင့်ပြည်သူ့အခွင့်အာဏာကြားတစ် ဦး သတ်သတ်မှတ်မှတ်ကန့်သတ်မှုများသာလုပ်လုပ်ထားပြီး
ကြောင်းကန့်သတ်စောင့်ရှောက်မှုပြုမိကုန်ခြင်းဖြင့်တစ်စုံတစ်ရာပြုချက် invalidating အဖြစ်မဖြစ်နိုင်ပါ။
သဘောတူသတ်ချက်ကိုစေ့စပ်ညှိနှိုင်းသောနိုင်ငံများနှင့်ညှိနှိုင်းအစည်းများသို့အကြောင်းကြားခြင်းမခံရပါသကဲ့သို့ဖြစ်သည့်
မိမိအလိုကိုသိသောပြုချက်တော်ပြရန်။

အပိုဒ် ၄၈။ အများ

၁။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသို့စာချုပ်တစ်ခုခွင့်အမှားတစ်ခုကိုကျူးလွန်မှုအားပျက်ပြယ်စေနိုင်သည့် အကယ်၍ အမှားကုသခံရသည့်အချက်သို့မဟုတ်အခြေအနေနှင့်ကက်ဆိုင်ပါကစာချုပ်အရရှိပုံနှောင်ထားရန်သဘောတူစာချုပ်မည် သဘောတူစာချုပ်ကိုကျင့်ဆုံး။ ရှိစေဖြစ်လျှင်အသော်အခွင့်ရှိရန်အပြစ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းကိုတည်ရှိရန် ဤပြန်ပေးသို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်း၏သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုကိုစာချုပ်ပုံနှောင်ထားရမည်။

။ နိုင်ငံတော်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းမှပါဝင်ပါကအပိုဒ် ၁ ကိုအသုံးမပြုရ
 ၎င်း၏ကိုယ်ပိုင်အပြုအမူအားဖြင့်အမှားသို့မဟုတ်အခြေအနေများပြည်နယ်သို့မဟုတ်ထိုအဖွဲ့အစည်းကိုထားရန်ကဲ့သို့သောဖြစ်လျှင်
 ဖြစ်နိုင်ခြေအမှားတစ်ခု၏အသိပေးစာအပေါ် tion ။

စာမျက်နှာ ၁၀၂

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

၃။ စာချုပ်ပါစာလုံးများနှင့်သာသက်ဆိုင်သည့်အမှားတစ်ခုသည်၎င်း၏တရားဝင်မှုကိုမထိခိုက်ပါ။

80။ ထို့နောက်သက်ဆိုင်ပါသည်။

အပိုဒ် ၄၉

လိမ်လည်မှုဖြင့်သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုချုပ်ဆိုရန်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကသွေးဆောင်ခဲ့သည်။ စေ့စပ်ညှိနှိုင်းနေသောနိုင်ငံသို့မဟုတ်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏လိုင်းသည်လိမ်လည်မှုကို၎င်း၏ပျက်ပြယ်စေရန်ပြုလုပ်လိမ့်မည် စာချုပ်အားဖြင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရဖို့သဘောတူသည်။

အပိုဒ် ၅၀။ နိုင်ငံတော်ကိုယ်စားလှယ်၏အကျင့်ပျက်ခြစားမှု သို့မဟုတ်အပြုပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမှဖြစ်သည်

ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အပြုပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကအဘယ်သူ၏ခွင့်ပြုချက်ကိုဖော်ပြသည် စာချုပ်သည်၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်၏အကျင့်ပျက်ခြစားမှုအားဖြင့်တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ်ဝိုက်၊ ဖြစ်စေရယူထားခြင်းဖြစ်သည် စေ့စပ်ညှိနှိုင်းနေသည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအနေဖြင့်ထိုကဲ့သို့သောအကျင့်ပျက်ခြစားမှုများကို၎င်းအား၎င်း၏ပျက်ပြယ်မှုကိုပျက်ပြားစေနိုင်သည် စာချုပ်အားဖြင့်ချည်နှောင်လျက်ခံရဖို့စေလွှတ်ခဲ့သည်။

အပိုဒ် ၅၁။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမှဖြစ်စေ၊ အပြုပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏ကိုယ်စားလှယ်ကိုဖြစ်စေမီးအားပေးခြင်း

နိုင်ငံသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသဘောတူစာချုပ်တစ်ခုဖြင့်ချုပ်ဆိုထားသည့်ဖော်ပြချက် ထိုပြည်နယ်၏ကိုယ်စားလှယ်သို့မဟုတ်ထိုအဖွဲ့အစည်း၏အတင်းအကျပ်အားဖြင့်ဝယ်ယူခဲ့သည် သူ့ကိုဆန့်ကျင်ညွှန်ကြားလုပ်ရပ်များသို့မဟုတ်ခြိမ်းခြောက်မှုများမှတဆင့်မည်သည့်ဥပဒေရေးရာအကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိဘဲဖြစ်ရလိမ့်မည်။

အပိုဒ် ၅၂။ နိုင်ငံတော်သို့မဟုတ်အပြုပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏မီးအားပေးမှု အင်အားသုံးခြိမ်းခြောက်မှုသို့မဟုတ်အသုံးပြုမှုအားဖြင့်

အကယ်၍ အင်အားအသုံးပြုမှုကိုခြိမ်းခြောက်ခြင်းသို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့်၎င်းကိုနိဂုံးချုပ်လျှင်စာချုပ်တစ်ခုသည်ပျက်ပြယ်သွားသည် ကုလသမဂ္ဂ၏ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းစဉ်အပြုပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏အခြေခံမူများ။

အပိုဒ် (၅၃)

အထွေထွေနိုင်ငံတကာဥပဒေ (ius cogens)

အကယ်၍ ၎င်းသည်နိဂုံးချုပ်သည့်အချိန်တွင်၎င်းသည်ယေဘုယျအားဖြင့်သာမန်စံသတ်မှတ်ချက်နှင့်ဆန့်ကျင်လျှင်စာချုပ်တစ်ခုသည်ပျက်ပြယ်သည် နိုင်ငံတကာဥပဒေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်၊ အမျိုးသားဥပဒေသည်နိုင်ငံတကာ၏အပြုပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအသိုင်းအဝိုင်းမှလက်ခံပြီးအသိအမှတ်ပြုသောစံတစ်ခုဖြစ်သည် အဘယ်သို့မျှမ derogation ခွင့်ပြုထားတုံ့ပြန်မှုများကိုဆက်တွဲအားဖြင့်ပြုပြင်မွမ်းမံနိုင်သည့်ကနစ်အဖြစ် တူညီသောလက္ခဏာရှိသည့်အထွေထွေနိုင်ငံတကာဥပဒေ၏။

အပိုဒ် ၃။ Treaties ၏စစ်ဆင်ရေး၏ Termination နှင့် Suspension

အပိုဒ် (၅၄)

ပါတီများ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်

စာချုပ်ကိုဖျက်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်ပါတီတစ်ခုအားရုပ်သိမ်းခြင်းသည်ဖြစ်နိုင်သည်။

(က) စာချုပ်ပါ provisions ၊ ဌာနချက်များနှင့်အညီ၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီးနောက်ပါတီအားလုံး၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်အချိန်မရွေး၊ ကန့်သတ်ချက်မရှိဘဲအဖွဲ့အစည်းများ။

အပိုဒ် ၅၅။ အောက်ပါဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်တွင်ပါဝင်သူများအားလျော့ချခြင်း အင်အားသုံးသို့၎င်း၏ entry ကိုများအတွက်လိုအပ်သောအရေအတွက်က

အကယ်၍ စာချုပ်တွင်အခြားအရာများမှပြဌာန်းထားခြင်းမရှိပါကဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်သည်အကြောင်းပြချက်ဖြင့်သာအဆုံးသတ်ခြင်းမဟုတ်ပါ ပါတီများ၏နံပါတ်သည်၎င်း၏အင်အားဖြည့်တင်းရန်လိုအပ်သောအရေအတွက်အောက်တွင်ကျဆင်းသည်ဟူသောအချက်၏။

စာမျက်နှာ ၁၀၃

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ - စာချုပ်များ

၈၇

အပိုဒ် ၅၆။ ပါဝင်သည့်စာချုပ်ကိုငြင်းဆိုခြင်းသို့မဟုတ်ရုပ်သိမ်းခြင်း ရပ်စဲခြင်း၊ ရွတ်ချခြင်းသို့မဟုတ်ရုပ်သိမ်းခြင်းနှင့်ပတ်သက်သောပြဌာန်းချက်မရှိပါ

၁။ ရပ်စဲခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပြဌာန်းချက်မပါဝင်သောစာချုပ်တစ်ခု ရွတ်ချခြင်းသို့မဟုတ်ဆုတ်ခွာခြင်းအတွက်

(က) ပါတီများက denunciation သို့မဟုတ်ဖြစ်နိုင်ခြေကိုဝန်ခံရန်ရည်ရွယ်ကြောင်းတည်ထောင်ခဲ့ပြီး မဲဆန္ဒ၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ရွတ်ချခြင်းသို့မဟုတ်ရုပ်သိမ်းခြင်းကိုသဘောတူစာချုပ်၏သဘောသဘာဝအရဆိုလိုနိုင်သည်။

၂။ ပါတီတစ်ခုသည်မိမိတို့အားရွတ်ချရန်သို့မဟုတ်ပယ်ဖျက်ရန်အတွက်၎င်း၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ၁၂ လထက်မနည်းကြိုတင်အသိပေးအကြောင်းကြားရမည်။ အပိုဒ် ၂။ အောက်မှာစာချုပ်ကနေဆွဲပါ။

အပိုဒ် ၅၇။ စာချုပ်ပါသဘောတူညီချက်ကိုဆိုင်းငံ့ထားခြင်း

ယင်း၏ပြဌာန်းချက်သို့မဟုတ်ပါတီများ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်

ပါတီများအားလုံးသို့မဟုတ်ပါတီတစ်ခုနှင့်သက်ဆိုင်သောစာချုပ်တစ်ခု၏လုပ်ဆောင်မှုကိုဆိုင်းငံ့ထားနိုင်သည်

(က) စာချုပ်ပါ provisions ၊ ဌာနချက်များနှင့်အညီ၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီးနောက်ပါတီအားလုံး၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်အချိန်မရွေး၊ ကန့်သတ်ချက်မရှိဘဲအဖွဲ့အစည်းများ။

အပိုဒ် ၅၈။ ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုမှုအားဆိုင်းငံ့ထားခြင်း သာပါတီများ၏အချို့အကြားသဘောတူညီချက်အားဖြင့်

၁။ ဘက်ပေါင်းစုံပါဝင်သောသဘောတူစာချုပ်ပါဝင်သောပါတီနှစ်ခု (သို့) နှစ်ခုသည်ဆိုင်းငံ့ထားရန်သဘောတူစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုနိုင်သည် သဘောတူစာချုပ်ပါ provisions ၊ ဌာနချက်များကိုယာယီဖြစ်စေ၊ သူတို့အချင်းချင်းအကြားဖြစ်စေ -

(က) ထိုကဲ့သို့သောဆိုင်းငံ့မှု၏ဖြစ်နိုင်ခြေစာချုပ်အားဖြင့်ထောက်ပံ့ပေး၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ဤဆိုင်းငံ့ထားမှုကိုစာချုပ်ကတားမြစ်ထားခြင်းမရှိပါ။

(ဈ) စာချုပ်အရသူတို့၏ပါတီများသည်သူတို့၏အခွင့်အရေးများခံစားခွင့်ကိုမထိခိုက်ပါ သို့မဟုတ်၎င်းတို့၏တာဝန်ဝတ္တရားများ၏စွမ်းဆောင်ရည်

အပိုဒ် ၂ (၂) စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းသည် မူလမဟုတ်လျှင် ၂. စာချုပ်မဟုတ်ရင်ထောက်ပံ့ပေး ပါတီများအတွက် မေးခွန်းတစ်ခုကိုသဘောတူညီချက်ကောက်ယူရန်သို့တို့၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်သို့တို့အား၏အခြားပါတီများအကြောင်းကြားရလိမ့်မည် သို့တို့ဆိုင်ငံထားရန်ရည်ရွယ်ထားသောစစ်ဆင်ရေး၏စာချုပ်များ၏ပြဌာန်းချက်။

အပိုဒ် ၅၉။ စာချုပ်တစ်ခုကိုချုပ်ဆိုခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်ဆိုင်းခြင်း
နောက်ပိုင်းစာချုပ်၏နိဂုံးချုပ်အားဖြင့်ဆိုလို

Translating...

၁။ စာချုပ်ပါ ဝ င်သွားလုံးကနောက်ဆက်တွဲစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုပါကစာချုပ်ကိုရပ်စဲသည်ဟုမှတ်ယူရမည်။
တူညီသောဘာသာရပ်ကိစ္စမှ inq နှင့်:

(က) နောက်ပိုင်းသဘောတူညီမှုမပေါ်ထွက်လာသောသို့မဟုတ်ပါတီများကင်းအားရည်ရွယ်ထားကြောင်းဖော်ပြသည်
ဒီကိစ္စကိုဒီစာချုပ်အရအုပ်ချုပ်သင့်တယ်။ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) နောက်ပိုင်းစာချုပ်ပါပြဌာန်းချက်များသည်အစောပိုင်းစာချုပ်များနှင့်ကိုက်ညီမှုမရှိပါ
သဘောတူစာချုပ်နှစ်ခုသည်တစ်ချိန်တည်းတွင်လျှောက်ထားနိုင်ခြင်းမရှိပါ။

။ အစောပိုင်းစာချုပ်အားသဘောတူလက်မှတ်ရေးထိုးမှုသာလျှင်လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုအားဆိုင်ငံထားသည်ဟုမှတ်ယူရမည်
နောက်ပိုင်းတွင်စာချုပ်သို့မဟုတ်ထိုကဲ့သို့သောပါတီများ၏ရည်ရွယ်ချက်ကိုခွဲခြားမဟုတ်ရင်ထုတ်ပေးသည်။

အပိုဒ် ၆၀။ စာချုပ်တစ်ခုကိုချုပ်ဆိုခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်ဆိုင်းခြင်း
ယင်း၏ဖောက်ဖျက်မှု၏အကျိုးဆက်အဖြစ်

၁။ နှစ် ဦး နှစ်ဖက်သဘောတူစာချုပ်ကိုနှစ် ဦး နှစ်ဖက်သဘောတူစာချုပ်ချိုးဖောက်ခြင်းသည်အခြားတစ်ခုအားသဘောတူခွင့်ပြုသည်
သဘောတူစာချုပ်ကိုရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုကိုလုံးလုံးဖြစ်စေ၊

နှစ်ဖက်စလုံးကသဘောတူစာချုပ်ကိုနှစ်ဖက်စလုံးမှချိုးဖောက်သည်မှာ -

စာမျက်နှာ ၁၀၄

၈၈

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

(က) စာချုပ်များ၏လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုကိုလုံး ဝ ရပ်ဆိုင်းရန်တညီတညွတ်တည်းသဘောတူညီမှုဖြင့်အခြားအဖွဲ့များ
ဖြစ်စေတစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်စေငြိမ်းကိုအဆုံးသတ်ရန်ဖြစ်စေ -

(ဈ) မိမိကိုယ်တိုင်နှင့်ပျက်ကွက်သောနိုင်ငံသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအကြားဆက်ဆံရေးတွင်
အဖွဲ့အစည်း ဒါမှမဟုတ်

(ii) အားလုံးပါတီများအကြားအဖြစ်;

(ခ) ချိုးဖောက်မှုကြောင့်အထူးသက်ရောက်မှုရှိသည်ဟုတစ်ခုသည်ငြိမ်းအားအပ်ရေတာကိုဆိုင်ငံရန်အကြောင်းပြချက်တစ်ခုအဖြစ်သတ်မှတ်ရန်
ကိုယ်တိုင်နှင့်ပျက်ကွက်သောပြည်နယ်သို့မဟုတ်အကြားဆက်ဆံရေးအတွက်တစ်ခုလုံးသို့မဟုတ်တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအတွက်စာချုပ်များ၏ tion
အမျိုးသားအဖွဲ့အစည်း။

(ဂ) ပျက်ကွက်သောပြည်နယ်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း မလွဲ၍ အခြားမည်သည့်ပါတီကိုမဆိုအသုံးပြုရန်
လေးစားမှုနှင့်အတူစာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုလုံးသို့မဟုတ်တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအတွက်ဆိုင်ငံများအတွက်မြေပြင်အဖြစ်ချိုးဖောက်
အကယ်၍ စာချုပ်သည်ပါတီတစ်ခုပြဌာန်းထားသည့်ပြဌာန်းချက်များကိုဖောက်ဖျက်ခြင်းကိုသို့သောဓာတ်ကောင်ဖြစ်ခဲ့လျှင်သူဟာသူကိုယ်တိုင်ဖြစ်သည်
အောက်မှာငြိမ်း၏တာဝန်ဝတ္တရား၏နောက်ထပ်စွမ်းဆောင်ရည်မှလေးစားမှုနှင့်အတူပါတီများ၏အနေအထားကိုပြောင်းလဲစေပါသည်
စာချုပ်။

၃။ ဤဆောင်းပါး၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်စာချုပ်ကိုရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာဖောက်ဖျက်ခြင်းတွင် -

(က) ပConvention ှာညီပါခွင့်မပြုသည့်စာချုပ်ကိုငြိမ်းပယ်ခြင်း၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) အရာ ဝ ဣသို့မဟုတ်ရည်ရွယ်ချက်အောင်မြင်ရန်မရှိမဖြစ်လိုအပ်သောပြဌာန်းချက်တစ်ခုကိုဖောက်ဖျက်ခြင်း
စာချုပ်။

၄။ အထက်ဖော်ပြပါစာပိုဒ်များသည်သက်ဆိုင်သောစာချုပ်ပါပြဌာန်းချက်များနှင့်သက်ဆိုင်သည့်
တစ်ဖောက်ဖျက်၏ဖြစ်ရပ်။

၅။ အပိုဒ် ၁ မှ ၃ သည်လူ့ကိစ္စကွယ်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သောပြဌာန်းချက်များနှင့်မသက်ဆိုင်ပါ
လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်များတွင်ပါ ဝ င်သည်
ထိုကဲ့သို့သောစာချုပ်များကကွယ်စေင်ရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များဆန့်ကျင်လက်စားချေ၏။

အပိုဒ် ၆၁ စွမ်းဆောင်ရည်၏မဖြစ်နိုင် supervening

၁။ ပါတီတစ်ခုသည်သဘောတူစာချုပ်ကိုရပ်ဆိုင်းရန်သို့မဟုတ်အကြောင်းပြချက်အဖြစ်ဆောင်ရွက်ရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်းပြောဆိုနိုင်သည်
မဖြစ်နိုင်တာဖြစ်တမ်းပျောက်ကွယ်သို့မဟုတ်ပျက်စီးခြင်းကနေဖြစ်ပေါ်လာမယ်ဆိုရင်ဒါကနေဆုတ်ခွာ
စာချုပ်များ၏ကွပ်မျက်မှုအတွက်မရှိမဖြစ်အရာတစ်ခု။ မဖြစ်နိုင်တာကယာယီသာဖြစ်မယ်ဆိုရင်ဖြစ်နိုင်တယ်
သာစာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေးဆိုင်ငံများအတွက်မြေပြင်အဖြစ်မဖြစ်၏။

။ ပါတီတစ်ခုသည်ရပ်တန့်ရန်အကြောင်းပြချက်တစ်ခုအဖြစ်စွမ်းမရှိခြင်းကိုမဖြစ်နိုင်ပါ။
မဖြစ်နိုင်လျှင်ချိုးဖောက်မှု၏ရလဒ်ဖြစ်ပါကစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုခြင်းမှဆုတ်ခွာခြင်းသို့မဟုတ်ဆိုင်ငံခြင်း
ထိုပါတီမှစာချုပ်အရတာဝန်ရှိသည်သို့မဟုတ်အခြားနိုင်ငံတကာကြွေးတင်နေသည့်တာဝန်ဝတ္တရားတစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်သည်
စာချုပ်ပါအခြားပါတီများမှ။

အပိုဒ် ၆၂။ အခြေအနေများ၏အခြေခံပြောင်းလဲမှု

၁။ တည်ရှိနေသောသူများနှင့်ပတ်သက်သောအခြေခံကျသောပြောင်းလဲမှု
သဘောတူစာချုပ်ဆိုသည်အချိန်နှင့်ပါတီများကကြိုတင်မမြင်နိုင်သည့်အချိန်ကိုမဖြစ်နိုင်ပါ
စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းမှရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်သိမ်းခြင်း၏အကြောင်းပြချက်အဖြစ်

(က) ထိုအခြေအနေများ၏တည်ရှိမှုသည်သဘောတူညီချက်၏မရှိမဖြစ်အခြေခံဖြစ်သည်
ပါတီများကိုစာချုပ်အရချည်နှောင်ရမည်။ နှင့်

(ခ) အပြောင်းအလဲ၏အကျိုးသက်ရောက်မှုမှာဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရမည့်တာ ဝ န် ဝ ဣရားများကိုပြောင်းလဲရန်မှာအခြေခံအားဖြင့်ဖြစ်သည်။
စာချုပ်အောက်မှာဖွဲ့စည်းခဲ့။

။ အခြေခံကျသောပြောင်းလဲမှုအခြေအနေများကိုရပ်စဲရန်သို့မဟုတ်အကြောင်းပြချက်အဖြစ်အသုံးမပြုပါ
နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ထက်ပိုသောပြည်နယ်များနှင့်တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများအကြားသဘောတူစာချုပ်မှရပ်သိမ်းခြင်း
အကယ်၍ စာချုပ်သည်နယ်နိမိတ်ကိုသတ်မှတ်ပါက။

၃။ အခြေခံကျသောအခြေအနေများပြောင်းလဲခြင်းကိုရပ်တန့်ရန်အကြောင်းပြချက်အဖြစ်အသုံးမပြုပါ
အကယ်၍ အခြေခံကျသောပြောင်းလဲမှုသည်ပါတီမှတောင်းဆိုသောချိုးဖောက်မှု၏ရလဒ်ဖြစ်လျှင်စာချုပ်မှနှုတ်ထွက်ခြင်း
ငြိမ်းသည်စာချုပ်ပါတာဝန်ဝတ္တရားတစ်ခုခုသို့မဟုတ်အခြားနိုင်ငံတကာကြွေးတင်နေသည်
စာချုပ်ပါပါတီ။

စာမျက်နှာ ၁၀၅

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ - စာချုပ်များ

၈၉

၄။ အကယ်၍ အထက်ပါစာပိုဒ်များအရပါတီသည်ပတ်ဝန်းကျင်၏အခြေခံကျသောပြောင်းလဲမှုကိုတောင်းဆိုနိုင်သည်။ ရပ်တည်ချက်သည်သဘောတရားချုပ်တစ်ခုမှရပ်ဆိုင်းခြင်းသို့မဟုတ်ဆုတ်ခွာရန်အကြောင်းပြချက်တစ်ခုဖြစ်ပြီး၎င်းသည်အပြောင်းအလဲကိုမှီခိုနိုင်သည့် စာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေးဆိုင်ရာများအတွက်မြေပြင်။

အပိုဒ် (၆၃) Translating...
အပေးအယူသဘောတရားချုပ်တစ်ခုတွင်ပါဝင်သောနိုင်ငံများအကြားသံတမန်ရေးရာ (သို့) ကောင်စစ်ဝန်ဆိုင်ရာဆက်ဆံရေးပြုတ်တောက်ခြင်း နှစ်သို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များနှင့်တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများသည်တရားဝင်ဆက်ဆံရေးကိုမထိခိုက်ပါ ထိခိုက်နိုင်မှုများအကြားသံတမန်ရေးရာဖြစ်စေ၊
sular ဆက်ဆံရေးစာချုပ်များ၏လျှောက်လွှာများအတွက်မရှိမဖြစ်ဖြစ်ပါတယ်။

အပိုဒ် ၆၄ နိုင်ငံတကာဥပဒေ (jus cogens)
အကယ်၍ ယေဘုယျအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏ပြဌာန်းချက်အသစ်တစ်ခုပေါ်ထွက်လာပါက၊
ကြောင်းစံနှင့်အတူပထမဦးစွာပျက်ပြယ်ဖြစ်လာပြီးအဆုံးသတ်ထားသည်။

အပိုဒ် ၄ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း
အပိုဒ် ၆၅။ တရားမဝင်ခြင်း။
ဆုတ်ခွာသို့မဟုတ်စာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေး၏ရပ်ဆိုင်းမှု
၁။ ပConvention ညာဉ်ပါပြုစုခြင်းများအရအမှားတစ်ခုခုကိုကျူးလွန်သောပါတီတစ်ခု သဘောတရားချုပ်တစ်ခု၏တရားဝင်မှုကိုပြစ်တင်ရုံတစ်ခုစာချုပ်တစ်ခုသို့မဟုတ်အကြောင်းပြချက်တစ်ခုဖြင့်ချည်နှောင်ထားရန်၎င်း၏သဘောတူညီချက်သည် ၎င်းကိုစွန့်လွှတ်ခြင်း။ ဆုတ်ခွာခြင်းသို့မဟုတ်လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုကိုဆိုင်ခြင်းသည်အခြားပါတီများအားယင်း၏ပြောဆိုချက်ကိုအကြောင်းကြားရမည်။ အဆိုပါအသစ်စာချုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ယူဆရန်အဆိုပြုထားအတိုင်းအတာညွှန်ပြရလိမ့်မည် အကြောင်းပြချက်။
၂။ အထူးအရေးကြီးစွာရပ်များမှအပကျန်သည့်အချိန်ကာလကုန်ဆုံးပြီးနောက်၊ အကြောင်းကြားစာကိုလက်ခံရရှိပြီးနောက်သုံးလအကြာတွင်မည်သည့်ပါတီမပါဘဲမကန့်ကွက်ခြင်းမရှိခဲ့ပါ အဓိကကြောငြာစာထုတ်ပြန်ခြင်းသည်ပုဒ်မ ၆၇ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းပြုလုပ်နိုင်သည် အဆိုပြုထား
၃။ သို့သော်အခြားပါတီတစ်ခုမှကန့်ကွက်မှုရှိပါကပါတီများအနေဖြင့်အဖြေရမည် ကုလသမဂ္ဂဝthe ညာဉ်စာတမ်း၏အပိုဒ် ၃၃ တွင်ဖော်ပြထားသည့်နည်းများမှတစ်ဆင့်။
၄။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမှထုတ်ပြန်သောအသိပေးချက် (သို့) ကန့်ကွက်မှုကိုအုပ်ချုပ်ရမည် ကြောင်းအဖွဲ့အစည်း၏စည်းမျဉ်းများ။
၅။ အထက်ဖော်ပြပါစာပိုဒ်များတွင်မည်သည့်အရာကမျှပါတီများ၏အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်များကိုမထိခိုက်စေရ အငြင်းပွားမှုများဖြေရှင်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပါတီများအားအာဏာသက်ရောက်စေသည့်provisions နှစ်ချက်များအရ။
၆။ ပုဒ်မ ၄၅ ကိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိဘဲနိုင်ငံတော်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမရှိပါ ယင်းကအပိုဒ် ၁ မှာသတ်မှတ်ထားတဲ့အကြောင်းကြားစာထိကဲ့သို့သောအောင်ကနေတားဆီးလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ အခြားပါတီတစ်ခုအားစာချုပ်၏စွမ်းဆောင်ရည်ချက်ကိုတောင်းဆိုခြင်းသို့မဟုတ်၎င်းအားချိုးဖောက်သည်ဟုစွပ်စွဲခြင်း။

အပိုဒ် ၆၆။ တရားရေးဆိုင်ရာဖြေရှင်းမှု၊ ခုံသမာဓိဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့်ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ
၁။ ပုဒ်မ ၆၅ အပိုဒ် ၃ အရမည်သည့်အဖြေကိုမှတစ်ဆင့်နှုတ်ကာလအတွင်းဖြေရှင်းနိုင်ခြင်းမရှိပါ ကန့်ကွက်ခြင်းပေါ်ပေါက်သည်နေ့မှလပေါင်းများစွာနောက်၊
lowing အပိုဒ်နောက်တော်သို့လိုက်ကြလိမ့်မည်။
လျှောက်ထားခြင်းသို့မဟုတ်ပုဒ်မ ၅၃ (သို့) ၆၄ ၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်နှင့် ပတ်သက်၍ အငြင်းပွားမှုနှင့်စပ်လျဉ်း။ -
(က) နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များနှင့်အငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်ပါကစာဖြင့်ရေးသား။ လျှောက်ထားနိုင်သည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုအတွက်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးသို့အငြင်းပွားမှုကိုတင်ပြခြင်း။
(ခ) နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောအငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်ပတ်သက်ပါက၊ ပါတီများအနေဖြင့်ပြည်နယ်သည်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံမှလွဲအပ်ပါကတောင်းဆိုနိုင်သည်။ အထွေထွေညီလာခံသို့မဟုတ်လုံခြုံရေးကောင်စီသို့မဟုတ်သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ အငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်ပြီးအပိုဒ်ခွဲအရလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသောအမျိုးသားအဖွဲ့အစည်း

စာမျက်နှာ ၁၀၆

၉၀ ၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ
ကုလသမဂ္ဂဝthe ညာဉ်စာတမ်း၏ ၅၆။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံး၏အကြံပေးအမြင်တောင်းခံရန် တရားရုံး၏ပြဌာန်းချက်အပိုဒ် ၆၅ နှင့်အညီတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်၊
(ဂ) အသိခွင့်ပြုထားသောကုလသမဂ္ဂသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းဖြစ်ပါက ကုလသမဂ္ဂဝthe ညာဉ်စာတမ်း၏အပိုဒ် ၉၆ သည်အငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်သောကြောင့်၎င်းသည်တောင်းဆိုနိုင်သည့် ပြဌာန်းချက်ပုဒ်မ ၆၅ အရအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံး၏အကြံပေးအမြင် တရားရုံး၏၊
(ဃ) ပါလျှင်ပုဒ်မခွဲ (ကအတွက်ရည်ညွှန်းသောသူတို့အားထက်အခြားအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းက ကင) ပါတီဖြစ်ပါတယ် အငြင်းပွားမှုအတွက်၎င်းသည်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမှတစ်ဆင့်သတ်မှတ်ထားသောလုပ်ထုံးလုပ်နည်းအတိုင်းလိုက်နာဆောင်ရွက်နိုင်သည် ပုဒ်မခွဲ (ခ) တွင်း၊
(င) ပုဒ်မခွဲ (ကညီပေးသောအကြံပေးအမြင် ခ)၊ (ဂ) သို့မဟုတ် (ဃ) အဖြစ်လက်ခံမည် သက်ဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုအတွက်ပါတီအားလုံးအားဖြင့်အဆုံးအဖြတ်၊
(၇) ပုဒ်မခွဲအောက်မှာတောင်းဆိုချက် (မယ်ဆိုရင် ခ)၊ (ဂ) သို့မဟုတ် (ဃ တရားရုံးသည်တစ်ဦးအကြံပေးအဖွဲ့ထင်မြင်ချက်များအတွက်) ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ၊ အငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်သူတစ်ဦး သည်အခြားပါတီထံသို့စာရေးသားအကြောင်းကြားခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ နောက်ဆက်တွဲပါprovisions နှစ်ချက်များနှင့်အညီခုံသမာဓိဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုတင်ပြရမည်။
vention ။
၃။ အပိုဒ် ၂ ပါprovisions နှစ်ချက်များသည်အငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်သူအားလုံး မလွဲ၍ လွဲမှားသည် ဘုံသဘောတူညီချက်အားဖြင့်အပိုဒ်အပါအဝင်ခုံသမာဓိလုပ်ထုံးလုပ်နည်းမှအငြင်းပွားမှုတင်ပြရန်သဘောတူသည့် ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ပစ္စည်း၏နောက်ဆက်တွဲတွင်သတ်မှတ်ထားသောတစ်ခု။
၄။ မည်သည့်အနုပညာကိုမဆိုလျှောက်ထားခြင်းသို့မဟုတ်အနက်ဖွင့်ဆိုခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အငြင်းပွားမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ပConvention ညာဉ်၏ပုဒ်မ ၅၃ နှင့် ၆၄ မလွဲ၍ အပိုဒ် ၅ တွင်ပါဝင်သောအဖွဲ့အစည်းများသည်၊ အငြင်းပွားမှုသည်ကုန်ပစ္စည်းရင်း၏နောက်ဆက်တွဲတွင်သတ်မှတ်ထားသောပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးလုပ်ထုံးလုပ်နည်းကိုဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည့် ထိုတောင်းဆိုချက်ကိုကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံတင်ပြခြင်း။

အပိုဒ် ၆၇။ မမှန်ကန်ကြောင်းကြေငြာခြင်း။
တစ်ဦး စာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေးကိုဆိုင်းငံ့ထား
၁။ အပိုဒ် ၆၅။ အပိုဒ် ၁ အရပေးအပ်သောအကြောင်းကြားစာကိုစာဖြင့်ရေးသားရမည်။
၂။ မမှန်ကန်တဲ့ကြေငြာချက်၊ ရပ်စဲခြင်း။
စာချုပ်ပါarticle နှစ်ချက်များသို့မဟုတ်ပုဒ်မ ၆၅ အပိုဒ် ၂၊ ၃ အပိုဒ်များနှင့်အညီစာချုပ်တစ်ခုကိုသယ်ဆောင်ရမည် အခြားပါတီများမှဆက်သွယ်ထားတဲ့တူရိယာမှတစ်ဆင့်ထွက်၊ ကနေထွက်ရှိတဲ့တူရိယာ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကိုနိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ၊ အစိုးရအကြီးအကဲသို့မဟုတ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးကလက်မှတ်မထိုးပါ။ အာဏာကိုအပြည့်အဝ ထုတ်လုပ်ရန်တောင်းဆိုခြင်းကိုဆက်သွယ်သောနိုင်ငံတော်ကိုယ်စားလှယ်ကိုခေါ်နိုင်သည်အကယ်

ထိုသို့အသုံးပြုခြင်းဖြင့်စစ်ဆေးမှုအစဉ်အတွင်းအချိန်မီစာလွှာများဖြစ်သည်။

အပိုဒ် ၆၈

ဆောင်းပါးများ 65 နှင့် 67 အတွက်ထောက်ပံ့ပေးခဲ့သည်။

ဆောင်းပါး ၆၅၊ ၆၇ တွင်ဖော်ပြထားသောအသိပေးချက်သို့မဟုတ်စာချုပ်စာတမ်းများကိုအချိန်မီစာလွှာများအဖြစ်အသုံးပြုနိုင်သည်။
ဒါကြောင့်အကျိုးသက်ရောက်မှုကြာပါသည်။

အပိုဒ် ၅ အဆိုပါ invalidity, Termination ၏ Consequences
Treaty ၏ operation သို့မဟုတ် Suspension

အပိုဒ် ၆၉။ စာချုပ်တစ်ခု၏ပျက်ကွက်မှု၏အကျိုးဆက်များ

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအရမသန်စွမ်းသောစာချုပ်သည်ပျက်ပြယ်သည်။ The
ပျက်ပြယ်စာချုပ်ပြဌာန်းချက်များသည်တရား ဝ င်အင်အားမရှိပါ။

၂။ အကယ်၍ ပြုမူဆောင်ရွက်မှုများသည်ထိုကဲ့သို့သောစာချုပ်အပေါ် မှီခိုမှုပြုပါက -

(က) ပါတီတစ်ခုချင်းစီအ နေပြင်အခြားနှစ်ဖက်ပါတီအချင်းချင်းအပြန်အလှန်ဆက်ဆံရေးတွင်တတ်နိုင်သမျှတည်ထောင်ရန်တောင်းဆိုနိုင်သည်။
အဆိုပါလုပ်ရပ်များပျော်မြေမခံရပါလျှင်တည်ရှိကြလိမ့်မယ်လို့အနေအထား tions;

(ခ) မသန်စွမ်းမှုကိုမကျူးလွန်စီကောင်းသောလုပ်ရပ်များအားတရားမ ဝ င်ဟုမသတ်မှတ်ပါ။
အကြောင်းပြချက်ဖြင့်သာစာချုပ်များ၏တရားဝင်မှု၏။

စာမျက်နှာ ၁၀၇

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ - စာချုပ်များ

၉၁

ပုဒ်မ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁။ အရကျခံရသည့်ကိစ္စများတွင်အပိုဒ် ၂ သည်၎င်းနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါ။
လိမ့်လည်ခြင်း။ အကျင့်ပျက်ခြစားမှုသို့မဟုတ်အတင်းအကျပ်စေခိုင်းခံရသည့်ပါတီဖြစ်သည်။

၄။ အထူးသဖြင့်နိုင်ငံတစ်ခုသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်သည်တရားမ ဝ င်ပါက
ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူစာချုပ်များဖြင့်ချည်နှောင်ထားသောအဖွဲ့အစည်းကိုအထက်ပါစည်းမျဉ်းများအကြားဆက်နွယ်မှုတွင်အကျိုးဝင်သည်
ကြောင်းပြည်နယ်သို့မဟုတ်ထိုအဖွဲ့အစည်းနှင့်စာချုပ်များ၏ပါတီများ။

အပိုဒ် ၇၀။ သဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်း၏အကျိုးဆက်များ

၁။ အကယ်၍ စာချုပ်အရပြဌာန်းထားခြင်းမရှိပါက၊ သို့မဟုတ်ပါ ဝ င်သူများကသဘောမတူပါက၊
၎င်း၏ပြဌာန်းချက်များသို့မဟုတ်ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းနှင့်အညီစာချုပ်-

(က) စာချုပ်များချုပ်ဆိုရန်နောက်ထပ်တာ ဝ န် ဝ ဣရားများမှပါတီများကိုလွှတ်ပေးခြင်း။

(ခ) ပါတီမှတဆင့်ဖန်တီးခဲ့သောပါတီများ၏မည်သည့်အခွင့်အရေး။
မတိုင်မီက၎င်း၏ရပ်စဲစာချုပ်များ၏ကွပ်မျက်။

၂။ အကယ်၍ နိုင်ငံတစ်ခုသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကဘက်ပေါင်းစုံအသိုက်အ ဝ န်မှပြင်းပယ်ခြင်းသို့မဟုတ်ရုပ်သိမ်းခြင်းခံရပါက၊
ဥပမာအပိုဒ် ၁ သည်ထိုပြည်နယ်သို့မဟုတ်ထိုအဖွဲ့အစည်းနှင့်အခြားတစ်ခုအကြားဆက်ဆံရေးတွင်အကျိုးဝင်သည်
ထိုကဲ့သို့သောရွတ်ချသို့မဟုတ်ဆုတ်ခွာအကျိုးသက်ရောက်သည်နေ့မှစ။ စာချုပ်အတွက်ပါတီများ။

အပိုဒ် ၇၁။ ပ conflicts ပ်ပက္ခဖြစ်နေသောစာချုပ်တစ်ခု၏ပျက်ပြယ်မှု၏အကျိုးဆက်များ

အထွေထွေအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏လက်တလောစံနှုန်း

၁။ ပုဒ်မ ၅၃ အရပျက်ပြယ်သည့်စာချုပ်ပါကိစ္စရပ်များတွင် -

(က) တစ်စုံတစ်ရာအပေါ် မှီခို၊ လုပ်ဆောင်သည်မည်သည့်လုပ်ရပ်၏အကျိုးဆက်ကိုဖြစ်နိုင်သမျှဝေးဝေးဖယ်ရှားပစ်နိုင်သည်။
အထွေထွေအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏ပုံမှန်စံနှုန်းနှင့်ဆန့်ကျင်သောပြဌာန်းချက်၊ နှင့်

(ခ) ၎င်းတို့နှစ် ဦး နှစ်ဖက်အပြန်အလှန်ဆက်ဆံရေးကိုယေဘုယျအားဖြင့်ပုံမှန်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်ညီညွတ်မှုရှိစေရမည်။
အမျိုးသားဥပဒေ။

ပုဒ်မ ၆၄ အရသက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးစာချုပ်ရပ်စဲသည့်စာချုပ်ပါကိစ္စရပ်အားရပ်စဲခြင်း
စာချုပ်

(က) စာချုပ်များချုပ်ဆိုရန်နောက်ထပ်တာ ဝ န် ဝ ဣရားများမှပါတီများကိုလွှတ်ပေးခြင်း။

(ခ) ပါတီမှတဆင့်ဖန်တီးခဲ့သောပါတီများ၏မည်သည့်အခွင့်အရေး။

ယင်းစာချုပ်ကိုမကြာမြီချမှတ်ခြင်း။ သူတို့အားအခွင့်အရေးများ၊ တာဝန်ဝတ္တရားများသို့မဟုတ်အခြေအနေများကြောင်းထောက်ပံ့ပေးခဲ့သည်။
ယင်းနောက်၎င်းတို့၏ထိန်းသိမ်းမှုပမ္aintenance ပ်ပက္ခတွင်သူဟာသူမဖြစ်သည့်အတိုင်းအတာအတိသာထိန်းသိမ်းထားနိုင်သည်။
အထွေထွေအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေအသစ် peremptory စံနှင့်အတူ။

အပိုဒ် ၇၂။ ဆိုင်းငံ့ခြင်း၏အကျိုးဆက်များ

တစ် ဦး စာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေး၏

၁။ အကယ်၍ စာချုပ်အရပြဌာန်းထားခြင်းမရှိပါက၊ သို့မဟုတ်ပါ ဝ င်သူများကသဘောမတူပါကဆိုင်းငံ့ခြင်း
provisions ိုညာဉ်ပါပြဌာန်းချက်များအရဖြစ်စေ။

(က) စာချုပ်၏လုပ်ငန်းများအားဆိုင်းငံ့ထားသောပါတီများကိုလွှတ်ပေးရန်
ဆိုင်းငံ့ထားကာလအတွင်းနှစ် ဦး နှစ်ဖက်အပြန်အလှန်ဆက်ဆံရေးတွင်သဘောတူစာချုပ်ကိုထမ်းဆောင်ရန်တာဝန်။

(ခ) စာချုပ်အရတည်ထောင်ထားသောပါတီများအကြားဥပဒေရေးရာဆက်နွယ်မှုကိုအခြားနည်းဖြင့်မထိခိုက်ပါ။

၂။ ဆိုင်းငံ့မှုကာလအတွင်းပါတီများအနေဖြင့်အဆီးအတားဖြစ်စေသည့်လုပ်ရပ်များကိုရှောင်ကြဉ်ရမည်
စာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေး၏ပြန်လည်စတင်။

အပိုဒ် ၆။ အထွေထွေအစီအစဉ်များ

အပိုဒ် ၇၃။ ဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်းနှင့်ဆက်စပ်မှု

စာချုပ်များ၏ဥပဒေအပေါ်

၁၉၆၉ ခုနှစ်စာချုပ်များဥပဒေဆိုင်ရာဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ပါဝင်သောနိုင်ငံများအကြား။

နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များနှင့်တစ်ခုသို့မဟုတ်ထိုထက်ပိုသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအကြားစာချုပ်အောက်မှာအဲဒီပြည်နယ်များ၏ tions
အဖွဲ့အစည်းများကိုထိုကွန်ဗင်းရှင်းဖြင့်အုပ်ချုပ်ရမည်။

စာမျက်နှာ ၁၀၈

၉၂

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

အပိုဒ် ၇၄။ ဤ Convention ိုညာဉ်မပါ ဝ င်သောမေးခွန်းများ

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဌာန်းချက်များသည်ပေါက်လာနိုင်သည့်မည်သည့်မေးခွန်းကိုမျှမတားဆီးနိုင်ပါ။

တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များနှင့်တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများအကြားစာချုပ်တစ်ခုနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပြည်နယ်များအကြားရန်လုံမုန်းတီးမှု။

။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဌာန်းချက်များသည်ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့်မည်သည့်မေးခွန်းကိုမျှတားဆီးနိုင်ပါ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတာဝန်နှင့်ဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်နှင့်စပ်လျဉ်း။ ။ အဖွဲ့အစည်း၏တည်ရှိမှုကိုရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်နိုင်ငံတော်မှပါဝင်မှုကိုရပ်စဲခြင်းမှဖြစ်သည် Translating... အဖွဲ့အစည်းများ၏အသင်းဝင်၌တည်၏။

။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဌာန်းချက်များသည်မည်သည့်မေးခွန်းပေါ်ပေါက်လာမည်ကိုကြိုတင်သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိစေရ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအဖွဲ့ဝင်များအတွက်တာဝန် ၀ နှင့် ၀ ဥပဒေများနှင့်အခွင့်အရေးများတည်ဆောက်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ထိုအဖွဲ့အစည်းသည်ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သောစာချုပ်တစ်ခုအောက်တွင်တည်ရှိသည်။

အပိုဒ် ၇၅

စာချုပ်များ၏နိဂုံး

နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များအကြားသံတမန်ရေးသို့မဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး၏ပြတ်တောက်သို့မဟုတ်မရှိခြင်းကိုပြုသည် ထိုနိုင်ငံနှစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောစာချုပ်များနှင့်တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောနိုင်ငံများအကြားစာချုပ်များချုပ်ဆိုခြင်းကိုထားဆုံးခြင်းမပြုရ။ နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ။ ထို့ကြောင့်သို့သောစာချုပ်၏နိဂုံးသည်သူ့အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍ မသက်ရောက်ပါ သံတမန်ရေးသို့မဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးရန်။

အပိုဒ် ၇၆

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဌာန်းချက်များနှင့်စပ်လျဉ်းမည်သည့်တာဝန်မှစိတ်စွန်းကွက်မရှိဘဲဖြစ်ကြသည် တစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များနှင့်ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက် ပို၍ အကြားစာချုပ် ယူနိုက်တက်ပါးမီညာစာချုပ်နှင့်အညီဆောင်ရွက်သောအစီအမံများ၏အကျိုးဆက်တစ်ခုကျူးကျော်ပြည်နယ် ကြောင်းပြည်နယ်၏ကျူးကျော်ရည်ညွှန်းနှင့်အတူနိုင်ငံများ။

အပိုဒ် ၇၇ ။ စာရင်းအပ်နှံခြင်း၊ အသိအမှတ်ပြုခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့်မှတ်ပုံတင်ခြင်း

အပိုဒ် ၇၇

။ သဘောတူစာချုပ်ကိုအပ်နှံရန်သတ်မှတ်သူကိုစေစပ်ညှိနှိုင်းသောနိုင်ငံများကသတ်မှတ်နိုင်သည် စေစပ်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းများ (သို့) သဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ၀ င်သောစေစပ်ညှိနှိုင်းသည့်အဖွဲ့အစည်းများ သို့မဟုတ်သို့မဟုတ်အချို့သောအခြားထုံးစံ၌ သို့မဟုတ်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဖြစ်နိုင်သည်။ tion သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်း၏အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိ။

။ သဘောတူစာချုပ်၏အပ်နှံသူ၏လုပ်ဆောင်ချက်သည်နိုင်ငံတကာ၏သဘောသဘာဝနှင့်အပ်နှံထားမှုဖြစ်သည် သတ်မှတ်ဆောင်ရွက်ရန်အတွက်ဘက်မလိုက်ပြုမူရန်တာဝန်အောက်မှာဖြစ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့်၊ ထိုစာချုပ် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိအချို့အကြားအင်အားကြီးသို့မဟုတ်သို့မဟုတ်တစ် ဦး အကြားခြားနားချက်သည်ထင်ရှားခဲ့သည် ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းနှင့်အဆုံးစွန်၏စွမ်းဆောင်ရည်နှင့်ပတ်သက်။ သို့က လုပ်ဆောင်ချက်များကိုကြောင်းတာဝန်ထိခိုက်စေရမည်မဟုတ်။

အပိုဒ် ၇၈

။ အပ်ငွေ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများ၊ စာချုပ်တွင်အကန့်အသတ်မရှိသို့မဟုတ်သဘောတူညီချက်မှသဘောတူထားခြင်းမရှိပါက စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းများသို့မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းများကဖြစ်စေ၊ အထူးသဖြင့်ပါဝင်သည်

(က) စာချုပ်၏မူရင်းစာသားနှင့်အာဏာအပ်နှံထားသည့်အခွင့်အာဏာအားလုံးကိုထိန်းသိမ်းထားခြင်း သိုက်;

(ခ) အသိအမှတ်ပြုမှုရင်းမိတ္တူများကိုပြင်ဆင်ခြင်းနှင့်စာချုပ်ပါနောက်ထပ်စာတမ်းများကိုပြင်ဆင်ခြင်း သဘောတူစာချုပ်မှလွှဲအပ်သောနှင့် ထပ်မံ၍ ပါတီများသို့ဖြန့်ဝေရန်လိုသည့်အပိုဆောင်းဘာသာစကားများ စာချုပ်တွင်ပါ ၀ င်ခွင့်ရှိသည့်ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ;

(ဂ) စာချုပ်တွင်လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊

အသိပေးစာနှင့်ဆက်သွယ်မှု။

စာမျက်နှာ ၁၀၉

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ - စာချုပ်များ

၉၃

(ဃ) ကိုလက်မှတ်သို့မဟုတ်မည်သည့်တူရိယာ၊ အကြောင်းကြားစာသို့မဟုတ်ဆက်သွယ်ရေးရှိမရှိဆန်းစစ် စာချုပ်နှင့်စပ်လျဉ်း။ သင်လျော်သောပုံစံရှိပြီးလျှင်အပ်ပါကကိစ္စကိုအာရုံစိုက်စေနိုင်သည် သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်သို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း။

(င) ပါတီဝင်များ၊ နိုင်ငံများနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများဖြစ်ခွင့်ရှိသူများအားအသိပေးခြင်း စာချုပ်နှင့်သက်ဆိုင်သောလုပ်ရပ်များ၊ အသိပေးချက်များနှင့်ဆက်သွယ်ရေးစာချုပ်များတွင်ပါ ၀ င်သူများ။

(စ) ပါတီဝင်နိုင်ငံများနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများအားအသိပေးခြင်း လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းသို့မဟုတ်အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသည့်စာချုပ်များ၊ တရားဝင်အတည်ပြုချက်၏လုပ်ရပ်၊ ဒါမှမဟုတ်များအတွက်လိုအပ်သောလက်ခံမှု၊ ခွင့်ပြုချက်သို့မဟုတ်ဝင်ရောက်စတူရိယာ၏ စာချုပ်၏အင်အားများသို့ ၀ င်ရောက်ခြင်းကိုလက်ခံခြင်းသို့မဟုတ်အပ်နှံခြင်း။

(ဆ) ကုလသမဂ္ဂရဲ့အတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အတူစာချုပ်မှတ်ပုံတင်;

(ဇ) ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏အခြားပြဌာန်းချက်များတွင်သတ်မှတ်ထားသောလုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုဆောင်ရွက်ခြင်း။

။ ပြည်နယ်တစ်ခုသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအကြားခြားနားချက်ပေါ်ပေါက်လာပါက၊ နှင့်အဆုံးစွန်ရပ်ဆောင်ချက်များကိုစွမ်းဆောင်ရည်နှင့်ပတ်သက်။ သိုက်, သိုက်ယူဆောင်လာကြလိမ့်မည် ။၏အာရုံစိုက်မှုမှမေးခွန်းတစ်ခု:

(က) လက်မှတ်ရေးထိုးထားသောနိုင်ငံများ၊ အဖွဲ့အစည်းများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်အဖွဲ့အစည်းများ။ zations; ဒါမှမဟုတ်

(ခ) သင်လျော်သည့်အခါသက်ဆိုင်ရာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း၏အရည်အချင်းရှိအဖွဲ့အစည်း။

အပိုဒ် ၇၉

သဘောတူစာချုပ်သို့မဟုတ်Conventionညာဉ်ပါပြုotherwiseဌာန်းချက်များ မလွဲ၍ အခြားမည်သည့်အကြောင်းကြားစာ၊ ကျ်Conventionညာဉ်အရမည်သည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်မည်သည့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းကိုမဆိုလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည် ကြရမည် -

(က) အပ်ငွေမရှိလျှင်ပြည်နယ်နှင့်အဖွဲ့အစည်းများသို့တိုက်ရိုက်ပေးပို့ခြင်း ကအဆုံးစွန်သောရန်ရည်ရွယ်ထား, ဒါမှမဟုတ်တစ်သိုက်ရှိလျှင်,

(ခ) နိုင်ငံတော်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းကသတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်းသာသတ်မှတ်ခြင်းခံရသည် ယဏ်ကိုငှင်းမတဆင့်ပေးပို့ခဲ့သည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းမှလက်ခံရရှိခြင်း (သို့) ဖြစ်ရပ်များအရ ငှင်းကိုလက်ခံရရှိသည် သိုက်အားဖြင့်လက်ခံရရှိ;

(ဂ) သိုက်တစ်ခုသို့မဟုတ်လျှင်နိုင်ငံတော်သို့မဟုတ်အဖွဲ့အစည်းကလက်ခံရရှိသည်ဟုမှတ်ယူရမည် သဘာ ၀ ပတ် ၀ န်ကျင်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းကအသိပေးအကြောင်းကြားမှသာငှင်းကိုရည်ရွယ်သည်။ အပိုဒ် ၇၈၊ အပိုဒ် ၁ (င) နှင့်အညီနေထိုင်ခြင်း။

အပိုဒ် ၈၀

အဖွဲ့အစည်းများနှင့်စာချုပ်များကိုကြွေးကြော်မှုများကိုပြုလုပ်ရန်အတွက် သောအဖွဲ့အစည်းများပါ ဝင်သည်ကိုသဘောတူသည်
ထိုပြည်နယ်များနှင့်အဖွဲ့အစည်းများသည်အခြားနည်းလမ်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းမရှိပါကအမှားတစ်ခုဖြစ်လိမ့်မည်
ဆုံးမပုံပြင်ပါ။

(က) စာသားတွင်သင်္ချေသောဆုံးမပုံပြင်ခြင်းနှင့်ပြင်ဆင်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းအားဖြင့်
သင့်လျော်သောအခွင့်အာဏာရှိသောကိုယ်စားလှယ်များမှအစပြုသည်။ Translating...

(ခ) ပြင်ဆင်တည်မတ်ပေးသောကိရိယာတစ်ခုသို့မဟုတ်ကိရိယာများကိုကွပ်ကဲခြင်းသို့မဟုတ်လဲလှယ်ခြင်း
အဲဒါကိုလုပ်ဖို့သဘောတူထားပြီး ဒါမှမဟုတ်

(ဂ) စာချုပ်တစ်ခုလုံး၏မန်ကန်သောစာသားကိုဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်နည်းလမ်းအတိုင်းဆောင်ရွက်ခြင်း
မူရင်းစာသား။

။ စာချုပ်တစ်ခုအနေဖြင့်အပ်နှံထားသည့်နေရာတွင်လက်မှတ်ရေးထိုးသူအားကြောင်းကြားရမည်
ပြည်နယ်များနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်ကန့်သတ်မှုအဖွဲ့အစည်းများ
အမှားနှင့်သင့်ကိုပြင်ဆင်ရန်အဆိုပြုချက်နှင့်သင့်အတွင်းသင့်လျော်သောအချိန်ကာလကိုသတ်မှတ်ရမည်
အဆိုပြုထားဆုံးမခြင်းမှကန့်ကွက်ထမြောက်နိုင်ပါသည်။ အကယ်၍ အချိန်ကာလကုန်ဆုံးလျှင် -

စာမျက်နှာ ၁၁၀

၉၄

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

(က) အဘယ်သူမျှမကန့်ကွက်ထမြောက်တော်မူပြီး သိုက်လုပ်နိုင်အမှားပြင်ဆင်ချက်ကနဦး ရလိမ့်မည်
စာသားနှင့်စာသား ၏ပြင်ဆင်ချက် တစ်ခု *provis*-နှင့် *exce* နှင့်မိတ္တူကိုဆက်သွယ်ပြောဆို ကြလိမ့်မည်
သဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝင်ခွင့်ရှိသည့်ပါတီများနှင့်ပြည်နယ်များနှင့်အဖွဲ့အစည်းများ။

(ခ) ကန့်ကွက်မှုမြင်တက်လာပါက၊
ပြည်နယ်များနှင့်အဖွဲ့အစည်းများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းများသို့လည်းကောင်း၊

၃။ စာပိုဒ် ၁ နှင့် ၂ တွင်ပါရှိသည့်စည်းမျဉ်းများသည်စာသားနှစ်ကြောင်းနှင့် (သို့) စစ်မှန်ကြောင်းအတည်ပြုသည့်နေရာများတွင်လည်းအကျုံးဝင်သည်
ဘာသာစကားများပိုများလာသောကြောင့်လက်မှတ်ရေးထိုးထားသောနိုင်ငံများနှင့်သဘောတူညီမှုညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်းတွေ့ရသည့်
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းများကသဘောတူသင့်သည်
ပြင်ဆင်ပါ။

၄။ လက်မှတ်ထိုးထားသောနိုင်ငံများနှင့်အစိုးရများ မလွဲ၍ အမှားပြင်ထားသောစာသား *ab initio* အစားထိုးစာသားကိုပြန်လည်အစားထိုးသည်။
အမျိုးသားအဖွဲ့အစည်းများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းများကမူအခြားနည်းလမ်းဖြင့်ဆုံးဖြတ်သည်။

၅။ မှတ်ပုံတင်ပြီးဖြစ်သောစာချုပ်ပါအချက်များပြင်ဆင်မှုကိုလျှို့ဝှက်သို့အကြောင်းကြားရမည်။
ကုလသမဂ္ဂ *tarlat* ။

၆။ စာချုပ်တစ်ခု၏မိတ္တူပွားထားသောအမှားတစ်ခုကိုတွေ့ရှိပါကအပ်နှံသည့်က
လုပ်ငန်းစဉ်- *နတ်ဖွင့်* ပြင်ဆင်ခြင်းကိုသတ်မှတ်ခြင်းနှင့်သင့်မိတ္တူတစ်စောင်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးထားသောနိုင်ငံများနှင့်ဆက်သွယ်ခြင်း၊
နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့အစည်းများသို့။

အပိုဒ် ၈၁။ စာချုပ်များမှတ်ပုံတင်ခြင်းနှင့်ထုတ်ဝေခြင်း

၁။ စာချုပ်များကိုသတိအာဏာတည်ပြီးနောက်ယူနိုင်တက်၏အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဌာနသို့ပေးပို့ရမည်
စာရင်းသွင်းခြင်း၊ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း၊ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း၊ အဖြစ်အပျက်များနှင့်ထုတ်ဝေခြင်းအတွက်နိုင်ငံများ။

။ အပ်နှံသောဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်းသည်ထိုလုပ်ရပ်များကိုလုပ်ဆောင်ရန်ခွင့်ပြုချက်ဖြစ်သည်
ရှေ့အပိုဒ်တွင်သတ်မှတ်ထားသော။

အပိုဒ် ၈။ နိဂုံးချုပ်

အပိုဒ် ၈၂

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်ဖက်ဒရယ်တွင် ၁၉၈၆ ခုနှစ်က ၁၁ အထိလက်မှတ်ရေးထိုးရန်ဖွင့်လှစ်ရမည်
ဩစတြီးယားသမ္မတနိုင်ငံနိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနနှင့် ၁၉၈၇ ဇွန် ၃၀ ရက်အထိသည်
နယူးယောက်ကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ်။

(က) နိုင်ငံအားလုံး။

(ခ) နမီးဘီးယားနိုင်ငံ၊ ကုလသမဂ္ဂနမီးဘီးယားကောင်စီမှကိုယ်စားပြုခြင်း။

(ဂ) ကုလသမဂ္ဂညီလာခံတွင်ပါဝင်ရန်ဖိတ်ကြားထားသည့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ
ပြည်နယ်များနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများအကြားသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအကြားစာချုပ်များ၏ဥပဒေပေါ်
အဖွဲ့အစည်းများ။

အပိုဒ် ၈၃

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းကိုပြည်နယ်များနှင့်ကိုယ်စားပြုသောနိုင်ငံများနှင့်နမီးဘီးယားတို့မှအတည်ပြုသည်
နမီးဘီးယားအတွက်ကုလသမဂ္ဂကောင်စီနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများမှတရားဝင်အတည်ပြုခြင်းလုပ်ရပ်များအတွက်
zations ။ အတည်ပြုအတည်ပြုသည့်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်တရားဝင်အတည်ပြုချက်အပြုအမူများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ဖြစ်ရမည်
ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အတူအပ်နှံ။

အပိုဒ် ၈၄

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းကိုမည်သည့်နိုင်ငံကမူ ဝင်ရောက်ခွင့်ပြုရန်နမီးဘီးယားနိုင်ငံမှဖွင့်လှစ်ထားသည်။
နမီးဘီးယားအတွက်ကုလသမဂ္ဂကောင်စီနှင့်မည်သည့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းကစေလွှတ်
စာချုပ်များချုပ်ဆိုနိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။

၂။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏ ဝင်ရောက်မှုဆိုင်ရာစာချုပ်တွင်သင့်ကြေငြာချက်ပါ ဝင်ရမည်
စာချုပ်များချုပ်ဆိုနိုင်သည့်စွမ်းရည်ရှိသည်။

၃။ ဝင်ရောက်မှုဆိုင်ရာစာရွက်စာတမ်းများကိုယူကေအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးထံအပ်နှံရမည်
နိုင်ငံများ။

စာမျက်နှာ ၁၁၁

ပြည်နယ်များနှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ - စာချုပ်များ

၉၅

အပိုဒ် ၈၅

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်နေ့စွဲအပြီးသုံးဆယ်မြောက်နေ့အတည်ဖြစ်သည်
နိုင်ငံများသို့မဟုတ်နမီးဘီးယားနိုင်ငံတို့မှအတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးထားသောသို့မဟုတ်စာချုပ်ပါအချက် ၃၅ ခုအားအပ်ငွေ၊
နမီးဘီးယားအတွက်ကုလသမဂ္ဂကောင်စီကစေလွှတ်ခဲ့သည်။

၂။ ပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီအတွက်သို့မဟုတ်နမီးဘီးယားနိုင်ငံအတွက် ကိုယ်စားပြု၍ ကုလသမဂ္ဂနမီးဘီးယားကောင်စီမှကိုယ်စားပြုသည်။

အစိုးရနှင့်ပြည်သူတို့အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဆိုင်ရာပူးတွဲချိတ်ဆက်မှုများကို အားလုံးကန့်သတ်ကာ ချုပ်ဆိုခြင်း၊ ရောက်လိမ့်မည် ၎င်း၏အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသည့်မဟုတ်၏ဘူးဟူ၍။

တရားဝင်လုပ်ရန်ဆွဲသက်ဆိုင်သောစာရွက်စာတမ်းများကိုအပ်နှံသောအပြည့်ပြည့်ဆိုင်ဆိုင်ရာအစည်းတစ်ခုချင်းစီအတွက် အတည်ပြုချက် (သို့) ဝင်ရောက်ခြင်းဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်အရ၊ ထိုကဲ့သို့သောသက်ပြီးနောက်တစ်ရက်၊ ဒါမှမဟုတ်အပိုဒ် ၁ အညွှန်းဝင်းရှင်းအာဏာတည်သောနေ့မှ Translating... သယ်ယူအကြံမရလ

အပိုဒ် ၈၆

အာရပ်၊ တရုတ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊
sian နှင့် Spanish စာသားများသည်တူညီသောအစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ကြီးချုပ်အားအပ်နှံရမည်
ကုလသမဂ္ဂ။

သက်သေခံချက်တွင်သူတို့၏သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များကလုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိခြင်း၊
အစိုးရများနှင့်နီးဘီးယားအတွက်ကုလသမဂ္ဂကောင်စီ၏စာရင်းဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသောကိုယ်စားလှယ်များ
နှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ၏ပစ္စုပ္ပန်ကန့်မင်းရှင်းလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြ
မတ်လ ၂၄ ရက်နေ့ကပီသင်္စာမှာတစ်ထောင်ကိုးရာရစ်ဆယ်ခေါ်ချက်ပါ။

AnnEx။ ဖွဲ့စည်းထားသောခုံသမ္မာဓိနှင့်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုဖွဲ့စည်းထားသည့် အပိုဒ် ၆၆ ကိုလျှောက်ထားရာတွင်

i။ ခုံသမာဓိခုံရုံးသို့မဟုတ်သဘောတူစာချုပ်၏ eSTabliShmenT

[illegible]

အကြောင်းကြားစာဆောင်းပါး 66, အပိုဒ် 2, ပုဒ်မ ၅ (ကအောက်မှာလုပ်ထားပြီးတဲ့အခါမှာ 2./) သို့မဟုတ် **aggre-** ယခုခရစ်ကဆက်တွဲပါလုပ်လုပ်လုပ်လုပ်ကဲ့အပိုဒ် ၃ အရရရှိပြီးဖြစ်လုပ်ထားတဲ့အားမှာယခုပါဖြစ်လာမိတဲ့ ခုံသမားခုံအရရောက်ယူဆောင်လာရမယ်။ တောင်းဆိုအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးလုပ်လုပ်ပြီးတဲ့အခါ အပိုဒ် 66၊ အပိုဒ် ၄ အရအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးသည်အခြင်းဟူမှုကဲ့အငြင်းပွားမှုကဲ့မိမ့်ယူဆောင်လာရမည် ကော်မရှင်၊ ခုံသမားခုံသမားအဖွဲ့နှင့်ပြန်လည်သင်မြတ်ရေးကော်မရှင်ကဲ့ဖွဲ့စည်းရမည် အောက်ပါအတိုင်း

နိုင်ငံများ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ၊ သို့မဟုတ်အဖြစ်အပျက်အရ၊
အငြင်းပွားမှု၏ပါဝင်သူများအနက်မှတစ်ခုဖြစ်သည့်အများသဘောတူသဘောတူညီချက်ဖြင့်ခန့်အပ်ရမည်။

(က) ခုံသမာဓိလူကြီးအဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ရွေးချယ်ခံရခြင်းကိုသော်လည်းကောင်းရွေးချယ်ခြင်းမပြုရသည့်ခုံသမာဓိတစ်ဦး၊ အပို ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောစာရင်း၊ နှင့်

[illegible]

စာမျက်နှာ ၁၁၂

96

၂။ စာချုပ်များ၏ပဒေ

[illegible]

ရှေးကျယ်ထာသည့်လူလေးဦး သည်၎င်းတို့၏နောက်ဆုံးနောက်ဆုံး နေ့မှစ၍ ရက်ပေါင်း ၆၀ အတွင်းဖြစ်သည်။ ခန့်အပ်မှုများကိုစာရင်းမှပဉ္စမခုံသမာဓိလူကြီးအဖြစ်ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည်။ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ရမည်။

အကယ်၍ ဥက္ကဋ္ဌ chairman သို့မဟုတ် သံသယခံလူကြီးများက အံ့အမဲး (သို့) အမှအခင်အနေဖြင့် အံ့အမဲးခံရလျှင် အထက်ဖော်ပြပါ သတ်မှတ်ကာလအတွင်း ciliators ကို ခန့်ထားရန်ဖြစ်ပါသည်။ သတ်မှတ်နေ့သို့ ပြီးရောက်ရမည်။ ၆၀ အတွင်းကလေးမအတွင်း ရေးမှူးချုပ်က ပြုလုပ်သည့် ကာလ။ သဘာပတ်ကို အံ့အမဲးခံရပြီး ကိုအတွင်း ရေးမှူးချုပ်မှ ဖြစ်စေရန်ထားနိုင်သည်။ စာရင်းသို့မဟုတ် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပေးအကမ်းမရအတွင်း၊ အရာအားလုံးက လမဆီ အမှတ်မှားအတွက်ပါပဲ မှားအကူးသဘောတူညီချက်အရ ခန့်ထားသတ်မှတ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ အကယ် ကလေးမသည် ပါတီစံစာရင်းဖြစ်သည်။ မဟုတ်အငြင်းပွားစွာပင် ၀ သို့မည့်အတွင်း ရေးမှူးချုပ်တွင်ပါဝင်သည့် အထက်ဖော်ပြပါ တောင်းဆိုချက်ကို အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စာရင်းမှ ရှေးဦးစီးမှု President ထံပေးရန်ပါ။ ဤပုံစံအတွင်း ရေးမှူးချုပ်အဖွဲ့သည် လုပ်ငန်းများကို မည်သည့်ကောင်ရွက်ရမည်။

မည်သည့်နေရာလွတ်ကိုမဆိုကနဦး ခန့်အပ်မှုအတွက်သတ်မှတ်ထားသောပုံစံဖြင့်ဖြည့်ရမည်။

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမှခံသမာဓိလူကြီးများ (သို့) ညှိနှိုင်းသူများကိုခန့်အပ်ရန်စီစဉ်ပေးသည်
အပိုဒ် ၁ နှင့် ၊ တွင်ကျအဖွဲ့အစည်း၏စည်းမျဉ်းများဖြင့်အပ်ချုပ်ရမည်။

ii။ သံသရာဓိခံရုံး၏တာဝန်

၃။ အခြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်သူများမှသဘောတူခြင်းမရှိပါကခံသမာဓိခံရုံးသည်သူ့ကိုယ်တိုင်ဆုံးဖြတ်ရမည်
အခြင်းပွားမှုအတွက်ပါဝင်သူတစ်ဦးချင်းစီအားကြားနာရန်နှင့်တင်ပြရန်အပြည့်အဝအခွင့်အရေးကိုအာမခံခြင်း
အမူ။

၄။ ခုံသမာဓိခုံရုံးသည်အငြင်းပွားမှုအတွက်ပါဝင်သူများ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်နှင့်အတူ
၎င်းကိစ္စ၏အမြင်များအားနှုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စာဖြင့်ဖြစ်စေတင်ပြရမည်။

၅။ ခုံသမာဓိခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်များသည်အဖွဲ့ဝင်အများစု၏ဆန္ဒဖြင့်ဆုံးဖြတ်ရမည်။ In တူညီသောဆန္ဒမဲများရရှိခဲ့လျှင်ကွာChairman၏မဲသည်အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည်။

၆။ အငြင်းပွားစွာပေါ်ပေါ်သောဦး သည်ခွဲခွဲရှေ့မှောက်မပေါ်လာပါကသို့မဟုတ်ကာကွယ်ရန်ပျက်ကွက်ပါက
 ၎င်း၏အမှုကအခြားပတ်သည့်ခွဲခွဲကို ဆက်လက်၍ တရားစွဲခံမှုကိုဆက်လက်တောင်းခံနိုင်သည်။
 ခွဲခွဲသည်ငြင်း၏အပြုအမူကိုချမှတ်မီတွင်တရားစီရင်ခွင့်ခွဲခွဲရရှိသောမကမိမိကိုယ်ကိုကျေနပ်အောင်ပြုလုပ်ရမည်
 အငြင်းပွားသောပြောဆိုချက်ကိုတကယ်တရားနာပေးအပ်ကောင်းစွာအခြေခံကိုက်ကိုင်

၇။ ခံသမာဓိခံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည်အငြင်းပွားမှုနှင့်သက်ဆိုင်သည်
 ၎င်းကိစ္စအခြေခံထားသည်အကြောင်းပြချက်များကိုဖော်ပြပါ။ ခံရုံးအဖွဲ့ဝင်သား

၈။ ဆသည်နောက်ဆုံးဖြစ်ပြီးအယူခံ ၀ င်မမရှိပါ။ ဒါဟာပါတီများ၏အားလုံးအားဖြင့်လိုက်နာရလိမ့်မည်။

အငြင်းပွားမှု။
ဤ အတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်ခုံရုံးအားကျင့်သောအကူအညီများနှင့်အထောက်အပံ့များကိုပေးအပ်ရမည်
လိုအပ်တယ်။ ခုံရုံး၏ကုန်ကျစရိတ်များကိုကုလသမဂ္ဂကကျခံရမည်။

iii။ အဆိုပါconciliation commission ၏လုပ်ငန်း

၁၀။ ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးကော်မရှင်သည်မိမိ၏လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုဆုံးဖြတ်ရမည်။ ကော်မရှင်နှင့်အတူ
အငြင်းပွားမှု၏ပါတီများ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်သည်စာချုပ်၌ပါဝင်သည့်အချက်များကိုအခြေခံထားပြီးဖြစ်သည်။
သို့မဟုတ်စာချုပ်ဖြင့်ရေးသားခဲ့သည်။ ကော်မရှင်၏ဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့်အကြံပြုချက်များကိုအများစုမဲဖြင့်ပြုလုပ်ရမည်
အဖွဲ့ဝင်ငါးဦး၏။

၁၁။ ကော်မရှင်သည်အငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်သူများအားမည်သည့်အစီအမံကိုမဆိုဆောင်နိုင်သည်
သောချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုအခြေချလွယ်ကူချောမွေ့လိမ့်မယ်။

စာမျက်နှာ ၁၁၃

လက်နက်ကိုင်ပွဲများ၏သဘောတူစာချုပ်များအပေါ်အကျိုးသက်ရောက်မှု

ကော်မရှင်သည်ပါတီများအားကြားနာခြင်း၊ တောင်းဆိုမှုများနှင့်ကန့်ကွက်ခြင်းများကိုဆန်းစစ်လေ့လာခြင်းပြုရမည်
အငြင်းပွားမှုကိုအဆင်ပြေစွာဖြေရှင်းနိုင်ရန်အတွက်ပါတီများအားအဆိုပြုချက်များ။

၁၃။ ကော်မရှင်သည်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ၁၂ လအတွင်းအစီရင်ခံရမည်။ ၎င်း၏အစီရင်ခံစာဖြစ်လိမ့်မည်
အတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အတူအပံ့အကူအခြေခံအငြင်းပွားမှုအတွက်ပါတီများမှကူးစက်။ ၎င်း၏အစီရင်ခံစာ
ကော်မရှင်သည်ဥပဒေနှင့်ပါဝင်သည့်အချက်အလက်များသို့မဟုတ်မေးခွန်းများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ဖော်ပြထားသည့်ကောက်ချက်များပါဝင်ခြင်းမပြုရ
ပါတီများအပေါ်စည်းလုံးညီညွတ်မှုရှိစေခြင်းနှင့်၎င်းသည်ထောက်ခံချက်ခွဲများမှအပအခြားလက္ခဏာမရှိရ။
အငြင်းပွားမှု၏အပြန်အလှန်ဖြေရှင်းနိုင်လွယ်ကူချောမွေ့နိုင်ရန်အတွက်ပါတီများ၏ထည့်သွင်းစဉ်းစားဘွဲ့။ mitted ။

၁၄။ အတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်ကော်မရှင်အားကျင့်သောအထောက်အပံ့များနှင့်ပစ္စည်းများကိုထောက်ပံ့ပေးရမည်
လိုအပ်နိုင်တယ်။ ကော်မရှင်၏ကုန်ကျစရိတ်များကိုကုလသမဂ္ဂကကျခံရမည်။

၆။ စာချုပ်များအပေါ်လက်နက်ခဲယမ်းများ၏သက်ရောက်မှုများအကြောင်းဆောင်းပါးများ

ဒီဇင်ဘာလ ၉ ရက် ၂၀၁၁ အထွေထွေညီလာခံဆုံးဖြတ်ချက် ၆၆/၉၉၊ နောက်ဆက်တွဲ

အပိုင်း OnE ။ နယ်ပယ်နှင့်အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်ချက်

အပိုဒ် ၁။ နယ်ပယ်

လက်ရှိဆောင်းပါးများသည်လက်နက်ကိုင်ပွဲများ၏သက်ရောက်မှုများနှင့်သက်ဆိုင်သည်
စာချုပ်။

အပိုဒ် ၂

ပစ္စုပ္ပန်ဆောင်းပါး၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်:

(က) စာချုပ်ဆိုသည်မှာနိုင်ငံများအကြားစာချုပ်ရေးသားထားသောနိုင်ငံတကာသဘောတူညီချက်ကိုဆိုသည်
နှင့်တစ်ခုတည်းကွဲပြားသောအတွက်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောအတွက်ခံပြီးဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံတကာဥပဒေကအုပ်ချုပ်
ဆက်စပ်တူညီယာများနှင့်မည်သို့ပင်၎င်း၏အထူးသဖြင့်သတ်မှတ်ရေးနှင့်ပြည်နယ်များအကြားစာချုပ်များပါဝင်သည်
မည်သည့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများသည်ပါဝင်ပတ်သက်သူများ။

(ခ) “လက်နက်ကိုင်ပွဲ၏ပစ္စုပ္ပန်” ဆိုသည်မှာပြည်နယ်များအကြားလက်နက်ကိုင်အင်အားစုများအသုံးပြုသည့်အခြေအနေကိုဆိုလိုသည်
သို့မဟုတ်အစိုးရအာဏာပိုင်များနှင့်စနစ်တကျဖွဲ့စည်းထားသောလက်နက်ကိုင်အုပ်စုများအကြားကာလရှည်ကြာလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ကိုအသုံးပြုခြင်းသည်။

အပိုင်းနှစ်။ စည်းကမ်းချက်များ

အခန်း ၁ ။ လက်နက်ကိုင်ပွဲ၏event အတွက် Treaties ၏operation

အပိုဒ် ၃။ အထွေထွေနိယာမ

လက်နက်ကိုင်ပွဲ၏တည်ရှိမှုသည်လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုကိုအဆုံးသတ်ခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်ဆိုင်းခြင်းမဟုတ်ပါ
စာချုပ်များ

(က) ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်နေသောနိုင်ငံများအကြား၊

(ခ) ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပွားနေသောနိုင်ငံများနှင့်မဟုတ်သည့်ပြည်နယ်ကြားတွင်။

အပိုဒ် ၄

လက်နက်ကိုင်ပွဲ၏ပစ္စုပ္ပန်အခြေအနေများတွင်စာချုပ်ပါအချက်အလက်များပါဝင်ပါက၊
ပြဋ္ဌာန်းချက်များလျှောက်ထားရမည်။

အပိုဒ် ၅။ စာချုပ်ဖွင့်ဆိုခြင်းဆိုင်ရာစည်းမျဉ်းများကိုအသုံးပြုခြင်း

စာချုပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရန်နိုင်ငံတကာဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းများကိုအသုံးပြုသည်
လက်နက်ကိုင်ပွဲ၏ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပွားပါကစာချုပ်တစ်ခုသည်ရပ်စဲခြင်း၊ ရပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်ဆိုင်းငံ့ခြင်းကိုဖြစ်ပေါ်စေသည်။

စာမျက်နှာ ၁၁၄

အပိုဒ် ၆။ စာချုပ်တစ်ခုသည်ရပ်စဲနိုင်ခြင်းရှိ / မရှိကိုညွှန်ပြသည့်အချက်များ၊

ဆုတ်ခွာသို့မဟုတ်ဆိုင်းငံ့မှု

ဆိုင်းငံ့ထားရန်စာချုပ်တစ်ခုဖြစ်ပေါ်နိုင်ရန်မရှိသည့်ရန်အတွက်
လက်နက်ကိုင်ပွဲ၏ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပွားပါကသက်ဆိုင်ရာအချက်များအားလုံးကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်။

(က) စာချုပ်၏သဘောသဘာဝ၊ အထူးသဖြင့်ယင်း၏အကြောင်းအရာ၊

နှင့်စာချုပ်ပါပါတီများ၏နံပါတ်၊ နှင့်

(ခ) လက်နက်ကိုင်ပွဲ၏ပစ္စုပ္ပန် ၁။ ၎င်း၏သင့်ပြည်လက္ခဏာ၊ နယ်မြေအကျယ်အဝန်း၊

ယင်း၏ကြာရှည်မှုနှင့်နိုင်ငံတကာမဟုတ်သည့်လက်နက်ကိုင်ပွဲ၏ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ရပ်များတွင်လည်းပြင်ပအတိုင်းအတာရှိသည်
ပါဝင်ပတ်သက်မှု။

အပိုဒ် ၇

သဘောတူစာချုပ်များပါ ဝင်သည့်အကြောင်းအရာသည်၎င်းသည်ဆိုလိုသည်မှာ၎င်းတို့သည်ဆိုလိုသည်
လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့်အခါတွင်အပြည့်အဝဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်စေစစ်ဆင်ရေးဆက်လက်လုပ်ဆောင်ခြင်းကိုနောက်ဆက်တွဲတွင်တွေ့နိုင်သည်
လက်ရှိဆောင်းပါးများ။

Translating...

အခန်း ၂။ *Treaties* ၏စစ်ဆင်ရေးနှင့်ဆက်စပ်သောအခြားအချက်များ

အပိုဒ် ၈။ လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့်အခါတွင်စာချုပ်များချုပ်ဆိုခြင်း

၁။ လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့်အခါတွင်စာချုပ်များချုပ်ဆိုခြင်းသည်ထိုပွဲဖြစ်ပွားနေသောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏စွမ်းရည်ကိုမထိခိုက်စေပါ
နိုင်ငံတကာဥပဒေနှင့်အညီစာချုပ်များချုပ်ဆိုရန်။

၂။ စာချုပ်များကိုဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်စေရပ်ဆိုင်းခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်ဆိုင်းခြင်းတို့နှင့်ပတ်သက်သည့်သဘောတူညီချက်များကိုနိုင်ငံများကပြုလုပ်နိုင်သည်
လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသောအခြေအနေများတွင်ပြင်ဆင်မှုပြုရန်သဘောတူနိုင်သည်
သို့မဟုတ်စာချုပ်ပြုပြင်မွမ်းမံ။

အပိုဒ် ၉

သို့မဟုတ်၎င်း၏စစ်ဆင်ရေးရပ်ဆိုင်းထားရန်

၁။ ပါတီတစ်ခုဖြစ်သည့်စာချုပ်ကိုရပ်ဆိုင်းရန်သို့မဟုတ်ဆုတ်ခွာရန်ရည်ရွယ်သည့်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသို့မဟုတ်ဆိုင်းငံ့ထားရန်
လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့်အခါတွင်စာချုပ်ကိုအကောင်အထည်ဖော်ခြင်းသည်အခြားပြည်နယ်ပါတီအားအကြောင်းကြားရမည်
သို့မဟုတ်ထိုသို့သောရည်ရွယ်ချက်ကိုသဘောတူစာချုပ်တွင်ပါ ဝင်သောနိုင်ငံများ (သို့) ယင်း၏အပုံစံထားမှု။

၂။ ဤအကြောင်းကြားစာသည်မဟုတ်ပါကအခြားနိုင်ငံမှပါ ဝင်သောအသင်း (သို့) နိုင်ငံများမှအသင်း ဝင်များလက်ခံရရှိပြီးနောက်တွင်အကျိုးသက်ရောက်သည်
နောက်ဆက်တွဲနေ့စွဲများအတွက်ပေးပါသည်။

၃။ ရှေ့စာပိုဒ်များမှမည်သည့်အရာကမျှပါတီတစ်ခု၏ဆန္ဒပြုမှုအတွင်းကန့်ကွက်ပိုင်ခွင့်ကိုထိခိုက်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။
သဘောတူစာချုပ်ပါစည်းမျဉ်းများသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအခြားသက်ဆိုင်သောစည်းမျဉ်းများနှင့်အညီဖြစ်နိုင်သည့်အချိန်၊
ပူးတွဲသည့်စာချုပ်ကိုရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်၎င်း၏လုပ်ငန်းရပ်ဆိုင်းခြင်းတို့အတွက်ဥပဒေ။

၄။ အပိုဒ် (၃) အရကန့်ကွက်မှုကိုထူးဆန်းပါကသက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများကလုပ်ရမည်
ကုလသမဂ္ဂပစ်သတ်စာတမ်း၏အပိုဒ် ၃၃ တွင်ဖော်ပြထားသည့်နည်းလမ်းများဖြင့်အဖြေရှာရန်။

၅။ ရှေ့စာပိုဒ်များမှမည်သည့်အရာကမျှနိုင်ငံများ၏အခွင့်အရေးများနှင့်တာဝန် ဝတ္တရားများကိုမထိခိုက်စေရ
အငြင်းပွားမှုများဖြေရှင်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ၎င်းတို့သည်သက်ဆိုင်ဆဲဖြစ်သည်။

အပိုဒ် ၁၀။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေမှစာချုပ်များအပေါ်အမှီအခိုကင်းစွာထားခြင်း

စာချုပ်တစ်ခုမှရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်ဆုတ်ခွာခြင်း (သို့) ယင်း၏လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုကိုဆိုင်းငံ့ခြင်း
လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့်အခါတွင်စာချုပ်သည်မည်သည့်ပြည်နယ်ကိုမဆိုဖြည့်ဆည်းရန်တာဝန်ကိုမည်သည့်နည်းနှင့်မျှမထိခိုက်စေရ
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေအရလွတ်လပ်စွာသွားရမည်
နောက်ဆက်တွဲကြောင်းစာချုပ်၏။

အပိုဒ် ၁၁။ စာချုပ်ပါပြဌာန်းချက်များကိုသီးခြားခွဲထားခြင်း

အကျိုးဆက်အဖြစ်စာချုပ်၏လုပ်ငန်းရပ်စဲခြင်း၊ ရပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်ဆိုင်းခြင်း
လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့်အခါတွင်စာချုပ်တွင်ပါ ဝင်ခြင်းမရှိလျှင်၊
ဘယ်မှာမှလွှဲ။ စာချုပ်တစ်ခုလုံးကိုလေးစားမှုနှင့်အတူအကျိုးသက်ရောက်မှု

စာမျက်နှာ ၁၁၅

လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့်အခါတွင်စာချုပ်များအပေါ်အကျိုးသက်ရောက်မှု

(က) စာချုပ်တွင်ပါ ဝင်သောကျန်စာချုပ်များမှခွဲခြားနိုင်သောဝါကျများပါ ဝင်သည်
သူတို့ရဲ့လျှောက်လွှာနှင့်ပတ်သက်။ ;

(ခ) သဘောတူစာချုပ်မှပေါ်ထွက်လာသော (သို့) ထိုဝါကျများကိုလက်ခံခြင်းအားဖြင့်ပြဌာန်းထားသည့်
အခြားပါတီသို့မဟုတ်ပါတီများ၏သဘောတူစွင့်ပြုချက်၏သဘောသဘာဝသည်စာချုပ်အရချုပ်နှောင်ထားရန်မဖြစ်မနေလိုအပ်သည်မဟုတ်ပါ
တစ်ခုလုံး နှင့်

(ဂ) စာချုပ်၏ကျန်အပိုင်းကိုဆက်လက်လုပ်ဆောင်ခြင်းသည်မမျှတပေ။

အပိုဒ် ၁၂။ စာချုပ်ကိုရပ်ဆိုင်းခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်ဆိုင်းငံ့ခြင်းတို့အတွက်အခွင့်အရေးဆုံးရှုံးမှု
၎င်း၏စစ်ဆင်ရေး

ပြည်နယ်တစ်ခုသည်စာချုပ်မှရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်သိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်၎င်း၏လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုကိုရပ်ဆိုင်းခြင်းမပြုရ။
ဖြစ်ရပ်မှန်များကိုသတိပြုမိလာပြီးနောက်လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့်အခါတွင်စာချုပ်ကိုရပ်ဆိုင်းခြင်းမပြုရ။

(က) စာချုပ်သည်ဆက်လက်တည်ရှိနေဆဲသို့မဟုတ်ဆက်လက်လည်ပတ်နေဆဲဖြစ်ကြောင်းအတိအလင်းသဘောတူပြီးဖြစ်ရမည်။ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ၎င်းကို၎င်း၏အပြုအမူအားဖြင့်ဆက်လက်သဘောတူစွင့်ပြုသည့်ဟုမည်ယူရမည်
စာချုပ်များ၏စစ်ဆင်ရေးသို့မဟုတ်အင်အားသုံးအတွက်၎င်း၏ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုအတွက်။

အပိုဒ် ၁၃။ လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့်အခါတွင်စာချုပ်များပြန်လည်ထူထောင်ခြင်းသို့မဟုတ်ပြန်လည်စတင်ခြင်း

၁။ လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားပြီးနောက်တွင်၊ နိုင်ငံများအနေဖြင့်သဘောတူညီမှုကို အခြေခံ၍ ထိန်းညှိနိုင်သည်။
လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့်အခါတွင်စာချုပ်များပြန်လည်ရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်ဆိုင်းခြင်း။

၂။ လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့်အခါတွင်စာချုပ်ကိုပြန်လည်စတင်သည်
ပုဒ်မ ၆ ပါအချက်များနှင့်အညီဆုံးဖြတ်ရမည်။

အပိုဒ် ၁၄။ အထွေထွေ

အပိုဒ် ၁၄။ မိမိကိုယ်ကိုကာကွယ်ရန်အခွင့်အရေးကိုစာချုပ်တစ်ခုအပေါ်သက်ရောက်မှု

တစ် ဦး ချင်းစီ (သို့) စုပေါင်း၍ မိမိကိုယ်ကိုကာကွယ်ခြင်း၏မေးရာပါအခွင့်အရေးကိုကျင့်သုံးသောနိုင်ငံ
ကုလသမဂ္ဂCharter ပူးတွဲသည့်စာတမ်းသည်သဘောတူစာချုပ်၏လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုကိုလုံးလုံးဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်စေဆိုင်းငံ့ပိုင်ခွင့်ရှိသည်
ကြောင်းစစ်ဆင်ရေးကြောင်းညာသက်၏စစ်ဆေးရေးလေ့ကျင့်ခန်းနှင့်သဟဇာတဖြစ်သကဲ့သို့ insofar အဖြစ်ပါတီတစ်ခုဖြစ်သည့်သောရန်။

အပိုဒ် ၁၅

ကုလသမဂ္ဂပစ်သတ်စာတမ်း၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အတွင်းကျူးကျော်မှုကိုကျူးလွန်သောနိုင်ငံ
ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံ၏ဆုံးဖြတ်ချက် ၃၃၄၄ (XXIX) ကိုအဆုံးသတ်ခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်သိမ်းခြင်းမပြုရ -
သို့မဟုတ်ရလဒ်အနေဖြင့်လက်နက်ကိုင်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့်အခါတွင်စာချုပ်များပြန်လည်ရပ်စဲခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်ဆိုင်းခြင်း
အကျိုးသက်ရောက်မှုကြောင့်ထိုပြည်နယ်၏အကျိုးအတွက်ဖြစ်လိမ့်မယ်လျှင်ကျူးကျော်မှုများ၏လုပ်ရပ်။

အပိုဒ် ၁၆။ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်များ

လက်ရှိဆောင်းပါးများသည်လုံခြုံရေးကောင်စီမှချမှတ်ထားသောသက်ဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက်များကိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိပဲ
ကုလသမဂ္ဂ၏ပူးတွဲသည့်စာတမ်းနှင့်အညီ။

အပိုဒ် ၁၇။ ကြားနေမှုဥပဒေမှပေါ်ထွက်လာသောအခွင့်အရေးများနှင့်တာဝန်များ

ပစ္စုပ္ပန်ဆောင်းပါးများမှပေါက်လာပြည်နယ်များ၏အခွင့်အရေးများနှင့်တာဝန်များမှထိခိုက်စေခြင်းမရှိဘဲဖြစ်ကြသည် ကြားနေရေးဥပဒေများ။

အပိုဒ် ၁၈

ပစ္စုပ္ပန်ဆောင်းပါးများ၏ရပ်စဲ, ဆုတ်ခွာသို့မဟုတ်ရပ်ဆိုင်းမှုမှဘက်လိုက်မှုမရှိဘဲဖြစ်ကြသည် Translating... အကျိုးဆက်အနေဖြင့်စာချုပ်များသည် (က) ပစ္စည်းဖောက်ဖျက်မှု၊ (ခ) မဖြစ်နိုင်သည့်အခြေအနေများ ပုံစံ; (ဂ) အခြေခံအခြေအနေပြောင်းလဲခြင်း။

စာမျက်နှာ ၁၁၆

၁၀၀

၂။ စာချုပ်များ၏ဥပဒေ

AnnEx။ အပိုဒ် ၇ တွင်ရည်ညွှန်းထားသောစာချုပ်ပါအချက်အလက်များစာရင်း

- (က) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဥပဒေနှင့်သက်ဆိုင်သည့်စာချုပ်များအပါအဝင်လက်နက်ကိုင်ပစ်မှုဥပဒေနှင့်ပတ်သက်သောစာချုပ်များ။
- (ခ) အမြဲတမ်းအုပ်ချုပ်မှုသို့မဟုတ်အဆင့်အတန်းသို့မဟုတ်ဆက်စပ်သောသဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာကြေငြာခြင်း၊ မြေယာနှင့်ရေကြောင်းနယ်နိမိတ်သတ်မှတ်ခြင်းသို့မဟုတ်ပြုပြင်ခြင်းဆိုင်ရာစာချုပ်များအပါအဝင်အခွင့်အရေးများ။
- (ဂ) ဘက်ပေါင်းစုံဥပဒေပြုရေးစာချုပ်များ။
- (ဃ) နိုင်ငံတကာရာဇဝတ်မှုတရားမျှတမှုအပေါ်စာချုပ်များ။
- (င) ခင်မင်ရင်းနှီးမှု၊ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးနှင့်ရေကြောင်းသွားလာမှုဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များနှင့်ပုဂ္ဂလိကနှင့်သက်ဆိုင်သောသဘောတူညီချက်များအခွင့်အရေး။
- (ဇ) လူ့အခွင့်အရေးကိုနိုင်ငံတကာကာကွယ်မှုများအတွက်စာချုပ်များ။
- (ဈ) ဆပတ်ဝန်းကျင်၏အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးနှင့်စပ်လျဉ်း စာချုပ်များ။
- (ဋ) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာရေစီးဆင်းမှုနှင့်ဆက်စပ်သောတပ်ဆင်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်စာချုပ်များ။
- (ဌ) ရေအောင်းလွှာနှင့်ဆက်စပ်သောတပ်ဆင်မှုနှင့်အဆောက်အဦး များဆိုင်ရာစာချုပ်များ။
- (ဍ) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ၏စာချုပ်စာတမ်းများဖြစ်သောစာချုပ်များ။
- (ဎ) ငြိမ်းချမ်းသောနည်းလမ်းဖြင့်အငြင်းပွားမှုများကိုနိုင်ငံတကာအခြေချသက်ဆိုင်သောစာချုပ်များအပါအဝင်စေ့စပ်ညှိနှိုင်းခြင်း၊ ဖျန်ဖြေခြင်း။
- (ဏ) သံတမန်ရေးရာနှင့်ကောင်စီရပ်ဆိုင်းမှုများနှင့်သက်ဆိုင်သည့်စာချုပ်များ။

စာမျက်နှာ ၁၁၇

အခန်း ၃

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေအကြောင်းအရာ

Translating...

စာမျက်နှာ ၁၁၉

ပြည်နယ်များ

၇။ အခွင့်အရေးများနှင့်နိုင်ငံများ၏တာဝန်နှင့်ပတ်သက်သောသဘောတူညီချက်
၁၉၃၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၂၆ ရက်တွင် Montevideo တွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်
အင်အားသုံးသို့ entry ကို 26 ဒီဇင်ဘာလ 1934
လူမျိုးတို့၏လိဂ်, စာချုပ်စီရီး, vol II ၁၆၅ စ။ ၁၉; reg II မဟုတ်ဘူး 3802

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏သတ္တမအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာညီလာခံတွင်အစိုးရများကကိုယ်စားပြုသည်။
လူ့အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန် ဝန် ဝတ္တရားများဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်းကိုနိဂုံးချုပ်လိုလျှင်၊
Plenipotentiaries ing:
ဟွန်းဒူးရပ်စ်: ဒိုမီနီကန်သမ္မတနိုင်ငံ:
[] []
အမေရိကန်အမေရိကန်: Haiti: []
[] []
အယ်လ်ဆာဗေးဒေါ အာဂျင်တီးနား:
[] []
အဘယ်သူသည်အာဏာတော်ကိုဆန့်။ အောင်နိုင်သနည်း။
အောက်ပါတို့ကိုသဘောတူခဲ့သည် -

ဆောင်းပါး ၁
နိုင်ငံတော်သည်နိုင်ငံတကာဥပဒေအပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး အနေဖြင့်အောက်ပါအရည်အချင်းများကိုပိုင်ဆိုင်ရမည် - (က) က
အမြဲတမ်းလူ ဦး ရေ (ခ) သတ်မှတ်ထားသောနယ်မြေ (ဂ) အစိုးရ နှင့် (ဃ) rela- သို့မဟုတ် စွမ်းရည်
အခြားပြည်နယ်များနှင့်အတူ tions II

ဆောင်းပါး ၂
ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုသည်နိုင်ငံတကာဥပဒေအရတစ်ဦး တည်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုဖွဲ့စည်းရမည်။

ဆောင်းပါး ၃
နိုင်ငံတော်၏နိုင်ငံရေးတည်ရှိမှုသည်အခြားပြည်နယ်များမှအသိအမှတ်ပြုခြင်းနှင့်မသက်ဆိုင်ပါ။ တောင်မှ
အသိအမှတ်ပြုခြင်းမပြုနိုင်တော့သည့်ငြင်းခုံသမားနှင့်လွတ်လပ်မှုကိုကာကွယ်ရန်၊
ငြင်းခုံထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးနှင့်သာယာဝပြောရေးနှင့်အကျိုးဆက်ကသုကအပေါ်ဥပဒေပြဌာန်းရန် သင့်လျော်သောသူမြင်သည်အတိုင်းဖွဲ့စည်းရန်
ငြင်းခုံ၏ ဝန်ဆောင်မှုများကိုစီမံခန့်ခွဲရန်နှင့်တရားရုံးများ၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့်အရည်အချင်းကိုသတ်မှတ်ရန်။
ဤအခွင့်အရေးများကိုကျင့်သုံးခြင်းသည်အခြားနိုင်ငံများ၏အခွင့်အရေးများကိုကျင့်သုံးခြင်း မှလွဲ၍ အခြားအကန့်အသတ်ရှိသည်
နိုင်ငံတကာဥပဒေအရ

ဆောင်းပါး ၄
နိုင်ငံများသည်တရား ဝန်တန်းတူညီမျှမှုရှိသည်။ တူညီသောအခွင့်အရေးများခံစားပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ The
လူတစ်ဦး ချင်းစီ၏အခွင့်အရေးသည်ငြင်းခုံ၏လေ့ကျင့်ခန်းကိုအာမခံရန်ပိုင်ဆိုင်ထားသောအာဏာအပေါ်တွင်မူတည်သည်
နိုင်ငံတကာဥပဒေအောက်တွင်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး အဖြစ်ကင်းငြိမ်းစွာနေထိုင်မှု၏ရင်းမြစ်တစ်ခုဖြစ်သည်။

ဆောင်းပါး ၅
နိုင်ငံများ၏အခြေခံအခွင့်အရေးများသည်မည်သည့်နည်းနှင့်မျှထိခိုက်မှုမခံရပါ။

ဆောင်းပါး ၆
ပြည်နယ်တစ်ခု၏အသိအမှတ်ပြုမှုသည်၎င်းကိုအသိအမှတ်ပြုသောပြည်နယ်သည်ကျင့်ဝတ်ကိုလက်ခံသည်ဟုဆိုလိုသည်။
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေမှသတ်မှတ်ထားသောအခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများအရအခြားသူတစ်ဦး၏ခံယူချက်။ အသိအမှတ်ပြုမှုဖြစ်ပါတယ်
ခြွင်းချက်မရှိနှင့်ပြန်လည်။

၁၀၃

Translating...

စာမျက်နှာ ၁၂၀

၁၀၄

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

ဆောင်းပါး ၇

ပြည်နယ်တစ်ခု၏အသိအမှတ်ပြုမှုကိုအထူးသို့မဟုတ်။ ဆိုလိုသောမည်သည့်လုပ်ရပ်ကနေအဆုံးစွန်သောရလဒ်များ
ပြည်နယ်သစ်ကိုအသိအမှတ်ပြုခြင်း၏ရည်ရွယ်ချက်။

ဆောင်းပါး ၈

မည်သည့်နိုင်ငံကမျှအခြားသူတစ်ဦး၏ပြည်တွင်းရေးနှင့်ပြင်ပရေးရာများတွင်ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်မရှိပါ။

ဆောင်းပါး ၉

နိုင်ငံပိုင်နယ်နိမိတ်အတွင်းရှိပြည်နယ်များ၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်သည်နေထိုင်သူအားလုံးနှင့်သက်ဆိုင်သည်။
နိုင်ငံသားများနှင့်နိုင်ငံခြားသားများသည်ဥပဒေနှင့်အမျိုးသားအာဏာပိုင်များကိုတူညီသောကာကွယ်မှုအောက်တွင်ထားရှိသည်
နှင့်နိုင်ငံခြားသားများသည်နိုင်ငံသားများ၏အခွင့်အရေးများထက်အခြားသို့မဟုတ်ပိုမိုကျယ်ပြန့်သောအခွင့်အရေးများကိုတောင်းဆိုလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

ဆောင်းပါး ၁၀

ပြည်နယ်များ၏အဓိကအကျိုးစီးပွားမှာငြိမ်းချမ်းရေးကိုထိန်းသိမ်းရန်ဖြစ်သည်။ မည်သည့်သဘောသဘာဝ၏ကွာခြားချက်များ
သူတို့ကိုအကြားပေါ်ထွန်းအသိအမှတ်ပြုငြိမ်းချမ်းနည်းလမ်းများအားဖြင့်အခြေချသင့်ပါတယ်။

ဆောင်းပါး ၁၁

စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံများအနေဖြင့်သူတို့၏အပြုအမူ၏စည်းကမ်းများအရတိကျသောတာဝန်ဝတ္တရားအဖြစ်သတ်မှတ်သည်
အင်အားဖြင့်ရရှိသောနယ်မြေသိမ်းယူမှုသို့မဟုတ်အထူးအားသာချက်များကိုအသိအမှတ်မပြုရန်
၎င်းသည်လက်နက်အသုံးပြုခြင်း၊ သတ်မန်ရေးရာကိုယ်စားပြုမှုကိုခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊
အခြားမည်သည့်တိုရောက်သော coercive အတိုင်းအတာ။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်နိမိတ်သည်ကျူးကျော်မရနိုင်သောကြောင့်အရာဝတ္ထုမဖြစ်နိုင်ပါ
စစ်တပ်မှသိမ်းပိုက်ခြင်းနှင့်အခြားပြည်နယ်မှတိုက်ရိုက်ဖြစ်စေသွယ်ဝိုက်၊ ဖြစ်စေချမှတ်သောအခြားအင်အားသုံးဆောင်ရွက်မှုများ၏
သို့မဟုတ်မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ပင်ခေတ္တမျှပင်။

ဆောင်းပါး ၁၂

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်အထက်လွှတ်တော်မှချမှတ်ခဲ့သောတာဝန်များကိုမထိခိုက်စေရ။
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များ၏သီလအားဖြင့်ပါတီများကိုပေး။

ဆောင်းပါး ၁၃

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းနှင့်အညီအမြင်စာချုပ်ပါတီများကအတည်ပြုကြလိမ့်မည်
သူတို့ရသက်ဆိုင်ရာဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ။ Unit- သမ္မတနိုင်ငံနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး
Gwaiy သည်အထက်ပါရည်ရွယ်ချက်များအတွက်စစ်မှန်ကြောင်းအသိအမှတ်ပြုမိတ္တူများကိုအစိုးရများသို့ထုတ်ပေးရမည်
အတည်ပြုချက်၏။ အတည်ပြုလက်မှတ်ကို Pan-American ၏မော်ကွန်းတိုက်တွင်အပ်နှံရမည်
လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သောအစိုးရများအားအသိပေးအကြောင်းကြားမည့်ဝါရုံရှိပြည်ထောင်စု။ ထိုသို့သောအသိပေးချက်
tion အတည်ပြုချက်တစ်ခုလလှယ်အဖြစ်ထည့်သွင်းစဉ်းစားရလိမ့်မည်။

ဆောင်းပါး ၁၄

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအတွက်အမြင်ကန်ထရိုက်တာပါတီများအကြားအာဏာတည်လိမ့်မည်
သူတို့သက်ဆိုင်ရာအတည်ပြုလက်မှတ်ထိုးထားတဲ့အတွက်အမိန့်။

ဆောင်းပါး ၁၅

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်အကန့်အသတ်မရှိဆက်လက်တည်ရှိနေမည်ဖြစ်သော်လည်းအားဖြင့်ရွတ်ချနိုင်သည်
တစ်နှစ်အသိပေးစာကိုပုဒ်- အမေရိကန်သမဂ္ဂသို့ပေးအပ်မည်ဖြစ်ပြီး၎င်းကိုအခြားလက်မှတ်ရေးထိုးသူထံပေးပို့ရမည်
အစိုးရများ။ ဤကာလကွန်ဆုံးပြီးနောက်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်၎င်း၏သက်ရောက်မှုများရပ်တန့်သွားမည်
ကျန်ရှိသောအမြင်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောပါတီများကိုပြစ်တင်ရွတ်ချသော်လည်းအကျိုးသက်ရောက်စေမည်ပါတီ။

စာမျက်နှာ ၁၂၁

နိုင်ငံများ၏အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်များဆိုင်ရာကြေညာချက်မူကြမ်း

၁၀၅

ဆောင်းပါး ၁၆

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသောပြည်နယ်များ၏လျက်နာခြင်းနှင့်ဝင်ရောက်ခွင့်များအတွက်ဖွင့်လှစ်ရလိမ့်မည်
လက်မှတ်ထိုးသူမဟုတ်။ သက်ဆိုင်ရာတူရိယာများ Pan- ၏မော်ကွန်းတိုက်ထဲမှာအပ်နှံရလိမ့်မည်
သူတို့ကိုအခြားဖြင့်မားသောစာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောအဖွဲ့များသို့ဆက်သွယ်ပေးသောအမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
သက်သေအဖြစ်အောက်ပါ Plenipotentiaries များသည်ဤကွန်ဗင်းရှင်းကိုစိန်ဘာသာဖြင့်လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်။
အင်္ဂလိပ်၊ ပေါ်တူဂီနှင့်ပြင်သစ်ဘာသာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဥရုဂွေးသမ္မတနိုင်ငံ၊ ဒီဇင်ဘာ ၂၆ ရက်။

၈။ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းဒေသကြီးများ၏အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်များဆိုင်ရာချထားပေးမှုဆိုင်ရာမူကြမ်း

၁၉၄၉ ဒီဇင်ဘာ ၆ ရက်အထွေထွေညီလာခံဆုံးဖြတ်ချက် ၃၇၅ (IV)။

သွားရမည် လောက၏အစတိတ်၊ နိုင်ငံတကာဥပဒေဖြင့်အုပ်ချုပ်နေတဲ့အသိုင်းအဝိုင်းဖွဲ့စည်း

ပြည်နယ်များအကြားနိုင်ငံတကာဥပဒေများ၏တိုးတက်သောဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၏ထိရောက်သောအဖွဲ့အစည်းကိုလိုအပ်တယ်

သွားရမည့်လောက၏အစတ်တိုက်မှုများစွာသောအများစုအသစ်တခုမြတ်ထူထောင်ခဲ့ကြ ကုလသမဂ္ဂဗဟိုCharter^၁ညာဉ်စာတမ်းနှင့်ကမ္ဘာအခြားပြည်နယ်အများစုအမျိုးသားအဆင့်သတ်မှတ်ချက် ဒီအမိန့်အတွင်းနေထိုင်ရန်သူတို့ရဲ့အလိုသန္တကြိုညာခဲ့သည်။

သွားရမည်အကြောင်းကလသမဂ္ဂတစ်ခုလတန်းရည်ရွယ်ချက်အပြည့်ပြည့်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးကဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားဖို့ဖြစ်ပြီး
လုံခြုံရေးနှင့်တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးသည်ဤရည်ရွယ်ချက်ကိုအကောင်အထည်ဖော်ရန်မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည်

သွားရမည့်အကြောင်းကအတွင်းပိုမိုထောင့်တစွာအချို့သောအခြေခံအခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်များရေးဆွဲရန်ထို့ကြောင့်နှစ်လိဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။
ယူအက်စ်ပစ်စ်သည်စာချုပ်နှင့်အညီအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပဒေအသစ်ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှု၏အလင်းရောင်
ပိုင်ခွင့်များ

အဆိုပါအထွေထွေညီလာခံကုလသမဂ္ဂအခွင့်အရေးဆိုင်ရာပေါ်မှာဤကြေညာစာတမ်းချမှတ်နှင့်ကြေညာပြည်နယ်များ၏တာဝန်များ -

ဆောင်းပါး ၁

ပြည်နယ်တိုင်းသည်လွတ်လပ်စွာလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်လွတ်လပ်စွာလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည် ၎င်း၏ကိုယ်ပိုင်ပုံစံကိုရွေးချယ်ခြင်းအပါအဝင်အခြားပြည်နယ်တစ်ခုဖြစ်သည်။

ဆောင်းပါး

ပြည်နယ်တိုင်းသည်၎င်း၏နယ်မြေနှင့်လူအားလုံးအပေါ်တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေမှအသိအမှတ်ပြုသည့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများနှင့်သက်ဆိုင်သည်။

ဆောင်းပါး ၃

ပြည်နယ်တိုင်းသည်မည်သည့်၏အတွင်းရေးသို့မဟုတ်ပြင်ပရေးရာများတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ရန်တာဝန်ရှိသည်
အခြားပြည်နယ်။

ဆောင်းပါး ၄

ပြည်နယ်တိုင်းသည်အခြားပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်မြေအတွင်းဖြစ်ပွားနေသောပြည်တွင်းuser ပဏ္ဍာများကိုမဖြစ်ပွားစေရန်တာဝန်ရှိသည်။ အဖွဲ့အစည်း၏နယ်မြေအတွင်းတွင်ထိုက်သို့သောပြည်တွင်းuser ပဏ္ဍာများဖြစ်ပေါ်စေရန်တွက်ချက်ခြင်းများကိုကားဆီးရန်။

ဆောင်းပါး ၅

ပြည်နယ်တိုင်းသည်အခြားပြည်နယ်များနှင့်တန်းတူအခွင့်အရေးရှိရမည်။

စာမျက်နှာ ၁၂၂

306

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

ဆောင်းပါး ၆

ပြည်နယ်တိုင်းသည်၎င်း၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်အောက်ရှိလူအားလုံးကိုလူ့အခွင့်အရေးကိုလေးစားရန်တာဝန်ရှိသည်လိင်၊ ဘာသာစကား၊ ဘာသာတရားနှင့် ပတ်သက်၍ ခွဲခြားခြင်းမရှိဘဲအခြေခံလွတ်လပ်ခွင့်များ။

ဆောင်းပါး ၇

ပြည်နယ်တိုင်းသည်၎င်း၏နယ်မြေအတွင်းရှိအခြေအနေများသည်ခြိမ်းခြောက်မှုမှရှိစေရေးအတွက်တာဝန်ရှိသည်
နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်အမိန့်။

ဆောင်းပါး စာ

ပြည်နယ်တိုင်းသည်အခြားပြည်နယ်များနှင့်အငြင်းပွားမှုများအားငြိမ်းချမ်းသောနည်းဖြင့်ဖြေရှင်းရန်တာဝန်ရှိသည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေး၊ လုံခြုံရေးနှင့်တရားမျှတမှုတို့ကိုအန္တရာယ်မှဖြစ်စေနိုင်ပါ။

ဆောင်းပါး ဇ

ပြည်နယ်တိုင်းသည်အမျိုးသားရေးမှဝါဒ၏လက်နက်အဖြစ်စစ်မက်ကိုရောင်ကြည်ရန်တာဝန်ရှိသည်။
နယ်မြေသမားစိုမှသည်နိုင်ငံရေးလွတ်လပ်မှုကိုဆန့်ကျင်သောအင်အားသုံးခြင်း၊မြေခြင်းခြောက်ခြင်းသို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းမှရောင်ကြည်ရန်နှင့်
အခြားပြည်နယ်တစ်ခု၏အင်အားစု (သို့) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေစည်းမျဉ်းနှင့်မကိုက်ညီသောအခြားနည်းလမ်းများ။

ဆောင်းပါး ၁၀

မည်သည့်ပြည်နယ်ကိုမဆိုချိုးဖောက်ကျူးလွန်သောမည်သည့်ပြည်နယ်ကိုမဆိုကူညီခြင်းမပြုရန်တာ ဝန်ရှိသည်။
ပုဒ်မ ၉ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သို့မဟုတ်ကုလသမဂ္ဂသည်ကြိုတင်ကာကွယ်ရေးသို့မဟုတ်ဘက်မလိုက်သောအရေးယူမှုများကိုပြုလုပ်နေသည်။

ဆောင်းပါး ၁၁

ပြည်နယ်တိုင်းသည်အခြားပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်မြေသိမ်းယူမှုကိုအသိအမှတ်ပြုခြင်းမပြုရန်တာဝန်ရှိသည်။ ပုဒ်မ ၄ ကိုဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ခြင်း။

ဆောင်းပါး ၁၂

ပြည်နယ်တိုင်းသည်လက်နက်ကိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းမှတစ် ဦး ချင်းစီသို့မဟုတ် စုပေါင်း၍ မိမိကိုယ်ကိုကာကွယ်ရန်အခွင့်အရေးရှိသည်။

ဆောင်းပါး ၁၃

ပြည်နယ်တိုင်းသည်စာချုပ်များမှပေါ်ပေါက်လာသောတာဝန် ၀ နှင့် ၀ တွားများကိုစိတ်ရင်းမှန်ဖြင့်ထမ်းဆောင်ရန်တာဝန်ရှိသည် အခြားခိုင်ငံတကာပဒေအါရင်းမြစ်များနှင့်သင့်သင့်၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံပဒေသ္မဟုတ်သင့်၏ပဒေများတွင်ပြprovisions,ဉာဏ်ချက်များကိုမူဝိုင်နိုင်ပါ ဟိတာဝန်ဖျော်ဖြေပုံပြက်ကွက်မှအတွက်ဆင်ခြေ။

ဆောင်းပါး ၁၄

ပြည်နယ်တိုင်းသည်အခြားပြည်နယ်များနှင့်အပြန်အလှန်ဆက်ဆံမှုများနှင့်အညီဆက်ဆံမှုကိုဆောင်ရွက်ရန်တာဝန်ရှိသည့်အမျိုးသားရေးဥပဒေနှင့်ပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီ၏အချုပ်အခြာအာဏာသည်ကြီးစိုးမှုအောက်တွင်ရှိသည်ဟူသောနိယာမနှင့်အညီ နိုင်ငံတကာဥပဒေ။

Translating...

စာမျက်နှာ ၁၂၃

ဆက်ခံခြင်း ပိုင်ဆိုင်မှု၊ မော်ကွန်းတိုက်နှင့်ကြွေးမြီ

၁၀၇

၉။ နိုင်ငံတော်၏နိုင်ငံတော်ဖြစ်စဉ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာစီယံနာသဘောတူညီချက်
ပြည်နယ်ပိုင်ဆိုင်မှု၊ arCHIVeS နှင့်ကြွေးမြီ

၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ၈ ရက်၊
သေးအင်အားစုအတွက်
ကုလသမဂ္ဂ၊ Doc။ က / Conf.117 / 14

၁Convention ဝိညာဉ်ပါ ၀ င်နိုင်ငံများ၊
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအသိုင်းအဝန်း၏နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းအသွင်ပြောင်းမှုကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းအားဖြင့်ဖြစ်ပေါ်လာသည်
decolonization ဖြစ်စဉ်ကို၊
အခြားအချက်များကအနာဂတ်တွင်ပြည်နယ်များကိုဆက်ခံရန်အမှုများဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည် ဟုလည်းထည့်သွင်းစဉ်းစားလျက်၊
ဤအခြေအနေများတွင်၊ codification နှင့်တိုးတက်သောဘုံလိုအပ်ကြောင်း၏ ယုံကြည်တယ်
နိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှုများ၊ မော်ကွန်းတိုက်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပြည်နယ်များကိုဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်စည်းမျဉ်းများဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက်
ကြွေးမြီများသည်နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးများ၌တရားဥပဒေအရပိုမိုလုံခြုံမှုရှိစေရန်ဖြစ်သည်။
အခမဲ့သဘောတူညီချက်၏အခြေခံမူ၊ ကောင်းသောယုံကြည်ခြင်းနှင့် pacta sunt servanda ၏တစ်ကမ္ဘာလုံးအတိုင်းအတာ ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုပါ
အသိအမှတ်ပြု
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ၏ codification နှင့်တိုးတက်သောဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၏အရေးပါမှုကို အလေးပေး
နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုလုံးအကျိုးစီးပွားအတွက်အထူးအရေးကြီးသောဥပဒေဖြစ်သည်
ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကိုအားပြည့်ခြင်း။
ယုံကြည်မှုပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်းပျဉ်းထောင့်စု၏ဆက်ခံသက်ဆိုင်သောမေးခွန်းများ၊ မော်ကွန်းတိုက်
အကြွေးတွေကနိုင်ငံအားလုံးအတွက်အထူးအရေးကြီးတယ်၊
စိတ်ဝင်တင်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းများသည်ယူနိုက်တက်၏ပCharter ဝိညာဉ်စာတမ်းတွင်ပါဝင်သည်
ပြည်သူလူထု၏တန်းတူအခွင့်အရေးနှင့်ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ဆိုင်ရာအခြေခံမူများကဲ့သို့သောနိုင်ငံများသည်
ပြည်နယ်များ၏ပြည်တွင်းရေးတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမပြုရ
အင်အားကိုခြိမ်းခြောက်ခြင်းသို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းအားတားမြစ်ခြင်းနှင့်လူသားအားတစ်ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာလေးစားခြင်းနှင့်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်းတို့အားတားမြစ်သည်
အားလုံးအတွက်အခွင့်အရေးနှင့်အခြေခံလွတ်လပ်ခွင့်များ၊
မည်သည့်ပြည်နယ်၏ပိုင်နက်နယ်မြေဆိုင်ရာသမ္မတီရှိမှုနှင့်နိုင်ငံရေးလွတ်လပ်မှုကိုလေးစားကြောင်း ပြန်လည်အမှတ်ရခြင်း
ကုလသမဂ္ဂ၏ပCharter ဝိညာဉ်စာတမ်းပါလိုအပ်ချက်၊
၁၉၆၉ နှင့်စာချုပ်များချုပ်ဆိုသည့်ဥပဒေဆိုင်ရာစီယံနာကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဌာန်းချက်များကို စိတ်ထဲမှတ်ထားပြီး
၁၉၇၈ ခုနှစ်စာချုပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်းဆိုင်ရာစီယံနာကွန်ဗင်းရှင်း၊
အတည်ပြုပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းခြင်းဖြင့်စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်မပေးကိစ္စရပ်များကအုပ်ချုပ်ခံရဖို့ဆက်လက်ပြုလုပ်
အထွေထွေနိုင်ငံတကာဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ
အောက်ပါအတိုင်း သဘောတူညီခဲ့ကြသည်-
တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်အထွေထွေပြဌာန်းချက်
အပိုဒ် ၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏နယ်ပယ်
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်နိုင်ငံတော်အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်လျဉ်း။ နိုင်ငံများဆက်ခံခြင်း၏သက်ရောက်မှုများနှင့်သက်ဆိုင်သည်။
erty၊ မော်ကွန်းတိုက်နှင့်ကြွေးမြီ၊
ဝေါဟာရများ၏ဆောင်းပါး 2. အသုံးပြုမှု
၁။ ပConvention ဝိညာဉ်၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် -
(က) ၂။ နိုင်ငံဆက်ခံခြင်း" ဆိုသည်မှာတာဝန်တစ်ခုနှင့်နိုင်ငံတစ်ခုကိုအခြားနိုင်ငံတစ်ခုအားထိုးခြင်းကိုဆိုသည်
နယ်မြေ၏နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးအဘို့၊
(ခ) "အရပ်ပြည်နယ်" ဆိုသည်မှာအခြားပြည်နယ်တစ်ခုဖြင့်အစားထိုးထားသောနိုင်ငံကိုဆိုသည်
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏ဖြစ်ပျက်မှု၊
(ဂ) "ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်" ဆိုသည်မှာဖြစ်ပျက်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ အခြားပြည်နယ်ကိုအစားထိုးသောနိုင်ငံကိုဆိုသည်
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၊

စာမျက်နှာ ၁၂၄

၁၀၈

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေသာသနာရပ်များ

(ဃ) "တိတ်၏ဆက်ခံ၏နေ့စွဲ" ဟုအဆိုပါဆက်ခံပြည်နယ်အစားထိုးထားတဲ့အပေါ်မှာနေ့စွဲဆိုလိုတယ်
အရာမှပိုင်နက်၏နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးများအတွက်တာဝန်အတွက်အရင်ပြည်နယ်
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံပြောပြတယ်၊
(င) "လွတ်လပ်သောအသစ်ပြည်နယ်" ဆိုသည်မှာပိုင်နက်နယ်မြေဖြစ်သောငှားကိုဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်ကိုဆိုသည်
နိုင်ငံများဆက်ခံမည့်နေ့မတိုင်မီနိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးအတွက်မှီခိုသောနယ်မြေဖြစ်ခဲ့သည်
အရာ၏ယခင်ပြည်နယ်တာဝန်ရှိသည်သော
(၆) "တတိယပြည်နယ်" ဟုယခင်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ထိုဆက်ခံပြည်နယ်ထက်မဆိုနိုင်ငံတော်ကတခြားကိုဆိုလိုသည်။
၂။ ပConvention ဝိညာဉ်အသုံးအနှုန်းများအသုံးပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ အပိုဒ် ၁ ပါပြprovisions ှာန်းချက်များမှာ
ထိုဝေါဟာရများကိုအသုံးပြုခြင်းသို့မဟုတ်ငှားတွင်ဖော်ပြထားသောအဓိပ္ပာယ်များနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိစေရ
မည်သည့်ပြည်နယ်၏ပြည်တွင်းဥပဒေ။

ဆောင်းပါး ၃
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအားဖြင့်
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်ပြည်နယ်များအဆက်မပြတ်ဖြစ်ပွားခြင်း၏အကျိုးဆက်များကိုသာသက်ဆိုင်သည်။
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေနှင့်အထူးသဖြင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းများနှင့်အတူလိုက်နာမှု
ကုလသမဂ္ဂ၏ပCharter ဝိညာဉ်စာတမ်း၌တည်၏။
ပုဒ်မ ၄။ ပConvention ဝိညာဉ်ကိုယာယီအသုံးပြုခြင်း
၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ဖော်ပြထားသည့်နည်းဥပဒေများကိုအသုံးပြုခြင်းကိုကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းမရှိပဲ

ပြုပြင်ပြင်ဆင်မှုများ၏တံဆိပ်အမျိုးအစားများသည်အချို့သောအချက်အချာများ၏အောက်တွင်အသုံးပြုနိုင်သည်။ အချို့သောအချက်အချာများ၏အောက်တွင်အသုံးပြုနိုင်သည်။ အချို့သောအချက်အချာများ၏အောက်တွင်အသုံးပြုနိုင်သည်။ အချို့သောအချက်အချာများ၏အောက်တွင်အသုံးပြုနိုင်သည်။

။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်သည်၎င်း၏သဘောတူညီချက်ကိုဖော်ပြသည့်အချိန်တွင်ပစ္စုပ္ပန်နှင့်ချည်နှောင်ထားခြင်းခံရနိုင်သည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်း (သို့) မည်သည့်အချိန်တွင်မဆို၎င်းသည်ပြဌာန်းချက်၏စည်းမျဉ်းများကိုလိုက်နာလိမ့်မည်ဟုကြေငြာပါ။ အင်အားမ ၀ င်မီဖြစ်ပွားခဲ့သောနိုင်ငံများအား၎င်း၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ကွန်ဗင်းရှင်း သဘောတူစာချုပ်ပါအခြားစာချုပ်ချို့မသို့ထားသောနိုင်ငံသို့မဟုတ်ပြည်နယ်ပါ ၀ င်သောနိုင်ငံများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပြဌာန်းချက်အားပြဌာန်းခြင်း ဆက်ခံပြည်နယ်များ၏ကြေငြာချက်လက်ခံကြေငြာသည်။ ၏အင်အားသုံးသို့ entry ကိုအပေါ်သို့ ကြေငြာချက်ပြုလုပ်သည့်အခါသို့မဟုတ်ကြေငြာခြင်းပြုသည့်အခါနိုင်ငံများအကြားသဘောတူစာချုပ် မည်သည့်နောက်ပိုင်းတွင်ပေါ်ပေါက်လာသည့်ဖြစ်စေလက်ခံမှု၏သဘောတူစာချုပ်ပါပြုချက်များ၏အကျိုးသက်ရောက်မှုများနှင့်သက်ဆိုင်သည် ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏နေ့စွဲမှစ။ ၏ဆက်ခံ။

၃။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်သည်လက်မှတ်ရေးထိုးသည့်အခါသို့မဟုတ်ယင်း၏ချုပ်နှောင်မှုခံရရန်သဘောတူကြောင်းဖော်ပြသည့်အခါဖြစ်နိုင်သည်။ ပConvention။ ညာဉ်ပါပြင်Convention။ နှုန်းချက်များကိုလက်တွေ့ကျင့်သုံးမည်ဟုကြေငြာသည်။ အင်အားမ ၀ င်မီဖြစ်ပွားခဲ့သည့်နိုင်ငံများအား၎င်း၏ကိုယ်ပိုင်ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ Sionally ကြေငြာချက်ပြုသည့်အခြားမည်သည့်လက်မှတ်ရေးထိုးသည့်မဟုတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောနိုင်ငံနှင့်စပ်လျဉ်း။ သဘောတူညီချက် ဆက်ခံပြည်နယ်၏ကြေငြာချက်ကိုလက်ခံ။ လက်ခံမှု၏ကြေငြာချက်များဖြင့်အပေါ်သို့ ထိုပြုချက်များသည်နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံခြင်း၏အကျိုးသက်ရောက်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ယာယီအသုံးပြုရမည် စတင်၍ဆက်ခံ၏နေ့စွဲကနေအဖြစ်နှစ်ခုပြည်နယ်များ။

၄။ အပိုဒ် ၂ သို့မဟုတ် ၃ အရကြေငြာချက်အားစာဖြင့်ရေးသားရမည်။ ပါတီများနှင့်နိုင်ငံများသောနိုင်ငံများသို့အကြောင်းကြားမည်သည့်အသိအမှတ်ပြုလွှာအားအသိပေးအကြောင်းကြားသည် ထိုအကြောင်းကြားစာကိုသူအားဆက်သွယ်ရေး၏ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်လာရန်နှင့် ၎င်း၏ဝေဟာရများ၏။

အပိုဒ် ၅။ အခြားကိစ္စရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်ခံခြင်း

ပConvention။ ညာဉ်ပါမည်သည့်အရာအားမဆို ထောက်ပံ့ပေးသောအရာ မလွဲ၍ အခြားကိစ္စရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ပြည်နယ်တစ်ခု၏ဆက်ခံခြင်း၏သက်ရောက်မှုများနှင့်သက်ဆိုင်သည် ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအတွက်။

ပုဒ်မ ၆။ သဘာဝနှင့်ဥပဒေအရပုဂ္ဂိုလ်များ၏အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန် ၀ န် ၀ ဩရားများ

ပConvention။ ညာဉ်ပါမည်သည့်အရာအားမဆို သဘာဝသို့မဟုတ်ဥပဒေရေးရာပုဂ္ဂိုလ်များ၏အခွင့်အရေးများနှင့်တာဝန်၀ န်၀ ဩရားများနှင့်သက်ဆိုင်သည်။

စာမျက်နှာ ၁၂၅

ဆက်ခံခြင်း ပိုင်ဆိုင်မှု၊ မော်ကွန်းတိုက်နှင့်ကြွေးမြီ

109

အပိုဒ် ၂ ။ ပြည်နယ်ပိုင်ဆိုင်မှု

အပိုဒ် 1. inTroducTion

ပုဒ်မ ၇။ ပစ္စုပ္ပန်အပိုဒ်

ပစ္စုပ္ပန်အပိုဒ်အတွက်ဆောင်းပါးများပြည်နယ်နှင့်ပတ်သက်။ ပြည်နယ်များတစ်ဆက်ခံ၏သက်ရောက်မှုများသက်ဆိုင်ပါသည်။ ယခင်ပြည်နယ်၏ပိုင်ဆိုင်မှု။

အပိုဒ် ၈။ နိုင်ငံတော်ပိုင်

ပစ္စုပ္ပန်အပိုဒ်အတွက်ဆောင်းပါးများ၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်, "ယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်ပိုင်ဆိုင်မှု" ဆိုလိုသည်မှာနိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့တွင်ပိုင်ဆိုင်မှု၊ အခွင့်အရေးနှင့်အကျိုးစီးပွားများကိုဆိုလိုသည်။ ထိုပြည်နယ်ကပိုင်ဆိုင်သည်ယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်တွင်းဥပဒေကိုပြဌာန်းထားသည်။

ပုဒ်မ ၉။ နိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှုကုန်ဆုံးခြင်း၏အကျိုးသက်ရောက်မှုများ

ယခင်ပြည်နယ်၏နိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှုများဖြတ်သန်းသွားခြင်းက၎င်း၏ရပိုင်ခွင့်များပျောက်ကွယ်သွားစေသည်။ ပြည်နယ်နှင့်ဆက်ခံသူပြည်နယ်၏ပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှုဆက်ခံပြည်နယ်၏အခွင့်အရေးများပေါ်ပေါက်လာ ပစ္စုပ္ပန်အပိုဒ်အတွက်ဆောင်းပါးများ၏ပြုချက်များအားဘာသာရပ်ပြည်နယ်ဆက်ခံ။

ပုဒ်မ ၁၀။ နိုင်ငံတော်ပိုင်ပစ္စည်းကုန်ဆုံးသည့်နေ့ရက်

သက်ဆိုင်သည့်နိုင်ငံများမှသို့မဟုတ်အခြားသင့်လျော်သောနိုင်ငံတကာမှမဆုံးဖြတ်ပါကအခြားကိစ္စရပ်များမှလွဲလျှင် ခန္ဓာကိုယ်, ယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်ပိုင်ဆိုင်မှုကုန်ဆုံးသည့်ရက်စွဲ၏အဆက်ခံ၏နေ့ဖြစ်ပါသည်။ ပြည်နယ်များ။

ပုဒ်မ ၁၁။ နိုင်ငံတော်ပိုင်ပစ္စည်းများကိုလျော်ကြေးမပေးဘဲဖြတ်သန်းခြင်း

ပစ္စုပ္ပန်အပိုဒ်အတွက်ဆောင်းပါးများ၏ပြဌာန်းချက်မှဘာသာရပ်နှင့်မဟုတ်ရင်သဘောတူညီခံမဟုတ်လျှင် သက်ဆိုင်သောသို့မဟုတ်သင့်လျော်သောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းကဆုံးဖြတ်သောပြည်နယ်ပိုင်ဆိုင်မှုများ ဆက်ခံပြည်နယ်ဖို့အရင်ပြည်နယ်လျော်ကြေးပေးခြင်းမရှိဘဲရာအရယူရလိမ့်မည်။

အပိုဒ် ၁၂ တွင်နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံမှု၏အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိခြင်း

တတိယပြည်နယ်၏ပိုင်ဆိုင်မှု

နိုင်ငံများအစဉ်အဆက်ဆက်နယ်မှသည်ပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှု၊ အခွင့်အရေးနှင့်အကျိုးစီးပွားများကိုမထိခိုက်စေရ ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်း, ယခင်ပြည်နယ်၏ပိုင်ဆိုင်မှုကွင်းတွင်တည်ရှိပြီး, ထိုနေ့စွဲမှာ, ယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်တွင်းဥပဒေအရတတိယနိုင်ငံပိုင်သည်။

ပုဒ်မ ၁၃။ နိုင်ငံတော်ပိုင်ပစ္စည်းများကိုထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း

ပစ္စုပ္ပန်အပိုဒ်အတွက်ဆောင်းပါးများ၏ပြုချက်များ၏အကောင်အထည်ဖော်မှု၏ရည်ရွယ်ချက်အဘို့, ယခင်ပြည်နယ်သည်နိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှုအားပျက်စီးစေခြင်းသို့မဟုတ်မျက်ဆီးခြင်းကိုတားဆီးရန်အားလုံးသောလုပ်ဆောင်မှုများကိုပြုလုပ်ရမည်။ ထိုပြဌာန်းချက်များနှင့်အညီဆက်ခံပြည်နယ်သို့ဖြတ်သန်းသည်။

အထူးပြုနှင့်ပတ်သက်သောသက်သေအထောက်အထားများ

STATes ၏SuccesSion ၏caTegories

အပိုဒ် ၁၄ ပြည်နယ်၏နယ်မြေ၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုလွှဲပြောင်း

၁။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်မြေ၏အစိတ်အပိုင်းကိုထိုပြည်နယ်မှအခြားပြည်နယ်တစ်ခုသို့လွှဲပြောင်းသောအခါ, ဆက်ခံပြည်နယ်မှယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်ပိုင်ဆိုင်မှု၏ in၅ သဘောတူညီချက်အားဖြင့်အခြေချခံရဖြစ်ပါကတယ် သူတို့စပ်ကြားမှာ။

ထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီချက်မရှိလျှင် 2.

(က) မိမိပိုင်နယ်နိမိတ်အတွင်းတည်ရှိသောယခင်ပြည်နယ်၏မရွေ့မပြောင်းနိုင်သောနိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှု ဆက်ခံပြည်နယ်၏ဆက်နယ်ဆက်ခံပြည်နယ်မှသွားရကြလိမ့်မည်

စာမျက်နှာ ၁၂၆

Translating...

၁၁၀

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

(ခ) နိုင်ငံတော်၏လုပ်ငန်းနှင့်ဆက်သွယ်သော ယခင်ပြည်နယ်၏ရွေ့ပြောင်းနိုင်သောနိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှု၊ ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်ဆက်စပ်သောနယ်မြေ၏လေးစားမှုအတွက် decessor ပြည်နယ်မှသွားရမည် ဆက်ခံပြည်နယ်။

အပိုဒ် ၁၅ အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်

၁။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်သည်လွတ်လပ်သောနိုင်ငံအသစ်ဖြစ်လျှင် -

(က) မိမိပိုင်နယ်မှမိမိတို့အတွင်းတည်ရှိသောယခင်ပြည်နယ်၏မရွေ့ပြောင်းနိုင်သောနိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှု ဆက်ခံပြည်နယ်၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်ဆက်သွယ်မှုကြွလဲမှုမည်

(ခ) နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံပိုင်ခွင့်နယ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း။ မရွေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း၊ ဆက်သွယ်မှုများ၊ အပြင်ဘက်တွင်တည်ရှိပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်ပိုင်ဆိုင်မှုဖြစ်လာသည် မှီခိုရာကာလကိုဆက်ခံသူပြည်နယ်သို့လွှဲပြောင်းရမည်။

(ဂ) subpara- တွင်ဖော်ပြထားသောအရာများ မလွဲ၍ ယခင်ပြည်နယ်၏ရွေ့ပြောင်းနိုင်သောနိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှု။ ဂရပ် (ခ) နှင့် ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံဆက်စပ်သောပိုင်ခွင့်နှင့်ဆက်သွယ်မှုအပြင်ဘက်တွင်တည်ရှိပြီး၊ ဖန်တီးမှုရန် မှီခိုသောနယ်မြေကလွှဲပြောင်းခဲ့သောနယ်မြေကိုအချိုးအစားအလိုက်ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်သို့လွှဲပြောင်းရမည် အဆိုပါမှီခိုပိုင်ခွင့်ကို၏အလှူငွေ;

(ဃ) ပြည်နယ်အကျုံးအလုံး၏လုပ်ငန်းနှင့်အတူချိတ်ဆက်ယခင်၏ ရွေ့ပြောင်းပြည်နယ်အိမ်ခြံမြေ ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်ဆက်စပ်သောနယ်မြေ၏လေးစားမှုအတွက် decessor ပြည်နယ်မှသွားရမည် ဆက်ခံသူပြည်နယ်၊

(င) နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံပိုင်ခွင့်နယ်မြေနှင့်သက်ဆိုင်သည့်ရွေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း၊ မှီခိုရာကာလအတွင်းယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်ဆက်သွယ်မှုရှိခြင်း၊ အဆက်ခံပြည်နယ်သို့သွားရလိမ့်မည်

(င) တရုတ်ပြည်ထောင်စုသောပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှုထက်အခြားယခင်ပြည်နယ်၏ ရွေ့ပြောင်းပြည်နယ်ပိုင်ဆိုင်မှု၊ ပုဒ်မခွဲ (က ဃ) နှင့် (င) တို့မှီခိုပိုင်ခွင့်ကိုလွှဲပြောင်းခဲ့သည့်အခါဖန်တီးမှုရမည် မှီခိုနယ်မြေ၏အလှူငွေအချိုးအစားအရဆက်ခံပြည်နယ်သို့ကူးပြောင်းပါ။

(ဂ) လွတ်လပ်သောနယ်မြေအသစ်တစ်ခုကိုနှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောမှီခိုသောနယ်မြေများမှဖွဲ့စည်းသည့် ယခင်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များ၏နိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှုကိုလွတ်လပ်သောပြည်နယ်သို့လွှဲပြောင်းပေးရမည် အပိုဒ် ၁ ပါ provisions ဌာနချက်များနှင့်အညီဆုံးဖြတ်ရမည်။

၃။ မှီခိုသောနယ်မြေသည်ပြည်နယ် မလွဲ၍ ပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်နိမိတ်၏အစိတ်အပိုင်းဖြစ်လာသည့်အခါ ၎င်းသည်နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေး၊ ယခင်အစိုးရ၏ပိုင်ဆိုင်မှုများဖြတ်သန်းသွားခြင်းအတွက်တာဝန်ရှိသည်။ ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်အားပြည်နယ်နှင့်ပြည်နယ်များကိုသတ်မှတ်သည့်အချက်များနှင့်အညီဆုံးဖြတ်ရမည်။ ဂရပ် 1 ။

၄။ ယခင်ပြည်နယ်နှင့်အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်အကြားချုပ်ဆိုထားသောသဘောတူညီချက်များ လျှောက်ထားခြင်းအားဖြင့်မဟုတ်ဘဲယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်၏ပိုင်ဆိုင်မှုဆက်ခံဆုံးဖြတ်ရန် အပိုဒ် ၁ မှ ၃ သည်လူအားလုံး၏တာဝန်အချုပ်အခြာအာဏာ၏နိယာမကိုမချိုးဖောက်သင့်ပါ ၎င်း၏ကြွယ်ဝမှုနှင့်သဘာဝအရင်းအမြစ်များ။

စတိတ်၏ဆောင်းပါး 16 ယူနစ်

ပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်တစ်ခုအားစည်းလုံးညီညွတ်စွာဖြင့်ပေါင်းစည်းပြီး၎င်းကိုဆက်ခံသူပြည်နယ်တစ်ခုအဖြစ်ဖွဲ့စည်းလိုက်သောအခါနိုင်ငံတော်၏ပိုင်ဆိုင်မှု ယခင်ပြည်နယ်များကိုဆက်ခံပြည်နယ်သို့ကူးပြောင်းရလိမ့်မည်

အပိုဒ် ၁၇ နိုင်ငံတော်၏နယ်မြေ၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသို့မဟုတ်တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကိုခွဲခြားခြင်း

၁။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသို့မဟုတ်အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသည်ထိုပြည်နယ်နှင့်သီးခြားဖြစ်ကာဆက်ခံသူဖြစ်လျှင် ယခင်နိုင်ငံတော်၏ဆက်ခံပြည်နယ်မှ လွဲ၍ အခြားသဘောတူညီမှုမရှိပါက -

(က) မိမိပိုင်နယ်မှမိမိတို့အတွင်းတည်ရှိသောယခင်ပြည်နယ်၏မရွေ့ပြောင်းနိုင်သောနိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှု ဆက်ခံပြည်နယ်၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်ဆက်သွယ်မှုကြွလဲမှုမည်

(ခ) နိုင်ငံတော်၏လုပ်ငန်းနှင့်ဆက်သွယ်သော ယခင်ပြည်နယ်၏ရွေ့ပြောင်းနိုင်သောနိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှု၊ ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်ဆက်စပ်သောနယ်မြေ၏လေးစားမှုအတွက် decessor ပြည်နယ်မှသွားရမည် ဆက်ခံသူပြည်နယ်၊

စာမျက်နှာ 127

ဆက်ခံခြင်း ပိုင်ဆိုင်မှု၊ မော်ကွန်းတိုက်နှင့်ကြွေးမြီ

၁၁၁

(ဂ) ပုဒ်မခွဲတွင်ဖော်ပြထားသည့်အရာများထက်ယခင်ပြည်နယ်၏ရွေ့ပြောင်းနိုင်သောနိုင်ငံပိုင် ပုံ (ခ) သည်ဆက်ခံသူပြည်နယ်သို့မျှတသောအချိုးအစားဖြင့်ဖြတ်သန်းရမည်။

၂။ အပိုဒ် ၁ သည်ပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်နိမိတ်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသည်ထိုပြည်နယ်နှင့်သီးခြားစည်းလုံး၊ စည်းလုံးမှုရှိလျှင်သက်ဆိုင်သည့် အခြားပြည်နယ်နှင့်အတူ။

၃။ အပိုဒ် ၁ နှင့် ၂ ပါ provisions ဌာနချက်များသည်သာတူညီမှုနှင့်စပ်လျဉ်း။ မည်သည့်ထိခိုက်မှုမှမပါ ၀ င်ပါ ရလဒ်အနေဖြင့်ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့်ပြည်နယ်နှင့်ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်အကြားလျော်ကြေးငွေ စတိတ်၏ဆက်ခံ။

အပိုဒ် ၁၈ ပြည်နယ်ဖျက်သိမ်းခြင်း

၁။ နိုင်ငံတော်သည်တည်ရှိပြီးရပ်တန့်သွားပြီး၊ နောင်တော်၏နယ်မြေအစိတ်အပိုင်းများကိုဖျက်သိမ်းသည့်အခါ ပြည်နယ်သည်ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသည်။

(က) ယခင်ပြည်နယ်၏မရွေ့ပြောင်းနိုင်သောနိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှုသည်ဆက်ခံသူပြည်နယ်သို့လွှဲပြောင်းရမည် ၎င်းတည်ရှိသည့်နယ်မြေ၊

(ခ) မိမိပိုင်နယ်မှမိမိတို့အတွင်းတည်ရှိသောယခင်နိုင်ငံ၏မရွေ့ပြောင်းနိုင်သောနိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှုကိုဖြတ်သန်းရမည် ဆက်ခံပြည်နယ်မျှတသောအချိုးအစားအတွက်;

(ဂ) နိုင်ငံတော်၏လုပ်ငန်းနှင့်ဆက်သွယ်သော ယခင်ပြည်နယ်၏ရွေ့ပြောင်းနိုင်သောနိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှု၊ ပြည်နယ်၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်ဆက်သွယ်သောနယ်မြေများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပြည်နယ်မှလွှဲပြောင်းပေးအပ်မည့်သူသည်ပြည်နယ်သို့လွှဲပြောင်းရမည် ဆက်ခံပြည်နယ်သက်ဆိုင်ရာ;

(ဃ) subpara- တွင်ဖော်ပြထားသောထက်အခြားယခင်ပြည်နယ်၏ ရွေ့ပြောင်းပြည်နယ်ပိုင်ဆိုင်မှု၊ ဂရပ် (ဂ) သည်ဆက်ခံသောနိုင်ငံများသို့မျှတစွာအချိုးအစားဖြင့်ဖြတ်သန်းရမည်။

အစဉ်အဆက်သောပြဌာန်းချက်များနှင့်ပတ်သက်သည့်အချက်အလက်များကိုအောက်ဖော်ပြပါအတိုင်းဖော်ပြထားပါသည်။

အပိုင်း ၃ ။ ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်

အပိုင်း 1. inTroducTion

Translating...

ပုဒ်မ ၁၉ ။ ပစ္စုပ္ပန်အပိုင်း

ပစ္စုပ္ပန်အပိုင်းအတွက်ဆောင်းပါးများပြည်နယ်နှင့်ပတ်သက်။ ပြည်နယ်များတစ်ဆက်ခံ၏သက်ရောက်မှုများသက်ဆိုင်ပါသည်။ ယခင်ပြည်နယ်၏မော်ကွန်းတိုက်။

ဆောင်းပါး ၂၀ နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်

ပစ္စုပ္ပန်အပိုင်းအတွက်ဆောင်းပါးများ၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်၊ "ယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်" ဆိုလိုသည်မှာမည်သည့်နေ့နှင့်အမျိုးအစားကိုမဆိုဆိုလိုသည်။ ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏နေ့စွဲမှာ၊ ယခင်ပိုင်ဆိုင်သောနိုင်ငံ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများ၏လေ့ကျင့်ခန်း ပြည်နယ်ကိုပိုင်ဆိုင်ခြင်းအပေါ်အခြေခံသည့်အချက်အလက်များကိုသိမဟုတ်သည့်အခါမော်ကွန်းတိုက်အဖြစ်ကောင်း၏ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည့် ဘာရည်ရွယ်ချက်အတွက်။

နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်၏သွားတာ၏ဆောင်းပါး 21. အကျိုးသက်ရောက်မှုများ

ယခင်နိုင်ငံတော်၏နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်များဖြတ်သန်းခြင်းသည်နိုင်ငံ၏ရပိုင်ခွင့်များပျောက်ကွယ်သွားစေသည့် နိုင်ငံတော်နှင့်ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်၏ရပိုင်ခွင့်များမှာနိုင်ငံတော်သို့သိမ်းဆည်းထားသောနိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်သို့ cessor ပြည်နယ်၊ ပစ္စုပ္ပန်အပိုင်းအတွက်ဆောင်းပါးများ၏ပြဌာန်းချက်မှာဘာသာရပ်။

ပုဒ်မ ၂၂။ နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်ဖြတ်သန်းသည့်နေ့ရက်

သက်ဆိုင်သည့်နိုင်ငံများမှသို့မဟုတ်အခြားသင်္ချာသောနိုင်ငံတကာမှမဆုံးဖြတ်ပါကအခြားကိစ္စရပ်များမှလွဲလျှင် ခန့်ခွာကိုယ်ယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်ဖြတ်သန်းသည့်နေ့သည်နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံခြင်းဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ ၁၂၈

၁၁၂

၃ ။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

ပုဒ်မ ၂၃။ နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်ကိုလျော်ကြေးမပေးဘဲဖြတ်သန်းခြင်း

ပစ္စုပ္ပန်အပိုင်းအတွက်ဆောင်းပါးများ၏ပြဌာန်းချက်မှာဘာသာရပ်နှင့်မဟုတ်ရင်သဘောတူညီခဲ့မဟုတ်လျှင် သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများကသင့်လျော်သည့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုကိုဖြတ်ခြင်း၊ ဆက်ခံပြည်နယ်ဖို့အရင်ပြည်နယ်လျော်ကြေးပေးခြင်းမရှိဘဲရာအရပုယူရလိမ့်မည်။

ပုဒ်မ ၂၄ တွင်နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံမှု၏အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိခြင်း
တတိယပြည်နယ်၏မော်ကွန်းတိုက်

အစဉ်အဆက်ဆက်ခံသည့်နေ့တွင်ရှိသောနိုင်ငံများသည်ဆက်တိုက်ဖြစ်သောမော်ကွန်းတိုက်များကိုမထိခိုက်စေရ ပြည်နယ်များသည်ယခင်ပြည်နယ်၏ပိုင်နက်တွင်တည်ရှိပြီးထိုနေ့စွဲတွင်ပိုင်သည် အရင်ပြည်နယ်၏ပြည်တွင်းဥပဒေအရတတိယနိုင်ငံ။

၏အရေးပါသောဇာတ်ကောင်၏ဆောင်းပါး 25. ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်၏အုပ်စုများ

ပစ္စုပ္ပန်အပိုင်းအတွက်အဘယ်အရာကိုမျှမဆိုလေးစားမှုအတွက်မည်သည့်မေးခွန်းတစ်ခုကိုစိတ်စွန်းကွက်အဖြစ်ထည့်သွင်းစဉ်းစားကြလိမ့်မည် နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်များ၏အုပ်စုများ၏အရေးပါသောအကျင့်စာရိတ္တ၏ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်၏အကြောင်းပြချက်အားဖြင့်ပေါ်ထွန်းလိမ့်မယ် အရင်ပြည်နယ်။

ပုဒ်မ ၂၆ နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်၏ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု

ပစ္စုပ္ပန်အပိုင်းအတွက်ဆောင်းပါးများ၏ပြဌာန်းချက်များ၏အကောင်အထည်ဖော်မှု၏ရည်ရွယ်ချက်အတို ယခင်ပြည်နယ်သည်မော်ကွန်းတိုက်သို့ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုနှင့်ပျက်စီးခြင်းကိုကာကွယ်ရန်နည်းလမ်းအားလုံးကိုယူရမည် ထိုပြဌာန်းချက်များနှင့်အညီဆက်ခံပြည်နယ်သို့သွားပါ။

အထူးပြုနှင့်ပတ်သက်သောသက်သေအထောက်အထားများ
STATes ၏SuccesSion ၏caTegories

ပုဒ်မ ၂၇။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်နိမိတ်ကိုလွှဲပြောင်းခြင်း

၁။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်နိမိတ်၏အစိတ်အပိုင်းကိုပြည်နယ်မှအခြားပြည်နယ်တစ်ခုသို့လွှဲပြောင်းသောအခါ၊ ပြည်နယ်၏ဆက်ခံပြည်နယ်၏ယခင်ပြည်နယ်၏မော်ကွန်းတိုက်၏သဘောတူညီချက်အားဖြင့်အခြေချခံရပြီးဖြစ်ပါက သူတို့ကို။

ထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီချက်မရှိလျှင် 2.

(က) ယခင်အုပ်ချုပ်မှုပြည်နယ်၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်၏အစိတ်အပိုင်းကို၊ သော၏ပုံမှန်အုပ်ချုပ်ရေးအတွက် စတိတ်ဆက်ခံမှုနှင့်သက်ဆိုင်သောနယ်မြေသည်ပြည်နယ်နှင့်စပ်လျဉ်း။ ကိုင်တွယ်သင့်သည် သက်ဆိုင်ရာနယ်မြေကိုလွှဲပြောင်းခြင်း၊ ဆက်ခံပြည်နယ်မှသွားရကြလိမ့်မည်

(ခ) ပုဒ်မခွဲတွင်ဖော်ပြထားသောအပိုင်း မလွဲ၍ ယခင်နိုင်ငံတော်၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု၊ အပိုဒ် (က) သည်သီးခြားသို့မဟုတ်အဓိကအားဖြင့်ပြည်နယ်များဆက်ခံသည့်နယ်မြေနှင့်သက်ဆိုင်သည် ဆက်နွယ်သည်၊ ဆက်ခံပြည်နယ်မှသွားရလိမ့်မည်။

၃။ ယခင်ပြည်နယ်သည်ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်မှအကောင်းဆုံးရရှိနိုင်သောအထောက်အထားများကိုပေးရမည် လွှဲပြောင်းပိုင်နက်၏နယ်နိမိတ်သို့မဟုတ်နယ်နိမိတ်ပိုင်ခွင့်ခေါင်းစဉ်နှင့်အတူသုံးပြုနိုင်သောပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်၊ သို့မဟုတ်ယခင်ပြည်နယ်၏မော်ကွန်းတိုက်၏စာရွက်စာတမ်းများ၏အဓိပ္ပာယ်ကိုရှင်းလင်းဖို့လိုအပ်သော အရာသည်ပစ္စုပ္ပန်ဆောင်းပါး၏အခြားပြဌာန်းချက်များနှင့်အညီဆက်ခံပြည်နယ်မှလွန်။

၄။ အရင်နိုင်ငံတော်သည်ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်အားကောင်းဆိုးမှုနှင့် ဝ င်ခွင့်ပြုရမည် ထိုနိုင်ငံ၏ကန့်ကွက်ရိတ်၊ နိုင်ငံ၏အကျိုးစီးပွားများနှင့်ဆက်နွယ်သောသင်း၏နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်သင့်လျော်သောပုံတူပွားခြင်း လွှဲပြောင်းပိုင်နက်။

၅။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်သည်တောင်းခံသည့်အချိန်နှင့်တောင်းခံသည့်အတိုင်းပြည်နယ်ကိုအရင်ပြည်နယ်သို့ပေးပို့ရမည် ထိုပြည်နယ်၏ကန့်ကွက်ရိတ်၊ ရှိသည့်ယခင်ပြည်နယ်၏နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်သင့်လျော်သောပုံတူပွားခြင်း အပိုဒ် ၁ (သို့) ၂ အရဆက်ခံသူပြည်နယ်သို့လွှဲပြောင်းသည်။

အပိုဒ် ၂၈ အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်

၁။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်သည်လွတ်လပ်သောနိုင်ငံအသစ်ဖြစ်လျှင် -

စာမျက်နှာ ၁၂၉

ဆက်ခံခြင်း ပိုင်ဆိုင်မှု မော်ကွန်းတိုက်နှင့်ကြွေးမြီ

၁၁၃

Translating...

(က) နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့်နယ်မြေနှင့်သက်ဆိုင်သည့်မော်ကွန်းတိုက်၊ မှီခိုမှုကာလအတွင်းယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်ဖြစ်လာပြီးလျှင် ရောက်သွားရလိမ့်မည် အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်၊

(ခ) နိုင်ငံတော်၏ပုံမှန်စီမံခန့်ခွဲမှုအတွက်ယခင်ပြည်နယ်၏နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံသက်ဆိုင်သောနယ်မြေ၊ ထိုပိုင်နက်၌ဖြစ်သည့်အသစ်တစ်ခုကိုရှောက်သွားရလိမ့်မည် လွတ်လပ်သောပြည်နယ်၊

(ဂ) ယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်ဆိုင်ရာမော်ကွန်းတိုက်၏အစိတ်အပိုင်းများ၊ အစဉ်အဆက်သို့မဟုတ်အဓိကအားဆက်ခံခဲ့သောနယ်မြေနှင့်ဆက်စပ်သော အပိုဒ် (က) နှင့် (ခ) ပြည်နယ်များ၏ဆက်စပ်မှုအသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်မှသွားရကြလိမ့်မည်။

။ ယခင်မော်ကွန်းတိုက်၏မော်ကွန်းတိုက်အစိတ်အပိုင်းများကိုဖြတ်သန်းသွားခြင်းသို့မဟုတ်သင့်လျော်သောမျိုးပွားခြင်း အပိုဒ် ၂ တွင်ဖော်ပြထားသောသူများ မလွဲ၍ ပြည်နယ်သည်ဆက်ခံမည့်နယ်မြေကိုစိတ်ဝင်စားသည့် ပြည်နယ်များ၏ဆက်စပ်မှုကို ယခင်ပြည်နယ်နှင့်အသစ်အကြားသဘောတူညီချက်အားဖြင့်ဆုံးဖြတ်ရလိမ့်မည် လွတ်လပ်သောပြည်နယ်သည်ထိုနိုင်ငံများအားလုံးသည်ကျယ်ပြန့်စွာ၊ ယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်၏အစိတ်အပိုင်းများမှဖြစ်နိုင်သော။

၃။ ယခင်ပြည်နယ်သည်လွတ်လပ်သောနိုင်ငံအသစ်ကိုအကောင်းဆုံးရရှိနိုင်စေရမည် အသစ်လွတ်လပ်သော၏ပိုင်နက်မှခေါင်းစဉ်အပေါ်သို့သမုတ်သော၎င်း၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်ကနေသက်သေအထောက်အထား ပြည်နယ်သို့မဟုတ်၎င်း၏နယ်နိမိတ်များ၊ သို့မဟုတ်ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်၏စာရွက်စာတမ်းများ၏အဓိပ္ပာယ်ကိုရှင်းလင်းနိုင်ရန်လိုအပ်သော အခြားပြဌာန်းချက်များနှင့်အညီအသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်သို့သွားရသောယခင်ပြည်နယ်၏ လက်ရှိဆောင်းပါး။

၄။ ယခင်ပြည်နယ်သည်မည်သည့်အရာကိုမဆိုပြန်လည်ရယူရန်ကြိုးပမ်းရာတွင်ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်နှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရမည် ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်ဆက်စပ်သောနယ်မြေပိုင်တော်မူကြောင်းကိုမော်ကွန်းတိုက်၊ dis-မှီခို၏ကာလအတွင်း persed ။

၅။ စာပိုဒ် ၁ မှ ၄ သည်လွတ်လပ်သောအသစ်တစ်ခုကိုပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောဖွဲ့စည်းသည့်အချိန်တွင်ကျင့်သုံးသည့် မှီခိုနယ်မြေ။

၆။ အပိုဒ် ၁ မှ ၄ သည်မှီခိုသောနယ်မြေသည်ပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်မြေ၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်လာသည်နှင့်အမျှဝင်သည် ၎င်း၏နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးတာဝန်ရှိခဲ့သည့်ပြည်နယ်ထက်အခြား။

၇။ ယခင်ပြည်နယ်နှင့်အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်အကြားချုပ်ဆိုထားသောသဘောတူညီချက်များ ယခင်နိုင်ငံတော်၏နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပြည်သူလူထု၏အခွင့်အရေးကိုချိုးဖောက်ခြင်းမပြုရ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး၊ ၎င်းတို့၏သမိုင်းကြောင်းနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များကိုသတင်းပေးပို့ရန်။

စတိတ်၏ဆောင်းပါး 29. ယူနစ်

ပြည်နယ် ၂ ခုသို့မဟုတ်ထိုထက်ပိုသောပြည်နယ်များကိုစည်းလုံးညီညွတ်စွာဖြင့်ပေါင်းစည်းလိုက်သောအခါနိုင်ငံတော်အားဆက်ခံသူတစ်ဦး အဖြစ်ဖွဲ့စည်းလိုက်လျှင်၊ နောက်ဆက်တွဲပြည်နယ်များကိုဆက်ခံပြည်နယ်သို့သွားရလိမ့်မည်။

အပိုဒ် ၃၀။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်နိမိတ်၏အစိတ်အပိုင်းများကိုတစ်စိတ်တစ်ပိုင်းခွဲထုတ်ခြင်း

၁။ နိုင်ငံတော်၏နယ်နိမိတ်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသို့မဟုတ်အစိတ်အပိုင်းများသည်ထိုပြည်နယ်နှင့်သီးခြားဖြစ်ကာပြည်နယ်တစ်ခုတည်းထောင်သောအခါ၊ ယခင်ပြည်နယ်နှင့်ဆက်ခံပြည်နယ်မဟုတ်ရသောဘာတူလျှင်၊

(က) ယခင်အုပ်ချုပ်မှုပြည်နယ်၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု၊ သာမန်အုပ်ချုပ်ရေးအတွက် ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံဆက်စပ်သောနှင့်ဆက်စပ်သောနယ်မြေ၊ ထိုပိုင်နက်၌ဖြစ်သည့်၊ မှသွားရလိမ့်မည် ဆက်ခံသူပြည်နယ်၊

(ခ) ပုဒ်မခွဲတွင်ဖော်ပြထားသောအပိုင်း မလွဲ၍ ယခင်နိုင်ငံတော်၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု၊ အစဉ်အဆက် (က) သည်ဆက်တိုက်သက်ဆိုင်သောနယ်မြေနှင့်တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်သည့် ဆက်ခံပြည်နယ်ရန်။

။ ယခင်ပြည်နယ်သည်ဆက်ခံမည့်အားအကောင်းဆုံးရရှိနိုင်သောသက်သေအထောက်အထားများကိုပေးရမည် ယင်း၏ဆက်ခံပြည်နယ်၏ပိုင်နက်သို့မဟုတ်၎င်း၏နယ်နိမိတ်မှခေါင်းစဉ်အပေါ်သို့သမုတ်သော၎င်း၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်၊ ဒါမှမဟုတ် ယခင်ပြည်နယ်၏မော်ကွန်းတိုက်၏စာရွက်စာတမ်းများ၏အဓိပ္ပာယ်ကိုရှင်းလင်းရန်လိုအပ်ပေသည် အရာသည်ပစ္စုပ္ပန်ဆောင်းပါး၏အခြားပြဌာန်းချက်များနှင့်အညီဆက်ခံပြည်နယ်မှလွန်။

စာမျက်နှာ ၁၃၀

၁၁၄

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေသာရပ်များ

၃။ ယခင်ပြည်နယ်နှင့်ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်တို့အကြားသဘောတူညီချက်များ ယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်ထိုပြည်နယ်များ၏ပြည်သူများ၏အခွင့်အရေးကိုချိုးဖောက်မပြုရ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၊ သူတို့၏သမိုင်းကြောင်းနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များကိုသတင်းအချက်အလက်ပေးရန်။

၄။ ရေဆက်နှင့်ဆက်ခံမည့်နိုင်ငံများသည်၎င်းတောင်းဆိုချက်နှင့်၎င်းမှတစ်ခု၏ကုန်ကျစရိတ်ကိုခံယူရမည် သို့မဟုတ်အပြန်အလှန်လဲလှယ်ခြင်းဖြင့်၎င်းတို့နှင့်သက်ဆိုင်သောသူတို့၏နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်နှင့်ဆက်စပ်သောသင့်လျော်သောပုံတူပွားများကိုပြုလုပ်ပါ သူတို့ရသက်ဆိုင်ရာနယ်မြေများ၏အကျိုးစီးပွားနှင့်အတူ။

၅။ အပိုဒ် ၁ မှ ၄ ပါပြဌာန်းချက်များသည်ပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်မြေအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုနှင့်သီးခြားဖြစ်သည့်အခါအကျိုးဝင်သည် ထိုပြည်နယ်နှင့်အခြားပြည်နယ်နှင့်အတူပေါင်းစည်း။

အပိုဒ် ၃၁။ နိုင်ငံတော်ဖျက်သိမ်းခြင်း

၁။ နိုင်ငံတော်သည်တည်ရှိပြီးရပ်တန့်သွားပြီး၊ နောင်တော်၏နယ်မြေအစိတ်အပိုင်းများကိုဖျက်သိမ်းသည့်အခါ ပြည်နယ်သည်ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသည်။

(က) ဝိုင်းနက်နယ်နိမိတ်အတွင်းရှိသည့်ပြည်နယ်၏နိုင်ငံတော်မှတ်တမ်းများ၏အစိတ်အပိုင်း ၎င်း၏နယ်မြေကိုမုန်အုပ်ချုပ်ရေးအတွက်ဆက်ခံသည့်နိုင်ငံသည်၎င်းကိုဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်သို့လွှဲပြောင်းရမည်။

(ခ) ဖော်ပြထားသောအစိတ်အပိုင်းမှအပယခင်အောက်ပါနိုင်ငံဆောင်ရွက်သောပြည်နယ်မှတ်တမ်းများ၏အပိုင်း ဆက်ခံပြည်နယ်၏ပိုင်နက်နှင့်တိုက်ရိုက်ဆက်စပ် ပုဒ်မခွဲ (က)၊ ထိုဆက်ခံဖို့သွားရကြမည် ပြည်နယ်။

။ အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောအခြားပြည်နယ်များမှနိုင်ငံတော်၏မော်ကွန်းတိုက်များကိုသတ်မှတ်ရမည် သက်ဆိုင်ရာအခြေအနေအားလုံးကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း၊ မျှတသောထုံးစံ၌ဆက်ခံပြည်နယ်များမှ pass ။

၃။ ဆက်ခံသူတိုင်းသည်အခြားဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များအားအကောင်းဆုံးရရှိနိုင်သည့် ခေါင်းစဉ်အပေါ်သို့သမုတ်သောယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်၏၎င်း၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကနေသက်သေအထောက်အထား အခြားဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များ၏နယ်နိမိတ်များ၊ သို့မဟုတ်၎င်း၏နယ်နိမိတ်များ၊ သို့မဟုတ်၎င်းကိုရှင်းလင်းရန်လိုအပ်သည့် ကြောင်းပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များမှသောယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်မော်ကွန်းတိုက်၏စာရွက်စာတမ်းများ၏အဓိပ္ပာယ် ပစ္စုပ္ပန်ဆောင်းပါး၏အခြားပြဌာန်းချက်များနှင့်အညီ။

၄။ နိုင်ငံတော်မော်ကွန်းတိုက်နှင့်စပ်လျဉ်း။ သက်ဆိုင်ရာဆက်ခံမည့်နိုင်ငံများအကြားသဘောတူညီချက်များ ပြည်နယ်၏ပြည်သူလူထု၏ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအခွင့်အရေးကိုချိုးဖောက်ခြင်းမပြုရ

သူတို့ရဲ့သမိုင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီးအမြဲအမှန်များနှင့်ပတ်သက်။ သတင်းအချက်အလက်။
၅။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီသည်အခြားဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်များအားတောင်းဆိုချက်နှင့်အညီရရှိနိုင်စေရမည်
ယင်းပြည်နယ်၏ကန့်သတ်ချက်များကိုလက်ခံရရှိရန်အခြေခံပေါ်မှာ၊ ပြည်နယ်၏ပိုင်ဆိုင်မှုအပိုင်အပိုင်တစ်ခုသင့်လျော်သောမျိုးပွား
အခြားဆက်ခံသူ၏ပိုင်ဆိုင်မှုအကျိုးစီးပွားနှင့်ဆက်သွယ်သောယခင်ပြည်နယ်၏မော်ကွန်းတိုက်
ပြည်နယ်။

Translating...

အပိုင်း ၄ ။ ပြည်နယ်ကြွေးမြီ

အပိုင်း 1. inTroducTion

ပုဒ်မ ၃။ ပစ္စုပ္ပန်အပိုင်း

ပစ္စုပ္ပန်အပိုင်းအတွက်ဆောင်းပါးများနှင့်ပတ်သက်။ အတွက်ပြည်နယ်တစ်ခုဆက်ခံ၏သက်ရောက်မှုများသက်ဆိုင်ပါသည်
နိုင်ငံတော်ကြွေးမြီ။

အပိုင်း ၃။ နိုင်ငံတော်ကြွေးမြီ

ပစ္စုပ္ပန်အပိုင်းရှိဆောင်းပါးများ၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်“ နိုင်ငံတော်ကြွေးမြီ” ဆိုသည်မှာဘာကfinancialာရေးဆိုင်ရာတာဝန်ဝတ္တရားများကိုဆိုလိုသည်။
အခြားပြည်နယ်တစ်ခုသို့အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပစ္စုပ္ပန်နှင့်အညီပေါ်ထွန်းလာသည့်ယခင်ပြည်နယ်တစ်ခု၏အခြေအနေ
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာဥပဒေ၏အခြားအကြောင်းအရာများ။

နိုင်ငံတော်ကြွေးမြီများဖြတ်သန်းခြင်း၏အကျိုးသက်ရောက်မှု

နိုင်ငံတော်ကြွေးမြီများကုန်လွန်သွားခြင်းသည်ယခင်အစိုးရ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကိုပျောက်ကွယ်စေခြင်းနှင့်
လွှဲပြောင်းပေးသောနိုင်ငံတော်ကြွေးမြီများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်၏တာဝန်ဝတ္တရားများပေါ်ပေါက်လာခြင်း
ပစ္စုပ္ပန်အပိုင်းအတွက်ဆောင်းပါးများ၏provisionsဌာန်းချက်များဘာသာရပ်ပြည်နယ်ဆက်ခံ။

စာမျက်နှာ ၁၃၁

ဆက်ခံခြင်း ပိုင်ဆိုင်မှု၊ မော်ကွန်းတိုက်နှင့်ကြွေးမြီ

115

ပုဒ်မ ၃၅။ နိုင်ငံတော်ကြွေးမြီများဖြတ်သန်းသည့်နေ့ရက်

သက်ဆိုင်သည့်နိုင်ငံများမှသို့မဟုတ်အခြားသင်လျော်သောနိုင်ငံတကာမှမဆုံးဖြတ်ပါကအခြားကိစ္စရပ်များမှလွဲလျှင်
ခန့်စာကိုယ်အရနိုင်ငံတော်၏ကြွေးမြီများပြန်ပွားသည့်နေ့သည်နိုင်ငံများဆက်ခံမည့်နေ့ဖြစ်သည်။

အပိုင်း ၃၆။ နိုင်ငံများအနေနှင့်အကြွေးများအပေါ်အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိခြင်း

ပြည်နယ်များဆက်ခံခြင်းသည်ကြွေးရှင်များ၏အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများကိုမထိခိုက်စေပါ။

အပိုင်း ၂။ အထူးသီးသန့်ကော်ပိုရေးရှင်းများနှင့်စပ်လျဉ်း။ သက်သေပြခြင်း
STaTeS ၏SuccesSion ၏

ပုဒ်မ ၃၇။ နိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှု၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကိုလွှဲပြောင်းခြင်း

၁။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်နိမိတ်၏အစိတ်အပိုင်းကိုထိုပြည်နယ်မှအခြားပြည်နယ်တစ်ခုသို့လွှဲပြောင်းသောအခါ၊
နိုင်ငံတော်၏ဆက်ခံမည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံတော်ကြွေးမြီများကိုသဘောတူညီမှုဖြင့်ဖြေရှင်းရမည်
သူတို့ကို။

၂။ ထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီချက်မရရှိလျှင်ယခင်ပြည်နယ်၏နိုင်ငံတော်ကြွေးမြီသည်ပေးဆပ်ရမည်
ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်သည်အထူးသဖြင့်ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်အခွင့်အရေးများကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားကာမျှတသောအချိုးအစားဖြင့်ဖြစ်သည်
၎င်းပြည်နယ်ကြွေးမြီနှင့်စပ်လျဉ်း။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်သို့လွှဲပြောင်းပေးသည့်အကျိုးစီးပွားများ။

ဆောင်းပါး ၃၈။ လွတ်လပ်သောနိုင်ငံသစ်

၁။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်သည်လွတ်လပ်သောနိုင်ငံအသစ်ဖြစ်လျှင်၊ ယခင်အစိုးရ၏ပြည်နယ်ကြွေးမြီမရှိပါ
လွတ်လပ်သောနိုင်ငံအသစ်သို့ပြန်လည်သွားရမည်
အဆိုပါအတွက်၎င်း၏လုပ်ငန်းများနှင့်ဆက်သွယ်သောယခင်ပြည်နယ်၏ပြည်နယ်ကြွေးမြီအကြား link ကို၏အမြင်တွင်
နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သောနယ်မြေနှင့်ပိုင်ဆိုင်မှု၊ အခွင့်အရေးနှင့်အကျိုးစီးပွားများဖြတ်သန်းသွားလာနိုင်ခြင်း
အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်ရန်။

၂။ အပိုင်း ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောသဘောတူညီချက်သည်အမြဲတမ်းစည်းစည်းကမ်းများကိုဖောက်ဖျက်ခြင်းမပြုရ။
လူတိုင်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်သယံဇာတအရင်းအမြစ်များအပေါ်လွှမ်းမိုးမှုမရှိ။
အသစ်လွတ်လပ်သောပြည်နယ်၏အခြေခံစီးပွားရေး equilibria အန္တရာယ်။

ပြည်နယ်များ၏ဆောင်းပါး 39. ယူနစ်

ပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များကိုပေါင်းစည်းပြီး၎င်းကိုဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်တစ်ခုအဖြစ်ဖွဲ့စည်းသောအခါ၊
ပြည်နယ်များကိုဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်သို့သွားရမည်။

အပိုင်း ၄၀

၁။ နိုင်ငံတော်၏နယ်နိမိတ်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသို့မဟုတ်အစိတ်အပိုင်းများသည်ထိုပြည်နယ်နှင့်သီးခြားဖြစ်ကာပြည်နယ်တစ်ခုတည်ထောင်သောအခါ၊
ယခင်ပြည်နယ်နှင့်ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်ကသဘောမတူပါက၊
အထူးသဖြင့်နိုင်ငံတော်သည်ဆက်ခံသူပြည်နယ်သို့အထူးသဖြင့်ထည့်သွင်းစဉ်းစားလျက်မျှတသောအချိုးအစားဖြင့်ဖြတ်သန်းရမည်။
ထိုပြည်နယ်ကြွေးမြီနှင့်စပ်လျဉ်း။ ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်သို့လွှဲပြောင်းပေးသောပိုင်ဆိုင်မှု၊ အခွင့်အရေးနှင့်အကျိုးစီးပွားများ။

၂။ အပိုင်း ၁ သည်ပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်နိမိတ်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသည်ထိုပြည်နယ်နှင့်သီးခြားစည်းလုံး။ စည်းလုံးမှုရှိလျှင်သက်ဆိုင်သည်
အခြားပြည်နယ်နှင့်အတူ။

အပိုင်း ၄၁။ နိုင်ငံတော်ဖျက်သိမ်းခြင်း

ပြည်နယ်ဖျက်သိမ်းခြင်းနှင့်တည်ရှိခြင်းမှရပ်စဲသည့်အခါနှင့်ယခင်၏ပိုင်ဆိုင်မှု၏အစိတ်အပိုင်းများ
ပြည်နယ်သည်ဆက်ခံသူနှစ်ဦး သို့မဟုတ်ထိုထက်မကကိစ္စစည်းသည်
ယခင်ပြည်နယ်၏ကြွေးမြီကိုထည့်သွင်းစဉ်းစား၊ တန်းတူအချိုးအစားအတွက်ဆက်ခံပြည်နယ်များမှလွန်ရလိမ့်မည်
အထူးသဖြင့်ဆက်ခံမည့်ပြည်နယ်များသို့လွှဲပြောင်းပေးသောပိုင်ဆိုင်မှု၊ အခွင့်အရေးနှင့်အကျိုးစီးပွားများကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်။
ကြောင်းပြည်နယ်ကြွေးမြီ tion ။

စာမျက်နှာ ၁၃၂

၁၁၆

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

အငြင်းပွားမှု၏အစိတ်အပိုင်း V. SettleMent

ဆောင်းပါး ၄၂။ တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းခြင်းနှင့်ညှိနှိုင်းခြင်း

Translating...

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏အဓိပ္ပာယ်သို့မဟုတ်အသုံးပြုမှုနှင့်ပတ်သက်။ အငြင်းပွားမှုပေါ်ပေါက်လျှင် ကွန်ဗင်းရှင်း၏နစ်နာသို့မဟုတ်နစ်နာထက်ပိုသောအဖွဲ့များအကြား၊ ၎င်းတို့သည်၎င်းတို့မှမည်သည့်တောင်းဆိုချက်ကိုမဆိုတောင်းဆိုလိမ့်မည် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခြင်းနှင့်ညှိနှိုင်းခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်ဖြင့်ဖြေရှင်းပါ။

ဆောင်းပါး ၄၃။

အကယ်၍ အငြင်းပွားမှုကိုဖြေရှင်းရန်တောင်းဆိုမှုတွင်ဖော်ပြထားသည့်နေ့မှခြောက်လအတွင်းဖြေရှင်းခြင်းမရှိပါက ပုဒ်မ ၄၂ ကိုထုတ်ပြန်ထားပြီးအငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်သူအားလုံးသည်၎င်းအားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးလုပ်ထုံးလုပ်နည်းသို့တင်ပြနိုင်သည်။ အတွင်းရေးမှူးအားတောင်းဆိုချက်ကိုတင်ပြခြင်းဖြင့်ပConvention" ဘာသာစကား၏နောက်ဆက်တွဲတွင်ဖော်ပြပါ။ ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးနှင့်တောင်းဆိုချက်အငြင်းပွားမှုအတွက်အခြားပါတီသို့မဟုတ်ပါတီများအကြောင်းကြား။

အပိုဒ် ၄၄

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းလက်မှတ်ရေးထိုးသို့မဟုတ်လက်မှတ်ရေးထိုးသည့်အခါသို့မဟုတ်မည်သည့်ပြည်နယ်မှမဆိုပြည်နယ် သို့သော်မည်သည့်အချိန်တွင်မဆို၊ အငြင်းပွားမှုရှိသောနေရာတွင်သို့လောင်နဲ့သို့အကြောင်းကြားခြင်းဖြင့်၎င်းကိုကြေငြာနိုင်သည် ထိုအငြင်းပွားမှုကိုပုဒ်မ ၄၂ နှင့် ၄၃ တွင်ဖော်ပြထားသည့်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအရဖြေရှင်းခြင်းမရှိပေ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုအတွက်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးသို့စာဖြင့်ရေးသားထားသောလျှောက်လွှာတစ်ခုဖြင့်တင်သွင်းနိုင်သည့် အငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်သူသို့မဟုတ်ခုံသမာဓိဖြစ်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှတစ်ဆင့်အငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်သောအခြားအဖွဲ့မှပါဝင်သည့် တူကြေငြာခဲ့သည်။

အပိုဒ် ၄၅

ပုဒ်မ ၄၂၊ ၄၃ နှင့် ၄၄ တို့အရ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏သဘောတူညီချက်၏နစ်နာသို့မဟုတ်နစ်နာထက်ပိုသောအကြားပေါ်ပေါက်သူတို့ကအားဖြင့်ဖြစ်နိုင်သည့် ဘာသာတူညီချက်သည်၎င်းကိုအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားမျှတမှုတရားရုံး (သို့) ခုံသမာဓိဖြစ်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့ဖြစ်စေတင်ပြရန်သဘောတူသည့် အငြင်းပွားမှုများကိုဖြေရှင်းရန်အခြားသင်္ချာလုပ်ငန်းလုပ်ထုံးလုပ်နည်း။

အပိုဒ် ၄၆။ အငြင်းပွားမှုများကိုဖြေရှင်းရန်အတွက်အခြားပြဌာန်းချက်များ

ပုဒ်မ ၄၂ မှ ၄၅ မှမည်သည့်အရာကမူလက်ရှိပစ္စုပ္ပန်၏တာဝန် ဝန်ထမ်းများနှင့်တာဝန်များကိုမထိခိုက်စေရ အငြင်းပွားမှုများကိုဖြေရှင်းခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သောပြဋ္ဌာန်းချက်များပါပြဌာန်းချက်။

အပိုဒ် ၆။ နိုင်ငံလုံးသောအထောက်အထားများ

ဆောင်းပါး 47. လက်မှတ်ရေးထိုးပွဲ

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းကို (၁၉၃၃) ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၃၁) ရက်နေ့အထိ၊ ဩစတြီးယားသမ္မတနိုင်ငံနိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနနှင့်နွန်လ ၃၀ ရက်နေ့အထိဖြစ်သည် ၁၉၈၄ နယူးယောက်ရှိကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ်တွင်။

အပိုဒ် ၄၈

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအတည်ပြုရန်ဘာသာရပ်ဖြစ်ပါသည်။ အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးရမည့် ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အတူအုပ်နှံ။

ဆောင်းပါး 49. ဝင်ရောက်

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းမည်သည့်ပြည်နယ်များအားဖြင့်ဝင်ရောက်ခွင့်များအတွက်ပွင့်လင်းရှိနေဆဲရလိမ့်မည်။ ၏တူရိယာ ပါဝင်မှုကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အတူအုပ်နှံရလိမ့်မည်။

ဆောင်းပါး 50. အင်အားသုံးသို့ entry ကို

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်နေ့စွဲအပြီးသုံးဆယ်မြောက်နေ့အတည်ဖြစ်သည် ဆယ်ငါးနှစ်အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသို့မဟုတ်တူရိယာ၏သို့က်။

စာမျက်နှာ ၁၃၃

ဆက်ခံခြင်း ပိုင်ဆိုင်မှု၊ မော်ကွန်းတိုက်နှင့်ကြွေးမြီ

117

(၂) နိုင်ငံတဝန်းအနေဖြင့် (၁၅) နှစ်ပြည့်ပြီးနောက်သဘောတူစာချုပ်ကိုအတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးရန် အတည်ပြုချက်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသို့မဟုတ်စာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုထားသောစာချုပ်ပါသဘောတူညီချက်သည်သုံးဆယ်မြောက်နေ့တွင်အာဏာတည်လိမ့်မည် ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်ကင်း၏အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသို့မဟုတ်၏လက်မှတ်၏သို့က်ပြီးနောက်။

ဆောင်းပါး 51. စစ်မှန်ကျမ်း

အာရပ်၊ တရုတ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ sian နှင့် Spanish စာသားများသည်တူညီသောအစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ကြီးချုပ်အားအုပ်နှံရမည် ကုလသမဂ္ဂ။

သက်သေအထောက်အထားအတွက်၊ သူတို့ရဲ့အားဖြင့်သူတို့ကိုမှတရားဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့်ခံရ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ Plenipotentiaries သက်ဆိုင်ရာအစိုးရများ။

April ပြီလရှစ်ရက်မြောက်သောဗီယင်နာတွင်တစ်ထောင်ကိုးရာရှစ်ဆယ့်သုံးယောက်ရှိသည်။

နောက်ဆက်တွဲ

၁။ အရည်အချင်းပြည့်မီသောဥပဒေပညာရှင်များပါဝင်သောပြန်လည်သင်မြတ်ရေးသူများကိုစာရင်းပြုစု။ ထိန်းသိမ်းရမည့် ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်။ ဒီအဆုံး၊ ယွနက်တက်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သည့်တိုင်းပြည်နယ် ပConvention" ဘာသာစကားပါဝင်သောနိုင်ငံများသို့မဟုတ်ပါဝင်သောအဖွဲ့ကိုရန်ပြုသူ ၂ ဦး ကိုရွေးချယ်ရန်ဖိတ်ကြားသည် အမည်စာရင်းတင်သွင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏အမည်များကိုစာရင်းပြုစုရမည်။ အပါအဝင်တစ်ဦး ညှိနှိုင်း၏သက်တမ်း ကျပန်းနေရာလွတ်ကိုဖြည့်ရန်အမည်စာရင်းတင်သွင်းသည့်မည်သည့်နိုင်ငံရေးမှမဆို ၅ နှစ်ဖြစ်သည်။ သက်တမ်းတိုးနိုင်သည်။ သက်တမ်းကုန်ဆုံးသောစေ့စပ်ညှိနှိုင်းသူသည်သူဖြစ်ရမည်မည်သည့်လုပ်ဆောင်မှုကိုမဆိုဆက်လက်လုပ်ဆောင်လိမ့်မည် အောက်ပါအပိုဒ်အောက်မှာရွေးချယ်ထားကြသည်။

ပုဒ်မ ၄၃ အရအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးထံတောင်းဆိုချက်ကိုတင်ပြသည့်အခါ၊ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသည်အငြင်းပွားမှုကိုအောက်ပါအတိုင်းဖွဲ့စည်းသည့်ပြန်လည်သင်မြတ်ရေးကော်မရှင်သို့တင်ပြရမည် - အငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်သောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များသည် -

(က) ထိနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုဖြစ်စေ၊ ဖြစ်နိုင်သည့်ဖြစ်စေထိနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုဖြစ်စေစေ့စပ်ညှိနှိုင်းသူတစ်ဦး အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောစာရင်းမှရွေးချယ်ခြင်းမပြုရ။ နှင့်

(ခ) ထိနိုင်ငံ၏မည်သည့်နိုင်ငံသားဖြစ်စေ၊ မည်သည့်နိုင်ငံသားဖြစ်စေမည်သည့်နိုင်ငံသားဖြစ်ရမည်ကိုအသိအမှတ်မပြုသောသူတစ်ဦး စာရင်းထဲကနေရွေးချယ်ခဲ့သည်။

အဆိုပါအငြင်းပွားမှု၏အခြားပါတီဖွဲ့စည်းသည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များအမှူးနှစ်ဦး ကိုခန့်ထားရမည်

ထူညှိသောရလဒ်များကိုထုတ်ဖော်သောအချက်အလက်များသည်အချို့သောအချက်အလက်များကိုရက် ၆၀ အတွင်းခန့်အပ်ရမည်

၄. ၎င်းတို့သည်နောက်ဆုံးရက်ချိန်ယူပြီးသည့်နောက်ရက်ပေါင်း ၆၀ အတွင်းပြန်လည်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရမည် ၎င်းတို့အနက်မှစာရင်းမှရွေးချယ်ထားသောပဉ္စမမြောက်ညှိနှိုင်းရေးမှူးကိုခန့်အပ်ရမည်။

ဥက္ကဋ္ဌchairman သို့မဟုတ်အခြားညှိနှိုင်းရေးမှူးတစ်ဦး၏ခန့်အပ်မှုမပြုခဲ့လျှင် အထက်ဖော်ပြပါခန့်အပ်မှုအတွက်သတ်မှတ်ထားသောကာလအတွင်းအတွင်းရေးမှူးကိုခန့်ထားရမည် Translating... ထိုကာလကုန်ဆုံးပြီးနောက်ရက်ပေါင်း ၆၀ အတွင်း၊ ဥက္ကဋ္ဌ၏ခန့်အပ်မှုဖြစ်နိုင်သည် အတွင်းရေးမှူးချုပ်ကစာရင်းမှဖြစ်စေ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအသင်းဝင်မှဖြစ်စေပြုလုပ်သည် ဥပဒေကော်မရှင်း၊ ရက်ချိန်းယူရမည့်အချိန်ကာလတစ်ခုခုကိုသက်တမ်းတိုးနိုင်သည် အငြင်းပွားမှုအတွက်ပါတီများအကြားသဘောတူညီချက်အားဖြင့်။

မည်သည့်နေရာလွတ်ကွယ်မဆိုကနဦး ခန့်အပ်မှုအတွက်သတ်မှတ်ထားသောပုံစံဖြင့်ဖြည့်ရမည်။

၂။ ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးကော်မရှင်သည်မိမိ၏လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုဆုံးဖြတ်ရမည်။ ကော်မရှင်နှင့်အတူ အငြင်းပွားမှု၏ပါတီများ၏သဘောတူညီချက်မတင်ပြရန်ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏မည်သည့်ပါတီဖိတ်ကြားလိမ့်မည် နှုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကော်မရှင်၏ဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့်အကြံပြုချက်များကိုပြုလုပ်ရမည် အဖွဲ့ဝင်ငါးဦး၏အများစု။

၄။ ကော်မရှင်သည်အငြင်းပွားမှုတွင်ပါဝင်သူများ၏အာရုံကိုဆွဲဆောင်နိုင်သည်မည်သည့်လုပ်ဆောင်မှုမျိုးကိုမဆိုပြုလုပ်နိုင်သည် တစ်ဦးခင်မင်ရင်းနှီးအခြေချလွယ်ကူချောမွေ့လိမ့်မည်။

၅။ ကော်မရှင်သည်ပါတီများအားကြားနာခြင်း၊ တောင်းဆိုမှုများနှင့်ကန့်ကွက်ခြင်းများကိုဆန်းစစ်လေ့လာခြင်း၊ အငြင်းပွားမှုကိုအဆင်ပြေစွာဖြေရှင်းနိုင်ရန်အတွက်ပါတီများထံတော်ပြုခြင်းဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ ၁၃၄

၁၁၈

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေသာရပ်များ

၆။ ကော်မရှင်သည်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ၁၂ လအတွင်းအစီရင်ခံရမည်။ ၎င်း၏အစီရင်ခံစာဖြစ်လိမ့်မည် အတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အတူအပုံနှိပ်ခြင်းနှင့်အငြင်းပွားမှုအတွက်ပါတီများမှကူးစက်။ ၎င်း၏အစီရင်ခံစာ ကော်မရှင်သည်ဥပဒေနှင့်ပါဝင်သည့်အချက်အလက်များ၊ ပါတီများအပေါ်စည်းနှောင်မှုမရှိစေရ။ အပြန်အလှန်သဘောတူညီမှုရရှိစေရန်အတွက်ပါတီများကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်တင်သွင်းခြင်း အငြင်းပွားမှု။

၇။ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်ကော်မရှင်အား၎င်းကဲ့သို့သောအထောက်အပံ့နှင့်အထောက်အပံ့များကိုပေးရမည် လိုအပ်နိုင်ပါသည်။ ကော်မရှင်၏ကုန်ကျစရိတ်များကိုကုလသမဂ္ဂကကျခံရမည်။

relation ခုနစ်တွင်သာဘာဝ perSonS ၏ nationality အပေါ် 10. ဆောင်းပါး
နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏

ဒီဇင်ဘာ ၁၂ ရက်၊ အထွေထွေညီလာခံဆုံးဖြတ်ချက် ၅၅/၁၅၃၊ နောက်ဆက်တွဲ

နိဒါန်း

နိုင်ငံဆက်ခံခြင်းမှပေါက်လာသောနိုင်ငံသားပြဿနာများသည်အပြန်အလှန်အကျိုးသက်ရောက်ကြောင်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း အမျိုးသားအသိုင်းအဝိုင်း၊

ထိုနိုင်ငံသားအား အလေးအနက်ထား ခြင်းသည်ပြည်တွင်းဥပဒေမှသတ်မှတ်ထားသောကန့်သတ်ချက်များအတွင်းတွင်အုပ်ချုပ်သည် နိုင်ငံတကာဥပဒေ၊

နိုင်ငံသားကိုခွန်ခံစပ်လျှင်။ ကိစ္စရပ်နှစ်ခုစလုံးကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုသည် ပြည်နယ်များနှင့်တစ်ဦးချင်းစီ၏အကျိုးစီးပွားများ၊

၁၉၄၈ ခုနှစ်၏အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလူ့အခွင့်အရေးကြေညာစာတမ်းသည်အခွင့်အရေးကိုကြေငြာခဲ့သည် ကိုသတ်မှတ်ပါ လူတမျိုးသားလူမျိုး၊

၁၉၆၆ ခုနှစ်နိုင်ငံသားနှင့်နိုင်ငံရေးအခွင့်အရေးဆိုင်ရာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပုဒ်မ ၁၁ ညာဘက်နှင့်ကွန်ဂရက်စ် ကိုလည်းသတ်မှတ်၊ ၁၉၈၉ ခုနှစ်ကလေးသူငယ်အခွင့်အရေးဆိုင်ရာပြဌာန်းချက်သည်ကလေးတိုင်း၏နိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်ကိုအသိအမှတ်ပြုသည်။

နိုင်ငံသားခံများ၏လူ့အခွင့်အရေးနှင့်အခြေခံလွတ်လပ်ခွင့်များကို အလေးပေးပြောကြားသည် အစဉ်အဆက်လေးစားလိုက်နာရမည်

၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင်နိုင်ငံမဲ့ဖြစ်မှုကိုလျော့ချခြင်းဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်ပါပြ mind ဌာန်းချက်များကို စိတ်ထဲမှတ်ထားပြီး၊ ၁၉၇၈ ခုနှစ်စာချုပ်များနှင့်စပ်လျှင်။ ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်းဆိုင်ရာစီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်းနှင့်စီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်း - ၁၉၈၃ ခုနှစ်နိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှု၊ ဖော်ကွန်းတိုက်နှင့်ကြေးမြို့များနှင့်စပ်လျှင်။ ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံမှုဆိုင်ရာအချက်အလက်များ၊

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများတိုးတက်စေရန်အတွက်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်တိုးတက်သောဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုလိုအပ်မှုကိုလက်ခံသည်။ နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံမှုနှင့်စပ်လျှင်။ နိုင်ငံသားဖြစ်မှုနှင့်စပ်လျှင်။ အမျိုးသားဥပဒေသည်သေချာစေရန်လမ်းဖြစ်သည် ပြည်နယ်များနှင့်တစ်ဦးချင်းစီအတွက်တရားရေးဆိုင်ရာလုံခြုံမှုသည်

တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပြုအထွေထွေပြဌာန်းချက်

ဆောင်းပါး 1 ၊ နိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်

တိုင်းပြည်ဆက်ခံသည့်နေ့တွင်၊ နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်သည့်လူပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း။ cessor ပြည်နယ်သည်ထိုနိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုမည်သို့ပင်ကိုင်စွဲသည်ဖြစ်စေနိုင်ငံသားအခွင့်အရေးရှိသည်။ ပစ္စုပ္ပန်ဆောင်းပါးနှင့်အညီသက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်အနည်းဆုံး၏အခြေအနေ၊

ဝေါဟာရများ၏ဆောင်းပါး 2. အသုံးပြုမှု

ပစ္စုပ္ပန်ဆောင်းပါး၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်:

(က) "နိုင်ငံဆက်ခံခြင်း" ဆိုသည်မှာတာဝန်တစ်ခုတွင်နိုင်ငံတစ်ခုကိုအခြားနိုင်ငံတစ်ခုအားအစားထိုးခြင်းကိုဆိုသည် နယ်မြေ၏နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးအဘို့၊

(ခ) "အရပ်ပြည်နယ်" ဆိုသည်မှာအခြားပြည်နယ်တစ်ခုဖြင့်အစားထိုးထားသောနိုင်ငံကိုဆိုသည် ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏ဖြစ်ပျက်မှု၊

စာမျက်နှာ ၁၃၅

ဆက်ခံမှု - နိုင်ငံသား

၁၁၉

(ဂ) 'ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်' ဆိုသည်မှာဖြစ်ပျက်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ အခြားပြည်နယ်ကိုအစားထိုးသောနိုင်ငံကိုဆိုသည်

ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်း (ဃ ကိစ္စဖြစ်နိုင်သည်အဖြစ်) "ပြည်နယ်သက်ဆိုင်ရာ" နည်းလမ်းကတော့ယခင်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ထိုဆက်ခံပြည်နယ်၊
(င) " တတိယနိုင်ငံ " ဆိုသည်မှာယခင်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ် မှလွဲ၍ အခြားမည်သည့်ပြည်နယ်ကိုမဆိုဆိုသည်။
(င) "သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး"၊ ပုဂ္ဂလိကတစ်ဦး၏ဆက်ခံခြင်းအပေါ်ဘယ်သူတိုင်းတစ်ဦးချင်းစီကိုဆိုလိုသည်
ထိုကဲ့သို့သောဆက်ခံခြင်းဖြင့်အဘယ်သူ၏နိုင်ငံသားထံမှစွဲလျက်ရှိသော အချက်အလက်များ၏နိုင်ငံသားခံ့ Translating...
(ဆ) "တတိယဆက်ခံခြင်း" ဟုအဆိုပါဆက်ခံပြည်နယ်အစားထိုးထားတဲ့အပေါ်မှာနေထိုင်လိုတယ်
အရာမပိုင်နိုင်တော့ဆက်ဆံရေးများအတွက်တာဝန်အတွက်အရင်ပြည်နယ်
စတုတ္ထဆက်ခံခြင်းဖြစ်သည်။

ပုဒ်မ ၃။ လက်ရှိဆောင်းပါးများပါ ဝ င်သောပြည်နယ်များကိုဆက်ခံရန်အမှုများ
ယခုဆောင်းပါးသည်လက်လျော့သည့်နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံမှု၏သက်ရောက်မှုများနှင့်သက်ဆိုင်သည်
နိုင်ငံတကာဥပဒေနှင့်အညီသဖြင့်
ကုလသမဂ္ဂပုဒ်မ ၂၁ နှင့်ညီညွတ်စွာပေးသည်။

ဆောင်းပါး ၄။ နိုင်ငံခြားကိုကာကွယ်ခြင်း
သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများအနေဖြင့်အဆိုပါနေထိုင်ရာကိုရောက်ရှိနေသောပုဂ္ဂိုလ်များအားကာကွယ်ရန်အတွက်သင့်လျော်သောဆောင်ရွက်မှုများကိုပြုလုပ်ရမည်
ပြည်နယ်၏ဆက်ခံခြင်း၊ ရလဒ်အဖြစ်ရလဒ်အဖြစ်နိုင်ငံခြားလက်ထပ်သောပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားဖြစ်သည်
ထိုကဲ့သို့သောဆက်ခံခြင်း။

ပုဒ်မ ၅။ နိုင်ငံသားဖြစ်မှု၏ယူဆချက်
လက်ရှိဆောင်းပါးပြုပြင်ဆင်ခြင်ချက်များနှင့်အညီ
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်းဖြင့်ထိခိုက်မှုများတွင် ထင်ရှား နိုင်ငံသားအဖြစ်ဆည်းပူးနေကြသည်
ထိုကဲ့သို့သောဆက်ခံခြင်းအပေါ်ဆက်ခံပြည်နယ်

ပုဒ်မ ၆။ နိုင်ငံသားနှင့်ဆက်စပ်သောအခြားကိစ္စရပ်များအတွက်ဥပဒေ
သက်ဆိုင်သည့်ပြည်နယ်တစ်ခုစီသည်အလွန်အမင်းနောင်နေခြင်းမရှိဘဲနိုင်ငံသားဖြစ်မှုနှင့်အခြားဥပဒေများပြုမူခြင်းသည်
ပြုမူခြင်းချက်များနှင့်ကိုက်ညီသောနိုင်ငံများ၏ဆက်ခံမှုနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပေါ်ပေါက်လာသောဆက်ခံမှုသောပြုမူချက်များ
လက်ရှိဆောင်းပါးများ။ သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များသောချာစေရန်အတွက်သင့်လျော်သောဆောင်ရွက်မှုများအားလုံးကိုပြုလုပ်သင့်သည်
ကျိုးကြောင်းဆီလျော်သောအချိန်ကာလတစ်ခုအတွင်းယင်း၏ဥပဒေပြုမူသည့်နိုင်ငံတို့၏နိုင်ငံသားအပေါ်သက်ရောက်မှုရှိကြောင်းအသိပေးပြောကြားခဲ့သည်
သုတိယအောက်မှာရှိစေခြင်းငှါရွေးချယ်မှုအဖြစ်ထိုကဲ့သို့သောရွေးချယ်မှုများ၏လေ့ကျင့်ခန်း၏အကျိုးဆက်များ
သုတိယ status ကိုအပေါ်ရပါလိမ့်မယ်။

ဆောင်းပါး ၇
နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်ဝယ်ယူခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ နိုင်ငံသားအဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်း
ရွေးချယ်ခွင့်ကိုကိုင်သုံးပြီးနိုင်ငံသားဖြစ်လျှင်ထိုသို့ဆက်ခံမည့်နေရာကိုသက်ရောက်စေရမည်
သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ရန်ဆက်ခံခြင်းအကြားကာလအတွင်းနိုင်ငံခြားလက်ထပ်မှု
နိုင်ငံများနှင့်ထိုကဲ့သို့သောသတ်မှတ်ချက်သို့မဟုတ်နိုင်ငံသား၏ဝယ်ယူမှု။

အပိုဒ် ၈။ လူနေမှုဘဝ နေထိုင်ခွင့်ရှိသူများ
အခြားပြည်နယ်အတွက်
၁။ ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်သည်နိုင်ငံသားအဖြစ်ကိုနိုင်ငံသားအဖြစ်သတ်မှတ်ရန်တာဝန်ရှိပါသည်။
အခြားပြည်နယ်တစ်ခုတွင်သုတိယ၏အမြဲတမ်းနေထိုင်ခွင့်ရှိပြီးထိုနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုရရှိသည်
အခြားမည်သည့်ပြည်နယ်။
၂။ ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်သည်နိုင်ငံသားအဖြစ်ကိုသက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအားသတ်မှတ်ခြင်းမပြုရ
သုတိယပြည်နယ်မှဆန္ဒမပါဘဲသက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ၏ဆန္ဒနှင့်ဆန့်ကျင်သောအခြားပြည်နယ်တစ်ခုတွင်နေထိုင်ခွင့်ရှိသည်
မဟုတ်ရန်နိုင်ငံခြားဖြစ်လာသည်။

စာမျက်နှာ ၁၃၆

120

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

ပုဒ်မ ၉။ အခြားပြည်နယ်တစ်ခု၏နိုင်ငံသားပြုမှုကိုက
နိုင်ငံသား၏ attribution အဘို့အခွင့်အရေး
ဆက်ခံပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားရယူရန်အရည်အချင်းပြည့်မီသည့်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ရှိတဲ့အခါ
သက်ဆိုင်ရာအခြားပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားဖြစ်လျှင်၊ ယခင်ပြည်နယ်ကသုံးစွဲနိုင်ငံသားအဖြစ်သတ်မှတ်ရန်စေနိုင်သည်
ထိုသို့သောသည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းအပေါ်တွင်မူတည်သည်။ သို့သော်ထိုကဲ့သို့သော
လိုအပ်ချက်ကိုသက်ဆိုင်ရာလူကိုပြန်ဆိုစေသည့်ထုံးစံခွဲလျှောက်ထားရမည်မဟုတ်
ယာယီလျှင်နိုင်ငံမဲ့။

အပိုဒ် ၁၀။ စေတနာအလျောက် ဝ ယ်ယူခြင်းအားဖြင့်နိုင်ငံသားဆုံးရှုံးမှု
အခြားပြည်နယ်၏နိုင်ငံသား၏
၁။ ရွေးကွင်းပြည်နယ်တစ်ခုအနေဖြင့်ဆက်ခံမှုနှင့်စပ်လျဉ်း။ သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များကိုပေးသည်
နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်ဆုံးရှုံးသွားလိမ့်မည်။
၂။ ဆက်ခံသည့်ပြည်နယ်သည်ဆက်ခံမှုနှင့်စပ်လျဉ်း။ သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်ကိုပေးအပ်နိုင်သည်
နိုင်ငံများအနေဖြင့်အခြားဆက်ခံသည့်နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုမိမိဆန္ဒအလျောက်ရယူသည်
ယခင်နိုင်ငံတော်၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုသည်ထိုသို့ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ရရှိသောနိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်ဆုံးရှုံးရမည်။

ပုဒ်မ ၁၁။ သက်ဆိုင်သူများ၏ဆန္ဒကိုလေးစားခြင်း
၁။ သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများကသက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ၏ဆန္ဒကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်
ပုဂ္ဂိုလ်များသည်သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောနိုင်ငံသားကိုရယူရန်အရည်အချင်းပြည့်မီသည်။
၂။ သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်တစ်ခုစီသည်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအားနိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်ကိုရွေးချယ်ခွင့်ရှိသည်
ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်နိုင်ငံသားအဖြစ်မရပါကထိုပြည်နယ်နှင့်သင့်လျော်သောဆက်သွယ်မှုရှိရမည်
စတုတ္ထဆက်ခံခြင်း။
၃။ ရွေးချယ်ခွင့်အခွင့်အရေးရှိသူများသည်ထိုအခွင့်အရေးကိုအသုံးပြုသောအခါ
သုတိယရွေးချယ်ထားသောနိုင်ငံသားသည်ယင်း၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုဖော်ပြရမည်။
၄။ ရွေးချယ်ခွင့်အခွင့်အရေးရှိသူများသည်ထိုအခွင့်အရေးကိုအသုံးပြုသောအခါ
သုတိယရွေးချယ်ထားသောနိုင်ငံသားဖြစ်လျှင်သုတိယလိုအပ်ဘဲယင်း၏နိုင်ငံသားအဖြစ်မှရုပ်သိမ်းရမည်
ဤနည်းအားဖြင့်နိုင်ငံခြားဖြစ်လာသည်။
၅။ သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများအနေဖြင့်ရွေးချယ်ခွင့်ကိုကိုင်သုံးရန်သင့်တော်သောအချိန်သတ်မှတ်ပေးသင့်သည်။

မိသားစု၏စည်းလုံးမှုအပိုဒ် ၁၂
တိုင်းပြည်များ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းနိုင်ငံသားဝယ်ယူသို့မဟုတ်ဆုံးရှုံးမှုယိုယွင်းလိမ့်မယ်ဘယ်မှာ
မိသားစုတစ်ခု၏စည်းလုံးညီညွတ်မှုကိုသက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်များက ၄ င်းတို့မိသားစုအားခွင့်ပြုရန်သင့်လျော်သောဆောင်ရွက်မှုများကိုပြုလုပ်ရမည်
အတူတူနေထိုင်မှုမဟုတ်ပြန်လည်ဆုံဆည်းခံရမည်။

အပိုဒ် ၁၃ ပြည်နယ်များကိုဆက်ခံပြီးနောက်မွေးဖွားသောကလေး
မမွေးဖွားသေးသောနိုင်ငံများဆက်ခံပြီးသည့်နောက်မွေးဖွားလာသည့်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်၏ကလေး
မည်သည့်နိုင်ငံသားကိုမဆိုရရှိခြင်းသည်မည်သည့်နယ်မြေတွင်သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်ရှိသည်
အဓိကလေးကိုမွေးဖွားခဲ့တယ်။

အပိုဒ် ၁၄ ပုံမှန်နေထိုင်သူများ၏အခြေအနေ
၁။ သာမန်နေထိုင်သူများအနေဖြင့်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ၏အခြေအနေကိုဆက်ခံခြင်းမှမထိခိုက်စေရ
ပြည်နယ်များ၏။

၂။ သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်သည်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များကိုခွင့်ပြုရန်လိုအပ်သည့်လုပ်ငန်းများကိုဆောင်ရွက်ရမည်။
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်ဆက်နွယ်သောအဖြစ်အပျက်များကြောင့်၎င်းတို့သည်အမြဲတမ်းနေထိုင်ခွင့်ကိုစွန့်ခွာခဲ့ကြရသည်။
သို့ဖြစ်သော်လည်း၎င်း၏ပိုင်နက်အပေါ် denance ။

Translating...

အပိုဒ် ၁၅ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုမရှိခြင်း
သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်များသည်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအားနိုင်ငံသားအဖြစ်ထိန်းသိမ်းပိုင်ခွင့်ကိုငြင်းပယ်ခြင်းမပြုရ
သို့မဟုတ်မည်သည့်အကြောင်းပြချက်ကိုမဆိုခွဲခြားဆက်ဆံမှုအားဖြင့်ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံအပေါ်သို့ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်။

စာမျက်နှာ ၁၃၇

ဆက်ခံမှု - နိုင်ငံသား

၁၂၁

ပုဒ်မ ၁၆။ နိုင်ငံသားကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း။ မတရားဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်းကိုတားမြစ်သည်
သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များသည်ယခင်ပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုမတရားသဖြင့်ဆုံးရှုံးခြင်းမပြုရ။
သို့မဟုတ်ဆက်ခံသူပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်သို့မဟုတ်ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်တစ်ခုခုအားမတရားစွာငြင်းပယ်ခြင်း၊
သို့မဟုတ်ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံနှင့်စပ်လျဉ်းခွင့်ရှိသည်။

အပိုဒ် ၁၇ နိုင်ငံသားဖြစ်မှုနှင့်ဆိုင်သောလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ
နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုသိမ်းဆည်းခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်စွန့်လွှတ်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သောလျှောက်လွှာများ -
နိုင်ငံများ၏ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်၏အခွင့်အရေးကိုမလိုအပ်ဘဲဆောင်ရွက်ရမည်
နောက်ကျ သက်ဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက်များအားစာဖြင့်ရေးသားထုတ်ပြန်ပြီးထိရောက်သောအုပ်ချုပ်ရေးအတွက်ဖြစ်စေ၊
တရားစီရင်ရေးပြန်လည်သုံးသပ်။

အပိုဒ် ၁၈ သတင်းအချက်အလက်ဖလှယ်ခြင်း၊ တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းခြင်းနှင့်ညှိနှိုင်းခြင်း
၁။ သက်ဆိုင်သည့်နိုင်ငံများသည်မည်သည့်ထိခိုက်ပျက်စီးမှုကိုမဆိုသိရှိစေရန်သတင်းအချက်အလက်ဖလှယ်ခြင်းနှင့်တိုင်ပင်ခြင်း
၎င်းတို့၏နိုင်ငံသားနှင့်အခြားဆက်စပ်သောကိစ္စရပ်များနှင့်ပတ်သက်။ သက်ဆိုင်ပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာသက်ရောက်မှု
ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏ရလဒ်အဖြစ်သုတိရဲ့အဆင့်အတန်းနှင့်ပတ်သက်။ ။

၂။ သက်ဆိုင်သည့်နိုင်ငံများအနေဖြင့်လိုအပ်ပါကထိုကဲ့သို့သောပျက်စီးမှုများကိုဖယ်ရှားရန်သို့မဟုတ်လျှော့ချရန်အခြေရမည်။
ညှိနှိုင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊

ဆောင်းပါး ၁၉ အခြားပြည်နယ်များ
၁။ လက်ရှိဆောင်းပါးတွင်မည်သည့်အရာမျှထိရောက်မှုမရှိသောသက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအားနိုင်ငံတော်များကဆက်ဆံရန်မလိုအပ်ပါ။
သက်ဆိုင်သည့်ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းပြည်၏နိုင်ငံသားများအဖြစ်ဆက်နွယ်မှုရှိခြင်းက၎င်းအား၎င်းတို့အားကုသမှုဖြစ်ပေါ်ပါက
သုတိနှင့်မဖြစ်သကဲ့သို့ပုဂ္ဂိုလ်များ။

၂။ ပစ္စုပ္ပန်ဆောင်းပါးများတွင်မည်သည့်အရာကမျှနိုင်ငံများအနေနှင့်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအားဆက်ဆံခြင်းကိုတားဆီးထားသည်
သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားများအဖြစ်ပြည်နယ်များ၏ဆက်ခံ၏ရလဒ်အဖြစ်နိုင်ငံမဖြစ်လာသည်
နိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်သည်ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကိုအကျိုးပြုပါက၎င်းကိုရယူပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

အပိုဒ် ၂။ SpCIFIC CateGorieS နှင့်ပတ်သက်သောအချက်အလက်များ
နိုင်ငံတော်၏ SuCCeSSIon ၏

အဆိုပါTerraTory ၏ParT ၏အပိုင်း 1. TransfEr
ဆောင်းပါး ၂၀။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားအဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်းနှင့်
ယခင်ပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားရုပ်သိမ်းရေး

ပြည်နယ်တစ်ခု၏နယ်နိမိတ်၏အစိတ်အပိုင်းကိုအခြားပြည်နယ်မှဆက်ခံသူအားအခြားပြည်နယ်သို့လွှဲပြောင်းလိုက်သည်
နိုင်ငံတော်သည်၎င်းတို့နေထိုင်ရာနေရာ၌နေထိုင်သူများကိုနိုင်ငံသားအဖြစ်သတ်မှတ်ရမည်
လွှဲပြောင်းထားသောနယ်မြေနှင့်ယခင်ပြည်နယ်သည်ထိုနိုင်ငံသားများမှနိုင်ငံသားအဖြစ်ကိုရုပ်သိမ်းရမည်။
ထိုကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်များခွင့်ပြုရမည်ဖြစ်သောရွေးချယ်မှု၏အခွင့်အရေး၏လေ့ကျင့်ခန်းအားဖြင့်မဟုတ်ရင့်ညွှန်ပြမဟုတ်လျှင်၊
သို့သော်ယခင်ပြည်နယ်သည်ထိုကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်များကိုမရယူနိုင်ငံသားအဖြစ်မှရုပ်သိမ်းခြင်းမပြုရ
ဆက်ခံပြည်နယ်၏နိုင်ငံသား။

အပိုင်း (၂) STATEs ၏သွားချက်
အဆက်ခံပြည်နယ်၏နိုင်ငံသား၏ပုဒ်မ 21. attribution

ပုဒ်မ ၈ ပါပြတatesွန်းချက်များနှင့်အညီ၊ နှစ်ခု (သို့) ထိုထက်ပိုသောပြည်နယ်များကိုစည်းလုံးညီညွတ်ပြီးနောက်ဆက်ခံသူတစ် ဦး အဖြစ်ဖွဲ့စည်းသည့်အခါ
နိုင်ငံတော်သည်ဆက်ခံသူပြည်နယ်သည်ပြည်နယ်သစ်တစ်ခုဟုတ်မဟုတ်၊ ၎င်း၏ပင်ကိုစရိုက်သည်တူညီသည်ဖြစ်စေမည်သို့ပင်ဖြစ်သည်
စည်းလုံးညီညွတ်သောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏နောက်ဆက်တွဲဖြစ်သောနိုင်ငံသည်နိုင်ငံသားအဖြစ်သတ်မှတ်ရမည်
နိုင်ငံများဆက်ခံသည့်နေ့တွင်ယခင်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်ရှိသူအားလုံး။

စာမျက်နှာ ၁၃၈

၁၂၂

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေသာရပ်များ

အပိုင်း ၃ ၏ဖွဲ့စည်းပုံ diSSoluTion
ဆက်ခံပြည်နယ်များ၏နိုင်ငံသား၏ပုဒ်မ 22. attribution
တိုင်းပြည်တည်ရှိပြီးရပ်စဲသွားပြီး၊ အုပ်ချုပ်မှုနယ်မြေ၏အစိတ်အပိုင်းများကိုဖျက်သိမ်းသည့်အခါ -
နောက်ဆက်တွဲပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်ကိုဆက်ခံလျှင်ပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီမှလွဲလျှင်အခြားပြည်နယ်များမှသတ်မှတ်သည်

ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးခြင်းအားဖြင့်နိုင်ငံသားအား
(က) မိမိပိုင်နက်တွင်အမြဲတမ်းနေထိုင်ခွင့်ရှိသူများ၊ နှင့်

(ခ) ပုဒ်မ ၈ ပါပြုမည့်ဥပဒေချက်များကိုလိုက်နာရမည် -

(ချ) ပုဒ်မခွဲ (က) ပါဝင်မှုမရှိသောသက်ဆိုင်သူများသည်သင့်လျော်သောတရား ဝင်ခွင့်ရှိသည်
တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်လာသည်ယခင်ပြည်နယ်၏မဲဆန္ဒနယ်ယူနစ်နှင့်ဆက်သွယ်မှု
ကြောင်းဆက်ခံပြည်နယ်၏၊

(ဂ) ပုဒ်မခွဲအရသက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားအဖြစ်ခံယူခွင့်မရှိသည့်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ။
အပိုဒ် (က) နှင့် (ခ) (၁) တို့သည်တတိယနိုင်ငံ၌ပုဒ်မခွဲနှင့်ဆိုင်ခြင်း
ယခင်ပြည်နယ်သို့မထွက်ခွာမိမ့်မေးခွဲခြင်းသို့မဟုတ်နောက်ဆုံးနေထိုင်ခဲ့သည့်
အဘယ်အရာကိုကြောင့်ဆက်ခံပြည်နယ်၏နယ်မြေဖြစ်လာသည်သို့မဟုတ်အခြားမည်သည့်ခွင့်ပြုချက်ရှိခြင်း
ကြောင်းဆက်ခံပြည်နယ်နှင့်အတူ private ဆက်သွယ်မှု။

အပိုဒ် ၂၃ ကိုဆက်ခံသောနိုင်ငံများကရွေးချယ်ခွင့်ကိုပေးအပ်ခြင်း

၁။ ဆက်ခံသူပြည်နယ်များသည်ပြုစုထားသောဥပဒေချက်များပါဝင်သက်ဆိုင်သူများအားရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ကိုပေးရမည်
နောက်ဆက်တွဲနှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောနောက်ဆက်တွဲနိုင်ငံများ၏နိုင်ငံသားဖြစ်ရန်အရည်အချင်းပြည့်မီသူကိုဆောင်ပါး 22 ၏။

၂။ ဆက်ခံသူတိုင်းသည်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအားနိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်ကိုရွေးချယ်ခွင့်ရှိသည်
ပုဒ်မ ၂၂ ပါပြုစုထားသောဥပဒေချက်များနှင့်အညီမူဝင်ပါ။

အပိုဒ် ၄ အပိုဒ်၏အပိုင်းသို့မဟုတ်နယ်မြေအပိုင်းအစများ

အပိုဒ် ၂၄ ကိုဆက်ခံသူနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုဖော်ပြခြင်း

ပြည်နယ်တစ်ခု၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသို့မဟုတ်အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသည်တို့ပြည်နယ်နှင့်သီးခြားခွဲထွက်ပြီးတစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက်ပိုသောဖွဲ့စည်းမှုများဖြစ်လာသည့်အခါ
အစဉ်အဆက်ပြည်နယ်ဆက်လက်တည်ရှိနေစဉ်အတွင်းဆက်ခံပြည်နယ်များ၊ ဆက်ခံပြည်နယ်၊ အခြား - မူလ။
ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးခြင်းဖြင့်ညွှန်ပြသောပညာသည်နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

(က) မိမိပိုင်နက်တွင်အမြဲတမ်းနေထိုင်ခွင့်ရှိသူများ၊ နှင့်

(ခ) ပုဒ်မ ၈ ပါပြုမည့်ဥပဒေချက်များကိုလိုက်နာရမည် -

(ချ) ပုဒ်မခွဲ (က) ပါဝင်မှုမရှိသောသက်ဆိုင်သူများသည်သင့်လျော်သောတရား ဝင်ခွင့်ရှိသည်
တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်လာသည်ယခင်ပြည်နယ်၏မဲဆန္ဒနယ်ယူနစ်နှင့်ဆက်သွယ်မှု
ကြောင်းဆက်ခံပြည်နယ်၏၊

(ဂ) ပုဒ်မခွဲအရသက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားအဖြစ်ခံယူခွင့်မရှိသည့်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ။
အပိုဒ် (က) နှင့် (ခ) (၁) တို့သည်တတိယနိုင်ငံ၌ပုဒ်မခွဲနှင့်ဆိုင်ခြင်း
ယခင်ပြည်နယ်သို့မထွက်ခွာမိမ့်မေးခွဲခြင်းသို့မဟုတ်နောက်ဆုံးနေထိုင်ခဲ့သည့်
အဘယ်အရာကိုကြောင့်ဆက်ခံပြည်နယ်၏နယ်မြေဖြစ်လာသည်သို့မဟုတ်အခြားမည်သည့်ခွင့်ပြုချက်ရှိခြင်း
ကြောင်းဆက်ခံပြည်နယ်နှင့်အတူ private ဆက်သွယ်မှု။

ပုဒ်မ ၂၅။ ယခင်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုရုပ်သိမ်းခြင်း

၁။ ယခင်နိုင်ငံတော်သည်မိမိ၏နိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်ကိုအရည်အချင်းပြည့်မီသူများထံမှရုပ်သိမ်းရမည်
ပုဒ်မ ၂၄ အရဆက်ခံမည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်မှုကိုရယူပါ။
ထိုကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်များကိုဆက်ခံပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားရယူမတိုင်မီ၎င်း၏နိုင်ငံသားအဖြစ်ရုပ်သိမ်း။

၂။ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးခြင်းအားဖြင့်အခြားနည်းဖြင့်မဖော်ပြပါက၊
သို့ရာတွင်အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောသူများမှနိုင်ငံသားကိုရုပ်သိမ်းခြင်းမပြုရ -

(က) ၄ င်း၏ပိုင်နက်တွင်အမြဲတမ်းနေထိုင်ခွင့်ရှိသည်၊

(ခ) ပုဒ်မခွဲ (က) ပါပြုစုထားသောဥပဒေချက်များမရှိပါ

ယခင်ပြည်နယ်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကျန်ရှိနေသေးသောယခင်ပြည်နယ်၏ပါဝင်သောယူနစ်၊

စာမျက်နှာ ၁၃၉

တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ဆိုင်ရာကင်းလွတ်ခွင့်များ

၁၂၃

(က) တတိယနိုင်ငံနှင့်နေထိုင်ခွင့်ရှိသည်၊ မထွက်ခွာမီတွင်မွေးဖွားခြင်း၊
ယခင်ပြည်နယ်သည်နယ်မြေ၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအဖြစ်ကျန်ရှိနေသေးသောနေရာတွင်နောက်ဆုံးနေထိုင်ခဲ့သည်
ယခင်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်တို့ပြည်နယ်နှင့်အတူအခြားသင့်လျော်သောဆက်သွယ်မှုရှိသည်။

အပိုဒ် ၂၆

နိုင်ငံဆက်ခံပြည်နယ်များ

ရွေးချယ်နိုင်ဆက်ခံပြည်နယ်များကိုသက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးကိုရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ကိုပေးရမည်
နိုင်ငံသားခံယူရန်အရည်အချင်းပြည့်မီသောပုဒ်မ ၂၄ နှင့်အပိုဒ် ၂၅ အပိုဒ် ၂ ပါပြုစုထားသောဥပဒေချက်များကြောင့်ဖြစ်သည်
ရွေးချယ်နိုင်ဆက်ခံပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောဆက်ခံပြည်နယ်နှစ်ခုလုံး၏။

၁၁။ ဥပဒေရေးရာ IMMUnItle များဆိုင်ရာစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ ၏ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်ပိုင်ဆိုင်မှုများ

နယူးယောက်တွင် ၂၀၀၄ ဒီဇင်ဘာ ၂ ရက်တွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်

သေးအင်အားစုအတွက်

ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက် ၂၀၀၄ အထွေထွေညီလာခံဆုံးဖြတ်ချက် ၅၉/၃၈၊ နောက်ဆက်တွဲ

Convention ှညာဉ်ပါဝင်နိုင်ငံများ၊

စည်းစာချုပ်တစ်ခုသို့မဟုတ်အစည်းအရုံးတစ်ခုပိုင်ဆိုင်မှု၏ပိုင်နက်ကာကွယ်မှုရယူယေဘုယျအားဖြင့်ဖြစ်ကြောင်း၊
စလေ့ထုံးတမ်းဆိုင်ရာနိုင်ငံတကာဥပဒေ၏နိယာမအဖြစ်လိုက်ခံခဲ့သည်

စိတ်ဆဲတွင်ကုလသမဂ္ဂပုဒ်မ Charter ှညာဉ်စာတမ်းပါအပြည့်ပြည့်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏အခြေခံမူများကို မှတ်သားထားပြီး

ပုဒ်မပထမဥပဒေ၏ပိုင်နက်ကာကွယ်မှုတခုတရားအပေါ်မှာအပြည့်ပြည့်ဆိုင်ရာစည်းစာချုပ်တစ်ခုအားဖြင့်တောင်းဆိုခြင်းတို့၏
ပိုင်ဆိုင်မှုများသည်အထူးသဖြင့်နိုင်ငံများနှင့်ဆက်ဆံရာတွင်တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနှင့်တရား ဝင်သောသူများကိုမြှင့်တင်ပေးလိမ့်မည်
သဘာဝသို့မဟုတ်ဥပဒေရေးရာပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်နိုင်ငံတကာ၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းနှင့်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကိုအထောက်အကူပြုလိမ့်မည်
ဒေသဆိုင်ရာဥပဒေနှင့်ညီမျှသောဥပဒေအကျင့်၏သဘာဝတရား၊

တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ဆိုင်ရာဥပဒေများနှင့်စပ်လျဉ်း။ နိုင်ငံတော်အလေ့အကျင့်တိုးတက်မှုများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း။
ပြည်နယ်များနှင့်သူတို့၏ပိုင်ဆိုင်မှုများ။

အတည်ပြုစလေ့ထုံးတမ်းနိုင်ငံတကာဥပဒေများ၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကိုကိစ္စရပ်များမဟုတ်အုပ်ချုပ်ဆက်လက်ပြုလုပ် regu-
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြုစုထားသောဥပဒေချက်များက lated,

အောက်ပါအတိုင်းသဘောတူညီခဲ့ကြသည်။

တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းမြဲ IntroDuCtion

အပိုဒ် ၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏နယ်ပယ်

ဤပုဒ်မ Convention ဘာသာပြန်နိုင်ငံတော်နှင့်ပိုင်ဆိုင်မှုများကိုတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်နှင့်အကျိုးဝင်သည်။
အခြားပြည်နယ်၏တရားရုံးများ၏။

ဝေါဟာရများ၏ဆောင်းပါး 2. အသုံးပြုမှု

၁။ ပConvention ဘာသာပြန်နိုင်ငံတော်များအတွက် -

Translating...

(က)“ တရားရုံး” ဆိုသည်မှာတရားရုံးတာဝန်များကိုထမ်းဆောင်ရန်ခွင့်ပြုထားသောမည်သည့်ပြည်နယ်၏အမည်ကိုမဆိုဆိုသည်။

(ခ)“ ပြည်နယ်” ဆိုသည်မှာ၊

(၈) နိုင်ငံတော်နှင့်ယင်း၏အစိုးရအဖွဲ့အသီးသီး၊

(၉) ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုသို့မဟုတ်ပြည်နယ်၏နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာဌာနများတွင်ပါဝင်သောဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာဌာနများဖြစ်သည်။

(၁) အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံး၍ ပြုမူဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။
ကြောင်းစွမ်းရည်၊

စာမျက်နှာ ၁၄၀

၁၂၄

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

(၃) နိုင်ငံတော်သို့မဟုတ်အခြားအဖွဲ့အစည်းများ၏အေဂျင်စီများသို့မဟုတ်လုပ်ငန်းလုပ်နည်းများ၊
လုပ်ကိုင်ခွင့်ရှိသည့်နှင့်အမှန်တကယ် Sover ဇ်၏လေ့ကျင့်ခန်း၌အပြုအမူလုပ်ဆောင်နေကြသည်
နိုင်ငံတော်၏အခွင့်အာဏာ။

(၇) ထိုစွမ်းဆောင်နိုင်သည့်အတိုင်းပြည်နယ်၏ကိုယ်စားလှယ်များ။

(က)“ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း” ဆိုသည်မှာ - \ t

(၈) ကုန်ပစ္စည်းများရောင်းချခြင်းသို့မဟုတ် ဝန်ဆောင်မှုများရောင်းဝယ်ခြင်းအတွက်စီးပွားဖြစ်စာချုပ်သို့မဟုတ်ကုန်သွယ်မှု။

(၉) ချေးငွေတစ်ခုသို့မဟုတ်အခြားငွေရေးကြေးရေးသဘောတူစာချုပ်အပါအဝင်အခြားငွေပေးငွေယူအတွက်စာချုပ်
မည်သည့်ထိုကဲ့သို့သောချေးငွေသို့မဟုတ်ငွေပေးငွေယူနှင့်ပတ်သက်။ အာမခံချက်သို့မဟုတ်လျော်ကြေး၏တာဝန်၊

(၃) စီးပွားဖြစ်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး၊ စက်မှုလုပ်ငန်း၊ ကုန်သွယ်ရေးသို့မဟုတ်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာအခြားစာချုပ်များ၊
လူမှုရေးသဘောသဘာဝ၊ ဒါပေမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏အလုပ်ခန့်စာချုပ်မပါဝင်။

။ စာချုပ်တစ်ခုသို့မဟုတ်အရောင်းအဝယ်သည်စာပိုဒ်အောက်ရှိ“ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဆိုင်ရာကုန်သွယ်မှု” ဟုတ်မဟုတ်ဆုံးဖြတ်ရာတွင်
ဇယား ၁ (က) တွင်စာချုပ်သို့မဟုတ်ငွေပေးငွေယူ၏သဘောသဘာဝကိုရည်ညွှန်းဖော်ပြသင့်သည်
စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်း (သို့) အရောင်းအဝယ်တွင်ပါဝင်သူများရှိပါကကုန်သွယ်မှု၏ရည်ရွယ်ချက်ကိုလည်းထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်သည်
အကယ်၍ ဖိုရမ်ပြည်နယ်၏အလေ့အကျင့်တွင်သဘောတူသည်ဖြစ်စေ၊
စာချုပ်သို့မဟုတ်ငွေပေးငွေယူ၏စီးပွားဖြစ်မဟုတ်သောဇာတ်ကောင်။

၃။ ပConvention ဘာသာပြန်နိုင်ငံတော်များအသုံးပြုခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စာပိုဒ် ၁ နှင့် ၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များ
ထိုဝေါဟာရများကိုအသုံးပြုခြင်းသို့မဟုတ်၎င်းတို့အားပေးသောအဓိပ္ပာယ်များကိုစိတ်စွန့်ကွက်ခြင်းမရှိဘဲဖြစ်သည်
အခြားနိုင်ငံတကာစာချုပ်စာတမ်းများသို့မဟုတ်မည်သည့်ပြည်နယ်၏ပြည်တွင်းဥပဒေတွင်မဆို။

အပိုဒ် ၇။ ဤပConvention ဘာသာပြန်နိုင်ငံတော်များအခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်စွမ်းအား

၁။ ဤပConvention ဘာသာပြန်နိုင်ငံတော်များ (က) ခံစားခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များကိုမထိခိုက်စေပါ။

နိုင်ငံတကာဥပဒေအောက်ရှိပြည်နယ်သည် -

(က) သံတမန်ရေးရာမစစ်ရှင်များ၊ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများ၊ အထူးမစစ်ရှင်များ၊

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ၏ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါများသို့မဟုတ်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကုန်ပစ္စည်းများသို့လွှဲပြောင်းခြင်းသို့မဟုတ်လွှဲပြောင်းခြင်းများ၊ နှင့်

(ခ) သူတို့နှင့်ချိတ်ဆက်သူများ။

။ ဤပConvention ဘာသာပြန်နိုင်ငံတော်များအတွက်တွင်ဖော်ပြထားသောအခွင့်အရေးများနှင့်ကိုယ်စွမ်းအားများကိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိပဲဖြစ်သည်
နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများမှနိုင်ငံတကာဥပဒေ ratione personae ။

၃။ ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ပစ္စည်းရင်းသွင်းသည်အောက်ပါနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံခံစားသောကိုယ်စွမ်းအားကိုထိခိုက်စေမည်မဟုတ်ပါ။

နိုင်ငံပိုင်လေယာဉ်သို့မဟုတ်အာကာသပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ နိုင်ငံတကာဥပဒေ။

အပိုဒ် (၄)

ဤကုန်ပစ္စည်းရင်းသွင်းတွင်ဖော်ပြထားသည့်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကိုကျင့်သုံးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်စွန့်ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ
ပြည်နယ်များ၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ဆိုင်ရာကင်းလွတ်ခွင့်များနှင့်၎င်းတို့၏ပိုင်ဆိုင်မှုများကိုနိုင်ငံတကာဥပဒေများအောက်တွင်အကျိုးဝင်သည်။
ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ပစ္စည်းရင်းသွင်း၏နောက်ဆက်တွဲ ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ပစ္စည်းရင်းသွင်း၏မည်သည့်မေးခွန်းကိုလျှောက်ထားရမည်မဟုတ်
တစ်ဦးဆန့်ကျင်ထူထောင်တဲ့တရားစွဲဆိုမှုအတွက်ပေါ်ပေါက်ပြည်နယ်များ၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုယ်စွမ်းအားသို့မဟုတ်၎င်းတို့၏ပိုင်ဆိုင်မှု
ပConvention ဘာသာပြန်နိုင်ငံတော်များအတွက်မပြုမီအခြားပြည်နယ်တစ်ခု၏တရားရုံးရှေ့မှောက်တွင်ပြည်နယ်
သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်များ။

အပိုဒ် ၂။ အထွေထွေ principleS

အပိုဒ် ၅။ နိုင်ငံတော်ကင်းလွတ်ခွင့်

နိုင်ငံတော်သည်တရားဝင်တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိသည့်နိုင်ငံတော်နှင့်၎င်း၏ပစ္စည်းဥစ္စာများနှင့် ပတ်သက်၍ ကင်းလွတ်ခွင့်ရှိသည်
ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ပစ္စည်းရင်းသွင်း၏ပြဌာန်းချက်မှဘာသာရပ်အခြားပြည်နယ်၏။

ပုဒ်မ ၆။ ပြည်နယ်ကင်းလွတ်ခွင့်ကိုအကျိုးသက်ရောက်စေသောနည်းလမ်းများ

၁။ နိုင်ငံတော်သည်ကျင့်သုံးခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ခြင်းအားဖြင့်ပုဒ်မ ၅ အရနိုင်ငံတော်ကင်းလွတ်ခွင့်ကိုသက်ရောက်စေလိမ့်မည်
အခြားပြည်နယ်များနှင့်၎င်း၏တရားရုံးများရှေ့မှောက်တွင်တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိခြင်းကြောင့်ထိုအချက်ကိုသေချာစေရမည်
ပုဒ်မ ၅ အရအခြားပြည်နယ်၏ကင်းလွတ်ခွင့်ကိုတရားရုံးများကမိမိတို့ကိုယ်ပိုင်ပဏာမခြေလှမ်းဖြင့်ဆုံးဖြတ်သည်
လေးစားတယ်

စာမျက်နှာ ၁၄၁

တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ဆိုင်ရာကင်းလွတ်ခွင့်များ

၁၂၅

။ နိုင်ငံတော်တရားရုံးတစ်ခု၏ရှေ့မှောက်၌တရားစွဲဆိုမှုကိုတရားစွဲဆိုမှုအဖြစ်သတ်မှတ်သည်
အခြားပြည်နယ်ဖြစ်ပါကအခြားပြည်နယ်တစ်ခု

(က) ထိုလုပ်ထုံးလုပ်နည်း၏ပါဝင်အဖြစ်သတ်မှတ်ခံရသည်။ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) တရားစွဲဆိုမှုတွင်ပါဝင်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်းမရှိသော်လည်းအကျိုးသက်ရောက်ခြင်းရှိသူအားအကျိုးသက်ရောက်ရန်ကြိုးပမ်းသည်
ပိုင်ဆိုင်မှု အခွင့်အရေး၊ အကျိုးစီးပွားသို့မဟုတ်အခြားပြည်နယ်၏လုပ်ငန်းများ။

ပုဒ်မ ၇။ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးခွင့်ရှိသည်

၁။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်တရားရုံးတစ်ခု၏ရှေ့မှောက်၌တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုတောင်းခံ။ မရပါ
တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးရန်အထိအလင်းသဘောတူပါကကိစ္စတစ်ခုသို့မဟုတ်ကိစ္စရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဖော်ပြပါ
ကိစ္စသို့မဟုတ်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်။ တရားရုံး

(က) နိုင်ငံတကာသဘောတူညီချက်အရ

(ခ) စာဖြင့်ရေးသားထားသောစာချုပ်၊ ဒါမှမဟုတ်

(ဂ) တရားရုံးရှေ့မှောက်တွင်ကြေငြာချက်တစ်ခုသို့မဟုတ်တိကျသောလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများဖြင့်ရေးသားထားသောဆက်သွယ်မှုဖြင့်ပြုလုပ်ရမည်။

၂။ အခြားပြည်နယ်တစ်ခု၏ဥပဒေကိုကျင့်သုံးရန်နိုင်ငံတစ်ခု၏သဘောတူညီချက်အားအဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူခြင်းမပြုရ
ကြောင်းအခြားပြည်နယ်၏တရားရုံးများအားဖြင့်တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်၏လေ့ကျင့်ခန်းမှသဘောတူခွင့်ပြုချက်အဖြစ်။

အပိုဒ် ၈ တရားရုံးရှေ့မှောက်တွင်တရားစွဲဆိုမှုတွင်ပါ ဝင်မှု၏အကျိုးသက်ရောက်မှု

၁။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်တရားရုံးတစ်ခု၏ရှေ့မှောက်၌တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုတောင်းခံ။ မရပါ
ရှိလျှင်ဖော်ပြပါ

(က) သူဟာသူရှေ့ဆက်ထူထောင်၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) လုပ်ထုံးလုပ်နည်းတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်း (သို့) အရည်အချင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ အခြားမည်သည့်အဆင့်ကိုမဆိုဆောင်ရွက်ခြင်း။ သို့သော်၊
ပြည်နယ်သည်တရားရုံးအားတရားစွဲဆိုမှုအတွက်အချက်အလက်များနှင့်ပတ်သက်သောဗဟုသုတများမရရှိနိုင်သောကြောင့်ကျေနပ်သည်
ကိုယ်ခံစွမ်းအားသည်ထိုကဲ့သို့သောခြေလှမ်းကိုလှမ်းပြီးသည်အထိ၎င်းအချက်အလက်များကို အခြေခံ၍ ကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုတောင်းဆိုနိုင်သည်အထိအခြေခံနိုင်သည်။
ဒါဖြစ်နိုင်သမျှအစောဆုံးအခိုက်မှာအိတ်လုပ်။

၂။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအားတရားရုံးတစ်ခု၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုခွင့်ပြုချက်ပေးရန်သဘောတူခြင်းမပြုရ
အကယ်၍ ၎င်းသည်တရားစွဲဆိုမှုတစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းသို့မဟုတ်တစ်ခုတည်းသောရည်ရွယ်ချက်အတွက်အခြားအဆင့်တစ်ခုကိုဆောင်ရွက်ပါက -

(က) ကိုယ်ခံစွမ်းအားပြခြင်း၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) တရားစွဲဆိုမှုတွင်ပြု၊နာဂျီပစ္စည်းသို့မဟုတ်ပိုင်ဆိုင်မှုကိုပိုင်ဆိုင်ခြင်း။

၃။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏ကိုယ်စားလှယ်တစ် ဦး သည်အခြားနိုင်ငံတစ်ခု၏တရားရုံးရှေ့တွင်သက်သေအဖြစ်အသွင်ပြောင်းခြင်း
တရားရုံး၏စီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးရန်ယခင်ပြည်နယ်၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်အဖြစ်အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူခြင်းမပြုရ။

၄။ ပြည်နယ်တစ်ခု၏တရားရုံးရှေ့မှောက်တွင်တရားစွဲဆိုမှုတစ်ခုတွင်အသွင်သဏ္ဌာန် ဝင်ရန်ပျက်ကွက်ခြင်း
နိုင်ငံအားတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးရန်ပြည်နယ်အားခွင့်ပြုချက်အဖြစ်အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူခြင်းမပြုရ
တရားရုံး။

ဆောင်းပါး ၉

၁။ အခြားပြည်နယ်တစ်ခု၏တရားရုံးရှေ့မှောက်တွင်တရားစွဲဆိုမှုတစ်ခုကိုပြုလုပ်သောပြည်နယ်သည်ကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုတောင်းဆိုနိုင်
တူညီသောဥပဒေရေးရာဆက်စပ်မှုမပါပေါက်လာသည်တန်ပြန်ပြောဆိုချက်နှင့်စပ်လျဉ်း။ တရားရုံး၏စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမှ
tionship သို့မဟုတ်ဖြစ်ရပ်မှန်များကျောင်းအုပ်ကြီးပြောဆိုချက်ကိုအဖြစ်။

၂။ တရားစွဲဆိုမှုတစ်ခုကိုတရားရုံးရှေ့မှောက်တွင်တင်ပြရန်ကြားဝင်ဆောင်ရွက်ပေးသောနိုင်ငံသည်မဖြစ်နိုင်ပါ
တရားရုံး၏စီရင်ပိုင်ခွင့်မှထွက်ပေါ်လာသောတန်ပြန်တောင်းဆိုမှုများနှင့် ပတ်သက်၍ ကင်းလွတ်ခွင့်ကိုတောင်းခံသည်
နိုင်ငံတော်ကတင်ပြသောပြောဆိုချက်နှင့်အတူဥပဒေရေးရာဆက်နွယ်မှုသို့မဟုတ်အချက်အလက်များအတူတူပင်။

၃။ တရားစွဲဆိုမှုကိုတရားရုံးရှေ့တွင်တရားစွဲဆိုသောပြည်နယ်
အဓိကပြောဆိုချက်နှင့်စပ်လျဉ်း။ နိုင်ငံတော်သည်တရားရုံး၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုမရရှိနိုင်ပါ။

စာမျက်နှာ ၁၄၂

၁၂၆

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေသာသာရပ်များ

အပိုင်း ၃။ မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကိုသိလိုသည်
In Voke D မဖြစ်နိုင်ပါ

ဆောင်းပါး ၁၀

၁။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်နိုင်ငံခြားသားတစ် ဦး ဦး နှင့်တရား ဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တစ် ဦး နှင့်စီးပွားကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုပြုပါက၊
ပုဂ္ဂလိကအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ၏သက်ဆိုင်သောစည်းမျဉ်းများအရစီးပွားရေးနှင့်ဆိုင်သောကျိုးကြီးခြားနားမှုများကြောင့်ဖြစ်သည်
ငွေပေးငွေယူသည့်အခြားပြည်နယ်တရားရုံး၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်အောက်တွင်ရှိသည်
ကြောင်းစီးပွားဖြစ်ငွေပေးငွေယူထဲကပေါ်ထွက်လာတဲ့တရားစွဲဆိုမှုအတွက်တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကနေ။

၂။ အပိုဒ် ၁ ကအသုံးမပြုပါ -

(က) ပြည်နယ်များအကြားကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များအတွက်၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) ကုန်သွယ်ရေးအရောင်းအဝယ်တွင်ပါ ဝင်သူများကအခြားနည်းဖြင့်သဘောတူညီခဲ့ပါက။

၃။ သီးခြားလွတ်လပ်သောနိုင်ငံတစ်ခုတည်းထောင်သောနိုင်ငံပိုင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသို့မဟုတ်အခြားအဖွဲ့အစည်းတစ်ခု
တရားဝင်ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးနှင့်နိုင်ငံစွမ်း

(က) တရားစွဲဆိုခြင်း၊ နှင့်

(ခ) ပိုင်ဆိုင်မှုများအပါအဝင် ဝင်စွည်းများကိုရယူခြင်း၊ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းသို့မဟုတ်ပိုင်ဆိုင်ခြင်းနှင့်စွန့်ပစ်ခြင်း
ထိုပြည်နယ်ကစီမံခန့်ခွဲရန်ခွင့်ပြုထားသည်။
ထိုအဖွဲ့အစည်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့်စီးပွားကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုနှင့်ဆက်နွယ်သောဆောင်ရွက်မှုတွင်ပါ ဝင်သည်။
ထိုပြည်နယ်စားခွင့်ရှိသည့်တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုမထိခိုက်စေရ။

အပိုဒ် ၁၁ အလုပ်ခန့်ခြင်းစာချုပ်များ

၁။ သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်များအကြားအပြန်အလှန်သဘောတူညီမှုမရှိပါကနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်ကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုတောင်းခံ။ မရပါ
တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှအခြားတရားရုံးတစ်ခု၏ရှေ့မှောက်၌တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်
အရာမဟုတ်သောလုပ်အတွက်ပြည်နယ်နှင့်တစ် ဦး ချင်းအကြားအလုပ်အကိုင်အစာချုပ်နှင့်ဆက်စပ်သော
သို့မဟုတ်အခြားပြည်နယ်၏ပိုင်နက်တွင်ဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်စေ၊

၂။

(က) ဝန်ထမ်းများအားအစိုးရ၏လေ့ကျင့်ခန်းတွင်လုပ်ဆောင်ရန်အတွက် ဝန်ထမ်းအဖြစ်ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည်။
အခွင့်အာဏာ၊

(ခ) ဝန်ထမ်းသည် -

(၅) သံတမန်ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်းတွင်သတ်မှတ်သည့်အတိုင်းသံတမန်ဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်တစ် ဦး
၁၉၆၁ ခုနှစ်၊

(၂) ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအရာရှိဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်းဆိုင်ရာသတ်မှတ်ချက်အရသတ်မှတ်ထားသော
၁၉၆၃၊

(၃) နိုင်ငံတကာသံတမန်ဆိုင်ရာသံတမန် ဝန်ထမ်းတစ် ဦး

အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသို့မဟုတ်အထူးမစီရင်တစ်ခုသို့မဟုတ်ပြည်နယ်တစ်ခုတွင်ပြည်နယ်တစ်ခုကိုကိုယ်စားပြုရန်ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည်။
အမျိုးသားညီလာခံ၊ ဒါမှမဟုတ်

(၆) သံတမန်ရေးရာကင်းလွတ်ခွင့်ခံစားခွင့်ရှိသူအခြား။

(ဂ) ရှေ့ဆက်ဆောင်ရွက်ရမည့်အကြောင်းအရာသည်လူသစ်စုဆောင်းခြင်း၊
တစ် ဦး ချင်း၏ကြေညာချက်

တစ် ဦး၊ အခြားနိုင်ငံ၏အကျိုးအမြတ်အတွက် အကျိုးရှိစေရန် အလုပ်လုပ်သည့် အလုပ်ရှင် ပြည်နယ်၏နိုင်ငံခြားရေးကိစ္စများသည် ဤသို့သောလုပ်ထုံးလုပ်နည်းသည် လုံခြုံရေးအကျိုးစီးပွားကို ဝ င်ရောက်စွက်ဖက်လိမ့်မည် ထိုပြည်နယ်။

- (င) ဝ န်ထမ်းသည် တရားစွဲဆိုမှုကို စတင်သည့် အချိန်တွင် အလုပ်ရှင် ပြည်နယ်၏ နိုင်ငံသား ဖြစ်သည်။
ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုရမ်၏ ပြည်နယ်တွင် အခြေတမ်းနေထိုင်ခွင့်မရှိပါက၊ ဒါမှမဟုတ်
Translating...
(၇) ကို အလုပ်ရှင်က ပြည်နယ်နှင့် ဝ န်ထမ်းမဟုတ်ရင်၊ စာဖြင့်ရေးသားမဆိုမှသာ သာရပ်သဘောတူညီခဲ့ပါပြီ။
ဖိုရမ်၏ ပြည်နယ်တရားရုံးများကို အပ်နှံထားသော ပြည်သူ့ရေးရာမူဝါဒများ
ရေဆက်၏ သာရပ် - ကိစ္စ၏ အကြောင်းပြချက်အားဖြင့် ion ။

စာမျက်နှာ ၁၄၃

အပိုဒ် ၁။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှုများနှင့် ပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှုကို ပျက်စီးစေခြင်း
သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်များအကြား သဘောတူညီမှုမရှိပါက နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည် ၎င်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ကို တောင်းခံ။ မရပါ
တရားစွဲဆိုခြင်းသည် အခြား ပြည်နယ်တစ်ခု၏ တရားရုံးတွင် တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့်
လူတစ်ဦး အားသေခြင်း (သို့) ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခြင်းအတွက် ငွေကြေးလျော်ကြေး (သို့) မြင်သာထင်သာရှိသော ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများနှင့် ဆက်စပ်သည့်
နိုင်ငံတော်မှ သတ်မှတ်ထားသော အပြုအမူတစ်ခုသို့မဟုတ် ပျက်ကွက်မှုကြောင့် ဖြစ်ရခြင်း၊
ပျက်ကွက်ကြောင်းအခြား ပြည်နယ်၏ ပိုင်နက်တစ်ခုလုံးသို့မဟုတ် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအတွက် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် နှင့် လုပ်ရပ်၏ ရေးသားသူလျှင်
သို့မဟုတ် ပျက်ကွက်သည့် လုပ်ရပ်သို့မဟုတ် ပျက်ကွက်၏ ထိုအချိန်က ထိုနယ်မြေတွင် ပစ္စည်းဖြစ်ခဲ့သည်။

- ပုဒ်မ ၁၃။ ပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှု၊ ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် အသုံးပြုမှု
သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်များအကြား သဘောတူညီမှုမရှိပါက နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည် ၎င်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ကို တောင်းခံ။ မရပါ
တရားစွဲဆိုခြင်းသည် အခြား ပြည်နယ်တစ်ခု၏ တရားရုံးတွင် တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့်
၏ ပြဌာန်းခွင့်နှင့် ဆက်စပ်သော။
(က) နိုင်ငံတော်၏ မည်သည့်ရပ်ပိုင်ခွင့်သို့မဟုတ် အကျိုးစီးပွားမဆို၊
ယင်း၏ အကျိုးစီးပွားသို့မဟုတ် ပြည်နယ်အတွင်းရှိ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်းသို့မဟုတ် အသုံးပြုခြင်းမှ ပေါ်ထွက်လာသော ပြည်နယ်
ဖိုရမ်၏၊
(ခ) နိုင်ငံတော်မှ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော သို့မဟုတ် ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်း။ မည်သည့်အခွင့်အရေးသို့မဟုတ် အကျိုးစီးပွားမဆိုသည်
ဆက်ခံခြင်း၊ လက်ဆောင်သို့မဟုတ် *Bona* လစ်လပ်၊ ဒါမှမဟုတ်
(ဂ) ယုံကြည်စိတ်ချရသော ပိုင်ဆိုင်မှုကို သို့သော ပစ္စည်းဥစ္စာများကို စီမံခန့်ခွဲရာတွင် နိုင်ငံတော်၏ မည်သည့်အခွင့်အရေးသို့မဟုတ် အကျိုးစီးပွားမဆို၊
ဒေဝါလီခံခြင်း၏ ပိုင်ဆိုင်မှုသို့မဟုတ် ကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ ပိုင်ဆိုင်မှုကို အဆုံးသတ်လိုက်သည့်အခါ။

- အပိုဒ် ၁၄
သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်များအကြား သဘောတူညီမှုမရှိပါက နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည် ၎င်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ကို တောင်းခံ။ မရပါ
တရားစွဲဆိုခြင်းသည် အခြား ပြည်နယ်တစ်ခု၏ တရားရုံးတွင် တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့်
ဆက်နွယ်သည်။
(က) မပိုင်ခွင့်၊ စက်မှုဒီဇိုင်း၊ ကုန်သွယ်ရေးအမည်နှင့် နိုင်ငံတော်၏ မည်သည့်အခွင့်အရေးကိုမဆို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊
စီးပွားရေးအမည်၊ ကုန်အမှတ်တံဆိပ်၊ မပိုင်ခွင့်သို့မဟုတ် အခြားအသိဉာဏ်သို့မဟုတ် စက်မှုပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှု
ဆွေးနွေးမှု၏ ပြည်နယ်တွင် တရား ဝ င်ကာ ကွယ်မကွယ်မျှခံစားသည်။ ဒါမှမဟုတ်
(ခ) ဖိုရမ်၏ နယ်ပယ်ပိုင်ဆိုင်မှုအတွင်း နိုင်ငံတော်မှ ကျူးလွန်ခဲ့သော အခွင့်အရေးကို ကျူးလွန်သည်ဟု စွပ်စွဲခံရသည်
ပုဒ်မ ၁၅ (က) တွင် ဖော်ပြထားသော သဘာဝ သဘောတရား နှင့် တတိယပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ကာကွယ်ထားသည့်
ဖိုရမ်၏ ပြည်နယ်။

- အပိုဒ် ၁၅။ ကုမ္ပဏီများသို့မဟုတ် အခြားစုပေါင်းအဖွဲ့များတွင်ပါ ဝ င်ခြင်း
၁။ နိုင်ငံတော်သည် အခြား ပြည်နယ်တစ်ခု၏ တရားရုံးမှ မှောက်တွင် တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှ ကင်းလွတ်ခွင့်ကို တောင်းခံ။ မရပါ
ကုမ္ပဏီသို့မဟုတ် အခြားစုပေါင်းအဖွဲ့များတွင်ပါ ဝ င်မှုနှင့် သက်ဆိုင်သည့် လုပ်ငန်းစဉ်တွင် မဟုတ်လျှင် အရည်အချင်းပြည့်မီသည်
ဆက်နွယ်မှုကို ဆက်နွယ်သော ရေဆက်လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်စေ၊
နိုင်ငံတော်နှင့် အဖွဲ့သို့မဟုတ်ပါ ဝ င်သည့် အခြားပါ ဝ င်သူများအကြား။
(က) ပြည်နယ်သို့မဟုတ် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများမှ လွှဲ၍ အခြားပါ ဝ င်သူများရှိသည်။ နှင့်
(ခ) ဖိုရမ် ပြည်နယ်၏ ဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းထားခြင်းသို့မဟုတ် ဖွဲ့စည်းထားခြင်းသို့မဟုတ် ၎င်းတွင် ထိုင်ခုံရှိသည့်
ကြောင်း ပြည်နယ်အတွက် စီးပွားရေး၏ အဓိကနေရာ။
။ သို့သော် ပြည်နယ်တစ်ခုအနေဖြင့် ထိုသို့သော လုပ်ထုံးလုပ်နည်းတွင် တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှ ကင်းလွတ်ခွင့်ကို ပြည်နယ်တစ်ခုက တောင်းဆိုနိုင်သည်
သက်ဆိုင်သူများအနေဖြင့် သဘောတူညီမှုမရှိပါသလား
။ သို့မဟုတ် ထိုမေးခွန်းကို အတွက် ခံစွာကိုယ်တည်တောင် သို့မဟုတ် စည်းမျဉ်းတွင် provisions ဌာနချက်များပါရှိသည်လျှင်
အကျိုးသက်ရောက်မှု။

- အပိုဒ် ၁၆။ နိုင်ငံပိုင်နိုင်ငံသို့မဟုတ် ရေယာဉ်များကို ပိုင်ဆိုင်သည်
၁။ သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်များအကြား သဘောတူညီမှုမရှိပါက သင်္ဘောပိုင်ရှင်သို့မဟုတ် လည်ပတ်သည့် နိုင်ငံဖြစ်သည်
အခြား ပြည်နယ်တစ်ခု၏ တရားရုံးမှ မှောက်တွင် တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှ ကင်းလွတ်ခွင့်ကို တောင်းခံ။ မရပါ။
ထိုအချိန်က အရေးယူ၏ အကြောင်းရင်းရင်လျှင်၊ ထိုသင်္ဘော၏ စစ်ဆင်ရေးနှင့် ဆက်စပ်သော တစ်ဦး ရေဆက်အတွက် *petent*
တအစိုးရသည် စီးပွားဖြစ်မဟုတ်သော အခြားရည်ရွယ်ချက်များအတွက် အသုံးပြုခဲ့သည်။

စာမျက်နှာ ၁၄၄

- ။ အပိုဒ် ၁ သည် စစ်သင်္ဘောများ (သို့) ရေကြောင်းအထောက်အကူပြုပစ္စည်းများနှင့် မသက်ဆိုင်ပါ။
ပြည်နယ်တစ်ခုက ပိုင်ဆိုင်သည်သို့မဟုတ် ပိုင်ဆိုင်သည်နှင့် လက်ရှိအချိန်တွင် အစိုးရမဟုတ်သည့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် သာ အသုံးပြုသည်
ဝန်ဆောင်မှု။
၂။ သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်များအကြား အပြန်အလှန် သဘောတူညီမှုမရှိပါက နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည် ကိုယ်စွမ်းအားကို မတောင်းဆိုနိုင်ပါ
တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှ အခြားတရားရုံးတစ်ခု၏ ရေမှောက်တွင် တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်
ထိုအချိန်က ထိုနိုင်ငံက ပိုင်ဆိုင်သော သို့မဟုတ် လည်ပတ်နေသည့် သင်္ဘောပေါ်ရှိ ကုန်ပစ္စည်းများ တင်ဆောင်ခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည့်
အရေးယူရသည့် အကြောင်းအရင်းပေါ်ထွက်လာပြီး သင်္ဘောကို အစိုးရနှင့် မဆိုင်သော အခြားရည်ရွယ်ချက်များအတွက် အသုံးပြုခဲ့သည်။
၄။ အပိုဒ် ၃ သည် စာပိုဒ်တွင် ဖော်ပြထားသော သင်္ဘောပေါ်တွင် သယ်ဆောင်သည့် မည်သည့်ကုန်ပစ္စည်းနှင့် မဆိုင်သက်ဆိုင်သည်
2 သည် အစိုးရပိုင်နှင့် အသုံးပြုရန် သို့မဟုတ် အစိုးရအတွက် သီးသန့်အသုံးပြုရန် ရည်ရွယ်သည့် ကုန်ပစ္စည်းများနှင့် လည်း သက်ဆိုင်သည်မဟုတ်ပါ။
စီးပွားဖြစ်မဟုတ်သော ရည်ရွယ်ချက်များ *ernment* ။
၅။ နိုင်ငံများအနေဖြင့် ကာကွယ်ရေး၊

သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်၊ ဒါမှမဟုတ်
(၂) သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံကလက်ခံသည့်အခြားနည်းလမ်းများဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊
စီရင်စီမံပြည်နယ်။
၂။ အပိုဒ် ၁ (ဂ) တွင်ရည်ညွှန်းထားသောလုပ်ငန်းစဉ် ဝ န်ဆောင်မှုကို ငွေလက်ခံဖြတ်ပိုင်းဖြင့်ပြုလုပ်သည်ဟုမှတ်ယူသည်
နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနကစာရွက်စာတမ်းများ၏။

Translating...

စာမျက်နှာ ၁၄၆

130

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

၃။ လိုအပ်ပါက ကျ်စာရွက်စာတမ်းများအားတရားဝင်ဘာသာသို့ပြန်ဆိုထားရမည်။
ဘာသာစကား၏သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံ၏ဘာသာစကား (သို့) ဘာသာစကားတစ်ခု။

၄။ ၎င်းကိုဆန့်ကျင် တရားစွဲဆိုမှုတစ်ခု၏တန်ရာကိုပေါ်လွင်စေသောမည်သည့်ပြည်နယ်မဆို
ထို့နောက်လုပ်ငန်းစဉ်၏ ဝ န်ဆောင်မှုသည်အပိုဒ် ၁ နှင့်ကများပါပြုprovisions ညွှန်းချက်များနှင့်မကိုက်ညီကြောင်းအခိုင်အမာပြောဆိုခြင်းမရှိပါ
၃။

အပိုဒ် ၂၃

၁။ တရားရုံးမှအောက်ဖော်ပြပါအချက်များ မှလွဲ၍ ကန့်သတ်ချက်ဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုနိုင်ငံတော်အပေါ် စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းမပြုရ။

(က) ပုဒ်မ ၂၂၊ အပိုဒ် ၁ နှင့် ၃ တွင်ဖော်ပြထားသောလိုအပ်ချက်များကိုလိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်။

(ခ) ဝ န်ဆောင်မှုပေးသည့်နေ့မှ စ၍ ၄ လထက်နည်းသောကာလသက်တမ်းကုန်ဆုံးသည်
တစ် ဦး တရားစွဲဆိုမှုသို့မဟုတ်တရားစွဲဆိုထားသည့်စာချုပ်တော်သို့မဟုတ်အခြားစာရွက်စာတမ်း၏အကျိုးသက်ရောက်မှုသို့မဟုတ်ဖြစ်ရပြီးယူဆခဲ့သည်
အပိုဒ် ၂၂၊ အပိုဒ် ၁ နှင့် ၂ အရအကျိုးသက်ရောက်သည်။ နှင့်

(ဂ) လက်ရှိပConvention ညာဉ်သည်၎င်းအားတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးခြင်းမှတားမြစ်ထားခြင်းမရှိပါ။

၂။ ပြည်နယ်အားတရားစွဲဆိုသည့်တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်၏မိတ္တူ။
တရားဝင်ဘာသာစကားသို့ဘာသာပြန်ဆိုခြင်းသို့မဟုတ်သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံ၏ရုံးသုံးဘာသာစကားများထဲမှတစ်ခုသို့ပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်ရမည်
ပုဒ်မ ၂၂၊ အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသည့်နည်းလမ်းများအနက်မှတစ်ဆင့်၎င်းအားကူးစက်နိုင်သည့်
ကြောင်းအပိုဒ်၏ပြဌာန်းချက်နှင့်အတူ။

၃။ ပုံမှန်တရားစီရင်ခြင်းကိုဘေးဖယ်ထားရန်လျှောက်ထားရန်အချိန်ကန့်သတ်ချက်ထက်မပိုစေရ
တရားစီရင်ချက်မိတ္တူကိုလက်ခံရရှိသည့် နေ့မှစ၍ လနှင့်ချီ။ စတင်လိမ့်မည်
သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်ကလက်ခံရရှိသည့်ဟုမှတ်ယူ။

အပိုဒ် ၂၄။ တရားရုံးတွင်တရားစွဲဆိုမှုအတွင်းအခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များ

၁။ ပြည်နယ်တစ်ခုကတရားရုံးတစ်ခု၏အမိန့်ကိုလိုက်နာရန်ပျက်ကွက်ခြင်းသို့မဟုတ်ငြင်းဆိုခြင်း
တိကျသောလုပ်ရပ်တစ်ခုကိုလုပ်ဆောင်ခြင်းသို့မဟုတ်ရောင်းချခြင်းသို့မဟုတ်မည်သည့်စာရွက်စာတမ်းကိုမဆိုထုတ်လုပ်ခြင်းသို့မဟုတ်ထုတ်ဖော်ခြင်းများပြုလုပ်ရန်
တစ် ဦး ရှေ့ဆက်၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်အခြားသတင်းအချက်အလက်သတို့အားထက်အကျိုးဆက်များပါဝင်ရလိမ့်မည်
သောအမှု၏တန်ရာနှင့်ပတ်သက်။ ထိုကဲ့သို့သောအမှုအကျင့်ကနေဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့်အဘယ်သူမျှမဒဏ်ငွေသို့မဟုတ်
ထိုကဲ့သို့သောပျက်ကွက်ခြင်းသို့မဟုတ်ငြင်းဆန်ခြင်းဖြင့်နိုင်ငံတော်အားဖြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရမည်။

၂။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကမူဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းနိုင်ငံတော်သည်မည်သည့်လုံခြုံရေး၊ ငွေချေးစာချုပ်သို့မဟုတ်အပ်ငွေကိုမဆိုပေးအပ်ရန်မလိုအပ်ပါ။
၎င်းသည်တူနီပြန်သုဖြစ်သည်မည်သည့်ရှေ့ဆက်မှုတွင်မဆိုတရားစီရင်ရေးကုန်ကျစရိတ်သို့မဟုတ်ကုန်ကျစရိတ်များကိုအာမခံချက်ပေးရန်
အခြားပြည်နယ်၏တရားရုံးမှတိုင်မိပါတော့။

အပိုဒ် ၆။ final ClauseS

အပိုဒ် ၂၅ နောက်ဆက်တွဲ

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏နောက်ဆက်တွဲသည်ကွန်ဗင်းရှင်း၏အဓိကအစိတ်အပိုင်းဖြစ်သည်။

အပိုဒ် ၂၆ အခြားအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များ

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအတွက်ဘာမျှမပြည်နယ် - ပါတီများ၏အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားကိုထိခိုက်လိမ့်မည်
ပစ္စုပ္ပန်သဘောတူညီချက်ခွဲကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းသောကိစ္စရပ်များနှင့်သက်ဆိုင်သောတည်ဆဲအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များအောက်တွင် -
သူတို့အားသဘောတူညီချက်များမှပါတီများအကြားအဖြစ် tion။

အပိုဒ် ၂၇

၁။ နိုင်ငံများအနေဖြင့်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်သို့မဟုတ်အသုံးချမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အငြင်းပွားမှုများကိုဖြေရှင်းရန်ကြိုးပမ်းရမည်
ညီနန်းမှုတဆင့်ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏။

(၂) အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက် (သို့) လျှောက်ထားခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ နှစ် ဦး (သို့) နှစ်ခုထက်ပိုသောနိုင်ငံများအကြားအငြင်းပွားမှု
၆ လအတွင်းညီနန်းမှုဖြင့်ဖြေရှင်း။ မရနိုင်သောပConvention ညာဉ်ကိုပြဌာန်းရမည်
ထိုနိုင်ငံများမှမည်သည့်တောင်းဆိုမှုကိုမဆိုခံသမာဓိဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းခံရသည်။ ခြောက်လရက်စွဲပြီးနောက်
ခံသမာဓိဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းအတွက်တောင်းဆိုမှုသည်ထိုအဖွဲ့အစည်းများသည်ဖွဲ့စည်းပုံကိုသဘောမတူနိုင်ပါ

စာမျက်နှာ ၁၄၇

တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ဆိုင်ရာကင်းလွတ်ခွင့်များ

၁၃၁

ခံသမာဓိဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းခံရပါက၎င်းနိုင်ငံများမှအငြင်းပွားမှုကိုနိုင်ငံတကာတရားရုံးသို့လွှဲပြောင်းနိုင်သည်
တရားရုံး၏အထူးအဖွဲ့နှင့်အညီတောင်းဆိုခြင်း။

၃။ နိုင်ငံ ဝ င်နိုင်ငံတိုင်းသည်လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊ အတည်ပြုခြင်း၊
ပConvention ညာဉ်ပါ ဝ င်မှုဝါးဉ်ညာဉ်ပါ ဝ င်မှုအနေဖြင့် င်းသည်အပိုဒ် ၂ မှချည်နှောင်ခြင်းကိုမစဉ်းစားကြောင်းကြေငြာသည်။
အခြားပါ ဝ င်နိုင်ငံများသည်မည်သည့်ပြည်နယ်ပါ ဝ င်မှုနှင့်မဆိုင်အပိုဒ် ၂ ကချုပ်နှောင်ထားခြင်းမရှိပါ
ထိုကဲ့သို့သောကြေငြာခဲ့သည်။

၄။ အပိုဒ် ၃ အရကြေငြာချက်ထုတ်ပြန်သည်မည်သည့်နိုင်ငံကမဆိုအချိန်မရွေးဖြစ်နိုင်သည်
ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအကြောင်းကြားခြင်းဖြင့်ထိုကြေငြာချက်ကိုရုပ်သိမ်းနိုင်သည်။

ဆောင်းပါး ၂၈

ဤကွန်ဗင်းရှင်းကို ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊
ကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ်၊ နယူးယောက်။

အပိုဒ် ၂၉

၁။ ကျုပ်Convention ညာဉ်ကိုအတည်ပြုခြင်း၊ လက်ခံခြင်းသို့မဟုတ်အတည်ပြုခြင်းပြုရမည်။
၂။ ကျုပ်Convention ညာဉ်ကိုမည်သည့်နိုင်ငံကမျှ ဝင်ရောက်ရန်ပိုင်လမ်းမြင်သာမှုရှိရမည်။

၃။ အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊ လက်ခံခြင်း၊ အတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ်ရယူခြင်းဆိုင်ရာစာရွက်စာတမ်းများကိုအပ်နှံရမည်
ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်။

အင်အားစုသို့ဆောင်းပါး 30. entry ကို

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်နေ့စွဲအပြီးသုံးဆယ်မြောက်နေ့အတည်ဖြစ်သည်
လျှို့ဝှက်ချက်နှင့်အညီသုံးဆယ်မြောက်အတည်ပြုလက်မှတ်ကိုလက်ခံခြင်း။
ကုလသမဂ္ဂ tary အထွေထွေ။

၂။ ကျုပ်Convention ညာဉ်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးရန်၊ လက်ခံခြင်း၊ အတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ်လက်ခံရန်အတွက်ပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီအတွက်
အတည်ပြုချက်ရယူခြင်း၊ လက်ခံခြင်း၊ အတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းခံရသည်သုံးဆယ်စာရွက်စာတမ်းကို၊
ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်ကင်း၏တူရိယာ၏အပ်နှံပြီးနောက်သုံးဆယ်နေ့အထိဝင်တော်မူလိမ့်မည်
အတည်ပြုခြင်း၊ လက်ခံခြင်း။

ဆောင်းပါး ၃၁

၁။ နိုင်ငံ ဝ င်နိုင်ငံတိုင်းသည်ကျုပ်Convention ညာဉ်ကိုလျှို့ဝှက်သို့စာရေးသားအကြောင်းကြားခြင်းဖြင့်ရှုတ်ချနိုင်သည်။
ကုလသမဂ္ဂ tary အထွေထွေ။

၂။ အမိန့်ကြော်ငြာစာကိုလက်ခံရရှိသည့် နေ့မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်းသက်ရောက်မှုရှိသည်
ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်က။ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၊ သို့သော်၊ ဆက်လက်ရလိမ့်မည်
တစ် ဦး တရားစွဲဆိုမှုအတွက်ပေါ်ပေါက်ပြည်နယ်များ၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားသို့မဟုတ်၎င်းတို့၏ပိုင်ဆိုင်မှုမဆိုမေးခွန်းကိုလျှောက်ထားပါ
ပြစ်တင်ရှုတ်ချသည့်နေ့မှတိုင်မိအခြားပြည်နယ်တစ်ခု၏တရားရုံးရှေ့မှောက်တွင်နိုင်ငံတစ်ခုကိုပြဌာန်းခဲ့သည့်
သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်များမဆိုအကျိုးသက်ရောက်မှုကြာပါသည်။

၃။ ပြစ်တင်ရှုတ်ချမှုသည်မည်သည့်နိုင်ငံပါ ဝ င်မှု၏တာဝန်ကိုမဆိုဆောင်ရွက်ခြင်း၏တာဝန်ကိုမည်သည့်နည်းနှင့်မျှသက်ရောက်မှုမရှိစေ။
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေအရပြုsubject ဌာန်းမည်လက်ရှိပConvention ညာဉ်တွင်ပါ ဝ င်သော guation
လွတ်လပ်စွာပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏။

အပိုဒ် ၃၂

၁။ ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်အားလက်ရှိလက် ဝ ယ်အပ်နှံသူအဖြစ်သတ်မှတ်သည်
ကွန်ဗင်းရှင်း။

၂။ ကျုပ်Convention ညာဉ်ကိုလက်ခံသိမ်းဆည်းထားသည့်အနေဖြင့်ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည် -
အောက်ပါတို့ကိုပြည်နယ်အားလုံးကိုအသိပေးပါ။

(က) ပConvention ညာဉ်စာချုပ်ပါလက်မှတ်များနှင့်အတည်ပြုလက်မှတ်ထိုးခြင်း၊
ပုဒ်မ ၂၉ နှင့် ၃၁ အရရှုတ်ချခြင်းများကိုအတည်ပြုခြင်း။

စာမျက်နှာ ၁၄၈

၁၃၂

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

(ခ) ပConvention ညာဉ်ပါပြConvention ဌာန်းချက်အရပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအာဏာတည်လာမည့်နေ့စွဲ
ဆောင်းပါး ၃၀;

(ဂ) ကျုပ်Convention ညာဉ်နှင့်သက်ဆိုင်သည့်လုပ်ရပ်များ။

ဆောင်းပါး 33. စစ်မှန်ကျမ်း

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏အာရုံ တရုတ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ရုရှားနှင့်စပိန်ကျမ်း
အညီအမျှစစ်မှန်ဖြစ်ကြသည်။

သက်သေအနေဖြင့်၊ သက်ဆိုင်ရာအစိုးရသည်ယင်းတို့ကိုသင်လေ့ရှိစွာအခွင့်အာဏာရှိခြင်း၊
ကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ်၌လက်မှတ်ရေးထိုးရန်နှင့်လွတ်ထားသောဤကွန်ဗင်းရှင်းကိုလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်
နယူးယောက်။

ကွန်ဗင်းရှင်းနောက်ဆက်တွဲ

ကွန်ဗင်းရှင်း၏ CertIn အထောက်အထားများကိုအောက်တွင်ဖော်ပြထားသည်။

ယခုနောက်ဆက်တွဲသည်ပြprovisions ဌာန်းချက်များနှင့်သက်ဆိုင်သည့်နားလည်မှုများကိုထုတ်ဖော်ရန်ရည်ရွယ်သည်
သက်ဆိုင်ရာ။

ဆောင်းပါး ၁၀ နှင့်စပ်လျဉ်း။

ပုဒ်မ ၁၀ တွင်ပါရှိသော“ ကိုယ်ခံစွမ်းအား” ဟူသောဝေါဟာရကိုလက်ရှိပCon ညာဉ်၏အခြေအနေတွင်နားလည်ရမည်။
တစ်ခုလုံးအဖြစ် tion ။

အပိုဒ် ၁၀၊ အပိုဒ် ၃ က “ ကော်ပိုရေးရှင်းကိုလားကာကိုထိုးဖောက်ခြင်း” ဟူသောမေးခွန်းကိုကြိုတင်မဖော်ပြထားပါ။
ပြည်နယ်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသည်၎င်း၏ဘဏ္ဍာposition ဘရေးအနေအထားကိုတမင်တကာတလွဲဖော်ပြခဲ့သည့်အခြေအနေနှင့်သက်ဆိုင်သည်
သို့မဟုတ်နောက်ပိုင်းတွင်တစ် ဦး ပြောဆိုချက်ကို သို့မဟုတ်အခြားဆက်စပ်ကိစ္စများကျေနပ်အောင်ရှောင်ရှားရန်၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုများကိုလျှော့ချ။

ဆောင်းပါး 11 နှင့်စပ်လျဉ်း

ဆောင်းပါး 11၊ အပိုဒ် 2 (ထဲတွင်ရည်ညွှန်း ဃ အလုပ်ရှင်ပြည်နယ်သည်၏ “လုံခြုံရေးအကျိုးစီးပွား” အား)
အဓိကအားဖြင့်အမျိုးသားလုံခြုံရေးနှင့်သံတမန်ရေးရာမစုံရှင်များ၏လုံခြုံရေးကိစ္စရပ်များကိုဖြေရှင်းရန်ရည်ရွယ်သည်
နှင့်ကောင်စစ်ရေးပုံစံများ။

၁၉၆၁ သံတမန်ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်း၏ပုဒ်မ ၄၁ နှင့်ပုဒ်မ ၅၅ အရ
၁၉၆၃ ကောင်စစ်ဝန်ဆိုင်ရာဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ထိုဆောင်းပါးများတွင်ဖော်ပြထားသောပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးတွင်ရှိသည်
အိမ်ရှင်နိုင်ငံ၏အလုပ်သမားဥပဒေများအပါအဝင် ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများကိုလေးစားရန်တာဝန်ရှိသည်။ တူညီတဲ့မှာ
၁၉၆၁ သံတမန်ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်း၏ပုဒ်မ ၃၈ နှင့်ပုဒ်မ ၇၁ အရအချိန်ကာလအတန်ကြာသည်
၁၉၆၃ ကောင်စစ်ဝန်ဆိုင်ရာဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်းကိုလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်ယင်းကိုကျင့်သုံးရန်တာဝန်ရှိသည်
၏လုပ်ဆောင်ချက်များ၏စွမ်းဆောင်ရည်နှင့်အတူတရားမျှတရောက်စွက်ဖက်ရန်မကဲ့သို့သောထုံးစံခွဲတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်
မစီရင်ဒါမှမဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး။

ဆောင်းပါး ၁၃ နှင့် ၁၄ ကိုလေးစားခြင်း

“ ပြဌာန်းခွင့်” ဟူသောအသုံးအနှုန်းကိုအတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ်စိစစ်အတည်ပြုခြင်းများကိုသာရည်ညွှန်းသည်
ကာကွယ်ထားသည့်အခွင့်အရေးများရှိသော်လည်း၎င်းသည်ပစ္စည်း၏အကဲဖြတ်ခြင်းသို့မဟုတ်အကဲဖြတ်ခြင်းများအတွက်ဖြစ်သည်။
ထိုကဲ့သို့သောအခွင့်အရေးများအကြောင်းအရာ၊ အတိုင်းအတာနှင့်အတိုင်းအတာအပါအဝင်။

ဆောင်းပါး ၁၇ နှင့်စပ်လျဉ်း။

“ စီးပွားဖြစ်ပေးငွေယူ” ဟူသောအသုံးအနှုန်းတွင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များပါ ဝ င်သည်။

ဆောင်းပါး ၁၉ နှင့်စပ်လျဉ်း။

ပုဒ်မခွဲ (ဂ) ပါ “ entity” ဆိုသည့်စကားရပ် သည်နိုင်ငံတော်ကိုလွတ်လပ်သောဥပဒေရေးရာပုဂ္ဂိုလ်တစ် ဦး အနေဖြင့်ဆိုသည်။
ity၊ ဖက်ဒရယ်ပြည်နယ်၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေယူနစ်၊ ပြည်နယ်၏ subdivision၊ တစ် ဦး အေဂျင်စီသို့မဟုတ်တစ်၏တူရိယာ
လွတ်လပ်သောဥပဒေရေးရာကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကိုခံစားသောပြည်နယ်သို့မဟုတ်အခြား entity ။

ပုဒ်မခွဲ (ဂ) တွင်ပါရှိသော“ ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်ဆက်စပ်မှုရှိသောပိုင်ဆိုင်မှု” ဆိုသောစကားလုံးများ ဖြစ်သည်သည်
ပိုင်ဆိုင်မှုသို့မဟုတ်အပိုင်ထက်ပိုမိုကျယ်ပြန့်အဖြစ်နားလည်သဘောပေါက်။

Translating...

စာမျက်နှာ ၁၄၉

အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအား - ကုလသမဂ္ဂ

၁၃၃

အပိုင်း ၁၉ သည် “ ကော်ပိုရိတ်များကိုနာဖုံးကိုထိုးဖောက်ခြင်း” နှင့်ပတ်သက်သည့်မေးခွန်းများကိုကြိုတင်မသတ်မှတ်ပါ။ ပြည်နယ်တစ်ခုက၎င်း၏ဘဏ္ဍာဝင်ရင်းအနေအထားကိုတမင်တကာတလဲမတဲဖြစ်ခြင်းသို့မဟုတ်နောက်ပိုင်းတွင်အခြေအနေတစ်ခုတစ်ဦး ပြောဆိုချက်ကို သို့မဟုတ်အခြားဆက်စပ်ကိစ္စများကျေနပ်အောင်ရှောင်ရှားရန်၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုများကိုလျှော့ချ။

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ

ပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့် IMMUnItIs အပေါ် 12 နိဂုံး

သူသည်အသိအမှတ်ပြုထားသောအရာ၏

၁၉၄၆ ခုနှစ်ဖေဖော်ဝါရီ ၁၃ ရက်တွင်နယူးယောက်မြို့တွင်ပြုလုပ်သည်

အင်အားသုံးသို့ entry ကို: 17 စက်တင်ဘာလ 1946

ကုလသမဂ္ဂ, စာချုပ်စီစဉ်, vol II ၁ 15, နှင့် vol II ၉၀၊ ၈။ 327 (vol မှ corrigendum II 1); reg II မဟုတ်ဘူး ၄

ကုလသမဂ္ဂCharter^၁ ညာဉ်စာတမ်း၏ပုဒ်မ ၁၀၄ အရအဖွဲ့အစည်းကပြုစုထားသည့် အသင်း ၀ င်တစ် ဦး စီ၏နယ်မြေအတွင်းတွင်လေ့ကျင့်ခန်းအတွက်လိုအပ်သောတရား ဝ င်စွမ်းရည်ကိုခံစားနိုင်သည် ၎င်း၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများနှင့်၎င်း၏ရည်ရွယ်ချက်များ၏ပြည့်စုံ၏

ကုလသမဂ္ဂCharter^၂ ညာဉ်စာတမ်း၏အပိုင်း ၁၀၅ အရအဖွဲ့အစည်းကပြုစုထားသည့် အသင်း ၀ င်တစ် ဦး ချင်းစီ၏နယ်မြေအတွင်းတွင်လိုအပ်သောအခွင့်အရေးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများကိုခံစားရမည် ၎င်း၏ရည်ရွယ်ချက်များပြည့်စုံခြင်းနှင့်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များ၏ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် အဖွဲ့အစည်းမှတာဝန်ရှိသူများသည်အလားတူအခွင့်အရေးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများကိုအလားတူခံစားရမည် အဖွဲ့အစည်းနှင့်ဆက်စပ်သော၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုလွတ်လပ်စွာလေ့ကျင့်ရန်။

အကျိုးဆက်အား ၁၉၄၆ ခုနှစ်ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင်ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့်အထွေထွေသီလာခံမှအတည်ပြုခဲ့သည့် အောက်ပါကွန်မင်းရှင်းနှင့်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်တစ် ဦး ချင်းစီကဝင်ရောက်ခွင့်များအတွက်ကအဆိုပြုထား။

ဆောင်းပါးမြဲဥပဒေရေးရာကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး

အပိုင်း ၁ ကုလသမဂ္ဂသည်တရား ဝ င်ဥပဒေရပ်ကိုပိုင်ဆိုင်ရမည်။ ဒါဟာစွမ်းရည်ရှိလိမ့်မည်

(က) စာချုပ်ချုပ်ဆိုရန်

(ခ) ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောနှင့်ရွှေ့လျားနိုင်သောပစ္စည်းများကိုသိမ်းဆည်းရန်။

(ဂ) တရားစွဲဆိုမှုများကိုစတင်ဆောင်ရွက်ခြင်း။

ဆောင်းပါး II ။ ပိုင်ဆိုင်မှု, ရန်ပုံငွေနှင့်ပိုင်ဆိုင်မှု

အပိုင်း ။ ကုလသမဂ္ဂ ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်ပိုင်ဆိုင်မှုများကိုမည်သည့်နေရာတွင်ရှိပါစေ၊ မည်သည့်အမှုကိုစွဲတွင်ပါ ဝ င်သည် မလွဲ၍ ကျန်တရား ဝ င်ဖြစ်စဉ်အားလုံးမှကင်းလွတ်ခွင့်ရှိသည် ၎င်းသည်၎င်း၏ကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုရင်းရင်းလင်းလင်းငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ သို့သော်၎င်းသည်မည်သည့်ကင်းလွတ်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်မရှိကြောင်းနားလည်ထားပါသည် ကွပ်မျက်မဆိုအတိုင်းအတာအထိတိုးချ။

အပိုင်း ၁။ ကုလသမဂ္ဂ၏အဆောက်အအုံများကိုချိုးဖောက်ခြင်းမပြုရ။ အဆိုပါပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်ပိုင်ဆိုင်မှု မည်သည့်နေရာ၌ပင်နေထိုင်ပါစေကုလသမဂ္ဂ၏ရာဇဝတ်မှုများကိုလွတ်ရမည်။ သိမ်းယူခြင်း၊ သိမ်းယူခြင်းနှင့်အခြားဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းများကိုအုပ်ချုပ်ရေးမှဖြစ်စေ၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ တရားစီရင်ရေးသို့မဟုတ်ဥပဒေပြုရေးဆိုင်ရာလုပ်ဆောင်ချက်။

အပိုင်း ၄ ကုလသမဂ္ဂ၏မူတမ်းများနှင့်ယေဘုယျအားဖြင့်၎င်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့်စာရွက်စာတမ်းများ တည်ရှိသည့်နေရာတိုင်းတွင်၎င်းကိုကိုင်ခွဲထားခြင်းကကျူးလွန်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။

အပိုင်း ၅ မည်သည့်ဘဏ္ဍာဝင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ၊

(က) ကုလသမဂ္ဂအနေဖြင့်မည်သည့်အမျိုးအစား၊ ရန်ပုံငွေ၊

မည်သည့်ငွေကြေး၊

(ခ) ကုလသမဂ္ဂသည်၎င်း၏ရန်ပုံငွေများ၊ ရွှေများ၊ ငွေကြေးများကိုနိုင်ငံတစ်ခုမှလွတ်လပ်စွာလွှဲပြောင်းနိုင်သည်

အခြားတစ်ခုသို့သို့မဟုတ်မည်သည့်နိုင်ငံတွင်မဆိုနှင့်၎င်းမှကိုင်ထားသည့်မည်သည့်ငွေကြေးကိုမဆိုအခြားငွေကြေးသို့ပြောင်းလဲရန်။

စာမျက်နှာ ၁၅၀

134

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

ပုဒ်မ ၆။ အထက်ဖော်ပြပါပုဒ်မ ၅ အရ၎င်း၏အခွင့်အရေးများကိုကျင့်သုံးရာတွင်ကုလသမဂ္ဂအနေဖြင့်ပေးချေရမည် ထိုသို့ထည့်သွင်းစဉ်းစားသည်အတိုင်းမည်သည့်အဖွဲ့ဝင်တစ် ဦး ၏အစိုးရကလုပ်ဆိုကိုယ်စားပြုမှုနှင့်ပတ်သက်။ ကုလသမဂ္ဂ၏အကျိုးစီးပွားကိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိဘဲထိုကဲ့သို့သောကိုယ်စားပြုမှုများကိုအကျိုးသက်ရောက်စေနိုင်သည်။

အပိုင်း ၇ ကုလသမဂ္ဂ ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုများ၊ ဝ င်ငွေနှင့်အခြားပိုင်ဆိုင်မှုများ -

(က) တိုက်ရိုက်အခွန်များကင်းလွတ်ခွင့်၊ သို့သော်ကုလသမဂ္ဂကနားလည်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်းနားလည်ထားသည့် အများပြည်သူဝန်ဆောင်မှုအတွက်ဝန်ဆောင်ခထက်မပိုသောအခွန်များမှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုတောင်းဆိုခြင်း။

(ခ) အကောက်ခွန်နှင့်အကောက်ခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်များ။

၎င်း၏တရားဝင်အသုံးပြုမှုအတွက်ကုလသမဂ္ဂကတင်သွင်းသို့မဟုတ်တင်ပို့ဆောင်းပါးများလေးစားမှု၊ နားလည်သည်၊ သို့သော်ထိုကဲ့သို့သောကင်းလွတ်ခွင့်အောက်မှတင်သွင်းသောဆောင်းပါးများကိုမည်သည့်နိုင်ငံသို့ရောင်းချမည်မဟုတ်ပါ ထိုနိုင်ငံ၏အစိုးရနှင့်သဘောတူထားသည့်အခြေအနေများ မလွဲ၍ တင်သွင်းခြင်း။

(ဂ) သွင်းကုန်နှင့်တင်ပို့မှုကိုအကောက်ခွန်နှင့်တားမြစ်ချက်များနှင့်ကန့်သတ်ချက်များမှကင်းလွတ်ခွင့် ၎င်း၏ထုတ်ဝေမှုများ၏လေးစားမှုခွင့်တည်၏။

အပိုင်း ၈ ။ ကုလသမဂ္ဂအနေဖြင့်ယေဘုယျစည်းမျဉ်းအရ၊

ဈေးနှုန်း၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်သောရွှေပြောင်းနိုင်သောနှင့်ရွှေပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများကိုရောင်းချခြင်းအပေါ်အကောက်ခွန်နှင့်အခွန်မှ တရားဝင်အသုံးပြုရန်အတွက်ကုလသမဂ္ဂသည်အရေးကြီးသော ဝ င်ယူမှုများပြုလုပ်နေချိန်တွင်ပေးချေရန် ထိုကဲ့သို့သောအခွန်အများနှင့်အခွန်အများကောက်ခံခြင်းသို့မဟုတ်အခကြေးငွေပေးဆောင်ရသောပစ္စည်းဥစ္စာများကိုအဖွဲ့ဝင်များကတင်ပြလိမ့်မည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင်ပြန်လည်လွှတ်ခြင်းသို့မဟုတ်ပြန်လှာခြင်းအတွက်သင့်လျော်သောစီမံခန့်ခွဲမှုအစီအစဉ်များပြုလုပ်ပါ တာဝန်သို့မဟုတ်အခွန်ပမာဏ။

ဆောင်းပါး ၃။ ဆက်သွယ်ရေး၏လေးစားမှုအတွက်အဆောက်အဦ

အပိုင်း ၉။ ကုလသမဂ္ဂသည်အသင်း ၀ င်တစ် ဦး ချင်းစီ၏နယ်မြေအတွင်းတွင်တရား ၀ င်ပါဝင်မှုကိုခံစားရမည်။ ထို့အပြင် ၀ င်အစိုးရမူပေးသောဆေးများထက်သက်သာအောင်ကုသမှုကိုမပြုလုပ်ပါ။ ဦး စားပေးမှုများ၊ နှိပ်စားမှုများနှင့်ကိစ္စရပ်များတွင်သံတမန်ရေးရာပါ ၀ င်မှုအပါအဝင် အခြားမည်သည့်အစိုးရတို့သို့မဆို မေးလ်၊ ကေဘယ်လ်၊ ကြေးနန်း၊ ရေဒီယိုခံဝင်ရောင်ခြည်၊ တယ်လီဖုန်း၊ တယ်လီဖုန်းနှင့်အခြားဆက်သွယ်ရေးဆိုင်ရာအခွန်အခများ၊ သတင်းနှင့်သတင်းအတွက်သတင်းအချက်အလက်အတွက်နှုန်းထားများကိုနှိပ်ပါ။ ထိုအရာရှိအားဆင်ဆာဖြတ်တောက်ခြင်းမပြုလုပ်ရ စာပေးစာယူနှင့်ကုလသမဂ္ဂ၏အခြားတရားဝင်ဆက်သွယ်ရေး။

အပိုင်း ၁၀။ ကုလသမဂ္ဂအနေဖြင့်ကုန်ပို့မှုများကိုအသုံးပြုပိုင်ခွင့်ရှိရမည် စာပို့ခြင်းသို့မဟုတ်အိတ်များဖြင့်စာပေးစာယူသည်တူညီသောကုန်ပစ္စည်းအားနှင့်အခွင့်ထူးများရရှိရမည် သံတမန်ရေးရာ Courier နှင့်အိတ်။

ဆောင်းပါး IV။ အဖွဲ့ဝင်များ၏ကိုယ်စားလှယ်များ

အပိုင်း ၁၁။ ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်း၏အဓိကနှင့်လက်အောက်ခံအဖွဲ့ ၀ င်များကိုယ်စားလှယ်များ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂနှင့်ကုလသမဂ္ဂမူခေါ်ယူကျင်းပသောညီလာခံများတွင်၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းစဉ်များကိုဆောင်ရွက်စဉ် အစည်းအဝေးကျင်းပမည့်နေရာနှင့်ခရီးစဉ်အတွင်းအောက်ပါအခွင့်အရေးများကိုခံစားခံစားနိုင်သည် ကိုယ်ခံစွမ်းအား။

(က) ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဖမ်းဆီးခြင်းသို့မဟုတ်ထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့်၎င်းတို့၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအိတ်များသိမ်းဆည်းခြင်းမကင်းလွတ်ခွင့်၊ နှင့်ပြောသောသို့မဟုတ်ရေးသားသောစကားများနှင့်၎င်းတို့၏ကိုယ်စားပြုမှုအဖြစ်သူတို့ပြုသမျှသောပြုအမှုနှင့်စပ်လျဉ်း တရား ၀ င်လုပ်ငန်းစဉ်များမှကင်းလွတ်ခွင့်၊

(ခ) စာရွက်စာတမ်းများနှင့်စာရွက်စာတမ်းများအားလုံး၏ကျူးလွန်မှုများ။

(ဂ) ကုန်ပို့မှုများကိုအသုံးပြုခွင့်နှင့်စာရွက်စာတမ်းများသို့မဟုတ်စာပေးစာယူကိုစာပို့သည့်မဟုတ်တတ်သောအိတ်များဖြင့်ရယူပိုင်ခွင့်၊

(ဃ) မိမိတို့ကိုယ်ကိုလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်မှုကြီးကြပ်ရေးကန်သတ်ခြင်းနှင့်၎င်းတို့၏အိမ်ထောင်ဖက်၏လေးစားမှုအတွက်ကင်းလွတ်ခွင့်၊ နိုင်ငံခြားသားများမှတစ်ဆင့်ခြင်းသို့မဟုတ်သတင်းရောက်လည်ပတ်နေသောသို့မဟုတ်သူတို့မှတစ်ဆင့်သောပြည်နယ်အတွင်းရှိအမျိုးသားဝန်ဆောင်မှုဝန်ဆောင်မှုတာဝန်ဝတ္တရား သူတို့ရလုပ်ငန်းဆောင်တာများလေ့ကျင့်ခန်းခွဲခြားသွားကြသည်။

(င) ငွေလဲလှယ်ခြင်းသို့မဟုတ်လဲလှယ်ခြင်းဆိုင်ရာကန်သတ်ချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပေးအပ်ထားသည့်တူညီသောစက်ရုံများ ယာယီတရားဝင်မစ်ရှင်များတွင်နိုင်ငံခြားအစိုးရများ၏ကိုယ်စားလှယ်များ။

(စ) မိမိ၏ခန့်ဆောင်အိတ်များနှင့် ပတ်သတ်၍ တူညီသောကိုယ်ခံစွမ်းအားနှင့်အဆောက်အဦ များ သံတမန်သံတမန်များ။

စာမျက်နှာ ၁၅၁

အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအား - ကုလသမဂ္ဂ

၁၃၅

(ဆ dip- အဖြစ်အထက်ပါနှင့်အတူကိုင်ညီမှုမဟုတ်) ထိုသို့သောအခြားအခွင့်ထူး၊ ကာကွယ်ဆေးထိုးခြင်းနှင့်အဆောက်အဦများ သံတမန်များအနေဖြင့်အကောက်ခွန်မှကင်းလွတ်ခွင့်တောင်းခံရန်အခွင့်အရေးမရှိပါ။ ကုန်ပစ္စည်းများ (သို့မဟုတ်သူတို့၏ကိုယ်ပိုင်အိတ်များထဲမှမဟုတ်ဘဲ) သို့မဟုတ်ယစ်မျိုးခွန်သို့မဟုတ်ရောင်းအားခွန်မှတင်သွင်းသောကုန်ပစ္စည်းများ။

ပုဒ်မ ၁၂။ အသင်း ၀ င်များ၏ကိုယ်စားလှယ်များအားကျောင်းအုပ်နှင့်လက်အောက်ငယ်သားများရရှိစေရန်အတွက် ကုလသမဂ္ဂလက်အောက်ခံအဖွဲ့အစည်းများနှင့်ကုလသမဂ္ဂမူခေါ်ယူကျင်းပသည့်ညီလာခံများသို့ပြီးပြည့်စုံသည် လွတ်လပ်စွာပြောဆိုခွင့်နှင့်လွတ်လပ်စွာပြောဆိုခွင့်၊ ပြောသောသို့မဟုတ်ရေးသားထားသောစကားလုံးများနှင့် ငွေ ငါးတို့၏တာဝန်များကိုကျေပွန်အောင်ပြုလုပ်သောလုပ်ရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ လုပ်ငန်းစဉ် သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များသည်ပြည်သူ့ကိုယ်စားပြုမဟုတ်သောငြားလည်း ဆက်လက်၍ ဆက်လက်ပေးအပ်သင့်သည်။ အဖွဲ့ဝင်များ၏မကျေနပ်မှု။

အပိုင်း ၁၃။ အခွန်ကောက်ခံမှုပုံစံတစ်မျိုးမျိုးသည်နေထိုင်မှုပေါ် မူတည်၍ မူတည်သည် စဉ်အတွင်းယူနိုက်တက်၏ကျောင်းအုပ်နှင့်လက်အောက်ခံကိုယ်တိုင်းအင်္ဂါမှအဖွဲ့ဝင်များ၏ကိုယ်စားလှယ်များ ကုလသမဂ္ဂမူခေါ်ယူကျင်းပသောနိုင်ငံများနှင့်ညီလာခံများမှတစ်ဆင့်သွားရန်ပြည်နယ်တစ်ခုတွင်ရှိသည့် ၎င်းတို့၏တာဝန်များ၏နေထိုင်မှုကာလအဖြစ်ထည့်သွင်းစဉ်းစားရကြလိမ့်မည်မဟုတ်။

အပိုင်း ၁၄။ အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များကိုအဖွဲ့ဝင်များကိုယ်စားလှယ်များအားပေးအပ်သည် လူပုဂ္ဂိုလ်တစ် ဦး ချင်းစီ၏ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအကျိုးအတွက်၊ ဒါပေမယ့်လွတ်လပ်မှုကိုကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်ဖြစ်သည် ကုလသမဂ္ဂနှင့်ဆက်စပ်သော၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းတာဝန်များကိုလေ့ကျင့်။ အကျိုးဆက်အဖွဲ့ဝင်တစ် ဦး မသား အခွင့်အရေးရှိသော်လည်းမည်သည့်ကိစ္စတွင်မဆို၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်၏ကင်းလွတ်ခွင့်ကိုငြင်းပယ်ရန်တာဝန်ရှိသည် အသင်း ၀ င်၏ထင်မြင်ချက်သည်ကိုယ်ခံစွမ်းအားသည်တရားစီရင်ရေးလမ်းကြောင်းကိုအတန်အတားဖြစ်စေလိမ့်မည် ကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုပေးအပ်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ကိုမလိမ့်မီးထားခြင်းမရှိဘဲ။

ပုဒ်မ ၁၅။ ပုဒ်မ ၁၁၊ ၁၂ နှင့် ၁၃ ပါပြုပြင်ချက်များသည်ကိုယ်စားပြုသူများအကြားမသက်ဆိုင်ပါ သဘောထားကိုလွန်လွန်နှင့်သည့်နိုင်ငံသားဖြစ်ခြင်းသို့မဟုတ်သူဖြစ်သည်ပြည်နယ်၏အာဏာပိုင်များ ကိုယ်စားလှယ်။

ပုဒ်မ ၁၆။ ဤဆောင်းပါး၌ ကိုယ်စားလှယ်များ" ဟူသောအသုံးအနှုန်းသည်အားလုံးပါ ၀ င်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။ ဥပမာကိုယ်စားလှယ်များ၊ လက်ထောက်ကိုယ်စားလှယ်များ၊ အကြံပေးများ၊ နည်းပညာကျွမ်းကျင်သူများနှင့်အဖွဲ့များ၏အတွင်းရေးမှူးများ။

အပိုင်း ၅။ အရာရှိများ

အပိုင်း ၁၇။ အတွင်းရေးမှူးချုပ်ကပြုပြင်ချက်များနှင့်သည့်တာဝန်ရှိသူအမျိုးအစားများကိုဖော်ပြလိမ့်မည် ဤဆောင်းပါး၏ပုဒ်မနှင့်အပိုင်း VII ကိုသက်ဆိုင်ရလိမ့်မည်။ သူသည်ဤအမျိုးအစားများကိုအထွေထွေညီလာခံသို့တင်ပြရမည်။ ထို့နောက်မှထိုအမျိုးအစားများကိုအဖွဲ့ဝင်အားလုံး၏အစိုးရများသို့ဆက်သွယ်ရမည်။ အမည်များ ဤအမျိုးအစားများတွင်ပါ ၀ င်သောအရာရှိများအားအခါအားလျော်စွာအစိုးရသို့အသိပေးရမည်။ အဖွဲ့ဝင်များ။

အပိုင်း ၁၈။ ကုလသမဂ္ဂအရာရှိများသည် -

(က) ပြောဆိုသောသို့မဟုတ်ရေးသားထားသောစကားလုံးများနှင့်လုပ်ရပ်အားလုံးအပေါ်ဥပဒေရေးရာလုပ်ငန်းစဉ်မှကင်းလွတ်ပါစေ။ သူတို့ရဲ့အရာရှိတ ဦး ကစွမ်းရည်အတွက်သူတို့ကိုဖွဲ့စည်း။

(ခ) လစာနှင့်ချီးမြှင့်ငွေခွန်မှကင်းလွတ်ခွင့်ပြုရမည် ကုလသမဂ္ဂ။

(ဂ) နိုင်ငံတော် ၀ န်ဆောင်မှုဆိုင်ရာတာဝန် ၀ န် ၀ င် ရွာများမှကင်းလွတ်ရမည်။

(ဃ) immita- ကနေအတူတူသို့မဟုတ်အိမ်ထောင်ဖက်နဲ့သူတို့ကိုမိမိဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့်အတူကိုယ်ခံအား Be ကန်သတ်ချက်များနှင့်ပြုလုပ်သောအားကိုးတင်ခြင်း။

(င) လဲလှယ်သည့်ပစ္စည်းလဲလှယ်ရောင်းဝယ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်အခွင့်အရေးများကိုခံစားခွင့်ပြုရမည် သက်ဆိုင်ရာအစိုးရသို့သံတမန်ရေးရာမစ်ရှင်များအဖြစ်ပါဝင်သည့်ရာထူးအဆင့်မြင့်အရာရှိများ။

(စ) သူတို့မိမိသောအိမ်ထောင်ဖက်များ၊ ဆွေမျိုးများနှင့်အတူတူပင်၊ သံတမန်ဆိုင်ရာသံတမန်များအနေဖြင့်နိုင်ငံတကာအကျပ်အတည်းကာလတွင်အဆောက်အအုံများ။

(ဆ) ပထမဦးဆုံးဆည်းပူးနေသည့်အချိန်တွင်တာဝန်ဟာသူတို့ရဲ့မိဘကန်သတ်ရောက်မှုကိုအခမဲ့တင်သွင်းခွင့်ရှိ ဆိုတဲ့မေးခွန်းကိုအတွက်တိုင်းပြည်အတွက်သူတို့ရဲ့post ကိုတက်။

ပုဒ်မ ၁၉။ ပုဒ်မ ၁၈ တွင်ဖော်ပြထားသည့်ကာကွယ်ရေးနှင့်အခွင့်ထူးများအပြင် tary-General နှင့်လက်ထောက်အတွင်းရေးမှူးချုပ်များအားလုံးကို၎င်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ လေးစားရမည် အိမ်ထောင်ဖက်များနှင့်အသေးစားကလေးများ၊ အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များ၊ နိုင်ငံတကာဥပဒေနှင့်အညီသံတမန်ဆိုင်ရာသံတမန်များ။

Translating...

စာမျက်နှာ ၁၅၂

136

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

အပိုင်း ၂၀ အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များကိုတာဝန်ရှိသူများအားယူနိုင်စွမ်းအားကိုအကျိုးစီးပွားများအတွက်ခွင့်ပြုထားသည်။ တစ်ဦးချင်းစီ၏ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအကျိုးအတွက်ခွင့်ပြုထားသည်။ အတွင်းရေးမှူးချုပ်သည် - မည်သည့်ကိစ္စတွင်မဆိုမည်သည့်တာဝန်ရှိသူများကင်းလွတ်ခွင့်ကိုငြင်းပယ်ပိုင်ခွင့်နှင့်တာဝန်ရှိသည်။ ကိုယ်ခံစွမ်းအားကတရားမျှတမှုလမ်းကြောင်းကိုအဟန့်အတားဖြစ်စေပြီး၊ ကုလသမဂ္ဂ၏ ests ။ အတွင်းရေးမှူးချုပ်အမှု၌လုံခြုံရေးကောင်စီ၌ရှိရမည် ကိုယ်ခံစွမ်းအားငြင်းပယ်ပိုင်ခွင့်။

အပိုင်း ၂၁။ ကုလသမဂ္ဂသည်သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များနှင့်အဆက်မပြတ်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရမည်။ အဖွဲ့ဝင်များသည်တရားမျှတသောတရားစီရင်ရေးကိုလွယ်ကူချောမွေ့စေရန်၊ အခွင့်ထူးများ၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအားများ၊ အပိုင်ခွင့်တော်ပြုထားသောအဆောက်အဦ။

ဆောင်းပါး ၆။ ကုလသမဂ္ဂမစ်ရှင်များအတွက်ကျွမ်းကျင်သူများ

အပိုင်း ၂၂။ မှားယွင်းစွာလုပ်ဆောင်သောကျွမ်းကျင်သူများ (ပုဒ်မ ၅ အရရောက်ရှိလာသောအရာရှိများမှအပ) ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့်လိုအပ်သောအခွင့်အရေးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများကိုပေးအပ်ရမည်။ အချိန်အခါအဝင်ငွင်းတို့၏မစ်ရှင်ကာလအတွင်းငွင်းတို့၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများလွတ်လပ်စွာလေ့ကျင့်ခန်း သူတို့ရရှိရန်နှင့်ဆက်စပ်။ ခရီးအပေါ်သုံးစွဲခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့်ငွင်းတို့အားပေးအပ်ရမည် -

(က) ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဖမ်းဆီးခြင်းသို့မဟုတ်ထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့်ငွင်းတို့၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအိတ်များသိမ်းဆည်းခြင်းမှကင်းလွတ်ခွင့်၊

(ခ) နှုတ်ထွက်စကားသို့မဟုတ်ရေးသားထားသောစကားများ၊ သူတို့ရရှိရန်ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ဥပဒေရေးရာလုပ်ငန်းအုပ်ကနေအမျိုးမျိုးသောကင်းလွတ်ခွင့်၊ တရားဝင်ကနေဒီကိုယ်ခံစွမ်းအား သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ၏တောဝါသနာလည်းလုပ်ငန်းစဉ်အားဆက်လက်ပေးအပ်ရမည်။ ကုလသမဂ္ဂမစ်ရှင်များတွင်အလုပ်လုပ်ကိုင်၊

(ဂ) စာရွက်စာတမ်းများနှင့်စာရွက်စာတမ်းများအားလုံး၏ကျူးလွန်ခြင်း။

(ဃ) ကုလသမဂ္ဂနှင့်အတူငွင်းတို့၏ဆက်သွယ်ရေး၏ရည်ရွယ်ချက်သည်၊ codes တွေကိုသုံးစွဲဖို့လက်ျာ စာရွက်စာတမ်းများသို့မဟုတ်စာပေးစာယူကိုစာပို့ခြင်း၊

(င) ငွေလဲလှယ်ခြင်းသို့မဟုတ်လဲလှယ်ခြင်းဆိုင်ရာကန့်သတ်ချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပေးအပ်ထားသည့်တူညီသောစက်ရုံများ ယာယီတရားဝင်မစ်ရှင်များတွင်နိုင်ငံခြားအစိုးရများ၏ကိုယ်စားလှယ်များ၊

(စ) မိမိ၏ခရီးဆောင်အိတ်များနှင့် ပတ်သတ်၍ တူညီသောကိုယ်ခံစွမ်းအားနှင့်အဆောက်အဦများ သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်များသို့။

အပိုင်း ၂၃။ ယူနိုက်တက်၏အကျိုးစီးပွားအတွက်ကျွမ်းကျင်သူများအားအခွင့်အရေးနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များကိုခွင့်ပြုထားသည်။ တစ်ဦးချင်းစီ၏ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအကျိုးအတွက်နိုင်ငံများမဟုတ်ပါ။ အတွင်းရေးမှူးချုပ်သည် - မည်သည့်ကိစ္စတွင်မဆိုမည်သည့်ကျွမ်းကျင်သူမဆို၏ကင်းလွတ်ခွင့်ကိုငြင်းပယ်ပိုင်ခွင့်နှင့်တာဝန်ရှိသည်။ ကိုယ်ခံစွမ်းအားကတရားမျှတမှုလမ်းကြောင်းကိုအဟန့်အတားဖြစ်စေပြီး၊ ကုလသမဂ္ဂ၏အကျိုးစီးပွား။

ဆောင်းပါး ၇။ United Nations laissez-လမ်းမှောက်

အပိုင်း ၂၄။ ကုလသမဂ္ဂအနေဖြင့်ကုလသမဂ္ဂ laissez-passer ကိုငွင်း၏အရာရှိများထံ ထုတ်ပြန်နိုင်သည်။ ဤရွေ့ကား laissez-passer ကိုအသိအမှတ်ပြုပြီးတရားဝင်ခရီးသွားစာရွက်စာတမ်းများအနေဖြင့် ထည့်သွင်းစဉ်းစားပုဒ်မ 25 ၏ပြဌာန်းချက်များယူပြီး။

ပုဒ်မ ၂၅။ ကုလသမဂ္ဂ laissez ကိုင်ဆောင်သူများထံမှစီစဉ်လျှောက်ထားခြင်း (လိုအပ်ပါက) passer ၊ သူတို့ယူနိုင်စွမ်းကိုအကျိုးစီးပွားအပေါ်ခရီးသွားလာဖြစ်ကြောင်းလက်မှတ်နှင့်အတူအခါ နိုင်ငံများအနေဖြင့်မြန်မာနိုင်ငံသို့မြန်မာနိုင်ငံတွယ်ဖြေရှင်းသင့်သည်။ ထို့အပြင်ထိုကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်များကိုကူညီပံ့ပိုးပေးရမည်။ လျင်မြန်စွာခရီးသွားတို့ဆက်ဆံရေး။

ပုဒ်မ ၂၆။ ပုဒ်မ ၂၅ တွင်ဖော်ပြထားသောစက်ရုံများနှင့်အလားတူအဆောက်အအုံများကိုကျွမ်းကျင်သူများအားပေးအပ်ရမည်။ ကုလသမဂ္ဂ laissez-passer ၏ကိုင်ဆောင်သူမဟုတ်သော်လည်းအခြားပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ကြောင်းလက်မှတ်ရှိသည့် သူတို့သည်ကုလသမဂ္ဂ၏လုပ်ငန်းများအပေါ်ခရီးသွားနေကြသည်။

အပိုင်း ၂၇။ အတွင်းရေးမှူးချုပ်၊ လက်ထောက်အတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်ဒါရိုက်တာများခရီးသွားလာခြင်း ကုလသမဂ္ဂ၏ စီးပွားရေးနှင့်ပတ်သက်သော ကုလသမဂ္ဂ laissez-passer ကိုတူညီသောပံ့ပိုးမှုများပေးရမည်။ သံတမန်ဆိုင်ရာသံတမန်များနှင့်အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်မှုများရှိသည်။

စာမျက်နှာ ၁၅၃

အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအား - ကုလသမဂ္ဂ

၁၃၇

ပုဒ်မ ၂၈။ ဤဆောင်းပါး၏ပြဌာန်းချက်များကိုအထူးအစိုးရအရာရှိများနှင့်နှိုင်းယှဉ်နိုင်သည်။ အကယ်၍ပါ Charter ညာဉ်စာတမ်းအပိုဒ် ၆၃ အရချုပ်ဆိုထားသောဆက်ဆံရေးအတွက်သဘောတူညီချက်များသည်ဤစာချုပ်တွင်ပါဝင်သည်။

ဆောင်းပါး ၈။ အငြင်းပွားမှုများဖြေရှင်း

ပုဒ်မ ၂၉။ ကုလသမဂ္ဂအနေဖြင့်သင့်လျော်သောအခြေချရန်နည်းလမ်းများကိုပြဌာန်းရမည် -

(က) ကန်ထရိုက်များသို့မဟုတ်ပုဂ္ဂလိကဥပဒေ၏အခြားအငြင်းပွားမှုများမှထွက်ပေါ်လာသောအငြင်းပွားမှုများ ကုလသမဂ္ဂသည်ပါတီတစ်ခုဖြစ်သည်။

(ခ) ကုလသမဂ္ဂအရာရှိတဦးနှင့်သု၏တရားဝင်ရာထူးကြောင့်အငြင်းပွားမှုများ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးကင်းလွတ်ခွင့်ကိုပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခြင်းမရှိပါကကိုယ်ခံစွမ်းအားခံစားနိုင်သည်။

ပုဒ်မ ၃၀။ လက်ရှိအခြေအနေ၏အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူမှုသို့မဟုတ်အသုံးချမှုမပေါ်ပေါက်လာသောကွဲပြားခြားနားမှုအားလုံး မည်သည့်ကိစ္စတွင်မူငွင်းမှသဘောမတူပါကအငြင်းပွားမှုကိုနိုင်ငံတကာတရားရုံးသို့လွှဲပြောင်းရမည်။ အခြားအခြေချနေထိုင်မှုပုံစံကိုအသုံးပြုရန်ပါတီများ၊ ယူနိုက်တက်အကြားခြားနားချက်ပေါ်ပေါက်လျှင် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကတစ်ဖက်နှင့်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး အနေဖြင့်အကြံဉာဏ်တောင်းခံရန်တောင်းဆိုရမည်။ ပစ်ခတ်သည့်စာတမ်းအပိုဒ် ၉၆ နှင့်ပုဒ်မ ၆၅ အရပါဝင်ပတ်သက်သည့်မည်သည့်ဥပဒေရေးရာမေးခွန်းနှင့် ပတ်သက်၍ မဆို၊ တရားရုံး၏အထူးအဖွဲ့တို့ကို၊ တရားရုံးမှပေးသောထင်မြင်ချက်ကိုပါတီများကအဆုံးအဖြတ်ပေးသည်။

နောက်ဆုံးဆောင်းပါး

ပုဒ်မ ၃၁။ ဤကွန်ဗင်းရှင်းကိုကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များအားလုံးသို့ ဝင်ရောက်ရန်တင်သွင်းသည်။

ပုဒ်မ ၃၂။ ဝင်ရောက်မှုကိုအတွင်းရေးမှူးချုပ်အားစာချုပ်တစ်ခုအပေါ်နှင့်ခြင်းဖြင့်ထိခိုက်လိမ့်မည်။ ကုလသမဂ္ဂ၏သဘောတူစာချုပ်နှင့်ထိခိုက်မှုမရှိသည့်အဖွဲ့ဝင်တိုင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့်ပြဌာန်းချက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဝင်ရောက်တစ်ခုချင်းစီကိုတူနီယာ၏လိုက်နာ။

တစ်ခုချင်းစီကို ခေတ်မီစနစ်အရ ရှိသည့် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များအားလုံးကို အကြောင်းကြားရမည်။
ပုဒ်မ ၃၄။ ဝ င်ရောက်လာသူများကို ကိုယ်စားပြုပြီးသော အခါ၊
မည်သည့်အသင်းဝင်မဆိုအသင်း ဝ င်သည် ၎င်း၏စည်းကမ်းချက်များကို အကျိုးသက်ရောက်စေရန် ၎င်း၏ကိုယ်ပိုင်ဥပဒေအောက်တွင်ရှိနေလိမ့်မည် စည်းဝေးကြီး။
ပုဒ်မ ၃၅။ ဤကွန်ဗင်းရှင်းကို ကုလသမဂ္ဂနှင့် အားလုံးကြားတွင် ဆက်လက်တည်ရှိနေရမည်။ Translating...
နေသမျှကာလပတ်လုံးကြောင်းအဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ဖြစ်နေဆဲအဖြစ်အတိုအတွဲဖက်တစ်ခုတူရှိလာအပ်သောအဖွဲ့ဝင်
ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်သို့မဟုတ် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသော အထွေထွေကွန်ဗင်းရှင်းကို အတည်မပြုမီအထိဖြစ်သည်
အထွေထွေညီလာခံနှင့်အဖွဲ့ဝင်သည် ဤပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသောစည်းဝေးကြီးတွင်ပါ ဝ င်သည်။
ပုဒ်မ ၃၆။ အတွင်းရေးမှူးချုပ်သည် မည်သည့်အသင်းဝင်သို့မဟုတ် အသင်းဝင်များနှင့် မဆိုသက်ဆိုင်သည်။
ဤကွန်ဗင်းရှင်း၏ provisions နှင့်ချက်များကို အသင်းဝင်များ (သို့) အသင်း ဝ င်များအနေဖြင့် သိနိုင်သော (ary သဘောတူညီချက်များ
စိုးရိမ်ကြသည်။ ဤဖြည့်စွက်ချက်ဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များသည် ကိစ္စရပ်တိုင်းတွင် အတည်ပြုချက်ကို ရယူရမည်
အထွေထွေညီလာခံ။

စာမျက်နှာ ၁၅၄

၁၃၈

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

၁၃။ ပုဂ္ဂလိကအခွင့်အရေးများနှင့်အခွင့်အရေးများဆိုင်ရာနိဒါန်း
အထူးကျွမ်းကျင်သူဖြစ်ခြင်း

၁၉၄၇ ခုနှစ်နိုဝင်ဘာ ၂၁ ရက်တွင် နယူးယောက်မြို့တွင် ပြုလုပ်သည်
အင်အားသုံးသို့ entry ကို: 2 ဒီဇင်ဘာလ 1948
ကုလသမဂ္ဂ, စာချုပ်စီရီး, vol II ၃၃၊ 261; reg II မဟုတ်ဘူး 521

သွားရမည်အကြောင်း ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံတွင် ဖေဖော်ဝါရီ 13 1946 အပေါ်တစ်ဦး resolu- မွေးစား
ရရှိထားသော အခွင့်အရေးများနှင့် ကိုယ်စွမ်းအားများကို တတ်နိုင်သမျှ ပေါင်းစည်းရန် စည်းစနစ်သည်
ကုလသမဂ္ဂနှင့်အမျိုးမျိုးသော အထူးအေဂျင်စီများ၊ နှင့်
သွားရမည် အဆိုပါ aforesaid resolution ဖြင့် အကောင်အထည်ဖော်မှုကို ရည်မှတ်သည့် ယူကြဉ်
ကုလသမဂ္ဂနှင့် အထူးအေဂျင်စီများအကြား နေရာ။
အကျိုးဆက်အား ၁၉၄၇ ခုနှစ်နိုဝင်ဘာ ၂၁ ရက်တွင် ပြေ resolution နှင့် ခွဲသော ဆုံးဖြတ်ချက် ၁၇၉ (၂) မှ အထွေထွေညီလာခံက ရရှိခဲ့သည့်
လက်ခံမှုအတွက် အထူးအေဂျင်စီများမှ တင်သွင်းသော အောက်ပါ ကွန်ဗင်းရှင်း အတည်ပြုခဲ့သည်
ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ ဝ င်တိုင်းနှင့်အဖွဲ့ ဝ င်တစ်ခုသို့မဟုတ် တစ်ခုထက် ပိုသော အခြားပြည်နယ် ဝ င်နိုင်ငံတိုင်း သို့လည်းကောင်း၊
ဝင်ရောက်မှုများအတွက် အထူးပြုအေဂျင်စီများ။

အပိုဒ် ၁။ အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်ချက်နှင့်နယ်ပယ်

အပိုဒ် ၁

- ဤကွန်ဗင်းရှင်းတွင် -
(ဈ) " စံဝါကျများ" ဆိုသော စကားရပ်သည် ဆောင်းပါး ၂ မှ IX အထိ ပြဌာန်းချက်များကို ရည်ညွှန်းသည်။
(၂) " အထူးအေဂျင်စီများ" ဆိုသည်မှာ
 (က) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း၊
 (ခ) ကုလသမဂ္ဂစားနပ်ရိက္ခာနှင့်စိုက်ပျိုးရေးအဖွဲ့၊
 (ဂ) ကုလသမဂ္ဂပညာရေး၊ သိပ္ပံနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့၊
 (ဃ) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ မြို့ပြလေကြောင်းအဖွဲ့၊
 (င) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့၊
 (စ) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဘဏ်၊
 (ဆ) ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့၊
 (ဇ) အဆိုပါ Universal စာတိုက်ပြည်ထောင်စု၊
 (ဈ) အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဆက်သွယ်ရေးသမဂ္ဂ၊ နှင့်
 (ည) အညီကုလသမဂ္ဂနှင့် ဆက်နွယ်သော အခြားအေဂျင်စီများ။
 o Charter ှိညာဉ်၏ အပိုဒ် ၅၇ နှင့် ၆၃ ။

- (၃) " ကွန်ဗင်းရှင်း" ဟူသော စကားလုံးသည် အထူးသီးသန့်အေဂျင်စီတစ်ခုနှင့် စပ်လျဉ်း။ ရပ်တည်ချက်ကို ဆိုလိုသည်။
အဆိုပါ အေဂျင်စီမှပေးပို့သော နောက်ဆက်တွဲ၏ နောက်ဆုံး (သို့မဟုတ် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသော) စာသားဖြင့် ပြုပြင်ထားသော ARD ဝါကျများ
အပိုဒ် 36 နှင့် 38 နှင့်အညီ။
(၄) ပုဒ်မ ၃ ၏ ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် " ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုများ" ဆိုသည် စကားရပ်တွင် လည်းပစ္စည်းဥစ္စာများပါ ဝ င်ရမည်
နှင့် ၎င်း၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းဆောင်တာများတိုးမြှင့်အတွက် အထူးအေဂျင်စီများက အုပ်ချုပ်ရန် ပုံငွေများ။
(၅) ပုဒ်မ ၅ နှင့် ၇ အရ 'အသင်း ဝ င်ကိုယ်စားလှယ်များ' ဆိုသည် စကားရပ်ကို အသုံးပြုရမည်
ကိုယ်စားလှယ်အားလုံးပါဝင်သည်ဟု ဖတ်ယူရမည်။ အစားထိုး၊ အကြံပေး၊ နည်းပညာဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သူများနှင့် အတွင်းရေးမှူး
ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့များ။
(၆) ပုဒ်မ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅ နှင့် ၂၅ တွင် " အထူးပြုအေဂျင်စီတစ်ခုခုက ခေါ်ယူကျင်းပသော အစည်းအဝေးများ" ဟူသော အသုံးအနှုန်းကို ဖော်ပြသည်။
အစည်းအဝေးများဆိုသည်မှာ (၁) ၎င်း၏စုဝေးမှုနှင့် အမှုဆောင်အဖွဲ့၏ (သို့သော် သတ်မှတ်ထားသော) နှင့် (၂) ၏ အစည်းအဝေးများကို ဆိုသည်
ကော်မရှင်၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ပြဌာန်းထားသည့် ကော်မရှင်၊ (၃) ကခေါ်ယူမဆို အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ညီလာခံ၏၊ နှင့်
(၄) ဤအဖွဲ့များ၏မည်သည့်မက်မတ်မဆို။
(၇) " အမှုဆောင်အရာရှိချုပ်" ဆိုသည် စကားရပ် သည် အထူးပြုအေဂျင်စီ၏ အမှုဆောင်အရာရှိချုပ်ကို ဆိုသည်
သတ်မှတ်ထားသော "ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်" ဟုတ်မဟုတ်လား

စာမျက်နှာ ၁၅၅

အထူးအခွင့်အရေးများနှင့်အထူးအခွင့်အရေးများ

Translating...

၁၃၉

အပိုင်း ၂

ဤပုဒ်မသည်ပုဒ်မ ၃၇ နှင့်အညီသက်ဆိုင်လာသည်သို့မဟုတ်ယင်းနှင့်သက်ဆိုင်ပါလိမ့်မည် သတ်မှတ်ထားသောအခြေအနေများအပေါ် စံပါကျထံမှာထွက် set အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားအေဂျင်စီ မြို့တွင်းရှိနောက်ဆုံးprovisions ဘုန်းချက်များပါ ဝ င်သောဝါကျများကိုပြုပြင်ရန် (သို့မဟုတ်) ပြန်လည်သုံးသပ်) ထိုအေဂျင်စီနှင့်သက်ဆိုင်သောပုဒ်မ 36 သို့မဟုတ် 38 နှင့်အညီကူးစက်။

ဆောင်းပါး II ။ ဥပဒေရေးရာကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး

အပိုင်း ၃

အထူးပြုအေဂျင်စီများသည်တရားရေးဆိုင်ရာကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကိုပိုင်ဆိုင်ရမည်။ သူတို့က (က) စွမ်းရည်ရှိရမည် စာချုပ်ချုပ်ဆိုရန်၊ (ခ) မရွေးပြောင်းနိုင်သောနှင့်ရွေ့လျားနိုင်သောပစ္စည်းများကိုရယူရန်နှင့်စွန့်ပစ်ရန်၊ (ဂ) တရားဝင်တည်ထောင်ရန် တရားခွင့်မရှိ။

ဆောင်းပါး ၃ ။ ပိုင်ဆိုင်မှု၊ ရန်ပုံငွေနှင့်ပိုင်ဆိုင်မှု

အပိုင်း ၄

အထူးပြုအေဂျင်စီများ၊ သူတို့၏ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်ပိုင်ဆိုင်မှုများကိုမည်သည့်နေရာတွင်တည်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မည်သည့်ကိစ္စမျိုးမှအပကျန်မဲ့ လွှဲချိ တရား ဝ င်လုပ်ငန်းစဉ်ပုံစံမှကင်းလွတ်ခွင့်ရှိသည် အတိအလင်းသတ်ရန်ကိုယ်ခံစွမ်းအားသက်သာပါပြီ။ သို့သော်၎င်းသည်မည်သည့်ကင်းလွတ်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်မရှိကြောင်းနားလည်ထားပါသည် ကွပ်မျက်မဆိုအတိုင်းအတာအတိတိုးချ။

အပိုင်း ၅

အထူးအေဂျင်စီများ၏ဝတ်အတွင်းကိုမချိုးဖဲ့ရ။ အဆိုပါများ၏ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်ပိုင်ဆိုင်မှုများကို အထူးပြုအေဂျင်စီများသည်မည်သည့်နေရာတွင်ရှိနေသည်ဖြစ်စေမည်သည့်နေရာတွင်ပင်ရှိပါစေရှာဖွေခြင်းမှကင်းလွတ်ရမည်။ သိမ်းယူခြင်း၊ သိမ်းယူခြင်းနှင့်အခြားဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းများကိုအုပ်ချုပ်ရေးမှဖြစ်စေ၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ တရားစီရင်ရေးသို့မဟုတ်ဥပဒေပြုရေးဆိုင်ရာလုပ်ဆောင်ချက်။

အပိုင်း ၆

အထူးအေဂျင်စီများ၏မော်ကွန်းတိုက်နှင့်ယေဘုယျအားဖြင့်သူတို့ကပိုင်ဆိုင်စာရွက်စာတမ်းများသို့မဟုတ် သူတို့ကကျင်းပ၊ နေရာတိုင်းမှာ၊ ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

အပိုင်း ၇

ဘဏ္ဍာcontrols ဘဏ္ဍာထိန်းချုပ်မှုများ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ။ (က) အထူးပြုအေဂျင်စီများသည်မည်သည့်အမျိုးအစား၊ ရန်ပုံငွေ၊ မည်သည့်ငွေကြေးမဆိုငွေစာရင်း၊ (ခ) အထူးအေဂျင်စီများသည်၎င်းတို့၏ရန်ပုံငွေများ၊ အခြားသို့မဟုတ်မည်သည့်နိုင်ငံတွင်မဆိုကြိုးစားပြီး၎င်းတို့ကိုထားသည့်မည်သည့်ငွေကြေးကိုမဆိုအခြားငွေကြေးသို့ပြောင်းလဲနိုင်သည်။

အပိုင်း ၈

အထူးအေဂျင်စီတစ်ခုစီသည်အထက်ဖော်ပြပါပုဒ်မ ၇ အရ ၎င်း၏အခွင့်အရေးကိုကျင့်သုံးရာတွင်သင့်လျော်စွာပေးဆပ်ရမည် ဤကုန်ပေးရင်းတွင်ပါ ဝ င်သောမည်သည့်ပြည်နယ်မှအစိုးရမျှတလုပ်သောမည်သည့်ကိုယ်စားပြုမှုကိုမဆိုဤကဲ့သို့သောအတိုင်းအတာအထိဖြစ်သည် အကျိုးစီးပွားကိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိဘဲထိုကဲ့သို့သောကိုယ်စားပြုမှုများကိုအကျိုးသက်ရောက်စေနိုင်သည်ဟုယူဆသည့် အေဂျင်စီ၏။

အပိုင်း ၉

အထူးပြုအေဂျင်စီများ၊ ၎င်းတို့၏ပိုင်ဆိုင်မှုများ၊ ဝ င်ငွေနှင့်အခြားပိုင်ဆိုင်မှုများမှာ - (က) တိုက်ရိုက်အခွန်များကင်းလွတ်ခွင့်၊ ကအထူးပြုအေဂျင်စီများလိမ့်မည်ဟုသို့သော်နားလည်သည့် အများပြည်သူသို့ဆိုင်ရာ ဝ န်ဆောင်မှုများအတွက်အခကြေးငွေထက်မပိုသောအခွန်များမှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုမတောင်းဆိုပါနှင့်။ (ခ) အကောက်ခွန်နှင့်အကောက်ခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်များ၊ တရား ဝ င်အသုံးပြုရန်အတွက်အထူးအေဂျင်စီများမှတင်သွင်းသောသို့မဟုတ်တင်ပို့သည့်ဆောင်းပါးများကိုလေးစားခြင်း၊ အောက်မှာပါ သို့ရာတွင်ထိုသို့သောကင်းလွတ်ခွင့်အောက်မှတင်သွင်းသောကုန်ပစ္စည်းများကိုနိုင်ငံအတွင်းသို့ရောင်းချနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ ထိုနိုင်ငံ၏အစိုးရနှင့်သဘောတူထားသည့်အခြေအနေများမှအပအခြားသွင်းကုန်များ။

စာမျက်နှာ ၁၅၆

၁၄၀

၃ ။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

(ဂ) သွင်းကုန်နှင့်တင်ပို့မှုအပေါ်အကောက်ခွန်နှင့်တာဝန်ချက်များနှင့်ကန့်သတ်ချက်များမှကင်းလွတ်ခွင့် သူတို့ရဲစာပေး၏။

အပိုင်း ၁၀

အထူးအေဂျင်စီများသည်ယေဘုယျစည်းမျဉ်းအရယစ်မျိုးခွန်များမှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုတောင်းဆိုလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ ဈေးနှုန်း၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်သောရွှေပြောင်းနိုင်သောနှင့်ရွှေပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများကိုရောင်းချခြင်းအပေါ်အခွန်များမှ အထူးအေဂျင်စီများသည်တရားဝင်အသုံးပြုရန်အတွက်အရေးကြီးသော ဝ ယ်ယူမှုများပြုလုပ်နေချိန်တွင်ပေးချေသည် ထိုကဲ့သို့သောအခွန်အခများနှင့်အခွန်အခများကောက်ခံခြင်းသို့မဟုတ်အခကြေးငွေပေးဆောင်ရသောပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှုများ၊ ကွန်ဗင်းရှင်းသည်ဖြစ်နိုင်သည့်အခါတိုင်း၊ အခွန်သို့မဟုတ်အခွန်ပမာဏ၏ထားခြင်းသို့မဟုတ်ပြန်လာ။

ဆောင်းပါး IV ။ ဆက်သွယ်ရေး၏လေးစားမှုအတွက်အဆောက်အ ဦ

အပိုင်း ၁၁

အထူးပြုအေဂျင်စီတစ်ခုစီသည်ဤပုဒ်မConvention ညာဉ်ပါ ဝ င်နိုင်ငံတစ်ခုချင်းစီ၏နယ်မြေ၌ခံစားရမည် ထိုအေဂျင်စီနှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်း၏တရားဝင်ဆက်သွယ်ရေးအတွက်ကုသမှုသည်ထိုထက်နည်းသည် ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်၏အစိုးရကအဆုံးစွန်သော Diplo- အပါအဝင်အခြားမည်သည့်အစိုးရမှပေးအပ် မေးလ်၊ ကြေးနန်း၊ ကြေးနန်း၊ ရေဒီယိုလိုဂရပ်အပေါ်ဦး စားပေးမှုများ၊ နှုန်းထားများနှင့်အခွန်အခများကိစ္စအတွက်အဓိကရည်ရွယ်ချက် တယ်လီဖုန်း၊ တယ်လီဖုန်းနှင့်အခြားဆက်သွယ်ရေးများ၊ စာနယ်ဇင်းများနှင့်သတင်းအချက်အလက်များကိုမီဒီယာသို့ပေးပို့ရန် ရေဒီယို။

အပိုင်း ၁၂

တရားဝင်စာပေးစာယူနှင့်အခြားတရားဝင်ဆက်သွယ်မှုများတွင်ဆင်ဆာဖြတ်ခြင်းကိုမပြုလုပ်ရ။ အထူးပြုအေဂျင်စီများ၏ tions ။ အထူးအေဂျင်စီများသည်ကုန်ပစ္စည်းများကိုအသုံးပြုပိုင်ခွင့်ရှိရမည်။ Courier သို့မဟုတ်တစ်ဆင့်ခတ်ထားသောအိတ်များဖြင့်ကုန်ပြန်ခြင်းသည်အလားတူကိုယ်ခံစွမ်းအားနှင့်အခွင့်ထူးများရရှိရမည် သံတမန်ရေးရာ Courier နှင့်အတိတ်။ သင့်လျော်သောလုံခြုံရေးအားလက်ခံကျင့်သုံးခြင်းကိုတားမြစ်ရန်ဤအပိုင်းတွင်မည်သည့်အရာကိုမျှအဓိပ္ပါယ်ဖွင့် ဆို၍ မရပါ

ထိုအခန်းကဏ္ဍမှလွှဲလျှင် မူများအား ဤကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ပါဝင်သော အစိုးရနှင့်အထူးသဘောတူစာချုပ်အရ ဆုံးဖြတ်ရမည်။

ဆောင်းပါး V. အဖွဲ့ဝင်များ၏ကိုယ်စားလှယ်များ

အပိုင်း ၁၃

လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်စဉ်တွင် အထူးပြုအေဂျင်စီတစ်ခုခုက ခေါ်ယူကျင်းပသော အစည်းအဝေးများတွင် အဖွဲ့ဝင်များ၏ကိုယ်စားလှယ်များသည် အစည်းအဝေးကျင်းပရာနေရာမှ၎င်းတို့၏ခရီးစဉ်များနှင့်ခရီးစဉ်အတွင်းအောက်ပါတို့ကိုနှစ်သက်ပါအခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအား။

Translating

(က) ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဖမ်းဆီးခြင်းသို့မဟုတ်ထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့်၎င်းတို့၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအိတ်များသိမ်းဆည်းခြင်းမှကင်းလွတ်ခွင့်၊ စကားပြောသို့မဟုတ်ရေးသားထားသောစကားများနှင့်သူတို့၏လုပ်ပိုင်ခွင့်အရသူတို့ပြုသမျှသောလုပ်ရပ်များနှင့်ပတ်သက်၍ အမျိုးမျိုးသောဥပဒေရေးရာလုပ်ငန်းစဉ်မှ ဖယ်ရင်း;

(ခ) စာရွက်စာတမ်းများနှင့်စာရွက်စာတမ်းများအားလုံး၏ကျူးလွန်မှုများ။

(ဂ) ကုန်ပစ္စည်းများကိုအသုံးပြုခြင်းနှင့်စာရွက်စာတမ်းများသို့မဟုတ်စာပေးစာယူကိစ္စသို့မဟုတ်တံဆိပ်ခတ်အိတ်များဖြင့်ရယူပိုင်ခွင့်၊

(ဃ) မိမိတို့ကိုယ်ကိုနှုတ်ယူနိုင်မှုကြီးကြပ်ရေးကန့်သတ်ခြင်းမှ၎င်းတို့၏အိမ်ထောင်ဖက်၏လေးစားမှုအတွက်ကင်းလွတ်ခွင့်၊ နိုင်ငံခြားသားများစပ်ပတ်ခြင်းသို့မဟုတ်သူတို့သွားရောက်လေ့လာနေသောသို့မဟုတ်နိုင်ငံတော်မှ ဝန်ဆောင်မှုပေးသောတာဝန်ဝတ္တရားများအရာသူတို့ကသူတို့လုပ်ငန်းဆောင်တာများ၏လေ့ကျင့်ခန်းအတွက်ဖြတ်သန်းနေကြသည်;

(င) ငွေလဲလှယ်ခြင်းသို့မဟုတ်လဲလှယ်ခြင်းဆိုင်ရာကန့်သတ်ချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပေးအပ်ထားသည့်တူညီသောစက်ရုံများယာယီတရားဝင်မခံရှင်များတွင်နိုင်ငံခြားအစိုးရများ၏ကိုယ်စားလှယ်များ;

(စ) မိမိ၏ခရီးဆောင်အိတ်များနှင့်ပတ်သက်၍ တူညီသောကိုယ်ခံစွမ်းအားနှင့်အဆောက်အဦးများသံတမန်ရေးရာမခံရှင်များ၏နှိုင်းယှဉ်ရာထူးအဖွဲ့ဝင်များ။

အပိုင်း ၁၄

အစည်းအဝေးတွင်အထူးအေဂျင်စီများ၏အဖွဲ့ဝင်များအဘို့အလုံခြုံစေရန် လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောကြားခွင့်နှင့်လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောကြားခွင့်အပြည့်အဝရှိသည်။

စာမျက်နှာ ၁၅၇

အထူးအခွင့်အရေးများနှင့်အထူးအခွင့်အရေးများ

141

တာဝန် ဝန် ဝတ္တရားများ၊ ပြောသောသို့မဟုတ်ရေးသားထားသောစကားလုံးများနှင့်ပြုမှုဆောင်ရွက်ချက်များအားလုံးတို့နှင့်ပတ်သက်၍ တရားဝင်လုပ်ငန်းစဉ်မှကင်းလွတ်ခွင့် လူပုဂ္ဂိုလ်များရှိသောငြားလည်း၎င်းတို့တာဝန်များကိုကျေပွန်စွာဆက်လက်ထမ်းဆောင်ရမည် သက်ဆိုင်သည့်ကိစ္စရပ်များသည်ထိုကဲ့သို့သောတာဝန်များကိုထမ်းဆောင်ခြင်းမပြုတော့ပါ။

အပိုင်း ၁၅

အခွန်ကောက်ခံမှုပုံစံတစ်မျိုးမျိုး၏နေထိုင်မှုအပေါ် မူတည်၍ ၎င်းကာလအတွင်းကာလကိုဆိုလိုသည် သူတို့ကခေါ်ယူအစည်းအဝေးများမှာအထူးအေဂျင်စီများအဖွဲ့ဝင်များ၏ကိုယ်စားလှယ်များတက်ရောက်ကြသည့် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးအနေဖြင့်၎င်းတို့၏တာဝန်များကိုကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်ရန်နေထိုင်ရာကာလအဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်းမပြုရ။

အပိုင်း ၁၆

အခွင့်အရေးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များကိုအဖွဲ့ဝင်များကိုကိုယ်စားပြုရန်မဟုတ်ဘဲအဖွဲ့ဝင်များကိုကိုယ်စားပြုသည့် လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်း၏အကျိုးကျေးဇူးကိုခံစားရစေသော်လည်း၎င်းတို့၏လွတ်လပ်သောလေ့ကျင့်ခန်းကိုကာကွယ်ရန်ဖြစ်သည် အထူးပြုအေဂျင်စီများနှင့်ဆက်စပ်။ လုပ်ဆောင်ချက်များကို၊ အကျိုးဆက်တစ်ခုအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးရှိပါတယ်သမာဃာ မည်သည့်ကိစ္စတွင်မဆိုကိုယ်စားလှယ်များ၏ကင်းလွတ်ခွင့်ကိုငြင်းပယ်ရန်တာဝန်ရှိသည်။ အသေးငယ်ပြီးစီမံခြင်းသည်ကိုယ်ခံစွမ်းအားသည်တရားမျှတမှုလမ်းကြောင်းကိုအဟန့်အတားဖြစ်စေပြီး၎င်းကိုမည်သည့်နေရာမှဖယ်ရှားနိုင်သည် ကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုပေးအပ်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ကိုမလုံမန့်ထားခြင်းမရှိဘဲ။

အပိုင်း ၁၇

ပုဒ်မ ၁၃၊ ၁၄ နှင့် ၁၅ ပါပြုချက်များသည်အာဏာပိုင်များနှင့်သက်ဆိုင်မှုမရှိပါ လူတစ်ဦးသည်နိုင်ငံသားဖြစ်ပြီးသူသို့မဟုတ်ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သည့်နိုင်ငံ။

အပိုဒ် ၆။ အရာရှိများ

အပိုင်း ၁၈

အထူးအေဂျင်စီတစ်ခုစီသည်ဤပြုစုချက်များနှင့်သက်ဆိုင်သည့်အရာရှိများ၏အမျိုးအစားများကိုဖော်ပြလိမ့်မည် ဆောင်းပါးနှင့်ပုဒ်မ ၈ ကိုအသုံးပြုရမည်။ ၎င်းကဲ့သို့တို့အားပြည်နယ်အားလုံး၏အစိုးရများသို့ဆက်သွယ်ရမည် ထိုအေဂျင်စီနှင့်ယှဉ်တွဲကာ၏အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ ဤကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ပါဝင်သူများ နိုင်ငံများ၊ ကျွန်ုပ်တို့အစားများတွင်ပါဝင်သောအရာရှိများ၏အမည်များကိုအခါအားလျော်စွာဖော်ပြရမည် အထက်ဖော်ပြပါအစိုးရများမှလူသိများ။

အပိုင်း ၁၉

အထူးအေဂျင်စီများ၏အရာရှိများ:

(က) ပြောဆိုသောသို့မဟုတ်ရေးသားထားသောစကားလုံးများနှင့်လုပ်ရပ်အားလုံးအပေါ်ဥပဒေရေးရာလုပ်ငန်းစဉ်မှကင်းလွတ်ပါစေ။ သူတို့၏အရာရှိတဦးကစွမ်းရည်အတွက်သူတို့ကဖွဲ့စည်း;

(ခ) ပေးဆောင်သည့်လစာနှင့်ချီးမြှင့်ငွေနှင့်ပတ်သက်၍ အခွန်စည်းကြပ်ခြင်းမှတူညီသောခံစားခွင့်များကိုခံစားရမည် အထူးအေဂျင်စီများက၎င်းနှင့်များ၏အရာရှိများခံစားနေကြသည်ကဲ့သို့တူညီသောအခြေအနေများပေါ်တွင်သူတို့ကိုရန်ကုလသမဂ္ဂ;

(ဂ) လွှတ်ငြိမ်းမှုကြီးကြပ်ရေးမှမိမိတို့၏အိမ်ထောင်ဖက်များ၊ ဆွေမျိုးများနှင့်အတူမိမိနေခြင်း၊ ကန့်သတ်ချက်များနှင့်ပြုလသားမှတ်ပုံတင်ခြင်း။

(ဃ) ဝါဒ - မူကြသည့်ကဲ့သို့ လဲလှယ်အဆောက်အအုံ၏လေးစားမှုအတွက်တူညီသောအခွင့်ထူးရကြ နှိုင်းယှဉ်သံတမန်ရေးရာမခံရှင်၏အရာရှိများ;

(င) ၎င်းတို့၏မိမိသောအိမ်ထောင်ဖက်များ၊ ဆွေမျိုးများနှင့်အတူတူပင်ပြန်လည်နေထိုင်ခွင့်၊ သံတမန်ရေးရာတန်းတူညီမျှမှုဆိုင်ရာရာထူးအဆင့်မြင့်အရာရှိများအနေဖြင့်အပြည့်ပြည့်ဆိုင်ဆိုင်ရာအကျပ်အတည်းများကြုံတွေ့ရချိန်တွင်အဆောက်အအုံများ။

(စ) မိမိ၏ပရိဘောဂများနှင့်အသုံးဝင်သည့်ပစ္စည်းများကိုအခွန်လွတ်တင်သွင်းသည့်အချိန်တွင်တင်သွင်းခွင့်ရှိသည် ဆိုတဲ့မေးခွန်းကိုအတွက်တိုင်းပြည်အတွက်သူတို့၏post ကိုတက်။

အပိုင်း ၂၀

အထူးအေဂျင်စီများ၏အရာရှိများသည်အမျိုးသားဝန်ဆောင်မှုဆိုင်ရာတာဝန်ဝတ္တရားများမှကင်းလွတ်ရမည်။ သူတို့နိုင်ငံသားဖြစ်သည့်ပြည်နယ်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ ထိုကဲ့သို့သောကင်းလွတ်ခွင့်ကိုကန့်သတ်ထားရမည် အမည်များကို ၎င်းတို့၏တာဝန်များကြောင့်အထူးပြုအေဂျင်စီများမှတာဝန်ရှိသူများအနေဖြင့် အထူးအေဂျင်စီ၏အလုပ်အမှုဆောင်အကြီးအကဲကပြုစုခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်ကအတည်ပြုစာရင်း။

အထူးပြုအေဂျင်စီများမှအခြားအရာရှိများအားအမျိုးသား ဝန်ဆောင်မှုပေးရန်ခေါ်ဆိုပါက၊ သက်ဆိုင်ရာအထူးအေဂျင်စီ၏တောင်းဆိုချက်အရအဆိုပါယာယီဆိုင်ငံမှကိုပေးရမည်။

စာမျက်နှာ ၁၅၈

၁၄၂

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

၏ဆက်လက်အတွက်ပြတ်တောက်ရှောင်ရှားရန်လိုအပ်သောဖြစ်နိုင်သည်အဖြစ်ထိုကဲ့သို့သောအရာရှိများ၏ခေါ်ဆိုမှုအတွက် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သောအလုပ်။

Translating...

အပိုင်း ၂၁

အပိုင်း ၁၉ နှင့် ၂၀ တွင်ဖော်ပြထားသောကာကွယ်ရေးနှင့်အခွင့်ထူးများအပြင်အမှဆောင်အရာရှိချုပ် အထူးတာဝန်ယူထားသောအေဂျင်စီတစ်ခုချင်းစီ၏တာဝန်နှင့်အချင်းအမျိုးမျိုးအတွက်သက်သေခံချက်ပေးသောမည်သည့်အရာရှိမဆို၊ မိမိ၏အိမ်ထောင်ဖက်နှင့်အရွယ်မရောက်သေးသူကလေးသူငယ်များအနေဖြင့်မိမိကိုယ်ကို သံတမန်ဆိုင်ရာသံတမန်များကိုအခွင့်ထားသောဆက်ဆံမှုများ၊ ကင်းလွတ်ခွင့်များနှင့်အဆောက်အအုံများကိုနိုင်ငံတကာဥပဒေနှင့်အညီပေးအပ်ခဲ့သည်။

အပိုင်း ၂၂

အထူးအခွင့်အရေးအေဂျင်စီများ၏အကျိုးစီးပွားအတွက်အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များကိုအရာရှိများအားခွင့်ပြုထားသည် တစ် ဦး ချင်းစီ၏ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအကျိုးအတွက်သာဖြစ်သည်။ တစ်ခုချင်းစီကိုအထူးအေဂျင်စီရလိမ့်မည် မည်သည့်ကိစ္စတွင်မဆို၎င်း၏ထင်မြင်ချက်အရမည်သည့်တာဝန်ရှိသူမဆို၏ကင်းလွတ်ခွင့်ကိုငြင်းပယ်ပိုင်ခွင့်နှင့်တာဝန်ရှိသည်။ ကိုယ်ခံစွမ်းအားကတရားမျှတမှုလမ်းကြောင်းကိုအဟန့်အတားဖြစ်စေပြီး၊ အထူးပြုအေဂျင်စီ၏ ests ။

အပိုင်း ၂၃

အထူးအေဂျင်စီတစ်ခုစီသည်သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များနှင့်အမြဲတမ်းပူးပေါင်းပါဝင်ရမည်။ နိုင်ငံများအနေဖြင့်တရားမျှတသောတရားစီရင်ရေးကိုလွယ်ကူချောမွေ့စေရန်၊ အခွင့်အရေးများ၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအားများနှင့်ဆက်စပ်မှုရှိသည့်မည်သည့်မျိုးမောက်မှုများမဆိုဖြစ်ပွားခြင်းကိုတားဆီးပေးသည် ဤဆောင်းပါး၌ဖော်ပြထားသောအဆောက်အအုံ ။

ဆောင်းပါး ၇။ အခွင့်ထူးအလွဲသုံးစားမှု

အပိုင်း ၂၄

ဤကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ပါဝင်သောမည်သည့်နိုင်ငံကမဆိုအခွင့်အရေးကိုအလွဲသုံးစားပြုမရှိသည်ဟုယူဆပါက၊ ဤကွန်ဗင်းရှင်းကအုပ်စုနှစ်ထားသောကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုထိပြည်နယ်နှင့်အစိုးရကြားတွင်ညှိပေးပေးမှုပြုလုပ်ရမည် မည်သည့်ထိုကဲ့သို့သောအလွဲသုံးစားမှုဖြစ်ပွားခဲ့သည်ရှိမရှိဆုံးဖြတ်ရန်သက်ဆိုင်ရာအထူးအေဂျင်စီသက်ဆိုင်ရာအေဂျင်စီ အဘယ်သမ္မတအထိထပ်ဖြစ်ပေါ်ကြောင်းသေချာစေရန်ကြိုးစားပါ။ ထိုကဲ့သို့သောညှိနှိုင်းကျေနပ်ဖွယ်ရလဒ်တစ်ခုအောင်မြင်ရန်ပျက်ကွက်လျှင် အခွင့်ထူးကိုအလွဲသုံးစားပြုခြင်းရှိမရှိနိုင်ငံတော်နှင့်သက်ဆိုင်ရာအထူးအေဂျင်စီသို့မေးမြန်းပါ စည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးသို့တင်သွင်းရမည် ပုဒ်မ ၃။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးမှထိုကဲ့သို့သောအလွဲသုံးစားမှုဖြစ်ပွားကြောင်းတွေ့ရှိပါကနိုင်ငံတော်ကပါဝင်သည် ထိုကဲ့သို့သောအလွဲသုံးစားမှုကြောင့်ထိခိုက်ဒဏ်ခံရမှုများကိုအထူးအထူးအကြောင်းကြားပြီးနောက်၊ ပိုင်ခွင့်ရှိရလိမ့်မည် အထူးအေဂျင်စီတစ်ခုခုဖြင့်ဆန့်ကျင်ခွင့်ထူး၏အကျိုးကျေးဇူးများကိုသက်ဆိုင်ရာအေဂျင်စီကစိုးရိမ်သည် သို့မဟုတ်ကိုယ်ခံစွမ်းအားအလွဲသုံးစားမှု။

အပိုင်း ၂၅

လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်စဉ်တွင်အထူးပြုအေဂျင်စီများကခေါ်ယူသောအစည်းအဝေးများတွင်အသင်းဝင်များ၏ကိုယ်စားလှယ်များ ၄ ငါးတို့၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများနှင့်အစည်းအဝေးကျင်းပရာနေရာမှ၎င်း၊ ပုဒ်မ ၁၈ ၏အဓိပ္ပာယ်ကိုနယ်မြေအာဏာပိုင်များကတိုင်းပြည်မှထွက်ခွာရန်မလိုအပ်ပါ သူတို့အရာရှိတစ်ဦးကအတွက်သူတို့ကမဆိုလုပ်ရားများ၏အကောင်ပေါ်တွင်၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းဆောင်တာဖျော်ဖြေနေကြသည်ရသော စွမ်းရည်၊ အမှု၌ သို့သော်၊ မည်သည့်ထိုကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကကျူးလွန်နေထိုင်ရာအခွင့်ထူး၏အလွဲသုံးစားမှု၏ သူ၏အားဝင်တာဝန်များအပြင်ထိုနိုင်ငံရှိလူမှုများကိုသူကအစိုးရမှထွက်ခွာရန်လိုအပ်နိုင်သည်။ ထိုနိုင်ငံ၏ပိုးမွှက်

။ (၁) အောက်ဖော်ပြပါသံတမန်ရေးရာကင်းလွတ်ခွင့်ခံစားခွင့်ရှိသည့်အသင်းဝင်များ၊ ကိုယ်စားလှယ်များ ပုဒ်မ ၂၁ သည် Dilemma နှင့်အညီမဟုတ်လျှင်နိုင်ငံမှထွက်ခွာရန်မလိုအပ်ပါ။ ထိုတိုင်းပြည်သို့အသိအမှတ်ပြုသံတမန်များနှင့်သက်ဆိုင်သည့်လုပ်ထုံးလုပ်နည်း။

(၂) ပုဒ်မ ၂၁ မသက်ဆိုင်သောအရာရှိတစ်ဦး၏အမှု၌နိုင်ငံမှထွက်ခွာရန်အမိန့်မရှိပါ သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံ၏နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်မဟုတ်ဘဲထုတ်ပေးနိုင်သည်။ နှင့်ထိုကဲ့သို့သောခွင့်ပြုချက်အထူးပြု၏အလုပ်အမှုဆောင်အကြီးအကဲနှင့်တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီးမှသာပေးရမည် သက်ဆိုင်ရာအေဂျင်စီ၊ အကယ်၍ တာဝန်ရှိသူတစ်ဦးအားအမှုမှထုတ်ပယ်ခြင်းကိုတရားစွဲဆိုမည်ဆိုပါက၊ အထူးအေဂျင်စီ၏တာဝန်သည်ထိုပုဂ္ဂိုလ်အတွက်ကိုယ်စားပြုခွင့်ရှိသည့် ဘယ်သူ့ကိုဆန့်ကျင်သူတို့ထောင်နေကြသည်။

စာမျက်နှာ ၁၅၉

အထူးအခွင့်အရေးများနှင့်အထူးအခွင့်အရေးများ

143

ဆောင်းပါး ၈။ *laissez-passer*

အပိုင်း ၂၆

အထူးအေဂျင်စီများ၏အရာရှိများသည်ကုလသမဂ္ဂ *laissez-passer* ကိုသုံးခွင့်ရှိသည် အတွင်းရေးမှူးချုပ်အကြားချုပ်ဆိုမည့်အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာအစီအစဉ်များနှင့်အညီဆောင်ရွက်ရမည် ကုလသမဂ္ဂနှင့်အထူးအေဂျင်စီများ၏အရည်အချင်းအာဏာပိုင်များ၊ *laissez-passer* ထုတ်ပေးရန်တရားဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာလွှဲအပ်နိုင်ပါသည်။ ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ် ဤConvention ညာဉ်ပါဝင်နိုင်ငံတစ်ခုစီအားဤကဲ့သို့ခွင့်ပြုချက်ထားသည့်အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာအစီအစဉ်များကိုအကြောင်းကြားရမည်

အပိုင်း ၂၇

ဤConvention ညာဉ်ပါဝင်နိုင်ငံများသည်ကုလသမဂ္ဂ လိုင်စင်ဖြတ်သန်းသွားသူကိုအသိအမှတ်ပြုပြီးလက်ခံကြရမည် တရားဝင်ခရီးသွားစာရွက်စာတမ်းများအဖြစ်အထူးအေဂျင်စီများ၏အရာရှိများမှထုတ်ပေး။

အပိုင်း ၂၈

ယူနိုက်တက်ကိုင်ဆောင်ထားသည့်အထူးအေဂျင်စီများ၏အရာရှိများမှလိုအပ်သောစီစဉ်အတွက်လျှောက်လွှာ နိုင်ငံများ *laissez-passer* စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအပေါ်ခရီးသွားလာကြောင်းလက်မှတ်နှင့်အတူလိုက်ပါလာသောအခါ အထူးအေဂျင်စီတစ်ခု၏အမြန်ဆုံးဆောင်ရွက်နိုင်ရမည်။ ထို့အပြင်ထိုကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ရလိမ့်မည် လျင်မြန်စွာခရီးသွားသို့အဆောက်အအုံ ခွင့်ပြုခြင်း။

အပိုင်း ၂၉

ပုဒ်မ ၂၈ တွင်ဖော်ပြထားသောအဆောက်အအုံများနှင့်အလားတူအဆောက်အအုံများကိုကျွမ်းကျင်သူများနှင့်အခြားသူများအားပေးရမည် သူသည်ကုလသမဂ္ဂ *laissez-passer* ကိုင်ဆောင်သူများမဟုတ်သော်လည်း ၎င်းတို့သည်ခရီးသွားကြောင်းလက်မှတ်ရှိသည်။ အထူးပြုအေဂျင်စီတစ်ခု၏စီးပွားရေးအပေါ်လင်း။

အပိုင်း ၃၀

အုပ်ချုပ်ရေးအကြီးအကဲများ၊ လက်ထောက်အမှုဆောင်အကြီးအကဲများ၊ ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲများနှင့်အခြားအရာရှိများသည် ကုလသမဂ္ဂခရီးသွားလာသည့်အထူးအေဂျင်စီများ၏ဌာနမှူးထက်မှီမကျသည့် အထူးပြုအေဂျင်စီများ၏စီးပွားရေးအပေါ် *laissez-passer* တွင်သောအဆောက်အအုံ ခွင့်ပြုရရှိလိမ့်မည် သံတမန်ရေးရာမခံရှင်များတွင်နှိုင်းယှဉ်ရာတွင်တာဝန်ရှိသူများမှရကြသည့်အဖြစ်ခရီးသွားလာ။

ဆောင်းပါး ၉။ အငြင်းပွားမှုများဖြေရှင်း

အပိုင်း ၃၁

အထူးအေဂျင်စီတစ်ခုစီသည်သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခြေချရန်နည်းလမ်းများကိုစီစဉ်ပေးရမည်
(က) စာချုပ်များသစ်မဟုတ်အခြားပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာအခြင်းပွားမှုများမှပေါက်လာသောအငြင်းပွားမှုများ။
တရားဝင်အေဂျင်စီပတ်ဝတ်စုံဖြစ်သည်။

(ခ) အထူးပြုအေဂျင်စီတစ်ခုမှတာဝန်ရှိသူနှင့်သက်ဆိုင်သောအငြင်းပွားမှုများ၊
ပုဒ်မ ၂၂ ပါပြဏ္ဍာန်ချက်များနှင့်အညီကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခြင်းမရှိပါကကိုယ်ခံစွမ်းအားခံစားနိုင်သည်။
အပိုင်း ၃

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏အဓိပ္ပာယ်သို့မဟုတ်အသုံးပြုမှုမပေါ်ထွက်လာသောကွဲပြားခြားနားမှုအားလုံးရကြလိမ့်မည်
ပါတီများကသဘောတူခွင့်ပြုချက်မရရှိပါကအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးသို့လွှဲပြောင်းရမည်
အခြေချ၏အခြား mode ကိုမပြန်လည်။ အထူးပြုအေဂျင်စီများအကြားခြားနားချက်ပေါ်ပေါက်လျှင်
တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက်မှအဖွဲ့ဝင်တစ် ဦး အနေဖြင့်အကြံဉာဏ်ရယူရန်တောင်းဆိုမှုကိုပြုလုပ်ရမည်
ပCharter သည်စာတမ်း၏အပိုဒ် ၉၆ နှင့်ပုဒ်မ ၆၇ တို့အရပါဝင်ပတ်သက်သည့်မည်သည့်ဥပဒေရေးရာမေးခွန်းတစ်ခုကိုမဆို
ယူနိုက်တက်အကြားချုပ်ဆိုခဲ့သောသဘောတူညီချက်များ၏တရားရုံး၏ပြဌာန်းချက်နှင့်သက်ဆိုင်ရာပြဌာန်းချက်
နိုင်ငံများနှင့်သက်ဆိုင်ရာအထူးအေဂျင်စီ၊ တရားရုံးမှပေးသောထင်မြင်ချက်ကိုလက်ခံသည်
ပါတီများအားဖြင့်အဆုံးအဖြတ်။

ဆောင်းပါး x။ တစ် ဦး ချင်းစီအထူးပြုအေဂျင်စီများနောက်ဆက်တွဲနှင့်လျှောက်လွှာ

အပိုင်း ၃၃

အထူးအေဂျင်စီတစ်ခုချင်းစီသို့သက်ဆိုင်သည့်အခါစံသတ်မှတ်ချက်များကိုမည်သည့်ဘာသာရပ်နှင့်မဆိုသက်ဆိုင်သည်
ထောက်ပံ့ပေးသကဲ့သို့အေဂျင်စီနှင့်သက်ဆိုင်သောနောက်ဆက်တွဲ၏နောက်ဆုံး (သို့မဟုတ်ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသော) စာသားတွင်ဖော်ပြထားသောပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ
အပိုင်း 36 နှင့် 38 ၌တည်၏။

စာမျက်နှာ ၁၆၀

၁၄၄

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေဘာသာရပ်များ

အပိုင်း ၃၄

မည်သည့်အထူးအေဂျင်စီနှင့်မဆိုကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဌာန်းချက်များကိုအဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရမည်
ထိုအေဂျင်စီအားသင်း၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာစာချုပ်ကအပ်နှင်းထားသောလုပ်ငန်းဆောင်တာများအရသိနိုင်သည်။

အပိုင်း ၃၅

နောက်ဆက်တွဲ ၁ မှ ၉ ကိုမူကြမ်းတွင်ဖော်ပြထားသောအထူးအေဂျင်စီများသို့အကြံပြုထားပါသည်။ အမှု၌
အပိုင်း ၁ ရှိအမည်အားဖြင့်ဖော်ပြခြင်းမရှိသောအထူးအေဂျင်စီ၏ယူနိုက်တက်၏အတွင်းရေးမှူးချုပ်
နိုင်ငံများအနေဖြင့်စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကောင်စီမှအကြံပြုထားသောနောက်ဆက်တွဲမူကြမ်းအားအေဂျင်စီအားတင်ပြရမည်။

အပိုင်း ၃၆

နောက်ဆက်တွဲတစ်ခုစီ၏နောက်ဆုံးစာသားသည်သက်ဆိုင်ရာအထူးအေဂျင်စီမှအတည်ပြုသည့်စာချုပ်ဖြစ်ရမည်
၎င်း၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာလုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်အညီ။ အထူးတစ်ခုချင်းစီကအတည်ပြုသည့်နောက်ဆက်တွဲမူကြမ်း -
သက်ဆိုင်ရာအေဂျင်စီအားသက်ဆိုင်ရာအေဂျင်စီမှယူအနှံအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံပေးပို့ရမည်
နိုင်ငံများအနေဖြင့်ပုဒ်မ ၃၅ တွင်ဖော်ပြထားသောမူကြမ်းကိုအစားထိုးရမည်။

အပိုင်း ၃၇

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းကမှတဆင့်ကူးစက်သောအခါအထူးပြုအေဂျင်စီတစ်ခုချင်းစီကိုသက်ဆိုင်ဖြစ်လာသည်
ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံသက်ဆိုင်ရာနောက်ဆက်တွဲ၏နောက်ဆုံးစာသားကိုအကြောင်းကြားပြီးဖြစ်သည်
ဤနောက်ဆက်တွဲအားဖြင့်ပြုပြင်ထားသော standard clauses များကိုလက်ခံကြောင်းနှင့်အကျိုးသက်ရောက်ရန်သူကအာမခံသည်
၁၈။ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၂ နှင့် ၄၅ တို့သို့ပုဒ်မ ၃၂၊
နောက်ဆက်တွဲ၏နောက်ဆုံးစာသားကိုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်ကိုက်ညီစေရန်လိုအပ်ချက်များကိုတွေ့ရှိနိုင်သည်
အေဂျင်စီ၏တွရိယာ) နှင့်အေဂျင်စီအပေါ်တာဝန်ဝတ္တရားထားရှိနောက်ဆက်တွဲမူပြဌာန်းချက်။ The
အတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များအားလုံးနှင့်အခြားပြည်နယ်များနှင့်ဆက်သွယ်ရမည်
အထူးပြုအေဂျင်စီများမှအဖွဲ့ဝင်များသည်၎င်းအရသုတ်ပေးပို့သောနောက်ဆက်တွဲများအားလုံး၏မိတ္တူပြားနိုင်သည်
ပုဒ်မ ၃၈ အရကူးစက်ခံရသည့်ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသောနောက်ဆက်တွဲများကိုပုဒ်မ ၃၈ အရပေးပို့သည်

အပိုင်း ၃၈

အကယ်၍ ပုဒ်မ ၃၆ အရနောက်ဆုံးနောက်ဆက်တွဲတစ်ခုကိုထုတ်လွှင့်ပြီးနောက်မည်သည့်အထူးအေဂျင်စီမှမဆိုအတည်ပြုပါ
ယင်း၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာလုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်အညီပြင်ဆင်ချက်တစ်ခုခုကိုပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသောနောက်ဆက်တွဲဖြစ်ရမည်
ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံပေးပို့သည်။

အပိုင်း ၃၉

ဤကွန်ဗင်းရှင်း၏Provisions ၁၆ နှင့်ချက်များသည်အခွင့်အရေးနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုအကန့်အသတ်ဖြင့်သာထားရှိရမည်။
အကြောင်းပြချက်အားဖြင့်မည်သည့်ပြည်နယ်ကမဆိုအထူးအေဂျင်စီအားပေးအပ်ခဲ့ကြ၊ ဒါမှမဟုတ်နောင်တွင်ဖြစ်နိုင်သည်သောဆက်ဆံရေး
၎င်း၏ဌာနချုပ်သို့မဟုတ်ဒေသဆိုင်ရာရုံးများ၏ပြည်နယ်၏ပိုင်နက်ထဲမှာတည်နေရာ၏၊ ဒီကွန်ဗင်းရှင်း
မည်သည့်ပြည်နယ်ပါ ဝ င်မှုနှင့်မဆိုအထူးပြုအကြားနိဂုံးချုပ်ခြင်းကိုထားဆီးရန်မစဉ်းစားရ
ဤကွန်ဗင်းရှင်း၏Provisions ၁၆ နှင့်ချက်များကိုညွှန်းခြင်းသို့မဟုတ်တိုးချဲ့ခြင်းသို့မဟုတ်ဖြည့်စွက်ထားသောသဘောတူညီချက်များ၏ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့
အားဖြင့်ခွင့်ပြုသည့်အခွင့်အထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုဖြတ်တောက်သည်။

အပိုင်း ၄၀

ဒါဟာစံဝါကျတစ် ဦး တို့ကပေးပို့တစ်ခုနောက်ဆက်တွဲ၏နောက်ဆုံးစာသားကိုအားဖြင့်ပြုပြင်ထားသောအဖြစ်နားလည်သဘောပေါက်သည်
ပုဒ်မ ၃၆ အရကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအထူးအေဂျင်စီ (သို့မဟုတ်ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသော)
ပုဒ်မ ၃၈ အရပေးပို့သောနောက်ဆက်တွဲသည်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာပြဌာန်းချက်များနှင့်ကိုက်ညီမှုရှိလိမ့်မည်
ထို့နောက်မေးခွန်းတစ်ခုအတွက်အေဂျင်စီ၏အင်အားသုံး၌၎င်း၊ ထိုတွရိယာမှမဆိုပြင်ဆင်ရေးလိုအပ်မယ်ဆိုရင်
ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကိုတသမတ်တည်းဖြစ်စေရန် ရည်ရွယ်၍ ထိုကဲ့သို့ပြင်ဆင်ချက်ကိုပြုလုပ်လိမ့်မည်
အဆိုပါအေဂျင်စီ၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်အညီအင်အားသုံးဆောင်ခံခဲ့ရသည်
နောက်ဆုံး (သို့မဟုတ်ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသော) နောက်ဆက်တွဲကူးစက်သည်။

မည်သည့်Provisions ၁၆ နှင့်ချက်ကိုမဆိုဖျက်သိမ်းရန်သို့မဟုတ်ပယ်ဖျက်ရန်အတွက်ကွန်ဗင်းရှင်းသည်သူဟာသူလည်ပတ်မှုမပြုရ
မည်သည့်အထူးအေဂျင်စီ၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွရိယာသို့မဟုတ်မည်သည့်အခွင့်အရေးသို့မဟုတ်တာဝန်ဝတ္တရား၏
အေဂျင်စီမဟုတ်ရန်ရှိသည်၊ ဆည်းပူး၊ ဒါမှမဟုတ်ယူဆလိမ့်မည်။

ဆောင်းပါး XI ။ နောက်ဆုံးပြဌာန်းချက်များ

အပိုင်း ၄၁

ဤကွန်ဗင်းရှင်းကိုကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်နှင့် (ပုဒ်မ ၄၂ အရ) ပါ ဝ င်သည်။
အထူးအေဂျင်စီတစ်ခုမှိုင်း ဝ င်တစ် ဦး ဦး ကအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အပ်နှံရမည်
ယင်း၏သက်တင်သည့်နေ့စွဲအပေါ်အကျိုးသက်ရောက်စေတော့မူလိမ့်မည်သည်ဝင်ရောက်ခွင့်တူရိယာ၏ရည်ရွယ်ချက်။

အပိုင်း ၄၂

သက်ဆိုင်ရာအထူးအေဂျင်စီတစ်ခုချင်းစီသည်ဤကွန်ဗင်းရှင်း၏စာသားကိုအတုတကွဆက်သွယ်ကြရမည်
ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်မဟုတ်သော၎င်း၏အဖွဲ့ဝင်များမှသက်ဆိုင်ရာနောက်ဆက်တွဲများနှင့်အတူ
ဝ န်ဆောင်မှုများကိုအပ်နှံခြင်းဖြင့်ထိုအေဂျင်စီနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပါ ဝ င်ရန်သူတို့ကိုဖိတ်ကြားရမည်။
ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်ဖြစ်စေ၎င်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ဤကွန်ဗင်းရှင်းကိုလိုက်နာခြင်း
သို့မဟုတ်အထူးအေဂျင်စီ၏အလုပ်အမှုဆောင်အကြီးအကဲနှင့်အတူ။

အပိုင်း ၄၃

ဤConvention ှ်ညာဉ်ပါဝါ ဝ င်နိုင်ငံတိုင်းသည် ၄ င်း၏တွဲဖက်စာချုပ်တွင်အထူးပြုရမည်
ဤConvention ှ်ညာဉ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုလိုက်နာရန်တာဝန်ရှိသည့်အေဂျင်စီသို့မဟုတ်အေဂျင်စီများ။ တစ်ခုချင်းစီကို
ဤConvention ှ်ညာဉ်ပါ ဝ င်နိုင်ငံသည်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးကိုအကြောင်းကြားစာဖြင့်နောက်ဆက်တွဲအကြောင်းကြားနိုင်သည်
ကုလသမဂ္ဂ၏ဤကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဌာန်းချက်များကိုတစ်ခုသို့မဟုတ်တစ်ခုထက် ပို၍ အသုံးချရန်ကတိပြုသည်
အထူးပြုအေဂျင်စီများ။ ဤအကြောင်းကြားစာသည်အတွင်းရေးမှူးမလက်ခံရရှိသည့်နေ့မှ စတင်၍ အကျိုးသက်ရောက်သည်။
အထွေထွေ။

အပိုင်း ၄၄

ဤကွန်ဗင်းရှင်းသည်ဤသဘောတူညီချက်ပါ ဝ င်သောနိုင်ငံများအတွက်ပြဌာန်းချက်နှင့်စပ်လျဉ်း။ အာဏာသက်ရောက်စေရမည်
ပုဒ်မ ၃၇ နှင့်အညီထိုအေဂျင်စီနှင့်သက်ဆိုင်သည့်အခါအထူးပြုအေဂျင်စီ
နိုင်ငံတော်ကပါ ဝ င်ပတ်သက်သူသည်ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုထိုအေဂျင်စီနှင့်အညီလိုက်နာကျင့်သုံးရန်ကြိုးပမ်းသည်။
အပိုင်း 43 နှင့်အတူ ance ။

အပိုင်း ၄၅

ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များအားလုံးကိုအသိပေးရမည်။
အထူးပြုအေဂျင်စီ ဝ င် များနှင့်အထူးအေဂျင်စီ၏အမှုဆောင်အကြီးအကဲများအားလုံး
အပိုင်း 41 နှင့်နောက်ဆက်တွဲအောက်မှာလက်ခံရရှိဝင်ရောက်ခွင့်တူရိယာတစ်ခု၏သက်၏ es
ပုဒ်မ ၄၃ အရလက်ခံရရှိသည့်အကြောင်းကြားစာများကိုအထူးအေဂျင်စီ၏အလုပ်အမှုဆောင်အကြီးအကဲကအကြောင်းကြားရမည်
ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်သိုက်အပ်မည့်အဖွဲ့မှကိုယ်စားလှယ်များ
ဝင်ရောက်၏မည်သည့်တူရိယာ၏ပုဒ်မ 42 အရသူနှင့်အတူအပ်နှံ။

အပိုင်း ၄၆

ဒါဟာတစ် ဦး ၏တူရိယာသို့မဟုတ်နောက်ဆက်တွဲအကြောင်းကြားစာအပ်နှံသောအခါ၊ နားလည်သည်
မည်သည့်ပြည်နယ်ကိုယ်စားမဆိုဤပြည်နယ်သည်၎င်း၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများအားအကျိုးသက်ရောက်စေရန်၎င်း၏ကိုယ်ပိုင်ဥပဒေအရအနေအထားတွင်ရှိလိမ့်မည်
ဤကွန်ဗင်းရှင်းသည်ပါဝင်သောအေဂျင်စီများနှင့်သက်ဆိုင်သောနောက်ဆက်တွဲများ၏နောက်ဆုံးစာမူများအားဖြင့်ပြုပြင်သည်
ထိုကဲ့သို့သောဝင်ရောက်သို့မဟုတ်အသိပေးချက်များ။

အပိုင်း ၄၇

၁။ ဤအပိုင်း၏အပိုဒ် ၂ နှင့် ၃ ပါပြဌာန်းချက်များနှင့်အညီ၊
ပြဌာန်းထားသောအထူးအေဂျင်စီတစ်ခုချင်းစီအတွက်ဤကွန်ဗင်းရှင်းကိုကျင့်သုံးရန်ဆောင်ရွက်သည်
ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသောကွန်ဗင်းရှင်းသို့မဟုတ်နောက်ဆက်တွဲကဲ့သို့သောအချိန်ကာလမပြည့်မီအထိ၊
ကြောင်းအေဂျင်စီနှင့်သက်ဆိုင်ဖြစ်လာသည်နှင့်ထိုပြည်နယ်ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသောစည်းဝေးကြီးကိုလက်ခံကြလိမ့်မည်သို့မဟုတ်
နောက်ဆက်တွဲ။ ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသောနောက်ဆက်တွဲဖြစ်ရပ်တွင်နိုင်ငံများကိုလက်ခံခြင်းကိုလိပ်စာဖြင့်အကြောင်းကြားရမည်
ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံ၎င်းလက်ခံရရှိသည့် နေ့မှစ၍ အကျိုးသက်ရောက်စေလိမ့်မည်
အတွင်းရေးမှူးချုပ်။

၂။ သို့သော်လည်းဤConvention ှ်ညာဉ်ပါ ဝ င်နိုင်ငံတစ်ခုချင်းစီသည်အဖွဲ့ဝင်မဟုတ်သော (သို့) ရပ်စဲထားခြင်းမရှိပါ
အထူးအေဂျင်စီတစ်ခုမှ United United အတွင်းရေးမှူးထံစာဖြင့်အကြောင်းကြားစာပေးပို့နိုင်သည်
နိုင်ငံများနှင့်သက်ဆိုင်ရာအေဂျင်စီ၏အလုပ်အမှုဆောင်အကြီးအကဲသည်၎င်းအားတားဆီးရန်ရည်ရွယ်ထားသောအကျိုးသက်ရောက်မှုကိုရရှိခဲ့သည်
ထိုအေဂျင်စီအနေဖြင့်ဤကွန်ဗင်းရှင်း၏အကျိုးကျေးဇူးများကိုသတ်မှတ်ထားသော နေ့မှစ၍ အစောပိုင်းထက်မပိုစေရ
အသိပေးချက်ကိုလက်ခံရရှိသည့် နေ့မှစ၍ သုံးလ။

စာမျက်နှာ ၁၆၂

146

၃။ နိုင်ငံတကာဥပဒေသာရပ်များ

၃။ ဤConvention ှ်ညာဉ်ပါ ဝ င်နိုင်ငံအားလုံးသည်ဤကွန်ဗင်းရှင်း၏အကျိုးကျေးဇူးကိုမည်သည့်အရာမှမဆိုတားဆီးနိုင်သည်
ကုလသမဂ္ဂနှင့်ဆက်နွှယ်သောရပ်စဲသည့်အထူးအေဂျင်စီ။

၄။ ကုလသမဂ္ဂအတွင်းေးရေးမှူးချုပ်သည်ဤပါ ဝ င်ဆောင်ရွက်မှုရှိသည့်အသင်း ဝ င်နိုင်ငံအားလုံးကိုအသိပေးရမည်
ဤအပိုင်းပါပြဌာန်းချက်များအရသူအားမည်သည့်အကြောင်းကြားစာကိုမဆိုပြဌာန်းသည်။

အပိုင်း ၄၈

ဤကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ပါဝင်သောနိုင်ငံများ၏သုံးပုံတစ်ပုံ၏တောင်းဆိုချက်အရ၊ အတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်
ကုလသမဂ္ဂသည်ပြန်လည်ပြင်ဆင်ခြင်းအတွက်ကွန်ဖရင့်တစ်ခုကိုကျင်းပလိမ့်မည်။

အပိုင်း ၄၉

ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်ဤကွန်ဗင်းရှင်းမိတ္တူများအားတစ် ဦး ချင်းစီပေးပို့ရမည်
အထူးအေဂျင်စီနှင့်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်တစ် ဦး ချင်းစီ၏အစိုးရရန်။

နောက်ဆက်တွဲ

[ကွန်ဗင်းရှင်းသက်ဆိုင်သောအထူးပြုအေဂျင်စီများ၏စာရင်းနှင့်စာသားများအတွက်
သူတို့ရသက်ဆိုင်ရာနောက်ဆက်တွဲများ၊ ကုလသမဂ္ဂစာချုပ်ငွေကောက်ခံတွေ့ နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးစာချုပ်များသိုက်နှင့်အတူ
အတွင်းရေးမှူးချုပ် အခန်း ၃၂ (http://treaties.un.org) ။]

Translating...

စာမျက်နှာ ၁၆၃

အခန်း IV

DIPLOMATIC နှင့် ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

စာမျက်နှာ ၁၆၅

အင်္ဂလိပ်စာအုပ်အမှတ် ၂၄၊ အမှတ် ၁၀၇၆၁၊ ၉၅; reg။ မဟုတ်ဘူး ၇၃၁၀

Convention ဝိညာဉ်ပါဝင်နိုင်ငံများ၊
ပြန်ခေါ်ရေးခေတ်ကထံမှလူမျိုးအပေါင်းတို့၏လူမျိုး၊ diplo- ၏ status အသိအမှတ်ပြုပြီး
matic အေးဂျင့်များ၊ Translating...
စိတ်ထားနှင့်ပတ်သက်သောကုလသမဂ္ဂပထဝီညာဉ်စာတမ်း၏ရည်ရွယ်ချက်များနှင့်အခြေခံမူ
နိုင်ငံများ၏အချုပ်အခြာအာဏာဆိုင်ရာတန်းတူညီမျှမှု၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့်
နိုင်ငံများအကြားချစ်ကြည်ရင်းနှီးသောဆက်ဆံရေး၊
ပျံသံတမန်ရေးလိင်ဆက်ဆံမှု၊ အခွင့်ထူးများနှင့် immuni- အပေါ်ထားတဲ့အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာစည်းဝေး
အပြန်အလှန်ဆက်ဆံမှုများသည်နိုင်ငံများအကြားချစ်ကြည်ရင်းနှီးသောဆက်ဆံရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကိုအထောက်အကူပြုလိမ့်မည်
မတူညီသောဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်လူမှုရေးစနစ်များ၊
သဘောပေါက်ထိုက်သို့သောအခွင့်ထူးနှင့် Immunization ၏ရည်ရွယ်ချက်တစ်ဦးချင်းစီအကြီးမားကြောင်းခံယူပေမယ့်
နိုင်ငံများကိုကိုယ်စားပြုသည့်အနေဖြင့်သံတမန်ရေးရာမစ်ရှင်များ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများထိရောက်စွာဆောင်ရွက်နိုင်ရန်၊
အတည်ပြုစေလွှတ်တမ်းနိုင်ငံတကာဥပဒေများ၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကိုမေးခွန်းများကိုအုပ်ချုပ်ဆက်လက်သင့်ကြောင်း
ဤပConvention ဝိညာဉ်ပါပြောဆိုချက်များကိုအတိအကျမဖော်ပြထားပါ။
အောက်ပါအတိုင်း သဘောတူညီခဲ့ကြသည်။

ဆောင်းပါး ၁

ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ရည်ရွယ်ချက်အတွက်အောက်ပါစကားရပ်များသည်အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်
သူတို့ကိုပေးအပ်ထားပါသည်။
(က) "မစ်ရှင်အကြီးအကဲ" သည်ပေးပို့သောနိုင်ငံမှတာဝန်ထမ်းဆောင်ရန်တာဝန်ခံသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။
ကြောင်းစွမ်းရည်အတွက် ing;
(ခ) "မစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်များ" သည်မစ်ရှင်အဖွဲ့၏ခေါင်းဆောင်နှင့်ဝန်ထမ်းများဖြစ်သည်
မစ်ရှင်၊
(ဂ) "မစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်များ" သည်သံတမန်ရေးရာဝန်ထမ်းများဖြစ်သည်
အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်နည်းပညာဆိုင်ရာဝန်ထမ်းများနှင့်မစ်ရှင်၏ဝန်ထမ်းများ၊
(ဃ) တွင် "သံတမန်ဝန်ထမ်းအဖွဲ့ဝင်များ" ရှိခြင်းမစ်ရှင်၏လှုပ်တံ၏အင်္ဂါဖြစ်ကြောင်းကို
သံတမန်ရာထူး၊
(င) "သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်" သည်မစ်ရှင်၏ခေါင်းဆောင်သို့မဟုတ်သံတမန်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သည်
မစ်ရှင်
(င) ကို "ဟုအဆိုပါအုပ်ချုပ်ရေးနှင့်နည်းပညာဆိုင်ရာဝန်ထမ်းအဖွဲ့ဝင်များ" ၏နယ်စပ်များ၏အင်္ဂါဖြစ်ကြောင်းကို
မစ်ရှင်၏အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်နည်းပညာပိုင်းဆိုင်ရာဝန်ဆောင်မှုတွင်အလုပ်လုပ်ကိုင်မစ်ရှင်၊
(ဆ) တွင် "ဟုအဆိုပါဝန်ဆောင်မှုဝန်ထမ်းအဖွဲ့ဝင်များက" အတွက်မစ်ရှင်၏လှုပ်တံ၏အင်္ဂါဖြစ်ကြောင်းကို
မစ်ရှင်၏ပြည်တွင်းဝန်ဆောင်မှု၊
(ဇ) "ပုဂ္ဂလိကဝန်ထမ်း" ဆိုသည်မှာမစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး၏အိမ်တွင်းဝန်ဆောင်မှုပေးသူဖြစ်သည်
နှင့်ပေးပို့သောပြည်နယ်၏ဝန်ထမ်းမဟုတ်သူ၊
(ဈ) "မစ်ရှင်နေရာ" သည်အဆောက်အဦးများသို့မဟုတ်အဆောက်အဦး၏အစိတ်အပိုင်းများနှင့်မြေယာသိမ်းဆည်းခြင်းများဖြစ်သည်။
နေထိုင်မှုအပါအဝင်မစ်ရှင်၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်အသုံးပြုခဲ့သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေပိုင်ဆိုင်မှု၏မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ထို lary
မစ်ရှင်၏ဦးခေါင်း၏။

ဆောင်းပါး ၂

ပြည်နယ်များအကြားသံတမန်ဆက်ဆံရေးထူထောင်ခြင်းနှင့်အမြဲတမ်းသံတမန်ဆက်ဆံရေးကိုတည်ဆောက်ခြင်း
အပြန်အလှန်သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ရာအရမျှကိုယူ။

149

စာမျက်နှာ ၁၆၆

၁၅၀

IV။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

ဆောင်းပါး ၃

၁။ အဆိုပါသံတမန်မစ်ရှင်၏လုပ်ငန်းဆောင်တာရှိရေး၊ အချင်းချင်း၊ Allia အတွက်၊
(က) ပေးပို့သည့်နိုင်ငံကိုလက်ခံသူကိုကိုယ်စားပြုခြင်း၊
(ခ) လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံတွင်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသားများ၏အကျိုးစီးပွားကိုကာကွယ်ပေးခြင်း။
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေကခွင့်ပြုသောကန့်သတ်အတွင်း၊
(ဂ) လက်ခံရရှိသည့်အစိုးရနှင့်ညှိနှိုင်းခြင်း၊
(ဃ) အဆိုပါလက်ခံရရှိပြည်နယ်အားလုံးအပျဉ်းပျဉ်းလမ်းများအခြေအနေများနှင့်ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုအားဖြင့်၊ သိရှိနိုင်ရန်နှင့်
ငှားကိုပေးပို့သည့်နိုင်ငံအစိုးရထံသို့အစီရင်ခံခြင်း၊
(င) ပေးပို့သည့်နိုင်ငံနှင့်လက်ခံသောနိုင်ငံအကြားချစ်ကြည်ရင်းနှီးသောဆက်ဆံရေးကိုတိုးမြှင့်ခြင်း၊
သူတို့စီးပွားရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့်သိပ္ပံနည်းကျဆက်ဆံရေးဖွံ့ဖြိုးမှု၊
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းတွင်မည်သည့်အရာကိုမျှစွမ်းဆောင်ရည်အားတားဆီးခြင်းဟုအဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရမည်မဟုတ်ပါ။
သံတမန်ရေးရာမစ်ရှင်အားဖြင့်ကောင်စစ်ရေးလုပ်ငန်းဆောင်တာ။

ဆောင်းပါး ၄

၁။ ပေးပို့သည့် နိုင်ငံသည် လက်ခံရရှိသောနိုင်ငံ၏ စိုက်ပျိုးမြေကို သေချာစွာပေးရမည်
ထိုပြည်နယ်သို့မစ်ရှင်၏ခေါင်းဆောင်အဖြစ်အသိအမှတ်ပြုရန်အဆိုပြုသူအတွက်။
၂။ လက်ခံသူသည် စိုက်ပျိုးရေးကိုငြင်းဆန်သောကြောင့်အကြောင်းပြချက်ပေးရန်တာဝန်ရှိသည်မဟုတ်ပါ။
ment။

ဆောင်းပါး ၅

၁။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများသို့အကြောင်းကြားစာပေးပို့ပြီးနောက်သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများသည် - \ t
မစ်ရှင်အကြီးအကဲတစ်ဦးကိုအသိအမှတ်ပြုခြင်းသို့မဟုတ်သံတမန်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဦးအားအခြားကိစ္စရပ်များတွင်ပိုမိုခန့်အပ်ခြင်း၊
လက်ခံသည့်နိုင်ငံများမှအတိအလင်းကန့်ကွက်ခြင်းမရှိပါကနိုင်ငံတစ်ခုထက်ပိုသည်။
၂။ ပေးပို့သောနိုင်ငံသည်မစ်ရှင်အကြီးအကဲတစ်ဦးကိုသို့မဟုတ်အခြားပြည်နယ်များသို့အသိအမှတ်ပြုပါကက
မစ်ရှင်အကြီးအကဲရှိသည့်ပြည်နယ်တစ်ခုစီတရားဝင်တရားဝင် ဝန်ကြီးဌာန ad interim ဦးဆောင်သောသံတမန်ရေးရာမစ်ရှင်
သူ့အမြဲတမ်းထိုင်ခုံမရှိပါ။
၃။ မစ်ရှင်အကြီးအကဲသို့မဟုတ်သံတမန်ရေးရာဝန်ထမ်းများမှမည်သည့်အဖွဲ့ဝင်မဆိုကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်
မည်သည့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းမှပေးပို့သောပြည်နယ်၏သဘောထား။

ဆောင်းပါး ၆

ပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များမှလွဲ၍ အခြားနိုင်ငံသို့မစ်ရှင်အကြီးအကဲကဲ့သို့တူညီသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုအသိအမှတ်ပြုနိုင်သည်
ကန့်ကွက်လက်ခံရရှိပြည်နယ်ကကမ်းလှမ်းသည်။

ပုဒ်မ ၅၊ ၈၊ ၉ နှင့် ၁၁ ပါပြုချက်များအရပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်လွတ်လပ်စွာခန့်အပ်နိုင်သည်။ မစ်ရှင်၏ဝန်ထမ်းအဖွဲ့ဝင်များ၊ စစ်တပ်၊ ရေတပ်သို့မဟုတ်လေကြောင်းဆက်သွယ်ရေးများအတွက်လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ ယင်း၏အတည်ပြုချက်အတွက်၎င်းတို့၏အမည်များကိုကြိုတင်တင်သွင်းရန်လိုအပ်နိုင်သည်။

ဆောင်းပါး ၈

Translating...

၁။ မစ်ရှင်၏သံတမန် ဝန်ထမ်းများသည်မူအရနိုင်ငံသားဖြစ်သည်သည် ပေးပို့သောပြည်နယ်။

2. မစ်ရှင်၏သံတမန်ဝန်ထမ်းများအဖွဲ့ဝင်များအကြားကနေခန့်အပ်ရပါ ဖြစ်နိုင်သောထိုပြည်နယ်၏သဘောတူညီချက်မှလွဲ၍ လက်ခံရရှိပြည်နယ်၏နိုင်ငံသား ရှိခြင်း မည်သည့်အချိန်တွင်မဆိုတောင်းဆိုရမည်။

၃။ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်တတိယနိုင်ငံရှိနိုင်ငံသားများနှင့်တူညီသောအခွင့်အရေးရှိသည် ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားများလည်းမဟုတ်ပါ။

စာမျက်နှာ ၁၆၇

သံတမန်ဆက်ဆံရေးအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၁၅၁

ဆောင်းပါး ၉

၁။ လက်ခံသည့်နိုင်ငံသည်ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုရင်းပြုရန်မလိုအပ်အချိန်မရွေးအကြောင်းကြားနိုင်သည်။ မစ်ရှင်၏အကြီးအကဲသို့မဟုတ်သံတမန်ရေးရာ ဝန်ထမ်းများသည်သမည်ဝါဖြစ်သည်ကိုနိုင်ငံတော်သို့ပေးပို့ခြင်း persona non grata (သို့) မစ်ရှင်၏ ဝန်ထမ်းများမှအခြားအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး သည်လက်ခံရန်မဟုတ်ပါ။ မည်သည့်ထိုကဲ့သို့သောဥပဒေတစ်ရပ်၏ အမှုကိစ္စအတွက်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်သင့်လျော်သည့်အတိုင်းသက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်အားပြန်လည်ခေါ်ယူခြင်းသို့မဟုတ်ရပ်စဲခြင်းပြုရမည်။ မစ်ရှင်နှင့်အတူလုပ်ဆောင်ချက်များကို လူတစ်ဦး ကိုရောက်မလာမီ grata မဟုတ်ကြောင်းကြေငြာနိုင်သည်။ လက်ခံရရှိပြည်နယ်၏ပိုင်နက်ထဲမှာ။

၂။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်ကျိုးကြောင်းဆီလျော်သောကာလအတွင်းယင်း၏တာဝန်များကိုဆောင်ရွက်ရန်ပျက်ကွက်ပါကသို့မဟုတ်ပျက်ကွက်ပါက၊ ဤဆောင်းပါးအပိုဒ် ၁ အရလက်ခံရရှိသောနိုင်ငံသည်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်အားအသိအမှတ်ပြုရန်ငြင်းဆန်လိမ့်မည်။ မစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး အဖြစ်။

ဆောင်းပါး ၁၀

၁။ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနသို့မဟုတ်အခြားဝန်ကြီးဌာနများ သဘောတူညီခဲ့ အကြောင်းကြားခံရကြလိမ့်မည်။

(က) မစ်ရှင်အဖွဲ့ ဝန်ထမ်းများအပေါ်၌ သူတို့ရောက်ရှိခြင်းနှင့်နောက်ဆုံးထွက်ခွာခြင်းသို့မဟုတ် မစ်ရှင်နှင့်အတူ၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းဆောင်တာရပ်စဲ။

(ခ) အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ၏မိသားစုပိုင်လူတစ်ဦး ၏ရောက်ရှိခြင်းနှင့်နောက်ဆုံးထွက်ခွာခြင်း မစ်ရှင်နှင့်၊ သင့်လျော်သည့်အခါလူတစ်ဦး သည်မိသားစု ဝန်ထမ်းများသို့မဟုတ်ရပ်စဲခြင်းဟူသောအချက်သည် မစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ၏ illy;

(ဂ) ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများ၏ ဝန်ရောက်မှုနှင့် A ရည်ညွှန်းထားသည် A လုပ်သမားများ၏ A လုပ်သည့်နောက်ဆုံးထွက်ခွာခြင်း ဒီပိုဒ်၏ ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့်၊ သင့်လျော်သော၊ သူတို့အလုပ်ကနေထွက်ခွာနေကြသည်ဟူသောအချက်ကို ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်များ။

(ဃ) ၏အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်လက်ခံရရှိပြည်နယ်အတွင်းရှိနေထိုင်သူပုဂ္ဂိုလ်များ၏ထိတွေ့ဆက်ဆံမှုများနှင့်တူ အထူးအခွင့်အရေးများနှင့်ကိုယ်ခံစားအားခံစားခွင့်ရှိသည့်ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများ။

၂။ ဖြစ်နိုင်လျှင်ကြိုတင်အကြောင်းကြားစာနှင့်နောက်ဆုံးထွက်ခွာခြင်းကိုလည်းကြိုတင်ပေးရမည်။

ဆောင်းပါး ၁၁

၁။ မစ်ရှင်၏အရွယ်အစားနှင့် ပတ်သက်၍ တိကျသောသဘောတူညီချက်မရှိလျှင်လက်ခံရရှိမည့်နိုင်ငံသည်သတ်မှတ်နိုင်သည်။ မစ်ရှင်၏အရွယ်အစားကိုကျိုးကြောင်းညီညွတ်။ ကျိုးကြောင်းညီညွတ်မှုရှိသည်ဟုသတ်မှတ်ထားသည့်ကန့်သတ်ချက်များအတွင်းထားရှိရန်လိုအပ်သည်။ လက်ခံသည့်ပြည်နယ်၏အခြေအနေများနှင့်အခြေအနေများနှင့်လိုအပ်ချက်များကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း အထူးသဖြင့်မစ်ရှင်။

၂။ လက်ခံသည့်နိုင်ငံသည်တူညီသောနယ်နိမိတ်အတွင်းနှင့်ခွဲခြားဆက်ဆံမှုမရှိသောအခြေအနေများတွင်တူညီစွာနိုင်သည်။ အမျိုးအစားတစ်ခု၏အရာရှိများကိုလက်ခံရန်ငြင်းဆန်သည်။

ဆောင်းပါး ၁၂

ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်လက်ခံသည့်နိုင်ငံ၏ကြိုတင်ခွင့်ပြုချက်မရဘဲနှင့် မစ်ရှင်ကိုယ်တိုင်ရှိသည့်နေရာများ မှလွဲ၍ အခြားနေရာများတွင်မစ်ရှင်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ်ဖွဲ့စည်းထားသောရုံးများ ထူထောင်သည်။

ဆောင်းပါး ၁၃

၁။ မစ်ရှင်၏အကြီးအကဲကိုလက်ခံသည့်နိုင်ငံတွင်တာဝန်ယူသည်ဟုယူမှတ်သည်။ သူသည်မိမိ၏အထောက်အထားများကိုတင်ပြသည့်အခါသို့မဟုတ်သူရောက်ရှိနေကြောင်းနှင့်မိတ္တူတစ်စုံကိုအသိပေးသောအခါ၌ဖြစ်စေ သူ၏အထောက်အထားများကိုလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနသို့တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်တွင်ရှိသည့်အလေ့အကျင့်နှင့်အညီသဘောတူသည့်အတိုင်းအခြားဝန်ကြီးဌာန အရာတစ်ဦး ယူနီဖောင်းထုတ်လျှောက်ထားရလိမ့်မည်။

၂။ အထောက်အထားများတင်ပြခြင်း (သို့မဟုတ်) မိတ္တူကူးယူရန်အမိန့်ကိုထိုအရာကဆုံးဖြတ်လိမ့်မည်။ မစ်ရှင်၏အကြီးအကဲရောက်ရှိသည့်နေ့နှင့်အချိန်။

စာမျက်နှာ ၁၆၈

152

IV။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

ဆောင်းပါး ၁၄

၁။

(က) နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများထံအသိအမှတ်ပြုသည့်အမတ်များသို့မဟုတ်သံအမတ်ကြီးများနှင့်အခြားသာသနာပြုခေါင်းဆောင်များ ညီမျှသောအဆင့်၊

(ခ) နိုင်ငံအကြီးအကဲများကိုအသိအမှတ်ပြုသည့်သံတမန်များ၊ ဝန်ကြီးများနှင့်အလုပ်သင်ဆရာဝန်များ၊

(ဂ) နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးများထံမှအသိအမှတ်ပြုခံရသောတာဝန်ရှိသူများ၏ငွေ။

သူတို့ရဲ့လူတန်းစားများ၏အကြောင်းပြချက်အားဖြင့်မစွဲရ။

ဆောင်းပါး ၁၅

၎င်းတို့၏မိမိတို့အကြီးအကဲများကိုတာဝန်ပေးအပ်မည့်အတန်းကိုပြည်နယ်များအကြားသဘောတူညီရမည်။

ဆောင်းပါး ၁၆

1. မိမိတို့အကြီးအကဲများရက်စွဲ၏အမိန့်နှင့်အတူ၎င်းတို့၏သက်ဆိုင်ရာအတန်းအတွက် ဦး စားပေးယူရမည်
ပုဒ်မ ၁၇ အရ ၄ င်းတို့၏လုပ်ငန်းတာဝန်များကိုထမ်းဆောင်ရသောအချိန်။
2. မိမိတို့အကြီးအကဲတစ် ဦး ၏အရည်အချင်းကိုပြောင်းလဲခြင်းသည်အတန်းအစားမည်သည့်ပြောင်းလဲမှုမဆိုပါဝင်ရမည်
မိမိအ ဦး စားပေးအကျိုးသက်ရောက်စေဘူး။
- ၃။ ဤဆောင်းပါးသည်လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်မှလက်ခံသောမည်သည့်အလေ့အကျင့်ကိုမျှမထိခိုက်စေပါ
သန့်ရှင်းသောဘုရား၏ကိုယ်စားလှယ်၏ ဦး စားပေး။

ဆောင်းပါး ၁၇

မိမိတို့၏သံတမန် ဝ န်ထမ်းများ၏ ဦး စားပေးမှုကိုအသိပေးအကြောင်းကြားရမည်
နိုင်ငံခြားရေး ဝ န်ကြီးဌာနသို့သဘောတူထားသည့်အခြားဝန်ကြီးဌာနသို့မိမိတို့အကြီးအကဲ။

ဆောင်းပါး ၁၈

မိမိတို့အကြီးအကဲများလက်ခံခြင်းအတွက်ပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီတွင်လိုက်နာရမည့်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းသည်တစ်ပြိုင်တည်းဖြစ်ရမည်။
တစ်ခုချင်းစီကိုလူတန်းစားများ၏လေးစားမှုအတွက်ပုံစံ။

ဆောင်းပါး ၁၉

- ၁။ မိမိတို့အကြီးအကဲရာထူးနေရာလစ်လပ်နေလျှင် သို့မဟုတ်မိမိတို့ခေါင်းဆောင်မထမ်းဆောင်နိုင်လျှင်
သူ၏တာဝန် ဝ န် ဝ တွဲများသည်တရား ဝ န် တရား ဝ န် အမှုဆောင်အရာရှိချုပ်အဖြစ်ယာယီတာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည်။ နာမည်
တရား ဝ န် ကြားဖြတ် ဝ န် ဆောင်မှုကိုအကြောင်းကြားရန်မိမိတို့အကြီးအကဲကဖြစ်စေအသိပေးအကြောင်းကြားရမည်
ပေးပို့နိုင်သည့်ပြည်နယ်၏နိုင်ငံခြားရေး ဝ န် ကြီးဌာနမှယင်းသို့မပြုလုပ်နိုင်ပါ
လက်ခံသည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်သဘောတူသည့်အခြားဝန်ကြီးဌာန၏ကိစ္စရပ်များ။
2. မိမိတို့၏သံတမန်ရေးရာနယ်ထမ်းများအားသို့မဟုတ်ခရိုင်အတွက်မရှိလျှင်ကိစ္စများတွင်
ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်နည်းပညာဆိုင်ရာဝန်ထမ်းအဖွဲ့ဝင်တစ် ဦး လက်ခံရရှိသောတစ်ဦးပြုချက်နှင့်အတူရှိသည့်
ပြည်နယ်ကိုလက်ရှိအုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များတွင်တာဝန်ခံရန်အတွက်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံမှသတ်မှတ်ရမည်
မိမိတို့။

ဆောင်းပါး ၂၀

အဆိုပါမိမိတို့နှင့်၎င်း၏ ဦး ခေါင်းကိုပေးပို့သောပြည်နယ်၏အလံနှင့်အထိမ်းအမှတ်ကိုအသုံးပြုရန်ခွင့်ရှိသည်
မိမိတို့အကြီးအကဲ၏နေအိမ်နှင့်သန့်ရှင်းလမ်းများအပါအဝင်မိမိတို့၏ဝတ်စုံအတွင်း
သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး၏။

ဆောင်းပါး ၂၁

၁။ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်၎င်းနှင့်အညီဝယ်ယူခြင်းကို၎င်း၏ပိုင်နက်တွင်လွယ်ကူချောမွေ့စေရမည်
၎င်း၏မိမိတို့များအတွက်လိုအပ်သောအဆောက်အ ဦး များပေးပို့သည့်ပြည်နယ်အားဖြင့်၎င်း၊ သူကရရှိရန်ကူညီပေးသည်
အခြားနည်းလမ်းအတွက်နေရာပိုင်ခံ။

စာမျက်နှာ ၁၆၉

၂။ ၎င်းသည်လိုအပ်ပါကမိမိတို့များအား ၄ င်းတို့အတွက်သင့်တော်သောနေရာထိုင်ခင်းရရှိစေရန်ကူညီပေးရမည်
အဖွဲ့ဝင်များ။

ဆောင်းပါး ၂၂

- ၁။ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏အေးဂျင့်မပြုနိုင်ပါ
မိမိတို့၏ ဦး ခေါင်း၏သဘောတူညီချက်နှင့်အတူမူလုံး သူတို့ကိုရိုက်ထည့်ပါ။
- ၂။ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သည် ဝ န် ကြီးချုပ်အားကာကွယ်ရန်သင့်လျော်သောအဆင့်များအားလုံးလုပ်ဆောင်ရန်အထူးတာဝန်ရှိသည်။
မည်သည့်ကျိုးကျေးဇူး ဝ န် ရောက်မှုသို့မဟုတ်ပျက်စီးမှုကိုမဆိုတားဆီးရန်နှင့်ငြိမ်းချမ်းရေး၏မည်သည့်နောက်ခံယူကိစ္စကားကွယ်ရန်မိမိတို့သည်
ယင်း၏ဂုဏ်သိက္ခာ၏မိမိတို့သို့မဟုတ်ချိုးယူငြင်း။
3. မိမိတို့၏ဝတ်စုံ၊ သူတို့၏ပရိဘောဂများနှင့်အခြားပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်၏နည်းလမ်း
မိမိတို့၏သယံဇာတဆောင်ရွက်မှုရေး၊ လိုအပ်ချက်၊ ပူးတွဲမှုသို့မဟုတ်ကွပ်မျက်ကနောက်ခံစွမ်းအားရကြလိမ့်မည်။

ဆောင်းပါး ၂၃

1. ပေးပို့သောပြည်နယ်နှင့်မိမိတို့၏ ဦး ခေါင်းအားလုံးအမျိုးသားရေး၊ ဒေသတွင်းသို့မဟုတ်ထံမှကင်းလွတ်ခွင့်ရလိမ့်မည်
ပိုင်ဆိုင်သောသို့မဟုတ်ငှားရမ်းထားသည့်ဖြစ်စေမိမိတို့၏အဆောက်အ ဦး ၏လေးစားမှုအတွက်စည်းပင်သာယာအခွန်အခနှင့်အခွန်အခြား
ထိုက်သို့သောပြန်ဆိုတိကျတန်ဆောင်မှုများအတွက်ငွေပေးချေမှုကိုကိုယ်စားပြုအဖြစ်ထက်။
- ၂။ ဤဆောင်းပါးတွင်ရည်ညွှန်းထားသည့်အခွန်အကောက်မူကင်းလွတ်ခွင့်သည်ထိုအခွန်အခများနှင့်အခွန်များနှင့်မသက်ဆိုင်ပါ
ပေးပို့သည့်နိုင်ငံနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောပုဂ္ဂိုလ်များကလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ဥပဒေအရပေးဆောင်ရမည်
မိမိတို့၏ ဦး ခေါင်း။

ဆောင်းပါး ၂၄

အဆိုပါမိမိတို့၏မော်ကွန်းတိုက်နှင့်စာရွက်စာတမ်းများကိုမည်သည့်အချိန်နှင့်သူတို့နေရာတိုင်းမှာချိုးဖောက်ခံရကြလိမ့်မည်
ဖြစ်နိုင်စရာ။

ဆောင်းပါး ၂၅

လက်ခံသူသည်မိမိတို့၏လုပ်ငန်းတာဝန်များကိုဆောင်ရွက်ရန်အတွက်အပြည့်အ ဝ အထောက်အပံ့များပေးရမည်။

ဆောင်းပါး ၂၆

တားမြစ်ထားသောသို့မဟုတ်စည်းကမ်းသတ်မှတ်ထားသောစနစ်များ ဝ န် ရောက်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ ၎င်း၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကိုလိုက်နာရမည်
အမျိုးသားလုံခြုံရေးအကြောင်းပြချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ လက်ခံသူသည်မိမိတို့အဖွဲ့ ဝ န် အားလုံးအတွက်အာမခံရမည်
လွတ်လပ်စွာလွှဲပြောင်းပိုင်ခွင့်နှင့်ပိုင်နက်ပိုင်နက်အတွင်းသွားလာခွင့်။

ဆောင်းပါး ၂၇

၁။ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သည်အမှားအယွင်းကင်းသောဆက်သွယ်ရေးကိုအခမဲ့ဆက်သွယ်ခွင့်ပြုရမည်။
အားလုံးတရားဝင်ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်ထားခြင်း။ အစိုးရနှင့်အခြားမိမိတို့များနှင့်ဆက်သွယ်ရာတွင်လည်းကောင်း၊
ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏ကောင်စီဝန်ရုံး၊ နေရာတိုင်းတွင်မိမိတို့သည်သင့်လျော်သောနည်းလမ်းအားလုံးကိုအသုံးပြုနိုင်သည်။
သံတမန်ရေးရာစာပိုဒ်နှင့်သို့မဟုတ် cipher အတွက်မကဆွေမျိုးများအပါအဝင်။ သို့သော်လည်း၊ မိမိတို့ install လုပ်လိမ့်မည်
လက်ခံသည့်နိုင်ငံ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ကြိုးမဲ့ထုတ်လွှင့်ခြင်းကိုသာသုံးပါ။

၂။ မစ်ရှင်၏တရားဝင်စာပေးစာယူကိုမချိုးဖောက်ရ။ တရားဝင်စာပေးစာယူ
မစ်ရှင်နှင့်ငြိမ်းချမ်းရေးဆောင်တာများနှင့်ပတ်သက်သည့်အားလုံးစာပေးစာယူကိုဆိုလိုသည်။
၃။ သံတမန်အိတ်အားဖွင့်ခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းခြင်းမပြုရ။
၄။ သံတမန်အိတ်ပါ ဝင်သည့်အထုပ်များသည်၎င်းတို့၏ထင်ရှားသောပြင်ပအမှတ်အသားများရှိရမည်
တရားဝင်အသုံးပြုရန်အတွက်ရည်ရွယ်သည့်သံတမန်ရေးရာစာရွက်စာတမ်းများသို့မဟုတ်ဆောင်းပါးများအပါအဝင်ဖြစ်သည်။
၅။ သံတမန်ရေးရာတာဝန်ထမ်းဆောင်သူ၊
tus နှင့်သံတမန်အိတ်ဖြစ်သည့်အထုပ်အရေအတွက်ကိုလက်ခံသူမှအကာအကွယ်ပေးရမည်
မိမိအလုပ်ငန်းဆောင်တာများ၏စွမ်းဆောင်ရည်အတွက်ပြည်နယ်၊ သို့သော်ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာမကျေနပ်မှုကိုခံစားရမည်
မည်သည့်ပုံစံဖြင့်မိမိသိမ်းသိမ်းနိုင်သည်။

စာမျက်နှာ ၁၇၀

၁၅၄

IV။ သံတမန်ရေးရာကောင်စီဝန်ဆောင်ဆဲရေး

၆။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသို့မဟုတ်သာသနာပြုအဖွဲ့သည်သံတမန်ဆိုင်ရာရာထူးတာဝန်များကို သီးခြားသတ်မှတ်နိုင်သည်။ ထိုကဲ့သို့သောကိစ္စများတွင်
ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၅ ပါပြဌာန်းချက်များတွင်ပါ ဝင်သည့်ကိုယ်ခံစွမ်းအား မလွဲ၍ လည်းအကျိုးဝင်သည်
ထိုကဲ့သို့သောပို့ဆောင်သူတစ်ဦး ပေးပို့သူမှသံတမန်သံတမန်ပေးသောအခါဖော်ပြခဲ့တဲ့လျှောက်ထားရန်ငြိမ်းလိမ့်မည်
သူ့တာဝန်ခံအိတ်။
၇။ သံတမန်အိတ်တစ်စီးသည်ဆင်းသက်ရန်စီစဉ်ထားသောစီးပွားဖြစ်လေယာဉ်ပျံမှူးအားအပ်နှင်းနိုင်သည်
entry ကိုတစ်ခုလုပ်ပိုင်ခွင့်ဆိပ်ကမ်းမှာ။ သူကနံပါတ်ကိုညွှန်ပြတရားဝင်စာရွက်စာတမ်းနှင့်အတူပေးအပ်ခံရကြလိမ့်မည်
အိတ်ပါ ဝင်သည့်အထုပ်များပါသော်လည်းသို့သည့်သံတမန်ဆိုင်ရာစာပို့အဖြစ်မယူမှတ်ရ။ မားယွင်းမှု
တားဝယ်သံတမန်အိတ်ကိုသိမ်းယူရန်အဖွဲ့ဝင်များမှတစ်ဦး ကိုတိုက်ရိုက်နှင့်လွတ်လပ်စွာပေးပို့နိုင်သည်
လေယာဉ်၏ကပ္ပတိန်။

ဆောင်းပါး ၂၈

တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်တာဝန်များထမ်းဆောင်စဉ်ကာလအတွင်းမစ်ရှင်မှပေးဆောင်ရမည့်အခွန်အခများကိုကင်းလွတ်စေရမည်
အားလုံးအခွန်အခနှင့်အခွန်ကနေ။

ဆောင်းပါး ၂၉

သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး ၏ပုဂ္ဂိုလ်သည်ချိုးဖောက်ခြင်းမပြုရ။ သူသည်မည်သည့်ဖမ်းဆီးမှုပုံစံမျိုးနှင့်မျှမသက်ဆိုင်ပါ
သို့မဟုတ်ထိန်းသိမ်းခြင်း။ လက်ခံသည့်နိုင်ငံသည်သူ့ကိုလေးစားစွာဆက်ဆံပြီးသင့်လျော်သောအဆင့်များကိုလုပ်ဆောင်ရမည်
မိမိ၏လူ့ကိုလွတ်လပ်ခွင့်နှင့်ဂုဏ်သိက္ခာကိုတိုက်ခိုက်ခြင်းမှကာကွယ်ရန်။

ဆောင်းပါး ၃၀

၁။ သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး ၏ပုဂ္ဂလိကနေနှင့်သည်တူညီသောချိုးဖောက်မှုနှင့်ကာကွယ်မှုကိုခံစားရမည်
မစ်ရှင်၏ဂုဏ်အဖြစ်။

၂။ စာတမ်းများ၊ စာပေးစာယူနှင့်ပုဒ်မ ၃၁၊ အပိုဒ် ၃ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အမူ၊
erty. ထိုနည်းတူကျူးလွန်မှုကိုခံစားရလိမ့်မည်။

ဆောင်းပါး ၃၁

၁။ သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး သည်လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုခံစားရမည်။
သူသည်ပြည်သူနှင့်အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်ရှိသည်။

(က) လက်ခံရရှိသည့်ပိုင်နက်၏၊တစ်ခုလုံးအတွင်းတည်ရှိသောပုဂ္ဂလိကမရွေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်သောအမှန်တကယ်အရေးယူဆောင်ရွက်မှု -
၎င်းသည်မစ်ရှင်၏ရည်ရွယ်ချက်အတွက်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံကိုယ်စား၎င်းအားကိုင်ဆောင်ထားခြင်းမရှိပါကပြည်နယ်။

(ခ) သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်အနေဖြင့်အုပ်ချုပ်သူအဖြစ်ပါ ဝင်သည့်ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ အရေးယူခြင်း၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှု၊ အမွေဆက်ခံသူသို့မဟုတ်အမွေဆက်ခံသူသည်ပုဂ္ဂလိကလူတစ်ဦး အနေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံကိုယ်စားသော်လည်းကောင်း။

(ဂ) သံတမန်ရေးရာမှကျင့်သုံးသောမည်သည့်ပရော်ဖက်ရှင်သို့မဟုတ်စီးပွားဖြစ်လုပ်ဆောင်မှုနှင့်မဆိုင်သက်ဆိုင်သည်
မိမိအတာဝန်ရှိသူတို့ ကလုပ်ငန်းဆောင်တာအပြင်ဘက်လက်ခံရရှိပြည်နယ်အတွက်အေးဂျင့်။

၂။ သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ယောက်သည်သက်သေအဖြစ်သက်သေမပြုရ။

၃။ သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်နှင့်စပ်လျဉ်း။ အမှုများ မလွဲ၍ မည်သည့်အရေးယူအာဏာခံစာမှမပြုလုပ်ရ
ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ ၏ ပုဒ်မ ၃ (က)၊ (ခ) နှင့် (ဂ) အရလတ်
သူနှင့်သူ၏နေထိုင်ခွင့်ကိုချိုးဖောက်ခြင်းမရှိဘဲသက်ဆိုင်သည့်ဆောင်ရွက်မှုများကိုပြုလုပ်နိုင်သည်
dence။

၄။ လက်ခံသောနိုင်ငံ၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှသံတမန်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး ၏ကင်းလွတ်ခွင့်မရှိပါ
ပေးပို့သောပြည်နယ်၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကနေသူ့ကိုကင်းလွတ်ခွင့်။

ဆောင်းပါး ၃၂

၁။ သံတမန်ရေးရာအေးဂျင့်များ၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်ခံစားခွင့်ရှိသူများ
ပုဒ်မ ၃၇ အရပေးပို့သည့်နိုင်ငံကပြန်လည်ရုပ်သိမ်းနိုင်သည်။

၂. စွန့်လွှတ်အစဉ်အမြဲ Express ကိုရမည်ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ ၁၇၁

သံတမန်ဆက်ဆံရေးအပေါ်ကွန်ပင်းရှင်း

155

၃။ သံတမန်ရေးရာအေးဂျင့်တစ်ဦး မသော်လည်းကောင်း၊
ပုဒ်မ ၃၇ အရတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်သည်တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုမထားသိမ်းနိုင်စေရ
ကျောင်းအုပ်ကြီးတောင်းဆိုချက်နှင့်တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်သည့်မည်သည့်တန်ပြန်တောင်းဆိုမှုကိုမဆိုလေးစားခြင်း။

၄. အရပ်ဘက်သို့မဟုတ်အုပ်ချုပ်ရေးတရားစွဲဆိုမှုနှင့်ပတ်သက်။ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကနေကိုယ်ခံစွမ်းအား၏ကင်းလွတ်ခွင့်ရကြလိမ့်မည်
တရားစီရင်ချက်၏စီရင်ချက်ကိုလေးစားလိုက်နာခြင်းမှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုစွန့်လွှတ်ရန်ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပါ
သီးခြားစွန့်လွှတ်လိုအပ်သောဖြစ်ရလိမ့်မည်။

ဆောင်းပါး ၃၃

၁။ ဤဆောင်းပါး၏စာပိုဒ် ၃ ပါပြဌာန်းချက်များကိုသံသယရှိသောသံတမန်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး သည်လေးစားမှုရှိရမည်

ဝေဖန်ခံရမှုပြိုင်နက်တွင် အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ မူများသည် လူမှုစုလုံး ပြုprovisions နှင့်ချက်များမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ရှိသည်။

၂။ ဤဆောင်းပါးအပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောကင်းလွတ်ခွင့်သည်ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများနှင့်လည်းသက်ဆိုင်သည်။ သံတမန်ရေးရာအေးဂျင့်တစ်ဦး တည်း၏အလုပ်ခန့်ထားသူသည်အခြေအနေတွင် -

(က) သူတို့သည်နိုင်ငံသားမဟုတ်သူသို့မဟုတ်လက်ခံသည့်နိုင်ငံတွင်အမြဲတမ်းနေထိုင်လျက်ရှိသည်၊ နှင့်

Translating...

(ခ) ၎င်းတို့သည်လူမှုရေးလုံခြုံမှုပြprovisionsဇာန်ချက်များပါ ဝ င်သည်။

ပြည်နယ်သို့မဟုတ်တတိယပြည်နယ် ing။

၃။ ပုဒ်မပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရလူပုဂ္ဂိုလ်များကိုအလုပ်ခန့်ထားသည့်သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်၊
ဤပုဒ်မ ၂ သည်လူမှုဖူလုံရေးဆိုင်ရာပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုလိုက်နာရမည်
လက်ခံရရှိပြည့်နယ်အလုပ်ရှင်အပေါ်ချမှတ်ထားသည်။

၎င်းကြောင့်ဆေးဝါးအခွင့်နှင့် တွင်စော်ပြထားသောကင်းလွတ်ခွင့်သည်မိမိဆန္ဒအလျောက်တားမြစ်ခြင်းမပြုရန် လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏လူမှုဖူလုံရေးစနစ်တွင်ပါဝင်မှုသည်ထိုသို့သောပိုင်မှုကိုထောက်ပံ့ပေးသည်ဟု ကြောင်းပြန်ဆိုနိုင်ပါသည်။

၅။ ဤဆောင်းပါး၏ပြုစုမှုများသည်နှစ်ဦးနှစ်ဖက်သို့မဟုတ်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူညီမှုများနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိစေရန် ယခင်ကောက်ယူခဲ့သောလူမှုဖူလုံရေးကုန်ခံစားခြင်းနှင့်ထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီချက်များ၏နိဂုံးချုပ်ကိရ်တားဆီးနိုင် အရာကပ်မှာ။

ဆောင်းပါး ၃၄

သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးသည်အခွန်အခများမှကင်းလွတ်ရမည်
သို့မဟုတ်မြူနီစီပယ်မှလွဲ။

(က) ကုန်စည်နှင့် ဝန်ဆောင်မှုများ၏ဈေးနှုန်းတွင်ပုံမှန်အားဖြင့်ထည့်သွင်းထားသည့်သွယ်ဝိုက်အခွန်အခများ

(ခ) လက်ခံရရှိသူ၏ပိုင်နက်တွင်တည်ရှိသည့်ပုဂ္ဂလိကမရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများအပေါ်အခွန်အခများ သူသည်ပေးပို့သောနိုင်ငံကယ်စားတာဝန်ခံ၏ရည်ရွယ်ချက်အတွက်သိမ်းဆည်းထားခြင်းမရှိပါက၊

(ဂ) လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်မှကောက်ခံသည့်အမွေ၊
ပုဒ်မ ၃၉၊ အပိုဒ် ၄၊

(ဃအဆိုပါလက်ခံရရှိပြည်နယ်နှင့်မြို့တော်အခွန်အတွက်၎င်း၏အရင်းအမြစ်ရှိခြင်း၊) အခွန်အခနှင့်ပုဂ္ဂလိကဝင်ငွေအပေါ်အခွန်လက်ခံသည့်ပြည်နယ်ရှိစီးပွားဖြစ်လုပ်ငန်းများ၌ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊

(င) ဝန်ဆောင်မှုအတွက်ပေးဆောင်ခ။

(၂) မှတ်ပုံတင်ရေး၊ တရားရုံးသို့မဟုတ်စံချိန်ကြေး၊ ပေါင်နှံအခွန်အခနှင့်တံဆိပ်ခေါင်းခွန်၊ immov- မှလေးစားမှုနှင့်အတူ အပိုဆောင်း 23 ဧပြီဌာနချက်မှဘာသာရပ်နိုင်ငံပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှု။

ဆောင်းပါး ၃၅

လက်ခံဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ တစ်ဖက်က ကိုယ်စားလှယ်များကို ကိုယ်စားလှယ်ချုပ်ကိုင်တာ နဲ့ ဆောင်ရွက်တာလုံးမှ ပြည်သူလူထုအားလုံးမှ ကင်းလွတ်စေရမည်။ မည်သည့်အရာမဆို နဲ့ ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။ စစ်ရေးပိုင်းမှများနှင့် billeting ။

စာမျက်နှာ ၁၇၂

156

IV။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

ဆောင်းပါး ၃၆

၁။ လက်ခံရရှိသည့်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအခြေပြုအဖွဲ့အစည်းများနှင့်အညီဆောင်ရွက်ရမည် -
အကောင်အထည်ဖော်ရေးအဖွဲ့အစည်းများမှကင်းလွတ်ခွင့်ပြုခြင်း
သို့လောင်ခြင်း။ သယံဆောင်ခြင်းနှင့်အလားတူ ဝန်ဆောင်မှုများအတွက် -

(က) မစ်ရှင်၏တရားဝင်အသုံးပြုရန်ဆောင်းပါးများ၊

(ခ) သံတမန်ကိစ္စစားလှယ်သို့မဟုတ်သူ၏မိသားစု ၀ င်များပါ ၀ င်သောပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာအသုံးပြုမှုအတွက်ဆောင်းပါးများ သူ၏တည်ထောင်ခြင်းအတွက်ရည်ရွယ်သည်ဆောင်းပါးများအပါအဝင်သူ၏အိမ်ထောင်စုများအကြောင်း။

၂။ သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး၊ အီပိုဂျီလ်ရေးအိတ်များကိုစစ်ဆေးခြင်းမူကင်းလွတ်ရမည်
 ဖော်ပြထားသောကင်းလွတ်ခွင့်များမပါဝင်သောဆေးဝါးများပါဝင်သည့်ဟုယူဆရန်အရေးကြီးသောအကြောင်းပြချက်ဖြစ်သည်။
 ဤဆေးဝါးအပိုင်း၊ သို့မဟုတ်တင်သွင်းခြင်းသို့မဟုတ်တင်ပို့ခြင်းအားပဒေအကြောင်းဖြစ်ထားသည့်ဆေးဝါးမူများ၊
 လက်ခံရန်ပြည်နယ်၏ quarantine စည်းမျဉ်းများအကျဉ်းချုပ်သည်။ ထိုသို့စစ်ဆေးခြင်းကိုလွတ်ရမည်။
 သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်သို့မဟုတ်သူ၏အခွင့်အာဏာရှိသောကင်းလွတ်လုပ်ငန်းများကိုပြုသည်။

ဆောင်းပါး ၃၇

၁။ သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး၏အိမ်သို့အိမ်သားများအဖြစ်ပါဝင်သောသူတို့သည်အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ပါက၊ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားမဟုတ်ပါ။ ဆောင်းပါး ၂၉ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များကိုခံစားရမည် သို့ ၃၆ ။

၄. မစ်ရေ၏အုပ်ချုပ်နေမှုနှင့်ညီညွတ်သော နှစ်စဉ်များ၊ အဖွဲ့ဝင်များနှင့်အတူ
၄.၄.၃ တို့သည်သင်္ချာဆိုင်ရာအဖွဲ့၏စာတမ်းများ၏အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သည့်ငွေကို၏ခံသာဓမ္မများသည်ငွေခံသာမဟုတ်သူဖြစ်ပါက၊
ကပ်မစ်ရေသည်ပြည်သူ့အကြံအစည်ကိုရရှိနိုင်စွမ်း၊ ဆောင်ပေးမှုများကိုစိတ်ဖြာပြောသည့်အထူးအခွင့်အရေးများနှင့်ကိုယ်စွမ်းအားများကိုခံစားပါ။
ပဉ္စမ ၃၅. လက်ခံရရှိပြည့်နည်း၏အုပ်ချုပ်မှုနှင့်အုပ်ချုပ်မှု(ရေတံစာခံနိုင်စွမ်းနှင့်ငွေကနပ်ပါးများအားအားလုံး)
၂၉ နှင့် ၃၀. အတိုင်း တွင်ပြဌာန်းသည့်အချက်များသည်ငွေကိုအမြဲအမြဲပြုလုပ်ပေးလျက်ရှိမှုများသည်ဆိုင်ခြင်းမရှိစေရ
ထက်စာများ၊ ဆောင်ပေးမှုများစေလျှည်း။ ပဉ္စမ ၃၆. အပိုင်း တွင်ဖော်ပြထားသည့်အခွင့်ထူးများကိုလည်းခံစားရမည်
ပထမ ၃၇. ဆုံးတွင်အစီအစဉ်အတိုင်းမဟုတ်သင့်။

၁။ နိုင်ငံသားမဟုတ်သူ သို့မဟုတ် အမြဲတမ်းနေထိုင်သောမရင်၏၊ ဝန်ထမ်း နှင့် နယ်စပ်များ၊ လက်ခံရရှိသောပြည်နယ်သို့သင့်၏၏က ဝန်ထမ်းအတွင်းဆောင်ရွက်သောအပြုအမူများနှင့် ပတ်သက်၍ ကင်းလွတ်ခွင့်ကိုခံစားရမည့် အလုပ်အကိုင်အရရှိသောချီးမြှင့်ငွေအပေါ်အခွန်အခများနှင့်အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်များ၊ ဆောင်ပေး 33 တပ်ပါရှိသောကင်းလွတ်ခွင့်၊

၄။ မစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်၏ပုဂ္ဂလိက နှင့်ဝန်ထမ်းများသည်သူတို့သည်နိုင်ငံသားမဟုတ်လျှင်အမြဲတမ်းတာဝန်ယူရမည်
သက်ရှိရရှိသည်ပြည်နယ်တစ်ခုတည်းရှိသူသည်သူတို့အချင်းချင်းဖြစ်နေအေးမြအေးချမ်းအခွင့်အလမ်းလွတ်တင့်ရှိသည်
သက်ရှိအလုပ်အကိုင်အကျောင်းရင်း၊ အခြားအလုပ်အကိုင်အချင်းချင်းအချင်းချင်းများနှင့်လွတ်တင့်အချင်းချင်းကိုသာစားခွင့်ရှိသည်
လက်ရှိရရှိပြည်နယ်တစ်ခုတည်းအတိုင်းအတာ၊ သို့သော်လက်ခံသည်နိုင်ငံသားသည်ဇီဝတရားစိုးမူမှုကိုလက်ခံရမည်။
အဆိုပါစွမ်းဆောင်ရည်နှင့်အတူအတားအဆီးမရှိဘဲဖြစ်နိုင်သည့်အခွင့်အလမ်းအပိုရှိလ်များကော် tun
မစ်ရှင်၏လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုများ။

ဆောင်းပါး ၃၈

၁. အပိုဆောင်းအခွင့်အရေးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားလက်ခံရရှိသူကွန်ပြူဒ်ပါသည်အဖြစ်မယူ။
ပြည်နယ်၊ ထိုပြည်နယ်၏နှင့်သားဦးမဟုတ်အမြဲတမ်းနေထိုင်သူတို့ ဦး သတ်တစ်နေရာအကွာပြည်သားစားရမည်
လေ့ကျင့်နိုင်စွာလုပ်ဆောင်ကောင်းစား ဝ လုပ်ရရှိများနှင့်လုပ်လျှင်၊ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့်လွတ်ဆွတ်ခွင့်၊
မိမိအပိုင်ဆိုင်သူကိုမဟုတ်။

၂။ မစ်ရှင်၏ ဝန်ထမ်းများနှင့်နိုင်ငံသားသို့မဟုတ်ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်တွင်အမြဲတမ်းနေထိုင်သူသည်အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုင်ဆံစွမ်းအားကိုအတိုင်းအတာတစ်ခုအထိသာခံစားရမည် လက်ခံရရှိပြသနယ်ကမ်းခံခဲ့ရသည်။ သို့သော်လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သည်ငင်း၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးရမည်

လုပ်ဆောင်ချက်များ၏လုပ်ဆောင်မှုကိုမလိုအပ်ဘဲ ဝ င်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမပြုရမိစွဲရင်၏။

ဆောင်းပါး ၃၉

၁။ အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားခံစားခွင့်ရှိသူတိုင်းသည်သူရရှိသောအချိန်ကတည်းကခံစားခွင့်ရှိသည့်သူ၏ရာထူးကိုဆက်လက်ရယူရန်အတွက်လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏နယ်မြေထဲသို့ ဝ င်သည်။

စာမျက်နှာ ၁၇၃

သံတမန်ဆက်ဆံရေးအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၁၅၇

မိမိခန့်အပ်မှုကိုခိုင်ငံခြားရေး ဝ န်ကြီးဌာနသို့အကြောင်းကြားစာသို့မဟုတ် ထိုအချိန်မှစ၍ သဘောတူနိုင်သည့်အတိုင်းအခြားဝန်ကြီးဌာန။

၂။ အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များခံစားခွင့်ရှိသူတစ်ဦး ၏လုပ်ဆောင်မှုများအဆုံးသတ်သောအခါ၊ ထိုကဲ့သို့သောအခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများသည်သူသည်တိုင်းပြည်မှထွက်ခွာသွားသည့်အချိန်တွင်ရပ်တန့်သွားလိမ့်မည် ကျိုးကြောင်းဆီလျော်သောအချိန်ကာလကုန်ဆုံးသောအခါ၎င်းသည်အမှုပွဲပင်ဆက်လက်တည်ရှိနေလိမ့်မည် လက်နက်ကိုင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ကသူ၏စစ်ရေးလေ့ကျင့်ခန်းအတွက်လုပ်ဆောင်သောလုပ်ရပ်များမှလေးစားမှုနှင့်အတူ မိမိရင်အဖွဲ့ ဝ င်အဖြစ်တာ ဝ န်ထမ်းဆောင်နေစဉ်ကိုယ်ခံစွမ်းအားဆက်လက်တည်တံ့မည်။

၃။ မိမိရင်အဖွဲ့ ဝ င်တစ်ဦး သေဆုံးလျှင်သူမိသားစု ဝ င်များအနေဖြင့်ဆက်လက်တည်ရှိရမည် ကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှုသက်တမ်းကုန်ဆုံးသည်အထိသူတို့ရရှိထားသောအခွင့်အရေးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများကိုခံစားရန် တိုင်းပြည်စွန့်ခွာရန်ရသောကာလ။

၄။ မိမိရင်အဖွဲ့ ဝ င်တစ်ဦး သေဆုံးလျှင်၊ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်သူ၏မိသားစုဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သည့်သူ၏မိသားစုဝင်တစ်ဦး၊ မည်သည့် မလ္လိက ကျန်သုသည်ရှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းအားပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရန်နိုင်ငံတော်ကခွင့်ပြုရမည် သို့သော်ဆုံးရှုံးမှုတွင်ပစ္စုပ္ပန်တားမြစ်ထားသည့်တိုင်းပြည်အတွင်းရှိပစ္စည်းများကိုပိုင်ဆိုင်သည်။ အမိမိရင်အဖွဲ့ အမှုဆက်ခံခြင်းနှင့်အမှုဆက်ခံခြင်းများရှိသည့်ရှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများကိုမပေးရ လက်ခံသည့်နယ်သည်မိမိရင်အဖွဲ့ ဝ င်တစ်ဦး အဖြစ်ကွယ်လွန်သူ၏တည်ရှိမှုကြောင့်သာဖြစ်သည် သို့မဟုတ်မိမိရင်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ၏မိသားစုဝင်တစ်ဦး အဖြစ်။

ဆောင်းပါး ၄၀

၁။ သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး သည်ခွင့်ပြုခဲ့သည့်တတိယနိုင်ငံ၏နယ်မြေကိုဖြတ်သန်းသွားသည်ဖြစ်စေ၊ ၎င်း၏စာလိုအပ်ပါကသူသည်သို့မဟုတ်သူ၏ရာထူးသို့ပြန်နေစဉ်၎င်းအားနိုင်ငံကူးလက်မှတ်စီစာ၊ သို့မဟုတ်မိမိတိုင်းပြည်သို့ပြန်ရာကဲ့သို့အခါတတိယနိုင်ငံကသူ့ကိုကျူးလွန်မှုနှင့်အခြားအရာများကိုပေးလိမ့်မည် မိမိအကူးအပြောင်းသို့မဟုတ်ပြန်လာသောရာစေရန်လိုအပ်နိုင်ပါသည်အဖြစ်အဖြစ်ကိုယ်ခံစွမ်းအား။ အလားတူအမှု၌သက်ဆိုင်ရလိမ့်မည် သူ၏မိသားစုဝင်များသည်သံတမန်ရေနှင့်တွဲဖက်နေသောအခွင့်ထူးများသို့မဟုတ်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများခံစားခြင်း အေဂျင်၊ ဒါမှမဟုတ်သူ့ကို join ဖို့ဒါမှမဟုတ်သူတို့ရဲတိုင်းပြည်ပြန်သွားဖို့သီးခြားစီခရီးသွားလာ။

၂။ ကျဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောအခြေအနေများနှင့်တူညီသည့်အခြေအနေမျိုးတွင်တတိယနိုင်ငံများသည် - မိမိရင်၏အချုပ်အခြာနေထိုင်နည်းပညာပိုင်းဆိုင်ရာသို့မဟုတ် ဝ န်ထမ်း ဝ န်ထမ်းများ ဝ င်ရောက်ခြင်းကိုတားဆီးခြင်း၊ နှင့်၎င်းတို့၏မိသားစုဝင်များ၊ သူတို့ရန်နယ်မြေများမှတဆင့်။

၃။ တတိယနိုင်ငံများအနေဖြင့်တရားဝင်စာပေးစာယူနှင့်အခြားဆက်သွယ်ရေးဆိုင်ရာဆက်သွယ်မှုများကိုသဘောတူရမည် ကုဒ်သို့မဟုတ်စာတတ်ဖြင့်ရေးသားထားသောမက်ဆေ့ချ်များအပါအ ဝ င်အကူးအပြောင်း၊ လက်ခံရရှိပြည်နယ်၊ သူတို့ကနိုင်ငံကူးလက်မှတ်စီစာထုတ်ပေးသည့်သံတမန်ဆိုင်ရာစာပို့သူများကိုပေးရမည် ထိုကဲ့သို့သောစီစာလိုအပ်ပါကနှင့်အကူးအပြောင်းအတွက်သံတမန်အိတ်၊ တူညီတဲ့ကျိုးကျွန်ခြင်းနှင့်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး လက်ခံရရှိပြည်နယ်သဘောတူညီရန်ခံသည့်နောက်နေသည်။

၄။ ကျဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁၊ ၂ နှင့် ၃ အရတတိယနိုင်ငံများ၏တာဝန်ဝတ္တရားများသည်လည်းအကျိုးဝင်သည် သူတို့အားအပိုဒ်များတွင်အသီးသီးဖော်ပြထားသောပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်တရားဝင်ဆက်သွယ်ရေးနှင့် Diplo- အဘယ်သူ၏တတိယပြည်နယ်၏ပိုင်နက်ထဲမှာ အင်အားကြီး majeure ကြောင့်ဖြစ်ခြင်း matic အိတ် ။

ဆောင်းပါး ၄၁

၁။ ၄-တို့၏အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများကိုထိခိုက်နစ်နာစေခြင်းမရှိဘဲ၊ ခံစားသူများအားလုံး၏တာဝန်ဖြစ်သည် လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ပစ္စည်းများနှင့်ပစ္စည်းများကိုလေးစားရန်အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များ၊ သူတို့လည်း ထိုနိုင်ငံ၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝ င်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမပြုရ။

၂။ လက်ခံသည့်ပြည်နယ်နှင့်သက်ဆိုင်သည့်လုပ်ငန်းအားလုံးသည်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံမှတာဝန်ရှိသည် လက်ခံရရှိသောနိုင်ငံ၏နိုင်ငံခြားရေး ဝ န်ကြီးဌာနနှင့်ဖြစ်စေ၊ သဘောတူနိုင်သည့်အတိုင်းအခြားဝန်ကြီးဌာန။

၃။ မိမိရင်၏ ဝ န်ဆောင်မှုကိုလုပ်ငန်းနှင့်မကိုက်ညီသောမည်သည့်နည်းနှင့်မျှအသုံးမပြုရ။ ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ပစ္စည်းရင်းသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာအထွေထွေ၏အခြားစည်းမျဉ်းများကပြဌာန်းအဖြစ်မိမိရင်၏တာဝန်များ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံနှင့်လက်ခံသည့်ပြည်နယ်ကြားရှိပြုချက်များကြီးကြပ်ထားသောသဘောတူညီချက်များအားဖြင့်ပေးသောသို့မဟုတ်

စာမျက်နှာ ၁၇၄

၁၅၈

IV ။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

ဆောင်းပါး ၄၂

သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ယောက်သည်လက်ခံရရှိသောပြည်နယ်တွင်ကိုယ်ပိုင်အကျိုးအမြတ်အတွက်မည်သည့်ပညာရှင်ကိုမျှမပြုလုပ်ရပါ သို့မဟုတ်စီးပွားဖြစ်လုပ်ရှားမှု။

ဆောင်းပါး ၄၃

သံတမန်အေဂျင်များ၏ function ကိုတစ်ဦးအဆုံးမကြွလာ အကြား Alia : (က) ပေးပို့သည့်နိုင်ငံမှလက်ခံသူအားအကြောင်းကြားစာတွင်၊၂၈၂၈၀၀၀၏လုပ်ဆောင်ချက် matic အေဂျင်အဆုံးသတ်ပြီး (ခ) လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံကပေးပို့သည့်နိုင်ငံသို့အကြောင်းကြားစာအရ၊ ပုဒ်မ ၉၊ ဇယား ၂ တွင်သံတမန်ကိုယ်စားလှယ်ကိုမိမိရင်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်အသိအမှတ်ပြုရန်ငြင်းဆန်သည်။

ဆောင်းပါး ၄၄

လက်ခံသည့်နိုင်ငံသည်လက်နက်ကိုင်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည့်တိုင်၎င်းအားထောက်ပံ့ရန်ပစ္စည်းကိရိယာများကိုပေးရမည်

၁၂ နိုင်ငံသားဖြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း။ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများချမှတ်၍ သို့သော်ဆန့်ကျင်ဘက်သို့လွတ်တမ်းရမ်းများမရရှိရန်အတွက် အစွဲအခံအားလုံးအားလုံးတစ်စုံတစ်ရာဖြစ်သည့်မိသားစုများက အဖွဲ့ဝင်များ။

Translating...

စာမျက်နှာ ၁၇၆

160

IV။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စီဝန်ဆက်ဆံရေး

အောက်ပါအတိုင်း သဘောတူညီခဲ့ကြသည်-

ဆောင်းပါး ၁

ပစ္စုပ္ပန်ပရိတိကော၏ရည်ရွယ်ချက်အတွက်“ မစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်များ” ဟူသောအသုံးအနှုန်းသည်ရိုရမည် ပုဒ်မ ၁၊ အပိုဒ်ခွဲ (ခ) တွင်ဖော်ပြထားသည့်အဓိပ္ပာယ် ဟု” ၏ဦး ခေါင်း” ဖြစ်သည် မစ်ရှင်နှင့်မစ်ရှင်၏ဝန်ထမ်းများ။”

ဆောင်းပါး II

မစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်များသည်လက်ခံသည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားမဟုတ်သူများနှင့်၎င်းတို့၏မိသားစု ဝင်များဖြစ်သည်။ လိမ်လည်မှုများသည်၎င်းတို့၏အိမ်ထောင်စု၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်ပြီးလက်ခံသည့်ပဒေ၏လုပ်ဆောင်ချက်ကြောင့်သာမဟုတ်ပါ ပြည်နယ်၊ ထိုပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားဆည်းပူး။

ဆောင်းပါး ၃

ပစ္စုပ္ပန်ပရိတိကောသည်အသင်း ဝင်နိုင်ငံများဖြစ်လာနိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးကလက်မှတ်ရေးထိုးရန်နှင့်လွှတ်ရမည် အောက်ပါအတိုင်းကွန်ဗင်းရှင်း - အောက်တိုဘာလ ၃၁ ရက် ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ သြစတြေးလားနိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနနှင့် ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်သည့် နောက်ပိုင်း ၁၉၆၂ မတ် ၃၁ အထိနယူးယောက်ရှိကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ်တွင်ဖြစ်သည်။

ဆောင်းပါး IV

ပစ္စုပ္ပန် protocol ကိုအတည်ပြုရန်ဘာသာရပ်ဖြစ်ပါသည်။ အတည်ပြုလက်မှတ်ကိုအပ်နှံရမည် ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်း

ဆောင်းပါး V

ပစ္စုပ္ပန်ပရိတိကောသည်ပါတီများဖြစ်လာနိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးမှဝင်ရောက်ခွင့်အတွက်ပွင့်လင်းမြင်သာမှုရှိရမည် ကွန်ဗင်းရှင်းကို ဝင်ရောက်မှုဆိုင်ရာစာချုပ်ကိုအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအပ်နှံရမည် ကုလသမဂ္ဂ။

ဆောင်းပါး ၆

၁။ ဤပရိတိကောသည်ကွန်ဗင်းရှင်းကဲ့သို့သောနေ့ (သို့မဟုတ်) ဝင်ရောက်ရမည် ခုတိယအတည်ပြုချက်လက်မှတ်ရေးထိုးသည့်နေ့နှင့်နောက်သုံးဆယ်မြောက်နေ့ ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်သဘောတူညီချက်စာချုပ်သည်မည်သည့်နေ့ရက်သည်မည်သည့်အချိန်တွင်မဆိုတည်ရှိသည်။
၂။ ဤပရိတိကောသည်အတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ် ဝင်ရောက်ပြီးသည့်နောက်ပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီအတွက် ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ နှင့်အညီ၊ အ protocol ကိုသုံးဆယ်နေ့အထိသို့ဝင်ရလိမ့်မည် ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်ကင်း၏အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသို့မဟုတ်၏လက်မှတ်၏သို့က်ပြီးနောက်။

ဆောင်းပါး ၇

ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်ပါတီများဖြစ်လာနိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးကိုအသိပေးအကြောင်းကြားရမည် ကွန်ဗင်းရှင်းသို့
(က) လက်ရှိစာချုပ်နှင့်လက်မှတ်ရေးထိုးထားသောစာချုပ်များလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း ဆောင်းပါး III, IV နှင့် V အညီ၊ ဝင်ရောက်;
(ခ) ပုဒ်မ ၆ အရလက်ရှိ protocol ကိုစတင်အာဏာတည်သည့်နေ့စွဲ။

ဆောင်းပါး ၈

တရုတ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ရုရှားနှင့်စပိန်စာချုပ်မျှတမျှတအားဖြင့်ဖြစ်သည်။
ish စာသားများသည်တည်သောအစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအပ်နှံရမည်။ အဘယ်သူသည်ဆောင်းပါး III ကိုရည်ညွှန်းအားလုံးပြည်နယ်များမှ၎င်းတို့၏မိတ္တူကူးယူပေးပို့လိမ့်မည်။
သက်သေအထောက်အထားအတွက်၊ သူတို့ရဲ့အားဖြင့်သူတို့ကိုမှတ်တမ်းဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့်ခံရ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ Plenipotentiaries သက်ဆိုင်ရာအစိုးရများ။
April ပြီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင်ဗီယင်နာတွင်တစ်ထောင်ကိုးရာခြောက်ဆယ်တစ်ခုကျူးလွန်ခဲ့သည်။

စာမျက်နှာ ၁၇၇

သံတမန်ဆက်ဆံရေး အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်း

၁၆၁

DiplomatC အပေါ် Vienna ConVentlon မှ 14. (ခ) Optional protoCol
DISputes ၏မသင်မနေရအခြေချမှုနှင့်ပတ်သက်သောဆက်စပ်မှု

၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင်ဗီယင်နာတွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်
အင်အားသုံးသို့ entry ကို: 24 April 1964
ကုလသမဂ္ဂ, စာချုပ်စီရို: , vol။ 500, p။ 241; reg။ မဟုတ်ဘူး 7312

ပစ္စုပ္ပန်ပရိတိကောနှင့်သံတမန်ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ပါဝင်သောနိုင်ငံများ
tions, ကုလသမဂ္ဂသို့လာခံကချမှတ် "ဟုအဆိုပါကွန်ဗင်းရှင်း," ကျင်းပအဖြစ်လျော့ရည်ညွှန်း
မတ်လ ၂ ရက်မှ ၁၉၆၁ ခုနှစ် 14 ပြီ ၁၄ ရက်အထိဗီယင်နာတွင်၊
သူတို့ရဲ့ဆန္ဒ ဖော်ပြ မဆိုအငြင်းပွားမှုနှင့်စပ်လျဉ်းသူတို့ကိုရည်မှတ်အားလုံးကိစ္စရပ်များအတွက်အားကိုးဖို့ aris-
ကွန်ဗင်းရှင်း၏အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူခြင်းသို့မဟုတ်အသုံးချခြင်းမှမဖြစ်မနေတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်သို့ဝင်ရောက်ခြင်း
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားမျှတတရားရုံး၊ အခြားဖြေရှင်းမှုပုံစံကိုသဘောမတူပါက
ကျိုးကြောင်းဆီလျော်တုံ့ကလအတွင်းပါတီများ၊
အောက်ပါအတိုင်း သဘောတူညီခဲ့ကြသည်-

ဆောင်းပါး ၁

ကုန်ပစ္စည်းရင်းနှီးငွေအိမ်ပေါ်တွင်ဆိုင်ချက်သို့မဟုတ်အသုံးပြုမှုမပေါ်ပေါက်လာသောအခြေအနေအထားသည်အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားမျှတမှုအိမ်အင်မနေရတရားစရင်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီရေတော့ဝယ်မှုဆိုင်ခွင့်စီမံခန့်ခွဲခြင်း
အခြေခံပစ္စည်းအတွက်မဆိုပါဘဲများကပစ္စည်းပုံစံတူကုန်ပစ္စည်းများကိုလွှဲပြောင်းပို့သွင်းခြင်းသည်

ဆောင်းပါး II

ပါတီတစ်ခုသည်ငွေ၏ထင်မြင်ချက်ကိုကြေငြာပြီးသည့်နောက်နှစ်လအကြာတွင်ပါတီများကသဘောတူညီချက်အရ
အခြားအခြေခံပစ္စည်းများဖြစ်သည့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးသို့မဟုတ်ဘုံသမားမီမြင်စီရင်ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။
ခုံရုံး။ အချိန်ကာလကုန်ဆုံးပြီးနောက်နှစ်ဖက်စလုံးမှအခြေခံပစ္စည်းများကိုတရားရုံးသို့တင်ပြနိုင်သည်။
လျှောက်လွှာတစ်ခု။

ဆောင်းပါး ၃

၁။ နှစ်လတာကာလအတွင်းနှစ်ဖက်စလုံးမှပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးလုပ်ထုံးလုပ်နည်းကိုလက်ခံရန်သဘောတူနိုင်သည်။
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားမျှတမှုတရားရုံးသို့မချဉ်းကပ်မီကုသမှု
။ ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးကော်မရှင်သည် A ကြံပြုချက်များတင်ပြပြီးသည့်နောက်ငါးလ A တွင်းပြုလုပ်ရမည်
ရက်ချိန်း။ အကယ်၍ ငွေ၏အကြံပြုချက်များကိုအခြေခံပစ္စည်းတွင်ပါဝင်သူများကနှစ်ဦးအတွင်းလက်ခံခြင်းမရှိပါက
သတ်မှတ်လွှတ်ပြီးလျှင်အနည်းငယ်အကြာမည်သည့်ပါတီကမျှအခြေခံပစ္စည်းတရားရုံးသို့ခေါ်ဆောင်လာနိုင်သည်။
လျှောက်လွှာ။

ဆောင်းပါး IV

နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာသိမ်းယူမှုနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပConvention ှာဌာနပါဝင်နိုင်ငံများ၊
ထိုအပြင်ပစ္စည်းပုံစံတူကောသည့်မည်သည့်အချိန်တွင်မဆိုသတိပြုစောင့်ရှောက်မှုများကိုတိုးချဲ့မည်ဟုကြေငြာလိုမည်
Optional Protocol ၏အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူမှုသို့မဟုတ်အသုံးပြုမှုမပေါ်ပေါက်လာသောအခြေအနေအထားနှင့် ပတ်သက်၍ ပြProtocol ှာနားချက်ကိုလက်ရှိ
နိုင်ငံသားရယူမှုနှင့်စပ်လျဉ်း။ ထိုသို့သောကြေငြာချက်များကိုအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအကြောင်းကြားရမည်
ကုလသမဂ္ဂ၏။

ဆောင်းပါး V

ပစ္စည်းပုံစံတူကောသည့်အသင်း ၀ င်နိုင်ငံများဖြစ်လာနိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးကလက်မှတ်ရေးထိုးရန်နှင့်လွှတ်ရမည်
အောက်ပါအတိုင်းကွန်ဗင်းရှင်း - အောက်တိုဘာလ ၃၁ ရက် ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဩစတြီးယားနိုင်ငံခြားရေး ၀ န်ကြီးကြီးနှင့် ၀ န်ကြီးချုပ်ဖြစ်သည့်
နောက်ပိုင်း ၁၉၆၂ မတ် ၃၁ အထိနယူးယောက်ရှိကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ်တွင်ဖြစ်သည်။

ဆောင်းပါး ၆

ပစ္စည်း protocol ကိုအတည်ပြုရန်ဘာသာရပ်ဖြစ်ပါသည်။ အတည်ပြုလက်မှတ်ကိုအပ်နှံရမည်
ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်း

စာမျက်နှာ ၁၇၈

၁၆၂ IV ။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

ဆောင်းပါး ၇

ပစ္စည်းပုံစံတူကောသည့်ပါတီများဖြစ်လာနိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးမှဝင်ရောက်ခွင့်အတွက်ပွင့်လင်းမြင်သာမှုရှိရမည်
ကွန်ဗင်းရှင်းကို ၀ င်ရောက်မှုဆိုင်ရာစာချုပ်ကိုအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအပ်နှံရမည်
ကုလသမဂ္ဂ။

ဆောင်းပါး ၈

၁။ ဤပစ္စည်းပုံစံတူကောသည့်ကွန်ဗင်းရှင်းကိုသို့သောနေ့ (သို့မဟုတ်) ၀ င်ရောက်ရမည်
ဒုတိယအတည်ပြုချက်လက်မှတ်ရေးထိုးသည့်နေ့နှင့်နောက်သုံးဆယ်မြောက်နေ့
ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်မည်သည့်နေ့တွင်မဆိုဤသဘောတူညီချက်ကိုအတည်ပြုသည်။
။ ဤပProtocol ှာဌာနပါဝင်နိုင်ငံများဟုတ် ၀ င်ရောက်ပြီးသည့်နောက်ပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီအတွက်
ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ နှင့်အညီ၊ အ protocol ကိုသုံးဆယ်နေ့အထိသင့်လျော်မည်
ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်ကင်း၏အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသို့မဟုတ်၏သို့ကိုပြီးနောက်။

ဆောင်းပါး IX

ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်ပါတီများဖြစ်လာနိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးကိုအသိပေးအကြောင်းကြားရမည်
ကွန်ဗင်းရှင်းသို့
(က) လက်ရှိစာချုပ်နှင့်လက်မှတ်ရေးထိုးထားသောစာချုပ်များလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း
ပုဒ်မ ၅၊ ၆၊ ၇ အရဝင်ရောက်ခွင့်၊
(ခ) ပစ္စည်း protocol ၏ပုဒ်မ IV နှင့်အညီထုတ်ပြန်ကြေညာချက်များ၊
(ဂ) အရပစ္စည်းပုံစံတူကောသည့်အာဏာသက်ရောက်မည့်နေ့နှင့်အညီ
ဆောင်းပါး ၈ ။

ဆောင်းပါး X

တရုတ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ရုရှားနှင့်စပိန်စာချုပ်မှုကြမ်း၏မူရင်းဖြစ်သည်။
ish စာသားများသည်တူညီသောအစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအပ်နှံရမည်။
အဘယ်သို့သည့်ဆောင်းပါး V အတွက်ရည်ညွှန်းပြည်နယ်များအားလုံးကိုငွေ၏မိတ္တူကူးယူပေးပို့လိုမည်
သက်သေအထောက်အထားအတွက်၊ သူတို့ရဲ့အားဖြင့်သူတို့ကိုမှတရားဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့်ခံရ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ Plenipotentiaries
သက်ဆိုင်ရာအစိုးရများ၊
April ပြီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင်ဗီယင်နာတွင်တစ်ထောင်ကိုးရာခြောက်ဆယ်တစ်ခုကျူးလွန်ခဲ့သည်။

ကောင်စစ်ဝန် Relions အပေါ် 15 Venna ConVentIon

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ 24 ပြီလ ၂၄ ရက်နေ့တွင်ဗီယင်နာတွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်
အင်အားသုံးသို့ entry ကို: 19 မတ်လ 1967
ကုလသမဂ္ဂ စာချုပ်စီးရီး: vol ။ 596, p ။ 261; reg ။ မဟုတ်ဘူး 8638

Convention ှာဌာနပါဝင်နိုင်ငံများ၊

ဖြစ်ခေါ်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးရှေးခေတ်ကာကတည်းကပြည်သူများအကြားထူထောင်ခဲ့ကြကြောင်း၊

စိတ်ထားနှင့်ပတ်သက်သောကုလသမဂ္ဂပစ္စည်းစာတမ်း၏ရည်ရွယ်ချက်များနှင့်အခြေခံ
နိုင်ငံများ၏အချုပ်အခြာအာဏာဆိုင်ရာတန်းတူညီမျှမှု၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့်
နိုင်ငံများအကြားချစ်ကြည်ရင်းနှီးသောဆက်ဆံရေး။

ကုလသမဂ္ဂသံတမန်ရေးရာလိင်ဆက်ဆံမှုနှင့်ကာကွယ်မှုဆိုင်ရာညီလာခံကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း
ဆက်ဆံရေးသည်လက်မှတ်ရေးထိုးရန်ဖွင့်လှစ်သောသံတမန်ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်းကိုအတည်ပြုခဲ့သည်
၁၈ April ပြီ ၁၉၆၁။

ယုံကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးအခွင့်အလမ်း Immunization အပေါ်ထားတဲ့အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာစည်းဝေး
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူနိုင်ငံများအကြားချစ်ကြည်ရင်းနှီးသောဆက်ဆံရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကိုအထောက်အကူပြုလိုမည်
မတူညီသောဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်လူမှုရေးစနစ်များ။

Translating...

စာမျက်နှာ ၁၇၉

ကောင်စစ်ဝန်ဆောင်ဆုံးရှုံးမှုအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၁၆၃

ထိုကဲ့သို့သောအခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်စွမ်းအား၏ရည်ရွယ်ချက်မှာတစ် ဦး ချင်းစီကိုအကျိုးပြုရန်မဟုတ်ဘဲအကျိုးခံစားရန်ဖြစ်သည်ကို သဘောပေါက်ကြောင်း
၎င်းတို့၏သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများကိုယ်စားကောင်စစ်ဝန်ရုံးများမှလုပ်ငန်းဆောင်တာများထိရောက်စွာလုပ်ဆောင်နိုင်မှုကိုသေချာစေရန်။

အတည်ပြု ဖလှယ်တမ်းနိုင်ငံတကာဥပဒေများ၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကိုကိစ္စရပ်များမဟုတ်အုပ်ချုပ်ဆက်လက်ပြုလုပ် express-
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဌာန်းချက်များကစည်းမျဉ်းသတ်မှတ် ly,

အောက်ပါအတိုင်း သဘောတူညီခဲ့ကြသည်-

အပိုဒ် ၁။ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်

၁။ ပConvention ညာဉ်၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်အောက်ပါစကားရပ်များသည်အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်စေရမည် -
သို့တို့ကိုပေးအပ်အောက်တွင်ဖော်ပြထားသော ing:

(က) "ကောင်စစ်ဝန်ရုံး" ဆိုသည်မှာကောင်စစ်ဝန်ချုပ်၊ ကောင်စစ်ဝန်၊ ဒုတိယကောင်စစ်ဝန်သို့မဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုဆိုသည်။

(ခ) "ကောင်စစ်ဝန်ရုံး" ဆိုသည်မှာကောင်စစ်ဝန်ကိုလေ့ကျင့်ရန်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးခန့်အပ်ထားသည့်နယ်မြေကိုဆိုသည်
လုပ်ဆောင်ချက်များကို;

(ဂ) "ကောင်စစ်ဝန်ရုံး" ဆိုသည်မှာထိုတာ ဝန်ကိုထမ်းဆောင်ရန်တာဝန်ရှိသူကိုဆိုသည်။

(ဃ) "ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိ" ချီအပ်နှင်းတစ်ကောင်စစ်ဝန် post ကို၏ဦးခေါင်းကိုအပါအဝင်မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဆိုလိုတယ်
ကောင်စစ်ဝန်၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများနှင့်အတူစွမ်းရည်;

(င) "ကောင်စစ်ဝန် ဝန်ထမ်း" ဆိုသည်မှာအုပ်ချုပ်ရေးနှင့်ပညာဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများတွင်အလုပ်ခန့်ထားသူကိုဆိုသည်။
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ဒုး

(ဆ) "ဝန်ဆောင်မှုဝန်ထမ်း၏အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက" ၏ပြည်တွင်းဝန်ဆောင်မှုအတွက်အလုပ်မဆိုလူတစ်ဦးကိုဆိုလိုသည်
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး;

(ဇ) "ထိုကောင်စစ်ဝန် post ကိုအဖွဲ့ဝင်များ" ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများ၊ ကောင်စစ်ဝန်ထမ်းများနှင့်ရှိသူကိုဆိုလိုပါတယ်
ဝန်ထမ်း ဝန်ထမ်းများ;

(ဈ) "ကောင်စစ်ဝန် ဝန်ထမ်းများ" ဆိုသည်မှာကောင်စစ်ဝန်အကြီးအကဲမဟုတ်သည့်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများကိုဆိုသည်။
lar post, ကောင်စစ်ဝန်ထမ်းများနှင့်ဝန်ဆောင်မှုဝန်ထမ်းအဖွဲ့ဝင်များ;

(ဉ) "ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်း" ဆိုသည်မှာပုဂ္ဂလိကတွင်းသီးသန့်အလုပ်ခန့်ထားသူကိုဆိုသည်
ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ၏ ဝန်ဆောင်မှု။

(ည) "ကောင်စစ်ဝန်ရုံး" ဆိုသည်မှာအဆောက်အ ဦး များသို့မဟုတ်အဆောက်အအုံ၏အစိတ်အပိုင်းများနှင့်မြေယာအထောက်အပံ့ကိုဆိုသည်
ပိုင်ဆိုင်မှုမည်သို့ပင်ရှိစေကာမူကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်သီးသန့်အသုံးပြုသည်။

(ဋ) "ကောင်စစ်ဝန်ဗော်ကွန်းတိုက်" အပေါ်ဌာနတစ်ခုတည်းများ၊ စာရွက်စာတမ်းများ၊ စာပေးစာယူ၊ စာအုပ်၊ ရုပ်ရှင်တို့ပါဝင်သည်၊
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏တပ်ခွေများနှင့်မှတ်ပုံတင်များ၊ အတွဲ cipher များနှင့်ကွန်များ၊ ကဒ်ညွှန်းကိန်းများနှင့်
မည်သည့်ပရိဘောဂမဆို၎င်းတို့ကိုကာကွယ်ရန်သို့မဟုတ်လုံခြုံစေရန်အတွက်ရည်ရွယ်သည်။

၂။ ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများသည်အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းဆိုင်ရာကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများနှင့်ဂုဏ်ထူးဆောင်ကွန်ဆာဗေးတစ်များဖြစ်ကြသည်။

sular အရာရှိများ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအခန်း (၂) ၏ပြprovisions ညွှန်းချက်များသည်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများနှင့်သက်ဆိုင်သည်
အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများကအခန်း ၃ ပါပြprovisions ညွှန်းချက်များသည်ဂုဏ်ထူးဆောင် ဦး ဆောင်သောကောင်စစ်ဝန်ရာထူးများကိုအုပ်ချုပ်သည်
ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများ။

၃။ နိုင်ငံသားဖြစ်သည့်အမြဲတမ်းကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝန်ထမ်းများ၏အခြေအနေ
လက်ခံသူပြည်နယ်၏နေထိုင်သူများကိုဤပConvention ညာဉ်၏အပိုဒ် ၇၁ ဖြင့်အုပ်ချုပ်သည်။

ယေဘုယျအားဖြင့်အခန်းမြဲကောင်စစ်ဝန် relations

အပိုဒ် ၁။ eTablShmen T နှင့် consular ဆက်ဆံရေး၏အထောက်အကူ

အပိုဒ် ၂။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးထူထောင်ခြင်း

၁။ နိုင်ငံများအကြားကောင်စစ်ဝန်ဆိုင်ရာဆက်ဆံရေးကိုနှစ် ဦး နှစ်ဖက်သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ပြုလုပ်သည်။

၂။ နှစ်နိုင်ငံအကြားသံတမန်ဆက်ဆံရေးထူထောင်ရန်ခွင့်ပြုချက်သည်ဆိုလိုသည်။
အကယ်၍ အတိအလင်းဖော်ပြခြင်းမရှိပါကကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုထူထောင်ရန်သဘောတူပါ။

၃။ သံတမန်ဆက်ဆံရေး၏ပြတ်တောက် မှုသည်ကောင်စစ်ဝန် ရုံးခွဲခြား နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိစေရ
ဆက်ဆံရေး။

၁၆၄

IV ။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

ဆောင်းပါး 3. ကောင်စစ်ဝန်လုပ်ဆောင်ချက်များကို၏လေ့ကျင့်ခန်း

Consular လုပ်ဆောင်ချက်များကို consular post များဖြင့်လေ့ကျင့်သည်။ ၎င်းတို့အားသံတမန်ရေးရာလွှဲများမှများဖြင့်လည်းကျင့်သုံးသည်။
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြwith ညွှန်းချက်များနှင့်အညီထားခြင်း။

အပိုဒ် ၄။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးတည်ထောင်ခြင်း

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏နယ်မြေ၌သာ၎င်းကိုတည်ထောင်နိုင်သည်
ပြည်နယ်၏သဘောတူညီချက်။

၂။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏တည်နေရာ၊ ၎င်း၏အမျိုးအစားနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုတည်ထောင်ရမည်
ပေးပို့သောပြည်နယ်ကလက်ခံရရှိပြည်နယ်၏ခွင့်ပြုချက်မှသာသာရပ်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၃။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏တည်နေရာ၊ ကောင်စီသို့မဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏နောက်ဆက်တွဲပြောင်းလဲမှုများ
ပေးပို့သည့်နိုင်ငံမှလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်သာပြုလုပ်နိုင်သည်။

၄။ လက်ခံရရှိသောပြည်နယ်၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုကောင်စစ်ဝန်ချုပ်သို့မဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကလုံအပ်သည်
၎င်းသည်ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသမှမဟုတ်သည့်အခြားဒေသတွင်ဒုတိယကောင်စစ်ဝန်ရုံးသို့မဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုဖွင့်လှစ်လိုသည်
ထူထောင်။

၅။ လက်ခံသည့်နိုင်ငံ၏ကြိုတင်အမြန်သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုဖွင့်လှစ်ရန်လိုအပ်သည်
အခြားနေရာများတွင်၎င်းအားထိုင်ခုံများနှင့်မတူပဲလက်ရှိကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ်ဖွဲ့စည်းခြင်း။

ဆောင်းပါး 5. Consular လုပ်ဆောင်ချက်များကို

ကောင်စစ်ဝန်လုပ်ငန်းဆောင်တာများပါဝင်သည်:

လူပုဂ္ဂိုလ်စာရင်းများနှင့်ဆက်သွယ်ရန်အတွက် အချက်အလက်များကို အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

(ခ) ကုသလ်စာရင်းစာရင်းများ၊ စီးပွားရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့်သိပ္ပံဆိုင်ရာဆက်သွယ်မှုများဖြင့် ပြီးတိုက်တက်ရေးကို တိုးမြှင့်ခြင်း၊ ပေးပို့သောနိုင်ငံနှင့်လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်အကြားနှင့်အခြားချစ်ကြည်ရေးဆက်ဆံရေးမြှင့်တင်ရန် ပConvention ညာဉ်ပါပြုပါးစွာများနှင့်အညီ၎င်းတို့အကြား။

(ဂ) စီးပွားရေး၊ စီးပွားရေးနှင့်ဆိုင်သောအခြေအနေများနှင့်ဖြစ်ပေါ်တိုက်မှုများအားတရားဝင်အခြေအနေများဖြင့်စစ်ဆေးခြင်း။ ယဉ်ကျေးမှုနှင့်သိပ္ပံနည်းကျလက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏သိပ္ပံဆိုင်ရာဘဝများ၊ နိုင်ငံတော်သို့ပေးပို့ခြင်းနှင့်စိတ်ဝင်စားသူများအားသတင်းအချက်အလက်ပေးခြင်း။

(ဃ) ကိုပေးပို့ခြင်းပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားများနှင့်ပြည်ဝင်ခွင့်ဗီဇာမပတ်သက်သည့်နိုင်ငံရေးသွားစာရွက်စာတမ်းများထုတ်ပေးသို့မဟုတ် ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသို့သွားလိုသူများအတွက်သင့်လျော်သောစာရွက်စာတမ်းများ။

(င) တစ် ဦး ချင်းစီနှင့်အဖွဲ့အစည်းအလိုက်နိုင်ငံသားများအားပေးပို့ခြင်းကိုကူညီခြင်းနှင့်ကူညီခြင်း ပြည်နယ်။

(စ) notary နှင့်အရပ်ဘက်မှတ်ပုံတင်အရာရှိအဖြစ်ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့်အလားတူစွမ်းဆောင်ရည်ရှိခြင်း အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာသဘောတရားအရအချို့သောလုပ်ဆောင်ချက်များသည်၎င်းတွင်ဆန့်ကျင်သောအရာမရှိပါ လက်ခံရရှိပြည်နယ်၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများ။

(ဆ) ၏ ကော်ပိုရိတ်နှင့်လုံးကိုတစ်ဦးချင်းစီနှင့်အလောင်းများကို နိုင်ငံသားများ၏အကျိုးစီးပွားကိုကာကွယ်စောင့်ရှောက်၊ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏ပိုင်ဆိုင်မှုအတွင်း ဆက်ခံ *moritis causa* ကိစ္စများတွင်ပြည်နယ်များပေးပို့ခြင်း - လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများနှင့်အတူလိုက်နာ။

(ဇ) လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများကချမှတ်ထားသည့်ကန့်သတ်ချက်များအတွင်းအကာအကွယ်ပေးရန် ၊ တ ပေးပို့သောနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်သည့်အရွယ်မရောက်သေးသူများနှင့်စွမ်းရည်အပြည့်အဝ မပြည့်စုံသောအခြားသူများ၏အကျိုးစီးပွား၊ အထူးသဖြင့်ထိုကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်ပတ်သက်။ မည်သည့်အုပ်စုမှသို့မဟုတ် Trusteeship လိုအပ်ပါတယ်ဘယ်မှာ၊

(ဈ) ကိုယ်စားပြုသည့်မဟုတ်လက်ခံသည့်နိုင်ငံတွင်ရရှိသည့်အလေ့အထနှင့်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုလိုက်နာရမည် ခုံရုံးများ၏ရေပမာကိစ္စပေးပို့သောပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားများအတွက်သင့်လျော်သောကိုယ်စားပြုမှုစီစဉ်ခြင်းနှင့် ရရှိသည့်ပြည်နယ်၏အခြားအာဏာပိုင်များကိုဥပဒေနှင့်အညီရယူရန် နှင့်လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏စည်းမျဉ်းများ၊ အခွင့်အရေးများကိုထိန်းသိမ်းဘိယာယီအစီအမံများနှင့် အကြောင်းပြချက်မရှိခြင်းသို့မဟုတ်အခြားအကြောင်းပြချက်များကြောင့်ထိုကဲ့သို့သောနိုင်ငံသားများမတတ်နိုင်သောကြောင့်နိုင်ငံသားများ၏အကျိုးစီးပွား အချိန်နှင့်တပြေးညီ၎င်းတို့၏အခွင့်အရေးများနှင့်အကျိုးစီးပွားများကိုကာကွယ်ရန်။

(ည) တရားရေးဆိုင်ရာနှင့်တရားမဝင်သောစာရွက်စာတမ်းများကိုထုတ်လွှင့်ခြင်း၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတရားစာချုပ်အရပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏တရားရုံးများအတွက်သက်သေယူရန်မစီစဉ်ခြင်း -

စာမျက်နှာ 181

ကောင်စစ်ဝန်ဆောင်ဆုံးရေးအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၁၆၅

ထိုကဲ့သို့သောအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတရားမရှိခြင်း၊ အခြားမည်သည့်သဟဇာတဖြစ်မှုကိုမဆိုပြောဆိုနိုင်သည့် လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများနှင့်အတူ။

(ဋ) ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းထဲမှာများအတွက်ထောက်ပံ့ကြီးကြပ်မှုနှင့်စစ်ဆေးရေး၏၊ လေ့ကျင့်ခန်းအခွင့်အရေးများ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်သည့်ရေယာဉ်များနှင့်လေယာဉ်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏အကြောင်းအရင်း ထိုနိုင်ငံတွင်မှတ်ပုံတင်ပြီးသုတေသီ၏အမှုထမ်းများနှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်ပုံတင်ခြင်း။

(ဌ) ပုဒ်မ ၅ (ကတွင်ဖော်ပြထားသောရေယာဉ်များနှင့်လေယာဉ်များအကူအညီများတိုးချဲ့၍ ဆောင်ပေး၏)၊ သဘောတရားများနှင့်အတူသဘောတရားစဉ်နှင့်ပတ်သက်သည့်ထုတ်ပြန်ချက်များကိုစစ်ဆေးခြင်း၊ သဘောတရားစာရွက်စာတမ်းများနှင့်လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏အာဏာပိုင်များ၏လုပ်ပိုင်ခွင့်ကိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိဘဲဆောင်ရွက်ခြင်း။ ခရီးစဉ်အတွင်းဖြစ်ပွားခဲ့သောမည်သည့်အဖြစ်အပျက်မျိုးကိုမဆိုစုံစမ်းစစ်ဆေးရန်နှင့်အငြင်းပွားမှုများကိုဖြေရှင်းရန် ဤအရာသည်ဥပဒေအရခွင့်ပြုထားသောကြောင့်သခင်၊ အရာရှိများနှင့်သဘောတရားများအကြားကြင်နာမှုရှိသည့် နှင့်ပေးပို့သည့်ပြည်နယ်၏စည်းမျဉ်းများ။

(ဍ) သောပေးပို့ခြင်းပြည်နယ်ကကောင်စစ်ဝန် post မှအပ်နှံသည့်အခြားလုပ်ငန်းဆောင်တာဖော်ပြေ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများကတားမြစ်ခြင်းသို့မဟုတ်ကန့်ကွက်ခြင်းမရှိသော လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ (သို့) နိုင်ငံတကာကြားသဘောတူညီချက်များတွင်ဖော်ပြထားသည့် ပြည်နယ်နှင့်လက်ခံရရှိပြည်နယ်ပေးပို့ခြင်း။

အပိုဒ် ၆။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ရုံးပြင်ပရှိကောင်စစ်ဝန်လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ခြင်း

ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိတစ်ဦး သည်အထူးအခြေအနေများတွင်လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနိုင်သည်။ မိမိအကောင်စစ်ဝန်ရုံးခန့်အပ်သည့်ဘက်သည်သူ၏လုပ်ဆောင်ချက်များကို *cise* ။

ပုဒ်မ ၇။ တတိယမြောက်ပြည်နယ်ရှိကောင်စစ်ဝန်လုပ်ငန်းများလုပ်ဆောင်ခြင်း

ပေးပို့သောနိုင်ငံသည်သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်များသို့အကြောင်းကြားပြီးနောက်တည်ထောင်ထားသောကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုအပ်နှံနိုင်သည် အခြားပြည်နယ်တစ်ခုတွင်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးတာဝန်များထမ်းဆောင်နေသောအထူးပြည်နယ်တစ်ခုတွင်၊ သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်များ၏တဦး တည်းအားဖြင့်ကန့်ကွက်။

အပိုဒ် ၈။ တတိယနိုင်ငံကိုယ်စားကိုယ်စားပြုကောင်စစ်ဝန်လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ခြင်း

လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသို့သင့်လျော်သောအကြောင်းကြားစာပေးပို့ပြီးလျှင်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသည် - လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံမှကန့်ကွက်ခြင်းမရှိပါက၊ တတိယပြည်နယ်။

ဆောင်းပါး ၉။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအကြီးအကဲများ

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲများကိုအတန်းအစား ၄ မျိုးခွဲခြားထားသည်

(က) ကောင်စစ်ဝန်ချုပ်၊

(ခ) ကောင်စစ်ဝန်များ။

(ဂ) ဒု - ကောင်စစ်ဝန်၊

(ဃ) ကောင်စစ်ဝန်အေးဂျင့်။

။ ။ ။ ဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ သည်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသောမည်သူမဆို၏အခွင့်အရေးကိုမည်သည့်နည်းနှင့်မျှမကန့်သတ်ပါ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအကြီးအကဲများမှအပအခြားကောင်စစ်ဝန်ရုံးအရာရှိများသတ်မှတ်ခြင်းကိုပြင်ဆင်ပါ။

အပိုဒ် ၁၀။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအကြီးအကဲများကိုခန့်အပ်ခြင်းနှင့်ဝန်ခံခြင်း

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအကြီးအကဲများကိုပေးပို့သည့်နိုင်ငံမှခန့်အပ်ပြီးထိုလေ့ကျင့်ခန်းသို့ ဝင်ရောက်သည့် လက်ခံရရှိပြည်နယ်အားဖြင့်၎င်းတို့၏လုပ်ဆောင်ချက်များကို၏။

။ ။ ပConvention ညာဉ်ပါပြုပါးစွာများနှင့်ချက်များနှင့်အညီခန့်အပ်မှုအတွက်နည်းလမ်းများနှင့် ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ ဦး ဆောင်းကို ဝင်ခွင့်အတွက်ဥပဒေများ၊ စည်းမျဉ်းများနှင့်အသုံးပြုမှုများကဆုံးဖြတ်သည် အသီးသီးပေးပို့သည့်ပြည်နယ်နှင့်လက်ခံရရှိပြည်နယ်၏။

စာမျက်နှာ ၁၈၂

၁၆၆

IV။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

Translating...

အပိုဒ် ၁၁။ ကောင်စစ်ဝန်ကော်မရှင်သို့မဟုတ်ခန့်အပ်မှုအကြောင်းကြားစာ

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲအားပေးပို့သည့်နိုင်ငံမှစာရွက်စာတမ်းပါရမည်
ကော်မရှင်သို့မဟုတ်အလားတူတူရိယာပုံစံ၊ ချိန်းဆိုမှုတစ်ခုစီအတွက်သု၏စွမ်းရည်ကိုအတည်ပြုခြင်း
အထွေထွေစည်းမျဉ်းအရသု၏နာမည်အပြည့်အစုံ၊ အမျိုးအစားနှင့်အတန်း၊ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့် the
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ထိုင်ခုံ။

။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်ကော်မရှင်သို့မဟုတ်အလားတူစာချုပ်စာတမ်းအား diplo မှတဆင့်ပေးပို့ရမည်။
သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်၏အုပ်ချုပ်ရေးနယ်နိမိတ်အတွင်းတွင်ရှိသောအစိုးရ၏သက်ဆိုင်မှုသို့မဟုတ်အခြားသင့်လျော်သောလမ်းကြောင်းတစ်ခု
ကောင်စစ်ဝန် post ကိုမိမိအလုပ်ဆောင်ချက်များကိုလေ့ကျင့်ဖို့ဖြစ်ပါတယ်။

၃။ လက်ခံသည့်နိုင်ငံကသဘောတူပါကပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်ကော်မရှင်သို့မဟုတ်အလားတူအစားထိုးနိုင်သည်
အပိုဆောင်းစာရွက်စာတမ်းများ၊ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသူ para-
ဤဆောင်းပါး၏ဇယား 1 ။

ဆောင်းပါး 12. *exequatur*

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲအားသု၏လုပ်ငန်းတာဝန်များအားခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ဆောင်ရွက်သည်
လက်ခံသည့်ပြည်နယ်မှ ဤခွင့်ပြုချက်ပုံစံကိုမည်သို့ပင်ဖြစ်စေ *exequatur* ဟုချေသည်။

။ *exequatur* ပေးရန်ငြင်းဆန်သောနိုင်ငံသည် ပေးပို့သည့်ပြည်နယ်အားပေးအပ်ရန်တာဝန် မရှိပါ။
ထိုကဲ့သို့သောငြင်းဆန်မှုအတွက်သားတို့။

ပုဒ်မ ၁၃ နှင့် ၁၅ ပါပြုprovisionsဥပဒေချက်များအရကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲသည် ဝ င်ခွင့်ရမည်မဟုတ်
သူကတစ် ဦး *exequatur* လက်ခံရရှိသည်အထိသည်သူ၏တာဝန်များကိုအပေါ်သို့။

အပိုဒ် ၁၃ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲများ၏ယာယီဝန်ခံချက်

အဆိုပါ *exequatur* ပို့ဆောင်ခြင်းဆိုင်ရာထား၊ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲတစ် ဦး ယာယီအပေါ်ဝန်ခံနိုင်ပါသည်
မိမိအလုပ်ငန်းဆောင်တာများ၏လေ့ကျင့်ခန်းမှလူမှုရေးအခြေခံ၊ ကြောင်းအမှုဦး၊ ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ပြဌာန်းချက်
လျှောက်ထားရမည်။

အပိုဒ် ၁၄။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အာဏာပိုင်များထံအကြောင်းကြားစာ

အဖြစ်မကြာမီကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲသည်သူ၏လေ့ကျင့်ခန်းမှပင်ယာယီဝန်ခံသည်အဖြစ်
လက်ခံသည့်ပြည်နယ်သည်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များကိုချက်ချင်းအကြောင်းကြားရမည်
ခရိုင်။ ကောင်စစ်ဝန်၏ ဦး ခေါင်းကိုဖွင့်ရန်လိုအပ်သောအစီအမံများကိုလည်းပြုလုပ်ရမည်
မိမိအရုံး၏တာဝန်များကိုဆောင်ရွက်ရန်နှင့်ပစ္စုပ္ပန်၏ပြုprovisionsဥပဒေချက်များ၏အကျိုးကျေးဇူးရှိသည်ဖို့ post
ကွန်ဗင်းရှင်း။

ပုဒ်မ ၁၅ - ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ ဦး ဆောင်မှုကိုယာယီလေ့ကျင့်ခြင်း

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ ဦး ခေါင်းသည်သူ၏တာဝန်များကိုထမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းသို့မဟုတ် ဦး စီးရာထူးကိုထမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းမရှိပါက
ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသည်လစ်လပ်နေပြီးတာဝန် ထမ်းဆောင်နေသူသည်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ခေါင်းဆောင်အဖြစ်ယာယီဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

။ တာဝန် ထမ်းဆောင်နေသည်ရာထူး၏အမည်အပြည့်အစုံကိုသံတမန်အဖွဲ့မှအသိပေးအကြောင်းကြားရမည်
ပေးပို့သောနိုင်ငံသို့မဟုတ်သို့မဟုတ်။ ထိုနိုင်ငံသည်လက်ခံသည့်နိုင်ငံသို့ထိုကဲ့သို့သောမစ်ရှင်မရှိလျှင်အကြီးအကဲ၏ခေါင်းဆောင်ကဆောင်ရွက်သည်
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး (သို့) သမပေးနိုင်ပါကပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏အရည်အချင်းရှိသောအခွင့်အာဏာရှိသူသည်၊
လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနသို့မဟုတ်ထို ဝန်ကြီးဌာနမှသတ်မှတ်ထားသောအခွင့်အာဏာကို။ အဖြစ်
ယေဘုယျစည်းမျဉ်း၊ ဒီအကြောင်းကြားစာကြိုတင်ပေးရမည်။ လက်ခံသည့်ပြည်နယ်ကိုဝန်ခံစေနိုင်သည်
သံတမန်ရေးရာအေးဂျင့်မဟုတ်သလိုကောင်စစ်ဝန်အရာရှိမဟုတ်သတစ် ဦး ၏ရာထူး၏သရုပ်ဆောင်အကြီးအကဲအဖြစ်ထားခြင်း
လက်ခံရရှိပြည်နယ်အတွက်ပြည်နယ်ပေးပို့ခြင်းငှါ၏သဘောတူညီချက်အပေါ်မူတည်။

၃။ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏အရည်အချင်းရှိသောအာဏာပိုင်များသည်အကူအညီနှင့်ကာကွယ်မှုကိုပေးရမည်
ပို့စ၏သရုပ်ဆောင် ဦး ခေါင်း။ သူသည်ရာထူးတာဝန်ကိုထမ်းဆောင်နေစဉ်ပစ္စုပ္ပန်Convention ညာဉ်ပါပြစ်မှု၊ ဘုန်းချက်များကိုကျင့်သုံးရမည်
သက်ဆိုင်ရာကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲနှင့်တူညီသောအခြေခံအားဖြင့်သူကိုလျှောက်ထားပါ။ လက်ခံရရှိပြည်နယ်
သို့ရာတွင်မည်သည့်အဆောက်အအုံ၊ အခွင့်ထူးသို့မဟုတ်ကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုမဆို၊ တာဝန် ထမ်းဆောင်နေသူအားတာဝန်ပေးအပ်ရန်တာဝန် မရှိပါ
သောကောင်စစ်ဝန် post ကို၏ ဦး ခေါင်းသရုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့်ပြည့်စုံမဟုတ်အခြေအနေများမှသာဘာသာရပ်အတော်ပင်
ပို့စရုံခေါင်း

စာမျက်နှာ ၁၈၃

ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၁၆၇

၄။ ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောအခြေအနေများတွင်၊
လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်အတွင်းရှိပေးပို့သောနိုင်ငံ၏သံတမန်ရေးရာမစ်ရှင်၏သံတမန် ဝန်ထမ်းများကိုခန့်အပ်သည်
ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်တွေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်မည့်ခေါင်းဆောင်အဖြစ်လက်ခံသူကငှင်းအားကန့်ကွက်ခြင်းမရှိပါကသူသည် \ t
သံတမန်ရေးရာအခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များကိုဆက်လက်ခံစားနိုင်သည်။

ပုဒ်မ ၁၆။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲများအကြား ဦး စားပေးအဖြစ်

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ခေါင်းဆောင်များသည်ထောက်ပံ့ကြေးရရှိသည့်နေ့ရက်အရအတန်းတစ်ခုစီတွင်အဆင့်သတ်မှတ်ရမည်
exequatur ။

2. အကယ်၍ *exequatur* မရယူမီကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲကို လက်ခံသည်ဆိုပါက
ယာယီလုပ်ဆောင်ချက်များအားမိမိ၏ ဦး စားပေးမှုကိုသတ်မှတ်သည့်နေ့နှင့်အညီဆုံးဖြတ်ရမည်
ယာယီဝန်ခံချက်၊ *exequatur* ၏ပေးအပ်ပြီးနောက်ဤခွင့် ဦး ထားကိုထိန်းသိမ်းထားရမည် ။

၃။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ၂ ခုသို့မဟုတ်ထိုထက်ပိုသော ဦး စီးများအကြား ဦး စားပေးအစီအစဉ်
exequatur သို့မဟုတ်တူညီသောနေ့သို့ယာယီဝန်ခံချက်အပေါ်ရက်စွဲများနှင့်အညီဆုံးဖြတ်ရလိမ့်မည်
အရာ၏ပုဒ်မ 3 မှာရည်ညွှန်းထားသောတို့ရုံကော်မရှင်သို့မဟုတ်အလားတူတူရိယာသို့မဟုတ်အသိပေးချက်
ဆောင်းပါး ၁၁ ကိုလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသို့တင်ပြခဲ့သည်။

၄။ ခေတ္တတာဝန်ယူထားသည့်ရာထူးများသည်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲများအားလုံးနှင့်၊
၄ င်းတို့အနေဖြင့် ၄ င်းတို့၏တာဝန်များကိုသရုပ်ဆောင်ခေါင်းဆောင်များအဖြစ်သတ်မှတ်သည့်နေ့စွဲများအရအဆင့်သတ်မှတ်ရမည်
ဆောင်းပါး ၁၅ အပိုဒ် ၂ အရပေးသောသတ်ပေးချက်များတွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းစာမူများ။

၅။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲများဖြစ်သောဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများသည်အတန်းတစ်ခုစီတွင်အဆင့်သတ်မှတ်ခံရသည့်
အထက်ဖော်ပြပါစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်အညီကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲများ
အပိုဒ်။

၆။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးဌာနမှူးများသည်ထိုအဆင့်အတန်းမရှိသည့်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများထက် ဦး စားပေးရမည်။

အပိုဒ် ၁၇။ ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများ၏သံတမန်ရေးရာဆောင်ရွက်မှုများ

၁။ ပေးပို့သောနိုင်ငံသည်သံတမန်ရေးရာတာဝန်မရှိပါ။
တတိယနိုင်ငံ၏သံတမန်ရေးရာတာဝန်မှာကောင်စစ်ဝန်အရာရှိသည်လက်ခံသည့်နိုင်ငံ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
မိမိအကောင်စစ်ဝန်အဆင့်အတန်းကိုထိခိုက်ခြင်းမရှိဘဲ သံတမန်ရေးရာလုပ်ငန်းများလုပ်ဆောင်ရန်အခွင့်အာဏာ။ စွမ်းဆောင်ရည်
ထိုကဲ့သို့သောလုပ်ငန်းများတစ် ဦး ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိတစ် ဦး အားဖြင့်သူ့ကိုအပေါ်သို့သံတမန်အခွင့်အရေးများတောင်းဆိုရန်မည်သည့်အခွင့်အရေးအပ်နှင်းလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ
နှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအား။

၂။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသည်လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သို့အကြောင်းကြားစာပေးပို့ပြီးလျှင်ကိုယ်စားပြုသူအဖြစ်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။
မည်သည့်အစိုးရမဟုတ်သောအဖွဲ့အစည်းမပေးပို့သည့်ပြည်နယ်၏။ ထိုသို့သရုပ်ဆောင်သည့်အခါသူသည်ခံစားခွင့်ရှိသည်
ခလေ့ထုံးတမ်းဆိုင်ရာနိုင်ငံတကာမှထိုကဲ့သို့သောကိုယ်စားလှယ်အားပေးအပ်သည့်မည်သည့်အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုမဆိုခံစားခွင့်ရှိသည်
ဥပဒေသို့မဟုတ်နိုင်ငံတကာသဘောတူညီချက်များအားဖြင့် သို့သော်မည်သည့်ကောင်စစ်ဝန်၏သူ့ကိုအားဖြင့်စွမ်းဆောင်ရည်၏လေးစားမှုတည်၏
သူသည်တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မမည်သည့်ကင်းလွတ်ခွင့်ကိုခွင့်ပြုထားရမည့်အခွင့်အရေးထက်ခွင့်မပြုရ
ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသည်ဤConvention ဝိညာဉ်စာတမ်းပါအခွင့်အရေးရှိသည်။

အပိုဒ် ၁၈ ကိုလူတစ် ဦး အားပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက် ပို၍ ခန့်အပ်ခြင်း
တစ် ဦး ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိအဖြစ်
ပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များသည်လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်တစ် ဦး နှင့်တစ် ဦး ကိုခန့်ထားနိုင်သည်
ကြောင်းပြည်နယ်အတွင်းရှိကောင်စစ်ဝန်အရာရှိ။

အပိုဒ် ၁၉။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝ နံထမ်းများခန့်အပ်ခြင်း
၁။ ပုဒ်မ ၂၀၊ ၂၂ နှင့် ၂၃ ပါပြဌာန်းချက်များအရပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်လွတ်လပ်စွာခန့်အပ်နိုင်သည်
ကောင်စစ်ဝန် ဝ နံထမ်းများ။
၂။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှအပအခြားကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများ၏နာမည်၊ အမျိုးအစားနှင့်အတန်း။
ပိုစ့်လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သို့အကြောင်းကြားစာကိုပေးပို့သည့်နိုင်ငံမှလူလောက်သောအချိန်တွင်အကြောင်းကြားရမည်
ဖော်ပြပါပုဒ်မ ၂၃ အပိုဒ် ၃ အရယင်း၏အခွင့်အရေးကိုကျင့်သုံးရန်ဖော်ပြပါ။
၃။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်၎င်း၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများအရလိုအပ်ပါကလက်ခံသူအားတောင်းခံနိုင်သည်
တစ်ခုပေးသော *exequatur* တစ်ကောင်စစ်ဝန် post ကို၏ဦးခေါင်းထက်အခြားတစ်ဦးကောင်စစ်ဝန်အရာရှိဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ ၁၈၄

၁၆၈ IV ။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

4. လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများကလိုအပ်လျှင်တစ်ခုပေးသောတော်မူပေမည် *exequatur* တစ်ဦးမှ
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ ဦး ခေါင်းမှလွှဲ၍ ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိ။

ပုဒ်မ ၂၀ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အရွယ်အစား
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝ နံထမ်းအရေအတွက်နှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းသောသဘောတူညီချက်မရှိခြင်းကြောင့်လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ
ဝ နံထမ်း၏အရွယ်အစားကိုသတ်တင်လျှောက်ပတ်သောအကန့်အသတ်ဖြင့်သာထားရှိရန်လိုအပ်နိုင်သည်
ပုံမှန် ကောင်စစ်ဝန်ခန့်အပ်ခြင်းရှိအခြေအနေများနှင့်အခြေအနေများနှင့်ပတ်သက်။ နှင့်များ၏လိုအပ်ချက်များကိုဖြည့်ရှိခြင်း
အထူးသဖြင့်ပိုစ့်။

အပိုဒ် ၂၁
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအရာရှိများနှင့်မည်သည့်ပြောင်းလဲမှုအကြား ဦး စားပေးအစီအစဉ်
ယင်းသို့ပေးပို့သောနိုင်ငံ၏သံတမန်ရေးရာစစ်ရှင်ကအကြောင်းကြားရမည်။
နိုင်ငံခြားရေး ဝ နံကြီးဌာနသို့ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအကြီးအကဲကလက်ခံသည့်နိုင်ငံသို့ရောက်ရှိခြင်း
လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏သို့မဟုတ်ထိုဝန်ကြီးဌာနကသတ်မှတ်ထားသောအခွင့်အာဏာရန်။

အပိုဒ် ၂၂
၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများသည်အခြေခံအားဖြင့်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်သင့်သည်။
၂။ နိုင်ငံသားခံယူထားသူများမှကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများအားရာထူးခန့်အပ်ခြင်းမပြုရ
မည်သည့်အချိန်တွင်မဆိုရပ်သိမ်းခြင်းခံရနိုင်သောထိုပြည်နယ်၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် မလွဲ၍ နိုင်ငံတော်ကိုလက်ခံခြင်း။
၃။ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်တတိယနိုင်ငံရှိနိုင်ငံသားများနှင့်တူညီသောအခွင့်အရေးရှိသည်
ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားများလည်းမဟုတ်ပါ။

ပုဒ်မ ၂၃ ပါပုဂ္ဂိုလ်များသည် “ non grata ” ဟုကြေငြာ သူများ
၁။ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိကို ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဖြစ်ကြောင်းပေးပို့သည့်နိုင်ငံအားအချိန်မရွေးအကြောင်းကြားနိုင်သည်
non grata သို့မဟုတ်အခြားကောင်စစ်ဝန် ဝ နံထမ်းတစ် ဦး ဦး မလက်ခံခြင်းမရှိပါ။ ကြောင်းဖြစ်ရပ်အတွက် ပေးပို့ခြင်း
အမှုဖြစ်စဉ်အရပြည်နယ်သည်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်အားပြန်လည်ခေါ်ယူခြင်းသို့မဟုတ်သူနှင့်အတူတာဝန်များကိုရပ်ဆိုင်းခြင်းပြုနိုင်သည်
အဆိုပါကောင်စစ်ဝန် post ကို။
၂။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်ကျိုးကြောင်းဆီလျော်သောအချိန်အတွင်းကင်းစင်၏တာဝန်ဝတ္တရားများကိုဆောင်ရွက်ရန်ပျက်ကွက်ပါကသို့မဟုတ်ပျက်ကွက်လျှင်
ဤဆောင်းပါးအပိုဒ် ၁ ကိုလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်အခြေအနေမျိုးတွင် *exequatur* ကိုရပ်သိမ်းနိုင်သည်
သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်မှသို့မဟုတ်သူ့ကိုကောင်စစ်ဝန်ဝန်ထမ်းအဖွဲ့ဝင်တစ် ဦး အဖြစ်စဉ်းစားရန်ငြိမ်း။
၃။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝ င်အဖြစ်ခန့်အပ်ခံရသူကိုယခင်ကလက်ခံနိုင်ကြောင်းကြေငြာနိုင်သည်
လက်ခံသည့်ပြည်နယ်၏ပိုင်နက်သို့ရောက်ရှိခြင်းသို့မဟုတ် ဝ င်ရောက်ခြင်းမပြုမီလက်ခံသည့်ပြည်နယ်သို့ရောက်ရှိခြင်း
ကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့်အတူသူ၏တာဝန်။ ထိုသို့သောအခြေအနေမျိုးတွင်ပေးပို့သူသည်သူ၏ခန့်အပ်မှုကိုရပ်သိမ်းနိုင်သည်။
၄။ ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ နှင့် ၃ တွင်ဖော်ပြထားသောကိစ္စရပ်များတွင်လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်တာဝန်မရှိပါ
ပေးပို့သောပြည်နယ်အားဆုံးဖြတ်ချက်ချရန်။

အပိုဒ် ၂၄
ချိန်း၊ ရောက်ရှိနှင့်ထွက်ခွာ
၁။ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံခြားရေး ဝ နံကြီးဌာနသို့မဟုတ်ယင်းကသတ်မှတ်ထားသောအခွင့်အာဏာ
ဝ နံကြီးဌာနအားအကြောင်းကြားရမည်
(က) ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝ နံထမ်းများခန့်အပ်ခြင်း။
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၊ နောက်ဆုံးထွက်ခွာခြင်းသို့မဟုတ် င်တို့၏လုပ်ငန်းဆောင်တာရပ်စဲခြင်းနှင့်အခြားအပြောင်းအလဲများ
ကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့်အတူ၎င်းတို့၏ ဝ နံဆောင်မှုပေးစဉ်အတွင်းပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့်၎င်းတို့၏အခြေအနေကိုထိခိုက်ခြင်း။
(ခ) အသင်း ဝ င်တစ် ဦး အားရောက်ရှိခြင်းနှင့်နောက်ဆုံးထွက်ခွာခြင်း
သူအိမ်သူအိမ်သား၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်ပြီးသင့်တော်သည့်နေရာတွင်လူတစ် ဦး ဖြစ်လာခြင်း၊
မိသားစု၏အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ခြင်းကိုရပ်စဲသည်။
(ဂ) ပုဂ္ဂလိက ဝ နံထမ်းများ ဝ င်ရောက်ခြင်းနှင့်နောက်ဆုံးထွက်ခွာခြင်းနှင့်၊
ထိုကဲ့သို့သောအဖြစ်၎င်းတို့၏ဝန်ဆောင်မှုရပ်စဲ။

စာမျက်နှာ 185

ကောင်စစ်ဝန်ဆောင်ဆံရေးအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၁၆၉

(ဃ) တစ်ဦး၏အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်လက်ခံရရှိပြည်နယ်အတွင်းရှိနေထိုင်သူလူပုဂ္ဂိုလ်များ၏ထိတွေ့မှုများနှင့်ဥတု
ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသို့မဟုတ်အထူးအခွင့်အရေးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားခံစားခွင့်ရှိသည့်ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများအနေဖြင့်။
၂။ ဖြစ်နိုင်လျှင်ကြိုတင်အကြောင်းကြားစာနှင့်နောက်ဆုံးထွက်ခွာခြင်းကိုလည်းပေးရမည်။

အပိုင်း ၂။ *consular function* ၏အဆုံး

ပုဒ် ၂၅။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝ တစ် ဦး ၏လုပ်ငန်းကိုရပ်စဲခြင်း
တစ်ဦးကောင်စစ်ဝန် post ကိုအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး၏လုပ်ငန်းဆောင်တာတစ်ခုဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည် အချင်းချင်း *Allia* :
(က) ပေးပို့သူ၏ပြည်နယ်မှလက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သို့အကြောင်းကြားခြင်းနှင့်သူ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများရောက်ရှိလာကြောင်း
အဆုံး၊
(ခ) *exequatur* ရုပ်သိမ်းခြင်းအပေါ်;
(ဂ) လက်ခံသူပြည်နယ်မှပေးပို့သည့်နိုင်ငံသို့အကြောင်းကြားစာကိုလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံရှိသည့်
သူ့ကိုကောင်စစ်ဝန် ဝ နံထမ်းအဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်းကိုရပ်ဆိုင်းလိုက်သည်။

ပုဒ်မ ၂၆။ လက်ခံသူပြည်နယ်၏နယ်မြေမှထွက်ခွာခြင်း

လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်လက်နက်ကိုင်ပလ္လင်္ဂါဗိမာန်ဖြစ်သည့်တိုင်ကောင်စစ်ဝန်အဖွဲ့ဝင်များကိုပေးအပ်ရမည်
လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားများ မူလ၍ ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်အဖွဲ့ဝင်များ
မည်သည့်နိုင်ငံသားဖြစ်စေ၊ လိုအပ်သောအချိန်နှင့်မသက်ဆိုင်သည့်ဖြစ်စေမိသားစု ဝ င်များ၏မိသားစုဝင်များဖြစ်သည်
သူတို့ထွက်ခွာသွားရန်ပြင်ဆင်ထားရန်နှင့်တက်နိုင်သမျှအမြန်ဆုံးအချိန်မှထွက်ခွာရန်အထောက်အကူပြုပစ္စည်းများ
သက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့ဝင်များ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများရပ်စဲ။ အထူးသဖြင့်နိုင်ငံသည်လိုအပ်လျှင် ၊
သူတို့ကိုယ်တိုင်နှင့်ငွေ၏ပိုင်ဆိုင်မှုများအပြင်သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအတွက်လိုအပ်သောသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနည်းလမ်းများကိုသူတို့ရရှိနိုင်သောနေရာတွင်ထားပါ
ပို့ကုန်ထွက်ခွာသည့်အချိန်တွင်တားမြစ်ထားသောပို့ကုန်ကိုလက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်တွင်ရရှိသောပိုင်ဆိုင်မှု။

ပုဒ် ၂၇။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအဆောက်အအုံများနှင့်မော်ကွန်းတိုက်များကိုကာကွယ်ခြင်း
ခြင်းချက်အခြေအနေများအတွက်ပေးပို့သည့်ပြည်နယ်၏အကျိုးစီးပွား

၁။ နိုင်ငံနှစ်နိုင်ငံအကြားကောင်စစ်ဝန်ဆောင်ဆံရေးများပြတ်တောက်သွားလျှင်
(က) လက်ခံရရှိသောနိုင်ငံသည်လက်နက်ကိုင်ပလ္လင်္ဂါဗိမာန်ဖြစ်သည့်တိုင်ကောင်စစ်ဝန်ကိုလေးစားကာကွယ်ရမည်
အတူတကွကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်၏မော်ကွန်းတိုက်၏ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်အတူအဆောက်အ ဦး;
(ခ) ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုချုပ်နှောင်ထားရန်နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်အတူအပ်နှံနိုင်သည်
လက်ခံရရှိရန်လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရှိသောတတိယနိုင်ငံသို့သိမ်းဆည်းထားသည့်ပစ္စည်းများနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆိုင်ရာမော်ကွန်းတိုက်
ပြည်နယ်;
(ဂ) ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်ငွေ၏အကျိုးစီးပွားနှင့်နိုင်ငံသားများ၏ကာကွယ်မှုကိုအပ်နှံနိုင်သည်
လက်ခံရရှိပြည်နယ်လက်ခံနိုင်ဖွယ်တတိယပြည်နယ်။
၂။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုယာယီ (သို့) အမြဲတမ်းပိတ်သိမ်းလျှင်၊
ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁၊ ပုဒ်မ ၁၉ (က) ကိုအသုံးပြုရမည်။ ဖြည့်စွက်ကာ၊
(က) အကယ်၍ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံကိုသံတမန်ရေးအရလွှဲပြောင်းသွားသောသို့မဟုတ်ပြုသောနိုင်ငံတွင်ကိုယ်စားပြုခြင်းမရှိပါက
ထိုပြည်နယ်၏ပိုင်နက်တွင်အခြားကောင်စစ်ဝန်ရုံးရှိသည်။ ထိုကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုအပ်နှံနိုင်သည်
အတူတူပိတ်ထားသောသောကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ဝဏ်အတွင်းထိန်းသိမ်းထားနိုင်အတူ
ငွေတွင်ပါရှိသည့်ပိုင်ဆိုင်မှုများနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့်လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်
ထိုကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ခရိုင်အတွင်းရှိကောင်စစ်ဝန်လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဒါမှမဟုတ်
(ခ) ပေးပို့သည့်နိုင်ငံတွင်သံတမန်ရေးရာတာဝန်မရှိပါ
ဤပုဒ်မအပိုဒ် ၁ ၏ ပုဒ်မ ၁၉ (ခ) နှင့် (ဂ) ပါ ပြုပြင်ချက်များကို ကျင့်သုံးရမည်။

အခန်း II ။ ကာကွယ်ရေးနှင့်ကာကွယ်ရေး ဦး စီးချုပ်များထံကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့်ဆက်သွယ်မှု၊
အလုပ်ရှာဖွေရေးကောင်စစ်ဝန်ရုံးသည်အခြားကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့်အခြားအဖွဲ့ဝင်များနှင့်

အပိုင်း i ။ တစ် ဦး *consular ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆက်ဆံမှု* *facilities*၊ အခွင့်အားများနှင့် *immunities*

ပုဒ်မ 28 ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏လုပ်ငန်းအတွက်အဆောက်အ ဦး

လက်ခံသည့်နိုင်ငံသည်ကွန်ဂရက်၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အပြည့်အဝအထောက်အပံ့များပေးရမည်။
sular ပိုင်

စာမျက်နှာ ၁၈၆

၁၇၀

IV ။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆောင်ဆံရေး

အပိုဒ် ၂၉။ နိုင်ငံတော်အလံနှင့်လက်နက်များကိုအသုံးပြုခြင်း

၁။ ပေးပို့သောနိုင်ငံသည်ငွေ၏အလံနှင့်လက်နက်များကိုအသုံးပြုရန်အခွင့်အရေးရှိရမည်
ဤဆောင်းပါးပါပြုချက်များနှင့်အညီနိုင်ငံတော်ကိုလက်ခံရရှိခြင်း။
၂။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံတော်အလံကိုပုံသန်းနိုင်သည်
ဦး ခေါင်း၏နေအိမ်သို့အပေါ်၊ ထိုကောင်စစ်ဝန် post ကိုနှင့်ငွေ၏ဝင်ပေါက်တံခါးကိုမှာသိမ်းပိုက်အဆောက်အ ဦး
တရားဝင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင်အသုံးပြုသည့်အခါကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့်သူ၏သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနည်းလမ်းများ။
၃။ ဤပုဒ်မပါအခွင့်အရေးကိုကျင့်သုံးရာတွင်ဥပဒေများ၊ စည်းမျဉ်းများကိုလိုက်နာရမည်
နှင့်လက်ခံရရှိပြည်နယ်၏အသုံးပြုမှု။

ဆောင်းပါး 30. နေရာထိုင်ခင်း

၁။ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်ငွေနှင့်အညီသယ်ယူခြင်းကိုငွေ၏ပိုင်နက်တွင်လွယ်ကူချောမွေ့စေရမည်
ယင်း၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများ၊ ယင်း၏ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအတွက်လိုအပ်သောအဆောက်အ ဦး များပေးပို့သို့မဟုတ်ပြည်နယ်အားဖြင့်သို့မဟုတ်
အချို့သောအခြားလမ်းအတွက်နေရာထိုင်ခင်းရယူအတွက်အဆုံးစွန်သော။
၂။ လိုအပ်ပါကကောင်စစ်ဝန်ရုံးအတွက်သင့်လျော်သောနေရာထိုင်ခင်းကိုကူညီပေးပါသည်
အဖွဲ့ဝင်များအတွက်။

ပုဒ် ၃၁

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသည်ဤပုဒ်မပါအတိုင်းအတာအထိချိုးဖောက်ခြင်းမပြုရ။

၂။ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏အာဏာပိုင်များသည်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အစိတ်အပိုင်းကိုမ ၀ င်ရ
၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် မူလ၍ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ရည်ရွယ်ချက်အတွက်သီးသန့်အသုံးပြုသည်
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲသို့မဟုတ်သူ၏ခန့်အပ်ထားသူသို့မဟုတ်ပေးပို့သည့်သံတမန်ရေးရာမစ်ရှင်အကြီးအကဲ
ပြည်နယ်၊ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အကြီးအကဲ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်သည်မီးဘေးသို့မဟုတ်အခြားကိစ္စရပ်များအတွက်ယူဆနိုင်သည်
ချက်ချင်းအကာအကွယ်လိုအပ်အရေးပေါ်လိုအပ်သောဘေးအန္တရာယ်။

၃။ ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၂ ပါပြဿနာကြောင့်ချက်များအရလက်ခံရရှိသောနိုင်ငံသည်အထူးလက်အောက်တွင်ရှိသည့်
မည်သည့်ကျူးကျော် ဝ င်ရောက်မှသို့မဟုတ်ပျက်စီးမှုမှဆိုင်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုကာကွယ်ရန်သင့်လျော်သောဆင်နွှဲမှုများကိုလုပ်ဆောင်ရန်တာ ဝ န်ရှိသည်
နှင့်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ငြိမ်းချမ်းရေးကိုပျက်ပြားစေခြင်းသို့မဟုတ် ငှ င်၏ကုဏ်သိက္ခာအားနည်းခြင်းတို့မှကာကွယ်ရန်။

[illegible]

ပုဒ္မ ၃၂။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်

Translating...

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အလုပ်အကိုင်အကြီးအကဲ၏နေအိမ်

ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ယင်း၏ကိုယ်စားဆောင်ရွက်သည့်မည်သို့ကိစ္စဆိုပိုင်ရှင်သို့မဟုတ်ငှားရမ်းသူသည်နိုင်ငံသားအားလုံးမှကင်းလွတ်ရမည်။
ဒေသဆိုင်ရာသို့မဟုတ်မြို့နယ်အခွန်အခများနှင့်အခြားအခွန်အခများ၊
ပေးအပ်နိုင်ဆောင်ရွက်မှုများ။

၂။ ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ ကိုရည်ညွှန်းသည့်အခွန်စည်းကြမ်းမှမူကင်းလွတ်ခွင့်သည်ထိုအရာနှင့်မသက်ဆိုင်ပါ။ အခွန်အခများနှင့်အခွန်အခများကိုလက်ခံသည့်ပြည်နယ်၏ဥပဒေအရင်းကိုကန့်သတ်ကာကုန်သိမ်းမှုပေးဆောင်ပါက ပေးသောပြည်နယ်နှင့်အတူသို့မဟုတ်င်း၏ကိုယ်စားလှယ်ဆောင်နေသူနှင့်အတူ။

ပုဒ္ဓ ၃၃။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှတ်တမ်းများနှင့်စာရွက်စာတမ်းများကိုကျူးလွန်ခြင်း

ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှတ်တမ်းများနှင့်စာရွက်စာတမ်းများသည်မည်သည့်အချိန်တွင်ဖြစ်စေ၊

ပုဒ်မ ၃၄။ လွတ်လပ်စွာသွားလာခွင့်

ထားမြစ်ထားသောသို့မဟုတ်စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ထားသောနံရံခွင့်နှင့်ပတ်သက်။ ၎င်း၏ပြဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကိုဘာသာရပ်အမျိုးမျိုးလူခြံရေးအကြောင်းပြချက်များအရလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်လွတ်လပ်စွာသွားလာခွင့်နှင့်ခရီးသွားလာခြင်းကိုသေချာစေရမည် အဆိုပါကောင်စစ်ဝန် post ကိုအားလုံးအဖွဲ့ဝင်များမှ၎င်း၏ပိုင်နက်။

စာမျက်နှာ ၁၈၇

ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးအပေါ်ကြွန်ဗင်းရှင်း

၁၇၁

ဆောင်းပါး ၃၅။ လွတ်လပ်စွာပြောဆိုဆက်သွယ်ခွင့်

၁။ လက်ခံရသူသို့ပို့သည့်လွတ်လပ်စွာပြောဆိုဆက်သွယ်ခွင့်ကြီးပြုပြင်ကာကွယ်ရမည်
အားလုံးတရားဝင်ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်ကော်စစ်စံစနစ် post 1။ အမေရိန် သတ်မှန်သည့်လုပ်ငန်းအတွက်
ပေးသောနိုင်ငံစံစစ်စနစ်များအားကော်စစ်စံစနစ်စံနှုန်းများနှင့်အညီ
သတ်မှန်ရေးရာ (၁) ကော်စစ်စံစနစ်အပေါ်အ ဝ သတ်မှတ်သောနည်းလမ်းအားလုံးကိုအသုံးပြုပါ
အိတ်စနစ်မရှိဆေးချက်ကိုသိမိမည် cipher ဘုံတစ်စုံ။ သို့သော်ကော်စစ်စံစနစ်သည်ကြီးမားစွာတပ်ဆင်။ သုံးနိုင်သည်
လက်ခံသည့်လုပ်ငန်း၏အခြေခံချက်ဖြင့်သာ transmitter

၂။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏တရားဝင်စာပေးစာယူကိုမချိုးဖောက်ရ။ တရားဝင်စာပေးစာယူ
ကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့်ငွေ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများနှင့်သက်ဆိုင်သည့်စာပေးစာယူအားလုံးကိုဆိုလိုသည်။

3. ကောင်စစ်ဝန်အိတ်ဖွင့်လှစ်နိုင်မည့်အထိနည်းလမ်းရှာဖွေရမည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာ၊ အရည်အချင်းပါ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏အာဏာပိုင်များတွင်အိတ်စာရင်းတင်သည့်ဟုယူကြည့်ရန်အကြောင်းပြချက်အားကြီးကြီးရိုင်းရိုင်း ပြကြရမည်။ ထို့နောက်မည်သို့ ငွေတောင်းပြထားသောစာပေးစာယူ စာရင်းစာရင်းတင်သည့်ဟုယူကြည့်ရန်အကြောင်းပြချက်အားကြီးကြီးရိုင်းရိုင်း ပေးပို့သောကိုင်စွဲစာပေးလွှာ၏ကိုင်စွဲစာပေးလွှာမပါဘဲအိတ်စာရင်းတင်သည့်ဟုယူကြည့်ရန်အကြောင်းပြချက်အားကြီးကြီးရိုင်းရိုင်း ပြည်နယ်၊ ပေးပို့သည့်ပြည်နယ်အာဏာပိုင်များကကြိုတင်အိတ်စာရင်းတင်သည့်ဟုယူကြည့်ရန်အကြောင်းပြချက်အားကြီးကြီးရိုင်းရိုင်း ပြနိုင်ရမည်။

၄။ ကောင်စစ်ဝန်အိတ်တွင်ပါ ဝင်သည့်အထုပ်များသည်၎င်းတို့၏ထင်ရှားသောပြင်ပအမှတ်အသားများရှိရမည်။
တရားဝင်စာပေးစာယူနိုင်သည့်သွင်းသွင်းရန်ခွင့်ရှိသည့်စာတမ်းများသို့မဟုတ်ဆောင်ပေးများကိုသာပါဝင်နိုင်သည်။
တရားဝင်အသုံးပြုရန်အတွက်။

၅။ ကောင်စီစစ်ဝန်ရုံးကို သူ၏အခြေအနေနှင့်သက်ဆိုင်ရာတရားဝင်စာရွက်စာတမ်းများပေးရမည် အပါးပါကောင်စီစစ်ဝန်အိတ်ဖွဲ့တည်းအထုပ်အရေအတွက်ကို လက်မှတ်ရေးစိုးပြုချက်အတိုင်းပေးရမည်။ သူသည်လက်ခံသူပြည်သူ့မူ၏နိုင်ငံသားဖြစ်ရမည်။ သူသည်ပေးသောနိုင်ငံသားမဟုတ်လည်းသူသည်နိုင်ငံသားမဟုတ် ပြည်နယ်၊ လက်ခံရရှိပြည်သူ့မူ၏အမြဲတမ်းနေထိုင်သူ၊ မိမိအလုပ်ဆောင်ချက်များ၏စွဲစွပ်ဆောင်ရွက်မှုအတွက်သူဖြစ်လိမ့်မည်။ လက်ခံရရှိပြည်နယ်ဥပဒေများနှင့်အညီ သူသည်ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာကွယ်လွန်မှုကိစ္စခံစားရမည်။ မည်သူ့ကိုမျှအပြစ်မရှိပါ။ ဖမ်းဆီးသည့်မဟုတ်ထိန်းသိမ်းရေးဝန်ရုံးမှ

၆။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၊ သံတမန်ရေးရာမန်ရှင်များနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများကကောင်စစ်ဝန်အဖြစ်သတ်မှတ်နိုင်သည့် couriers ad hoc ထိုကဲ့သို့သောကိစ္စရပ်များမှလွတ်၍ ကြိုတင်ခေါင်းပါးစာစဉ် ၄ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်ချက်များသည်လည်းအကျုံးဝင်သည်။
 စစ်ပြုဘေးသောကိစ္စရပ်ခွဲစွမ်းအားသည်ထိုကဲ့သို့သောစာစဉ်သို့မဟုတ် ဦး သို့မဟုတ်အခါရပ်တန်သွားလိမ့်မည် မိမိအနေနှင့်အတူကကောင်စစ်ဝန်အတိအကျ consigned။

၇။ ကောင်စီသော့အိတ်ကုသဘောကုပုတ်နိသိမဟုတ်စီးပွားဖြစ်လေယာဉ်ပျံများအပ်နှံနိုင်သည်။ တရားဝင်ခွင့်ပြုထားသောအိတ်ကမ်းတွင်ဆင်းသက်ရန်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ သူကညွှန်ပြတရားဝင်စာရင်းစာတမ်းနှင့်အတူပေးအပ်ခံရကြလိမ့်မည်။ အိတ်ဖို့စည်းထားသောအထုပ်အရေအတွက်၊ ဒါပေမယ့်သူကကောင်စီစီနီ Courrier ဖြစ်စဉ်းစားရကြလိမ့်မည်။ သူကအိတ်ရာဇာသော့အိတ်ကုပုတ်များအပ်နှံနိုင်သည်။ ကောင်စီစီနီနည်းလမ်းအရ ၁၀ တစ် ခု၊ ကိုယ်ပေးနိုင်သည်။ သဘောပေးသိမဟုတ်လေယာဉ်များထဲမှအိတ်ထဲကိုတိုက်ရိုက်နယ်လုပ်လုပ်စားသုံးပေးနိုင်သည်။

ဆောင်းပါး ၃၆။ ပေးပို့သည်နိုင်ငံသားများနှင့်ဆက်သွယ်ခြင်း၊ ဆက်သွယ်ခြင်း

နိုင်ငံသားနှင့်ပတ်သက်သောကောင်စစ်ဝန်ဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များကိုလွယ်ကူချောမွေ့စေရန် ရည်ရွယ်၍
ပေးပို့သောပြည်နယ်:

(က) ကောင်စီဝန်အရာရှိများသည်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားများနှင့်လွတ်လပ်စွာဆက်သွယ်နိုင်ခွင့်ရှိရမည် သူတို့ကိုင်ရောက်ခွင့်ရှိသည့် ပေးပို့သောနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားများသည်လွတ်လပ်မှုနှင့်တူညီသောအခွင့်အရေးရှိရမည် ပေးပို့သောပြည်နယ်၏ကောင်စီဝန်အရာရှိများနှင့်ဆက်သွယ်ရေးလက်လှမ်း

(၁) လက်ခံသူပြည်နယ်အစုအဖွဲ့အဖွဲ့အစည်းရှိသောအထက်ပိုင်းများသည်သူတောင်းဆိုလျှင်ချက်ချင်းအကြောင်းကြားရမည်။
ပင်မစံကောက်စစ်နံပါတ်အတွင်းရှိထိန်းသိမ်းရေးဗိုလ်မှူးပေးပို့သည့်စံကောက်စစ်နံပါတ်အကြောင်းကြားပါ။
ဖမ်းဆီးခြင်းသို့မဟုတ်ထောင်ချင်းသို့မဟုတ်ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့ကြီးတို့သည်အထက်ပိုင်းအခြားတို့ထံထိန်းသိမ်းထားသည်။
အဖမ်းခံရသော ထောင်ထဲမှာ ထိန်းသိမ်းထားသူသို့မဟုတ်ကော်စစ်စံနံပါတ်အောက်တွင်ရောင်းချသောကွပ်မျက်မှုမရှိပါ။
ထိန်းသိမ်းခြင်းကိုသက်ဆိုင်ရာအထက်ပိုင်းများကချက်ချင်းအကြောင်းကြားရမည်။ အဆိုပါအထက်ပိုင်းများကအကြောင်းကြားရမည်
ဤဖခွဲအလျက်ဆိုင်ရာဇယား။

(ဂ) ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများသည်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားတစ်ဦး၊ ထံလုပ်ပတ်ခွင့်ရှိသည့် ထောင်၊ ချုပ်နှောင်ခြင်းမှဟုတ်ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ သူနှင့်စကားပြောရန်နှင့်ဆက်သွယ်ရန်နှင့်သူ၏စာနားဝင်မှုအတွက်ပြင်ဆင်ပေးရန်၊ နာကြားခြင်း၊ ၎င်းတို့သည်အကျဉ်းထောင်အတွင်းရှိနေသည့်နိုင်ငံသားကိုမဆိုသောရောက်ခွင့်ရှိသည်။

စာ(၁) ဦး တရားဝင်သို့မဟုတ်အတွက်တစ်ဦးတစ်ဦးအတွင်းရှိထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခွင့်မှဟုတ်ထိန်းသိမ်းရေး၊ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာ၊ ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများ

စာမျက်နှာ ၁၈၈

အကယ်၍ သူသည်ထောင်၊ ချုပ်နှောင်ထားခြင်းသို့မဟုတ်ချုပ်နှောင်ခံထားရသောနိုင်ငံသားတစ်ဦး ကိုယ်စားအရေးယူခြင်းမပြုရ
မီပိုင်ဆိုင်သူသို့သောအရေးယူဆန္ဒကျင့်။

။ ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောအခွင့်အရေးများကိုလိုက်နာရမည်
လက်ခံသည့်ပြည်နယ်၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများ၊ သို့သော်ပြဋ္ဌာန်းချက်မှသာသာရပ်၊ သို့သော်အဆိုပါဥပဒေများနှင့်
စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများအရအခွင့်အရေးများအရပေးအပ်ထားသည့်ရည်ရွယ်ချက်များကိုအပြည့်အဝ အကျိုးသက်ရောက်စေရမည်
ဤဆောင်းပါးသည်ရည်ရွယ်ပါသည်။

အပိုဒ် ၃၇။ သေဆုံးမှု၊ အုပ်ထိန်းသူသို့မဟုတ်ဂေါပကကိစ္စများ၊ သတင်းများ
နှင့်လေယာဉ်မတော်တဆမှု

သက်ဆိုင်ရာသတင်းအချက်အလက်များလက်ခံရရှိပြည်နယ်၏အရည်အချင်းအာဏာပိုင်များမှရရှိနိုင်ပါသည်လျှင်၊ ထိုကဲ့သို့သော
အာဏာပိုင်များသည်တာဝန်ရှိရမည် -

(က) ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားတစ်ဦး သေဆုံးခြင်းကိုအကြောင်းကြားရန်၊
အဘယ်သို့စစ်ဆေးနိုင်သည့်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၊

(ခ) ခန့်အပ်သည့်မည်သည့်ကိစ္စရပ်ကိုမဆိုသက်ဆိုင်ရာကောင်စစ်ဝန်ရုံးသို့အကြောင်းကြားရန်၊
အုပ်ထိန်းသူသို့မဟုတ်ဂေါပကတာဝန်ထမ်းဆောင်သူသည်အပြည့်အဝ မပြည့်စုံသောအခြားလူတစ်ဦး ၏အကျိုးစီးပွားအတွက်ပုံရသည်
ပေးပို့သောပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားဖြစ်သောစွမ်းရည်။ ဤအချက်အလက်များ၏ပေးကမ်းသို့သော်ဖြစ်လိမ့်မည်
ထိုကဲ့သို့သောနှင့်ပတ်သက်သည့်လက်ခံရရှိပြည်နယ်၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများများ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာကိုထိခိုက်စေခြင်းမရှိဘဲ
ခန့်အပ်မှုများ။

(ဂ) ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်သည့်ရေယာဉ်တစ်စင်းသည်ပျက်ကျခြင်းသို့မဟုတ်လှည့်ပတ်စီးဆင်းခြင်းခံရလျှင်
လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏ပိုင်ဆိုင်မှုပေးသည့်သို့မဟုတ်အတွင်းပိုင်းရေ၊ ဒါမှမဟုတ်တစ်ဦး လေယာဉ်တင်သင်္ဘောပေးပို့ခြင်းပြည်နယ်အတွက်မှတ်ပုံတင်လျှင်
လက်ခံသည့်နိုင်ငံ၏နယ်မြေအတွင်းမတော်တဆထိခိုက်မှုတစ်ခုကြုံတွေ့ရပြီးကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုချက်ချင်းအကြောင်းကြားရန်
ဖြစ်ပျက်မှု၏မြင်ကွင်းတစ်ခုမှအနီးဆုံး။

အပိုဒ် ၃၈။ လက်ခံသည့်ပြည်နယ်၏အာဏာပိုင်များနှင့်ဆက်သွယ်မှု

၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းတာဝန်များကိုထမ်းဆောင်စဉ်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများသည် -

(က) ၎င်းတို့၏ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အရည်အချင်းရှိသောဒေသခံအာဏာပိုင်များ၊

(ခ) လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏အရည်အချင်းရှိသောဗဟိုအာဏာပိုင်များသည်၎င်းသည်အတိုင်းအတာအတိုင်းရှိသည့်
လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ဥပဒေများ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်အသုံးပြုမှုများသို့မဟုတ်သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံတကာမှခွင့်ပြုထားသည့်
သဘောတူညီချက်များ။

ပုဒ်မ ၃၉။ ကောင်စစ်ဝန်ကြေး

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသည်လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ပိုင်ဆိုင်မှုနယ်မြေတွင်အခကြေးငွေနှင့်အခကြေးငွေကောက်ခံနိုင်သည်။
ကောင်စစ်ဝန်ရုံးလုပ်ရပ်များအတွက်ပေးပို့သည့်ပြည်နယ်၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများက vided ။

။ ဤအပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောအခကြေးငွေများနှင့်အခကြေးငွေများဖြင့်ကောက်ခံသည့်ငွေပမာဏ
ဆောင်းပါးနှင့်ထိုကဲ့သို့သောအခကြေးငွေများနှင့်အခွန်များအတွက်လက်ခံဖြတ်ပိုင်းများသည်အခွန်နှင့်အခွန်အားလုံးမှကင်းလွတ်ခွင့်ပြုရမည်
လက်ခံရရှိပြည်နယ်။

အပိုဒ် ၂။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း conSular သို့facilitieS, အခွင့်ထူးများနှင့် immunitieS
officerS နှင့် conSular poST ၏အခြားအဖွဲ့ဝင်များ

အပိုဒ် ၄၀။ ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများအားကာကွယ်ခြင်း

လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သည်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများကိုလေးစားစွာသက်ဆုံးရမည်
၎င်းတို့၏လူတစ်ဦး အပေါ်မည်သည့်တိုက်ခိုက်မှု၊ လွတ်လပ်ခွင့်သို့မဟုတ်ဂုဏ်သိက္ခာကိုကာကွယ်တားဆီးဖို့ခြေလှမ်းများ။

အပိုဒ် (၄၁)

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှအမှု မလွဲ၍ စစ်ဆေးမှုကိုဆိုင်းငံ့ထားခြင်းသို့မဟုတ်ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းခြင်းမပြုရ
ကြီးလေးသောရာဇဝတ်မှုနှင့်အရည်အချင်းရှိသောတရားစီရင်ရေးအာဏာ၏ဆုံးဖြတ်ချက်အရဖြစ်သည်။

။ ဤဆောင်းပါးအပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောအမှုအပုဒ်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများမဖြစ်ရ
ထောင်ချခြင်းမဟုတ်။လွန်ခြင်းသို့မဟုတ် ၄ င်းတို့၏ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်ခွင့်ကိုကန့်သတ်ချုပ်ချယ်ထားသောအခြားမည်သည့်ပုံစံဖြင့်မဆိုကျူးလွန်နိုင်သည်
နောက်ဆုံးအကျိုးသက်ရောက်မှု၏တရားစီရင်ရေးဆုံးဖြတ်ချက်၏ကွပ်မျက်။

စာမျက်နှာ ၁၈၉

ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးအပေါ်ကွန်ဗင်းရှင်း

၁၇၃

၃။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုရာဇဝတ်မှုဖြင့်တရားစွဲဆိုခြင်းခံရလျှင်သူရှေ့မှောက်တွင်သူရှေ့ထွက်ရမည်
အရည်အချင်းအာဏာပိုင်များ၊ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာ၊ တရားစွဲဆိုမှုမလေးစားမှုနှင့်အတူကောက်ယူရလိမ့်မည်
ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောအမှုအပုဒ်သည်သို့မဟုတ်တရားဝင်ရာထူးဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဖြစ်နိုင်သမျှအနည်းဆုံးကောင်စစ်ဝန်လုပ်ငန်းများလုပ်ဆောင်ခြင်းကိုဟန့်တားမည်နည်းလမ်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဘယ်အချိန်မှာ
ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောအခြေအနေများသည်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုထိန်းသိမ်းရန်လိုအပ်သည်
အရာရှိတဦး ကသူ့ကိုဆန့်ကျင်သောအမှုများကိုအနိမ့်ဆုံးနှောင့်နှေးစေရမည်။

အပိုဒ် ၄၂။ ဖမ်းဆီးခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းခြင်းသို့မဟုတ်တရားစွဲဆိုခြင်းအကြောင်းကြားစာ

ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ၀ နှုတ်ခမ်းတစ်ဦး ကိုဖမ်းဆီးခြင်းသို့မဟုတ်ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ ရုံးတင်စစ်ဆေးခြင်းဆိုင်းငံ့ထားလျှင်
သူ့ကိုဆန့်ကျင်ဖြစ်မှုဆိုင်ရာတရားစွဲဆိုမှုစတင်ခြင်း၊ လက်ခံရရှိပြည်နယ်ချက်ချင်းအကြောင်းကြားရမည်
အဆိုပါကောင်စစ်ဝန် post ကို၏။ သူသည်ထိုကဲ့သို့သောအတိုင်းအတာတစ်ခုစီ၏ပိုင်ဆိုင်မှုဖြစ်ပါကလက်ခံသည့်နိုင်ငံဖြစ်သည်
ပေးပို့သောပြည်နယ်ကိုသတိပေးလမ်းကြောင်းမှတစ်ဆင့်အကြောင်းကြားရမည်။

အပိုဒ် ၄၃။ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအရာရှိများနှင့်ကောင်စစ်ဝန် ၀ နှုတ်ခမ်းများသည်တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့်မသက်ဆိုင်ပါ
ထုံးစံဆိုင်ရာသောအပြုအမူများနှင့်စပ်လျဉ်း။ လက်ခံသည့်နိုင်ငံ၏တရားရေးသို့မဟုတ်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာပိုင်များကို
ကောင်စစ်ဝန်လုပ်ငန်းဆောင်တာများ၏ cise ။

။ ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ ပါပြprovisionsဌာန်းချက်များသည်အရပ်ဘက်နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိစေရ
လုပ်ဆောင်ချက်တစ်ခုမှ

(က) ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိသို့မဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှချုပ်ဆိုထားသောစာချုပ်မထွက်ပေါ်လာခြင်း
သူသည်ပေးပို့သောနိုင်ငံ၏ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်အတိအလင်းသို့မဟုတ်လုံးလုံးလျားလျားစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းမရှိခဲ့ပါ၊ ဒါမှမဟုတ်

(ခ) လက်ခံသည့်ပြည်နယ်တွင်မတော်တဆမှုတစ်ခုကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသောပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများအတွက်တတိယပုဂ္ဂိုလ်က
မော်တော်ဟာဉ်၊ ရေယာဉ်သို့မဟုတ်လေယာဉ်ပျံ။

သက်သေအထောက်အထားပေးရန်ဆောင်းပါး 44. တာဝန်ယူမှု

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ၀ နှုတ်ခမ်းများအားတရားစီရင်ရေးကာလအတွင်းမျက်မြင်သက်သေအဖြစ်တက်ရောက်ရန်ခေါ်ယူနိုင်သည်။
အရာရှိသို့မဟုတ်အုပ်ချုပ်ရေးတရားစွဲဆိုမှု။ ကောင်စစ်ဝန် ၀ နှုတ်ခမ်းသို့မဟုတ် ၀ နှုတ်ခမ်း ၀ နှုတ်ခမ်းသည်၊

ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၃ တွင်ဖော်ပြထားသောအမှုများ မလွဲ၍ သက်သေထွက်ဆိုရန်ငြင်းဆိုသည်။ တစ်ဦး ကောင်စစ်ဝန်လျှင်
အရာရှိအနေဖြင့်၎င်းကိုငြင်းပယ်သင့်သည်။

။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအရာရှိ၏သက်သေအထောက်အထားများလိုအပ်သောအခွင့်အာဏာသည် ၀ ရောက်ရှိဖက်ခြင်းကိုရှောင်ရှားရမည်
မိမိအလုပ်ဆောင်ချက်များကို၏စွမ်းဆောင်ရည်ကို၊ ဖြစ်နိုင်လျှင်၎င်းသည်သူ၏နေအိမ်ဖြစ်စေ၊

ကောင်စစ်ဝန်များ သို့မဟုတ်စာဖြင့်ရေးသားထုတ်ဝေမှုကြောင့်ချက်ကိုလက်ခံပါ။
၁။ ကောင်စစ်ဝန်များ ဝန်ထမ်းများနှင့် ပတ်သက်၍ သက်သေပြရန်တာဝန်မရှိပါ။
၄၆-တို့၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများလေ့ကျင့်ခြင်းနှင့်ဆက်သွယ်သည့်သို့မဟုတ်တရားဝင်စာပေးစာယူနှင့်စာရွက်စာတမ်းများထုတ်လုပ်ရန်
ဆက်စပ်သော၊ ၎င်းတို့နှင့်စပ်လျဉ်း။ ကျွမ်းကျင်သောသက်သေများအနေဖြင့်သက်သေထွက်ဆိုရန်ငြင်းဆိုခွင့်ရှိသည်
ပေးပို့သောပြည်နယ်၏ဥပဒေ။

Translating...

အပိုဒ် ၄၅

၁။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး နှင့်သက်ဆိုင်သည့်မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမဆိုပယ်ဖျက်နိုင်သည်။
ဆောင်းပါး ၄၁၊ ၄၃ နှင့် ၄၄ တို့တွင်ဖော်ပြထားသောခြေတောက်များနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများ။

၂။ စွန့်လွှတ်မှုသည်ဤဆောင်းပါးအပိုဒ် ၃ တွင်ဖော်ပြထားသည့်မှအပကိုစွန့်လွှတ်အားလုံးတွင်ဖော်ပြရမည်
လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သို့စာဖြင့်ပေးပို့ရမည်။

၃။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးအရာရှိ (သို့) ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှအမှုစစ်ဆေးခြင်း
သုသည်ပုဒ်မ ၄၃ အရတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်ရှိခွင့်ပြုနိုင်သည်
ကျောင်းအုပ်နှင့်တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်သည့်မည်သည့်တန်ပြန်တောင်းဆိုချက်နှင့်မဆိုတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်
တောင်းဆိုမှု။

၄။ အရပ်ဘက်သို့မဟုတ်အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာရည်ရွယ်ချက်များအတွက်တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုဖယ်ရှားခြင်း
အကန့်အသတ်များသည်ကွပ်မျက်မှုအစီအမံများကင်းလွတ်ခွင့်ကိုဖယ်ရှားပေးသည်ဟုမယူဆပါ။
တရားစီရင်ရေးဆုံးဖြတ်ချက်မှရလဒ်၊ ထိုကဲ့သို့သောအစီအမံများနှင့် ပတ်သက်၍ သီးခြားစွန့်လွှတ်မှုလိုအပ်သည်။

စာမျက်နှာ ၁၉၀

၁၇၄

IV။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

ပုဒ်မ ၄၆။ နိုင်ငံခြားသားများနှင့်နေထိုင်ခွင့်ပါမစ်များကိုမှတ်ပုံတင်ခြင်းမှကင်းလွတ်ခွင့်

၁။ ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများနှင့်ကောင်စစ်ဝန် ဝန်ထမ်းများနှင့် ၄ င်းတို့၏မိသားစု ဝန်ထမ်းပါ ဝင်သည်
၄၆-တို့၏အိမ်ထောင်စုများသည်လက်ခံရရှိသူ၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများအရတာဝန်ဝတ္တရားအားလုံးမှကင်းလွတ်ရမည်
နိုင်ငံခြားသားများနှင့်နေထိုင်ခွင့်လက်မှတ်များမှတ်ပုံတင်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြည်နယ်။

၂။ ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ ပါပြုprovisionsဌာနချက်များသည်မည်သည့်ကောင်စစ်ဝန်မဆိုသက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါ။
ပေးပို့သည့်ပြည်နယ်၏အမြဲတမ်း ဝန်ထမ်းမဟုတ်သည့်မဟုတ်ပုဂ္ဂလိကအကျိုးအမြတ်တစ်ခုခုကိုဆောင်ရွက်သူ
လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ထိုကဲ့သို့သောဝန်ထမ်းများ၏မိသားစု၏မည်သည့်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး မှ f.u. အလုပ်အကိုင်။

ပုဒ်မ ၄၇။ အလုပ်ပါမစ်များမှကင်းလွတ်ခွင့်

၁။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝန်ထမ်းသည်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံအတွက်ပေးအပ်သော ဝန်ဆောင်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်း။ -
ဥပဒေနှင့်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအရအလုပ်ပါမစ်များနှင့်စပ်လျဉ်း။ မည်သည့်တာဝန်မှကင်းလွတ်ရမည်
နိုင်ငံခြားအလုပ်သမားများ၏အလုပ်အကိုင်နှင့်ပတ်သက်။ လက်ခံရရှိပြည်နယ်။

၂။ ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများနှင့်ကောင်စစ်ဝန် ဝန်ထမ်းများ၏ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများကထိုသို့လုပ်လျှင်၊
လက်ခံရရှိသောပြည်နယ်တွင်အခြားမည်သည့်အကျိုးအမြတ်ရှိသောအလုပ်အကိုင်မျိုးကိုမလုပ်ကိုင်ပါနှင့်၊
ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် 1 မှာရည်ညွှန်းသည်။

ပုဒ်မ 48. လူမှုဖူလုံရေးကင်းလွတ်ခွင့်

၁။ ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၃ ပါပြုSubsectionsဌာနချက်များနှင့်အညီ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝန်ထမ်းများ
ပေးပို့သောနိုင်ငံအတွက်၄၆-တို့မှပေးသော ဝန်ဆောင်မှုများနှင့်၄၆-တို့၏မိသားစု ဝန်ထမ်းဖွဲ့စည်းခြင်းကိုလေးစားခြင်း
၄ င်းတို့၏အိမ်ထောင်စုများ၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအနေဖြင့်အာဏာတည်စေနိုင်သည့်လူမှုဖူလုံရေးပြုprovisionsဌာနချက်များမှကင်းလွတ်ရမည်
လက်ခံရရှိပြည်နယ်။

၂။ ဤဆောင်းပါးအပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောကင်းလွတ်ခွင့်သည်အဖွဲ့ဝင်များနှင့်လည်းသက်ဆိုင်သည်
အောက်ပါအခြေအနေများတွင်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝန်ထမ်းများကိုသာအလုပ်ခန့်ထားသည့်ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများ -

(က) သူတို့သည်နိုင်ငံသားမဟုတ်သည့်မဟုတ်လက်ခံသည့်နိုင်ငံတွင်အမြဲတမ်းနေထိုင်လျက်ရှိသည်၊ နှင့်

(ခ) ၎င်းတို့သည်ပေးပို့ခြင်းတွင်ပါ ဝင်သောလူမှုဖူလုံရေးပြုprovisionsဌာနချက်များပါ ဝင်သည်
ပြည်နယ်သို့မဟုတ်တတိယပြည်နယ်။

၃။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝန်ထမ်းများမှကင်းလွတ်ခွင့်များပေးထားသောပုဂ္ဂိုလ်များကိုအလုပ်ခန့်သည်
ဤဆောင်းပါးအပိုဒ် ၂ တွင်လူမှုဖူလုံရေးတာဝန်ဝတ္တရားများကိုလိုက်နာရမည်
လက်ခံရရှိပြည်နယ်၏ပြဌာန်းချက်အလုပ်ရင်များအပေါ် ပြဌာန်း။

၄။ ဤဆောင်းပါးအပိုဒ် ၁ နှင့် ၂ တွင်ဖော်ပြထားသောကင်းလွတ်ခွင့်သည်မိမိဆန္ဒအလျောက်တားမြစ်ခြင်းမပြုရ
လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏လူမှုဖူလုံရေးစနစ်တွင်ပါ ဝင်ခြင်းကထိုပါဝင်မှုကိုထောက်ပံ့ပေးသည်
ကြောင်းပြည်နယ်ကခွင့်ပြုထားသည်။

ပုဒ်မ 49. အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်

၁။ ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများနှင့်ကောင်စစ်ဝန် ဝန်ထမ်းများနှင့် ၄ င်းတို့၏မိသားစု ဝန်ထမ်းပါ ဝင်သည်
၄ င်းတို့၏အိမ်ထောင်စုများသည်အခွန်အခများအားလုံးမှကင်းလွတ်ရမည်
မြို့နယ်၊ မူလ။

(က) ကုန်စည်နှင့် ဝန်ဆောင်မှုများ၏ဈေးနှုန်းတွင်ပုံမှန်အားဖြင့်ထည့်သွင်းထားသည့်သွယ်ဝိုက်အခွန်အခများ၊

(ခ) လက်ခံရရှိသူ၏ပိုင်နက်တွင်တည်ရှိသည့်ပုဂ္ဂလိကမပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများအပေါ်အခွန်အခများသို့မဟုတ်အခွန်
အပိုဒ် ၃ ပါပြဌာန်းချက်များကိုနိုင်ငံတော်။

(ဂ) အိမ်ခြံမြေ၊ အမွေဆက်ခံခြင်းသို့မဟုတ်အမွေဆက်ခံခြင်းနှင့်လက်ခံသူမှပေးဆောင်သည့်လွှဲပြောင်းမှုဆိုင်ရာတာဝန်များ
ပုဒ်မ ၅၁၊ ပုဒ်မခွဲ (ခ) ပါပြဌာန်းချက်များကိုပြည်နယ်။

(ဃ) ပု receive- အတွက်၄၆-၏အရင်းအမြစ်ရှိခြင်းမြို့တော်အကျိုးအမြတ်အပါအဝင်ပုဂ္ဂလိကဝင်ငွေပေါ်) အခွန်အခနှင့်အခွန်၊
စီးပွားဖြစ်သို့မဟုတ်ဘဏ္ဍundertakingsာရေးလုပ်ငန်းများခွဲရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့်သက်ဆိုင်သည့်ပြည်နယ်နှင့်မြို့တော်အခွန်များ
လက်ခံသည့်ပြည်နယ်။

(င) ဝန်ဆောင်မှုအတွက်ပေးဆောင်ခ။

(င) မှတ်ပုံတင်ရေး၊ တရားရုံးသို့မဟုတ်စီမံခန့်ခွဲခြင်း၊ ပေါင်နှံအခွန်အခနှင့်တံဆိပ်ခေါင်းတာဝန်များကိုသည့် provi- မှာသာလျှင်
ဆောင်းပါး 32 ၏ထားခြင်း။

စာမျက်နှာ ၁၉၁

ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးအပေါ်ကြွန်စင်းရှင်း

၁၇၅

၂။ ဝန်ထမ်း ဝန်ထမ်းများသည် ဝင်ငွေနှင့်အခွန်မှကင်းလွတ်ရမည်
သူတို့ရဲ့ဝန်ဆောင်မှုများအတွက်လက်ခံရရှိသည်။

၁၂။ လုပ်ရည်သွယ်တင်သည့်အခါမှစ၍ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်တွင် ဝင်ရောက်မှုပစ္စည်းများနှင့်စည်းမျဉ်းများကို လိုက်နာရမည်။
ဝင်ရောက်မှုကောင်စီနှင့်ဆိုင်ရမည့်။ အလုပ်ရှင်များအနေဖြင့် ထိုပြည်နယ်၏စည်းမျဉ်းများကို ချမှတ်သည်။

အပိုဒ် 50. အကောက်ခွန်တာဝန်များနှင့်စစ်ဆေးခြင်းမှကင်းလွတ်ခွင့်
၁။ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည် ဥပဒေအရ ဖြစ်နိုင်သည့်အခါ အကောက်ခွန်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရမည်။
အကောက်ခွန်၊ အခွန်နှင့် အခြားအခွန်များမှကင်းလွတ်ခွင့်ကို ခွင့်ပြုခြင်း
သို့လျှော့ခြင်း၊ သယ်ဆောင်ခြင်းနှင့်အလားတူ ဝန်ဆောင်ခများအတွက် -

(က) ကောင်စီဝန်ရုံးကို တရားဝင်အသုံးပြုရန်ဆောင်ပေးရမည်။
(ခ) ကောင်စီဝန်ရုံးအရာရှိသို့မဟုတ် သူ၏မိသားစု ဝင်များ၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာအသုံးပြုမှုအတွက် ဆောင်းပါးများ
သို့မဟုတ် ဆောင်ရွက်ခြင်းအတွက် ရည်ရွယ်သည့် ဆောင်းပါးများအပါအဝင် သူ၏အိမ်ထောင်စု၊ စားသုံးရန်ရည်ရွယ်သည့် ဆောင်းပါးများ -
သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များကို ကိုင်ရိုက်အသုံးပြုရန် လိုအပ်သည့် ပမာဏထက် မပိုစေရ။

၂။ ကောင်စီဝန်ရုံး ဝန်ထမ်းသည် စာပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသော အခွင့်အရေးများနှင့် ကင်းလွတ်ခွင့်များကို ခံစားရမည်
ပထမ ဦး ဆုံးတပ်ဆင်သည့်အချိန်တွင် တင်သွင်းသော ဆောင်းပါးများနှင့် ပတ်သက်၍ ဤဆောင်းပါးသည်။

၃။ ကောင်စီဝန်ရုံးအရာရှိများနှင့် ၎င်းတို့မိသားစု ဝင်များပါ ဝင်သော ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအိမ်များ
၎င်းတို့၏အိမ်ထောင်စုများ၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို စစ်ဆေးခြင်းမှ ကင်းလွတ်ရမည်။ အလေးအနက်ရှိသော စစ်ဆေးနိုင်သည့်
၎င်းတို့၏စာပိုဒ်၏ပုဒ်မ ၁) တွင်ဖော်ပြထားသော ဆောင်းပါးများပါ ဝင်သည်ဟု ယုံကြည်ရန်အကြောင်းပြချက်
ဤဆောင်းပါး၏ဇယား ၁ (သို့) တင်သွင်းခြင်းနှင့် တင်ပို့ခြင်းကို ဥပဒေနှင့်စည်းမျဉ်းများက တားမြစ်သည်။
လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏အုပ်ချုပ်ရေးသို့မဟုတ် ယင်း၏ quarantine ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို ဘာသာရပ်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့စစ်ဆေးခြင်း
၎င်းကို ကောင်စီဝန်ရုံးအရာရှိသို့မဟုတ် သက်ဆိုင်ရာမိသားစု ဝင်၏ ရှေ့မှောက်တွင် ဆောင်ရွက်ရမည်။

ပုဒ်မ ၅၁။ ကောင်စီဝန်ရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး သို့မဟုတ် သူ၏မိသားစုဝင်တစ်ဦး ၏ပိုင်ဆိုင်မှု
ကောင်စီဝန်ရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး သို့မဟုတ် သူ၏မိသားစု ဝင်တစ်ဦး သေဆုံးသွားလျှင်
သူ၏အိမ်ထောင်စု၏တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း၊ လက်ခံသည့်နိုင်ငံ -

(က) ကွယ်လွန်သူ၏ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများ တင်ပို့ခြင်းကို ခွင့်ပြုရမည်
ယင်းသို့ တင်ပို့ရောင်းချခြင်းကို သူပိုင်ဆိုင်သော အချိန်တွင် တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားခြင်းကို လက်ခံသောနိုင်ငံတွင် ရရှိခဲ့သည့်
သေခြင်း။

(ခ) နိုင်ငံတော်၊ ဒေသဆိုင်ရာ သို့မဟုတ် မြို့နယ်အိမ်ခြံမြေများ၊ အမွေဆက်ခံခြင်း သို့မဟုတ် အမွေဆက်ခံခြင်း တာဝန်များကို မယူရ
လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်တွင် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း သေဆုံးသော ကြောင့် ရွှေ့ပြောင်းခြင်း၊ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းအတွက် တာဝန်များ
သေဆုံးသူ၏ ပြည်နယ်ကောင်စီဝန်ရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး အဖြစ် သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး အဖြစ် ရှိနေခြင်းရန်
ကောင်စီဝန်ရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ၏မိသားစု။

ပုဒ်မ ၅၂။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ဝန်ဆောင်မှုများနှင့် ပုံပန်းများမှ ကင်းလွတ်ခွင့်
လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သည် ကောင်စီဝန်ရုံးအဖွဲ့ဝင်များနှင့် ၎င်းတို့၏မိသားစု ဝင်များကို ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုသည့်
မည်သည့်ပြည်သူ ဝန်ဆောင်မှုမဆို ဝန်ဆောင်မှုအားလုံးမှ ၎င်းတို့၏အိမ်ထောင်စုများဖွဲ့စည်းခြင်း
မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ တစ်ဦး၏ လိုအပ်ချက်များ ဖြစ်သော စတင်တပ်ဆင်လိုအပ်ချက်များနှင့် စစ်ဆေးဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များမှ ဖြစ်သည့်
ပုံပန်းများကို နှိပ် billeting ။

ပုဒ်မ ၅၃. ကောင်စီဝန်အခွင့်အရေးနှင့် ကင်းလွတ်ခွင့်အစနှင့်အဆုံး
၁။ ကောင်စီဝန်ရုံး ဝန်ထမ်းတိုင်းတွင် ပါ ဝင်သည့် အခွင့်အရေးများနှင့် ကင်းလွတ်ခွင့်များကို ခံစားရမည်
လက်ရှိလက်ခံသောနိုင်ငံ၏နယ်မြေထဲသို့ ဝင်ရောက်သည့် အချိန်မှစ၍
သူသည် မိမိတာဝန်များကို စတင်သောအခါ အခြေမှစ၍ ၎င်း၏ပိုင်နက်ထဲမှာရှိပြီးသားလျှင်၊ မိမိရာထူးတက်ယူ ing
အဆိုပါကောင်စီဝန် post ကိုအတွက်။

(၂) ကောင်စီဝန်ရုံး ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ၏မိသားစု ဝင်များ။
သူ၏ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများအနေဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်တွင် ဖော်ပြထားသည့် အခွင့်အရေးများနှင့် ကိုယ်ခံစွမ်းအားများကို ရရှိမည်
သူနှင့် အညီအခွင့်အရေးများနှင့် ကိုယ်ခံစွမ်းအားခံစားသည့်နေ့မှစ၍ ကွန်ဗင်းရှင်း

စာမျက်နှာ ၁၉၂

၁၇၆ IV။ သံတမန်ရေးနှင့် ကောင်စီဝန်ဆက်ဆံရေး

ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ သို့မဟုတ် လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံပိုင်နက်သို့ သူတို့ဝင်ရောက်သည့်နေ့မှစ၍
ထိုကဲ့သို့သောမိသားစုသို့မဟုတ် ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများဖြစ်လာသည့် နေ့မှစ၍ နောက်ဆုံးမည်သည့်အရာကိုမဆို။

၃။ ကောင်စီဝန်ရုံး ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ၏တာဝန်များအဆုံးသတ်သွားပါက သူ၏အခွင့်အရေးများ
နှင့် ကိုယ်ခံစွမ်းအားနှင့် သူ၏မိသားစုဝင်တစ်ဦး ၏အိမ်သို့အိမ်သားသို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး အနေဖြင့် သူများ
သူ၏ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများသည် ပုံမှန်အားဖြင့် သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်က လက်ခံရရှိသည့် အချိန်မှစ၍ ရပ်တန့်ရမည်။
မည်သည့်အရာက အမြန်ဆုံးဖြစ်ပါစေ ယင်းသို့ပြုလုပ်ရန်သင့်တော်သောကာလကုန်ဆုံးချိန်တွင် ဖြစ်စေ၊
လက်ကိုင်လေ့ရှိပါက ဤဖြစ်သည့်တိုင် ထိုအချိန်အထိ ဆက်လက်တည်ရှိနေရမည်။ အတွက်ရည်ညွှန်းပုဂ္ဂိုလ်များ၏အမှု
ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၂။ သူတို့၏အခွင့်အရေးများနှင့် ကိုယ်ခံစွမ်းအားများသည် ရပ်စဲသွားပါက အဆုံးသတ်သွားလိမ့်မည်
သို့သော် အိမ်ထောင်စုပိုင်သို့မဟုတ် ကောင်စီဝန်ရုံး၏အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ၏ ဝန်ဆောင်မှုတွင် ပါဝင်ရန်၊
ထိုကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ နောက်ကျိုးကြောင်းဆီလျော်ကာလအတွင်း၊ သူတို့က လက်ခံရရှိသည့်နယ်မှ ထွက်ခွာရန်ရည်ရွယ်ခဲ့လျှင်
အထူးအခွင့်အရေးများနှင့် ကိုယ်ခံစွမ်းအားများသည် သူတို့ထွက်ခွာသွားသည့်အချိန်အထိ ဆက်လက်တည်ရှိလိမ့်မည်။

(၄) သို့ရာတွင် ကောင်စီဝန်ရုံးအရာရှိသို့မဟုတ် ကောင်စီဝန်ရုံးမှလုပ်ဆောင်သော လုပ်ရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍
သူ၏လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ကျင့်သုံးခြင်း၊ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်သည် အကန့်အသတ်မရှိဆက်လက်တည်ရှိနေမည်
အချိန်။

၅။ ကောင်စီဝန်ကောင်စီဝင်တစ်ဦး သေဆုံးသွားလျှင် သူ၏မိသားစုဝင်များသည် -
သူ၏အိမ်ထောင်စုတစ်စု၏အစိတ်အပိုင်းသည် ၎င်းတို့ရရှိသော အခွင့်အရေးများနှင့် ကိုယ်ခံစွမ်းအားများအား ဆက်လက်ခံစားရမည်
သူတို့က လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်မှ ထွက်ခွာသည့်အထိ သို့မဟုတ် သူတို့ကို လုပ်ခွင့်ပြုသည့်ကျိုးကြောင်းဆီလျော်ကာလကုန်ဆုံးသည်အထိ
ဒါကြောင့် ဘယ်ဟာကို ရှိရာသို့ အလျင်အမြန်ဖြစ်သနည်း။

အပိုဒ် 54 တတိယပြည်နယ်များ၏တာဝန်ဝတ္တရား
၁။ အကယ်၍ ကောင်စီဝန်ရုံးအရာရှိသည် ခွင့်ပြုခဲ့သည့်တတိယနိုင်ငံ၏နယ်မြေကို ပြန်သွားသောအခါ သို့မဟုတ် ရောက်ရှိနေပါက
သူသည် ဦးစားလိုအပ်လျှင်၊ သူသည် ၎င်းသို့မဟုတ် သူ၏ရာထူးသို့ ပြန်။ ။ ပြန်သောအခါ
ပေးပို့သောနိုင်ငံသို့ တတိယနိုင်ငံက အခြားသူများမှ ထောက်ပံ့ပေးထားသော ကိုယ်ခံစွမ်းအားအားလုံးကို ပေးအပ်ရမည်
မိမိအကူအပြေးသို့မဟုတ် ပြန်လာသောသူစေရန် လိုအပ်နိုင်ပါသည်။ အဖြစ်ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ဗဟိုဌာန၏ဆောင်းပါးများ။ အလားတူရက်လိမ့်မည်
ထိုကဲ့သို့သော အခွင့်အရေးများနှင့် စားခွင့်ရှိသည့် သူ၏အိမ်ထောင်စုဝင်တစ်ဦး ဦး သည် သူ၏မိသားစုဝင်တစ်ဦး ဦး ၏အမှုရှိလျှောက်ထားနိုင်သည့်
နှင့် ကောင်စီဝန်ရုံးအရာရှိနှင့် အတူလိုက်ပါသူ သို့မဟုတ် သူနှင့် အတူပူးပေါင်းရန် သီးခြားစီရီးသွားလာနေသော ကိုယ်ခံစွမ်းအား
ပေးပို့သော ပြည်နယ်သို့ ပြန်သွားရန်။

၂။ ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ တွင် ဖော်ပြထားသော အခြေအနေများနှင့် တူညီသည့် အခြေအနေမျိုးတွင် တတိယနိုင်ငံများသည် -
အခြားသူတို့၏ ကောင်စီဝန်ရုံးသို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်များမှ သူတို့၏နယ်မြေများကို ဖြတ်ကျော်၊ အကူးအပြောင်းကို မထားဆီးပါနှင့်
သူတို့၏အိမ်ထောင်စုများ၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုစွာစည်းဝေး၍ သူ၏မိသားစုများ၏။

၃။ တတိယနိုင်ငံများအနေဖြင့် တရားဝင်စာပေးစာယူနှင့် အခြားဆက်သွယ်ရေးဆိုင်ရာဆက်သွယ်မှုများကို သဘောတူရမည်
ကုန်သွယ်မှုတက်စက်ဖြင့် ရေးသားထားသော ဆက်ဆံရေးများအပါအဝင်၊
ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ဗဟိုဌာနအောက်မှာ သဘောတူညီခဲ့သည့် နှောင့်နှေးသည်။ သူတို့က သူရှိသည့်သော ကောင်စီဝန် Courier မှပေးလိမ့်မည်
အကယ်၍ ဦးစားလိုအပ်ပါက၊ နှင့် အလည်ကျ ကောင်စီဝန်အိတ်များနှင့် အတူတူပင် ကျူးလွန်မှုကို ရရှိခဲ့သည်
နှင့် လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်အဖြစ် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ဗဟိုဌာနအောက်မှာ သဘောတူညီရမည်။

သူတို့အားအခွင့်အလမ်းအတိုင်းသို့ပို့ဆောင်ပေးရန်အားထုတ်သောအခွင့်အလမ်းများအားတရားဝင်အသိပေးရန်အကျိုးဝင်သည့် အဘယ်သို့၏တတ်ယုံပြည်နယ်၏ပြည်နယ်အင်အားကြီး majeure ကြောင့်ဖြစ်ခြင်း consular အိတ် ။

ပုဒ်မ ၅၅။ လက်ခံသူပြည်နယ်စာပြဒေများနှင့်ပူးပေါင်းဖွင့်လှစ်ထားခြင်း

၁။ ၎င်းတို့၏အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်စွမ်းအားများကိုထိခိုက်နစ်နာစေခြင်းမရှိဘဲ၊ စီးပွားသူများအားပူးပေါင်းဖွင့်လှစ်သည်။

လက်ခံရရှိသူနိုင်ငံ၏စာပြဒေများနှင့်ပူးပေါင်းဖွင့်လှစ်ထားရန်အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်လွှတ်ပို့မှု။ သူတို့လည်း

နိုင်ငံ၏စာပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမပြုရ။

၂။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုလေ့ကျင့်ခန်းနှင့်မကိုက်ညီသောမည်သည့်နည်းနှင့်မျှအသုံးမပြုရ
consular လုပ်ဆောင်ချက်များကို။

၃။ ဤဆောင်ပါး၏အပိုဒ် ၂ ပါ Offices ၌ချက်များသည်ရုံးခန်းများဖွင့်လှစ်နိုင်ခြင်းကိုမယ်ရာ့ပါ အခြားအဆောက်အအုံများသို့မဟုတ်အဆောက်အအုံများတွင်ကောင်စီဝန်ရုံးတည်ရှိနေရာတွင်တပ်ဆင်ထားသည့် တံသီးပြိုင်ငံတို့အားသတ်မှတ်ထားသောနေရာသည်ကွန်ဂရက်မှုအသုံးပြုသောအဆောက်အအုံ များနှင့်သီးခြားဖြစ်သည်။

sular ရဲ့ ထိုအဖြေအမျက်တော်မီပြထားသောရုံးများသည်(၇) Convention ညာဉ်၏ရည်ရွယ်ချက်အတွက်မဖြစ်ရ အဆိုပါဆောင်ပါး၏အပိုဒ်အတွင်း၏အပိုဒ်အပိုဒ်ထဲမှာသုံးနှုန်းထား။

စာမျက်နှာ ၁၉၃

ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးအပေါ်ကြွန်ဗင်းရှင်း

၁၇၇

ပဒ ၅၆

ကောင်စီဝင်များ ၀ င်များသည်ပဒေဒ်ပြဿနာများထားသည်မည်သည့်လိုအပ်ချက်ကိုမဆိုလိုက်နာရမည်
ကနေပြန်ပေါ်လာသောတက်ယပီတိအန္တရာယ်များမှအာမခံပေးသက။ လက်ခံရရှိပြည်နယ်၏စည်းမျဉ်းများ
မည်သည့်မော်တော်ယာဉ်၊ သင်္ဘောသို့မဟုတ်လေယာဉ်အသုံးပြုမှု။

ပုဒ်မ ၅၇

၁။ အလုပ်အကိုင်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများသည်ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအကျိုးအမြတ်အတွက်မည်သည့်ပရော်ဖက်ရှင်နယ်နဲ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိုမူလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုလက်ခံရရှိပြသနယ်အတွက်လုပ်ရား။

၂။ ဤအခန်းတွင်ဖော်ပြထားသည့်အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများကိုပေးအပ်ခြင်းမပြုရ။

(က) ကောင်စစ်ဝန် ဝန်ထမ်းသို့မဟုတ်ပုဂ္ဂလိကအကျိုးအမြတ်တစ်ခုခုကိုထမ်းဆောင်သော ဝန်ထမ်း ဝန်ထမ်းများ လက်ခံရရှိပြည်နယ်အတွက်အလုပ်အကိုင်;

(ခ) ဤစာပိုဒ်၏ ပုဒ်မခွဲ (က) တွင်ဖော်ပြထားသောလူတစ်ဦး ၏မိသားစုဝင်များသို့လည်းကောင်း၊ သူ၏ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများ၊

(ဂ) ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝန်ထမ်းတစ်ဦး၏မိသားစု ဝင်များအားမိမိကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန် လက်ခံရရှိပြန်သည့်အတွက်ပုဂ္ဂလိကအကျိုးအမြတ်အလုပ်အကိုင်။

အခန်း ၃ ။ ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့်ဂုဏ်သတ္တိများ
suCh အရာရှိများကကောင်စစ်ဝန်ပိုင်များ

အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားနှင့်သက်ဆိုင်သောအထွေထွေပြဋ္ဌာန်းချက်

၃၄၊ ၃၅၊ ၃၆၊ ၃၇၊ ၃၈၊ ၃၉၊ အပိုဒ် ၅၄ အပိုဒ် ၃ နှင့်အပိုဒ် ၂ နှင့်အပိုဆောင်းပါးများ
ပုဒ်မ ၅၅ ပုဒ်မ ၃ သည်ပုံစံထူးဆောင်ကောင်စီစစ်ခံအရာရှိ ၃ နောက်သောကောင်စီစစ်ခံရာထူးများနှင့်သက်ဆိုင်သည်။ ထို့အပြင်ခုံနစ်၊
ထိုက်ပုံသောကောင်စီစစ်ခံရုံး၏အဆောက်အအုံများ၊ အခွင့်ထူးများနှင့်ငါးလွတ်ခွင့်များကိုပုဒ်မ ၅၅၊ ၆၀၊ ၆၁ တို့၌အုပ်ချုပ်ရမည်
နှင့် ၆၂။

ပုဒ်မ ၄၄၊ ပုဒ်မ ၃၊ ပုဒ်မ ၄၅၊ ၅၃၊ ပုဒ်မ ၁၊ ပုဒ်မ ၄။ ၄၃၊

၅၅ ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများလျှောက်ထားရမည်။ ထို့အပြင်၏အဆောက်အအုံ၊ အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအား ထိက်သိသောကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများကိုပုဒ်မ ၆၃၊ ၆၄၊ ၆၅၊ ၆၆ နှင့် ၆၇ တို့ဖြင့်အုပ်ချုပ်ရမည်။

၃။ ဤပ Convention^၁ ညာဉ်တွင်ပါ ဝင်သောအခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များကိုပေးအပ်ခြင်းမပြုရ
ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၊ ဝန်ထမ်းတစ်ဦး၊
ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိဦး ဆောင်သောကောင်စစ်ဝန်ရုံး။

၄။ ၎ူကံထူးဆောင်ကောင်စစ်ဦး ဆောင်သည့်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှစ်ခုကြားရှိကောင်စစ်ခံအိတ်များလဲလှယ်ခြင်း ကွဲပြားခြားနားသောပြည်နယ်များရှိအရာရှိများလက်ခံနှစ်ခုပြည်နယ်များ၏သဘောတူညီချက်မပါဘဲခွင့်ပြုမရ ဂဏ်သတ်မှတ်ခံရသည်။

ပုဒ် ၅၉။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုကာကွယ်ခြင်း

လက်ခံသည့်နိုင်ငံသည်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုကာကွယ်ရန်လုံအပ်သည့်အခင်များကိုလုပ်ဆောင်ရမည်
မည်သည့်ကျူးကျော်မှုသို့မဟုတ်ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုကိုဆက်လက်ပြုကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှ ဦးဆောင်သည့်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ဦးဆုံးချမ်းရေးကိုပျက်ပြားစေခြင်းသို့မဟုတ် ၄ နှစ်၏ထက်ပိုကာအားနည်းခြင်းတို့မဟုတ်မည်သည့်

ပုဒ်မ ၆၀။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်

၁။ ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်အရာရှိဦး ဆောင်သည့်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ကောင်စစ်ဝန်ရုံး
ပေးပို့သည့်ပြည်နယ်သည်ပိုင်ရှင်သို့မဟုတ်ဌာနရုံးသူသည်အမျိုးသား၊ ဒေသဆိုင်ရာသို့မဟုတ်မြူနီစီပယ်အခွန်အခအားလုံးမှကင်းလွတ်ရမည်
နှင့်ပေးသမျှတိကျသောခံဆောင်မှုများအတွက်ငွေပေးရေမှကုန်ကျစားပြုကံသို့သောထက်အခြားသမ္မအခွန်။

၂။ ဤဆောင်ပါးအပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောအခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိစေရ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများအရရင်းတို့သည်ပေးဆောင်ရမည့်အခွန်နှင့်အခွန်များကို ပေးပို့သောပြည်နယ်နှင့်အတူစာချုပ်သို့။

စာမျက်နှာ ၁၉၄

၁၇၈

IV။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

ပုဒ္ဒ ၆၁ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှတ်တမ်းများနှင့်စာရွက်စာတမ်းများကုသလွန်ခြင်း

အဆိုပါကောင်စီဝင်ခံမေးကုန်းတိုက်နှင့်ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စီ ဦး ဆောင်သောကောင်စီဝန် post ၏စာရွက်စာတမ်းများ၊ အရာရှိသည်ငှားတိုးအားပေးခြင်းစာချုပ်၊ အခြားရောင်းချရေးနေရာများရောင်းချမှုဖြစ်ရမည် အခြားစာတမ်းများနှင့်စာရွက်စာတမ်းများနှင့်အညီသတ်ဖြင့် ခေါင်း၏ပုဂ္ဂလိကစာစာမေးစာယူ မှုဆိုင်ရာစစ်ဆေးရန်အလုပ်လုပ်သမျှမည်သဘောပြောနိုင်ပါသည်။ ပစ္စည်းများ စာချုပ်များပို့သွယ်လာတိုက်စာရွက်စာတမ်းများမှဖွဲ့စည်းသည်

သူတို့ရဲ့အလုပ်အကိုင်သို့မဟုတ်ကုန်သွယ်ရေးနှင်စပ်လျှဉ်း။

အပိုဒ် 62. အကောက်ခွန်တာဝန်များမှကင်းလွတ်ခွင့်

လက်ခံသည့်နိုင်ငံသည်ဥပဒေနှင့်ပြုစုချက်များနှင့်အညီလိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်။
အကောက်ခွန်၊ အခွန်နှင့်အခြားအခွန်များမှကင်းလွတ်ခွင့်ပြုခြင်း
အောက်ပါဆောင်းပါးများတွင်သို့လျှောက်ခြင်း၊ သယ်ဆောင်ခြင်းနှင့်အလားတူ ဝန်ဆောင်မှုအတွက်အခကြေးငွေများ၊
ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိ ဦး ဆောင်သည့်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုတရားဝင်အသုံးပြုရန်အတွက်လက်မှတ်များ၊ အလံများ၊
တံဆိပ်ခေါင်းများ၊ စာအုပ်များ၊ တရားဝင်ပုံနှိပ်ထုတ်ကုန်များ၊ ရုံးသုံးပရိဘောဂများ၊
အလားတူဆောင်းပါးများကိုကောင်စစ်ဝန်ရုံးသို့ပေးပို့သည့်နိုင်ငံ၏ဥပဒေအားဖြင့်တင်ပြသည်။

အပိုဒ် ၆၃

အကယ်၍ ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုရာဇဝတ်မှုဖြင့်တရားစွဲဆိုခဲ့ပါကသူသည်ထင်ရှားရမည်
အဆိုပါအရည်အချင်းအာဏာပိုင်များရှေ့တော်၌။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ၊ တရားစွဲဆိုမှုလေးစားမှုနှင့်အတူကောက်ယူရလိမ့်မည်
သို့သော်လည်းအာဏာပိုင်ရာထူးကြောင့်၎င်း၊ သူသည်ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံရချိန် မှလွဲ၍ သူ့ရှိသည့်
ဖြစ်နိုင်သမျှအနည်းဆုံးကောင်စစ်ဝန်လုပ်ဆောင်မှုကိုတားဆီးမည်နည်းလမ်း။ ဘယ်အချိန်မှာ
ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကိုထိန်းသိမ်းရန်လိုအပ်သောအနေဖြင့်၎င်းအားတရားစွဲဆိုခြင်းခံရမည်
နောင်နှေး၏အနိမ့်ဆုံးနှင့်အတူထုတ်ပေးမည်။

အပိုဒ် ၆၄။ ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်များအားကာကွယ်ခြင်း

လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်ထိုကဲ့သို့သောကာကွယ်မှုကိုဂုဏ်ပြုကောင်စစ်ဝန်အရာရှိအားပေးရန်တာဝန်ရှိသည်
အဖြစ်သူ၏တရားဝင်ရာထူး၏အကြောင်းပြချက်အားဖြင့်လိုအပ်နိုင်ပါသည်။

အပိုဒ် ၆၅။ နိုင်ငံခြားသားများနှင့်နေထိုင်ခွင့်ပါမစ်များကိုမှတ်ပုံတင်ခြင်းမှကင်းလွတ်ခွင့်

ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအမြတ်အတွက်ဆက်လက်သယ်ဆောင်သောသူတို့မှလွဲ၍ ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများ
လက်ခံသူပြည်နယ်ရှိပရော်ဖက်ရှင်နယ်သို့မဟုတ်စီးပွားဖြစ်လုပ်ရားမှသည်အောက်ရှိတာဝန်ဝတ္တရားအားလုံးမှကင်းလွတ်ရမည်
နိုင်ငံခြားသားများနှင့်နေထိုင်ခွင့်မှတ်ပုံတင်ခြင်းအတွက်လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းများ
ခွင့်ပြုချက်။

ပုဒ်မ ၆၆။ အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်

ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိသည်လုပ်ခလစာနှင့်အခွန်အားလုံးမှကင်းလွတ်ရမည်
နှင့်ကောင်စစ်ဝန်၏စစ်ရေးလေ့ကျင့်ခန်းနှင့်ပတ်သက်။ သူပေးပို့တဲ့ပြည်နယ်ကနေသူရရှိသောချီးမြှင့်
လုပ်ဆောင်ချက်များကို။

ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ဝန်ဆောင်မှုများနှင့်ပံ့ပိုးမှုများမှ *artie ၅ c ၆၇* ကင်းလွတ်ခွင့်

လက်ခံသည့်နိုင်ငံသည်ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်များအားပုဂ္ဂိုလ်ရေး ဝန်ဆောင်မှုအားလုံးမှကင်းလွတ်စေရမည်
မည်သည့်အများပြည်သူဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှုကိုမဆိုနှင့်စစ်တပ်၏တာဝန်ဝတ္တရားများကိုသို့
လိုအပ်ချက်၊ စစ်ရေးပံ့ပိုးမှုများနှင့်ကြော်ငြာနှင့်အတူဝတ်ဆင်။

အပိုဒ် ၆၈။ ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏အခွင့်ထူးခံလက္ခဏာ

ပြည်နယ်တစ်ချင်းစီသည်၎င်းသည်ဂုဏ်ထူးဆောင်ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများကိုခန့်အပ်မည်၊ မပေးမည်ကိုလွတ်လပ်စွာဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

စာမျက်နှာ ၁၉၅

ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးအပေါ်ကြွန်စင်းရှင်း

၁၇၉

အခန်း IV ။ ယေဘုယျအချက်အလက်များ

ပုဒ်မ ၆၉။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးဌာနများမှမဟုတ်သောကောင်စစ်ဝန်ကိုယ်စားလှယ်များ

၁။ ပြည်နယ်တစ်ချင်းစီကင်းမဲ့ကောက်ယူသောကောင်စစ်ဝန်အေဂျင်စီများသည်ထောင်မည်၊ ဝ င်ရောက်မည်ကိုလွတ်လပ်စွာဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်
ပေးပို့သောနိုင်ငံကကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ ဦး ခေါင်းများအဖြစ်သတ်မှတ်ထားသည့်ကောင်စစ်ဝန်ကိုယ်စားလှယ်များ။

၂။ ဤဆောင်းပါး၏စာပိုဒ် ၁ တွင်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများရည်ညွှန်းသောအခြေအနေများ
ကွန်ဂရက်မှရရှိနိုင်သောအခွင့်အရေးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများကိုဆက်လက်လုပ်ဆောင်နိုင်သည်။
၄ င်းတို့ကိုတက ဝ န်ယူသော Sular Agent များအားပေးပို့သူနှင့်အစိုးရကြားသဘောတူညီချက်အရဆုံးဖြတ်ရမည်
လက်ခံရရှိပြည်နယ်။

ပုဒ်မ ၇၀။ သံတမန်ရေးရာဌာနများမှကောင်စစ်ဝန်လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ခြင်း

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကြွန်စင်းရှင်း၏provisions ညွှန်းချက်များသည်အခြေအနေတွင်ပါရှိသည့်အတိုင်း၊
သံတမန်ရေးရာမရရှိသောကောင်စစ်ဝန်လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ခြင်း။

၂။ သံတမန်ရေးရာမရရှိသောအဖွဲ့ ၀ င်များ၏အမည်များကိုကောင်စစ်ဝန်ရုံးသို့ပေးအပ်ရန်သို့မဟုတ်မဟုတ်ပါ
အဆိုပါမစ်ရှင်၏ကောင်စစ်ဝန်လုပ်ငန်းဆောင်တာ၏လေ့ကျင့်ခန်းနှင့်အတူတာဝန်ခံဝန်ကြီးဌာနကကြောင်းကြားရလိမ့်မည်
လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံခြားရေးကိစ္စရပ်များသို့မဟုတ်ထို ဝ န်ကြီးဌာနမှခန့်အပ်ထားသည့်အာဏာပိုင်များအတွက်။

၃။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးလုပ်ငန်းများတွင်သံတမန်ရေးရာမရရှိသည့် -

(က) ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏ဒေသဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များ။

(ခ) လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏ဗဟိုအာဏာပိုင်များကိုဥပဒေ၊

လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏အသုံးပြုမှုသို့မဟုတ်သက်ဆိုင်ရာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များအားဖြင့်။

၄။ မသန်စွမ်းမှုဆိုင်ရာရည်မှန်းချက်တွင်ရည်ညွှန်းထားသောသံတမန်ရေးရာအဖွဲ့ ၀ င်များ၏အခွင့်အရေးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များ
ဤဆောင်းပါး၏ပုဒ် ၂ ကိုနိုင်ငံတကာဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းများဖြင့်ဆက်လက်အုပ်ချုပ်သွားမည်
သံတမန်ဆက်ဆံရေး။

ပုဒ်မ ၇၁။ နိုင်ငံသားသို့မဟုတ်လက်ခံသူပြည်နယ်၏အမြဲတမ်းနေထိုင်သူများ

၁။ အပိုအဆောက်အအုံများမှအပအထူးအခွင့်အရေးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများကိုခွင့်ပြုနိုင်သည်
လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၊ နိုင်ငံသားဖြစ်သို့မဟုတ်အမြဲတမ်းနေထိုင်သူကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများ
တရား ဝ င်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း။ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာချိုးဖောက်မှုများမှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုသာခံစားရမည်
သူတို့ရဲ့လုပ်ငန်းဆောင်တာများနှင့်ဆောင်းပါး၏အပိုဒ် 3 တွင်ဖော်ပြထားသောအခွင့်ထူးများကိုလေ့ကျင့်ခန်းများတွင်ပြုလုပ်သည်
ဤကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများနှင့်စပ်လျဉ်း။ လက်ခံသည့်နိုင်ငံသည်လည်းထိုနည်းတူစွာချည်နှောင်ထားရမည်
ထိုကဲ့သို့သောကောင်စစ်ဝန်ဆန်ကျင့်ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားစွဲဆိုမှုစတင်ခဲ့ပါလျှင်အပိုဒ် 42 တွင်ဖော်ပြထားသောတာဝန်
အရာရှိအနေဖြင့်ဖမ်းဆီးခြင်းသို့မဟုတ်ထိန်းသိမ်းခြင်းခံရသည့်အခါ မှလွဲ၍ အမှုများအားတစ်အရလုပ်ဆောင်ရမည်
အရာရှိဖြစ်နိုင်သမျှနည်းနည်း consular လုပ်ဆောင်ချက်များကို၏လေ့ကျင့်ခန်းနှင့်နှေးပါလိမ့်မည်။

၂။ နိုင်ငံသားသို့မဟုတ်အမြဲတမ်းနေထိုင်သောကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှအခြားအဖွဲ့ဝင်များ
နိုင်ငံတော်နှင့်၎င်း၏မိသားစု ၀ င်များ၊ ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိမိသားစုများကိုလက်ခံခြင်း
ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောရည်ညွှန်းချက်သည်သာလျှင်အဆောက်အအုံများ၊ အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များကိုခံစားရမည်
ဤကဲ့သို့သောလက်ခံရရှိပြည်နယ်ကသူတို့ကိုမှခွင့်ပြုခံရသည်။ မိသားစုဝင်များ၏မိသားစုဝင်များ
ကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့်ပုဂ္ဂလိက ဝ န်ထမ်းများမှနိုင်ငံသားသို့မဟုတ်အမြဲတမ်းနေထိုင်သောသူများ

ဤကမ္ဘာရှိရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကိုအစိုးရအဖွဲ့ပြုခွင့်အသစ်ကိုအခွင့်အလမ်းများကိုသာသဘောထားရမည်။ ထိုပုံစံများအပေါ်တွင်တရားစီရင်ခွင့်ခွင့်လုပ်ငန်း၏စွမ်းဆောင်ရည်ကိုအလွန်အမင်းနှောင့်ယှက်ခြင်းမပြုရန်။ အဆိုပါကောင်စီစစ် post ကို၏ tions ။

အပိုဒ် ၇။ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုမရှိခြင်း Translating...

၁။ ဤ Convention သို့ပါဝင် provisions ဌာနချက်များကိုကျင့်သုံးရာတွင်လက်ခံသူသည်နိုင်ငံတော်ကိုမရ
ပြည်နယ်များအကြားအဖြစ်ခွဲခြားဆက်ဆံမှု။

၂။ သို့ရာတွင်ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်းကိုဖြစ်ပွားခြင်းအဖြစ်မှတ်ယူခြင်းမပြုရ။

(က) လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်ပConvention ဝိညာဉ်ပါပြprovisions ှဌာန်းချက်များနှင့်သက်ဆိုင်သည့်အခါ-
အထူးသဖြင့်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံရှိ၎င်း၏ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများ၌ထိုပြဌာန်းချက်အားတင်းကြပ်စွာအသုံးချခြင်း၊

စာမျက်နှာ ၁၉၆

390

IV။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

(ခ) ဓလေ့ထုံးတမ်းအရသို့မဟုတ်သဘောတူညီချက်အရနိုင်ငံများအနေဖြင့်တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပိုမိုအကျိုးပြုသောဆက်ဆံမှုကိုတိုးမြှင့်ခြင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်ကွင်းရင်း၏ပြဌာန်းချက်များကလွဲအပ်သည်ထက်။

ပုဒ်မ ၇၃. ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းနှင့်အခြားအကြားဆက်ဆံရေး

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်များ

၁။ ပConventionညီညွတ်ပြTheတရားရုံးများသည်အခြားအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသဘောတူညီမှုများကိုမထိခိုက်စေရ သူတို့ကိုမအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများအကြားအဖြစ်အသုံးပြုသုံးစွဲခြင်း။

၂။ ကျုပ်Conventionညွှန်ပါမည်သည့်အရာကမူနိုင်ငံများအားနိုင်ငံတကာမှန်ဂုံးချုပ်ခြင်းကိုမတားဆီးနိုင်ပါ။ အတည်ပြုသို့မဟုတ်ဖြည့်စွက်သို့မဟုတ်တိုးချဲ့သို့မဟုတ်ယင်း၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များချွှထွင်သဘောတူညီချက်များ။

အခန်း V. ဘဏ္ဍာရေး

ဆောင်းပါး 74. လက်မှတ်

ပဗ္ဗုဒ္ဓနိဂ္ဂဟ်ဗင်ရှင်ယူနိုက်တက်စတိပြည်နယ်များအားလုံးကလက်မှတ်ထိုးသိက္ခာလုပ်ရပ်မိမည်
 အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးကြီးချက်အားလုံးဝင်သောနိုင်ငံများသို့ယူနိုက်တက်အတွင်းမူဝါဒစီမံချက်သို့မဟုတ်အဖွဲ့ဝင်များ
 တရားဥပဒေကလေးကလေးအထွေထွေသို့လက်မခံဖိတ်ကြားရသည့်အခြားမည်သည့်အရာနှင့်အမေရိကန်
 အောက်ပါအတိုင်းကွဲမင်းရှင်၏အဖွဲ့တဖွဲ့ - အောက်ဘက်ဘလ ၃၁ ရက်၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင်ရှင်ခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန၌ဖြစ်သည်။
 ဩစတြီးယားသမ္မတနိုင်ငံ၏အရေးကိစ္စများနှင့်နောက်ပိုင်း ၁၉၉၃ ခုနှစ်မတ်လ ၃၁ ရက်အထိကလေးမည်
 နယူးယောက်ရိက္ခာနုပျံ။

အပိုဒ် ၇၅

ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ဗင်းရှင်းအတည်ပြုရန်ဘာသာရပ်ဖြစ်ပါသည်။ အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးရမည် ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အတူအပ်နှံ။

ဆောင်းပါး 76. ဝင်ရောက်

ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ပိုင်းရှင်းသည်မည်သည့်နိုင်ငံမှပိုင်ဆိုင်သည်ဖြစ်စေမည်သည့်ပြည်နယ်မှ ဝင်ရောက်ရန်ပွင့်လင်းစွာဆက်လက်ရှိနေရမည်
ပုဒ်မ 74 ကွင်းဖော်ပြထားသောအမျိုးအစားလေးခု
ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်။

ဆောင်းပါး 77. အင်အားသုံးသို့ entry ကို

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကုန်ပင်ရှင်းသည်နေ့စွဲအပြီးသုံးဆယ်မြောက်နေ့အတည်ဖြစ်သည်။
၏အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်အတူလက်မှတ်ရေးထိုးသို့မဟုတ်နှစ်ဆယ်ဒုတိယစာချုပ်၏သိုက်
ကုလသမဂ္ဂ။

၂။ နှစ်ဆယ်နှစ်စက္ကန့်တင်အပြီးတွင်ကွန်ဗင်းရှင်းကိုအတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသည့်နိုင်ငံများအတွက် အတည်ပြုချက်ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသို့မဟုတ်စာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုဘေးသောစာချုပ်ပါသဘောတူညီချက်သည်သုံးဆယ်မြောက်နေ့တွင်အာဏာတည်လိမ့်မည် ထိုကဲ့သို့သောပြဌာနဆိုင်ရာအတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသို့မဟုတ်ဇာတိလက်မှတ်၏သိက်ပြီးနောက်။

အပိုဒ် ၇၈။ အတွင်းရေးမှူးချုပ်၏သတိပေးချက်များ

ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်မည်သည့်နိုင်ငံမှမဆိုပိုင်ဆိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးကိုအသိပေးရမည် ဆောင်ပါး 74 တွင်ဖော်ပြထားသောအမျိုးအစားလေးခု

(က) ပConvention ဝိညာဉ်စာချုပ်ပါလက်မှတ်များနှင့်အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း ဆောင်းပါး ၇၄၊ ၇၅ နှင့် ၇၆ အရဝင်ရောက်ခွင့်၊

(ခ) ပConventionိုညာဉ်ပါပြConventionဉာဏ်အရပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအာဏာတည်လာမည့်နေ့စွဲဆောင်းပါး ၇၇ ။

ဆောင်းပါး 79. စစ်မှန်ကျမ်း

တရုတ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ရုရှားနှင့် the ညာဉ်စာရင်းများ၏ မူရင်း စပိန်စာရင်းများသည် ကူညီသော အစစ်အမှန်ဖြစ်သည်။ ယူနိုက်တက်၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးထံ အပ်နှံရမည် အမျိုးအစား ၄ မျိုး၊ အနက် မည်သည့်နိုင်ငံများသည် မဆိုမိတ္တူကူး။ ပေးပို့မည့်နိုင်ငံများ ဆောင်းပါး 74 မှာဖော်ပြထားသည်။

စာမျက်နှာ ၁၉၇

ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး၊ နိုင်ငံသား၏ဝယ်ယူ

၁၈၁၁

သက်သေအထောက်အထားအတွက်၊ သူတို့ရဲ့အားဖြင့်သူတို့ကိုမှတရားဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့်ခံရ၊ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ Plenipotentiaries သက်ဆိုင်ရာအစိုးရများ၊

April(ပြီလ ၂၄ ရက်၊ ဗီယက်နာ၌တစ်ထောင်ကိုးရာခြောက်ဆယ်သုံးခုပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ကောင်စီဝန်အပေါ် Vienna Convention မှ 15. (က) Optional protocol

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ၂၄ ခြောက်နေ့တွင်ဗီယင်နာတွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

အင်အားသုံးသို့ entry ကို: 19 မတ်လ 1967

ကုလသမဂ္ဂ, စာချုပ်စီးရီး: , vol II 596, p II 469; reg II မဟုတ်ဘူး 8639

Translating...

ပစ္စုပ္ပန်သဘောတူစာချုပ်နှင့်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးဆိုင်ရာဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ပါဝင်သောနိုင်ငံများ
tions, ကုလသမဂ္ဂညီလာခံကချမှတ် "ဟုအဆိုပါကွန်ဗင်းရှင်း," ကျင်းပအဖြစ်လျော့ရည်ညွှန်း
မတ်လ ၄ ရက်မှ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၂၂ ခြောက်အထိဗီယင်နာတွင်၊

နိုင်ငံသားရယူခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများချမှတ် ရန်ဆန္ဒရှိကြောင်းဖော်ပြခြင်း
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၊ ဝန်ထမ်းများနှင့် ၄ င်းတို့၏မိသားစု ဝန်ထမ်းများမှ ၄ င်းတို့အိမ်ထောင်စုများ၏အစိတ်အပိုင်းများ၊

အောက်ပါအတိုင်း သဘောတူညီခဲ့ကြသည်-

ဆောင်းပါး ၁

ပစ္စုပ္ပန်ပရိတိုကော၏ရည်ရွယ်ချက်အတွက် " ကောင်စစ်ဝန်အဖွဲ့ဝင်များ" ဆိုသည့်စကားရပ်ကိုအသုံးပြုရမည်
အဓိပ္ပာယ်ပုဒ်မခွဲ (ထဲမှာမှတစ်ခုပေးအပ်ရန် ပါ/၉ , ထိုကွန်ဗင်းရှင်း၏ဆောင်းပါး 1 အပိုဒ် 1)
အမည်ရှိ ကောင်စစ်ဝန်အရာရှိများ၊ ကောင်စစ်ဝန် ဝန်ထမ်းများနှင့် ဝန်ထမ်းများ" ဖြစ်သည်။

ဆောင်းပါး II

ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝန်ထမ်းသည်လက်ခံရရှိသောနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားမဟုတ်သူများနှင့် ၄ င်းတို့၏အဖွဲ့ဝင်များမဟုတ်ပါ။
၄ င်းတို့၏အိမ်ထောင်စုများ၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သည့်မိသားစုများသည်လက်ခံရရှိသည့်ဥပဒေ၏လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုကြောင့်သာမဟုတ်ပါ။
ပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားဆည်းပူး။

ဆောင်းပါး ၃

ပစ္စုပ္ပန်ပရိတိုကောသည်ပါတီများဖြစ်လာနိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးကလက်မှတ်ရေးထိုးရန်ဖွင့်လှစ်ရမည်
အောက်ပါအတိုင်းကွန်ဗင်းရှင်း - အောက်တိုဘာလ ၃၁ ရက်၊
ဩစတြီးယားသမ္မတနိုင်ငံနှင့်နောက်ပိုင်းတွင် ၁၉၆၄ ခုနှစ်မတ်လ ၃၁ ရက်အထိကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ်တွင်တည်ရှိသည်
နယူးယောက်မှာ။

ဆောင်းပါး IV

ပစ္စုပ္ပန် protocol ကိုအတည်ပြုရန်ဘာသာရပ်ဖြစ်ပါသည်။ အတည်ပြုလက်မှတ်ကိုအပ်နှံရမည်
ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်း

ဆောင်းပါး V

ပစ္စုပ္ပန်ပရိတိုကောသည်ပါတီများဖြစ်လာနိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးမှဝင်ရောက်ခွင့်အတွက်ပွင့်လင်းမြင်သာမှုရှိရမည်
ကွန်ဗင်းရှင်းကို ဝင်ရောက်မှုဆိုင်ရာစာချုပ်ကိုအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအပ်နှံရမည်
ကုလသမဂ္ဂ။

စာမျက်နှာ ၁၉၈

၁၈၂ IV II သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

ဆောင်းပါး ၆

၁။ ဤပရိတိုကောသည်ကွန်ဗင်းရှင်းကဲ့သို့သောနေ့ (သို့မဟုတ်) ဝင်ရောက်ရမည်
အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသည့်မဟုတ်ဒုတိယလက်မှတ်၏သိုက်တင်သည့်နေ့အပြီးသုံးဆယ်နေ့က
ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်သဘောတူညီချက်စာချုပ်သည်မည်သည့်နေ့ရက်သည်မည်သည့်အချိန်တွင်မဆိုတည်ရှိသည်။

၂။ ဤProtocol ညာဉ်ကိုအတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ် ဝင်ရောက်ပြီးသည့်နောက်ပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီအတွက်
ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ နှင့်အညီ, အ protocol ကိုသုံးဆယ်နေ့အထိသို့ဝင်ရလိမ့်မည်
ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်ကင်း၏အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသည့်မဟုတ်၏သိုက်ပြီးနောက်။

ဆောင်းပါး ၇

ကုလသမဂ္ဂအတွေးအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်ပါတီများဖြစ်လာနိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးကိုအသိပေးအကြောင်းကြားရမည်
ကွန်ဗင်းရှင်းသို့

(က) ပရိတိုကောနှင့်လက်မှတ်ရေးထိုးသည့်စာချုပ်များလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း။

ဆောင်းပါး III၊ IV နှင့် V အရ၊

(ခ) အရပစ္စုပ္ပန်ပရိတိုကောသည်အာဏာသက်ရောက်မည့်နေ့နှင့်အညီ

ဆောင်းပါး ၆ ။

ဆောင်းပါး ၈

တရုတ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ရုရှားနှင့်စပိန်စာချုပ်မျက်နှာရင်းဖြစ်သည်။

ish စာသားများသည်တည်သောအစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအပ်နှံရမည်။

အဘယ်သူသည်ဆောင်းပါး III ကိုရည်ညွှန်းအားလုံးပြည်နယ်များမှ၄ င်းတို့၏မိတ္တူကူးယူပေးပို့လိမ့်မည်။

သက်သေအထောက်အထားအတွက်, သူတို့ရဲ့အားဖြင့်သူတို့ကိုမှတရားဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့်ခံရ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ Plenipotentiaries
သက်ဆိုင်ရာအစိုးရများ။

April ပြီလ ၂၄ ရက်၊ ဗီယင်နာ၌တစ်ထောင်ကိုးရာခြောက်ဆယ်သုံးခုပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ကောင်စစ်ဝန်အပေါ် Vienna ConVentIon မှ 15. (ခ) Optional protoCol
Disputes ၏မသင်မနေရအခြေချမှုနှင့်ပတ်သက်သောဆက်စပ်မှု

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ၂၄ ခြောက်နေ့တွင်ဗီယင်နာတွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်

အင်အားသုံးသို့ entry ကို: 19 မတ်လ 1967

ကုလသမဂ္ဂ, စာချုပ်စီးရီး: , vol II 596, p II 487; reg II မဟုတ်ဘူး 8640

ပစ္စုပ္ပန်သဘောတူစာချုပ်နှင့်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးဆိုင်ရာဗီယင်နာကွန်ဗင်းရှင်းတွင်ပါဝင်သောနိုင်ငံများ
tions, ကုလသမဂ္ဂညီလာခံကချမှတ် "ဟုအဆိုပါကွန်ဗင်းရှင်း," ကျင်းပအဖြစ်လျော့ရည်ညွှန်း
မတ်လ ၄ ရက်မှ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၂၂ ခြောက်အထိဗီယင်နာတွင်၊

သူတို့ရဲ့ဆန္ဒ ဖော်ပြ, မဆိုအငြင်းပွားမှုနှင့်စပ်လျဉ်းသူတို့ကိုရည်မှတ်အားလုံးကိစ္စရပ်များအတွက်အားကိုးဖို aris-
ကွန်ဗင်းရှင်း၏အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူခြင်းသို့မဟုတ်အသုံးပြုခြင်းမှမဖြစ်မနေတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်သို့ဝင်ရောက်ခြင်း
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားမျှတမှုတရားရုံး, အခြားမြေရှင်းမှုပုံစံကိုသဘောမတူပါက

ကျိုးကြောင်းဆီလျော်ကာလအတွင်းပါတီများအား အောက်ပါအတိုင်း သဘောတူညီခဲ့ကြသည်။

ဆောင်းပါး ၁

ကုန်စင်းရှင်း၏အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်သို့မဟုတ်အသုံးချမှုမူပိုင်ခွင့်ပေါက်လာသောအငြင်းပွားများအားဖြင့်အစီအစဉ်အတိုင်းဖြစ်သည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားမျှတမှု၏မသင်မနေရတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီရေတော်၌ယူဆောင်နိုင်ပါသည်။ အငြင်းပွားမှုအတွက်မဆိုပါတီများကပစ္စုပ္ပန်ပရိတိုကော၏ပါတီဖြစ်ခြင်းလျှောက်လွှာအားဖြင့်တရားရုံး။

စာမျက်နှာ ၁၉၉

Consular ဆက်ဆံရေး အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်း

၁၈၃

ဆောင်းပါး II

ပါတီတစ်ခုသည်၎င်း၏ထင်မြင်ချက်ကိုကြေငြာပြီးသည့်နောက်နှစ်လအကြာတွင်ပါတီများကသဘောတူနိုင်သည့် အခြားအငြင်းပွားမှုတစ်ခုဖြစ်သည့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားရုံးသို့မဟုတ်ဘုံသမာဓိဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။ ခုံရုံး။ အချိန်ကာလကုန်ဆုံးပြီးနောက်နှစ်ဖက်စလုံးမှအငြင်းပွားမှုကိုတရားရုံးသို့တင်ပြနိုင်သည်။ လျှောက်လွှာတစ်ခု။

ဆောင်းပါး ၃

၁။ နှစ်လတာကာလအတွင်းနှစ်ဖက်စလုံးမှပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးလုပ်ထုံးလုပ်နည်းကိုလက်ခံရန်သဘောတူနိုင်သည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတရားမျှတမှုတရားရုံးသို့မချဉ်းကပ်မီကုသမှု။ ။ ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးကော်မရှင်သည် A ကြံပြုချက်များတင်ပြပြီးသည့်နောက်ငါးလ A တွင်းပြုလုပ်ရမည် ရက်ချိန်း။ အကယ်၍ ၎င်း၏အကြံပြုချက်များကိုအငြင်းပွားမှုတွင်ပါ ဝင်သူများကနှစ် ဦး အတွင်းလက်ခံခြင်းမရှိပါက သူတို့လူတို့ပြီးလအနည်းငယ်အကြာမည်သည့်ပါတီကမျှအငြင်းပွားမှုကိုတရားရုံးသို့ခေါ်ဆောင်လာနိုင်သည်။ လျှောက်လွှာ။

ဆောင်းပါး IV

နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာသိမ်းယူမှုနှင့်စပ်လျဉ်း။ ။ Convention ိုသာ၌ပါ ဝင်နိုင်ငံများ၊ ထို့အပြင်ပစ္စုပ္ပန်ပရိတိုကောသည်မည်သည့်အချိန်တွင်မဆိုသူတို့ပြုစုခဲ့သည့်ချက်များကိုတိုးချဲ့မည်ဟုကြေငြာလိုမည် Optional Protocol ၏အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူမည့်မဟုတ်အသုံးချမှုမူပိုင်ခွင့်ပေါက်လာသောအငြင်းပွားမှုများနှင့် ပတ်သက်၍ ပြုစုထားသောရယူမှုနှင့်စပ်လျဉ်း။ ထိုသို့သောကြေငြာချက်များကိုအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအကြောင်းကြားရမည် ကုလသမဂ္ဂ၏။

ဆောင်းပါး V

ပစ္စုပ္ပန်ပရိတိုကောသည်ပါတီများဖြစ်လာနိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးကလက်မှတ်ရေးထိုးရန်ဖွင့်လှစ်ရမည် အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်းအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာနိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန၌အောက်တိုဘာလ ၃၁ ရက်အထိ၊ ဩစတြီးယားသမ္မတနိုင်ငံနှင့်နောက်ပိုင်းတွင် ၁၉၆၄ ခုနှစ်မတ်လ ၃၁ ရက်အထိကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ်တွင်တည်ရှိသည် နယူယောက်မှ။

ဆောင်းပါး ၆

ပစ္စုပ္ပန် protocol ကိုအတည်ပြုရန်ဘာသာရပ်ဖြစ်ပါသည်။ အတည်ပြုလက်မှတ်ကိုအပ်နှံရမည် ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်း

ဆောင်းပါး ၇

ပစ္စုပ္ပန်ပရိတိုကောသည်ပါတီများဖြစ်လာနိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးမှဝင်ရောက်ခွင့်အတွက်ပွင့်လင်းမြင်သာမှုရှိရမည် ကုန်စင်းရှင်းကို ဝင်ရောက်မှုဆိုင်ရာစာချုပ်ကိုအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအပ်နှံရမည် ကုလသမဂ္ဂ။

ဆောင်းပါး ၈

၁။ ဤပရိတိုကောသည်ကုန်စင်းရှင်းကဲ့သို့သောနေ့၌ (သို့မဟုတ်) ဝင်ရောက်ရမည် ဒုတိယအတည်ပြုချက်လက်မှတ်ရေးထိုးသည့်နေ့နှင့်နောက်သုံးဆယ်မြောက်နေ့ ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့်သဘောတူညီချက်စာချုပ်သည်မည်သည့်နေ့ရက်သည်မည်သည့်အချိန်တွင်မဆိုတည်ရှိသည်။ ။ ဤပProtocol ိုသာ၌ကိုအတည်ပြုခြင်းသို့မဟုတ် ဝင်ရောက်ပြီးသည့်နောက်ပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီအတွက် ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ နှင့်အညီ၊ အ protocol ကိုသုံးဆယ်နေ့၌အထိသို့ဝင်ရလိမ့်မည် ထိုကဲ့သို့သောပြည်နယ်ကင်း၏အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသို့မဟုတ်၏သိုက်ပြီးနောက်။

ဆောင်းပါး IX

ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည်ပါတီများဖြစ်လာနိုင်သည့်နိုင်ငံအားလုံးကိုအသိပေးအကြောင်းကြားရမည် ကုန်စင်းရှင်းသို့ (က) လက်ရှိစာချုပ်နှင့်လက်မှတ်ရေးထိုးထားသောစာချုပ်များလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း ပုဒ်မ ၅၊ ၆၊ ၇ အရဝင်ရောက်ခွင့်၊

စာမျက်နှာ 200

၁၈၄

IV ။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

(ခ) ပစ္စုပ္ပန် protocol ၏ပုဒ်မ IV နှင့်အညီထုတ်ပြန်ကြေညာချက်များ၊ (ဂ) အရပစ္စုပ္ပန်ပရိတိုကောအာဏာသက်ရောက်မည့်နေ့နှင့်အညီ ဆောင်းပါး ၈ ။

ဆောင်းပါး X

တရုတ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ရုရှားနှင့်စပိန်စာချုပ်မှုကြမ်း၏မူရင်းဖြစ်သည်။ is။ စာသားများသည်တူညီသောအစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံအပ်နှံရမည်။ အဘယ်သူသည်ဆောင်းပါး V အတွက်ရည်ညွှန်းပြည်နယ်များအားလုံးကို၎င်းတို့၏မိတ္တူကူးယူပေးပို့လိမ့်မည် သက်သေအထောက်အထားအတွက်၊ သူတို့ရဲ့အားဖြင့်သူတို့ကိုမူတရားဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့်ခံရ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ Plenipotentiaries သက်ဆိုင်ရာအစိုးရများ၊ April ပြီလ ၂၄ ရက်၊ ဗီယန်နွဲ့တစ်ထောင်ကိုးရာခြောက်ဆယ်သုံးခုပြုလုပ်ခဲ့သည်။

အထူးသီးခြားစီအပေါ် ၁၆

၁၉၆၉ ခုနှစ်ဒီဇင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင်နယူးယောက်မြို့တွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်
အင်အားသုံးသို့ entry ကို: 21 ဇွန် 1985
ကုလသမဂ္ဂ, စာချုပ်စီရီး, vol II 1400, p II 231; reg II မဟုတ်ဘူး 23431

Translating...

Convention ှာညီပါ ဝ င်နိုင်ငံများ၊
အထူးမစ်ရှင်များကိုအထူးကုသမှုပေးခဲ့ကြောင်း သတိရပြီး
စိတ်ထားနှင့်ပတ်သက်သောကုလသမဂ္ဂပစ်ှာညီစာတမ်း၏ရည်ရွယ်ချက်များနှင့်အခြေခံမူ
နိုင်ငံများ၏အချုပ်အခြာအာဏာတန်းတူညီမျှမှု၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးတန်းသိမ်းခြင်းနှင့်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု
ပြည်နယ်များအကြားဖော်ရွေသောဆက်ဆံရေးနှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး၊
အထူးမစ်ရှင်များ၏မေးခွန်း၏အရေးပါမှုကိုစဉ်အတွင်းအသိအမှတ်ပြုခဲ့သည် သတိရ
ကုလသမဂ္ဂသံတမန်ဆက်သွယ်မှုနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားဆိုင်ရာညီလာခံနှင့်ဆုံးဖြတ်ချက်တွင်ကျွန်ုပ်ချမှတ်ခဲ့သည်
၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ April ပြီလ ၁၀ ရက်နေ့ညီလာခံက၊
ကုလသမဂ္ဂသံတမန်ရေးရာလိုင်ဆက်ဆံမှုနှင့်ကာကွယ်မှုဆိုင်ရာညီလာခံကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း
ဆက်ဆံရေးသည်လက်မှတ်ရေးထိုးရန်ဖွင့်လှစ်သောသံတမန်ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာစီယံင်နာကွန်ဗင်းရှင်းကိုအတည်ပြုခဲ့သည်
၁၈ April ပြီ ၁၉၆၁၊
ကုလသမဂ္ဂကောင်စီဝန်ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာညီလာခံကစီယံင်နာကိုလက်ခံကျင့် သုံးသည်ဟု စဉ်းစားသည်
၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ April ပြီ ၂၄ ရက်တွင်လက်မှတ်ရေးထိုးရန်ကောင်စီဝန်ရုံးဆိုင်ရာကွန်ဗင်းရှင်း၊
ပျံ အထူးမစ်ရှင်တခုတခုအပေါ်မှာအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာစည်းဝေးသောသူတို့ကိုနှစ်ခုဖြည့်မယ်လို့
ကွန်ဗင်းရှင်းများနှင့်နိုင်ငံများအကြားချစ်ကြည်ရင်းနှီးသောဆက်ဆံရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကိုအထောက်အကူပြုလိမ့်မည်
သူတို့ဖွဲ့စည်းပုံနှင့်လူမှုရေးစနစ်များကို
အထူးမစ်ရှင်များနှင့်သက်ဆိုင်သောအခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများ၏ရည်ရွယ်ချက်သည်မဟုတ်ကြောင်း ကိုသဘောပေါက်ခြင်း
တစ် ဦး ချင်းစီကိုအကျိုးပြုသော်လည်းအထူးမစ်ရှင်များ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများ၏စွမ်းဆောင်ရည်ကိုသေချာစေရန်
ပြည်နယ်ကိုယ်စားပြုမစ်ရှင်၊
အတည်ပြု ဖလှယ်တမ်းနိုင်ငံတကာပဒေမာများ၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကိုမေးခွန်းများကိုမဟုတ်အုပ်ချုပ်ဆက်လက်ပြုလုပ် re-ex-
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏provisions ဌာနချက်များက lated,
အောက်ပါအတိုင်း သဘောတူညီခဲ့ကြသည် -
စည်းကမ်းချက်များ၏ဆောင်းပါး 1. အသုံးပြုမှု
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်း၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်:

စာမျက်နှာ 201

(က) "အထူးတာဝန်" ဟူသည်နိုင်ငံတော်ကိုကိုယ်စားပြုသောယာယီမစ်ရှင်ဖြစ်သည်
တိကျသောကိစ္စရပ်များကိုကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရန်အတွက်ပြည်နယ်တစ်ခု၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်အခြားပြည်နယ်တစ်ခုသို့ပြည်နယ်
မေးခွန်းများသို့မဟုတ်၎င်းနှင့်သက်ဆိုင်သောသီးခြားလုပ်ငန်းတစ်ခုဆောင်ရွက်ခြင်း၊
(ခ) "အမြဲတမ်းသံတမန်ဆိုင်ရာမစ်ရှင်" ဆိုသည်မှာအဓိပ္ပာယ်အတိုင်းသံတမန်ရေးရာမစ်ရှင်ဖြစ်သည်
သံတမန်ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာစီယံင်နာကွန်ဗင်းရှင်း၊
(ဂ) "ကောင်စီဝန်ရုံး" ဆိုသည်မှာကောင်စီဝန်ချုပ်၊ ကောင်စီဝန်၊ ဒုတိယကောင်စီဝန်ရုံးသို့မဟုတ်ကောင်စီဝန်ရုံး၊
(ဃ) တွင် "အထူးမစ်ရှင်အကြီးအကဲ" ဟုအဆိုပါတာဝန်နှင့်အတူပေးပို့ခြင်းပြည်နယ်ကတစ်ခုဆိုင်ရာလူတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်
ကြောင်းစွမ်းရည်အတွက်သရုပ်ဆောင်၏၊
(င) "အထူးသဖြင့်တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့်နိုင်ငံ၏ကိုယ်စားလှယ်" သည်မည်သူနှင့်မျှသက်ဆိုင်သည်
ပေးပို့ခြင်းပြည်နယ်ကြောင်းစွမ်းရည်အုပ်နှင်းတော်မူပြီး
(၆) ကို "အထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်များ" အထူးမစ်ရှင်၏ဦးခေါင်း၊ အကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်ကြသည်
အထူးမစ်ရှင်တွင်ပေးပို့သောနိုင်ငံနှင့်အထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်များ၊
(ဆ) တွင် "အထူးမစ်ရှင်၏ဝန်ထမ်းအဖွဲ့ဝင်များ" သံတမန်ဝန်ထမ်း၏အင်္ဂါဖြစ်ကြောင်းကို
အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်နည်းပညာဝန်ထမ်းများနှင့်အထူးမစ်ရှင်၏ဝန်ထမ်းများ၊
(ဇ) "သံတမန်ရေးရာဝန်ထမ်းများ" သည်အထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သည်
အထူးမစ်ရှင်၏ရည်ရွယ်ချက်အတွက်သံတမန်ရေးရာအဆင့်အတန်းရှိသည်သူ၊
(ဈ) "အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်နည်းပညာဝန်ထမ်းများ" သည် ဝန်ထမ်းများဖြစ်သည်
အထူးမစ်ရှင်၏အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်နည်းပညာဆိုင်ရာဝန်ဆောင်မှုအတွက်အလုပ်လုပ်ကိုင်အထူးသာသနာပြု၊
(ည) "ဝန်ထမ်းဝန်ထမ်းများ" သည်အထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သည်
၎င်းကိုအိမ်ဖော်လုပ်သားများသို့မဟုတ်အလားတူအလုပ်များအတွက်၎င်း၊
(ဋ) တွင် "ပုဂ္ဂလိကဝန်ထမ်းများ" လူပုဂ္ဂိုလ်များအဖွဲ့ဝင်ပုဂ္ဂလိကဝန်ဆောင်မှုအတွက်သီးသန့်အလုပ်နေကြတယ်
အထူးမစ်ရှင်၏။

ဆောင်းပါး 2. အထူးမစ်ရှင်၏ပေးပို့ခြင်း
ပြည်နယ်သည်ယခင်ပြည်နယ်၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်အထူးပြည်နယ်တစ်ခုကိုအခြားပြည်နယ်သို့ပေးပို့နိုင်သည်
သံတမန်ရေးရာသို့မဟုတ်အခြားသဘောတူညီခဲ့သူမဟုတ်အပြန်အလှန်လက်ခံနိုင်ဖွယ်လမ်းကြောင်းမှတဆင့်ရရှိသော။
အထူးမစ်ရှင်၏ဆောင်းပါး 3. လုပ်ဆောင်ချက်များကို
အထူးမစ်ရှင်၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုပေးပို့သူ၏အပြန်အလှန်သဘောတူခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ဆုံးဖြတ်ရမည်
နှင့်လက်ခံရရှိပြည်နယ်။
ဆောင်းပါး ၄။ တူညီသောအထူးတာဝန်တစ်ခုကိုပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက် ပို၍ ပိုခြင်း
တူညီသောအထူးမစ်ရှင်ကိစ္စ (သို့) ထိုထက်ပိုသောပြည်နယ်များသို့ပေးပို့လိုသည့်နိုင်ငံသည်ယင်းကိုအကြောင်းကြားရမည်
ကြောင်းပြည်နယ်၏သဘောတူညီချက်ရှာကြည့်အခါလက်ခံရရှိပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီ။
ပုဒ်မ ၅။ ပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောပူးတွဲအထူးသာသနာပြုခြင်း
အခြားပြည်နယ်သို့ပူးတွဲအထူးမစ်ရှင်ပေးပို့လိုသောပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောသတင်းအချက်အလက်ကိုအကြောင်းကြားရမည်
ထိုပြည်နယ်၏သဘောတူညီချက်ရှာကြည့်အခါလက်ခံရရှိပြည်နယ်။
ဆောင်းပါး ၆။ ပြည်နယ်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောအထူးမစ်ရှင်များအားပေးပို့ရန်
ဘုံအကျိုးစီးပွားတစ်ခုမေးခွန်းကို
နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောပြည်နယ်များတစ် ဦး ချင်းစီနှင့်အတူတစ်ချိန်တည်းမှာအခြားပြည်နယ်သို့အထူးမစ်ရှင်ပေးပို့လိမ့်မည်
ပုဒ်မ (၂) အရနိုင်ငံတော်နှင့်သဘောတူခွင့်ပြုချက် ရယူ၍ ခွင့်ပြုချက်ရယူရမည်
၎င်းတို့အားလုံး၏ဘုံအကျိုးစီးပွားနှင့်သက်ဆိုင်သောမေးခွန်းတစ်ခုနှင့်အတူညီပြည်နယ်အားလုံး၏သဘောတူညီချက်။

အပိုဒ် ၇။ သံတမန်ရေးရာ (သို့) ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမရှိခြင်း
ပေးပို့ခြင်းသို့မဟုတ်လက်ခံခြင်းအတွက်သံတမန်ရေးရာ (သို့) ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏တည်ရှိမှုမလိုအပ်ပါ။
အထူးမစ်ရှင်၏။

Translating...

စာမျက်နှာ ၂၀၂

၁၈၆

IV။ သံတမန်ရေးရာနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

အပိုဒ် ၈။ အထူးသာသနာပြုအဖွဲ့ ဝင်များကိုခန့်အပ်ခြင်း
ပုဒ်မ ၁၀၊ ၁၁ နှင့် ၁၂ ပါပြဌာန်းချက်များအရပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်လွတ်လပ်စွာခန့်အပ်နိုင်သည်
လိုအပ်သောသတင်းအချက်အလက်အားလုံးကိုလက်ခံရရှိပြီးနောက်အထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့ ဝင်များ
အထူးမစ်ရှင်၏အရွယ်အစားနှင့်ဖွဲ့စည်းမှုအထူးသဖြင့်အမည်များနှင့် des-
ကန့်အပ်ရန်ရည်ရွယ်ထားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏မီးလောင်ရာ။ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သည်အထူးလက်ခံရန်ငြင်းပယ်နိုင်သည်
အခြေအနေများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ၎င်းသည်ကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှုမရှိဟုယူမှတ်နိုင်သောအရွယ်အစား၏မစ်ရှင်နှင့်
လက်ခံရရှိသည့်နယ်အတွက်နှင့်အထူးသဖြင့်မစ်ရှင်၏လိုအပ်ချက်များကိုဖြည့်။ မပါဘဲလည်းဖြစ်နိုင်သည်
အကြောင်းပြချက်များပေးခြင်း၊ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ကိုအထူးမစ်ရှင်၏အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်လက်ခံရန်ငြင်းဆန်။

ဆောင်းပါး ၉။ အထူးမစ်ရှင်၏ဖွဲ့စည်းမှု
၁။ အထူးတာဝန်တစ်ခုသည်ပေးပို့သောနိုင်ငံမှကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး သို့မဟုတ်ထိုထက်မကပါဝင်ရမည်
ပေးပို့သောနိုင်ငံသည်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ကိုခန့်ထားနိုင်သည်။ ၎င်းတွင်သံတမန်ရေးရာ ဝ နံထမ်းများ၊
tive နှင့်နည်းပညာဆိုင်ရာဝန်ထမ်းများနှင့်ဝန်ဆောင်မှုနံထမ်း။
၂။ သံတမန်ဆိုင်ရာအမြဲတမ်းသံတမန်အဖွဲ့ ဝင်များသို့မဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ဝ ဝင်ရောက်လာသူ
နိုင်ငံတော်သည်အထူးမစ်ရှင်တွင်ပါ ဝ င်သည်။ သူတို့သည်အဖွဲ့ ဝ င်အနေဖြင့်၎င်းတို့၏အခွင့်အရေးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များကိုထိန်းသိမ်းထားရမည်
အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များအပြင်၎င်းတို့၏အမြဲတမ်းသံတမန်ရေးရာတာဝန်သို့မဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၏
ပစ္စုပ္ပန်ကွန်ဗင်းရှင်းအားဖြင့်ပေး။

အပိုဒ် ၁၀။ အထူးသာသနာပြုအဖွဲ့ ဝ င်နိုင်သော
၁။ အထူးသာသနာပြုအဖွဲ့သို့လွှတ်သည့်နိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်များနှင့်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ဝ င်များ
lomatic နံထမ်းများအခြေခံအားဖြင့်ပေးပို့သည့်ပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားဖြစ်သည်။
၂။ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားများကိုအထူးသာသနာပြုရန်တာဝန် နံထမ်းဆောင်ခြင်းမပြုရ
မည်သည့်အချိန်တွင်မရပ်သိမ်းရသောတို့ပြည်နယ်၏ခွင့်ပြုချက်။
၃။ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်ဤဆောင်းပါးအပိုဒ် ၂ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အခွင့်အရေးကိုရယူပိုင်ခွင့်ရှိသည်
ပေးပို့သောပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားမဟုတ်သောတတိယပြည်နယ်၏နိုင်ငံသားများနှင့်ပတ်သက်။ ။

အပိုဒ် ၁၁
၁။ လက်ခံသည့်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံခြားရေး ဝ နံကြီးဌာန သို့မဟုတ်ထိုပြည်နယ်၏အခြားအဖွဲ့ ဝ င်
သဘောတူညီခံနိုင်ပါသည်။ အကြောင်းကြားရလိမ့်မည်
(က) အထူးမစ်ရှင်၏ဖွဲ့စည်းမှုနှင့်မည်သည့်နောက်ဆက်တွဲအပြောင်းအလဲများ
(ခ) မစ်ရှင်အဖွဲ့ ဝ င်များ၏ရောက်ရှိခြင်းနှင့်နောက်ဆုံးထွက်ခွာခြင်းနှင့်သူတို့၏ရပ်စဲခြင်း
မစ်ရှင်နှင့်အတူလုပ်ဆောင်ချက်များကို
(ဂ) မစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး နှင့်အတူလိုက်ပါသူမည်သူမဆို၏ရောက်ရှိခြင်းနှင့်နောက်ဆုံးထွက်ခွာခြင်း၊
(ဃ) ၏အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်လက်ခံရရှိပြည်နယ်အတွင်းရှိနေထိုင်သူလူပုဂ္ဂိုလ်များ၏ထိတွေ့ဆက်ဆံမှုများနှင့်ဥတု
အဆိုပါမစ်ရှင်သို့မဟုတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကန်ထမ်းအဖြစ်၊
(င) အထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့၏အကြီးအကဲကိုခန့်အပ်ခြင်း၊
ပုဒ်မ ၁၄၊ အပိုဒ် ၁၄ တွင်ရည်ညွှန်းထားသည့်၎င်း။
(စ) အထူးမစ်ရှင်များနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကန်အတူနေထိုင်သောဝတ်အတွင်း၏တည်နေရာ
ဆောင်းပါး ၁၀၊ ၃၆ နှင့် ၃၉ အရကျူးကျော်ဝင်ရောက်ခြင်းနှင့်အခြားမည်သည့်သတင်းအချက်အလက်ကိုမဆိုခံစားနေရသည်
ထိုကဲ့သို့သောအဆောက်အဦး များနှင့်နေရာထိုင်ခင်းကိုဖော်ထုတ်ရန်လိုအပ်နိုင်ပါသည်။
၂။ မဖြစ်နိုင်လျှင် ရောက်ရှိခြင်းနှင့်နောက်ဆုံးထွက်ခွာခြင်းအကြောင်းကြားစာကိုကြိုတင်ပေးရမည်။

ဆောင်းပါး 12. ပုဂ္ဂိုလ်များ "ကြေညာ မဟုတ်သော grata လက်ခံနိုင်ဖွယ်" သို့မဟုတ်မရ
၁။ လက်ခံသည့်နိုင်ငံသည်၎င်း၏ဆုံးဖြတ်ချက်အားရှင်းပြရန်မလိုပဲအချိန်မရွေးအကြောင်းကြားနိုင်သည်
ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်အထူးမစ်ရှင်တွင်ပါ ဝ င်သောကိုယ်စားလှယ်သို့မဟုတ်မည်သည့်အဖွဲ့ ဝ င်ဖြစ်သည်
၎င်း၏သံတမန်ရေး ရာနံထမ်းများ၏ persona non grata သို့မဟုတ်မစ်ရှင်၏နံထမ်းများကအခြားအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်
လက်ခံနိုင်ဖွယ်မရှိပါ မည်သည့်ကိစ္စမျိုးမဆိုပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်လျော်သည့်အတိုင်းထိုသူအားပြန်လည်ခေါ်ယူရမည်
သက်ဆိုင်သို့မဟုတ်မစ်ရှင်နှင့်အတူသူ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာရပ်စဲ။ တစ်ဦးကလူတစ်ဦးကြေညာစေခြင်းငှါ မဟုတ်ဘဲ grata သို့မဟုတ်မ
လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏နယ်မြေသို့မရောက်မီလက်ခံနိုင်သည်။

စာမျက်နှာ ၂၀၃

အထူးမစ်ရှင်

၁၈၇

၂။ ပေးပို့သောနိုင်ငံသည်ကျိုးကြောင်းဆီလျော်သောအချိန်ကာလတစ်ခုအတွင်းက၎င်း၏တာဝန်ဝတ္တရားများကိုဆောင်ရွက်ရန်ပျက်ကွက်ပါကသို့မဟုတ်ပျက်ကွက်လျှင်
ဤဆောင်းပါးအပိုဒ် ၁ အရလက်ခံရရှိသောနိုင်ငံသည်သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်အားအသိအမှတ်ပြုရန်ငြင်းဆန်လိမ့်မည်
အထူးမစ်ရှင်၏အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး အဖြစ်။

အပိုဒ် ၁၃
၁။ အထူးမစ်ရှင်၏တာဝန်များသည်တာဝန် ဝ နံ ဝတ္တရား ဝ င်သည်နှင့်စတင်သည်
နိုင်ငံခြားရေး ဝ နံကြီးဌာနနှင့်ဖြစ်စေ၊ လက်ခံသည့်နိုင်ငံ၏အခြားအဖွဲ့ ဝ င်နှင့်ဖြစ်စေဆက်သွယ်နိုင်သည်
သဘောတူပါစေ။
၂။ အထူးမစ်ရှင်၏လုပ်ငန်းတာဝန်များသည်တင်ဆက်မှုအပေါ်တွင်မူတည်သည်
ပေးပို့သောနိုင်ငံ၏အမြဲတမ်းသံတမန်ရေးရာမစ်ရှင်ကဖြစ်စေ၊
ယုံကြည်မှု၏အကွာများသို့မဟုတ်အပြည့်အဝအင်အားကြီး။

ပုဒ်မ ၁၄။ အထူးသာသနာပြုအဖွဲ့ကိုယ်စားဆောင်ရွက်ရန်အခွင့်အာဏာ
၁။ အထူးမစ်ရှင်အကြီးအကဲ (သို့) ပေးပို့သောနိုင်ငံသည်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ကိုခန့်အပ်ခြင်းမပြုခဲ့ပါက၊
ပေးပို့သောနိုင်ငံမှကိုယ်စားလှယ်များသည်၎င်းကိုယ်စားဆောင်ရွက်ရန်အခွင့်အာဏာရှိသည်။
လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသို့ဆက်သွယ်ရေးဆိုင်ရာကိစ္စများအားဆောင်ရွက်ရန်။ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်လိပ်စာရလိမ့်မည်

မည်မျှအကြီးအကဲအဖြစ်အရပ်ရပ်နှင့်အတူတူရှိရန်အကြံပြုခြင်းသည်အထက်တွင်ဖော်ပြထားသည်။

၂။ သို့သော်အထူးသဘာဝပြုအဖွဲ့ ၀ င်ကိုပေးပို့သည့်နိုင်ငံမှခွင့်ပြုနိုင်သည့် အထူးမစ်ရှင်အကြီးအကဲသို့မဟုတ်အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောကွယ်စားလှယ်ကမည်သူမျှမရှိပါက ကျဆောင်းပါးပါသည့်အထူးမစ်ရှင်၏ဦး ခေါင်းကိုအစားထိုးသို့မဟုတ်အထက်တွင်ဖော်ပြထားသောကွယ်စားလှယ်များအတွက်အစားထိုးရန် သို့မဟုတ်မစ်ရှင်ကွယ်စားအထူးလုပ်ရပ်များလုပ်ဆောင်ရန်။

Translating...

အပိုဒ် ၁၅။ တရားဝင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်နေသောလက်ခံသည့်နိုင်ငံ၏အဖွဲ့ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်နှင့်အတူတရားဝင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအားလုံးကိုပေးပို့ခြင်းအားဖြင့်အထူးမစ်ရှင်အပ်နှင်း နိုင်ငံတော်ကိုနိုင်ငံခြားရေး ၀ န်ကြီးဌာနနှင့်ဖြစ်စေ၊ အခြားအဖွဲ့ ၀ င်ဖြစ်စေဖြစ်စေဆောင်ရွက်ရမည် သဘောတူနိုင်သည့်အတိုင်းလက်ခံရရှိပြည်နယ်၏။

ပုဒ်မ ၁၆။ ဦး စားပေးမှုနှင့်သက်ဆိုင်သောစည်းကမ်းချက်များ

၁။ အထူးမစ်ရှင် ၂ ခုသို့မဟုတ်ထိုထက်မကသည်လက်ခံသောနိုင်ငံ၏ပိုင်နက်သို့မဟုတ်သုံးပုံတစ်ပုံတွင်တွေ့ဆုံပါက ပြည်နယ်၊ မစ်ရှင်အကြား ဦး စားပေးအထူးသဘောတူညီချက်မရှိလျှင် ဆုံးဖြတ်ရလိမ့်မည် ပြည်နယ်၏ protocol ကိုအသုံးပြုပြည်နယ်များ၏အမည်များ၏အက္ခရာစဉ်အမိန့်အရလိမ့်မည် အဘယ်သို့၏နယ်မြေမစ်ရှင်အစည်းအဝေးနေ့ကြာသည်။

၂။ အခမ်းအနားကျင်းပခြင်း (သို့) တရားဝင်ဖြင့်တွေ့ဆုံသည့်အထူးမစ်ရှင်နှစ်ခု (သို့) နှစ်ခုထက် ပို၍ ဦး စားပေးလုပ်ဆောင်ခြင်း အခါအားလျော်စွာလက်ခံရရှိပြည်နယ်အတွက်အင်အားသုံးအတွက် protocol ကိုအားဖြင့်အုပ်ချုပ်ရလိမ့်မည်။

3. တူညီသောအထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်များအကြား ဦး စားပေးအသိပေးအကြောင်းကြားသောဖြစ်လိမ့်မည် လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သို့မဟုတ်ပိုင်နက်နှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောအထူးမစ်ရှင်များတွေ့ဆုံနေသောတတိယနိုင်ငံသို့ဖြစ်သည်။

အထူးမစ်ရှင်၏ဆောင်းပါး 17 ထိုင်နို

၁။ အထူးမစ်ရှင်သည်သက်ဆိုင်ရာ ပုံစံသို့မဟုတ်အခြား ြဿကံဆိုင်သည့်နေရာရှိရမည်။

၂။ သဘောတူညီချက်မရှိလျှင်အထူးမစ်ရှင်သည်နေရာဒေသတွင်နေရာရလိမ့်မည် လက်ခံသည့်ပြည်နယ်၏နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနတည်ရှိသည်။

၃။ အထူးမစ်ရှင်သည်ဒေသအသီးသီးတွင်တာဝန်များကိုထမ်းဆောင်ပါကသက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများကလုပ်ဆောင်နိုင်သည့် ငှင်းတွင်ထိုင်ခုံတစ်ခုထက် ပို၍ ရှိရမည်ဖြစ်ပြီး၎င်းတို့အနက်မှတစ်ခုသည်ကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ်ရွေးချယ်နိုင်သည့် ထိုင်ခုံ။

အပိုဒ် ၁၈။ ကိုတတိယနိုင်ငံပိုင်နက်တွင်အထူးမစ်ရှင်များအစည်းအဝေး

၁။ နိုင်ငံနှစ်ခုသို့မဟုတ်နှစ်ခုထက်ပိုသောအထူးမစ်ရှင်များသည်တတိယနိုင်ငံပိုင်နက်တွင်ပြီးမှသာတွေ့ဆုံနိုင်သည့် ရုပ်သိမ်းပိုင်ခွင့်ကိုဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားသောထိုနိုင်ငံ၏ခွင့်ပြုချက်ကိုရယူခြင်း။

စာမျက်နှာ ၂၀၄

၁၈၈

IV။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

၂။ တတိယနိုင်ငံကသဘောတူခွင့်ပြုချက်အရစောင့်ကြည့်လေ့လာရမည် ပေးပို့သောပြည်နယ်များ။

၃။ တတိယနိုင်ငံအနေဖြင့်ပေးပို့သောနိုင်ငံများအနေဖြင့် - က ယင်းကိုသဘောတူခွင့်ပြုချက်တွင်ဖော်ပြသည့်အတိုင်းအတာအထိလက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်။

အပိုဒ် ၁၉။ အလံကိုအသုံးပြုရန်အထူးမစ်ရှင်၏အခွင့်အရေးနှင့် ပေးပို့သည့်ပြည်နယ်၏အထိမ်းအမှတ်

၁။ အထူးမစ်ရှင်သည်ပုံစံမရှိစေသည့် ပုံစံသို့မဟုတ်အလံနှင့်အထိမ်းအမှတ်ကိုသုံးရပေ the မည် တရား ၀ င်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင်အသုံးပြုသောအခါမစ်ရှင်နှင့်၎င်းသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနည်းလမ်းများပါ ၀ င်သည်။

၂။ ဤပုဒ်မပါအခွင့်အရေးကိုကိုင်သုံးရာတွင်ဥပဒေများ၊ လက်ခံရရှိပြည်နယ်၏ tions နှင့်အသုံးပြုမှု။

အထူးမစ်ရှင်၏လုပ်ငန်းဆောင်တာ၏အပိုဒ်ဆောင်းပါး 20. အဆုံး

အထူးမစ်ရှင် 1. အဆိုပါ functions များ၊ တစ်ဦးစီးရုံးခြင်းသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည် အချင်းချင်း; Alia အပေါ်သို့;

(က) သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများ၏သဘောတူညီချက်၊

(ခ) အထူးမစ်ရှင်၏တာဝန်ကိုပြီးစီးခြင်း၊

(ဂ) အထူးမစ်ရှင်အတွက်သတ်မှတ်ထားသောသက်တမ်းကုန်ဆုံးခြင်းမရှိလျှင်၊

(ဃ) ကအထူးမစ်ရှင်ရပ်စဲသို့မဟုတ်ပြန်ခေါ်သောပေးပို့ခြင်းပြည်နယ်ကအကြောင်းကြားစား;

(င) အထူးသဘာဝပြုလုပ်ငန်းရပ်စဲရန်တန့်သည်ဟုယူဆကြောင်းလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံမှအသိပေးခြင်း။

၂။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံနှင့်လက်ခံသောကြားသံတမန်ရေးသို့မဟုတ်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေးပြတ်တောက်ခြင်း၊ ပြည်နယ်သည်သဘာဝသို့အချိန်တွင်ရှိသည့်အထူးမစ်ရှင်များကိုရပ်စဲခြင်း၏အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ ထိုကဲ့သို့သောပြင်းထန်မှု။

ပုဒ်မ ၂၁။ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်၏အဆင့်အတန်းနှင့်ရာထူးအဆင့်မြင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ

၁။ ပေးပို့သောနိုင်ငံ၏အကြီးအကဲသည်အထူးတာဝန်ကိုထမ်းဆောင်စဉ်လက်ခံရရှိသည့်ပျော်ရွှင်ရမည် တတိယနိုင်ငံနှင့်တကာဥပဒေအရပေးအပ်သည့်အဆောက်အ ဦး များ၊ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများတရားဝင်အလည်အပတ်ခရီးတွင်။

၂။ အစိုးရအဖွဲ့အကြီးအကဲ၊ နိုင်ငံခြားရေး ၀ န်ကြီးနှင့်အခြားအဆင့်မြင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ သတိကပေးပို့တဲ့ပြည်နယ်၏အထူးမစ်ရှင်တွင်ပါဝင်သည့်အခါရာထူး၊ လက်ခံရရှိပြည်နယ်အတွက်ခံစားရလိမ့်မည် သို့မဟုတ်တတိယနိုင်ငံတွင်လက်ရှိပConvention ိုဉာဉ်ကွေ့ပြုထားသည့်အပြင်အဆောက်အအုံများ၊ နိုင်ငံနိုင်ငံတကာဥပဒေအရပေးသောကွယ်စားလှယ်ခံစွမ်းအား။

ဆောင်းပါး 22. ယေဘုယျအဆောက်အ ဦး

လက်ခံသည့်ပြည်နယ်သည်အထူးမစ်ရှင်ကိုဖောက်လုပ်ခြင်းအတွက်လိုအပ်သောပစ္စည်းများကိုပေးရမည် အထူးမစ်ရှင်၏သဘောသဘာဝနှင့်တာဝန်နှင့်ပတ်သက်။ ရှိခြင်း၎င်း၏လုပ်ငန်းဆောင်တာ၏ mance ။

ဆောင်းပါး 23. ဂုဏ်နှင့်နေရာထိုင်ခင်း

လက်ခံသည့်လိုအပ်သောပစ္စည်းများကိုဝယ်ယူရန်အတွက်အထူးတောင်းဆိုခြင်းခံရလျှင်အကူအညီပေးလိမ့်မည် နေရာများနှင့်၎င်း၏အဖွဲ့ဝင်များအတွက်သင့်လျော်သောနေရာထိုင်ခင်းရယူ။

ပုဒ်မ ၂၄။ အထူးမစ်ရှင်၏ ၀ န်ထမ်းများအားအခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်မှကင်းလွတ်စေခြင်း

1. လုပ်ဆောင်သောလုပ်ငန်း၏သဘောသဘာဝနှင့်ကြာချိန်နှင့်လိုက်ဖက်သည့်အတိုင်းအတာအထိ အထူးမစ်ရှင်၊ ပေးပို့သည့်ပြည်နယ်နှင့်အထူးကိုယ်စားပြုဆောင်ရွက်သောအထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်များ ဒေသဆိုင်ရာသို့မဟုတ်မြန်မာစာပေအခွန်အခများမှကင်းလွတ်ရမည် သို့မဟုတ်တတိယနိုင်ငံတွင်လက်ရှိပConvention ိုဉာဉ်ကွေ့ပြုထားသည့်အပြင်အဆောက်အအုံများ၊ နိုင်ငံနိုင်ငံတကာဥပဒေအရပေးသောကွယ်စားလှယ်ခံစွမ်းအား။

ပြန်ဆို။

Translating...

စာမျက်နှာ ၂၀၅

အထူးမစ်ရှင်

၁၈၉

၂။ ဤဆောင်းပါးတွင်ရည်ညွှန်းထားသည့်အခွန်အကောက်မကင်းလွတ်ခွင့်သည်ထိုအခွန်အခများနှင့်အခွန်များနှင့်မသက်ဆိုင်ပါ။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံနှင့်စာချုပ်ချုပ်ဆိုသောသူများကလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ဥပဒေအရပေးဆောင်ရမည်။ အထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး။

အပိုဒ် ၂၅

၁။ အထူးသဘာဝအဖြစ်အဖြစ်ပစ္စည်းပစ္စည်းများသည်အရတည်ထောင်သည့်နေရာ။ တားဆီးပိတ်ပင်ခြင်းမရှိပဲထွေးမြစ်ရလိမ့်မည်။ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏ကိုယ်စားလှယ်များသည် မူလ၍ အဆိုပါအဆောက်အဦး အတွင်းသို့ ဝင် ရောက်၍ မရ အထူးမစ်ရှင်အကြီးအကဲ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်သို့မဟုတ်ဖြစ်နိုင်လျှင်၊ အမြဲတမ်း၏ခေါင်းဆောင်၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ဖြစ်သည်။ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်မှအသိအမှတ်ပြုပေးပို့သည့်ပြည်နယ်၏သံတမန်ရေးရာမစ်ရှင်၊ ထိုကဲ့သို့သောခွင့်ပြုချက်ဖြစ်နိုင်သည်။ အများပြည်သူလုံခြုံမှုကိုကြီးလေးသောအန္တရာယ်ဖြစ်စေနိုင်သောမီးသီးမဟုတ်အခြားဘေးအန္တရာယ်များခွင့်ပြုခြင်းဖြစ်ရပ်တွင်သာယူဆနိုင်သည်။ အထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့၏အကြီးအကဲ၏သဘောတူခွင့်ပြုချက်ကိုရယူရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ အမြဲတမ်းမစ်ရှင်၏ဦး ခေါင်း၏သင့်လျော်သော။

၂။ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သည် ၀ နှ်ကြီးချုပ်အားကာကွယ်ရန်သင့်လျော်သောအဆင့်များအားလုံးလုပ်ဆောင်ရန်အထူးတာဝန်ရှိသည်။ မည်သည့်ကျူးကျော်မှုသို့မဟုတ်ပျက်စီးမှုကိုမဆိုအထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့မှတားဆီးကာကွယ်ခြင်း မစ်ရှင်၏ငြိမ်းချမ်းရေးသို့မဟုတ်၎င်း၏ဂုဏ်သိက္ခာ၏ချိုးဖျက်ခြင်း။

3. အထူးမစ်ရှင်၏ပုဂ္ဂိုလ်၊ သူတို့၏ပရိဘောဂ၊ စစ်ဆင်ရေးအတွက်အသုံးပြုသည့်အခြားပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှု အထူးမစ်ရှင်နှင့်၎င်း၏သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနည်းလမ်းများရှာဖွေရေး၊ requisition၊ ပူးတွဲထိမှကင်းလွတ်ရကြလိမ့်မည် ment သို့မဟုတ်ကွပ်မျက်။

ပုဒ်မ ၂၆။ မော်ကွန်းတိုက်နှင့်စာရွက်စာတမ်းများကိုမချိုးဖောက်ပါ။

အထူးမစ်ရှင်၏မော်ကွန်းတိုက်နှင့်စာရွက်စာတမ်းများကိုအချိန်နှင့်နေရာတိုင်းမှာမချိုးဖောက်ဖြစ်ရလိမ့်မည် ဖြစ်နိုင်သည်။ လိုအပ်ပါက၎င်းတို့သည်မြင်နိုင်သောပြင်ပမှတ်ပုံတင်အမှတ်အသားကိုမယူသင့်သည်။

ပုဒ်မ ၂၇

တားမြစ်ထားသောသို့မဟုတ်စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ထားသောဇုန်ဝင်ခွင့်နှင့်ပတ်သက်။ ၎င်း၏ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကိုဘာသာရပ် အချိုးသားလုံခြုံရေးအကြောင်းပြချက်များအတွက်လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သည်အထူးမှားယွင်းသောအဖွဲ့ဝင်များအားလုံးကိုသေချာစေရမည်။ ၏စွမ်းဆောင်ရည်အတွက်လိုအပ်သောအဖြစ်ထိုကဲ့သို့သောလွတ်လပ်စွာလှုပ်ရှားမှုနှင့်၎င်း၏ပိုင်နက်အတွင်းခရီးသွားလာထားတယ် အထူးမစ်ရှင်၏လုပ်ဆောင်ချက်များကို။

ဆောင်းပါး ၂၈။ လွတ်လပ်စွာပြောဆိုဆက်သွယ်ခွင့်

၁။ လက်ခံသူသည်နိုင်ငံတော်အနေဖြင့်အခမဲ့ဆက်သွယ်ရေးကိုခွင့်ပြုပြီးကာကွယ်ရမည်။ အားလုံးတာဝန်ရှိသူတို့ နှစ်ဦးစွာရရှိသည့်ချက်များအတွက်မစ်ရှင်။ ပေးပို့သောပြည်နယ်၏အစိုးရနှင့်၎င်း၏ဆက်သွယ်ရေးအတွက် သံတမန်ရေးရာမစ်ရှင်များ။ ၎င်း၏ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများနှင့်အခြားအထူးမစ်ရှင်များ (သို့) တူညီသောကဏ္ဍsectionsများပါ ၀ င်သည် မစ်ရှင်၊ ဘယ်မှာတည်ရှိသည်။ အထူးမစ်ရှင်ပူးတွဲအပါအဝင်သင့်လျော်သောနည်းလမ်းများအားလုံး employ လိမ့်မည် rier များနှင့်ကွဲသို့မဟုတ် cipher အတွက်မက်ဆေ့ချ်များ။ သို့သော်အထူးမစ်ရှင်သည်ကြိုးမဲ့စနစ်တပ်ဆင်။ သုံးနိုင်သည်။ လက်ခံသူပြည်နယ်၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်သာ transmitter ။

၂။ အထူးမစ်ရှင်၏တရားဝင်စာပေးစာယူကိုမချိုးဖောက်ရ။ တရားဝင်စာပေးစာယူ enc e ဆိုသည်မှာအထူးတာဝန်နှင့်သက်ဆိုင်သောစာပေးစာယူအားလုံးကိုဆိုလိုသည်။

၃။ ဖြစ်နိုင်လျှင်အထူးတာဝန်သည်ဆက်သွယ်ရေးနည်းလမ်းများကိုအသုံးပြုရမည်။ ပေးပို့သောပြည်နယ်၏သံတမန်ရေးရာမစ်ရှင်၏အိတ်နှင့်type။

၄။ အထူးမစ်ရှင်၏အိတ်အားဖွင့်ခြင်းသို့မဟုတ်ထိန်းသိမ်းခြင်းမပြုရ။

၅။ အထူးမစ်ရှင်၏အိတ်ထဲတွင်ရှိသောအထုပ်များသည်မြင်နိုင်သောပြင်ပအမှတ်အသားများရှိရမည်။ တရားဝင်အသုံးပြုရန်ရည်ရွယ်ထားသောစာရွက်စာတမ်းများသို့မဟုတ်ဆောင်းပါးများသာပါဝင်နိုင်သည်။ အထူးမစ်ရှင်။

၆။ အထူးတာဝန်ရှိသူသည်တရားဝင်စာရွက်စာတမ်းပါရမည် - သူ၏အဆင့်အတန်းနှင့်အိတ်ဖွဲ့စည်းသည့်အထုပ်အရေအတွက်ကိုလက်ခံရရှိသူမှအကာအကွယ်ပေးရမည်။ မိမိအလုပ်ငန်းဆောင်တာများ၏စွမ်းဆောင်ရည်အတွက်ပြည်နယ်၊ သူသည်ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာမကျေနပ်မှုကိုခံစားရမည် မည်သည့်ပုံစံဖြင့်မဆိုထိန်းသိမ်းနိုင်သည်။

စာမျက်နှာ ၂၀၆

190

IV ။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စစ်ဝန်ဆက်ဆံရေး

၇။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံသို့မဟုတ်အထူးအဖွဲ့သည်အထူးစီးပွားရေးဇုန်အတွက်အထူးတာဝန်ခံများကိုစာပို့သူများကိုသတ်မှတ်နိုင်သည်။ ချစ်ခြင်း။ ထိုသို့သောအခြေအနေများ မူလ၍ ဤဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၆ ပါပြုprovisions နှင့်ချက်များသည်လည်းအကျိုးဝင်သည်။ ဖော်ပြသောကိုယ်ခံစွမ်းအားသည်အမြန် ပိုလွတ်မှုအတွက် Courier ad hoc ပေးပို့ သည့်အခါရပ်ဆိုင်းသွားမည်။ မိမိတာဝန်ခံအတွက်အထူးမစ်ရှင်ရဲ့အိတ်ကုန်ပစ္စည်း။

၈။ အထူးမစ်ရှင်၏အိတ်ကိုသဘောကပုတ်နံသို့မဟုတ်ကုန်သည်တစ်ဦး အားအပ်နှင်းနိုင်သည်။ လေယာဉ်ပျံသည်ခွင့်ပြုထားသောဆိပ်ကမ်းသို့ဆင်းသက်ရန်စီစဉ်ထားသည်။ ကပုတ်နံတစ်ဦး နှင့်အတူပေးအပ်ရလိမ့်မည်။ အိတ်ပါ ၀ င်သည်အထုပ်အရေအတွက်ကိုဖော်ပြသည့်တရားဝင်စာရွက်စာတမ်း။ အထူးမစ်ရှင်၏ Courier ဖြစ် sidered ။ သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များနှင့်ညှိနှိုင်း။ ။ အထူးမစ်ရှင်သည်၎င်း၏အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ကိုအိတ်၏ပိုင်ရှင်များကိုတိုက်ရိုက်နှင့်လွတ်လပ်စွာလွှဲပြောင်းပေးပို့နိုင်သည်။ သဘောသို့မဟုတ်လေယာဉ်၏ကပုတ်နံ။

ဆောင်းပါး 29. ပုဂ္ဂိုလ်ရေးကျူးလွန်မှု

အထူးမစ်ရှင်နှင့်သံတမန်ရေးရာတွင်စေလွှတ်သောနိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်များ၏ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ၎င်း၏သံတမန်ရေးရာနံထမ်းများအဖွဲ့ဝင်များကိုကျူးကျော်ရလိမ့်မည်။ ၎င်းတို့သည်မည်သည့်ဖမ်းဆီးခြင်း၊ မျိုးချစ်စိတ် လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည်သူတို့ကိုလေးစားစွာဆက်ဆံပြီးသင်တော်သောအဆင့်များကိုလုပ်ဆောင်ရမည်။ ၎င်းတို့၏ပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ်လွတ်လပ်စွာသို့မဟုတ်ဂုဏ်သိက္ခာကိုမဆိုတိုက်ခိုက်ခြင်းမှကာကွယ်ရန်။

ပုဒ်မ ၃၀

၁။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်၏သီးသန့်နေရာထိုင်ခင်း

အစီရင်ခံစာအရ နယ်လမ်းများ၏အဖွဲ့ဝင်များကဲ့သို့တူညီသောချိုးဖောက်မှုနှင့်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရလိမ့်မည်

ပုဒ်မ ၃၁၊ အပိုဒ် ၄ ပါအချက်များမှအပသဘောတရားများ၊ စာပေးစာယူနှင့် ပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှုအလားတူကျူးလွန်မှုကိုခံစားရလိမ့်မည်။

အပိုဒ် ၃၁။ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်

Translating...

၁။ အထူးမစ်ရှင်တွင်ပို့လွှတ်သည့်နိုင်ငံ၏ကိုယ်စားလှယ်များနှင့်၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်များ သင်္ချာဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများသည်လက်ခံရရှိသောနိုင်ငံ၏ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်ရှိသည်။

၂။ ၎င်းတို့သည်လက်ခံရရှိသူများ၏အရပ်ဘက်နှင့်အုပ်ချုပ်ရေးတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုခံစားရမည်။ ပြည်နယ်မှအပ။

(က) လက်ခံရရှိသည့်ပိုင်နက်၏အခြေအနေအထားအတွင်းတည်ရှိသောပုဂ္ဂလိကမရွေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်သောအမှန်တကယ်အရေးယူဆောင်ရွက်မှု - သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်က၎င်း၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်ကိုကိုင်ဆောင်ထားခြင်းမရှိပါကပြည်နယ် မစ်ရှင်

(ခ) ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း။ သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်သည်အုပ်ချုပ်သူအဖြစ်ပါဝင်ပတ်သက်ခြင်း။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ အမွေဆက်ခံသူသို့မဟုတ်အမွေဆက်ခံသူသည်ပုဂ္ဂလိကလူတစ်ဦး အနေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်လည်းကောင်း၊

(ဂ) ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကကူညီသုံးသောမည်သည့်ပရော်ဖက်ရှင်နယ်နှင့်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့်အရေးယူမှုဆိုင် သူ၏တရားဝင်တာဝန်များပြင်ပရှိလက်ခံသည့်နိုင်ငံအတွက်စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း။

(ဃ) ကိုအပြင်ဘက်ကိုအသုံးပြုမယ့်တော်ယာဉ်ကြောင့်ဖြစ်ပွားမတော်တဆမှုထဲကပေါ်ထွက်လာသောပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများအတွက်လုပ်ဆောင်ချက်တစ်ခု သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်၏တရားဝင်လုပ်ဆောင်ချက်များကို။

၃။ အထူးမစ်ရှင်တွင်ပါဝင်သောနိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်များနှင့် ၎င်း၏ ဝန်ကြီးဌာန ဝင်များ lomatic နှင့်ဝမ်းသက်သေအဖြစ်သက်သေအထောက်အထားများပေးရန်တာဝန်ရှိသည်မဟုတ်ပါ။

၄။ ပေးပို့သောနိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်အားလေးစားလိုက်နာခြင်းမရှိစေရ အထူးအဖွဲ့ (သို့) သံတမန်ရေးရာ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဦး သည်၊ ဂရပ်များ (တစ်ဦး)၊ (ခ)၊ (ဂ) နှင့် (ဃ) ကြိုဆောင်းပါး၏အပိုဒ် 2) နှင့်အစီအမံသက်ဆိုင်ရာပေး မိမိလူတစ်ဦး၏နေထိုင်ခွင့်သို့မဟုတ်နေရာထိုင်ခင်းကိုချိုးဖောက်ခြင်းမရှိဘဲဆောင်သွားနိုင်သည်။

၅။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့် မစ်ရှင်နှင့်၎င်း၏သံတမန်ဝန်ထမ်းများအဖွဲ့ဝင်များ၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှသုတိုက်ကင်းလွတ်ခွင့်မပေးပါ ပေးပို့သောပြည်နယ်။

စာမျက်နှာ ၂၀၇

အထူးမစ်ရှင်

၁၉၁

ပုဒ်မ ၃၂။ လူမှုဖူလုံရေးဥပဒေမှကင်းလွတ်ခွင့်

၁။ ကြိုဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၃ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ၊ အထူးတာဝန်နှင့်သံတမန်ဝန်ထမ်းများသည် ဝန်ဆောင်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပြည်နယ်ကိုပေးပို့သည့်နိုင်ငံသည်လူမှုဖူလုံရေးအာမခံချက်များမှကင်းလွတ်ခွင့်ရှိသည်။

၂။ ကြိုဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောကင်းလွတ်ခွင့်သည်သူနှင့်သက်ဆိုင်သည် အထူးတာဝန်ရှိသူတစ်ဦး သို့မဟုတ်တစ်ဦး၏ပေးပို့သောပြည်နယ်၏ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး တည်းသောပုဂ္ဂလိကအလုပ်ခန့်ခွဲမှုကြံ၏ သံတမန်ရေးရာ ဝန်ထမ်း။

(က) ထိုအလုပ်ခန့်ထားသူများသည်လက်ခံသူတွင်နိုင်ငံသားမဟုတ်သူသို့မဟုတ်အမြဲတမ်းနေထိုင်သူဖြစ်သည် ပြည်နယ်၊ နှင့်

(ခ) ၎င်းတို့သည်လူမှုရေးလုံခြုံမှုပြုစုခြင်းနှင့်ဆိုင်သည့်အချက်များပါဝင်သည်။ ပြည်နယ်သို့မဟုတ်တတိယပြည်နယ် ing ။

၃။ အထူးသဘာဝအခြေအနေအထားရှိသံတမန်အဖွဲ့ဝင်များနှင့်ပေးပို့သောနိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်များ ကြိုဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၂ တွင်ဖော်ပြထားသောကင်းလွတ်ခွင့်သည်ပုဂ္ဂိုလ်များကိုအလုပ်ခန့်ထားသည့် ဝန်ထမ်းများ လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်၏လူမှုဖူလုံရေးဆိုင်ရာပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုလိုက်နာရန်မလိုအပ်ပါ အလုပ်ရှင်များအပေါ်စည်းကြပ်။

၄။ ကြိုဆောင်းပါး၏အပိုဒ် ၁ နှင့် ၂ တွင်ဖော်ပြထားသောကင်းလွတ်ခွင့်သည်မိမိဆန္ဒအလျောက်တားမြစ်ခြင်းမပြုရ ထိုကဲ့သို့သောပါဝင်ခွင့်ပြုသည့်လက်ခံသည့်နိုင်ငံ၏လူမှုဖူလုံရေးစနစ်တွင်ပါဝင်မှု၊ ကြောင်းပြည်နယ်အားဖြင့် TED ။

၅။ ကြိုဆောင်းပါး၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည်နှစ်ဦးနှစ်ဖက်သို့မဟုတ်ဘက်ပေါင်းစုံသဘောတူညီမှုများနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိစေရ - ယခင်ကကောက်ယူခဲ့သောလူမှုဖူလုံရေးကိုခံစားခြင်းနှင့်ထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီချက်များ၏နိဂုံးချုပ်မိမိတားဆီးနိုင် အနာဂတ်မှ။

အပိုဒ် ၃၃ အခွန်များနှင့်အခွန်များမှကင်းလွတ်ခွင့်

အထူးမစ်ရှင်တွင်စေလွှတ်သောပြည်နယ်၏ကိုယ်စားလှယ်များနှင့်၎င်း၏ Diplo- ပုဂ္ဂိုလ်ရေးသို့မဟုတ်အစစ်အမှန်အမျိုးသားရေး၊ ဒေသဆိုင်ရာသို့မဟုတ်မြို့နယ်ပယ်အားလုံး၊ အခွန်များနှင့်အခွန်အားလုံးမှကင်းလွတ်ခွင့်ရကြလိမ့်မည် မှလွှဲ။

(က) ကုန်စည်နှင့် ဝန်ဆောင်မှုများ၏ဈေးနှုန်းတွင်ပုံမှန်အားဖြင့်ထည့်သွင်းထားသည့်သွယ်ဝိုက်အခွန်အခများ။

(ခ) လက်ခံရရှိသူ၏ပိုင်နက်တွင်တည်ရှိသည့်ပုဂ္ဂလိကမရွေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများအပေါ်အခွန်အခများ သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်က၎င်း၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်ပေးပို့သည့်နိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်ကိုကိုင်ဆောင်ထားခြင်းမရှိပါက မစ်ရှင်

(ဂ) လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်မှကောက်ခံသည့်အမွေ၊ ပုဒ်မ ၄၄၊

(ဃ) အဆိုပါလက်ခံရရှိပြည်နယ်နှင့်မြို့တော်အခွန်အတွက်၎င်း၏အရင်းအမြစ်ရှိခြင်း၊ အခွန်အခနှင့်ပုဂ္ဂလိကဝင်ငွေအပေါ်အခွန် လက်ခံသည့်ပြည်နယ်ရှိစီးပွားဖြစ်လုပ်ငန်းများခွဲရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊

(င) ဝန်ဆောင်မှုအတွက်ပေးဆောင်ခ၊

(စ) ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီမှတ်ပုံတင်ခြင်း၊ တရားရုံးသို့မဟုတ်မှတ်တမ်းမှတ်တမ်းများ၊ အပေါင်ခံခများနှင့်တံဆိပ်ခေါင်းခွန် ဆောင်းပါး ပြု ။

ပုဒ်မ ၃၄။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ဝန်ဆောင်မှုများမှကင်းလွတ်ခွင့်

လက်ခံရရှိသည့်ပြည်နယ်သည်အထူးမစ်ရှင်တွင်ပို့လွှတ်သည့်ပြည်နယ်၏ကိုယ်စားလှယ်များကိုကင်းလွတ်ခွင့်ပြုသည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ဝန်ဆောင်မှုအားလုံးမှပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအားလုံးမှသံတမန်ရေးရာ ဝန်ထမ်းများ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေစစ်တပ်၏လိုအပ်ချက်များဖြစ်သောစစ်တပ်သည်လိုအပ်ချက်များနှင့်စစ်ရေးဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များမှဖြစ်သည့် ပုံပန်းများကိုနှင့် billeting ။

အပိုဒ် ၃၅။ အကောက်ခွန်နှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်အကောက်ခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်

၁။ လက်ခံရယူနိုင်သည့်ဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများအရလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံသည် - အကောက်ခွန်၊ အခွန်နှင့်အခြားအခွန်များမှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုခွင့်ပြုခြင်း သို့လှောင်ခြင်း၊ သယ်ဆောင်ခြင်းနှင့်အလားတူ ဝန်ဆောင်ခများအတွက် -

စာမျက်နှာ ၂၀၈

Translating...

192

IV။ သံတမန်ရေးနှင့်ကောင်စီဝန်ဆောင်ဆဲရေး

(က) အထူးမစ်ရှင်၏တရားဝင်အသုံးပြုရန်ဆောင်းပါးများ။

(ခ) ပေးပို့သည့်နိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်၏ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရအသုံးပြုမှုအတွက်ဆောင်းပါး
သံတမန်ရေးရာ ဝန်ထမ်းများ။

၂။ ပေးပို့သောနိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်၏အထူးခရီးစဉ်နှင့်အထူးခရီးစဉ်
အကယ်၍ အလေးအနက်အကြောင်းပြချက်မရှိပါက ၎င်း၏သံတမန် ဝန်ထမ်းများစစ်ဆေးခြင်းမှကင်းလွတ်ရမည်
အပိုဒ် ၁ တွင်ဖော်ပြထားသောကင်းလွတ်ခွင့်များမပါသည့်ဆောင်းပါးများပါ ဝင်သည်ဟုယူဆခြင်းအတွက်
ဤဆောင်းပါး (သို့) တင်သွင်းခြင်းသို့မဟုတ်တင်ပြခြင်းအားဥပဒေအရတားမြစ်ထားသောသို့မဟုတ်ထိန်းချုပ်ထားသည့်ဆောင်းပါးများ
လက်ခံရရှိပြည်နယ်၏ quarantine စည်းမျဉ်းများ၊ ထိုကဲ့သို့သောကိစ္စများတွင်စစ်ဆေးခြင်းကိုသာပြုလုပ်ရမည်
သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်သို့မဟုတ်သူ၏အခွင့်အာဏာကိုယ်စားလှယ်၏ရှေ့မှောက်တွင်။

ပုဒ်မ ၃၆။ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်နည်းပညာဝန်ထမ်းများ

အထူးမစ်ရှင်၏အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်နည်းပညာဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများသည်ပုဂ္ဂလိကပိုင်ကိစ္စစားရမည်
ပုဒ်မ ၂၉ မှ ၃၄ တွင်ဖော်ပြထားသောခြေရာခံမှုများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများ။
ပုဒ်မ ၃၁၊ အပို ၂၁ တွင်ဖော်ပြထားသောလက်ခံသောနိုင်ငံ၏အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်သည်တိုးချဲ့ခြင်းမပြုရ
သတိရှိရတာဝန်များ၏သင်တန်းအပြင်ဘက်ဖျော်ဖြေလုပ်ရပ်များ။ သူတို့သည်ဖော်ပြထားသောအခွင့်ထူးများကိုလည်းခံစားရမည်
မြေထဲသို့ပထမဆုံးအကြိမ်ဝင်ရောက်ချိန်တွင်တင်သွင်းသောဆောင်းပါးများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ပုဒ်မ ၃၅၊ အပိုဒ် ၁၊
လက်ခံရရှိပြည်နယ်၏ ritory ။

ဆောင်းပါး 37. ဝန်ဆောင်မှုဝန်ထမ်း

အထူးမစ်ရှင်၏ ဝန်ထမ်း ဝန်ထမ်းများသည်တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်မှကင်းလွတ်ခွင့်ကိုခံစားရမည်
လက်ခံရရှိသောနိုင်ငံ၏တာဝန်များအတွင်းဆောင်ရွက်သောအပြုအမူများနှင့်စပ်လျဉ်း။ ကင်းလွတ်ခွင့်
သူတို့အလုပ်အကိုင်အရရှိသောချီးမြှင့်ငွေနှင့်အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်များအပေါ်အခွန်အခများနှင့်အခွန်များ
ပုဒ်မ ၃၂ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းလူမှုဖူလုံရေးဥပဒေ။

ဆောင်းပါး ၃၈။ ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများ

အထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့ ဝင်များ၏ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းများသည်အခွန်များနှင့်အခွန်များမှကင်းလွတ်ရမည်
သူတို့အလုပ်၏အကြောင်းပြချက်ဖြင့်သူတို့ခံယူ emoluments ။ အခြားအဘက်ဘက်၌ သူတို့ပျော်မွေ့လိမ့်မည်
အခွင့်ထူးများနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်များသည်လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံမှခွင့်ပြုသည့်အတိုင်းအတာအထိသာဖြစ်သည်။ သို့သော်လက်ခံရရှိ
တရား ဝင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမပြုရန်ထိုသို့သောသူများအားတရားစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံးရမည်
အထူးမစ်ရှင်၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများ၏စွမ်းဆောင်ရည်နှင့်အတူ။

မိသားစု၏ဆောင်းပါး ၃၉

၁။ ပေးပို့သည့်နိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်၏မိသားစု ဝင်များသည်အထူးမစ်ရှင်တွင်၊
၎င်း၏သံတမန်ရေးရာ ဝန်ထမ်းများသည်အထူးအဖွဲ့ ဝင်များနှင့်အတူလိုက်ပါလာလျှင်ပျော်ရွှင်ရမည်
ပုဒ်မ ၂၉ မှ ၃၅ တွင်ဖော်ပြထားသည့်အခွင့်ထူးများနှင့်ကိုယ်ခံစွမ်းအားများသည်သူတို့နိုင်ငံသားမဟုတ်ပါ
သို့မဟုတ်လက်ခံသည့်နိုင်ငံတွင်အမြဲတမ်းနေထိုင်ခွင့်ရှိသည်။

၂။ အထူးအုပ်ချုပ်ရေးနှင့်နည်းပညာ ဝန်ထမ်းများမိသားစု ဝင်များ
မစ်ရှင်၊ သူတို့ကအထူးမစ်ရှင်၏ထိုကဲ့သို့သောအဖွဲ့ဝင်များနှင့်အတူလိုက်ပါလျှင်၊ အခွင့်ထူးခံစားရမည်
ပုဒ်မ ၃၆ တွင်ဖော်ပြထားသောကိုယ်ခံစွမ်းအားများသည်နိုင်ငံသားမဟုတ်သူသို့မဟုတ်အမြဲတမ်းနေထိုင်ခွင့်ရှိသည့်
လက်ခံရရှိပြည်နယ်အတွက်။

ပုဒ်မ ၄၀။ လက်ခံသောနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားများနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ
လက်ခံရရှိပြည်နယ်အတွက်အမြဲတမ်းနေထိုင်

1. Except insofar as additional privileges and immunities may be granted by the receiving State, the representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff who are nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy only immunity from jurisdiction and inviolability in respect of official acts performed in the exercise of their functions.
2. Other members of the special mission and private staff who are nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy privileges and immunities only to the extent granted to them

by that State. However, the receiving State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the special mission.

article 41. Waiver of immunity

1. The sending State may waive the immunity from jurisdiction of its representatives in the special mission, of the members of its diplomatic staff, and of other persons enjoying immunity under articles 36 to 40.
2. Waiver must always be express.
3. The initiation of proceedings by any of the persons referred to in paragraph 1 of this article shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counterclaim directly connected with the principal claim.
4. Waiver of immunity from jurisdiction in respect of civil or administrative proceedings shall not be held to imply waiver of immunity in respect of the execution of the judgement, for which a separate waiver shall be necessary.

article 42. transit through the territory of a third state

1. If a representative of the sending State in the special mission or a member of its diplomatic staff passes through or is in the territory of a third State while proceeding to take up his functions or returning to the sending State, the third State shall accord him inviolability and such other immunities as may be required to ensure his transit or return. The same shall apply in the case of any members of his family enjoying privileges or immunities who are accompanying the person referred to in this paragraph, whether travelling with him or travelling separately to join him or to return to their country.

2. In circumstances similar to those specified in paragraph 1 of this article, third States shall not hinder the transit of members of the administrative and technical or service staff of the special mission, or of members of their families, through their territories.

3. Third States shall accord to official correspondence and other official communications in transit, including messages in code or cipher, the same freedom and protection as the receiving State is bound to accord under the present Convention. Subject to the provisions of paragraph 4 of this article, they shall accord to the couriers and bags of the special mission in transit the same inviolability and protection as the receiving State is bound to accord under the present Convention.

4. The third State shall be bound to comply with its obligations in respect of the persons mentioned in paragraphs 1, 2 and 3 of this article only if it has been informed in advance, either in the visa application or by notification, of the transit of those persons as members of the special mission, members of their families or couriers, and has raised no objection to it.

5. The obligations of third States under paragraphs 1, 2 and 3 of this article shall also apply to the persons mentioned respectively in those paragraphs, and to the official communications and the bags of the special mission, when the use of the territory of the third State is due to *force majeure*.

article 43. Duration of privileges and immunities

1. Every member of the special mission shall enjoy the privileges and immunities to which he is entitled from the moment he enters the territory of the receiving State for the purpose of performing his functions in the special mission or, if he is already in its territory, from the moment when his appointment is notified to the Ministry of Foreign Affairs or such other organ of the receiving State as may be agreed.

2. When the functions of a member of the special mission have come to an end, his privileges and immunities shall normally cease at the moment when he leaves the territory of the receiving State, or on the expiry of a reasonable period in which to do so, but shall subsist until that time, even in case of armed conflict. However, in respect of acts performed by such a member in the exercise of his functions, immunity shall continue to subsist.

3. In the event of the death of a member of the special mission, the members of his family shall continue to enjoy the privileges and immunities to which they are entitled until the expiry of a reasonable period in which to leave the territory of the receiving State.

article 44. property of a member of the special mission or of a member of his family in the event of death

1. In the event of the death of a member of the special mission or of a member of his family accompanying him, if the deceased was not a national of or permanently resident in the receiving State, the receiving State shall permit the withdrawal of the movable property of the deceased, with the exception of any property acquired in the country the export of which was prohibited at the time of his death.

2. Estate, succession and inheritance duties shall not be levied on movable property which is in the receiving State solely because of the presence there of the deceased as a member of the special mission or of the family of a member of the mission.

article 45. facilities to leave the territory of the receiving state and to remove the archives of the special mission

1. The receiving State must, even in case of armed conflict, grant facilities to enable persons enjoying privileges and immunities, other than nationals of the receiving State, and members of the families of such persons, irrespective of their nationality, to leave at the earliest possible moment. In particular it must, in case of need, place at their disposal the necessary means of transport for themselves and their property.

2. The receiving State must grant the sending State facilities for removing the archives of the special mission from the territory of the receiving State.

article 46. Consequences of the cessation of the functions of the special mission

1. When the functions of a special mission come to an end, the receiving State must respect and protect the premises of the special mission so long as they are assigned to it, as well as the property and archives of the special mission. The sending State must withdraw the property and archives within a reasonable period of time.

2. In case of the absence or severance of diplomatic or consular relations between the sending State and the receiving State and if the functions of the special mission have come to an end, the sending State may, even if there is an armed conflict, entrust the custody of the property and archives of the special mission to a third State acceptable to the receiving State.

article 47. respect for the laws and regulations of the receiving state and use of the premises of the special mission

1. Without prejudice to their privileges and immunities, it is the duty of all persons enjoying those privileges and immunities under the present Convention to respect the laws and regulations of the receiving State. They also have a duty not to interfere in the internal affairs of that State.

2. The premises of the special mission must not be used in any manner incompatible with the functions of the special mission as envisaged in the present Convention, in other rules of general international law or in any special agreements in force between the sending and the receiving State.

article 48. professional or commercial activity

The representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff shall not practise for personal profit any professional or commercial activity in the receiving State.

article 49. Non-discrimination

1. In the application of the provisions of the present Convention, no discrimination shall be made as between States.

2. However, discrimination shall not be regarded as taking place:

(a) where the receiving State applies any of the provisions of the present Convention restrictively because of a restrictive application of that provision to its special mission in the sending State;

(b) where States modify among themselves, by custom or agreement, the extent of facilities, privileges and immunities for their special missions, although such a modification has not been agreed with other States, provided that it is not incompatible with the object and purpose of the present Convention and does not affect the enjoyment of the rights or the performance of the obligations of third States.

article 50. signature

The present Convention shall be open for signature by all States Members of the United Nations or of any of the specialized agencies or of the International Atomic Energy Agency or Parties to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State invited by the General Assembly of the United Nations to become a Party to the Convention, until 31 December 1970 at United Nations Headquarters in New York.

Article 51. Ratification

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

article 52. accession

The present Convention shall remain open for accession by any State belonging to any of the categories mentioned in article 50. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

article 53. entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 54. Notifications by the depositary

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States belonging to any of the categories mentioned in article 50:

(a) of signatures to the present Convention and of the deposit of instruments of ratification or accession in accordance with articles 50, 51 and 52;

(b) of the date on which the present Convention will enter into force in accordance with article 53.

article 55. authentic texts

The original of the present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States belonging to any of the categories mentioned in article 50.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention, opened for signature at New York on 16 December 1969.

16.(a) optional protoCol to the ConVentIon on speCial mIssIons ConCernIng the Compulsory settlement of DIsputes

Done at new york on 8 December 1969

entry into force: 21 June 1985

united nations, *Treaty Series*, vol. 1400, p. 339; reg. no. 23431

The States Parties to the present Protocol and to the Convention on Special Missions, hereinafter referred to as "the Convention," adopted by the General Assembly of the United Nations on 8 December 1969,

Expressing their wish to resort, in all matters concerning them in respect of any dispute arising out of the interpretation or application of the Convention, to the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice, unless some other form of settlement has been agreed upon by the parties within a reasonable period of time,

Have agreed follows:

article I

Disputes arising out of the interpretation or application of the Convention shall lie within the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice and may accordingly be brought before the Court by a written application made by any party to the dispute being a Party to the present Protocol.

article II

The parties may agree, within a period of two months after one party has notified its opinion to the other that a dispute exists, to resort not to the International Court of Justice but to an arbitral tribunal. After the expiry of the said period, either party may bring the dispute before the Court by a written application.

Translating...

article III

1. Within the said period of two months, the parties may agree to adopt a conciliation procedure before resorting to the International Court of Justice.

2. The conciliation commission shall make its recommendations within five months after its appointment. If its recommendations are not accepted by the parties to the dispute within two months after they have been delivered, either party may bring the dispute before the Court by a written application.

article IV

The present Protocol shall be open for signature by all States which may become Parties to the Convention, until 31 December 1970 at United Nations Headquarters in New York.

article V

The present Protocol is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

article VI

The present Protocol shall remain open for accession by all States which may become Parties to the Convention. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

article VII

1. The present Protocol shall enter into force on the same day as the Convention or on the thirtieth day following the date of deposit of the second instrument of ratification or of accession to the Protocol with the Secretary-General of the United Nations, whichever day is later.

2. For each State ratifying or acceding to the present Protocol after its entry into force in accordance with paragraph 1 of this article, the Protocol shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

article VIII

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which may become Parties to the Convention:

- (a) of signatures to the present Protocol and of the deposit of instruments of ratification or accession in accordance with articles IV, V and VI;
- (b) of the date on which the present Protocol will enter into force in accordance with article VII.

article IX

The original of the present Protocol, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States referred to in article IV.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Protocol, opened for signature at New York on 16 December 1969.

17. Vienna Convention on the representation of states in their relations with international organizations of a universal character

Done at Vienna on 14 March 1975

not yet in force

United Nations, Doc. A/CONF.67/16

The States Parties to the present Convention,

Recognizing the increasingly important role of multilateral diplomacy in relations between States and the responsibilities of the United Nations, its specialized agencies and other international organizations of a universal character within the international community,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the sovereign equality of States, the maintenance of international peace and security and the promotion of friendly relations and cooperation among States,

Recalling the work of codification and progressive development of international law applicable to bilateral relations between States which was achieved by the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 1961, the Vienna Convention on Consular Relations of 1963, and the Convention on Special Missions of 1969,

Believing that an international convention on the representation of States in their relations with international organizations of a universal character would contribute to the promotion of friendly relations and cooperation among States, irrespective of their political, economic and social systems,

Recalling the provisions of Article 105 of the Charter of the United Nations,

Recognizing that the purpose of privileges and immunities contained in the present Convention is not to benefit individuals but to ensure the efficient performance of their functions in connection with organizations and conferences,

Taking account of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations of 1946, the Convention on the Privileges and Immunities of the Specialized Agencies of 1947 and other agreements in force between States and between States and international organizations,

Affirming that the rules of customary international law continue to govern questions not expressly regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

part I. IntroDuctIon

article 1. use of terms

1. For the purposes of the present Convention:

- (1) "international organization" means an intergovernmental organization;
- (2) "international organization of a universal character" means the United Nations, its specialized agencies, the International Atomic Energy Agency and any similar organization whose membership and responsibilities are on a worldwide scale;
- (3) "Organization" means the international organization in question;
- (4) "organ" means:
 - (a) any principal or subsidiary organ of an international organization, or
 - (b) any commission, committee or subgroup of any such organ, in which States are members;
- (5) "conference" means a conference of States convened by or under the auspices of an international organization;
- (6) "mission" means, as the case may be, the permanent mission or the permanent observer mission;
- (7) "permanent mission" means a mission of permanent character, representing the State, sent by a State member of an international organization to the Organization;
- (8) "permanent observer mission" means a mission of permanent character, representing the State, sent to an international organization by a State not a member of the Organization;
- (9) "delegation" means, as the case may be, the delegation to an organ or the delegation to a conference;
- (10) "delegation to an organ" means the delegation sent by a State to participate on its behalf in the proceedings of the organ;
- (11) "delegation to a conference" means the delegation sent by a State to participate on its behalf in the conference;
- (12) "observer delegation" means, as the case may be, the observer delegation to an organ or the observer delegation to a conference;
- (13) "observer delegation to an organ" means the delegation sent by a State to participate on its behalf as an observer in the proceedings of the organ;

- (14) "observer delegation to a conference" means the delegation sent by a State to participate on its behalf as an observer in the proceedings of the conference;
- (15) "host State" means the State in whose territory:
 - (a) the Organization has its seat or an office, or
 - (b) a meeting of an organ or a conference is held;
- (16) "sending State" means the State which sends:
 - (a) a mission to the Organization at its seat or to an office of the Organization, or
 - (b) a delegation to an organ or a delegation to a conference, or
 - (c) an observer delegation to an organ or an observer delegation to a conference;
- (17) "head of mission" means, as the case may be, the permanent representative or the permanent observer;
- (18) "permanent representative" means the person charged by the sending State with the duty of acting as the head of the permanent mission;
- (19) "permanent observer" means the person charged by the sending State with the duty of acting as the head of the permanent observer mission;
- (20) "members of the mission" means the head of mission and the members of the staff;
- (21) "head of delegation" means the delegate charged by the sending State with the duty of acting in that capacity;
- (22) "delegate" means any person designated by a State to participate as its representative in the proceedings of an organ or in a conference;
- (23) "members of the delegation" means the delegates and the members of the staff;
- (24) "head of the observer delegation" means the observer delegate charged by the sending State with the duty of acting in that capacity;
- (25) "observer delegate" means any person designated by a State to attend as an observer the proceedings of an organ or of a conference;
- (26) "members of the observer delegation" means the observer delegates and the members of the staff;

(27) "members of the staff" means the members of the diplomatic staff, the administrative and technical staff and the service staff of the mission, the delegation or the observer delegation;

(28) "members of the diplomatic staff" means the members of the staff of the mission, the delegation or the observer delegation who enjoy diplomatic status for the purpose of the mission, the delegation or the observer delegation;

(29) "members of the administrative and technical staff" means the members of the staff employed in the administrative and technical service of the mission, the delegation or the observer delegation;

(30) "members of the service staff" means the members of the staff employed by the mission, the delegation or the observer delegation as household workers or for similar tasks;

(31) "private staff" means persons employed exclusively in the private service of the members of the mission or the delegation;

(32) "premises of the mission" means the buildings or parts of buildings and the land ancillary thereto, irrespective of ownership, used for the purpose of the mission, including the residence of the head of mission;

(33) "premises of the delegation" means the buildings or parts of buildings, irrespective of ownership, used solely as the offices of the delegation;

(34) "rules of the Organization" means, in particular, the constituent instruments, relevant decisions and resolutions, and established practice of the Organization.

Translating...

Page 216

200

IV. Diplomatic and consular relations

2. The provisions of paragraph 1 of this article regarding the use of terms in the present Convention are without prejudice to the use of those terms or to the meanings which may be given to them in other international instruments or the internal law of any State.

article 2. scope of the present Convention

1. The present Convention applies to the representation of States in their relations with any international organization of a universal character, and to their representation at conferences convened by or under the auspices of such an organization, when the Convention has been accepted by the host State and the Organization has completed the procedure envisaged by article 90.

2. The fact that the present Convention does not apply to other international organizations is without prejudice to the application to the representation of States in their relations with such other organizations of any of the rules set forth in the Convention which would be applicable under international law independently of the Convention.

3. The fact that the present Convention does not apply to other conferences is without prejudice to the application to the representation of States at such other conferences of any of the rules set forth in the Convention which would be applicable under international law independently of the Convention.

4. Nothing in the present Convention shall preclude the conclusion of agreements between States or between States and international organizations making the Convention applicable in whole or in part to international organizations or conferences other than those referred to in paragraph 1 of this article.

article 3. relationship between the present Convention and the relevant rules of international organizations or conferences

The provisions of the present Convention are without prejudice to any relevant rules of the Organization or to any relevant rules of procedure of the Conference.

article 4. relationship between the present Convention and other international agreements

The provisions of the present Convention:

(a) are without prejudice to other international agreements in force between States or between States and international organizations of a universal character, and

(b) shall not preclude the conclusion of other international agreements regarding the representation of States in their relations with international organizations of a universal character or their representation at conferences convened by or under the auspices of such organizations.

part II. missions to international organizations

article 5. establishment of missions

1. Member States may, if the rules of the Organization so permit, establish permanent missions for the performance of the functions mentioned in article 6.

2. Non-member States may, if the rules of the Organization so permit, establish permanent observer missions for the performance of the functions mentioned in article 7.

3. The Organization shall notify the host State of the institution of a mission prior to its establishment.

article 6. functions of the permanent mission

The functions of the permanent mission consist, *inter alia*, in:

(a) ensuring the representation of the sending State to the Organization;

Page 217

(b) maintaining liaison between the sending State and the Organization;

- (c) negotiating with and within the Organization;
- (d) ascertaining activities in the Organization and reporting thereon to the Government of the sending State;
- (e) ensuring the participation of the sending State in the activities of the Organization;
- (f) protecting the interests of the sending State in relation to the Organization;
- (g) promoting the realization of the purposes and principles of the Organization by cooperating with and within the Organization.

Translating...

article 7. functions of the permanent observer mission

The functions of the permanent observer mission consist, inter alia, in:

- (a) ensuring the representation of the sending State and safeguarding its interests in relation to the Organization and maintaining liaison with it;
- (b) ascertaining activities in the Organization and reporting thereon to the Government of the sending State;
- (c) promoting cooperation with the Organization and negotiating with it.

article 8. multiple accreditation or appointment

1. The sending State may accredit the same person as head of mission to two or more international organizations or appoint a head of mission as a member of the diplomatic staff of another of its missions.

2. The sending State may accredit a member of the diplomatic staff of the mission as head of mission to other international organizations or appoint a member of the staff of the mission as a member of the staff of another of its missions.

3. Two or more States may accredit the same person as head of mission to the same international organization.

article 9. appointment of the members of the mission

Subject to the provisions of articles 14 and 73, the sending State may freely appoint the members of the mission.

article 10. Credentials of the head of mission

The credentials of the head of mission shall be issued by the Head of State, by the Head of Government, by the Minister for Foreign Affairs or, if the rules of the Organization so permit, by another competent authority of the sending State and shall be transmitted to the Organization.

article 11. accreditation to organs of the organization

1. A member State may specify in the credentials issued to its permanent representative that he is authorized to act as a delegate to one or more organs of the Organization.

2. Unless a member State provides otherwise, its permanent representative may act as a delegate to organs of the Organization for which there are no special requirements as regards representation.

3. A non-member State may specify in the credentials issued to its permanent observer that he is authorized to act as an observer delegate to one or more organs of the Organization when this is permitted by the rules of the Organization or the organ concerned.

article 12. full powers for the conclusion of a treaty with the organization

1. The head of mission, by virtue of his functions and without having to produce full powers, is considered as representing his State for the purpose of adopting the text of a treaty between that State and the Organization.

2. The head of mission is not considered by virtue of his functions as representing his State for the purpose of signing a treaty, or signing a treaty *ad referendum*, between that State and the Organization unless it appears from the practice of the Organization, or from other circumstances, that the intention of the parties was to dispense with full powers.

article 13. Composition of the mission

In addition to the head of mission, the mission may include diplomatic staff, administrative and technical staff and service staff.

article 14. size of the mission

The size of the mission shall not exceed what is reasonable and normal, having regard to the functions of the Organization, the needs of the particular mission and the circumstances and conditions in the host State.

Article 15. Notifications

1. The sending State shall notify the Organization of:

- (a) the appointment, position, title and order of precedence of the members of the mission, their arrival, their final departure or the termination of their functions with the mission, and any other changes affecting their status that may occur in the course of their service with the mission;
- (b) the arrival and final departure of any person belonging to the family of a member of the mission and forming part of his household and, where appropriate, the fact that a person becomes or ceases to be such a member of the family;
- (c) the arrival and final departure of persons employed on the private staff of members of the mission and the termination of their employment as such;
- (d) the beginning and the termination of the employment of persons resident in the host State as members of the staff of the mission or as persons employed on the private staff;
- (e) the location of the premises of the mission and of the private residences enjoying inviolability under articles 23 and 29, as well as any other information that may be necessary to identify such premises and residences.

2. Where possible, prior notification of arrival and final departure shall also be given.
3. The Organization shall transmit to the host State the notification referred to in paragraphs 1 and 2 of this article.
4. The sending State may also transmit to the host State the notification referred to in paragraphs 1 and 2 of this article.

article 16. acting head of mission

If the post of head of mission is vacant, or if the head of mission is unable to perform his functions, the sending State may appoint an acting head of mission whose name shall be notified to the Organization and by it to the host State.

article 17. precedence

1. Precedence among permanent representatives shall be determined by the alphabetical order of the names of the States used in the Organization.

Page 219

States and international organizations: representation

203

2. Precedence among permanent observers shall be determined by the alphabetical order of the names of the States used in the Organization.

article 18. location of the mission

Missions should be established in the locality where the Organization has its seat. However, if the rules of the Organization so permit and with the prior consent of the host State, the sending State may establish a mission or an office of a mission in a locality other than that in which the Organization has its seat.

Article 19. Use of flag and emblem

1. The mission shall have the right to use the flag and emblem of the sending State on its premises. The head of mission shall have the same right as regards his residence and means of transport.
2. In the exercise of the right accorded by this article regard shall be had to the laws, regulations and usages of the host State.

article 20. general facilities

1. The host State shall accord to the mission all necessary facilities for the performance of its functions.
2. The Organization shall assist the mission in obtaining those facilities and shall accord to the mission such facilities as lie within its own competence.

article 21. premises and accommodation

1. The host State and the Organization shall assist the sending State in obtaining on reasonable terms premises necessary for the mission in the territory of the host State. Where necessary, the host State shall facilitate in accordance with its laws the acquisition of such premises.
2. Where necessary, the host State and the Organization shall also assist the mission in obtaining on reasonable terms suitable accommodation for its members.

article 22. assistance by the organization in respect of privileges and immunities

1. The Organization shall, where necessary, assist the sending State, its mission and the members of its mission in securing the enjoyment of the privileges and immunities provided for under the present Convention.
2. The Organization shall, where necessary, assist the host State in securing the discharge of the obligations of the sending State, its mission and the members of its mission in respect of the privileges and immunities provided for under the present Convention.

article 23. Inviolability of premises

1. The premises of the mission shall be inviolable. The agents of the host State may not enter them, except with the consent of the head of mission.
2. (a) The host State is under a special duty to take all appropriate steps to protect the premises of the mission against any intrusion or damage and to prevent any disturbance of the peace of the mission or impairment of its dignity.
(b) In case of an attack on the premises of the mission, the host State shall take all appropriate steps to prosecute and punish persons who have committed the attack.
3. The premises of the mission, their furnishings and other property thereon and the means of transport of the mission shall be immune from search, requisition, attachment or execution.

Page 220

204

IV. Diplomatic and consular relations

article 24. exemption of the premises from taxation

1. The premises of the mission of which the sending State or any person acting on its behalf is the owner or the lessee shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes other than such as represent payment for specific services rendered.

2. The exemption from taxation referred to in this article shall not apply to such dues and taxes payable under the law of the host State by persons contracting with the sending State or with any person acting on its behalf.

article 25. Inviolability of archives and documents

The archives and documents of the mission shall be inviolable at all times and wherever they may be.

article 26. freedom of movement

Subject to its laws and regulations concerning zones entry into which is prohibited or regulated for reasons of national security, the host State shall ensure freedom of movement and travel in its territory to all members of the mission and members of their families forming part of their households.

article 27. freedom of communication

1. The host State shall permit and protect free communication on the part of the mission for all official purposes. In communicating with the Government of the sending State, its permanent diplomatic missions, consular posts, permanent missions, permanent observer missions, special missions, delegations and observer delegations, wherever situated, the mission may employ all appropriate means, including couriers and messages in code or cipher. However, the mission may install and use a wireless transmitter only with the consent of the host State.

2. The official correspondence of the mission shall be inviolable. Official correspondence means all correspondence relating to the mission and its functions.

3. The bag of the mission shall not be opened or detained.

4. The packages constituting the bag of the mission must bear visible external marks of their character and may contain only documents or articles intended for the official use of the mission.

5. The courier of the mission, who shall be provided with an official document indicating his status and the number of packages constituting the bag, shall be protected by the host State in the performance of his functions. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.

6. The sending State or the mission may designate couriers *ad hoc* of the mission. In such cases the provisions of paragraph 5 of this article shall also apply, except that the immunities therein mentioned shall cease to apply when the courier *ad hoc* has delivered to the consignee the mission's bag in his charge.

7. The bag of the mission may be entrusted to the captain of a ship or of a commercial aircraft scheduled to land at an authorized port of entry. He shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the bag, but he shall not be considered to be a courier of the mission. By arrangement with the appropriate authorities of the host State, the mission may send one of its members to take possession of the bag directly and freely from the captain of the ship or of the aircraft.

article 28. personal inviolability

The persons of the head of mission and of the members of the diplomatic staff of the mission shall be inviolable. They shall not be liable to any form of arrest or detention. The host State shall treat them with due respect and shall take all appropriate steps to prevent any attack on their persons, freedom or dignity and to prosecute and punish persons who have committed such attacks.

article 29. Inviolability of residence and property

1. The private residence of the head of mission and of the members of the diplomatic staff of the mission shall enjoy the same inviolability and protection as the premises of the mission.

2. The papers, correspondence and, except as provided in paragraph 2 of article 30, the property of the head of mission or of members of the diplomatic staff of the mission shall also enjoy inviolability.

article 30. Immunity from jurisdiction

1. The head of mission and the members of the diplomatic staff of the mission shall enjoy immunity from the criminal jurisdiction of the host State. They shall also enjoy immunity from its civil and administrative jurisdiction, except in the case of:

(a) a real action relating to private immovable property situated in the territory of the host State, unless the person in question holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;

(b) an action relating to succession in which the person in question is involved as executor, administrator, heir or legatee as a private person and not on behalf of the sending State;

(c) an action relating to any professional or commercial activity exercised by the person in question in the host State outside his official functions.

2. No measures of execution may be taken in respect of the head of mission or a member of the diplomatic staff of the mission except in cases coming under subparagraphs (a), (b) and (c) of paragraph 1 of this article, and provided that the measures concerned can be taken without infringing the inviolability of his person or of his residence.

3. The head of mission and the members of the diplomatic staff of the mission are not obliged to give evidence as witnesses.

4. The immunity of the head of mission or of a member of the diplomatic staff of the mission from the jurisdiction of the host State does not exempt him from the jurisdiction of the sending State.

article 31. Waiver of immunity

1. The immunity from jurisdiction of the head of mission and members of the diplomatic staff of the mission and of persons enjoying immunity under article 36 may be waived by the sending State.

2. Waiver must always be express.

3. The initiation of proceedings by any of the persons referred to in paragraph 1 of this article shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counterclaim directly connected with the principal claim.

4. Waiver of immunity from jurisdiction in respect of civil or administrative proceedings shall not be held to imply waiver of immunity in respect of the execution of the judgement, for which a separate waiver shall be necessary.

5. If the sending State does not waive the immunity of any of the persons mentioned in paragraph 1 of this article in respect of a civil action, it shall use its best endeavours to bring about a settlement of the case.

article 32. exemption from social security legislation

1. Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, the head of mission and the members of the diplomatic staff of the mission shall with respect to services rendered for the sending State be exempt from social security provisions which may be in force in the host State.

Page 222

206

IV. Diplomatic and consular relations

2. The exemption provided for in paragraph 1 of this article shall also apply to persons who are in the sole private employ of the head of mission or of a member of the diplomatic staff of the mission, on condition:

(a) that such employed persons are not nationals of or permanently resident in the host State; and

(b) that they are covered by the social security provisions which may be in force in the sending State or a third State.

3. The head of mission and the members of the diplomatic staff of the mission who employ persons to whom the exemption provided for in paragraph 2 of this article does not apply shall observe the obligations which the social security provisions of the host State impose upon employers.

4. The exemption provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall not preclude voluntary participation in the social security system of the host State provided that such participation is permitted by that State.

5. The provisions of this article shall not affect bilateral or multilateral agreements concerning social security concluded previously and shall not prevent the conclusion of such agreements in the future.

article 33. exemption from dues and taxes

The head of mission and the members of the diplomatic staff of the mission shall be exempt from all dues and taxes, personal or real, national, regional or municipal, except:

(a) indirect taxes of a kind which are normally incorporated in the price of goods or services;

(b) dues and taxes on private immovable property situated in the territory of the host State, unless the person concerned holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;

(c) estate, succession or inheritance duties levied by the host State, subject to the provisions of paragraph 4 of article 38;

(d) dues and taxes on private income having its source in the host State and capital taxes on investments made in commercial undertakings in the host State;

(e) charges levied for specific services rendered;

(f) registration, court or record fees, mortgage dues and stamp duty, with respect to immovable property, subject to the provisions of article 24.

article 34. exemption from personal services

The host State shall exempt the head of mission and the members of the diplomatic staff of the mission from all personal services, from all public service of any kind whatsoever, and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

article 35. exemption from customs duties and inspection

1. The host State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of and grant exemption from all customs duties, taxes and related charges other than charges for storage, cartage and similar services, on:

(a) articles for the official use of the mission;

(b) articles for the personal use of the head of mission or a member of the diplomatic staff of the mission, including articles intended for his establishment.

2. The personal baggage of the head of mission or a member of the diplomatic staff of the mission shall be exempt from inspection, unless there are serious grounds for presuming that it contains articles not covered by the exemptions mentioned in paragraph 1 of this article, or articles the import or export of which is prohibited by the law or controlled by the quarantine regulations

Page 223

States and international organizations: representation

207

of the host State. In such cases, inspection shall be conducted only in the presence of the person enjoying the exemption or of his authorized representative.

article 36. privileges and immunities of other persons

1. The members of the family of the head of mission forming part of his household and the members of the family of a member of the diplomatic staff of the mission forming part of his household shall, if they are not nationals of or permanently resident in the host State, enjoy the privileges and immunities specified in articles 28, 29, 30, 32, 33, 34 and in paragraphs 1(b) and 2 of article 35.

2. Members of the administrative and technical staff of the mission, together with members of their families forming part of their respective households who are not nationals of or permanently resident in the host State, shall enjoy the privileges and immunities specified in articles 28, 29, 30, 32, 33 and 34, except that the immunity from civil and administrative jurisdiction of the host State specified in paragraph 1 of article 30 shall not extend to acts performed outside the course of their duties. They shall also enjoy the privileges specified in paragraph 1 (b) of article 35 in respect of articles imported at the time of final installation.

3. Members of the service staff of the mission who are not nationals of or permanently resident in the host State shall enjoy immunity in respect of acts performed in the course of their duties, exemption from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment and the exemption specified in article 32.

4. Private staff of members of the mission shall, if they are not nationals of or permanently resident in the host State, be exempt from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment. In other respects, they may enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the host State. However, the host State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission.

article 37. nationals and permanent residents of the host state

1. Except in so far as additional privileges and immunities may be granted by the host State, the head of mission or any member of the diplomatic staff of the mission who is a national of or permanently resident in that State shall enjoy only immunity from jurisdiction and inviolability in respect of official acts performed in the exercise of his functions.

2. Other members of the staff of the mission who are nationals of or permanently resident in the host State shall enjoy only immunity from jurisdiction in respect of official acts performed in the exercise of their functions. In all other respects, those members, and persons on the private staff who are nationals of or permanently resident in the host State, shall enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the host State. However, the host State must exercise its jurisdiction over those members and persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission.

article 38. Duration of privileges and immunities

1. Every person entitled to privileges and immunities shall enjoy them from the moment he enters the territory of the host State on proceeding to take up his post or, if already in its territory, from the moment when his appointment is notified to the host State by the Organization or by the sending State.

2. When the functions of a person enjoying privileges and immunities have come to an end, such privileges and immunities shall normally cease at the moment when he leaves the territory, or on the expiry of a reasonable period in which to do so. However, with respect to acts performed by such a person in the exercise of his functions as a member of the mission, immunity shall continue to subsist.

3. In the event of the death of a member of the mission, the members of his family shall continue to enjoy the privileges and immunities to which they are entitled until the expiry of a reasonable period in which to leave the territory.

4. In the event of the death of a member of the mission not a national of or permanently resident in the host State or of a member of his family forming part of his household, the host State shall permit the withdrawal of the movable property of the deceased, with the exception of any property acquired in the territory the export of which was prohibited at the time of his death. Estate, succession and inheritance duties shall not be levied on movable property which is in the host State solely because of the presence there of the deceased as a member of the mission or of the family of a member of the mission.

article 39. professional or commercial activity

1. The head of mission and members of the diplomatic staff of the mission shall not practise for personal profit any professional or commercial activity in the host State.

2. Except insofar as such privileges and immunities may be granted by the host State, members of the administrative and technical staff and persons forming part of the household of a member of the mission shall not, when they practise a professional or commercial activity for personal profit, enjoy any privilege or immunity in respect of acts performed in the course of or in connection with the practise of such activity.

article 40. end of functions

The functions of the head of mission or of a member of the diplomatic staff of the mission shall come to an end, inter alia:

- (a) on notification of their termination by the sending State to the Organization;
- (b) if the mission is finally or temporarily recalled.

article 41. protection of premises, property and archives

1. When the mission is temporarily or finally recalled, the host State must respect and protect the premises, property and archives of the mission. The sending State must take all appropriate measures to terminate this special duty of the host State as soon as possible. It may entrust custody of the premises, property and archives of the mission to the Organization if it so agrees, or to a third State acceptable to the host State.

2. The host State, if requested by the sending State, shall grant the latter facilities for removing the property and archives of the mission from the territory of the host State.

part III. Delegations to organs and to Conferences

article 42. sending of delegations

1. A State may send a delegation to an organ or to a conference in accordance with the rules of the Organization.

2. Two or more States may send the same delegation to an organ or to a conference in accordance with the rules of the Organization.

article 43. appointment of the members of the delegation

Subject to the provisions of articles 46 and 73, the sending State may freely appoint the members of the delegation.

article 44. Credentials of delegates

The credentials of the head of delegation and of other delegates shall be issued by the Head of State, by the Head of Government, by the Minister for Foreign Affairs or, if the rules of the Organization or the rules of procedure of the conference so permit, by another competent authority of the sending State. They shall be transmitted, as the case may be, to the Organization or to the conference.

article 45. Composition of the delegation

In addition to the head of delegation, the delegation may include other delegates, diplomatic staff, administrative and technical staff and service staff.

article 46. size of the delegation

The size of the delegation shall not exceed what is reasonable and normal, having regard, as the case may be, to the functions of the organ or the object of the conference, as well as the needs of the particular delegation and the circumstances and conditions in the host State.

Article 47. Notifications

1. The sending State shall notify the Organization or, as the case may be, the conference of:
 - (a) the composition of the delegation, including the position, title and order of precedence of the members of the delegation, and any subsequent changes therein;
 - (b) the arrival and final departure of members of the delegation and the termination of their functions with the delegation;
 - (c) the arrival and final departure of any person accompanying a member of the delegation;
 - (d) the beginning and the termination of the employment of persons resident in the host State as members of the staff of the delegation or as persons employed on the private staff;
 - (e) the location of the premises of the delegation and of the private accommodation enjoying inviolability under article 59, as well as any other information that may be necessary to identify such premises and accommodation.
2. Where possible, prior notification of arrival and final departure shall also be given.
3. The Organization or, as the case may be, the conference shall transmit to the host State the notifications referred to in paragraphs 1 and 2 of this article.
4. The sending State may also transmit to the host State the notifications referred to in paragraphs 1 and 2 of this article.

article 48. acting head of delegation

1. If the head of delegation is absent or unable to perform his functions, an acting head of delegation shall be designated from among the other delegates by the head of delegation or, in case he is unable to do so, by a competent authority of the sending State. The name of the acting head of delegation shall be notified, as the case may be, to the Organization or to the conference.
2. If a delegation does not have another delegate available to serve as acting head of delegation, another person may be designated for that purpose. In such case credentials must be issued and transmitted in accordance with article 44.

article 49. precedence

Precedence among delegations shall be determined by the alphabetical order of the names of the States used in the Organization.

article 50. status of the head of state and persons of high rank

1. The Head of State or any member of a collegial body performing the functions of Head of State under the constitution of the State concerned, when he leads the delegation, shall enjoy in the host State or in a third State, in addition to what is granted by the present Convention, the facilities, privileges and immunities accorded by international law to Heads of State.
2. The Head of Government, the Minister for Foreign Affairs or other person of high rank, when he leads or is a member of the delegation, shall enjoy in the host State or in a third State, in

addition to what is granted by the present Convention, the facilities, privileges and immunities accorded by international law to such persons.

article 51. general facilities

1. The host State shall accord to the delegation all necessary facilities for the performance of its tasks.
2. The Organization or, as the case may be, the conference shall assist the delegation in obtaining those facilities and shall accord to the delegation such facilities as lie within its own competence.

article 52. premises and accommodation

If so requested, the host State and, where necessary, the Organization or the conference shall

assist the sending State in obtaining on reasonable terms premises necessary for the delegation and suitable accommodation for its members.

article 53. assistance in respect of privileges and immunities

1. The Organization or, as the case may be, the Organization and the conference shall, where necessary, assist the sending State, its delegation and the members of its delegation in securing the enjoyment of the privileges and immunities provided for under the present Convention.

2. The Organization or, as the case may be, the Organization and the conference shall, where necessary, assist the host State in securing the discharge of the obligations of the sending State, its delegation and the members of its delegation in respect of the privileges and immunities provided for under the present Convention.

article 54. exemption of the premises from taxation

1. The sending State or any member of the delegation acting on behalf of the delegation shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes in respect of the premises of the delegation other than such as represent payment for specific services rendered.

2. The exemption from taxation referred to in this article shall not apply to such dues and taxes payable under the law of the host State by persons contracting with the sending State or with a member of the delegation.

article 55. Inviolability of archives and documents

The archives and documents of the delegation shall be inviolable at all times and wherever they may be.

article 56. freedom of movement

Subject to its laws and regulations concerning zones entry into which is prohibited or regulated for reasons of national security, the host State shall ensure to all members of the delegation such freedom of movement and travel in its territory as is necessary for the performance of the tasks of the delegation.

article 57. freedom of communication

1. The host State shall permit and protect free communication on the part of the delegation for all official purposes. In communicating with the Government of the sending State, its permanent diplomatic missions, consular posts, permanent missions, permanent observer missions, special missions, other delegations, and observer delegations, wherever situated, the delegation may employ all appropriate means, including couriers and messages in code or cipher. However, the delegation may install and use a wireless transmitter only with the consent of the host State.

2. The official correspondence of the delegation shall be inviolable. Official correspondence means all correspondence relating to the delegation and its tasks.

3. Where practicable, the delegation shall use the means of communication, including the bag and the courier, of the permanent diplomatic mission, of a consular post, of the permanent mission or of the permanent observer mission of the sending State.

4. The bag of the delegation shall not be opened or detained.

5. The packages constituting the bag of the delegation must bear visible external marks of their character and may contain only documents or articles intended for the official use of the delegation.

6. The courier of the delegation, who shall be provided with an official document indicating his status and the number of packages constituting the bag, shall be protected by the host State in the performance of his functions. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.

7. The sending State or the delegation may designate couriers *ad hoc* of the delegation. In such cases the provisions of paragraph 6 of this article shall also apply, except that the immunities therein mentioned shall cease to apply when the courier *ad hoc* has delivered to the consignee the delegation's bag in his charge.

8. The bag of the delegation may be entrusted to the captain of a ship or of a commercial aircraft scheduled to land at an authorized port of entry. He shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the bag, but he shall not be considered to be a courier of the delegation. By arrangement with the appropriate authorities of the host State, the delegation may send one of its members to take possession of the bag directly and freely from the captain of the ship or of the aircraft.

article 58. personal inviolability

The persons of the head of delegation and of other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation shall be inviolable. They shall not be liable, *inter alia*, to any form of arrest or detention. The host State shall treat them with due respect and shall take all appropriate steps to prevent any attack on their persons, freedom or dignity and to prosecute and punish persons who have committed such attacks.

article 59. Inviolability of private accommodation and property

1. The private accommodation of the head of delegation and of other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation shall enjoy inviolability and protection.

2. The papers, correspondence and, except as provided in paragraph 2 of article 60, the property of the head of delegation and of other delegates or members of the diplomatic staff of the delegation shall also enjoy inviolability.

article 60. Immunity from jurisdiction

1. The head of delegation and other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation shall enjoy immunity from the criminal jurisdiction of the host State, and immunity from its civil and administrative jurisdiction in respect of all acts performed in the exercise of their official functions.

2. No measures of execution may be taken in respect of such persons unless they can be taken without infringing their rights under articles 58 and 59.

3. Such persons are not obliged to give evidence as witnesses.
4. Nothing in this article shall exempt such persons from the civil and administrative jurisdiction of the host State in relation to an action for damages arising from an accident caused by a vehicle, vessel or aircraft, used or owned by the persons in question, where those damages are not recoverable from insurance.

Translating...

Page 228

212

IV. Diplomatic and consular relations

5. Any immunity of such persons from the jurisdiction of the host State does not exempt them from the jurisdiction of the sending State.

article 61. Waiver of immunity

1. The immunity from jurisdiction of the head of delegation and of other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation and of persons enjoying immunity under article 66 may be waived by the sending State.
2. Waiver must always be express.
3. The initiation of proceedings by any of the persons referred to in paragraph 1 of this article shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counterclaim directly connected with the principal claim.
4. Waiver of immunity from jurisdiction in respect of civil or administrative proceedings shall not be held to imply waiver of immunity in respect of the execution of the judgement, for which a separate waiver shall be necessary.
5. If the sending State does not waive the immunity of any of the persons mentioned in paragraph 1 of this article in respect of a civil action, it shall use its best endeavours to bring about a just settlement of the case.

article 62. exemption from social security legislation

1. Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, the head of delegation and other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation shall with respect to services rendered for the sending State be exempt from social security provisions which may be in force in the host State.
2. The exemption provided for in paragraph 1 of this article shall also apply to persons who are in the sole private employ of the head of delegation or of any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation, on condition:
 - (a) that such employed persons are not nationals of or permanently resident in the host State; and
 - (b) that they are covered by the social security provisions which may be in force in the sending State or a third State.
3. The head of delegation and other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation who employ persons to whom the exemption provided for in paragraph 2 of this article does not apply shall observe the obligations which the social security provisions of the host State impose upon employers.
4. The exemption provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall not preclude voluntary participation in the social security system of the host State provided that such participation is permitted by that State.
5. The provisions of this article shall not affect bilateral or multilateral agreements concerning social security concluded previously and shall not prevent the conclusion of such agreements in the future.

article 63. exemption from dues and taxes

The head of delegation and other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation shall be exempt, to the extent practicable, from all dues and taxes, personal or real, national, regional or municipal, except:

- (a) indirect taxes of a kind which are normally incorporated in the price of goods or services;
- (b) dues and taxes on private immovable property situated in the territory of the host State, unless the person concerned holds it on behalf of the sending State for the purposes of the delegation;

Page 229

States and international organizations: representation

213

- (c) estate, succession or inheritance duties levied by the host State, subject to the provisions of paragraph 4 of article 68;
- (d) dues and taxes on private income having its source in the host State and capital taxes on investments made in commercial undertakings in the host State;
- (e) charges levied for specific services rendered;
- (f) registration, court or record fees, mortgage dues and stamp duty, with respect to immovable property, subject to the provisions of article 54.

article 64. exemption from personal services

The host State shall exempt the head of delegation and other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation from all personal services, from all public service of any kind whatsoever, and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

article 65. exemption from customs duties and inspection

1. The host State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of and grant exemption from all customs duties, taxes and related charges other than charges for storage, cartage and similar services, on:

(a) articles for the official use of the delegation;

Translating...

(b) articles for the personal use of the head of delegation or any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation, imported in his personal baggage at the time of his first entry into the territory of the host State to attend the meeting of the organ or conference.

2. The personal baggage of the head of delegation or any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation shall be exempt from inspection, unless there are serious grounds for presuming that it contains articles not covered by the exemptions mentioned in paragraph 1 of this article, or articles the import or export of which is prohibited by the law or controlled by the quarantine regulations of the host State. In such cases, inspection shall be conducted only in the presence of the person enjoying the exemption or of his authorized representative.

article 66. privileges and immunities of other persons

1. The members of the family of the head of delegation who accompany him and the members of the family of any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation who accompany him shall, if they are not nationals of or permanently resident in the host State, enjoy the privileges and immunities specified in articles 58, 60 and 64 and in paragraphs 1 (b) and 2 of article 65 and exemption from aliens' registration obligations.

2. Members of the administrative and technical staff of the delegation shall, if they are not nationals of or permanently resident in the host State, enjoy the privileges and immunities specified in articles 58, 59, 60, 62, 63 and 64. They shall also enjoy the privileges specified in paragraph 1 (b) of article 65 in respect of articles imported in their personal baggage at the time of their first entry into the territory of the host State for the purpose of attending the meeting of the organ or conference. Members of the family of a member of the administrative and technical staff who accompany him shall, if they are not nationals of or permanently resident in the host State, enjoy the privileges and immunities specified in articles 58, 60 and 64 and in paragraph 1 (b) of article 65 to the extent accorded to such a member of the staff.

3. Members of the service staff of the delegation who are not nationals of or permanently resident in the host State shall enjoy the same immunity in respect of acts performed in the course of their duties as is accorded to members of the administrative and technical staff of the delegation, exemption from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment and the exemption specified in article 62.

4. Private staff of members of the delegation shall, if they are not nationals of or permanently resident in the host State, be exempt from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment. In other respects, they may enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the host State. However, the host State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the tasks of the delegation.

article 67. nationals and permanent residents of the host state

1. Except insofar as additional privileges and immunities may be granted by the host State the head of delegation or any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation who is a national of or permanently resident in that State shall enjoy only immunity from jurisdiction and inviolability in respect of official acts performed in the exercise of his functions.

2. Other members of the staff of the delegation and persons on the private staff who are nationals of or permanently resident in the host State shall enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the host State. However, the host State must exercise its jurisdiction over those members and persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the tasks of the delegation.

article 68. Duration of privileges and immunities

1. Every person entitled to privileges and immunities shall enjoy them from the moment he enters the territory of the host State for the purpose of attending the meeting of an organ or conference or, if already in its territory, from the moment when his appointment is notified to the host State by the Organization, by the conference or by the sending State.

2. When the functions of a person enjoying privileges and immunities have come to an end, such privileges and immunities shall normally cease at the moment when he leaves the territory, or on the expiry of a reasonable period in which to do so. However, with respect to acts performed by such a person in the exercise of his functions as a member of the delegation, immunity shall continue to subsist.

3. In the event of the death of a member of the delegation, the members of his family shall continue to enjoy the privileges and immunities to which they are entitled until the expiry of a reasonable period in which to leave the territory.

4. In the event of the death of a member of the delegation not a national of or permanently resident in the host State or of a member of his family accompanying him, the host State shall permit the withdrawal of the movable property of the deceased, with the exception of any property acquired in the territory the export of which was prohibited at the time of his death. Estate, succession and inheritance duties shall not be levied on movable property which is in the host State solely because of the presence there of the deceased as a member of the delegation or of the family of a member of the delegation.

article 69. end of functions

The functions of the head of delegation or of any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation shall come to an end, *inter alia*:

(a) on notification of their termination by the sending State to the Organization or the conference;

(b) upon the conclusion of the meeting of the organ or the conference.

article 70. protection of premises, property and archives

1. When the meeting of an organ or a conference comes to an end, the host State must respect and protect the premises of the delegation so long as they are used by it, as well as the property and

archives of the delegation. The sending State must take all appropriate measures to terminate this special duty of the host State as soon as possible.

Translating...

2. The host State, if requested by the sending State, shall grant the latter facilities for removing the property and the archives of the delegation from the territory of the host State.

part IV. observer Delegations to organs and ConferenCes

article 71. sending of observer delegations

A State may send an observer delegation to an organ or to a conference in accordance with the rules of the Organization.

article 72. general provision concerning observer delegations

All the provisions of articles 43 to 70 of the present Convention shall apply to observer delegations.

part V. general proVisIons

article 73. nationality of the members of the mission, the delegation
or the observer delegation

1. The head of mission and members of the diplomatic staff of the mission, the head of delegation, other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation, the head of the observer delegation, other observer delegates and members of the diplomatic staff of the observer delegation should in principle be of the nationality of the sending State.

2. The head of mission and members of the diplomatic staff of the mission may not be appointed from among persons having the nationality of the host State except with the consent of that State, which may be withdrawn at any time.

3. Where the head of delegation, any other delegate or any member of the diplomatic staff of the delegation or the head of the observer delegation, any other observer delegate or any member of the diplomatic staff of the observer delegation is appointed from among persons having the nationality of the host State, the consent of that State shall be assumed if it has been notified of such appointment of a national of the host State and has made no objection.

article 74. laws concerning acquisition of nationality

Members of the mission, the delegation or the observer delegation not being nationals of the host State, and members of their families forming part of their household or, as the case may be, accompanying them, shall not, solely by the operation of the law of the host State, acquire the nationality of that State.

article 75. privileges and immunities in case of multiple functions

When members of the permanent diplomatic mission or of a consular post in the host State are included in a mission, a delegation or an observer delegation, they shall retain their privileges and immunities as members of their permanent diplomatic mission or consular post in addition to the privileges and immunities accorded by the present Convention.

article 76. Cooperation between sending states and host states

Whenever necessary and to the extent compatible with the independent exercise of the functions of the mission, the delegation or the observer delegation, the sending State shall cooperate as fully as possible with the host State in the conduct of any investigation or prosecution carried out pursuant to the provisions of articles 23, 28, 29 and 58.

article 77. respect for the laws and regulations of the host state

1. Without prejudice to their privileges and immunities, it is the duty of all persons enjoying such privileges and immunities to respect the laws and regulations of the host State. They also have a duty not to interfere in the internal affairs of that State.

2. In case of grave and manifest violation of the criminal law of the host State by a person enjoying immunity from jurisdiction, the sending State shall, unless it waives the immunity of the person concerned, recall him, terminate his functions with the mission, the delegation or the observer delegation or secure his departure, as appropriate. The sending State shall take the same action in case of grave and manifest interference in the internal affairs of the host State. The provisions of this paragraph shall not apply in the case of any act that the person concerned performed in carrying out the functions of the mission or the tasks of the delegation or of the observer delegation.

3. The premises of the mission and the premises of the delegation shall not be used in any manner incompatible with the exercise of the functions of the mission or the performance of the tasks of the delegation.

4. Nothing in this article shall be construed as prohibiting the host State from taking such measures as are necessary for its own protection. In that event the host State shall, without prejudice to articles 84 and 85, consult the sending State in an appropriate manner in order to ensure that such measures do not interfere with the normal functioning of the mission, the delegation or the observer delegation.

5. The measures provided for in paragraph 4 of this article shall be taken with the approval of the Minister for Foreign Affairs or of any other competent minister in conformity with the constitutional rules of the host State.

Article 78. Insurance against third-party risks

Translating...

The members of the mission, of the delegation or of the observer delegation shall comply with all obligations under the laws and regulations of the host State relating to third-party liability insurance for any vehicle, vessel or aircraft used or owned by them.

article 79. entry into the territory of the host state

1. The host State shall permit entry into its territory of:

- (a) members of the mission and members of their families forming part of their respective households, and
- (b) members of the delegation and members of their families accompanying them, and
- (c) members of the observer delegation and members of their families accompanying them.

2. Visas, when required, shall be granted as promptly as possible to any person referred to in paragraph 1 of this article.

article 80. facilities for departure

The host State shall, if requested, grant facilities to enable persons enjoying privileges and immunities, other than nationals of the host State, and members of the families of such persons irrespective of their nationality, to leave its territory.

article 81. transit through the territory of a third state

1. If a head of mission or a member of the diplomatic staff of the mission, a head of delegation, other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation, a head of an observer delegation, other observer delegate or member of the diplomatic staff of the observer delegation passes through or is in the territory of a third State which has granted him a passport visa if such visa was necessary, while proceeding to take up or to resume his functions, or when returning to his own country, the

third State shall accord him inviolability and such other immunities as may be required to ensure his transit.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply in the case of:

- (a) members of the family of the head of mission or of a member of the diplomatic staff of the mission forming part of his household and enjoying privileges and immunities, whether travelling with him or travelling separately to join him or to return to their country;
- (b) members of the family of the head of delegation, of any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation who are accompanying him and enjoying privileges and immunities, whether travelling with him or travelling separately to join him or to return to their country;
- (c) members of the family of the head of the observer delegation, of any other observer delegate or member of the diplomatic staff of the observer delegation, who are accompanying him and enjoy privileges and immunities whether travelling with him or travelling separately to join him or to return to their country.

3. In circumstances similar to those specified in paragraphs 1 and 2 of this article, third States shall not hinder the passage of members of the administrative and technical or service staff, and of members of their families, through their territories.

4. Third States shall accord to official correspondence and other official communications in transit, including messages in code or cipher, the same freedom and protection as the host State is bound to accord under the present Convention. They shall accord to the couriers of the mission, of the delegation or of the observer delegation, who have been granted a passport visa if such visa was necessary, and to the bags of the mission, of the delegation or of the observer delegation in transit the same inviolability and protection as the host State is bound to accord under the present Convention.

5. The obligations of third States under paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this article shall also apply to the persons mentioned respectively in those paragraphs and to the official communications and bags of the mission, of the delegation or of the observer delegation when they are present in the territory of the third State owing to *force majeure*.

Article 82. Non-recognition of States or governments or absence of diplomatic or consular relations

1. The rights and obligations of the host State and of the sending State under the present Convention shall be affected neither by the non-recognition by one of those States of the other State or of its government nor by the non-existence or the severance of diplomatic or consular relations between them.

2. The establishment or maintenance of a mission, the sending or attendance of a delegation or of an observer delegation or any act in application of the present Convention shall not by itself imply recognition by the sending State of the host State or its government or by the host State of the sending State or its government.

Article 83. Non-discrimination

In the application of the provisions of the present Convention no discrimination shall be made as between States.

article 84. Consultations

If a dispute between two or more States Parties arises out of the application or interpretation of the present Convention, consultations between them shall be held upon the request of any of them. At the request of any of the parties to the dispute, the Organization or the conference shall be invited to join in the consultations.

Translating...

article 85. Conciliation

1. If the dispute is not disposed of as a result of the consultations referred to in article 84 within one month from the date of their inception, any State participating in the consultations may bring the dispute before a conciliation commission constituted in accordance with the provisions of this article by giving written notice to the Organization and to the other States participating in the consultations.

2. Each conciliation commission shall be composed of three members: two members who shall be appointed respectively by each of the parties to the dispute, and a Chairman appointed in accordance with paragraph 3 of this article. Each State Party to the present Convention shall designate in advance a person to serve as a member of such a commission. It shall notify the designation to the Organization, which shall maintain a register of persons so designated. If it does not make the designation in advance, it may do so during the conciliation procedure up to the moment at which the Commission begins to draft the report which it is to prepare in accordance with paragraph 7 of this article.

3. The Chairman of the Commission shall be chosen by the other two members. If the other two members are unable to agree within one month from the notice referred to in paragraph 1 of this article or if one of the parties to the dispute has not availed itself of its right to designate a member of the Commission, the Chairman shall be designated at the request of one of the parties to the dispute by the chief administrative officer of the Organization. The appointment shall be made within a period of one month from such request. The chief administrative officer of the Organization shall appoint as the Chairman a qualified jurist who is neither an official of the Organization nor a national of any State party to the dispute.

4. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

5. The Commission shall function as soon as the Chairman has been appointed even if its composition is incomplete.

6. The Commission shall establish its own rules of procedure and shall reach its decisions and recommendations by a majority vote. It may recommend to the Organization, if the Organization is so authorized in accordance with the Charter of the United Nations, to request an advisory opinion from the International Court of Justice regarding the application or interpretation of the present Convention.

7. If the Commission is unable to obtain an agreement among the parties to the dispute on a settlement of the dispute within two months from the appointment of its Chairman, it shall prepare as soon as possible a report of its proceedings and transmit it to the parties to the dispute. The report shall include the Commission's conclusions upon the facts and questions of law and the recommendations which it has submitted to the parties to the dispute in order to facilitate a settlement of the dispute. The two months time limit may be extended by decision of the Commission. The recommendations in the report of the Commission shall not be binding on the parties to the dispute unless all the parties to the dispute have accepted them. Nevertheless, any party to the dispute may declare unilaterally that it will abide by the recommendations in the report so far as it is concerned.

8. Nothing in the preceding paragraphs of this article shall preclude the establishment of any other appropriate procedure for the settlement of disputes arising out of the application or interpretation of the present Convention or the conclusion of any agreement between the parties to the dispute to submit to a procedure instituted in the Organization or to any other procedure.

9. This article is without prejudice to provisions concerning the settlement of disputes contained in international agreements in force between States or between States and international organizations.

part VI. final Clauses

article 86. signature

The present Convention shall be open for signature by all States until 30 September 1975 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria and subsequently, until 30 March 1976, at United Nations Headquarters in New York.

Article 87. Ratification

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

article 88. accession

The present Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

article 89. entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

article 90. Implementation by organizations

After the entry into force of the present Convention, the competent organ of an international organization of a universal character may adopt a decision to implement the relevant provisions of the Convention. The Organization shall communicate the decision to the host State and to the depositary of the Convention.

Translating...

Article 91. Notifications by the depositary

1. As depositary of the present Convention, the Secretary-General of the United Nations shall inform all States:

- (a) of signatures to the Convention and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with articles 86, 87 and 88;
- (b) of the date on which the Convention will enter into force, in accordance with article 89;
- (c) of any decision communicated in accordance with article 90.

2. The Secretary-General of the United Nations shall also inform all States, as necessary, of other acts, notifications or communications relating to the present Convention.

article 92. authentic texts

The original of the present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

Done at Vienna this fourteenth day of March, one thousand nine hundred and seventy-five.

18. Draft articles on the status of the Diplomatic Courier and the Diplomatic bag not accompanied by Diplomatic Courier and Draft optional protocols

Yearbook of the international law commission, 1989, vol. II (part two).

part I. general provisions

article 1. scope of the present articles

The present articles apply to the diplomatic courier and the diplomatic bag employed for the official communications of a State with its missions, consular posts or delegations, wherever situated, and for the official communications of those missions, consular posts or delegations with the sending State or with each other.

article 2. Couriers and bags not within the scope of the present articles

The fact that the present articles do not apply to couriers and bags employed for the official communications of special missions or international organizations shall not affect:

- (a) the legal status of such couriers and bags;
- (b) the application to such couriers and bags of any rules set forth in the present articles which would be applicable under international law independently of the present articles.

article 3. use of terms

1. For the purposes of the present articles:

(1) "diplomatic courier" means a person duly authorized by the sending State, either on a regular basis or for a special occasion as a courier *ad hoc*, as:

- (a) a diplomatic courier within the meaning of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961;
- (b) a consular courier within the meaning of the Vienna Convention on Consular Relations of 24 April 1963; or

(c) a courier of a permanent mission, a permanent observer mission, a delegation or an observer delegation within the meaning of the Vienna Convention on the Representation of States in Their Relations with International Organizations of a Universal Character of 14 March 1975; who is entrusted with the custody, transportation and delivery of the diplomatic bag and is employed for the official communications referred to in article 1;

(2) "diplomatic bag" means the packages containing official correspondence, and documents or articles intended exclusively for official use, whether accompanied by diplomatic courier or not, which are used for the official communications referred to in article 1 and which bear visible external marks of their character as:

- (a) a diplomatic bag within the meaning of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961;
- (b) a consular bag within the meaning of the Vienna Convention on Consular Relations of 24 April 1963; or

(c) a bag of a permanent mission, a permanent observer mission, a delegation or an observer delegation within the meaning of the Vienna Convention on the Representation of States in Their Relations with International Organizations of a Universal Character of 14 March 1975;

(3) "sending State" means a State dispatching a diplomatic bag to or from its missions, consular posts or delegations;

(4) "receiving State" means a State having on its territory missions, consular posts or delegations of the sending State which receive or dispatch a diplomatic bag;

(5) "transit State" means a State through whose territory a diplomatic courier or a diplomatic bag passes in transit;

(6) "mission" means:

(a) a permanent diplomatic mission within the meaning of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961; and

(b) a permanent mission or a permanent observer mission within the meaning of the Vienna Convention on the Representation of States in Their Relations with International Organizations of a Universal Character of 14 March 1975;

(7) "consular post" means a consulate-general, consulate, vice-consulate or consular agency within the meaning of the Vienna Convention on Consular Relations of 24 April 1963;

(8) "delegation" means a delegation or an observer delegation within the meaning of the Vienna Convention on the Representation of States in Their Relations with International Organizations of a Universal Character of 14 March 1975;

(9) "international organization" means an intergovernmental organization.

2. The provisions of paragraph 1 regarding the use of terms in the present articles are without prejudice to the use of those terms or to the meanings which may be given to them in other international instruments or the internal law of any State.

Article 4. Freedom of official communications

1. The receiving State shall permit and protect the official communications of the sending State, effected through the diplomatic courier or the diplomatic bag, as referred to in article 1.

2. The transit State shall accord to the official communications of the sending State, effected through the diplomatic courier or the diplomatic bag, the same freedom and protection as is accorded by the receiving State.

article 5. Duty to respect the laws and regulations of the receiving state and the transit state

1. The sending State shall ensure that the privileges and immunities accorded to its diplomatic courier and diplomatic bag are not used in a manner incompatible with the object and purpose of the present articles.

2. Without prejudice to the privileges and immunities accorded to him, it is the duty of the diplomatic courier to respect the laws and regulations of the receiving State and the transit State.

Article 6. Non-discrimination and reciprocity

1. In the application of the provisions of the present articles, the receiving State or the transit State shall not discriminate as between States.

2. However, discrimination shall not be regarded as taking place:

(a) where the receiving State or the transit State applies any of the provisions of the present articles restrictively because of a restrictive application of that provision to its diplomatic courier or diplomatic bag by the sending State;

(b) where States by custom or agreement extend to each other more favourable treatment with respect to their diplomatic couriers and diplomatic bags than is required by the present articles.

part II. status of the Diplomatic Courier and the Captain of a ship or aircraft entrusted with the Diplomatic bag

article 7. appointment of the diplomatic courier

Subject to the provisions of articles 9 and 12, the sending State or its missions, consular posts or delegations may freely appoint the diplomatic courier.

article 8. Documentation of the diplomatic courier

The diplomatic courier shall be provided with an official document indicating his status and essential personal data, including his name and, where appropriate, his official position or rank, as well as the number of packages constituting the diplomatic bag which is accompanied by him and their identification and destination.

article 9. nationality of the diplomatic courier

1. The diplomatic courier should in principle be of the nationality of the sending State.

2. The diplomatic courier may not be appointed from among persons having the nationality of the receiving State except with the consent of that State, which may be withdrawn at any time. However, when the diplomatic courier is performing his functions in the territory of the receiving State, withdrawal of consent shall not take effect until he has delivered the diplomatic bag to its consignee.

3. The receiving State may reserve the right provided for in paragraph 2 also with regard to:

(a) nationals of the sending State who are permanent residents of the receiving State;

(b) nationals of a third State who are not also nationals of the sending State.

article 10. functions of the diplomatic courier

The functions of the diplomatic courier consist in taking custody of the diplomatic bag

entrusted to him and transporting and delivering it to its consignee.

article 11. end of the functions of the diplomatic courier

The functions of the diplomatic courier come to an end, *inter alia*, upon:

- (a) fulfilment of his functions or his return to the country of origin;
- (b) notification by the sending State to the receiving State and, where necessary, the transit State that his functions have been terminated;
- (c) notification by the receiving State to the sending State that, in accordance with paragraph 2 of article 12, it ceases to recognize him as a diplomatic courier.

Translating...

article 12. the diplomatic courier declared persona non grata or not acceptable

1. The receiving State may, at any time and without having to explain its decision, notify the sending State that the diplomatic courier is persona non grata or not acceptable. In any such case, the sending State shall, as appropriate, either recall the diplomatic courier or terminate his functions to be performed in the receiving State. A person may be declared non grata or not acceptable before arriving in the territory of the receiving State.

2. If the sending State refuses or fails within a reasonable period to carry out its obligations under paragraph 1, the receiving State may cease to recognize the person concerned as a diplomatic courier.

article 13. facilities accorded to the diplomatic courier

S1. The receiving State or the transit State shall accord to the diplomatic courier the facilities necessary for the performance of his functions.

2. The receiving State or the transit State shall, upon request and to the extent practicable, assist the diplomatic courier in obtaining temporary accommodation and in establishing contact through the telecommunications network with the sending State and its missions, consular posts or delegations, wherever situated.

article 14. entry into the territory of the receiving state or the transit state

- 1. The receiving State or the transit State shall permit the diplomatic courier to enter its territory in the performance of his functions.
- 2. Visas, where required, shall be granted by the receiving State or the transit State to the diplomatic courier as promptly as possible.

article 15. freedom of movement

Subject to its laws and regulations concerning zones entry into which is prohibited or regulated for reasons of national security, the receiving State or the transit State shall ensure to the diplomatic courier such freedom of movement and travel in its territory as is necessary for the performance of his functions.

article 16. personal protection and inviolability

The diplomatic courier shall be protected by the receiving State or the transit State in the performance of his functions. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.

article 17. Inviolability of temporary accommodation

- 1. The temporary accommodation of the diplomatic courier carrying a diplomatic bag shall, in principle, be inviolable. However:
 - (a) prompt protective action may be taken if required in case of fire or other disaster;
 - (b) inspection or search may be undertaken where serious grounds exist for believing that there are in the temporary accommodation articles the possession, import or export of which is prohibited by the law or controlled by the quarantine regulations of the receiving State or the transit State.
- 2. In the case referred to in paragraph 1 (a), measures necessary for the protection of the diplomatic bag and its inviolability shall be taken.
- 3. In the case referred to in paragraph 1 (b), inspection or search shall be conducted in the presence of the diplomatic courier and on condition that it be effected without infringing the inviolability either of the person of the diplomatic courier or of the diplomatic bag and would not unduly delay or impede the delivery of the diplomatic bag. The diplomatic courier shall be given the opportunity to communicate with his mission in order to invite a member of that mission to be present when the inspection or search takes place.
- 4. The diplomatic courier shall, to the extent practicable, inform the authorities of the receiving State or the transit State of the location of his temporary accommodation.

article 18. Immunity from jurisdiction

- 1. The diplomatic courier shall enjoy immunity from the criminal jurisdiction of the receiving State or the transit State in respect of acts performed in the exercise of his functions.
- 2. He shall also enjoy immunity from the civil and administrative jurisdiction of the receiving State or the transit State in respect of acts performed in the exercise of his functions. This immunity shall not extend to an action for damages arising from an accident involving a vehicle the use of which may have entailed the liability of the courier to the extent that those damages are not recoverable from insurance. Pursuant to the laws and regulations of the receiving State or the transit State,

the courier shall, when driving a motor vehicle, be required to have insurance coverage against third-party risks.

Translating...

3. No measures of execution may be taken in respect of the diplomatic courier, except in cases where he does not enjoy immunity under paragraph 2 and provided that the measures concerned can be taken without infringing the inviolability of his person, his temporary accommodation or the diplomatic bag entrusted to him.

4. The diplomatic courier is not obliged to give evidence as a witness on matters connected with the exercise of his functions. He may, however, be required to give evidence on other matters, provided that this would not unduly delay or impede the delivery of the diplomatic bag.

5. The immunity of the diplomatic courier from the jurisdiction of the receiving State or the transit State does not exempt him from the jurisdiction of the sending State.

article 19. exemption from customs duties, dues and taxes

1. The receiving State or the transit State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of articles for the personal use of the diplomatic courier carried in his personal baggage and grant exemption from all customs duties, taxes and related charges on such articles other than charges levied for specific services rendered.

2. The diplomatic courier shall, in the performance of his functions, be exempt in the receiving State or the transit State from all dues and taxes, national, regional or municipal, except for indirect taxes of a kind which are normally incorporated in the price of goods or services and charges levied for specific services rendered.

article 20. exemption from examination and inspection

1. The diplomatic courier shall be exempt from personal examination.

2. The personal baggage of the diplomatic courier shall be exempt from inspection, unless there are serious grounds for believing that it contains articles not for the personal use of the diplomatic courier or articles the import or export of which is prohibited by the law or controlled by the quarantine regulations of the receiving State or the transit State. An inspection in such a case shall be conducted in the presence of the diplomatic courier.

article 21. beginning and end of privileges and immunities

1. The diplomatic courier shall enjoy privileges and immunities from the moment he enters the territory of the receiving State or the transit State in order to perform his functions, or, if he is already in the territory of the receiving State, from the moment he begins to exercise his functions.

2. The privileges and immunities of the diplomatic courier shall cease at the moment when he leaves the territory of the receiving State or the transit State, or on the expiry of a reasonable period in which to do so. However, the privileges and immunities of the diplomatic courier *ad hoc* who is a resident of the receiving State shall cease at the moment when he has delivered to the consignee the diplomatic bag in his charge.

3. Notwithstanding paragraph 2, immunity shall continue to subsist with respect to acts performed by the diplomatic courier in the exercise of his functions.

article 22. Waiver of immunities

1. The sending State may waive the immunities of the diplomatic courier.

2. The waiver shall, in all cases, be express and shall be communicated in writing to the receiving State or the transit State.

3. However, the initiation of proceedings by the diplomatic courier shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counterclaim directly connected with the principal claim.

4. The waiver of immunity from jurisdiction in respect of judicial proceedings shall not be held to imply waiver of immunity in respect of the execution of the judgement or decision, for which a separate waiver shall be necessary.

5. If the sending State does not waive the immunity of the diplomatic courier in respect of a civil action, it shall use its best endeavours to bring about an equitable settlement of the case.

article 23. status of the captain of a ship or aircraft entrusted with the diplomatic bag

1. The captain of a ship or aircraft in commercial service which is scheduled to arrive at an authorized port of entry may be entrusted with the diplomatic bag.

2. The captain shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the bag entrusted to him, but he shall not be considered to be a diplomatic courier.

3. The receiving State shall permit a member of a mission, consular post or delegation of the sending State to have unimpeded access to the ship or aircraft in order to take possession of the bag directly and freely from the captain or to deliver the bag directly and freely to him.

part III. status of the Diplomatic bag

Article 24. Identification of the diplomatic bag

1. The packages constituting the diplomatic bag shall bear visible external marks of their character.

2. The packages constituting the diplomatic bag, if not accompanied by a diplomatic courier, shall also bear visible indications of their destination and consignee.

article 25. Contents of the diplomatic bag

1. The diplomatic bag may contain only official correspondence, and documents or articles intended exclusively for official use.

2. The sending State shall take appropriate measures to prevent the dispatch through its dip-

diplomatic bag of items other than those referred to in paragraph 1.

article 26. transmission of the diplomatic bag by postal service
or any mode of transport

The conditions governing the use of the postal service or of any mode of transport, established by the relevant international or national rules, shall apply to the transmission of the packages constituting the diplomatic bag in such a manner as to ensure the best possible facilities for the dispatch of the bag.

article 27. safe and rapid dispatch of the diplomatic bag

The receiving State or the transit State shall facilitate the safe and rapid dispatch of the diplomatic bag and shall, in particular, ensure that such dispatch is not unduly delayed or impeded by formal or technical requirements.

article 28. protection of the diplomatic bag

1. The diplomatic bag shall be inviolable wherever it may be; it shall not be opened or detained and shall be exempt from examination directly or through electronic or other technical devices.

2. Nevertheless, if the competent authorities of the receiving State or the transit State have serious reason to believe that the consular bag contains something other than the correspondence, documents or articles referred to in paragraph 1 of article 25, they may request that the bag

be opened in their presence by an authorized representative of the sending State. If this request is refused by the authorities of the sending State, the bag shall be returned to its place of origin.

article 29. exemption from customs duties and taxes

The receiving State or the transit State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit the entry, transit and departure of the diplomatic bag and grant exemption from customs duties, taxes and related charges other than charges for storage, cartage and similar services rendered.

part IV. miscellaneous provisions

article 30. protective measures in case of force majeure
or other exceptional circumstances

1. Where, because of reasons of *force majeure* or other exceptional circumstances, the diplomatic courier, or the captain of a ship or aircraft in commercial service to whom the diplomatic bag has been entrusted, or any other member of the crew, is no longer able to maintain custody of the bag, the receiving State or the transit State shall inform the sending State of the situation and take appropriate measures with a view to ensuring the integrity and safety of the bag until the authorities of the sending State recover possession of it.

2. Where, because of reasons of *force majeure* or other exceptional circumstances, the diplomatic courier or the unaccompanied diplomatic bag is present in the territory of a State not initially foreseen as a transit State, that State, where aware of the situation, shall accord to the courier and the bag the protection provided for under the present articles and, in particular, extend facilities for their prompt and safe departure from its territory.

Article 31. Non-recognition of States or Governments or absence
of diplomatic or consular relations

The State on whose territory an international organization has its seat or an office or a meeting of an international organ or a conference is held shall grant the facilities, privileges and immunities accorded under the present articles to the diplomatic courier and the diplomatic bag of a sending State directed to or from its mission or delegation, notwithstanding the non-recognition of one of those States or its Government by the other State or the non-existence of diplomatic or consular relations between them.

article 32. relationship between the present articles and other
conventions and agreements

1. The present articles shall, as between Parties to them and to the conventions listed in subparagraph (1) of paragraph 1 of article 3, supplement the rules on the status of the diplomatic courier and the diplomatic bag contained in those conventions.

2. The provisions of the present articles are without prejudice to other international agreements in force as between Parties to them.

3. Nothing in the present articles shall preclude the Parties thereto from concluding international agreements relating to the status of the diplomatic courier and the diplomatic bag not accompanied by diplomatic courier, provided that such new agreements are not incompatible with the object and purpose of the present articles and do not affect the enjoyment by the other Parties to the present articles of their rights or the performance of their obligations under the present articles.

Draft optional protocol one on the status of the Courier
and the bag of special missions

The States Parties to the present Protocol and to the articles on the status of the diplomatic courier and the diplomatic bag not accompanied by diplomatic courier, hereinafter referred to as "the articles,"

Have agreed as follows:

article I

The articles also apply to a courier and a bag employed for the official communications of a State with its special missions within the meaning of the Convention on Special Missions of 8 December 1969, wherever situated, and for the official communications of those missions with the sending State or with its other missions, consular posts or delegations.

article II

For the purposes of the articles:

(a) "mission" also means a special mission within the meaning of the Convention on Special Missions of 8 December 1969;

(b) "diplomatic courier" also means a person duly authorized by the sending State as a courier of a special mission within the meaning of the Convention on Special Missions of 8 December 1969 who is entrusted with the custody, transportation and delivery of a diplomatic bag and is employed for the official communications referred to in article I of the present Protocol;

(c) "diplomatic bag" also means the packages containing official correspondence, and documents or articles intended exclusively for official use, whether accompanied by a courier or not, which are used for the official communications referred to in article I of the present Protocol and which bear visible external marks of their character as a bag of a special mission within the meaning of the Convention on Special Missions of 8 December 1969.

article III

1. The present Protocol shall, as between Parties to it and to the Convention on Special Missions of 8 December 1969, supplement the rules on the status of the diplomatic courier and the diplomatic bag contained in that Convention.

2. The provisions of the present Protocol are without prejudice to other international agreements in force as between parties to them.

3. Nothing in the present Protocol shall preclude the Parties thereto from concluding international agreements relating to the status of the diplomatic courier and the diplomatic bag not accompanied by diplomatic courier, provided that such new agreements are not incompatible with the object and purpose of the articles and do not affect the enjoyment by the other Parties to the articles of their rights or the performance of their obligations under the articles.

Translating...

Draft optional protocol two on the status of the Courier and the bag of
International organizations of a universal character

The States Parties to the present Protocol and to the articles on the status of the diplomatic courier and the diplomatic bag not accompanied by diplomatic courier, hereinafter referred to as "the articles,"

Have agreed as follows:

article I

The articles also apply to a courier and a bag employed for the official communications of an international organization of a universal character:

(a) with its missions and offices, wherever situated, and for the official communications of those missions and offices with each other;

(b) with other international organizations of a universal character.

article II

For the purposes of the articles:

(a) "diplomatic courier" also means a person duly authorized by the international organization as a courier who is entrusted with the custody, transportation and delivery of the bag and is employed for the official communications referred to in article I of the present Protocol;

(b) "diplomatic bag" also means the packages containing official correspondence, and documents or articles intended exclusively for official use, whether accompanied by a courier or not, which are used for the official communications referred to in article I of the present Protocol and which bear visible external marks of their character as a bag of an international organization.

article III

1. The present Protocol shall, as between Parties to it and to the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations of 13 February 1946 or the Convention on the Privileges and Immunities of the Specialized Agencies of 21 November 1947, supplement the rules on the status of the diplomatic courier and the diplomatic bag contained in those Conventions.

2. The provisions of the present Protocol are without prejudice to other international agreements in force as between parties to them.

3. Nothing in the present Protocol shall preclude the Parties thereto from concluding inter-

national agreements relating to the status of the diplomatic courier and the diplomatic bag not accompanied by diplomatic courier, provided that such new agreements are not incompatible with the object and purpose of the articles and do not affect the enjoyment by the other Parties to the articles of their rights or the performance of their obligations under the articles.

Translating...

Chapter V

INTERNATIONAL RESPONSIBILITY

entry into force: 1 september 1972

United nations, *Treaty Series*, vol. 961, p. 187; reg. no. 13810

The States Parties to this Convention,

Recognising the common interest of all mankind in furthering the exploration and use of outer space for peaceful purposes,

Recalling the Treaty on Principles Governing the Activities of States in the Exploration and Use of Outer Space, including the Moon and Other Celestial Bodies,

Taking into consideration that, notwithstanding the precautionary measures to be taken by States and international intergovernmental organisations involved in the launching of space objects, damage may on occasion be caused by such objects,

Recognizing the need to elaborate effective international rules and procedures concerning liability for damage caused by space objects and to ensure, in particular, the prompt payment under the terms of this Convention of a full and equitable measure of compensation to victims of such damage,

Believing that the establishment of such rules and procedures will contribute to the strengthening of international co-operation in the field of the exploration and use of outer space for peaceful purposes,

Have agreed on the following:

article I

For the purposes of this Convention:

(a) The term "damage" means loss of life, personal injury or other impairment of health; or loss of or damage to property of States or of persons, natural or juridical, or property of international intergovernmental organisations;

(b) The term "launching" includes attempted launching;

(c) The term "launching State" means:

(i) a state which launches or procures the launching of a space object;

(ii) a State from whose territory or facility a space object is launched;

(d) The term "space object" includes component parts of a space object as well as its launch vehicle and parts thereof.

article II

A launching State shall be absolutely liable to pay compensation for damage caused by its space object on the surface of the earth or to aircraft in flight.

article III

In the event of damage being caused elsewhere than on the surface of the earth to a space object of one launching State or to persons or property on board such a space object by a space object of another launching State, the latter shall be liable only if the damage is due to its fault or the fault of persons for whom it is responsible.

article IV

1. In the event of damage being caused elsewhere than on the surface of the earth to a space object of one launching State or to persons or property on board such a space object by a space object

231

232

V. International responsibility

of another launching State, and of damage thereby being caused to a third State or to its natural or juridical persons, the first two States shall be jointly and severally liable to the third State, to the extent indicated by the following:

(a) If the damage has been caused to the third State on the surface of the earth or to aircraft in flight, their liability to the third State shall be absolute;

(b) If the damage has been caused to a space object of the third State or to persons or property on board that space object elsewhere than on the surface of the earth, their liability to the third State shall be based on the fault of either of the first two States or on the fault of persons for whom either is responsible.

2. In all cases of joint and several liability referred to in paragraph 1 of this Article, the burden of compensation for the damage shall be apportioned between the first two States in accordance with the extent to which they were at fault; if the extent of the fault of each of these States cannot be established, the burden of compensation shall be apportioned equally between them. Such apportionment shall be without prejudice to the right of the third State to seek the entire compensation due under this Convention from any or all of the launching States which are jointly and severally liable.

article V

1. Whenever two or more States jointly launch a space object, they shall be jointly and severally liable for any damage caused.

2. A launching State which has paid compensation for damage shall have the right to present a claim for indemnification to other participants in the joint launching. The participants in a joint launching may conclude agreements regarding the apportioning among themselves of the financial obligation in respect of which they are jointly and severally liable. Such agreements shall be without prejudice to the right of a State sustaining damage to seek the entire compensation due under this Convention from any or all of the launching States which are jointly and severally liable.

3. A State from whose territory or facility a space object is launched shall be regarded as a participant in a joint launching.

article VI

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of this Article, exoneration from absolute liability shall be granted to the extent that a launching State establishes that the damage has resulted either wholly or partially from gross negligence or from an act or omission done with intent to cause damage on the part of a claimant State or of natural or juridical persons it represents.

2. No exoneration whatever shall be granted in cases where the damage has resulted from

activities conducted by a launching State which are not in conformity with international law including, in particular, the Charter of the United Nations and the Treaty on Principles Governing the Activities of States in the Exploration and Use of Outer Space, including the Moon and Other Celestial Bodies.

article VII

Translating...

The provisions of this Convention shall not apply to damage caused by a space object of a launching State to:

- (a) nationals of that launching State;
- (b) foreign nationals during such time as they are participating in the operation of that space object from the time of its launching or at any stage thereafter until its descent, or during such time as they are in the immediate vicinity of a planned launching or recovery area as the result of an invitation by that launching State.

Page 249

International liability for damage caused by space objects

233

article VIII

1. A State which suffers damage, or whose natural or juridical persons suffer damage, may present to a launching State a claim for compensation for such damage.
2. If the State of nationality has not presented a claim, another State may, in respect of damage sustained in its territory by any natural or juridical person, present a claim to a launching State.
3. If neither the State of nationality nor the State in whose territory the damage was sustained has presented a claim or notified its intention of presenting a claim, another State may, in respect of damage sustained by its permanent residents, present a claim to a launching State.

article IX

A claim for compensation for damage shall be presented to a launching State through diplomatic channels. If a State does not maintain diplomatic relations with the launching State concerned, it may request another State to present its claim to that launching State or otherwise represent its interests under this Convention. It may also present its claim through the Secretary-General of the United Nations, provided the claimant State and the launching State are both Members of the United Nations.

article X

1. A claim for compensation for damage may be presented to a launching State not later than one year following the date of the occurrence of the damage or the identification of the launching State which is liable.
2. If, however, a State does not know of the occurrence of the damage or has not been able to identify the launching State which is liable, it may present a claim within one year following the date on which it learned of the aforementioned facts; however, this period shall in no event exceed one year following the date on which the State could reasonably be expected to have learned of the facts through the exercise of due diligence.
3. The time-limits specified in paragraphs 1 and 2 of this Article shall apply even if the full extent of the damage may not be known. In this event, however, the claimant State shall be entitled to revise the claim and submit additional documentation after the expiration of such time-limits until one year after the full extent of the damage is known.

article XI

1. Presentation of a claim to a launching State for compensation for damage under this Convention shall not require the prior exhaustion of any local remedies which may be available to a claimant State or to natural or juridical persons it represents.
2. Nothing in this Convention shall prevent a State, or natural or juridical persons it might represent, from pursuing a claim in the courts or administrative tribunals or agencies of a launching State. A State shall not, however, be entitled to present a claim under this Convention in respect of the same damage for which a claim is being pursued in the courts or administrative tribunals or agencies of a launching State or under another international agreement which is binding on the States concerned.

article XII

The compensation which the launching State shall be liable to pay for damage under this Convention shall be determined in accordance with international law and the principles of justice and equity, in order to provide such reparation in respect of the damage as will restore the person, natural or juridical, State or international organisation on whose behalf the claim is presented to the condition which would have existed if the damage had not occurred.

Page 250

234

V. International responsibility

article XIII

Unless the claimant State and the State from which compensation is due under this Convention agree on another form of compensation, the compensation shall be paid in the currency of the claimant State or, if that State so requests, in the currency of the State from which compensation is due.

article XIV

If no settlement of a claim is arrived at through diplomatic negotiations as provided for in

Article IX, within one year from the date on which the claimant State notifies the launching State that it has submitted the documentation of its claim, the parties concerned shall establish a Claims Commission at the request of either party.

article XV

1. The Claims Commission shall be composed of three members: one appointed by the claimant State, one appointed by the launching State and the third member, the Chairman, to be chosen by both parties jointly. Each party shall make its appointment within two months of the request for the establishment of the Claims Commission.

2. If no agreement is reached on the choice of the Chairman within four months of the request for the establishment of the Commission, either party may request the Secretary-General of the United Nations to appoint the Chairman within a further period of two months.

article XVI

1. If one of the parties does not make its appointment within the stipulated period, the Chairman shall, at the request of the other party, constitute a single-member Claims Commission.

2. Any vacancy which may arise in the Commission for whatever reason shall be filled by the same procedure adopted for the original appointment.

3. The Commission shall determine its own procedure.

4. The Commission shall determine the place or places where it shall sit and all other administrative matters.

5. Except in the case of decisions and awards by a single-member Commission, all decisions and awards of the Commission shall be by majority vote.

article XVII

No increase in the membership of the Claims Commission shall take place by reason of two or more claimant States or launching States being joined in any one proceeding before the Commission. The claimant States so joined shall collectively appoint one member of the Commission in the same manner and subject to the same conditions as would be the case for a single claimant State. When two or more launching States are so joined, they shall collectively appoint one member of the Commission in the same way. If the claimant States or the launching States do not make the appointment within the stipulated period, the Chairman shall constitute a single-member Commission.

article XVIII

The Claims Commission shall decide the merits of the claim for compensation and determine the amount of compensation payable, if any.

article XIX

1. The Claims Commission shall act in accordance with the provisions of Article XII.

2. The decision of the Commission shall be final and binding if the parties have so agreed; otherwise the Commission shall render a final and recommendatory award, which the parties shall consider in good faith. The Commission shall state the reasons for its decision or award.

3. The Commission shall give its decision or award as promptly as possible and no later than one year from the date of its establishment, unless an extension of this period is found necessary by the Commission.

4. The Commission shall make its decision or award public. It shall deliver a certified copy of its decision or award to each of the parties and to the Secretary-General of the United Nations.

article XX

The expenses in regard to the Claims Commission shall be borne equally by the parties, unless otherwise decided by the Commission.

article XXI

If the damage caused by a space object presents a large-scale danger to human life or seriously interferes with the living conditions of the population or the functioning of vital centres, the States Parties, and in particular the launching State, shall examine the possibility of rendering appropriate and rapid assistance to the State which has suffered the damage, when it so requests. However, nothing in this Article shall affect the rights or obligations of the States Parties under this Convention.

article XXII

1. In this Convention, with the exception of Articles XXIV to XXVII, references to States shall be deemed to apply to any international intergovernmental organisation which conducts space activities if the organisation declares its acceptance of the rights and obligations provided for in this Convention and if a majority of the States members of the organisation are State Parties to this Convention and to the Treaty on Principles Governing the Activities of States in the Exploration and Use of Outer Space, including the Moon and Other Celestial Bodies.

2. States members of any such organisation which are States Parties to this Convention shall take all appropriate steps to ensure that the organisation makes a declaration in accordance with the preceding paragraph.

3. If an international intergovernmental organisation is liable for damage by virtue of the provisions of this Convention, that organisation and those of its members which are States Parties to this Convention shall be jointly and severally liable; provided, however, that:

(a) any claim for compensation in respect of such damage shall be first presented to the organisation;

(b) only where the organisation has not paid, within a period of six months, any sum agreed or determined to be due as compensation for such damage, may the claimant State invoke the liability of the members which are States Parties to this Convention for the payment of that sum.

4. Any claim, pursuant to the provisions of this Convention, for compensation in respect of damage caused to an organisation which has made a declaration in accordance with paragraph 1 of this Article shall be presented by a State member of the organisation which is a State Party to this Convention.

article XXIII

1. The provisions of this Convention shall not affect other international agreements in force in so far as relations between the States Parties to such agreements are concerned.

2. No provision of this Convention shall prevent States from concluding international agreements reaffirming, supplementing or extending its provisions.

Translating...

article XXIV

1. This Convention shall be open to all States for signature. Any State which does not sign this Convention before its entry into force in accordance with paragraph 3 of this Article may accede to it at any time.

Page 252

236

V. International responsibility

2. This Convention shall be subject to ratification by signatory States. Instruments of ratification and instruments of accession shall be deposited with the Governments of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the Union of Soviet Socialist Republics and the United States of America, which are hereby designated the Depositary Governments.

3. This Convention shall enter into force on the deposit of the fifth instrument of ratification.

4. For States whose instruments of ratification or accession are deposited subsequent to the entry into force of this Convention, it shall enter into force on the date of the deposit of their instruments of ratification or accession.

5. The Depositary Governments shall promptly inform all signatory and acceding States of the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification of and accession to this Convention, the date of its entry into force and other notices.

6. This Convention shall be registered by the Depositary Governments pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations.

article XXV

Any State Party to this Convention may propose amendments to this Convention. Amendments shall enter into force for each State Party to the Convention accepting the amendments upon their acceptance by a majority of the States Parties to the Convention and thereafter for each remaining State Party on the date of acceptance by it.

article XXVI

Ten years after the entry into force of this Convention, the question of the review of this Convention shall be included in the provisional agenda of the United Nations General Assembly in order to consider, in the light of past application of the Convention, whether it requires revision. However, at any time after the Convention has been in force for five years, and at the request of one third of the States Parties to the Convention, and with the concurrence of the majority of the States Parties, a conference of the States Parties shall be convened to review this Convention.

article XXVII

Any State Party to this Convention may give notice of its withdrawal from the Convention one year after its entry into force by written notification to the Depositary Governments. Such withdrawal shall take effect one year from the date of receipt of this notification.

article XXVIII

This Convention, of which the English, Russian, French, Spanish and Chinese texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the Depositary Governments. Duly certified copies of this Convention shall be transmitted by the Depositary Governments to the Governments of the signatory and acceding States.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in triplicate, at the cities of London, Moscow and Washington, this twenty-ninth day of March, one thousand nine hundred and seventy-two.

Page 253

Responsibility of States

237

20. articles on the responsibility of states for internationally wrongful acts

General assembly resolution 56/83 of 12 December 2001, annex

part one. the internationally wrongful act of a state

Chapter I. General principles

article 1. responsibility of a state for its internationally wrongful acts

Every internationally wrongful act of a State entails the international responsibility of that State.

article 2. elements of an internationally wrongful act of a state

There is an internationally wrongful act of a State when conduct consisting of an action or omission:

- (a) is attributable to the State under international law; and
- (b) constitutes a breach of an international obligation of the State.

Translating...

article 3. Characterization of an act of a state as internationally wrongful

The characterization of an act of a State as internationally wrongful is governed by international law. Such characterization is not affected by the characterization of the same act as lawful by internal law.

Chapter II. Attribution of Conduct To a State

article 4. Conduct of organs of a state

1. The conduct of any State organ shall be considered an act of that State under international law, whether the organ exercises legislative, executive, judicial or any other functions, whatever position it holds in the organization of the State, and whatever its character as an organ of the central Government or of a territorial unit of the State.

2. An organ includes any person or entity which has that status in accordance with the internal law of the State.

article 5. Conduct of persons or entities exercising elements of governmental authority

The conduct of a person or entity which is not an organ of the State under article 4 but which is empowered by the law of that State to exercise elements of the governmental authority shall be considered an act of the State under international law, provided the person or entity is acting in that capacity in the particular instance.

article 6. Conduct of organs placed at the disposal of a state by another state

The conduct of an organ placed at the disposal of a State by another State shall be considered an act of the former State under international law if the organ is acting in the exercise of elements of the governmental authority of the State at whose disposal it is placed.

article 7. excess of authority or contravention of instructions

The conduct of an organ of a State or of a person or entity empowered to exercise elements of the governmental authority shall be considered an act of the State under international law if the organ, person or entity acts in that capacity, even if it exceeds its authority or contravenes instructions.

article 8. Conduct directed or controlled by a state

The conduct of a person or group of persons shall be considered an act of a State under international law if the person or group of persons is in fact acting on the instructions of, or under the direction or control of, that State in carrying out the conduct.

Article 9. Conduct carried out in the absence or default of the official authorities

The conduct of a person or group of persons shall be considered an act of a State under international law if the person or group of persons is in fact exercising elements of the governmental authority in the absence or default of the official authorities and in circumstances such as to call for the exercise of those elements of authority.

article 10. Conduct of an insurrectional or other movement

1. The conduct of an insurrectional movement which becomes the new Government of a State shall be considered an act of that State under international law.

2. The conduct of a movement, insurrectional or other, which succeeds in establishing a new State in part of the territory of a pre-existing State or in a territory under its administration shall be considered an act of the new State under international law.

3. This article is without prejudice to the attribution to a State of any conduct, however related to that of the movement concerned, which is to be considered an act of that State by virtue of articles 4 to 9.

article 11. Conduct acknowledged and adopted by a state as its own

Conduct which is not attributable to a State under the preceding articles shall nevertheless be considered an act of that State under international law if and to the extent that the State acknowledges and adopts the conduct in question as its own.

Chapter III. breach of an international obligation

article 12. existence of a breach of an international obligation

There is a breach of an international obligation by a State when an act of that State is not in conformity with what is required of it by that obligation, regardless of its origin or character.

article 13. International obligation in force for a state

An act of a State does not constitute a breach of an international obligation unless the State is bound by the obligation in question at the time the act occurs.

article 14. extension in time of the breach of an international obligation

1. The breach of an international obligation by an act of a State not having a continuing character occurs at the moment when the act is performed, even if its effects continue.

2. The breach of an international obligation by an act of a State having a continuing character extends over the entire period during which the act continues and remains not in conformity with the international obligation.

3. The breach of an international obligation requiring a State to prevent a given event occurs when the event occurs and extends over the entire period during which the event continues and

remains not in conformity with that obligation.

article 15. breach consisting of a composite act

1. The breach of an international obligation by a State through a series of actions or omissions defined in aggregate as wrongful occurs when the action or omission occurs which, taken with the other actions or omissions, is sufficient to constitute the wrongful act.

Responsibility of States

239

2. In such a case, the breach extends over the entire period starting with the first of the actions or omissions of the series and lasts for as long as these actions or omissions are repeated and remain not in conformity with the international obligation.

*Chapter IV: reSPonSibiLITy of a STaTe In ConneCTIon wITh
The aCT of anoTher STaTe*

article 16. aid or assistance in the commission of an internationally wrongful act

A State which aids or assists another State in the commission of an internationally wrongful act by the latter is internationally responsible for doing so if:

- (a) that State does so with knowledge of the circumstances of the internationally wrongful act; and
- (b) the act would be internationally wrongful if committed by that State.

article 17. Direction and control exercised over the commission
of an internationally wrongful act

A State which directs and controls another State in the commission of an internationally wrongful act by the latter is internationally responsible for that act if:

- (a) that State does so with knowledge of the circumstances of the internationally wrongful act; and
- (b) the act would be internationally wrongful if committed by that State.

article 18. Coercion of another state

A State which coerces another State to commit an act is internationally responsible for that act if:

- (a) the act would, but for the coercion, be an internationally wrongful act of the coerced State; and
- (b) the coercing State does so with knowledge of the circumstances of the act.

article 19. effect of this chapter

This chapter is without prejudice to the international responsibility, under other provisions of these articles, of the State which commits the act in question, or of any other State.

ChapTer V. CIrCumSTanCeS preCludInG wronGfulneSS

article 20. Consent

Valid consent by a State to the commission of a given act by another State precludes the wrongfulness of that act in relation to the former State to the extent that the act remains within the limits of that consent.

article 21. self-defence

The wrongfulness of an act of a State is precluded if the act constitutes a lawful measure of self-defence taken in conformity with the Charter of the United Nations.

article 22. Countermeasures in respect of an internationally wrongful act

The wrongfulness of an act of a State not in conformity with an international obligation towards another State is precluded if and to the extent that the act constitutes a countermeasure taken against the latter State in accordance with chapter II of part three.

240

V. International responsibility

article 23. *force majeure*

1. The wrongfulness of an act of a State not in conformity with an international obligation of that State is precluded if the act is due to *force majeure*, that is the occurrence of an irresistible force or of an unforeseen event, beyond the control of the State, making it materially impossible in the circumstances to perform the obligation.

2. Paragraph 1 does not apply if:

- (a) the situation of *force majeure* is due, either alone or in combination with other factors, to the conduct of the State invoking it; or
- (b) the State has assumed the risk of that situation occurring.

article 24. Distress

1. The wrongfulness of an act of a State not in conformity with an international obligation of

that State is precluded if the author of the act in question has no other reasonable way, in a situation of distress, of saving the author's life or the lives of other persons entrusted to the author's care.

2. Paragraph 1 does not apply if:

- (a) the situation of distress is due, either alone or in combination with other factors, to the conduct of the State invoking it; or
- (b) the act in question is likely to create a comparable or greater peril.

article 25. necessity

1. Necessity may not be invoked by a State as a ground for precluding the wrongfulness of an act not in conformity with an international obligation of that State unless the act:

- (a) Is the only way for the State to safeguard an essential interest against a grave and imminent peril; and
- (b) Does not seriously impair an essential interest of the State or States towards which the obligation exists, or of the international community as a whole.

2. In any case, necessity may not be invoked by a State as a ground for precluding wrongfulness if:

- (a) the international obligation in question excludes the possibility of invoking necessity; or
- (b) the State has contributed to the situation of necessity.

article 26. Compliance with peremptory norms

Nothing in this chapter precludes the wrongfulness of any act of a State which is not in conformity with an obligation arising under a peremptory norm of general international law.

article 27. Consequences of invoking a circumstance precluding wrongfulness

The invocation of a circumstance precluding wrongfulness in accordance with this chapter is without prejudice to:

- (a) compliance with the obligation in question, if and to the extent that the circumstance precluding wrongfulness no longer exists;
- (b) the question of compensation for any material loss caused by the act in question.

part two. Content of the international responsibility of a state

Chapter I. General principles

article 28. legal consequences of an internationally wrongful act

The international responsibility of a State which is entailed by an internationally wrongful act in accordance with the provisions of part one involves legal consequences as set out in this part.

article 29. Continued duty of performance

The legal consequences of an internationally wrongful act under this part do not affect the continued duty of the responsible State to perform the obligation breached.

article 30. Cessation and non-repetition

The State responsible for the internationally wrongful act is under an obligation:

- (a) to cease that act, if it is continuing;
- (b) to offer appropriate assurances and guarantees of non-repetition, if circumstances so require.

article 31. reparation

1. The responsible State is under an obligation to make full reparation for the injury caused by the internationally wrongful act.

2. Injury includes any damage, whether material or moral, caused by the internationally wrongful act of a State.

article 32. Irrelevance of internal law

The responsible State may not rely on the provisions of its internal law as justification for failure to comply with its obligations under this part.

article 33. scope of international obligations set out in this part

1. The obligations of the responsible State set out in this part may be owed to another State, to several States, or to the international community as a whole, depending in particular on the character and content of the international obligation and on the circumstances of the breach.

2. This part is without prejudice to any right, arising from the international responsibility of a State, which may accrue directly to any person or entity other than a State.

Chapter II. reparation for injury

article 34. Forms of reparation

Full reparation for the injury caused by the internationally wrongful act shall take the form of restitution, compensation and satisfaction, either singly or in combination, in accordance with the provisions of this chapter.

article 35. restitution

A State responsible for an internationally wrongful act is under an obligation to make restitution, that is, to re-establish the situation which existed before the wrongful act was committed, provided and to the extent that restitution:

(a) is not materially impossible;
 (b) does not involve a burden out of all proportion to the benefit deriving from restitution instead of compensation.

Translating...

Page 258

242

V. International responsibility

article 36. Compensation

1. The State responsible for an internationally wrongful act is under an obligation to compensate for the damage caused thereby, insofar as such damage is not made good by restitution.
2. The compensation shall cover any financially assessable damage including loss of profits insofar as it is established.

article 37. satisfaction

1. The State responsible for an internationally wrongful act is under an obligation to give satisfaction for the injury caused by that act insofar as it cannot be made good by restitution or compensation.
2. Satisfaction may consist in an acknowledgement of the breach, an expression of regret, a formal apology or another appropriate modality.
3. Satisfaction shall not be out of proportion to the injury and may not take a form humiliating to the responsible State.

article 38. Interest

1. Interest on any principal sum due under this chapter shall be payable when necessary in order to ensure full reparation. The interest rate and mode of calculation shall be set so as to achieve that result.
2. Interest runs from the date when the principal sum should have been paid until the date the obligation to pay is fulfilled.

article 39. Contribution to the injury

In the determination of reparation, account shall be taken of the contribution to the injury by wilful or negligent action or omission of the injured State or any person or entity in relation to whom reparation is sought.

Chapter III. Serious breach of obligation under peremptory norms of General International law

article 40. application of this chapter

1. This chapter applies to the international responsibility which is entailed by a serious breach by a State of an obligation arising under a peremptory norm of general international law.
2. A breach of such an obligation is serious if it involves a gross or systematic failure by the responsible State to fulfil the obligation.

article 41. particular consequences of a serious breach of an obligation under this chapter

1. States shall cooperate to bring to an end through lawful means any serious breach within the meaning of article 40.
2. No State shall recognize as lawful a situation created by a serious breach within the meaning of article 40, nor render aid or assistance in maintaining that situation.
3. This article is without prejudice to the other consequences referred to in this part and to such further consequences that a breach to which this chapter applies may entail under international law.

Page 259

Responsibility of States

243

part three. the Implementation of the International responsibility of a state

Chapter I. Invocation of the responsibility of a State

article 42. Invocation of responsibility by an injured state

A State is entitled as an injured State to invoke the responsibility of another State if the obligation breached is owed to:

- (a) that State individually; or
- (b) a group of States including that State, or the international community as a whole, and the breach of the obligation:
 - (i) specially affects that State; or
 - (ii) is of such a character as radically to change the position of all the other States to which the obligation is owed with respect to the further performance of the obligation.

article 43. notice of claim by an injured state

1. An injured State which invokes the responsibility of another State shall give notice of its claim to that State.

2. The injured State may specify in particular:
- (a) the conduct that the responsible State should take in order to cease the wrongful act, if it is continuing;
- (b) what form reparation should take in accordance with the provisions of part two.

article 44. admissibility of claims

The responsibility of a State may not be invoked if:

- (a) the claim is not brought in accordance with any applicable rule relating to the nationality of claims;
- (b) the claim is one to which the rule of exhaustion of local remedies applies and any available and effective local remedy has not been exhausted.

article 45. loss of the right to invoke responsibility

The responsibility of a State may not be invoked if:

- (a) the injured State has validly waived the claim;
- (b) the injured State is to be considered as having, by reason of its conduct, validly acquiesced in the lapse of the claim.

article 46. plurality of injured states

Where several States are injured by the same internationally wrongful act, each injured State may separately invoke the responsibility of the State which has committed the internationally wrongful act.

article 47. plurality of responsible states

1. Where several States are responsible for the same internationally wrongful act, the responsibility of each State may be invoked in relation to that act.

2. Paragraph 1:

- (a) does not permit any injured State to recover, by way of compensation, more than the damage it has suffered;
- (b) is without prejudice to any right of recourse against the other responsible States.

Translating...

article 48. Invocation of responsibility by a state other than an injured state

1. Any State other than an injured State is entitled to invoke the responsibility of another State in accordance with paragraph 2 if:

- (a) the obligation breached is owed to a group of States including that State, and is established for the protection of a collective interest of the group; or
- (b) the obligation breached is owed to the international community as a whole.

2. Any State entitled to invoke responsibility under paragraph 1 may claim from the responsible State:

- (a) cessation of the internationally wrongful act, and assurances and guarantees of non-repetition in accordance with article 30; and
- (b) performance of the obligation of reparation in accordance with the preceding articles, in the interest of the injured State or of the beneficiaries of the obligation breached.

3. The requirements for the invocation of responsibility by an injured State under articles 43, 44 and 45 apply to an invocation of responsibility by a State entitled to do so under paragraph 1.

Chapter II. Countermeasures

article 49. object and limits of countermeasures

1. An injured State may only take countermeasures against a State which is responsible for an internationally wrongful act in order to induce that State to comply with its obligations under part two.

2. Countermeasures are limited to the non-performance for the time being of international obligations of the State taking the measures towards the responsible State.

3. Countermeasures shall, as far as possible, be taken in such a way as to permit the resumption of performance of the obligations in question.

article 50. obligations not affected by countermeasures

1. Countermeasures shall not affect:

- (a) the obligation to refrain from the threat or use of force as embodied in the Charter of the United Nations;
- (b) obligations for the protection of fundamental human rights;
- (c) obligations of a humanitarian character prohibiting reprisals;
- (d) other obligations under peremptory norms of general international law.

2. A State taking countermeasures is not relieved from fulfilling its obligations:

- (a) under any dispute settlement procedure applicable between it and the responsible State;
- (b) to respect the inviolability of diplomatic or consular agents, premises, archives and documents.

article 51. proportionality

Countermeasures must be commensurate with the injury suffered, taking into account the gravity of the internationally wrongful act and the rights in question.

article 52. Conditions relating to resort to countermeasures

1. Before taking countermeasures, an injured State shall:

- (a) call upon the responsible State, in accordance with article 43, to fulfil its obligations under part two;

Translating...

Page 261

Responsibility of States

245

(b) notify the responsible State of any decision to take countermeasures and offer to negotiate with that State.

2. Notwithstanding paragraph 1 (b), the injured State may take such urgent countermeasures as are necessary to preserve its rights.

3. Countermeasures may not be taken, and if already taken must be suspended without undue delay if:

(a) the internationally wrongful act has ceased; and

(b) the dispute is pending before a court or tribunal which has the authority to make decisions binding on the parties.

4. Paragraph 3 does not apply if the responsible State fails to implement the dispute settlement procedures in good faith.

article 53. termination of countermeasures

Countermeasures shall be terminated as soon as the responsible State has complied with its obligations under part two in relation to the internationally wrongful act.

article 54. Measures taken by states other than an injured state

This chapter does not prejudice the right of any State, entitled under article 48, paragraph 1, to invoke the responsibility of another State, to take lawful measures against that State to ensure cessation of the breach and reparation in the interest of the injured State or of the beneficiaries of the obligation breached.

part FoUr. General proVIsIons

article 55. *lex specialis*

These articles do not apply where and to the extent that the conditions for the existence of an internationally wrongful act or the content or implementation of the international responsibility of a State are governed by special rules of international law.

article 56. Questions of state responsibility not regulated
by these articles

The applicable rules of international law continue to govern questions concerning the responsibility of a State for an internationally wrongful act to the extent that they are not regulated by these articles.

article 57. responsibility of an international organization

These articles are without prejudice to any question of the responsibility under international law of an international organization, or of any State for the conduct of an international organization.

article 58. Individual responsibility

These articles are without prejudice to any question of the individual responsibility under international law of any person acting on behalf of a State.

article 59. Charter of the United nations

These articles are without prejudice to the Charter of the United Nations.

Page 262

246

V. International responsibility

21. artiCles on DIploMatIC proteCtion

General assembly resolution 62/67 of 4 December 2007, annex

part one. General proVIsIons

Article 1. Definition and scope

For the purposes of the present draft articles, diplomatic protection consists of the invocation by a State, through diplomatic action or other means of peaceful settlement, of the responsibility of another State for an injury caused by an internationally wrongful act of that State to a natural or legal person that is a national of the former State with a view to the implementation of such responsibility.

article 2. right to exercise diplomatic protection

A State has the right to exercise diplomatic protection in accordance with the present draft articles.

part tWo. nationallty

Chapter 1. General prInCipleS

article 3. protection by the state of nationality

1. The State entitled to exercise diplomatic protection is the State of nationality.
2. Notwithstanding paragraph 1, diplomatic protection may be exercised by a State in respect of a person that is not its national in accordance with draft article 8.

ChapTer II. naTural perSonS

Translating...

article 4. state of nationality of a natural person

For the purposes of the diplomatic protection of a natural person, a State of nationality means a State whose nationality that person has acquired, in accordance with the law of that State, by birth, descent, naturalization, succession of States or in any other manner, not inconsistent with international law.

article 5. Continuous nationality of a natural person

1. A State is entitled to exercise diplomatic protection in respect of a person who was a national of that State continuously from the date of injury to the date of the official presentation of the claim. Continuity is presumed if that nationality existed at both these dates.

2. Notwithstanding paragraph 1, a State may exercise diplomatic protection in respect of a person who is its national at the date of the official presentation of the claim but was not a national at the date of injury, provided that the person had the nationality of a predecessor State or lost his or her previous nationality and acquired, for a reason unrelated to the bringing of the claim, the nationality of the former State in a manner not inconsistent with international law.

3. Diplomatic protection shall not be exercised by the present State of nationality in respect of a person against a former State of nationality of that person for an injury caused when that person was a national of the former State of nationality and not of the present State of nationality.

4. A State is no longer entitled to exercise diplomatic protection in respect of a person who acquires the nationality of the State against which the claim is brought after the date of the official presentation of the claim.

Diplomatic protection

247

article 6. Multiple nationality and claim against a third state

1. Any State of which a dual or multiple national is a national may exercise diplomatic protection in respect of that national against a State of which that person is not a national.

2. Two or more States of nationality may jointly exercise diplomatic protection in respect of a dual or multiple national.

article 7. Multiple nationality and claim against a state of nationality

A State of nationality may not exercise diplomatic protection in respect of a person against a State of which that person is also a national unless the nationality of the former State is predominant, both at the date of injury and at the date of the official presentation of the claim.

article 8. stateless persons and refugees

1. A State may exercise diplomatic protection in respect of a stateless person who, at the date of injury and at the date of the official presentation of the claim, is lawfully and habitually resident in that State.

2. A State may exercise diplomatic protection in respect of a person who is recognized as a refugee by that State, in accordance with internationally accepted standards, when that person, at the date of injury and at the date of the official presentation of the claim, is lawfully and habitually resident in that State.

3. Paragraph 2 does not apply in respect of an injury caused by an internationally wrongful act of the State of nationality of the refugee.

ChapTer III. leGal perSonS

article 9. state of nationality of a corporation

For the purposes of the diplomatic protection of a corporation, the State of nationality means the State under whose law the corporation was incorporated. However, when the corporation is controlled by nationals of another State or States and has no substantial business activities in the State of incorporation, and the seat of management and the financial control of the corporation are both located in another State, that State shall be regarded as the State of nationality.

article 10. Continuous nationality of a corporation

1. A State is entitled to exercise diplomatic protection in respect of a corporation that was a national of that State, or its predecessor State, continuously from the date of injury to the date of the official presentation of the claim. Continuity is presumed if that nationality existed at both these dates.

2. A State is no longer entitled to exercise diplomatic protection in respect of a corporation that acquires the nationality of the State against which the claim is brought after the presentation of the claim.

3. Notwithstanding paragraph 1, a State continues to be entitled to exercise diplomatic protection in respect of a corporation which was its national at the date of injury and which, as the result of the injury, has ceased to exist according to the law of the State of incorporation.

article 11. protection of shareholders

A State of nationality of shareholders in a corporation shall not be entitled to exercise diplomatic protection in respect of such shareholders in the case of an injury to the corporation unless:

(a) the corporation has ceased to exist according to the law of the State of incorporation for a reason unrelated to the injury; or

(b) the corporation had, at the date of injury, the nationality of the State alleged to be responsible for causing the injury, and incorporation in that State was required by it as a precondition for doing business there.

article 12. Direct injury to shareholders

To the extent that an internationally wrongful act of a State causes direct injury to the rights of shareholders as such, as distinct from those of the corporation itself, the State of nationality of any such shareholders is entitled to exercise diplomatic protection in respect of its nationals.

article 13. other legal persons

The principles contained in this chapter shall be applicable, as appropriate, to the diplomatic protection of legal persons other than corporations.

part three. loCal reMeDies

article 14. exhaustion of local remedies

1. A State may not present an international claim in respect of an injury to a national or other person referred to in draft article 8 before the injured person has, subject to draft article 15, exhausted all local remedies.

2. "Local remedies" means legal remedies which are open to an injured person before the judicial or administrative courts or bodies, whether ordinary or special, of the State alleged to be responsible for causing the injury.

3. Local remedies shall be exhausted where an international claim, or request for a declaratory judgement related to the claim, is brought preponderantly on the basis of an injury to a national or other person referred to in draft article 8.

article 15. exceptions to the local remedies rule

Local remedies do not need to be exhausted where:

(a) there are no reasonably available local remedies to provide effective redress, or the local remedies provide no reasonable possibility of such redress;

(b) there is undue delay in the remedial process which is attributable to the State alleged to be responsible;

(c) there was no relevant connection between the injured person and the State alleged to be responsible at the date of injury;

(d) the injured person is manifestly precluded from pursuing local remedies; or

(e) the State alleged to be responsible has waived the requirement that local remedies be exhausted.

part four. mISCellaneous proVISIonS

article 16. actions or procedures other than diplomatic protection

The rights of States, natural persons, legal persons or other entities to resort under international law to actions or procedures other than diplomatic protection to secure redress for injury suffered as a result of an internationally wrongful act, are not affected by the present draft articles.

article 17. special rules of international law

The present draft articles do not apply to the extent that they are inconsistent with special rules of international law, such as treaty provisions for the protection of investments.

article 18. protection of ships' crews

The right of the State of nationality of the members of the crew of a ship to exercise diplomatic protection is not affected by the right of the State of nationality of a ship to seek redress on behalf of such crew members, irrespective of their nationality, when they have been injured in connection with an injury to the vessel resulting from an internationally wrongful act.

article 19. recommended practice

A State entitled to exercise diplomatic protection according to the present draft articles, should:

(a) give due consideration to the possibility of exercising diplomatic protection, especially when a significant injury has occurred;

(b) take into account, wherever feasible, the views of injured persons with regard to resort to diplomatic protection and the reparation to be sought; and

(c) transfer to the injured person any compensation obtained for the injury from the responsible State subject to any reasonable deductions.

22. articles on the responsibility of International Organizations

part one. IntroDUctIon

article 1. scope of the present articles

1. The present articles apply to the international responsibility of an international organization for an internationally wrongful act.

2. The present articles also apply to the international responsibility of a State for an internationally wrongful act in connection with the conduct of an international organization.

article 2. Use of terms

For the purposes of the present articles,

(a) "international organization" means an organization established by a treaty or other instrument governed by international law and possessing its own international legal personality. International organizations may include as members, in addition to States, other entities;

(b) "rules of the organization" means, in particular, the constituent instruments, decisions, resolutions and other acts of the international organization adopted in accordance with those instruments, and established practice of the organization;

(c) "organ of an international organization" means any person or entity which has that status in accordance with the rules of the organization;

(d) "agent of an international organization" means an official or other person or entity, other than an organ, who is charged by the organization with carrying out, or helping to carry out, one of its functions, and thus through whom the organization acts.

Page 266

250

V. International responsibility

part two. the Internationally Wrongful act of an International organization

Chapter I. General principles

article 3. responsibility of an international organization for its internationally wrongful acts

Every internationally wrongful act of an international organization entails the international responsibility of that organization.

article 4. elements of an internationally wrongful act of an international organization

There is an internationally wrongful act of an international organization when conduct consisting of an action or omission:

(a) is attributable to that organization under international law; and

(b) constitutes a breach of an international obligation of that organization.

article 5. Characterization of an act of an international organization as internationally wrongful

The characterization of an act of an international organization as internationally wrongful is governed by international law.

Chapter II. Attribution of Conduct To an International organization

article 6. Conduct of organs or agents of an international organization

1. The conduct of an organ or agent of an international organization in the performance of functions of that organ or agent shall be considered an act of that organization under international law, whatever position the organ or agent holds in respect of the organization.

2. The rules of the organization apply in the determination of the functions of its organs and agents.

article 7. Conduct of organs of a state or organs or agents of an international organization placed at the disposal of another international organization

The conduct of an organ of a State or an organ or agent of an international organization that is placed at the disposal of another international organization shall be considered under international law an act of the latter organization if the organization exercises effective control over that conduct.

article 8. excess of authority or contravention of instructions

The conduct of an organ or agent of an international organization shall be considered an act of that organization under international law if the organ or agent acts in an official capacity and within the overall functions of that organization, even if the conduct exceeds the authority of that organ or agent or contravenes instructions.

article 9. Conduct acknowledged and adopted by an international organization as its own

Conduct which is not attributable to an international organization under articles 6 to 8 shall nevertheless be considered an act of that organization under international law if and to the extent that the organization acknowledges and adopts the conduct in question as its own.

Chapter III. breach of an international obligation

Translating...

article 10. existence of a breach of an international obligation

1. There is a breach of an international obligation by an international organization when an act of that international organization is not in conformity with what is required of it by that obligation, regardless of the origin or character of the obligation concerned.

2. Paragraph 1 includes the breach of any international obligation that may arise for an international organization towards its members under the rules of the organization.

article 11. International obligation in force for an international organization

An act of an international organization does not constitute a breach of an international obligation unless the organization is bound by the obligation in question at the time the act occurs.

article 12. extension in time of the breach of an international obligation

1. The breach of an international obligation by an act of an international organization not having a continuing character occurs at the moment when the act is performed, even if its effects continue.

2. The breach of an international obligation by an act of an international organization having a continuing character extends over the entire period during which the act continues and remains not in conformity with that obligation.

3. The breach of an international obligation requiring an international organization to prevent a given event occurs when the event occurs and extends over the entire period during which the event continues and remains not in conformity with that obligation.

article 13. breach consisting of a composite act

1. The breach of an international obligation by an international organization through a series of actions and omissions defined in aggregate as wrongful occurs when the action or omission occurs which, taken with the other actions or omissions, is sufficient to constitute the wrongful act.

2. In such a case, the breach extends over the entire period starting with the first of the actions or omissions of the series and lasts for as long as these actions or omissions are repeated and remain not in conformity with the international obligation.

Chapter IV. responsibility of an international organization in connection with the act of a State or another international organization

article 14. aid or assistance in the commission of an internationally wrongful act

An international organization which aids or assists a State or another international organization in the commission of an internationally wrongful act by the State or the latter organization is internationally responsible for doing so if:

(a) the former organization does so with knowledge of the circumstances of the internationally wrongful act; and

(b) the act would be internationally wrongful if committed by that organization.

article 15. Direction and control exercised over the commission of an internationally wrongful act

An international organization which directs and controls a State or another international organization in the commission of an internationally wrongful act by the State or the latter organization is internationally responsible for that act if:

(a) the former organization does so with knowledge of the circumstances of the internationally wrongful act; and

(b) the act would be internationally wrongful if committed by that organization.

article 16. Coercion of a state or another international organization

An international organization which coerces a State or another international organization to commit an act is internationally responsible for that act if:

(a) the act would, but for the coercion, be an internationally wrongful act of the coerced State or international organization; and

(b) the coercing international organization does so with knowledge of the circumstances of the act.

article 17. Circumvention of international obligations through decisions and authorizations addressed to members

1. An international organization incurs international responsibility if it circumvents one of its international obligations by adopting a decision binding member States or international organizations to commit an act that would be internationally wrongful if committed by the former organization.

2. An international organization incurs international responsibility if it circumvents one of its international obligations by authorizing member States or international organizations to commit an act that would be internationally wrongful if committed by the former organization and the act in question is committed because of that authorization.

3. Paragraphs 1 and 2 apply whether or not the act in question is internationally wrongful for the member States or international organizations to which the decision or authorization is addressed.

article 18. responsibility of an international organization member of another international organization

Without prejudice to articles 14 to 17, the international responsibility of an international organization that is a member of another international organization also arises in relation to an act of the latter under the conditions set out in articles 61 and 62 for States that are members of an

international organization.

article 19. effect of this Chapter

This Chapter is without prejudice to the international responsibility of the State or international organization which commits the act in question, or of any other State or international organization.

Translating...

Chapter V. ClrCumSTanCeS preCludInG wronGfulneSS

article 20. Consent

Valid consent by a State or an international organization to the commission of a given act by another international organization precludes the wrongfulness of that act in relation to that State or the former organization to the extent that the act remains within the limits of that consent.

article 21. self-defence

The wrongfulness of an act of an international organization is precluded if and to the extent that the act constitutes a lawful measure of self-defence under international law.

article 22. Countermeasures

1. Subject to paragraphs 2 and 3, the wrongfulness of an act of an international organization not in conformity with an international obligation towards a State or another international organization is precluded if and to the extent that the act constitutes a countermeasure taken in accordance with

the substantive and procedural conditions required by international law, including those set forth in Chapter II of Part Four for countermeasures taken against another international organization.

2. Subject to paragraph 3, an international organization may not take countermeasures against a responsible member State or international organization unless:

- (a) the conditions referred to in paragraph 1 are met;
- (b) the countermeasures are not inconsistent with the rules of the organization; and
- (c) no appropriate means are available for otherwise inducing compliance with the obligations of the responsible State or international organization concerning cessation of the breach and reparation.

3. Countermeasures may not be taken by an international organization against a member State or international organization in response to a breach of an international obligation under the rules of the organization unless such countermeasures are provided for by those rules.

article 23. *force majeure*

1. The wrongfulness of an act of an international organization not in conformity with an international obligation of that organization is precluded if the act is due to *force majeure*, that is, the occurrence of an irresistible force or of an unforeseen event, beyond the control of the organization, making it materially impossible in the circumstances to perform the obligation.

2. Paragraph 1 does not apply if:

- (a) the situation of *force majeure* is due, either alone or in combination with other factors, to the conduct of the organization invoking it; or
- (b) the organization has assumed the risk of that situation occurring.

article 24. Distress

1. The wrongfulness of an act of an international organization not in conformity with an international obligation of that organization is precluded if the author of the act in question has no other reasonable way, in a situation of distress, of saving the author's life or the lives of other persons entrusted to the author's care.

2. Paragraph 1 does not apply if:

- (a) the situation of distress is due, either alone or in combination with other factors, to the conduct of the organization invoking it; or
- (b) the act in question is likely to create a comparable or greater peril.

article 25. necessity

1. Necessity may not be invoked by an international organization as a ground for precluding the wrongfulness of an act not in conformity with an international obligation of that organization unless the act:

- (a) is the only means for the organization to safeguard against a grave and imminent peril an essential interest of its member States or of the international community as a whole, when the organization has, in accordance with international law, the function to protect the interest in question; and
- (b) does not seriously impair an essential interest of the State or States towards which the international obligation exists, or of the international community as a whole.

2. In any case, necessity may not be invoked by an international organization as a ground for precluding wrongfulness if:

- (a) the international obligation in question excludes the possibility of invoking necessity; or
- (b) the organization has contributed to the situation of necessity.

article 26. Compliance with peremptory norms

Nothing in this Chapter precludes the wrongfulness of any act of an international organization which is not in conformity with an obligation arising under a peremptory norm of general international law.

Translating...

article 27. Consequences of invoking a circumstance precluding wrongfulness

The invocation of a circumstance precluding wrongfulness in accordance with this Chapter is without prejudice to:

- (a) compliance with the obligation in question, if and to the extent that the circumstance precluding wrongfulness no longer exists;
- (b) the question of compensation for any material loss caused by the act in question.

part three. Content of the International responsibility of an International organization

Chapter I. General principles

article 28. legal consequences of an internationally wrongful act

The international responsibility of an international organization which is entailed by an internationally wrongful act in accordance with the provisions of Part Two involves legal consequences as set out in this Part.

article 29. Continued duty of performance

The legal consequences of an internationally wrongful act under this Part do not affect the continued duty of the responsible international organization to perform the obligation breached.

article 30. Cessation and non-repetition

The international organization responsible for the internationally wrongful act is under an obligation:

- (a) to cease that act, if it is continuing;
- (b) to offer appropriate assurances and guarantees of non-repetition, if circumstances so require.

article 31. reparation

1. The responsible international organization is under an obligation to make full reparation for the injury caused by the internationally wrongful act.

2. Injury includes any damage, whether material or moral, caused by the internationally wrongful act of an international organization.

article 32. relevance of the rules of the organization

1. The responsible international organization may not rely on its rules as justification for failure to comply with its obligations under this Part.

2. Paragraph 1 is without prejudice to the applicability of the rules of an international organization to the relations between the organization and its member States and organizations.

article 33. scope of international obligations set out in this part

1. The obligations of the responsible international organization set out in this Part may be owed to one or more States, to one or more other organizations, or to the international community

as a whole, depending in particular on the character and content of the international obligation and on the circumstances of the breach.

2. This Part is without prejudice to any right, arising from the international responsibility of an international organization, which may accrue directly to any person or entity other than a State or an international organization.

Chapter II. reparation for Injury

article 34. Forms of reparation

Full reparation for the injury caused by the internationally wrongful act shall take the form of restitution, compensation and satisfaction, either singly or in combination, in accordance with the provisions of this Chapter.

article 35. restitution

An international organization responsible for an internationally wrongful act is under an obligation to make restitution, that is, to re-establish the situation which existed before the wrongful act was committed, provided and to the extent that restitution:

- (a) is not materially impossible;
- (b) does not involve a burden out of all proportion to the benefit deriving from restitution instead of compensation.

article 36. Compensation

1. The international organization responsible for an internationally wrongful act is under an obligation to compensate for the damage caused thereby, insofar as such damage is not made good by restitution.

2. The compensation shall cover any financially assessable damage including loss of profits insofar as it is established.

article 37. satisfaction

1. The international organization responsible for an internationally wrongful act is under an obligation to give satisfaction for the injury caused by that act insofar as it cannot be made good by

restitution or compensation.

2. Satisfaction may consist in an acknowledgement of the breach, an expression of regret, a formal apology or another appropriate modality.

3. Satisfaction shall not be out of proportion to the injury and may not take a form humiliating to the responsible international organization.

Translating...

article 38. Interest

1. Interest on any principal sum due under this Chapter shall be payable when necessary in order to ensure full reparation. The interest rate and mode of calculation shall be set so as to achieve that result.

2. Interest runs from the date when the principal sum should have been paid until the date the obligation to pay is fulfilled.

article 39. Contribution to the injury

In the determination of reparation, account shall be taken of the contribution to the injury by wilful or negligent action or omission of the injured State or international organization or of any person or entity in relation to whom reparation is sought.

Page 272

256

V. International responsibility

Article 40. Ensuring the fulfilment of the obligation to make reparation

1. The responsible international organization shall take all appropriate measures in accordance with its rules to ensure that its members provide it with the means for effectively fulfilling its obligations under this Chapter.

2. The members of a responsible international organization shall take all the appropriate measures that may be required by the rules of the organization in order to enable the organization to fulfil its obligations under this Chapter.

Chapter III. Serious breach of obligation under peremptory norms of General International law

article 41. application of this Chapter

1. This Chapter applies to the international responsibility which is entailed by a serious breach by an international organization of an obligation arising under a peremptory norm of general international law.

2. A breach of such an obligation is serious if it involves a gross or systematic failure by the responsible international organization to fulfil the obligation.

article 42. particular consequences of a serious breach of an obligation under this Chapter

1. States and international organizations shall cooperate to bring to an end through lawful means any serious breach within the meaning of article 41.

2. No State or international organization shall recognize as lawful a situation created by a serious breach within the meaning of article 41, nor render aid or assistance in maintaining that situation.

3. This article is without prejudice to the other consequences referred to in this Part and to such further consequences that a breach to which this Chapter applies may entail under international law.

part Four. the Implementation of the International responsibility of an International organization

Chapter I. Invocation of the responsibility of an International organization

article 43. Invocation of responsibility by an injured state or international organization

A State or an international organization is entitled as an injured State or an injured international organization to invoke the responsibility of another international organization if the obligation breached is owed to:

- (a) that State or the former international organization individually;
- (b) a group of States or international organizations including that State or the former international organization, or the international community as a whole, and the breach of the obligation:
 - (i) specially affects that State or that international organization; or
 - (ii) is of such a character as radically to change the position of all the other States and international organizations to which the obligation is owed with respect to the further performance of the obligation.

article 44. notice of claim by an injured state or international organization

1. An injured State or international organization which invokes the responsibility of another international organization shall give notice of its claim to that organization.

2. The injured State or international organization may specify in particular:

Page 273

Responsibility of international organizations

257

(a) the conduct that the responsible international organization should take in order to cease the wrongful act, if it is continuing;

(b) what form reparation should take in accordance with the provisions of Part Three.

article 45. admissibility of claims

1. An injured State may not invoke the responsibility of an international organization if the claim is not brought in accordance with any applicable rule relating to the nationality of claims. Translating...
2. When the rule of exhaustion of local remedies applies to a claim, an injured State or international organization may not invoke the responsibility of another international organization if any available and effective remedy has not been exhausted.

article 46. loss of the right to invoke responsibility

The responsibility of an international organization may not be invoked if:

- (a) the injured State or international organization has validly waived the claim;
- (b) the injured State or international organization is to be considered as having, by reason of its conduct, validly acquiesced in the lapse of the claim.

article 47. plurality of injured states or international organizations

Where several States or international organizations are injured by the same internationally wrongful act of an international organization, each injured State or international organization may separately invoke the responsibility of the international organization for the internationally wrongful act.

article 48. responsibility of an international organization and one or more states or international organizations

1. Where an international organization and one or more States or other international organizations are responsible for the same internationally wrongful act, the responsibility of each State or organization may be invoked in relation to that act.
2. Subsidiary responsibility may be invoked insofar as the invocation of the primary responsibility has not led to reparation.
3. Paragraphs 1 and 2:
 - (a) do not permit any injured State or international organization to recover, by way of compensation, more than the damage it has suffered;
 - (b) are without prejudice to any right of recourse that the State or international organization providing reparation may have against the other responsible States or international organizations.

article 49. Invocation of responsibility by a state or an international organization other than an injured state or international organization

1. A State or an international organization other than an injured State or international organization is entitled to invoke the responsibility of another international organization in accordance with paragraph 4 if the obligation breached is owed to a group of States or international organizations, including the State or organization that invokes responsibility, and is established for the protection of a collective interest of the group.
2. A State other than an injured State is entitled to invoke the responsibility of an international organization in accordance with paragraph 4 if the obligation breached is owed to the international community as a whole.
3. An international organization other than an injured international organization is entitled to invoke the responsibility of another international organization in accordance with paragraph 4

if the obligation breached is owed to the international community as a whole and safeguarding the interest of the international community as a whole underlying the obligation breached is within the functions of the international organization invoking responsibility.

4. A State or an international organization entitled to invoke responsibility under paragraphs 1 to 3 may claim from the responsible international organization:

- (a) cessation of the internationally wrongful act, and assurances and guarantees of non-repetition in accordance with article 30; and
- (b) performance of the obligation of reparation in accordance with Part Three, in the interest of the injured State or international organization or of the beneficiaries of the obligation breached.

5. The requirements for the invocation of responsibility by an injured State or international organization under articles 44, 45, paragraph 2, and 46 apply to an invocation of responsibility by a State or international organization entitled to do so under paragraphs 1 to 4.

article 50. scope of this Chapter

This Chapter is without prejudice to the entitlement that a person or entity other than a State or an international organization may have to invoke the international responsibility of an international organization.

Chapter II. Countermeasures

article 51. object and limits of countermeasures

1. An injured State or an injured international organization may only take countermeasures against an international organization which is responsible for an internationally wrongful act in order to induce that organization to comply with its obligations under Part Three.
2. Countermeasures are limited to the non-performance for the time being of international obligations of the State or international organization taking the measures towards the responsible international organization.
3. Countermeasures shall, as far as possible, be taken in such a way as to permit the resumption of performance of the obligations in question.
4. Countermeasures shall, as far as possible, be taken in such a way as to limit their effects on the exercise by the responsible international organization of its functions.

article 52. Conditions for taking countermeasures by members of an international organization

1. Subject to paragraph 2, an injured State or international organization which is a member of a responsible international organization may not take countermeasures against that organization unless:

- (a) the conditions referred to in article 51 are met;
- (b) the countermeasures are not inconsistent with the rules of the organization; and
- (c) no appropriate means are available for otherwise inducing compliance with the obligations of the responsible international organization concerning cessation of the breach and reparation.

Translating...

2. Countermeasures may not be taken by an injured State or international organization which is a member of a responsible international organization against that organization in response to a breach of an international obligation under the rules of the organization unless such countermeasures are provided for by those rules.

article 53. obligations not affected by countermeasures

1. Countermeasures shall not affect:

(a) the obligation to refrain from the threat or use of force as embodied in the Charter of the United Nations;

(b) obligations for the protection of human rights;

(c) obligations of a humanitarian character prohibiting reprisals;

(d) other obligations under peremptory norms of general international law.

2. An injured State or international organization taking countermeasures is not relieved from fulfilling its obligations:

(a) under any dispute settlement procedure applicable between it and the responsible international organization;

(b) to respect any inviolability of organs or agents of the responsible international organization and of the premises, archives and documents of that organization.

article 54. proportionality of countermeasures

Countermeasures must be commensurate with the injury suffered, taking into account the gravity of the internationally wrongful act and the rights in question.

article 55. Conditions relating to resort to countermeasures

1. Before taking countermeasures, an injured State or international organization shall:

(a) call upon the responsible international organization, in accordance with article 44, to fulfil its obligations under Part Three;

(b) notify the responsible international organization of any decision to take countermeasures and offer to negotiate with that organization.

2. Notwithstanding paragraph 1 (b), the injured State or international organization may take such urgent countermeasures as are necessary to preserve its rights.

3. Countermeasures may not be taken, and if already taken must be suspended without undue delay if:

(a) the internationally wrongful act has ceased; and

(b) the dispute is pending before a court or tribunal which has the authority to make decisions binding on the parties.

4. Paragraph 3 does not apply if the responsible international organization fails to implement the dispute settlement procedures in good faith.

article 56. termination of countermeasures

Countermeasures shall be terminated as soon as the responsible international organization has complied with its obligations under Part Three in relation to the internationally wrongful act.

article 57. Measures taken by states or international organizations other than an injured state or organization

This Chapter does not prejudice the right of any State or international organization, entitled under article 49, paragraphs 1 to 3, to invoke the responsibility of another international organization, to take lawful measures against that organization to ensure cessation of the breach and reparation in the interest of the injured State or organization or of the beneficiaries of the obligation breached.

part FIVE. responsibility of a state in connection with the conduct of an international organization

article 58. aid or assistance by a state in the commission of an internationally wrongful act by an international organization

1. A State which aids or assists an international organization in the commission of an interna-

tionally wrongful act by the latter is internationally responsible for doing so if:

(a) the State does so with knowledge of the circumstances of the internationally wrongful act; and

(b) the act would be internationally wrongful if committed by that State.

2. An act by a State member of an international organization done in accordance with the rules of the organization does not as such engage the international responsibility of that State under the terms of this article.

article 59. Direction and control exercised by a state over the commission of an internationally wrongful act by an international organization

1. A State which directs and controls an international organization in the commission of an internationally wrongful act by the latter is internationally responsible for that act if:

(a) the State does so with knowledge of the circumstances of the internationally wrongful act; and

(b) the act would be internationally wrongful if committed by that State.

2. An act by a State member of an international organization done in accordance with the rules of the organization does not as such engage the international responsibility of that State under the terms of this article.

article 60. Coercion of an international organization by a state

A State which coerces an international organization to commit an act is internationally responsible for that act if:

(a) the act would, but for the coercion, be an internationally wrongful act of the coerced international organization; and

(b) the coercing State does so with knowledge of the circumstances of the act.

article 61. Circumvention of international obligations of a state member of an international organization

1. A State member of an international organization incurs international responsibility if, by taking advantage of the fact that the organization has competence in relation to the subject-matter of one of the State's international obligations, it circumvents that obligation by causing the organization to commit an act that, if committed by the State, would have constituted a breach of the obligation.

2. Paragraph 1 applies whether or not the act in question is internationally wrongful for the international organization.

article 62. responsibility of a state member of an international organization for an internationally wrongful act of that organization

1. A State member of an international organization is responsible for an internationally wrongful act of that organization if:

(a) it has accepted responsibility for that act towards the injured party; or

(b) it has led the injured party to rely on its responsibility.

2. Any international responsibility of a State under paragraph 1 is presumed to be subsidiary.

article 63. effect of this part

This Part is without prejudice to the international responsibility of the international organization which commits the act in question, or of any State or other international organization.

part sIX. General provisions

article 64. *lex specialis*

These articles do not apply where and to the extent that the conditions for the existence of an internationally wrongful act or the content or implementation of the international responsibility of an international organization, or of a State in connection with the conduct of an international organization, are governed by special rules of international law. Such special rules of international law may be contained in the rules of the organization applicable to the relations between an international organization and its members.

article 65. Questions of international responsibility not regulated by these articles

The applicable rules of international law continue to govern questions concerning the responsibility of an international organization or a State for an internationally wrongful act to the extent that they are not regulated by these articles.

article 66. Individual responsibility

These articles are without prejudice to any question of the individual responsibility under international law of any person acting on behalf of an international organization or a State.

article 67. Charter of the United nations

These articles are without prejudice to the Charter of the United Nations.

Translating...

Page 279

Chapter VI

PEACEFUL SETTLEMENT OF INTERNATIONAL DISPUTES

Page 281

General instruments

23. ConVentIon for the PaCIfIC Settlement of InternatIonal DISPUteS (1899)

Done at the Hague on 29 July 1899

entry into force: 4 September 1900

Basic documents of the Permanent Court of arbitration [original: french]; the text of the Convention reproduced here is a translation of the french text adopted at the 1899 Peace Conference. the french-language version is authoritative.

His Majesty the German Emperor, King of Prussia; His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, etc. and Apostolic King of Hungary; His Majesty the King of the Belgians; His Majesty the Emperor of China; His Majesty the King of Denmark; His Majesty the King of Spain and in His Name Her Majesty the Queen Regent of the Kingdom; the President of the United States of America; the President of the United Mexican States; the President of the French Republic; Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, Empress of India; His Majesty the King of the Hellenes; His Majesty the King of Italy; His Majesty the Emperor of Japan; His Royal Highness the Grand Duke of Luxembourg, Duke of Nassau; His Highness the Prince of Montenegro; Her Majesty the Queen of the Netherlands; His Imperial Majesty the Shah of Persia; His Majesty the King of Portugal and of the Algarves, etc.; His Majesty the King of Roumania; His Majesty the Emperor of all the Russias; His Majesty the King of Serbia; His Majesty the King of Siam; His Majesty the King of Sweden and Norway; the Swiss Federal Council; His Majesty the Emperor of the Ottomans and His Royal Highness the Prince of Bulgaria;

Animated by a strong desire to work for the maintenance of general peace;
 Resolved to promote by their best efforts the friendly settlement of international disputes;
 Recognizing the solidarity uniting the members of the society of civilized nations;
 Desirous of extending the empire of law, and of strengthening the appreciation of international justice;
 Convinced that the permanent institution of a tribunal of arbitration, accessible to all, in the midst of the independent Powers, will contribute effectively to this result;
 Having regard to the advantages attending the general and regular organization of the procedure of arbitration;
 Sharing the opinion of the august initiator of the International Peace Conference that it is expedient to record in an international agreement the principles of equity and right on which are based the security of States and the welfare of peoples;
 Being desirous of concluding a Convention to this effect, have appointed as their plenipotentiaries, to wit:
 (Here follow the names of plenipotentiaries.)
 Who, after having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed on the following provisions:

title I. on the maintenance of the General Peace

article 1

With a view to obviating, as far as possible, recourse to force in the relations between States, the Signatory Powers agree to use their best efforts to insure the pacific settlement of international differences.

265

Page 282

266

VI. Peaceful settlement of international disputes

title II. on Good offices and mediation

article 2

In case of serious disagreement or conflict, before an appeal to arms the Signatory Powers agree to have recourse, as far as circumstances allow, to the good offices or mediation of one or more friendly Powers.

article 3

Independently of this recourse, the Signatory Powers recommend that one or more Powers, strangers to the dispute, should, on their own initiative, and as far as circumstances may allow, offer their good offices or mediation to the States at variance.

Powers, strangers to the dispute, have the right to offer good offices or mediation, even during the course of hostilities.

The exercise of this right can never be regarded by one or the other of the parties in conflict as an unfriendly act.

article 4

The part of the mediator consists in reconciling the opposing claims and appeasing the feelings of resentment which may have arisen between the States at variance.

article 5

The functions of the mediator are at an end when once it is declared, either by one of the parties to the dispute, or by the mediator himself, that the means of reconciliation proposed by him are not accepted.

article 6

Good offices and mediation, either at the request of the parties at variance, or on the initiative of Powers strangers to the dispute, have exclusively the character of advice, and never have binding force.

article 7

The acceptance of mediation cannot, unless there be an agreement to the contrary, have the effect of interrupting, delaying, or hindering mobilization or other measures of preparation for war.

If mediation occurs after the commencement of hostilities, it causes no interruption to the military operations in progress, unless there be an agreement to the contrary.

article 8

The Signatory Powers are agreed in recommending the application, when circumstances allow, of special mediation in the following form:

In case of a serious difference endangering the peace, the States at variance choose respectively a Power, to whom they intrust the mission of entering into direct communication with the Power

chosen on the other side, with the object of preventing the rupture of pacific relations.

For the period of this mandate, the term of which, unless otherwise stipulated, cannot exceed thirty days, the States in conflict cease from all direct communication on the subject of the dispute, which is regarded as referred exclusively to the mediating Powers, who must use their best efforts to settle it.

Translating...

In case of a definite rupture of pacific relations, these Powers are charged with the joint task of taking advantage of any opportunity to restore peace.

Page 283

Convention for the pacific settlement of international disputes (1899)

267

title III. on International CommissionS of InQulrY

article 9

In differences of an international nature involving neither honour nor vital interests, and arising from a difference of opinion on points of fact, the Signatory Powers recommend that the parties, who have not been able to come to an agreement by means of diplomacy, should, as far as circumstances allow, institute an International Commission of Inquiry, to facilitate a solution of these differences by elucidating the facts by means of an impartial and conscientious investigation.

article 10

The International Commissions of Inquiry are constituted by special agreement between the parties in conflict.

The Convention for an inquiry defines the facts to be examined and the extent of the Commissioners' powers.

It settles the procedure.

On the inquiry both sides must be heard.

The form and the periods to be observed, if not stated in the Inquiry Convention, are decided by the Commission itself.

article 11

The International Commissions of Inquiry are formed, unless otherwise stipulated, in the manner fixed by Article 32 of the present Convention.

article 12

The Powers in dispute engage to supply the International Commission of Inquiry, as fully as they may think possible, with all means and facilities necessary to enable it to be completely acquainted with and to accurately understand the facts in question.

article 13

The International Commission of Inquiry communicates its Report to the conflicting Powers, signed by all the members of the Commission.

article 14

The Report of the International Commission of Inquiry is limited to a statement of facts, and has in no way the character of an Arbitral Award. It leaves the conflicting Powers entire freedom as to the effect to be given to this statement.

title IV. on International arBItration

CHAPTER I. ON THE SYSTEM OF ARBITRATION

article 15

International arbitration has for its object the settlement of differences between States by judges of their own choice, and on the basis of respect for law.

article 16

In questions of a legal nature, and especially in the interpretation or application of International Conventions, arbitration is recognized by the Signatory Powers as the most effective, and at the same time the most equitable, means of settling disputes which diplomacy has failed to settle.

267

Page 284

268

VI. Peaceful settlement of international disputes

article 17

The Arbitration Convention is concluded for questions already existing or for questions which may arise eventually.

It may embrace any dispute or only disputes of a certain category.

article 18

The Arbitration Convention implies the engagement to submit loyally to the Award.

article 19

Independently of general or private Treaties expressly stipulating recourse to arbitration as obligatory on the Signatory Powers, these Powers reserve to themselves the right of concluding, either before the ratification of the present Act or later, new Agreements, general or private, with a

view to extending obligatory arbitration to all cases which they may consider it possible to submit to it.

CHAPTER II. ON THE PERMANENT COURT OF ARBITRATION

article 20

With the object of facilitating an immediate recourse to arbitration for international differences, which it has not been possible to settle by diplomacy, the Signatory Powers undertake to organize a Permanent Court of Arbitration, accessible at all times and operating, unless otherwise stipulated by the parties, in accordance with the Rules of Procedure inserted in the present Convention.

article 21

The Permanent Court shall be competent for all arbitration cases, unless the parties agree to institute a special Tribunal.

article 22

An International Bureau, established at The Hague, serves as record office for the Court.

This Bureau is the channel for communications relative to the meetings of the Court.

It has the custody of the archives and conducts all the administrative business.

The Signatory Powers undertake to communicate to the International Bureau at The Hague a duly certified copy of any conditions of arbitration arrived at between them, and of any award concerning them delivered by special Tribunals.

They undertake also to communicate to the Bureau the Laws, Regulations, and documents eventually showing the execution of the Awards given by the Court.

article 23

Within the three months following its ratification of the present Act, each Signatory Power shall select four persons at the most, of known competency in questions of international law, of the highest moral reputation, and disposed to accept the duties of Arbitrators.

The persons thus selected shall be inscribed, as Members of the Court, in a list which shall be notified by the Bureau to all the Signatory Powers.

Any alteration in the list of Arbitrators is brought by the Bureau to the knowledge of the Signatory Powers.

Two or more Powers may agree on the selection in common of one or more Members.

The same person can be selected by different Powers.

The Members of the Court are appointed for a term of six years. Their appointments can be renewed.

In case of the death or retirement of a Member of the Court, his place shall be filled in accordance with the method of his appointment.

article 24

When the Signatory Powers desire to have recourse to the Permanent Court for the settlement of a difference that has arisen between them, the Arbitrators called upon to form the competent Tribunal to decide this difference, must be chosen from the general list of Members of the Court.

Failing the direct agreement of the parties on the composition of the Arbitration Tribunal, the following course shall be pursued:

Each party appoints two Arbitrators, and these together choose an Umpire.

If the votes are equal, the choice of the Umpire is intrusted to a third Power, selected by the parties by common accord.

If an agreement is not arrived at on this subject, each party selects a different Power, and the choice of the Umpire is made in concert by the Powers thus selected.

The Tribunal being thus composed, the parties notify to the Bureau their determination to have recourse to the Court and the names of the Arbitrators.

The Tribunal of Arbitration assembles on the date fixed by the parties.

The Members of the Court, in the discharge of their duties and out of their own country, enjoy diplomatic privileges and immunities.

article 25

The Tribunal of Arbitration has its ordinary seat at The Hague.

Except in cases of necessity, the place of session can only be altered by the Tribunal with the assent of the parties.

article 26

The International Bureau at The Hague is authorized to place its premises and its staff at the disposal of the Signatory Powers for the operations of any special Board of Arbitration.

The jurisdiction of the Permanent Court may, within the conditions laid down in the Regulations, be extended to disputes between non-Signatory Powers, or between Signatory Powers and non-Signatory Powers, if the parties are agreed on recourse to this Tribunal.

article 27

The Signatory Powers consider it their duty, if a serious dispute threatens to break out between two or more of them, to remind these latter that the Permanent Court is open to them.

Consequently, they declare that the fact of reminding the conflicting parties of the provisions of the present Convention, and the advice given to them, in the highest interests of peace, to have recourse to the Permanent Court, can only be regarded as friendly actions.

article 28

A Permanent Administrative Council composed of the Diplomatic Representatives of the Signatory Powers accredited to The Hague and of the Netherlands Minister for Foreign Affairs, who will act as President, shall be instituted in this town as soon as possible after the ratification of the

present Act by at least nine Powers.

This Council will be charged with the establishment and organization of the International Bureau, which will be under its direction and control.

It will notify to the Powers the constitution of the Court and will provide for its installation.

Translating...

Page 286

270

VI. Peaceful settlement of international disputes

It will settle its Rules of Procedure and all other necessary Regulations.

It will decide all questions of administration which may arise with regard to the operations of the Court.

It will have entire control over the appointment, suspension or dismissal of the officials and employees of the Bureau.

It will fix the payments and salaries, and control the general expenditure.

At meetings duly summoned the presence of five members is sufficient to render valid the discussions of the Council. The decisions are taken by a majority of votes.

The Council communicates to the Signatory Powers without delay the Regulations adopted by it. It furnished them with an annual Report on the labours of the Court, the working of the administration, and the expenses.

article 29

The expenses of the Bureau shall be borne by the Signatory Powers in the proportion fixed for the International Bureau of the Universal Postal Union.

CHAPTER III. ON ARBITRAL PROCEDURE

article 30

With a view to encourage the development of arbitration, the Signatory Powers have agreed on the following Rules which shall be applicable to arbitral procedure, unless other Rules have been agreed on by the parties.

article 31

The Powers who have recourse to arbitration sign a special Act ('Compromis'), in which the subject of the difference is clearly defined, as well as the extent of the Arbitrators' powers. This Act implies the undertaking of the parties to submit loyally to the Award.

article 32

The duties of Arbitrator may be conferred on one Arbitrator alone or on several Arbitrators selected by the parties as they please, or chosen by them from the Members of the Permanent Court of Arbitration established by the present Act.

Failing the constitution of the Tribunal by direct agreement between the parties, the following course shall be pursued:

Each party appoints two Arbitrators, and these latter together choose an Umpire.

In case of equal voting, the choice of the Umpire is intrusted to a third Power, selected by the parties by common accord.

If no agreement is arrived at on this subject, each party selects a different Power, and the choice of the Umpire is made in concert by the Powers thus selected.

article 33

When a Sovereign or the Chief of a State is chosen as Arbitrator, the arbitral procedure is settled by him.

article 34

The Umpire is by right President of the Tribunal.

When the Tribunal does not include an Umpire, it appoints its own President.

Page 287

Convention for the pacific settlement of international disputes (1899)

271

article 35

In case of the death, retirement, or disability from any cause of one of the Arbitrators, his place shall be filled in accordance with the method of his appointment.

article 36

The Tribunal's place of session is selected by the parties. Failing this selection the Tribunal sits at The Hague.

The place thus fixed cannot, except in case of necessity, be changed by the Tribunal without the assent of the parties.

article 37

The parties have the right to appoint delegates or special agents to attend the Tribunal, for the purpose of serving as intermediaries between them and the Tribunal.

They are further authorized to retain, for the defence of their rights and interests before the Tribunal, counsel or advocates appointed by them for this purpose.

article 38

The Tribunal decides on the choice of languages to be used by itself, and to be authorized for use before it.

Translating...

article 39

As a general rule the arbitral procedure comprises two distinct phases; preliminary examination and discussion.

Preliminary examination consists in the communication by the respective agents to the members of the Tribunal and to the opposite party of all printed or written Acts and of all documents containing the arguments invoked in the case. This communication shall be made in the form and within the periods fixed by the Tribunal in accordance with Article 49.

Discussion consists in the oral development before the Tribunal of the arguments of the parties.

article 40

Every document produced by one party must be communicated to the other party.

article 41

The discussions are under the direction of the President.

They are only public if it be so decided by the Tribunal, with the assent of the parties.

They are recorded in the *procès-verbaux* drawn up by the Secretaries appointed by the President. These *procès-verbaux* alone have an authentic character.

article 42

When the preliminary examination is concluded, the Tribunal has the right to refuse discussion of all fresh Acts or documents which one party may desire to submit to it without the consent of the other party.

article 43

The Tribunal is free to take into consideration fresh Acts or documents to which its attention may be drawn by the agents or counsel of the parties.

Page 288

272

VI. Peaceful settlement of international disputes

In this case, the Tribunal has the right to require the production of these Acts or documents, but is obliged to make them known to the opposite party.

article 44

The Tribunal can, besides, require from the agents of the parties the production of all Acts, and can demand all necessary explanations. In case of refusal, the Tribunal takes note of it.

article 45

The agents and counsel of the parties are authorized to present orally to the Tribunal all the arguments they may think expedient in defence of their case.

article 46

They have the right to raise objections and points.

The decisions of the Tribunal on those points are final, and cannot form the subject of any subsequent discussion.

article 47

The members of the Tribunal have the right to put questions to the agents and counsel of the parties, and to demand explanations from them on doubtful points.

Neither the questions put nor the remarks made by members of the Tribunal during the discussions can be regarded as an expression of opinion by the Tribunal in general, or by its members in particular.

article 48

The Tribunal is authorized to declare its competence in interpreting the 'Compromis' as well as the other Treaties which may be invoked in the case, and in applying the principles of international law.

article 49

The Tribunal has the right to issue Rules of Procedure for the conduct of the case, to decide the forms and periods within which each party must conclude its arguments, and to arrange all the formalities required for dealing with the evidence.

article 50

When the agents and counsel of the parties have submitted all explanations and evidence in support of their case, the President pronounces the discussion closed.

article 51

The deliberations of the Tribunal take place in private.

Every decision is taken by a majority of members of the Tribunal.

The refusal of a member to vote must be recorded in the *procès-verbal*.

article 52

The Award, given by a majority of votes, is accompanied by a statement of reasons. It is drawn up in writing and signed by each member of the Tribunal.

Those members who are in the minority may record their dissent when signing.

Translating...

Page 289

Convention for the pacific settlement of international disputes (1899)

273

article 53

The Award is read out at a public meeting of the Tribunal, the agents and counsel of the parties being present, or duly summoned to attend.

article 54

The Award, duly pronounced and notified to the agents of the parties at variance, puts an end to the dispute definitively and without appeal.

article 55

The parties can reserve in the 'Compromis' the right to demand the revision of the Award.

In this case, and unless there be an agreement to the contrary, the demand must be addressed to the Tribunal which pronounced the Award. It can only be made on the ground of the discovery of some new fact calculated to exercise a decisive influence on the Award, and which, at the time the discussion was closed, was unknown to the Tribunal and to the party demanding the revision.

Proceedings for revision can only be instituted by a decision of the Tribunal expressly recording the existence of the new fact, recognizing in it the character described in the foregoing paragraph, and declaring the demand admissible on this ground.

The 'Compromis' fixes the period within which the demand for revision must be made.

article 56

The Award is only binding on the parties who concluded the 'Compromis'.

When there is a question of interpreting a Convention to which Powers other than those concerned in the dispute are parties, the latter notify to the former the 'Compromis' they have concluded. Each of these Powers has the right to intervene in the case. If one or more of them avail themselves of this right, the interpretation contained in the Award is equally binding on them.

article 57

Each party pays its own expenses and an equal share of those of the Tribunal.

General ProVISIonS

article 58

The present Convention shall be ratified as speedily as possible.

The ratifications shall be deposited at The Hague.

A *procès-verbal* shall be drawn up recording the receipt of each ratification, and a copy duly certified shall be sent, through the diplomatic channel, to all the Powers who were represented at the International Peace Conference at The Hague.

article 59

The non-Signatory Powers who were represented at the International Peace Conference can adhere to the present Convention. For this purpose they must make known their adhesion to the Contracting Powers by a written notification addressed to the Netherlands Government, and communicated by it to all the other Contracting Powers.

article 60

The conditions on which the Powers who were not represented at the International Peace Conference can adhere to the present Convention shall form the subject of a subsequent Agreement among the Contracting Powers.

Page 290

274

VI. Peaceful settlement of international disputes

article 61

In the event of one of the High Contracting Parties denouncing the present Convention, this denunciation would not take effect until a year after its notification made in writing to the Netherlands Government, and by it communicated at once to all the other Contracting Powers.

This denunciation shall only affect the notifying Power.

In faith of which the Plenipotentiaries have signed the present Convention and affixed their seals to it.

Done at The Hague, the 29th July, 1899, in a single copy, which shall remain in the archives of the Netherlands Government, and copies of it, duly certified, be sent through the diplomatic channel to the Contracting Powers.

24. ConVentIon for the PaCIfIC Settlement of International DISPUteS (1907)

Done at the hague on 18 october 1907

entry into force: 26 January 1910

Basic documents of the Permanent Court of arbitration [original: french], the text of the Convention

reproduced here is a translation of the french text adopted at the 1907 Peace Conference. the french-language version is authentic.

His Majesty the German Emperor, King of Prussia; the President of the United States of America; the President of the Argentine Republic; His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, etc., and Apostolic King of Hungary; His Majesty the King of the Belgians; the President of the Republic of Bolivia; the President of the Republic of the United States of Brazil; His Royal Highness the Prince of Bulgaria; the President of the Republic of Chile; His Majesty the Emperor of China; the President of the Republic of Colombia; the Provisional Governor of the Republic of Cuba; His Majesty the King of Denmark; the President of the Dominican Republic; the President of the Republic of Ecuador; His Majesty the King of Spain; the President of the French Republic; His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India; His Majesty the King of the Hellenes; the President of the Republic of Guatemala; the President of the Republic of Haiti; His Majesty the King of Italy; His Majesty the Emperor of Japan; His Royal Highness the Grand Duke of Luxembourg, Duke of Nassau; the President of the United States of Mexico; His Royal Highness the Prince of Montenegro; the President of the Republic of Nicaragua; His Majesty the King of Norway; the President of the Republic of Panama; the President of the Republic of Paraguay; Her Majesty the Queen of the Netherlands; the President of the Republic of Peru; His Imperial Majesty the Shah of Persia; His Majesty the King of Roumania; His Majesty the Emperor of All the Russias; the President of the Republic of Salvador; His Majesty the King of Serbia; His Majesty the King of Siam; His Majesty the King of Sweden; the Swiss Federal Council; His Majesty the Emperor of the Ottomans; the President of the Oriental Republic of Uruguay; the President of the United States of Venezuela;

Animated by the sincere desire to work for the maintenance of general peace;

Resolved to promote by all the efforts in their power the friendly settlement of international disputes;

Recognizing the solidarity uniting the members of the society of civilized nations;

Desirous of extending the empire of law and of strengthening the appreciation of international justice;

Convinced that the permanent institution of a Tribunal of Arbitration accessible to all, in the midst of independent Powers, will contribute effectively to this result;

Convention for the pacific settlement of international disputes (1907)

275

Having regard to the advantages attending the general and regular organization of the procedure of arbitration;

Sharing the opinion of the august initiator of the International Peace Conference that it is expedient to record in an International Agreement the principles of equity and right on which are based the security of States and the welfare of peoples;

Being desirous, with this object, of insuring the better working in practice of Commissions of Inquiry and Tribunals of Arbitration, and of facilitating recourse to arbitration in cases which allow of a summary procedure;

Have deemed it necessary to revise in certain particulars and to complete the work of the First Peace Conference for the pacific settlement of international disputes;

The High Contracting Parties have resolved to conclude a new Convention for this purpose, and have appointed the following as their Plenipotentiaries:

(Here follow the names of Plenipotentiaries.)

Who, after having deposited their full powers, found in good and due form, have agreed upon the following:

Part I. the maintenance of General Peace

article 1

With a view to obviating as far as possible recourse to force in the relations between States, the Contracting Powers agree to use their best efforts to ensure the pacific settlement of international differences.

Part II. Good Offices and Mediation

article 2

In case of serious disagreement or dispute, before an appeal to arms, the Contracting Powers agree to have recourse, as far as circumstances allow, to the good offices or mediation of one or more friendly Powers.

article 3

Independently of this recourse, the Contracting Powers deem it expedient and desirable that one or more Powers, strangers to the dispute, should, on their own initiative and as far as circumstances may allow, offer their good offices or mediation to the States at variance.

Powers strangers to the dispute have the right to offer good offices or mediation even during the course of hostilities.

The exercise of this right can never be regarded by either of the parties in dispute as an unfriendly act.

article 4

The part of the mediator consists in reconciling the opposing claims and appeasing the feelings of resentment which may have arisen between the States at variance.

article 5

The functions of the mediator are at an end when once it is declared, either by one of the parties to the dispute or by the mediator himself, that the means of reconciliation proposed by him are not accepted.

article 6

Good offices and mediation undertaken either at the request of the parties in dispute or on the initiative of Powers strangers to the dispute have exclusively the character of advice, and never have binding force.

article 7

The acceptance of mediation cannot, unless there be an agreement to the contrary, have the effect of interrupting, delaying, or hindering mobilization or other measures of preparation for war.

If it takes place after the commencement of hostilities, the military operations in progress are not interrupted in the absence of an agreement to the contrary.

article 8

The Contracting Powers are agreed in recommending the application, when circumstances allow, of special mediation in the following form:

In case of a serious difference endangering peace, the States at variance choose respectively a Power, to which they intrust the mission of entering into direct communication with the Power chosen on the other side, with the object of preventing the rupture of pacific relations.

For the period of this mandate, the term of which, unless otherwise stipulated, cannot exceed thirty days, the States in dispute cease from all direct communication on the subject of the dispute, which is regarded as referred exclusively to the mediating Powers, which must use their best efforts to settle it.

In case of a definite rupture of pacific relations, these Powers are charged with the joint task of taking advantage of any opportunity to restore peace.

Part III. International CommissionS of InQuIrY

article 9

In disputes of an international nature involving neither honour nor vital interests, and arising from a difference of opinion on points of facts, the Contracting Powers deem it expedient and desirable that the parties who have not been able to come to an agreement by means of diplomacy, should, as far as circumstances allow, institute an International Commission of Inquiry, to facilitate a solution of these disputes by elucidating the facts by means of an impartial and conscientious investigation.

article 10

International Commissions of Inquiry are constituted by special agreement between the parties in dispute.

The Inquiry Convention defines the facts to be examined; it determines the mode and time in which the Commission is to be formed and the extent of the powers of the Commissioners.

It also determines, if there is need, where the Commission is to sit, and whether it may remove to another place, the language the Commission shall use and the languages the use of which shall be authorized before it, as well as the date on which each party must deposit its statement of facts, and, generally speaking, all the conditions upon which the parties have agreed.

If the parties consider it necessary to appoint Assessors, the Convention of Inquiry shall determine the mode of their selection and the extent of their powers.

article 11

If the Inquiry Convention has not determined where the Commission is to sit, it will sit at The Hague.

The place of meeting, once fixed, cannot be altered by the Commission except with the assent of the parties.

If the Inquiry Convention has not determined what languages are to be employed, the question shall be decided by the Commission.

article 12

Unless an undertaking is made to the contrary, Commissions of Inquiry shall be formed in the manner determined by Articles 45 and 57 of the present Convention.

article 13

Should one of the Commissioners or one of the Assessors, should there be any, either die, or resign, or be unable for any reason whatever to discharge his functions, the same procedure is followed for filling the vacancy as was followed for appointing him.

article 14

The parties are entitled to appoint special agents to attend the Commission of Inquiry, whose duty it is to represent them and to act as intermediaries between them and the Commission.

They are further authorized to engage counsel or advocates, appointed by themselves, to state their case and uphold their interests before the Commission.

article 15

The International Bureau of the Permanent Court of Arbitration acts as registry for the Commissions which sit at The Hague, and shall place its offices and staff at the disposal of the Contract-

ing Powers for the use of the Commission of Inquiry.

article 16

If the Commission meets elsewhere than at The Hague, it appoints a Secretary- General, whose office serves as registry.

Translating...

It is the function of the registry, under the control of the President, to make the necessary arrangements for the sittings of the Commission, the preparation of the Minutes, and, while the inquiry lasts, for the charge of the archives, which shall subsequently be transferred to the International Bureau at The Hague.

article 17

In order to facilitate the constitution and working of Commissions of Inquiry, the Contracting Powers recommend the following rules, which shall be applicable to the inquiry procedure in so far as the parties do not adopt other rules.

article 18

The Commission shall settle the details of the procedure not covered by the special Inquiry Convention or the present Convention, and shall arrange all the formalities required for dealing with the evidence.

article 19

On the inquiry both sides must be heard.

At the dates fixed, each party communicates to the Commission and to the other party the statements of facts, if any, and, in all cases, the instruments, papers, and documents which it considers useful for ascertaining the truth, as well as the list of witnesses and experts whose evidence it wishes to be heard.

Page 294

278

VI. Peaceful settlement of international disputes

article 20

The Commission is entitled, with the assent of the Powers, to move temporarily to any place where it considers it may be useful to have recourse to this means of inquiry or to send one or more of its members. Permission must be obtained from the State on whose territory it is proposed to hold the inquiry.

article 21

Every investigation, and every examination of a locality, must be made in the presence of the agents and counsel of the parties or after they have been duly summoned.

article 22

The Commission is entitled to ask from either party for such explanations and information as it considers necessary.

article 23

The parties undertake to supply the Commission of Inquiry, as fully as they may think possible, with all means and facilities necessary to enable it to become completely acquainted with, and to accurately understand, the facts in question.

They undertake to make use of the means at their disposal, under their municipal law, to insure the appearance of the witnesses or experts who are in their territory and have been summoned before the Commission.

If the witnesses or experts are unable to appear before the Commission, the parties will arrange for their evidence to be taken before the qualified officials of their own country.

article 24

For all notices to be served by the Commission in the territory of a third Contracting Power, the Commission shall apply direct to the Government of the said Power. The same rule applies in the case of steps being taken on the spot to procure evidence.

The requests for this purpose are to be executed so far as the means at the disposal of the Power applied to under its municipal law allow. They cannot be rejected unless the Power in question considers they are calculated to impair its sovereign rights or its safety.

The Commission will equally be always entitled to act through the Power on whose territory it sits.

article 25

The witnesses and experts are summoned on the request of the parties or by the Commission of its own motion, and, in every case, through the Government of the State in whose territory they are.

The witnesses are heard in succession and separately in the presence of the agents and counsel, and in the order fixed by the Commission.

article 26

The examination of witnesses is conducted by the President.

The members of the Commission may however put to each witness questions which they consider likely to throw light on and complete his evidence, or get information on any point concerning the witness within the limits of what is necessary in order to get at the truth.

The agents and counsel of the parties may not interrupt the witness when he is making his statement, nor put any direct question to him, but they may ask the President to put such additional questions to the witness as they think expedient.

Translating...

article 27

The witness must give his evidence without being allowed to read any written draft. He may, however, be permitted by the President to consult notes or documents if the nature of the facts referred to necessitates their employment.

article 28

A Minute of the evidence of the witness is drawn up forthwith and read to the witness. The latter may make such alterations and additions as he thinks necessary, which will be recorded at the end of his statement.

When the whole of his statement has been read to the witness, he is asked to sign it.

article 29

The agents are authorized, in the course of or at the close of the inquiry, to present in writing to the Commission and to the other party such statements, requisitions, or summaries of the facts as they consider useful for ascertaining the truth.

article 30

The Commission considers its decisions in private and the proceedings are secret.

All questions are decided by a majority of the members of the Commission.

If a member declines to vote, the fact must be recorded in the Minutes.

article 31

The sittings of the Commission are not public, nor the Minutes and documents connected with the inquiry published except in virtue of a decision of the Commission taken with the consent of the parties.

article 32

After the parties have presented all the explanations and evidence, and the witnesses have all been heard, the President declares the inquiry terminated, and the Commission adjourns to deliberate and to draw up its Report.

article 33

The Report is signed by all the members of the Commission.

If one of the members refuses to sign, the fact is mentioned; but the validity of the Report is not affected.

article 34

The Report of the Commission is read at a public sitting, the agents and counsel of the parties being present or duly summoned.

A copy of the Report is given to each party.

article 35

The Report of the Commission is limited to a statement of facts, and has in no way the character of an Award. It leaves to the parties entire freedom as to the effect to be given to the statement.

article 36

Each party pays its own expenses and an equal share of the expenses incurred by the Commission.

Part IV. International arbitration

CHAPTER I. THE SYSTEM OF ARBITRATION

article 37

International arbitration has for its object the settlement of disputes between States by Judges of their own choice and on the basis of respect for law.

Recourse to arbitration implies an engagement to submit in good faith to the Award.

article 38

In questions of a legal nature, and especially in the interpretation or application of International Conventions, arbitration is recognized by the Contracting Powers as the most effective, and, at the same time, the most equitable means of settling disputes which diplomacy has failed to settle.

Consequently, it would be desirable that, in disputes about the above-mentioned questions, the Contracting Powers should, if the case arose, have recourse to arbitration, in so far as circumstances permit.

article 39

The Arbitration Convention is concluded for questions already existing or for questions which may arise eventually.

It may embrace any dispute or only disputes of a certain category.

article 40

Independently of general or private Treaties expressly stipulating recourse to arbitration as obligatory on the Contracting Powers, the said Powers reserve to themselves the right of concluding new Agreements, general or particular, with a view to extending compulsory arbitration to all cases which they may consider it possible to submit to it.

CHAPTER II. THE PERMANENT COURT OF ARBITRATION

article 41

With the object of facilitating an immediate recourse to arbitration for international differences, which it has not been possible to settle by diplomacy, the Contracting Powers undertake to maintain the Permanent Court of Arbitration, as established by the First Peace Conference, accessible at all times, and operating, unless otherwise stipulated by the parties, in accordance with the rules of procedure inserted in the present Convention.

article 42

The Permanent Court is competent for all arbitration cases, unless the parties agree to institute a special Tribunal.

article 43

The Permanent Court sits at The Hague.

An International Bureau serves as registry for the Court. It is the channel for communications relative to the meetings of the Court; it has charge of the archives and conducts all the administrative business.

The Contracting Powers undertake to communicate to the Bureau, as soon as possible, a certified copy of any conditions of arbitration arrived at between them and of any Award concerning them delivered by a special Tribunal.

Convention for the pacific settlement of international disputes (1907)

281

They likewise undertake to communicate to the Bureau the laws, regulations, and documents eventually showing the execution of the Awards given by the Court.

article 44

Each Contracting Power selects four persons at the most, of known competency in questions of international law, of the highest moral reputation, and disposed to accept the duties of Arbitrator.

The persons thus elected are inscribed, as Members of the Court, in a list which shall be notified to all the Contracting Powers by the Bureau.

Any alteration in the list of Arbitrators is brought by the Bureau to the knowledge of the Contracting Powers.

Two or more Powers may agree on the selection in common of one or more Members.

The same person can be selected by different Powers. The Members of the Court are appointed for a term of six years. These appointments are renewable.

Should a Member of the Court die or resign, the same procedure is followed for filling the vacancy as was followed for appointing him. In this case the appointment is made for a fresh period of six years.

article 45

When the Contracting Powers wish to have recourse to the Permanent Court for the settlement of a difference which has arisen between them, the Arbitrators called upon to form the Tribunal with jurisdiction to decide this difference must be chosen from the general list of Members of the Court.

Failing the direct agreement of the parties on the composition of the Arbitration Tribunal, the following course shall be pursued:

Each party appoints two Arbitrators, of whom one only can be its national or chosen from among the persons selected by it as Members of the Permanent Court. These Arbitrators together choose an Umpire.

If the votes are equally divided, the choice of the Umpire is intrusted to a third Power, selected by the parties by common accord.

If an agreement is not arrived at on this subject each party selects a different Power, and the choice of the Umpire is made in concert by the Powers thus selected.

If, within two months' time, these two Powers cannot come to an agreement, each of them presents two candidates taken from the list of Members of the Permanent Court, exclusive of the members selected by the parties and not being nationals of either of them. Drawing lots determines which of the candidates thus presented shall be Umpire.

article 46

The Tribunal being thus composed, the parties notify to the Bureau their determination to have recourse to the Court, the text of their 'Compromis', and the names of the Arbitrators.

The Bureau communicates without delay to each Arbitrator the 'Compromis', and the names of the other members of the Tribunal.

The Tribunal assembles at the date fixed by the parties. The Bureau makes the necessary arrangements for the meeting.

The members of the Tribunal, in the exercise of their duties and out of their own country, enjoy diplomatic privileges and immunities.

article 47

The Bureau is authorized to place its offices and staff at the disposal of the Contracting Powers for the use of any special Board of Arbitration.

The jurisdiction of the Permanent Court may, within the conditions laid down in the regulations, be extended to disputes between non-Contracting Powers or between Contracting Powers and non-Contracting Powers, if the parties are agreed on recourse to this Tribunal.

Translating...

article 48

The Contracting Powers consider it their duty, if a serious dispute threatens to break out between two or more of them, to remind these latter that the Permanent Court is open to them.

Consequently, they declare that the fact of reminding the parties at variance of the provisions of the present Convention, and the advice given to them, in the highest interests of peace, to have recourse to the Permanent Court, can only be regarded as friendly actions.

In case of dispute between two Powers, one of them can always address to the International Bureau a note containing a declaration that it would be ready to submit the dispute to arbitration.

The Bureau must at once inform the other Power of the declaration.

article 49

The Permanent Administrative Council, composed of the Diplomatic Representatives of the Contracting Powers accredited to The Hague and of the Netherlands Minister for Foreign Affairs, who will act as President, is charged with the direction and control of the International Bureau.

The Council settles its rules of procedure and all other necessary regulations.

It decides all questions of administration which may arise with regard to the operations of the Court.

It has entire control over the appointment, suspension, or dismissal of the officials and employees of the Bureau.

It fixes the payments and salaries, and controls the general expenditure.

At meetings duly summoned the presence of nine members is sufficient to render valid the discussions of the Council. The decisions are taken by a majority of votes.

The Council communicates to the Contracting Powers without delay the regulations adopted by it. It furnishes them with an annual Report on the labours of the Court, the working of the administration, and the expenditure. The Report likewise contains a resume of what is important in the documents communicated to the Bureau by the Powers in virtue of Article 43, paragraphs 3 and 4.

article 50

The expenses of the Bureau shall be borne by the Contracting Powers in the proportion fixed for the International Bureau of the Universal Postal Union.

The expenses to be charged to the adhering Powers shall be reckoned from the date on which their adhesion comes into force.

CHAPTER III. ARBITRATION PROCEDURE

article 51

With a view to encouraging the development of arbitration, the Contracting Powers have agreed on the following rules, which are applicable to arbitration procedure, unless other rules have been agreed on by the parties.

article 52

The Powers which have recourse to arbitration sign a 'Compromis', in which the subject of the dispute is clearly defined, the time allowed for appointing Arbitrators, the form, order, and time in which the communication referred to in Article 63 must be made, and the amount of the sum which each party must deposit in advance to defray the expenses.

The 'Compromis' likewise defines, if there is occasion, the manner of appointing Arbitrators, any special powers which may eventually belong to the Tribunal, where it shall meet, the language it shall use, and the languages the employment of which shall be authorized before it, and, generally speaking, all the conditions on which the parties are agreed.

article 53

The Permanent Court is competent to settle the 'Compromis', if the parties are agreed to have recourse to it for the purpose.

It is similarly competent, even if the request is only made by one of the parties, when all attempts to reach an understanding through the diplomatic channel have failed, in the case of:

1. A dispute covered by a general Treaty of Arbitration concluded or renewed after the present Convention has come into force, and providing for a 'Compromis' in all disputes and not either explicitly or implicitly excluding the settlement of the 'Compromis' from the competence of the Court. Recourse cannot, however, be had to the Court if the other party declares that in its opinion the dispute does not belong to the category of disputes which can be submitted to compulsory arbitration, unless the Treaty of Arbitration confers upon the Arbitration Tribunal the power of deciding this preliminary question.

2. A dispute arising from contract debts claimed from one Power by another Power as due to its nationals, and for the settlement of which the offer of arbitration has been accepted. This arrangement is not applicable if acceptance is subject to the condition that the 'Compromis' should be settled in some other way.

article 54

In the cases contemplated in the preceding Article, the 'Compromis' shall be settled by a Commission consisting of five members selected in the manner arranged for in Article 45, paragraphs 3 to 6.

The fifth member is President of the Commission *ex officio*.

article 55

The duties of Arbitrator may be conferred on one Arbitrator alone or on several Arbitrators selected by the parties as they please, or chosen by them from the Members of the Permanent Court of Arbitration established by the present Convention.

Failing the constitution of the Tribunal by direct agreement between the parties, the course referred to in Article 45, paragraphs 3 to 6, is followed.

Translating...

article 56

When a Sovereign or the Chief of a State is chosen as Arbitrator, the arbitration procedure is settled by him.

article 57

The Umpire is President of the Tribunal *ex officio*.

When the Tribunal does not include an Umpire, it appoints its own President.

article 58

When the 'Compromis' is settled by a Commission, as contemplated in Article 54, and in the absence of an agreement to the contrary, the Commission itself shall form the Arbitration Tribunal.

Page 300

284

VI. Peaceful settlement of international disputes

article 59

Should one of the Arbitrators either die, retire, or be unable for any reason whatever to discharge his functions, the same procedure is followed for filling the vacancy as was followed for appointing him.

article 60

The Tribunal sits at The Hague, unless some other place is selected by the parties.

The Tribunal can only sit in the territory of a third Power with the latter's consent.

The place of meeting once fixed cannot be altered by the Tribunal, except with the consent of the parties.

article 61

If the question as to what languages are to be used has not been settled by the 'Compromis', it shall be decided by the Tribunal.

article 62

The parties are entitled to appoint special agents to attend the Tribunal to act as intermediaries between themselves and the Tribunal.

They are further authorized to retain for the defence of their rights and interests before the Tribunal counsel or advocates appointed by themselves for this purpose.

The Members of the Permanent Court may not act as agents, counsel, or advocates except on behalf of the Power which appointed them Members of the Court.

article 63

As a general rule, arbitration procedure comprises two distinct phases: pleadings and oral discussions.

The pleadings consist in the communication by the respective agents to the members of the Tribunal and the opposite party of cases, counter-cases, and, if necessary, of replies; the parties annex thereto all papers and documents called for in the case. This communication shall be made either directly or through the intermediary of the International Bureau, in the order and within the time fixed by the 'Compromis'.

The time fixed by the 'Compromis' may be extended by mutual agreement by the parties, or by the Tribunal when the latter considers it necessary for the purpose of reaching a just decision.

The discussions consist in the oral development before the Tribunal of the arguments of the parties.

article 64

A certified copy of every document produced by one party must be communicated to the other party.

article 65

Unless special circumstances arise, the Tribunal does not meet until the pleadings are closed.

article 66

The discussions are under the control of the President. They are only public if it be so decided by the Tribunal, with the assent of the parties.

Page 301

minutes are signed by the President and by one of the Secretaries and alone have an authentic character.

article 67

After the close of the pleadings, the Tribunal is entitled to refuse discussion of all new papers or documents which one of the parties may wish to submit to it without the consent of the other party.

article 68

The Tribunal is free to take into consideration new papers or documents to which its attention may be drawn by the agents or counsel of the parties.

In this case, the Tribunal has the right to require the production of these papers or documents, but is obliged to make them known to the opposite party.

article 69

The Tribunal can, besides, require from the agents of the parties the production of all papers, and can demand all necessary explanations. In case of refusal the Tribunal takes note of it.

article 70

The agents and the counsel of the parties are authorized to present orally to the Tribunal all the arguments they may consider expedient in defence of their case.

article 71

They are entitled to raise objections and points. The decisions of the Tribunal on these points are final and cannot form the subject of any subsequent discussion.

article 72

The members of the Tribunal are entitled to put questions to the agents and counsel of the parties, and to ask them for explanations on doubtful points.

Neither the questions put, nor the remarks made by members of the Tribunal in the course of the discussions, can be regarded as an expression of opinion by the Tribunal in general or by its members in particular.

article 73

The Tribunal is authorized to declare its competence in interpreting the 'Compromis', as well as the other Treaties which may be invoked, and in applying the principles of law.

article 74

The Tribunal is entitled to issue rules of procedure for the conduct of the case, to decide the forms, order, and time in which each party must conclude its arguments, and to arrange all the formalities required for dealing with the evidence.

article 75

The parties undertake to supply the Tribunal, as fully as they consider possible, with all the information required for deciding the case.

Page 302

286

VI. Peaceful settlement of international disputes

article 76

For all notices which the Tribunal has to serve in the territory of a third Contracting Power, the Tribunal shall apply direct to the Government of that Power. The same rule applies in the case of steps being taken to procure evidence on the spot.

The requests for this purpose are to be executed as far as the means at the disposal of the Power applied to under its municipal law allow. They cannot be rejected unless the Power in question considers them calculated to impair its own sovereign rights or its safety.

The Court will equally be always entitled to act through the Power on whose territory it sits.

article 77

When the agents and counsel of the parties have submitted all the explanations and evidence in support of their case the President shall declare the discussion closed.

article 78

The Tribunal considers its decisions in private and the proceedings remain secret.

All questions are decided by a majority of the members of the Tribunal.

article 79

The Award must give the reasons on which it is based. It contains the names of the Arbitrators; it is signed by the President and Registrar or by the Secretary acting as Registrar.

article 80

The Award is read out in public sitting, the agents and counsel of the parties being present or duly summoned to attend.

article 81

The Award, duly pronounced and notified to the agents of the parties, settles the dispute definitively and without appeal.

article 82

Any dispute arising between the parties as to the interpretation and execution of the Award shall, in the absence of an Agreement to the contrary, be submitted to the Tribunal which pronounced it.

article 83

The parties can reserve in the 'Compromis' the right to demand the revision of the Award.

In this case and unless there be an Agreement to the contrary, the demand must be addressed to the Tribunal which pronounced the Award. It can only be made on the ground of the discovery of some new fact calculated to exercise a decisive influence upon the Award and which was unknown to the Tribunal and to the party which demanded the revision at the time the discussion was closed.

Proceedings for revision can only be instituted by a decision of the Tribunal expressly recording the existence of the new fact, recognizing in it the character described in the preceding paragraph, and declaring the demand admissible on this ground.

The 'Compromis' fixes the period within which the demand for revision must be made.

article 84

The Award is not binding except on the parties in dispute.

When it concerns the interpretation of a Convention to which Powers other than those in dispute are parties, they shall inform all the Signatory Powers in good time. Each of these Powers

Convention for the pacific settlement of international disputes (1907)

287

is entitled to intervene in the case. If one or more avail themselves of this right, the interpretation contained in the Award is equally binding on them.

article 85

Each party pays its own expenses and an equal share of the expenses of the Tribunal.

CHAPTER IV. ARBITRATION BY SUMMARY PROCEDURE

article 86

With a view to facilitating the working of the system of arbitration in disputes admitting of a summary procedure, the Contracting Powers adopt the following rules, which shall be observed in the absence of other arrangements and subject to the reservation that the provisions of Chapter III apply so far as may be.

article 87

Each of the parties in dispute appoints an Arbitrator. The two Arbitrators thus selected choose an Umpire. If they do not agree on this point, each of them proposes two candidates taken from the general list of the Members of the Permanent Court exclusive of the members appointed by either of the parties and not being nationals of either of them; which of the candidates thus proposed shall be the Umpire is determined by lot.

The Umpire presides over the Tribunal, which gives its decisions by a majority of votes.

article 88

In the absence of any previous agreement the Tribunal, as soon as it is formed, settles the time within which the two parties must submit their respective cases to it.

article 89

Each party is represented before the Tribunal by an agent, who serves as intermediary between the Tribunal and the Government who appointed him.

article 90

The proceedings are conducted exclusively in writing. Each party, however, is entitled to ask that witnesses and experts should be called. The Tribunal has, for its part, the right to demand oral explanations from the agents of the two parties, as well as from the experts and witnesses whose appearance in Court it may consider useful.

Part V. final ProVISIONS

article 91

The present Convention, duly ratified, shall replace, as between the Contracting Powers, the Convention for the Pacific Settlement of International Disputes of the 29th July, 1899.

article 92

The present Convention shall be ratified as soon as possible.

The ratifications shall be deposited at The Hague.

The first deposit of ratifications shall be recorded in a *procès-verbal* signed by the Representatives of the Powers which take part therein and by the Netherlands Minister for Foreign Affairs.

The subsequent deposits of ratifications shall be made by means of a written notification, addressed to the Netherlands Government and accompanied by the instrument of ratification.

288

VI. Peaceful settlement of international disputes

A duly certified copy of the *procès-verbal* relative to the first deposit of ratifications, of the notifications mentioned in the preceding paragraph, and of the instruments of ratification, shall be immediately sent by the Netherlands Government, through the diplomatic channel, to the Powers invited to the Second Peace Conference, as well as to those Powers which have adhered to the Convention. In the cases contemplated in the preceding paragraph, the said Government shall at the

same time inform the Powers of the date on which it received the notification.

article 93

Non-Signatory Powers which have been invited to the Second Peace Conference may adhere to the present Convention.

Translating...

The Power which desires to adhere notifies its intention in writing to the Netherlands Government, forwarding to it the act of adhesion, which shall be deposited in the archives of the said Government.

This Government shall immediately forward to all the other Powers invited to the Second Peace Conference a duly certified copy of the notification as well as of the act of adhesion, mentioning the date on which it received the notification.

article 94

The conditions on which the Powers which have not been invited to the Second Peace Conference may adhere to the present Convention shall form the subject of a subsequent Agreement between the Contracting Powers.

article 95

The present Convention shall take effect, in the case of the Powers which were not a party to the first deposit of ratifications, sixty days after the date of the *procès-verbal* of this deposit, and, in the case of the Powers which ratify subsequently or which adhere, sixty days after the notification of their ratification or of their adhesion has been received by the Netherlands Government.

article 96

In the event of one of the Contracting Parties wishing to denounce the present Convention, the denunciation shall be notified in writing to the Netherlands Government, which shall immediately communicate a duly certified copy of the notification to all the other Powers informing them of the date on which it was received.

The denunciation shall only have effect in regard to the notifying Power, and one year after the notification has reached the Netherlands Government.

article 97

A register kept by the Netherlands Minister for Foreign Affairs shall give the date of the deposit of ratifications effected in virtue of Article 92, paragraphs 3 and 4, as well as the date on which the notifications of adhesion (Article 93, paragraph 2) or of denunciation (Article 96, paragraph 1) have been received.

Each Contracting Power is entitled to have access to this register and to be supplied with duly certified extracts from it.

In faith whereof the Plenipotentiaries have appended their signatures to the present Convention.

Done at The Hague, the 18th October, 1907, in a single copy, which shall remain deposited in the archives of the Netherlands Government, and duly certified copies of which shall be sent, through the diplomatic channel, to the Contracting Powers.

25. Manila Declaration on the Peaceful Settlement of International Disputes

General assembly resolution 37/10 of 15 november 1982, annex

The General Assembly,

Reaffirming the principle of the Charter of the United Nations that all States shall settle their international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered.

Conscious that the Charter of the United Nations embodies the means and an essential framework for the peaceful settlement of international disputes, the continuance of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security.

Recognizing the important role of the United Nations and the need to enhance its effectiveness in the peaceful settlement of international disputes and the maintenance of international peace and security, in accordance with the principles of justice and international law, in conformity with the Charter of the United Nations,

Reaffirming the principle of the Charter of the United Nations that all States shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations,

Reiterating that no State or group of States has the right to intervene, directly or indirectly, for any reason whatsoever, in the internal or external affairs of any other State,

Reaffirming the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations,

Bearing in mind the importance of maintaining and strengthening international peace and security and the development of friendly relations among States, irrespective of their political, economic and social systems or levels of economic development,

Reaffirming the principle of equal rights and self-determination of peoples as enshrined in the Charter of the United Nations and referred to in the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations and in other relevant resolutions of the General Assembly,

Stressing the need for all States to desist from any forcible action which deprives peoples, particularly peoples under colonial and racist regimes or other forms of alien domination, of their inalienable right to self-determination, freedom and independence, as referred to in the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations,

Mindful of existing international instruments as well as respective principles and rules concerning the peaceful settlement of international disputes, including the exhaustion of local remedies whenever applicable.

Determined to promote international co-operation in the political field and to encourage the progressive development of international law and its codification, particularly in relation to the peaceful settlement of international disputes.

Solemnly declares that:

Translating...

I

1. All States shall act in good faith and in conformity with the purposes and principles enshrined in the Charter of the United Nations with a view to avoiding disputes among themselves likely to affect friendly relations among States, thus contributing to the maintenance of international

peace and security. They shall live together in peace with one another as good neighbours and strive for the adoption of meaningful measures for strengthening international peace and security.

2. Every State shall settle its international disputes exclusively by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered.

3. International disputes shall be settled on the basis of the sovereign equality of States and in accordance with the principle of free choice of means in conformity with obligations under the Charter of the United Nations and with the principles of justice and international law. Recourse to, or acceptance of, a settlement procedure freely agreed to by States with regard to existing or future disputes to which they are parties shall not be regarded as incompatible with the sovereign equality of States.

4. States parties to a dispute shall continue to observe in their mutual relations their obligations under the fundamental principles of international law concerning the sovereignty, independence and territorial integrity of States, as well as other generally recognized principles and rules of contemporary international law.

5. States shall seek in good faith and in a spirit of co-operation an early and equitable settlement of their international disputes by any of the following means: negotiation, inquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement, resort to regional arrangements or agencies or other peaceful means of their own choice, including good offices. In seeking such a settlement, the parties shall agree on such peaceful means as may be appropriate to the circumstances and the nature of their dispute.

6. States parties to regional arrangements or agencies shall make every effort to achieve pacific settlement of their local disputes through such regional arrangements or agencies before referring them to the Security Council. This does not preclude States from bringing any dispute to the attention of the Security Council or of the General Assembly in accordance with the Charter of the United Nations.

7. In the event of failure of the parties to a dispute to reach an early solution by any of the above means of settlement, they shall continue to seek a peaceful solution and shall consult forthwith on mutually agreed means to settle the dispute peacefully. Should the parties fail to settle by any of the above means a dispute the continuance of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security, they shall refer it to the Security Council in accordance with the Charter of the United Nations and without prejudice to the functions and powers of the Council set forth in the relevant provisions of Chapter VI of the Charter.

8. States parties to an international dispute, as well as other States, shall refrain from any action whatsoever which may aggravate the situation so as to endanger the maintenance of international peace and security and make more difficult or impede the peaceful settlement of the dispute, and shall act in this respect in accordance with the purposes and principles of the United Nations.

9. States should consider concluding agreements for the peaceful settlement of disputes among them. They should also include in bilateral agreements and multilateral conventions to be concluded, as appropriate, effective provisions for the peaceful settlement of disputes arising from the interpretation or application thereof.

10. States should, without prejudice to the right of free choice of means, bear in mind that direct negotiations are a flexible and effective means of peaceful settlement of their disputes. When they choose to resort to direct negotiations, States should negotiate meaningfully, in order to arrive at an early settlement acceptable to the parties. States should be equally prepared to seek the settlement of their disputes by the other means mentioned in the present Declaration.

11. States shall in accordance with international law implement in good faith all the provisions of agreements concluded by them for the settlement of their disputes.

12. In order to facilitate the exercise by the peoples concerned of the right to self-determination as referred to in the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations, the parties to

a dispute may have the possibility, if they agree to do so and as appropriate, to have recourse to the relevant procedures mentioned in the present Declaration, for the peaceful settlement of the dispute.

13. Neither the existence of a dispute nor the failure of a procedure of peaceful settlement of disputes shall permit the use of force or threat of force by any of the States parties to the dispute.

II

1. Member States should make full use of the provisions of the Charter of the United Nations, including the procedures and means provided for therein, particularly Chapter VI, concerning the peaceful settlement of disputes.

2. Member States shall fulfil in good faith the obligations assumed by them in accordance with the Charter of the United Nations. They should, in accordance with the Charter, as appropriate, duly take into account the recommendations of the Security Council relating to the peaceful settlement of disputes. They should also, in accordance with the Charter, as appropriate, duly take into account the recommendations adopted by the General Assembly, subject to Articles 11 and 12 of the Charter, in the field of peaceful settlement of disputes.

3. Member States reaffirm the important role conferred on the General Assembly by the Charter of the United Nations in the field of peaceful settlement of disputes and stress the need for it to discharge effectively its responsibilities. Accordingly, they should:

(a) Bear in mind that the General Assembly may discuss any situation, regardless of origin, which it deems likely to impair the general welfare or friendly relations among nations and, subject to Article 12 of the Charter, recommend measures for its peaceful adjustment;

(b) Consider making use, when they deem it appropriate, of the possibility of bringing to the attention of the General Assembly any dispute or any situation which might lead to international friction or give rise to a dispute;

(c) Consider utilizing, for the peaceful settlement of their disputes, the subsidiary organs established by the General Assembly in the performance of its functions under the Charter;

(d) Consider, when they are parties to a dispute brought to the attention of the General Assembly, making use of consultations within the framework of the Assembly, with a view to facilitating an early settlement of their dispute.

4. Member States should strengthen the primary role of the Security Council so that it may fully and effectively discharge its responsibilities, in accordance with the Charter of the United Nations, in the area of the settlement of disputes or of any situation the continuance of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security. To this end they should:

(a) Be fully aware of their obligation to refer to the Security Council such a dispute to which they are parties if they fail to settle it by the means indicated in Article 33 of the Charter;

(b) Make greater use of the possibility of bringing to the attention of the Security Council any dispute or any situation which might lead to international friction or give rise to a dispute;

(c) Encourage the Security Council to make wider use of the opportunities provided for by the Charter in order to review disputes or situations the continuance of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security;

(d) Consider making greater use of the fact-finding capacity of the Security Council in accordance with the Charter;

(e) Encourage the Security Council to make wider use, as a means to promote peaceful settlement of disputes, of the subsidiary organs established by it in the performance of its functions under the Charter;

(f) Bear in mind that the Security Council may, at any stage of a dispute of the nature referred to in Article 33 of the Charter or of a situation of like nature, recommend appropriate procedures or methods of adjustment;

(g) Encourage the Security Council to act without delay, in accordance with its functions and powers, particularly in cases where international disputes develop into armed conflicts.

Translating...

5. States should be fully aware of the role of the International Court of Justice, which is the principal judicial organ of the United Nations. Their attention is drawn to the facilities offered by the International Court of Justice for the settlement of legal disputes, especially since the revision of the Rules of the Court.

States may entrust the solution of their differences to other tribunals by virtue of agreements already in existence or which may be concluded in the future.

States should bear in mind:

(a) That legal disputes should as a general rule be referred by the parties to the International Court of Justice, in accordance with the provisions of the Statute of the Court;

(b) That it is desirable that they:

(i) Consider the possibility of inserting in treaties, whenever appropriate, clauses providing for the submission to the International Court of Justice of disputes which may arise from the interpretation or application of such treaties;

(ii) Study the possibility of choosing, in the free exercise of their sovereignty, to recognize as compulsory the jurisdiction of the International Court of Justice in accordance with Article 36 of its Statute;

(iii) Review the possibility of identifying cases in which use may be made of the International Court of Justice.

The organs of the United Nations and the specialized agencies should study the advisability of making use of the possibility of requesting advisory opinions of the International Court of Justice on legal questions arising within the scope of their activities, provided that they are duly authorized to do so.

Recourse to judicial settlement of legal disputes, particularly referral to the International Court of Justice, should not be considered an unfriendly act between States.

6. The Secretary-General should make full use of the provisions of the Charter of the United Nations concerning the responsibilities entrusted to him. The Secretary-General may bring to the attention of the Security Council any matter which in his opinion may threaten the maintenance of international peace and security. He shall perform such other functions as are entrusted to him by the Security Council or by the General Assembly. Reports in this connection shall be made whenever requested to the Security Council or the General Assembly.

Urges all States to observe and promote in good faith the provisions of the present Declaration in the peaceful settlement of their international disputes;

Declares that nothing in the present Declaration shall be construed as prejudicing in any manner the relevant provisions of the Charter or the rights and duties of States, or the scope of the functions and powers of the United Nations organs under the Charter, in particular those relating to the peaceful settlement of disputes;

Declares that nothing in the present Declaration could in any way prejudice the right to self-determination, freedom and independence, as derived from the Charter, of peoples forcibly deprived of that right and referred to in the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United

Nations, particularly peoples under colonial and racist regimes or other forms of alien domination; nor the right of these peoples to struggle to that end and to seek and receive support, in accordance with the principles of the Charter and in conformity with the above-mentioned Declaration;

Stresses the need, in accordance with the Charter, to continue efforts to strengthen the process of the peaceful settlement of disputes through progressive development and codification of international law, as appropriate, and through enhancing the effectiveness of the United Nations in this field.

Translating...

26. PRINCIPLES AND GUIDELINES for International negotiations

General assembly resolution 53/101 of 8 December 1998

The General Assembly,

Recalling the purposes and principles of the Charter of the United Nations,

Reaffirming the provisions of the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Cooperation among States in accordance with the Charter of the United Nations and of the Manila Declaration on the Peaceful Settlement of International Disputes,

Taking into account the objectives of the United Nations Decade of International Law,

Considering that international negotiations constitute a flexible and effective means for, among other things, the peaceful settlement of disputes among States and for the creation of new international norms of conduct,

Bearing in mind that in their negotiations States should be guided by the relevant principles and rules of international law,

Conscious of the existence of different means of peaceful settlement of disputes, as enshrined in the Charter and recognized by international law, and reaffirming, in this context, the right of free choice of those means,

Bearing in mind the important role that constructive and effective negotiations can play in attaining the purposes of the Charter by contributing to the management of international relations, the peaceful settlement of disputes and the creation of new international norms of conduct of States,

Noting that the identification of principles and guidelines of relevance to international negotiations could contribute to enhancing the predictability of negotiating parties, reducing uncertainty and promoting an atmosphere of trust at negotiations,

Recognizing that the following could offer a general, non-exhaustive frame of reference for negotiations,

1. *Reaffirms* the following principles of international law which are of relevance to international negotiations:

(a) Sovereign equality of all States, notwithstanding differences of an economic, social, political or other nature;

(b) States have the duty not to intervene in matters within the domestic jurisdiction of any State, in accordance with the Charter of the United Nations;

(c) States have the duty to fulfil in good faith their obligations under international law;

(d) States have the duty to refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations;

(e) Any agreement is void if its conclusion has been procured by the threat or use of force in violation of the principles of international law embodied in the Charter;

(f) States have the duty to cooperate with one another, irrespective of the differences in their political, economic and social systems, in the various spheres of international relations, in order to maintain international peace and security and to promote international economic stability and progress, the general welfare of nations and international cooperation free from discrimination based on such differences;

(g) States shall settle their international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered;

2. *Affirms* the importance of conducting negotiations in accordance with international law in a manner compatible with and conducive to the achievement of the stated objective of negotiations and in line with the following guidelines:

(a) Negotiations should be conducted in good faith;

(b) States should take due account of the importance of engaging, in an appropriate manner, in international negotiations the States whose vital interests are directly affected by the matters in question;

(c) The purpose and object of all negotiations must be fully compatible with the principles and norms of international law, including the provisions of the Charter;

(d) States should adhere to the mutually agreed framework for conducting negotiations;

(e) States should endeavour to maintain a constructive atmosphere during negotiations and to refrain from any conduct which might undermine the negotiations and their progress;

(f) States should facilitate the pursuit or conclusion of negotiations by remaining focused throughout on the main objectives of the negotiations;

(g) States should use their best endeavours to continue to work towards a mutually acceptable and just solution in the event of an impasse in negotiations.

Translating...

Institutional and procedural rules

27. model rules on arbitral procedure

Yearbook of the International Law Commission, 1958, vol. II

Preamble

The undertaking to arbitrate is based on the following fundamental rules:

1. Any undertaking to have recourse to arbitration in order to settle a dispute between States constitutes a legal obligation which must be carried out in good faith.
2. Such an undertaking results from agreement between the parties and may relate to existing disputes or to disputes arising subsequently.
3. The undertaking must be embodied in a written instrument, whatever the form of the instrument may be.
4. The procedures suggested to States Parties to a dispute by these model rules shall not be compulsory unless the States concerned have agreed, either in the *compromis* or in some other undertaking, to have recourse thereto.
5. The parties shall be equal in all proceedings before the arbitral tribunal.

the existence of a dispute and the scope of the undertaking to arbitrate

article 1

1. If, before the constitution of the arbitral tribunal, the parties to an undertaking to arbitrate disagree as to the existence of a dispute, or as to whether the existing dispute is wholly or partly within the scope of the obligation to go to arbitration, such preliminary question shall, at the request of any of the parties and failing agreement between them upon the adoption of another procedure, be brought before the International Court of Justice for decision by means of its summary procedure.
2. The Court shall have the power to indicate, if it considers that circumstances so require, any provisional measures which ought to be taken to preserve the respective rights of either party.
3. If the arbitral tribunal has already been constituted, any dispute concerning arbitrability shall be referred to it.

the Compromis

article 2

1. Unless there are earlier agreements which suffice for the purpose, for example in the undertaking to arbitrate itself, the parties having recourse to arbitration shall conclude a *compromis* which shall specify, as a minimum:
 - (a) The undertaking to arbitrate according to which the dispute is to be submitted to the arbitrators;
 - (b) The subject matter of the dispute and, if possible, the points on which the parties are or are not agreed;
 - (c) The method of constituting the tribunal and the number of arbitrators.
 2. In addition, the *compromis* shall include any other provisions deemed desirable by the parties, in particular:
 - (i) The rules of law and the principles to be applied by the tribunal, and the right, if any, conferred on it to decide *ex aequo et bono* as though it had legislative functions in the matter;
 - (ii) The power, if any, of the tribunal to make recommendations to the parties;
 - (iii) Such power as may be conferred on the tribunal to make its own rules of procedure;
 - (iv) The procedure to be followed by the tribunal; provided that, once constituted, the tribunal shall be free to override any provisions of the *compromis* which may prevent it from rendering its award;
 - (v) The number of members required for the constitution of a quorum for the conduct of the hearings;
 - (vi) The majority required for the award;
 - (vii) The time limit within which the award shall be rendered;
 - (viii) The right of the members of the tribunal to attach dissenting or individual opinions to the award, or any prohibition of such opinions;
 - (ix) The languages to be employed in the course of the proceedings;
 - (x) The manner in which the costs and disbursements shall be apportioned;
 - (xi) The services which the International Court of Justice may be asked to render.
- This enumeration is not intended to be exhaustive.

Constitution of the tribunal

article 3

1. Immediately after the request made by one of the States Parties to the dispute for the submission of the dispute to arbitration, or after the decision on the arbitrability of the dispute, the parties to an undertaking to arbitrate shall take the necessary steps, either by means of the *compromis* or by special agreement, in order to arrive at the constitution of the arbitral tribunal.
2. If the tribunal is not constituted within three months from the date of the request made for the submission of the dispute to arbitration, or from the date of the decision on arbitrability, the President of the International Court of Justice shall, at the request of either party, appoint the arbitrators not yet designated. If the President is prevented from acting or is a national of one of the

parties, the appointments shall be made by the Vice-President. If the Vice-President is prevented from acting or is a national of one of the parties, the appointments shall be made by the oldest member of the Court who is not a national of either party.

3. The appointments referred to in paragraph 2 shall, after consultation with the parties, be made in accordance with the provisions of the *compromis* or of any other instrument consequent

Translating...

Page 312

296

VI. Peaceful settlement of international disputes

upon the undertaking to arbitrate. In the absence of such provisions, the composition of the tribunal shall, after consultation with the parties, be determined by the President of the International Court of Justice or by the judge acting in his place. It shall be understood that in this event the number of the arbitrators must be uneven and should preferably be five.

4. Where provision is made for the choice of a president of the tribunal by the other arbitrators, the tribunal shall be deemed to be constituted when the president is selected. If the president has not been chosen within two months of the appointment of the arbitrators, he shall be designated in accordance with the procedure prescribed in paragraph 2.

5. Subject to the special circumstances of the case, the arbitrators shall be chosen from among persons of recognized competence in international law.

article 4

1. Once the tribunal has been constituted, its composition shall remain unchanged until the award has been rendered.

2. A party may, however, replace an arbitrator appointed by it, provided that the tribunal has not yet begun its proceedings. Once the proceedings have begun, an arbitrator appointed by a party may not be replaced except by mutual agreement between the parties.

3. Arbitrators appointed by mutual agreement between the parties, or by agreement between arbitrators already appointed, may not be changed after the proceedings have begun, save in exceptional circumstances. Arbitrators appointed in the manner provided for in article 3, paragraph 2, may not be changed even by agreement between the parties.

4. The proceedings are deemed to have begun when the president of the tribunal or the sole arbitrator has made the first procedural order.

article 5

If, whether before or after the proceedings have begun, a vacancy should occur on account of the death, incapacity or resignation of an arbitrator, it shall be filled in accordance with the procedure prescribed for the original appointment.

article 6

1. A party may propose the disqualification of one of the arbitrators on account of a fact arising subsequently to the constitution of the tribunal. It may only propose the disqualification of one of the arbitrators on account of a fact arising prior to the constitution of the tribunal if it can show that the appointment was made without knowledge of that fact or as a result of fraud. In either case, the decision shall be taken by the other members of the tribunal.

2. In the case of a sole arbitrator or of the president of the tribunal, the question of disqualification shall, in the absence of agreement between the parties, be decided by the International Court of Justice on the application of one of them.

3. Any resulting vacancy or vacancies shall be filled in accordance with the procedure prescribed for the original appointments.

article 7

Where a vacancy has been filled after the proceedings have begun, the proceedings shall continue from the point they had reached at the time the vacancy occurred. The newly appointed arbitrator may, however, require that the oral proceedings shall be recommenced from the beginning, if these have already been started.

Page 313

Model Rules on arbitral procedure

297

PowerS of the trIBunal and the ProCeSS of arBIttration

article 8

1. When the undertaking to arbitrate or any supplementary agreement contains provisions which seem sufficient for the purpose of a *compromis*, and the tribunal has been constituted, either party may submit the dispute to the tribunal by application. If the other party refuses to answer the application on the ground that the provisions above referred to are insufficient, the tribunal shall decide whether there is already sufficient agreement between the parties on the essential elements of a *compromis* as set forth in article 2. In the case of an affirmative decision, the tribunal shall prescribe the necessary measures for the institution or continuation of the proceedings. In the contrary case, the tribunal shall order the parties to complete or conclude the *compromis* within such time limits as it deems reasonable.

2. If the parties fail to agree or to complete the *compromis* within the time limit fixed in accordance with the preceding paragraph, the tribunal, within three months after the parties report failure to agree — or after the decision, if any, on the arbitrability of the dispute — shall proceed to hear and decide the case on the application of either party.

article 9

The arbitral tribunal, which is the judge of its own competence, has the power to interpret the *compromis* and the other instruments on which that competence is based.

Translating...

article 10

1. In the absence of any agreement between the parties concerning the law to be applied, the tribunal shall apply:

- (a) International conventions, whether general or particular, establishing rules expressly recognized by the contesting States;
 - (b) International custom, as evidence of a general practice accepted as law;
 - (c) The general principles of law recognized by civilized nations;
 - (d) Judicial decisions and the teachings of the most highly qualified publicists of the various nations, as subsidiary means for the determination of rules of law.
2. If the agreement between the parties so provides, the tribunal may also decide *ex aequo et bono*.

article 11

The tribunal may not bring in a finding of *non liquet* on the ground of the silence or obscurity of the law to be applied.

article 12

1. In the absence of any agreement between the parties concerning the procedure of the tribunal, or if the rules laid down by them are insufficient, the tribunal shall be competent to formulate or complete the rules of procedure.
2. All decisions shall be taken by a majority vote of the members of the tribunal.

article 13

If the languages to be employed are not specified in the *compromis*, this question shall be decided by the tribunal.

Page 314

298

VI. Peaceful settlement of international disputes

article 14

1. The parties shall appoint agents before the tribunal to act as intermediaries between them and the tribunal.
2. They may retain counsel and advocates for the prosecution of their rights and interests before the tribunal.
3. The parties shall be entitled through their agents, counsel or advocates to submit in writing and orally to the tribunal any arguments they may deem expedient for the prosecution of their case. They shall have the right to raise objections and incidental points. The decisions of the tribunal on such matters shall be final.
4. The members of the tribunal shall have the right to put questions to agents, counsel or advocates, and to ask them for explanations. Neither the questions put nor the remarks made during the hearing are to be regarded as an expression of opinion by the tribunal or by its members.

article 15

1. The arbitral procedure shall in general comprise two distinct phases: pleadings and hearing.
2. The pleadings shall consist in the communication by the respective agents to the members of the tribunal and to the opposite party of memorials, counter-memorials and, if necessary, of replies and rejoinders. Each party must attach all papers and documents cited by it in the case.
3. The time limits fixed by the *compromis* may be extended by mutual agreement between the parties, or by the tribunal when it deems such extension necessary to enable it to reach a just decision.
4. The hearing shall consist in the oral development of the parties' arguments before the tribunal.
5. A certified true copy of every document produced by either party shall be communicated to the other party.

article 16

1. The hearing shall be conducted by the president. It shall be public only if the tribunal so decides with the consent of the parties.
2. Records of the hearing shall be kept and signed by the president, registrar or secretary; only those so signed shall be authentic.

article 17

1. After the tribunal has closed the written pleadings, it shall have the right to reject any papers and documents not yet produced which either party may wish to submit to it without the consent of the other party. The tribunal shall, however, remain free to take into consideration any such papers and documents which the agents, advocates or counsel of one or other of the parties may bring to its notice, provided that they have been made known to the other party. The latter shall have the right to require a further extension of the written pleadings so as to be able to give a reply in writing.
2. The tribunal may also require the parties to produce all necessary documents and to provide all necessary explanations. It shall take note of any refusal to do so.

article 18

1. The tribunal shall decide as to the admissibility of the evidence that may be adduced, and shall be the judge of its probative value. It shall have the power, at any stage of the proceedings, to call upon experts and to require the appearance of witnesses. It may also, if necessary, decide to visit the scene connected with the case before it.
2. The parties shall cooperate with the tribunal in dealing with the evidence and in the other

measures contemplated by paragraph 1. The tribunal shall take note of the failure of any party to comply with the obligations of this paragraph.

Translating...

Page 315

Model Rules on arbitral procedure

299

article 19

In the absence of any agreement to the contrary implied by the undertaking to arbitrate or contained in the *compromis*, the tribunal shall decide on any ancillary claims which it considers to be inseparable from the subject matter of the dispute and necessary for its final settlement.

article 20

The tribunal, or in case of urgency its president subject to confirmation by the tribunal, shall have the power to indicate, if it considers that circumstances so require, any provisional measures which ought to be taken to preserve the respective rights of either party.

article 21

1. When, subject to the control of the tribunal, the agents, advocates and counsel have completed their presentation of the case, the proceedings shall be formally declared closed.

2. The tribunal shall, however, have the power, so long as the award has not been rendered, to reopen the proceedings after their closure, on the ground that new evidence is forthcoming of such a nature as to constitute a decisive factor, or if it considers, after careful consideration, that there is a need for clarification on certain points.

article 22

1. Except where the claimant admits the soundness of the defendant's case, discontinuance of the proceedings by the claimant party shall not be accepted by the tribunal without the consent of the defendant.

2. If the case is discontinued by agreement between the parties, the tribunal shall take note of the fact.

article 23

If the parties reach a settlement, it shall be taken note of by the tribunal. At the request of either party, the tribunal may, if it thinks fit, embody the settlement in an award.

article 24

The award shall normally be rendered within the period fixed by the *compromis*, but the tribunal may decide to extend this period if it would otherwise be unable to render the award.

article 25

1. Whenever one of the parties has not appeared before the tribunal, or has failed to present its case, the other party may call upon the tribunal to decide in favour of its case.

2. The arbitral tribunal may grant the defaulting party a period of grace before rendering the award.

3. On the expiry of this period of grace, the tribunal shall render an award after it has satisfied itself that it has jurisdiction. It may only decide in favour of the submissions of the party appearing, if satisfied that they are well founded in fact and in law.

Deliberations of the tribunal

article 26

The deliberations of the tribunal shall remain secret.

article 27

1. All the arbitrators shall participate in the decisions.

Page 316

300

VI. Peaceful settlement of international disputes

2. Except in cases where the *compromis* provides for a quorum, or in cases where the absence of an arbitrator occurs without the permission of the president of the tribunal, the arbitrator who is absent shall be replaced by an arbitrator nominated by the President of the International Court of Justice. In the case of such replacement the provisions of article 7 shall apply.

the award

article 28

1. The award shall be rendered by a majority vote of the members of the tribunal. It shall be drawn up in writing and shall bear the date on which it was rendered. It shall contain the names of the arbitrators and shall be signed by the president and by the members of the tribunal who have voted for it. The arbitrators may not abstain from voting.

2. Unless otherwise provided in the *compromis*, any member of the tribunal may attach his separate or dissenting opinion to the award.

3. The award shall be deemed to have been rendered when it has been read in open court, the agents of the parties being present or having been duly summoned to appear.

4. The award shall immediately be communicated to the parties.

article 29

The award shall, in respect of every point on which it rules, state the reasons on which it is based.

article 30

Once rendered, the award shall be binding upon the parties. It shall be carried out in good faith immediately, unless the tribunal has allowed a time limit for the carrying out of the award or of any part of it.

article 31

During a period of one month after the award has been rendered and communicated to the parties, the tribunal may, either of its own accord or at the request of either party, rectify any clerical, typographical or arithmetical error in the award, or any obvious error of a similar nature.

article 32

The arbitral award shall constitute a definitive settlement of the dispute.

Interpretation of the award

article 33

1. Any dispute between the parties as to the meaning and scope of the award shall, at the request of either party and within three months of the rendering of the award, be referred to the tribunal which rendered the award.

2. If, for any reason, it is found impossible to submit the dispute to the tribunal which rendered the award, and if within the above-mentioned time limit the parties have not agreed upon another solution, the dispute may be referred to the International Court of Justice at the request of either party.

3. In the event of a request for interpretation, it shall be for the tribunal or for the International Court of Justice, as the case may be, to decide whether and to what extent execution of the award shall be stayed pending a decision on the request.

article 34

Failing a request for interpretation, or after a decision on such a request has been made, all pleadings and documents in the case shall be deposited by the president of the tribunal with the

International Bureau of the Permanent Court of Arbitration or with another depositary selected by agreement between the parties.

Validity and annulment of the award

article 35

The validity of an award may be challenged by either party on one or more of the following grounds:

- (a) That the tribunal has exceeded its powers;
- (b) That there was corruption on the part of a member of the tribunal;
- (c) That there has been a failure to state the reasons for the award or a serious departure from a fundamental rule of procedure;
- (d) That the undertaking to arbitrate or the *compromis* is a nullity.

article 36

1. If, within three months of the date on which the validity of the award is contested, the parties have not agreed on another tribunal, the International Court of Justice shall be competent to declare the total or partial nullity of the award on the application of either party.

2. In the cases covered by article 35, subparagraphs (a) and (c), validity must be contested within six months of the rendering of the award, and in the cases covered by subparagraphs (b) and (d) within six months of the discovery of the corruption or of the facts giving rise to the claim of nullity, and in any case within ten years of the rendering of the award.

3. The Court may, at the request of the interested party, and if circumstances so require, grant a stay of execution pending the final decision on the application for annulment.

article 37

If the award is declared invalid by the International Court of Justice, the dispute shall be submitted to a new tribunal constituted by agreement between the parties, or, failing such agreement, in the manner provided by article 3.

Revision of the award

article 38

1. An application for the revision of the award may be made by either party on the ground of the discovery of some fact of such a nature as to constitute a decisive factor, provided that when the award was rendered that fact was unknown to the tribunal and to the party requesting revision, and that such ignorance was not due to the negligence of the party requesting revision.

2. The application for revision must be made within six months of the discovery of the new fact, and in any case within ten years of the rendering of the award.

3. In the proceedings for revision, the tribunal shall, in the first instance, make a finding as to the existence of the alleged new fact and rule on the admissibility of the application.

4. If the tribunal finds the application admissible, it shall then decide on the merits of the dispute.

5. The application for revision shall, whenever possible, be made to the tribunal which rendered the award.

Translating...

6. If, for any reason, it is not possible to make the application to the tribunal which rendered the award, it may, unless the parties otherwise agree, be made by either of them to the International Court of Justice.

7. The tribunal or the Court may, at the request of the interested party, and if circumstances so require, grant a stay of execution pending the final decision on the application for revision.

28. United Nations model rules for the Conciliation of Disputes Between States

General assembly resolution 50/50 of 11 December 1995, annex

Chapter I. Application of the rules

article 1

1. These rules apply to the conciliation of disputes between States where those States have expressly agreed in writing to their application.

2. The States which agree to apply these rules may at any time, through mutual agreement, exclude or amend any of their provisions.

Chapter II. Institution of the Conciliation Proceedings

article 2

1. The conciliation proceedings shall begin as soon as the States concerned (henceforth: the parties) have agreed in writing to the application of the present rules, with or without amendments, as well as on a definition of the subject of the dispute, the number and emoluments of members of the conciliation commission, its seat and the maximum duration of the proceedings, as provided in article 24. If necessary, the agreement shall contain provisions concerning the language or languages in which the proceedings are to be conducted and the linguistic services required.

2. If the States cannot reach agreement on the definition of the subject of the dispute, they may by mutual agreement request the assistance of the Secretary-General of the United Nations to resolve the difficulty. They may also by mutual agreement request his assistance to resolve any other difficulty that they may encounter in reaching an agreement on the modalities of the conciliation proceedings.

Chapter III. Number and Appointment of Conciliators

article 3

There may be three conciliators or five conciliators. In either case the conciliators shall form a commission.

article 4

If the parties have agreed that three conciliators shall be appointed, each one of them shall appoint a conciliator, who may not be of its own nationality. The parties shall appoint by mutual agreement the third conciliator, who may not be of the nationality of any of the parties or of the other conciliators. The third conciliator shall act as president of the commission. If he is not appointed within two months of the appointment of the conciliators appointed individually by the parties, the third conciliator shall be appointed by the Government of a third State chosen by agreement between the parties or, if such agreement is not obtained within two months, by the President of the International Court of Justice. If the President is a national of one of the parties, the appointment

shall be made by the Vice-President or the next member of the Court in order of seniority who is not a national of the parties. The third conciliator shall not reside habitually in the territory of the parties or be or have been in their service.

article 5

1. If the parties have agreed that five conciliators should be appointed, each one of them shall appoint a conciliator who may be of its own nationality. The other three conciliators, one of whom shall be chosen with a view to his acting as president, shall be appointed by agreement between the parties from among nationals of third States and shall be of different nationalities. None of them shall reside habitually in the territory of the parties or be or have been in their service. None of them shall have the same nationality as that of the other two conciliators.

2. If the appointment of the conciliators whom the parties are to appoint jointly has not been effected within three months, they shall be appointed by the Government of a third State chosen by agreement between the parties or, if such an agreement is not reached within three months, by the President of the International Court of Justice. If the President is a national of one of the parties, the appointment shall be made by the Vice-President or the next judge in order of seniority who is not a national of the parties. The Government or member of the International Court of Justice making the appointment shall also decide which of the three conciliators shall act as president.

3. If, at the end of the three-month period referred to in the preceding paragraph, the parties have been able to appoint only one or two conciliators, the two conciliators or the conciliator still required shall be appointed in the manner described in the preceding paragraph. If the parties have not agreed that the conciliator or one of the two conciliators whom they have appointed shall act as president, the Government or member of the International Court of Justice appointing the two

conciliators or the conciliator still required shall also decide which of the three conciliators shall act as president.

4. If, at the end of the three-month period referred to in paragraph 2 of this article, the parties have appointed three conciliators but have not been able to agree which of them shall act as president, the president shall be chosen in the manner described in that paragraph.

Translating...

article 6

Vacancies which may occur in the commission as a result of death, resignation or any other cause shall be filled as soon as possible by the method established for appointing the members to be replaced.

Chapter IV. Fundamental Principles

article 7

The commission, acting independently and impartially, shall endeavour to assist the parties in reaching an amicable settlement of the dispute. If no settlement is reached during the consideration of the dispute, the commission may draw up and submit appropriate recommendations to the parties for consideration.

Chapter V. Procedure and Powers of the Commission

article 8

The commission shall adopt its own procedure.

article 9

1. Before the commission begins its work, the parties shall designate their agents and shall communicate the names of such agents to the president of the commission. The president shall

determine, in agreement with the parties, the date of the commission's first meeting, to which the members of the commission and the agents shall be invited.

2. The agents of the parties may be assisted before the commission by counsel and experts appointed by the parties.

3. Before the first meeting of the commission, its members may meet informally with the agents of the parties, if necessary, accompanied by the appointed counsel and experts to deal with administrative and procedural matters.

article 10

1. At its first meeting, the commission shall appoint a secretary.

2. The secretary of the commission shall not have the nationality of any of the parties, shall not reside habitually in their territory and shall not be or have been in the service of any of them. He may be a United Nations official if the parties agree with the Secretary-General on the conditions under which the official will exercise these functions.

article 11

1. As soon as the information provided by the parties so permits, the commission, having regard, in particular, to the time-limit laid down in article 24, shall decide in consultation with the parties whether the parties should be invited to submit written pleadings and, if so, in what order and within what time-limits, as well as the dates when, if necessary, the agents and counsel will be heard. The decisions taken by the commission in this regard may be amended at any later stage of the proceedings.

2. Subject to the provisions of article 20, paragraph 1, the commission shall not allow the agent or counsel of one party to attend a meeting without having also given the other party the opportunity to be represented at the same meeting.

article 12

The parties, acting in good faith, shall facilitate the commission's work and, in particular, shall provide it to the greatest possible extent with whatever documents, information and explanations may be relevant.

article 13

1. The commission may ask the parties for whatever relevant information or documents, as well as explanations, it deems necessary or useful. It may also make comments on the arguments advanced as well as the statements or proposals made by the parties.

2. The commission may accede to any request by a party that persons whose testimony it considers necessary or useful be heard, or that experts be consulted.

article 14

In cases where the parties disagree on issues of fact, the commission may use all means at its disposal, such as the joint expert advisers mentioned in article 15, or consultation with experts, to ascertain the facts.

article 15

The commission may propose to the parties that they jointly appoint advisers to assist it in the consideration of technical aspects of the dispute. If the proposal is accepted, its implementation shall be conditional upon the expert advisers being appointed by the parties by mutual agreement and accepted by the commission and upon the parties fixing their emoluments.

article 16

Each party may at any time, at its own initiative or at the initiative of the commission, make proposals for the settlement of the dispute. Any proposal made in accordance with this article shall be communicated immediately to the other party by the president, who may, in so doing, transmit any comment the commission may wish to make thereon.

article 17

At any stage of the proceedings, the commission may, at its own initiative or at the initiative of one of the parties, draw the attention of the parties to any measures which in its opinion might be advisable or facilitate a settlement.

article 18

The commission shall endeavour to take its decisions unanimously but, if unanimity proves impossible, it may take them by a majority of votes of its members. Abstentions are not allowed. Except in matters of procedure, the presence of all members shall be required in order for a decision to be valid.

article 19

The commission may, at any time, ask the Secretary-General of the United Nations for advice or assistance with regard to the administrative or procedural aspects of its work.

Chapter VI. Conclusion of the Conciliation Proceedings

article 20

1. On concluding its consideration of the dispute, the commission may, if full settlement has not been reached, draw up and submit appropriate recommendations to the parties for consideration. To that end, it may hold an exchange of views with the agents of the parties who may be heard jointly or separately.

2. The recommendations adopted by the commission shall be set forth in a report communicated by the president of the commission to the agents of the parties, with a request that the agents inform the commission, within a given period, whether the parties accept them. The president may include in the report the reasons which, in the commission's view, might prompt the parties to accept the recommendations submitted. The commission shall refrain from presenting in its report any final conclusions with regard to facts or from ruling formally on issues of law, unless the parties have jointly asked it to do so.

3. If the parties accept the recommendations submitted by the commission, a procès-verbal shall be drawn up setting forth the conditions of acceptance. The procès-verbal shall be signed by the president and the secretary. A copy thereof signed by the secretary shall be provided to each party. This shall conclude the proceedings.

4. Should the commission decide not to submit recommendations to the parties, its decision to that effect shall be recorded in a procès-verbal signed by the president and the secretary. A copy thereof signed by the secretary shall be provided to each party. This shall conclude the proceedings.

article 21

1. The recommendations of the commission will be submitted to the parties for consideration in order to facilitate an amicable settlement of the dispute. The parties undertake to study them in good faith, carefully and objectively.

2. If one of the parties does not accept the recommendations and the other party does, it shall inform the latter, in writing, of the reasons why it could not accept them.

article 22

1. If the recommendations are not accepted by both parties but the latter wish efforts to continue in order to reach agreement on different terms, the proceedings shall be resumed. Article 24 shall apply to the resumed proceedings, with the relevant time-limit, which the parties may, by mutual agreement, shorten or extend, running from the commission's first meeting after resumption of the proceedings.

2. If the recommendations are not accepted by both parties and the latter do not wish further efforts to be made to reach agreement on different terms, a procès-verbal signed by the president and the secretary of the commission shall be drawn up, omitting the proposed terms and indicating that the parties were unable to accept them and do not wish further efforts to be made to reach agreement on different terms. The proceedings shall be concluded when each party has received a copy of the procès-verbal signed by the secretary.

article 23

Upon conclusion of the proceedings, the president of the commission shall, with the prior agreement of the parties, deliver the documents in the possession of the secretariat of the commission either to the Secretary-General of the United Nations or to another person or entity agreed upon by the parties. Without prejudice to the possible application of article 26, paragraph 2, the confidentiality of the documents shall be preserved.

article 24

The commission shall conclude its work within the period agreed upon by the parties. Any extension of this period shall be agreed upon by the parties.

Chapter VII. Confidentiality of the Commission's work and Documents

article 25

1. The commission's meetings shall be closed. The parties and the members and expert advisers of the commission, the agents and counsel of the parties, and the secretary and the secretariat staff, shall maintain strictly the confidentiality of any documents or statements, or any communication concerning the progress of the proceedings unless their disclosure has been approved by both parties in advance.

2. Each party shall receive, through the secretary, certified copies of any minutes of the meetings at which it was represented.

3. Each party shall receive, through the secretary, certified copies of any documentary evidence received and of experts' reports, records of investigations and statements by witnesses.

article 26

1. Except with regard to certified copies referred to in article 25, paragraph 3, the obligation to respect the confidentiality of the proceedings and of the deliberations shall remain in effect for the parties and for members of the commission, expert advisers and secretariat staff after the proceedings are concluded and shall extend to recommendations and proposals which have not been accepted.

2. Notwithstanding the foregoing, the parties may, upon conclusion of the proceedings and by mutual agreement, make available to the public all or some of the documents that in accordance with the preceding paragraph are to remain confidential, or authorize the publication of all or some of those documents.

PCA Arbitration Rules

307

Chapter VIII. Obligation not to act in a manner which might have an adverse effect on the Conciliation

article 27

The parties shall refrain during the conciliation proceedings from any measure which might aggravate or widen the dispute. They shall, in particular, refrain from any measures which might have an adverse effect on the recommendations submitted by the commission, so long as those recommendations have not been explicitly rejected by either of the parties.

Chapter IX. Preservation of the legal position of the Parties

article 28

1. Except as the parties may otherwise agree, neither party shall be entitled in any other proceedings, whether in a court of law or before arbitrators or before any other body, entity or person, to invoke any views expressed or statements, admissions or proposals made by the other party in the conciliation proceedings, but not accepted, or the report of the commission, the recommendations submitted by the commission or any proposal made by the commission, unless agreed to by both parties.

2. Acceptance by a party of recommendations submitted by the commission in no way implies any admission by it of the considerations of law or of fact which may have inspired the recommendations.

Chapter X. Costs

article 29

The costs of the conciliation proceedings and the emoluments of expert advisers appointed in accordance with article 15 shall be borne by the parties in equal shares.

29. Permanent Court of Arbitration
arbitration rules

effective December 17, 2012

Introduction

These Rules are for use in arbitrating disputes involving at least one State, State-controlled entity, or intergovernmental organization. They add a new option for arbitration of disputes under the auspices of the Permanent Court of Arbitration (hereinafter the "PCA") without replacing the previously adopted PCA Rules, which remain valid and available. The Rules are optional and are based on the 2010 UNCITRAL Arbitration Rules with changes made in order to:

- (i) Reflect the public international law elements that may arise in disputes involving a State, State-controlled entity, and/or intergovernmental organization;
- (ii) Indicate the role of the Secretary-General and the International Bureau of the PCA; and
- (iii) Emphasize flexibility and party autonomy. For example:
 - (a) The Rules allow for arbitration of multiparty disputes involving a combination of States, State-controlled entities, intergovernmental organizations, and private parties;
 - (b) The Rules and the services of the Secretary-General and the International Bureau of the PCA are available for use by all States and their entities and enterprises, and are not restricted to disputes in which the State is a party to either the Hague

Convention for the Pacific Settlement of International Disputes of 1899 or that of 1907;
Translating...

- (c) The Rules allow parties to choose an arbitral tribunal of one, three, or five persons;
and
- (d) The choice of arbitrators is not limited to persons who are listed as Members of the PCA.

Model clauses that parties may consider inserting in treaties, contracts, or other agreements to provide for arbitration of existing or future disputes are set forth in the annex to these Rules.

Section I. Introductory rules

Scope of application

article 1

1. Where a State, State-controlled entity, or intergovernmental organization has agreed with one or more States, State-controlled entities, intergovernmental organizations, or private parties that disputes between them in respect of a defined legal relationship, whether contractual, treaty-based, or otherwise, shall be referred to arbitration under the Permanent Court of Arbitration Arbitration Rules 2012 (hereinafter the "Rules"), then such disputes shall be settled in accordance with these Rules subject to such modification as the parties may agree.

2. Agreement by a State, State-controlled entity, or intergovernmental organization to arbitrate under these Rules with a party that is not a State, State-controlled entity, or intergovernmental organization constitutes a waiver of any right of immunity from jurisdiction in respect of the proceedings relating to the dispute in question to which such party might otherwise be entitled. A waiver of immunity relating to the execution of an arbitral award must be explicitly expressed.

3. The International Bureau of the Permanent Court of Arbitration at the Hague (hereinafter the "International Bureau") shall serve as registry for the proceedings and provide secretariat services.

4. The involvement of at least one State, State-controlled entity, or intergovernmental organization as a party to the dispute is not necessary for jurisdiction where all the parties have agreed to settle a dispute under these Rules. However, where the Secretary-General of the Permanent Court of Arbitration determines that no State, State-controlled entity, or intergovernmental organization is a party to the dispute, the Secretary-General may decide to limit the Permanent Court of Arbitration's role in the proceedings to the function of the Secretary-General as appointing authority, with the role of the International Bureau under these Rules to be assumed by the arbitral tribunal.

notice and calculation of periods of time

article 2

1. A notice, including a notification, communication or proposal, may be transmitted by any means of communication that provides or allows for a record of its transmission.

2. If an address has been designated by a party specifically for this purpose or authorized by the arbitral tribunal, any notice shall be delivered to that party at that address, and if so delivered shall be deemed to have been received. Delivery by electronic means such as facsimile or e-mail may only be made to an address so designated or authorized.

3. In the absence of such designation or authorization, a notice is:

- (a) Received if it is physically delivered to the addressee; or
- (b) Deemed to have been received if it is delivered at the place of business, habitual residence or mailing address of the addressee.

*Model arbitration clauses can be found in the annex to the Rules.

4. If, after reasonable efforts, delivery cannot be effected in accordance with paragraphs 2 or 3, a notice is deemed to have been received if it is sent to the addressee's last-known place of business, habitual residence or mailing address by registered letter or any other means that provides a record of delivery or of attempted delivery.

5. A notice shall be deemed to have been received on the day it is delivered in accordance with paragraphs 2, 3 or 4, or attempted to be delivered in accordance with paragraph 4. A notice transmitted by electronic means is deemed to have been received on the day it is sent, except that a notice of arbitration so transmitted is only deemed to have been received on the day when it reaches the addressee's electronic address.

6. For the purpose of calculating a period of time under these Rules, such period shall begin to run on the day following the day when a notice is received. If the last day of such period is an official holiday or a non-business day at the residence or place of business of the addressee, the period is extended until the first business day which follows. Official holidays or non-business days occurring during the running of the period of time are included in calculating the period.

notice of arbitration

article 3

1. The party or parties initiating recourse to arbitration (hereinafter the "claimant") shall communicate to the other party or parties (hereinafter the "respondent") and the International Bureau a notice of arbitration.

2. Arbitral proceedings shall be deemed to commence on the date on which the notice of arbitration is received by the respondent.

3. The notice of arbitration shall include the following:

- (a) A demand that the dispute be referred to arbitration;
- (b) The names and contact details of the parties;
- (c) Identification of the arbitration agreement that is invoked;
- (d) Identification of any rule, decision, agreement, contract, convention, treaty, constituent instrument of an organization or agency, or relationship out of, or in relation to which, the dispute

arises;

(e) A brief description of the claim and an indication of the amount involved, if any;

(f) The relief or remedy sought;

(g) A proposal as to the number of arbitrators, language and place of arbitration, if the parties have not previously agreed thereon.

4. The notice of arbitration may also include:

(a) A proposal for the appointment of a sole arbitrator referred to in article 8, paragraph 1;

(b) Notification of the appointment of an arbitrator referred to in articles 9 or 10.

5. The constitution of the arbitral tribunal shall not be hindered by any controversy with respect to the sufficiency of the notice of arbitration, which shall be finally resolved by the arbitral tribunal.

response to the notice of arbitration

article 4

1. Within 30 days of the receipt of the notice of arbitration, or such other period as may be set by the International Bureau, the respondent shall communicate to the claimant and the International Bureau a response to the notice of arbitration, which shall include:

(a) The name and contact details of each respondent;

Page 326

310

VI. Peaceful settlement of international disputes

(b) A response to the information set forth in the notice of arbitration, pursuant to article 3, paragraphs 3 (c) to (g).

2. The response to the notice of arbitration may also include:

(a) Any plea that an arbitral tribunal to be constituted under these Rules lacks jurisdiction;

(b) A proposal for the appointment of a sole arbitrator referred to in article 8, paragraph 1;

(c) Notification of the appointment of an arbitrator referred to in articles 9 or 10;

(d) A brief description of counterclaims or claims for the purpose of a set-off, if any, including where relevant, an indication of the amounts involved, and the relief or remedy sought;

(e) A notice of arbitration in accordance with article 3 in case the respondent formulates a claim against a party to the arbitration agreement other than the claimant.

3. The constitution of the arbitral tribunal shall not be hindered by any controversy with respect to the respondent's failure to communicate a response to the notice of arbitration, or an incomplete or late response to the notice of arbitration, which shall be finally resolved by the arbitral tribunal.

representation and assistance

article 5

1. In disputes involving only States and/or intergovernmental organizations, each party shall appoint an agent. Each party may also be assisted by persons of its choice.

2. In other disputes under these Rules, each party may be represented or assisted by persons chosen by it.

3. The names and addresses of agents, party representatives, and other persons assisting the parties must be communicated to all parties, to the International Bureau, and to the arbitral tribunal. Such communication must specify whether the appointment is being made for purposes of representation or assistance. Where a person is to act as an agent or representative of a party, the arbitral tribunal, on its own initiative or at the request of any party, may at any time require proof of authority granted to the agent or representative in such a form as the arbitral tribunal may determine.

appointing authority

article 6

1. The Secretary-General of the Permanent Court of Arbitration shall serve as appointing authority.

2. In exercising its functions under these Rules, the appointing authority may require from any party and the arbitrators the information it deems necessary and it shall give the parties and, where appropriate, the arbitrators, an opportunity to present their views in any manner it considers appropriate.

3. The appointing authority shall have regard to such considerations as are likely to secure the appointment of an independent and impartial arbitrator and shall take into account the advisability of appointing an arbitrator of a nationality other than the nationalities of the parties.

Section II. Composition of the arbitral tribunal

number of arbitrators

article 7

1. If the parties have not previously agreed on the number of arbitrators, and if within 30 days after the receipt by the respondent of the notice of arbitration the parties have not agreed on the number of arbitrators, three arbitrators shall be appointed.

Page 327

2. Notwithstanding paragraph 1, if no other parties have responded to a party's proposal to appoint a sole arbitrator within the time limit provided for in paragraph 1 and the party or parties concerned have failed to appoint a second arbitrator in accordance with articles 9 or 10, the appointing authority may, at the request of a party, appoint a sole arbitrator pursuant to the procedure provided for in article 8, paragraph 2 if it determines that, in view of the circumstances of the case, this is more appropriate.

Translating...

appointment of arbitrators (articles 8 to 10)

article 8

1. If the parties have agreed that a sole arbitrator is to be appointed and if within 30 days after receipt by all other parties of a proposal of an individual who would serve as a sole arbitrator the parties have not reached agreement thereon, a sole arbitrator shall, at the request of a party, be appointed by the appointing authority.

2. The appointing authority shall appoint the sole arbitrator as promptly as possible. In making the appointment, the appointing authority shall use the following list-procedure, unless the parties agree that the list-procedure should not be used or unless the appointing authority determines in its discretion that the use of the list-procedure is not appropriate for the case:

(a) The appointing authority shall communicate to each of the parties an identical list containing at least three names;

(b) Within 15 days after the receipt of this list, or such other period as may be set by the International Bureau, each party may return the list to the appointing authority, without copying the other party, after having deleted the name or names to which it objects and numbered the remaining names on the list in the order of its preference;

(c) After the expiration of the above period of time the appointing authority shall appoint the sole arbitrator from among the names approved on the lists returned to it and in accordance with the order of preference indicated by the parties;

(d) If for any reason the appointment cannot be made according to this procedure, the appointing authority may exercise its discretion in appointing the sole arbitrator.

article 9

1. If three arbitrators are to be appointed, each party shall appoint one arbitrator. The two arbitrators thus appointed shall choose the third arbitrator who will act as the presiding arbitrator of the arbitral tribunal. If five arbitrators are to be appointed, the two party-appointed arbitrators shall choose the remaining three arbitrators and designate one of those three as the presiding arbitrator of the tribunal.

2. If within 30 days after the receipt of a party's notification of the appointment of an arbitrator the other party has not notified the first party of the arbitrator it has appointed, the first party may request the appointing authority to appoint the second arbitrator.

3. If within 30 days after the appointment of the second arbitrator, or such other period as may be set by the International Bureau, the two arbitrators have not agreed on the choice of the remaining arbitrators and/or the presiding arbitrator, the remaining arbitrators and/or the presiding arbitrator shall be appointed by the appointing authority in the same way as a sole arbitrator would be appointed under article 8, paragraph 2.

article 10

1. For the purposes of article 9, paragraph 1, where three or five arbitrators are to be appointed and there are multiple parties as claimant or as respondent, unless the parties have agreed to another method of appointment of arbitrators, the multiple parties jointly, whether as claimant or as respondent, shall appoint an arbitrator.

2. If the parties have agreed that the arbitral tribunal is to be composed of a number of arbitrators other than one, three, or five, the arbitrators shall be appointed according to the method agreed upon by the parties.

3. In the event of any failure to constitute the arbitral tribunal under these Rules, the appointing authority shall, at the request of any party, constitute the arbitral tribunal and, in doing so, may revoke any appointment already made and appoint each of the arbitrators and designate one of them as the presiding arbitrator. The appointing authority may, if it deems it appropriate, reappoint previous appointees.

4. In appointing arbitrators pursuant to these Rules, the parties and the appointing authority are free to choose persons who are not Members of the Permanent Court of Arbitration.

Disclosures by and challenge of arbitrators--(articles 11 to 13)

article 11

When a person is approached in connection with his or her possible appointment as an arbitrator, he or she shall disclose any circumstances likely to give rise to justifiable doubts as to his or her impartiality or independence. An arbitrator, from the time of his or her appointment and throughout the arbitral proceedings, shall without delay disclose any such circumstances to the parties and the other arbitrators unless they have already been informed by him or her of these circumstances.

article 12

1. Any arbitrator may be challenged if circumstances exist that give rise to justifiable doubts as to the arbitrator's impartiality or independence.

2. A party may challenge the arbitrator appointed by it only for reasons of which it becomes aware after the appointment has been made.

3. In the event that an arbitrator fails to act or in the event of the *de jure* or *de facto* impossibility of his or her performing his or her functions, the procedure in respect of the challenge of an arbitrator as provided in article 13 shall apply.

4. If an arbitrator on a tribunal of three, five, or more persons fails to participate in the arbitration, the other arbitrators shall, unless the parties agree otherwise, have the power in their sole discretion to continue the arbitration and to make any decision, ruling or award, notwithstanding the failure of one arbitrator to participate. In determining whether to continue the arbitration or to

render any decision, ruling or award without the participation of an arbitrator, the other arbitrators shall take into account the stage of the arbitration, the reason, if any, expressed by the arbitrator for such non-participation, and such other matters as they consider appropriate in the circumstances of the case. In the event that the other arbitrators determine not to continue the arbitration without the non-participating arbitrator, the arbitral tribunal shall declare the office vacant, and, subject to article 14, paragraph 2, a substitute arbitrator shall be appointed pursuant to the provisions of Translating... articles 8 to 11, unless the parties agree on a different method of appointment.

article 13

1. A party that intends to challenge an arbitrator shall send notice of its challenge within 30 days after it has been notified of the appointment of the challenged arbitrator, or within 30 days after the circumstances mentioned in articles 11 and 12 became known to that party.

2. The notice of challenge shall be communicated to all other parties, to the arbitrator who is challenged, to the other arbitrators, and to the International Bureau. The notice of challenge shall state the reasons for the challenge.

--Model statements of independence pursuant to article 11 can be found in the annex to the Rules.

Page 329

PCA Arbitration Rules

313

3. When an arbitrator has been challenged by a party, all parties may agree to the challenge. The arbitrator may also, after the challenge, withdraw from his or her office. In neither case does this imply acceptance of the validity of the grounds for the challenge.

4. If, within 15 days from the date of the notice of challenge, all parties do not agree to the challenge or the challenged arbitrator does not withdraw, the party making the challenge may elect to pursue it. In that case, within 30 days from the date of the notice of challenge, it shall seek a decision on the challenge by the appointing authority.

5. In rendering a decision on the challenge, the appointing authority may indicate the reasons for the decision, unless the parties agree that no reasons shall be given.

replacement of an arbitrator

article 14

1. Subject to paragraph 2 of this article, in any event where an arbitrator has to be replaced during the course of the arbitral proceedings, a substitute arbitrator shall be appointed or chosen pursuant to the procedure provided for in articles 8 to 11 that was applicable to the appointment or choice of the arbitrator being replaced. This procedure shall apply even if during the process of appointing the arbitrator to be replaced, a party had failed to exercise its right to appoint or to participate in the appointment.

2. If, at the request of a party, the appointing authority determines that, in view of the exceptional circumstances of the case, it would be justified for a party to be deprived of its right to appoint a substitute arbitrator, the appointing authority may, after giving an opportunity to the parties and the remaining arbitrators to express their views, appoint the substitute arbitrator.

repetition of hearings in the event of the replacement of an arbitrator

article 15

If an arbitrator is replaced, the proceedings shall resume at the stage where the arbitrator who was replaced ceased to perform his or her functions, unless the arbitral tribunal decides otherwise.

exclusion of liability

article 16

The parties waive, to the fullest extent permitted under the applicable law, any claim against the arbitrators and any person appointed by the arbitral tribunal based on any act or omission in connection with the arbitration.

Section III. arbitral Proceedings

General provisions

article 17

1. Subject to these Rules, the arbitral tribunal may conduct the arbitration in such manner as it considers appropriate, provided that the parties are treated with equality and that at an appropriate stage of the proceedings each party is given a reasonable opportunity of presenting its case. The arbitral tribunal, in exercising its discretion, shall conduct the proceedings so as to avoid unnecessary delay and expense and to provide a fair and efficient process for resolving the parties' dispute.

2. As soon as practicable after its constitution and after inviting the parties to express their views, the arbitral tribunal shall establish the provisional timetable of the arbitration. The arbitral tribunal may, at any time, after inviting the parties to express their views, extend or abridge any period of time prescribed under these Rules or agreed by the parties.

3. If at an appropriate stage of the proceedings any party so requests, the arbitral tribunal shall hold hearings for the presentation of evidence by witnesses, including expert witnesses, or for oral

Page 330

314

VI. Peaceful settlement of international disputes

argument. In the absence of such a request, the arbitral tribunal shall decide whether to hold such hearings or whether the proceedings shall be conducted on the basis of documents and other materials.

4. All communications to the arbitral tribunal by one party shall be communicated by that party

to all other parties and the International Bureau. Such communications shall be made at the same time, except as otherwise permitted by the arbitral tribunal if it may do so under applicable law.

5. The arbitral tribunal may, at the request of any party, allow one or more third persons to be joined in the arbitration as a party provided such person is a party to the arbitration agreement, unless the arbitral tribunal finds, after giving all parties, including the person or persons to be joined, the opportunity to be heard, that joinder should not be permitted because of prejudice to any of those parties. The arbitral tribunal may make a single award or several awards in respect of all parties so involved in the arbitration.

Place of arbitration

article 18

1. If the parties have not previously agreed on the place of arbitration, the place of arbitration shall be determined by the arbitral tribunal having regard to the circumstances of the case. The award shall be deemed to have been made at the place of arbitration.

2. The arbitral tribunal may meet at any location it considers appropriate for deliberations. Unless otherwise agreed by the parties, the arbitral tribunal may also meet at any location it considers appropriate for any other purpose, including hearings.

language

article 19

1. Subject to an agreement by the parties, the arbitral tribunal shall, promptly after its appointment, determine the language or languages to be used in the proceedings. This determination shall apply to the statement of claim, the statement of defence, and any further written statements and, if oral hearings take place, to the language or languages to be used in such hearings.

2. The arbitral tribunal may order that any documents annexed to the statement of claim or statement of defence, and any supplementary documents or exhibits submitted in the course of the proceedings, delivered in their original language, shall be accompanied by a translation into the language or languages agreed upon by the parties or determined by the arbitral tribunal.

Statement of claim

article 20

1. The claimant shall communicate its statement of claim in writing to the respondent, to the International Bureau, and to each of the arbitrators within a period of time to be determined by the arbitral tribunal. The claimant may elect to treat its notice of arbitration referred to in article 3 as a statement of claim, provided that the notice of arbitration also complies with the requirements of paragraphs 2 to 4 of this article.

2. The statement of claim shall include the following particulars:

- (a) The names and contact details of the parties;
- (b) A statement of the facts supporting the claim;
- (c) The points at issue;
- (d) The relief or remedy sought;
- (e) The legal grounds or arguments supporting the claim.

3. A copy of any rule, decision, agreement, contract, convention, treaty, constituent instrument of an organization or agency, or relationship out of, or in relation to which, the dispute arises, and of the arbitration agreement shall be annexed to the statement of claim.

4. The statement of claim should, as far as possible, be accompanied by all documents and other evidence relied upon by the claimant, or contain references to them.

Statement of defence

article 21

1. The respondent shall communicate its statement of defence in writing to the claimant, to the International Bureau, and to each of the arbitrators within a period of time to be determined by the arbitral tribunal. The respondent may elect to treat its response to the notice of arbitration referred to in article 4 as a statement of defence, provided that the response to the notice of arbitration also complies with the requirements of paragraph 2 of this article.

2. The statement of defence shall reply to the particulars (b) to (e) of the statement of claim (article 20, paragraph 2). The statement of defence should, as far as possible, be accompanied by all documents and other evidence relied upon by the respondent, or contain references to them.

3. In its statement of defence, or at a later stage in the arbitral proceedings if the arbitral tribunal decides that the delay was justified under the circumstances, the respondent may make a counterclaim or rely on a claim for the purpose of a set-off provided that the arbitral tribunal has jurisdiction over it.

4. The provisions of article 20, paragraphs 2 to 4 shall apply to a counterclaim, a claim under article 4, paragraph 2(e), and a claim relied on for the purpose of a set-off.

amendments to the claim or defence

article 22

During the course of the arbitral proceedings, a party may amend or supplement its claim or defence, including a counterclaim or a claim for the purpose of a set-off, unless the arbitral tribunal considers it inappropriate to allow such amendment or supplement having regard to the delay in making it or prejudice to other parties or any other circumstances. However, a claim or defence, including a counterclaim or a claim for the purpose of a set-off, may not be amended or supplemented in such a manner that the amended or supplemented claim or defence falls outside the jurisdiction of the arbitral tribunal.

Pleas as to the jurisdiction of the arbitral tribunal

article 23

1. The arbitral tribunal shall have the power to rule on its own jurisdiction, including any objections with respect to the existence or validity of the arbitration agreement. For that purpose, an arbitration clause that forms part of a contract, treaty, or other agreement shall be treated as an

agreement independent of the other terms of the contract, treaty, or other agreement. A decision by the arbitral tribunal that the contract, treaty, or other agreement is null, void, or invalid shall not entail automatically the invalidity of the arbitration clause.

2. A plea that the arbitral tribunal does not have jurisdiction shall be raised no later than in the statement of defence or, with respect to a counterclaim or a claim for the purpose of a set-off, in the reply to the counterclaim or to the claim for the purpose of a set-off. A party is not precluded from raising such a plea by the fact that it has appointed, or participated in the appointment of, an arbitrator. A plea that the arbitral tribunal is exceeding the scope of its authority shall be raised as soon as the matter alleged to be beyond the scope of its authority is raised during the arbitral proceedings. The arbitral tribunal may, in either case, admit a later plea if it considers the delay justified.

3. The arbitral tribunal may rule on a plea referred to in paragraph 2 either as a preliminary question or in an award on the merits. The arbitral tribunal may continue the arbitral proceedings and make an award, notwithstanding any pending challenge to its jurisdiction before a competent authority.

Page 332

316

VI. Peaceful settlement of international disputes

further written statements

article 24

The arbitral tribunal shall decide which further written statements, in addition to the statement of claim and the statement of defence, shall be required from the parties or may be presented by them and shall fix the periods of time for communicating such statements.

Periods of time

article 25

The periods of time fixed by the arbitral tribunal for the communication of written statements (including the statement of claim and statement of defence) should not exceed 45 days. However, the arbitral tribunal may extend the time limits if it concludes that an extension is justified.

Interim measures

article 26

1. The arbitral tribunal may, at the request of a party, grant interim measures.
2. An interim measure is any temporary measure by which, at any time prior to the issuance of the award by which the dispute is finally decided, the arbitral tribunal orders a party, for example and without limitation, to:
 - (a) Maintain or restore the status quo pending determination of the dispute;
 - (b) Take action that would prevent, or refrain from taking action that is likely to cause, (i) current or imminent harm or (ii) prejudice to the arbitral process itself;
 - (c) Provide a means of preserving assets out of which a subsequent award may be satisfied; or
 - (d) Preserve evidence that may be relevant and material to the resolution of the dispute.
3. The party requesting an interim measure under paragraphs 2 (a) to (c) shall satisfy the arbitral tribunal that:
 - (a) Harm not adequately reparable by an award of damages is likely to result if the measure is not ordered, and such harm substantially outweighs the harm that is likely to result to the party against whom the measure is directed if the measure is granted; and
 - (b) There is a reasonable possibility that the requesting party will succeed on the merits of the claim. The determination on this possibility shall not affect the discretion of the arbitral tribunal in making any subsequent determination.
4. With regard to a request for an interim measure under paragraph 2 (d), the requirements in paragraphs 3 (a) and (b) shall apply only to the extent the arbitral tribunal considers appropriate.
5. The arbitral tribunal may modify, suspend or terminate an interim measure it has granted, upon application of any party or, in exceptional circumstances and upon prior notice to the parties, on the arbitral tribunal's own initiative.
6. The arbitral tribunal may require the party requesting an interim measure to provide appropriate security in connection with the measure.
7. The arbitral tribunal may require any party promptly to disclose any material change in the circumstances on the basis of which the interim measure was requested or granted.
8. The party requesting an interim measure may be liable for any costs and damages caused by the measure to any party if the arbitral tribunal later determines that, in the circumstances then prevailing, the measure should not have been granted. The arbitral tribunal may award such costs and damages at any point during the proceedings.
9. A request for interim measures addressed by any party to a judicial authority shall not be deemed incompatible with the agreement to arbitrate, or as a waiver of that agreement.

Page 333

PCA Arbitration Rules

317

evidence

article 27

1. Each party shall have the burden of proving the facts relied on to support its claim or defence.
2. Witnesses, including expert witnesses, who are presented by the parties to testify to the arbitral tribunal on any issue of fact or expertise may be any individual, notwithstanding that the individual is a party to the arbitration or in any way related to a party. Unless otherwise directed

by the arbitral tribunal, statements by witnesses, including expert witnesses, may be presented in writing and signed by them.

3. At any time during the arbitral proceedings the arbitral tribunal may require the parties to produce documents, exhibits or other evidence within such a period of time as the arbitral tribunal shall determine. The arbitral tribunal may also, after consultation with the parties, perform a site visit.

4. The arbitral tribunal shall determine the admissibility, relevance, materiality and weight of the evidence offered.

hearings

article 28

1. In the event of an oral hearing, the arbitral tribunal shall give the parties adequate advance notice of the date, time and place thereof.

2. Witnesses, including expert witnesses, may be heard under the conditions and examined in the manner set by the arbitral tribunal.

3. Hearings shall be held *in camera* unless the parties agree otherwise. The arbitral tribunal may require the retirement of any witness or witnesses, including expert witnesses, during the testimony of such other witnesses, except that a witness, including an expert witness, who is a party to the arbitration shall not, in principle, be asked to retire.

4. The arbitral tribunal may direct that witnesses, including expert witnesses, be examined through means of telecommunication that do not require their physical presence at the hearing (such as videoconference).

experts appointed by the arbitral tribunal

article 29

1. After consultation with the parties, the arbitral tribunal may appoint one or more independent experts to report to it, in writing, on specific issues to be determined by the arbitral tribunal. A copy of the expert's terms of reference, established by the arbitral tribunal, shall be communicated to the parties.

2. The expert shall, in principle before accepting appointment, submit to the arbitral tribunal and to the parties a description of his or her qualifications and a statement of his or her impartiality and independence. Within the time ordered by the arbitral tribunal, the parties shall inform the arbitral tribunal whether they have any objections as to the expert's qualifications, impartiality or independence. The arbitral tribunal shall decide promptly whether to accept any such objections. After an expert's appointment, a party may object to the expert's qualifications, impartiality or independence only if the objection is for reasons of which the party becomes aware after the appointment has been made. The arbitral tribunal shall decide promptly what, if any, action to take.

3. The parties shall give the expert any relevant information or produce for his or her inspection any relevant documents or goods that he or she may require of them. Any dispute between a party and such expert as to the relevance of the required information or production shall be referred to the arbitral tribunal for decision.

4. Upon receipt of the expert's report, the arbitral tribunal shall communicate a copy of the report to the parties, which shall be given the opportunity to express, in writing, their opinion on

Page 334

318

VI. Peaceful settlement of international disputes

the report. A party shall be entitled to examine any document on which the expert relied in his or her report.

5. If a party so requests or if the arbitral tribunal considers it necessary, the expert shall, after delivery of the report, participate in a hearing where the parties have the opportunity to put questions to him or her and to present expert witnesses in order to testify on the points at issue. The provisions of article 28 shall be applicable to such proceedings.

Default

article 30

1. If, within the period of time fixed by these Rules or the arbitral tribunal, without showing sufficient cause:

(a) The claimant has failed to communicate its statement of claim, the arbitral tribunal shall issue an order for the termination of the arbitral proceedings, unless there are remaining matters that may need to be decided and the arbitral tribunal considers it appropriate to do so;

(b) The respondent has failed to communicate its response to the notice of arbitration or its statement of defence, the arbitral tribunal shall order that the proceedings continue, without treating such failure in itself as an admission of the claimant's allegations; the provisions of this subparagraph also apply to a claimant's failure to submit a defence to a counterclaim or to a claim for the purpose of a set-off.

2. If a party, duly notified under these Rules, fails to appear at a hearing, without showing sufficient cause for such failure, the arbitral tribunal may proceed with the arbitration.

3. If a party, duly invited by the arbitral tribunal to produce documents, exhibits or other evidence, fails to do so within the established period of time, without showing sufficient cause for such failure, the arbitral tribunal may make the award on the evidence before it.

Closure of proceedings

article 31

1. When it is satisfied that the parties have had a reasonable opportunity to present their cases, the arbitral tribunal shall declare the proceedings closed.

2. The arbitral tribunal may, if it considers it necessary owing to exceptional circumstances, decide, on its own initiative or upon application of a party, to reopen the proceedings at any time before the award is made.

waiver of right to object

article 32

A failure by any party to object promptly to any non-compliance with these Rules or with any requirement of the arbitration agreement shall be deemed to be a waiver of the right of such party to make such an objection, unless such party can show that, under the circumstances, its failure to object was justified.

Section IV. the award

Decisions

article 33

1. When there is more than one arbitrator, any award or other decision of the arbitral tribunal shall be made by a majority of the arbitrators.

2. In the case of questions of procedure, when there is no majority or when the arbitral tribunal so authorizes, the presiding arbitrator may decide alone, subject to revision, if any, by the arbitral tribunal.

Translating...

PCA Arbitration Rules

319

form and effect of the award

article 34

1. The arbitral tribunal may make separate awards on different issues at different times.
2. All awards shall be made in writing and shall be final and binding on the parties. The parties shall carry out all awards without delay.
3. The arbitral tribunal shall state the reasons upon which the award is based, unless the parties have agreed that no reasons are to be given.
4. An award shall be signed by the arbitrators and it shall contain the date on which the award was made and indicate the place of arbitration. Where there is more than one arbitrator and any of them fails to sign, the award shall state the reason for the absence of the signature.
5. An award may be made public with the consent of all parties or where and to the extent disclosure is required of a party by legal duty, to protect or pursue a legal right or in relation to legal proceedings before a court or other competent authority.
6. Copies of the award signed by the arbitrators shall be communicated to the parties by the International Bureau.
7. In cases involving only States, the parties shall communicate to the International Bureau the laws, regulations, or other documents evidencing the execution of the award.

applicable law, *amiable compositeur*

article 35

1. The arbitral tribunal shall apply the rules of law designated by the parties as applicable to the substance of the dispute. Failing such designation by the parties, the arbitral tribunal shall:
 - (a) In cases involving only States, decide such disputes in accordance with international law by applying:
 - i. International conventions, whether general or particular, establishing rules expressly recognized by the contesting States;
 - ii. International custom, as evidence of a general practice accepted as law;
 - iii. The general principles of law recognized by civilized nations;
 - iv. Judicial and arbitral decisions and the teachings of the most highly qualified publicists of the various nations, as subsidiary means for the determination of rules of law.
 - (b) In cases involving only States and intergovernmental organizations, apply the rules of the organization concerned and the law applicable to any agreement or relationship between the parties, and, where appropriate, the general principles governing the law of intergovernmental organizations and the rules of general international law.
 - (c) In cases involving intergovernmental organizations and private parties, have regard both to the rules of the organization concerned and to the law applicable to the agreement or relationship out of or in relation to which the dispute arises, and, where appropriate, to the general principles governing the law of intergovernmental organizations and to the rules of general international law. In such cases, the arbitral tribunal shall decide in accordance with the terms of the agreement and shall take into account relevant trade usages.
 - (d) In all other cases, apply the law which it determines to be appropriate. In such cases, the arbitral tribunal shall decide in accordance with the terms of the agreement and shall take into account relevant trade usages.
2. The arbitral tribunal shall decide as *amiable compositeur* or *ex aequo et bono* only if the parties have expressly authorized the arbitral tribunal to do so.

320

VI. Peaceful settlement of international disputes

Settlement or other Grounds for termination

article 36

1. If, before the award is made, the parties agree on a settlement of the dispute, the arbitral tribunal shall either issue an order for the termination of the arbitral proceedings or, if requested by the parties and accepted by the arbitral tribunal, record the settlement in the form of an arbitral award on agreed terms. The arbitral tribunal is not obliged to give reasons for such an award.
2. If, before the award is made, the continuation of the arbitral proceedings becomes unnecessary or impossible for any reason not mentioned in paragraph 1, the arbitral tribunal shall inform the parties of its intention to issue an order for the termination of the proceedings. The arbitral

tribunal shall have the power to order, unless there are remaining matters that may

3. Copies of the order for termination of the arbitral proceedings or of the arbitral award on agreed terms, signed by the arbitrators, shall be communicated by the arbitral tribunal to the parties. Where an arbitral award on agreed terms is made, the provisions of article 34, paragraphs 2, 4 and 5 shall apply.

Translating...

Interpretation of the award

article 37

1. Within 30 days after the receipt of the award, a party, with notice to the other parties and the International Bureau, may request that the arbitral tribunal give an interpretation of the award.

2. The interpretation shall be given in writing within 45 days after the receipt of the request. The interpretation shall form part of the award and the provisions of article 34, paragraphs 2 to 6, shall apply.

Correction of the award

article 38

1. Within 30 days after the receipt of the award, a party, with notice to the other parties and the International Bureau, may request the arbitral tribunal to correct in the award any error in computation, any clerical or typographical error, or any error or omission of a similar nature. If the arbitral tribunal considers that the request is justified, it shall make the correction within 45 days of receipt of the request.

2. The arbitral tribunal may within 30 days after the communication of the award make such corrections on its own initiative.

3. Such corrections shall be in writing and shall form part of the award. The provisions of article 34, paragraphs 2 to 6, shall apply.

additional award

article 39

1. Within 30 days after the receipt of the termination order or the award, a party, with notice to the other parties and the International Bureau, may request the arbitral tribunal to make an award or an additional award as to claims presented in the arbitral proceedings but not decided by the arbitral tribunal.

2. If the arbitral tribunal considers the request for an award or additional award to be justified, it shall render or complete its award within 60 days after the receipt of the request. The arbitral tribunal may extend, if necessary, the period of time within which it shall make the award.

3. When such an award or additional award is made, the provisions of article 34, paragraphs 2 to 6, shall apply.

PCA Arbitration Rules

321

Definition of costs

article 40

1. The arbitral tribunal shall fix the costs of arbitration in the final award and, if it deems appropriate, in another decision.

2. The term "costs" includes only:

(a) The fees of the arbitral tribunal to be stated separately as to each arbitrator and to be fixed by the tribunal itself in accordance with article 41;

(b) The reasonable travel and other expenses incurred by the arbitrators;

(c) The reasonable costs of expert advice and of other assistance required by the arbitral tribunal;

(d) The reasonable travel and other expenses of witnesses to the extent such expenses are approved by the arbitral tribunal;

(e) The legal and other costs incurred by the parties in relation to the arbitration to the extent that the arbitral tribunal determines that the amount of such costs is reasonable;

(f) The fees and expenses of the International Bureau, including the fees and expenses of the appointing authority.

3. In relation to interpretation, correction or completion of any award under articles 37 to 39, the arbitral tribunal may charge the costs referred to in paragraphs 2 (b) to (f), but no additional fees.

fees and expenses of arbitrators

article 41

1. The costs referred to in article 40, paragraphs 2 (a), (b) and (c) shall be reasonable in amount, taking into account the amount in dispute, the complexity of the subject matter, the time spent by the arbitrators and any experts appointed by the arbitral tribunal, and any other relevant circumstances of the case.

2. Promptly after its constitution, the arbitral tribunal shall inform the parties as to how it proposes to determine its fees and expenses, including any rates it intends to apply. Within 15 days of receiving that proposal, any party may refer the proposal to the appointing authority for review. If the appointing authority finds that the proposal of the arbitral tribunal is inconsistent with paragraph 1, it shall make any necessary adjustments thereto, which shall be binding upon the arbitral tribunal.

(a) Before fixing the costs of arbitration pursuant to article 40, the arbitral tribunal shall submit its determination of the costs referred to in article 40, paragraphs 2 (a), (b) and (c), with an explanation of the manner in which the corresponding amounts have been calculated, to the appointing authority for review;

(b) If the appointing authority finds that the arbitral tribunal's determination is inconsistent with the criteria in paragraph 1 or with the arbitral tribunal's proposal (and any adjustments thereto) under paragraph 2, it shall make any necessary adjustments to the arbitral tribunal's determination. Any such adjustments shall be binding upon the arbitral tribunal when it fixes the costs of arbitration pursuant to article 40.

4. Throughout the procedure under paragraphs 2 and 3 of this article, the arbitral tribunal shall proceed with the arbitration, in accordance with article 17, paragraph 1.

allocation of costs
article 42

1. The costs of arbitration shall in principle be borne by the unsuccessful party or parties.
However, the arbitral tribunal may apportion each of such costs between the parties if it determines that apportionment is reasonable, taking into account the circumstances of the case.

2. The arbitral tribunal shall in the final award or, if it deems appropriate, in any other award, determine any amount that a party may have to pay to another party as a result of the decision on allocation of costs.

Deposit of costs
article 43

1. The International Bureau, following the commencement of the arbitration, may request the parties to deposit an equal amount as an advance for the costs referred to in article 40, paragraphs 2 (a), (b), (c), and (f). All amounts deposited by the parties pursuant to this paragraph and paragraph 2 of this article shall be directed to the International Bureau, and disbursed by it for such costs, including, *inter alia*, fees to the arbitrators, to the appointing authority, and to the International Bureau. The International Bureau shall ensure that any disbursements of arbitral tribunal fees and expenses made prior to the fixing of the costs of arbitration pursuant to article 40 are consistent with the criteria in article 41, paragraph 1 and with the arbitral tribunal's proposal (and any adjustments thereto) under article 41, paragraph 2.
2. During the course of the arbitral proceedings the International Bureau may request supplementary deposits from the parties.
3. Any deposit of security for costs ordered by the arbitral tribunal pursuant to article 26 shall be directed to the International Bureau and disbursed by it upon order from the arbitral tribunal.
4. If the requested deposits are not paid in full within 30 days after the receipt of the request or such other period as may be set by the International Bureau, the International Bureau shall so inform the parties in order that one or more of them may make the required payment. If such payment is not made, the arbitral tribunal may order the suspension or termination of the arbitral proceedings.
5. After a termination order or final award has been made, the International Bureau shall render an accounting to the parties of the deposits received and return any unexpended balance to the parties.

annex

Model arbitration clause for contracts

Any dispute, controversy or claim arising out of or relating to this contract, or the breach, termination or invalidity thereof, shall be settled by arbitration in accordance with the PCA Arbitration Rules 2012.

Model arbitration clause for treaties and other agreements

Any dispute, controversy or claim arising out of or in relation to this [agreement] [treaty], or the existence, interpretation, application, breach, termination, or invalidity thereof, shall be settled by arbitration in accordance with the PCA Arbitration Rules 2012.

Note — Parties should consider adding:

(a) The number of arbitrators shall be ... (one, three, or five);

(b) The place of arbitration shall be ... (town and country);

(c) The language to be used in the arbitral proceedings shall be ...

Possible waiver statement

Note — If the parties wish to exclude recourse against the arbitral award that may be available under the applicable law, they may consider adding a provision to that effect as suggested below, considering, however, that the effectiveness and conditions of such an exclusion depend on the applicable law.

Waiver: The parties hereby waive their right to any form of recourse against an award to any court or other competent authority, insofar as such waiver can validly be made under the applicable law.

Model statements of impartiality and independence pursuant to article 11 of the Rules

No circumstances to disclose: I am impartial and independent of each of the parties and intend to remain so. To the best of my knowledge, there are no circumstances, past or present, likely to give rise to justifiable doubts as to my impartiality or independence. I shall promptly notify the parties and the other arbitrators of any such circumstances that may subsequently come to my attention during this arbitration.

Circumstances to disclose: I am impartial and independent of each of the parties and intend to remain so. Attached is a statement made pursuant to article 11 of the PCA Arbitration Rules 2012 of (a) my past and present professional, business and other relationships with the parties and (b) any other relevant circumstances. [Include statement] I confirm that those circumstances do not affect my independence and impartiality. I shall promptly notify the parties and the other arbitrators of any such further relationships or circumstances that may subsequently come to my attention during this arbitration.

Note — Any party may consider requesting from the arbitrator the following addition to the statement of impartiality and independence:

I confirm, on the basis of the information presently available to me, that I can devote the time necessary to conduct this arbitration diligently, efficiently and in accordance with the time limits in the Rules.

Translating...

Chapter VII

INTERNATIONAL PEACE AND SECURITY

Translating...

30. unItIng for PeaCe

general assembly resolution 377 (V) of 3 november 1950

a

*The General Assembly,**Recognizing* that the first two stated Purposes of the United Nations are:

“To maintain international peace and security, and to that end: to take effective collective measures for the prevention and removal of threats to the peace, and for the suppression of acts of aggression or other breaches of the peace, and to bring about by peaceful means, and in conformity with the principles of justice and international law, adjustment or settlement of international disputes or situations which might lead to a breach of the peace”, and

“To develop friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, and to take other appropriate measures to strengthen universal peace”,

Reaffirming that it remains the primary duty of all Members of the United Nations, when involved in an international dispute, to seek settlement of such a dispute by peaceful means through the procedures laid down in Chapter VI of the Charter, and recalling the successful achievements of the United Nations in this regard on a number of previous occasions,

Finding that international tension exists on a dangerous scale,

Recalling its resolution 290 (IV) entitled “Essentials of peace”, which states that disregard of the Principles of the Charter of the United Nations is primarily responsible for the continuance of international tension, and desiring to contribute further to the objectives of that resolution,

Reaffirming the importance of the exercise by the Security Council of its primary responsibility for the maintenance of international peace and security, and the duty of the permanent members to seek unanimity and to exercise restraint in the use of the veto,

Reaffirming that the initiative in negotiating the agreements for armed forces provided for in Article 43 of the Charter belongs to the Security Council, and desiring to ensure that, pending the conclusion of such agreements, the United Nations has at its disposal means for maintaining international peace and security,

Conscious that failure of the Security Council to discharge its responsibilities on behalf of all the Member States, particularly those responsibilities referred to in the two preceding paragraphs, does not relieve Member States of their obligations or the United Nations of its responsibility under the Charter to maintain international peace and security,

Recognizing in particular that such failure does not deprive the General Assembly of its rights or relieve it of its responsibilities under the Charter in regard to the maintenance of international peace and security,

Recognizing that discharge by the General Assembly of its responsibilities in these respects calls for possibilities of observation which would ascertain the facts and expose aggressors; for the existence of armed forces which could be used collectively; and for the possibility of timely recommendation by the General Assembly to Members of the United Nations for collective action which, to be effective, should be prompt,

a

1. *Resolves* that if the Security Council, because of lack of unanimity of the permanent members, fails to exercise its primary responsibility for the maintenance of international peace and security in any case where there appears to be a threat to the peace, breach of the peace, or act of aggression, the General Assembly shall consider the matter immediately with a view to making appropriate recommendations to Members for collective measures, including in the case of a breach

327

328

VII. International peace and security

of the peace or act of aggression the use of armed force when necessary, to maintain or restore international peace and security. If not in session at the time, the General Assembly may meet in emergency special session within twenty-four hours of the request therefor. Such emergency special session shall be called if requested by the Security Council on the vote of any seven members, or by a majority of the Members of the United Nations;

2. *Adopts* for this purpose the amendments to its rules of procedure set forth in the annex to the present resolution;

B

3. *Establishes* a Peace Observation Commission which, for the calendar years 1951 and 1952, shall be composed of fourteen Members, namely: China, Colombia, Czechoslovakia, France, India, Iraq, Israel, New Zealand, Pakistan, Sweden, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the United States of America and Uruguay, and which could observe and report on the situation in any area where there exists international tension the continuance of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security. Upon the invitation or with the consent of the State into whose territory the Commission would go, the General Assembly, or the Interim Committee when the Assembly is not in session, may utilize

the Commission if the Security Council is not exercising the functions assigned to it by the Charter with respect to the matter in question. Decisions to utilize the Commission shall be made on the affirmative vote of two-thirds of the members present and voting. The Security Council may also utilize the Commission in accordance with its authority under the Charter;

4. *Decides* that the Commission shall have authority in its discretion to appoint sub-commissions and to utilize the services of observers to assist it in the performance of its functions;

5. *Recommends* to all governments and authorities that they co-operate with the Commission and assist it in the performance of its functions;

6. *Requests* the Secretary-General to provide the necessary staff and facilities, utilizing, where directed by the Commission, the United Nations Panel of Field Observers envisaged in General Assembly resolution 297 B (IV);

C

7. *Invites* each Member of the United Nations to survey its resources in order to determine the nature and scope of the assistance it may be in a position to render in support of any recommendations of the Security Council or of the General Assembly for the restoration of international peace and security;

8. *Recommends* to the States Members of the United Nations that each Member maintain within its national armed forces elements so trained, organized and equipped that they could promptly be made available, in accordance with its constitutional processes, for service as a United Nations unit or units, upon recommendation by the Security Council or the General Assembly, without prejudice to the use of such elements in exercise of the right of individual or collective self-defence recognized in Article 51 of the Charter;

9. *Invites* the Members of the United Nations to inform the Collective Measures Committee provided for in paragraph 11 as soon as possible of the measures taken in implementation of the preceding paragraph;

10. *Requests* the Secretary-General to appoint, with the approval of the Committee provided for in paragraph 11, a panel of military experts who could be made available, on request, to Member States wishing to obtain technical advice regarding the organization, training, and equipment for prompt service as United Nations units of the elements referred to in paragraph 8;

Uniting for peace

329

d

11. *Establishes* a Collective Measures Committee consisting of fourteen Members, namely: Australia, Belgium, Brazil, Burma, Canada, Egypt, France, Mexico, Philippines, Turkey, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the United States of America, Venezuela and Yugoslavia, and directs the Committee, in consultation with the Secretary-General and with such Member States as the Committee finds appropriate, to study and make a report to the Security Council and the General Assembly, not later than 1 September 1951, on methods, including those in section C of the present resolution, which might be used to maintain and strengthen international peace and security in accordance with the Purposes and Principles of the Charter, taking account of collective self-defence and regional arrangements (Articles 51 and 52 of the Charter) ;

12. *Recommends* to all Member States that they cooperate with the Committee and assist it in the performance of its functions;

13. *Requests* the Secretary-General to furnish the staff and facilities necessary for the effective accomplishment of the purposes set forth in sections C and D of the present resolution;

e

14. *Is fully conscious* that, in adopting the proposals set forth above, enduring peace will not be secured solely by collective security arrangements against breaches of international peace and acts of aggression, but that a genuine and lasting peace depends also upon the observance of all the Principles and Purposes established in the Charter of the United Nations, upon the implementation of the resolutions of the Security Council, the General Assembly and other principal organs of the United Nations intended to achieve the maintenance of international peace and security, and especially upon respect for and observance of human rights and fundamental freedoms for all and on the establishment and maintenance of conditions of economic and social well-being in all countries; and accordingly

15. *Urges* Member States to respect fully, and to intensify, joint action, in co-operation with the United Nations, to develop and stimulate universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms, and to intensify individual and collective efforts to achieve conditions of economic stability and social progress, particularly through the development of under-developed countries and areas.

anneX

The rule of procedure of the General Assembly are amended in the following respects:

1. The present text of rule 8 shall become paragraph (a) of that rule, and a new paragraph (b) shall be added to read as follows:

"Emergency special sessions pursuant to resolution 377 A (V) shall be convened within twenty-four hours of the receipt by the Secretary-General of a request for such a session from the Security Council, on the vote of any seven members thereof, or of a request from a majority of the Members of the United Nations expressed by vote in the Interim Committee or otherwise, or of the concurrence of a majority of Members as provided in rule 9."

2. The present text of rule 9 shall become paragraph (a) of that rule and a new paragraph (b) shall be added to read as follows:

"This rule shall apply also to a request by any Member for an emergency special session pursuant to resolution 377 A (V). In such a case the Secretary-General shall communicate with other Members by the most expeditious means of communication available."

3. Rule 10 is amended by adding at the end thereof the following:

". . . In the case of an emergency special session convened pursuant to rule 8 (b), the Secretary-General shall notify the Members of the United Nations at least twelve hours in advance of the opening of the session."

Translating...

Page 346

330

VII. International peace and security

4. Rule 16 is amended by adding at the end thereof the following:

"... The provisional agenda of an emergency special session shall be communicated to the Members of the United Nations simultaneously with the communication summoning the session."

5. Rule 19 is amended by adding at the end thereof the following:

"... During an emergency special session additional items concerning the matters dealt with in resolution 377 A (V) may be added to the agenda by a two-thirds majority of the Members present and voting."

6. There is added a new rule to precede rule 65 to read as follows:

"Notwithstanding the provisions of any other rule and unless the General Assembly decides otherwise, the Assembly, in case of an emergency special session, shall convene in plenary session only and proceed directly to consider the item proposed for consideration in the request for the holding of the session, without previous reference to the General Committee or to any other Committee; the President and Vice-Presidents for such emergency special sessions shall be, respectively, the Chairman of those delegations from which were elected the President and Vice-Presidents of the previous session."

31. deClaration on PrinCIPlE S of International law ConCernIng friendly relatiOnS and Co-oPeratiOn among StateS In aCCordanCe wIth the Charter of the unIted natiOnS

general assembly resolution 2625 (XXV) of 24 october 1970, annex

Preamble

The General Assembly,

Reaffirming in the terms of the Charter of the United Nations that the maintenance of international peace and security and the development of friendly relations and co-operation between nations are among the fundamental purposes of the United Nations,

Recalling that the peoples of the United Nations are determined to practise tolerance and live together in peace with one another as good neighbours,

Bearing in mind the importance of maintaining and strengthening international peace founded upon freedom, equality, justice and respect for fundamental human rights and of developing friendly relations among nations irrespective of their political, economic and social systems or the levels of their development,

Bearing in mind also the paramount importance of the Charter of the United Nations in the promotion of the rule of law among nations,

Considering that the faithful observance of the principles of international law concerning friendly relations and co-operation among States and the fulfilment in good faith of the obligations assumed by States, in accordance with the Charter, is of the greatest importance for the maintenance of international peace and security and for the implementation of the other purposes of the United Nations,

Noting that the great political, economic and social changes and scientific progress which have taken place in the world since the adoption of the Charter give increased importance to these principles and to the need for their more effective application in the conduct of States wherever carried on,

Recalling the established principle that outer space, including the Moon and other celestial bodies, is not subject to national appropriation by claim of sovereignty, by means of use or occu-

Page 347

Friendly relations and cooperation among States

331

pation, or by any other means, and mindful of the fact that consideration is being given in the United Nations to the question of establishing other appropriate provisions similarly inspired,

Convinced that the strict observance by States of the obligation not to intervene in the affairs of any other State is an essential condition to ensure that nations live together in peace with one another, since the practice of any form of intervention not only violates the spirit and letter of the Charter, but also leads to the creation of situations which threaten international peace and security,

Recalling the duty of States to refrain in their international relations from military, political, economic or any other form of coercion aimed against the political independence or territorial integrity of any State,

Considering it essential that all States shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations,

Considering it equally essential that all States shall settle their international disputes by peaceful means in accordance with the Charter,

Reaffirming, in accordance with the Charter, the basic importance of sovereign equality and stressing that the purposes of the United Nations can be implemented only if States enjoy sovereign equality and comply fully with the requirements of this principle in their international relations,

Convinced that the subjection of peoples to alien subjugation, domination and exploitation constitutes a major obstacle to the promotion of international peace and security,

Convinced that the principle of equal rights and self-determination of peoples constitutes a

significant contribution to contemporary international law, and that its effective application is of paramount importance for the promotion of friendly relations among States, based on respect for the principle of sovereign equality,

Convinced in consequence that any attempt aimed at the partial or total disruption of the national unity and territorial integrity of a State or country or at its political independence is incompatible with the purposes and principles of the Charter,

Translating...

Considering the provisions of the Charter as a whole and taking into account the role of relevant resolutions adopted by the competent organs of the United Nations relating to the content of the principles,

Considering that the progressive development and codification of the following principles:

(a) The principle that States shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations,

(b) The principle that States shall settle their international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security and justice are not endangered,

(c) The duty not to intervene in matters within the domestic jurisdiction of any State, in accordance with the Charter,

(d) The duty of States to co-operate with one another in accordance with the Charter,

(e) The principle of equal rights and self-determination of peoples,

(f) The principle of sovereign equality of States,

(g) The principle that States shall fulfil in good faith the obligations assumed by them in accordance with the Charter,

so as to secure their more effective application within the international community, would promote the realization of the purposes of the United Nations,

Having considered the principles of international law relating to friendly relations and co-operation among States,

1. *Solemnly proclaims* the following principles:

the principle that States shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations

Every State has the duty to refrain in its international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations. Such a threat or use of force constitutes a violation of international law and the Charter of the United Nations and shall never be employed as a means of settling international issues.

A war of aggression constitutes a crime against the peace, for which there is responsibility under international law.

In accordance with the purposes and principles of the United Nations, States have the duty to refrain from propaganda for wars of aggression.

Every State has the duty to refrain from the threat or use of force to violate the existing international boundaries of another State or as a means of solving international disputes, including territorial disputes and problems concerning frontiers of States.

Every State likewise has the duty to refrain from the threat or use of force to violate international lines of demarcation, such as armistice lines, established by or pursuant to an international agreement to which it is a party or which it is otherwise bound to respect. Nothing in the foregoing shall be construed as prejudicing the positions of the parties concerned with regard to the status and effects of such lines under their special regimes or as affecting their temporary character.

States have a duty to refrain from acts of reprisal involving the use of force.

Every State has the duty to refrain from any forcible action which deprives peoples referred to in the elaboration of the principle of equal rights and self-determination of their right to self-determination and freedom and independence.

Every State has the duty to refrain from organizing or encouraging the organization of irregular forces or armed bands, including mercenaries, for incursion into the territory of another State.

Every State has the duty to refrain from organizing, instigating, assisting or participating in acts of civil strife or terrorist acts in another State or acquiescing in organized activities within its territory directed towards the commission of such acts, when the acts referred to in the present paragraph involve a threat or use of force.

The territory of a State shall not be the object of military occupation resulting from the use of force in contravention of the provisions of the Charter. The territory of a State shall not be the object of acquisition by another State resulting from the threat or use of force. No territorial acquisition resulting from the threat or use of force shall be recognized as legal. Nothing in the foregoing shall be construed as affecting:

(a) Provisions of the Charter or any international agreement prior to the Charter regime and valid under international law; or

(b) The powers of the Security Council under the Charter.

All States shall pursue in good faith negotiations for the early conclusion of a universal treaty on general and complete disarmament under effective international control and strive to adopt appropriate measures to reduce international tensions and strengthen confidence among States.

All States shall comply in good faith with their obligations under the generally recognized principles and rules of international law with respect to the maintenance of international peace and security, and shall endeavour to make the United Nations security system based on the Charter more effective.

Nothing in the foregoing paragraphs shall be construed as enlarging or diminishing in any way the scope of the provisions of the Charter concerning cases in which the use of force is lawful.

the principle that States shall settle their international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security and justice are not endangered

Every State shall settle its international disputes with other States by peaceful means in such a manner that international peace and security and justice are not endangered.

States shall accordingly seek early and just settlement of their international disputes by negotiation, inquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement, resort to regional agencies or arrangements or other peaceful means of their choice. In seeking such a settlement the parties shall agree upon such peaceful means as may be appropriate to the circumstances and nature of the dispute.

The parties to a dispute have the duty, in the event of failure to reach a solution by any one of the above peaceful means, to continue to seek a settlement of the dispute by other peaceful means agreed upon by them.

States parties to an international dispute, as well as other States, shall refrain from any action which may aggravate the situation so as to endanger the maintenance of international peace and security, and shall act in accordance with the purposes and principles of the United Nations.

International disputes shall be settled on the basis of the sovereign equality of States and in accordance with the principle of free choice of means. Recourse to, or acceptance of, a settlement procedure freely agreed to by States with regard to existing or future disputes to which they are parties shall not be regarded as incompatible with sovereign equality.

Nothing in the foregoing paragraphs prejudices or derogates from the applicable provisions of the Charter, in particular those relating to the pacific settlement of international disputes.

the principle concerning the duty not to intervene in matters within the domestic jurisdiction of any State, in accordance with the Charter

No State or group of States has the right to intervene, directly or indirectly, for any reason whatever, in the internal or external affairs of any other State. Consequently, armed intervention and all other forms of interference or attempted threats against the personality of the State or against its political, economic and culture elements, are in violation of international law.

No State may use or encourage the use of economic, political or any other type of measures to coerce another State in order to obtain from it the subordination of the exercise of its sovereign rights and to secure from it advantages of any kind. Also, no State shall organize, assist, foment, finance, incite or tolerate subversive, terrorist or armed activities directed towards the violent overthrow of the régime of another State, or interfere in civil strife in another State.

The use of force to deprive peoples of their national identity constitutes a violation of their inalienable rights and of the principle of non-intervention.

Every State has an inalienable right to choose its political, economic, social and cultural systems, without interference in any form by another State.

Nothing in the foregoing paragraphs shall be construed as affecting the relevant provisions of the Charter relating to the maintenance of international peace and security.

the duty of States to co-operate with one another in accordance with the Charter

States have the duty to co-operate with one another, irrespective of the differences in their political, economic and social systems, in the various spheres of international relations, in order to maintain international peace and security and to promote international economic stability and progress, the general welfare of nations and international co-operation free from discrimination based on such differences.

To this end;

(a) States shall co-operate with other States in the maintenance of international peace and security;

(b) States shall co-operate in the promotion of universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all, and in the elimination of all forms of racial discrimination and all forms of religious intolerance;

(c) States shall conduct their international relations in the economic, social, cultural, technical and trade fields in accordance with the principles of sovereign equality and non-intervention;

(d) States Members of the United Nations have the duty to take joint and separate action in co-operation with the United Nations in accordance with the relevant provisions of the Charter.

States should co-operate in the economic, social and cultural fields as well as in the field of science and technology and for the promotion of international cultural and educational progress. States should co-operate in the promotion of economic growth throughout the world, especially that of the developing countries.

the principle of equal rights and self-determination of peoples

By virtue of the principle of equal rights and self-determination of peoples enshrined in the Charter of the United Nations, all peoples have the right freely to determine, without external interference, their political status and to pursue their economic, social and cultural development, and every State has the duty to respect this right in accordance with the provisions of the Charter.

Every State has the duty to promote, through joint and separate action, realization of the principle of equal rights and self-determination of peoples, in accordance with the provisions of the Charter, and to render assistance to the United Nations in carrying out the responsibilities entrusted to it by the Charter regarding the implementation of the principle, in order:

(a) To promote friendly relations and co-operation among States; and

(b) To bring a speedy end to colonialism, having due regard to the freely expressed will of the peoples concerned;

and bearing in mind that subjection of peoples to alien subjugation, domination and exploitation

constitutes a violation of the principle, as well as a denial of fundamental human rights and is contrary to the Charter.

Every State has the duty to promote through joint and separate action universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms in accordance with the Charter.

The establishment of a sovereign and independent State, the free association or integration with an independent State or the emergence into any other political status freely determined by a people constitute modes of implementing the right of self-determination by that people.

Every State has the duty to refrain from any forcible action which deprives peoples referred to above in the elaboration of the present principle of their right to self-determination and freedom and independence. In their actions against, and resistance to, such forcible action in pursuit of the exercise of their right to self-determination, such peoples are entitled to seek and to receive support in accordance with the purposes and principles of the Charter.

The territory of a colony or other Non-Self-Governing Territory has, under the Charter, a status separate and distinct from the territory of the State administering it; and such separate and distinct status under the Charter shall exist until the people of the colony or Non-Self-Governing Territory have exercised their right of self-determination in accordance with the Charter, and particularly its purposes and principles.

Nothing in the foregoing paragraphs shall be construed as authorizing or encouraging any action which would dismember or impair, totally or in part, the territorial integrity or political unity of sovereign and independent States conducting themselves in compliance with the principle of equal rights and self-determination of peoples as described above and thus possessed of a government representing the whole people belonging to the territory without distinction as to race, creed or colour.

Every State shall refrain from any action aimed at the partial or total disruption of the national unity and territorial integrity of any other State or country.

Translating...

the principle of sovereign equality of States

All States enjoy sovereign equality. They have equal rights and duties and are equal members of the international community, notwithstanding differences of an economic, social, political or other nature.

In particular, sovereign equality includes the following elements:

- (a) States are juridically equal;
- (b) Each State enjoys the rights inherent in full sovereignty;
- (c) Each State has the duty to respect the personality of other States;
- (d) The territorial integrity and political independence of the State are inviolable;
- (e) Each State has the right freely to choose and develop its political, social, economic and cultural systems;
- (f) Each State has the duty to comply fully and in good faith with its international obligations and to live in peace with other States.

The principle that States shall fulfil in good faith the obligations assumed by them in accordance with the Charter

Every State has the duty to fulfil in good faith the obligations assumed by it in accordance with the Charter of the United Nations.

Every State has the duty to fulfil in good faith its obligations under the generally recognized principles and rules of international law.

Every State has the duty to fulfil in good faith its obligations under international agreements valid under the generally recognized principles and rules of international law.

Where obligations arising under international agreements are in conflict with the obligations of Members of the United Nations under the Charter of the United Nations, the obligations under the Charter shall prevail.

general Part

2. *Declares that:*

In their interpretation and application the above principles are interrelated and each principle should be construed in the context of the other principles.

Nothing in this Declaration shall be construed as prejudicing in any manner the provisions of the Charter or the rights and duties of Member States under the Charter or the rights of peoples under the Charter, taking into account the elaboration of these rights in this Declaration.

3. *Declares further that:*

The principles of the Charter which are embodied in this Declaration constitute basic principles of international law, and consequently appeals to all States to be guided by these principles in their international conduct and to develop their mutual relations on the basis of the strict observance of these principles.

32. definition of aggression

Translating...

general assembly resolution 3314 (XXIX) of 14 december 1974, annex

The General Assembly,

Basing itself on the fact that one of the fundamental purposes of the United Nations is to maintain international peace and security and to take effective collective measures for the prevention and removal of threats to the peace, and for the suppression of acts of aggression or other breaches of the peace,

Recalling that the Security Council, in accordance with Article 39 of the Charter of the United Nations, shall determine the existence of any threat to the peace, breach of the peace or act of aggression and shall make recommendations, or decide what measures shall be taken in accordance with Articles 41 and 42, to maintain or restore international peace and security,

Recalling also the duty of States under the Charter to settle their international disputes by peaceful means in order not to endanger international peace, security and justice,

Bearing in mind that nothing in this Definition shall be interpreted as in any way affecting the scope of the provisions of the Charter with respect to the functions and powers of the organs of the United Nations,

Considering also that, since aggression is the most serious and dangerous form of the illegal use of force, being fraught, in the conditions created by the existence of all types of weapons of mass destruction, with the possible threat of a world conflict and all its catastrophic consequences, aggression should be defined at the present stage,

Reaffirming the duty of States not to use armed force to deprive peoples of their right to self-determination, freedom and independence, or to disrupt territorial integrity,

Reaffirming also that the territory of a State shall not be violated by being the object, even temporarily, of military occupation or of other measures of force taken by another State in contravention of the Charter, and that it shall not be the object of acquisition by another State resulting from such measures or the threat thereof,

Reaffirming also the provisions of the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations,

Convinced that the adoption of a definition of aggression ought to have the effect of deterring a potential aggressor, would simplify the determination of acts of aggression and the implementation of measures to suppress them and would also facilitate the protection of the rights and lawful interests of, and the rendering of assistance to, the victim,

Believing that, although the question whether an act of aggression has been committed must be considered in the light of all the circumstances of each particular case, it is nevertheless desirable to formulate basic principles as guidance for such determination,

Adopts the following Definition of Aggression:

article 1

Aggression is the use of armed force by a State against the sovereignty, territorial integrity or political independence of another State, or in any other manner inconsistent with the Charter of the United Nations, as set out in this Definition.

Explanatory note: In this Definition the term "State":

(a) Is used without prejudice to questions of recognition or to whether a State is a member of the United Nations;

(b) Includes the concept of a "group of States" where appropriate.

article 2

The first use of armed force by a State in contravention of the Charter shall constitute *prima facie* evidence of an act of aggression although the Security Council may, in conformity with the Charter, conclude that a determination that an act of aggression has been committed would not be justified in the light of other relevant circumstances, including the fact that the acts concerned or their consequences are not of sufficient gravity.

article 3

Any of the following acts, regardless of a declaration of war, shall, subject to and in accordance with the provisions of article 2, qualify as an act of aggression:

(a) The invasion or attack by the armed forces of a State of the territory of another State, or any military occupation, however temporary, resulting from such invasion or attack, or any annexation by the use of force of the territory of another State or part thereof;

(b) Bombardment by the armed forces of a State against the territory of another State or the use of any weapons by a State against the territory of another State;

(c) The blockade of the ports or coasts of a State by the armed forces of another State;

(d) An attack by the armed forces of a State on the land, sea or air forces, or marine and air fleets of another State;

(e) The use of armed forces of one State which are within the territory of another State with the agreement of the receiving State, in contravention of the conditions provided for in the agreement or any extension of their presence in such territory beyond the termination of the agreement;

(f) The action of a State in allowing its territory, which it has placed at the disposal of another State, to be used by that other State for perpetrating an act of aggression against a third State;

(g) The sending by or on behalf of a State of armed bands, groups, irregulars or mercenaries, which carry out acts of armed force against another State of such gravity as to amount to the acts listed above, or its substantial involvement therein.

article 4

The acts enumerated above are not exhaustive and the Security Council may determine that other acts constitute aggression under the provisions of the Charter.

article 5

Translating...

1. No consideration of whatever nature, whether political, economic, military or otherwise, may serve as a justification for aggression.
2. A war of aggression is a crime against international peace. Aggression gives rise to international responsibility.
3. No territorial acquisition or special advantage resulting from aggression is or shall be recognized as lawful.

article 6

Nothing in this Definition shall be construed as in any way enlarging or diminishing the scope of the Charter, including its provisions concerning cases in which the use of force is lawful.

article 7

Nothing in this Definition, and in particular article 3, could in any way prejudice the right to self-determination, freedom and independence, as derived from the Charter, of peoples forcibly deprived of that right and referred to in the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of

Page 354

338

VII. International peace and security

the United Nations, particularly peoples under colonial and racist regimes or other forms of alien domination; nor the right of these peoples to struggle to that end and to seek and receive support, in accordance with the principles of the Charter and in conformity with the above-mentioned Declaration.

article 8

In their interpretation and application the above provisions are interrelated and each provision should be construed in the context of the other provisions.

33. deClaration on the enhanCement of the effeCtIVeneSS of the PrInCIple of refralnIng from the threat or uSe of forCe In International relatIonS

general assembly resolution 42/22 of 18 november 1987, annex

The General Assembly,

Recalling the principle that States shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations,

Recalling that this principle is enshrined in Article 2, paragraph 4, of the Charter of the United Nations and has been reaffirmed in a number of international instruments,

Reaffirming the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations, the Definition of Aggression and the Manila Declaration on the Peaceful Settlement of International Disputes,

Reaffirming the obligation to maintain international peace and security in conformity with the purposes of the United Nations,

Expressing deep concern at the continued existence of situations of conflict and tension and the impact of the persistence of violations of the principle of refraining from the threat or use of force on the maintenance of international peace and security, as well as at the loss of human life and material damage in the countries affected, the development of which may thereby be set back,

Desiring to remove the risk of new armed conflicts between States by promoting a change in the international climate from confrontation to peaceful relations and co-operation and by taking other appropriate measures to strengthen international peace and security,

Convinced that, in the present world situation, in which nuclear weapons exist, there is no reasonable alternative to peaceful relations among States,

Fully aware that the question of general and complete disarmament is of the utmost importance and that peace, security, fundamental freedoms and economic and social development are indivisible,

Noting with concern the pernicious impact of terrorism on international relations,

Stressing the need for all States to desist from any forcible action aimed at depriving peoples of their right to self-determination, freedom and independence,

Reaffirming the obligation of States to settle their international disputes by peaceful means,

Conscious of the importance of strengthening the United Nations system of collective security,

Bearing in mind the universal significance of human rights and fundamental freedoms as essential factors for international peace and security,

Page 355

Convinced that States have a common interest in promoting a stable and equitable world economic environment as an essential basis for world peace and that, to that end, they should strengthen international co-operation for development and work towards a new international economic order,

Reaffirming the commitment of States to the basic principle of the sovereign equality of States,

Reaffirming the inalienable right of every State to choose its political, economic, and social and cultural systems without interference in any form by another State,

Recalling that States are under an obligation not to intervene directly or indirectly, for any reason whatever, in the internal or external affairs of any other State,

Reaffirming the duty of States to refrain in their international relations from military, political, economic or any other form of coercion aimed against the political independence or territorial integrity of any State,

Reaffirming the principle of equal rights and self-determination of peoples enshrined in the Charter,

Reaffirming that States shall fulfil in good faith all their obligations under international law,

Aware of the urgent need to enhance the effectiveness of the principle that States shall refrain from the threat or use of force in order to contribute to the establishment of lasting peace and security for all States,

1. *Solemnly declares* that:

I

1. Every State has the duty to refrain in its international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations. Such a threat or use of force constitutes a violation of international law and of the Charter of the United Nations and entails international responsibility.

2. The principle of refraining from the threat or use of force in international relations is universal in character and is binding, regardless of each State's political, economic, social or cultural system or relations of alliance.

3. No consideration of whatever nature may be invoked to warrant resorting to the threat or use of force in violation of the Charter.

4. States have the duty not to urge, encourage or assist other States to resort to the threat or use of force in violation of the Charter.

5. By virtue of the principle of equal rights and self-determination enshrined in the Charter, all peoples have the right freely to determine, without external interference, their political status and to pursue their economic, social and cultural development, and every State has the duty to respect this right in accordance with the provisions of the Charter.

6. States shall fulfil their obligations under international law to refrain from organizing, instigating, or assisting or participating in paramilitary, terrorist or subversive acts, including acts of mercenaries, in other States, or acquiescing in organized activities within their territory directed towards the commission of such acts.

7. States have the duty to abstain from armed intervention and all other forms of interference or attempted threats against the personality of the State or against its political, economic and cultural elements.

8. No State may use or encourage the use of economic, political or any other type of measures to coerce another State in order to obtain from it the subordination of the exercise of its sovereign rights and to secure from it advantages of any kind.

9. In accordance with the purposes and principles of the United Nations, States have the duty to refrain from propaganda for wars of aggression.

10. Neither acquisition of territory resulting from the threat or use of force nor any occupation of territory resulting from the threat or use of force in contravention of international law will be recognized as legal acquisition or occupation.

11. A treaty is void if its conclusion has been procured by the threat or use of force in violation of the principles of international law embodied in the Charter.

12. In conformity with the Charter and in accordance with the relevant paragraphs of the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations, States shall fulfil in good faith all their international obligations.

13. States have the inherent right of individual or collective self-defence if an armed attack occurs, as set forth in the Charter.

II

14. States shall make every effort to build their international relations on the basis of mutual understanding, trust, respect and cooperation in all areas.

15. States should also promote bilateral and regional co-operation as one of the important means to enhance the effectiveness of the principle of refraining from the threat or use of force in international relations.

16. States shall abide by their commitment to the principle of peaceful settlement of disputes, which is inseparable from the principle of refraining from the threat or use of force in their international relations.

17. States parties to international disputes shall settle their disputes exclusively by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered. For this purpose they shall utilize such means as negotiation, inquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement, resort to regional agencies or arrangements, or other peaceful means of their own choice, including good offices.

18. States shall take effective measures which, by their scope and by their nature, constitute steps towards the ultimate achievement of general and complete disarmament under strict and effective international control.

19. States should take effective measures in order to prevent the danger of any armed conflicts, including those in which nuclear weapons could be used, to prevent an arms race in outer space and

to halt and reverse it on Earth, to lower the level of military confrontation and to enhance global stability.

20. States should co-operate in order to undertake active efforts aimed at ensuring the relaxation of international tensions, the consolidation of the international legal order and the respect of the system of international security established by the Charter of the United Nations.

Translating...

21. States should establish appropriate confidence-building measures aimed at preventing and reducing tensions and at creating a better climate among them.

22. States reaffirm that the respect for effective exercise of all human rights and fundamental freedoms and protection thereof are essential factors for international peace and security, as well as for justice and the development of friendly relations and co-operation among all States. Consequently, they should promote and encourage respect for human rights and fundamental freedoms for all, without distinction as to race, sex, language or religion, *inter alia*, by strictly complying with their international obligations and considering, as appropriate, becoming parties to the principal international instruments in this field.

23. States shall co-operate at the bilateral, regional and international levels in order to:

- (a) Prevent and combat international terrorism;
- (b) Contribute actively to the elimination of the causes underlying international terrorism.

24. States shall endeavour to take concrete measures and promote favourable conditions in the international economic environment in order to achieve international peace, security and justice; they will take into account the interest of all in the narrowing of the differences in the levels of economic development, and in particular the interest of developing countries throughout the world.

III

25. The competent United Nations organs should make full use of the provisions of the Charter of the United Nations in the field of the maintenance of international peace and security with a view to enhancing the effectiveness of the principle of refraining from the threat or use of force in international relations.

26. States should co-operate fully with the organs of the United Nations in supporting their action relating to the maintenance of international peace and security and to the peaceful settlement of international disputes in accordance with the Charter. In particular, they should enhance the role of the Security Council so that it can fully and effectively discharge its duties. In this regard, the permanent members of the Council have a special responsibility under the Charter.

27. States should strive to enhance the effectiveness of the collective security system through the effective implementation of the provisions of the Charter, particularly those relating to the special responsibilities of the Security Council in this regard. They should also fully discharge their obligations to support United Nations peace-keeping operations decided upon in accordance with the Charter. States shall accept and carry out the decisions of the Council in accordance with the Charter.

28. States should give the Security Council every possible type of assistance in all actions taken by it for the just settlement of crisis situations and regional conflicts. They should strengthen the part the Council can play in preventing disputes and situations the continuation of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security. They should facilitate the task of the Council in reviewing situations of potential danger for international peace and security at as early a stage as possible.

29. The fact-finding capacity of the Security Council should be enhanced on an *ad hoc* basis in accordance with the Charter.

30. States should give full effect to the important role conferred by the Charter on the General Assembly in the area of peaceful settlement of disputes and the maintenance of international peace and security.

31. States should encourage the Secretary-General to exercise fully his functions with regard to the maintenance of international peace and security and the peaceful settlement of disputes, in accordance with the Charter, including those under Articles 98 and 99, and fully co-operate with him in this respect.

32. States should take into consideration that legal disputes should, as a general rule, be referred by the parties to the International Court of Justice in accordance with the provisions of the Statute of the Court as an important factor for strengthening the maintenance of international peace and security. The General Assembly and the Security Council should consider making use of the provisions of the Charter concerning the possibility of requesting the Court to give an advisory opinion on any legal question.

33. States parties to regional arrangements or agencies should consider making greater use of such arrangements and agencies for dealing with such matters relating to the maintenance of international peace and security as are appropriate, pursuant to Article 52 of the Charter;

2. Declares that nothing in the present Declaration shall be construed as:

- (a) Enlarging or diminishing in any way the scope of the provisions of the Charter concerning cases in which the use of force is lawful;
- (b) Prejudicing in any manner the relevant provisions of the Charter or the rights and duties of Member States or the scope of the functions and powers of the United Nations organs under the Charter, in particular those relating to the threat or use of force;

3. Declares that nothing in the present Declaration could in any way prejudice the right to self-determination, freedom and independence, as derived from the Charter, of peoples forcibly deprived

of that right and referred to in the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations, particularly peoples under colonial and racist regimes or other forms of alien domination; nor the right of these peoples to struggle to that end and to seek and receive support, in accordance with the principles of the Charter and in conformity with the above-mentioned Declaration;

4. *Confirms* that, in the event of a conflict between the obligations of Members of the United Nations under the Charter and their obligations under any other international agreement, their obligations under the Charter will prevail in accordance with Article 103 of the Charter.

34. Declaration on the Prevention and Removal of Disputes and Situations which may threaten International Peace and Security and on the role of the United Nations in this field

general assembly resolution 43/51 of 5 december 1988, annex

The General Assembly,

Recognizing the important role that the United Nations and its organs can play in the prevention and removal of international disputes and situations which may lead to international friction or give rise to an international dispute, the continuance of which may threaten the maintenance of international peace and security (hereafter, "disputes" or "situations"), within their respective functions and powers under the Charter of the United Nations,

Convinced that the strengthening of such a role of the United Nations will enhance its effectiveness in dealing with questions relating to the maintenance of international peace and security and in promoting the peaceful settlement of international disputes,

Recognizing the fundamental responsibility of States for the prevention and removal of disputes and situations,

Recalling that the peoples of the United Nations are determined to practise tolerance and live together in peace with one another as good neighbours.

Bearing in mind the right of all States to resort to peaceful means of their own choice for the prevention and removal of disputes or situations,

Reaffirming the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations, the Manila Declaration on the Peaceful Settlement of International Disputes and the Declaration on the Enhancement of the Effectiveness of the Principle of Refraining from the Threat or Use of Force in International Relations,

Recalling that it is the duty of States to refrain in their international relations from military, political, economic or any other form of coercion against the political independence or territorial integrity of any State,

Calling upon States to co-operate fully with the relevant organs of the United Nations and to support actions taken by them in accordance with the Charter relating to the prevention or removal of disputes and situations,

Bearing in mind the obligation of States to conduct their relations with other States in accordance with international law, including the principles of the United Nations,

Reaffirming the principle of equal rights and self-determination of peoples,

Recalling that the Charter confers on the Security Council the primary responsibility for the maintenance of international peace and security, and that Member States have agreed to accept and carry out its decisions in accordance with the Charter,

Recalling also the important role conferred by the Charter on the General Assembly and the Secretary-General in the maintenance of international peace and security,

1. *Solemnly declares* that:

1. States should act so as to prevent in their international relations the emergence or aggravation of disputes or situations, in particular by fulfilling in good faith their obligations under international law;

2. In order to prevent disputes or situations, States should develop their relations on the basis of the sovereign equality of States and in such a manner as to enhance the effectiveness of the collective security system through the effective implementation of the provisions of the Charter of the United Nations;

3. States should consider the use of bilateral or multilateral consultations in order better to understand each other's views, positions and interests;

4. States party to regional arrangements or members of agencies referred to in Article 52 of the Charter should make every effort to prevent or remove local disputes or situations through such arrangements and agencies;

5. States concerned should consider approaching the relevant organs of the United Nations in order to obtain advice or recommendations on preventive means for dealing with a dispute or situation;

6. Any State party to a dispute or directly concerned with a situation, particularly if it intends to request a meeting of the Security Council, should approach the Council, directly or indirectly, at an early stage and, if appropriate, on a confidential basis;

7. The Security Council should consider holding from time to time meetings, including at a high level with the participation, in particular, of Ministers for Foreign Affairs, or consultations to review the international situation and search for effective ways of improving it;

8. In the course of the preparation for the prevention or removal of particular disputes or situations, the Security Council should consider making use of the various means at its disposal, including the appointment of the Secretary-General as rapporteur for a specified question;

9. When a particular dispute or situation is brought to the attention of the Security Council without a meeting being requested, the Council should consider holding consultations with a view to examining the facts of the dispute or situation and keeping it under review, with

the assistance of the Secretary-General when needed; the States concerned should have the opportunity of making their views known;

10. In such consultations, consideration should be given to employing such informal methods as the Security Council deems appropriate, including confidential contacts by its President;

11. In such consultations, the Security Council should consider, *inter alia*:

Translating...

(a) Reminding the States concerned to respect their obligations under the Charter;

(b) Making an appeal to the States concerned to refrain from any action which might give rise to a dispute or lead to the deterioration of the dispute or situation;

(c) Making an appeal to the States concerned to take action which might help to remove, or to prevent the continuation or deterioration of, the dispute or situation;

12. The Security Council should consider sending, at an early stage, fact-finding or good offices missions or establishing appropriate forms of United Nations presence, including observers

and peacekeeping operations, as a means of preventing the further deterioration of the dispute or situation in the areas concerned;

13. The Security Council should consider encouraging and, where appropriate, endorsing efforts at the regional level by the States concerned or by regional arrangements or agencies to prevent or remove a dispute or situation in the region concerned;

14. Taking into consideration any procedures that have already been adopted by the States directly concerned, the Security Council should consider recommending to them appropriate procedures or methods of settlement of disputes or adjustment of situations, and such terms of settlement as it deems appropriate;

15. The Security Council, if it is appropriate for promoting the prevention and removal of disputes or situations, should, at an early stage, consider making use of the provisions of the Charter concerning the possibility of requesting the International Court of Justice to give an advisory opinion on any legal question;

16. The General Assembly should consider making use of the provisions of the Charter in order to discuss disputes or situations, when appropriate, and, in accordance with Article 11 and subject to Article 12 of the Charter, making recommendations;

17. The General Assembly should consider, where appropriate, supporting efforts undertaken at the regional level by the States concerned or by regional arrangements or agencies, to prevent or remove a dispute or situation in the region concerned;

18. If a dispute or situation has been brought before it, the General Assembly should consider including in its recommendations making more use of fact-finding capabilities, in accordance with Article 11 and subject to Article 12 of the Charter;

19. The General Assembly, if it is appropriate for promoting the prevention and removal of disputes or situations, should consider making use of the provisions of the Charter concerning the possibility of requesting the International Court of Justice to give an advisory opinion on any legal question;

20. The Secretary-General, if approached by a State or States directly concerned with a dispute or situation, should respond swiftly by urging the States to seek a solution or adjustment by peaceful means of their own choice under the Charter and by offering his good offices or other means at his disposal, as he deems appropriate;

21. The Secretary-General should consider approaching the States directly concerned with a dispute or situation in an effort to prevent it from becoming a threat to the maintenance of international peace and security;

22. The Secretary-General should, where appropriate, consider making full use of fact-finding capabilities, including, with the consent of the host State, sending a representative or fact-finding missions to areas where a dispute or a situation exists; where necessary, the Secretary-General should also consider making the appropriate arrangements;

23. The Secretary-General should be encouraged to consider using, at as early a stage as he deems appropriate, the right that is accorded to him under Article 99 of the Charter;

24. The Secretary-General should, where appropriate, encourage efforts undertaken at the regional level to prevent or remove a dispute or situation in the region concerned;

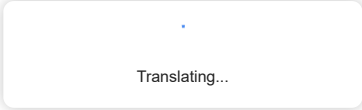
25. Should States fail to prevent the emergence or aggravation of a dispute or situation, they shall continue to seek a settlement by peaceful means in accordance with the Charter;

2. Declares that nothing in the present Declaration shall be construed as prejudicing in any manner the provisions of the Charter, including those contained in Article 2, paragraph 7, thereof, or the rights and duties of States, or the scope of the functions and the powers of United Nations

organs under the Charter, in particular those relating to the maintenance of international peace and security;

3. Also declares that nothing in the present Declaration could in any way prejudice the right to self-determination, freedom and independence of peoples forcibly deprived of that right and referred to in the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations, particularly

peoples under colonial or racist regimes or other forms of alien domination.

Chapter VIII

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS LAW

Translating...

Page 365

main instruments

35. unIVersal DeClaration of Human rIgHts

general assembly resolution 217 a (III) of 10 December 1948

Preamble

Whereas recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Whereas disregard and contempt for human rights have resulted in barbarous acts which have outraged the conscience of mankind, and the advent of a world in which human beings shall enjoy freedom of speech and belief and freedom from fear and want has been proclaimed as the highest aspiration of the common people,

Whereas it is essential, if man is not to be compelled to have recourse, as a last resort, to rebellion against tyranny and oppression, that human rights should be protected by the rule of law,

Whereas it is essential to promote the development of friendly relations between nations,

Whereas the peoples of the United Nations have in the Charter reaffirmed their faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person and in the equal rights of men and women and have determined to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

Whereas Member States have pledged themselves to achieve, in cooperation with the United Nations, the promotion of universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms,

Whereas a common understanding of these rights and freedoms is of the greatest importance for the full realization of this pledge,

Now, therefore,

The General Assembly

Proclaims this Universal Declaration of Human Rights as a common standard of achievement for all peoples and all nations, to the end that every individual and every organ of society, keeping this Declaration constantly in mind, shall strive by teaching and education to promote respect for these rights and freedoms and by progressive measures, national and international, to secure their universal and effective recognition and observance, both among the peoples of Member States themselves and among the peoples of territories under their jurisdiction.

article 1

All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed with reason and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood.

article 2

Everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth in this Declaration, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

Furthermore, no distinction shall be made on the basis of the political, jurisdictional or international status of the country or territory to which a person belongs, whether it be independent, trust, non-self-governing or under any other limitation of sovereignty.

article 3

Everyone has the right to life, liberty and the security of person.

349

Page 366

350

VIII. International human rights law

article 4

No one shall be held in slavery or servitude; slavery and the slave trade shall be prohibited in all their forms.

article 5

No one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

article 6

Everyone has the right to recognition everywhere as a person before the law.

article 7

All are equal before the law and are entitled without any discrimination to equal protection of the law. All are entitled to equal protection against any discrimination in violation of this Declaration and against any incitement to such discrimination.

Translating...

article 8

Everyone has the right to an effective remedy by the competent national tribunals for acts violating the fundamental rights granted him by the constitution or by law.

article 9

No one shall be subjected to arbitrary arrest, detention or exile.

article 10

Everyone is entitled in full equality to a fair and public hearing by an independent and impartial tribunal, in the determination of his rights and obligations and of any criminal charge against him.

article 11

1. Everyone charged with a penal offence has the right to be presumed innocent until proved guilty according to law in a public trial at which he has had all the guarantees necessary for his defence.
2. No one shall be held guilty of any penal offence on account of any act or omission which did not constitute a penal offence, under national or international law, at the time when it was committed. Nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time the penal offence was committed.

article 12

No one shall be subjected to arbitrary interference with his privacy, family, home or correspondence, nor to attacks upon his honour and reputation. Everyone has the right to the protection of the law against such interference or attacks.

article 13

1. Everyone has the right to freedom of movement and residence within the borders of each State.
2. Everyone has the right to leave any country, including his own, and to return to his country.

article 14

1. Everyone has the right to seek and to enjoy in other countries asylum from persecution.

2. This right may not be invoked in the case of prosecutions genuinely arising from non-political crimes or from acts contrary to the purposes and principles of the United Nations.

article 15

1. Everyone has the right to a nationality.
2. No one shall be arbitrarily deprived of his nationality nor denied the right to change his nationality.

article 16

1. Men and women of full age, without any limitation due to race, nationality or religion, have the right to marry and to found a family. They are entitled to equal rights as to marriage, during marriage and at its dissolution.
2. Marriage shall be entered into only with the free and full consent of the intending spouses.
3. The family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the State.

article 17

1. Everyone has the right to own property alone as well as in association with others.
2. No one shall be arbitrarily deprived of his property.

article 18

Everyone has the right to freedom of thought, conscience and religion; this right includes freedom to change his religion or belief, and freedom, either alone or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief in teaching, practice, worship and observance.

article 19

Everyone has the right to freedom of opinion and expression; this right includes freedom to hold opinions without interference and to seek, receive and impart information and ideas through any media and regardless of frontiers.

article 20

1. Everyone has the right to freedom of peaceful assembly and association.
2. No one may be compelled to belong to an association.

article 21

1. Everyone has the right to take part in the government of his country, directly or through freely chosen representatives.
2. Everyone has the right to equal access to public service in his country.
3. The will of the people shall be the basis of the authority of government; this will shall be

expressed in periodic and genuine elections which shall be by universal and equal suffrage and shall be held by secret vote or by equivalent free voting procedures.

article 22

Everyone, as a member of society, has the right to social security and is entitled to realization, through national effort and international cooperation and in accordance with the organization and resources of each State, of the economic, social and cultural rights indispensable for his dignity and the free development of his personality.

Page 368

352

VIII. International human rights law

article 23

1. Everyone has the right to work, to free choice of employment, to just and favourable conditions of work and to protection against unemployment.
2. Everyone, without any discrimination, has the right to equal pay for equal work.
3. Everyone who works has the right to just and favourable remuneration ensuring for himself and his family an existence worthy of human dignity, and supplemented, if necessary, by other means of social protection.
4. Everyone has the right to form and to join trade unions for the protection of his interests.

article 24

Everyone has the right to rest and leisure, including reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay.

article 25

1. Everyone has the right to a standard of living adequate for the health and well-being of himself and of his family, including food, clothing, housing and medical care and necessary social services, and the right to security in the event of unemployment, sickness, disability, widowhood, old age or other lack of livelihood in circumstances beyond his control.
2. Motherhood and childhood are entitled to special care and assistance. All children, whether born in or out of wedlock, shall enjoy the same social protection.

article 26

1. Everyone has the right to education. Education shall be free, at least in the elementary and fundamental stages. Elementary education shall be compulsory. Technical and professional education shall be made generally available and higher education shall be equally accessible to all on the basis of merit.
2. Education shall be directed to the full development of the human personality and to the strengthening of respect for human rights and fundamental freedoms. It shall promote understanding, tolerance and friendship among all nations, racial or religious groups, and shall further the activities of the United Nations for the maintenance of peace.
3. Parents have a prior right to choose the kind of education that shall be given to their children.

article 27

1. Everyone has the right freely to participate in the cultural life of the community, to enjoy the arts and to share in scientific advancement and its benefits.
2. Everyone has the right to the protection of the moral and material interests resulting from any scientific, literary or artistic production of which he is the author.

article 28

Everyone is entitled to a social and international order in which the rights and freedoms set forth in this Declaration can be fully realized.

article 29

1. Everyone has duties to the community in which alone the free and full development of his personality is possible.
2. In the exercise of his rights and freedoms, everyone shall be subject only to such limitations as are determined by law solely for the purpose of securing due recognition and respect for the

Page 369

Elimination of all forms of racial discrimination

353

rights and freedoms of others and of meeting the just requirements of morality, public order and the general welfare in a democratic society.

3. These rights and freedoms may in no case be exercised contrary to the purposes and principles of the United Nations.

article 30

Nothing in this Declaration may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or to perform any act aimed at the destruction of any of the rights and freedoms set forth herein.

36. International Convention on the elimination of all forms of racial discrimination

Done at New York on 7 March 1966

entry into force: 4 January 1969

United Nations, *Treaty Series*, vol. 660, p. 195; reg. no. 9464

Translating...

The States Parties to this Convention,

Considering that the Charter of the United Nations is based on the principles of the dignity and equality inherent in all human beings, and that all Member States have pledged themselves to take joint and separate action, in cooperation with the Organization, for the achievement of one of the purposes of the United Nations which is to promote and encourage universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms for all, without distinction as to race, sex, language or religion,

Considering that the Universal Declaration of Human Rights proclaims that all human beings are born free and equal in dignity and rights and that everyone is entitled to all the rights and freedoms set out therein, without distinction of any kind, in particular as to race, colour or national origin,

Considering that all human beings are equal before the law and are entitled to equal protection of the law against any discrimination and against any incitement to discrimination,

Considering that the United Nations has condemned colonialism and all practices of segregation and discrimination associated therewith, in whatever form and wherever they exist, and that the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples of 14 December 1960 (General Assembly resolution 1514 (XV)) has affirmed and solemnly proclaimed the necessity of bringing them to a speedy and unconditional end,

Considering that the United Nations Declaration on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination of 20 November 1963 (General Assembly resolution 1904 (XVIII)) solemnly affirms the necessity of speedily eliminating racial discrimination throughout the world in all its forms and manifestations and of securing understanding of and respect for the dignity of the human person,

Convinced that any doctrine of superiority based on racial differentiation is scientifically false, morally condemnable, socially unjust and dangerous, and that there is no justification for racial discrimination, in theory or in practice, anywhere,

Reaffirming that discrimination between human beings on the grounds of race, colour or ethnic origin is an obstacle to friendly and peaceful relations among nations and is capable of disturbing peace and security among peoples and the harmony of persons living side by side even within one and the same State,

Convinced that the existence of racial barriers is repugnant to the ideals of any human society,

Alarmed by manifestations of racial discrimination still in evidence in some areas of the world and by governmental policies based on racial superiority or hatred, such as policies of apartheid, segregation or separation,

Resolved to adopt all necessary measures for speedily eliminating racial discrimination in all its forms and manifestations, and to prevent and combat racist doctrines and practices in order to promote understanding between races and to build an international community free from all forms of racial segregation and racial discrimination,

Bearing in mind the Convention concerning Discrimination in respect of Employment and Occupation adopted by the International Labour Organization in 1958, and the Convention against Discrimination in Education adopted by the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization in 1960,

Desiring to implement the principles embodied in the United Nations Declaration on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination and to secure the earliest adoption of practical measures to that end,

Have agreed as follows:

Part I

article 1

1. In this Convention, the term "racial discrimination" shall mean any distinction, exclusion, restriction or preference based on race, colour, descent, or national or ethnic origin which has the purpose or effect of nullifying or impairing the recognition, enjoyment or exercise, on an equal footing, of human rights and fundamental freedoms in the political, economic, social, cultural or any other field of public life.

2. This Convention shall not apply to distinctions, exclusions, restrictions or preferences made by a State Party to this Convention between citizens and non-citizens.

3. Nothing in this Convention may be interpreted as affecting in any way the legal provisions of States Parties concerning nationality, citizenship or naturalization, provided that such provisions do not discriminate against any particular nationality.

4. Special measures taken for the sole purpose of securing adequate advancement of certain racial or ethnic groups or individuals requiring such protection as may be necessary in order to ensure such groups or individuals equal enjoyment or exercise of human rights and fundamental freedoms shall not be deemed racial discrimination, provided, however, that such measures do not, as a consequence, lead to the maintenance of separate rights for different racial groups and that they shall not be continued after the objectives for which they were taken have been achieved.

article 2

1. States Parties condemn racial discrimination and undertake to pursue by all appropriate means and without delay a policy of eliminating racial discrimination in all its forms and promoting understanding among all races, and, to this end:

(a) Each State Party undertakes to engage in no act or practice of racial discrimination against persons, groups of persons or institutions and to ensure that all public authorities and public institutions, national and local, shall act in conformity with this obligation;

(b) Each State Party undertakes not to sponsor, defend or support racial discrimination by any persons or organizations;

(c) Each State Party shall take effective measures to review governmental, national and local

policies, and to amend, rescind or nullify any laws and regulations which have the effect of creating or perpetuating racial discrimination wherever it exists;

(d) Each State Party shall prohibit and bring to an end, by all appropriate means, including legislation as required by circumstances, racial discrimination by any persons, group or organization;

Translating...

Page 371

Elimination of all forms of racial discrimination

355

(e) Each State Party undertakes to encourage, where appropriate, integrationist multiracial organizations and movements and other means of eliminating barriers between races, and to discourage anything which tends to strengthen racial division.

2. States Parties shall, when the circumstances so warrant, take, in the social, economic, cultural and other fields, special and concrete measures to ensure the adequate development and protection of certain racial groups or individuals belonging to them, for the purpose of guaranteeing them the full and equal enjoyment of human rights and fundamental freedoms. These measures shall in no case entail as a consequence the maintenance of unequal or separate rights for different racial groups after the objectives for which they were taken have been achieved.

article 3

States Parties particularly condemn racial segregation and apartheid and undertake to prevent, prohibit and eradicate all practices of this nature in territories under their jurisdiction.

article 4

States Parties condemn all propaganda and all organizations which are based on ideas or theories of superiority of one race or group of persons of one colour or ethnic origin, or which attempt to justify or promote racial hatred and discrimination in any form, and undertake to adopt immediate and positive measures designed to eradicate all incitement to, or acts of, such discrimination and, to this end, with due regard to the principles embodied in the Universal Declaration of Human Rights and the rights expressly set forth in article 5 of this Convention, inter alia:

(a) Shall declare an offence punishable by law all dissemination of ideas based on racial superiority or hatred, incitement to racial discrimination, as well as all acts of violence or incitement to such acts against any race or group of persons of another colour or ethnic origin, and also the provision of any assistance to racist activities, including the financing thereof;

(b) Shall declare illegal and prohibit organizations, and also organized and all other propaganda activities, which promote and incite racial discrimination, and shall recognize participation in such organizations or activities as an offence punishable by law;

(c) Shall not permit public authorities or public institutions, national or local, to promote or incite racial discrimination.

article 5

In compliance with the fundamental obligations laid down in article 2 of this Convention, States Parties undertake to prohibit and to eliminate racial discrimination in all its forms and to guarantee the right of everyone, without distinction as to race, colour, or national or ethnic origin, to equality before the law, notably in the enjoyment of the following rights:

(a) The right to equal treatment before the tribunals and all other organs administering justice;

(b) The right to security of person and protection by the State against violence or bodily harm, whether inflicted by government officials or by any individual, group or institution;

(c) Political rights, in particular the right to participate in elections – to vote and to stand for election – on the basis of universal and equal suffrage, to take part in the Government as well as in the conduct of public affairs at any level and to have equal access to public service;

(d) Other civil rights, in particular:

- (i) The right to freedom of movement and residence within the border of the State;
- (ii) The right to leave any country, including one's own, and to return to one's country;
- (iii) The right to nationality;
- (iv) The right to marriage and choice of spouse;

Page 372

356

VIII. International human rights law

(v) The right to own property alone as well as in association with others;

(vi) The right to inherit;

(vii) The right to freedom of thought, conscience and religion;

(viii) The right to freedom of opinion and expression;

(ix) The right to freedom of peaceful assembly and association;

(e) Economic, social and cultural rights, in particular:

(i) The rights to work, to free choice of employment, to just and favourable conditions of work, to protection against unemployment, to equal pay for equal work, to just and favourable remuneration;

(ii) The right to form and join trade unions;

(iii) The right to housing;

(iv) The right to public health, medical care, social security and social services;

(v) The right to education and training;

(vi) The right to equal participation in cultural activities;

(f) The right of access to any place or service intended for use by the general public, such as transport, hotels, restaurants, cafés, theatres and parks.

article 6

States Parties shall assure to everyone within their jurisdiction effective protection and remedies, through the competent national tribunals and other State institutions, against any acts of racial discrimination which violate his human rights and fundamental freedoms contrary to this Convention, as well as the right to seek from such tribunals just and adequate reparation or satisfaction for any damage suffered as a result of such discrimination.

article 7

States Parties undertake to adopt immediate and effective measures, particularly in the fields of teaching, education, culture and information, with a view to combating prejudices which lead to racial discrimination and to promoting understanding, tolerance and friendship among nations and racial or ethnic groups, as well as to propagating the purposes and principles of the Charter of the United Nations, the Universal Declaration of Human Rights, the United Nations Declaration on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, and this Convention.

Part II

article 8

1. There shall be established a Committee on the Elimination of Racial Discrimination (hereinafter referred to as the Committee) consisting of eighteen experts of high moral standing and acknowledged impartiality elected by States Parties from among their nationals, who shall serve in their personal capacity, consideration being given to equitable geographical distribution and to the representation of the different forms of civilization as well as of the principal legal systems.

2. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by the States Parties. Each State Party may nominate one person from among its own nationals.

3. The initial election shall be held six months after the date of the entry into force of this Convention. At least three months before the date of each election the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit their nominations within two months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties.

4. Elections of the members of the Committee shall be held at a meeting of States Parties convened by the Secretary-General at United Nations Headquarters. At that meeting, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be nominees who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

5. (a) The members of the Committee shall be elected for a term of four years. However, the terms of nine of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election the names of these nine members shall be chosen by lot by the Chairman of the Committee;

(b) For the filling of casual vacancies, the State Party whose expert has ceased to function as a member of the Committee shall appoint another expert from among its nationals, subject to the approval of the Committee.

6. States Parties shall be responsible for the expenses of the members of the Committee while they are in performance of Committee duties.

article 9

1. States Parties undertake to submit to the Secretary-General of the United Nations, for consideration by the Committee, a report on the legislative, judicial, administrative or other measures which they have adopted and which give effect to the provisions of this Convention: (a) within one year after the entry into force of the Convention for the State concerned; and (b) thereafter every two years and whenever the Committee so requests. The Committee may request further information from the States Parties.

2. The Committee shall report annually, through the Secretary-General, to the General Assembly of the United Nations on its activities and may make suggestions and general recommendations based on the examination of the reports and information received from the States Parties. Such suggestions and general recommendations shall be reported to the General Assembly together with comments, if any, from States Parties.

article 10

1. The Committee shall adopt its own rules of procedure.

2. The Committee shall elect its officers for a term of two years.

3. The secretariat of the Committee shall be provided by the Secretary-General of the United Nations.

4. The meetings of the Committee shall normally be held at United Nations Headquarters.

article 11

1. If a State Party considers that another State Party is not giving effect to the provisions of this Convention, it may bring the matter to the attention of the Committee. The Committee shall then transmit the communication to the State Party concerned. Within three months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

2. If the matter is not adjusted to the satisfaction of both parties, either by bilateral negotiations or by any other procedure open to them, within six months after the receipt by the receiving State of the initial communication, either State shall have the right to refer the matter again to the Committee by notifying the Committee and also the other State.

3. The Committee shall deal with a matter referred to it in accordance with paragraph 2 of this article after it has ascertained that all available domestic remedies have been invoked and exhausted in the case, in conformity with the generally recognized principles of international law. This shall

not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged.

Translating...

Page 374

358

VIII. International human rights law

4. In any matter referred to it, the Committee may call upon the States Parties concerned to supply any other relevant information.

5. When any matter arising out of this article is being considered by the Committee, the States Parties concerned shall be entitled to send a representative to take part in the proceedings of the Committee, without voting rights, while the matter is under consideration.

article 12

1. (a) After the Committee has obtained and collated all the information it deems necessary, the Chairman shall appoint an ad hoc Conciliation Commission (hereinafter referred to as the Commission) comprising five persons who may or may not be members of the Committee. The members of the Commission shall be appointed with the unanimous consent of the parties to the dispute, and its good offices shall be made available to the States concerned with a view to an amicable solution of the matter on the basis of respect for this Convention;

(b) If the States parties to the dispute fail to reach agreement within three months on all or part of the composition of the Commission, the members of the Commission not agreed upon by the States parties to the dispute shall be elected by secret ballot by a two-thirds majority vote of the Committee from among its own members.

2. The members of the Commission shall serve in their personal capacity. They shall not be nationals of the States parties to the dispute or of a State not Party to this Convention.

3. The Commission shall elect its own Chairman and adopt its own rules of procedure.

4. The meetings of the Commission shall normally be held at United Nations Headquarters or at any other convenient place as determined by the Commission.

5. The secretariat provided in accordance with article 10, paragraph 3, of this Convention shall also service the Commission whenever a dispute among States Parties brings the Commission into being.

6. The States parties to the dispute shall share equally all the expenses of the members of the Commission in accordance with estimates to be provided by the Secretary-General of the United Nations.

7. The Secretary-General shall be empowered to pay the expenses of the members of the Commission, if necessary, before reimbursement by the States parties to the dispute in accordance with paragraph 6 of this article.

8. The information obtained and collated by the Committee shall be made available to the Commission, and the Commission may call upon the States concerned to supply any other relevant information.

article 13

1. When the Commission has fully considered the matter, it shall prepare and submit to the Chairman of the Committee a report embodying its findings on all questions of fact relevant to the issue between the parties and containing such recommendations as it may think proper for the amicable solution of the dispute.

2. The Chairman of the Committee shall communicate the report of the Commission to each of the States parties to the dispute. These States shall, within three months, inform the Chairman of the Committee whether or not they accept the recommendations contained in the report of the Commission.

3. After the period provided for in paragraph 2 of this article, the Chairman of the Committee shall communicate the report of the Commission and the declarations of the States Parties concerned to the other States Parties to this Convention.

Page 375

Elimination of all forms of racial discrimination

359

article 14

1. A State Party may at any time declare that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications from individuals or groups of individuals within its jurisdiction claiming to be victims of a violation by that State Party of any of the rights set forth in this Convention. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party which has not made such a declaration.

2. Any State Party which makes a declaration as provided for in paragraph 1 of this article may establish or indicate a body within its national legal order which shall be competent to receive and consider petitions from individuals and groups of individuals within its jurisdiction who claim to be victims of a violation of any of the rights set forth in this Convention and who have exhausted other available local remedies.

3. A declaration made in accordance with paragraph 1 of this article and the name of any body established or indicated in accordance with paragraph 2 of this article shall be deposited by the State Party concerned with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General, but such a withdrawal shall not affect communications pending before the Committee.

4. A register of petitions shall be kept by the body established or indicated in accordance with paragraph 2 of this article, and certified copies of the register shall be filed annually through appropriate channels with the Secretary-General on the understanding that the contents shall not

be publicly disclosed.

5. In the event of failure to obtain satisfaction from the body established or indicated in accordance with paragraph 2 of this article, the petitioner shall have the right to communicate the matter to the Committee within six months.

6. (a) The Committee shall confidentially bring any communication referred to it to the attention of the State Party alleged to be violating any provision of this Convention, but the identity of the individual or groups of individuals concerned shall not be revealed without his or their express consent. The Committee shall not receive anonymous communications;

(b) Within three months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

7. (a) The Committee shall consider communications in the light of all information made available to it by the State Party concerned and by the petitioner. The Committee shall not consider any communication from a petitioner unless it has ascertained that the petitioner has exhausted all available domestic remedies. However, this shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged;

(b) The Committee shall forward its suggestions and recommendations, if any, to the State Party concerned and to the petitioner.

8. The Committee shall include in its annual report a summary of such communications and, where appropriate, a summary of the explanations and statements of the States Parties concerned and of its own suggestions and recommendations.

9. The Committee shall be competent to exercise the functions provided for in this article only when at least ten States Parties to this Convention are bound by declarations in accordance with paragraph 1 of this article.

article 15

1. Pending the achievement of the objectives of the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples, contained in General Assembly resolution 1514 (XV) of 14 December 1960, the provisions of this Convention shall in no way limit the right of petition granted to these peoples by other international instruments or by the United Nations and its specialized agencies.

2. (a) The Committee established under article 8, paragraph 1, of this Convention shall receive copies of the petitions from, and submit expressions of opinion and recommendations on these petitions to, the bodies of the United Nations which deal with matters directly related to the principles and objectives of this Convention in their consideration of petitions from the inhabitants of Trust and Non-Self-Governing Territories and all other territories to which General Assembly resolution 1514 (XV) applies, relating to matters covered by this Convention which are before these bodies;

(b) The Committee shall receive from the competent bodies of the United Nations copies of the reports concerning the legislative, judicial, administrative or other measures directly related to the principles and objectives of this Convention applied by the administering Powers within the Territories mentioned in subparagraph (a) of this paragraph, and shall express opinions and make recommendations to these bodies.

3. The Committee shall include in its report to the General Assembly a summary of the petitions and reports it has received from United Nations bodies, and the expressions of opinion and recommendations of the Committee relating to the said petitions and reports.

4. The Committee shall request from the Secretary-General of the United Nations all information relevant to the objectives of this Convention and available to him regarding the Territories mentioned in paragraph 2 (a) of this article.

article 16

The provisions of this Convention concerning the settlement of disputes or complaints shall be applied without prejudice to other procedures for settling disputes or complaints in the field of discrimination laid down in the constituent instruments of, or conventions adopted by, the United Nations and its specialized agencies, and shall not prevent the States Parties from having recourse to other procedures for settling a dispute in accordance with general or special international agreements in force between them.

Part III

article 17

1. This Convention is open for signature by any State Member of the United Nations or member of any of its specialized agencies, by any State Party to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State which has been invited by the General Assembly of the United Nations to become a Party to this Convention.

2. This Convention is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

article 18

1. This Convention shall be open to accession by any State referred to in article 17, paragraph 1, of the Convention.

2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

article 19

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twenty-seventh instrument of ratification or instrument of accession.

2. For each State ratifying this Convention or acceding to it after the deposit of the twenty-seventh instrument of ratification or instrument of accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit of its own instrument of ratification or instrument of accession.

article 20

1. The Secretary-General of the United Nations shall receive and circulate to all States which are or may become Parties to this Convention reservations made by States at the time of ratification or accession. Any State which objects to the reservation shall, within a period of ninety days from the date of the said communication, notify the Secretary-General that it does not accept it.

2. A reservation incompatible with the object and purpose of this Convention shall not be permitted, nor shall a reservation the effect of which would inhibit the operation of any of the bodies established by this Convention be allowed. A reservation shall be considered incompatible or inhibitive if at least two thirds of the States Parties to this Convention object to it.

3. Reservations may be withdrawn at any time by notification to this effect addressed to the Secretary-General. Such notification shall take effect on the date on which it is received.

article 21

A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

article 22

Any dispute between two or more States Parties with respect to the interpretation or application of this Convention, which is not settled by negotiation or by the procedures expressly provided for in this Convention, shall, at the request of any of the parties to the dispute, be referred to the International Court of Justice for decision, unless the disputants agree to another mode of settlement.

article 23

1. A request for the revision of this Convention may be made at any time by any State Party by means of a notification in writing addressed to the Secretary-General of the United Nations.

2. The General Assembly of the United Nations shall decide upon the steps, if any, to be taken in respect of such a request.

article 24

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States referred to in article 17, paragraph 1, of this Convention of the following particulars:

- (a) Signatures, ratifications and accessions under articles 17 and 18;
- (b) The date of entry into force of this Convention under article 19;
- (c) Communications and declarations received under articles 14, 20 and 23;
- (d) Denunciations under article 21.

article 25

1. This Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of this Convention to all States belonging to any of the categories mentioned in article 17, paragraph 1, of the Convention.

37. International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights

Done at New York on 16 December 1966

entry into force: 3 January 1976

United Nations, *Treaty Series*, vol. 993, p. 3; reg. no. 14531

Preamble

The States Parties to the present Covenant,

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Recognizing that these rights derive from the inherent dignity of the human person,

Recognizing that, in accordance with the Universal Declaration of Human Rights, the ideal of free human beings enjoying freedom from fear and want can only be achieved if conditions are created whereby everyone may enjoy his economic, social and cultural rights, as well as his civil and political rights,

Considering the obligation of States under the Charter of the United Nations to promote universal respect for, and observance of, human rights and freedoms,

Realizing that the individual, having duties to other individuals and to the community to which he belongs, is under a responsibility to strive for the promotion and observance of the rights

recognized in the present Covenant,
Agree upon the following articles:

Part I

article 1

Translating...

1. All peoples have the right of self-determination. By virtue of that right they freely determine their political status and freely pursue their economic, social and cultural development.

2. All peoples may, for their own ends, freely dispose of their natural wealth and resources without prejudice to any obligations arising out of international economic cooperation, based upon the principle of mutual benefit, and international law. In no case may a people be deprived of its own means of subsistence.

3. The States Parties to the present Covenant, including those having responsibility for the administration of Non-Self-Governing and Trust Territories, shall promote the realization of the right of self-determination, and shall respect that right, in conformity with the provisions of the Charter of the United Nations.

Part II

article 2

1. Each State Party to the present Covenant undertakes to take steps, individually and through international assistance and cooperation, especially economic and technical, to the maximum of its available resources, with a view to achieving progressively the full realization of the rights recognized in the present Covenant by all appropriate means, including particularly the adoption of legislative measures.

2. The States Parties to the present Covenant undertake to guarantee that the rights enunciated in the present Covenant will be exercised without discrimination of any kind as to race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

3. Developing countries, with due regard to human rights and their national economy, may determine to what extent they would guarantee the economic rights recognized in the present Covenant to non-nationals.

article 3

The States Parties to the present Covenant undertake to ensure the equal right of men and women to the enjoyment of all economic, social and cultural rights set forth in the present Covenant.

article 4

The States Parties to the present Covenant recognize that, in the enjoyment of those rights provided by the State in conformity with the present Covenant, the State may subject such rights only to such limitations as are determined by law only insofar as this may be compatible with the nature of these rights and solely for the purpose of promoting the general welfare in a democratic society.

article 5

1. Nothing in the present Covenant may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or to perform any act aimed at the destruction of any of the rights or freedoms recognized herein, or at their limitation to a greater extent than is provided for in the present Covenant.

2. No restriction upon or derogation from any of the fundamental human rights recognized or existing in any country in virtue of law, conventions, regulations or custom shall be admitted on the pretext that the present Covenant does not recognize such rights or that it recognizes them to a lesser extent.

Part III

article 6

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right to work, which includes the right of everyone to the opportunity to gain his living by work which he freely chooses or accepts, and will take appropriate steps to safeguard this right.

2. The steps to be taken by a State Party to the present Covenant to achieve the full realization of this right shall include technical and vocational guidance and training programmes, policies and techniques to achieve steady economic, social and cultural development and full and productive employment under conditions safeguarding fundamental political and economic freedoms to the individual.

article 7

The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to the enjoyment of just and favourable conditions of work which ensure, in particular:

(a) Remuneration which provides all workers, as a minimum, with:

(i) Fair wages and equal remuneration for work of equal value without distinction of any kind, in particular women being guaranteed conditions of work not inferior to those enjoyed by men, with equal pay for equal work;

(ii) A decent living for themselves and their families in accordance with the provisions of the present Covenant;

(b) Safe and healthy working conditions;

(c) Equal opportunity for everyone to be promoted in his employment to an appropriate higher level, subject to no considerations other than those of seniority and competence;

(d) Rest, leisure and reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay, as well as remuneration for public holidays.

article 8

1. The States Parties to the present Covenant undertake to ensure:

(a) The right of everyone to form trade unions and join the trade union of his choice, subject only to the rules of the organization concerned, for the promotion and protection of his economic and social interests. No restrictions may be placed on the exercise of this right other than those prescribed by law and which are necessary in a democratic society in the interests of national security or public order or for the protection of the rights and freedoms of others;

(b) The right of trade unions to establish national federations or confederations and the right of the latter to form or join international trade-union organizations;

(c) The right of trade unions to function freely subject to no limitations other than those prescribed by law and which are necessary in a democratic society in the interests of national security or public order or for the protection of the rights and freedoms of others;

(d) The right to strike, provided that it is exercised in conformity with the laws of the particular country.

2. This article shall not prevent the imposition of lawful restrictions on the exercise of these rights by members of the armed forces or of the police or of the administration of the State.

3. Nothing in this article shall authorize States Parties to the International Labour Organization Convention of 1948 concerning Freedom of Association and Protection of the Right to Organize to take legislative measures which would prejudice, or apply the law in such a manner as would prejudice, the guarantees provided for in that Convention.

article 9

The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to social security, including social insurance.

article 10

The States Parties to the present Covenant recognize that:

1. The widest possible protection and assistance should be accorded to the family, which is the natural and fundamental group unit of society, particularly for its establishment and while it is responsible for the care and education of dependent children. Marriage must be entered into with the free consent of the intending spouses.

2. Special protection should be accorded to mothers during a reasonable period before and after childbirth. During such period working mothers should be accorded paid leave or leave with adequate social security benefits.

3. Special measures of protection and assistance should be taken on behalf of all children and young persons without any discrimination for reasons of parentage or other conditions. Children and young persons should be protected from economic and social exploitation. Their employment in work harmful to their morals or health or dangerous to life or likely to hamper their normal development should be punishable by law. States should also set age limits below which the paid employment of child labour should be prohibited and punishable by law.

article 11

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to an adequate standard of living for himself and his family, including adequate food, clothing and housing, and to the continuous improvement of living conditions. The States Parties will take appropriate steps to ensure the realization of this right, recognizing to this effect the essential importance of international cooperation based on free consent.

2. The States Parties to the present Covenant, recognizing the fundamental right of everyone to be free from hunger, shall take, individually and through international cooperation, the measures, including specific programmes, which are needed:

(a) To improve methods of production, conservation and distribution of food by making full use of technical and scientific knowledge, by disseminating knowledge of the principles of nutrition and by developing or reforming agrarian systems in such a way as to achieve the most efficient development and utilization of natural resources;

(b) Taking into account the problems of both food-importing and food-exporting countries, to ensure an equitable distribution of world food supplies in relation to need.

article 12

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to the enjoyment of the highest attainable standard of physical and mental health.

2. The steps to be taken by the States Parties to the present Covenant to achieve the full realization of this right shall include those necessary for:

(a) The provision for the reduction of the stillbirth rate and of infant mortality and for the healthy development of the child;

(b) The improvement of all aspects of environmental and industrial hygiene;

(c) The prevention, treatment and control of epidemic, endemic, occupational and other diseases;

(d) The creation of conditions which would assure to all medical service and medical attention in the event of sickness.

article 13

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to education. They agree that education shall be directed to the full development of the human personality and

the sense of its dignity, and shall strengthen the respect for human rights and fundamental freedoms. They further agree that education shall enable all persons to participate effectively in a free society, promote understanding, tolerance and friendship among all nations and all racial, ethnic or religious groups, and further the activities of the United Nations for the maintenance of peace.

2. The States Parties to the present Covenant recognize that, with a view to achieving the realization of this right:

- (a) Primary education shall be compulsory and available free to all;
- (b) Secondary education in its different forms, including technical and vocational secondary education, shall be made generally available and accessible to all by every appropriate means, and in particular by the progressive introduction of free education;
- (c) Higher education shall be made equally accessible to all, on the basis of capacity, by every appropriate means, and in particular by the progressive introduction of free education;
- (d) Fundamental education shall be encouraged or intensified as far as possible for those persons who have not received or completed the whole period of their primary education;
- (e) The development of a system of schools at all levels shall be actively pursued, an adequate fellowship system shall be established, and the material conditions of teaching staff shall be continuously improved.

3. The States Parties to the present Covenant undertake to have respect for the liberty of parents and, when applicable, legal guardians to choose for their children schools, other than those established by the public authorities, which conform to such minimum educational standards as may be laid down or approved by the State and to ensure the religious and moral education of their children in conformity with their own convictions.

Page 382

366

VIII. International human rights law

4. No part of this article shall be construed so as to interfere with the liberty of individuals and bodies to establish and direct educational institutions, subject always to the observance of the principles set forth in paragraph 1 of this article and to the requirement that the education given in such institutions shall conform to such minimum standards as may be laid down by the State.

article 14

Each State Party to the present Covenant which, at the time of becoming a Party, has not been able to secure in its metropolitan territory or other territories under its jurisdiction compulsory primary education, free of charge, undertakes, within two years, to work out and adopt a detailed plan of action for the progressive implementation, within a reasonable number of years, to be fixed in the plan, of the principle of compulsory education free of charge for all.

article 15

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone:
 - (a) To take part in cultural life;
 - (b) To enjoy the benefits of scientific progress and its applications;
 - (c) To benefit from the protection of the moral and material interests resulting from any scientific, literary or artistic production of which he is the author.
2. The steps to be taken by the States Parties to the present Covenant to achieve the full realization of this right shall include those necessary for the conservation, the development and the diffusion of science and culture.
3. The States Parties to the present Covenant undertake to respect the freedom indispensable for scientific research and creative activity.
4. The States Parties to the present Covenant recognize the benefits to be derived from the encouragement and development of international contacts and cooperation in the scientific and cultural fields.

Part IV

article 16

1. The States Parties to the present Covenant undertake to submit in conformity with this part of the Covenant reports on the measures which they have adopted and the progress made in achieving the observance of the rights recognized herein.
2. (a) All reports shall be submitted to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies to the Economic and Social Council for consideration in accordance with the provisions of the present Covenant;
- (b) The Secretary-General of the United Nations shall also transmit to the specialized agencies copies of the reports, or any relevant parts therefrom, from States Parties to the present Covenant which are also members of these specialized agencies insofar as these reports, or parts therefrom, relate to any matters which fall within the responsibilities of the said agencies in accordance with their constitutional instruments.

article 17

1. The States Parties to the present Covenant shall furnish their reports in stages, in accordance with a programme to be established by the Economic and Social Council within one year of the entry into force of the present Covenant after consultation with the States Parties and the specialized agencies concerned.
2. Reports may indicate factors and difficulties affecting the degree of fulfilment of obligations under the present Covenant.

Page 383

3. Where relevant information has previously been furnished to the United Nations or to any specialized agency by any State Party to the present Covenant, it will not be necessary to reproduce that information, but a precise reference to the information so furnished will suffice.

Translating...

article 18

Pursuant to its responsibilities under the Charter of the United Nations in the field of human rights and fundamental freedoms, the Economic and Social Council may make arrangements with the specialized agencies in respect of their reporting to it on the progress made in achieving the observance of the provisions of the present Covenant falling within the scope of their activities. These reports may include particulars of decisions and recommendations on such implementation adopted by their competent organs.

article 19

The Economic and Social Council may transmit to the Commission on Human Rights for study and general recommendation or, as appropriate, for information the reports concerning human rights submitted by States in accordance with articles 16 and 17, and those concerning human rights submitted by the specialized agencies in accordance with article 18.

article 20

The States Parties to the present Covenant and the specialized agencies concerned may submit comments to the Economic and Social Council on any general recommendation under article 19 or reference to such general recommendation in any report of the Commission on Human Rights or any documentation referred to therein.

article 21

The Economic and Social Council may submit from time to time to the General Assembly reports with recommendations of a general nature and a summary of the information received from the States Parties to the present Covenant and the specialized agencies on the measures taken and the progress made in achieving general observance of the rights recognized in the present Covenant.

article 22

The Economic and Social Council may bring to the attention of other organs of the United Nations, their subsidiary organs and specialized agencies concerned with furnishing technical assistance any matters arising out of the reports referred to in this part of the present Covenant which may assist such bodies in deciding, each within its field of competence, on the advisability of international measures likely to contribute to the effective progressive implementation of the present Covenant.

article 23

The States Parties to the present Covenant agree that international action for the achievement of the rights recognized in the present Covenant includes such methods as the conclusion of conventions, the adoption of recommendations, the furnishing of technical assistance and the holding of regional meetings and technical meetings for the purpose of consultation and study organized in conjunction with the Governments concerned.

article 24

Nothing in the present Covenant shall be interpreted as impairing the provisions of the Charter of the United Nations and of the constitutions of the specialized agencies which define the respective responsibilities of the various organs of the United Nations and of the specialized agencies in regard to the matters dealt with in the present Covenant.

Page 384

368

VIII. International human rights law

article 25

Nothing in the present Covenant shall be interpreted as impairing the inherent right of all peoples to enjoy and utilize fully and freely their natural wealth and resources.

Part V

article 26

1. The present Covenant is open for signature by any State Member of the United Nations or member of any of its specialized agencies, by any State Party to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State which has been invited by the General Assembly of the United Nations to become a party to the present Covenant.
2. The present Covenant is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
3. The present Covenant shall be open to accession by any State referred to in paragraph 1 of this article.
4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.
5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which have signed the present Covenant or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification or accession.

article 27

1. The present Covenant shall enter into force three months after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the thirty-fifth instrument of ratification or instrument of accession.
2. For each State ratifying the present Covenant or acceding to it after the deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or instrument of accession, the present Covenant shall enter into force three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or instrument of accession.

article 28

The provisions of the present Covenant shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

article 29

Translating...

1. Any State Party to the present Covenant may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate any proposed amendments to the States Parties to the present Covenant with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that at least one third of the States Parties favours such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly of the United Nations for approval.

2. Amendments shall come into force when they have been approved by the General Assembly of the United Nations and accepted by a two-thirds majority of the States Parties to the present Covenant in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments come into force they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of the present Covenant and any earlier amendment which they have accepted.

Page 385

International Covenant on economic, social and cultural rights: Optional Protocol

369

article 30

Irrespective of the notifications made under article 26, paragraph 5, the Secretary-General of the United Nations shall inform all States referred to in paragraph 1 of the same article of the following particulars:

(a) Signatures, ratifications and accessions under article 26;

(b) The date of the entry into force of the present Covenant under article 27 and the date of the entry into force of any amendments under article 29.

article 31

1. The present Covenant, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Covenant to all States referred to in article 26.

37.(a) Optional Protocol to the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights

Done at New York on 10 December 2008

entry into force: 5 May 2013

United Nations, *Treaty Series*, reg. no. 14531

Preamble

The States Parties to the present Protocol,

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Noting that the Universal Declaration of Human Rights proclaims that all human beings are born free and equal in dignity and rights and that everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth therein, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status,

Recalling that the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenants on Human Rights recognize that the ideal of free human beings enjoying freedom from fear and want can only be achieved if conditions are created whereby everyone may enjoy civil, cultural, economic, political and social rights,

Reaffirming the universality, indivisibility, interdependence and interrelatedness of all human rights and fundamental freedoms,

Recalling that each State Party to the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (hereinafter referred to as "the Covenant") undertakes to take steps, individually and through international assistance and cooperation, especially economic and technical, to the maximum of its available resources, with a view to achieving progressively the full realization of the rights recognized in the Covenant by all appropriate means, including particularly the adoption of legislative measures,

Considering that, in order further to achieve the purposes of the Covenant and the implementation of its provisions, it would be appropriate to enable the Committee on Economic, Social and Cultural Rights (hereinafter referred to as "the Committee") to carry out the functions provided for in the present Protocol,

Page 386

370

VIII. International human rights law

Have agreed as follows:

article 1. Competence of the Committee to receive and consider communications

1. A State Party to the Covenant that becomes a Party to the present Protocol recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications as provided for by the provisions of the present Protocol.

Translating...

2. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party to the Covenant which is not a Party to the present Protocol.

article 2. Communications

Communications may be submitted by or on behalf of individuals or groups of individuals, under the jurisdiction of a State Party, claiming to be victims of a violation of any of the economic, social and cultural rights set forth in the Covenant by that State Party. Where a communication is submitted on behalf of individuals or groups of individuals, this shall be with their consent unless the author can justify acting on their behalf without such consent.

article 3. admissibility

1. The Committee shall not consider a communication unless it has ascertained that all available domestic remedies have been exhausted. This shall not be the rule where the application of such remedies is unreasonably prolonged.

2. The Committee shall declare a communication inadmissible when:

- (a) It is not submitted within one year after the exhaustion of domestic remedies, except in cases where the author can demonstrate that it had not been possible to submit the communication within that time limit;
- (b) The facts that are the subject of the communication occurred prior to the entry into force of the present Protocol for the State Party concerned unless those facts continued after that date;
- (c) The same matter has already been examined by the Committee or has been or is being examined under another procedure of international investigation or settlement;
- (d) It is incompatible with the provisions of the Covenant;
- (e) It is manifestly ill-founded, not sufficiently substantiated or exclusively based on reports disseminated by mass media;
- (f) It is an abuse of the right to submit a communication; or when
- (g) It is anonymous or not in writing.

article 4. Communications not revealing a clear disadvantage

The Committee may, if necessary, decline to consider a communication where it does not reveal that the author has suffered a clear disadvantage, unless the Committee considers that the communication raises a serious issue of general importance.

article 5. Interim measures

1. At any time after the receipt of a communication and before a determination on the merits has been reached, the Committee may transmit to the State Party concerned for its urgent consideration a request that the State Party take such interim measures as may be necessary in exceptional circumstances to avoid possible irreparable damage to the victim or victims of the alleged violations.

2. Where the Committee exercises its discretion under paragraph 1 of the present article, this does not imply a determination on admissibility or on the merits of the communication.

article 6. transmission of the communication

1. Unless the Committee considers a communication inadmissible without reference to the State Party concerned, the Committee shall bring any communication submitted to it under the present Protocol confidentially to the attention of the State Party concerned.

2. Within six months, the receiving State Party shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been provided by that State Party.

article 7. friendly settlement

1. The Committee shall make available its good offices to the parties concerned with a view to reaching a friendly settlement of the matter on the basis of the respect for the obligations set forth in the Covenant.

2. An agreement on a friendly settlement closes consideration of the communication under the present Protocol.

article 8. examination of communications

1. The Committee shall examine communications received under article 2 of the present Protocol in the light of all documentation submitted to it, provided that this documentation is transmitted to the parties concerned.

2. The Committee shall hold closed meetings when examining communications under the present Protocol.

3. When examining a communication under the present Protocol, the Committee may consult, as appropriate, relevant documentation emanating from other United Nations bodies, specialized agencies, funds, programmes and mechanisms, and other international organizations, including from regional human rights systems, and any observations or comments by the State Party concerned.

4. When examining communications under the present Protocol, the Committee shall consider the reasonableness of the steps taken by the State Party in accordance with part II of the Covenant. In doing so, the Committee shall bear in mind that the State Party may adopt a range of possible policy measures for the implementation of the rights set forth in the Covenant.

article 9. follow-up to the views of the Committee

1. After examining a communication, the Committee shall transmit its views on the commu-

nication, together with its recommendations, if any, to the parties concerned.

2. The State Party shall give due consideration to the views of the Committee, together with its recommendations, if any, and shall submit to the Committee, within six months, a written response, including information on any action taken in the light of the views and recommendations of the Committee.

3. The Committee may invite the State Party to submit further information about any measures the State Party has taken in response to its views or recommendations, if any, including as deemed appropriate by the Committee, in the State Party's subsequent reports under articles 16 and 17 of the Covenant.

Translating...

article 10. Inter-state communications

1. A State Party to the present Protocol may at any time declare under the present article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications to the effect that a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations under the Covenant. Communications under the present article may be received and considered only if submitted by a State Party that has made a declaration recognizing in regard to itself the competence of the Com-

mittee. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party which has not made such a declaration. Communications received under the present article shall be dealt with in accordance with the following procedure:

(a) If a State Party to the present Protocol considers that another State Party is not fulfilling its obligations under the Covenant, it may, by written communication, bring the matter to the attention of that State Party. The State Party may also inform the Committee of the matter. Within three months after the receipt of the communication, the receiving State shall afford the State that sent the communication an explanation, or any other statement in writing clarifying the matter, which should include, to the extent possible and pertinent, reference to domestic procedures and remedies taken, pending or available in the matter;

(b) If the matter is not settled to the satisfaction of both States Parties concerned within six months after the receipt by the receiving State of the initial communication, either State shall have the right to refer the matter to the Committee, by notice given to the Committee and to the other State;

(c) The Committee shall deal with a matter referred to it only after it has ascertained that all available domestic remedies have been invoked and exhausted in the matter. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged;

(d) Subject to the provisions of subparagraph (c) of the present paragraph, the Committee shall make available its good offices to the States Parties concerned with a view to a friendly solution of the matter on the basis of the respect for the obligations set forth in the Covenant;

(e) The Committee shall hold closed meetings when examining communications under the present article;

(f) In any matter referred to it in accordance with subparagraph (b) of the present paragraph, the Committee may call upon the States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), to supply any relevant information;

(g) The States Parties concerned, referred to in subparagraph (b) of the present paragraph, shall have the right to be represented when the matter is being considered by the Committee and to make submissions orally and/or in writing;

(h) The Committee shall, with all due expediency after the date of receipt of notice under subparagraph (b) of the present paragraph, submit a report, as follows:

(i) If a solution within the terms of subparagraph (d) of the present paragraph is reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts and of the solution reached;

(ii) If a solution within the terms of subparagraph (d) is not reached, the Committee shall, in its report, set forth the relevant facts concerning the issue between the States Parties concerned. The written submissions and record of the oral submissions made by the States Parties concerned shall be attached to the report. The Committee may also communicate only to the States Parties concerned any views that it may consider relevant to the issue between them.

In every matter, the report shall be communicated to the States Parties concerned.

2. A declaration under paragraph 1 of the present article shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter that is the subject of a communication already transmitted under the present article; no further communication by any State Party shall be received under the present article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party concerned has made a new declaration.

article 11. Inquiry procedure

1. A State Party to the present Protocol may at any time declare that it recognizes the competence of the Committee provided for under the present article.

2. If the Committee receives reliable information indicating grave or systematic violations by

a State Party of any of the economic, social and cultural rights set forth in the Covenant, the Committee shall invite that State Party to cooperate in the examination of the information and to this end to submit observations with regard to the information concerned.

3. Taking into account any observations that may have been submitted by the State Party concerned as well as any other reliable information available to it, the Committee may designate one or more of its members to conduct an inquiry and to report urgently to the Committee. Where warranted and with the consent of the State Party, the inquiry may include a visit to its territory.

4. Such an inquiry shall be conducted confidentially and the cooperation of the State Party shall be sought at all stages of the proceedings.

5. After examining the findings of such an inquiry, the Committee shall transmit these findings to the State Party concerned together with any comments and recommendations.

6. The State Party concerned shall, within six months of receiving the findings, comments and recommendations transmitted by the Committee, submit its observations to the Committee.

7. After such proceedings have been completed with regard to an inquiry made in accordance with paragraph 2 of the present article, the Committee may, after consultations with the State Party concerned, decide to include a summary account of the results of the proceedings in its annual report provided for in article 15 of the present Protocol.

8. Any State Party having made a declaration in accordance with paragraph 1 of the present article may, at any time, withdraw this declaration by notification to the Secretary-General.

article 12. follow-up to the inquiry procedure

1. The Committee may invite the State Party concerned to include in its report under articles 16 and 17 of the Covenant details of any measures taken in response to an inquiry conducted under article 11 of the present Protocol.

2. The Committee may, if necessary, after the end of the period of six months referred to in article 11, paragraph 6, invite the State Party concerned to inform it of the measures taken in response to such an inquiry.

article 13. Protection measures

A State Party shall take all appropriate measures to ensure that individuals under its jurisdiction are not subjected to any form of ill-treatment or intimidation as a consequence of communicating with the Committee pursuant to the present Protocol.

article 14. International assistance and cooperation

1. The Committee shall transmit, as it may consider appropriate, and with the consent of the State Party concerned, to United Nations specialized agencies, funds and programmes and other competent bodies, its views or recommendations concerning communications and inquiries that indicate a need for technical advice or assistance, along with the State Party's observations and suggestions, if any, on these views or recommendations.

2. The Committee may also bring to the attention of such bodies, with the consent of the State Party concerned, any matter arising out of communications considered under the present Protocol which may assist them in deciding, each within its field of competence, on the advisability of international measures likely to contribute to assisting States Parties in achieving progress in implementation of the rights recognized in the Covenant.

3. A trust fund shall be established in accordance with the relevant procedures of the General Assembly, to be administered in accordance with the Financial Regulations and Rules of the United Nations, with a view to providing expert and technical assistance to States Parties, with the consent of the State Party concerned, for the enhanced implementation of the rights contained in the Covenant, thus contributing to building national capacities in the area of economic, social and cultural rights in the context of the present Protocol.

4. The provisions of the present article are without prejudice to the obligations of each State Party to fulfil its obligations under the Covenant.

article 15. annual report

The Committee shall include in its annual report a summary of its activities under the present Protocol.

article 16. Dissemination and information

Each State Party undertakes to make widely known and to disseminate the Covenant and the present Protocol and to facilitate access to information about the views and recommendations of the Committee, in particular, on matters involving that State Party, and to do so in accessible formats for persons with disabilities.

Article 17. Signature, ratification and accession

1. The present Protocol is open for signature by any State that has signed, ratified or acceded to the Covenant.

2. The present Protocol is subject to ratification by any State that has ratified or acceded to the Covenant. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present Protocol shall be open to accession by any State that has ratified or acceded to the Covenant.

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

article 18. entry into force

1. The present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the tenth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to the present Protocol after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession, the Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or accession.

article 19. amendments

1. Any State Party may propose an amendment to the present Protocol and submit it to the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall communicate any proposed amendments to States Parties, with a request to be notified whether they favour a meeting of States Parties for the purpose of considering and deciding upon the proposals. In the event that, within four months from the date of such communication, at least one third of the States Parties favour such a meeting, the Secretary-General shall convene the meeting under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of two thirds of the States Parties present and voting shall be submitted by the Secretary-General to the General Assembly for approval and thereafter to all States Parties for acceptance.

2. An amendment adopted and approved in accordance with paragraph 1 of the present article shall enter into force on the thirtieth day after the number of instruments of acceptance deposited reaches two thirds of the number of States Parties at the date of adoption of the amendment. There-

Page 391

International Covenant on civil and political rights

375

after, the amendment shall enter into force for any State Party on the thirtieth day following the deposit of its own instrument of acceptance. An amendment shall be binding only on those States Parties which have accepted it.

article 20. Denunciation

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation shall take effect six months after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Denunciation shall be without prejudice to the continued application of the provisions of the present Protocol to any communication submitted under articles 2 and 10 or to any procedure initiated under article 11 before the effective date of denunciation.

Article 21. Notification by the Secretary-General

The Secretary-General of the United Nations shall notify all States referred to in article 26, paragraph 1, of the Covenant of the following particulars:

- (a) Signatures, ratifications and accessions under the present Protocol;
- (b) The date of entry into force of the present Protocol and of any amendment under article 19;
- (c) Any denunciation under article 20.

Article 22. Official languages

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States referred to in article 26 of the Covenant.

38. International CoVenant on CIVIL and PolItIcal rIgHts

Done at new York on 16 December 1966

entry into force: 23 march 1976

united nations, *Treaty Series*, vol. 999, p. 171; reg no. 14668

Preamble

The States Parties to the present Covenant,

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Recognizing that these rights derive from the inherent dignity of the human person,

Recognizing that, in accordance with the Universal Declaration of Human Rights, the ideal of free human beings enjoying civil and political freedom and freedom from fear and want can only be achieved if conditions are created whereby everyone may enjoy his civil and political rights, as well as his economic, social and cultural rights,

Considering the obligation of States under the Charter of the United Nations to promote universal respect for, and observance of, human rights and freedoms,

Page 392

376

VIII. International human rights law

Realizing that the individual, having duties to other individuals and to the community to which he belongs, is under a responsibility to strive for the promotion and observance of the rights recognized in the present Covenant,

Agree upon the following articles:

Part I

article 1

1. All peoples have the right of self-determination. By virtue of that right they freely determine

their political status and freely pursue their economic, social and cultural development.

2. All peoples may, for their own ends, freely dispose of their natural wealth and resources without prejudice to any obligations arising out of international economic cooperation, based upon the principle of mutual benefit, and international law. In no case may a people be deprived of its own means of subsistence.

3. The States Parties to the present Covenant, including those having responsibility for the administration of Non-Self-Governing and Trust Territories, shall promote the realization of the right of self-determination, and shall respect that right, in conformity with the provisions of the Charter of the United Nations.

Translating...

Part II

article 2

1. Each State Party to the present Covenant undertakes to respect and to ensure to all individuals within its territory and subject to its jurisdiction the rights recognized in the present Covenant, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

2. Where not already provided for by existing legislative or other measures, each State Party to the present Covenant undertakes to take the necessary steps, in accordance with its constitutional processes and with the provisions of the present Covenant, to adopt such legislative or other measures as may be necessary to give effect to the rights recognized in the present Covenant.

3. Each State Party to the present Covenant undertakes:

(a) To ensure that any person whose rights or freedoms as herein recognized are violated shall have an effective remedy, notwithstanding that the violation has been committed by persons acting in an official capacity;

(b) To ensure that any person claiming such a remedy shall have his right thereto determined by competent judicial, administrative or legislative authorities, or by any other competent authority provided for by the legal system of the State, and to develop the possibilities of judicial remedy;

(c) To ensure that the competent authorities shall enforce such remedies when granted.

article 3

The States Parties to the present Covenant undertake to ensure the equal right of men and women to the enjoyment of all civil and political rights set forth in the present Covenant.

article 4

1. In time of public emergency which threatens the life of the nation and the existence of which is officially proclaimed, the States Parties to the present Covenant may take measures derogating from their obligations under the present Covenant to the extent strictly required by the exigencies of the situation, provided that such measures are not inconsistent with their other obligations under international law and do not involve discrimination solely on the ground of race, colour, sex, language, religion or social origin.

2. No derogation from articles 6, 7, 8 (paragraphs 1 and 2), 11, 15, 16 and 18 may be made under this provision.

3. Any State Party to the present Covenant availing itself of the right of derogation shall immediately inform the other States Parties to the present Covenant, through the intermediary of the Secretary-General of the United Nations, of the provisions from which it has derogated and of the reasons by which it was actuated. A further communication shall be made, through the same intermediary, on the date on which it terminates such derogation.

article 5

1. Nothing in the present Covenant may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or perform any act aimed at the destruction of any of the rights and freedoms recognized herein or at their limitation to a greater extent than is provided for in the present Covenant.

2. There shall be no restriction upon or derogation from any of the fundamental human rights recognized or existing in any State Party to the present Covenant pursuant to law, conventions, regulations or custom on the pretext that the present Covenant does not recognize such rights or that it recognizes them to a lesser extent.

Part III

article 6

1. Every human being has the inherent right to life. This right shall be protected by law. No one shall be arbitrarily deprived of his life.

2. In countries which have not abolished the death penalty, sentence of death may be imposed only for the most serious crimes in accordance with the law in force at the time of the commission of the crime and not contrary to the provisions of the present Covenant and to the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide. This penalty can only be carried out pursuant to a final judgement rendered by a competent court.

3. When deprivation of life constitutes the crime of genocide, it is understood that nothing in this article shall authorize any State Party to the present Covenant to derogate in any way from any obligation assumed under the provisions of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide.

4. Anyone sentenced to death shall have the right to seek pardon or commutation of the sentence. Amnesty, pardon or commutation of the sentence of death may be granted in all cases.

5. Sentence of death shall not be imposed for crimes committed by persons below eighteen years of age and shall not be carried out on pregnant women.

6. Nothing in this article shall be invoked to delay or to prevent the abolition of capital punishment by any State Party to the present Covenant.

article 7

No one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment. In particular, no one shall be subjected without his free consent to medical or scientific experimentation.

article 8

1. No one shall be held in slavery; slavery and the slave trade in all their forms shall be prohibited.
2. No one shall be held in servitude.
3. (a) No one shall be required to perform forced or compulsory labour;
- (b) Paragraph 3 (a) shall not be held to preclude, in countries where imprisonment with hard labour may be imposed as a punishment for a crime, the performance of hard labour in pursuance of a sentence to such punishment by a competent court;

Translating...

Page 394

378

VIII. International human rights law

(c) For the purpose of this paragraph the term "forced or compulsory labour" shall not include:

- (i) Any work or service, not referred to in subparagraph (b), normally required of a person who is under detention in consequence of a lawful order of a court, or of a person during conditional release from such detention;
- (ii) Any service of a military character and, in countries where conscientious objection is recognized, any national service required by law of conscientious objectors;
- (iii) Any service exacted in cases of emergency or calamity threatening the life or well-being of the community;
- (iv) Any work or service which forms part of normal civil obligations.

article 9

1. Everyone has the right to liberty and security of person. No one shall be subjected to arbitrary arrest or detention. No one shall be deprived of his liberty except on such grounds and in accordance with such procedure as are established by law.
2. Anyone who is arrested shall be informed, at the time of arrest, of the reasons for his arrest and shall be promptly informed of any charges against him.
3. Anyone arrested or detained on a criminal charge shall be brought promptly before a judge or other officer authorized by law to exercise judicial power and shall be entitled to trial within a reasonable time or to release. It shall not be the general rule that persons awaiting trial shall be detained in custody, but release may be subject to guarantees to appear for trial, at any other stage of the judicial proceedings, and, should occasion arise, for execution of the judgement.
4. Anyone who is deprived of his liberty by arrest or detention shall be entitled to take proceedings before a court, in order that that court may decide without delay on the lawfulness of his detention and order his release if the detention is not lawful.
5. Anyone who has been the victim of unlawful arrest or detention shall have an enforceable right to compensation.

article 10

1. All persons deprived of their liberty shall be treated with humanity and with respect for the inherent dignity of the human person.
2. (a) Accused persons shall, save in exceptional circumstances, be segregated from convicted persons and shall be subject to separate treatment appropriate to their status as unconvicted persons;
- (b) Accused juvenile persons shall be separated from adults and brought as speedily as possible for adjudication.
3. The penitentiary system shall comprise treatment of prisoners the essential aim of which shall be their reformation and social rehabilitation. Juvenile offenders shall be segregated from adults and be accorded treatment appropriate to their age and legal status.

article 11

No one shall be imprisoned merely on the ground of inability to fulfil a contractual obligation.

article 12

1. Everyone lawfully within the territory of a State shall, within that territory, have the right to liberty of movement and freedom to choose his residence.
2. Everyone shall be free to leave any country, including his own.
3. The above-mentioned rights shall not be subject to any restrictions except those which are provided by law, are necessary to protect national security, public order (*ordre public*), public health

Page 395

International Covenant on civil and political rights

379

or morals or the rights and freedoms of others, and are consistent with the other rights recognized in the present Covenant.

4. No one shall be arbitrarily deprived of the right to enter his own country.

article 13

An alien lawfully in the territory of a State Party to the present Covenant may be expelled therefrom only in pursuance of a decision reached in accordance with law and shall, except where compelling reasons of national security otherwise require, be allowed to submit the reasons against his expulsion and to have his case reviewed by, and be represented for the purpose before, the competent authority or a person or persons especially designated by the competent authority.

article 14

1. All persons shall be equal before the courts and tribunals. In the determination of any criminal charge against him, or of his rights and obligations in a suit at law, everyone shall be entitled to a fair and public hearing by a competent, independent and impartial tribunal established by law. The press and the public may be excluded from all or part of a trial for reasons of morals, public order (*ordre public*) or national security in a democratic society, or when the interest of the private lives of the parties so requires, or to the extent strictly necessary in the opinion of the court in special circumstances where publicity would prejudice the interests of justice; but any judgement rendered in a criminal case or in a suit at law shall be made public except where the interest of juvenile persons otherwise requires or the proceedings concern matrimonial disputes or the guardianship of children.

2. Everyone charged with a criminal offence shall have the right to be presumed innocent until proved guilty according to law.

3. In the determination of any criminal charge against him, everyone shall be entitled to the following minimum guarantees, in full equality:

(a) To be informed promptly and in detail in a language which he understands of the nature and cause of the charge against him;

(b) To have adequate time and facilities for the preparation of his defence and to communicate with counsel of his own choosing;

(c) To be tried without undue delay;

(d) To be tried in his presence, and to defend himself in person or through legal assistance of his own choosing; to be informed, if he does not have legal assistance, of this right; and to have legal assistance assigned to him, in any case where the interests of justice so require, and without payment by him in any such case if he does not have sufficient means to pay for it;

(e) To examine, or have examined, the witnesses against him and to obtain the attendance and examination of witnesses on his behalf under the same conditions as witnesses against him;

(f) To have the free assistance of an interpreter if he cannot understand or speak the language used in court;

(g) Not to be compelled to testify against himself or to confess guilt.

4. In the case of juvenile persons, the procedure shall be such as will take account of their age and the desirability of promoting their rehabilitation.

5. Everyone convicted of a crime shall have the right to his conviction and sentence being reviewed by a higher tribunal according to law.

6. When a person has by a final decision been convicted of a criminal offence and when subsequently his conviction has been reversed or he has been pardoned on the ground that a new or newly discovered fact shows conclusively that there has been a miscarriage of justice, the person who has suffered punishment as a result of such conviction shall be compensated according to law, unless it is proved that the nondisclosure of the unknown fact in time is wholly or partly attributable to him.

7. No one shall be liable to be tried or punished again for an offence for which he has already been finally convicted or acquitted in accordance with the law and penal procedure of each country.

article 15

1. No one shall be held guilty of any criminal offence on account of any act or omission which did not constitute a criminal offence, under national or international law, at the time when it was committed. Nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time when the criminal offence was committed. If, subsequent to the commission of the offence, provision is made by law for the imposition of the lighter penalty, the offender shall benefit thereby.

2. Nothing in this article shall prejudice the trial and punishment of any person for any act or omission which, at the time when it was committed, was criminal according to the general principles of law recognized by the community of nations.

article 16

Everyone shall have the right to recognition everywhere as a person before the law.

article 17

1. No one shall be subjected to arbitrary or unlawful interference with his privacy, family, home or correspondence, nor to unlawful attacks on his honour and reputation.

2. Everyone has the right to the protection of the law against such interference or attacks.

article 18

1. Everyone shall have the right to freedom of thought, conscience and religion. This right shall include freedom to have or to adopt a religion or belief of his choice, and freedom, either individually or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief in worship, observance, practice and teaching.

2. No one shall be subject to coercion which would impair his freedom to have or to adopt a religion or belief of his choice.

3. Freedom to manifest one's religion or beliefs may be subject only to such limitations as are prescribed by law and are necessary to protect public safety, order, health, or morals or the fundamental rights and freedoms of others.

4. The States Parties to the present Covenant undertake to have respect for the liberty of parents and, when applicable, legal guardians to ensure the religious and moral education of their children in conformity with their own convictions.

article 19

1. Everyone shall have the right to hold opinions without interference.

2. Everyone shall have the right to freedom of expression; this right shall include freedom to seek, receive and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, either orally, in writing or in print, in the form of art, or through any other media of his choice.

3. The exercise of the rights provided for in paragraph 2 of this article carries with it special

duties and responsibilities. It may therefore be subject to certain restrictions, but these shall only be such as are provided by law and are necessary:

- (a) For respect of the rights or reputations of others;
- (b) For the protection of national security or of public order (*ordre public*), or of public health or morals.

Translating...

International Covenant on civil and political rights

381

article 20

1. Any propaganda for war shall be prohibited by law.
2. Any advocacy of national, racial or religious hatred that constitutes incitement to discrimination, hostility or violence shall be prohibited by law.

article 21

The right of peaceful assembly shall be recognized. No restrictions may be placed on the exercise of this right other than those imposed in conformity with the law and which are necessary in a democratic society in the interests of national security or public safety, public order (*ordre public*), the protection of public health or morals or the protection of the rights and freedoms of others.

article 22

1. Everyone shall have the right to freedom of association with others, including the right to form and join trade unions for the protection of his interests.
2. No restrictions may be placed on the exercise of this right other than those which are prescribed by law and which are necessary in a democratic society in the interests of national security or public safety, public order (*ordre public*), the protection of public health or morals or the protection of the rights and freedoms of others. This article shall not prevent the imposition of lawful restrictions on members of the armed forces and of the police in their exercise of this right.
3. Nothing in this article shall authorize States Parties to the International Labour Organization Convention of 1948 concerning Freedom of Association and Protection of the Right to Organize to take legislative measures which would prejudice, or to apply the law in such a manner as to prejudice, the guarantees provided for in that Convention.

article 23

1. The family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the State.
2. The right of men and women of marriageable age to marry and to found a family shall be recognized.
3. No marriage shall be entered into without the free and full consent of the intending spouses.
4. States Parties to the present Covenant shall take appropriate steps to ensure equality of rights and responsibilities of spouses as to marriage, during marriage and at its dissolution. In the case of dissolution, provision shall be made for the necessary protection of any children.

article 24

1. Every child shall have, without any discrimination as to race, colour, sex, language, religion, national or social origin, property or birth, the right to such measures of protection as are required by his status as a minor, on the part of his family, society and the State.
2. Every child shall be registered immediately after birth and shall have a name.
3. Every child has the right to acquire a nationality.

article 25

- Every citizen shall have the right and the opportunity, without any of the distinctions mentioned in article 2 and without unreasonable restrictions:
- (a) To take part in the conduct of public affairs, directly or through freely chosen representatives;

382

VIII. International human rights law

- (b) To vote and to be elected at genuine periodic elections which shall be by universal and equal suffrage and shall be held by secret ballot, guaranteeing the free expression of the will of the electors;
- (c) To have access, on general terms of equality, to public service in his country.

article 26

All persons are equal before the law and are entitled without any discrimination to the equal protection of the law. In this respect, the law shall prohibit any discrimination and guarantee to all persons equal and effective protection against discrimination on any ground such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

article 27

In those States in which ethnic, religious or linguistic minorities exist, persons belonging to such minorities shall not be denied the right, in community with the other members of their group, to enjoy their own culture, to profess and practise their own religion, or to use their own language.

Part IV

article 28

1. There shall be established a Human Rights Committee (hereafter referred to in the present Covenant as the Committee). It shall consist of eighteen members and shall carry out the functions hereinafter provided.

2. The Committee shall be composed of nationals of the States Parties to the present Covenant who shall be persons of high moral character and recognized competence in the field of human rights, consideration being given to the usefulness of the participation of some persons having legal experience.

3. The members of the Committee shall be elected and shall serve in their personal capacity.

article 29

1. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons possessing the qualifications prescribed in article 28 and nominated for the purpose by the States Parties to the present Covenant.

2. Each State Party to the present Covenant may nominate not more than two persons. These persons shall be nationals of the nominating State.

3. A person shall be eligible for renomination.

article 30

1. The initial election shall be held no later than six months after the date of the entry into force of the present Covenant.

2. At least four months before the date of each election to the Committee, other than an election to fill a vacancy declared in accordance with article 34, the Secretary-General of the United Nations shall address a written invitation to the States Parties to the present Covenant to submit their nominations for membership of the Committee within three months.

3. The Secretary-General of the United Nations shall prepare a list in alphabetical order of all the persons thus nominated, with an indication of the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties to the present Covenant no later than one month before the date of each election.

4. Elections of the members of the Committee shall be held at a meeting of the States Parties to the present Covenant convened by the Secretary-General of the United Nations at the Headquar-

ters of the United Nations. At that meeting, for which two thirds of the States Parties to the present Covenant shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those nominees who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

article 31

1. The Committee may not include more than one national of the same State.

2. In the election of the Committee, consideration shall be given to equitable geographical distribution of membership and to the representation of the different forms of civilization and of the principal legal systems.

article 32

1. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election if renominated. However, the terms of nine of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election, the names of these nine members shall be chosen by lot by the Chairman of the meeting referred to in article 30, paragraph 4.

2. Elections at the expiry of office shall be held in accordance with the preceding articles of this part of the present Covenant.

article 33

1. If, in the unanimous opinion of the other members, a member of the Committee has ceased to carry out his functions for any cause other than absence of a temporary character, the Chairman of the Committee shall notify the Secretary-General of the United Nations, who shall then declare the seat of that member to be vacant.

2. In the event of the death or the resignation of a member of the Committee, the Chairman shall immediately notify the Secretary-General of the United Nations, who shall declare the seat vacant from the date of death or the date on which the resignation takes effect.

article 34

1. When a vacancy is declared in accordance with article 33 and if the term of office of the member to be replaced does not expire within six months of the declaration of the vacancy, the Secretary-General of the United Nations shall notify each of the States Parties to the present Covenant, which may within two months submit nominations in accordance with article 29 for the purpose of filling the vacancy.

2. The Secretary-General of the United Nations shall prepare a list in alphabetical order of the persons thus nominated and shall submit it to the States Parties to the present Covenant. The election to fill the vacancy shall then take place in accordance with the relevant provisions of this part of the present Covenant.

3. A member of the Committee elected to fill a vacancy declared in accordance with article 33 shall hold office for the remainder of the term of the member who vacated the seat on the Committee under the provisions of that article.

article 35

The members of the Committee shall, with the approval of the General Assembly of the Unit-

ed Nations, receive emoluments from United Nations resources on such terms and conditions as the General Assembly may decide, having regard to the importance of the Committee's responsibilities.

Translating...

Page 400

384

VIII. International human rights law

article 36

The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under the present Covenant.

article 37

1. The Secretary-General of the United Nations shall convene the initial meeting of the Committee at the Headquarters of the United Nations.

2. After its initial meeting, the Committee shall meet at such times as shall be provided in its rules of procedure.

3. The Committee shall normally meet at the Headquarters of the United Nations or at the United Nations Office at Geneva.

article 38

Every member of the Committee shall, before taking up his duties, make a solemn declaration in open committee that he will perform his functions impartially and conscientiously.

article 39

1. The Committee shall elect its officers for a term of two years. They may be re-elected.

2. The Committee shall establish its own rules of procedure, but these rules shall provide, inter alia, that:

(a) Twelve members shall constitute a quorum;

(b) Decisions of the Committee shall be made by a majority vote of the members present.

article 40

1. The States Parties to the present Covenant undertake to submit reports on the measures they have adopted which give effect to the rights recognized herein and on the progress made in the enjoyment of those rights:

(a) Within one year of the entry into force of the present Covenant for the States Parties concerned;

(b) Thereafter whenever the Committee so requests.

2. All reports shall be submitted to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit them to the Committee for consideration. Reports shall indicate the factors and difficulties, if any, affecting the implementation of the present Covenant.

3. The Secretary-General of the United Nations may, after consultation with the Committee, transmit to the specialized agencies concerned copies of such parts of the reports as may fall within their field of competence.

4. The Committee shall study the reports submitted by the States Parties to the present Covenant. It shall transmit its reports, and such general comments as it may consider appropriate, to the States Parties. The Committee may also transmit to the Economic and Social Council these comments along with the copies of the reports it has received from States Parties to the present Covenant.

5. The States Parties to the present Covenant may submit to the Committee observations on any comments that may be made in accordance with paragraph 4 of this article.

article 41

1. A State Party to the present Covenant may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications to the effect that a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations under the present

Page 401

International Covenant on civil and political rights

385

Covenant. Communications under this article may be received and considered only if submitted by a State Party which has made a declaration recognizing in regard to itself the competence of the Committee. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party which has not made such a declaration. Communications received under this article shall be dealt with in accordance with the following procedure:

(a) If a State Party to the present Covenant considers that another State Party is not giving effect to the provisions of the present Covenant, it may, by written communication, bring the matter to the attention of that State Party. Within three months after the receipt of the communication, the receiving State shall afford the State which sent the communication an explanation or any other statement in writing clarifying the matter, which should include, to the extent possible and pertinent, reference to domestic procedures and remedies taken, pending, or available in the matter;

(b) If the matter is not adjusted to the satisfaction of both States Parties concerned within six months after the receipt by the receiving State of the initial communication, either State shall have the right to refer the matter to the Committee, by notice given to the Committee and to the other State;

(c) The Committee shall deal with a matter referred to it only after it has ascertained that all available domestic remedies have been invoked and exhausted in the matter, in conformity with the generally recognized principles of international law. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged;

(d) The Committee shall hold closed meetings when examining communications under this article;

(e) Subject to the provisions of subparagraph (c), the Committee shall make available its good offices to the States Parties concerned with a view to a friendly solution of the matter on the basis of respect for human rights and fundamental freedoms as recognized in the present Covenant;

(f) In any matter referred to it, the Committee may call upon the States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), to supply any relevant information;

(g) The States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), shall have the right to be represented when the matter is being considered in the Committee and to make submissions orally and/or in writing;

(h) The Committee shall, within twelve months after the date of receipt of notice under subparagraph (b), submit a report:

- (i) If a solution within the terms of subparagraph (e) is reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts and of the solution reached;
- (ii) If a solution within the terms of subparagraph (e) is not reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts; the written submissions and record of the oral submissions made by the States Parties concerned shall be attached to the report.

In every matter, the report shall be communicated to the States Parties concerned.

2. The provisions of this article shall come into force when ten States Parties to the present Covenant have made declarations under paragraph 1 of this article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter which is the subject of a communication already transmitted under this article; no further communication by any State Party shall be received after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party concerned has made a new declaration.

article 42

1. (a) If a matter referred to the Committee in accordance with article 41 is not resolved to the satisfaction of the States Parties concerned, the Committee may, with the prior consent of the States

Page 402

386

VIII. International human rights law

Parties concerned, appoint an ad hoc Conciliation Commission (hereinafter referred to as the Commission). The good offices of the Commission shall be made available to the States Parties concerned with a view to an amicable solution of the matter on the basis of respect for the present Covenant;

(b) The Commission shall consist of five persons acceptable to the States Parties concerned. If the States Parties concerned fail to reach agreement within three months on all or part of the composition of the Commission, the members of the Commission concerning whom no agreement has been reached shall be elected by secret ballot by a two-thirds majority vote of the Committee from among its members.

2. The members of the Commission shall serve in their personal capacity. They shall not be nationals of the States Parties concerned, or of a State not party to the present Covenant, or of a State Party which has not made a declaration under article 41.

3. The Commission shall elect its own Chairman and adopt its own rules of procedure.

4. The meetings of the Commission shall normally be held at the Headquarters of the United Nations or at the United Nations Office at Geneva. However, they may be held at such other convenient places as the Commission may determine in consultation with the Secretary-General of the United Nations and the States Parties concerned.

5. The secretariat provided in accordance with article 36 shall also service the commissions appointed under this article.

6. The information received and collated by the Committee shall be made available to the Commission and the Commission may call upon the States Parties concerned to supply any other relevant information.

7. When the Commission has fully considered the matter, but in any event not later than twelve months after having been seized of the matter, it shall submit to the Chairman of the Committee a report for communication to the States Parties concerned:

(a) If the Commission is unable to complete its consideration of the matter within twelve months, it shall confine its report to a brief statement of the status of its consideration of the matter;

(b) If an amicable solution to the matter on the basis of respect for human rights as recognized in the present Covenant is reached, the Commission shall confine its report to a brief statement of the facts and of the solution reached;

(c) If a solution within the terms of subparagraph (b) is not reached, the Commission's report shall embody its findings on all questions of fact relevant to the issues between the States Parties concerned, and its views on the possibilities of an amicable solution of the matter. This report shall also contain the written submissions and a record of the oral submissions made by the States Parties concerned;

(d) If the Commission's report is submitted under subparagraph (c), the States Parties concerned shall, within three months of the receipt of the report, notify the Chairman of the Committee whether or not they accept the contents of the report of the Commission.

8. The provisions of this article are without prejudice to the responsibilities of the Committee under article 41.

9. The States Parties concerned shall share equally all the expenses of the members of the Commission in accordance with estimates to be provided by the Secretary-General of the United Nations.

10. The Secretary-General of the United Nations shall be empowered to pay the expenses of the members of the Commission, if necessary, before reimbursement by the States Parties concerned, in accordance with paragraph 9 of this article.

article 43

The members of the Committee, and of the ad hoc conciliation commissions which may be appointed under article 42, shall be entitled to the facilities, privileges and immunities of experts

Translating...

on mission for the United Nations as laid down in the relevant sections of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.

article 44

The provisions for the implementation of the present Covenant shall apply without prejudice to the procedures prescribed in the field of human rights by or under the constituent instruments and the conventions of the United Nations and of the specialized agencies and shall not prevent the States Parties to the present Covenant from having recourse to other procedures for settling a dispute in accordance with general or special international agreements in force between them.

article 45

The Committee shall submit to the General Assembly of the United Nations, through the Economic and Social Council, an annual report on its activities.

Part V

article 46

Nothing in the present Covenant shall be interpreted as impairing the provisions of the Charter of the United Nations and of the constitutions of the specialized agencies which define the respective responsibilities of the various organs of the United Nations and of the specialized agencies in regard to the matters dealt with in the present Covenant.

article 47

Nothing in the present Covenant shall be interpreted as impairing the inherent right of all peoples to enjoy and utilize fully and freely their natural wealth and resources.

Part VI

article 48

1. The present Covenant is open for signature by any State Member of the United Nations or member of any of its specialized agencies, by any State Party to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State which has been invited by the General Assembly of the United Nations to become a Party to the present Covenant.
2. The present Covenant is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
3. The present Covenant shall be open to accession by any State referred to in paragraph 1 of this article.
4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.
5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which have signed this Covenant or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification or accession.

article 49

1. The present Covenant shall enter into force three months after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the thirty-fifth instrument of ratification or instrument of accession.
2. For each State ratifying the present Covenant or acceding to it after the deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or instrument of accession, the present Covenant shall enter into force three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or instrument of accession.

article 50

The provisions of the present Covenant shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

article 51

1. Any State Party to the present Covenant may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General of the United Nations shall thereupon communicate any proposed amendments to the States Parties to the present Covenant with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that at least one third of the States Parties favours such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly of the United Nations for approval.
2. Amendments shall come into force when they have been approved by the General Assembly of the United Nations and accepted by a two-thirds majority of the States Parties to the present Covenant in accordance with their respective constitutional processes.
3. When amendments come into force, they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of the present Covenant and any earlier amendment which they have accepted.

article 52

Irrespective of the notifications made under article 48, paragraph 5, the Secretary-General of

the United Nations shall inform all States referred to in paragraph 1 of the same article of the following particulars:

(a) Signatures, ratifications and accessions under article 48;

(b) The date of the entry into force of the present Covenant under article 49 and the date of the entry into force of any amendments under article 51.

Translating...

article 53

1. The present Covenant, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Covenant to all States referred to in article 48.

International Covenant on civil and political rights: Optional Protocol

389

38.(a) Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights

Done at New York on 16 December 1966

entry into force: 23 March 1976

United Nations, *Treaty Series*, vol. 999, p. 171; reg. no. 14668

The States Parties to the present Protocol,

Considering that in order further to achieve the purposes of the Covenant on Civil and Political Rights (hereinafter referred to as the Covenant) and the implementation of its provisions it would be appropriate to enable the Human Rights Committee set up in part IV of the Covenant (hereinafter referred to as the Committee) to receive and consider, as provided in the present Protocol, communications from individuals claiming to be victims of violations of any of the rights set forth in the Covenant,

Have agreed as follows:

article 1

A State Party to the Covenant that becomes a Party to the present Protocol recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications from individuals subject to its jurisdiction who claim to be victims of a violation by that State Party of any of the rights set forth in the Covenant. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party to the Covenant which is not a party to the present Protocol.

article 2

Subject to the provisions of article 1, individuals who claim that any of their rights enumerated in the Covenant have been violated and who have exhausted all available domestic remedies may submit a written communication to the Committee for consideration.

article 3

The Committee shall consider inadmissible any communication under the present Protocol which is anonymous, or which it considers to be an abuse of the right of submission of such communications or to be incompatible with the provisions of the Covenant.

article 4

1. Subject to the provisions of article 3, the Committee shall bring any communications submitted to it under the present Protocol to the attention of the State Party to the present Protocol alleged to be violating any provision of the Covenant.

2. Within six months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

article 5

1. The Committee shall consider communications received under the present Protocol in the light of all written information made available to it by the individual and by the State Party concerned.

2. The Committee shall not consider any communication from an individual unless it has ascertained that:

(a) The same matter is not being examined under another procedure of international investigation or settlement;

(b) The individual has exhausted all available domestic remedies. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged.

3. The Committee shall hold closed meetings when examining communications under the present Protocol.

4. The Committee shall forward its views to the State Party concerned and to the individual.

article 6

The Committee shall include in its annual report under article 45 of the Covenant a summary of its activities under the present Protocol.

article 7

Pending the achievement of the objectives of resolution 1514 (XV) adopted by the General Assembly of the United Nations on 14 December 1960 concerning the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples, the provisions of the present Protocol shall in no way limit the right of petition granted to these peoples by the Charter of the United Nations and other international conventions and instruments under the United Nations and its specialized agencies.

article 8

1. The present Protocol is open for signature by any State which has signed the Covenant.

2. The present Protocol is subject to ratification by any State which has ratified or acceded to the Covenant. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present Protocol shall be open to accession by any State which has ratified or acceded to the Covenant.

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which have signed the present Protocol or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification or accession.

article 9

1. Subject to the entry into force of the Covenant, the present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the tenth instrument of ratification or instrument of accession.

2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after the deposit of the tenth instrument of ratification or instrument of accession, the present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or instrument of accession.

article 10

The provisions of the present Protocol shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

article 11

1. Any State Party to the present Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate any proposed amendments to the States Parties to the present Protocol with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that at least one third of the States Parties favours such a conference,

the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly of the United Nations for approval.

2. Amendments shall come into force when they have been approved by the General Assembly of the United Nations and accepted by a two-thirds majority of the States Parties to the present Protocol in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments come into force, they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of the present Protocol and any earlier amendment which they have accepted.

article 12

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation shall take effect three months after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Denunciation shall be without prejudice to the continued application of the provisions of the present Protocol to any communication submitted under article 2 before the effective date of denunciation.

article 13

Irrespective of the notifications made under article 8, paragraph 5, of the present Protocol, the Secretary-General of the United Nations shall inform all States referred to in article 48, paragraph 1, of the Covenant of the following particulars:

(a) Signatures, ratifications and accessions under article 8;

(b) The date of the entry into force of the present Protocol under article 9 and the date of the entry into force of any amendments under article 11;

(c) Denunciations under article 12.

article 14

1. The present Protocol, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States referred to in article 48 of the Covenant.

Translating...

Page 408

392

VIII. International human rights law

38.(b) Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights, aiming at the abolition of the Death Penalty

Done at New York on 15 December 1989

entry into force: 11 July 1991

United Nations, *Treaty Series*, vol. 1642, p. 414; reg. no. 14668

The States Parties to the present Protocol,

Believing that abolition of the death penalty contributes to enhancement of human dignity and progressive development of human rights,

Recalling article 3 of the Universal Declaration of Human Rights, adopted on 10 December 1948, and article 6 of the International Covenant on Civil and Political Rights, adopted on 16 December 1966,

Noting that article 6 of the International Covenant on Civil and Political Rights refers to abolition of the death penalty in terms that strongly suggest that abolition is desirable,

Convinced that all measures of abolition of the death penalty should be considered as progress in the enjoyment of the right to life,

Desirous to undertake hereby an international commitment to abolish the death penalty,

Have agreed as follows:

article 1

1. No one within the jurisdiction of a State Party to the present Protocol shall be executed.
2. Each State Party shall take all necessary measures to abolish the death penalty within its jurisdiction.

article 2

1. No reservation is admissible to the present Protocol, except for a reservation made at the time of ratification or accession that provides for the application of the death penalty in time of war pursuant to a conviction for a most serious crime of a military nature committed during wartime.

2. The State Party making such a reservation shall at the time of ratification or accession communicate to the Secretary-General of the United Nations the relevant provisions of its national legislation applicable during wartime.

3. The State Party having made such a reservation shall notify the Secretary-General of the United Nations of any beginning or ending of a state of war applicable to its territory.

article 3

The States Parties to the present Protocol shall include in the reports they submit to the Human Rights Committee, in accordance with article 40 of the Covenant, information on the measures that they have adopted to give effect to the present Protocol.

article 4

With respect to the States Parties to the Covenant that have made a declaration under article 41, the competence of the Human Rights Committee to receive and consider communications when a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations shall extend to the provisions of the present Protocol, unless the State Party concerned has made a statement to the contrary at the moment of ratification or accession.

article 5

Translating...

With respect to the States Parties to the first Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights adopted on 16 December 1966, the competence of the Human Rights Committee to receive and consider communications from individuals subject to its jurisdiction shall extend to the provisions of the present Protocol, unless the State Party concerned has made a statement to the contrary at the moment of ratification or accession.

article 6

1. The provisions of the present Protocol shall apply as additional provisions to the Covenant.
2. Without prejudice to the possibility of a reservation under article 2 of the present Protocol, the right guaranteed in article 1, paragraph 1, of the present Protocol shall not be subject to any derogation under article 4 of the Covenant.

article 7

1. The present Protocol is open for signature by any State that has signed the Covenant.
2. The present Protocol is subject to ratification by any State that has ratified the Covenant or acceded to it. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
3. The present Protocol shall be open to accession by any State that has ratified the Covenant or acceded to it.
4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.
5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States that have signed the present Protocol or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification or accession.

article 8

1. The present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the tenth instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession, the present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

article 9

The provisions of the present Protocol shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

article 10

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States referred to in article 48, paragraph 1, of the Covenant of the following particulars:

- (a) Reservations, communications and notifications under article 2 of the present Protocol;
- (b) Statements made under articles 4 or 5 of the present Protocol;
- (c) Signatures, ratifications and accessions under article 7 of the present Protocol;
- (d) The date of the entry into force of the present Protocol under article 8 thereof.

article 11

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States referred to in article 48 of the Covenant.

39. ConVentIon on tHe eLImInatIon of all forms of DisCrImInatIon agalnst women

Done at new York on 18 December 1979

entry into force: 3 september 1981

united nations, *Treaty Series*, vol. 1249, p. 13; reg. no. 20378

The States Parties to the present Convention,

Noting that the Charter of the United Nations reaffirms faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person and in the equal rights of men and women,

Noting that the Universal Declaration of Human Rights affirms the principle of the inadmissibility of discrimination and proclaims that all human beings are born free and equal in dignity and rights and that everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth therein, without distinction of any kind, including distinction based on sex,

Noting that the States Parties to the International Covenants on Human Rights have the obligation to ensure the equal right of men and women to enjoy all economic, social, cultural, civil and political rights,

Considering the international conventions concluded under the auspices of the United Nations and the specialized agencies promoting equality of rights of men and women,

Noting also the resolutions, declarations and recommendations adopted by the United Nations and the specialized agencies promoting equality of rights of men and women,

Concerned, however, that despite these various instruments extensive discrimination against

women continues to exist,

Recalling that discrimination against women violates the principles of equality of rights and respect for human dignity, is an obstacle to the participation of women, on equal terms with men, in the political, social, economic and cultural life of their countries, hampers the growth of the prosperity of society and the family and makes more difficult the full development of the potentialities of women in the service of their countries and of humanity,

Translating...

Concerned that in situations of poverty women have the least access to food, health, education, training and opportunities for employment and other needs,

Convinced that the establishment of the new international economic order based on equity and justice will contribute significantly towards the promotion of equality between men and women,

Emphasizing that the eradication of apartheid, all forms of racism, racial discrimination, colonialism, neocolonialism, aggression, foreign occupation and domination and interference in the internal affairs of States is essential to the full enjoyment of the rights of men and women,

Affirming that the strengthening of international peace and security, the relaxation of international tension, mutual cooperation among all States irrespective of their social and economic systems, general and complete disarmament, in particular nuclear disarmament under strict and effective international control, the affirmation of the principles of justice, equality and mutual benefit in relations among countries and the realization of the right of peoples under alien and colonial domination and foreign occupation to self-determination and independence, as well as respect for national sovereignty and territorial integrity, will promote social progress and development and as a consequence will contribute to the attainment of full equality between men and women,

Page 411

Convention on the elimination of discrimination against women

395

Convinced that the full and complete development of a country, the welfare of the world and the cause of peace require the maximum participation of women on equal terms with men in all fields,

Bearing in mind the great contribution of women to the welfare of the family and to the development of society, so far not fully recognized, the social significance of maternity and the role of both parents in the family and in the upbringing of children, and aware that the role of women in procreation should not be a basis for discrimination but that the upbringing of children requires a sharing of responsibility between men and women and society as a whole,

Aware that a change in the traditional role of men as well as the role of women in society and in the family is needed to achieve full equality between men and women,

Determined to implement the principles set forth in the Declaration on the Elimination of Discrimination against Women and, for that purpose, to adopt the measures required for the elimination of such discrimination in all its forms and manifestations,

Have agreed on the following:

Part I

article 1

For the purposes of the present Convention, the term "discrimination against women" shall mean any distinction, exclusion or restriction made on the basis of sex which has the effect or purpose of impairing or nullifying the recognition, enjoyment or exercise by women, irrespective of their marital status, on a basis of equality of men and women, of human rights and fundamental freedoms in the political, economic, social, cultural, civil or any other field.

article 2

States Parties condemn discrimination against women in all its forms, agree to pursue by all appropriate means and without delay a policy of eliminating discrimination against women and, to this end, undertake:

(a) To embody the principle of the equality of men and women in their national constitutions or other appropriate legislation if not yet incorporated therein and to ensure, through law and other appropriate means, the practical realization of this principle;

(b) To adopt appropriate legislative and other measures, including sanctions where appropriate, prohibiting all discrimination against women;

(c) To establish legal protection of the rights of women on an equal basis with men and to ensure through competent national tribunals and other public institutions the effective protection of women against any act of discrimination;

(d) To refrain from engaging in any act or practice of discrimination against women and to ensure that public authorities and institutions shall act in conformity with this obligation;

(e) To take all appropriate measures to eliminate discrimination against women by any person, organization or enterprise;

(f) To take all appropriate measures, including legislation, to modify or abolish existing laws, regulations, customs and practices which constitute discrimination against women;

(g) To repeal all national penal provisions which constitute discrimination against women.

article 3

States Parties shall take in all fields, in particular in the political, social, economic and cultural fields, all appropriate measures, including legislation, to ensure the full development and advancement of women, for the purpose of guaranteeing them the exercise and enjoyment of human rights and fundamental freedoms on a basis of equality with men.

Page 412

article 4

1. Adoption by States Parties of temporary special measures aimed at accelerating de facto equality between men and women shall not be considered discrimination as defined in the present Convention, but shall in no way entail as a consequence the maintenance of unequal or separate standards; these measures shall be discontinued when the objectives of equality of opportunity and treatment have been achieved.

2. Adoption by States Parties of special measures, including those measures contained in the present Convention, aimed at protecting maternity shall not be considered discriminatory.

article 5

States Parties shall take all appropriate measures:

(a) To modify the social and cultural patterns of conduct of men and women, with a view to achieving the elimination of prejudices and customary and all other practices which are based on the idea of the inferiority or the superiority of either of the sexes or on stereotyped roles for men and women;

(b) To ensure that family education includes a proper understanding of maternity as a social function and the recognition of the common responsibility of men and women in the upbringing and development of their children, it being understood that the interest of the children is the primordial consideration in all cases.

article 6

States Parties shall take all appropriate measures, including legislation, to suppress all forms of traffic in women and exploitation of prostitution of women.

Part II

article 7

States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in the political and public life of the country and, in particular, shall ensure to women, on equal terms with men, the right:

(a) To vote in all elections and public referenda and to be eligible for election to all publicly elected bodies;

(b) To participate in the formulation of government policy and the implementation thereof and to hold public office and perform all public functions at all levels of government;

(c) To participate in non-governmental organizations and associations concerned with the public and political life of the country.

article 8

States Parties shall take all appropriate measures to ensure to women, on equal terms with men and without any discrimination, the opportunity to represent their Governments at the international level and to participate in the work of international organizations.

article 9

1. States Parties shall grant women equal rights with men to acquire, change or retain their nationality. They shall ensure in particular that neither marriage to an alien nor change of nationality by the husband during marriage shall automatically change the nationality of the wife, render her stateless or force upon her the nationality of the husband.

2. States Parties shall grant women equal rights with men with respect to the nationality of their children.

Part III

article 10

States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in order to ensure to them equal rights with men in the field of education and in particular to ensure, on a basis of equality of men and women:

(a) The same conditions for career and vocational guidance, for access to studies and for the achievement of diplomas in educational establishments of all categories in rural as well as in urban areas; this equality shall be ensured in preschool, general, technical, professional and higher technical education, as well as in all types of vocational training;

(b) Access to the same curricula, the same examinations, teaching staff with qualifications of the same standard and school premises and equipment of the same quality;

(c) The elimination of any stereotyped concept of the roles of men and women at all levels and in all forms of education by encouraging coeducation and other types of education which will help to achieve this aim and, in particular, by the revision of textbooks and school programmes and the adaptation of teaching methods;

(d) The same opportunities to benefit from scholarships and other study grants;

(e) The same opportunities for access to programmes of continuing education, including adult and functional literacy programmes, particularly those aimed at reducing, at the earliest possible time, any gap in education existing between men and women;

(f) The reduction of female student dropout rates and the organization of programmes for girls and women who have left school prematurely;

(g) The same opportunities to participate actively in sports and physical education;

(h) Access to specific educational information to help to ensure the health and well-being of families, including information and advice on family planning.

article 11

1. States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in the field of employment in order to ensure, on a basis of equality of men and women, the same rights, in particular:

(a) The right to work as an inalienable right of all human beings;

(b) The right to the same employment opportunities, including the application of the same

criteria for selection in matters of employment;

(c) The right to free choice of profession and employment, the right to promotion, job security and all benefits and conditions of service and the right to receive vocational training and retraining, including apprenticeships, advanced vocational training and recurrent training;

(d) The right to equal remuneration, including benefits, and to equal treatment in respect of translating... work of equal value, as well as equality of treatment in the evaluation of the quality of work;

(e) The right to social security, particularly in cases of retirement, unemployment, sickness, invalidity and old age and other incapacity to work, as well as the right to paid leave;

(f) The right to protection of health and to safety in working conditions, including the safeguarding of the function of reproduction.

2. In order to prevent discrimination against women on the grounds of marriage or maternity and to ensure their effective right to work, States Parties shall take appropriate measures:

(a) To prohibit, subject to the imposition of sanctions, dismissal on the grounds of pregnancy or of maternity leave and discrimination in dismissals on the basis of marital status;

(b) To introduce maternity leave with pay or with comparable social benefits without loss of former employment, seniority or social allowances;

Page 414

398

VIII. International human rights law

(c) To encourage the provision of the necessary supporting social services to enable parents to combine family obligations with work responsibilities and participation in public life, in particular through promoting the establishment and development of a network of childcare facilities;

(d) To provide special protection to women during pregnancy in types of work proved to be harmful to them.

3. Protective legislation relating to matters covered in this article shall be reviewed periodically in the light of scientific and technological knowledge and shall be revised, repealed or extended as necessary.

article 12

1. States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in the field of health care in order to ensure, on a basis of equality of men and women, access to health-care services, including those related to family planning.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this article, States Parties shall ensure to women appropriate services in connection with pregnancy, confinement and the postnatal period, granting free services where necessary, as well as adequate nutrition during pregnancy and lactation.

article 13

States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in other areas of economic and social life in order to ensure, on a basis of equality of men and women, the same rights, in particular:

(a) The right to family benefits;

(b) The right to bank loans, mortgages and other forms of financial credit;

(c) The right to participate in recreational activities, sports and all aspects of cultural life.

article 14

1. States Parties shall take into account the particular problems faced by rural women and the significant roles which rural women play in the economic survival of their families, including their work in the non-monetized sectors of the economy, and shall take all appropriate measures to ensure the application of the provisions of the present Convention to women in rural areas.

2. States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in rural areas in order to ensure, on a basis of equality of men and women, that they participate in and benefit from rural development and, in particular, shall ensure to such women the right:

(a) To participate in the elaboration and implementation of development planning at all levels;

(b) To have access to adequate health-care facilities, including information, counselling and services in family planning;

(c) To benefit directly from social security programmes;

(d) To obtain all types of training and education, formal and non-formal, including that relating to functional literacy, as well as, inter alia, the benefit of all community and extension services, in order to increase their technical proficiency;

(e) To organize self-help groups and cooperatives in order to obtain equal access to economic opportunities through employment or self-employment;

(f) To participate in all community activities;

(g) To have access to agricultural credit and loans, marketing facilities, appropriate technology and equal treatment in land and agrarian reform as well as in land resettlement schemes;

(h) To enjoy adequate living conditions, particularly in relation to housing, sanitation, electricity and water supply, transport and communications.

Page 415

Convention on the elimination of discrimination against women

399

Part IV
article 15

1. States Parties shall accord to women equality with men before the law.
2. States Parties shall accord to women, in civil matters, a legal capacity identical to that of men and the same opportunities to exercise that capacity. In particular, they shall give women equal rights to conclude contracts and to administer property and shall treat them equally in all stages of procedure in courts and tribunals.
3. States Parties agree that all contracts and all other private instruments of any kind with a legal effect which is directed at restricting the legal capacity of women shall be deemed null and void.
4. States Parties shall accord to men and women the same rights with regard to the law relating to the movement of persons and the freedom to choose their residence and domicile.

article 16

1. States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in all matters relating to marriage and family relations and in particular shall ensure, on a basis of equality of men and women:

- (a) The same right to enter into marriage;
 - (b) The same right freely to choose a spouse and to enter into marriage only with their free and full consent;
 - (c) The same rights and responsibilities during marriage and at its dissolution;
 - (d) The same rights and responsibilities as parents, irrespective of their marital status, in matters relating to their children; in all cases the interests of the children shall be paramount;
 - (e) The same rights to decide freely and responsibly on the number and spacing of their children and to have access to the information, education and means to enable them to exercise these rights;
 - (f) The same rights and responsibilities with regard to guardianship, wardship, trusteeship and adoption of children, or similar institutions where these concepts exist in national legislation; in all cases the interests of the children shall be paramount;
 - (g) The same personal rights as husband and wife, including the right to choose a family name, a profession and an occupation;
 - (h) The same rights for both spouses in respect of the ownership, acquisition, management, administration, enjoyment and disposition of property, whether free of charge or for a valuable consideration.
2. The betrothal and the marriage of a child shall have no legal effect, and all necessary action, including legislation, shall be taken to specify a minimum age for marriage and to make the registration of marriages in an official registry compulsory.

Part V
article 17

1. For the purpose of considering the progress made in the implementation of the present Convention, there shall be established a Committee on the Elimination of Discrimination against Women (hereinafter referred to as the Committee) consisting, at the time of entry into force of the Convention, of eighteen and, after ratification of or accession to the Convention by the thirty-fifth State Party, of twenty-three experts of high moral standing and competence in the field covered by the Convention. The experts shall be elected by States Parties from among their nationals and shall

serve in their personal capacity, consideration being given to equitable geographical distribution and to the representation of the different forms of civilization as well as the principal legal systems.

2. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by States Parties. Each State Party may nominate one person from among its own nationals.

3. The initial election shall be held six months after the date of the entry into force of the present Convention. At least three months before the date of each election the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit their nominations within two months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties.

4. Elections of the members of the Committee shall be held at a meeting of States Parties convened by the Secretary-General at United Nations Headquarters. At that meeting, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those nominees who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

5. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. However, the terms of nine of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election the names of these nine members shall be chosen by lot by the Chairman of the Committee.

6. The election of the five additional members of the Committee shall be held in accordance with the provisions of paragraphs 2, 3 and 4 of this article, following the thirty-fifth ratification or accession. The terms of two of the additional members elected on this occasion shall expire at the end of two years, the names of these two members having been chosen by lot by the Chairman of the Committee.

7. For the filling of casual vacancies, the State Party whose expert has ceased to function as a member of the Committee shall appoint another expert from among its nationals, subject to the approval of the Committee.

8. The members of the Committee shall, with the approval of the General Assembly, receive emoluments from United Nations resources on such terms and conditions as the Assembly may decide, having regard to the importance of the Committee's responsibilities.

9. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under the present Convention.

article 18

1. States Parties undertake to submit to the Secretary-General of the United Nations, for consideration by the Committee, a report on the legislative, judicial, administrative or other measures which they have adopted to give effect to the provisions of the present Convention and on the progress made in this respect:

- (a) Within one year after the entry into force for the State concerned;
- (b) Thereafter at least every four years and further whenever the Committee so requests.

Translating...

2. Reports may indicate factors and difficulties affecting the degree of fulfilment of obligations under the present Convention.

article 19

- 1. The Committee shall adopt its own rules of procedure.
- 2. The Committee shall elect its officers for a term of two years.

Page 417

Convention on the elimination of discrimination against women

401

article 20

- 1. The Committee shall normally meet for a period of not more than two weeks annually in order to consider the reports submitted in accordance with article 18 of the present Convention.
- 2. The meetings of the Committee shall normally be held at United Nations Headquarters or at any other convenient place as determined by the Committee.

article 21

- 1. The Committee shall, through the Economic and Social Council, report annually to the General Assembly of the United Nations on its activities and may make suggestions and general recommendations based on the examination of reports and information received from the States Parties. Such suggestions and general recommendations shall be included in the report of the Committee together with comments, if any, from States Parties.
- 2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the reports of the Committee to the Commission on the Status of Women for its information.

article 22

The specialized agencies shall be entitled to be represented at the consideration of the implementation of such provisions of the present Convention as fall within the scope of their activities. The Committee may invite the specialized agencies to submit reports on the implementation of the Convention in areas falling within the scope of their activities.

Part VI

article 23

Nothing in the present Convention shall affect any provisions that are more conducive to the achievement of equality between men and women which may be contained:

- (a) In the legislation of a State Party; or
- (b) In any other international convention, treaty or agreement in force for that State.

article 24

States Parties undertake to adopt all necessary measures at the national level aimed at achieving the full realization of the rights recognized in the present Convention.

article 25

- 1. The present Convention shall be open for signature by all States.
- 2. The Secretary-General of the United Nations is designated as the depositary of the present Convention.
- 3. The present Convention is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
- 4. The present Convention shall be open to accession by all States. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

article 26

- 1. A request for the revision of the present Convention may be made at any time by any State Party by means of a notification in writing addressed to the Secretary-General of the United Nations.
- 2. The General Assembly of the United Nations shall decide upon the steps, if any, to be taken in respect of such a request.

Page 418

402

VIII. International human rights law

article 27

- 1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.
- 2. For each State ratifying the present Convention or acceding to it after the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

article 28

1. The Secretary-General of the United Nations shall receive and circulate to all States the text of reservations made by States at the time of ratification or accession.
2. A reservation incompatible with the object and purpose of the present Convention shall not be permitted.
3. Reservations may be withdrawn at any time by notification to this effect addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall then inform all States thereof. Such notification shall take effect on the date on which it is received.

article 29

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the present Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State Party may at the time of signature or ratification of the present Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by that paragraph with respect to any State Party which has made such a reservation.
3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

article 30

The present Convention, the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of which are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

In witness whereof the undersigned, duly authorized, have signed the present Convention.

39.(a) Optional Protocol to the Convention on the Elimination of all forms of Discrimination against Women

Done at New York on 6 October 1999

entry into force: 22 December 2000

United Nations, *Treaty Series*, vol. 2131, p. 83; reg. no. 20378

The States Parties to the present Protocol,

Noting that the Charter of the United Nations reaffirms faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person and in the equal rights of men and women,

Also noting that the Universal Declaration of Human Rights proclaims that all human beings are born free and equal in dignity and rights and that everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth therein, without distinction of any kind, including distinction based on sex,

Recalling that the International Covenants on Human Rights and other international human rights instruments prohibit discrimination on the basis of sex,

Also recalling the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women ("the Convention"), in which the States Parties thereto condemn discrimination against women in all its forms and agree to pursue by all appropriate means and without delay a policy of eliminating discrimination against women,

Reaffirming their determination to ensure the full and equal enjoyment by women of all human rights and fundamental freedoms and to take effective action to prevent violations of these rights and freedoms,

Have agreed as follows:

article 1

A State Party to the present Protocol ("State Party") recognizes the competence of the Committee on the Elimination of Discrimination against Women ("the Committee") to receive and consider communications submitted in accordance with article 2.

article 2

Communications may be submitted by or on behalf of individuals or groups of individuals, under the jurisdiction of a State Party, claiming to be victims of a violation of any of the rights set forth in the Convention by that State Party. Where a communication is submitted on behalf of individuals or groups of individuals, this shall be with their consent unless the author can justify acting on their behalf without such consent.

article 3

Communications shall be in writing and shall not be anonymous. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party to the Convention that is not a party to the present Protocol.

article 4

1. The Committee shall not consider a communication unless it has ascertained that all available domestic remedies have been exhausted unless the application of such remedies is unreasonably prolonged or unlikely to bring effective relief.

Translating...

2. The Committee shall declare a communication inadmissible where:

(a) The same matter has already been examined by the Committee or has been or is being examined under another procedure of international investigation or settlement;

(b) It is incompatible with the provisions of the Convention;

403

Page 420

404

VIII. International human rights law

(c) It is manifestly ill-founded or not sufficiently substantiated;

(d) It is an abuse of the right to submit a communication;

(e) The facts that are the subject of the communication occurred prior to the entry into force of the present Protocol for the State Party concerned unless those facts continued after that date.

article 5

1. At any time after the receipt of a communication and before a determination on the merits has been reached, the Committee may transmit to the State Party concerned for its urgent consideration a request that the State Party take such interim measures as may be necessary to avoid possible irreparable damage to the victim or victims of the alleged violation.

2. Where the Committee exercises its discretion under paragraph 1 of the present article, this does not imply a determination on admissibility or on the merits of the communication.

article 6

1. Unless the Committee considers a communication inadmissible without reference to the State Party concerned, and provided that the individual or individuals consent to the disclosure of their identity to that State Party, the Committee shall bring any communication submitted to it under the present Protocol confidentially to the attention of the State Party concerned.

2. Within six months, the receiving State Party shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been provided by that State Party.

article 7

1. The Committee shall consider communications received under the present Protocol in the light of all information made available to it by or on behalf of individuals or groups of individuals and by the State Party concerned, provided that this information is transmitted to the parties concerned.

2. The Committee shall hold closed meetings when examining communications under the present Protocol.

3. After examining a communication, the Committee shall transmit its views on the communication, together with its recommendations, if any, to the parties concerned.

4. The State Party shall give due consideration to the views of the Committee, together with its recommendations, if any, and shall submit to the Committee, within six months, a written response, including information on any action taken in the light of the views and recommendations of the Committee.

5. The Committee may invite the State Party to submit further information about any measures the State Party has taken in response to its views or recommendations, if any, including as deemed appropriate by the Committee, in the State Party's subsequent reports under article 18 of the Convention.

article 8

1. If the Committee receives reliable information indicating grave or systematic violations by a State Party of rights set forth in the Convention, the Committee shall invite that State Party to cooperate in the examination of the information and to this end to submit observations with regard to the information concerned.

2. Taking into account any observations that may have been submitted by the State Party concerned as well as any other reliable information available to it, the Committee may designate one or more of its members to conduct an inquiry and to report urgently to the Committee. Where warranted and with the consent of the State Party, the inquiry may include a visit to its territory.

Page 421

Convention on elimination of discrimination against women: Optional Protocol

405

3. After examining the findings of such an inquiry, the Committee shall transmit these findings to the State Party concerned together with any comments and recommendations.

4. The State Party concerned shall, within six months of receiving the findings, comments and recommendations transmitted by the Committee, submit its observations to the Committee.

5. Such an inquiry shall be conducted confidentially and the cooperation of the State Party shall be sought at all stages of the proceedings.

article 9

1. The Committee may invite the State Party concerned to include in its report under article 18 of the Convention details of any measures taken in response to an inquiry conducted under article

8 of the present Protocol.

2. The Committee may, if necessary, after the end of the period of six months referred to in article 8.4, invite the State Party concerned to inform it of the measures taken in response to such an inquiry.

article 10

Translating...

1. Each State Party may, at the time of signature or ratification of the present Protocol or accession thereto, declare that it does not recognize the competence of the Committee provided for in articles 8 and 9.

2. Any State Party having made a declaration in accordance with paragraph 1 of the present article may, at any time, withdraw this declaration by notification to the Secretary-General.

article 11

A State Party shall take all appropriate steps to ensure that individuals under its jurisdiction are not subjected to ill-treatment or intimidation as a consequence of communicating with the Committee pursuant to the present Protocol.

article 12

The Committee shall include in its annual report under article 21 of the Convention a summary of its activities under the present Protocol.

article 13

Each State Party undertakes to make widely known and to give publicity to the Convention and the present Protocol and to facilitate access to information about the views and recommendations of the Committee, in particular, on matters involving that State Party.

article 14

The Committee shall develop its own rules of procedure to be followed when exercising the functions conferred on it by the present Protocol.

article 15

1. The present Protocol shall be open for signature by any State that has signed, ratified or acceded to the Convention.

2. The present Protocol shall be subject to ratification by any State that has ratified or acceded to the Convention. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present Protocol shall be open to accession by any State that has ratified or acceded to the Convention.

405

Page 422

406

VIII. International human rights law

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

article 16

1. The present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the tenth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after its entry into force, the present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

article 17

No reservations to the present Protocol shall be permitted.

article 18

1. Any State Party may propose an amendment to the present Protocol and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate any proposed amendments to the States Parties with a request that they notify her or him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting on the proposal. In the event that at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly of the United Nations for approval.

2. Amendments shall come into force when they have been approved by the General Assembly of the United Nations and accepted by a two-thirds majority of the States Parties to the present Protocol in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments come into force, they shall be binding on those States Parties that have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of the present Protocol and any earlier amendments that they have accepted.

article 19

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation shall take effect six months after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Denunciation shall be without prejudice to the continued application of the provisions of the present Protocol to any communication submitted under article 2 or any inquiry initiated under article 8 before the effective date of denunciation.

article 20

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States of:

- (a) Signatures, ratifications and accessions under the present Protocol;
- (b) The date of entry into force of the present Protocol and of any amendment under article 18;
- (c) Any denunciation under article 19.

article 21

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States referred to in article 25 of the Convention.

Translating...

40. Convention against torture and other Cruel, Inhuman or Degrading treatment or Punishment

Done at New York on 10 December 1984

Entry into force: 26 June 1987

United Nations, *Treaty Series*, vol. 1465, p. 85; reg. no. 24841

The States Parties to this Convention,

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Recognizing that those rights derive from the inherent dignity of the human person,

Considering the obligation of States under the Charter, in particular Article 55, to promote universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms,

Having regard to article 5 of the Universal Declaration of Human Rights and article 7 of the International Covenant on Civil and Political Rights, both of which provide that no one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment,

Having regard also to the Declaration on the Protection of All Persons from Being Subjected to Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, adopted by the General Assembly on 9 December 1975,

Desiring to make more effective the struggle against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment throughout the world,

Have agreed as follows:

Part I

article 1

1. For the purposes of this Convention, the term "torture" means any act by which severe pain or suffering, whether physical or mental, is intentionally inflicted on a person for such purposes as obtaining from him or a third person information or a confession, punishing him for an act he or a third person has committed or is suspected of having committed, or intimidating or coercing him or a third person, or for any reason based on discrimination of any kind, when such pain or suffering is inflicted by or at the instigation of or with the consent or acquiescence of a public official or other person acting in an official capacity. It does not include pain or suffering arising only from, inherent in or incidental to lawful sanctions.

2. This article is without prejudice to any international instrument or national legislation which does or may contain provisions of wider application.

article 2

1. Each State Party shall take effective legislative, administrative, judicial or other measures to prevent acts of torture in any territory under its jurisdiction.

2. No exceptional circumstances whatsoever, whether a state of war or a threat of war, internal political instability or any other public emergency, may be invoked as a justification of torture.

3. An order from a superior officer or a public authority may not be invoked as a justification of torture.

article 3

1. No State Party shall expel, return ("*refouler*") or extradite a person to another State where there are substantial grounds for believing that he would be in danger of being subjected to torture.

2. For the purpose of determining whether there are such grounds, the competent authorities shall take into account all relevant considerations including, where applicable, the existence in the State concerned of a consistent pattern of gross, flagrant or mass violations of human rights.

article 4

1. Each State Party shall ensure that all acts of torture are offences under its criminal law. The same shall apply to an attempt to commit torture and to an act by any person which constitutes complicity or participation in torture.

2. Each State Party shall make these offences punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.

article 5

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction

over the offences referred to in article 4 in the following cases:

- (a) When the offences are committed in any territory under its jurisdiction or on board a ship or aircraft registered in that State;
- (b) When the alleged offender is a national of that State;
- (c) When the victim is a national of that State if that State considers it appropriate.

Translating...

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over such offences in cases where the alleged offender is present in any territory under its jurisdiction and it does not extradite him pursuant to article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

article 6

1. Upon being satisfied, after an examination of information available to it, that the circumstances so warrant, any State Party in whose territory a person alleged to have committed any offence referred to in article 4 is present shall take him into custody or take other legal measures to ensure his presence. The custody and other legal measures shall be as provided in the law of that State but may be continued only for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2. Such State shall immediately make a preliminary inquiry into the facts.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this article shall be assisted in communicating immediately with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national, or, if he is a stateless person, with the representative of the State where he usually resides.

4. When a State, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States referred to in article 5, paragraph 1, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 2 of this article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

article 7

1. The State Party in the territory under whose jurisdiction a person alleged to have committed any offence referred to in article 4 is found shall in the cases contemplated in article 5, if it does not extradite him, submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

2. These authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State. In the cases referred to in article 5, para-

graph 2, the standards of evidence required for prosecution and conviction shall in no way be less stringent than those which apply in the cases referred to in article 5, paragraph 1.

3. Any person regarding whom proceedings are brought in connection with any of the offences referred to in article 4 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

article 8

1. The offences referred to in article 4 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of such offences. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize such offences as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Such offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with article 5, paragraph 1.

article 9

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of any of the offences referred to in article 4, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of this article in conformity with any treaties on mutual judicial assistance that may exist between them.

article 10

1. Each State Party shall ensure that education and information regarding the prohibition against torture are fully included in the training of law enforcement personnel, civil or military, medical personnel, public officials and other persons who may be involved in the custody, interrogation or treatment of any individual subjected to any form of arrest, detention or imprisonment.

2. Each State Party shall include this prohibition in the rules or instructions issued in regard to the duties and functions of any such person.

article 11

Each State Party shall keep under systematic review interrogation rules, instructions, methods and practices as well as arrangements for the custody and treatment of persons subjected to any form of arrest, detention or imprisonment in any territory under its jurisdiction, with a view to preventing any cases of torture.

article 12

Each State Party shall ensure that its competent authorities proceed to a prompt and impartial investigation, wherever there is reasonable ground to believe that an act of torture has been committed in any territory under its jurisdiction.

article 13

Each State Party shall ensure that any individual who alleges he has been subjected to torture in any territory under its jurisdiction has the right to complain to, and to have his case promptly

Translating...

Page 426

410

VIII. International human rights law

and impartially examined by, its competent authorities. Steps shall be taken to ensure that the complainant and witnesses are protected against all ill-treatment or intimidation as a consequence of his complaint or any evidence given.

article 14

1. Each State Party shall ensure in its legal system that the victim of an act of torture obtains redress and has an enforceable right to fair and adequate compensation, including the means for as full rehabilitation as possible. In the event of the death of the victim as a result of an act of torture, his dependants shall be entitled to compensation.

2. Nothing in this article shall affect any right of the victim or other persons to compensation which may exist under national law.

article 15

Each State Party shall ensure that any statement which is established to have been made as a result of torture shall not be invoked as evidence in any proceedings, except against a person accused of torture as evidence that the statement was made.

article 16

1. Each State Party shall undertake to prevent in any territory under its jurisdiction other acts of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment which do not amount to torture as defined in article 1, when such acts are committed by or at the instigation of or with the consent or acquiescence of a public official or other person acting in an official capacity. In particular, the obligations contained in articles 10, 11, 12 and 13 shall apply with the substitution for references to torture of references to other forms of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. The provisions of this Convention are without prejudice to the provisions of any other international instrument or national law which prohibits cruel, inhuman or degrading treatment or punishment or which relates to extradition or expulsion.

Part II

article 17

1. There shall be established a Committee against Torture (hereinafter referred to as the Committee) which shall carry out the functions hereinafter provided. The Committee shall consist of ten experts of high moral standing and recognized competence in the field of human rights, who shall serve in their personal capacity. The experts shall be elected by the States Parties, consideration being given to equitable geographical distribution and to the usefulness of the participation of some persons having legal experience.

2. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by States Parties. Each State Party may nominate one person from among its own nationals. States Parties shall bear in mind the usefulness of nominating persons who are also members of the Human Rights Committee established under the International Covenant on Civil and Political Rights and who are willing to serve on the Committee against Torture.

3. Elections of the members of the Committee shall be held at biennial meetings of States Parties convened by the Secretary-General of the United Nations. At those meetings, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

4. The initial election shall be held no later than six months after the date of the entry into force of this Convention. At least four months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit their nominations within three months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all

Page 427

Convention against torture

411

persons thus nominated, indicating the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties.

5. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election if renominated. However, the term of five of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election the names of these five members shall be chosen by lot by the chairman of the meeting referred to in paragraph 3 of this article.

6. If a member of the Committee dies or resigns or for any other cause can no longer perform his Committee duties, the State Party which nominated him shall appoint another expert from among its nationals to serve for the remainder of his term, subject to the approval of the majority of the States Parties. The approval shall be considered given unless half or more of the States Parties respond negatively within six weeks after having been informed by the Secretary-General of the United Nations of the proposed appointment.

7. States Parties shall be responsible for the expenses of the members of the Committee while they are in performance of Committee duties.

article 18

1. The Committee shall elect its officers for a term of two years. They may be re-elected.
2. The Committee shall establish its own rules of procedure, but these rules shall provide, inter alia, that:
 - (a) Six members shall constitute a quorum;
 - (b) Decisions of the Committee shall be made by a majority vote of the members present.
3. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under this Convention.
4. The Secretary-General of the United Nations shall convene the initial meeting of the Committee. After its initial meeting, the Committee shall meet at such times as shall be provided in its rules of procedure.
5. The States Parties shall be responsible for expenses incurred in connection with the holding of meetings of the States Parties and of the Committee, including reimbursement to the United Nations for any expenses, such as the cost of staff and facilities, incurred by the United Nations pursuant to paragraph 3 of this article.

article 19

1. The States Parties shall submit to the Committee, through the Secretary-General of the United Nations, reports on the measures they have taken to give effect to their undertakings under this Convention, within one year after the entry into force of the Convention for the State Party concerned. Thereafter the States Parties shall submit supplementary reports every four years on any new measures taken and such other reports as the Committee may request.
2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the reports to all States Parties.
3. Each report shall be considered by the Committee which may make such general comments on the report as it may consider appropriate and shall forward these to the State Party concerned. That State Party may respond with any observations it chooses to the Committee.
4. The Committee may, at its discretion, decide to include any comments made by it in accordance with paragraph 3 of this article, together with the observations thereon received from the State Party concerned, in its annual report made in accordance with article 24. If so requested by the State Party concerned, the Committee may also include a copy of the report submitted under paragraph 1 of this article.

article 20

1. If the Committee receives reliable information which appears to it to contain well-founded indications that torture is being systematically practised in the territory of a State Party, the Committee shall invite that State Party to cooperate in the examination of the information and to this end to submit observations with regard to the information concerned.
2. Taking into account any observations which may have been submitted by the State Party concerned, as well as any other relevant information available to it, the Committee may, if it decides that this is warranted, designate one or more of its members to make a confidential inquiry and to report to the Committee urgently.
3. If an inquiry is made in accordance with paragraph 2 of this article, the Committee shall seek the cooperation of the State Party concerned. In agreement with that State Party, such an inquiry may include a visit to its territory.
4. After examining the findings of its member or members submitted in accordance with paragraph 2 of this article, the Committee shall transmit these findings to the State Party concerned together with any comments or suggestions which seem appropriate in view of the situation.
5. All the proceedings of the Committee referred to in paragraphs 1 to 4 of this article shall be confidential, and at all stages of the proceedings the cooperation of the State Party shall be sought. After such proceedings have been completed with regard to an inquiry made in accordance with paragraph 2, the Committee may, after consultations with the State Party concerned, decide to include a summary account of the results of the proceedings in its annual report made in accordance with article 24.

article 21

1. A State Party to this Convention may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications to the effect that a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations under this Convention. Such communications may be received and considered according to the procedures laid down in this article only if submitted by a State Party which has made a declaration recognizing in regard to itself the competence of the Committee. No communication shall be dealt with by the Committee under this article if it concerns a State Party which has not made such a declaration. Communications received under this article shall be dealt with in accordance with the following procedure:
 - (a) If a State Party considers that another State Party is not giving effect to the provisions of this Convention, it may, by written communication, bring the matter to the attention of that State Party. Within three months after the receipt of the communication the receiving State shall afford the State which sent the communication an explanation or any other statement in writing clarifying the matter, which should include, to the extent possible and pertinent, reference to domestic procedures and remedies taken, pending or available in the matter;
 - (b) If the matter is not adjusted to the satisfaction of both States Parties concerned within six months after the receipt by the receiving State of the initial communication, either State shall have the right to refer the matter to the Committee, by notice given to the Committee and to the other State;
 - (c) The Committee shall deal with a matter referred to it under this article only after it has ascertained that all domestic remedies have been invoked and exhausted in the matter, in conformity with the generally recognized principles of international law. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or is unlikely to bring effective relief to the person who is the victim of the violation of this Convention;
 - (d) The Committee shall hold closed meetings when examining communications under this article;
 - (e) Subject to the provisions of subparagraph (c), the Committee shall make available its good offices to the States Parties concerned with a view to a friendly solution of the matter on the

Translating...

Convention against torture

413

basis of respect for the obligations provided for in this Convention. For this purpose, the Committee may, when appropriate, set up an ad hoc conciliation commission;

(f) In any matter referred to it under this article, the Committee may call upon the States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), to supply any relevant information;

(g) The States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), shall have the right to be represented when the matter is being considered by the Committee and to make submissions orally and/or in writing;

(h) The Committee shall, within twelve months after the date of receipt of notice under subparagraph (b), submit a report:

- (i) If a solution within the terms of subparagraph (e) is reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts and of the solution reached;
- (ii) If a solution within the terms of subparagraph (e) is not reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts; the written submissions and record of the oral submissions made by the States Parties concerned shall be attached to the report.

In every matter, the report shall be communicated to the States Parties concerned.

2. The provisions of this article shall come into force when five States Parties to this Convention have made declarations under paragraph 1 of this article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter which is the subject of a communication already transmitted under this article; no further communication by any State Party shall be received under this article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party concerned has made a new declaration.

article 22

1. A State Party to this Convention may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications from or on behalf of individuals subject to its jurisdiction who claim to be victims of a violation by a State Party of the provisions of the Convention. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party which has not made such a declaration.

2. The Committee shall consider inadmissible any communication under this article which is anonymous or which it considers to be an abuse of the right of submission of such communications or to be incompatible with the provisions of this Convention.

3. Subject to the provisions of paragraph 2, the Committee shall bring any communications submitted to it under this article to the attention of the State Party to this Convention which has made a declaration under paragraph 1 and is alleged to be violating any provisions of the Convention. Within six months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

4. The Committee shall consider communications received under this article in the light of all information made available to it by or on behalf of the individual and by the State Party concerned.

5. The Committee shall not consider any communications from an individual under this article unless it has ascertained that:

- (a) The same matter has not been, and is not being, examined under another procedure of international investigation or settlement;
- (b) The individual has exhausted all available domestic remedies; this shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or is unlikely to bring effective relief to the person who is the victim of the violation of this Convention.

414

VIII. International human rights law

6. The Committee shall hold closed meetings when examining communications under this article.

7. The Committee shall forward its views to the State Party concerned and to the individual.

8. The provisions of this article shall come into force when five States Parties to this Convention have made declarations under paragraph 1 of this article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter which is the subject of a communication already transmitted under this article; no further communication by or on behalf of an individual shall be received under this article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party has made a new declaration.

article 23

The members of the Committee and of the ad hoc conciliation commissions which may be appointed under article 21, paragraph 1 (e), shall be entitled to the facilities, privileges and immunities of experts on mission for the United Nations as laid down in the relevant sections of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.

article 24

The Committee shall submit an annual report on its activities under this Convention to the States Parties and to the General Assembly of the United Nations.

Part III

article 25

Translating...

1. This Convention is open for signature by all States.
2. This Convention is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

article 26

This Convention is open to accession by all States. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

article 27

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying this Convention or acceding to it after the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

article 28

1. Each State may, at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not recognize the competence of the Committee provided for in article 20.
2. Any State Party having made a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may, at any time, withdraw this reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

article 29

1. Any State Party to this Convention may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that within four months from the date of such communication at least one third of the States Parties favours such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted by the Secretary-General to all the States Parties for acceptance.
2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force when two thirds of the States Parties to this Convention have notified the Secretary-General of the United Nations that they have accepted it in accordance with their respective constitutional processes.
3. When amendments enter into force, they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments which they have accepted.

article 30

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State may, at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party having made such a reservation.
3. Any State Party having made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw this reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

article 31

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation becomes effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.
2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under this Convention in regard to any act or omission which occurs prior to the date at which the denunciation becomes effective, nor shall denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter which is already under consideration by the Committee prior to the date at which the denunciation becomes effective.
3. Following the date at which the denunciation of a State Party becomes effective, the Committee shall not commence consideration of any new matter regarding that State.

article 32

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States Members of the United Nations and all States which have signed this Convention or acceded to it of the following:

- (a) Signatures, ratifications and accessions under articles 25 and 26;
- (b) The date of entry into force of this Convention under article 27 and the date of the entry into force of any amendments under article 29;

(c) Denunciations under article 31.

article 33

1. This Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of this Convention to all States.

40.(a) Optional Protocol to the Convention against torture and other Cruel, Inhuman or Degrading treatment or Punishment

Done at New York on 18 December 2002

entry into force: 22 June 2006

United Nations, *Treaty Series*, vol. 2375, p. 237; reg. no. 24841

Preamble

The States Parties to the present Protocol,

Reaffirming that torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment are prohibited and constitute serious violations of human rights,

Convinced that further measures are necessary to achieve the purposes of the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (hereinafter referred to as the Convention) and to strengthen the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment,

Recalling that articles 2 and 16 of the Convention oblige each State Party to take effective measures to prevent acts of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment in any territory under its jurisdiction,

Recognizing that States have the primary responsibility for implementing those articles, that strengthening the protection of people deprived of their liberty and the full respect for their human rights is a common responsibility shared by all and that international implementing bodies complement and strengthen national measures,

Recalling that the effective prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment requires education and a combination of various legislative, administrative, judicial and other measures,

Recalling also that the World Conference on Human Rights firmly declared that efforts to eradicate torture should first and foremost be concentrated on prevention and called for the adoption of an optional protocol to the Convention, intended to establish a preventive system of regular visits to places of detention,

Convinced that the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment can be strengthened by non-judicial means of a preventive nature, based on regular visits to places of detention,

Have agreed as follows:

Part I. general Principles

article 1

The objective of the present Protocol is to establish a system of regular visits undertaken by independent international and national bodies to places where people are deprived of their liberty, in order to prevent torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

article 2

1. A Subcommittee on Prevention of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment of the Committee against Torture (hereinafter referred to as the Subcommittee on Prevention) shall be established and shall carry out the functions laid down in the present Protocol.

2. The Subcommittee on Prevention shall carry out its work within the framework of the Charter of the United Nations and shall be guided by the purposes and principles thereof, as well as the norms of the United Nations concerning the treatment of people deprived of their liberty.

3. Equally, the Subcommittee on Prevention shall be guided by the principles of confidentiality, impartiality, non-selectivity, universality and objectivity.

4. The Subcommittee on Prevention and the States Parties shall cooperate in the implementation of the present Protocol.

article 3

Each State Party shall set up, designate or maintain at the domestic level one or several visiting bodies for the prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment (hereinafter referred to as the national preventive mechanism).

article 4

1. Each State Party shall allow visits, in accordance with the present Protocol, by the mechanisms referred to in articles 2 and 3 to any place under its jurisdiction and control where persons are or may be deprived of their liberty, either by virtue of an order given by a public authority or at its instigation or with its consent or acquiescence (hereinafter referred to as places of detention). These visits shall be undertaken with a view to strengthening, if necessary, the protection of these persons against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. For the purposes of the present Protocol, deprivation of liberty means any form of detention or imprisonment or the placement of a person in a public or private custodial setting which that person is not permitted to leave at will by order of any judicial, administrative or other authority.

Part II. subCommittee on Prevention

article 5

1. The Subcommittee on Prevention shall consist of ten members. After the fiftieth ratification of or accession to the present Protocol, the number of the members of the Subcommittee on Prevention shall increase to twenty-five.

2. The members of the Subcommittee on Prevention shall be chosen from among persons of high moral character, having proven professional experience in the field of the administration of justice, in particular criminal law, prison or police administration, or in the various fields relevant to the treatment of persons deprived of their liberty.

3. In the composition of the Subcommittee on Prevention due consideration shall be given to equitable geographic distribution and to the representation of different forms of civilization and legal systems of the States Parties.

4. In this composition consideration shall also be given to balanced gender representation on the basis of the principles of equality and non-discrimination.

5. No two members of the Subcommittee on Prevention may be nationals of the same State.

6. The members of the Subcommittee on Prevention shall serve in their individual capacity, shall be independent and impartial and shall be available to serve the Subcommittee on Prevention efficiently.

article 6

1. Each State Party may nominate, in accordance with paragraph 2 of the present article, up to two candidates possessing the qualifications and meeting the requirements set out in article 5, and in doing so shall provide detailed information on the qualifications of the nominees.

2. (a) The nominees shall have the nationality of a State Party to the present Protocol;

(b) At least one of the two candidates shall have the nationality of the nominating State Party;

(c) No more than two nationals of a State Party shall be nominated;

(d) Before a State Party nominates a national of another State Party, it shall seek and obtain the consent of that State Party.

3. At least five months before the date of the meeting of the States Parties during which the elections will be held, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit their nominations within three months. The Secretary-General shall submit a list, in alphabetical order, of all persons thus nominated, indicating the States Parties that have nominated them.

article 7

1. The members of the Subcommittee on Prevention shall be elected in the following manner:

(a) Primary consideration shall be given to the fulfilment of the requirements and criteria of article 5 of the present Protocol;

(b) The initial election shall be held no later than six months after the entry into force of the present Protocol;

(c) The States Parties shall elect the members of the Subcommittee on Prevention by secret ballot;

(d) Elections of the members of the Subcommittee on Prevention shall be held at biennial meetings of the States Parties convened by the Secretary-General of the United Nations. At those meetings, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Subcommittee on Prevention shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of the States Parties present and voting.

2. If during the election process two nationals of a State Party have become eligible to serve as members of the Subcommittee on Prevention, the candidate receiving the higher number of votes shall serve as the member of the Subcommittee on Prevention. Where nationals have received the same number of votes, the following procedure applies:

(a) Where only one has been nominated by the State Party of which he or she is a national, that national shall serve as the member of the Subcommittee on Prevention;

(b) Where both candidates have been nominated by the State Party of which they are nationals, a separate vote by secret ballot shall be held to determine which national shall become the member;

(c) Where neither candidate has been nominated by the State Party of which he or she is a national, a separate vote by secret ballot shall be held to determine which candidate shall be the member.

Translating...

article 8

If a member of the Subcommittee on Prevention dies or resigns, or for any cause can no longer perform his or her duties, the State Party that nominated the member shall nominate another eligible person possessing the qualifications and meeting the requirements set out in article 5, taking into account the need for a proper balance among the various fields of competence, to serve until the next meeting of the States Parties, subject to the approval of the majority of the States Parties. The approval shall be considered given unless half or more of the States Parties respond negatively within six weeks after having been informed by the Secretary-General of the United Nations of the proposed appointment.

article 9

The members of the Subcommittee on Prevention shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election once if renominated. The term of half the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election the names of those members shall be chosen by lot by the Chairman of the meeting referred to in article 7, paragraph 1 (d).

article 10

1. The Subcommittee on Prevention shall elect its officers for a term of two years. They may be re-elected.
2. The Subcommittee on Prevention shall establish its own rules of procedure. These rules shall provide, inter alia, that:
 - (a) Half the members plus one shall constitute a quorum;
 - (b) Decisions of the Subcommittee on Prevention shall be made by a majority vote of the members present;
 - (c) The Subcommittee on Prevention shall meet in camera.
3. The Secretary-General of the United Nations shall convene the initial meeting of the Subcommittee on Prevention. After its initial meeting, the Subcommittee on Prevention shall meet at such times as shall be provided by its rules of procedure. The Subcommittee on Prevention and the Committee against Torture shall hold their sessions simultaneously at least once a year.

Part III. mandate of the subcommittee on Prevention

article 11

The Subcommittee on Prevention shall:

- (a) Visit the places referred to in article 4 and make recommendations to States Parties concerning the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
- (b) In regard to the national preventive mechanisms:
 - (i) Advise and assist States Parties, when necessary, in their establishment;
 - (ii) Maintain direct, and if necessary confidential, contact with the national preventive mechanisms and offer them training and technical assistance with a view to strengthening their capacities;
 - (iii) Advise and assist them in the evaluation of the needs and the means necessary to strengthen the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
 - (iv) Make recommendations and observations to the States Parties with a view to strengthening the capacity and the mandate of the national preventive mechanisms for the prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
- (c) Cooperate, for the prevention of torture in general, with the relevant United Nations organs and mechanisms as well as with the international, regional and national institutions or organizations working toward the strengthening of the protection of persons against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

article 12

In order to enable the Subcommittee on Prevention to comply with its mandate as laid down in article 11, the States Parties undertake:

- (a) To receive the Subcommittee on Prevention in their territory and grant it access to the places of detention as defined in article 4 of the present Protocol;
- (b) To provide all relevant information the Subcommittee on Prevention may request to evaluate the needs and measures that should be adopted to strengthen the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
- (c) To encourage and facilitate contacts between the Subcommittee on Prevention and the national preventive mechanisms;
- (d) To examine the recommendations of the Subcommittee on Prevention and enter into dialogue with it on possible implementation measures.

article 13

1. The Subcommittee on Prevention shall establish, at first by lot, a programme of regular visits to the States Parties in order to fulfil its mandate as established in article 11.
2. After consultations, the Subcommittee on Prevention shall notify the States Parties of its programme in order that they may, without delay, make the necessary practical arrangements for the visits to be conducted.

nisms for the prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;

(c) Cooperate, for the prevention of torture in general, with the relevant United Nations organs and mechanisms as well as with the international, regional and national institutions or organizations working toward the strengthening of the protection of persons against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

3. The visits shall be conducted by at least two members of the Subcommittee on Prevention. These members may be accompanied, if needed, by experts of demonstrated professional experience and knowledge in the fields covered by the present Protocol who shall be selected from a roster of experts prepared on the basis of proposals made by the States Parties, the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights and the United Nations Centre for International Crime Prevention. In preparing the roster, the States Parties concerned shall propose no more than five national experts. The State Party concerned may oppose the inclusion of a specific expert in the visit, whereupon the Subcommittee on Prevention shall propose another expert.

4. If the Subcommittee on Prevention considers it appropriate, it may propose a short follow-up visit after a regular visit.

article 14

1. In order to enable the Subcommittee on Prevention to fulfil its mandate, the States Parties to the present Protocol undertake to grant it:

- (a) Unrestricted access to all information concerning the number of persons deprived of their liberty in places of detention as defined in article 4, as well as the number of places and their location;
- (b) Unrestricted access to all information referring to the treatment of those persons as well as their conditions of detention;
- (c) Subject to paragraph 2 below, unrestricted access to all places of detention and their installations and facilities;

(d) The opportunity to have private interviews with the persons deprived of their liberty without witnesses, either personally or with a translator if deemed necessary, as well as with any other person who the Subcommittee on Prevention believes may supply relevant information;

(e) The liberty to choose the places it wants to visit and the persons it wants to interview.

2. Objection to a visit to a particular place of detention may be made only on urgent and compelling grounds of national defence, public safety, natural disaster or serious disorder in the place to be visited that temporarily prevent the carrying out of such a visit. The existence of a declared state of emergency as such shall not be invoked by a State Party as a reason to object to a visit.

article 15

No authority or official shall order, apply, permit or tolerate any sanction against any person or organization for having communicated to the Subcommittee on Prevention or to its delegates any information, whether true or false, and no such person or organization shall be otherwise prejudiced in any way.

article 16

1. The Subcommittee on Prevention shall communicate its recommendations and observations confidentially to the State Party and, if relevant, to the national preventive mechanism.

2. The Subcommittee on Prevention shall publish its report, together with any comments of the State Party concerned, whenever requested to do so by that State Party. If the State Party makes part of the report public, the Subcommittee on Prevention may publish the report in whole or in part. However, no personal data shall be published without the express consent of the person concerned.

3. The Subcommittee on Prevention shall present a public annual report on its activities to the Committee against Torture.

4. If the State Party refuses to cooperate with the Subcommittee on Prevention according to articles 12 and 14, or to take steps to improve the situation in the light of the recommendations of the Subcommittee on Prevention, the Committee against Torture may, at the request of the Subcommittee on Prevention, decide, by a majority of its members, after the State Party has had an opportunity to make its views known, to make a public statement on the matter or to publish the report of the Subcommittee on Prevention.

Part IV: national preventive mechanisms

article 17

Each State Party shall maintain, designate or establish, at the latest one year after the entry into force of the present Protocol or of its ratification or accession, one or several independent national preventive mechanisms for the prevention of torture at the domestic level. Mechanisms established by decentralized units may be designated as national preventive mechanisms for the purposes of the present Protocol if they are in conformity with its provisions.

article 18

1. The States Parties shall guarantee the functional independence of the national preventive mechanisms as well as the independence of their personnel.

2. The States Parties shall take the necessary measures to ensure that the experts of the national preventive mechanism have the required capabilities and professional knowledge. They shall strive for a gender balance and the adequate representation of ethnic and minority groups in the country.

3. The States Parties undertake to make available the necessary resources for the functioning of the national preventive mechanisms.

4. When establishing national preventive mechanisms, States Parties shall give due consideration to the Principles relating to the status of national institutions for the promotion and protection of human rights.

Translating...

article 19

The national preventive mechanisms shall be granted at a minimum the power:

- (a) To regularly examine the treatment of the persons deprived of their liberty in places of detention as defined in article 4, with a view to strengthening, if necessary, their protection against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
- (b) To make recommendations to the relevant authorities with the aim of improving the treatment and the conditions of the persons deprived of their liberty and to prevent torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, taking into consideration the relevant norms of the United Nations;
- (c) To submit proposals and observations concerning existing or draft legislation.

article 20

In order to enable the national preventive mechanisms to fulfil their mandate, the States Parties to the present Protocol undertake to grant them:

- (a) Access to all information concerning the number of persons deprived of their liberty in places of detention as defined in article 4, as well as the number of places and their location;
- (b) Access to all information referring to the treatment of those persons as well as their conditions of detention;
- (c) Access to all places of detention and their installations and facilities;
- (d) The opportunity to have private interviews with the persons deprived of their liberty without witnesses, either personally or with a translator if deemed necessary, as well as with any other person who the national preventive mechanism believes may supply relevant information;
- (e) The liberty to choose the places they want to visit and the persons they want to interview;
- (f) The right to have contacts with the Subcommittee on Prevention, to send it information and to meet with it.

article 21

1. No authority or official shall order, apply, permit or tolerate any sanction against any person or organization for having communicated to the national preventive mechanism any information, whether true or false, and no such person or organization shall be otherwise prejudiced in any way.

2. Confidential information collected by the national preventive mechanism shall be privileged. No personal data shall be published without the express consent of the person concerned.

article 22

The competent authorities of the State Party concerned shall examine the recommendations of the national preventive mechanism and enter into a dialogue with it on possible implementation measures.

article 23

The States Parties to the present Protocol undertake to publish and disseminate the annual reports of the national preventive mechanisms.

Part V. Declaration

article 24

1. Upon ratification, States Parties may make a declaration postponing the implementation of their obligations under either part III or part IV of the present Protocol.

2. This postponement shall be valid for a maximum of three years. After due representations made by the State Party and after consultation with the Subcommittee on Prevention, the Committee against Torture may extend that period for an additional two years.

Part VI. Financial Provisions

article 25

1. The expenditure incurred by the Subcommittee on Prevention in the implementation of the present Protocol shall be borne by the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Subcommittee on Prevention under the present Protocol.

article 26

1. A Special Fund shall be set up in accordance with the relevant procedures of the General Assembly, to be administered in accordance with the financial regulations and rules of the United Nations, to help finance the implementation of the recommendations made by the Subcommittee on Prevention after a visit to a State Party, as well as education programmes of the national preventive mechanisms.

2. The Special Fund may be financed through voluntary contributions made by Governments, intergovernmental and non-governmental organizations and other private or public entities.

Part VII. Final Provisions

article 27

1. The present Protocol is open for signature by any State that has signed the Convention.

2. The present Protocol is subject to ratification by any State that has ratified or acceded to the Convention. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present Protocol shall be open to accession by any State that has ratified or acceded to the Convention.

Translating...

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States that have signed the present Protocol or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification or accession.

article 28

1. The present Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession, the present Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit of its own instrument of ratification or accession.

Page 440

424

VIII. International human rights law

article 29

The provisions of the present Protocol shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

article 30

No reservations shall be made to the present Protocol.

article 31

The provisions of the present Protocol shall not affect the obligations of States Parties under any regional convention instituting a system of visits to places of detention. The Subcommittee on Prevention and the bodies established under such regional conventions are encouraged to consult and cooperate with a view to avoiding duplication and promoting effectively the objectives of the present Protocol.

article 32

The provisions of the present Protocol shall not affect the obligations of States Parties to the four Geneva Conventions of 12 August 1949 and the Additional Protocols thereto of 8 June 1977, nor the opportunity available to any State Party to authorize the International Committee of the Red Cross to visit places of detention in situations not covered by international humanitarian law.

article 33

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereafter inform the other States Parties to the present Protocol and the Convention. Denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under the present Protocol in regard to any act or situation that may occur prior to the date on which the denunciation becomes effective, or to the actions that the Subcommittee on Prevention has decided or may decide to take with respect to the State Party concerned, nor shall denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter already under consideration by the Subcommittee on Prevention prior to the date on which the denunciation becomes effective.

3. Following the date on which the denunciation of the State Party becomes effective, the Subcommittee on Prevention shall not commence consideration of any new matter regarding that State.

article 34

1. Any State Party to the present Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties to the present Protocol with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that within four months from the date of such communication at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of two thirds of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted by the Secretary-General of the United Nations to all States Parties for acceptance.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of the present article shall come into force when it has been accepted by a two-thirds majority of the States Parties to the present Protocol in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments come into force, they shall be binding on those States Parties that have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of the present Protocol and any earlier amendment that they have accepted.

Page 441

Convention on the rights of the child

425

article 35

Members of the Subcommittee on Prevention and of the national preventive mechanisms

shall be accorded such privileges and immunities as are necessary for the independent exercise of their functions. Members of the Subcommittee on Prevention shall be accorded the privileges and immunities specified in section 22 of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations of 13 February 1946, subject to the provisions of section 23 of that Convention.

article 36

Translating...

When visiting a State Party, the members of the Subcommittee on Prevention shall, without prejudice to the provisions and purposes of the present Protocol and such privileges and immunities as they may enjoy:

- (a) Respect the laws and regulations of the visited State;
- (b) Refrain from any action or activity incompatible with the impartial and international nature of their duties.

article 37

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States.

41. ConVentlon on tHe rlgHts of tHe CHIID

Done at new York on 20 november 1989

entry into force: 2 september 1990

united nations, *Treaty Series*, vol. 1577, p. 3; reg. no. 27531

Preamble

The States Parties to the present Convention,

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Bearing in mind that the peoples of the United Nations have, in the Charter, reaffirmed their faith in fundamental human rights and in the dignity and worth of the human person, and have determined to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

Recognizing that the United Nations has, in the Universal Declaration of Human Rights and in the International Covenants on Human Rights, proclaimed and agreed that everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth therein, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status,

Recalling that, in the Universal Declaration of Human Rights, the United Nations has proclaimed that childhood is entitled to special care and assistance,

Convinced that the family, as the fundamental group of society and the natural environment for the growth and well-being of all its members and particularly children, should be afforded the necessary protection and assistance so that it can fully assume its responsibilities within the community,

Recognizing that the child, for the full and harmonious development of his or her personality, should grow up in a family environment, in an atmosphere of happiness, love and understanding,

Considering that the child should be fully prepared to live an individual life in society, and brought up in the spirit of the ideals proclaimed in the Charter of the United Nations, and in particular in the spirit of peace, dignity, tolerance, freedom, equality and solidarity,

Bearing in mind that the need to extend particular care to the child has been stated in the Geneva Declaration of the Rights of the Child of 1924 and in the Declaration of the Rights of the Child adopted by the General Assembly on 20 November 1959 and recognized in the Universal Declaration of Human Rights, in the International Covenant on Civil and Political Rights (in particular in articles 23 and 24), in the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (in particular in article 10) and in the statutes and relevant instruments of specialized agencies and international organizations concerned with the welfare of children,

Bearing in mind that, as indicated in the Declaration of the Rights of the Child, "the child, by reason of his physical and mental immaturity, needs special safeguards and care, including appropriate legal protection, before as well as after birth",

Recalling the provisions of the Declaration on Social and Legal Principles relating to the Protection and Welfare of Children, with Special Reference to Foster Placement and Adoption Nationally and Internationally; the United Nations Standard Minimum Rules for the Administration of Juvenile Justice (The Beijing Rules); and the Declaration on the Protection of Women and Children in Emergency and Armed Conflict,

Recognizing that, in all countries in the world, there are children living in exceptionally difficult conditions, and that such children need special consideration,

Taking due account of the importance of the traditions and cultural values of each people for the protection and harmonious development of the child,

Recognizing the importance of international cooperation for improving the living conditions of children in every country, in particular in the developing countries,

Have agreed as follows:

Part I

article 1

For the purposes of the present Convention, a child means every human being below the age of eighteen years unless, under the law applicable to the child, majority is attained earlier.

article 2

1. States Parties shall respect and ensure the rights set forth in the present Convention to each child within their jurisdiction without discrimination of any kind, irrespective of the child's or his or her parent's or legal guardian's race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national, ethnic or social origin, property, disability, birth or other status.

2. States Parties shall take all appropriate measures to ensure that the child is protected against all forms of discrimination or punishment on the basis of the status, activities, expressed opinions, or beliefs of the child's parents, legal guardians, or family members.

article 3

1. In all actions concerning children, whether undertaken by public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies, the best interests of the child shall be a primary consideration.

2. States Parties undertake to ensure the child such protection and care as is necessary for his or her well-being, taking into account the rights and duties of his or her parents, legal guardians,

or other individuals legally responsible for him or her, and, to this end, shall take all appropriate legislative and administrative measures.

3. States Parties shall ensure that the institutions, services and facilities responsible for the care or protection of children shall conform with the standards established by competent authorities, particularly in the areas of safety, health, in the number and suitability of their staff, as well as competent supervision.

article 4

States Parties shall undertake all appropriate legislative, administrative, and other measures for the implementation of the rights recognized in the present Convention. With regard to economic, social and cultural rights, States Parties shall undertake such measures to the maximum extent of their available resources and, where needed, within the framework of international cooperation.

article 5

States Parties shall respect the responsibilities, rights and duties of parents or, where applicable, the members of the extended family or community as provided for by local custom, legal guardians or other persons legally responsible for the child, to provide, in a manner consistent with the evolving capacities of the child, appropriate direction and guidance in the exercise by the child of the rights recognized in the present Convention.

article 6

1. States Parties recognize that every child has the inherent right to life.

2. States Parties shall ensure to the maximum extent possible the survival and development of the child.

article 7

1. The child shall be registered immediately after birth and shall have the right from birth to a name, the right to acquire a nationality and, as far as possible, the right to know and be cared for by his or her parents.

2. States Parties shall ensure the implementation of these rights in accordance with their national law and their obligations under the relevant international instruments in this field, in particular where the child would otherwise be stateless.

article 8

1. States Parties undertake to respect the right of the child to preserve his or her identity, including nationality, name and family relations as recognized by law without unlawful interference.

2. Where a child is illegally deprived of some or all of the elements of his or her identity, States Parties shall provide appropriate assistance and protection, with a view to re-establishing speedily his or her identity.

article 9

1. States Parties shall ensure that a child shall not be separated from his or her parents against their will, except when competent authorities subject to judicial review determine, in accordance with applicable law and procedures, that such separation is necessary for the best interests of the child. Such determination may be necessary in a particular case such as one involving abuse or neglect of the child by the parents, or one where the parents are living separately and a decision must be made as to the child's place of residence.

2. In any proceedings pursuant to paragraph 1 of the present article, all interested parties shall be given an opportunity to participate in the proceedings and make their views known.

3. States Parties shall respect the right of the child who is separated from one or both parents to maintain personal relations and direct contact with both parents on a regular basis, except if it is contrary to the child's best interests.

4. Where such separation results from any action initiated by a State Party, such as the detention, imprisonment, exile, deportation or death (including death arising from any cause while the person is in the custody of the State) of one or both parents or of the child, that State Party shall,

upon request, provide the parents, the child or, if appropriate, another member of the family with the essential information concerning the whereabouts of the absent member(s) of the family unless the provision of the information would be detrimental to the well-being of the child. States Parties shall further ensure that the submission of such a request shall of itself entail no adverse consequences for the person(s) concerned.

Translating...

article 10

1. In accordance with the obligation of States Parties under article 9, paragraph 1, applications by a child or his or her parents to enter or leave a State Party for the purpose of family reunification shall be dealt with by States Parties in a positive, humane and expeditious manner. States Parties shall further ensure that the submission of such a request shall entail no adverse consequences for the applicants and for the members of their family.

2. A child whose parents reside in different States shall have the right to maintain on a regular basis, save in exceptional circumstances, personal relations and direct contacts with both parents. Towards that end and in accordance with the obligation of States Parties under article 9, paragraph 1, States Parties shall respect the right of the child and his or her parents to leave any country, including their own, and to enter their own country. The right to leave any country shall be subject only to such restrictions as are prescribed by law and which are necessary to protect the national security, public order (*ordre public*), public health or morals or the rights and freedoms of others and are consistent with the other rights recognized in the present Convention.

article 11

1. States Parties shall take measures to combat the illicit transfer and non-return of children abroad.

2. To this end, States Parties shall promote the conclusion of bilateral or multilateral agreements or accession to existing agreements.

article 12

1. States Parties shall assure to the child who is capable of forming his or her own views the right to express those views freely in all matters affecting the child, the views of the child being given due weight in accordance with the age and maturity of the child.

2. For this purpose, the child shall in particular be provided the opportunity to be heard in any judicial and administrative proceedings affecting the child, either directly, or through a representative or an appropriate body, in a manner consistent with the procedural rules of national law.

article 13

1. The child shall have the right to freedom of expression; this right shall include freedom to seek, receive and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, either orally, in writing or in print, in the form of art, or through any other media of the child's choice.

2. The exercise of this right may be subject to certain restrictions, but these shall only be such as are provided by law and are necessary:

(a) For respect of the rights or reputations of others; or

(b) For the protection of national security or of public order (*ordre public*), or of public health or morals.

article 14

1. States Parties shall respect the right of the child to freedom of thought, conscience and religion.

2. States Parties shall respect the rights and duties of the parents and, when applicable, legal guardians, to provide direction to the child in the exercise of his or her right in a manner consistent with the evolving capacities of the child.

3. Freedom to manifest one's religion or beliefs may be subject only to such limitations as are prescribed by law and are necessary to protect public safety, order, health or morals, or the fundamental rights and freedoms of others.

article 15

1. States Parties recognize the rights of the child to freedom of association and to freedom of peaceful assembly.

2. No restrictions may be placed on the exercise of these rights other than those imposed in conformity with the law and which are necessary in a democratic society in the interests of national security or public safety, public order (*ordre public*), the protection of public health or morals or the protection of the rights and freedoms of others.

article 16

1. No child shall be subjected to arbitrary or unlawful interference with his or her privacy, family, home or correspondence, nor to unlawful attacks on his or her honour and reputation.

2. The child has the right to the protection of the law against such interference or attacks.

article 17

States Parties recognize the important function performed by the mass media and shall ensure that the child has access to information and material from a diversity of national and international sources, especially those aimed at the promotion of his or her social, spiritual and moral well-being and physical and mental health. To this end, States Parties shall:

(a) Encourage the mass media to disseminate information and material of social and cultural benefit to the child and in accordance with the spirit of article 29;

(b) Encourage international cooperation in the production, exchange and dissemination of such information and material from a diversity of cultural, national and international sources;

(c) Encourage the production and dissemination of children's books;

(d) Encourage the mass media to have particular regard to the linguistic needs of the child who belongs to a minority group or who is indigenous;

(e) Encourage the development of appropriate guidelines for the protection of the child from information and material injurious to his or her well-being, bearing in mind the provisions of arti-

cles 13 and 18.

article 18

1. States Parties shall use their best efforts to ensure recognition of the principle that both parents have common responsibilities for the upbringing and development of the child. Parents or, as the case may be, legal guardians, have the primary responsibility for the upbringing and development of the child. The best interests of the child will be their basic concern.

2. For the purpose of guaranteeing and promoting the rights set forth in the present Convention, States Parties shall render appropriate assistance to parents and legal guardians in the performance of their child-rearing responsibilities and shall ensure the development of institutions, facilities and services for the care of children.

Page 446

430

VIII. International human rights law

3. States Parties shall take all appropriate measures to ensure that children of working parents have the right to benefit from childcare services and facilities for which they are eligible.

article 19

1. States Parties shall take all appropriate legislative, administrative, social and educational measures to protect the child from all forms of physical or mental violence, injury or abuse, neglect or negligent treatment, maltreatment or exploitation, including sexual abuse, while in the care of parent(s), legal guardian(s) or any other person who has the care of the child.

2. Such protective measures should, as appropriate, include effective procedures for the establishment of social programmes to provide necessary support for the child and for those who have the care of the child, as well as for other forms of prevention and for identification, reporting, referral, investigation, treatment and follow-up of instances of child maltreatment described heretofore, and, as appropriate, for judicial involvement.

article 20

1. A child temporarily or permanently deprived of his or her family environment, or in whose own best interests cannot be allowed to remain in that environment, shall be entitled to special protection and assistance provided by the State.

2. States Parties shall in accordance with their national laws ensure alternative care for such a child.

3. Such care could include, inter alia, foster placement, *kafalah* of Islamic law, adoption or if necessary placement in suitable institutions for the care of children. When considering solutions, due regard shall be paid to the desirability of continuity in a child's upbringing and to the child's ethnic, religious, cultural and linguistic background.

article 21

States Parties that recognize and/or permit the system of adoption shall ensure that the best interests of the child shall be the paramount consideration and they shall:

(a) Ensure that the adoption of a child is authorized only by competent authorities who determine, in accordance with applicable law and procedures and on the basis of all pertinent and reliable information, that the adoption is permissible in view of the child's status concerning parents, relatives and legal guardians and that, if required, the persons concerned have given their informed consent to the adoption on the basis of such counselling as may be necessary;

(b) Recognize that intercountry adoption may be considered as an alternative means of child's care, if the child cannot be placed in a foster or an adoptive family or cannot in any suitable manner be cared for in the child's country of origin;

(c) Ensure that the child concerned by intercountry adoption enjoys safeguards and standards equivalent to those existing in the case of national adoption;

(d) Take all appropriate measures to ensure that, in intercountry adoption, the placement does not result in improper financial gain for those involved in it;

(e) Promote, where appropriate, the objectives of the present article by concluding bilateral or multilateral arrangements or agreements, and endeavour, within this framework, to ensure that the placement of the child in another country is carried out by competent authorities or organs.

article 22

1. States Parties shall take appropriate measures to ensure that a child who is seeking refugee status or who is considered a refugee in accordance with applicable international or domestic law and procedures shall, whether unaccompanied or accompanied by his or her parents or by any other person, receive appropriate protection and humanitarian assistance in the enjoyment of applicable

Page 447

Convention on the rights of the child

431

rights set forth in the present Convention and in other international human rights or humanitarian instruments to which the said States are Parties.

2. For this purpose, States Parties shall provide, as they consider appropriate, cooperation in any efforts by the United Nations and other competent intergovernmental organizations or non-governmental organizations cooperating with the United Nations to protect and assist such a child and to trace the parents or other members of the family of any refugee child in order to obtain information necessary for reunification with his or her family. In cases where no parents or other members of the family can be found, the child shall be accorded the same protection as any other child permanently or temporarily deprived of his or her family environment for any reason, as set forth in the present Convention.

article 23

1. States Parties recognize that a mentally or physically disabled child should enjoy a full and decent life, in conditions which ensure dignity, promote self-reliance and facilitate the child's active participation in the community.

Translating...

2. States Parties recognize the right of the disabled child to special care and shall encourage and ensure the extension, subject to available resources, to the eligible child and those responsible for his or her care, of assistance for which application is made and which is appropriate to the child's condition and to the circumstances of the parents or others caring for the child.

3. Recognizing the special needs of a disabled child, assistance extended in accordance with paragraph 2 of the present article shall be provided free of charge, whenever possible, taking into account the financial resources of the parents or others caring for the child, and shall be designed to ensure that the disabled child has effective access to and receives education, training, health-care services, rehabilitation services, preparation for employment and recreation opportunities in a manner conducive to the child's achieving the fullest possible social integration and individual development, including his or her cultural and spiritual development.

4. States Parties shall promote, in the spirit of international cooperation, the exchange of appropriate information in the field of preventive health care and of medical, psychological and functional treatment of disabled children, including dissemination of and access to information concerning methods of rehabilitation, education and vocational services, with the aim of enabling States Parties to improve their capabilities and skills and to widen their experience in these areas. In this regard, particular account shall be taken of the needs of developing countries.

article 24

1. States Parties recognize the right of the child to the enjoyment of the highest attainable standard of health and to facilities for the treatment of illness and rehabilitation of health. States Parties shall strive to ensure that no child is deprived of his or her right of access to such health-care services.

2. States Parties shall pursue full implementation of this right and, in particular, shall take appropriate measures:

- (a) To diminish infant and child mortality;
- (b) To ensure the provision of necessary medical assistance and health care to all children with emphasis on the development of primary health care;
- (c) To combat disease and malnutrition, including within the framework of primary health care, through, inter alia, the application of readily available technology and through the provision of adequate nutritious foods and clean drinking water, taking into consideration the dangers and risks of environmental pollution;
- (d) To ensure appropriate prenatal and postnatal health care for mothers;
- (e) To ensure that all segments of society, in particular parents and children, are informed, have access to education and are supported in the use of basic knowledge of child health and nutri-

tion, the advantages of breastfeeding, hygiene and environmental sanitation and the prevention of accidents;

(f) To develop preventive health care, guidance for parents and family planning education and services.

3. States Parties shall take all effective and appropriate measures with a view to abolishing traditional practices prejudicial to the health of children.

4. States Parties undertake to promote and encourage international cooperation with a view to achieving progressively the full realization of the right recognized in the present article. In this regard, particular account shall be taken of the needs of developing countries.

article 25

States Parties recognize the right of a child who has been placed by the competent authorities for the purposes of care, protection or treatment of his or her physical or mental health, to a periodic review of the treatment provided to the child and all other circumstances relevant to his or her placement.

article 26

1. States Parties shall recognize for every child the right to benefit from social security, including social insurance, and shall take the necessary measures to achieve the full realization of this right in accordance with their national law.

2. The benefits should, where appropriate, be granted, taking into account the resources and the circumstances of the child and persons having responsibility for the maintenance of the child, as well as any other consideration relevant to an application for benefits made by or on behalf of the child.

article 27

1. States Parties recognize the right of every child to a standard of living adequate for the child's physical, mental, spiritual, moral and social development.

2. The parent(s) or others responsible for the child have the primary responsibility to secure, within their abilities and financial capacities, the conditions of living necessary for the child's development.

3. States Parties, in accordance with national conditions and within their means, shall take appropriate measures to assist parents and others responsible for the child to implement this right and shall in case of need provide material assistance and support programmes, particularly with regard to nutrition, clothing and housing.

4. States Parties shall take all appropriate measures to secure the recovery of maintenance for the child from the parents or other persons having financial responsibility for the child, both within the State Party and from abroad. In particular, where the person having financial responsibility for the child lives in a State different from that of the child, States Parties shall promote the accession to international agreements or the conclusion of such agreements, as well as the making of other appropriate arrangements.

article 28

1. States Parties recognize the right of the child to education, and with a view to achieving this right progressively and on the basis of equal opportunity, they shall, in particular:

- (a) Make primary education compulsory and available free to all;
- (b) Encourage the development of different forms of secondary education, including general and vocational education, make them available and accessible to every child, and take appropriate measures such as the introduction of free education and offering financial assistance in case of need;

Translating...

Page 449

Convention on the rights of the child

433

(c) Make higher education accessible to all on the basis of capacity by every appropriate means;

(d) Make educational and vocational information and guidance available and accessible to all children;

(e) Take measures to encourage regular attendance at schools and the reduction of dropout rates.

2. States Parties shall take all appropriate measures to ensure that school discipline is administered in a manner consistent with the child's human dignity and in conformity with the present Convention.

3. States Parties shall promote and encourage international cooperation in matters relating to education, in particular with a view to contributing to the elimination of ignorance and illiteracy throughout the world and facilitating access to scientific and technical knowledge and modern teaching methods. In this regard, particular account shall be taken of the needs of developing countries.

article 29

1. States Parties agree that the education of the child shall be directed to:

- (a) The development of the child's personality, talents and mental and physical abilities to their fullest potential;
- (b) The development of respect for human rights and fundamental freedoms, and for the principles enshrined in the Charter of the United Nations;
- (c) The development of respect for the child's parents, his or her own cultural identity, language and values, for the national values of the country in which the child is living, the country from which he or she may originate, and for civilizations different from his or her own;
- (d) The preparation of the child for responsible life in a free society, in the spirit of understanding, peace, tolerance, equality of sexes, and friendship among all peoples, ethnic, national and religious groups and persons of indigenous origin;
- (e) The development of respect for the natural environment.

2. No part of the present article or article 28 shall be construed so as to interfere with the liberty of individuals and bodies to establish and direct educational institutions, subject always to the observance of the principle set forth in paragraph 1 of the present article and to the requirements that the education given in such institutions shall conform to such minimum standards as may be laid down by the State.

article 30

In those States in which ethnic, religious or linguistic minorities or persons of indigenous origin exist, a child belonging to such a minority or who is indigenous shall not be denied the right, in community with other members of his or her group, to enjoy his or her own culture, to profess and practise his or her own religion, or to use his or her own language.

article 31

1. States Parties recognize the right of the child to rest and leisure, to engage in play and recreational activities appropriate to the age of the child and to participate freely in cultural life and the arts.

2. States Parties shall respect and promote the right of the child to participate fully in cultural and artistic life and shall encourage the provision of appropriate and equal opportunities for cultural, artistic, recreational and leisure activity.

Page 450

434

VIII. International human rights law

article 32

1. States Parties recognize the right of the child to be protected from economic exploitation and from performing any work that is likely to be hazardous or to interfere with the child's education, or to be harmful to the child's health or physical, mental, spiritual, moral or social development.

2. States Parties shall take legislative, administrative, social and educational measures to ensure the implementation of the present article. To this end, and having regard to the relevant provisions of other international instruments, States Parties shall in particular:

- (a) Provide for a minimum age or minimum ages for admission to employment;
- (b) Provide for appropriate regulation of the hours and conditions of employment;
- (c) Provide for appropriate penalties or other sanctions to ensure the effective enforcement of the present article.

article 33

States Parties shall take all appropriate measures, including legislative, administrative, social and educational measures, to protect children from the illicit use of narcotic drugs and psychotropic substances as defined in the relevant international treaties, and to prevent the use of children in the illicit production and trafficking of such substances.

Translating...

article 34

States Parties undertake to protect the child from all forms of sexual exploitation and sexual abuse. For these purposes, States Parties shall in particular take all appropriate national, bilateral and multilateral measures to prevent:

- (a) The inducement or coercion of a child to engage in any unlawful sexual activity;
- (b) The exploitative use of children in prostitution or other unlawful sexual practices;
- (c) The exploitative use of children in pornographic performances and materials.

article 35

States Parties shall take all appropriate national, bilateral and multilateral measures to prevent the abduction of, the sale of or traffic in children for any purpose or in any form.

article 36

States Parties shall protect the child against all other forms of exploitation prejudicial to any aspects of the child's welfare.

article 37

States Parties shall ensure that:

- (a) No child shall be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment. Neither capital punishment nor life imprisonment without possibility of release shall be imposed for offences committed by persons below eighteen years of age;
- (b) No child shall be deprived of his or her liberty unlawfully or arbitrarily. The arrest, detention or imprisonment of a child shall be in conformity with the law and shall be used only as a measure of last resort and for the shortest appropriate period of time;
- (c) Every child deprived of liberty shall be treated with humanity and respect for the inherent dignity of the human person, and in a manner which takes into account the needs of persons of his or her age. In particular, every child deprived of liberty shall be separated from adults unless it is considered in the child's best interest not to do so and shall have the right to maintain contact with his or her family through correspondence and visits, save in exceptional circumstances;

- (d) Every child deprived of his or her liberty shall have the right to prompt access to legal and other appropriate assistance, as well as the right to challenge the legality of the deprivation of his or her liberty before a court or other competent, independent and impartial authority, and to a prompt decision on any such action.

article 38

1. States Parties undertake to respect and to ensure respect for rules of international humanitarian law applicable to them in armed conflicts which are relevant to the child.
2. States Parties shall take all feasible measures to ensure that persons who have not attained the age of fifteen years do not take a direct part in hostilities.
3. States Parties shall refrain from recruiting any person who has not attained the age of fifteen years into their armed forces. In recruiting among those persons who have attained the age of fifteen years but who have not attained the age of eighteen years, States Parties shall endeavour to give priority to those who are oldest.
4. In accordance with their obligations under international humanitarian law to protect the civilian population in armed conflicts, States Parties shall take all feasible measures to ensure protection and care of children who are affected by an armed conflict.

article 39

States Parties shall take all appropriate measures to promote physical and psychological recovery and social reintegration of a child victim of: any form of neglect, exploitation, or abuse; torture or any other form of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment; or armed conflicts. Such recovery and reintegration shall take place in an environment which fosters the health, self-respect and dignity of the child.

article 40

1. States Parties recognize the right of every child alleged as, accused of, or recognized as having infringed the penal law to be treated in a manner consistent with the promotion of the child's sense of dignity and worth, which reinforces the child's respect for the human rights and fundamental freedoms of others and which takes into account the child's age and the desirability of promoting the child's reintegration and the child's assuming a constructive role in society.
2. To this end, and having regard to the relevant provisions of international instruments, States Parties shall, in particular, ensure that:
 - (a) No child shall be alleged as, be accused of, or recognized as having infringed the penal law by reason of acts or omissions that were not prohibited by national or international law at the time they were committed;
 - (b) Every child alleged as or accused of having infringed the penal law has at least the following guarantees:
 - (i) To be presumed innocent until proved guilty according to law;
 - (ii) To be informed promptly and directly of the charges against him or her, and, if appropriate, through his or her parents or legal guardians, and to have legal or other appropriate assistance in the preparation and presentation of his or her defence;

- (iii) To have the matter determined without delay by a competent independent body, in the presence of legal or other appropriate assistance and, unless it is considered not to be in the best interest of the child, in particular, taking into account his or her age or situation, his or her parents or legal guardians;

Translating...

- (iv) Not to be compelled to give testimony or to confess guilt; to examine or have examined adverse witnesses and to obtain the participation and examination of witnesses on his or her behalf under conditions of equality;
 - (v) If considered to have infringed the penal law, to have this decision and any measures imposed in consequence thereof reviewed by a higher competent, independent and impartial authority or judicial body according to law;
 - (vi) To have the free assistance of an interpreter if the child cannot understand or speak the language used;
 - (vii) To have his or her privacy fully respected at all stages of the proceedings.
3. States Parties shall seek to promote the establishment of laws, procedures, authorities and institutions specifically applicable to children alleged as, accused of, or recognized as having infringed the penal law, and, in particular:
- (a) The establishment of a minimum age below which children shall be presumed not to have the capacity to infringe the penal law;
 - (b) Whenever appropriate and desirable, measures for dealing with such children without resorting to judicial proceedings, providing that human rights and legal safeguards are fully respected.
4. A variety of dispositions, such as care, guidance and supervision orders; counselling; probation; foster care; education and vocational training programmes and other alternatives to institutional care shall be available to ensure that children are dealt with in a manner appropriate to their well-being and proportionate both to their circumstances and the offence.

article 41

Nothing in the present Convention shall affect any provisions which are more conducive to the realization of the rights of the child and which may be contained in:

- (a) The law of a State Party; or
- (b) International law in force for that State.

Part II

article 42

States Parties undertake to make the principles and provisions of the Convention widely known, by appropriate and active means, to adults and children alike.

article 43

1. For the purpose of examining the progress made by States Parties in achieving the realization of the obligations undertaken in the present Convention, there shall be established a Committee on the Rights of the Child, which shall carry out the functions hereinafter provided.
2. The Committee shall consist of eighteen experts of high moral standing and recognized competence in the field covered by this Convention. The members of the Committee shall be elected by States Parties from among their nationals and shall serve in their personal capacity, consideration being given to equitable geographical distribution, as well as to the principal legal systems.
3. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by States Parties. Each State Party may nominate one person from among its own nationals.
4. The initial election to the Committee shall be held no later than six months after the date of the entry into force of the present Convention and thereafter every second year. At least four months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to States Parties inviting them to submit their nominations within two months. The Secretary-General shall subsequently prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating

States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties to the present Convention.

5. The elections shall be held at meetings of States Parties convened by the Secretary-General at United Nations Headquarters. At those meetings, for which two thirds of States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

6. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election if renominated. The term of five of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election, the names of these five members shall be chosen by lot by the Chairman of the meeting.

7. If a member of the Committee dies or resigns or declares that for any other cause he or she can no longer perform the duties of the Committee, the State Party which nominated the member shall appoint another expert from among its nationals to serve for the remainder of the term, subject to the approval of the Committee.

8. The Committee shall establish its own rules of procedure.

9. The Committee shall elect its officers for a period of two years.

10. The meetings of the Committee shall normally be held at United Nations Headquarters or at any other convenient place as determined by the Committee. The Committee shall normally meet annually. The duration of the meetings of the Committee shall be determined, and reviewed, if necessary, by a meeting of the States Parties to the present Convention, subject to the approval of the General Assembly.

11. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under the present Convention.

12. With the approval of the General Assembly, the members of the Committee established under the present Convention shall receive emoluments from United Nations resources on such terms and conditions as the Assembly may decide.

article 44

1. States Parties undertake to submit to the Committee, through the Secretary-General of the United Nations, reports on the measures they have adopted which give effect to the rights recognized herein and on the progress made on the enjoyment of those rights:

- (a) Within two years of the entry into force of the Convention for the State Party concerned;
- (b) Thereafter every five years.

2. Reports made under the present article shall indicate factors and difficulties, if any, affecting the degree of fulfilment of the obligations under the present Convention. Reports shall also contain sufficient information to provide the Committee with a comprehensive understanding of the implementation of the Convention in the country concerned.

3. A State Party which has submitted a comprehensive initial report to the Committee need not, in its subsequent reports submitted in accordance with paragraph 1 (b) of the present article, repeat basic information previously provided.

4. The Committee may request from States Parties further information relevant to the implementation of the Convention.

5. The Committee shall submit to the General Assembly, through the Economic and Social Council, every two years, reports on its activities.

6. States Parties shall make their reports widely available to the public in their own countries.

article 45

In order to foster the effective implementation of the Convention and to encourage international cooperation in the field covered by the Convention:

(a) The specialized agencies, the United Nations Children's Fund, and other United Nations organs shall be entitled to be represented at the consideration of the implementation of such provisions of the present Convention as fall within the scope of their mandate. The Committee may invite the specialized agencies, the United Nations Children's Fund and other competent bodies as it may consider appropriate to provide expert advice on the implementation of the Convention in areas falling within the scope of their respective mandates. The Committee may invite the specialized agencies, the United Nations Children's Fund, and other United Nations organs to submit reports on the implementation of the Convention in areas falling within the scope of their activities;

(b) The Committee shall transmit, as it may consider appropriate, to the specialized agencies, the United Nations Children's Fund and other competent bodies, any reports from States Parties that contain a request, or indicate a need, for technical advice or assistance, along with the Committee's observations and suggestions, if any, on these requests or indications;

(c) The Committee may recommend to the General Assembly to request the Secretary-General to undertake on its behalf studies on specific issues relating to the rights of the child;

(d) The Committee may make suggestions and general recommendations based on information received pursuant to articles 44 and 45 of the present Convention. Such suggestions and general recommendations shall be transmitted to any State Party concerned and reported to the General Assembly, together with comments, if any, from States Parties.

Part III

article 46

The present Convention shall be open for signature by all States.

article 47

The present Convention is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

article 48

The present Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

article 49

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

article 50

1. Any State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to States Parties, with a request that they indicate whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that, within four months from the date of such communication, at least one third of the States Parties favour such a confer-

ence, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations.

Translating...

Page 455

Convention on the rights of the child

439

Any amendment adopted by a majority of States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly for approval.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of the present article shall enter into force when it has been approved by the General Assembly of the United Nations and accepted by a two-thirds majority of States Parties.

3. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have accepted it, other States Parties still being bound by the provisions of the present Convention and any earlier amendments which they have accepted.

article 51

1. The Secretary-General of the United Nations shall receive and circulate to all States the text of reservations made by States at the time of ratification or accession.

2. A reservation incompatible with the object and purpose of the present Convention shall not be permitted.

3. Reservations may be withdrawn at any time by notification to that effect addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall then inform all States. Such notification shall take effect on the date on which it is received by the Secretary-General.

article 52

A State Party may denounce the present Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation becomes effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

article 53

The Secretary-General of the United Nations is designated as the depositary of the present Convention.

article 54

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

In witness thereof the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

Page 456

440

VIII. International human rights law

41.(a) Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the Involvement of Children in Armed Conflict

Done at New York on 25 May 2000

entry into force: 12 February 2002

United Nations, *Treaty Series*, vol. 2173, p. 222; reg. no. 27531

The States Parties to the present Protocol,

Encouraged by the overwhelming support for the Convention on the Rights of the Child, demonstrating the widespread commitment that exists to strive for the promotion and protection of the rights of the child,

Reaffirming that the rights of children require special protection, and calling for continuous improvement of the situation of children without distinction, as well as for their development and education in conditions of peace and security,

Disturbed by the harmful and widespread impact of armed conflict on children and the long-term consequences this has for durable peace, security and development,

Condemning the targeting of children in situations of armed conflict and direct attacks on objects protected under international law, including places generally having a significant presence of children, such as schools and hospitals,

Noting the adoption of the Statute of the International Criminal Court and, in particular, its inclusion as a war crime of conscripting or enlisting children under the age of 15 years or using them to participate actively in hostilities in both international and non-international armed conflicts,

Considering, therefore, that to strengthen further the implementation of rights recognized in the Convention on the Rights of the Child there is a need to increase the protection of children from involvement in armed conflict,

Noting that article 1 of the Convention on the Rights of the Child specifies that, for the purposes of that Convention, a child means every human being below the age of 18 years unless, under the law applicable to the child, majority is attained earlier,

Convinced that an optional protocol to the Convention raising the age of possible recruitment of persons into armed forces and their participation in hostilities will contribute effectively to the implementation of the principle that the best interests of the child are to be a primary consideration in all actions concerning children,

Noting that the twenty-sixth International Conference of the Red Cross and Red Crescent in December 1995 recommended, inter alia, that parties to conflict take every feasible step to ensure that children below the age of 18 years do not take part in hostilities,

Welcoming the unanimous adoption, in June 1999, of International Labour Organization Convention No. 182 on the Prohibition and Immediate Action for the Elimination of the Worst Forms of Child Labour, which prohibits, inter alia, forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict,

Condemning with the gravest concern the recruitment, training and use within and across national borders of children in hostilities by armed groups distinct from the armed forces of a State, and recognizing the responsibility of those who recruit, train and use children in this regard,

Recalling the obligation of each party to an armed conflict to abide by the provisions of international humanitarian law,

Stressing that this Protocol is without prejudice to the purposes and principles contained in the Charter of the United Nations, including Article 51, and relevant norms of humanitarian law,

Bearing in mind that conditions of peace and security based on full respect of the purposes and principles contained in the Charter and observance of applicable human rights instruments are

Convention on the rights of the child: Optional Protocol on armed conflict

441

indispensable for the full protection of children, in particular during armed conflicts and foreign occupation,

Recognizing the special needs of those children who are particularly vulnerable to recruitment or use in hostilities contrary to this Protocol owing to their economic or social status or gender,

Mindful of the necessity of taking into consideration the economic, social and political root causes of the involvement of children in armed conflicts,

Convinced of the need to strengthen international cooperation in the implementation of this Protocol, as well as the physical and psychosocial rehabilitation and social reintegration of children who are victims of armed conflict,

Encouraging the participation of the community and, in particular, children and child victims in the dissemination of informational and educational programmes concerning the implementation of the Protocol,

Have agreed as follows:

article 1

States Parties shall take all feasible measures to ensure that members of their armed forces who have not attained the age of 18 years do not take a direct part in hostilities.

article 2

States Parties shall ensure that persons who have not attained the age of 18 years are not compulsorily recruited into their armed forces.

article 3

1. States Parties shall raise the minimum age for the voluntary recruitment of persons into their national armed forces from that set out in article 38, paragraph 3, of the Convention on the Rights of the Child, taking account of the principles contained in that article and recognizing that under the Convention persons under 18 are entitled to special protection.

2. Each State Party shall deposit a binding declaration upon ratification of or accession to this Protocol that sets forth the minimum age at which it will permit voluntary recruitment into its national armed forces and a description of the safeguards that it has adopted to ensure that such recruitment is not forced or coerced.

3. States Parties that permit voluntary recruitment into their national armed forces under the age of 18 shall maintain safeguards to ensure, as a minimum, that:

- (a) Such recruitment is genuinely voluntary;
- (b) Such recruitment is done with the informed consent of the person's parents or legal guardians;
- (c) Such persons are fully informed of the duties involved in such military service;
- (d) Such persons provide reliable proof of age prior to acceptance into national military service.

4. Each State Party may strengthen its declaration at any time by notification to that effect addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall inform all States Parties. Such notification shall take effect on the date on which it is received by the Secretary-General.

5. The requirement to raise the age in paragraph 1 of the present article does not apply to schools operated by or under the control of the armed forces of the States Parties, in keeping with articles 28 and 29 of the Convention on the Rights of the Child.

article 4

1. Armed groups that are distinct from the armed forces of a State should not, under any circumstances, recruit or use in hostilities persons under the age of 18 years.
2. States Parties shall take all feasible measures to prevent such recruitment and use, including the adoption of legal measures necessary to prohibit and criminalize such practices.
3. The application of the present article under this Protocol shall not affect the legal status of any party to an armed conflict.

article 5

Nothing in the present Protocol shall be construed as precluding provisions in the law of a State Party or in international instruments and international humanitarian law that are more conducive to the realization of the rights of the child.

article 6

1. Each State Party shall take all necessary legal, administrative and other measures to ensure the effective implementation and enforcement of the provisions of this Protocol within its jurisdiction.
2. States Parties undertake to make the principles and provisions of the present Protocol widely known and promoted by appropriate means, to adults and children alike.
3. States Parties shall take all feasible measures to ensure that persons within their jurisdiction recruited or used in hostilities contrary to this Protocol are demobilized or otherwise released from service. States Parties shall, when necessary, accord to these persons all appropriate assistance for their physical and psychological recovery and their social reintegration.

article 7

1. States Parties shall cooperate in the implementation of the present Protocol, including in the prevention of any activity contrary to the Protocol and in the rehabilitation and social reintegration of persons who are victims of acts contrary to this Protocol, including through technical cooperation and financial assistance. Such assistance and cooperation will be undertaken in consultation with concerned States Parties and relevant international organizations.
2. States Parties in a position to do so shall provide such assistance through existing multilateral, bilateral or other programmes, or, inter alia, through a voluntary fund established in accordance with the rules of the General Assembly.

article 8

1. Each State Party shall submit, within two years following the entry into force of the Protocol for that State Party, a report to the Committee on the Rights of the Child providing comprehensive information on the measures it has taken to implement the provisions of the Protocol, including the measures taken to implement the provisions on participation and recruitment.
2. Following the submission of the comprehensive report, each State Party shall include in the reports they submit to the Committee on the Rights of the Child, in accordance with article 44 of the Convention, any further information with respect to the implementation of the Protocol. Other States Parties to the Protocol shall submit a report every five years.
3. The Committee on the Rights of the Child may request from States Parties further information relevant to the implementation of this Protocol.

article 9

1. The present Protocol is open for signature by any State that is a party to the Convention or has signed it.

2. The present Protocol is subject to ratification and is open to accession by any State. Instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
3. The Secretary-General, in his capacity as depositary of the Convention and the Protocol, shall inform all States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention of each instrument of declaration pursuant to article 3.

article 10

1. The present Protocol shall enter into force three months after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after its entry into force, the present Protocol shall enter into force one month after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

article 11

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereafter inform the other States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General. If, however, on the expiry of that year the denouncing State Party is engaged in armed conflict, the denunciation shall not take effect before the end of the armed conflict.
2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under the present Protocol in regard to any act that occurs prior to the date on which the denuncia-

tion becomes effective. Not shall such a denunciation prejudice in any way the continued consideration by the Committee prior to the date on which the denunciation becomes effective.

article 12

1. Any State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to States Parties, with a request that they indicate whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that, within four months from the date of such communication, at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly for approval.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of the present article shall enter into force when it has been approved by the General Assembly of the United Nations and accepted by a two-thirds majority of States Parties.

3. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties that have accepted it, other States Parties still being bound by the provisions of the present Protocol and any earlier amendments they have accepted.

article 13

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention.

41.(b) Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children, child prostitution and child pornography

Done at New York on 25 May 2000

entry into force: 18 January 2002

United Nations, *Treaty Series*, vol. 2171, p. 227; reg. no. 27531

The States Parties to the present Protocol,

Considering that, in order further to achieve the purposes of the Convention on the Rights of the Child and the implementation of its provisions, especially articles 1, 11, 21, 32, 33, 34, 35 and 36, it would be appropriate to extend the measures that States Parties should undertake in order to guarantee the protection of the child from the sale of children, child prostitution and child pornography,

Considering also that the Convention on the Rights of the Child recognizes the right of the child to be protected from economic exploitation and from performing any work that is likely to be hazardous or to interfere with the child's education, or to be harmful to the child's health or physical, mental, spiritual, moral or social development,

Gravely concerned at the significant and increasing international traffic of children for the purpose of the sale of children, child prostitution and child pornography,

Deeply concerned at the widespread and continuing practice of sex tourism, to which children are especially vulnerable, as it directly promotes the sale of children, child prostitution and child pornography,

Recognizing that a number of particularly vulnerable groups, including girl children, are at greater risk of sexual exploitation, and that girl children are disproportionately represented among the sexually exploited,

Concerned about the growing availability of child pornography on the Internet and other evolving technologies, and recalling the International Conference on Combating Child Pornography on the Internet (Vienna, 1999) and, in particular, its conclusion calling for the worldwide criminalization of the production, distribution, exportation, transmission, importation, intentional possession and advertising of child pornography, and stressing the importance of closer cooperation and partnership between Governments and the Internet industry,

Believing that the elimination of the sale of children, child prostitution and child pornography will be facilitated by adopting a holistic approach, addressing the contributing factors, including underdevelopment, poverty, economic disparities, inequitable socioeconomic structure, dysfunctional families, lack of education, urban-rural migration, gender discrimination, irresponsible adult sexual behaviour, harmful traditional practices, armed conflicts and trafficking of children,

Believing that efforts to raise public awareness are needed to reduce consumer demand for the sale of children, child prostitution and child pornography, and also believing in the importance of strengthening global partnership among all actors and of improving law enforcement at the national level,

Noting the provisions of international legal instruments relevant to the protection of children, including the Hague Convention on the Protection of Children and Cooperation with Respect to Inter-Country Adoption, the Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, the Hague Convention on Jurisdiction, Applicable Law, Recognition, Enforcement and Cooperation in Respect of Parental Responsibility and Measures for the Protection of Children, and International Labour Organization Convention No. 182 on the Prohibition and Immediate Action for the Elimination of the Worst Forms of Child Labour,

Encouraged by the overwhelming support for the Convention on the Rights of the Child, demonstrating the widespread commitment that exists for the promotion and protection of the rights of the child,

Convention on the rights of the child: Optional Protocol on child prostitution, pornography 445

Translating...

Recognizing the importance of the implementation of the provisions of the Programme of Action for the Prevention of the Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography and the Declaration and Agenda for Action adopted at the World Congress against Commercial Sexual Exploitation of Children, held at Stockholm from 27 to 31 August 1996, and the other relevant decisions and recommendations of pertinent international bodies,

Taking due account of the importance of the traditions and cultural values of each people for the protection and harmonious development of the child,

Have agreed as follows:

article 1

States Parties shall prohibit the sale of children, child prostitution and child pornography as provided for by the present Protocol.

article 2

For the purposes of the present Protocol:

(a) Sale of children means any act or transaction whereby a child is transferred by any person or group of persons to another for remuneration or any other consideration;

(b) Child prostitution means the use of a child in sexual activities for remuneration or any other form of consideration;

(c) Child pornography means any representation, by whatever means, of a child engaged in real or simulated explicit sexual activities or any representation of the sexual parts of a child for primarily sexual purposes.

article 3

1. Each State Party shall ensure that, as a minimum, the following acts and activities are fully covered under its criminal or penal law, whether such offences are committed domestically or transnationally or on an individual or organized basis:

(a) In the context of sale of children as defined in article 2:

(i) The offering, delivering or accepting, by whatever means, a child for the purpose of:

- a. Sexual exploitation of the child;
- b. Transfer of organs of the child for profit;
- c. Engagement of the child in forced labour;

(ii) Improperly inducing consent, as an intermediary, for the adoption of a child in violation of applicable international legal instruments on adoption;

(b) Offering, obtaining, procuring or providing a child for child prostitution, as defined in article 2;

(c) Producing, distributing, disseminating, importing, exporting, offering, selling or possessing for the above purposes child pornography as defined in article 2.

2. Subject to the provisions of a State Party's national law, the same shall apply to an attempt to commit any of these acts and to complicity or participation in any of these acts.

3. Each State Party shall make such offences punishable by appropriate penalties that take into account their grave nature.

4. Subject to the provisions of its national law, each State Party shall take measures, where appropriate, to establish the liability of legal persons for offences established in paragraph 1 of the present article. Subject to the legal principles of the State Party, this liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.

5. States Parties shall take all appropriate legal and administrative measures to ensure that all persons involved in the adoption of a child act in conformity with applicable international legal instruments.

article 4

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences referred to in article 3, paragraph 1, when the offences are committed in its territory or on board a ship or aircraft registered in that State.

2. Each State Party may take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences referred to in article 3, paragraph 1, in the following cases:

(a) When the alleged offender is a national of that State or a person who has his habitual residence in its territory;

(b) When the victim is a national of that State.

3. Each State Party shall also take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the above-mentioned offences when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her to another State Party on the ground that the offence has been committed by one of its nationals.

4. The present Protocol does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

article 5

1. The offences referred to in article 3, paragraph 1, shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties and shall be included as extraditable offences in every extradition treaty subsequently concluded between them, in accordance with the conditions set forth in those treaties.

2. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a

request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Protocol as a legal basis for extradition in respect of such offences. Extradition shall be subject to the conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize such offences as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Such offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with article 4.

5. If an extradition request is made with respect to an offence described in article 3, paragraph 1, and if the requested State Party does not or will not extradite on the basis of the nationality of the offender, that State shall take suitable measures to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

article 6

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 3, paragraph 1, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of the present article in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Convention on the rights of the child: Optional Protocol on child prostitution, pornography 447

article 7

States Parties shall, subject to the provisions of their national law:

- (a) Take measures to provide for the seizure and confiscation, as appropriate, of:
 - (i) Goods such as materials, assets and other instrumentalities used to commit or facilitate offences under the present Protocol;
 - (ii) Proceeds derived from such offences;
- (b) Execute requests from another State Party for seizure or confiscation of goods or proceeds referred to in subparagraph (a);
- (c) Take measures aimed at closing, on a temporary or definitive basis, premises used to commit such offences.

article 8

1. States Parties shall adopt appropriate measures to protect the rights and interests of child victims of the practices prohibited under the present Protocol at all stages of the criminal justice process, in particular by:

- (a) Recognizing the vulnerability of child victims and adapting procedures to recognize their special needs, including their special needs as witnesses;
- (b) Informing child victims of their rights, their role and the scope, timing and progress of the proceedings and of the disposition of their cases;
- (c) Allowing the views, needs and concerns of child victims to be presented and considered in proceedings where their personal interests are affected, in a manner consistent with the procedural rules of national law;
- (d) Providing appropriate support services to child victims throughout the legal process;
- (e) Protecting, as appropriate, the privacy and identity of child victims and taking measures in accordance with national law to avoid the inappropriate dissemination of information that could lead to the identification of child victims;
- (f) Providing, in appropriate cases, for the safety of child victims, as well as that of their families and witnesses on their behalf, from intimidation and retaliation;
- (g) Avoiding unnecessary delay in the disposition of cases and the execution of orders or decrees granting compensation to child victims.

2. States Parties shall ensure that uncertainty as to the actual age of the victim shall not prevent the initiation of criminal investigations, including investigations aimed at establishing the age of the victim.

3. States Parties shall ensure that, in the treatment by the criminal justice system of children who are victims of the offences described in the present Protocol, the best interest of the child shall be a primary consideration.

4. States Parties shall take measures to ensure appropriate training, in particular legal and psychological training, for the persons who work with victims of the offences prohibited under the present Protocol.

5. States Parties shall, in appropriate cases, adopt measures in order to protect the safety and integrity of those persons and/or organizations involved in the prevention and/or protection and rehabilitation of victims of such offences.

6. Nothing in the present article shall be construed as prejudicial to or inconsistent with the rights of the accused to a fair and impartial trial.

article 9

1. States Parties shall adopt or strengthen, implement and disseminate laws, administrative measures, social policies and programmes to prevent the offences referred to in the present Protocol. Particular attention shall be given to protect children who are especially vulnerable to these practices.

2. States Parties shall promote awareness in the public at large, including children, through information by all appropriate means, education and training, about the preventive measures and harmful effects of the offences referred to in the present Protocol. In fulfilling their obligations under this article, States Parties shall encourage the participation of the community and, in particular, children and child victims, in such information and education and training programmes, including at the international level.

3. States Parties shall take all feasible measures with the aim of ensuring all appropriate assistance to victims of such offences, including their full social reintegration and their full physical and psychological recovery.

4. States Parties shall ensure that all child victims of the offences described in the present Protocol have access to adequate procedures to seek, without discrimination, compensation for damages from those legally responsible.

5. States Parties shall take appropriate measures aimed at effectively prohibiting the production and dissemination of material advertising the offences described in the present Protocol.

article 10

1. States Parties shall take all necessary steps to strengthen international cooperation by multilateral, regional and bilateral arrangements for the prevention, detection, investigation, prosecution and punishment of those responsible for acts involving the sale of children, child prostitution, child pornography and child sex tourism. States Parties shall also promote international cooperation and coordination between their authorities, national and international non-governmental organizations and international organizations.

2. States Parties shall promote international cooperation to assist child victims in their physical and psychological recovery, social reintegration and repatriation.

3. States Parties shall promote the strengthening of international cooperation in order to address the root causes, such as poverty and underdevelopment, contributing to the vulnerability of children to the sale of children, child prostitution, child pornography and child sex tourism.

4. States Parties in a position to do so shall provide financial, technical or other assistance through existing multilateral, regional, bilateral or other programmes.

article 11

Nothing in the present Protocol shall affect any provisions that are more conducive to the realization of the rights of the child and that may be contained in:

- (a) The law of a State Party;
- (b) International law in force for that State.

article 12

1. Each State Party shall submit, within two years following the entry into force of the Protocol for that State Party, a report to the Committee on the Rights of the Child providing comprehensive information on the measures it has taken to implement the provisions of the Protocol.

2. Following the submission of the comprehensive report, each State Party shall include in the reports they submit to the Committee on the Rights of the Child, in accordance with article 44 of the Convention, any further information with respect to the implementation of the Protocol. Other States Parties to the Protocol shall submit a report every five years.

3. The Committee on the Rights of the Child may request from States Parties further information relevant to the implementation of this Protocol.

article 13

1. The present Protocol is open for signature by any State that is a party to the Convention or has signed it.

2. The present Protocol is subject to ratification and is open to accession by any State that is a party to the Convention or has signed it. Instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

article 14

1. The present Protocol shall enter into force three months after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after its entry into force, the present Protocol shall enter into force one month after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

article 15

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereafter inform the other States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General of the United Nations.

2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under this Protocol in regard to any offence that occurs prior to the date on which the denunciation becomes effective. Nor shall such a denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter that is already under consideration by the Committee prior to the date on which the denunciation becomes effective.

article 16

1. Any State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to States Parties, with a request that they indicate whether they favour a conference of States Parties

for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that, within four months from the date of such communication, at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly for approval.

Translating...

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of the present article shall enter into force when it has been approved by the General Assembly and accepted by a two-thirds majority of States Parties.

3. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties that have accepted it, other States Parties still being bound by the provisions of the present Protocol and any earlier amendments that they have accepted.

article 17

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention.

Page 466

450

VIII. International human rights law

41.(c) Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on a Communications Procedure

Done at New York on 19 December 2011

entry into force: 14 April 2014

United Nations, *Treaty Series*, reg. no. 27531

The States parties to the present Protocol,

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, the recognition of the inherent dignity and the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Noting that the States parties to the Convention on the Rights of the Child (hereinafter referred to as "the Convention") recognize the rights set forth in it to each child within their jurisdiction without discrimination of any kind, irrespective of the child's or his or her parent's or legal guardian's race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national, ethnic or social origin, property, disability, birth or other status,

Reaffirming the universality, indivisibility, interdependence and interrelatedness of all human rights and fundamental freedoms,

Reaffirming also the status of the child as a subject of rights and as a human being with dignity and with evolving capacities,

Recognizing that children's special and dependent status may create real difficulties for them in pursuing remedies for violations of their rights,

Considering that the present Protocol will reinforce and complement national and regional mechanisms allowing children to submit complaints for violations of their rights,

Recognizing that the best interests of the child should be a primary consideration to be respected in pursuing remedies for violations of the rights of the child, and that such remedies should take into account the need for child-sensitive procedures at all levels,

Encouraging States parties to develop appropriate national mechanisms to enable a child whose rights have been violated to have access to effective remedies at the domestic level,

Recalling the important role that national human rights institutions and other relevant specialized institutions, mandated to promote and protect the rights of the child, can play in this regard,

Considering that, in order to reinforce and complement such national mechanisms and to further enhance the implementation of the Convention and, where applicable, the Optional Protocols thereto on the sale of children, child prostitution and child pornography and on the involvement of children in armed conflict, it would be appropriate to enable the Committee on the Rights of the Child (hereinafter referred to as "the Committee") to carry out the functions provided for in the present Protocol,

Have agreed as follows:

Part I. general Provisions

article 1. Competence of the Committee on the Rights of the Child

1. A State party to the present Protocol recognizes the competence of the Committee as provided for by the present Protocol.

2. The Committee shall not exercise its competence regarding a State party to the present Protocol on matters concerning violations of rights set forth in an instrument to which that State is not a party.

3. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State that is not a party to the present Protocol.

Page 467

Convention on the Rights of the Child: Optional Protocol on a communications procedure 451

article 2. general principles guiding the functions of the Committee

In fulfilling the functions conferred on it by the present Protocol, the Committee shall be guided by the principle of the best interests of the child. It shall also have regard for the rights and views of the child, the views of the child being given due weight in accordance with the age and maturity of the child.

Translating...

article 3. rules of procedure

1. The Committee shall adopt rules of procedure to be followed when exercising the functions conferred on it by the present Protocol. In doing so, it shall have regard, in particular, for article 2 of the present Protocol in order to guarantee child-sensitive procedures.

2. The Committee shall include in its rules of procedure safeguards to prevent the manipulation of the child by those acting on his or her behalf and may decline to examine any communication that it considers not to be in the child's best interests.

article 4. Protection measures

1. A State party shall take all appropriate steps to ensure that individuals under its jurisdiction are not subjected to any human rights violation, ill-treatment or intimidation as a consequence of communications or cooperation with the Committee pursuant to the present Protocol.

2. The identity of any individual or group of individuals concerned shall not be revealed publicly without their express consent.

Part II. CommunIcations ProCeDure

article 5. Individual communications

1. Communications may be submitted by or on behalf of an individual or group of individuals, within the jurisdiction of a State party, claiming to be victims of a violation by that State party of any of the rights set forth in any of the following instruments to which that State is a party:

- (a) The Convention;
 - (b) The Optional Protocol to the Convention on the sale of children, child prostitution and child pornography;
 - (c) The Optional Protocol to the Convention on the involvement of children in armed conflict.
2. Where a communication is submitted on behalf of an individual or group of individuals, this shall be with their consent unless the author can justify acting on their behalf without such consent.

article 6. Interim measures

1. At any time after the receipt of a communication and before a determination on the merits has been reached, the Committee may transmit to the State party concerned for its urgent consideration a request that the State party take such interim measures as may be necessary in exceptional circumstances to avoid possible irreparable damage to the victim or victims of the alleged violations.

2. Where the Committee exercises its discretion under paragraph 1 of the present article, this does not imply a determination on admissibility or on the merits of the communication.

article 7. admissibility

The Committee shall consider a communication inadmissible when:

- (a) The communication is anonymous;
- (b) The communication is not in writing;

(c) The communication constitutes an abuse of the right of submission of such communications or is incompatible with the provisions of the Convention and/or the Optional Protocols thereto;

(d) The same matter has already been examined by the Committee or has been or is being examined under another procedure of international investigation or settlement;

(e) All available domestic remedies have not been exhausted. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or unlikely to bring effective relief;

(f) The communication is manifestly ill-founded or not sufficiently substantiated;

(g) The facts that are the subject of the communication occurred prior to the entry into force of the present Protocol for the State party concerned, unless those facts continued after that date;

(h) The communication is not submitted within one year after the exhaustion of domestic remedies, except in cases where the author can demonstrate that it had not been possible to submit the communication within that time limit.

article 8. transmission of the communication

1. Unless the Committee considers a communication inadmissible without reference to the State party concerned, the Committee shall bring any communication submitted to it under the present Protocol confidentially to the attention of the State party concerned as soon as possible.

2. The State party shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that it may have provided. The State party shall submit its response as soon as possible and within six months.

article 9. friendly settlement

1. The Committee shall make available its good offices to the parties concerned with a view to reaching a friendly settlement of the matter on the basis of respect for the obligations set forth in the Convention and/or the Optional Protocols thereto.

2. An agreement on a friendly settlement reached under the auspices of the Committee closes consideration of the communication under the present Protocol.

article 10. Consideration of communications

1. The Committee shall consider communications received under the present Protocol as quickly as possible, in the light of all documentation submitted to it, provided that this documentation is transmitted to the parties concerned.

2. The Committee shall hold closed meetings when examining communications received under the present Protocol.

3. Where the Committee has requested interim measures, it shall expedite the consideration of the communication.

4. When examining communications alleging violations of economic, social or cultural rights, the Committee shall consider the reasonableness of the steps taken by the State party in accordance with article 4 of the Convention. In doing so, the Committee shall bear in mind that the State party may adopt a range of possible policy measures for the implementation of the economic, social and cultural rights in the Convention.

5. After examining a communication, the Committee shall, without delay, transmit its views on the communication, together with its recommendations, if any, to the parties concerned.

article 11. follow-up

1. The State party shall give due consideration to the views of the Committee, together with its recommendations, if any, and shall submit to the Committee a written response, including infor-

Translating...

Convention on the rights of the child: Optional Protocol on a communications procedure 453

mation on any action taken and envisaged in the light of the views and recommendations of the Committee. The State party shall submit its response as soon as possible and within six months.

2. The Committee may invite the State party to submit further information about any measures the State party has taken in response to its views or recommendations or implementation of a friendly settlement agreement, if any, including as deemed appropriate by the Committee, in the State party's subsequent reports under article 44 of the Convention, article 12 of the Optional Protocol to the Convention on the sale of children, child prostitution and child pornography or article 8 of the Optional Protocol to the Convention on the involvement of children in armed conflict, where applicable.

article 12. Inter-state communications

1. A State party to the present Protocol may, at any time, declare that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications in which a State party claims that another State party is not fulfilling its obligations under any of the following instruments to which the State is a party:

- (a) The Convention;
- (b) The Optional Protocol to the Convention on the sale of children, child prostitution and child pornography;
- (c) The Optional Protocol to the Convention on the involvement of children in armed conflict.

2. The Committee shall not receive communications concerning a State party that has not made such a declaration or communications from a State party that has not made such a declaration.

3. The Committee shall make available its good offices to the States parties concerned with a view to a friendly solution of the matter on the basis of the respect for the obligations set forth in the Convention and the Optional Protocols thereto.

4. A declaration under paragraph 1 of the present article shall be deposited by the States parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter that is the subject of a communication already transmitted under the present article; no further communications by any State party shall be received under the present article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State party concerned has made a new declaration.

Part III. Inquiry Procedure

article 13. Inquiry procedure for grave or systematic violations

1. If the Committee receives reliable information indicating grave or systematic violations by a State party of rights set forth in the Convention or in the Optional Protocols thereto on the sale of children, child prostitution and child pornography or on the involvement of children in armed conflict, the Committee shall invite the State party to cooperate in the examination of the information and, to this end, to submit observations without delay with regard to the information concerned.

2. Taking into account any observations that may have been submitted by the State party concerned, as well as any other reliable information available to it, the Committee may designate one or more of its members to conduct an inquiry and to report urgently to the Committee. Where warranted and with the consent of the State party, the inquiry may include a visit to its territory.

3. Such an inquiry shall be conducted confidentially, and the cooperation of the State party shall be sought at all stages of the proceedings.

4. After examining the findings of such an inquiry, the Committee shall transmit without delay these findings to the State party concerned, together with any comments and recommendations.

5. The State party concerned shall, as soon as possible and within six months of receiving the findings, comments and recommendations transmitted by the Committee, submit its observations to the Committee.

6. After such proceedings have been completed with regard to an inquiry made in accordance

with paragraph 2 of the present article, the Committee may, after consultation with the State party concerned, decide to include a summary account of the results of the proceedings in its report provided for in article 16 of the present Protocol.

7. Each State party may, at the time of signature or ratification of the present Protocol or accession thereto, declare that it does not recognize the competence of the Committee provided for in the present article in respect of the rights set forth in some or all of the instruments listed in paragraph 1.

8. Any State party having made a declaration in accordance with paragraph 7 of the present article may, at any time, withdraw this declaration by notification to the Secretary-General of the United Nations.

article 14. follow-up to the inquiry procedure

1. The Committee may, if necessary, after the end of the period of six months referred to in article 13, paragraph 5, invite the State party concerned to inform it of the measures taken and envisaged in response to an inquiry conducted under article 13 of the present Protocol.

2. The Committee may invite the State party to submit further information about any measures that the State party has taken in response to an inquiry conducted under article 13, including as deemed appropriate by the Committee, in the State party's subsequent reports under article 44 of the Convention, article 12 of the Optional Protocol to the Convention on the sale of children, child prostitution and child pornography or article 8 of the Optional Protocol to the Convention on the involvement of children in armed conflict, where applicable.

Part IV. final Provisions

article 15. International assistance and cooperation

1. The Committee may transmit, with the consent of the State party concerned, to United Nations specialized agencies, funds and programmes and other competent bodies its views or recommendations concerning communications and inquiries that indicate a need for technical advice or assistance, together with the State party's observations and suggestions, if any, on these views or recommendations.

2. The Committee may also bring to the attention of such bodies, with the consent of the State party concerned, any matter arising out of communications considered under the present Protocol that may assist them in deciding, each within its field of competence, on the advisability of international measures likely to contribute to assisting States parties in achieving progress in the implementation of the rights recognized in the Convention and/or the Optional Protocols thereto.

article 16. report to the general assembly

The Committee shall include in its report submitted every two years to the General Assembly in accordance with article 44, paragraph 5, of the Convention a summary of its activities under the present Protocol.

article 17. Dissemination of and information on the optional Protocol

Each State party undertakes to make widely known and to disseminate the present Protocol and to facilitate access to information about the views and recommendations of the Committee, in particular with regard to matters involving the State party, by appropriate and active means and in accessible formats to adults and children alike, including those with disabilities.

Convention on the rights of the child: Optional Protocol on a communications procedure 455

Article 18. Signature, ratification and accession

1. The present Protocol is open for signature to any State that has signed, ratified or acceded to the Convention or either of the first two Optional Protocols thereto.

2. The present Protocol is subject to ratification by any State that has ratified or acceded to the Convention or either of the first two Optional Protocols thereto. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present Protocol shall be open to accession by any State that has ratified or acceded to the Convention or either of the first two Optional Protocols thereto.

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General.

article 19. entry into force

1. The present Protocol shall enter into force three months after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after the deposit of the tenth instrument of ratification or instrument of accession, the present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

article 20. Violations occurring after the entry into force

1. The Committee shall have competence solely in respect of violations by the State party of any of the rights set forth in the Convention and/or the first two Optional Protocols thereto occurring after the entry into force of the present Protocol.

2. If a State becomes a party to the present Protocol after its entry into force, the obligations of that State vis-à-vis the Committee shall relate only to violations of the rights set forth in the Convention and/or the first two Optional Protocols thereto occurring after the entry into force of the present Protocol for the State concerned.

article 21. amendments

1. Any State party may propose an amendment to the present Protocol and submit it to the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall communicate any proposed amendments to States parties with a request to be notified whether they favour a meeting of States parties for the purpose of considering and deciding upon the proposals. In the event that, within four months of the date of such communication, at least one third of the States parties favour such a meeting, the Secretary-General shall convene the meeting under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of two thirds of the States parties present and voting shall be submitted by the Secretary-General to the General Assembly for approval and, thereafter, to all

States parties for acceptance.

2. An amendment adopted and approved in accordance with paragraph 1 of the present article shall enter into force on the thirtieth day after the number of instruments of acceptance deposited reaches two thirds of the number of States parties at the date of adoption of the amendment. Thereafter, the amendment shall enter into force for any State party on the thirtieth day following the deposit of its own instrument of acceptance. An amendment shall be binding only on those States parties that have accepted it.

article 22. Denunciation

1. Any State party may denounce the present Protocol at any time by written notification to the Secretary-General of the United Nations. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

Page 472

456

VIII. International human rights law

2. Denunciation shall be without prejudice to the continued application of the provisions of the present Protocol to any communication submitted under articles 5 or 12 or any inquiry initiated under article 13 before the effective date of denunciation.

Article 23. Depositary and notification by the Secretary-General

1. The Secretary-General of the United Nations shall be the depositary of the present Protocol.
2. The Secretary-General shall inform all States of:
 - (a) Signatures, ratifications and accessions under the present Protocol;
 - (b) The date of entry into force of the present Protocol and of any amendment thereto under article 21;
 - (c) Any denunciation under article 22 of the present Protocol.

article 24. languages

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.
2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States.

42. International Convention on the Protection of the Rights of all Migrant Workers and Members of Their Families

Done at New York on 18 December 1990

entry into force: 1 July 2003

United Nations, *Treaty Series*, vol. 2220, p. 3; reg. no. 39481

Preamble

The States Parties to the present Convention,

Taking into account the principles embodied in the basic instruments of the United Nations concerning human rights, in particular the Universal Declaration of Human Rights, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, the International Covenant on Civil and Political Rights, the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women and the Convention on the Rights of the Child,

Taking into account also the principles and standards set forth in the relevant instruments elaborated within the framework of the International Labour Organization, especially the Convention concerning Migration for Employment (No. 97), the Convention concerning Migrations in Abusive Conditions and the Promotion of Equality of Opportunity and Treatment of Migrant Workers (No. 143), the Recommendation concerning Migration for Employment (No. 86), the Recommendation concerning Migrant Workers (No. 151), the Convention concerning Forced or Compulsory Labour (No. 29) and the Convention concerning Abolition of Forced Labour (No. 105),

Reaffirming the importance of the principles contained in the Convention against Discrimination in Education of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization,

Recalling the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, the Declaration of the Fourth United Nations Congress on the Prevention of Crime

Page 473

Convention on the rights of migrant workers

457

and the Treatment of Offenders, the Code of Conduct for Law Enforcement Officials, and the Slavery Conventions,

Recalling that one of the objectives of the International Labour Organization, as stated in its Constitution, is the protection of the interests of workers when employed in countries other than their own, and bearing in mind the expertise and experience of that organization in matters related to migrant workers and members of their families,

Recognizing the importance of the work done in connection with migrant workers and members of their families in various organs of the United Nations, in particular in the Commission

on Human Rights and the Commission for Social Development, and in the Food and Agriculture Organization of the United Nations, the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization and the World Health Organization, as well as in other international organizations,

Recognizing also the progress made by certain States on a regional or bilateral basis towards the protection of the rights of migrant workers and members of their families, as well as the importance and usefulness of bilateral and multilateral agreements in this field,

Realizing the importance and extent of the migration phenomenon, which involves millions of people and affects a large number of States in the international community,

Aware of the impact of the flows of migrant workers on States and people concerned, and desiring to establish norms which may contribute to the harmonization of the attitudes of States through the acceptance of basic principles concerning the treatment of migrant workers and members of their families,

Considering the situation of vulnerability in which migrant workers and members of their families frequently find themselves owing, among other things, to their absence from their State of origin and to the difficulties they may encounter arising from their presence in the State of employment,

Convinced that the rights of migrant workers and members of their families have not been sufficiently recognized everywhere and therefore require appropriate international protection,

Taking into account the fact that migration is often the cause of serious problems for the members of the families of migrant workers as well as for the workers themselves, in particular because of the scattering of the family,

Bearing in mind that the human problems involved in migration are even more serious in the case of irregular migration and convinced therefore that appropriate action should be encouraged in order to prevent and eliminate clandestine movements and trafficking in migrant workers, while at the same time assuring the protection of their fundamental human rights,

Considering that workers who are non-documented or in an irregular situation are frequently employed under less favourable conditions of work than other workers and that certain employers find this an inducement to seek such labour in order to reap the benefits of unfair competition,

Considering also that recourse to the employment of migrant workers who are in an irregular situation will be discouraged if the fundamental human rights of all migrant workers are more widely recognized and, moreover, that granting certain additional rights to migrant workers and members of their families in a regular situation will encourage all migrants and employers to respect and comply with the laws and procedures established by the States concerned,

Convinced, therefore, of the need to bring about the international protection of the rights of all migrant workers and members of their families, reaffirming and establishing basic norms in a comprehensive convention which could be applied universally,

Have agreed as follows:

Part I. sCoPe anD DefInItIons

article 1

1. The present Convention is applicable, except as otherwise provided hereafter, to all migrant workers and members of their families without distinction of any kind such as sex, race, colour, lan-

guage, religion or conviction, political or other opinion, national, ethnic or social origin, nationality, age, economic position, property, marital status, birth or other status.

2. The present Convention shall apply during the entire migration process of migrant workers and members of their families, which comprises preparation for migration, departure, transit and the entire period of stay and remunerated activity in the State of employment as well as return to the State of origin or the State of habitual residence.

article 2

For the purposes of the present Convention:

1. The term "migrant worker" refers to a person who is to be engaged, is engaged or has been engaged in a remunerated activity in a State of which he or she is not a national.

2. (a) The term "frontier worker" refers to a migrant worker who retains his or her habitual residence in a neighbouring State to which he or she normally returns every day or at least once a week;

(b) The term "seasonal worker" refers to a migrant worker whose work by its character is dependent on seasonal conditions and is performed only during part of the year;

(c) The term "seafarer", which includes a fisherman, refers to a migrant worker employed on board a vessel registered in a State of which he or she is not a national;

(d) The term "worker on an offshore installation" refers to a migrant worker employed on an offshore installation that is under the jurisdiction of a State of which he or she is not a national;

(e) The term "itinerant worker" refers to a migrant worker who, having his or her habitual residence in one State, has to travel to another State or States for short periods, owing to the nature of his or her occupation;

(f) The term "project-tied worker" refers to a migrant worker admitted to a State of employment for a defined period to work solely on a specific project being carried out in that State by his or her employer;

(g) The term "specified-employment worker" refers to a migrant worker:

(i) Who has been sent by his or her employer for a restricted and defined period of time to a State of employment to undertake a specific assignment or duty; or

(ii) Who engages for a restricted and defined period of time in work that requires professional, commercial, technical or other highly specialized skill; or

(iii) Who, upon the request of his or her employer in the State of employment, engages for a restricted and defined period of time in work whose nature is transitory or brief;

and who is required to depart from the State of employment either at the expiration of his or her authorized period of stay, or earlier if he or she no longer undertakes that specific assignment or duty or engages in that work;

(h) The term "self-employed worker" refers to a migrant worker who is engaged in a remunerated activity otherwise than under a contract of employment and who earns his or her living

through this activity, normally working alone or together with members of his or her family, and any other migrant workers who are employed by applicable legislation of the State of employment or bilateral or multilateral agreements.

article 3

The present Convention shall not apply to:

(a) Persons sent or employed by international organizations and agencies or persons sent or employed by a State outside its territory to perform official functions, whose admission and status are regulated by general international law or by specific international agreements or conventions;

Translating...

Convention on the rights of migrant workers

459

(b) Persons sent or employed by a State or on its behalf outside its territory who participate in development programmes and other cooperation programmes, whose admission and status are regulated by agreement with the State of employment and who, in accordance with that agreement, are not considered migrant workers;

(c) Persons taking up residence in a State different from their State of origin as investors;

(d) Refugees and stateless persons, unless such application is provided for in the relevant national legislation of, or international instruments in force for, the State Party concerned;

(e) Students and trainees;

(f) Seafarers and workers on an offshore installation who have not been admitted to take up residence and engage in a remunerated activity in the State of employment.

article 4

For the purposes of the present Convention the term "members of the family" refers to persons married to migrant workers or having with them a relationship that, according to applicable law, produces effects equivalent to marriage, as well as their dependent children and other dependent persons who are recognized as members of the family by applicable legislation or applicable bilateral or multilateral agreements between the States concerned.

article 5

For the purposes of the present Convention, migrant workers and members of their families:

(a) Are considered as documented or in a regular situation if they are authorized to enter, to stay and to engage in a remunerated activity in the State of employment pursuant to the law of that State and to international agreements to which that State is a party;

(b) Are considered as non-documented or in an irregular situation if they do not comply with the conditions provided for in subparagraph (a) of the present article.

article 6

For the purposes of the present Convention:

(a) The term "State of origin" means the State of which the person concerned is a national;

(b) The term "State of employment" means a State where the migrant worker is to be engaged, is engaged or has been engaged in a remunerated activity, as the case may be;

(c) The term "State of transit" means any State through which the person concerned passes on any journey to the State of employment or from the State of employment to the State of origin or the State of habitual residence.

Part II. non-Discrimination with respect to rights

article 7

States Parties undertake, in accordance with the international instruments concerning human rights, to respect and to ensure to all migrant workers and members of their families within their territory or subject to their jurisdiction the rights provided for in the present Convention without distinction of any kind such as to sex, race, colour, language, religion or conviction, political or other opinion, national, ethnic or social origin, nationality, age, economic position, property, marital status, birth or other status.

460

VIII. International human rights law

Part III. Human rights of all migrant workers and members of their families

article 8

1. Migrant workers and members of their families shall be free to leave any State, including their State of origin. This right shall not be subject to any restrictions except those that are provided by law, are necessary to protect national security, public order (*ordre public*), public health or morals or the rights and freedoms of others and are consistent with the other rights recognized in the present part of the Convention.

2. Migrant workers and members of their families shall have the right at any time to enter and remain in their State of origin.

article 9

The right to life of migrant workers and members of their families shall be protected by law.

article 10

No migrant worker or member of his or her family shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

article 11

1. No migrant worker or member of his or her family shall be held in slavery or servitude.
2. No migrant worker or member of his or her family shall be required to perform forced or compulsory labour.
3. Paragraph 2 of the present article shall not be held to preclude, in States where imprisonment with hard labour may be imposed as a punishment for a crime, the performance of hard labour in pursuance of a sentence to such punishment by a competent court.
4. For the purpose of the present article the term "forced or compulsory labour" shall not include:
 - (a) Any work or service not referred to in paragraph 3 of the present article normally required of a person who is under detention in consequence of a lawful order of a court or of a person during conditional release from such detention;
 - (b) Any service exacted in cases of emergency or calamity threatening the life or well-being of the community;
 - (c) Any work or service that forms part of normal civil obligations so far as it is imposed also on citizens of the State concerned.

article 12

1. Migrant workers and members of their families shall have the right to freedom of thought, conscience and religion. This right shall include freedom to have or to adopt a religion or belief of their choice and freedom either individually or in community with others and in public or private to manifest their religion or belief in worship, observance, practice and teaching.
2. Migrant workers and members of their families shall not be subject to coercion that would impair their freedom to have or to adopt a religion or belief of their choice.
3. Freedom to manifest one's religion or belief may be subject only to such limitations as are prescribed by law and are necessary to protect public safety, order, health or morals or the fundamental rights and freedoms of others.
4. States Parties to the present Convention undertake to have respect for the liberty of parents, at least one of whom is a migrant worker, and, when applicable, legal guardians to ensure the religious and moral education of their children in conformity with their own convictions.

article 13

1. Migrant workers and members of their families shall have the right to hold opinions without interference.
2. Migrant workers and members of their families shall have the right to freedom of expression; this right shall include freedom to seek, receive and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, either orally, in writing or in print, in the form of art or through any other media of their choice.
3. The exercise of the right provided for in paragraph 2 of the present article carries with it special duties and responsibilities. It may therefore be subject to certain restrictions, but these shall only be such as are provided by law and are necessary:
 - (a) For respect of the rights or reputation of others;
 - (b) For the protection of the national security of the States concerned or of public order (*ordre public*) or of public health or morals;
 - (c) For the purpose of preventing any propaganda for war;
 - (d) For the purpose of preventing any advocacy of national, racial or religious hatred that constitutes incitement to discrimination, hostility or violence.

article 14

No migrant worker or member of his or her family shall be subjected to arbitrary or unlawful interference with his or her privacy, family, home, correspondence or other communications, or to unlawful attacks on his or her honour and reputation. Each migrant worker and member of his or her family shall have the right to the protection of the law against such interference or attacks.

article 15

No migrant worker or member of his or her family shall be arbitrarily deprived of property, whether owned individually or in association with others. Where, under the legislation in force in the State of employment, the assets of a migrant worker or a member of his or her family are expropriated in whole or in part, the person concerned shall have the right to fair and adequate compensation.

article 16

1. Migrant workers and members of their families shall have the right to liberty and security of person.
2. Migrant workers and members of their families shall be entitled to effective protection by the State against violence, physical injury, threats and intimidation, whether by public officials or by private individuals, groups or institutions.
3. Any verification by law enforcement officials of the identity of migrant workers or members of their families shall be carried out in accordance with procedure established by law.
4. Migrant workers and members of their families shall not be subjected individually or collectively to arbitrary arrest or detention; they shall not be deprived of their liberty except on such grounds and in accordance with such procedures as are established by law.
5. Migrant workers and members of their families who are arrested shall be informed at the time of arrest as far as possible in a language they understand of the reasons for their arrest and they

shall be promptly informed in a language they understand of any charges against them.

6. Migrant workers and members of their families who are arrested or detained on a criminal charge shall be brought promptly before a judge or other officer authorized by law to exercise judicial power and shall be entitled to trial within a reasonable time or to release. It shall not be the general rule that while awaiting trial they shall be detained in custody, but release may be subject to guarantees.

Translating...

tees to appear for trial, at any other stage of the judicial proceedings and, should the occasion arise, for the execution of the judgement.

7. When a migrant worker or a member of his or her family is arrested or committed to prison or custody pending trial or is detained in any other manner:

(a) The consular or diplomatic authorities of his or her State of origin or of a State representing the interests of that State shall, if he or she so requests, be informed without delay of his or her arrest or detention and of the reasons therefor;

(b) The person concerned shall have the right to communicate with the said authorities. Any communication by the person concerned to the said authorities shall be forwarded without delay, and he or she shall also have the right to receive communications sent by the said authorities without delay;

(c) The person concerned shall be informed without delay of this right and of rights deriving from relevant treaties, if any, applicable between the States concerned, to correspond and to meet with representatives of the said authorities and to make arrangements with them for his or her legal representation.

8. Migrant workers and members of their families who are deprived of their liberty by arrest or detention shall be entitled to take proceedings before a court, in order that that court may decide without delay on the lawfulness of their detention and order their release if the detention is not lawful. When they attend such proceedings, they shall have the assistance, if necessary without cost to them, of an interpreter, if they cannot understand or speak the language used.

9. Migrant workers and members of their families who have been victims of unlawful arrest or detention shall have an enforceable right to compensation.

article 17

1. Migrant workers and members of their families who are deprived of their liberty shall be treated with humanity and with respect for the inherent dignity of the human person and for their cultural identity.

2. Accused migrant workers and members of their families shall, save in exceptional circumstances, be separated from convicted persons and shall be subject to separate treatment appropriate to their status as unconvicted persons. Accused juvenile persons shall be separated from adults and brought as speedily as possible for adjudication.

3. Any migrant worker or member of his or her family who is detained in a State of transit or in a State of employment for violation of provisions relating to migration shall be held, insofar as practicable, separately from convicted persons or persons detained pending trial.

4. During any period of imprisonment in pursuance of a sentence imposed by a court of law, the essential aim of the treatment of a migrant worker or a member of his or her family shall be his or her reformation and social rehabilitation. Juvenile offenders shall be separated from adults and be accorded treatment appropriate to their age and legal status.

5. During detention or imprisonment, migrant workers and members of their families shall enjoy the same rights as nationals to visits by members of their families.

6. Whenever a migrant worker is deprived of his or her liberty, the competent authorities of the State concerned shall pay attention to the problems that may be posed for members of his or her family, in particular for spouses and minor children.

7. Migrant workers and members of their families who are subjected to any form of detention or imprisonment in accordance with the law in force in the State of employment or in the State of transit shall enjoy the same rights as nationals of those States who are in the same situation.

8. If a migrant worker or a member of his or her family is detained for the purpose of verifying any infraction of provisions related to migration, he or she shall not bear any costs arising therefrom.

article 18

1. Migrant workers and members of their families shall have the right to equality with nationals of the State concerned before the courts and tribunals. In the determination of any criminal charge against them or of their rights and obligations in a suit of law, they shall be entitled to a fair and public hearing by a competent, independent and impartial tribunal established by law.

2. Migrant workers and members of their families who are charged with a criminal offence shall have the right to be presumed innocent until proved guilty according to law.

3. In the determination of any criminal charge against them, migrant workers and members of their families shall be entitled to the following minimum guarantees:

(a) To be informed promptly and in detail in a language they understand of the nature and cause of the charge against them;

(b) To have adequate time and facilities for the preparation of their defence and to communicate with counsel of their own choosing;

(c) To be tried without undue delay;

(d) To be tried in their presence and to defend themselves in person or through legal assistance of their own choosing; to be informed, if they do not have legal assistance, of this right; and to have legal assistance assigned to them, in any case where the interests of justice so require and without payment by them in any such case if they do not have sufficient means to pay;

(e) To examine or have examined the witnesses against them and to obtain the attendance and examination of witnesses on their behalf under the same conditions as witnesses against them;

(f) To have the free assistance of an interpreter if they cannot understand or speak the language used in court;

(g) Not to be compelled to testify against themselves or to confess guilt.

4. In the case of juvenile persons, the procedure shall be such as will take account of their age and the desirability of promoting their rehabilitation.

5. Migrant workers and members of their families convicted of a crime shall have the right to their conviction and sentence being reviewed by a higher tribunal according to law.

6. When a migrant worker or a member of his or her family has, by a final decision, been convicted of a criminal offence and when subsequently his or her conviction has been reversed or he or she has been pardoned on the ground that a new or newly discovered fact shows conclusively that there has been a miscarriage of justice, the person who has suffered punishment as a result of such conviction shall be compensated according to law, unless it is proved that the nondisclosure of the unknown fact in time is wholly or partly attributable to that person.

7. No migrant worker or member of his or her family shall be liable to be tried or punished again for an offence for which he or she has already been finally convicted or acquitted in accordance with the law and penal procedure of the State concerned.

article 19

1. No migrant worker or member of his or her family shall be held guilty of any criminal offence on account of any act or omission that did not constitute a criminal offence under national or international law at the time when the criminal offence was committed, nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time when it was committed. If, subsequent to the commission of the offence, provision is made by law for the imposition of a lighter penalty, he or she shall benefit thereby.

2. Humanitarian considerations related to the status of a migrant worker, in particular with respect to his or her right of residence or work, should be taken into account in imposing a sentence for a criminal offence committed by a migrant worker or a member of his or her family.

article 20

1. No migrant worker or member of his or her family shall be imprisoned merely on the ground of failure to fulfil a contractual obligation.

2. No migrant worker or member of his or her family shall be deprived of his or her authorization of residence or work permit or expelled merely on the ground of failure to fulfil an obligation arising out of a work contract unless fulfilment of that obligation constitutes a condition for such authorization or permit.

article 21

It shall be unlawful for anyone, other than a public official duly authorized by law, to confiscate, destroy or attempt to destroy identity documents, documents authorizing entry to or stay, residence or establishment in the national territory or work permits. No authorized confiscation of such documents shall take place without delivery of a detailed receipt. In no case shall it be permitted to destroy the passport or equivalent document of a migrant worker or a member of his or her family.

article 22

1. Migrant workers and members of their families shall not be subject to measures of collective expulsion. Each case of expulsion shall be examined and decided individually.

2. Migrant workers and members of their families may be expelled from the territory of a State Party only in pursuance of a decision taken by the competent authority in accordance with law.

3. The decision shall be communicated to them in a language they understand. Upon their request where not otherwise mandatory, the decision shall be communicated to them in writing and, save in exceptional circumstances on account of national security, the reasons for the decision likewise stated. The persons concerned shall be informed of these rights before or at the latest at the time the decision is rendered.

4. Except where a final decision is pronounced by a judicial authority, the person concerned shall have the right to submit the reason he or she should not be expelled and to have his or her case reviewed by the competent authority, unless compelling reasons of national security require otherwise. Pending such review, the person concerned shall have the right to seek a stay of the decision of expulsion.

5. If a decision of expulsion that has already been executed is subsequently annulled, the person concerned shall have the right to seek compensation according to law and the earlier decision shall not be used to prevent him or her from re-entering the State concerned.

6. In case of expulsion, the person concerned shall have a reasonable opportunity before or after departure to settle any claims for wages and other entitlements due to him or her and any pending liabilities.

7. Without prejudice to the execution of a decision of expulsion, a migrant worker or a member of his or her family who is subject to such a decision may seek entry into a State other than his or her State of origin.

8. In case of expulsion of a migrant worker or a member of his or her family the costs of expulsion shall not be borne by him or her. The person concerned may be required to pay his or her own travel costs.

9. Expulsion from the State of employment shall not in itself prejudice any rights of a migrant worker or a member of his or her family acquired in accordance with the law of that State, including the right to receive wages and other entitlements due to him or her.

article 23

Migrant workers and members of their families shall have the right to have recourse to the protection and assistance of the consular or diplomatic authorities of their State of origin or of a

Translating...

Page 481

Convention on the rights of migrant workers

465

State representing the interests of that State whenever the rights recognized in the present Convention are impaired. In particular, in case of expulsion, the person concerned shall be informed of this right without delay and the authorities of the expelling State shall facilitate the exercise of such right.

article 24

Every migrant worker and every member of his or her family shall have the right to recognition everywhere as a person before the law.

article 25

1. Migrant workers shall enjoy treatment not less favourable than that which applies to nationals of the State of employment in respect of remuneration and:

(a) Other conditions of work, that is to say, overtime, hours of work, weekly rest, holidays with pay, safety, health, termination of the employment relationship and any other conditions of work which, according to national law and practice, are covered by this term;

(b) Other terms of employment, that is to say, minimum age of employment, restriction on home work and any other matters which, according to national law and practice, are considered a term of employment.

2. It shall not be lawful to derogate in private contracts of employment from the principle of equality of treatment referred to in paragraph 1 of the present article.

3. States Parties shall take all appropriate measures to ensure that migrant workers are not deprived of any rights derived from this principle by reason of any irregularity in their stay or employment. In particular, employers shall not be relieved of any legal or contractual obligations, nor shall their obligations be limited in any manner by reason of such irregularity.

article 26

1. States Parties recognize the right of migrant workers and members of their families:

(a) To take part in meetings and activities of trade unions and of any other associations established in accordance with law, with a view to protecting their economic, social, cultural and other interests, subject only to the rules of the organization concerned;

(b) To join freely any trade union and any such association as aforesaid, subject only to the rules of the organization concerned;

(c) To seek the aid and assistance of any trade union and of any such association as aforesaid.

2. No restrictions may be placed on the exercise of these rights other than those that are prescribed by law and which are necessary in a democratic society in the interests of national security, public order (*ordre public*) or the protection of the rights and freedoms of others.

article 27

1. With respect to social security, migrant workers and members of their families shall enjoy in the State of employment the same treatment granted to nationals insofar as they fulfil the requirements provided for by the applicable legislation of that State and the applicable bilateral and multilateral treaties. The competent authorities of the State of origin and the State of employment can at any time establish the necessary arrangements to determine the modalities of application of this norm.

2. Where the applicable legislation does not allow migrant workers and members of their families a benefit, the States concerned shall examine the possibility of reimbursing interested persons the amount of contributions made by them with respect to that benefit on the basis of the treatment granted to nationals who are in similar circumstances.

Page 482

466

VIII. International human rights law

article 28

Migrant workers and members of their families shall have the right to receive any medical care that is urgently required for the preservation of their life or the avoidance of irreparable harm to their health on the basis of equality of treatment with nationals of the State concerned. Such emergency medical care shall not be refused them by reason of any irregularity with regard to stay or employment.

article 29

Each child of a migrant worker shall have the right to a name, to registration of birth and to a nationality.

article 30

Each child of a migrant worker shall have the basic right of access to education on the basis of equality of treatment with nationals of the State concerned. Access to public preschool educational institutions or schools shall not be refused or limited by reason of the irregular situation with respect to stay or employment of either parent or by reason of the irregularity of the child's stay in the State of employment.

article 31

1. States Parties shall ensure respect for the cultural identity of migrant workers and members of their families and shall not prevent them from maintaining their cultural links with their State of origin.

2. States Parties may take appropriate measures to assist and encourage efforts in this respect.

article 32

Upon the termination of their stay in the State of employment, migrant workers and members of their families shall have the right to transfer their earnings and savings and, in accordance with the applicable legislation of the States concerned, their personal effects and belongings.

article 33

1. Migrant workers and members of their families shall have the right to be informed by the State of origin, the State of employment or the State of transit as the case may be concerning:

(a) Their rights arising out of the present Convention;

(b) The conditions of their admission, their rights and obligations under the law and practice of the State concerned and such other matters as will enable them to comply with administrative or other formalities in that State.

2. States Parties shall take all measures they deem appropriate to disseminate the said information or to ensure that it is provided by employers, trade unions or other appropriate bodies or institutions. As appropriate, they shall cooperate with other States concerned.

3. Such adequate information shall be provided upon request to migrant workers and members of their families, free of charge, and, as far as possible, in a language they are able to understand.

article 34

Nothing in the present part of the Convention shall have the effect of relieving migrant workers and the members of their families from either the obligation to comply with the laws and regulations of any State of transit and the State of employment or the obligation to respect the cultural identity of the inhabitants of such States.

article 35

Nothing in the present part of the Convention shall be interpreted as implying the regularization of the situation of migrant workers or members of their families who are non-documented or in an irregular situation or any right to such regularization of their situation, nor shall it prejudice the measures intended to ensure sound and equitable conditions for international migration as provided in part VI of the present Convention.

Part IV. other rights of migrant workers and members of their families
who are documented or in a regular situation

article 36

Migrant workers and members of their families who are documented or in a regular situation in the State of employment shall enjoy the rights set forth in the present part of the Convention in addition to those set forth in part III.

article 37

Before their departure, or at the latest at the time of their admission to the State of employment, migrant workers and members of their families shall have the right to be fully informed by the State of origin or the State of employment, as appropriate, of all conditions applicable to their admission and particularly those concerning their stay and the remunerated activities in which they may engage as well as of the requirements they must satisfy in the State of employment and the authority to which they must address themselves for any modification of those conditions.

article 38

1. States of employment shall make every effort to authorize migrant workers and members of their families to be temporarily absent without effect upon their authorization to stay or to work, as the case may be. In doing so, States of employment shall take into account the special needs and obligations of migrant workers and members of their families, in particular in their States of origin.

2. Migrant workers and members of their families shall have the right to be fully informed of the terms on which such temporary absences are authorized.

article 39

1. Migrant workers and members of their families shall have the right to liberty of movement in the territory of the State of employment and freedom to choose their residence there.

2. The rights mentioned in paragraph 1 of the present article shall not be subject to any restrictions except those that are provided by law, are necessary to protect national security, public order (*ordre public*), public health or morals, or the rights and freedoms of others and are consistent with the other rights recognized in the present Convention.

article 40

1. Migrant workers and members of their families shall have the right to form associations and trade unions in the State of employment for the promotion and protection of their economic, social, cultural and other interests.

2. No restrictions may be placed on the exercise of this right other than those that are prescribed by law and are necessary in a democratic society in the interests of national security, public order (*ordre public*) or the protection of the rights and freedoms of others.

Translating...

article 41

1. Migrant workers and members of their families shall have the right to participate in public affairs of their State of origin and to vote and to be elected at elections of that State, in accordance with its legislation.

2. The States concerned shall, as appropriate and in accordance with their legislation, facilitate the exercise of these rights.

article 42

1. States Parties shall consider the establishment of procedures or institutions through which account may be taken, both in States of origin and in States of employment, of special needs, aspirations and obligations of migrant workers and members of their families and shall envisage, as appropriate, the possibility for migrant workers and members of their families to have their freely chosen representatives in those institutions.

2. States of employment shall facilitate, in accordance with their national legislation, the consultation or participation of migrant workers and members of their families in decisions concerning the life and administration of local communities.

3. Migrant workers may enjoy political rights in the State of employment if that State, in the exercise of its sovereignty, grants them such rights.

article 43

1. Migrant workers shall enjoy equality of treatment with nationals of the State of employment in relation to:

- (a) Access to educational institutions and services subject to the admission requirements and other regulations of the institutions and services concerned;
- (b) Access to vocational guidance and placement services;
- (c) Access to vocational training and retraining facilities and institutions;
- (d) Access to housing, including social housing schemes, and protection against exploitation in respect of rents;
- (e) Access to social and health services, provided that the requirements for participation in the respective schemes are met;
- (f) Access to cooperatives and self-managed enterprises, which shall not imply a change of their migration status and shall be subject to the rules and regulations of the bodies concerned;
- (g) Access to and participation in cultural life.

2. States Parties shall promote conditions to ensure effective equality of treatment to enable migrant workers to enjoy the rights mentioned in paragraph 1 of the present article whenever the terms of their stay, as authorized by the State of employment, meet the appropriate requirements.

3. States of employment shall not prevent an employer of migrant workers from establishing housing or social or cultural facilities for them. Subject to article 70 of the present Convention, a State of employment may make the establishment of such facilities subject to the requirements generally applied in that State concerning their installation.

article 44

1. States Parties, recognizing that the family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the State, shall take appropriate measures to ensure the protection of the unity of the families of migrant workers.

2. States Parties shall take measures that they deem appropriate and that fall within their competence to facilitate the reunification of migrant workers with their spouses or persons who have

with the migrant worker a relationship that, according to applicable law, produces effects equivalent to marriage, as well as with their minor dependent unmarried children.

3. States of employment, on humanitarian grounds, shall favourably consider granting equal treatment, as set forth in paragraph 2 of the present article, to other family members of migrant workers.

article 45

1. Members of the families of migrant workers shall, in the State of employment, enjoy equality of treatment with nationals of that State in relation to:

- (a) Access to educational institutions and services, subject to the admission requirements and other regulations of the institutions and services concerned;
- (b) Access to vocational guidance and training institutions and services, provided that requirements for participation are met;
- (c) Access to social and health services, provided that requirements for participation in the respective schemes are met;
- (d) Access to and participation in cultural life.

2. States of employment shall pursue a policy, where appropriate in collaboration with the States of origin, aimed at facilitating the integration of children of migrant workers in the local school system, particularly in respect of teaching them the local language.

3. States of employment shall endeavour to facilitate for the children of migrant workers the teaching of their mother tongue and culture and, in this regard, States of origin shall collaborate whenever appropriate.

4. States of employment may provide special schemes of education in the mother tongue of children of migrant workers, if necessary in collaboration with the States of origin.

article 46

Migrant workers and members of their families shall, subject to the applicable legislation of the States concerned, as well as relevant international agreements and the obligations of the States concerned arising out of their participation in customs unions, enjoy exemption from import and export duties and taxes in respect of their personal and household effects as well as the equipment necessary to engage in the remunerated activity for which they were admitted to the State of employment:

- (a) Upon departure from the State of origin or State of habitual residence;
- (b) Upon initial admission to the State of employment;
- (c) Upon final departure from the State of employment;
- (d) Upon final return to the State of origin or State of habitual residence.

article 47

1. Migrant workers shall have the right to transfer their earnings and savings, in particular those funds necessary for the support of their families, from the State of employment to their State of origin or any other State. Such transfers shall be made in conformity with procedures established by applicable legislation of the State concerned and in conformity with applicable international agreements.

2. States concerned shall take appropriate measures to facilitate such transfers.

article 48

1. Without prejudice to applicable double taxation agreements, migrant workers and members of their families shall, in the matter of earnings in the State of employment:

(a) Not be liable to taxes, duties or charges of any description higher or more onerous than those imposed on nationals in similar circumstances;

(b) Be entitled to deductions or exemptions from taxes of any description and to any tax allowances applicable to nationals in similar circumstances, including tax allowances for dependent members of their families.

2. States Parties shall endeavour to adopt appropriate measures to avoid double taxation of the earnings and savings of migrant workers and members of their families.

article 49

1. Where separate authorizations to reside and to engage in employment are required by national legislation, the States of employment shall issue to migrant workers authorization of residence for at least the same period of time as their authorization to engage in remunerated activity.

2. Migrant workers who in the State of employment are allowed freely to choose their remunerated activity shall neither be regarded as in an irregular situation nor shall they lose their authorization of residence by the mere fact of the termination of their remunerated activity prior to the expiration of their work permits or similar authorizations.

3. In order to allow migrant workers referred to in paragraph 2 of the present article sufficient time to find alternative remunerated activities, the authorization of residence shall not be withdrawn at least for a period corresponding to that during which they may be entitled to unemployment benefits.

article 50

1. In the case of death of a migrant worker or dissolution of marriage, the State of employment shall favourably consider granting family members of that migrant worker residing in that State on the basis of family reunion an authorization to stay; the State of employment shall take into account the length of time they have already resided in that State.

2. Members of the family to whom such authorization is not granted shall be allowed before departure a reasonable period of time in order to enable them to settle their affairs in the State of employment.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of the present article may not be interpreted as adversely affecting any right to stay and work otherwise granted to such family members by the legislation of the State of employment or by bilateral and multilateral treaties applicable to that State.

article 51

Migrant workers who in the State of employment are not permitted freely to choose their remunerated activity shall neither be regarded as in an irregular situation nor shall they lose their authorization of residence by the mere fact of the termination of their remunerated activity prior to the expiration of their work permit, except where the authorization of residence is expressly dependent upon the specific remunerated activity for which they were admitted. Such migrant workers shall have the right to seek alternative employment, participation in public work schemes and retraining during the remaining period of their authorization to work, subject to such conditions and limitations as are specified in the authorization to work.

article 52

1. Migrant workers in the State of employment shall have the right freely to choose their remunerated activity, subject to the following restrictions or conditions.

2. For any migrant worker a State of employment may:

(a) Restrict access to limited categories of employment, functions, services or activities where this is necessary in the interests of this State and provided for by national legislation;

(b) Restrict free choice of remunerated activity in accordance with its legislation concerning recognition of occupational qualifications acquired outside its territory. However, States Parties concerned shall endeavour to provide for recognition of such qualifications.

3. For migrant workers whose permission to work is limited in time, a State of employment may also:

(a) Make the right freely to choose their remunerated activities subject to the condition that the migrant worker has resided lawfully in its territory for the purpose of remunerated activity for a period of time prescribed in its national legislation that should not exceed two years;

(b) Limit access by a migrant worker to remunerated activities in pursuance of a policy of granting priority to its nationals or to persons who are assimilated to them for these purposes by virtue of legislation or bilateral or multilateral agreements. Any such limitation shall cease to apply to a migrant worker who has resided lawfully in its territory for the purpose of remunerated activity for a period of time prescribed in its national legislation that should not exceed five years.

4. States of employment shall prescribe the conditions under which a migrant worker who has been admitted to take up employment may be authorized to engage in work on his or her own account. Account shall be taken of the period during which the worker has already been lawfully in the State of employment.

article 53

1. Members of a migrant worker's family who have themselves an authorization of residence or admission that is without limit of time or is automatically renewable shall be permitted freely to choose their remunerated activity under the same conditions as are applicable to the said migrant worker in accordance with article 52 of the present Convention.

2. With respect to members of a migrant worker's family who are not permitted freely to choose their remunerated activity, States Parties shall consider favourably granting them priority in obtaining permission to engage in a remunerated activity over other workers who seek admission to the State of employment, subject to applicable bilateral and multilateral agreements.

article 54

1. Without prejudice to the terms of their authorization of residence or their permission to work and the rights provided for in articles 25 and 27 of the present Convention, migrant workers shall enjoy equality of treatment with nationals of the State of employment in respect of:

(a) Protection against dismissal;

(b) Unemployment benefits;

(c) Access to public work schemes intended to combat unemployment;

(d) Access to alternative employment in the event of loss of work or termination of other remunerated activity, subject to article 52 of the present Convention.

2. If a migrant worker claims that the terms of his or her work contract have been violated by his or her employer, he or she shall have the right to address his or her case to the competent authorities of the State of employment, on terms provided for in article 18, paragraph 1, of the present Convention.

article 55

Migrant workers who have been granted permission to engage in a remunerated activity, subject to the conditions attached to such permission, shall be entitled to equality of treatment with nationals of the State of employment in the exercise of that remunerated activity.

article 56

1. Migrant workers and members of their families referred to in the present part of the Convention may not be expelled from a State of employment, except for reasons defined in the national legislation of that State, and subject to the safeguards established in part III.

2. Expulsion shall not be resorted to for the purpose of depriving a migrant worker or a member of his or her family of the rights arising out of the authorization of residence and the work permit.

3. In considering whether to expel a migrant worker or a member of his or her family, account should be taken of humanitarian considerations and of the length of time that the person concerned has already resided in the State of employment.

Part V. Provisions applicable to Particular Categories of migrant workers and members of their families

article 57

The particular categories of migrant workers and members of their families specified in the present part of the Convention who are documented or in a regular situation shall enjoy the rights set forth in part III and, except as modified below, the rights set forth in part IV.

article 58

1. Frontier workers, as defined in article 2, paragraph 2 (a), of the present Convention, shall be entitled to the rights provided for in part IV that can be applied to them by reason of their presence and work in the territory of the State of employment, taking into account that they do not have their habitual residence in that State.

2. States of employment shall consider favourably granting frontier workers the right freely to choose their remunerated activity after a specified period of time. The granting of that right shall

not affect their status as frontier workers.

article 59

1. Seasonal workers, as defined in article 2, paragraph 2 (b), of the present Convention, shall be entitled to the rights provided for in part IV that can be applied to them by reason of their presence and work in the territory of the State of employment and that are compatible with their status in that State as seasonal workers, taking into account the fact that they are present in that State for only part of the year.

2. The State of employment shall, subject to paragraph 1 of the present article, consider granting seasonal workers who have been employed in its territory for a significant period of time the possibility of taking up other remunerated activities and giving them priority over other workers who seek admission to that State, subject to applicable bilateral and multilateral agreements.

article 60

Itinerant workers, as defined in article 2, paragraph 2 (e), of the present Convention, shall be entitled to the rights provided for in part IV that can be granted to them by reason of their presence and work in the territory of the State of employment and that are compatible with their status as itinerant workers in that State.

article 61

1. Project-tied workers, as defined in article 2, paragraph 2 (f) of the present Convention, and members of their families shall be entitled to the rights provided for in part IV except the provisions of article 43, paragraphs 1 (b) and (c), article 43, paragraph 1 (d), as it pertains to social housing schemes, article 45, paragraph 1 (b), and articles 52 to 55.

2. If a project-tied worker claims that the terms of his or her work contract have been violated by his or her employer, he or she shall have the right to address his or her case to the competent authorities of the State which has jurisdiction over that employer, on terms provided for in article 18, paragraph 1, of the present Convention.

3. Subject to bilateral or multilateral agreements in force for them, the States Parties concerned shall endeavour to enable project-tied workers to remain adequately protected by the social security systems of their States of origin or habitual residence during their engagement in the project. States Parties concerned shall take appropriate measures with the aim of avoiding any denial of rights or duplication of payments in this respect.

4. Without prejudice to the provisions of article 47 of the present Convention and to relevant bilateral or multilateral agreements, States Parties concerned shall permit payment of the earnings of project-tied workers in their State of origin or habitual residence.

article 62

1. Specified-employment workers, as defined in article 2, paragraph 2 (g), of the present Convention, shall be entitled to the rights provided for in part IV, except the provisions of article 43, paragraphs 1 (b) and (c), article 43, paragraph 1 (d), as it pertains to social housing schemes, article 52, and article 54, paragraph 1 (d).

2. Members of the families of specified-employment workers shall be entitled to the rights relating to family members of migrant workers provided for in part IV of the present Convention, except the provisions of article 53.

article 63

1. Self-employed workers, as defined in article 2, paragraph 2 (h), of the present Convention, shall be entitled to the rights provided for in part IV with the exception of those rights which are exclusively applicable to workers having a contract of employment.

2. Without prejudice to articles 52 and 79 of the present Convention, the termination of the economic activity of the self-employed workers shall not in itself imply the withdrawal of the authorization for them or for the members of their families to stay or to engage in a remunerated activity in the State of employment except where the authorization of residence is expressly dependent upon the specific remunerated activity for which they were admitted.

Part VI. Promotion of sound, equitable, humane and lawful conditions in connection with international migration of workers and members of their families

article 64

1. Without prejudice to article 79 of the present Convention, the States Parties concerned shall as appropriate consult and cooperate with a view to promoting sound, equitable and humane conditions in connection with international migration of workers and members of their families.

2. In this respect, due regard shall be paid not only to labour needs and resources, but also to the social, economic, cultural and other needs of migrant workers and members of their families involved, as well as to the consequences of such migration for the communities concerned.

article 65

1. States Parties shall maintain appropriate services to deal with questions concerning international migration of workers and members of their families. Their functions shall include, inter alia:

- (a) The formulation and implementation of policies regarding such migration;
- (b) An exchange of information, consultation and cooperation with the competent authorities of other States Parties involved in such migration;

(c) The provision of appropriate information, particularly to employers, workers and their organizations on policies, laws and regulations relating to migration and employment, on agreements concluded with other States concerning migration and on other relevant matters;

(d) The provision of information and appropriate assistance to migrant workers and members of their families regarding requisite authorizations and formalities and arrangements for departure, travel, arrival, stay, remunerated activities, exit and return, as well as on conditions of work and life in the State of employment and on customs, currency, tax and other relevant laws and regulations.

2. States Parties shall facilitate as appropriate the provision of adequate consular and other services that are necessary to meet the social, cultural and other needs of migrant workers and members of their families.

article 66

1. Subject to paragraph 2 of the present article, the right to undertake operations with a view to the recruitment of workers for employment in another State shall be restricted to:

- (a) Public services or bodies of the State in which such operations take place;
- (b) Public services or bodies of the State of employment on the basis of agreement between the States concerned;
- (c) A body established by virtue of a bilateral or multilateral agreement.

2. Subject to any authorization, approval and supervision by the public authorities of the States Parties concerned as may be established pursuant to the legislation and practice of those States, agencies, prospective employers or persons acting on their behalf may also be permitted to undertake the said operations.

article 67

1. States Parties concerned shall cooperate as appropriate in the adoption of measures regarding the orderly return of migrant workers and members of their families to the State of origin when they decide to return or their authorization of residence or employment expires or when they are in the State of employment in an irregular situation.

2. Concerning migrant workers and members of their families in a regular situation, States Parties concerned shall cooperate as appropriate, on terms agreed upon by those States, with a view to promoting adequate economic conditions for their resettlement and to facilitating their durable social and cultural reintegration in the State of origin.

article 68

1. States Parties, including States of transit, shall collaborate with a view to preventing and eliminating illegal or clandestine movements and employment of migrant workers in an irregular situation. The measures to be taken to this end within the jurisdiction of each State concerned shall include:

- (a) Appropriate measures against the dissemination of misleading information relating to emigration and immigration;
- (b) Measures to detect and eradicate illegal or clandestine movements of migrant workers and members of their families and to impose effective sanctions on persons, groups or entities which organize, operate or assist in organizing or operating such movements;
- (c) Measures to impose effective sanctions on persons, groups or entities which use violence, threats or intimidation against migrant workers or members of their families in an irregular situation.

2. States of employment shall take all adequate and effective measures to eliminate employment in their territory of migrant workers in an irregular situation, including, whenever appropriate,

ate, sanctions on employers of such workers. The rights of migrant workers vis-a-vis their employer arising from employment shall not be impaired by these measures.

article 69

1. States Parties shall, when there are migrant workers and members of their families within their territory in an irregular situation, take appropriate measures to ensure that such a situation does not persist.

2. Whenever States Parties concerned consider the possibility of regularizing the situation of such persons in accordance with applicable national legislation and bilateral or multilateral agreements, appropriate account shall be taken of the circumstances of their entry, the duration of their stay in the States of employment and other relevant considerations, in particular those relating to their family situation.

article 70

States Parties shall take measures not less favourable than those applied to nationals to ensure that working and living conditions of migrant workers and members of their families in a regular situation are in keeping with the standards of fitness, safety, health and principles of human dignity.

article 71

1. States Parties shall facilitate, whenever necessary, the repatriation to the State of origin of the bodies of deceased migrant workers or members of their families.

2. As regards compensation matters relating to the death of a migrant worker or a member of his or her family, States Parties shall, as appropriate, provide assistance to the persons concerned with a view to the prompt settlement of such matters. Settlement of these matters shall be carried out on the basis of applicable national law in accordance with the provisions of the present Convention and any relevant bilateral or multilateral agreements.

article 72

1. (a) For the purpose of reviewing the application of the present Convention, there shall be established a Committee on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families (hereinafter referred to as "the Committee");

(b) The Committee shall consist, at the time of entry into force of the present Convention, of ten and, after the entry into force of the Convention for the forty-first State Party, of fourteen experts of high moral standing, impartiality and recognized competence in the field covered by the Convention.

2. (a) Members of the Committee shall be elected by secret ballot by the States Parties from a list of persons nominated by the States Parties, due consideration being given to equitable geographical distribution, including both States of origin and States of employment, and to the representation of the principal legal systems. Each State Party may nominate one person from among its own nationals;

(b) Members shall be elected and shall serve in their personal capacity.

3. The initial election shall be held no later than six months after the date of the entry into force of the present Convention and subsequent elections every second year. At least four months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to all States Parties inviting them to submit their nominations within two months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating the States Parties that have nominated them, and shall submit it to the States Parties not later than one month

Translating...

Page 492

476

VIII. International human rights law

before the date of the corresponding election, together with the curricula vitae of the persons thus nominated.

4. Elections of members of the Committee shall be held at a meeting of States Parties convened by the Secretary-General at United Nations Headquarters. At that meeting, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those nominees who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the States Parties present and voting.

5. (a) The members of the Committee shall serve for a term of four years. However, the terms of five of the members elected in the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election, the names of these five members shall be chosen by lot by the Chairman of the meeting of States Parties;

(b) The election of the four additional members of the Committee shall be held in accordance with the provisions of paragraphs 2, 3 and 4 of the present article, following the entry into force of the Convention for the forty-first State Party. The term of two of the additional members elected on this occasion shall expire at the end of two years; the names of these members shall be chosen by lot by the Chairman of the meeting of States Parties;

(c) The members of the Committee shall be eligible for re-election if renominated.

6. If a member of the Committee dies or resigns or declares that for any other cause he or she can no longer perform the duties of the Committee, the State Party that nominated the expert shall appoint another expert from among its own nationals for the remaining part of the term. The new appointment is subject to the approval of the Committee.

7. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee.

8. The members of the Committee shall receive emoluments from United Nations resources on such terms and conditions as the General Assembly may decide.

9. The members of the Committee shall be entitled to the facilities, privileges and immunities of experts on mission for the United Nations as laid down in the relevant sections of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.

article 73

1. States Parties undertake to submit to the Secretary-General of the United Nations for consideration by the Committee a report on the legislative, judicial, administrative and other measures they have taken to give effect to the provisions of the present Convention:

(a) Within one year after the entry into force of the Convention for the State Party concerned;

(b) Thereafter every five years and whenever the Committee so requests.

2. Reports prepared under the present article shall also indicate factors and difficulties, if any, affecting the implementation of the Convention and shall include information on the characteristics of migration flows in which the State Party concerned is involved.

3. The Committee shall decide any further guidelines applicable to the content of the reports.

4. States Parties shall make their reports widely available to the public in their own countries.

article 74

1. The Committee shall examine the reports submitted by each State Party and shall transmit such comments as it may consider appropriate to the State Party concerned. This State Party may submit to the Committee observations on any comment made by the Committee in accordance with the present article. The Committee may request supplementary information from States Parties when considering these reports.

Page 493

2. The Secretary-General of the United Nations shall, in due time before the opening of each regular session of the Committee, transmit to the Director-General of the International Labour Office copies of the reports submitted by States Parties concerned and information relevant to the consideration of these reports, in order to enable the Office to assist the Committee with the expertise the Office may provide regarding those matters dealt with by the present Convention that fall within the sphere of competence of the International Labour Organization. The Committee shall consider in its deliberations such comments and materials as the Office may provide.

3. The Secretary-General of the United Nations may also, after consultation with the Committee, transmit to other specialized agencies as well as to intergovernmental organizations, copies of such parts of these reports as may fall within their competence.

4. The Committee may invite the specialized agencies and organs of the United Nations, as well as intergovernmental organizations and other concerned bodies to submit, for consideration by the Committee, written information on such matters dealt with in the present Convention as fall within the scope of their activities.

5. The International Labour Office shall be invited by the Committee to appoint representatives to participate, in a consultative capacity, in the meetings of the Committee.

6. The Committee may invite representatives of other specialized agencies and organs of the United Nations, as well as of intergovernmental organizations, to be present and to be heard in its meetings whenever matters falling within their field of competence are considered.

7. The Committee shall present an annual report to the General Assembly of the United Nations on the implementation of the present Convention, containing its own considerations and recommendations, based, in particular, on the examination of the reports and any observations presented by States Parties.

8. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the annual reports of the Committee to the States Parties to the present Convention, the Economic and Social Council, the Commission on Human Rights of the United Nations, the Director-General of the International Labour Office and other relevant organizations.

article 75

1. The Committee shall adopt its own rules of procedure.
2. The Committee shall elect its officers for a term of two years.
3. The Committee shall normally meet annually.
4. The meetings of the Committee shall normally be held at United Nations Headquarters.

article 76

1. A State Party to the present Convention may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications to the effect that a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations under the present Convention. Communications under this article may be received and considered only if submitted by a State Party that has made a declaration recognizing in regard to itself the competence of the Committee. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party which has not made such a declaration. Communications received under this article shall be dealt with in accordance with the following procedure:

(a) If a State Party to the present Convention considers that another State Party is not fulfilling its obligations under the present Convention, it may, by written communication, bring the matter to the attention of that State Party. The State Party may also inform the Committee of the matter. Within three months after the receipt of the communication the receiving State shall afford the State that sent the communication an explanation, or any other statement in writing clarifying the matter which should include, to the extent possible and pertinent, reference to domestic procedures and remedies taken, pending or available in the matter;

(b) If the matter is not adjusted to the satisfaction of both States Parties concerned within six months after the receipt by the receiving State of the initial communication, either State shall have the right to refer the matter to the Committee, by notice given to the Committee and to the other State;

(c) The Committee shall deal with a matter referred to it only after it has ascertained that all available domestic remedies have been invoked and exhausted in the matter, in conformity with the generally recognized principles of international law. This shall not be the rule where, in the view of the Committee, the application of the remedies is unreasonably prolonged;

(d) Subject to the provisions of subparagraph (c) of the present paragraph, the Committee shall make available its good offices to the States Parties concerned with a view to a friendly solution of the matter on the basis of the respect for the obligations set forth in the present Convention;

(e) The Committee shall hold closed meetings when examining communications under the present article;

(f) In any matter referred to it in accordance with subparagraph (b) of the present paragraph, the Committee may call upon the States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), to supply any relevant information;

(g) The States Parties concerned, referred to in subparagraph (b) of the present paragraph, shall have the right to be represented when the matter is being considered by the Committee and to make submissions orally and/or in writing;

(h) The Committee shall, within twelve months after the date of receipt of notice under subparagraph (b) of the present paragraph, submit a report, as follows:

- (i) If a solution within the terms of subparagraph (d) of the present paragraph is reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts and of the solution reached;
- (ii) If a solution within the terms of subparagraph (d) is not reached, the Committee shall, in its report, set forth the relevant facts concerning the issue between the States Parties concerned. The written submissions and record of the oral submissions made by the States Parties concerned shall be attached to the report. The Committee may also communicate only to the States Parties concerned any views that it may consider relevant to the issue between them.

In every matter, the report shall be communicated to the States Parties concerned.

2. The provisions of the present article shall come into force when ten States Parties to the

present Convention have made a declaration under paragraph 1 of the present article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter that is the subject of a communication already transmitted under the present article; no further communication by any State Party shall be received under the present article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party concerned has made a new declaration.

article 77

1. A State Party to the present Convention may at any time declare under the present article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications from or on behalf of individuals subject to its jurisdiction who claim that their individual rights as established by the present Convention have been violated by that State Party. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party that has not made such a declaration.

2. The Committee shall consider inadmissible any communication under the present article which is anonymous or which it considers to be an abuse of the right of submission of such communications or to be incompatible with the provisions of the present Convention.

3. The Committee shall not consider any communication from an individual under the present article unless it has ascertained that:

(a) The same matter has not been, and is not being, examined under another procedure of international investigation or settlement;

(b) The individual has exhausted all available domestic remedies; this shall not be the rule where, in the view of the Committee, the application of the remedies is unreasonably prolonged or is unlikely to bring effective relief to that individual.

4. Subject to the provisions of paragraph 2 of the present article, the Committee shall bring any communications submitted to it under this article to the attention of the State Party to the present Convention that has made a declaration under paragraph 1 and is alleged to be violating any provisions of the Convention. Within six months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

5. The Committee shall consider communications received under the present article in the light of all information made available to it by or on behalf of the individual and by the State Party concerned.

6. The Committee shall hold closed meetings when examining communications under the present article.

7. The Committee shall forward its views to the State Party concerned and to the individual.

8. The provisions of the present article shall come into force when ten States Parties to the present Convention have made declarations under paragraph 1 of the present article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter that is the subject of a communication already transmitted under the present article; no further communication by or on behalf of an individual shall be received under the present article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party has made a new declaration.

article 78

The provisions of article 76 of the present Convention shall be applied without prejudice to any procedures for settling disputes or complaints in the field covered by the present Convention laid down in the constituent instruments of, or in conventions adopted by, the United Nations and the specialized agencies and shall not prevent the States Parties from having recourse to any procedures for settling a dispute in accordance with international agreements in force between them.

Part VIII. general ProVisIons

article 79

Nothing in the present Convention shall affect the right of each State Party to establish the criteria governing admission of migrant workers and members of their families. Concerning other matters related to their legal situation and treatment as migrant workers and members of their families, States Parties shall be subject to the limitations set forth in the present Convention.

article 80

Nothing in the present Convention shall be interpreted as impairing the provisions of the Charter of the United Nations and of the constitutions of the specialized agencies which define the respective responsibilities of the various organs of the United Nations and of the specialized agencies in regard to the matters dealt with in the present Convention.

article 81

1. Nothing in the present Convention shall affect more favourable rights or freedoms granted to migrant workers and members of their families by virtue of:

(a) The law or practice of a State Party; or

(b) Any bilateral or multilateral treaty in force for the State Party concerned.

2. Nothing in the present Convention may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or perform any act that would impair any of the rights and freedoms as set forth in the present Convention.

Translating...

article 82

The rights of migrant workers and members of their families provided for in the present Convention may not be renounced. It shall not be permissible to exert any form of pressure upon migrant workers and members of their families with a view to their relinquishing or forgoing any of the said rights. It shall not be possible to derogate by contract from rights recognized in the present Convention. States Parties shall take appropriate measures to ensure that these principles are respected.

article 83

Each State Party to the present Convention undertakes:

(a) To ensure that any person whose rights or freedoms as herein recognized are violated shall have an effective remedy, notwithstanding that the violation has been committed by persons acting in an official capacity;

(b) To ensure that any persons seeking such a remedy shall have his or her claim reviewed and decided by competent judicial, administrative or legislative authorities, or by any other competent authority provided for by the legal system of the State, and to develop the possibilities of judicial remedy;

(c) To ensure that the competent authorities shall enforce such remedies when granted.

article 84

Each State Party undertakes to adopt the legislative and other measures that are necessary to implement the provisions of the present Convention.

Part IX. final Provisions

article 85

The Secretary-General of the United Nations is designated as the depositary of the present Convention.

article 86

1. The present Convention shall be open for signature by all States. It is subject to ratification.
2. The present Convention shall be open to accession by any State.
3. Instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

article 87

1. The present Convention shall enter into force on the first day of the month following a period of three months after the date of the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to the present Convention after its entry into force, the Convention shall enter into force on the first day of the month following a period of three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

article 88

A State ratifying or acceding to the present Convention may not exclude the application of any Part of it, or, without prejudice to article 3, exclude any particular category of migrant workers from its application.

article 89

1. Any State Party may denounce the present Convention, not earlier than five years after the Convention has entered into force for the State concerned, by means of a notification in writing addressed to the Secretary-General of the United Nations.
2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of twelve months after the date of the receipt of the notification by the Secretary-General of the United Nations.
3. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under the present Convention in regard to any act or omission which occurs prior to the date at which the denunciation becomes effective, nor shall denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter which is already under consideration by the Committee prior to the date at which the denunciation becomes effective.
4. Following the date at which the denunciation of a State Party becomes effective, the Committee shall not commence consideration of any new matter regarding that State.

article 90

1. After five years from the entry into force of the Convention a request for the revision of the Convention may be made at any time by any State Party by means of a notification in writing addressed to the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate any proposed amendments to the States Parties with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that within four months from the date of such communication at least one third of the States Parties favours such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting shall be submitted to the General Assembly for approval.
2. Amendments shall come into force when they have been approved by the General Assembly of the United Nations and accepted by a two-thirds majority of the States Parties in accordance with

their respective constitutional processes.

3. When amendments come into force, they shall be binding on those States Parties that have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of the present Convention and any earlier amendment that they have accepted.

article 91

1. The Secretary-General of the United Nations shall receive and circulate to all States the text of reservations made by States at the time of signature, ratification or accession.

2. A reservation incompatible with the object and purpose of the present Convention shall not be permitted.

3. Reservations may be withdrawn at any time by notification to this effect addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall then inform all States thereof. Such notification shall take effect on the date on which it is received.

Translating...

Page 498

482

VIII. International human rights law

article 92

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the present Convention that is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State Party may at the time of signature or ratification of the present Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of the present article. The other States Parties shall not be bound by that paragraph with respect to any State Party that has made such a declaration.

3. Any State Party that has made a declaration in accordance with paragraph 2 of the present article may at any time withdraw that declaration by notification to the Secretary-General of the United Nations.

article 93

1. The present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Convention to all States.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

43. ConVentlon on tHe rIgHts of Persons wltH Disablllties

Done at new York on 13 December 2006

entry into force: 3 may 2008

united nations, *Treaty Series*, vol. 2515, p. 3; reg. no. 44910

Preamble

The States Parties to the present Convention,

(a) *Recalling* the principles proclaimed in the Charter of the United Nations which recognize the inherent dignity and worth and the equal and inalienable rights of all members of the human family as the foundation of freedom, justice and peace in the world,

(b) *Recognizing* that the United Nations, in the Universal Declaration of Human Rights and in the International Covenants on Human Rights, has proclaimed and agreed that everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth therein, without distinction of any kind,

(c) *Reaffirming* the universality, indivisibility, interdependence and interrelatedness of all human rights and fundamental freedoms and the need for persons with disabilities to be guaranteed their full enjoyment without discrimination,

(d) *Recalling* the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, the International Covenant on Civil and Political Rights, the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, the Convention on the Rights of the Child, and the International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families,

Page 499

Convention on the rights of persons with disabilities

483

(e) *Recognizing* that disability is an evolving concept and that disability results from the interaction between persons with impairments and attitudinal and environmental barriers that hinders their full and effective participation in society on an equal basis with others,

(f) *Recognizing* the importance of the principles and policy guidelines contained in the World Programme of Action concerning Disabled Persons and in the Standard Rules on the Equalization of Opportunities for Persons with Disabilities in influencing the promotion, formulation and evaluation of the policies, plans, programmes and actions at the national, regional and international

levels to further equalize opportunities for persons with disabilities,

(g) *Emphasizing* the importance of mainstreaming disability issues as an integral part of relevant strategies of sustainable development,

(h) *Recognizing also* that discrimination against any person on the basis of disability is a violation of the inherent dignity and worth of the human person,

(i) *Recognizing further* the diversity of persons with disabilities,

(j) *Recognizing* the need to promote and protect the human rights of all persons with disabilities, including those who require more intensive support,

(k) *Concerned* that, despite these various instruments and undertakings, persons with disabilities continue to face barriers in their participation as equal members of society and violations of their human rights in all parts of the world,

(l) *Recognizing* the importance of international cooperation for improving the living conditions of persons with disabilities in every country, particularly in developing countries,

(m) *Recognizing* the valued existing and potential contributions made by persons with disabilities to the overall well-being and diversity of their communities, and that the promotion of the full enjoyment by persons with disabilities of their human rights and fundamental freedoms and of full participation by persons with disabilities will result in their enhanced sense of belonging and in significant advances in the human, social and economic development of society and the eradication of poverty,

(n) *Recognizing* the importance for persons with disabilities of their individual autonomy and independence, including the freedom to make their own choices,

(o) *Considering* that persons with disabilities should have the opportunity to be actively involved in decision-making processes about policies and programmes, including those directly concerning them,

(p) *Concerned* about the difficult conditions faced by persons with disabilities who are subject to multiple or aggravated forms of discrimination on the basis of race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national, ethnic, indigenous or social origin, property, birth, age or other status,

(q) *Recognizing* that women and girls with disabilities are often at greater risk, both within and outside the home, of violence, injury or abuse, neglect or negligent treatment, maltreatment or exploitation,

(r) *Recognizing* that children with disabilities should have full enjoyment of all human rights and fundamental freedoms on an equal basis with other children, and recalling obligations to that end undertaken by States Parties to the Convention on the Rights of the Child,

(s) *Emphasizing* the need to incorporate a gender perspective in all efforts to promote the full enjoyment of human rights and fundamental freedoms by persons with disabilities,

(t) *Highlighting* the fact that the majority of persons with disabilities live in conditions of poverty, and in this regard recognizing the critical need to address the negative impact of poverty on persons with disabilities,

(u) *Bearing in mind* that conditions of peace and security based on full respect for the purposes and principles contained in the Charter of the United Nations and observance of applicable

Translating...

Page 500

484

VIII. International human rights law

human rights instruments are indispensable for the full protection of persons with disabilities, in particular during armed conflicts and foreign occupation,

(v) *Recognizing* the importance of accessibility to the physical, social, economic and cultural environment, to health and education and to information and communication, in enabling persons with disabilities to fully enjoy all human rights and fundamental freedoms,

(w) *Realizing* that the individual, having duties to other individuals and to the community to which he or she belongs, is under a responsibility to strive for the promotion and observance of the rights recognized in the International Bill of Human Rights,

(x) *Convinced* that the family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the State, and that persons with disabilities and their family members should receive the necessary protection and assistance to enable families to contribute towards the full and equal enjoyment of the rights of persons with disabilities,

(y) *Convinced* that a comprehensive and integral international convention to promote and protect the rights and dignity of persons with disabilities will make a significant contribution to redressing the profound social disadvantage of persons with disabilities and promote their participation in the civil, political, economic, social and cultural spheres with equal opportunities, in both developing and developed countries,

Have agreed as follows:

article 1. Purpose

The purpose of the present Convention is to promote, protect and ensure the full and equal enjoyment of all human rights and fundamental freedoms by all persons with disabilities, and to promote respect for their inherent dignity.

Persons with disabilities include those who have long-term physical, mental, intellectual or sensory impairments which in interaction with various barriers may hinder their full and effective participation in society on an equal basis with others.

Article 2. Definitions

For the purposes of the present Convention:

“Communication” includes languages, display of text, Braille, tactile communication, large print, accessible multimedia as well as written, audio, plain-language, human-reader and augmentative and alternative modes, means and formats of communication, including accessible information and communication technology;

“Language” includes spoken and signed languages and other forms of non-spoken languages;

“Discrimination on the basis of disability” means any distinction, exclusion or restriction on the basis of disability which has the purpose or effect of impairing or nullifying the recognition, enjoyment or exercise, on an equal basis with others, of all human rights and fundamental freedoms in the political, economic, social, cultural, civil or any other field. It includes all forms of discrimination, including denial of reasonable accommodation;

“Reasonable accommodation” means necessary and appropriate modification and adjustments

not imposing a disproportionate or undue burden, where needed in a particular case, to ensure to persons with disabilities the enjoyment or exercise on an equal basis with others of all human rights and fundamental freedoms;

“Universal design” means the design of products, environments, programmes and services to be usable by all people, to the greatest extent possible, without the need for adaptation or specialized design. “Universal design” shall not exclude assistive devices for particular groups of persons with disabilities where this is needed.

article 3. general principles

The principles of the present Convention shall be:

Page 501

Convention on the rights of persons with disabilities

485

- (a) Respect for inherent dignity, individual autonomy including the freedom to make one's own choices, and independence of persons;
- (b) Non-discrimination;
- (c) Full and effective participation and inclusion in society;
- (d) Respect for difference and acceptance of persons with disabilities as part of human diversity and humanity;
- (e) Equality of opportunity;
- (f) Accessibility;
- (g) Equality between men and women;
- (h) Respect for the evolving capacities of children with disabilities and respect for the right of children with disabilities to preserve their identities.

article 4. general obligations

1. States Parties undertake to ensure and promote the full realization of all human rights and fundamental freedoms for all persons with disabilities without discrimination of any kind on the basis of disability. To this end, States Parties undertake:

- (a) To adopt all appropriate legislative, administrative and other measures for the implementation of the rights recognized in the present Convention;
- (b) To take all appropriate measures, including legislation, to modify or abolish existing laws, regulations, customs and practices that constitute discrimination against persons with disabilities;
- (c) To take into account the protection and promotion of the human rights of persons with disabilities in all policies and programmes;
- (d) To refrain from engaging in any act or practice that is inconsistent with the present Convention and to ensure that public authorities and institutions act in conformity with the present Convention;
- (e) To take all appropriate measures to eliminate discrimination on the basis of disability by any person, organization or private enterprise;
- (f) To undertake or promote research and development of universally designed goods, services, equipment and facilities, as defined in article 2 of the present Convention, which should require the minimum possible adaptation and the least cost to meet the specific needs of a person with disabilities, to promote their availability and use, and to promote universal design in the development of standards and guidelines;
- (g) To undertake or promote research and development of, and to promote the availability and use of new technologies, including information and communications technologies, mobility aids, devices and assistive technologies, suitable for persons with disabilities, giving priority to technologies at an affordable cost;
- (h) To provide accessible information to persons with disabilities about mobility aids, devices and assistive technologies, including new technologies, as well as other forms of assistance, support services and facilities;
- (i) To promote the training of professionals and staff working with persons with disabilities in the rights recognized in the present Convention so as to better provide the assistance and services guaranteed by those rights.

2. With regard to economic, social and cultural rights, each State Party undertakes to take measures to the maximum of its available resources and, where needed, within the framework of international cooperation, with a view to achieving progressively the full realization of these rights, without prejudice to those obligations contained in the present Convention that are immediately applicable according to international law.

Page 502

486

VIII. International human rights law

3. In the development and implementation of legislation and policies to implement the present Convention, and in other decision-making processes concerning issues relating to persons with disabilities, States Parties shall closely consult with and actively involve persons with disabilities, including children with disabilities, through their representative organizations.

4. Nothing in the present Convention shall affect any provisions which are more conducive to the realization of the rights of persons with disabilities and which may be contained in the law of a State Party or international law in force for that State. There shall be no restriction upon or derogation from any of the human rights and fundamental freedoms recognized or existing in any State Party to the present Convention pursuant to law, conventions, regulation or custom on the pretext that the present Convention does not recognize such rights or freedoms or that it recognizes them to a lesser extent.

5. The provisions of the present Convention shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

article 5. equality and non-discrimination

1. States Parties recognize that all persons are equal before and under the law and are entitled without any discrimination to the equal protection and equal benefit of the law.

2. States Parties shall prohibit all discrimination on the basis of disability and guarantee to persons with disabilities equal and effective legal protection against discrimination on all grounds.

3. In order to promote equality and eliminate discrimination, States Parties shall take all appropriate steps to ensure that reasonable accommodation is provided.

4. Specific measures which are necessary to accelerate or achieve *de facto* equality of persons with disabilities shall not be considered discrimination under the terms of the present Convention.

article 6. women with disabilities

1. States Parties recognize that women and girls with disabilities are subject to multiple discrimination, and in this regard shall take measures to ensure the full and equal enjoyment by them of all human rights and fundamental freedoms.

2. States Parties shall take all appropriate measures to ensure the full development, advancement and empowerment of women, for the purpose of guaranteeing them the exercise and enjoyment of the human rights and fundamental freedoms set out in the present Convention.

article 7. Children with disabilities

1. States Parties shall take all necessary measures to ensure the full enjoyment by children with disabilities of all human rights and fundamental freedoms on an equal basis with other children.

2. In all actions concerning children with disabilities, the best interests of the child shall be a primary consideration.

3. States Parties shall ensure that children with disabilities have the right to express their views freely on all matters affecting them, their views being given due weight in accordance with their age and maturity, on an equal basis with other children, and to be provided with disability and age-appropriate assistance to realize that right.

article 8. awareness-raising

1. States Parties undertake to adopt immediate, effective and appropriate measures:

(a) To raise awareness throughout society, including at the family level, regarding persons with disabilities, and to foster respect for the rights and dignity of persons with disabilities;

(b) To combat stereotypes, prejudices and harmful practices relating to persons with disabilities, including those based on sex and age, in all areas of life;

(c) To promote awareness of the capabilities and contributions of persons with disabilities.

2. Measures to this end include:

(a) Initiating and maintaining effective public awareness campaigns designed:

(i) To nurture receptiveness to the rights of persons with disabilities;

(ii) To promote positive perceptions and greater social awareness towards persons with disabilities;

(iii) To promote recognition of the skills, merits and abilities of persons with disabilities, and of their contributions to the workplace and the labour market;

(b) Fostering at all levels of the education system, including in all children from an early age, an attitude of respect for the rights of persons with disabilities;

(c) Encouraging all organs of the media to portray persons with disabilities in a manner consistent with the purpose of the present Convention;

(d) Promoting awareness-training programmes regarding persons with disabilities and the rights of persons with disabilities.

article 9. accessibility

1. To enable persons with disabilities to live independently and participate fully in all aspects of life, States Parties shall take appropriate measures to ensure to persons with disabilities access, on an equal basis with others, to the physical environment, to transportation, to information and communications, including information and communications technologies and systems, and to other facilities and services open or provided to the public, both in urban and in rural areas. These measures, which shall include the identification and elimination of obstacles and barriers to accessibility, shall apply to, inter alia:

(a) Buildings, roads, transportation and other indoor and outdoor facilities, including schools, housing, medical facilities and workplaces;

(b) Information, communications and other services, including electronic services and emergency services.

2. States Parties shall also take appropriate measures:

(a) To develop, promulgate and monitor the implementation of minimum standards and guidelines for the accessibility of facilities and services open or provided to the public;

(b) To ensure that private entities that offer facilities and services which are open or provided to the public take into account all aspects of accessibility for persons with disabilities;

(c) To provide training for stakeholders on accessibility issues facing persons with disabilities;

(d) To provide in buildings and other facilities open to the public signage in Braille and in easy to read and understand forms;

(e) To provide forms of live assistance and intermediaries, including guides, readers and professional sign language interpreters, to facilitate accessibility to buildings and other facilities open to the public;

(f) To promote other appropriate forms of assistance and support to persons with disabilities

to ensure their access to information;

(g) To promote access for persons with disabilities to new information and communications technologies and systems, including the Internet;

(h) To promote the design, development, production and distribution of accessible information and communications technologies and systems at an early stage, so that these technologies and systems become accessible at minimum cost.

Translating...

Page 504

488

VIII. International human rights law

article 10. right to life

States Parties reaffirm that every human being has the inherent right to life and shall take all necessary measures to ensure its effective enjoyment by persons with disabilities on an equal basis with others.

article 11. situations of risk and humanitarian emergencies

States Parties shall take, in accordance with their obligations under international law, including international humanitarian law and international human rights law, all necessary measures to ensure the protection and safety of persons with disabilities in situations of risk, including situations of armed conflict, humanitarian emergencies and the occurrence of natural disasters.

article 12. equal recognition before the law

1. States Parties reaffirm that persons with disabilities have the right to recognition everywhere as persons before the law.

2. States Parties shall recognize that persons with disabilities enjoy legal capacity on an equal basis with others in all aspects of life.

3. States Parties shall take appropriate measures to provide access by persons with disabilities to the support they may require in exercising their legal capacity.

4. States Parties shall ensure that all measures that relate to the exercise of legal capacity provide for appropriate and effective safeguards to prevent abuse in accordance with international human rights law. Such safeguards shall ensure that measures relating to the exercise of legal capacity respect the rights, will and preferences of the person, are free of conflict of interest and undue influence, are proportional and tailored to the person's circumstances, apply for the shortest time possible and are subject to regular review by a competent, independent and impartial authority or judicial body. The safeguards shall be proportional to the degree to which such measures affect the person's rights and interests.

5. Subject to the provisions of this article, States Parties shall take all appropriate and effective measures to ensure the equal right of persons with disabilities to own or inherit property, to control their own financial affairs and to have equal access to bank loans, mortgages and other forms of financial credit, and shall ensure that persons with disabilities are not arbitrarily deprived of their property.

article 13. access to justice

1. States Parties shall ensure effective access to justice for persons with disabilities on an equal basis with others, including through the provision of procedural and age-appropriate accommodations, in order to facilitate their effective role as direct and indirect participants, including as witnesses, in all legal proceedings, including at investigative and other preliminary stages.

2. In order to help to ensure effective access to justice for persons with disabilities, States Parties shall promote appropriate training for those working in the field of administration of justice, including police and prison staff.

article 14. liberty and security of person

1. States Parties shall ensure that persons with disabilities, on an equal basis with others:

(a) Enjoy the right to liberty and security of person;

(b) Are not deprived of their liberty unlawfully or arbitrarily, and that any deprivation of liberty is in conformity with the law, and that the existence of a disability shall in no case justify a deprivation of liberty.

2. States Parties shall ensure that if persons with disabilities are deprived of their liberty through any process, they are, on an equal basis with others, entitled to guarantees in accordance

Page 505

Convention on the rights of persons with disabilities

489

with international human rights law and shall be treated in compliance with the objectives and principles of the present Convention, including by provision of reasonable accommodation.

article 15. freedom from torture or cruel, inhuman or degrading treatment or punishment

1. No one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment. In particular, no one shall be subjected without his or her free consent to medical or scientific experimentation.

2. States Parties shall take all effective legislative, administrative, judicial or other measures to prevent persons with disabilities, on an equal basis with others, from being subjected to torture or cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

article 16. freedom from exploitation, violence and abuse

1. States Parties shall take all appropriate legislative, administrative, social, educational and other measures to protect persons with disabilities, both within and outside the home, from all forms of exploitation, violence and abuse, including their gender-based aspects.

2. States Parties shall also take all appropriate measures to prevent all forms of exploitation, violence and abuse by ensuring, inter alia, appropriate forms of gender- and age-sensitive assistance and support for persons with disabilities and their families and caregivers, including through the provision of information and education on how to avoid, recognize and report instances of exploitation, violence and abuse. States Parties shall ensure that protection services are age-, gender- and disability-sensitive.

3. In order to prevent the occurrence of all forms of exploitation, violence and abuse, States Parties shall ensure that all facilities and programmes designed to serve persons with disabilities are effectively monitored by independent authorities.

4. States Parties shall take all appropriate measures to promote the physical, cognitive and psychological recovery, rehabilitation and social reintegration of persons with disabilities who become victims of any form of exploitation, violence or abuse, including through the provision of protection services. Such recovery and reintegration shall take place in an environment that fosters the health, welfare, self-respect, dignity and autonomy of the person and takes into account gender- and age-specific needs.

5. States Parties shall put in place effective legislation and policies, including women- and child-focused legislation and policies, to ensure that instances of exploitation, violence and abuse against persons with disabilities are identified, investigated and, where appropriate, prosecuted.

article 17. Protecting the integrity of the person

Every person with disabilities has a right to respect for his or her physical and mental integrity on an equal basis with others.

article 18. liberty of movement and nationality

1. States Parties shall recognize the rights of persons with disabilities to liberty of movement, to freedom to choose their residence and to a nationality, on an equal basis with others, including by ensuring that persons with disabilities:

(a) Have the right to acquire and change a nationality and are not deprived of their nationality arbitrarily or on the basis of disability;

(b) Are not deprived, on the basis of disability, of their ability to obtain, possess and utilize documentation of their nationality or other documentation of identification, or to utilize relevant processes such as immigration proceedings, that may be needed to facilitate exercise of the right to liberty of movement;

(c) Are free to leave any country, including their own;

(d) Are not deprived, arbitrarily or on the basis of disability, of the right to enter their own country.

2. Children with disabilities shall be registered immediately after birth and shall have the right from birth to a name, the right to acquire a nationality and, as far as possible, the right to know and be cared for by their parents.

article 19. living independently and being included in the community

States Parties to the present Convention recognize the equal right of all persons with disabilities to live in the community, with choices equal to others, and shall take effective and appropriate measures to facilitate full enjoyment by persons with disabilities of this right and their full inclusion and participation in the community, including by ensuring that:

(a) Persons with disabilities have the opportunity to choose their place of residence and where and with whom they live on an equal basis with others and are not obliged to live in a particular living arrangement;

(b) Persons with disabilities have access to a range of in-home, residential and other community support services, including personal assistance necessary to support living and inclusion in the community, and to prevent isolation or segregation from the community;

(c) Community services and facilities for the general population are available on an equal basis to persons with disabilities and are responsive to their needs.

article 20. Personal mobility

States Parties shall take effective measures to ensure personal mobility with the greatest possible independence for persons with disabilities, including by:

(a) Facilitating the personal mobility of persons with disabilities in the manner and at the time of their choice, and at affordable cost;

(b) Facilitating access by persons with disabilities to quality mobility aids, devices, assistive technologies and forms of live assistance and intermediaries, including by making them available at affordable cost;

(c) Providing training in mobility skills to persons with disabilities and to specialist staff working with persons with disabilities;

(d) Encouraging entities that produce mobility aids, devices and assistive technologies to take into account all aspects of mobility for persons with disabilities.

article 21. freedom of expression and opinion, and access to information

States Parties shall take all appropriate measures to ensure that persons with disabilities can exercise the right to freedom of expression and opinion, including the freedom to seek, receive and impart information and ideas on an equal basis with others and through all forms of communication of their choice, as defined in article 2 of the present Convention, including by:

(a) Providing information intended for the general public to persons with disabilities in accessible formats and technologies appropriate to different kinds of disabilities in a timely manner and without additional cost;

(b) Accepting and facilitating the use of sign languages, Braille, augmentative and alternative communication, and all other accessible means, modes and formats of communication of their choice by persons with disabilities in official interactions;

(c) Urging private entities that provide services to the general public, including through the Internet, to provide information and services in accessible and usable formats for persons with disabilities;

Translating...

Page 507

Convention on the rights of persons with disabilities

491

(d) Encouraging the mass media, including providers of information through the Internet, to make their services accessible to persons with disabilities;

(e) Recognizing and promoting the use of sign languages.

article 22. respect for privacy

1. No person with disabilities, regardless of place of residence or living arrangements, shall be subjected to arbitrary or unlawful interference with his or her privacy, family, home or correspondence or other types of communication or to unlawful attacks on his or her honour and reputation. Persons with disabilities have the right to the protection of the law against such interference or attacks.

2. States Parties shall protect the privacy of personal, health and rehabilitation information of persons with disabilities on an equal basis with others.

article 23. respect for home and the family

1. States Parties shall take effective and appropriate measures to eliminate discrimination against persons with disabilities in all matters relating to marriage, family, parenthood and relationships, on an equal basis with others, so as to ensure that:

(a) The right of all persons with disabilities who are of marriageable age to marry and to found a family on the basis of free and full consent of the intending spouses is recognized;

(b) The rights of persons with disabilities to decide freely and responsibly on the number and spacing of their children and to have access to age-appropriate information, reproductive and family planning education are recognized, and the means necessary to enable them to exercise these rights are provided;

(c) Persons with disabilities, including children, retain their fertility on an equal basis with others.

2. States Parties shall ensure the rights and responsibilities of persons with disabilities, with regard to guardianship, wardship, trusteeship, adoption of children or similar institutions, where these concepts exist in national legislation; in all cases the best interests of the child shall be paramount. States Parties shall render appropriate assistance to persons with disabilities in the performance of their child-rearing responsibilities.

3. States Parties shall ensure that children with disabilities have equal rights with respect to family life. With a view to realizing these rights, and to prevent concealment, abandonment, neglect and segregation of children with disabilities, States Parties shall undertake to provide early and comprehensive information, services and support to children with disabilities and their families.

4. States Parties shall ensure that a child shall not be separated from his or her parents against their will, except when competent authorities subject to judicial review determine, in accordance with applicable law and procedures, that such separation is necessary for the best interests of the child. In no case shall a child be separated from parents on the basis of a disability of either the child or one or both of the parents.

5. States Parties shall, where the immediate family is unable to care for a child with disabilities, undertake every effort to provide alternative care within the wider family, and failing that, within the community in a family setting.

article 24. education

1. States Parties recognize the right of persons with disabilities to education. With a view to realizing this right without discrimination and on the basis of equal opportunity, States Parties shall ensure an inclusive education system at all levels and lifelong learning directed to:

(a) The full development of human potential and sense of dignity and self-worth, and the strengthening of respect for human rights, fundamental freedoms and human diversity;

Page 508

492

VIII. International human rights law

(b) The development by persons with disabilities of their personality, talents and creativity, as well as their mental and physical abilities, to their fullest potential;

(c) Enabling persons with disabilities to participate effectively in a free society.

2. In realizing this right, States Parties shall ensure that:

(a) Persons with disabilities are not excluded from the general education system on the basis of disability, and that children with disabilities are not excluded from free and compulsory primary education, or from secondary education, on the basis of disability;

(b) Persons with disabilities can access an inclusive, quality and free primary education and secondary education on an equal basis with others in the communities in which they live;

(c) Reasonable accommodation of the individual's requirements is provided;

(d) Persons with disabilities receive the support required, within the general education system, to facilitate their effective education;

(e) Effective individualized support measures are provided in environments that maximize academic and social development, consistent with the goal of full inclusion.

3. States Parties shall enable persons with disabilities to learn life and social development skills to facilitate their full and equal participation in education and as members of the community. To

this end, States Parties shall take appropriate measures, including:

(a) Facilitating the learning of Braille, alternative script, augmentative and alternative modes, means and formats of communication and orientation and mobility skills, and facilitating peer support and mentoring;

(b) Facilitating the learning of sign language and the promotion of the linguistic identity of the deaf community;

(c) Ensuring that the education of persons, and in particular children, who are blind, deaf or deafblind, is delivered in the most appropriate languages and modes and means of communication for the individual, and in environments which maximize academic and social development.

4. In order to help ensure the realization of this right, States Parties shall take appropriate measures to employ teachers, including teachers with disabilities, who are qualified in sign language and/or Braille, and to train professionals and staff who work at all levels of education. Such training shall incorporate disability awareness and the use of appropriate augmentative and alternative modes, means and formats of communication, educational techniques and materials to support persons with disabilities.

5. States Parties shall ensure that persons with disabilities are able to access general tertiary education, vocational training, adult education and lifelong learning without discrimination and on an equal basis with others. To this end, States Parties shall ensure that reasonable accommodation is provided to persons with disabilities.

article 25. Health

States Parties recognize that persons with disabilities have the right to the enjoyment of the highest attainable standard of health without discrimination on the basis of disability. States Parties shall take all appropriate measures to ensure access for persons with disabilities to health services that are gender-sensitive, including health-related rehabilitation. In particular, States Parties shall:

(a) Provide persons with disabilities with the same range, quality and standard of free or affordable health care and programmes as provided to other persons, including in the area of sexual and reproductive health and population-based public health programmes;

(b) Provide those health services needed by persons with disabilities specifically because of their disabilities, including early identification and intervention as appropriate, and services designed to minimize and prevent further disabilities, including among children and older persons;

(c) Provide these health services as close as possible to people's own communities, including in rural areas;

(d) Require health professionals to provide care of the same quality to persons with disabilities as to others, including on the basis of free and informed consent by, inter alia, raising awareness of the human rights, dignity, autonomy and needs of persons with disabilities through training and the promulgation of ethical standards for public and private health care;

(e) Prohibit discrimination against persons with disabilities in the provision of health insurance, and life insurance where such insurance is permitted by national law, which shall be provided in a fair and reasonable manner;

(f) Prevent discriminatory denial of health care or health services or food and fluids on the basis of disability.

article 26. Habilitation and rehabilitation

1. States Parties shall take effective and appropriate measures, including through peer support, to enable persons with disabilities to attain and maintain maximum independence, full physical, mental, social and vocational ability, and full inclusion and participation in all aspects of life. To that end, States Parties shall organize, strengthen and extend comprehensive habilitation and rehabilitation services and programmes, particularly in the areas of health, employment, education and social services, in such a way that these services and programmes:

(a) Begin at the earliest possible stage, and are based on the multidisciplinary assessment of individual needs and strengths;

(b) Support participation and inclusion in the community and all aspects of society, are voluntary, and are available to persons with disabilities as close as possible to their own communities, including in rural areas.

2. States Parties shall promote the development of initial and continuing training for professionals and staff working in habilitation and rehabilitation services.

3. States Parties shall promote the availability, knowledge and use of assistive devices and technologies, designed for persons with disabilities, as they relate to habilitation and rehabilitation.

article 27. work and employment

1. States Parties recognize the right of persons with disabilities to work, on an equal basis with others; this includes the right to the opportunity to gain a living by work freely chosen or accepted in a labour market and work environment that is open, inclusive and accessible to persons with disabilities. States Parties shall safeguard and promote the realization of the right to work, including for those who acquire a disability during the course of employment, by taking appropriate steps, including through legislation, to, inter alia:

(a) Prohibit discrimination on the basis of disability with regard to all matters concerning all forms of employment, including conditions of recruitment, hiring and employment, continuance of employment, career advancement and safe and healthy working conditions;

(b) Protect the rights of persons with disabilities, on an equal basis with others, to just and favourable conditions of work, including equal opportunities and equal remuneration for work of equal value, safe and healthy working conditions, including protection from harassment, and the redress of grievances;

(c) Ensure that persons with disabilities are able to exercise their labour and trade union rights on an equal basis with others;

(d) Enable persons with disabilities to have effective access to general technical and vocational guidance programmes, placement services and vocational and continuing training;

(e) Promote employment opportunities and career advancement for persons with disabilities in the labour market, as well as assistance in finding, obtaining, maintaining and returning to employment;

Translating...

Page 510

494

VIII. International human rights law

- (f) Promote opportunities for self-employment, entrepreneurship, the development of co-operatives and starting one's own business;
 - (g) Employ persons with disabilities in the public sector;
 - (h) Promote the employment of persons with disabilities in the private sector through appropriate policies and measures, which may include affirmative action programmes, incentives and other measures;
 - (i) Ensure that reasonable accommodation is provided to persons with disabilities in the workplace;
 - (j) Promote the acquisition by persons with disabilities of work experience in the open labour market;
 - (k) Promote vocational and professional rehabilitation, job retention and return-to-work programmes for persons with disabilities.
2. States Parties shall ensure that persons with disabilities are not held in slavery or in servitude, and are protected, on an equal basis with others, from forced or compulsory labour.

article 28. adequate standard of living and social protection

1. States Parties recognize the right of persons with disabilities to an adequate standard of living for themselves and their families, including adequate food, clothing and housing, and to the continuous improvement of living conditions, and shall take appropriate steps to safeguard and promote the realization of this right without discrimination on the basis of disability.
2. States Parties recognize the right of persons with disabilities to social protection and to the enjoyment of that right without discrimination on the basis of disability, and shall take appropriate steps to safeguard and promote the realization of this right, including measures:
- (a) To ensure equal access by persons with disabilities to clean water services, and to ensure access to appropriate and affordable services, devices and other assistance for disability-related needs;
 - (b) To ensure access by persons with disabilities, in particular women and girls with disabilities and older persons with disabilities, to social protection programmes and poverty reduction programmes;
 - (c) To ensure access by persons with disabilities and their families living in situations of poverty to assistance from the State with disability-related expenses, including adequate training, counselling, financial assistance and respite care;
 - (d) To ensure access by persons with disabilities to public housing programmes;
 - (e) To ensure equal access by persons with disabilities to retirement benefits and programmes.

article 29. Participation in political and public life

States Parties shall guarantee to persons with disabilities political rights and the opportunity to enjoy them on an equal basis with others, and shall undertake:

- (a) To ensure that persons with disabilities can effectively and fully participate in political and public life on an equal basis with others, directly or through freely chosen representatives, including the right and opportunity for persons with disabilities to vote and be elected, inter alia, by:
 - (i) Ensuring that voting procedures, facilities and materials are appropriate, accessible and easy to understand and use;
 - (ii) Protecting the right of persons with disabilities to vote by secret ballot in elections and public referendums without intimidation, and to stand for elections, to effectively hold office and perform all public functions at all levels of government, facilitating the use of assistive and new technologies where appropriate;

Page 511

Convention on the rights of persons with disabilities

495

- (iii) Guaranteeing the free expression of the will of persons with disabilities as electors and to this end, where necessary, at their request, allowing assistance in voting by a person of their own choice;
- (b) To promote actively an environment in which persons with disabilities can effectively and fully participate in the conduct of public affairs, without discrimination and on an equal basis with others, and encourage their participation in public affairs, including:
 - (i) Participation in non-governmental organizations and associations concerned with the public and political life of the country, and in the activities and administration of political parties;
 - (ii) Forming and joining organizations of persons with disabilities to represent persons with disabilities at international, national, regional and local levels.

article 30. Participation in cultural life, recreation, leisure and sport

1. States Parties recognize the right of persons with disabilities to take part on an equal basis with others in cultural life, and shall take all appropriate measures to ensure that persons with disabilities:
- (a) Enjoy access to cultural materials in accessible formats;
 - (b) Enjoy access to television programmes, films, theatre and other cultural activities, in

accessible formats;

(c) Enjoy access to places for cultural performances or services, such as theatres, museums, cinemas, libraries and tourism services, and, as far as possible, enjoy access to monuments and sites of national cultural importance.

2. States Parties shall take appropriate measures to enable persons with disabilities to have the opportunity to develop and utilize their creative, artistic and intellectual potential, not only for their own benefit, but also for the enrichment of society.

3. States Parties shall take all appropriate steps, in accordance with international law, to ensure that laws protecting intellectual property rights do not constitute an unreasonable or discriminatory barrier to access by persons with disabilities to cultural materials.

4. Persons with disabilities shall be entitled, on an equal basis with others, to recognition and support of their specific cultural and linguistic identity, including sign languages and deaf culture.

5. With a view to enabling persons with disabilities to participate on an equal basis with others in recreational, leisure and sporting activities, States Parties shall take appropriate measures:

(a) To encourage and promote the participation, to the fullest extent possible, of persons with disabilities in mainstream sporting activities at all levels;

(b) To ensure that persons with disabilities have an opportunity to organize, develop and participate in disability-specific sporting and recreational activities and, to this end, encourage the provision, on an equal basis with others, of appropriate instruction, training and resources;

(c) To ensure that persons with disabilities have access to sporting, recreational and tourism venues;

(d) To ensure that children with disabilities have equal access with other children to participation in play, recreation and leisure and sporting activities, including those activities in the school system;

(e) To ensure that persons with disabilities have access to services from those involved in the organization of recreational, tourism, leisure and sporting activities.

article 31. statistics and data collection

1. States Parties undertake to collect appropriate information, including statistical and research data, to enable them to formulate and implement policies to give effect to the present Convention. The process of collecting and maintaining this information shall:

(a) Comply with legally established safeguards, including legislation on data protection, to ensure confidentiality and respect for the privacy of persons with disabilities;

(b) Comply with internationally accepted norms to protect human rights and fundamental freedoms and ethical principles in the collection and use of statistics.

2. The information collected in accordance with this article shall be disaggregated, as appropriate, and used to help assess the implementation of States Parties' obligations under the present Convention and to identify and address the barriers faced by persons with disabilities in exercising their rights.

3. States Parties shall assume responsibility for the dissemination of these statistics and ensure their accessibility to persons with disabilities and others.

article 32. International cooperation

1. States Parties recognize the importance of international cooperation and its promotion, in support of national efforts for the realization of the purpose and objectives of the present Convention, and will undertake appropriate and effective measures in this regard, between and among States and, as appropriate, in partnership with relevant international and regional organizations and civil society, in particular organizations of persons with disabilities. Such measures could include, inter alia:

(a) Ensuring that international cooperation, including international development programmes, is inclusive of and accessible to persons with disabilities;

(b) Facilitating and supporting capacity-building, including through the exchange and sharing of information, experiences, training programmes and best practices;

(c) Facilitating cooperation in research and access to scientific and technical knowledge;

(d) Providing, as appropriate, technical and economic assistance, including by facilitating access to and sharing of accessible and assistive technologies, and through the transfer of technologies.

2. The provisions of this article are without prejudice to the obligations of each State Party to fulfil its obligations under the present Convention.

article 33. national implementation and monitoring

1. States Parties, in accordance with their system of organization, shall designate one or more focal points within government for matters relating to the implementation of the present Convention, and shall give due consideration to the establishment or designation of a coordination mechanism within government to facilitate related action in different sectors and at different levels.

2. States Parties shall, in accordance with their legal and administrative systems, maintain, strengthen, designate or establish within the State Party, a framework, including one or more independent mechanisms, as appropriate, to promote, protect and monitor implementation of the present Convention. When designating or establishing such a mechanism, States Parties shall take into account the principles relating to the status and functioning of national institutions for protection and promotion of human rights.

3. Civil society, in particular persons with disabilities and their representative organizations, shall be involved and participate fully in the monitoring process.

article 34. Committee on the rights of Persons with Disabilities

1. There shall be established a Committee on the Rights of Persons with Disabilities (hereafter referred to as "the Committee"), which shall carry out the functions hereinafter provided.

2. The Committee shall consist, at the time of entry into force of the present Convention, of twelve experts. After an additional sixty ratifications or accessions to the Convention, the membership of the Committee shall increase by six members, attaining a maximum number of eighteen members.

3. The members of the Committee shall serve in their personal capacity and shall be of high moral standing and recognized competence and experience in the field covered by the present Convention. When nominating their candidates, States Parties are invited to give due consideration to the provision set out in article 4, paragraph 3, of the present Convention.

4. The members of the Committee shall be elected by States Parties, consideration being given to equitable geographical distribution, representation of the different forms of civilization and of the principal legal systems, balanced gender representation and participation of experts with disabilities.

5. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by the States Parties from among their nationals at meetings of the Conference of States Parties. At those meetings, for which two thirds of States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

6. The initial election shall be held no later than six months after the date of entry into force of the present Convention. At least four months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit the nominations within two months. The Secretary-General shall subsequently prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating the State Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties to the present Convention.

7. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election once. However, the term of six of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election, the names of these six members shall be chosen by lot by the chairperson of the meeting referred to in paragraph 5 of this article.

8. The election of the six additional members of the Committee shall be held on the occasion of regular elections, in accordance with the relevant provisions of this article.

9. If a member of the Committee dies or resigns or declares that for any other cause she or he can no longer perform her or his duties, the State Party which nominated the member shall appoint another expert possessing the qualifications and meeting the requirements set out in the relevant provisions of this article, to serve for the remainder of the term.

10. The Committee shall establish its own rules of procedure.

11. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under the present Convention, and shall convene its initial meeting.

12. With the approval of the General Assembly of the United Nations, the members of the Committee established under the present Convention shall receive emoluments from United Nations resources on such terms and conditions as the Assembly may decide, having regard to the importance of the Committee's responsibilities.

13. The members of the Committee shall be entitled to the facilities, privileges and immunities of experts on mission for the United Nations as laid down in the relevant sections of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.

article 35. reports by states Parties

1. Each State Party shall submit to the Committee, through the Secretary-General of the United Nations, a comprehensive report on measures taken to give effect to its obligations under the present Convention and on the progress made in that regard, within two years after the entry into force of the present Convention for the State Party concerned.

2. Thereafter, States Parties shall submit subsequent reports at least every four years and further whenever the Committee so requests.

3. The Committee shall decide any guidelines applicable to the content of the reports.

4. A State Party which has submitted a comprehensive initial report to the Committee need not, in its subsequent reports, repeat information previously provided. When preparing reports to the Committee, States Parties are invited to consider doing so in an open and transparent process and to give due consideration to the provision set out in article 4, paragraph 3, of the present Convention.

5. Reports may indicate factors and difficulties affecting the degree of fulfilment of obligations under the present Convention.

article 36. Consideration of reports

1. Each report shall be considered by the Committee, which shall make such suggestions and general recommendations on the report as it may consider appropriate and shall forward these to the State Party concerned. The State Party may respond with any information it chooses to the Committee. The Committee may request further information from States Parties relevant to the implementation of the present Convention.

2. If a State Party is significantly overdue in the submission of a report, the Committee may notify the State Party concerned of the need to examine the implementation of the present Convention in that State Party, on the basis of reliable information available to the Committee, if the relevant report is not submitted within three months following the notification. The Committee shall invite the State Party concerned to participate in such examination. Should the State Party respond by submitting the relevant report, the provisions of paragraph 1 of this article will apply.

3. The Secretary-General of the United Nations shall make available the reports to all States

Parties.

4. States Parties shall make their reports widely available to the public in their own countries and facilitate access to the suggestions and general recommendations relating to these reports.

5. The Committee shall transmit, as it may consider appropriate, to the specialized agencies, funds and programmes of the United Nations, and other competent bodies, reports from States Parties in order to address a request or indication of a need for technical advice or assistance contained therein, along with the Committee's observations and recommendations, if any, on these requests or indications.

article 37. Cooperation between states Parties and the Committee

1. Each State Party shall cooperate with the Committee and assist its members in the fulfilment of their mandate.

2. In its relationship with States Parties, the Committee shall give due consideration to ways and means of enhancing national capacities for the implementation of the present Convention, including through international cooperation.

article 38. relationship of the Committee with other bodies

In order to foster the effective implementation of the present Convention and to encourage international cooperation in the field covered by the present Convention:

(a) The specialized agencies and other United Nations organs shall be entitled to be represented at the consideration of the implementation of such provisions of the present Convention as fall within the scope of their mandate. The Committee may invite the specialized agencies and other competent bodies as it may consider appropriate to provide expert advice on the implementation of the Convention in areas falling within the scope of their respective mandates. The Committee may invite specialized agencies and other United Nations organs to submit reports on the implementation of the Convention in areas falling within the scope of their activities;

Translating...

(b) The Committee, as it discharges its mandate, shall consult, as appropriate, other relevant bodies instituted by international human rights treaties, with a view to ensuring the consistency of their respective reporting guidelines, suggestions and general recommendations, and avoiding duplication and overlap in the performance of their functions.

article 39. report of the Committee

The Committee shall report every two years to the General Assembly and to the Economic and Social Council on its activities, and may make suggestions and general recommendations based on the examination of reports and information received from the States Parties. Such suggestions and general recommendations shall be included in the report of the Committee together with comments, if any, from States Parties.

article 40. Conference of states Parties

1. The States Parties shall meet regularly in a Conference of States Parties in order to consider any matter with regard to the implementation of the present Convention.

2. No later than six months after the entry into force of the present Convention, the Conference of States Parties shall be convened by the Secretary-General of the United Nations. The subsequent meetings shall be convened by the Secretary-General biennially or upon the decision of the Conference of States Parties.

article 41. Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the depositary of the present Convention.

article 42. signature

The present Convention shall be open for signature by all States and by regional integration organizations at United Nations Headquarters in New York as of 30 March 2007.

article 43. Consent to be bound

The present Convention shall be subject to ratification by signatory States and to formal confirmation by signatory regional integration organizations. It shall be open for accession by any State or regional integration organization which has not signed the Convention.

article 44. regional integration organizations

1. "Regional integration organization" shall mean an organization constituted by sovereign States of a given region, to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by the present Convention. Such organizations shall declare, in their instruments of formal confirmation or accession, the extent of their competence with respect to matters governed by the present Convention. Subsequently, they shall inform the depositary of any substantial modification in the extent of their competence.

2. References to "States Parties" in the present Convention shall apply to such organizations within the limits of their competence.

3. For the purposes of article 45, paragraph 1, and article 47, paragraphs 2 and 3, of the present Convention, any instrument deposited by a regional integration organization shall not be counted.

4. Regional integration organizations, in matters within their competence, may exercise their right to vote in the Conference of States Parties, with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to the present Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right, and vice versa.

Translating...

article 45. entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession.

2. For each State or regional integration organization ratifying, formally confirming or acceding to the present Convention after the deposit of the twentieth such instrument, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit of its own such instrument.

article 46. reservations

1. Reservations incompatible with the object and purpose of the present Convention shall not be permitted.

2. Reservations may be withdrawn at any time.

article 47. amendments

1. Any State Party may propose an amendment to the present Convention and submit it to the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall communicate any proposed amendments to States Parties, with a request to be notified whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and deciding upon the proposals. In the event that, within four months from the date of such communication, at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of two thirds of the States Parties present and voting shall be submitted by the Secretary-General to the General Assembly of the United Nations for approval and thereafter to all States Parties for acceptance.

2. An amendment adopted and approved in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force on the thirtieth day after the number of instruments of acceptance deposited reaches two thirds of the number of States Parties at the date of adoption of the amendment. Thereafter, the amendment shall enter into force for any State Party on the thirtieth day following the deposit of its own instrument of acceptance. An amendment shall be binding only on those States Parties which have accepted it.

3. If so decided by the Conference of States Parties by consensus, an amendment adopted and approved in accordance with paragraph 1 of this article which relates exclusively to articles 34, 38, 39 and 40 shall enter into force for all States Parties on the thirtieth day after the number of instruments of acceptance deposited reaches two thirds of the number of States Parties at the date of adoption of the amendment.

article 48. Denunciation

A State Party may denounce the present Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. The denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

article 49. accessible format

The text of the present Convention shall be made available in accessible formats.

article 50. authentic texts

The Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of the present Convention shall be equally authentic.

In witness thereof the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

43.(a) Optional Protocol to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities

Done at New York on 13 December 2006

entry into force: 3 May 2008

United Nations, *Treaty Series*, vol. 2518, p. 283; reg. no. 44910

The States Parties to the present Protocol have agreed as follows:

article 1

1. A State Party to the present Protocol ("State Party") recognizes the competence of the Committee on the Rights of Persons with Disabilities ("the Committee") to receive and consider communications from or on behalf of individuals or groups of individuals subject to its jurisdiction who claim to be victims of a violation by that State Party of the provisions of the Convention.

2. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party to the Convention that is not a party to the present Protocol.

article 2

The Committee shall consider a communication inadmissible when:

- (a) The communication is anonymous;
- (b) The communication constitutes an abuse of the right of submission of such communications or is incompatible with the provisions of the Convention;
- (c) The same matter has already been examined by the Committee or has been or is being examined under another procedure of international investigation or settlement;
- (d) All available domestic remedies have not been exhausted. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or unlikely to bring effective relief;

(e) It is manifestly ill-founded or not sufficiently substantiated; or when
 (f) The facts that are the subject of the communication occurred prior to the entry into force of the present Protocol for the State Party concerned unless those facts continued after that date.

article 3

Subject to the provisions of article 2 of the present Protocol, the Committee shall bring any communications submitted to it confidentially to the attention of the State Party. Within six months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

article 4

1. At any time after the receipt of a communication and before a determination on the merits has been reached, the Committee may transmit to the State Party concerned for its urgent consideration a request that the State Party take such interim measures as may be necessary to avoid possible irreparable damage to the victim or victims of the alleged violation.

2. Where the Committee exercises its discretion under paragraph 1 of this article, this does not imply a determination on admissibility or on the merits of the communication.

article 5

The Committee shall hold closed meetings when examining communications under the present Protocol. After examining a communication, the Committee shall forward its suggestions and recommendations, if any, to the State Party concerned and to the petitioner.

Translating...

Page 518

502

VIII. International human rights law

article 6

1. If the Committee receives reliable information indicating grave or systematic violations by a State Party of rights set forth in the Convention, the Committee shall invite that State Party to cooperate in the examination of the information and to this end submit observations with regard to the information concerned.

2. Taking into account any observations that may have been submitted by the State Party concerned as well as any other reliable information available to it, the Committee may designate one or more of its members to conduct an inquiry and to report urgently to the Committee. Where warranted and with the consent of the State Party, the inquiry may include a visit to its territory.

3. After examining the findings of such an inquiry, the Committee shall transmit these findings to the State Party concerned together with any comments and recommendations.

4. The State Party concerned shall, within six months of receiving the findings, comments and recommendations transmitted by the Committee, submit its observations to the Committee.

5. Such an inquiry shall be conducted confidentially and the cooperation of the State Party shall be sought at all stages of the proceedings.

article 7

1. The Committee may invite the State Party concerned to include in its report under article 35 of the Convention details of any measures taken in response to an inquiry conducted under article 6 of the present Protocol.

2. The Committee may, if necessary, after the end of the period of six months referred to in article 6, paragraph 4, invite the State Party concerned to inform it of the measures taken in response to such an inquiry.

article 8

Each State Party may, at the time of signature or ratification of the present Protocol or accession thereto, declare that it does not recognize the competence of the Committee provided for in articles 6 and 7.

article 9

The Secretary-General of the United Nations shall be the depositary of the present Protocol.

article 10

The present Protocol shall be open for signature by signatory States and regional integration organizations of the Convention at United Nations Headquarters in New York as of 30 March 2007.

article 11

The present Protocol shall be subject to ratification by signatory States of the present Protocol which have ratified or acceded to the Convention. It shall be subject to formal confirmation by signatory regional integration organizations of the present Protocol which have formally confirmed or acceded to the Convention. It shall be open for accession by any State or regional integration organization which has ratified, formally confirmed or acceded to the Convention and which has not signed the Protocol.

article 12

1. "Regional integration organization" shall mean an organization constituted by sovereign States of a given region, to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by the Convention and the present Protocol. Such organizations shall declare, in their instruments of formal confirmation or accession, the extent of their competence with respect to

Page 519

matters governed by the Convention and the present Protocol. Subsequently, they shall inform the depositary of any substantial modification in the extent of their competence.

2. References to "States Parties" in the present Protocol shall apply to such organizations within the limits of their competence.

3. For the purposes of article 13, paragraph 1, and article 15, paragraph 2, of the present Protocol, any instrument deposited by a regional integration organization shall not be counted.

4. Regional integration organizations, in matters within their competence, may exercise their right to vote in the meeting of States Parties, with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to the present Protocol. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right, and vice versa.

article 13

1. Subject to the entry into force of the Convention, the present Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession.

2. For each State or regional integration organization ratifying, formally confirming or acceding to the present Protocol after the deposit of the tenth such instrument, the Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the deposit of its own such instrument.

article 14

1. Reservations incompatible with the object and purpose of the present Protocol shall not be permitted.

2. Reservations may be withdrawn at any time.

article 15

1. Any State Party may propose an amendment to the present Protocol and submit it to the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall communicate any proposed amendments to States Parties, with a request to be notified whether they favour a meeting of States Parties for the purpose of considering and deciding upon the proposals. In the event that, within four months from the date of such communication, at least one third of the States Parties favour such a meeting, the Secretary-General shall convene the meeting under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of two thirds of the States Parties present and voting shall be submitted by the Secretary-General to the General Assembly of the United Nations for approval and thereafter to all States Parties for acceptance.

2. An amendment adopted and approved in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force on the thirtieth day after the number of instruments of acceptance deposited reaches two thirds of the number of States Parties at the date of adoption of the amendment. Thereafter, the amendment shall enter into force for any State Party on the thirtieth day following the deposit of its own instrument of acceptance. An amendment shall be binding only on those States Parties which have accepted it.

article 16

A State Party may denounce the present Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. The denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

article 17

The text of the present Protocol shall be made available in accessible formats.

article 18

The Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of the present Protocol shall be equally authentic.

In witness thereof the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Protocol.

44. International Convention for the Protection of all Persons from Enforced Disappearance

Done at New York on 20 December 2006

entry into force: 23 December 2010

United Nations, *Treaty Series*, vol. 2716, p. 3; reg. no. 48088

Preamble

The States Parties to this Convention,

Considering the obligation of States under the Charter of the United Nations to promote universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms,

Having regard to the Universal Declaration of Human Rights,

Recalling the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, the International Covenant on Civil and Political Rights and the other relevant international instruments in the fields of human rights, humanitarian law and international criminal law,

Also recalling the Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance adopted by the General Assembly of the United Nations in its resolution 47/133 of 18 December 1992,

Aware of the extreme seriousness of enforced disappearance, which constitutes a crime and, in certain circumstances defined in international law, a crime against humanity,

Determined to prevent enforced disappearances and to combat impunity for the crime of enforced disappearance,

Considering the right of any person not to be subjected to enforced disappearance, the right of victims to justice and to reparation,

Affirming the right of any victim to know the truth about the circumstances of an enforced disappearance and the fate of the disappeared person, and the right to freedom to seek, receive and impart information to this end,

Have agreed on the following articles:

Part I

article 1

1. No one shall be subjected to enforced disappearance.

2. No exceptional circumstances whatsoever, whether a state of war or a threat of war, internal political instability or any other public emergency, may be invoked as a justification for enforced disappearance.

article 2

For the purposes of this Convention, "enforced disappearance" is considered to be the arrest, detention, abduction or any other form of deprivation of liberty by agents of the State or by persons

Translating...

or groups of persons acting with the authorization, support or acquiescence of the State, followed by a refusal to acknowledge the deprivation of liberty or by concealment of the fate or whereabouts of the disappeared person, which place such a person outside the protection of the law.

article 3

Each State Party shall take appropriate measures to investigate acts defined in article 2 committed by persons or groups of persons acting without the authorization, support or acquiescence of the State and to bring those responsible to justice.

article 4

Each State Party shall take the necessary measures to ensure that enforced disappearance constitutes an offence under its criminal law.

article 5

The widespread or systematic practice of enforced disappearance constitutes a crime against humanity as defined in applicable international law and shall attract the consequences provided for under such applicable international law.

article 6

1. Each State Party shall take the necessary measures to hold criminally responsible at least:

(a) Any person who commits, orders, solicits or induces the commission of, attempts to commit, is an accomplice to or participates in an enforced disappearance;

(b) A superior who:

(i) Knew, or consciously disregarded information which clearly indicated, that subordinates under his or her effective authority and control were committing or about to commit a crime of enforced disappearance;

(ii) Exercised effective responsibility for and control over activities which were concerned with the crime of enforced disappearance; and

(iii) Failed to take all necessary and reasonable measures within his or her power to prevent or repress the commission of an enforced disappearance or to submit the matter to the competent authorities for investigation and prosecution;

(c) Subparagraph (b) above is without prejudice to the higher standards of responsibility applicable under relevant international law to a military commander or to a person effectively acting as a military commander.

2. No order or instruction from any public authority, civilian, military or other, may be invoked to justify an offence of enforced disappearance.

article 7

1. Each State Party shall make the offence of enforced disappearance punishable by appropriate penalties which take into account its extreme seriousness.

2. Each State Party may establish:

(a) Mitigating circumstances, in particular for persons who, having been implicated in the commission of an enforced disappearance, effectively contribute to bringing the disappeared person forward alive or make it possible to clarify cases of enforced disappearance or to identify the perpetrators of an enforced disappearance;

(b) Without prejudice to other criminal procedures, aggravating circumstances, in particular in the event of the death of the disappeared person or the commission of an enforced disappearance.

ance in respect of pregnant women, minors, persons with disabilities or other particularly vulnerable persons.

article 8

Without prejudice to article 5,

1. A State Party which applies a statute of limitations in respect of enforced disappearance shall take the necessary measures to ensure that the term of limitation for criminal proceedings: Translating...

(a) Is of long duration and is proportionate to the extreme seriousness of this offence;

(b) Commences from the moment when the offence of enforced disappearance ceases, taking into account its continuous nature.

2. Each State Party shall guarantee the right of victims of enforced disappearance to an effective remedy during the term of limitation.

article 9

1. Each State Party shall take the necessary measures to establish its competence to exercise jurisdiction over the offence of enforced disappearance:

(a) When the offence is committed in any territory under its jurisdiction or on board a ship or aircraft registered in that State;

(b) When the alleged offender is one of its nationals;

(c) When the disappeared person is one of its nationals and the State Party considers it appropriate.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its competence to exercise jurisdiction over the offence of enforced disappearance when the alleged offender is present in any territory under its jurisdiction, unless it extradites or surrenders him or her to another State in accordance with its international obligations or surrenders him or her to an international criminal tribunal whose jurisdiction it has recognized.

3. This Convention does not exclude any additional criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

article 10

1. Upon being satisfied, after an examination of the information available to it, that the circumstances so warrant, any State Party in whose territory a person suspected of having committed an offence of enforced disappearance is present shall take him or her into custody or take such other legal measures as are necessary to ensure his or her presence. The custody and other legal measures shall be as provided for in the law of that State Party but may be maintained only for such time as is necessary to ensure the person's presence at criminal, surrender or extradition proceedings.

2. A State Party which has taken the measures referred to in paragraph 1 of this article shall immediately carry out a preliminary inquiry or investigations to establish the facts. It shall notify the States Parties referred to in article 9, paragraph 1, of the measures it has taken in pursuance of paragraph 1 of this article, including detention and the circumstances warranting detention, and of the findings of its preliminary inquiry or its investigations, indicating whether it intends to exercise its jurisdiction.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this article may communicate immediately with the nearest appropriate representative of the State of which he or she is a national, or, if he or she is a stateless person, with the representative of the State where he or she usually resides.

article 11

1. The State Party in the territory under whose jurisdiction a person alleged to have committed an offence of enforced disappearance is found shall, if it does not extradite that person or surrender

him or her to another State in accordance with its international obligations or surrender him or her to an international criminal tribunal whose jurisdiction it has recognized, submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

2. These authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State Party. In the cases referred to in article 9, paragraph 2, the standards of evidence required for prosecution and conviction shall in no way be less stringent than those which apply in the cases referred to in article 9, paragraph 1.

3. Any person against whom proceedings are brought in connection with an offence of enforced disappearance shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings. Any person tried for an offence of enforced disappearance shall benefit from a fair trial before a competent, independent and impartial court or tribunal established by law.

article 12

1. Each State Party shall ensure that any individual who alleges that a person has been subjected to enforced disappearance has the right to report the facts to the competent authorities, which shall examine the allegation promptly and impartially and, where necessary, undertake without delay a thorough and impartial investigation. Appropriate steps shall be taken, where necessary, to ensure that the complainant, witnesses, relatives of the disappeared person and their defence counsel, as well as persons participating in the investigation, are protected against all ill-treatment or intimidation as a consequence of the complaint or any evidence given.

2. Where there are reasonable grounds for believing that a person has been subjected to enforced disappearance, the authorities referred to in paragraph 1 of this article shall undertake an investigation, even if there has been no formal complaint.

3. Each State Party shall ensure that the authorities referred to in paragraph 1 of this article:

(a) Have the necessary powers and resources to conduct the investigation effectively, including access to the documentation and other information relevant to their investigation;

(b) Have access, if necessary with the prior authorization of a judicial authority, which shall rule promptly on the matter, to any place of detention or any other place where there are reasonable grounds to believe that the disappeared person may be present.

4. Each State Party shall take the necessary measures to prevent and sanction acts that hinder the conduct of an investigation. It shall ensure in particular that persons suspected of having committed an offence of enforced disappearance are not in a position to influence the progress of an investigation by means of pressure or acts of intimidation or reprisal aimed at the complainant, witnesses, relatives of the disappeared person or their defence counsel, or at persons participating in the investigation.

article 13

1. For the purposes of extradition between States Parties, the offence of enforced disappearance shall not be regarded as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition based on such an offence may not be refused on these grounds alone.

Translating...

2. The offence of enforced disappearance shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties before the entry into force of this Convention.

3. States Parties undertake to include the offence of enforced disappearance as an extraditable offence in any extradition treaty subsequently to be concluded between them.

4. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention as the necessary legal basis for extradition in respect of the offence of enforced disappearance.

Page 524

508

VIII. International human rights law

5. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offence of enforced disappearance as an extraditable offence between themselves.

6. Extradition shall, in all cases, be subject to the conditions provided for by the law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, in particular, conditions relating to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition or make it subject to certain conditions.

7. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, religion, nationality, ethnic origin, political opinions or membership of a particular social group, or that compliance with the request would cause harm to that person for any one of these reasons.

article 14

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of mutual legal assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of an offence of enforced disappearance, including the supply of all evidence at their disposal that is necessary for the proceedings.

2. Such mutual legal assistance shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable treaties on mutual legal assistance, including, in particular, the conditions in relation to the grounds upon which the requested State Party may refuse to grant mutual legal assistance or may make it subject to conditions.

article 15

States Parties shall cooperate with each other and shall afford one another the greatest measure of mutual assistance with a view to assisting victims of enforced disappearance, and in searching for, locating and releasing disappeared persons and, in the event of death, in exhuming and identifying them and returning their remains.

article 16

1. No State Party shall expel, return ("refouler"), surrender or extradite a person to another State where there are substantial grounds for believing that he or she would be in danger of being subjected to enforced disappearance.

2. For the purpose of determining whether there are such grounds, the competent authorities shall take into account all relevant considerations, including, where applicable, the existence in the State concerned of a consistent pattern of gross, flagrant or mass violations of human rights or of serious violations of international humanitarian law.

article 17

1. No one shall be held in secret detention.

2. Without prejudice to other international obligations of the State Party with regard to the deprivation of liberty, each State Party shall, in its legislation:

- (a) Establish the conditions under which orders of deprivation of liberty may be given;
- (b) Indicate those authorities authorized to order the deprivation of liberty;
- (c) Guarantee that any person deprived of liberty shall be held solely in officially recognized and supervised places of deprivation of liberty;
- (d) Guarantee that any person deprived of liberty shall be authorized to communicate with and be visited by his or her family, counsel or any other person of his or her choice, subject only to the conditions established by law, or, if he or she is a foreigner, to communicate with his or her consular authorities, in accordance with applicable international law;

Page 525

Convention on enforced disappearance

509

(e) Guarantee access by the competent and legally authorized authorities and institutions to the places where persons are deprived of liberty, if necessary with prior authorization from a judicial authority;

(f) Guarantee that any person deprived of liberty or, in the case of a suspected enforced disappearance, since the person deprived of liberty is not able to exercise this right, any persons with

8. Legitimate information such as relatives of the person deprived of liberty, their own, or their court may decide without delay on the lawfulness of the deprivation of liberty and order the person's release if such deprivation of liberty is not lawful.

3. Each State Party shall assure the compilation and maintenance of one or more up-to-date official registers and/or records of persons deprived of liberty, which shall be made promptly available upon request, to any judicial or other competent authority or institution authorized for that purpose by the law of the State Party concerned or any relevant international legal instrument to which the State concerned is a party. The information contained therein shall include, as a minimum:

- (a) The identity of the person deprived of liberty;
- (b) The date, time and place where the person was deprived of liberty and the identity of the authority that deprived the person of liberty;
- (c) The authority that ordered the deprivation of liberty and the grounds for the deprivation of liberty;
- (d) The authority responsible for supervising the deprivation of liberty;
- (e) The place of deprivation of liberty, the date and time of admission to the place of deprivation of liberty and the authority responsible for the place of deprivation of liberty;
- (f) Elements relating to the state of health of the person deprived of liberty;
- (g) In the event of death during the deprivation of liberty, the circumstances and cause of death and the destination of the remains;
- (h) The date and time of release or transfer to another place of detention, the destination and the authority responsible for the transfer.

article 18

1. Subject to articles 19 and 20, each State Party shall guarantee to any person with a legitimate interest in this information, such as relatives of the person deprived of liberty, their representatives or their counsel, access to at least the following information:

- (a) The authority that ordered the deprivation of liberty;
- (b) The date, time and place where the person was deprived of liberty and admitted to the place of deprivation of liberty;
- (c) The authority responsible for supervising the deprivation of liberty;
- (d) The whereabouts of the person deprived of liberty, including, in the event of a transfer to another place of deprivation of liberty, the destination and the authority responsible for the transfer;
- (e) The date, time and place of release;
- (f) Elements relating to the state of health of the person deprived of liberty;
- (g) In the event of death during the deprivation of liberty, the circumstances and cause of death and the destination of the remains.

2. Appropriate measures shall be taken, where necessary, to protect the persons referred to in paragraph 1 of this article, as well as persons participating in the investigation, from any ill-treatment, intimidation or sanction as a result of the search for information concerning a person deprived of liberty.

article 19

1. Personal information, including medical and genetic data, which is collected and/or transmitted within the framework of the search for a disappeared person shall not be used or made available for purposes other than the search for the disappeared person. This is without prejudice to the use of such information in criminal proceedings relating to an offence of enforced disappearance or the exercise of the right to obtain reparation.

2. The collection, processing, use and storage of personal information, including medical and genetic data, shall not infringe or have the effect of infringing the human rights, fundamental freedoms or human dignity of an individual.

article 20

1. Only where a person is under the protection of the law and the deprivation of liberty is subject to judicial control may the right to information referred to in article 18 be restricted, on an exceptional basis, where strictly necessary and where provided for by law, and if the transmission of the information would adversely affect the privacy or safety of the person, hinder a criminal investigation, or for other equivalent reasons in accordance with the law, and in conformity with applicable international law and with the objectives of this Convention. In no case shall there be restrictions on the right to information referred to in article 18 that could constitute conduct defined in article 2 or be in violation of article 17, paragraph 1.

2. Without prejudice to consideration of the lawfulness of the deprivation of a person's liberty, States Parties shall guarantee to the persons referred to in article 18, paragraph 1, the right to a prompt and effective judicial remedy as a means of obtaining without delay the information referred to in article 18, paragraph 1. This right to a remedy may not be suspended or restricted in any circumstances.

article 21

Each State Party shall take the necessary measures to ensure that persons deprived of liberty are released in a manner permitting reliable verification that they have actually been released. Each State Party shall also take the necessary measures to assure the physical integrity of such persons and their ability to exercise fully their rights at the time of release, without prejudice to any obligations to which such persons may be subject under national law.

article 22

Without prejudice to article 6, each State Party shall take the necessary measures to prevent and impose sanctions for the following conduct:

- (a) Delaying or obstructing the remedies referred to in article 17, paragraph 2 (f), and article 20, paragraph 2;
- (b) Failure to record the deprivation of liberty of any person, or the recording of any information which the official responsible for the official register knew or should have known to be inaccurate.

curate;

(c) Refusal to provide information on the deprivation of liberty of a person, or the provision of inaccurate information, even though the legal requirements for providing such information have been met.

article 23

Translating...

1. Each State Party shall ensure that the training of law enforcement personnel, civil or military, medical personnel, public officials and other persons who may be involved in the custody or treatment of any person deprived of liberty includes the necessary education and information regarding the relevant provisions of this Convention, in order to:

(a) Prevent the involvement of such officials in enforced disappearances;

(b) Emphasize the importance of prevention and investigations in relation to enforced disappearances;

(c) Ensure that the urgent need to resolve cases of enforced disappearance is recognized.

2. Each State Party shall ensure that orders or instructions prescribing, authorizing or encouraging enforced disappearance are prohibited. Each State Party shall guarantee that a person who refuses to obey such an order will not be punished.

3. Each State Party shall take the necessary measures to ensure that the persons referred to in paragraph 1 of this article who have reason to believe that an enforced disappearance has occurred or is planned report the matter to their superiors and, where necessary, to the appropriate authorities or bodies vested with powers of review or remedy.

article 24

1. For the purposes of this Convention, "victim" means the disappeared person and any individual who has suffered harm as the direct result of an enforced disappearance.

2. Each victim has the right to know the truth regarding the circumstances of the enforced disappearance, the progress and results of the investigation and the fate of the disappeared person. Each State Party shall take appropriate measures in this regard.

3. Each State Party shall take all appropriate measures to search for, locate and release disappeared persons and, in the event of death, to locate, respect and return their remains.

4. Each State Party shall ensure in its legal system that the victims of enforced disappearance have the right to obtain reparation and prompt, fair and adequate compensation.

5. The right to obtain reparation referred to in paragraph 4 of this article covers material and moral damages and, where appropriate, other forms of reparation such as:

(a) Restitution;

(b) Rehabilitation;

(c) Satisfaction, including restoration of dignity and reputation;

(d) Guarantees of non-repetition.

6. Without prejudice to the obligation to continue the investigation until the fate of the disappeared person has been clarified, each State Party shall take the appropriate steps with regard to the legal situation of disappeared persons whose fate has not been clarified and that of their relatives, in fields such as social welfare, financial matters, family law and property rights.

7. Each State Party shall guarantee the right to form and participate freely in organizations and associations concerned with attempting to establish the circumstances of enforced disappearances and the fate of disappeared persons, and to assist victims of enforced disappearance.

article 25

1. Each State Party shall take the necessary measures to prevent and punish under its criminal law:

(a) The wrongful removal of children who are subjected to enforced disappearance, children whose father, mother or legal guardian is subjected to enforced disappearance or children born during the captivity of a mother subjected to enforced disappearance;

(b) The falsification, concealment or destruction of documents attesting to the true identity of the children referred to in subparagraph (a) above.

2. Each State Party shall take the necessary measures to search for and identify the children referred to in paragraph 1 (a) of this article and to return them to their families of origin, in accordance with legal procedures and applicable international agreements.

3. States Parties shall assist one another in searching for, identifying and locating the children referred to in paragraph 1 (a) of this article.

4. Given the need to protect the best interests of the children referred to in paragraph 1 (a) of this article and their right to preserve, or to have re-established, their identity, including their nationality, name and family relations as recognized by law, States Parties which recognize a system of adoption or other form of placement of children shall have legal procedures in place to review the adoption or placement procedure, and, where appropriate, to annul any adoption or placement of children that originated in an enforced disappearance.

5. In all cases, and in particular in all matters relating to this article, the best interests of the child shall be a primary consideration, and a child who is capable of forming his or her own views shall have the right to express those views freely, the views of the child being given due weight in

accordance with the age and maturity of the child.

Part II

article 26

1. A Committee on Enforced Disappearances (hereinafter referred to as "the Committee") shall be established to carry out the functions provided for under this Convention. The Committee shall consist of ten experts of high moral character and recognized competence in the field of human rights, who shall serve in their personal capacity and be independent and impartial. The members of the Committee shall be elected by the States Parties according to equitable geographical distribution. Due account shall be taken of the usefulness of the participation in the work of the Committee of persons having relevant legal experience and of balanced gender representation.

2. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by States Parties from among their nationals, at biennial meetings of the States Parties convened by the Secretary-General of the United Nations for this purpose. At those meetings, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

3. The initial election shall be held no later than six months after the date of entry into force of this Convention. Four months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit nominations within three months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating the State Party which nominated each candidate, and shall submit this list to all States Parties.

4. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election once. However, the term of five of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election, the names of these five members shall be chosen by lot by the chairman of the meeting referred to in paragraph 2 of this article.

5. If a member of the Committee dies or resigns or for any other reason can no longer perform his or her Committee duties, the State Party which nominated him or her shall, in accordance with the criteria set out in paragraph 1 of this article, appoint another candidate from among its nationals to serve out his or her term, subject to the approval of the majority of the States Parties. Such approval shall be considered to have been obtained unless half or more of the States Parties respond negatively within six weeks of having been informed by the Secretary-General of the United Nations of the proposed appointment.

6. The Committee shall establish its own rules of procedure.

7. The Secretary-General of the United Nations shall provide the Committee with the necessary means, staff and facilities for the effective performance of its functions. The Secretary-General of the United Nations shall convene the initial meeting of the Committee.

8. The members of the Committee shall be entitled to the facilities, privileges and immunities of experts on mission for the United Nations, as laid down in the relevant sections of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.

9. Each State Party shall cooperate with the Committee and assist its members in the fulfilment of their mandate, to the extent of the Committee's functions that the State Party has accepted.

article 27

A Conference of the States Parties will take place at the earliest four years and at the latest six years following the entry into force of this Convention to evaluate the functioning of the Committee and to decide, in accordance with the procedure described in article 44, paragraph 2, whether it is appropriate to transfer to another body – without excluding any possibility – the monitoring of this Convention, in accordance with the functions defined in articles 28 to 36.

article 28

1. In the framework of the competencies granted by this Convention, the Committee shall cooperate with all relevant organs, offices and specialized agencies and funds of the United Nations, with the treaty bodies instituted by international instruments, with the special procedures of the United Nations and with the relevant regional intergovernmental organizations or bodies, as well as with all relevant State institutions, agencies or offices working towards the protection of all persons against enforced disappearances.

2. As it discharges its mandate, the Committee shall consult other treaty bodies instituted by relevant international human rights instruments, in particular the Human Rights Committee instituted by the International Covenant on Civil and Political Rights, with a view to ensuring the consistency of their respective observations and recommendations.

article 29

1. Each State Party shall submit to the Committee, through the Secretary-General of the United Nations, a report on the measures taken to give effect to its obligations under this Convention, within two years after the entry into force of this Convention for the State Party concerned.

2. The Secretary-General of the United Nations shall make this report available to all States Parties.

3. Each report shall be considered by the Committee, which shall issue such comments, observations or recommendations as it may deem appropriate. The comments, observations or recommendations shall be communicated to the State Party concerned, which may respond to them, on its own initiative or at the request of the Committee.

4. The Committee may also request States Parties to provide additional information on the implementation of this Convention.

article 30

1. A request that a disappeared person should be sought and found may be submitted to the Committee, as a matter of urgency, by relatives of the disappeared person or their legal representatives, their counsel or any person authorized by them, as well as by any other person having a legitimate interest.

2. If the Committee considers that a request for urgent action submitted in pursuance of paragraph 1 of this article:

- (a) Is not manifestly unfounded;
- (b) Does not constitute an abuse of the right of submission of such requests;
- (c) Has already been duly presented to the competent bodies of the State Party concerned, such as those authorized to undertake investigations, where such a possibility exists;
- (d) Is not incompatible with the provisions of this Convention; and
- (e) The same matter is not being examined under another procedure of international investigation or settlement of the same nature;

Translating...

Page 530

514

VIII. International human rights law

it shall request the State Party concerned to provide it with information on the situation of the persons sought, within a time limit set by the Committee.

3. In the light of the information provided by the State Party concerned in accordance with paragraph 2 of this article, the Committee may transmit recommendations to the State Party, including a request that the State Party should take all the necessary measures, including interim measures, to locate and protect the person concerned in accordance with this Convention and to inform the Committee, within a specified period of time, of measures taken, taking into account the urgency of the situation. The Committee shall inform the person submitting the urgent action request of its recommendations and of the information provided to it by the State as it becomes available.

4. The Committee shall continue its efforts to work with the State Party concerned for as long as the fate of the person sought remains unresolved. The person presenting the request shall be kept informed.

article 31

1. A State Party may at the time of ratification of this Convention or at any time afterwards declare that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications from or on behalf of individuals subject to its jurisdiction claiming to be victims of a violation by this State Party of provisions of this Convention. The Committee shall not admit any communication concerning a State Party which has not made such a declaration.

2. The Committee shall consider a communication inadmissible where:

- (a) The communication is anonymous;
- (b) The communication constitutes an abuse of the right of submission of such communications or is incompatible with the provisions of this Convention;
- (c) The same matter is being examined under another procedure of international investigation or settlement of the same nature; or where
- (d) All effective available domestic remedies have not been exhausted. This rule shall not apply where the application of the remedies is unreasonably prolonged.

3. If the Committee considers that the communication meets the requirements set out in paragraph 2 of this article, it shall transmit the communication to the State Party concerned, requesting it to provide observations and comments within a time limit set by the Committee.

4. At any time after the receipt of a communication and before a determination on the merits has been reached, the Committee may transmit to the State Party concerned for its urgent consideration a request that the State Party will take such interim measures as may be necessary to avoid possible irreparable damage to the victims of the alleged violation. Where the Committee exercises its discretion, this does not imply a determination on admissibility or on the merits of the communication.

5. The Committee shall hold closed meetings when examining communications under the present article. It shall inform the author of a communication of the responses provided by the State Party concerned. When the Committee decides to finalize the procedure, it shall communicate its views to the State Party and to the author of the communication.

article 32

A State Party to this Convention may at any time declare that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications in which a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations under this Convention. The Committee shall not receive communications concerning a State Party which has not made such a declaration, nor communications from a State Party which has not made such a declaration.

Page 531

Convention on enforced disappearance

515

article 33

1. If the Committee receives reliable information indicating that a State Party is seriously violating the provisions of this Convention, it may, after consultation with the State Party concerned, request one or more of its members to undertake a visit and report back to it without delay.

2. The Committee shall notify the State Party concerned, in writing, of its intention to organize a visit, indicating the composition of the delegation and the purpose of the visit. The State Party shall answer the Committee within a reasonable time.

3. Upon a substantiated request by the State Party, the Committee may decide to postpone or cancel its visit.

4. If the State Party agrees to the visit, the Committee and the State Party concerned shall work together to define the modalities of the visit and the State Party shall provide the Committee with all the facilities needed for the successful completion of the visit.

5. Following its visit, the Committee shall communicate to the State Party concerned its observations and recommendations.

article 34

If the Committee receives information which appears to it to contain well-founded indications that enforced disappearance is being practised on a widespread or systematic basis in the territory under the jurisdiction of a State Party, it may, after seeking from the State Party concerned all relevant information on the situation, urgently bring the matter to the attention of the General Assembly of the United Nations, through the Secretary-General of the United Nations.

article 35

1. The Committee shall have competence solely in respect of enforced disappearances which commenced after the entry into force of this Convention.

2. If a State becomes a party to this Convention after its entry into force, the obligations of that State vis-a-vis the Committee shall relate only to enforced disappearances which commenced after the entry into force of this Convention for the State concerned.

article 36

1. The Committee shall submit an annual report on its activities under this Convention to the States Parties and to the General Assembly of the United Nations.

2. Before an observation on a State Party is published in the annual report, the State Party concerned shall be informed in advance and shall be given reasonable time to answer. This State Party may request the publication of its comments or observations in the report.

Part III

article 37

Nothing in this Convention shall affect any provisions which are more conducive to the protection of all persons from enforced disappearance and which may be contained in:

- (a) The law of a State Party;
- (b) International law in force for that State.

article 38

1. This Convention is open for signature by all Member States of the United Nations.
2. This Convention is subject to ratification by all Member States of the United Nations. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention is open to accession by all Member States of the United Nations. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General.

article 39

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to this Convention after the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit of that State's instrument of ratification or accession.

article 40

The Secretary-General of the United Nations shall notify all States Members of the United Nations and all States which have signed or acceded to this Convention of the following:

- (a) Signatures, ratifications and accessions under article 38;
- (b) The date of entry into force of this Convention under article 39.

article 41

The provisions of this Convention shall apply to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

article 42

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation or by the procedures expressly provided for in this Convention shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. A State may, at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party having made such a declaration.

3. Any State Party having made a declaration in accordance with the provisions of paragraph 2 of this article may at any time withdraw this declaration by notification to the Secretary-General of the United Nations.

article 43

This Convention is without prejudice to the provisions of international humanitarian law, including the obligations of the High Contracting Parties to the four Geneva Conventions of 12 August 1949 and the two Additional Protocols thereto of 8 June 1977, or to the opportunity available to any State Party to authorize the International Committee of the Red Cross to visit places of detention in situations not covered by international humanitarian law.

article 44

1. Any State Party to this Convention may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties to this Convention with a request that they indicate whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that within four months from the date of such communication at least

Translating...

one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations.

2. Any amendment adopted by a majority of two thirds of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted by the Secretary-General of the United Nations to all the States Parties for acceptance.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force when two thirds of the States Parties to this Convention have accepted it in accordance with their respective constitutional processes.

4. When amendments enter into force, they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of this Convention and any earlier amendment which they have accepted.

article 45

1. This Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of this Convention to all States referred to in article 38.

Implementation and monitoring

45. Procedure for Dealing with Communications relating to Violations of Human rights and fundamental freedoms

Economic and Social Council resolution 1503 (XIVIII) of 27 May 1970

The Economic and Social Council,

Noting resolutions 7 (XXVI) and 17 (XXV) of the Commission on Human Rights and resolution 2 (XXI) of the Sub-Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities,

1. *Authorizes* the Sub-Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities to appoint a working group consisting of not more than five of its members, with due regard to geographical distribution, to meet once a year in private meetings for a period not exceeding ten days immediately before the sessions of the Sub-Commission to consider all communications, including replies of Governments thereon, received by the Secretary-General under Council resolution 728 F (XXVIII) of 30 July 1959 with a view to bringing to the attention of the Sub-Commission those communications, together with replies of Governments, if any, which appear to reveal a consistent pattern of gross and reliably attested violations of human rights and fundamental freedoms within the terms of reference of the Sub-Commission;

2. *Decides* that the Sub-Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities should, as the first stage in the implementation of the present resolution, devise at its twenty-third session appropriate procedures for dealing with the question of admissibility of communications received by the Secretary-General under Council resolution 728 F (XXVIII) and in accordance with Council resolution 1235 (XLII) of 6 June 1967;

3. *Requests* the Secretary-General to prepare a document on the question of admissibility of communications for the Sub-Commission's consideration at its twenty-third session;

4. *Further requests* the Secretary-General:

(a) To furnish to the members of the Sub-Commission every month a list of communications prepared by him in accordance with Council resolution 728 F (XXVIII) and a brief description of them, together with the text of any replies received from Governments;

(b) To make available to the members of the working group at their meetings the originals of such communications listed as they may request, having due regard to the provisions of paragraph 2 (b) of Council resolution 728 F (XXVIII) concerning the divulging of the identity of the authors of communications;

(c) To circulate to the members of the Sub-Commission, in the working languages, the originals of such communications as are referred to the Sub-Commission by the working group;

5. *Requests* the Sub-Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities to consider in private meetings, in accordance with paragraph 1 above, the communications brought before it in accordance with the decision of a majority of the members of the working group and any replies of Governments relating thereto and other relevant information, with a view to determining whether to refer to the Commission on Human Rights particular situations which appear to reveal a consistent pattern of gross and reliably attested violations of human rights requiring consideration by the Commission;

6. *Requests* the Commission on Human Rights after it has examined any situation referred to it by the Sub-Commission to determine:

(a) Whether it requires a thorough study by the Commission and a report and recommendations thereon to the Council in accordance with paragraph 3 of Council resolution 1235 (XLII);

(b) Whether it may be a subject of an investigation by an *ad hoc* committee to be appointed by the Commission which shall be undertaken only with the express consent of the State concerned and shall be conducted in constant co-operation with that State and under conditions determined by agreement with it. In any event, the investigation may be undertaken only if:

- (i) All available means at the national level have been resorted to and exhausted;
- (ii) The situation does not relate to a matter which is being dealt with under other procedures prescribed in the constituent instruments of, or conventions adopted by, the United Nations and the specialized agencies, or in regional conventions, or which the State concerned wishes to submit to other procedures in accordance with general or special international agreements to which it is a party.

7. *Decides* that if the Commission on Human Rights appoints an *ad hoc* committee to carry on an investigation with the consent of the State concerned:

(a) The composition of the committee shall be determined by the Commission. The members of the committee shall be independent persons whose competence and impartiality is beyond question. Their appointment shall be subject to the consent of the Government concerned;

(b) The committee shall establish its own rules of procedure. It shall be subject to the quorum rule. It shall have authority to receive communications and hear witnesses, as necessary. The investigation shall be conducted in co-operation with the Government concerned;

(c) The committee's procedure shall be confidential, its proceedings shall be conducted in private meetings and its communications shall not be publicized in any way;

(d) The committee shall strive for friendly solutions before, during and even after the investigation;

(e) The committee shall report to the Commission on Human Rights with such observations and suggestions as it may deem appropriate;

8. *Decides* that all actions envisaged in the implementation of the present resolution by the Sub-Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities or the Commission on Human Rights shall remain confidential until such time as the Commission may decide to make recommendations to the Economic and Social Council;

9. *Decides* to authorize the Secretary-General to provide all facilities which may be required to carry out the present resolution, making use of the existing staff of the Division of Human Rights of the United Nations Secretariat;

10. *Decides* that the procedure set out in the present resolution for dealing with communications relating to violations of human rights and fundamental freedoms should be reviewed if any new organ entitled to deal with such communications should be established within the United Nations or by international agreement.

46. ProCeDure for Deallng wltH CommuniCatlons ConCernIng Human rlgHts

eCosoC resolution 2000/3 of 16 June 2000

The Economic and Social Council,

Recalling its resolution 728 F (XXVIII) of 30 July 1959 concerning the handling of communications concerning human rights and its decision 79(LVIII) of 6 May 1975 relating thereto,

Recalling also its resolution 1235 (XLII) of 6 June 1967 authorizing the Commission on Human Rights to examine information relevant to gross violations of human rights and fundamental freedoms, its resolution 1503 (XLVIII) of 27 May 1970 establishing a procedure for dealing with communications relating to violations of human rights and fundamental freedoms and its resolution 1990/41 of 25 May 1990 concerning the establishment, composition and designation of the members of the Working Group on Situations of the Commission,

Recalling further resolution 1 (XXIV) of the Subcommission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities (now the Subcommission on the Promotion and Protection of Human Rights) of 13 August 1971 concerning criteria for the admissibility of communications, as well as Subcommission resolution 2 (XXIV) of 16 August 1971 concerning the establishment, composition and designation of the members of the Working Group on Communications,

Recalling Commission on Human Rights decisions 3 (XXX) of 6 March 1974, 5 (XXXIV) of 3 March 1978 and 9 (XXXVI) of 7 March 1980, all aimed at facilitating government participation and cooperation under the procedure, and decision 3 (XXXIV) of 3 March 1978 inviting the Chairman-Rapporteur of the Working Communications to be present during the deliberations of the Commission on that item,

Taking note of Commission on Human Rights decision 2000/109 of 26 April 2000, in which the Commission, *inter alia*, approved the recommendations of its inter-sessional open-ended Working Group on Enhancing the Effectiveness of the Mechanisms of the Commission on Human Rights concerning the review of the procedure governed by Council resolution 1503 (XLVIII) and related resolutions and decisions,

1. *Endorses* Commission on Human Rights decision 2000/109 insofar as it concerns the review of the procedure governed by Council resolution 1503 (XLVIII) and related resolutions and decisions;

2. *Decides*, accordingly, that the Working Group on Communications designated in conformity with paragraph 37 of the report of the inter-sessional open-ended Working Group on Enhancing the Effectiveness of the Mechanisms of the Commission on Human Rights shall henceforth meet annually for two weeks, immediately following the annual session of the Subcommission on the Promotion and Protection of Human Rights, to examine the communications received under Council resolution 728 F (XXVIII) that have been transmitted to the Governments concerned not later than twelve weeks prior to the meeting of the Working Group on Communications, and any government replies relating thereto, in conformity with the criteria for the admissibility of communications contained in

resolution I (XXIV) of the Subcommission, with a view to bringing to the attention of the Working

Translating...

Page 536

520

VIII. International human rights law

Group on Situations any particular situations which appear to reveal a consistent pattern of gross and reliably attested violations of human rights and fundamental freedoms;

3. *Requests* the Secretary-General, with the approval of the Chairman-Rapporteur of the Working Group on Communications, to screen out manifestly ill-founded communications in the preparation of the monthly confidential summaries of communications (confidential lists of communications) communicated to the members of the Working Group, it being understood that communications screened out would not be transmitted to the Governments concerned for reply;

4. *Calls upon* the Secretary-General to inform the countries concerned, immediately after the conclusion of the meeting of the Working Group on Communications, of the actions taken in regard to them;

5. *Entrusts* to the Working Group on Situations designated in conformity with paragraph 40 of the report of the inter-sessional open-ended Working Group on Enhancing the Effectiveness of the Mechanisms of the Commission on Human Rights, which shall meet annually for one week not less than one month prior to the annual session of the Commission, the role of examining the confidential report and recommendations of the Working Group on Communications and determining whether or not to refer a particular situation thus brought before it to the Commission, as well as of examining the particular situations kept under review by the Commission under the procedure, and, accordingly, of submitting to the Commission a confidential report identifying the main issues of concern, normally together with a draft resolution or draft decision recommending the action to be taken by the Commission in respect of the situations referred to it;

6. *Requests* the Secretary-General to make the confidential files available, at least one week in advance of the first closed meeting, to all members of the Commission on Human Rights;

7. *Authorizes* the Commission on Human Rights, as it deems appropriate, to consider the particular situations placed before it by the Working Group on Situations, as well as the situations kept under review, in two separate closed meetings, employing the following modalities:

(a) At the first closed meeting, each country concerned would be invited to make opening presentations; a discussion would then follow between members of the Commission and the Government concerned, based on the contents of confidential files and the report of the Working Group on Situations;

(b) In the interim between the first and second closed meetings, any member or members of the Commission could submit an alternative or an amendment to any texts forwarded by the Working Group on Situations; any such draft texts would be circulated confidentially by the secretariat, in accordance with the rules of procedure of the functional commissions of the Council, in advance of the second closed meeting;

(c) At the second closed meeting, members of the Commission would discuss and take action on the draft resolutions or decisions; a representative or representatives of the Governments concerned would have the right to be present during the adoption of the final resolution or decision taken in regard to the human rights situation in that country; as has been the established practice, the Chairperson of the Commission would subsequently announce in a public meeting which countries had been examined under the 1503 procedure, as well as the names of countries no longer being dealt with under the procedure; the 1503 dossiers would remain confidential, except where the Government concerned has indicated the wish that they become public;

(d) In accordance with the established practice, the action taken in respect of a particular situation should be one of the following options:

- (i) To discontinue consideration of the matter when further consideration or action is not warranted;
- (ii) To keep the situation under review in the light of any further information received from the Government concerned and any further information which may reach the Commission under the 1503 procedure;
- (iii) To keep the situation under review and to appoint an independent expert;

Page 537

Vienna Declaration and Programme of Action

521

- (iv) To discontinue consideration of the matter under the confidential procedure governed by Council resolution 1503(XLVIII) in order to take up consideration of the same matter under the public procedure governed by Council resolution 1235 (XLII);

8. *Decides* that the provisions of Council resolution 1503 (XLVIII) and related resolutions and decisions not affected by the present reorganization of work shall remain in force, including:

(a) Provisions relating to the duties and responsibilities of the Secretary-General, it being understood that, in respect of the handling of communications and government replies relating thereto, the duties and responsibilities are as follows:

- (i) The compilation, as before, of monthly confidential summaries of incoming communications concerning alleged violations of human rights; the identity of authors may be deleted upon request;
- (ii) The transmittal of a copy of each summarized communication, in the language received, to the Government concerned for reply, without divulging the identity of the author if he or she so requests;
- (iii) Acknowledging the receipt of communications to their authors;
- (iv) The reproduction and circulation to the members of the Commission on Human Rights, as before, of the replies received from Governments;

(b) Provisions aimed at facilitating government cooperation and participation in the proce-

ture, including the provisions of Commission decision 3 (XXX), now to be applied following the meetings of the Working Group on Communications;

9. *Also decides* that all actions envisaged in the implementation of the present resolution by the Working Group on Communications, the Working Group on Situations and the Commission on Human Rights shall remain confidential until such time as the Commission may decide to make recommendations to the Council;

10. *Further decides* that the procedure as amended may continue to be referred to as the 1503 procedure.

47. Vienna Declaration and Programme of Action

adopted at Vienna on 25 June 1993

United Nations, Doc. A/Conf.157/23

The World Conference on Human Rights,

Considering that the promotion and protection of human rights is a matter of priority for the international community, and that the Conference affords a unique opportunity to carry out a comprehensive analysis of the international human rights system and of the machinery for the protection of human rights, in order to enhance and thus promote a fuller observance of those rights, in a just and balanced manner,

Recognizing and affirming that all human rights derive from the dignity and worth inherent in the human person, and that the human person is the central subject of human rights and fundamental freedoms, and consequently should be the principal beneficiary and should participate actively in the realization of these rights and freedoms,

Reaffirming their commitment to the purposes and principles contained in the Charter of the United Nations and the Universal Declaration of Human Rights,

Reaffirming the commitment contained in Article 56 of the Charter of the United Nations to take joint and separate action, placing proper emphasis on developing effective international coop-

eration for the realization of the purposes set out in Article 55, including universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all,

Emphasizing the responsibilities of all States, in conformity with the Charter of the United Nations, to develop and encourage respect for human rights and fundamental freedoms for all, without distinction as to race, sex, language or religion,

Recalling the Preamble to the Charter of the United Nations, in particular the determination to reaffirm faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person, and in the equal rights of men and women and of nations large and small,

Recalling also the determination expressed in the Preamble of the Charter of the United Nations to save succeeding generations from the scourge of war, to establish conditions under which justice and respect for obligations arising from treaties and other sources of international law can be maintained, to promote social progress and better standards of life in larger freedom, to practice tolerance and good neighbourliness, and to employ international machinery for the promotion of the economic and social advancement of all peoples,

Emphasizing that the Universal Declaration of Human Rights, which constitutes a common standard of achievement for all peoples and all nations, is the source of inspiration and has been the basis for the United Nations in making advances in standard setting as contained in the existing international human rights instruments, in particular the International Covenant on Civil and Political Rights and the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights,

Considering the major changes taking place on the international scene and the aspirations of all the peoples for an international order based on the principles enshrined in the Charter of the United Nations, including promoting and encouraging respect for human rights and fundamental freedoms for all and respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, peace, democracy, justice, equality, rule of law, pluralism, development, better standards of living and solidarity,

Deeply concerned by various forms of discrimination and violence, to which women continue to be exposed all over the world,

Recognizing that the activities of the United Nations in the field of human rights should be rationalized and enhanced in order to strengthen the United Nations machinery in this field and to further the objectives of universal respect for observance of international human rights standards,

Having taken into account the Declarations adopted by the three regional meetings at Tunis, San José and Bangkok and the contributions made by Governments, and bearing in mind the suggestions made by intergovernmental and non-governmental organizations, as well as the studies prepared by independent experts during the preparatory process leading to the World Conference on Human Rights,

Welcoming the International Year of the World's Indigenous People 1993 as a reaffirmation of the commitment of the international community to ensure their enjoyment of all human rights and fundamental freedoms and to respect the value and diversity of their cultures and identities,

Recognizing also that the international community should devise ways and means to remove the current obstacles and meet challenges to the full realization of all human rights and to prevent the continuation of human rights violations resulting therefrom throughout the world,

Invoking the spirit of our age and the realities of our time which call upon the peoples of the world and all States Members of the United Nations to rededicate themselves to the global task of promoting and protecting all human rights and fundamental freedoms so as to secure full and universal enjoyment of these rights,

Determined to take new steps forward in the commitment of the international community with a view to achieving substantial progress in human rights endeavours by an increased and sustained effort of international cooperation and solidarity,

Solemnly adopts the Vienna Declaration and Programme of Action.

I

1. The World Conference on Human Rights reaffirms the solemn commitment of all States to fulfil their obligations to promote universal respect for, and observance and protection of, all human rights and fundamental freedoms for all in accordance with the Charter of the United Nations, other instruments relating to human rights, and international law. The universal nature of these rights and freedoms is beyond question.

In this framework, enhancement of international cooperation in the field of human rights is essential for the full achievement of the purposes of the United Nations.

Human rights and fundamental freedoms are the birthright of all human beings; their protection and promotion is the first responsibility of Governments.

2. All peoples have the right of self-determination. By virtue of that right they freely determine their political status, and freely pursue their economic, social and cultural development.

Taking into account the particular situation of peoples under colonial or other forms of alien domination or foreign occupation, the World Conference on Human Rights recognizes the right of peoples to take any legitimate action, in accordance with the Charter of the United Nations, to realize their inalienable right of self-determination. The World Conference on Human Rights considers the denial of the right of self-determination as a violation of human rights and underlines the importance of the effective realization of this right.

In accordance with the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Cooperation Among States in accordance with the Charter of the United Nations, this shall not be construed as authorizing or encouraging any action which would dismember or impair, totally or in part, the territorial integrity or political unity of sovereign and independent States conducting themselves in compliance with the principle of equal rights and self-determination of peoples and thus possessed of a Government representing the whole people belonging to the territory without distinction of any kind.

3. Effective international measures to guarantee and monitor the implementation of human rights standards should be taken in respect of people under foreign occupation, and effective legal protection against the violation of their human rights should be provided, in accordance with human rights norms and international law, particularly the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 14 August 1949, and other applicable norms of humanitarian law.

4. The promotion and protection of all human rights and fundamental freedoms must be considered as a priority objective of the United Nations in accordance with its purposes and principles, in particular the purpose of international cooperation. In the framework of these purposes and principles, the promotion and protection of all human rights is a legitimate concern of the international community. The organs and specialized agencies related to human rights should therefore further enhance the coordination of their activities based on the consistent and objective application of international human rights instruments.

5. All human rights are universal, indivisible and interdependent and interrelated. The international community must treat human rights globally in a fair and equal manner, on the same footing, and with the same emphasis. While the significance of national and regional particularities and various historical, cultural and religious backgrounds must be borne in mind, it is the duty of States, regardless of their political, economic and cultural systems, to promote and protect all human rights and fundamental freedoms.

6. The efforts of the United Nations system towards the universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all, contribute to the stability and well-being necessary for peaceful and friendly relations among nations, and to improved conditions for peace and security as well as social and economic development, in conformity with the Charter of the United Nations.

7. The processes of promoting and protecting human rights should be conducted in conformity with the purposes and principles of the Charter of the United Nations, and international law.

8. Democracy, development and respect for human rights and fundamental freedoms are interdependent and mutually reinforcing. Democracy is based on the freely expressed will of the people to determine their own political, economic, social and cultural systems and their full participation in all aspects of their lives. In the context of the above, the promotion and protection of human rights and fundamental freedoms at the national and international levels should be universal and conducted without conditions attached. The international community should support the strengthening and promoting of democracy, development and respect for human rights and fundamental freedoms in the entire world.

9. The World Conference on Human Rights reaffirms that least developed countries committed to the process of democratization and economic reforms, many of which are in Africa, should be supported by the international community in order to succeed in their transition to democracy and economic development.

10. The World Conference on Human Rights reaffirms the right to development, as established in the Declaration on the Right to Development, as a universal and inalienable right and an integral part of fundamental human rights.

As stated in the Declaration on the Right to Development, the human person is the central subject of development.

While development facilitates the enjoyment of all human rights, the lack of development may not be invoked to justify the abridgement of internationally recognized human rights.

States should cooperate with each other in ensuring development and eliminating obstacles to development. The international community should promote an effective international coopera-

tion for the realization of the right to development and the elimination of obstacles to development.

Lasting progress towards the implementation of the right to development requires effective development policies at the national level, as well as equitable economic relations and a favourable economic environment at the international level.

11. The right to development should be fulfilled so as to meet equitably the developmental and environmental needs of present and future generations. The World Conference on Human Rights recognizes that illicit dumping of toxic and dangerous substances and waste potentially constitutes a serious threat to the human rights to life and health of everyone.

Consequently, the World Conference on Human Rights calls on all States to adopt and vigorously implement existing conventions relating to the dumping of toxic and dangerous products and waste and to cooperate in the prevention of illicit dumping.

Everyone has the right to enjoy the benefits of scientific progress and its applications. The World Conference on Human Rights notes that certain advances, notably in the biomedical and life sciences as well as in information technology, may have potentially adverse consequences for the integrity, dignity and human rights of the individual, and calls for international cooperation to ensure that human rights and dignity are fully respected in this area of universal concern.

12. The World Conference on Human Rights calls upon the international community to make all efforts to help alleviate the external debt burden of developing countries, in order to supplement the efforts of the Governments of such countries to attain the full realization of the economic, social and cultural rights of their people.

13. There is a need for States and international organizations, in cooperation with non-governmental organizations, to create favourable conditions at the national, regional and international levels to ensure the full and effective enjoyment of human rights. States should eliminate all violations of human rights and their causes, as well as obstacles to the enjoyment of these rights.

14. The existence of widespread extreme poverty inhibits the full and effective enjoyment of human rights; its immediate alleviation and eventual elimination must remain a high priority for the international community.

15. Respect for human rights and for fundamental freedoms without distinction of any kind is a fundamental rule of international human rights law. The speedy and comprehensive elimination of all forms of racism and racial discrimination, xenophobia and related intolerance is a priority task for the international community. Governments should take effective measures to prevent and combat them. Groups, institutions, intergovernmental and non-governmental organizations and individuals are urged to intensify their efforts in cooperating and coordinating their activities against these evils.

16. The World Conference on Human Rights welcomes the progress made in dismantling apartheid and calls upon the international community and the United Nations system to assist in this process.

The World Conference on Human Rights also deplores the continuing acts of violence aimed at undermining the quest for a peaceful dismantling of apartheid.

17. The acts, methods and practices of terrorism in all its forms and manifestations as well as linkage in some countries to drug trafficking are activities aimed at the destruction of human rights, fundamental freedoms and democracy, threatening territorial integrity, security of States and destabilizing legitimately constituted Governments. The international community should take the necessary steps to enhance cooperation to prevent and combat terrorism.

18. The human rights of women and of the girl-child are an inalienable, integral and indivisible part of universal human rights. The full and equal participation of women in political, civil, economic, social and cultural life, at the national, regional and international levels, and the eradication of all forms of discrimination on grounds of sex are priority objectives of the international community.

Gender-based violence and all forms of sexual harassment and exploitation, including those resulting from cultural prejudice and international trafficking, are incompatible with the dignity and worth of the human person, and must be eliminated. This can be achieved by legal measures and through national action and international cooperation in such fields as economic and social development, education, safe maternity and health care, and social support.

The human rights of women should form an integral part of the United Nations human rights activities, including the promotion of all human rights instruments relating to women.

The World Conference on Human Rights urges Governments, institutions, intergovernmental and non-governmental organizations to intensify their efforts for the protection and promotion of human rights of women and the girl-child.

19. Considering the importance of the promotion and protection of the rights of persons belonging to minorities and the contribution of such promotion and protection to the political and social stability of the States in which such persons live,

The World Conference on Human Rights reaffirms the obligation of States to ensure that persons belonging to minorities may exercise fully and effectively all human rights and fundamental freedoms without any discrimination and in full equality before the law in accordance with the Declaration on the Rights of Persons Belonging to National or Ethnic, Religious and Linguistic Minorities.

The persons belonging to minorities have the right to enjoy their own culture, to profess and practise their own religion and to use their own language in private and in public, freely and without interference or any form of discrimination.

20. The World Conference on Human Rights recognizes the inherent dignity and the unique contribution of indigenous people to the development and plurality of society and strongly reaffirms the commitment of the international community to their economic, social and cultural well-being and their enjoyment of the fruits of sustainable development. States should ensure the full and free participation of indigenous people in all aspects of society, in particular in matters of concern to them. Considering the importance of the promotion and protection of the rights of indigenous people, and the contribution of such promotion and protection to the political and social stability of the States in which such people live, States should, in accordance with international law, take concerted

positive steps to ensure respect for all human rights and fundamental freedoms of indigenous people, on the basis of equality and non-discrimination, and recognize the value and diversity of their distinct identities, cultures and social organization.

21. The World Conference on Human Rights, welcoming the early ratification of the Convention on the Rights of the Child by a large number of States and noting the recognition of the human rights of children in the World Declaration on the Survival, Protection and Development of Children and Plan of Action adopted by the World Summit for Children, urges universal ratification of the Convention by 1995 and its effective implementation by States parties through the adoption of all the necessary legislative, administrative and other measures and the allocation to the maximum extent of the available resources. In all actions concerning children, non-discrimination and the best interest of the child should be primary considerations and the views of the child given due weight. National and international mechanisms and programmes should be strengthened for the defence and protection of children, in particular, the girl-child, abandoned children, street children, economically and sexually exploited children, including through child pornography, child prostitution or sale of organs, children victims of diseases including acquired immunodeficiency syndrome, refugee and displaced children, children in detention, children in armed conflict, as well as children victims of famine and drought and other emergencies. International cooperation and solidarity should be promoted to support the implementation of the Convention and the rights of the child should be a priority in the United Nations system-wide action on human rights.

The World Conference on Human Rights also stresses that the child for the full and harmonious development of his or her personality should grow up in a family environment which accordingly merits broader protection.

22. Special attention needs to be paid to ensuring non-discrimination, and the equal enjoyment of all human rights and fundamental freedoms by disabled persons, including their active participation in all aspects of society.

23. The World Conference on Human Rights reaffirms that everyone, without distinction of any kind, is entitled to the right to seek and to enjoy in other countries asylum from persecution, as well as the right to return to one's own country. In this respect it stresses the importance of the Universal Declaration of Human Rights, the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, its 1967 Protocol and regional instruments. It expresses its appreciation to States that continue to admit and host large numbers of refugees in their territories, and to the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees for its dedication to its task. It also expresses its appreciation to the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East.

The World Conference on Human Rights recognizes that gross violations of human rights, including in armed conflicts, are among the multiple and complex factors leading to displacement of people.

The World Conference on Human Rights recognizes that, in view of the complexities of the global refugee crisis and in accordance with the Charter of the United Nations, relevant international instruments and international solidarity and in the spirit of burden-sharing, a comprehensive approach by the international community is needed in coordination and cooperation with the countries concerned and relevant organizations, bearing in mind the mandate of the United Nations High Commissioner for Refugees. This should include the development of strategies to address the root causes and effects of movements of refugees and other displaced persons, the strengthening of emergency preparedness and response mechanisms, the provision of effective protection and assistance, bearing in mind the special needs of women and children, as well as the achievement of durable solutions, primarily through the preferred solution of dignified and safe voluntary repatriation, including solutions such as those adopted by the international refugee conferences. The World Conference on Human Rights underlines the responsibilities of States, particularly as they relate to the countries of origin.

In the light of the comprehensive approach, the World Conference on Human Rights emphasizes the importance of giving special attention including through intergovernmental and humani-

tarian organizations and finding lasting solutions to questions related to internally displaced persons including their voluntary and safe return and rehabilitation.

In accordance with the Charter of the United Nations and the principles of humanitarian law, the World Conference on Human Rights further emphasizes the importance of and the need for humanitarian assistance to victims of all natural and man-made disasters.

24. Great importance must be given to the promotion and protection of the human rights of persons belonging to groups which have been rendered vulnerable, including migrant workers, the elimination of all forms of discrimination against them, and the strengthening and more effective implementation of existing human rights instruments. States have an obligation to create and maintain adequate measures at the national level, in particular in the fields of education, health and social support, for the promotion and protection of the rights of persons in vulnerable sectors of their populations and to ensure the participation of those among them who are interested in finding a solution to their own problems.

25. The World Conference on Human Rights affirms that extreme poverty and social exclusion constitute a violation of human dignity and that urgent steps are necessary to achieve better knowledge of extreme poverty and its causes, including those related to the problem of development, in order to promote the human rights of the poorest, and to put an end to extreme poverty and social exclusion and to promote the enjoyment of the fruits of social progress. It is essential for States to foster participation by the poorest people in the decision-making process by the community in which they live, the promotion of human rights and efforts to combat extreme poverty.

26. The World Conference on Human Rights welcomes the progress made in the codification of human rights instruments, which is a dynamic and evolving process, and urges the universal ratification of human rights treaties. All States are encouraged to accede to these international instruments; all States are encouraged to avoid, as far as possible, the resort to reservations.

27. Every State should provide an effective framework of remedies to redress human rights grievances or violations. The administration of justice, including law enforcement and prosecutorial agencies and, especially, an independent judiciary and legal profession in full conformity with

applicable standards contained in international human rights instruments, are essential to the full and non-discriminatory realization of human rights and indispensable to the processes of democracy and sustainable development. In this context, institutions concerned with the administration of justice should be properly funded, and an increased level of both technical and financial assistance should be provided by the international community. It is incumbent upon the United Nations to make use of special programmes of advisory services on a priority basis for the achievement of strong and independent administration of justice.

28. The World Conference on Human Rights expresses its dismay at massive violations of human rights especially in the form of genocide, "ethnic cleansing" and systematic rape of women in war situations, creating mass exodus of refugees and displaced persons. While strongly condemning such abhorrent practices it reiterates the call that perpetrators of such crimes be punished and such practices immediately stopped.

29. The World Conference on Human Rights expresses grave concern about continuing human rights violations in all parts of the world in disregard of standards as contained in international human rights instruments and international humanitarian law and about the lack of sufficient and effective remedies for the victims.

The World Conference on Human Rights is deeply concerned about violations of human rights during armed conflicts, affecting the civilian population, especially women, children, the elderly and the disabled. The Conference therefore calls upon States and all parties to armed conflicts strictly to observe international humanitarian law, as set forth in the Geneva Conventions of 1949 and other rules and principles of international law, as well as minimum standards for protection of human rights, as laid down in international conventions.

The World Conference on Human Rights reaffirms the right of the victims to be assisted by humanitarian organizations, as set forth in the Geneva Conventions of 1949 and other relevant

instruments of international humanitarian law, and calls for the safe and timely access for such assistance.

30. The World Conference on Human Rights also expresses its dismay and condemnation that gross and systematic violations and situations that constitute serious obstacles to the full enjoyment of all human rights continue to occur in different parts of the world. Such violations and obstacles include, as well as torture and cruel, inhuman and degrading treatment or punishment, summary and arbitrary executions, disappearances, arbitrary detentions, all forms of racism, racial discrimination and apartheid, foreign occupation and alien domination, xenophobia, poverty, hunger and other denials of economic, social and cultural rights, religious intolerance, terrorism, discrimination against women and lack of the rule of law.

31. The World Conference on Human Rights calls upon States to refrain from any unilateral measure not in accordance with international law and the Charter of the United Nations that creates obstacles to trade relations among States and impedes the full realization of the human rights set forth in the Universal Declaration of Human Rights and international human rights instruments, in particular the rights of everyone to a standard of living adequate for their health and well-being, including food and medical care, housing and the necessary social services. The World Conference on Human Rights affirms that food should not be used as a tool for political pressure.

32. The World Conference on Human Rights reaffirms the importance of ensuring the universality, objectivity and non-selectivity of the consideration of human rights issues.

33. The World Conference on Human Rights reaffirms that States are duty-bound, as stipulated in the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and in other international human rights instruments, to ensure that education is aimed at strengthening the respect of human rights and fundamental freedoms. The World Conference on Human Rights emphasizes the importance of incorporating the subject of human rights education programmes and calls upon States to do so. Education should promote understanding, tolerance, peace and friendly relations between the nations and all racial or religious groups and encourage the development of United Nations activities in pursuance of these objectives. Therefore, education on human rights and the dissemination of proper information, both theoretical and practical, play an important role in the promotion and respect of human rights with regard to all individuals without distinction of any kind such as race, sex, language or religion, and this should be integrated in the education policies at the national as well as international levels. The World Conference on Human Rights notes that resource constraints and institutional inadequacies may impede the immediate realization of these objectives.

34. Increased efforts should be made to assist countries which so request to create the conditions whereby each individual can enjoy universal human rights and fundamental freedoms. Governments, the United Nations system as well as other multilateral organizations are urged to increase considerably the resources allocated to programmes aiming at the establishment and strengthening of national legislation, national institutions and related infrastructures which uphold the rule of law and democracy, electoral assistance, human rights awareness through training, teaching and education, popular participation and civil society.

The programmes of advisory services and technical cooperation under the Centre for Human Rights should be strengthened as well as made more efficient and transparent and thus become a major contribution to improving respect for human rights. States are called upon to increase their contributions to these programmes, both through promoting a larger allocation from the United Nations regular budget, and through voluntary contributions.

35. The full and effective implementation of United Nations activities to promote and protect human rights must reflect the high importance accorded to human rights by the Charter of the United Nations and the demands of the United Nations human rights activities, as mandated by Member States. To this end, United Nations human rights activities should be provided with increased resources.

36. The World Conference on Human Rights reaffirms the important and constructive role played by national institutions for the promotion and protection of human rights, in particular in their advisory capacity to the competent authorities, their role in remedying human rights violations, in the dissemination of human rights information, and education in human rights.

The World Conference on Human Rights encourages the establishment and strengthening of national institutions, having regard to the "Principles relating to the status of national institutions" and recognizing that it is the right of each State to choose the framework which is best suited to its particular needs at the national level.

37. Regional arrangements play a fundamental role in promoting and protecting human rights. They should reinforce universal human rights standards, as contained in international human rights instruments, and their protection. The World Conference on Human Rights endorses efforts under way to strengthen these arrangements and to increase their effectiveness, while at the same time stressing the importance of cooperation with the United Nations human rights activities.

The World Conference on Human Rights reiterates the need to consider the possibility of establishing regional and subregional arrangements for the promotion and protection of human rights where they do not already exist.

38. The World Conference on Human Rights recognizes the important role of non-governmental organizations in the promotion of all human rights and in humanitarian activities at national, regional and international levels. The World Conference on Human Rights appreciates their contribution to increasing public awareness of human rights issues, to the conduct of education, training and research in this field, and to the promotion and protection of all human rights and fundamental freedoms. While recognizing that the primary responsibility for standard-setting lies with States, the conference also appreciates the contribution of non-governmental organizations to this process. In this respect, the World Conference on Human Rights emphasizes the importance of continued dialogue and cooperation between Governments and non-governmental organizations. Non-governmental organizations and their members genuinely involved in the field of human rights should enjoy the rights and freedoms recognized in the Universal Declaration of Human Rights, and the protection of the national law. These rights and freedoms may not be exercised contrary to the purposes and principles of the United Nations. Non-governmental organizations should be free to carry out their human rights activities, without interference, within the framework of national law and the Universal Declaration of Human Rights.

39. Underlining the importance of objective, responsible and impartial information about human rights and humanitarian issues, the World Conference on Human Rights encourages the increased involvement of the media, for whom freedom and protection should be guaranteed within the framework of national law.

II

a. Increase Coordination on Human Rights within the United Nations System

1. The World Conference on Human Rights recommends increased coordination in support of human rights and fundamental freedoms within the United Nations system. To this end, the World Conference on Human Rights urges all United Nations organs, bodies and the specialized agencies whose activities deal with human rights to cooperate in order to strengthen, rationalize and streamline their activities, taking into account the need to avoid unnecessary duplication. The World Conference on Human Rights also recommends to the Secretary-General that high-level officials of relevant United Nations bodies and specialized agencies at their annual meeting, besides coordinating their activities, also assess the impact of their strategies and policies on the enjoyment of all human rights.

2. Furthermore, the World Conference on Human Rights calls on regional organizations and prominent international and regional finance and development institutions to assess also the impact of their policies and programmes on the enjoyment of human rights.

3. The World Conference on Human Rights recognizes that relevant specialized agencies and bodies and institutions of the United Nations system as well as other relevant intergovernmental organizations whose activities deal with human rights play a vital role in the formulation, promotion and implementation of human rights standards, within their respective mandates, and should take into account the outcome of the World Conference on Human Rights within their fields of competence.

4. The World Conference on Human Rights strongly recommends that a concerted effort be made to encourage and facilitate the ratification of and accession or succession to international human rights treaties and protocols adopted within the framework of the United Nations system with the aim of universal acceptance. The Secretary-General, in consultation with treaty bodies, should consider opening a dialogue with States not having acceded to these human rights treaties, in order to identify obstacles and to seek ways of overcoming them.

5. The World Conference on Human Rights encourages States to consider limiting the extent of any reservations they lodge to international human rights instruments, formulate any reservations as precisely and narrowly as possible, ensure that none is incompatible with the object and purpose of the relevant treaty and regularly review any reservations with a view to withdrawing them.

6. The World Conference on Human Rights, recognizing the need to maintain consistency with the high quality of existing international standards and to avoid proliferation of human rights instruments, reaffirms the guidelines relating to the elaboration of new international instruments contained in General Assembly resolution 41/120 of 4 December 1986 and calls on the United Nations human rights bodies, when considering the elaboration of new international standards, to keep those guidelines in mind, to consult with human rights treaty bodies on the necessity for drafting new standards and to request the Secretariat to carry out technical reviews of proposed new instruments.

7. The World Conference on Human Rights recommends that human rights officers be assigned if and when necessary to regional offices of the United Nations Organization with the purpose of disseminating information and offering training and other technical assistance in the field of human rights upon the request of concerned Member States. Human rights training for international civil servants who are assigned to work relating to human rights should be organized.

8. The World Conference on Human Rights welcomes the convening of emergency sessions of the Commission on Human Rights as a positive initiative and that other ways of responding to

acute violations of human rights be considered by the relevant organs of the United Nations system.

Resources

9. The World Conference on Human Rights, concerned by the growing disparity between the activities of the Centre for Human Rights and the human, financial and other resources available to carry them out, and bearing in mind the resources needed for other important United Nations programmes, requests the Secretary-General and the General Assembly to take immediate steps to increase substantially the resources for the human rights programme from within the existing and future regular budgets of the United Nations, and to take urgent steps to seek increased extra-budgetary resources.

10. Within this framework, an increased proportion of the regular budget should be allocated directly to the Centre for Human Rights to cover its costs and all other costs borne by the Centre for Human Rights, including those related to the United Nations human rights bodies. Voluntary funding of the Centre's technical cooperation activities should reinforce this enhanced budget; the World Conference on Human Rights calls for generous contributions to the existing trust funds.

11. The World Conference on Human Rights requests the Secretary-General and the General Assembly to provide sufficient human, financial and other resources to the Centre for Human Rights to enable it effectively, efficiently and expeditiously to carry out its activities.

12. The World Conference on Human Rights, noting the need to ensure that human and financial resources are available to carry out the human rights activities, as mandated by intergovernmental bodies, urges the Secretary-General, in accordance with Article 101 of the Charter of the

Translating...

United Nations, and Member States to adopt a coherent approach aimed at securing that resources commensurate to the increased mandates are allocated to the Secretariat. The World Conference on Human Rights invites the Secretary-General to consider whether adjustments to procedures in the programme budget cycle would be necessary or helpful to ensure the timely and effective implementation of human rights activities as mandated by Member States.

Centre for Human Rights

13. The World Conference on Human Rights stresses the importance of strengthening the United Nations Centre for Human Rights.

14. The Centre for Human Rights should play an important role in coordinating system-wide attention for human rights. The focal role of the Centre can best be realized if it is enabled to cooperate fully with other United Nations bodies and organs. The coordinating role of the Centre for Human Rights also implies that the office of the Centre for Human Rights in New York is strengthened.

15. The Centre for Human Rights should be assured adequate means for the system of thematic and country rapporteurs, experts, working groups and treaty bodies. Follow-up on recommendations should become a priority matter for consideration by the Commission on Human Rights.

16. The Centre for Human Rights should assume a larger role in the promotion of human rights. This role could be given shape through cooperation with Member States and by an enhanced programme of advisory services and technical assistance. The existing voluntary funds will have to be expanded substantially for these purposes and should be managed in a more efficient and coordinated way. All activities should follow strict and transparent project management rules and regular programme and project evaluations should be held periodically. To this end, the results of such evaluation exercises and other relevant information should be made available regularly. The Centre should, in particular, organize at least once a year information meetings open to all Member States and organizations directly involved in these projects and programmes.

Adaptation and strengthening of the United Nations machinery for human rights, including the question of the establishment of a United Nations High Commissioner for Human Rights

17. The World Conference on Human Rights recognizes the necessity for a continuing adaptation of the United Nations human rights machinery to the current and future needs in the promotion and protection of human rights, as reflected in the present Declaration and within the framework of a balanced and sustainable development for all people. In particular, the United Nations human rights organs should improve their coordination, efficiency and effectiveness.

18. The World Conference on Human Rights recommends to the General Assembly that when examining the report of the Conference at its forty-eighth session, it begin, as a matter of priority, consideration of the question of the establishment of a High Commissioner for Human Rights for the promotion and protection of all human rights.

b. equality, dignity and tolerance

1. racism, racial discrimination, xenophobia and other forms of intolerance

19. The World Conference on Human Rights considers the elimination of racism and racial discrimination, in particular in their institutionalized forms such as apartheid or resulting from doctrines of racial superiority or exclusivity or contemporary forms and manifestations of racism, as a primary objective for the international community and a worldwide promotion programme in the field of human rights. United Nations organs and agencies should strengthen their efforts to implement such a programme of action related to the third decade to combat racism and racial discrimination as well as subsequent mandates to the same end. The World Conference on Human Rights strongly appeals to the international community to contribute generously to the Trust Fund for the Programme for the Decade for Action to Combat Racism and Racial Discrimination.

20. The World Conference on Human Rights urges all Governments to take immediate measures and to develop strong policies to prevent and combat all forms and manifestations of racism,

xenophobia or related intolerance, where necessary by enactment of appropriate legislation, includ-

ing penal measures, and by the establishment of national institutions to combat such phenomena.

21. The World Conference on Human Rights welcomes the decision of the Commission on Human Rights to appoint a Special Rapporteur on contemporary forms of racism, racial discrimination, xenophobia and related intolerance. The World Conference on Human Rights also appeals to all States parties to the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination to consider making the declaration under article 14 of the Convention.

22. The World Conference on Human Rights calls upon all Governments to take all appropriate measures in compliance with their international obligations and with due regard to their respective legal systems to counter intolerance and related violence based on religion or belief, including practices of discrimination against women and including the desecration of religious sites, recognizing that every individual has the right to freedom of thought, conscience, expression and religion. The Conference also invites all States to put into practice the provisions of the Declaration on the Elimination of All Forms of Intolerance and of Discrimination Based on Religion or Belief.

23. The World Conference on Human Rights stresses that all persons who perpetrate or authorize criminal acts associated with ethnic cleansing are individually responsible and accountable for such human rights violations, and that the international community should exert every effort to bring those legally responsible for such violations to justice.

24. The World Conference on Human Rights calls on all States to take immediate measures, individually and collectively, to combat the practice of ethnic cleansing to bring it quickly to an end. Victims of the abhorrent practice of ethnic cleansing are entitled to appropriate and effective remedies.

2. Persons belonging to national or ethnic, religious and linguistic minorities

25. The World Conference on Human Rights calls on the Commission on Human Rights to examine ways and means to promote and protect effectively the rights of persons belonging to minorities as set out in the Declaration on the Rights of Persons belonging to National or Ethnic, Religious and Linguistic Minorities. In this context, the World Conference on Human Rights calls upon the Centre for Human Rights to provide, at the request of Governments concerned and as part of its programme of advisory services and technical assistance, qualified expertise on minority issues and human rights, as well as on the prevention and resolution of disputes, to assist in existing or potential situations involving minorities.

26. The World Conference on Human Rights urges States and the international community to promote and protect the rights of persons belonging to national or ethnic, religious and linguistic minorities in accordance with the Declaration on the Rights of Persons belonging to National or Ethnic, Religious and Linguistic Minorities.

27. Measures to be taken, where appropriate, should include facilitation of their full participation in all aspects of the political, economic, social, religious and cultural life of society and in the economic progress and development in their country.

Indigenous people

28. The World Conference on Human Rights calls on the Working Group on Indigenous Populations of the Sub-Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities to complete the drafting of a declaration on the rights of indigenous people at its eleventh session.

29. The World Conference on Human Rights recommends that the Commission on Human Rights consider the renewal and updating of the mandate of the Working Group on Indigenous Populations upon completion of the drafting of a declaration on the rights of indigenous people.

30. The World Conference on Human Rights also recommends that advisory services and technical assistance programmes within the United Nations system respond positively to requests by States for assistance which would be of direct benefit to indigenous people. The World Conference on Human Rights further recommends that adequate human and financial resources be made avail-

Translating...

able to the Centre for Human Rights within the overall framework of strengthening the Centre's activities as envisaged by this document.

31. The World Conference on Human Rights urges States to ensure the full and free participation of indigenous people in all aspects of society, in particular in matters of concern to them.

32. The World Conference on Human Rights recommends that the General Assembly proclaim an international decade of the world's indigenous people, to begin from January 1994, including action-orientated programmes, to be decided upon in partnership with indigenous people. An appropriate voluntary trust fund should be set up for this purpose. In the framework of such a decade, the establishment of a permanent forum for indigenous people in the United Nations system should be considered.

Migrant workers

33. The World Conference on Human Rights urges all States to guarantee the protection of the human rights of all migrant workers and their families.

34. The World Conference on Human Rights considers that the creation of conditions to foster greater harmony and tolerance between migrant workers and the rest of the society of the State in which they reside is of particular importance.

35. The World Conference on Human Rights invites States to consider the possibility of signing and ratifying, at the earliest possible time, the International Convention on the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families.

3. the equal status and human rights of women

36. The World Conference on Human Rights urges the full and equal enjoyment by women of all human rights and that this be a priority for Governments and for the United Nations. The World Conference on Human Rights also underlines the importance of the integration and full participation of women as both agents and beneficiaries in the development process, and reiterates the objectives established on global action for women towards sustainable and equitable development set forth in the Rio Declaration on Environment and Development and chapter 24 of Agenda 21, adopted by the United Nations Conference on Environment and Development (Rio de Janeiro, Brazil, 3-14 June 1992).

37. The equal status of women and the human rights of women should be integrated into the mainstream of United Nations system-wide activity. These issues should be regularly and systematically addressed throughout relevant United Nations bodies and mechanisms. In particular, steps should be taken to increase cooperation and promote further integration of objectives and goals between the Commission on the Status of Women, the Commission on Human Rights, the Commit-

tee for the Elimination of Discrimination against Women, the United Nations Development Fund for Women, the United Nations Development Programme and other United Nations agencies. In this context, cooperation and coordination should be strengthened between the Centre for Human Rights and the Division for the Advancement of Women.

38. In particular, the World Conference on Human Rights stresses the importance of working towards the elimination of violence against women in public and private life, the elimination of all forms of sexual harassment, exploitation and trafficking in women, the elimination of gender bias in the administration of justice and the eradication of any conflicts which may arise between the rights of women and the harmful effects of certain traditional or customary practices, cultural prejudices and religious extremism. The World Conference on Human Rights calls upon the General Assembly to adopt the draft declaration on violence against women and urges States to combat violence against women in accordance with its provisions. Violations of the human rights of women in situations of armed conflict are violations of the fundamental principles of international human rights and humanitarian law. All violations of this kind, including in particular murder, systematic rape, sexual slavery, and forced pregnancy, require a particularly effective response.

39. The World Conference on Human Rights urges the eradication of all forms of discrimination against women, both hidden and overt. The United Nations should encourage the goal of uni-

versal ratification by all States of the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women by the year 2000. Ways and means of addressing the particularly large number of reservations to the Convention should be encouraged. Inter alia, the Committee on the Elimination of Discrimination against Women should continue its review of reservations to the Convention. States are urged to withdraw reservations that are contrary to the object and purpose of the Convention or which are otherwise incompatible with international treaty law.

40. Treaty monitoring bodies should disseminate necessary information to enable women to make more effective use of existing implementation procedures in their pursuit of full and equal enjoyment of human rights and non-discrimination. New procedures should also be adopted to strengthen implementation of the commitment to women's equality and the human rights of women. The Commission on the Status of Women and the Committee on the Elimination of Discrimination against Women should quickly examine the possibility of introducing the right of petition through the preparation of an optional protocol to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women. The World Conference on Human Rights welcomes the decision of the Commission on Human Rights to consider the appointment of a special rapporteur on violence against women at its fiftieth session.

41. The World Conference on Human Rights recognizes the importance of the enjoyment by women of the highest standard of physical and mental health throughout their life span. In the context of the World Conference on Women and the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, as well as the Proclamation of Tehran of 1968, the World Conference on Human Rights reaffirms, on the basis of equality between women and men, a woman's right to accessible and adequate health care and the widest range of family planning services, as well as equal access to education at all levels.

42. Treaty monitoring bodies should include the status of women and the human rights of women in their deliberations and findings, making use of gender-specific data. States should be encouraged to supply information on the situation of women de jure and de facto in their reports to treaty monitoring bodies. The World Conference on Human Rights notes with satisfaction that the Commission on Human Rights adopted at its forty-ninth session resolution 1993/46 of 8 March 1993 stating that rapporteurs and working groups in the field of human rights should also be encouraged to do so. Steps should also be taken by the Division for the Advancement of Women in cooperation with other United Nations bodies, specifically the Centre for Human Rights, to ensure that the human rights activities of the United Nations regularly address violations of women's human rights, including gender-specific abuses. Training for United Nations human rights and humanitarian relief personnel to assist them to recognize and deal with human rights abuses particular to women and to carry out their work without gender bias should be encouraged.

43. The World Conference on Human Rights urges Governments and regional and international organizations to facilitate the access of women to decision-making posts and their greater participation in the decision-making process. It encourages further steps within the United Nations Secretariat to appoint and promote women staff members in accordance with the Charter of the United Nations, and encourages other principal and subsidiary organs of the United Nations to guarantee the participation of women under conditions of equality.

44. The World Conference on Human Rights welcomes the World Conference on Women to be held in Beijing in 1995 and urges that human rights of women should play an important role in its deliberations, in accordance with the priority themes of the World Conference on Women of equality, development and peace.

4. the rights of the child

45. The World Conference on Human Rights reiterates the principle of "First Call for Children" and, in this respect, underlines the importance of major national and international efforts, especially those of the United Nations Children's Fund, for promoting respect for the rights of the child to survival, protection, development and participation.

46. Measures should be taken to achieve universal ratification of the Convention on the Rights of the Child by 1995 and the universal signing of the World Declaration on the Survival, Protection and Development of Children and Plan of Action adopted by the World Summit for Children, as well as their effective implementation. The World Conference on Human Rights urges States to withdraw reservations to the Convention on the Rights of the Child contrary to the object and purpose

of the Convention or otherwise contrary to international treaty law.

47. The World Conference on Human Rights urges all nations to undertake measures to the maximum extent of their available resources, with the support of international cooperation, to achieve the goals in the World Summit Plan of Action. The Conference calls on States to integrate the Convention on the Rights of the Child into their national action plans. By means of these national action plans and through international efforts, particular priority should be placed on reducing infant and maternal mortality rates, reducing malnutrition and illiteracy rates and providing access to safe drinking water and to basic education. Whenever so called for, national plans of action should be devised to combat devastating emergencies resulting from natural disasters and armed conflicts and the equally grave problem of children in extreme poverty.

48. The World Conference on Human Rights urges all States, with the support of international cooperation, to address the acute problem of children under especially difficult circumstances. Exploitation and abuse of children should be actively combated, including by addressing their root causes. Effective measures are required against female infanticide, harmful child labour, sale of children and organs, child prostitution, child pornography, as well as other forms of sexual abuse.

49. The World Conference on Human Rights supports all measures by the United Nations and its specialized agencies to ensure the effective protection and promotion of human rights of the girl child. The World Conference on Human Rights urges States to repeal existing laws and regulations and remove customs and practices which discriminate against and cause harm to the girl child.

50. The World Conference on Human Rights strongly supports the proposal that the Secretary-General initiate a study into means of improving the protection of children in armed conflicts. Humanitarian norms should be implemented and measures taken in order to protect and facilitate assistance to children in war zones. Measures should include protection for children against indiscriminate use of all weapons of war, especially anti-personnel mines. The need for aftercare and rehabilitation of children traumatized by war must be addressed urgently. The Conference calls on the Committee on the Rights of the Child to study the question of raising the minimum age of recruitment into armed forces.

51. The World Conference on Human Rights recommends that matters relating to human rights and the situation of children be regularly reviewed and monitored by all relevant organs and mechanisms of the United Nations system and by the supervisory bodies of the specialized agencies in accordance with their mandates.

52. The World Conference on Human Rights recognizes the important role played by non-governmental organizations in the effective implementation of all human rights instruments and, in particular, the Convention on the Rights of the Child.

53. The World Conference on Human Rights recommends that the Committee on the Rights of the Child, with the assistance of the Centre for Human Rights, be enabled expeditiously and effectively to meet its mandate, especially in view of the unprecedented extent of ratification and subsequent submission of country reports.

5. freedom from torture

54. The World Conference on Human Rights welcomes the ratification by many Member States of the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment and encourages its speedy ratification by all other Member States.

55. The World Conference on Human Rights emphasizes that one of the most atrocious violations against human dignity is the act of torture, the result of which destroys the dignity and impairs the capability of victims to continue their lives and their activities.

56. The World Conference on Human Rights reaffirms that under human rights law and international humanitarian law, freedom from torture is a right which must be protected under all circumstances, including in times of internal or international disturbance or armed conflicts.

57. The World Conference on Human Rights therefore urges all States to put an immediate end to the practice of torture and eradicate this evil forever through full implementation of the Universal Declaration of Human Rights as well as the relevant conventions and, where necessary, strengthening of existing mechanisms. The World Conference on Human Rights calls on all States to cooperate fully with the Special Rapporteur on the question of torture in the fulfilment of his mandate.

58. Special attention should be given to ensure universal respect for, and effective implementation of, the Principles of Medical Ethics relevant to the Role of Health Personnel, particularly Physicians, in the Protection of Prisoners and Detainees against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment adopted by the General Assembly of the United Nations.

59. The World Conference on Human Rights stresses the importance of further concrete action within the framework of the United Nations with the view to providing assistance to victims of torture and ensuring more effective remedies for their physical, psychological and social rehabilitation. Providing the necessary resources for this purpose should be given high priority, inter alia, by additional contributions to the United Nations Voluntary Fund for Victims of Torture.

60. States should abrogate legislation leading to impunity for those responsible for grave violations of human rights such as torture and prosecute such violations, thereby providing a firm basis for the rule of law.

61. The World Conference on Human Rights reaffirms that efforts to eradicate torture should, first and foremost, be concentrated on prevention and, therefore, calls for the early adoption of an optional protocol to the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman and Degrading Treatment or Punishment, which is intended to establish a preventive system of regular visits to places of detention.

Enforced disappearances

62. The World Conference on Human Rights, welcoming the adoption by the General Assembly of the Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance, calls upon all States to take effective legislative, administrative, judicial or other measures to prevent, terminate and punish acts of enforced disappearance. The World Conference on Human Rights reaffirms that it is the duty of all States, under any circumstances, to make investigations whenever there is reason to believe that an enforced disappearance has taken place on a territory under their jurisdiction and, if allegations are confirmed, to prosecute its perpetrators.

6. the rights of the disabled person

63. The World Conference on Human Rights reaffirms that all human rights and fundamental

freedoms are universal and thus unreservedly include persons with disabilities. Every person is born equal and has the same rights to life and welfare, education and work, living independently and active participation in all aspects of society. Any direct discrimination or other negative discriminatory treatment of a disabled person is therefore a violation of his or her rights. The World Conference on Human Rights calls on Governments, where necessary, to adopt or adjust legislation to assure access to these and other rights for disabled persons.

Translating...

64. The place of disabled persons is everywhere. Persons with disabilities should be guaranteed equal opportunity through the elimination of all socially determined barriers, be they physical, financial, social or psychological, which exclude or restrict full participation in society.

65. Recalling the World Programme of Action concerning Disabled Persons, adopted by the General Assembly at its thirty-seventh session, the World Conference on Human Rights calls upon the General Assembly and the Economic and Social Council to adopt the draft standard rules on the equalization of opportunities for persons with disabilities, at their meetings in 1993.

C. Cooperation, Development and Strengthening of Human Rights

66. The World Conference on Human Rights recommends that priority be given to national and international action to promote democracy, development and human rights.

67. Special emphasis should be given to measures to assist in the strengthening and building of institutions relating to human rights, strengthening of a pluralistic civil society and the protection of groups which have been rendered vulnerable. In this context, assistance provided upon the request of Governments for the conduct of free and fair elections, including assistance in the human rights aspects of elections and public information about elections, is of particular importance. Equally important is the assistance to be given to the strengthening of the rule of law, the promotion of freedom of expression and the administration of justice, and to the real and effective participation of the people in the decision-making processes.

68. The World Conference on Human Rights stresses the need for the implementation of strengthened advisory services and technical assistance activities by the Centre for Human Rights. The Centre should make available to States upon request assistance on specific human rights issues, including the preparation of reports under human rights treaties as well as for the implementation of coherent and comprehensive plans of action for the promotion and protection of human rights. Strengthening the institutions of human rights and democracy, the legal protection of human rights, training of officials and others, broad-based education and public information aimed at promoting respect for human rights should all be available as components of these programmes.

69. The World Conference on Human Rights strongly recommends that a comprehensive programme be established within the United Nations in order to help States in the task of building and strengthening adequate national structures which have a direct impact on the overall observance of human rights and the maintenance of the rule of law. Such a programme, to be coordinated by the Centre for Human Rights, should be able to provide, upon the request of the interested Government, technical and financial assistance to national projects in reforming penal and correctional establishments, education and training of lawyers, judges and security forces in human rights, and any other sphere of activity relevant to the good functioning of the rule of law. That programme should make available to States assistance for the implementation of plans of action for the promotion and protection of human rights.

70. The World Conference on Human Rights requests the Secretary-General of the United Nations to submit proposals to the United Nations General Assembly, containing alternatives for the establishment, structure, operational modalities and funding of the proposed programme.

71. The World Conference on Human Rights recommends that each State consider the desirability of drawing up a national action plan identifying steps whereby that State would improve the promotion and protection of human rights.

72. The World Conference on Human Rights reaffirms that the universal and inalienable right to development, as established in the Declaration on the Right to Development, must be implemented and realized. In this context, the World Conference on Human Rights welcomes the appointment by the Commission on Human Rights of a thematic working group on the right to development and urges that the Working Group, in consultation and cooperation with other organs and agencies of the United Nations system, promptly formulate, for early consideration by the United Nations General Assembly, comprehensive and effective measures to eliminate obstacles to the implementation and realization of the Declaration on the Right to Development and recommending ways and means towards the realization of the right to development by all States.

73. The World Conference on Human Rights recommends that non-governmental and other grass-roots organizations active in development and/or human rights should be enabled to play a major role on the national and international levels in the debate, activities and implementation relating to the right to development and, in cooperation with Governments, in all relevant aspects of development cooperation.

74. The World Conference on Human Rights appeals to Governments, competent agencies and institutions to increase considerably the resources devoted to building well-functioning legal

systems able to protect human rights, and to national institutions working in this area. Actors in the field of development cooperation should bear in mind the mutually reinforcing interrelationship between development, democracy and human rights. Cooperation should be based on dialogue and transparency. The World Conference on Human Rights also calls for the establishment of comprehensive programmes, including resource banks of information and personnel with expertise relating to the strengthening of the rule of law and of democratic institutions.

75. The World Conference on Human Rights encourages the Commission on Human Rights, in cooperation with the Committee on Economic, Social and Cultural Rights, to continue the examina-

tion of optional protocols to the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights.

76. The World Conference on Human Rights recommends that more resources be made available for the strengthening or the establishment of regional arrangements for the promotion and protection of human rights under the programmes of advisory services and technical assistance of the Centre for Human Rights. States are encouraged to request assistance for such purposes as regional and subregional workshops, seminars and information exchanges designed to strengthen regional arrangements for the promotion and protection of human rights in accord with universal human rights standards as contained in international human rights instruments.

77. The World Conference on Human Rights supports all measures by the United Nations and its relevant specialized agencies to ensure the effective promotion and protection of trade union rights, as stipulated in the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and other relevant international instruments. It calls on all States to abide fully by their obligations in this regard contained in international instruments.

D. Human rights education

78. The World Conference on Human Rights considers human rights education, training and public information essential for the promotion and achievement of stable and harmonious relations among communities and for fostering mutual understanding, tolerance and peace.

79. States should strive to eradicate illiteracy and should direct education towards the full development of the human personality and to the strengthening of respect for human rights and fundamental freedoms. The World Conference on Human Rights calls on all States and institutions to include human rights, humanitarian law, democracy and rule of law as subjects in the curricula of all learning institutions in formal and non-formal settings.

80. Human rights education should include peace, democracy, development and social justice, as set forth in international and regional human rights instruments, in order to achieve common understanding and awareness with a view to strengthening universal commitment to human rights.

81. Taking into account the World Plan of Action on Education for Human Rights and Democracy, adopted in March 1993 by the International Congress on Education for Human Rights and Democracy of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, and other human rights instruments, the World Conference on Human Rights recommends that States develop specific programmes and strategies for ensuring the widest human rights education and the dissemination of public information, taking particular account of the human rights needs of women.

82. Governments, with the assistance of intergovernmental organizations, national institutions and non-governmental organizations, should promote an increased awareness of human rights and mutual tolerance. The World Conference on Human Rights underlines the importance of strengthening the World Public Information Campaign for Human Rights carried out by the United Nations. They should initiate and support education in human rights and undertake effective dissemination of public information in this field. The advisory services and technical assistance programmes of the United Nations system should be able to respond immediately to requests from States for educational and training activities in the field of human rights as well as for special education concerning standards as contained in international human rights instruments and in humanitarian law and their application to special groups such as military forces, law enforcement personnel, police and the health

profession. The proclamation of a United Nations decade for human rights education in order to promote, encourage and focus these educational activities should be considered.

e. Implementation and monitoring methods

83. The World Conference on Human Rights urges Governments to incorporate standards as contained in international human rights instruments in domestic legislation and to strengthen national structures, institutions and organs of society which play a role in promoting and safeguarding human rights.

84. The World Conference on Human Rights recommends the strengthening of United Nations activities and programmes to meet requests for assistance by States which want to establish or strengthen their own national institutions for the promotion and protection of human rights.

85. The World Conference on Human Rights also encourages the strengthening of cooperation between national institutions for the promotion and protection of human rights, particularly through exchanges of information and experience, as well as cooperation with regional organizations and the United Nations.

86. The World Conference on Human Rights strongly recommends in this regard that representatives of national institutions for the promotion and protection of human rights convene periodic meetings under the auspices of the Centre for Human Rights to examine ways and means of improving their mechanisms and sharing experiences.

87. The World Conference on Human Rights recommends to the human rights treaty bodies, to the meetings of chairpersons of the treaty bodies and to the meetings of States parties that they continue to take steps aimed at coordinating the multiple reporting requirements and guidelines for preparing State reports under the respective human rights conventions and study the suggestion that the submission of one overall report on treaty obligations undertaken by each State would make these procedures more effective and increase their impact.

88. The World Conference on Human Rights recommends that the States parties to international human rights instruments, the General Assembly and the Economic and Social Council should consider studying the existing human rights treaty bodies and the various thematic mechanisms and procedures with a view to promoting greater efficiency and effectiveness through better coordination of the various bodies, mechanisms and procedures, taking into account the need to avoid unnecessary duplication and overlapping of their mandates and tasks.

89. The World Conference on Human Rights recommends continued work on the improvement of the functioning, including the monitoring tasks, of the treaty bodies, taking into account multiple proposals made in this respect, in particular those made by the treaty bodies themselves and by the meetings of the chairpersons of the treaty bodies. The comprehensive national approach taken by the Committee on the Rights of the Child should also be encouraged.

90. The World Conference on Human Rights recommends that States parties to human rights treaties consider accepting all the available optional communication procedures.

91. The World Conference on Human Rights views with concern the issue of impunity of perpetrators of human rights violations, and supports the efforts of the Commission on Human

Rights and the Sub-Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities to examine all aspects of the issue.

92. The World Conference on Human Rights recommends that the Commission on Human Rights examine the possibility for better implementation of existing human rights instruments at the international and regional levels and encourages the International Law Commission to continue its work on an international criminal court.

93. The World Conference on Human Rights appeals to States which have not yet done so to accede to the Geneva Conventions of 12 August 1949 and the Protocols thereto, and to take all appropriate national measures, including legislative ones, for their full implementation.

Translating...

Page 556

540

VIII. International human rights law

94. The World Conference on Human Rights recommends the speedy completion and adoption of the draft declaration on the right and responsibility of individuals, groups and organs of society to promote and protect universally recognized human rights and fundamental freedoms.

95. The World Conference on Human Rights underlines the importance of preserving and strengthening the system of special procedures, rapporteurs, representatives, experts and working groups of the Commission on Human Rights and the Sub-Commission on the Prevention of Discrimination and Protection of Minorities, in order to enable them to carry out their mandates in all countries throughout the world, providing them with the necessary human and financial resources. The procedures and mechanisms should be enabled to harmonize and rationalize their work through periodic meetings. All States are asked to cooperate fully with these procedures and mechanisms.

96. The World Conference on Human Rights recommends that the United Nations assume a more active role in the promotion and protection of human rights in ensuring full respect for international humanitarian law in all situations of armed conflict, in accordance with the purposes and principles of the Charter of the United Nations.

97. The World Conference on Human Rights, recognizing the important role of human rights components in specific arrangements concerning some peace-keeping operations by the United Nations, recommends that the Secretary-General take into account the reporting, experience and capabilities of the Centre for Human Rights and human rights mechanisms, in conformity with the Charter of the United Nations.

98. To strengthen the enjoyment of economic, social and cultural rights, additional approaches should be examined, such as a system of indicators to measure progress in the realization of the rights set forth in the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights. There must be a concerted effort to ensure recognition of economic, social and cultural rights at the national, regional and international levels.

f. follow-up to the World Conference on Human Rights

99. The World Conference on Human Rights recommends that the General Assembly, the Commission on Human Rights and other organs and agencies of the United Nations system related to human rights consider ways and means for the full implementation, without delay, of the recommendations contained in the present Declaration, including the possibility of proclaiming a United Nations decade for human rights. The World Conference on Human Rights further recommends that the Commission on Human Rights annually review the progress towards this end.

100. The World Conference on Human Rights requests the Secretary-General of the United Nations to invite on the occasion of the fiftieth anniversary of the Universal Declaration of Human Rights all States, all organs and agencies of the United Nations system related to human rights, to report to him on the progress made in the implementation of the present Declaration and to submit a report to the General Assembly at its fifty-third session, through the Commission on Human Rights and the Economic and Social Council. Likewise, regional and, as appropriate, national human rights institutions, as well as non-governmental organizations, may present their views to the Secretary-General on the progress made in the implementation of the present Declaration. Special attention should be paid to assessing the progress towards the goal of universal ratification of international human rights treaties and protocols adopted within the framework of the United Nations system.

Page 557

Human Rights Council

541

48. Human Rights Council

general assembly resolution 60/251 of 15 march 2006

The General Assembly,

Reaffirming the purposes and principles contained in the Charter of the United Nations, including developing friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, and achieving international cooperation in solving international problems of an economic, social, cultural or humanitarian character and in promoting and encouraging respect for human rights and fundamental freedoms for all,

Reaffirming also the Universal Declaration of Human Rights and the Vienna Declaration and Programme of Action, and recalling the International Covenant on Civil and Political Rights,

the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and other human rights instruments,

Reaffirming further that all human rights are universal, indivisible, interrelated, interdependent and mutually reinforcing, and that all human rights must be treated in a fair and equal manner, on the same footing and with the same emphasis,

Translating...

Reaffirming that, while the significance of national and regional particularities and various historical, cultural and religious backgrounds must be borne in mind, all States, regardless of their political, economic and cultural systems, have the duty to promote and protect all human rights and fundamental freedoms,

Emphasizing the responsibilities of all States, in conformity with the Charter, to respect human rights and fundamental freedoms for all, without distinction of any kind as to race, colour, sex, language or religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status,

Acknowledging that peace and security, development and human rights are the pillars of the United Nations system and the foundations for collective security and well-being, and recognizing that development, peace and security and human rights are interlinked and mutually reinforcing,

Affirming the need for all States to continue international efforts to enhance dialogue and broaden understanding among civilizations, cultures and religions, and emphasizing that States, regional organizations, non-governmental organizations, religious bodies and the media have an important role to play in promoting tolerance, respect for and freedom of religion and belief,

Recognizing the work undertaken by the Commission on Human Rights and the need to preserve and build on its achievements and to redress its shortcomings,

Recognizing also the importance of ensuring universality, objectivity and non-selectivity in the consideration of human rights issues, and the elimination of double standards and politicization,

Recognizing further that the promotion and protection of human rights should be based on the principles of cooperation and genuine dialogue and aimed at strengthening the capacity of Member States to comply with their human rights obligations for the benefit of all human beings,

Acknowledging that non-governmental organizations play an important role at the national, regional and international levels, in the promotion and protection of human rights,

Reaffirming the commitment to strengthen the United Nations human rights machinery, with the aim of ensuring effective enjoyment by all of all human rights, civil, political, economic, social and cultural rights, including the right to development, and to that end, the resolve to create a Human Rights Council,

1. *Decides* to establish the Human Rights Council, based in Geneva, in replacement of the Commission on Human Rights, as a subsidiary organ of the General Assembly; the Assembly shall review the status of the Council within five years;

2. *Decides* that the Council shall be responsible for promoting universal respect for the protection of all human rights and fundamental freedoms for all, without distinction of any kind and in a fair and equal manner;

3. *Decides also* that the Council should address situations of violations of human rights, including gross and systematic violations, and make recommendations thereon. It should also promote the effective coordination and the mainstreaming of human rights within the United Nations system;

4. *Decides further* that the work of the Council shall be guided by the principles of universality, impartiality, objectivity and non-selectivity, constructive international dialogue and cooperation, with a view to enhancing the promotion and protection of all human rights, civil, political, economic, social and cultural rights, including the right to development;

5. *Decides* that the Council shall, inter alia:

(a) Promote human rights education and learning as well as advisory services, technical assistance and capacity-building, to be provided in consultation with and with the consent of Member States concerned;

(b) Serve as a forum for dialogue on thematic issues on all human rights;

(c) Make recommendations to the General Assembly for the further development of international law in the field of human rights;

(d) Promote the full implementation of human rights obligations undertaken by States and follow-up to the goals and commitments related to the promotion and protection of human rights emanating from United Nations conferences and summits;

(e) Undertake a universal periodic review, based on objective and reliable information, of the fulfilment by each State of its human rights obligations and commitments in a manner which ensures universality of coverage and equal treatment with respect to all States; the review shall be a cooperative mechanism, based on an interactive dialogue, with the full involvement of the country concerned and with consideration given to its capacity-building needs; such a mechanism shall complement and not duplicate the work of treaty bodies; the Council shall develop the modalities and necessary time allocation for the universal periodic review mechanism within one year after the holding of its first session;

(f) Contribute, through dialogue and cooperation, towards the prevention of human rights violations and respond promptly to human rights emergencies;

(g) Assume the role and responsibilities of the Commission on Human Rights relating to the work of the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, as decided by the General Assembly in its resolution 48/141 of 20 December 1993;

(h) Work in close cooperation in the field of human rights with Governments, regional organizations, national human rights institutions and civil society;

(i) Make recommendations with regard to the promotion and protection of human rights;

(j) Submit an annual report to the General Assembly;

6. *Decides also* that the Council shall assume, review and, where necessary, improve and rationalize all mandates, mechanisms, functions and responsibilities of the Commission on Human Rights in order to maintain a system of special procedures, expert advice and a complaint procedure; the Council shall complete this review within one year after the holding of its first session;

7. *Decides further* that the Council shall consist of forty-seven Member States, which shall be elected directly and individually by secret ballot by the majority of the members of the General Assembly; the membership shall be based on equitable geographical distribution, and seats shall be distributed as follows among regional groups: Group of African States, thirteen; Group of Asian States, thirteen; Group of Eastern European States, six; Group of Latin American and Caribbean States, eight; and Group of Western European and other States, seven; the members of the Council

shall serve for a period of three years and shall not be eligible for immediate re-election after two consecutive terms;

8. *Decides* that the membership in the Council shall be open to all States Members of the United Nations; when electing members of the Council, Member States shall take into account the contribution of candidates to the promotion and protection of human rights and their voluntary

Translating...

pledges and commitments made thereto; the General Assembly, by a two-thirds majority of the members present and voting, may suspend the rights of membership in the Council of a member of the Council that commits gross and systematic violations of human rights;

9. *Decides also* that members elected to the Council shall uphold the highest standards in the promotion and protection of human rights, shall fully cooperate with the Council and be reviewed under the universal periodic review mechanism during their term of membership;

10. *Decides further* that the Council shall meet regularly throughout the year and schedule no fewer than three sessions per year, including a main session, for a total duration of no less than ten weeks, and shall be able to hold special sessions, when needed, at the request of a member of the Council with the support of one third of the membership of the Council;

11. *Decides* that the Council shall apply the rules of procedure established for committees of the General Assembly, as applicable, unless subsequently otherwise decided by the Assembly or the Council, and also decides that the participation of and consultation with observers, including States that are not members of the Council, the specialized agencies, other intergovernmental organizations and national human rights institutions, as well as non-governmental organizations, shall be based on arrangements, including Economic and Social Council resolution 1996/31 of 25 July 1996 and practices observed by the Commission on Human Rights, while ensuring the most effective contribution of these entities;

12. *Decides also* that the methods of work of the Council shall be transparent, fair and impartial and shall enable genuine dialogue, be results-oriented, allow for subsequent follow-up discussions to recommendations and their implementation and also allow for substantive interaction with special procedures and mechanisms;

13. *Recommends* that the Economic and Social Council request the Commission on Human Rights to conclude its work at its sixty-second session, and that it abolish the Commission on 16 June 2006;

14. *Decides* to elect the new members of the Council; the terms of membership shall be staggered, and such decision shall be taken for the first election by the drawing of lots, taking into consideration equitable geographical distribution;

15. *Decides also* that elections of the first members of the Council shall take place on 9 May 2006, and that the first meeting of the Council shall be convened on 19 June 2006;

16. *Decides further* that the Council shall review its work and functioning five years after its establishment and report to the General Assembly.

49. United Nations Human Rights Council: Institution-building

Human rights Council resolution 5/1 of 18 June 2007, annex

I. Universal Periodic Review mechanism

A. Basis of the review

1. The basis of the review is:

- (a) The Charter of the United Nations;
 - (b) The Universal Declaration of Human Rights;
 - (c) Human rights instruments to which a State is party;
 - (d) Voluntary pledges and commitments made by States, including those undertaken when presenting their candidatures for election to the Human Rights Council (hereinafter "the Council").
2. In addition to the above and given the complementary and mutually interrelated nature

of international human rights law and international humanitarian law, the review shall take into account applicable international humanitarian law.

B. Principles And objectives

1. Principles

3. The universal periodic review should:
- (a) Promote the universality, interdependence, indivisibility and interrelatedness of all human rights;
 - (b) Be a cooperative mechanism based on objective and reliable information and on interactive dialogue;
 - (c) Ensure universal coverage and equal treatment of all States;
 - (d) Be an intergovernmental process, United Nations Member-driven and action-oriented;
 - (e) Fully involve the country under review;
 - (f) Complement and not duplicate other human rights mechanisms, thus representing an added value;
 - (g) Be conducted in an objective, transparent, non-selective, constructive, non-confrontational and non-politicized manner;
 - (h) Not be overly burdensome to the concerned State or to the agenda of the Council;
 - (i) Not be overly long; it should be realistic and not absorb a disproportionate amount of time, human and financial resources;
 - (j) Not diminish the Council's capacity to respond to urgent human rights situations;
 - (k) Fully integrate a gender perspective;
 - (l) Without prejudice to the obligations contained in the elements provided for in the basis of review, take into account the level of development and specificities of countries;
 - (m) Ensure the participation of all relevant stakeholders, including non-governmental organizations and national human rights institutions, in accordance with General Assembly resolution 60/251 of 15 March 2006 and Economic and Social Council resolution 1996/31 of 25 July 1996, as well as any decisions that the Council may take in this regard.

2. objectives

4. The objectives of the review are:
- (a) The improvement of the human rights situation on the ground;

Translating...

- (b) The fulfilment of the State's human rights obligations and commitments and assessment of positive developments and challenges faced by the State;
- (c) The enhancement of the State's capacity and of technical assistance, in consultation with, and with the consent of, the State concerned;
- (d) The sharing of best practice among States and other stakeholders;
- (e) Support for cooperation in the promotion and protection of human rights;
- (f) The encouragement of full cooperation and engagement with the Council, other human rights bodies and the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights.

c. Periodicity And order of The review

- 5. The review begins after the adoption of the universal periodic review mechanism by the Council.
- 6. The order of review should reflect the principles of universality and equal treatment.
- 7. The order of the review should be established as soon as possible in order to allow States to prepare adequately.
- 8. All member States of the Council shall be reviewed during their term of membership.
- 9. The initial members of the Council, especially those elected for one or two-year terms, should be reviewed first.
- 10. A mix of member and observer States of the Council should be reviewed.
- 11. Equitable geographic distribution should be respected in the selection of countries for review.
- 12. The first member and observer States to be reviewed will be chosen by the drawing of lots from each Regional Group in such a way as to ensure full respect for equitable geographic distribution. Alphabetical order will then be applied beginning with those countries thus selected, unless other countries volunteer to be reviewed.
- 13. The period between review cycles should be reasonable so as to take into account the capacity of States to prepare for, and the capacity of other stakeholders to respond to, the requests arising from the review.
- 14. The periodicity of the review for the first cycle will be of four years. This will imply the consideration of 48 States per year during three sessions of the working group of two weeks each.

d. Process And modalities of The review

1. Documentation

- 15. The documents on which the review would be based are:
 - (a) Information prepared by the State concerned, which can take the form of a national report, on the basis of general guidelines to be adopted by the Council at its sixth session (first session of the second cycle), and any other information considered relevant by the State concerned, which could be presented either orally or in writing, provided that the written presentation summarizing the information will not exceed 20 pages, to guarantee equal treatment to all States and not to overburden the mechanism. States are encouraged to prepare the information through a broad consultation process at the national level with all relevant stakeholders;
 - (b) Additionally a compilation prepared by the Office of the High Commissioner for Human Rights of the information contained in the reports of treaty bodies, special procedures, including

^a The universal periodic review is an evolving process; the Council, after the conclusion of the first

review cycle, may review the modalities and the periodicity of this mechanism, based on best practices and lessons learned.

Translating...

Page 562

546

VIII. International human rights law

observations and comments by the State concerned, and other relevant official United Nations documents, which shall not exceed 10 pages;

(c) Additional, credible and reliable information provided by other relevant stakeholders to the universal periodic review which should also be taken into consideration by the Council in the review. The Office of the High Commissioner for Human Rights will prepare a summary of such information which shall not exceed 10 pages.

16. The documents prepared by the Office of the High Commissioner for Human Rights should be elaborated following the structure of the general guidelines adopted by the Council regarding the information prepared by the State concerned.

17. Both the State's written presentation and the summaries prepared by the Office of the High Commissioner for Human Rights shall be ready six weeks prior to the review by the working group to ensure the distribution of documents simultaneously in the six official languages of the United Nations, in accordance with General Assembly resolution 53/208 of 14 January 1999.

2. modalities

18. The modalities of the review shall be as follows:

(a) The review will be conducted in one working group, chaired by the President of the Council and composed of the 47 member States of the Council. Each member State will decide on the composition of its delegation;

(b) Observer States may participate in the review, including in the interactive dialogue;

(c) Other relevant stakeholders may attend the review in the Working Group;

(d) A group of three rapporteurs, selected by the drawing of lots among the members of the Council and from different Regional Groups (*troika*) will be formed to facilitate each review, including the preparation of the report of the working group. The Office of the High Commissioner for Human Rights will provide the necessary assistance and expertise to the rapporteurs.

19. The country concerned may request that one of the rapporteurs be from its own Regional Group and may also request the substitution of a rapporteur on only one occasion.

20. A rapporteur may request to be excused from participation in a specific review process.

21. Interactive dialogue between the country under review and the Council will take place in the working group. The rapporteurs may collate issues or questions to be transmitted to the State under review to facilitate its preparation and focus the interactive dialogue, while guaranteeing fairness and transparency.

22. The duration of the review will be three hours for each country in the working group. Additional time of up to one hour will be allocated for the consideration of the outcome by the plenary of the Council.

23. Half an hour will be allocated for the adoption of the report of each country under review in the working group.

24. A reasonable time frame should be allocated between the review and the adoption of the report of each State in the working group.

25. The final outcome will be adopted by the plenary of the Council.

b A Universal Periodic Review Voluntary Trust Fund should be established to facilitate the participation of developing countries, particularly the Least Developed Countries, in the universal periodic review mechanism.

Page 563

Human Rights Council: Institution-building

547

e. outcome of the review

1. format of the outcome

26. The format of the outcome of the review will be a report consisting of a summary of the proceedings of the review process; conclusions and/or recommendations, and the voluntary commitments of the State concerned.

2. Content of the outcome

27. The universal periodic review is a cooperative mechanism. Its outcome may include, inter alia:

(a) An assessment undertaken in an objective and transparent manner of the human rights situation in the country under review, including positive developments and the challenges faced by the country;

(b) Sharing of best practices;

(c) An emphasis on enhancing cooperation for the promotion and protection of human rights;

(d) The provision of technical assistance and capacity-building in consultation with, and with the consent of, the country concerned;

(e) Voluntary commitments and pledges made by the country under review.

3. adoption of the outcome

28. The country under review should be fully involved in the outcome.

29. Before the adoption of the outcome by the plenary of the Council, the State concerned should be offered the opportunity to present replies to questions or issues that were not sufficiently addressed during the interactive dialogue.

30. The State concerned and the member States of the Council, as well as observer States, will be given the opportunity to express their views on the outcome of the review before the plenary takes action on it.

31. Other relevant stakeholders will have the opportunity to make general comments before the adoption of the outcome by the plenary.

32. Recommendations that enjoy the support of the State concerned will be identified as such. Other recommendations, together with the comments of the State concerned thereon, will be noted. Both will be included in the outcome report to be adopted by the Council.

f. follow-up To The review

33. The outcome of the universal periodic review, as a cooperative mechanism, should be implemented primarily by the State concerned and, as appropriate, by other relevant stakeholders.

34. The subsequent review should focus, inter alia, on the implementation of the preceding outcome.

35. The Council should have a standing item on its agenda devoted to the universal periodic review.

36. The international community will assist in implementing the recommendations and conclusions regarding capacity-building and technical assistance, in consultation with, and with the consent of, the country concerned.

37. In considering the outcome of the universal periodic review, the Council will decide if and when any specific follow-up is necessary.

^c A decision should be taken by the Council on whether to resort to existing financing mechanisms or to create a new mechanism.

Page 564

548

VIII. International human rights law

38. After exhausting all efforts to encourage a State to cooperate with the universal periodic review mechanism, the Council will address, as appropriate, cases of persistent non-cooperation with the mechanism.

II. sPeCial ProCeDures

A. SelecTion And APPOinTmenT of mAndATE-holderS

39. The following general criteria will be of paramount importance while nominating, selecting and appointing mandate-holders: (a) expertise; (b) experience in the field of the mandate; (c) independence; (d) impartiality; (e) personal integrity; and (f) objectivity.

40. Due consideration should be given to gender balance and equitable geographic representation, as well as to an appropriate representation of different legal systems.

41. Technical and objective requirements for eligible candidates for mandate-holders will be approved by the Council at its sixth session (first session of the second cycle), in order to ensure that eligible candidates are highly qualified individuals who possess established competence, relevant expertise and extensive professional experience in the field of human rights.

42. The following entities may nominate candidates as special procedures mandate-holders: (a) Governments; (b) Regional Groups operating within the United Nations human rights system; (c) international organizations or their offices (e.g. the Office of the High Commissioner for Human Rights); (d) non-governmental organizations; (e) other human rights bodies; (f) individual nominations.

43. The Office of the High Commissioner for Human Rights shall immediately prepare, maintain and periodically update a public list of eligible candidates in a standardized format, which shall include personal data, areas of expertise and professional experience. Upcoming vacancies of mandates shall be publicized.

44. The principle of non-accumulation of human rights functions at a time shall be respected.

45. A mandate-holder's tenure in a given function, whether a thematic or country mandate, will be no longer than six years (two terms of three years for thematic mandate-holders).

46. Individuals holding decision-making positions in Government or in any other organization or entity which may give rise to a conflict of interest with the responsibilities inherent to the mandate shall be excluded. Mandate-holders will act in their personal capacity.

47. A consultative group would be established to propose to the President, at least one month before the beginning of the session in which the Council would consider the selection of mandate-holders, a list of candidates who possess the highest qualifications for the mandates in question and meet the general criteria and particular requirements.

48. The consultative group shall also give due consideration to the exclusion of nominated candidates from the public list of eligible candidates brought to its attention.

49. At the beginning of the annual cycle of the Council, Regional Groups would be invited to appoint a member of the consultative group, who would serve in his/her personal capacity. The Group will be assisted by the Office of the High Commissioner for Human Rights.

50. The consultative group will consider candidates included in the public list; however, under exceptional circumstances and if a particular post justifies it, the Group may consider additional nominations with equal or more suitable qualifications for the post. Recommendations to the President shall be public and substantiated.

51. The consultative group should take into account, as appropriate, the views of stakeholders, including the current or outgoing mandate-holders, in determining the necessary expertise, experience, skills, and other relevant requirements for each mandate.

52. On the basis of the recommendations of the consultative group and following broad consultations, in particular through the regional coordinators, the President of the Council will identify an appropriate candidate for each vacancy. The President will present to member States and observ-

Translating...

Page 565

Human Rights Council: Institution-building

549

ers a list of candidates to be proposed at least two weeks prior to the beginning of the session in which the Council will consider the appointments.

53. If necessary, the President will conduct further consultations to ensure the endorsement of the proposed candidates. The appointment of the special procedures mandate-holders will be completed upon the subsequent approval of the Council. Mandate-holders shall be appointed before the end of the session.

B. review, rAtionAlizAtion And imProvement of mAndATeS

54. The review, rationalization and improvement of mandates, as well as the creation of new ones, must be guided by the principles of universality, impartiality, objectivity and non-selectivity, constructive international dialogue and cooperation, with a view to enhancing the promotion and protection of all human rights, civil, political, economic, social and cultural rights, including the right to development.

55. The review, rationalization and improvement of each mandate would take place in the context of the negotiations of the relevant resolutions. An assessment of the mandate may take place in a separate segment of the interactive dialogue between the Council and special procedures mandate-holders.

56. The review, rationalization and improvement of mandates would focus on the relevance, scope and contents of the mandates, having as a framework the internationally recognized human rights standards, the system of special procedures and General Assembly resolution 60/251.

57. Any decision to streamline, merge or possibly discontinue mandates should always be guided by the need for improvement of the enjoyment and protection of human rights.

58. The Council should always strive for improvements:

(a) Mandates should always offer a clear prospect of an increased level of human rights protection and promotion as well as being coherent within the system of human rights;

(b) Equal attention should be paid to all human rights. The balance of thematic mandates should broadly reflect the accepted equal importance of civil, political, economic, social and cultural rights, including the right to development;

(c) Every effort should be made to avoid unnecessary duplication;

(d) Areas which constitute thematic gaps will be identified and addressed, including by means other than the creation of special procedures mandates, such as by expanding an existing mandate, bringing a cross-cutting issue to the attention of mandate-holders or by requesting a joint action to the relevant mandate-holders;

(e) Any consideration of merging mandates should have regard to the content and predominant functions of each mandate, as well as to the workload of individual mandate-holders;

(f) In creating or reviewing mandates, efforts should be made to identify whether the structure of the mechanism (expert, rapporteur or working group) is the most effective in terms of increasing human rights protection;

(g) New mandates should be as clear and specific as possible, so as to avoid ambiguity.

59. It should be considered desirable to have a uniform nomenclature of mandate-holders, titles of mandates as well as a selection and appointment process, to make the whole system more understandable.

Page 566

550

VIII. International human rights law

60. Thematic mandate periods will be of three years. Country mandate periods will be of one year.

61. Mandates included in Appendix I, where applicable, will be renewed until the date on which they are considered by the Council according to the programme of work.^a

62. Current mandate-holders may continue serving, provided they have not exceeded the six-year term limit (Appendix II). On an exceptional basis, the term of those mandate-holders who have served more than six years may be extended until the relevant mandate is considered by the Council and the selection and appointment process has concluded.

63. Decisions to create, review or discontinue country mandates should also take into account the principles of cooperation and genuine dialogue aimed at strengthening the capacity of Member States to comply with their human rights obligations.

64. In case of situations of violations of human rights or a lack of cooperation that require the Council's attention, the principles of objectivity, non-selectivity, and the elimination of double standards and politicization should apply.

III. Human rIgHts CounCIL aDVIsorY CommIttee

65. The Human Rights Council Advisory Committee (hereinafter "the Advisory Committee"), composed of 18 experts serving in their personal capacity, will function as a think-tank for the Council and work at its direction. The establishment of this subsidiary body and its functioning will be executed according to the guidelines stipulated below.

A. nominATion

66. All Member States of the United Nations may propose or endorse candidates from their own region. When selecting their candidates, States should consult their national human rights institutions and civil society organizations and, in this regard, include the names of those supporting their candidates.

Translating...

67. The aim is to ensure that the best possible expertise is made available to the Council. For this purpose, technical and objective requirements for the submission of candidatures will be established and approved by the Council at its sixth session (first session of the second cycle). These should include:

- (a) Recognized competence and experience in the field of human rights;
- (b) High moral standing;
- (c) Independence and impartiality.

68. Individuals holding decision-making positions in Government or in any other organization or entity which might give rise to a conflict of interest with the responsibilities inherent in the mandate shall be excluded. Elected members of the Committee will act in their personal capacity.

69. The principle of non-accumulation of human rights functions at the same time shall be respected.

B. elecTion

70. The Council shall elect the members of the Advisory Committee, in secret ballot, from the list of candidates whose names have been presented in accordance with the agreed requirements.

d Country mandates meet the following criteria:

- There is a pending mandate of the Council to be accomplished; or
- There is a pending mandate of the General Assembly to be accomplished; or
- The nature of the mandate is for advisory services and technical assistance.

71. The list of candidates shall be closed two months prior to the election date. The Secretariat will make available the list of candidates and relevant information to member States and to the public at least one month prior to their election.

72. Due consideration should be given to gender balance and appropriate representation of different civilizations and legal systems.

73. The geographic distribution will be as follows:

- African States: 5
- Asian States: 5
- Eastern European States: 2
- Latin American and Caribbean States: 3
- Western European and other States: 3

74. The members of the Advisory Committee shall serve for a period of three years. They shall be eligible for re-election once. In the first term, one third of the experts will serve for one year and another third for two years. The staggering of terms of membership will be defined by the drawing of lots.

c. funcTionS

75. The function of the Advisory Committee is to provide expertise to the Council in the manner and form requested by the Council, focusing mainly on studies and research-based advice. Further, such expertise shall be rendered only upon the latter's request, in compliance with its resolutions and under its guidance.

76. The Advisory Committee should be implementation-oriented and the scope of its advice should be limited to thematic issues pertaining to the mandate of the Council; namely promotion and protection of all human rights.

77. The Advisory Committee shall not adopt resolutions or decisions. The Advisory Committee may propose within the scope of the work set out by the Council, for the latter's consideration and approval, suggestions for further enhancing its procedural efficiency, as well as further research proposals within the scope of the work set out by the Council.

78. The Council shall issue specific guidelines for the Advisory Committee when it requests a substantive contribution from the latter and shall review all or any portion of those guidelines if it deems necessary in the future.

d. meThodS of work

79. The Advisory Committee shall convene up to two sessions for a maximum of 10 working days per year. Additional sessions may be scheduled on an ad hoc basis with prior approval of the Council.

80. The Council may request the Advisory Committee to undertake certain tasks that could be performed collectively, through a smaller team or individually. The Advisory Committee will report on such efforts to the Council.

81. Members of the Advisory Committee are encouraged to communicate between sessions, individually or in teams. However, the Advisory Committee shall not establish subsidiary bodies unless the Council authorizes it to do so.

82. In the performance of its mandate, the Advisory Committee is urged to establish interaction with States, national human rights institutions, non-governmental organizations and other civil society entities in accordance with the modalities of the Council.

83. Member States and observers, including States that are not members of the Council, the specialized agencies, other intergovernmental organizations and national human rights institutions, as well as non-governmental organizations shall be entitled to participate in the work of the Advi-

sory Committee based on arrangements, including Economic and Social Council resolution 1996/31 and practices observed by the Commission on Human Rights and the Council, while ensuring the most effective contribution of these entities.

84. The Council will decide at its sixth session (first session of its second cycle) on the most appropriate mechanisms to continue the work of the Working Groups on Indigenous Populations; Contemporary Forms of Slavery; Minorities; and the Social Forum.

IV. Complaint Procedure

A. Objective And Scope

85. A complaint procedure is being established to address consistent patterns of gross and reliably attested violations of all human rights and all fundamental freedoms occurring in any part of the world and under any circumstances.

86. Economic and Social Council resolution 1503 (XLVIII) of 27 May 1970 as revised by resolution 2000/3 of 19 June 2000 served as a working basis and was improved where necessary, so as to ensure that the complaint procedure is impartial, objective, efficient, victims-oriented and conducted in a timely manner. The procedure will retain its confidential nature, with a view to enhancing cooperation with the State concerned.

B. Admissibility criteria for communications

87. A communication related to a violation of human rights and fundamental freedoms, for the purpose of this procedure, shall be admissible, provided that:

(a) It is not manifestly politically motivated and its object is consistent with the Charter of the United Nations, the Universal Declaration of Human Rights and other applicable instruments in the field of human rights law;

(b) It gives a factual description of the alleged violations, including the rights which are alleged to be violated;

(c) Its language is not abusive. However, such a communication may be considered if it meets the other criteria for admissibility after deletion of the abusive language;

(d) It is submitted by a person or a group of persons claiming to be the victims of violations of human rights and fundamental freedoms, or by any person or group of persons, including non-governmental organizations, acting in good faith in accordance with the principles of human rights, not resorting to politically motivated stands contrary to the provisions of the Charter of the United Nations and claiming to have direct and reliable knowledge of the violations concerned. Nonetheless, reliably attested communications shall not be inadmissible solely because the knowledge of the individual authors is second-hand, provided that they are accompanied by clear evidence;

(e) It is not exclusively based on reports disseminated by mass media;

(f) It does not refer to a case that appears to reveal a consistent pattern of gross and reliably attested violations of human rights already being dealt with by a special procedure, a treaty body or other United Nations or similar regional complaints procedure in the field of human rights;

(g) Domestic remedies have been exhausted, unless it appears that such remedies would be ineffective or unreasonably prolonged.

88. National human rights institutions, established and operating under the Principles Relating to the Status of National Institutions (the Paris Principles), in particular in regard to quasi-judicial competence, may serve as effective means of addressing individual human rights violations.

C. Working groups

89. Two distinct working groups shall be established with the mandate to examine the communications and to bring to the attention of the Council consistent patterns of gross and reliably attested violations of human rights and fundamental freedoms.

90. Both working groups shall, to the greatest possible extent, work on the basis of consensus. In the absence of consensus, decisions shall be taken by simple majority of the votes. They may establish their own rules of procedure.

1. Working group on Communications: composition, mandate and powers

91. The Human Rights Council Advisory Committee shall appoint five of its members, one from each Regional Group, with due consideration to gender balance, to constitute the Working Group on Communications.

92. In case of a vacancy, the Advisory Committee shall appoint an independent and highly qualified expert of the same Regional Group from the Advisory Committee.

93. Since there is a need for independent expertise and continuity with regard to the examination and assessment of communications received, the independent and highly qualified experts of the Working Group on Communications shall be appointed for three years. Their mandate is renewable only once.

94. The Chairperson of the Working Group on Communications is requested, together with the secretariat, to undertake an initial screening of communications received, based on the admissibility criteria, before transmitting them to the States concerned. Manifestly ill-founded or anonymous communications shall be screened out by the Chairperson and shall therefore not be transmitted to the State concerned. In a perspective of accountability and transparency, the Chairperson of the Working Group on Communications shall provide all its members with a list of all communications rejected after initial screening. This list should indicate the grounds of all decisions resulting in the rejection of a communication. All other communications, which have not been screened out, shall be transmitted to the State concerned, so as to obtain the views of the latter on the allegations of violations.

95. The members of the Working Group on Communications shall decide on the admissibility

of a communication and assess the merits of the allegations of violations, including whether the communication alone or in combination with other communications appear to reveal a consistent pattern of gross and reliably attested violations of human rights and fundamental freedoms. The Working Group on Communications shall provide the Working Group on Situations with a file containing all admissible communications as well as recommendations thereon. When the Working Group on Communications requires further consideration or additional information, it may keep a case under review until its next session and request such information from the State concerned. The Working Group on Communications may decide to dismiss a case. All decisions of the Working Group on Communications shall be based on a rigorous application of the admissibility criteria and duly justified.

2. working group on situations: composition, mandate and powers

96. Each Regional Group shall appoint a representative of a member State of the Council, with due consideration to gender balance, to serve on the Working Group on Situations. Members shall be appointed for one year. Their mandate may be renewed once, if the State concerned is a member of the Council.

97. Members of the Working Group on Situations shall serve in their personal capacity. In order to fill a vacancy, the respective Regional Group to which the vacancy belongs, shall appoint a representative from member States of the same Regional Group.

98. The Working Group on Situations is requested, on the basis of the information and recommendations provided by the Working Group on Communications, to present the Council with a report on consistent patterns of gross and reliably attested violations of human rights and fundamental freedoms and to make recommendations to the Council on the course of action to take, normally in the form of a draft resolution or decision with respect to the situations referred to it. When the Working Group on Situations requires further consideration or additional information,

its members may keep a case under review until its next session. The Working Group on Situations may also decide to dismiss a case.

99. All decisions of the Working Group on Situations shall be duly justified and indicate why the consideration of a situation has been discontinued or action recommended thereon. Decisions to discontinue should be taken by consensus; if that is not possible, by simple majority of the votes.

d. working modalities And confidentiality

100. Since the complaint procedure is to be, inter alia, victims-oriented and conducted in a confidential and timely manner, both Working Groups shall meet at least twice a year for five working days each session, in order to promptly examine the communications received, including replies of States thereon, and the situations of which the Council is already seized under the complaint procedure.

101. The State concerned shall cooperate with the complaint procedure and make every effort to provide substantive replies in one of the United Nations official languages to any of the requests of the Working Groups or the Council. The State concerned shall also make every effort to provide a reply not later than three months after the request has been made. If necessary, this deadline may however be extended at the request of the State concerned.

102. The Secretariat is requested to make the confidential files available to all members of the Council, at least two weeks in advance, so as to allow sufficient time for the consideration of the files.

103. The Council shall consider consistent patterns of gross and reliably attested violations of human rights and fundamental freedoms brought to its attention by the Working Group on Situations as frequently as needed, but at least once a year.

104. The reports of the Working Group on Situations referred to the Council shall be examined in a confidential manner, unless the Council decides otherwise. When the Working Group on Situations recommends to the Council that it consider a situation in a public meeting, in particular in the case of manifest and unequivocal lack of cooperation, the Council shall consider such recommendation on a priority basis at its next session.

105. So as to ensure that the complaint procedure is victims-oriented, efficient and conducted in a timely manner, the period of time between the transmission of the complaint to the State concerned and consideration by the Council shall not, in principle, exceed 24 months.

e. involvement of the complainant And of the State concerned

106. The complaint procedure shall ensure that both the author of a communication and the State concerned are informed of the proceedings at the following key stages:

(a) When a communication is deemed inadmissible by the Working Group on Communications or when it is taken up for consideration by the Working Group on Situations; or when a communication is kept pending by one of the Working Groups or by the Council;

(b) At the final outcome.

107. In addition, the complainant shall be informed when his/her communication is registered by the complaint procedure.

108. Should the complainant request that his/her identity be kept confidential, it will not be transmitted to the State concerned.

f. measures

109. In accordance with established practice the action taken in respect of a particular situation should be one of the following options:

(a) To discontinue considering the situation when further consideration or action is not warranted;

- (b) To keep the situation under review and request the State concerned to provide further information within a reasonable period of time;
- (c) To keep the situation under review and appoint an independent and highly qualified expert to monitor the situation and report back to the Council;
- (d) To discontinue reviewing the matter under the confidential complaint procedure in order to take up public consideration of the same;
- (e) To recommend to OHCHR to provide technical cooperation, capacity-building assistance or advisory services to the State concerned.

V. agenda and framework for the Programme of work

A. Principles

Universality
 Impartiality
 Objectivity
 Non-selectiveness
 Constructive dialogue and cooperation
 Predictability
 Flexibility
 Transparency
 Accountability
 Balance
 Inclusive/comprehensive
 Gender perspective
 Implementation and follow-up of decisions

B. Agenda

- Item 1. Organizational and procedural matters
- Item 2. Annual report of the United Nations High Commissioner for Human Rights and reports of the Office of the High Commissioner and the Secretary-General
- Item 3. Promotion and protection of all human rights, civil, political, economic, social and cultural rights, including the right to development
- Item 4. Human rights situations that require the Council's attention
- Item 5. Human rights bodies and mechanisms
- Item 6. Universal Periodic Review
- Item 7. Human rights situation in Palestine and other occupied Arab territories
- Item 8. Follow-up and implementation of the Vienna Declaration and Programme of Action
- Item 9. Racism, racial discrimination, xenophobia and related forms of intolerance, follow-up and implementation of the Durban Declaration and Programme of Action
- Item 10. Technical assistance and capacity-building

C. Framework for the Programme of work

- Item 1. Organizational and procedural matters
- Election of the Bureau

- Adoption of the annual programme of work
- Adoption of the programme of work of the session, including other business
- Selection and appointment of mandate-holders
- Election of members of the Human Rights Council Advisory Committee
- Adoption of the report of the session
- Adoption of the annual report
- Item 2. Annual report of the United Nations High Commissioner for Human Rights and reports of the Office of the High Commissioner and the Secretary-General
- Presentation of the annual report and updates
- Item 3. Promotion and protection of all human rights, civil, political, economic, social and cultural rights, including the right to development
- Economic, social and cultural rights
- Civil and political rights
- Rights of peoples, and specific groups and individuals
- Right to development
- Interrelation of human rights and human rights thematic issues
- Item 4. Human rights situations that require the Council's attention
- Item 5. Human rights bodies and mechanisms
- Report of the Human Rights Council Advisory Committee
- Report of the complaint procedure
- Item 6. Universal Periodic Review
- Item 7. Human rights situation in Palestine and other occupied Arab territories

Human rights violations and implications of the Israeli occupation of Palestine and other occupied Arab territories

Right to self-determination of the Palestinian people

Item 8. Follow-up and implementation of the Vienna Declaration and Programme of Action

Translating...

Item 9. Racism, racial discrimination, xenophobia and related forms of intolerance, follow-up and implementation of the Durban Declaration and Programme of Action

Item 10. Technical assistance and capacity-building

VI. methods of work

110. The methods of work, pursuant to General Assembly resolution 60/251 should be transparent, impartial, equitable, fair, pragmatic; lead to clarity, predictability, and inclusiveness. They may also be updated and adjusted over time.

A. institutional Arrangements

1. Briefings on prospective resolutions or decisions

111. The briefings on prospective resolutions or decisions would be informative only, whereby delegations would be apprised of resolutions and/or decisions tabled or intended to be tabled. These briefings will be organized by interested delegations.

2. President's open-ended information meetings on resolutions, decisions and other related business

112. The President's open-ended information meetings on resolutions, decisions and other related business shall provide information on the status of negotiations on draft resolutions and/or decisions so that delegations may gain a bird's eye view of the status of such drafts. The consultations shall have a purely informational function, combined with information on the extranet, and be held in a transparent and inclusive manner. They shall not serve as a negotiating forum.

3. Informal consultations on proposals convened by main sponsors

113. Informal consultations shall be the primary means for the negotiation of draft resolutions and/or decisions, and their convening shall be the responsibility of the sponsor(s). At least one informal open-ended consultation should be held on each draft resolution and/or decision before it is considered for action by the Council. Consultations should, as much as possible, be scheduled in a timely, transparent and inclusive manner that takes into account the constraints faced by delegations, particularly smaller ones.

4. role of the bureau

114. The Bureau shall deal with procedural and organizational matters. The Bureau shall regularly communicate the contents of its meetings through a timely summary report.

5. other work formats may include panel debates, seminars and round tables

115. Utilization of these other work formats, including topics and modalities, would be decided by the Council on a case-by-case basis. They may serve as tools of the Council for enhancing dialogue and mutual understanding on certain issues. They should be utilized in the context of the Council's agenda and annual programme of work, and reinforce and/or complement its intergovernmental nature. They shall not be used to substitute or replace existing human rights mechanisms and established methods of work.

6. High-level segment

116. The High-Level Segment shall be held once a year during the main session of the Council. It shall be followed by a general segment wherein delegations that did not participate in the High-Level Segment may deliver general statements.

B. working culture

117. There is a need for:

- (a) Early notification of proposals;
- (b) Early submission of draft resolutions and decisions, preferably by the end of the penultimate week of a session;
- (c) Early distribution of all reports, particularly those of special procedures, to be transmitted to delegations in a timely fashion, at least 15 days in advance of their consideration by the Council, and in all official United Nations languages;
- (d) Proposers of a country resolution to have the responsibility to secure the broadest possible support for their initiatives (preferably 15 members), before action is taken;
- (e) Restraint in resorting to resolutions, in order to avoid proliferation of resolutions without prejudice to the right of States to decide on the periodicity of presenting their draft proposals by:

- (i) Minimizing unnecessary duplication of initiatives with the General Assembly/ Third Committee;
- (ii) Clustering of agenda items;
- (iii) Staggering the tabling of decisions and/or resolutions and consideration of action on agenda items/issues.

c. Outcome of the Thematic Resolution and decision

118. These may include recommendations, conclusions, summaries of discussions and President's Statement. As such outcomes would have different legal implications, they should supplement and not replace resolutions and decisions.

d. Special Session of the Council

119. The following provisions shall complement the general framework provided by General Assembly resolution 60/251 and the rules of procedure of the Human Rights Council.

120. The rules of procedure of special sessions shall be in accordance with the rules of procedure applicable for regular sessions of the Council.

121. The request for the holding of a special session, in accordance with the requirement established in paragraph 10 of General Assembly resolution 60/251, shall be submitted to the President and to the secretariat of the Council. The request shall specify the item proposed for consideration and include any other relevant information the sponsors may wish to provide.

122. The special session shall be convened as soon as possible after the formal request is communicated, but, in principle, not earlier than two working days, and not later than five working days after the formal receipt of the request. The duration of the special session shall not exceed three days (six working sessions), unless the Council decides otherwise.

123. The secretariat of the Council shall immediately communicate the request for the holding of a special session and any additional information provided by the sponsors in the request, as well as the date for the convening of the special session, to all United Nations Member States and make the information available to the specialized agencies, other intergovernmental organizations and national human rights institutions, as well as to non-governmental organizations in consultative status by the most expedient and expeditious means of communication. Special session documentation, in particular draft resolutions and decisions, should be made available in all official United Nations languages to all States in an equitable, timely and transparent manner.

124. The President of the Council should hold open-ended informative consultations before the special session on its conduct and organization. In this regard, the secretariat may also be requested to provide additional information, including, on the methods of work of previous special sessions.

125. Members of the Council, concerned States, observer States, specialized agencies, other intergovernmental organizations and national human rights institutions, as well as non-governmental organizations in consultative status may contribute to the special session in accordance with the rules of procedure of the Council.

126. If the requesting or other States intend to present draft resolutions or decisions at the special session, texts should be made available in accordance with the Council's relevant rules of procedure. Nevertheless, sponsors are urged to present such texts as early as possible.

127. The sponsors of a draft resolution or decision should hold open-ended consultations on the text of their draft resolution(s) or decision(s) with a view to achieving the widest participation in their consideration and, if possible, achieving consensus on them.

128. A special session should allow participatory debate, be results-oriented and geared to achieving practical outcomes, the implementation of which can be monitored and reported on at the following regular session of the Council for possible follow-up decision.

VII. rules of Procedure.

Session

Rules of procedure

rule 1

The Human Rights Council shall apply the rules of procedure established for the Main Committees of the General Assembly, as applicable, unless subsequently otherwise decided by the Assembly or the Council.

regular Session

Number of sessions

rule 2

The Human Rights Council shall meet regularly throughout the year and schedule no fewer than three sessions per Council year, including a main session, for a total duration of no less than 10 weeks.

Assumption of membership

rule 3

Newly-elected member States of the Human Rights Council shall assume their membership on the first day of the Council year, replacing member States that have concluded their respective membership terms.

Place of meeting

rule 4

The Human Rights Council shall be based in Geneva.

Special Session

Convening of special sessions

rule 5

The rules of procedure of special sessions of the Human Rights Council will be the same as the rules of procedure applicable for regular sessions of the Human Rights Council.

rule 6

The Human Rights Council shall hold special sessions, when needed, at the request of a member of the Council with the support of one third of the membership of the Council.

Participation of And consultation with observers of The council

Translating...

rule 7

(a) The Council shall apply the rules of procedure established for committees of the General Assembly, as applicable, unless subsequently otherwise decided by the Assembly or the Council, and the participation of and consultation with observers, including States that are not members of the Council, the specialized agencies, other intergovernmental organizations and national human rights institutions, as well as non-governmental organizations, shall be based on arrangements, including Economic and Social Council resolution 1996/31 of 25 July 1996, and practices observed by the Commission on Human Rights, while ensuring the most effective contribution of these entities.

^c Figures indicated in square brackets refer to identical or corresponding rules of the General Assembly or its Main Committees (A/520/Rev.16).

Page 576

560

VIII. International human rights law

(b) Participation of national human rights institutions shall be based on arrangements and practices agreed upon by the Commission on Human Rights, including resolution 2005/74 of 20 April 2005, while ensuring the most effective contribution of these entities.

Organization of work And Agenda for regular Sessions

Organizational meetings

rule 8

(a) At the beginning of each Council year, the Council shall hold an organizational meeting to elect its Bureau and to consider and adopt the agenda, programme of work, and calendar of regular sessions for the Council year indicating, if possible, a target date for the conclusion of its work, the approximate dates of consideration of items and the number of meetings to be allocated to each item.

(b) The President of the Council shall also convene organizational meetings two weeks before the beginning of each session and, if necessary, during the Council sessions to discuss organizational and procedural issues pertinent to that session.

President And vice-Presidents

Elections

rule 9

(a) At the beginning of each Council year, at its organizational meeting, the Council shall elect, from among the representatives of its members, a President and four Vice-Presidents. The President and the Vice-Presidents shall constitute the Bureau. One of the Vice-Presidents shall serve as Rapporteur.

(b) In the election of the President of the Council, regard shall be had for the equitable geographical rotation of this office among the following Regional Groups: African States, Asian States, Eastern European States, Latin American and Caribbean States, and Western European and other States. The four Vice-Presidents of the Council shall be elected on the basis of equitable geographical distribution from the Regional Groups other than the one to which the President belongs. The selection of the Rapporteur shall be based on geographic rotation.

Bureau

rule 10

The Bureau shall deal with procedural and organizational matters.

Term of office

rule 11

The President and the Vice-Presidents shall, subject to rule 13, hold office for a period of one year. They shall not be eligible for immediate re-election to the same post.

Absence of officers

rule 12 [105]

If the President finds it necessary to be absent during a meeting or any part thereof, he/she shall designate one of the Vice-Presidents to take his/her place. A Vice-President acting as President shall have the same powers and duties as the President. If the President ceases to hold office pursuant to rule 13, the remaining members of the Bureau shall designate one of the Vice-Presidents to take his/her place until the election of a new President.

Replacement of the President or a Vice-President

rule 13

If the President or any Vice-President ceases to be able to carry out his/her functions or ceases to be a representative of a member of the Council, or if the Member of the United Nations of which he/she is a representative ceases to be a member of the Council, he/she shall cease to hold such office and a new President or Vice-President shall be elected for the unexpired term.

Page 577

Human Rights Council: Institution-building

561

Secretariat

Duties of the secretariat

rule 14 [47]

The Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights shall act as secretariat for the Council. In this regard, it shall receive, translate, print and circulate in all official United Nations languages, documents, reports and resolutions of the Council, its committees and its organs; interpret speeches made at the meetings; prepare, print and circulate the records of the session; have the custody and proper preservation of the documents in the archives of the Council; distribute all documents of the Council to the members of the Council and observers and, generally, perform all other support functions which the Council may require.

*records And rePorT**Report to the General Assembly*

rule 15

The Council shall submit an annual report to the General Assembly.

*Public And Private meeTingS of The human rightS council**General principles*

rule 16 [60]

The meetings of the Council shall be held in public unless the Council decides that exceptional circumstances require the meeting be held in private.

Private meetings

rule 17 [61]

All decisions of the Council taken at a private meeting shall be announced at an early public meeting of the Council.

*conducT of BuSineSS**Working groups and other arrangements*

rule 18

The Council may set up working groups and other arrangements. Participation in these bodies shall be decided upon by the members, based on rule 7. The rules of procedure of these bodies shall follow those of the Council, as applicable, unless decided otherwise by the Council.

Quorum

rule 19 [67]

The President may declare a meeting open and permit the debate to proceed when at least one third of the members of the Council are present. The presence of a majority of the members shall be required for any decision to be taken.

Majority required

rule 20 [125]

Decisions of the Council shall be made by a simple majority of the members present and voting, subject to rule 19.

[appendices I and II not published herein.]

50. strengthHenIng and enHanCIng the effeCtIve funCtionIng of the Human rIgHts treatY boDY sYstem

general assembly resolution 68/268 of 9 april 2014

The General Assembly,

Reaffirming the purposes and principles of the Charter of the United Nations, and recalling the Universal Declaration of Human Rights and relevant international human rights instruments,

Underlining the obligation that States have to promote and protect human rights and to carry out the responsibilities that they have undertaken under international law, especially the Charter, as well as various international instruments in the field of human rights, including under international human rights treaties,

Recalling Economic and Social Council resolution 1985/17 of 28 May 1985,

Recalling also its resolution 66/254 of 23 February 2012, by which it launched the intergovernmental process of the General Assembly on strengthening and enhancing the effective functioning of the human rights treaty body system, and its resolutions 66/295 of 17 September 2012 and 68/2 of 20 September 2013, by which it extended the intergovernmental process,

Recalling further its relevant resolutions on the human rights treaty bodies,

Reaffirming that the full and effective implementation of international human rights instruments by States parties is of major importance for the efforts of the United Nations to promote universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms and that the effective functioning of the human rights treaty body system is indispensable for the full and effective implementation of such instruments,

Recognizing the important, valuable and unique role and contribution of each of the human rights treaty bodies in the promotion and protection of human rights and fundamental freedoms, including through their examination of the progress made by States parties to the respective human rights treaties in fulfilling their relevant obligations and their provision of recommendations to States parties on the implementation of such treaties,

Reaffirming the importance of the independence of the human rights treaty bodies,

Reaffirming also that the independence and impartiality of members of the human rights treaty bodies is essential for the performance of their duties and responsibilities in line with the respective treaties, and recalling the requirement that they be individuals of high moral standing serving in their personal capacity,

Recognizing that States have a legal obligation under the international human rights treaties

to which they are party to periodically submit to the relevant human rights treaty bodies reports on the measures they have taken to give effect to the provisions of the relevant treaties, and noting the need to increase the level of compliance in this regard,

Recognizing also that the promotion and protection of human rights should be based on the principle of cooperation and genuine dialogue and be aimed at strengthening the capacity of Member States to comply with their human rights obligations for the benefit of all human beings, Translating...

Emphasizing the importance of multilingualism in the activities of the United Nations, including those linked to the promotion and protection of human rights, and reaffirming the paramount importance of the equality of the six official languages of the United Nations for the effective functioning of the human rights treaty bodies,

Recognizing that the current allocation of resources has not allowed the human rights treaty body system to work in a sustainable and effective manner, and in this regard also recognizing the importance of providing, under the existing procedures of the General Assembly, adequate funding to the human rights treaty body system from the regular budget of the United Nations,

Recognizing also the importance of continued efforts to improve the efficiency of the working methods of the human rights treaty body system,

Recognizing further the importance and added value of capacity-building and technical assistance provided in consultation with and with the consent of the States parties concerned to ensure the full and effective implementation of and compliance with the international human rights treaties,

Recalling that certain international human rights instruments include provisions regarding the venue of the meetings of the committees, and mindful of the importance of the full engagement of all States parties in the interactive dialogue with the human rights treaty bodies,

Taking note of the reports of the Secretary-General on measures to improve further the effectiveness, harmonization and reform of the human rights treaty body system,

Noting with appreciation the initiative and efforts of the United Nations High Commissioner for Human Rights, in the form of a multi-stakeholder consultation approach for reflecting on how to streamline and strengthen the human rights treaty body system,

Noting that the multi-stakeholder approach consisted of a number of meetings involving representatives of Member States, human rights treaty bodies, national human rights institutions, nongovernmental organizations and academia, including events hosted by a number of Member States,

Taking note of the report of the High Commissioner on strengthening the United Nations human rights treaty body system, which includes recommendations addressed to different stakeholders,

Taking note also of the report of the co-facilitators on the open-ended intergovernmental process on how to strengthen and enhance the effective functioning of the human rights treaty body system,

Expressing its appreciation for the efforts of the President of the General Assembly and the co-facilitators in the framework of the intergovernmental process,

Noting the participation and contributions of Member States in the intergovernmental process, as well as experts of the human rights treaty bodies, national human rights institutions, the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights and nongovernmental organizations,

Emphasizing that strengthening and enhancing the effective functioning of the human rights treaty body system is a common goal shared by stakeholders who have different legal competencies in accordance with the Charter and the international human rights instruments establishing treaty bodies, and recognizing in this regard the ongoing efforts of different treaty bodies towards strengthening and enhancing their effective functioning,

1. *Encourages* the human rights treaty bodies to offer to States parties for their consideration the simplified reporting procedure and to set a limit on the number of the questions included;

2. *Encourages* States parties to consider the possibility of using the simplified reporting procedure, when offered, to facilitate the preparation of their reports and the interactive dialogue on the implementation of their treaty obligations;

3. *Also encourages* States parties to consider submitting a common core document and updating it as appropriate, as a comprehensive document or in the form of an addendum to the original document, bearing in mind the most recent developments in the particular State party, and in this regard encourages the human rights treaty bodies to further elaborate their existing guidelines on the common core document in a clear and consistent manner;

4. *Decides*, without prejudice to the formulation of the annual report of each human rights treaty body as laid out in the respective treaty, that the annual reports of treaty bodies are not to contain documents published separately and referenced therein;

5. *Encourages* the human rights treaty bodies to collaborate towards the elaboration of an aligned methodology for their constructive dialogue with the States parties, bearing in mind the views of States parties as well as the specificity of the respective committees and of their mandates,

with the aim of making the dialogue more effective, maximizing the use of the time available and allowing for a more interactive and productive dialogue with States parties;

6. *Also encourages* the human rights treaty bodies to adopt short, focused and concrete concluding observations, including the recommendations therein, that reflect the dialogue with the relevant State party, and to this end further encourages them to develop common guidelines for the elaboration of such concluding observations, bearing in mind the specificity of the respective committees and of their mandates, as well as the views of States parties;

7. *Recommends* the more efficient and effective use of the meetings of States parties, inter alia, by proposing and organizing discussions on matters related to the implementation of each treaty;

8. *Strongly condemns* all acts of intimidation and reprisals against individuals and groups for their contribution to the work of the human rights treaty bodies, and urges States to take all appropriate action, consistent with the Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognized Human Rights and Fundamental Freedoms and all other relevant human rights instruments, to prevent and eliminate such human rights violations;

9. *Encourages* the human rights treaty bodies to continue to enhance their efforts towards achieving greater efficiency, transparency, effectiveness and harmonization through their working methods, within their respective mandates, and in this regard encourages the treaty bodies to continue to review good practices regarding the application of rules of procedure and working methods in their ongoing efforts towards strengthening and enhancing their effective functioning, bearing in mind that these activities should fall under the provisions of the respective treaties, thus not creating new obligations for States parties;

10. *Encourages* States parties to continue their efforts to nominate experts of high moral standing and recognized competence and experience in the field of human rights, in particular in the field covered by the relevant treaty, and, as appropriate, to consider adopting national policies or processes with respect to the nomination of experts as candidates for human rights treaty bodies;

11. *Recommends* that the Economic and Social Council consider replacing the existing procedure for the election of experts to the Committee on Economic, Social and Cultural Rights with a meeting of States parties to the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, while preserving the current structure, organization and administrative arrangement of the Committee as set forth in Council resolution 1985/17;

12. *Requests* the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights to include in the documentation prepared for elections of members of human rights treaty bodies at meetings of States parties an information note on the current situation with respect to the composition of the treaty body, reflecting the balance in terms of geographical distribution and gender representation, professional background and different legal systems, as well as the tenure of current members;

13. *Encourages* States parties, in the election of treaty body experts, to give due consideration, as stipulated in the relevant human rights instruments, to equitable geographical distribution, the representation of the different forms of civilization and the principal legal systems, balanced gender representation and the participation of experts with disabilities in the membership of the human rights treaty bodies;

14. *Encourages* the human rights treaty bodies to develop an aligned consultation process for the elaboration of general comments that provides for consultation with States parties in particular and bears in mind the views of other stakeholders during the elaboration of new general comments;

15. *Decides*, in line with established practice with respect to other United Nations documentation, to establish a limit of 10,700 words for each document produced by the human rights treaty bodies, and further recommends that word limits also be applied for relevant stakeholders;

16. *Also decides* to establish word limits for all State party documentation submitted to the human rights treaty body system, including State party reports, of 31,800 words for initial reports, 21,200 words for subsequent periodic reports and 42,400 words for common core documents, as endorsed by the human rights treaty bodies, and calls upon the treaty bodies to set a limit on the

number of questions posed, focusing on areas seen as priority issues to ensure the ability of States parties to meet the aforementioned word limits;

17. *Requests* the Secretary-General, through the Office of the High Commissioner, to support States parties in building the capacity to implement their treaty obligations and to provide in this regard advisory services, technical assistance and capacity-building, in line with the mandate of the Office, in consultation with and with the consent of the State concerned, by:

(a) Deploying a dedicated human rights capacity-building officer in every regional office of the Office of the High Commissioner, as required;

(b) Strengthening cooperation with relevant regional human rights mechanisms within regional organizations to provide technical assistance to States in reporting to human rights treaty bodies, including through the training of trainers;

(c) Developing a roster of experts on treaty body reporting, reflecting geographical distribution and gender representation, professional background and different legal systems;

(d) Providing direct assistance to States parties at the national level by building and developing institutional capacity for reporting and strengthening technical knowledge through ad hoc training on reporting guidelines at the national level;

(e) Facilitating the sharing of best practices among States parties;

18. *Underlines* the need to provide further support to States parties through, inter alia, the United Nations Voluntary Fund for Technical Cooperation in the Field of Human Rights and in conjunction with the provision of technical assistance, with a focus on measures to build sustainable capacity in their activities to fulfil their treaty obligations, and encourages all Member States to contribute to the Fund;

19. *Encourages* the Office of the High Commissioner to work with the agencies, funds and programmes of the United Nations system and United Nations country teams, in line with their respective mandates and at the request of States parties, to assist States parties in fulfilling their obligations under international human rights treaties through:

(a) The provision of advisory services, technical assistance and capacity-building to States parties for the preparation of reports to human rights treaty bodies;

(b) The development of programmatic responses, in close coordination with the relevant States parties, to support their compliance with treaty obligations;

20. *Recognizes* that some States parties consider that they would benefit from improved coordination of reporting at the national level, and requests the Office of the High Commissioner to include among its technical assistance activities relevant assistance in this regard, at the request of a State party, based on best practices;

21. *Encourages* Member States to provide voluntary funds to facilitate the engagement of States parties, in particular those without representation in Geneva, with the human rights treaty bodies;

22. *Decides* in principle, with the aim of enhancing the accessibility and visibility of the human rights treaty bodies and in line with the report of the Committee on Information on its thirty-fifth session, to webcast, as soon as feasible, the public meetings of the treaty bodies, and requests the Department of Public Information of the Secretariat to report on the feasibility of providing, in all of the official languages used in the respective committees, live webcasts and video archives that are available, accessible, searchable and secure, including from cyber-attacks, of relevant meetings of the treaty bodies;

23. *Requests* the Office of the High Commissioner, with the assistance of United Nations country teams through their existing videoconferencing facilities, as appropriate, to provide, at the request of a State party, the opportunity for members of its official delegation not present at the

meeting to participate in the consideration of the report of that State party by means of videoconference in order to facilitate wider participation in the dialogue;

24. *Underlines* the need for summary records of the dialogue of human rights treaty bodies with States parties, and in this regard decides to issue summary records in one of the working languages of the United Nations and not to translate the pending backlog of summary records, taking into account that these measures will not constitute a precedent, given the special nature of the treaty bodies, and bearing in mind the aim of providing, through alternative methods, verbatim records of the meetings of the treaty bodies in all of the official languages of the United Nations;

25. *Decides* that a summary record of a meeting of a State party with a treaty body, at the request of any State party, shall be translated into the official language of the United Nations used by that State party;

26. *Also decides* that the allocation of meeting time to the treaty bodies will be identified in the following manner, and requests the Secretary-General to provide the corresponding financial and human resources:

(a) An allocation of the number of weeks that each treaty body requires to review the reports of States parties it can expect annually, using the average number of reports received per committee during the period from 2009 to 2012,^a on the basis of an assumed attainable rate of review of at least 2.5 reports per week and where relevant at least 5 reports under the Optional Protocols to the human rights treaties per week;

(b) A further allocation of two weeks of meeting time per committee to allow for mandated activities, plus an allocation of additional meeting time to those committees dealing with individual communications, on the basis of each such communication requiring 1.3 hours of meeting time for review and the average number of such communications received per year by those committees;

(c) An additional margin to prevent the recurrence of backlogs is established as a target 5 per cent increase in reporting compliance allocated among the committees to address their expected workload, at the beginning of each biennium, with a temporary target increase of 15 per cent for the period from 2015 to 2017;

(d) An adequate allocation of financial and human resources to those treaty bodies whose main mandated role is to carry out field visits;

27. *Further decides* that the amount of meeting time allocated will be reviewed biennially on the basis of actual reporting during the previous four years and will be amended on this basis at the request of the Secretary-General in line with established budgetary procedures, and decides that the number of weeks allocated to a committee on a permanent basis prior to the adoption of the present resolution will not be reduced;

28. *Requests* the Secretary-General accordingly to take into account the meeting time needed in relation to the increased capacity of States parties to submit reports under the respective human rights instruments and the situation in terms of ratifications and the number of individual communications considered, based on paragraphs 26 and 27 above, in his future biennial programme budget for the human rights treaty body system, including the specific requirements for field visits by treaty bodies mandated to conduct such visits;

29. *Also requests* the Secretary-General to ensure the progressive implementation of relevant accessibility standards with regard to the human rights treaty body system, as appropriate, particularly in connection with the strategic heritage plan being developed for the United Nations Office at Geneva, and to provide reasonable accommodation for treaty body experts with disabilities to ensure their full and effective participation;

a Thereafter on the basis of the four preceding years for which data are available and, for treaties for which the data on the incoming reports from the previous four years are not yet available owing to the more recent entry into force, the average will be calculated on the basis of the years for which the data are available.

30. *Decides* to allocate a maximum of three official working languages for the work of the human rights treaty bodies, with the inclusion, on an exceptional basis, of a fourth official language, when necessary to facilitate communication among the members, as determined by the committee concerned, taking into account that these measures will not constitute a precedent, given the special nature of the treaty bodies, and without prejudice to the right of each State party to interact with the treaty bodies in any of the six official languages of the United Nations;

31. *Requests* the Secretary-General to improve the efficiency of the current arrangement with regard to the travel of treaty body experts in line with section VI of resolution 67/254 A of 12 April 2013;

32. *Invites* States parties, as applicable and as an exceptional measure, with a view to achiev-

ing greater compliance with reporting obligations by States parties and eliminating the backlog of reports and in agreement with the relevant treaty body, to submit one combined report to satisfy its reporting obligations to the treaty body for the entire period for which reports to that treaty body are outstanding at the time of the adoption of the present resolution;

33. *Invites* the human rights treaty bodies, as an exceptional measure, and with a view to eliminating the current backlog of reports, without prejudice to the existing practices of the human rights treaty bodies or to the right of a State party to provide, or a treaty body to request, a short addendum for the purpose of reflecting significant and relevant recent national developments, to consider all State party reports which at the date of the present resolution have been submitted and are awaiting consideration to satisfy the reporting obligation of the State party concerned to the relevant treaty body until the completion of a reporting cycle starting from the time of the consideration of the report of the State party concerned;

34. *Invites* the human rights treaty bodies and the Office of the High Commissioner, within their respective mandates, to continue to work to increase coordination and predictability in the reporting process, including through cooperation with States parties, with the aim of achieving a clear and regularized schedule for reporting by States parties;

35. *Reaffirms* the importance of the independence and impartiality of members of the human rights treaty bodies, and underlines the importance of all stakeholders of the treaty body system, as well as the Secretariat, respecting fully the independence of treaty body members and the importance of avoiding any act that would interfere with the exercise of their functions;

36. *Notes* the adoption, at the twenty-fourth annual meeting of the Chairs of the human rights treaty bodies, held in Addis Ababa from 25 to 29 June 2012, of the guidelines on the independence and impartiality of members of the human rights treaty bodies (the Addis Ababa guidelines), which are aimed at ensuring objectivity, impartiality and accountability within the treaty body system, in full respect for the independence of the treaty bodies, and in this regard encourages the treaty bodies to implement the guidelines in accordance with their mandates;

37. *Encourages* the human rights treaty bodies to continue to consider and review the Addis Ababa guidelines, inter alia, by seeking the views of States parties and other stakeholders on their development, and in this regard invites the Chairs of the treaty bodies to keep States parties updated on their implementation;

38. *Also encourages* the human rights treaty bodies, with a view to accelerating the harmonization of the treaty body system, to continue to enhance the role of their Chairs in relation to procedural matters, including with respect to formulating conclusions on issues related to working methods and procedural matters, promptly generalizing good practices and methodologies among all treaty bodies, ensuring coherence across the treaty bodies and standardizing working methods;

39. *Further encourages* the human rights treaty bodies to strengthen the possibilities for interaction during the annual meetings of the Chairs of the treaty bodies with States parties to all human rights treaties, held in Geneva and New York, with a view to ensuring a forum for an open and formal interactive dialogue in which all issues, including those related to the independence and impartiality of treaty body members, may be raised by States parties in a constructive manner;

40. *Requests* the Secretary-General to submit to the General Assembly, on a biennial basis, a comprehensive report on the status of the human rights treaty body system and the progress achieved by the human rights treaty bodies in realizing greater efficiency and effectiveness in their work, including the number of reports submitted and reviewed by the committees, the visits undertaken and the individual communications received and reviewed, where applicable, the state of the backlog, capacity-building efforts and the results achieved, as well as the situation in terms of ratifications, increased reporting and the allocation of meeting time and proposals on measures, including on the basis of information and observations from Member States, to enhance the engagement of all States parties in the dialogue with the treaty bodies;

41. *Decides* to consider the state of the human rights treaty body system no later than six years from the date of adoption of the present resolution, to review the effectiveness of the measures taken in order to ensure their sustainability, and, if appropriate, to decide on further action to strengthen and enhance the effective functioning of the human rights treaty body system.

self-determination

51. Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples

general assembly resolution 1514 (XV) of 14 December 1960

The General Assembly,

Mindful of the determination proclaimed by the peoples of the world in the Charter of the United Nations to reaffirm faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person, in the equal rights of men and women and of nations large and small and to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

Conscious of the need for the creation of conditions of stability and well-being and peaceful and friendly relations based on respect for the principles of equal rights and self-determination of all peoples, and of universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language or religion,

Recognizing the passionate yearning for freedom in all dependent peoples and the decisive role of such peoples in the attainment of their independence,

Aware of the increasing conflicts resulting from the denial of or impediments in the way of the freedom of such peoples, which constitute a serious threat to world peace,

Considering the important role of the United Nations in assisting the movement for independence in Trust and Non-Self-Governing Territories,

Recognizing that the peoples of the world ardently desire the end of colonialism in all its manifestations,

Convinced that the continued existence of colonialism prevents the development of international economic co-operation, impedes the social, cultural and economic development of dependent peoples and militates against the United Nations ideal of universal peace,

Affirming that peoples may, for their own ends, freely dispose of their natural wealth and resources without prejudice to any obligations arising out of international economic co-operation, based upon the principle of mutual benefit, and international law,

Believing that the process of liberation is irresistible and irreversible and that, in order to avoid serious crises an end must be put to colonialism and all practices of segregation and discrimination associated therewith,

Translating...

Declaration on granting of independence to colonial countries and peoples

569

Welcoming the emergence in recent years of a large number of dependent territories into freedom and independence, and recognizing the increasingly powerful trends towards freedom in such territories which have not yet attained independence,

Convinced that all peoples have an inalienable right to complete freedom, the exercise of their sovereignty and the integrity of their national territory,

Solemnly proclaims the necessity of bringing to a speedy and unconditional end colonialism in all its forms and manifestations;

And to this end

Declares that:

1. The subjection of peoples to alien subjugation, domination and exploitation constitutes a denial of fundamental human rights, is contrary to the Charter of the United Nations and is an impediment to the promotion of world peace and co-operation.
2. All peoples have the right to self-determination; by virtue of that right they freely determine their political status and freely pursue their economic, social and cultural development.
3. Inadequacy of political, economic, social or educational preparedness should never serve as a pretext for delaying independence.
4. All armed action or repressive measures of all kinds directed against dependent peoples shall cease in order to enable them to exercise peacefully and freely their right to complete independence, and the integrity of their national territory shall be respected.
5. Immediate steps shall be taken, in Trust and Non-Self-Governing Territories or all other territories which have not yet attained independence, to transfer all powers to the peoples of those territories, without any conditions or reservations, in accordance with their freely expressed will and desire, without any distinction as to race, creed or colour, in order to enable them to enjoy complete independence and freedom.
6. Any attempt aimed at the partial or total disruption of the national unity and the territorial integrity of a country is incompatible with the purposes and principles of the Charter of the United Nations.
7. All States shall observe faithfully and strictly the provisions of the Charter of the United Nations, the Universal Declaration of Human Rights and the present Declaration on the basis of equality, noninterference in the internal affairs of all States, and respect for the sovereign rights of all peoples and their territorial integrity.

570

VIII. International human rights law

52. Permanent sovereignty over natural resources

general assembly resolution 1803 (XVII) of 14 December 1962

The General Assembly,

Recalling its resolutions 523 (VI) of 12 January 1952 and 626 (VII) of 21 December 1952,

Bearing in mind its resolution 1314 (XIII) of 12 December 1958, by which it established the Commission on Permanent Sovereignty over Natural Resources and instructed it to conduct a full survey of the status of permanent sovereignty over natural wealth and resources as a basic constituent of the right to self-determination, with recommendations, where necessary, for its strengthening, and decided further that, in the conduct of the full survey of the status of the permanent sovereignty of peoples and nations over their natural wealth and resources, due regard should be paid to the rights and duties of States under international law and to the importance of encouraging international co-operation in the economic development of developing countries,

Bearing in mind its resolution 1515 (XV) of 15 December 1960, in which it recommended that the sovereign right of every State to dispose of its wealth and its natural resources should be respected,

Considering that any measure in this respect must be based on the recognition of the inalienable right of all States freely to dispose of their natural wealth and resources in accordance with their national interests, and on respect for the economic independence of States,

Considering that nothing in paragraph 4 below in any way prejudices the position of any Member State on any aspect of the question of the rights and obligations of successor States and Governments in respect of property acquired before the accession to complete sovereignty of countries formerly under colonial rule,

Noting that the subject of succession of States and Governments is being examined as a matter of priority by the International Law Commission,

Considering that it is desirable to promote international co-operation for the economic development of developing countries, and that economic and financial agreements between the developed and the developing countries must be based on the principles of equality and of the right of peoples and nations to self-determination,

Considering that the provision of economic and technical assistance, loans and increased foreign investment must not be subject to conditions which conflict with the interests of the recipient State,

Considering the benefits to be derived from exchanges of technical and scientific information likely to promote the development and use of such resources and wealth, and the important part which the United Nations and other international organizations are called upon to play in that connexion,

Attaching particular importance to the question of promoting the economic development of developing countries and securing their economic independence,

Noting that the creation and strengthening of the inalienable sovereignty of States over their natural wealth and resources reinforces their economic independence,

Desiring that there should be further consideration by the United Nations of the subject of permanent sovereignty over natural resources in the spirit of international co-operation in the field of economic development, particularly that of the developing countries,

I

Declares that:

1. The right of peoples and nations to permanent sovereignty over their natural wealth and resources must be exercised in the interest of their national development and of the well-being of the people of the State concerned.

2. The exploration, development and disposition of such resources, as well as the import of the foreign capital required for these purposes, should be in conformity with the rules and conditions which the peoples and nations freely consider to be necessary or desirable with regard to the authorization, restriction or prohibition of such activities.

3. In cases where authorization is granted, the capital imported and the earnings on that capital shall be governed by the terms thereof, by the national legislation in force, and by international law. The profits derived must be shared in the proportions freely agreed upon, in each case, between the investors and the recipient State, due care being taken to ensure that there is no impairment, for any reason, of that State's sovereignty over its natural wealth and resources.

4. Nationalization, expropriation or requisitioning shall be based on grounds or reasons of public utility, security or the national interest which are recognized as overriding purely individual or private interests, both domestic and foreign. In such cases the owner shall be paid appropriate compensation, in accordance with the rules in force in the State taking such measures in the exercise of its sovereignty and in accordance with international law. In any case where the question of compensation gives rise to a controversy, the national jurisdiction of the State taking such measures shall be exhausted. However, upon agreement by sovereign States and other parties concerned, settlement of the dispute should be made through arbitration or international adjudication.

5. The free and beneficial exercise of the sovereignty of peoples and nations over their natural resources must be furthered by the mutual respect of States based on their sovereign equality.

6. International co-operation for the economic development of developing countries, whether in the form of public or private capital investments, exchange of goods and services, technical assistance, or exchange of scientific information, shall be such as to further their independent national development and shall be based upon respect for their sovereignty over their natural wealth and resources.

7. Violation of the rights of peoples and nations to sovereignty over their natural wealth and resources is contrary to the spirit and principles of the Charter of the United Nations and hinders the development of international co-operation and the maintenance of peace.

8. Foreign investment agreements freely entered into by or between sovereign States shall be observed in good faith; States and international organizations shall strictly and conscientiously respect the sovereignty of peoples and nations over their natural wealth and resources in accordance with the Charter and the principles set forth in the present resolution.

II

Welcomes the decision of the International Law Commission to speed up its work on the codification of the topic of responsibility of States for the consideration of the General Assembly;

III

Requests the Secretary-General to continue the study of the various aspects of permanent sovereignty over natural resources, taking into account the desire of Member States to ensure the protection of their sovereign rights while encouraging international co-operation in the field of economic development, and to report to the Economic and Social Council and to the General Assembly, if possible at its eighteenth session.

Translating...

Indigenous peoples

53. united nations Declaration on the rights
of Indigenous Peoples

general assembly resolution 61/295 of 13 september 2007, annex

*The General Assembly,**Guided by the purposes and principles of the Charter of the United Nations, and good faith in the fulfilment of the obligations assumed by States in accordance with the Charter,**Affirming that indigenous peoples are equal to all other peoples, while recognizing the right of all peoples to be different, to consider themselves different, and to be respected as such,**Affirming also that all peoples contribute to the diversity and richness of civilizations and cultures, which constitute the common heritage of humankind,**Affirming further that all doctrines, policies and practices based on or advocating superiority of peoples or individuals on the basis of national origin or racial, religious, ethnic or cultural differences are racist, scientifically false, legally invalid, morally condemnable and socially unjust,**Reaffirming that indigenous peoples, in the exercise of their rights, should be free from discrimination of any kind,**Concerned that indigenous peoples have suffered from historic injustices as a result of, inter alia, their colonization and dispossession of their lands, territories and resources, thus preventing them from exercising, in particular, their right to development in accordance with their own needs and interests,**Recognizing the urgent need to respect and promote the inherent rights of indigenous peoples which derive from their political, economic and social structures and from their cultures, spiritual traditions, histories and philosophies, especially their rights to their lands, territories and resources,**Recognizing also the urgent need to respect and promote the rights of indigenous peoples affirmed in treaties, agreements and other constructive arrangements with States,**Welcoming the fact that indigenous peoples are organizing themselves for political, economic, social and cultural enhancement and in order to bring to an end all forms of discrimination and oppression wherever they occur,**Convinced that control by indigenous peoples over developments affecting them and their lands, territories and resources will enable them to maintain and strengthen their institutions, cultures and traditions, and to promote their development in accordance with their aspirations and needs,**Recognizing that respect for indigenous knowledge, cultures and traditional practices contributes to sustainable and equitable development and proper management of the environment,**Emphasizing the contribution of the demilitarization of the lands and territories of indigenous peoples to peace, economic and social progress and development, understanding and friendly relations among nations and peoples of the world,**Recognizing in particular the right of indigenous families and communities to retain shared responsibility for the upbringing, training, education and well-being of their children, consistent with the rights of the child,**Considering that the rights affirmed in treaties, agreements and other constructive arrangements between States and indigenous peoples are, in some situations, matters of international concern, interest, responsibility and character,**Considering also that treaties, agreements and other constructive arrangements, and the relationship they represent, are the basis for a strengthened partnership between indigenous peoples and States,**Acknowledging that the Charter of the United Nations, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights, as well as the Vienna Declaration and Programme of Action, affirm the fundamental importance of the right to self-determination of all peoples, by virtue of which they freely determine their political status and freely pursue their economic, social and cultural development,**Bearing in mind that nothing in this Declaration may be used to deny any peoples their right to self-determination, exercised in conformity with international law,**Convinced that the recognition of the rights of indigenous peoples in this Declaration will enhance harmonious and cooperative relations between the State and indigenous peoples, based on principles of justice, democracy, respect for human rights, non-discrimination and good faith,**Encouraging States to comply with and effectively implement all their obligations as they apply to indigenous peoples under international instruments, in particular those related to human rights, in consultation and cooperation with the peoples concerned,**Emphasizing that the United Nations has an important and continuing role to play in promoting and protecting the rights of indigenous peoples,**Believing that this Declaration is a further important step forward for the recognition, pro-*

motion and protection of the rights and freedoms of indigenous peoples and in the development of relevant activities of the United Nations system in this field,

Recognizing and reaffirming that indigenous individuals are entitled without discrimination to all human rights recognized in international law, and that indigenous peoples possess collective rights which are indispensable for their existence, well-being and integral development as peoples

Recognizing that the situation of indigenous peoples varies from region to region and from country to country and that the significance of national and regional particularities and various historical and cultural backgrounds should be taken into consideration,

Solemnly proclaims the following United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples as a standard of achievement to be pursued in a spirit of partnership and mutual respect:

article 1

Indigenous peoples have the right to the full enjoyment, as a collective or as individuals, of all human rights and fundamental freedoms as recognized in the Charter of the United Nations, the Universal Declaration of Human Rights and international human rights law.

article 2

Indigenous peoples and individuals are free and equal to all other peoples and individuals and have the right to be free from any kind of discrimination, in the exercise of their rights, in particular that based on their indigenous origin or identity.

article 3

Indigenous peoples have the right to self-determination. By virtue of that right they freely determine their political status and freely pursue their economic, social and cultural development.

article 4

Indigenous peoples, in exercising their right to self-determination, have the right to autonomy or self-government in matters relating to their internal and local affairs, as well as ways and means for financing their autonomous functions.

Page 590

574

VIII. International human rights law

article 5

Indigenous peoples have the right to maintain and strengthen their distinct political, legal, economic, social and cultural institutions, while retaining their right to participate fully, if they so choose, in the political, economic, social and cultural life of the State.

article 6

Every indigenous individual has the right to a nationality.

article 7

1. Indigenous individuals have the rights to life, physical and mental integrity, liberty and security of person.
2. Indigenous peoples have the collective right to live in freedom, peace and security as distinct peoples and shall not be subjected to any act of genocide or any other act of violence, including forcibly removing children of the group to another group.

article 8

1. Indigenous peoples and individuals have the right not to be subjected to forced assimilation or destruction of their culture.
2. States shall provide effective mechanisms for prevention of, and redress for:
 - (a) Any action which has the aim or effect of depriving them of their integrity as distinct peoples, or of their cultural values or ethnic identities;
 - (b) Any action which has the aim or effect of dispossessing them of their lands, territories or resources;
 - (c) Any form of forced population transfer which has the aim or effect of violating or undermining any of their rights;
 - (d) Any form of forced assimilation or integration;
 - (e) Any form of propaganda designed to promote or incite racial or ethnic discrimination directed against them.

article 9

Indigenous peoples and individuals have the right to belong to an indigenous community or nation, in accordance with the traditions and customs of the community or nation concerned. No discrimination of any kind may arise from the exercise of such a right.

article 10

Indigenous peoples shall not be forcibly removed from their lands or territories. No relocation shall take place without the free, prior and informed consent of the indigenous peoples concerned and after agreement on just and fair compensation and, where possible, with the option of return.

article 11

1. Indigenous peoples have the right to practise and revitalize their cultural traditions and customs. This includes the right to maintain, protect and develop the past, present and future manifestations of their cultures, such as archaeological and historical sites, artefacts, designs, ceremonies, technologies and visual and performing arts and literature.
2. States shall provide redress through effective mechanisms, which may include restitution, developed in conjunction with indigenous peoples, with respect to their cultural, intellectual, religious and spiritual property taken without their free, prior and informed consent or in violation of their laws, traditions and customs.

Translating...

Page 591

Declaration on rights of indigenous peoples

575

article 12

1. Indigenous peoples have the right to manifest, practise, develop and teach their spiritual and religious traditions, customs and ceremonies; the right to maintain, protect, and have access in privacy to their religious and cultural sites; the right to the use and control of their ceremonial objects; and the right to the repatriation of their human remains.

2. States shall seek to enable the access and/or repatriation of ceremonial objects and human remains in their possession through fair, transparent and effective mechanisms developed in conjunction with indigenous peoples concerned.

article 13

1. Indigenous peoples have the right to revitalize, use, develop and transmit to future generations their histories, languages, oral traditions, philosophies, writing systems and literatures, and to designate and retain their own names for communities, places and persons.

2. States shall take effective measures to ensure that this right is protected and also to ensure that indigenous peoples can understand and be understood in political, legal and administrative proceedings, where necessary through the provision of interpretation or by other appropriate means.

article 14

1. Indigenous peoples have the right to establish and control their educational systems and institutions providing education in their own languages, in a manner appropriate to their cultural methods of teaching and learning.

2. Indigenous individuals, particularly children, have the right to all levels and forms of education of the State without discrimination.

3. States shall, in conjunction with indigenous peoples, take effective measures, in order for indigenous individuals, particularly children, including those living outside their communities, to have access, when possible, to an education in their own culture and provided in their own language.

article 15

1. Indigenous peoples have the right to the dignity and diversity of their cultures, traditions, histories and aspirations which shall be appropriately reflected in education and public information.

2. States shall take effective measures, in consultation and cooperation with the indigenous peoples concerned, to combat prejudice and eliminate discrimination and to promote tolerance, understanding and good relations among indigenous peoples and all other segments of society.

article 16

1. Indigenous peoples have the right to establish their own media in their own languages and to have access to all forms of non-indigenous media without discrimination.

2. States shall take effective measures to ensure that State-owned media duly reflect indigenous cultural diversity. States, without prejudice to ensuring full freedom of expression, should encourage privately owned media to adequately reflect indigenous cultural diversity.

article 17

1. Indigenous individuals and peoples have the right to enjoy fully all rights established under applicable international and domestic labour law.

2. States shall in consultation and cooperation with indigenous peoples take specific measures to protect indigenous children from economic exploitation and from performing any work that is likely to be hazardous or to interfere with the child's education, or to be harmful to the child's health or physical, mental, spiritual, moral or social development, taking into account their special vulnerability and the importance of education for their empowerment.

Page 592

576

VIII. International human rights law

3. Indigenous individuals have the right not to be subjected to any discriminatory conditions of labour and, inter alia, employment or salary.

article 18

Indigenous peoples have the right to participate in decision-making in matters which would affect their rights, through representatives chosen by themselves in accordance with their own procedures, as well as to maintain and develop their own indigenous decision-making institutions.

article 19

States shall consult and cooperate in good faith with the indigenous peoples concerned through their own representative institutions in order to obtain their free, prior and informed consent before adopting and implementing legislative or administrative measures that may affect them.

article 20

1. Indigenous peoples have the right to maintain and develop their political, economic and social systems or institutions, to be secure in the enjoyment of their own means of subsistence and development, and to engage freely in all their traditional and other economic activities.

2. Indigenous peoples deprived of their means of subsistence and development are entitled to just and fair redress.

article 21

1. Indigenous peoples have the right, without discrimination, to the improvement of their economic and social conditions, including, inter alia, in the areas of education, employment, vocational training and retraining, housing, sanitation, health and social security.

2. States shall take effective measures and, where appropriate, special measures to ensure continuing improvement of their economic and social conditions. Particular attention shall be paid to the rights and special needs of indigenous elders, women, youth, children and persons with disabilities.

article 22

1. Particular attention shall be paid to the rights and special needs of indigenous elders, women, youth, children and persons with disabilities in the implementation of this Declaration.

2. States shall take measures, in conjunction with indigenous peoples, to ensure that indigenous women and children enjoy the full protection and guarantees against all forms of violence and discrimination.

article 23

Indigenous peoples have the right to determine and develop priorities and strategies for exercising their right to development. In particular, indigenous peoples have the right to be actively involved in developing and determining health, housing and other economic and social programmes affecting them and, as far as possible, to administer such programmes through their own institutions.

article 24

1. Indigenous peoples have the right to their traditional medicines and to maintain their health practices, including the conservation of their vital medicinal plants, animals and minerals. Indigenous individuals also have the right to access, without any discrimination, to all social and health services.

Declaration on rights of indigenous peoples

577

2. Indigenous individuals have an equal right to the enjoyment of the highest attainable standard of physical and mental health. States shall take the necessary steps with a view to achieving progressively the full realization of this right.

article 25

Indigenous peoples have the right to maintain and strengthen their distinctive spiritual relationship with their traditionally owned or otherwise occupied and used lands, territories, waters and coastal seas and other resources and to uphold their responsibilities to future generations in this regard.

article 26

1. Indigenous peoples have the right to the lands, territories and resources which they have traditionally owned, occupied or otherwise used or acquired.

2. Indigenous peoples have the right to own, use, develop and control the lands, territories and resources that they possess by reason of traditional ownership or other traditional occupation or use, as well as those which they have otherwise acquired.

3. States shall give legal recognition and protection to these lands, territories and resources. Such recognition shall be conducted with due respect to the customs, traditions and land tenure systems of the indigenous peoples concerned.

article 27

States shall establish and implement, in conjunction with indigenous peoples concerned, a fair, independent, impartial, open and transparent process, giving due recognition to indigenous peoples' laws, traditions, customs and land tenure systems, to recognize and adjudicate the rights of indigenous peoples pertaining to their lands, territories and resources, including those which were traditionally owned or otherwise occupied or used. Indigenous peoples shall have the right to participate in this process.

article 28

1. Indigenous peoples have the right to redress, by means that can include restitution or, when this is not possible, just, fair and equitable compensation, for the lands, territories and resources which they have traditionally owned or otherwise occupied or used, and which have been confiscated, taken, occupied, used or damaged without their free, prior and informed consent.

2. Unless otherwise freely agreed upon by the peoples concerned, compensation shall take the form of lands, territories and resources equal in quality, size and legal status or of monetary compensation or other appropriate redress.

article 29

1. Indigenous peoples have the right to the conservation and protection of the environment and the productive capacity of their lands or territories and resources. States shall establish and implement assistance programmes for indigenous peoples for such conservation and protection, without discrimination.

2. States shall take effective measures to ensure that no storage or disposal of hazardous materials shall take place in the lands or territories of indigenous peoples without their free, prior and informed consent.

3. States shall also take effective measures to ensure, as needed, that programmes for monitoring, maintaining and restoring the health of indigenous peoples, as developed and implemented by the peoples affected by such materials, are duly implemented.

article 30

1. Military activities shall not take place in the lands or territories of indigenous peoples, unless justified by a relevant public interest or otherwise freely agreed with or requested by the indigenous peoples concerned.

2. States shall undertake effective consultations with the indigenous peoples concerned, through appropriate procedures and in particular through their representative institutions, prior to using their lands or territories for military activities.

article 31

1. Indigenous peoples have the right to maintain, control, protect and develop their cultural heritage, traditional knowledge and traditional cultural expressions, as well as the manifestations of their sciences, technologies and cultures, including human and genetic resources, seeds, medicines, knowledge of the properties of fauna and flora, oral traditions, literatures, designs, sports and traditional games and visual and performing arts. They also have the right to maintain, control, protect and develop their intellectual property over such cultural heritage, traditional knowledge, and traditional cultural expressions.

2. In conjunction with indigenous peoples, States shall take effective measures to recognize and protect the exercise of these rights.

article 32

1. Indigenous peoples have the right to determine and develop priorities and strategies for the development or use of their lands or territories and other resources.

2. States shall consult and cooperate in good faith with the indigenous peoples concerned through their own representative institutions in order to obtain their free and informed consent prior to the approval of any project affecting their lands or territories and other resources, particularly in connection with the development, utilization or exploitation of mineral, water or other resources.

3. States shall provide effective mechanisms for just and fair redress for any such activities, and appropriate measures shall be taken to mitigate adverse environmental, economic, social, cultural or spiritual impact.

article 33

1. Indigenous peoples have the right to determine their own identity or membership in accordance with their customs and traditions. This does not impair the right of indigenous individuals to obtain citizenship of the States in which they live.

2. Indigenous peoples have the right to determine the structures and to select the membership of their institutions in accordance with their own procedures.

article 34

Indigenous peoples have the right to promote, develop and maintain their institutional structures and their distinctive customs, spirituality, traditions, procedures, practices and, in the cases where they exist, juridical systems or customs, in accordance with international human rights standards.

article 35

Indigenous peoples have the right to determine the responsibilities of individuals to their communities.

article 36

1. Indigenous peoples, in particular those divided by international borders, have the right to maintain and develop contacts, relations and cooperation, including activities for spiritual, cultural, political, economic and social purposes, with their own members as well as other peoples across borders.

2. States, in consultation and cooperation with indigenous peoples, shall take effective measures to facilitate the exercise and ensure the implementation of this right.

article 37

1. Indigenous peoples have the right to the recognition, observance and enforcement of treaties, agreements and other constructive arrangements concluded with States or their successors and to have States honour and respect such treaties, agreements and other constructive arrangements.

2. Nothing in this Declaration may be interpreted as diminishing or eliminating the rights of indigenous peoples contained in treaties, agreements and other constructive arrangements.

article 38

States in consultation and cooperation with indigenous peoples, shall take the appropriate measures, including legislative measures, to achieve the ends of this Declaration.

article 39

Indigenous peoples have the right to have access to financial and technical assistance from States and through international cooperation, for the enjoyment of the rights contained in this Declaration.

article 40

Indigenous peoples have the right to access to and prompt decision through just and fair procedures for the resolution of conflicts and disputes with States or other parties, as well as to effective remedies for all infringements of their individual and collective rights. Such a decision shall give due consideration to the customs, traditions, rules and legal systems of the indigenous peoples concerned and international human rights.

article 41

The organs and specialized agencies of the United Nations system and other intergovernmental organizations shall contribute to the full realization of the provisions of this Declaration through the mobilization, inter alia, of financial cooperation and technical assistance. Ways and means of ensuring participation of indigenous peoples on issues affecting them shall be established.

article 42

The United Nations, its bodies, including the Permanent Forum on Indigenous Issues, and specialized agencies, including at the country level, and States shall promote respect for and full application of the provisions of this Declaration and follow up the effectiveness of this Declaration.

article 43

The rights recognized herein constitute the minimum standards for the survival, dignity and well-being of the indigenous peoples of the world.

article 44

All the rights and freedoms recognized herein are equally guaranteed to male and female indigenous individuals.

article 45

Nothing in this Declaration may be construed as diminishing or extinguishing the rights indigenous peoples have now or may acquire in the future.

article 46

1. Nothing in this Declaration may be interpreted as implying for any State, people, group or person any right to engage in any activity or to perform any act contrary to the Charter of the United Nations or construed as authorizing or encouraging any action which would dismember or impair, totally or in part, the territorial integrity or political unity of sovereign and independent States.
2. In the exercise of the rights enunciated in the present Declaration, human rights and fundamental freedoms of all shall be respected. The exercise of the rights set forth in this Declaration shall be subject only to such limitations as are determined by law and in accordance with international human rights obligations. Any such limitations shall be non-discriminatory and strictly necessary solely for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others and for meeting the just and most compelling requirements of a democratic society.
3. The provisions set forth in this Declaration shall be interpreted in accordance with the principles of justice, democracy, respect for human rights, equality, non-discrimination, good governance and good faith.

Development

54. Declaration on the Right to Development

general assembly resolution 41/128 of 4 December 1986, annex

The General Assembly,

Bearing in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations relating to the achievement of international co-operation in solving international problems of an economic, social, cultural or humanitarian nature, and in promoting and encouraging respect for human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language or religion,

Recognizing that development is a comprehensive economic, social, cultural and political process, which aims at the constant improvement of the well-being of the entire population and of all individuals on the basis of their active, free and meaningful participation in development and in the fair distribution of benefits resulting therefrom,

Considering that under the provisions of the Universal Declaration of Human Rights everyone is entitled to a social and international order in which the rights and freedoms set forth in that Declaration can be fully realized,

Recalling the provisions of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and of the International Covenant on Civil and Political Rights,

Recalling further the relevant agreements, conventions, resolutions, recommendations and other instruments of the United Nations and its specialized agencies concerning the integral development of the human being, economic and social progress and development of all peoples, including those instruments concerning decolonization, the prevention of discrimination, respect for and observance of, human rights and fundamental freedoms, the maintenance of international peace and security and the further promotion of friendly relations and co-operation among States in accordance with the Charter,

Translating...

Recalling the right of peoples to self-determination, by virtue of which they have the right freely to determine their political status and to pursue their economic, social and cultural development,

Recalling also the right of peoples to exercise, subject to the relevant provisions of both International Covenants on Human Rights, full and complete sovereignty over all their natural wealth and resources,

Mindful of the obligation of States under the Charter to promote universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms for all without distinction of any kind such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status,

Considering that the elimination of the massive and flagrant violations of the human rights of the peoples and individuals affected by situations such as those resulting from colonialism, neo-colonialism, *apartheid*, all forms of racism and racial discrimination, foreign domination and occupation, aggression and threats against national sovereignty, national unity and territorial integrity and threats of war would contribute to the establishment of circumstances propitious to the development of a great part of mankind,

Concerned at the existence of serious obstacles to development, as well as to the complete fulfilment of human beings and of peoples, constituted, *inter alia*, by the denial of civil, political, economic, social and cultural rights, and considering that all human rights and fundamental freedoms are indivisible and interdependent and that, in order to promote development, equal attention and urgent consideration should be given to the implementation, promotion and protection of civil, political, economic, social and cultural rights and that, accordingly, the promotion of, respect for and enjoyment of certain human rights and fundamental freedoms cannot justify the denial of other human rights and fundamental freedoms,

Considering that international peace and security are essential elements for the realization of the right to development,

Reaffirming that there is a close relationship between disarmament and development and that progress in the field of disarmament would considerably promote progress in the field of development and that resources released through disarmament measures should be devoted to the economic and social development and well-being of all peoples and, in particular, those of the developing countries,

Recognizing that the human person is the central subject of the development process and that development policy should therefore make the human being the main participant and beneficiary of development,

Recognizing that the creation of conditions favourable to the development of peoples and individuals is the primary responsibility of their States,

Aware that efforts at the international level to promote and protect human rights should be accompanied by efforts to establish a new international economic order,

Confirming that the right to development is an inalienable human right and that equality of opportunity for development is a prerogative both of nations and of individuals who make up nations,

Proclaims the following Declaration on the Right to Development:

article 1

1. The right to development is an inalienable human right by virtue of which every human person and all peoples are entitled to participate in, contribute to, and enjoy economic, social, cultural and political development, in which all human rights and fundamental freedoms can be fully realized.

2. The human right to development also implies the full realization of the right of peoples to self-determination, which includes, subject to the relevant provisions of both International Covenants on Human Rights, the exercise of their inalienable right to full sovereignty over all their natural wealth and resources.

article 2

1. The human person is the central subject of development and should be the active participant and beneficiary of the right to development.

2. All human beings have a responsibility for development, individually and collectively, taking into account the need for full respect for their human rights and fundamental freedoms as well as their duties to the community, which alone can ensure the free and complete fulfilment of the human being, and they should therefore promote and protect an appropriate political, social and economic order for development.

3. States have the right and the duty to formulate appropriate national development policies that aim at the constant improvement of the well-being of the entire population and of all individuals, on the basis of their active, free and meaningful participation in development and in the fair distribution of the benefits resulting therefrom.

article 3

1. States have the primary responsibility for the creation of national and international conditions favourable to the realization of the right to development.

2. The realization of the right to development requires full respect for the principles of international law concerning friendly relations and co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations.

3. States have the duty to co-operate with each other in ensuring development and eliminating obstacles to development. States should realize their rights and fulfil their duties in such a manner as to promote a new international economic order based on sovereign equality, interdependence, mutual interest and co-operation among all States, as well as to encourage the observance and realization of human rights.

enants on Human Rights, the exercise of their inalienable right to full sovereignty over all their natural wealth and resources.

article 4

1. States have the duty to take steps, individually and collectively, to formulate international development policies with a view to facilitating the full realization of the right to development.

2. Sustained action is required to promote more rapid development of developing countries. As a complement to the efforts of developing countries, effective international co-operation is essential in providing these countries with appropriate means and facilities to foster their comprehensive development.

Translating...

article 5

States shall take resolute steps to eliminate the massive and flagrant violations of the human rights of peoples and human beings affected by situations such as those resulting from *apartheid*, all forms of racism and racial discrimination, colonialism, foreign domination and occupation, aggression, foreign interference and threats against national sovereignty, national unity and territorial integrity, threats of war and refusal to recognize the fundamental right of peoples to self-determination.

article 6

1. All States should co-operate with a view to promoting, encouraging and strengthening universal respect for and observance of all human rights and fundamental freedoms for all without any distinction as to race, sex, language or religion.

Page 599

Declaration on right to development

583

2. All human rights and fundamental freedoms are indivisible and interdependent; equal attention and urgent consideration should be given to the implementation, promotion and protection of civil, political, economic, social and cultural rights.

3. States should take steps to eliminate obstacles to development resulting from failure to observe civil and political rights, as well as economic, social and cultural rights.

article 7

All States should promote the establishment, maintenance and strengthening of international peace and security and, to that end, should do their utmost to achieve general and complete disarmament under effective international control, as well as to ensure that the resources released by effective disarmament measures are used for comprehensive development, in particular that of the developing countries.

article 8

1. States should undertake, at the national level, all necessary measures for the realization of the right to development and shall ensure, *inter alia*, equality of opportunity for all in their access to basic resources, education, health services, food, housing, employment and the fair distribution of income. Effective measures should be undertaken to ensure that women have an active role in the development process. Appropriate economic and social reforms should be carried out with a view to eradicating all social injustices.

2. States should encourage popular participation in all spheres as an important factor in development and in the full realization of all human rights.

article 9

1. All the aspects of the right to development set forth in the present Declaration are indivisible and interdependent and each of them should be considered in the context of the whole.

2. Nothing in the present Declaration shall be construed as being contrary to the purposes and principles of the United Nations, or as implying that any State, group or person has a right to engage in any activity or to perform any act aimed at the violation of the rights set forth in the Universal Declaration of Human Rights and in the International Covenants on Human Rights.

article 10

Steps should be taken to ensure the full exercise and progressive enhancement of the right to development, including the formulation, adoption and implementation of policy, legislative and other measures at the national and international levels.

Page 600

religion or belief

55. Declaration on the Elimination of all forms of Intolerance and of Discrimination based on religion or belief

Translating...

general assembly resolution 36/55 of 25 november 1981

The General Assembly,

Considering that one of the basic principles of the Charter of the United Nations is that of the dignity and equality inherent in all human beings, and that all Member States have pledged themselves to take joint and separate action in co-operation with the United Nations to promote and encourage universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms for all, without distinction as to race, sex, language or religion,

Considering that the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenants on Human Rights proclaim the principles of non-discrimination and equality before the law and the right to freedom of thought, conscience, religion or belief,

Considering that the disregard and infringement of human rights and fundamental freedoms, in particular of the right to freedom of thought, conscience, religion or whatever belief, have brought, directly or indirectly, wars and great suffering to mankind, especially where they serve as a means of foreign interference in the internal affairs of other States and amount to kindling hatred between peoples and nations,

Considering that religion or belief, for anyone who professes either, is one of the fundamental elements in his conception of life and that freedom of religion or belief should be fully respected and guaranteed,

Considering that it is essential to promote understanding, tolerance and respect in matters relating to freedom of religion or belief and to ensure that the use of religion or belief for ends inconsistent with the Charter, other relevant instruments of the United Nations and the purposes and principles of the present Declaration is inadmissible,

Convinced that freedom of religion or belief should also contribute to the attainment of the goals of world peace, social justice and friendship among peoples and to the elimination of ideologies or practices of colonialism and racial discrimination,

Noting with satisfaction the adoption of several, and the coming into force of some, conventions, under the aegis of the United Nations and of the specialized agencies, for the elimination of various forms of discrimination,

Concerned by manifestations of intolerance and by the existence of discrimination in matters of religion or belief still in evidence in some areas of the world,

Resolved to adopt all necessary measures for the speedy elimination of such intolerance in all its forms and manifestations and to prevent and combat discrimination on the grounds of religion or belief,

Proclaims this Declaration on the Elimination of All Forms of Intolerance and of Discrimination Based on Religion or Belief:

article 1

1. Everyone shall have the right to freedom of thought, conscience and religion. This right shall include freedom to have a religion or whatever belief of his choice, and freedom, either individually or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief in worship, observance, practice and teaching.

2. No one shall be subject to coercion which would impair his freedom to have a religion or belief of his choice.

3. Freedom to manifest one's religion or belief may be subject only to such limitations as are prescribed by law and are necessary to protect public safety, order, health or morals or the fundamental rights and freedoms of others.

article 2

1. No one shall be subject to discrimination by any State, institution, group of persons or person on the grounds of religion or belief.

2. For the purposes of the present Declaration, the expression "intolerance and discrimination based on religion or belief" means any distinction, exclusion, restriction or preference based on religion or belief and having as its purpose or as its effect nullification or impairment of the recognition, enjoyment or exercise of human rights and fundamental freedoms on an equal basis.

article 3

Discrimination between human beings on the grounds of religion or belief constitutes an affront to human dignity and a disavowal of the principles of the Charter of the United Nations, and shall be condemned as a violation of the human rights and fundamental freedoms proclaimed in the Universal Declaration of Human Rights and enunciated in detail in the International Covenants on Human Rights, and as an obstacle to friendly and peaceful relations between nations.

article 4

1. All States shall take effective measures to prevent and eliminate discrimination on the grounds of religion or belief in the recognition, exercise and enjoyment of human rights and fundamental freedoms in all fields of civil, economic, political, social and cultural life.

2. All States shall make all efforts to enact or rescind legislation where necessary to prohibit any such discrimination, and to take all appropriate measures to combat intolerance on the grounds of religion or belief in this matter.

article 5

1. The parents or, as the case may be, the legal guardians of the child have the right to organize the life within the family in accordance with their religion or belief and bearing in mind the moral education in which they believe the child should be brought up.

2. Every child shall enjoy the right to have access to education in the matter of religion or belief in accordance with the wishes of his parents or, as the case may be, legal guardians, and shall not be compelled to receive teaching on religion or belief against the wishes of his parents or legal guardians, the best interests of the child being the guiding principle.

3. The child shall be protected from any form of discrimination on the grounds of religion or belief. He shall be brought up in a spirit of understanding, tolerance, friendship among peoples, peace and universal brotherhood, respect for freedom of religion or belief of others, and in full consciousness that his energy and talents should be devoted to the service of his fellow men.

4. In the case of a child who is not under the care either of his parents or of legal guardians, due account shall be taken of their expressed wishes or of any other proof of their wishes in the matter of religion or belief, the best interests of the child being the guiding principle.

5. Practices of a religion or belief in which a child is brought up must not be injurious to his physical or mental health or to his full development, taking into account article 1, paragraph 3, of the present Declaration.

article 6

In accordance with article 1 of the present Declaration, and subject to the provisions of article 1, paragraph 3, the right to freedom of thought, conscience, religion or belief shall include, *inter alia*, the following freedoms:

Page 602

586

VIII. International human rights law

(a) To worship or assemble in connection with a religion or belief, and to establish and maintain places for these purposes;

(b) To establish and maintain appropriate charitable or humanitarian institutions;

(c) To make, acquire and use to an adequate extent the necessary articles and materials related to the rites or customs of a religion or belief;

(d) To write, issue and disseminate relevant publications in these areas;

(e) To teach a religion or belief in places suitable for these purposes;

(f) To solicit and receive voluntary financial and other contributions from individuals and institutions;

(g) To train, appoint, elect or designate by succession appropriate leaders called for by the requirements and standards of any religion or belief;

(h) To observe days of rest and to celebrate holidays and ceremonies in accordance with the precepts of one's religion or belief;

(i) To establish and maintain communications with individuals and communities in matters of religion or belief at the national and international levels.

article 7

The rights and freedoms set forth in the present Declaration shall be accorded in national legislations in such a manner that everyone shall be able to avail himself of such rights and freedoms in practice.

article 8

Nothing in the present Declaration shall be construed as restricting or derogating from any right defined in the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenants on Human Rights.

Page 603

56. GUIDING PRINCIPLES ON BUSINESS AND HUMAN RIGHTS:
IMPLEMENTING THE UNITED NATIONS "PROTECT,
RESPECT AND REMEDY" FRAMEWORK

report of the special representative of the secretary-general on the issue of human rights and transnational corporations and other business enterprises, mr. John Ruggie, United Nations, Doc. A/HRC/17/31, annex, 21 March 2011

Translating...

general principles

These Guiding Principles are grounded in recognition of:

- (a) States' existing obligations to respect, protect and fulfil human rights and fundamental freedoms;
- (b) The role of business enterprises as specialized organs of society performing specialized functions, required to comply with all applicable laws and to respect human rights;
- (c) The need for rights and obligations to be matched to appropriate and effective remedies when breached.

These Guiding Principles apply to all States and to all business enterprises, both transnational and others, regardless of their size, sector, location, ownership and structure.

These Guiding Principles should be understood as a coherent whole and should be read, individually and collectively, in terms of their objective of enhancing standards and practices with regard to business and human rights so as to achieve tangible results for affected individuals and communities, and thereby also contributing to a socially sustainable globalization.

Nothing in these Guiding Principles should be read as creating new international law obligations, or as limiting or undermining any legal obligations a State may have undertaken or be subject to under international law with regard to human rights.

These Guiding Principles should be implemented in a non-discriminatory manner, with particular attention to the rights and needs of, as well as the challenges faced by, individuals from groups or populations that may be at heightened risk of becoming vulnerable or marginalized, and with due regard to the different risks that may be faced by women and men.

I. THE STATE DUTY TO PROTECT HUMAN RIGHTS

a. foundational principles

1. States must protect against human rights abuse within their territory and/or jurisdiction by third parties, including business enterprises. This requires taking appropriate steps to prevent, investigate, punish and redress such abuse through effective policies, legislation, regulations and adjudication.

Commentary

States' international human rights law obligations require that they respect, protect and fulfil the human rights of individuals within their territory and/or jurisdiction. This includes the duty to protect against human rights abuse by third parties, including business enterprises.

The State duty to protect is a standard of conduct. Therefore, States are not per se responsible for human rights abuse by private actors. However, States may breach their international human rights law obligations where such abuse can be attributed to them, or where they fail to take appropriate steps to prevent, investigate, punish and redress private actors' abuse. While States generally have discretion in deciding upon these steps, they should consider the full range of permissible preventative and remedial measures, including policies, legislation, regulations and adjudication.

States also have the duty to protect and promote the rule of law, including by taking measures to ensure equality before the law, fairness in its application, and by providing for adequate accountability, legal certainty, and procedural and legal transparency.

This chapter focuses on preventative measures while Chapter III outlines remedial measures.

2. States should set out clearly the expectation that all business enterprises domiciled in their territory and/or jurisdiction respect human rights throughout their operations.

Commentary

At present States are not generally required under international human rights law to regulate the extraterritorial activities of businesses domiciled in their territory and/or jurisdiction. Nor are they generally prohibited from doing so, provided there is a recognized jurisdictional basis. Within these parameters some human rights treaty bodies recommend that home States take steps to prevent abuse abroad by business enterprises within their jurisdiction.

There are strong policy reasons for home States to set out clearly the expectation that businesses respect human rights abroad, especially where the State itself is involved in or supports those businesses. The reasons include ensuring predictability for business enterprises by providing coherent and consistent messages, and preserving the State's own reputation.

States have adopted a range of approaches in this regard. Some are domestic measures with extraterritorial implications. Examples include requirements on "parent" companies to report on the global operations of the entire enterprise; multilateral soft-law instruments such as the Guidelines for Multinational Enterprises of the Organization for Economic Cooperation and Development; and performance standards required by institutions that support overseas investments. Other approaches amount to direct extraterritorial legislation and enforcement. This includes criminal regimes that allow for prosecutions based on the nationality of the perpetrator no matter where the offence occurs. Various factors may contribute to the perceived and actual reasonableness of States' actions, for example whether they are grounded in multilateral agreement.

b. operational principles

general state regulatory and policy functions

3. In meeting their duty to protect, States should:

- (a) Enforce laws that are aimed at, or have the effect of, requiring business enterprises to respect human rights, and periodically to assess the adequacy of such laws and address any gaps;
- (b) Ensure that other laws and policies governing the creation and ongoing operation of business enterprises, such as corporate law, do not constrain but enable business respect for

human rights;

(c) Provide effective guidance to business enterprises on how to respect human rights throughout their operations;

(d) Encourage, and where appropriate require, business enterprises to communicate how they address their human rights impacts.

Translating...

Commentary

States should not assume that businesses invariably prefer, or benefit from, State inaction, and they should consider a smart mix of measures – national and international, mandatory and voluntary – to foster business respect for human rights.

The failure to enforce existing laws that directly or indirectly regulate business respect for human rights is often a significant legal gap in State practice. Such laws might range from non-discrimination and labour laws to environmental, property, privacy and anti-bribery laws. Therefore, it is important for States to consider whether such laws are currently being enforced effectively, and if not, why this is the case and what measures may reasonably correct the situation.

It is equally important for States to review whether these laws provide the necessary coverage in light of evolving circumstances and whether, together with relevant policies, they provide an environment conducive to business respect for human rights. For example, greater clarity in some areas of law and policy, such as those governing access to land, including entitlements in relation to ownership or use of land, is often necessary to protect both rights-holders and business enterprises.

Laws and policies that govern the creation and ongoing operation of business enterprises, such as corporate and securities laws, directly shape business behaviour. Yet their implications for human rights remain poorly understood. For example, there is a lack of clarity in corporate and securities law regarding what companies and their officers are permitted, let alone required, to do regarding human rights. Laws and policies in this area should provide sufficient guidance to enable enterprises to respect human rights, with due regard to the role of existing governance structures such as corporate boards.

Guidance to business enterprises on respecting human rights should indicate expected outcomes and help share best practices. It should advise on appropriate methods, including human rights due diligence, and how to consider effectively issues of gender, vulnerability and/or marginalization, recognizing the specific challenges that may be faced by indigenous peoples, women, national or ethnic minorities, religious and linguistic minorities, children, persons with disabilities, and migrant workers and their families.

National human rights institutions that comply with the Paris Principles have an important role to play in helping States identify whether relevant laws are aligned with their human rights obligations and are being effectively enforced, and in providing guidance on human rights also to business enterprises and other non-State actors.

Communication by business enterprises on how they address their human rights impacts can range from informal engagement with affected stakeholders to formal public reporting. State encouragement of, or where appropriate requirements for, such communication are important in fostering respect for human rights by business enterprises. Incentives to communicate adequate information could include provisions to give weight to such self-reporting in the event of any judicial or administrative proceeding. A requirement to communicate can be particularly appropriate where the nature of business operations or operating contexts pose a significant risk to human rights. Policies or laws in this area can usefully clarify what and how businesses should communicate, helping to ensure both the accessibility and accuracy of communications.

Any stipulation of what would constitute adequate communication should take into account risks that it may pose to the safety and security of individuals and facilities; legitimate requirements of commercial confidentiality; and variations in companies' size and structures.

Financial reporting requirements should clarify that human rights impacts in some instances may be "material" or "significant" to the economic performance of the business enterprise.

the state-business nexus

4. States should take additional steps to protect against human rights abuses by business enterprises that are owned or controlled by the State, or that receive substantial support and services from State agencies such as export credit agencies and official investment insurance or guarantee agencies, including, where appropriate, by requiring human rights due diligence.

Commentary

States individually are the primary duty-bearers under international human rights law, and collectively they are the trustees of the international human rights regime. Where a business enterprise is controlled by the State or where its acts can be attributed otherwise to the State, an abuse of human rights by the business enterprise may entail a violation of the State's own international law obligations. Moreover, the closer a business enterprise is to the State, or the more it relies on statutory authority or taxpayer support, the stronger the State's policy rationale becomes for ensuring that the enterprise respects human rights.

Where States own or control business enterprises, they have greatest means within their powers to ensure that relevant policies, legislation and regulations regarding respect for human rights are implemented. Senior management typically reports to State agencies, and associated government departments have greater scope for scrutiny and oversight, including ensuring that effective human rights due diligence is implemented. (These enterprises are also subject to the corporate responsibility to respect human rights, addressed in Chapter II.)

A range of agencies linked formally or informally to the State may provide support and services to business activities. These include export credit agencies, official investment insurance or guarantee agencies, development agencies and development finance institutions. Where these agencies do not explicitly consider the actual and potential adverse impacts on human rights of beneficiary enterprises, they put themselves at risk – in reputational, financial, political and potentially legal terms – for supporting any such harm, and they may add to the human rights challenges faced by the recipient State.

Given these risks, States should encourage and, where appropriate, require human rights due diligence by the agencies themselves and by those business enterprises or projects receiving their support. A requirement for human rights due diligence is most likely to be appropriate where the nature of business operations or operating contexts pose significant risk to human rights.

5. States should exercise adequate oversight in order to meet their international human rights obligations when they contract with, or legislate for, business enterprises to provide services that may impact upon the enjoyment of human rights.

Commentary

States do not relinquish their international human rights law obligations when they privatize the delivery of services that may impact upon the enjoyment of human rights. Failure by States to ensure that business enterprises performing such services operate in a manner consistent with the State's human rights obligations may entail both reputational and legal consequences for the State itself. As a necessary step, the relevant service contracts or enabling legislation should clarify the State's expectations that these enterprises respect human rights. States should ensure that they can effectively oversee the enterprises' activities, including through the provision of adequate independent monitoring and accountability mechanisms.

6. States should promote respect for human rights by business enterprises with which they conduct commercial transactions.

Commentary

States conduct a variety of commercial transactions with business enterprises, not least through their procurement activities. This provides States – individually and collectively – with unique opportunities to promote awareness of and respect for human rights by those enterprises, including through the terms of contracts, with due regard to States' relevant obligations under national and international law.

Supporting business respect for human rights in conflict-affected areas

7. Because the risk of gross human rights abuses is heightened in conflict-affected areas, States should help ensure that business enterprises operating in those contexts are not involved with such abuses, including by:

- (a) Engaging at the earliest stage possible with business enterprises to help them identify, prevent and mitigate the human rights-related risks of their activities and business relationships;
- (b) Providing adequate assistance to business enterprises to assess and address the heightened risks of abuses, paying special attention to both gender-based and sexual violence;

(c) Denying access to public support and services for a business enterprise that is involved with gross human rights abuses and refuses to cooperate in addressing the situation;

(d) Ensuring that their current policies, legislation, regulations and enforcement measures are effective in addressing the risk of business involvement in gross human rights abuses.

Commentary

Some of the worst human rights abuses involving business occur amid conflict over the control of territory, resources or a Government itself – where the human rights regime cannot be expected to function as intended. Responsible businesses increasingly seek guidance from States about how to avoid contributing to human rights harm in these difficult contexts. Innovative and practical approaches are needed. In particular, it is important to pay attention to the risk of sexual and gender-based violence, which is especially prevalent during times of conflict.

It is important for all States to address issues early before situations on the ground deteriorate. In conflict-affected areas, the "host" State may be unable to protect human rights adequately due to a lack of effective control. Where transnational corporations are involved, their "home" States therefore have roles to play in assisting both those corporations and host States to ensure that businesses are not involved with human rights abuse, while neighboring States can provide important additional support.

To achieve greater policy coherence and assist business enterprises adequately in such situations, home States should foster closer cooperation among their development assistance agencies, foreign and trade ministries, and export finance institutions in their capitals and within their embassies, as well as between these agencies and host Government actors; develop early-warning indicators to alert Government agencies and business enterprises to problems; and attach appropriate consequences to any failure by enterprises to cooperate in these contexts, including by denying or withdrawing existing public support or services, or where that is not possible, denying their future provision.

States should warn business enterprises of the heightened risk of being involved with gross abuses of human rights in conflict-affected areas. They should review whether their policies, legislation, regulations and enforcement measures effectively address this heightened risk, including through provisions for human rights due diligence by business. Where they identify gaps, States should take appropriate steps to address them. This may include exploring civil, administrative or criminal liability for enterprises domiciled or operating in their territory and/or jurisdiction that commit or contribute to gross human rights abuses. Moreover, States should consider multilateral approaches to prevent and address such acts, as well as support effective collective initiatives.

All these measures are in addition to States' obligations under international humanitarian law in situations of armed conflict, and under international criminal law.

ensuring policy coherence

8. States should ensure that governmental departments, agencies and other State-based

institutions that shape business practices are aware of and observe the State's human rights obligations when fulfilling their respective mandates, including by providing them with relevant information, training and support.

Commentary

There is no inevitable tension between States' human rights obligations and the laws and policies they put in place that shape business practices. However, at times, States have to make difficult balancing decisions to reconcile different societal needs. To achieve the appropriate balance, States need to take a broad approach to managing the business and human rights agenda, aimed at ensuring both vertical and horizontal domestic policy coherence.

Vertical policy coherence entails States having the necessary policies, laws and processes to implement their international human rights law obligations. Horizontal policy coherence means

Translating...

supporting and equipping departments and agencies, at both the national and sub-national levels, that shape business practices – including those responsible for corporate law and securities regulation, investment, export credit and insurance, trade and labour – to be informed of and act in a manner compatible with the Governments' human rights obligations.

9. States should maintain adequate domestic policy space to meet their human rights obligations when pursuing business-related policy objectives with other States or business enterprises, for instance through investment treaties or contracts.

Commentary

Economic agreements concluded by States, either with other States or with business enterprises – such as bilateral investment treaties, free-trade agreements or contracts for investment projects – create economic opportunities for States. But they can also affect the domestic policy space of governments. For example, the terms of international investment agreements may constrain States from fully implementing new human rights legislation, or put them at risk of binding international arbitration if they do so. Therefore, States should ensure that they retain adequate policy and regulatory ability to protect human rights under the terms of such agreements, while providing the necessary investor protection.

10. States, when acting as members of multilateral institutions that deal with business-related issues, should:

(a) Seek to ensure that those institutions neither restrain the ability of their member States to meet their duty to protect nor hinder business enterprises from respecting human rights;

(b) Encourage those institutions, within their respective mandates and capacities, to promote business respect for human rights and, where requested, to help States meet their duty to protect against human rights abuse by business enterprises, including through technical assistance, capacity-building and awareness-raising;

(c) Draw on these Guiding Principles to promote shared understanding and advance international cooperation in the management of business and human rights challenges.

Commentary

Greater policy coherence is also needed at the international level, including where States participate in multilateral institutions that deal with business-related issues, such as international trade and financial institutions. States retain their international human rights law obligations when they participate in such institutions.

Capacity-building and awareness-raising through such institutions can play a vital role in helping all States to fulfil their duty to protect, including by enabling the sharing of information about challenges and best practices, thus promoting more consistent approaches.

Collective action through multilateral institutions can help States level the playing field with regard to business respect for human rights, but it should do so by raising the performance of laggards. Cooperation between States, multilateral institutions and other stakeholders can also play an important role.

These Guiding Principles provide a common reference point in this regard, and could serve as a useful basis for building a cumulative positive effect that takes into account the respective roles and responsibilities of all relevant stakeholders.

II. The Corporate responsibility to respect Human rights

a. foundational principles

11. Business enterprises should respect human rights. This means that they should avoid infringing on the human rights of others and should address adverse human rights impacts with which they are involved.

Commentary

The responsibility to respect human rights is a global standard of expected conduct for all business enterprises wherever they operate. It exists independently of States' abilities and/or willingness

to fulfil their own human rights obligations, and does not diminish those obligations. And it exists over and above compliance with national laws and regulations protecting human rights.

Addressing adverse human rights impacts requires taking adequate measures for their prevention, mitigation and, where appropriate, remediation.

Business enterprises may undertake other commitments or activities to support and promote human rights, which may contribute to the enjoyment of rights. But this does not offset a failure to respect human rights throughout their operations.

Business enterprises should not undermine States' abilities to meet their own human rights obligations, including by actions that might weaken the integrity of judicial processes.

12. The responsibility of business enterprises to respect human rights refers to internationally recognized human rights – understood, at a minimum, as those expressed in the International Bill of Human Rights and the principles concerning fundamental rights set out in the International Labour Organization's Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work.

Commentary

Because business enterprises can have an impact on virtually the entire spectrum of internationally recognized human rights, their responsibility to respect applies to all such rights. In practice, some human rights may be at greater risk than others in particular industries or contexts, and therefore will be the focus of heightened attention. However, situations may change, so all human rights should be the subject of periodic review.

An authoritative list of the core internationally recognized human rights is contained in the International Bill of Human Rights (consisting of the Universal Declaration of Human Rights and the main instruments through which it has been codified: the International Covenant on Civil and Political Rights and the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights), coupled with the principles concerning fundamental rights in the eight ILO core conventions as set out in the Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work. These are the benchmarks against which other social actors assess the human rights impacts of business enterprises. The responsibility of business enterprises to respect human rights is distinct from issues of legal liability and enforcement, which remain defined largely by national law provisions in relevant jurisdictions.

Depending on circumstances, business enterprises may need to consider additional standards. For instance, enterprises should respect the human rights of individuals belonging to specific groups or populations that require particular attention, where they may have adverse human rights impacts on them. In this connection, United Nations instruments have elaborated further on the rights of indigenous peoples; women; national or ethnic, religious and linguistic minorities; children; persons with disabilities; and migrant workers and their families. Moreover, in situations of armed conflict enterprises should respect the standards of international humanitarian law.

13. The responsibility to respect human rights requires that business enterprises:

(a) Avoid causing or contributing to adverse human rights impacts through their own activities, and address such impacts when they occur;

(b) Seek to prevent or mitigate adverse human rights impacts that are directly linked to their operations, products or services by their business relationships, even if they have not contributed to those impacts.

Commentary

Business enterprises may be involved with adverse human rights impacts either through their own activities or as a result of their business relationships with other parties. Guiding Principle 19 elaborates further on the implications for how business enterprises should address these situations. For the purpose of these Guiding Principles a business enterprise's "activities" are understood to include both actions and omissions; and its "business relationships" are understood to include relationships with business partners, entities in its value chain, and any other non-State or State entity directly linked to its business operations, products or services.

14. The responsibility of business enterprises to respect human rights applies to all enterprises regardless of their size, sector, operational context, ownership and structure. Nevertheless, the scale and complexity of the means through which enterprises meet that responsibility may vary according to these factors and with the severity of the enterprise's adverse human rights impacts.

Commentary

The means through which a business enterprise meets its responsibility to respect human rights will be proportional to, among other factors, its size. Small and medium-sized enterprises may have less capacity as well as more informal processes and management structures than larger companies, so their respective policies and processes will take on different forms. But some small and medium-sized enterprises can have severe human rights impacts, which will require corresponding measures regardless of their size. Severity of impacts will be judged by their scale, scope and irremediable character. The means through which a business enterprise meets its responsibility to respect human rights may also vary depending on whether, and the extent to which, it conducts business through a corporate group or individually. However, the responsibility to respect human rights applies fully and equally to all business enterprises.

15. In order to meet their responsibility to respect human rights, business enterprises should have in place policies and processes appropriate to their size and circumstances, including:

- (a) A policy commitment to meet their responsibility to respect human rights;**
- (b) A human rights due-diligence process to identify, prevent, mitigate and account for how they address their impacts on human rights;**
- (c) Processes to enable the remediation of any adverse human rights impacts they cause or to which they contribute.**

Commentary

Business enterprises need to know and show that they respect human rights. They cannot do so unless they have certain policies and processes in place. Principles 16 to 24 elaborate further on these.

b. operational principles

Policy commitment

16. As the basis for embedding their responsibility to respect human rights, business enterprises should express their commitment to meet this responsibility through a statement of policy that:

Translating...

- (a) **Is approved at the most senior level of the business enterprise;**
- (b) **Is informed by relevant internal and/or external expertise;**

Page 611

Guiding Principles on business and human rights

595

(c) **Stipulates the enterprise's human rights expectations of personnel, business partners and other parties directly linked to its operations, products or services;**

(d) **Is publicly available and communicated internally and externally to all personnel, business partners and other relevant parties;**

(e) **Is reflected in operational policies and procedures necessary to embed it throughout the business enterprise.**

Commentary

The term "statement" is used generically, to describe whatever means an enterprise employs to set out publicly its responsibilities, commitments, and expectations.

The level of expertise required to ensure that the policy statement is adequately informed will vary according to the complexity of the business enterprise's operations. Expertise can be drawn from various sources, ranging from credible online or written resources to consultation with recognized experts.

The statement of commitment should be publicly available. It should be communicated actively to entities with which the enterprise has contractual relationships; others directly linked to its operations, which may include State security forces; investors; and, in the case of operations with significant human rights risks, to the potentially affected stakeholders.

Internal communication of the statement and of related policies and procedures should make clear what the lines and systems of accountability will be, and should be supported by any necessary training for personnel in relevant business functions.

Just as States should work towards policy coherence, so business enterprises need to strive for coherence between their responsibility to respect human rights and policies and procedures that govern their wider business activities and relationships. This should include, for example, policies and procedures that set financial and other performance incentives for personnel; procurement practices; and lobbying activities where human rights are at stake.

Through these and any other appropriate means, the policy statement should be embedded from the top of the business enterprise through all its functions, which otherwise may act without awareness or regard for human rights.

Human rights due diligence

17. In order to identify, prevent, mitigate and account for how they address their adverse human rights impacts, business enterprises should carry out human rights due diligence. The process should include assessing actual and potential human rights impacts, integrating and acting upon the findings, tracking responses, and communicating how impacts are addressed. Human rights due diligence:

- (a) **Should cover adverse human rights impacts that the business enterprise may cause or contribute to through its own activities, or which may be directly linked to its operations, products or services by its business relationships;**
- (b) **Will vary in complexity with the size of the business enterprise, the risk of severe human rights impacts, and the nature and context of its operations;**
- (c) **Should be ongoing, recognizing that the human rights risks may change over time as the business enterprise's operations and operating context evolve.**

Commentary

This Principle defines the parameters for human rights due diligence, while Principles 18 through 21 elaborate its essential components.

Page 612

596

VIII. International human rights law

Human rights risks are understood to be the business enterprise's potential adverse human rights impacts. Potential impacts should be addressed through prevention or mitigation, while actual impacts – those that have already occurred – should be a subject for remediation (Principle 22).

Human rights due diligence can be included within broader enterprise risk-management systems, provided that it goes beyond simply identifying and managing material risks to the company itself, to include risks to rights-holders.

Human rights due diligence should be initiated as early as possible in the development of a new activity or relationship, given that human rights risks can be increased or mitigated already at the stage of structuring contracts or other agreements, and may be inherited through mergers or acquisitions.

Where business enterprises have large numbers of entities in their value chains it may be unreasonably difficult to conduct due diligence for adverse human rights impacts across them all. If

business enterprises should identify general areas where the risk of adverse human rights impacts is highest, and specific operations, products or services involved, or other relevant considerations, and prioritize these for human rights due diligence.

Questions of complicity may arise when a business enterprise contributes to, or is seen as contributing to, adverse human rights impacts caused by other parties. Complicity has both non-legal and legal meanings. As a non-legal matter, business enterprises may be perceived as being “complicit” in the acts of another party where, for example, they are seen to benefit from an abuse committed by that party.

As a legal matter, most national jurisdictions prohibit complicity in the commission of a crime, and a number allow for criminal liability of business enterprises in such cases. Typically, civil actions can also be based on an enterprise’s alleged contribution to a harm, although these may not be framed in human rights terms. The weight of international criminal law jurisprudence indicates that the relevant standard for aiding and abetting is knowingly providing practical assistance or encouragement that has a substantial effect on the commission of a crime.

Conducting appropriate human rights due diligence should help business enterprises address the risk of legal claims against them by showing that they took every reasonable step to avoid involvement with an alleged human rights abuse. However, business enterprises conducting such due diligence should not assume that, by itself, this will automatically and fully absolve them from liability for causing or contributing to human rights abuses.

18. In order to gauge human rights risks, business enterprises should identify and assess any actual or potential adverse human rights impacts with which they may be involved either through their own activities or as a result of their business relationships. This process should:

- (a) Draw on internal and/or independent external human rights expertise;
- (b) Involve meaningful consultation with potentially affected groups and other relevant stakeholders, as appropriate to the size of the business enterprise and the nature and context of the operation.

Commentary

The initial step in conducting human rights due diligence is to identify and assess the nature of the actual and potential adverse human rights impacts with which a business enterprise may be involved. The purpose is to understand the specific impacts on specific people, given a specific context of operations. Typically this includes assessing the human rights context prior to a proposed business activity, where possible; identifying who may be affected; cataloguing the relevant human rights standards and issues; and projecting how the proposed activity and associated business relationships could have adverse human rights impacts on those identified. In this process, business enterprises should pay special attention to any particular human rights impacts on individuals from groups or populations that may be at heightened risk of vulnerability or marginalization, and bear in mind the different risks that may be faced by women and men.

While processes for assessing human rights impacts can be incorporated within other processes such as risk assessments or environmental and social impact assessments, they should include all internationally recognized human rights as a reference point, since enterprises may potentially impact virtually any of these rights.

Because human rights situations are dynamic, assessments of human rights impacts should be undertaken at regular intervals: prior to a new activity or relationship; prior to major decisions or changes in the operation (e.g. market entry, product launch, policy change, or wider changes to the business); in response to or anticipation of changes in the operating environment (e.g. rising social tensions); and periodically throughout the life of an activity or relationship.

To enable business enterprises to assess their human rights impacts accurately, they should seek to understand the concerns of potentially affected stakeholders by consulting them directly in a manner that takes into account language and other potential barriers to effective engagement. In situations where such consultation is not possible, business enterprises should consider reasonable alternatives such as consulting credible, independent expert resources, including human rights defenders and others from civil society.

The assessment of human rights impacts informs subsequent steps in the human rights due diligence process.

19. In order to prevent and mitigate adverse human rights impacts, business enterprises should integrate the findings from their impact assessments across relevant internal functions and processes, and take appropriate action.

- (a) Effective integration requires that:
 - (i) Responsibility for addressing such impacts is assigned to the appropriate level and function within the business enterprise;
 - (ii) Internal decision-making, budget allocations and oversight processes enable effective responses to such impacts.
- (b) Appropriate action will vary according to:
 - (i) Whether the business enterprise causes or contributes to an adverse impact, or whether it is involved solely because the impact is directly linked to its operations, products or services by a business relationship;
 - (ii) The extent of its leverage in addressing the adverse impact.

Commentary

The horizontal integration across the business enterprise of specific findings from assessing human rights impacts can only be effective if its human rights policy commitment has been embedded into all relevant business functions. This is required to ensure that the assessment findings are properly understood, given due weight, and acted upon.

In assessing human rights impacts, business enterprises will have looked for both actual and potential adverse impacts. Potential impacts should be prevented or mitigated through the horizontal integration of findings across the business enterprise, while actual impacts – those that have already occurred – should be a subject for remediation (Principle 22).

Where a business enterprise causes or may cause an adverse human rights impact, it should take the necessary steps to cease or prevent the impact.

Where a business enterprise contributes or may contribute to an adverse human rights impact, it should take the necessary steps to cease or prevent its contribution and use its leverage to mitigate any remaining impact to the greatest extent possible. Leverage is considered to exist where the

enterprise has the ability to effect change in the wrongful practices of an entity that causes a harm.

Where a business enterprise has not contributed to an adverse human rights impact, but that impact is nevertheless directly linked to its operations, products or services by its business relationship with another entity, the situation is more complex. Among the factors that will enter into the

Translating...

Page 614

598

VIII. International human rights law

determination of the appropriate action in such situations are the enterprise's leverage over the entity concerned, how crucial the relationship is to the enterprise, the severity of the abuse, and whether terminating the relationship with the entity itself would have adverse human rights consequences.

The more complex the situation and its implications for human rights, the stronger is the case for the enterprise to draw on independent expert advice in deciding how to respond.

If the business enterprise has leverage to prevent or mitigate the adverse impact, it should exercise it. And if it lacks leverage there may be ways for the enterprise to increase it. Leverage may be increased by, for example, offering capacity-building or other incentives to the related entity, or collaborating with other actors.

There are situations in which the enterprise lacks the leverage to prevent or mitigate adverse impacts and is unable to increase its leverage. Here, the enterprise should consider ending the relationship, taking into account credible assessments of potential adverse human rights impacts of doing so.

Where the relationship is "crucial" to the enterprise, ending it raises further challenges. A relationship could be deemed as crucial if it provides a product or service that is essential to the enterprise's business, and for which no reasonable alternative source exists. Here the severity of the adverse human rights impact must also be considered: the more severe the abuse, the more quickly the enterprise will need to see change before it takes a decision on whether it should end the relationship. In any case, for as long as the abuse continues and the enterprise remains in the relationship, it should be able to demonstrate its own ongoing efforts to mitigate the impact and be prepared to accept any consequences – reputational, financial or legal – of the continuing connection.

20. In order to verify whether adverse human rights impacts are being addressed, business enterprises should track the effectiveness of their response. Tracking should:

- (a) Be based on appropriate qualitative and quantitative indicators;
- (b) Draw on feedback from both internal and external sources, including affected stakeholders.

Commentary

Tracking is necessary in order for a business enterprise to know if its human rights policies are being implemented optimally, whether it has responded effectively to the identified human rights impacts, and to drive continuous improvement.

Business enterprises should make particular efforts to track the effectiveness of their responses to impacts on individuals from groups or populations that may be at heightened risk of vulnerability or marginalization.

Tracking should be integrated into relevant internal reporting processes. Business enterprises might employ tools they already use in relation to other issues. This could include performance contracts and reviews as well as surveys and audits, using gender-disaggregated data where relevant. Operational-level grievance mechanisms can also provide important feedback on the effectiveness of the business enterprise's human rights due diligence from those directly affected (see Principle 29).

21. In order to account for how they address their human rights impacts, business enterprises should be prepared to communicate this externally, particularly when concerns are raised by or on behalf of affected stakeholders. Business enterprises whose operations or operating contexts pose risks of severe human rights impacts should report formally on how they address them. In all instances, communications should:

- (a) Be of a form and frequency that reflect an enterprise's human rights impacts and that are accessible to its intended audiences;
- (b) Provide information that is sufficient to evaluate the adequacy of an enterprise's response to the particular human rights impact involved;

Page 615

Guiding Principles on business and human rights

599

(c) In turn not pose risks to affected stakeholders, personnel or to legitimate requirements of commercial confidentiality.

Commentary

The responsibility to respect human rights requires that business enterprises have in place policies and processes through which they can both know and show that they respect human rights in practice. Showing involves communication, providing a measure of transparency and accountability to individuals or groups who may be impacted and to other relevant stakeholders, including investors.

Communication can take a variety of forms, including in-person meetings, online dialogues, consultation with affected stakeholders, and formal public reports. Formal reporting is itself evolving, from traditional annual reports and corporate responsibility/sustainability reports, to include on-line updates and integrated financial and non-financial reports.

Formal reporting by enterprises is expected where risks of severe human rights impacts exist, whether this is due to the nature of the business operations or operating contexts. The reporting should cover topics and indicators concerning how enterprises identify and address adverse impacts

on human rights. Independent verification of human rights reporting can strengthen its content and credibility. Sector-specific indicators can provide helpful additional detail.

remediation

22. Where business enterprises identify that they have caused or contributed to adverse impacts, they should provide for or cooperate in their remediation through legitimate processes.

Commentary

Even with the best policies and practices, a business enterprise may cause or contribute to an adverse human rights impact that it has not foreseen or been able to prevent.

Where a business enterprise identifies such a situation, whether through its human rights due diligence process or other means, its responsibility to respect human rights requires active engagement in remediation, by itself or in cooperation with other actors. Operational-level grievance mechanisms for those potentially impacted by the business enterprise's activities can be one effective means of enabling remediation when they meet certain core criteria, as set out in Principle 31.

Where adverse impacts have occurred that the business enterprise has not caused or contributed to, but which are directly linked to its operations, products or services by a business relationship, the responsibility to respect human rights does not require that the enterprise itself provide for remediation, though it may take a role in doing so.

Some situations, in particular where crimes are alleged, typically will require cooperation with judicial mechanisms.

Further guidance on mechanisms through which remediation may be sought, including where allegations of adverse human rights impacts are contested, is included in Chapter III on access to remedy.

Issues of context

23. In all contexts, business enterprises should:

(a) Comply with all applicable laws and respect internationally recognized human rights, wherever they operate;

(b) Seek ways to honour the principles of internationally recognized human rights when faced with conflicting requirements;

(c) Treat the risk of causing or contributing to gross human rights abuses as a legal compliance issue wherever they operate.

Commentary

Although particular country and local contexts may affect the human rights risks of an enterprise's activities and business relationships, all business enterprises have the same responsibility to respect human rights wherever they operate. Where the domestic context renders it impossible to meet this responsibility fully, business enterprises are expected to respect the principles of internationally recognized human rights to the greatest extent possible in the circumstances, and to be able to demonstrate their efforts in this regard.

Some operating environments, such as conflict-affected areas, may increase the risks of enterprises being complicit in gross human rights abuses committed by other actors (security forces, for example). Business enterprises should treat this risk as a legal compliance issue, given the expanding web of potential corporate legal liability arising from extraterritorial civil claims, and from the incorporation of the provisions of the Rome Statute of the International Criminal Court in jurisdictions that provide for corporate criminal responsibility. In addition, corporate directors, officers and employees may be subject to individual liability for acts that amount to gross human rights abuses.

In complex contexts such as these, business enterprises should ensure that they do not exacerbate the situation. In assessing how best to respond, they will often be well advised to draw on not only expertise and cross-functional consultation within the enterprise, but also to consult externally with credible, independent experts, including from governments, civil society, national human rights institutions and relevant multi-stakeholder initiatives.

24. Where it is necessary to prioritize actions to address actual and potential adverse human rights impacts, business enterprises should first seek to prevent and mitigate those that are most severe or where delayed response would make them irremediable.

Commentary

While business enterprises should address all their adverse human rights impacts, it may not always be possible to address them simultaneously. In the absence of specific legal guidance, if prioritization is necessary business enterprises should begin with those human rights impacts that would be most severe, recognizing that a delayed response may affect remediability. Severity is not an absolute concept in this context, but is relative to the other human rights impacts the business enterprise has identified.

III. aCCess to remeDY

a. foundational principle

25. As part of their duty to protect against business-related human rights abuse, States must take appropriate steps to ensure, through judicial, administrative, legislative or other appropriate means, that when such abuses occur within their territory and/or jurisdiction those affected have access to effective remedy.

Commentary

Unless States take appropriate steps to investigate, punish and redress business-related human rights abuses when they do occur, the State duty to protect can be rendered weak or even meaningless.

Access to effective remedy has both procedural and substantive aspects. The remedies provided by the grievance mechanisms discussed in this section may take a range of substantive forms the aim of which, generally speaking, will be to counteract or make good any human rights harms that have occurred. Remedy may include apologies, restitution, rehabilitation, financial or non-financial compensation and punitive sanctions (whether criminal or administrative, such as fines), as well as the prevention of harm through, for example, injunctions or guarantees of non-repetition. Procedures for the provision of remedy should be impartial, protected from corruption and free

from political or other attempts to influence the outcome.

Translating...

For the purpose of these Guiding Principles, a grievance is understood to be a perceived injustice evoking an individual's or a group's sense of entitlement, which may be based on law, contract, explicit or implicit promises, customary practice, or general notions of fairness of aggrieved communities. The term grievance mechanism is used to indicate any routinized, State-based or non-State-based, judicial or non-judicial process through which grievances concerning business-related human rights abuse can be raised and remedy can be sought.

State-based grievance mechanisms may be administered by a branch or agency of the State, or by an independent body on a statutory or constitutional basis. They may be judicial or non-judicial. In some mechanisms, those affected are directly involved in seeking remedy; in others, an intermediary seeks remedy on their behalf. Examples include the courts (for both criminal and civil actions), labour tribunals, National Human Rights Institutions, National Contact Points under the Guidelines for Multinational Enterprises of the Organization for Economic Cooperation and Development, many ombudsperson offices, and Government-run complaints offices.

Ensuring access to remedy for business-related human rights abuses requires also that States facilitate public awareness and understanding of these mechanisms, how they can be accessed, and any support (financial or expert) for doing so.

State-based judicial and non-judicial grievance mechanisms should form the foundation of a wider system of remedy. Within such a system, operational-level grievance mechanisms can provide early-stage recourse and resolution. State-based and operational-level mechanisms, in turn, can be supplemented or enhanced by the remedial functions of collaborative initiatives as well as those of international and regional human rights mechanisms. Further guidance with regard to these mechanisms is provided in Guiding Principles 26 to 31.

b. operational principles

state-based judicial mechanisms

26. States should take appropriate steps to ensure the effectiveness of domestic judicial mechanisms when addressing business-related human rights abuses, including considering ways to reduce legal, practical and other relevant barriers that could lead to a denial of access to remedy.

Commentary

Effective judicial mechanisms are at the core of ensuring access to remedy. Their ability to address business-related human rights abuses depends on their impartiality, integrity and ability to accord due process.

States should ensure that they do not erect barriers to prevent legitimate cases from being brought before the courts in situations where judicial recourse is an essential part of accessing remedy or alternative sources of effective remedy are unavailable. They should also ensure that the provision of justice is not prevented by corruption of the judicial process, that courts are independent of economic or political pressures from other State agents and from business actors, and that the legitimate and peaceful activities of human rights defenders are not obstructed.

Legal barriers that can prevent legitimate cases involving business-related human rights abuse from being addressed can arise where, for example:

- The way in which legal responsibility is attributed among members of a corporate group under domestic criminal and civil laws facilitates the avoidance of appropriate accountability;
- Where claimants face a denial of justice in a host State and cannot access home State courts regardless of the merits of the claim;
- Where certain groups, such as indigenous peoples and migrants, are excluded from the same level of legal protection of their human rights that applies to the wider population.

Practical and procedural barriers to accessing judicial remedy can arise where, for example:

- The costs of bringing claims go beyond being an appropriate deterrent to unmeritorious cases and/or cannot be reduced to reasonable levels through government support, 'market-based' mechanisms (such as litigation insurance and legal fee structures), or other means;
- Claimants experience difficulty in securing legal representation, due to a lack of resources or of other incentives for lawyers to advise claimants in this area;
- There are inadequate options for aggregating claims or enabling representative proceedings (such as class actions and other collective action procedures), and this prevents effective remedy for individual claimants;
- State prosecutors lack adequate resources, expertise and support to meet the State's own obligations to investigate individual and business involvement in human rights-related crimes.

Many of these barriers are the result of, or compounded by, the frequent imbalances between the parties to business-related human rights claims, such as in their financial resources, access to information and expertise. Moreover, whether through active discrimination or as the unintended consequences of the way judicial mechanisms are designed and operate, individuals from groups or populations at heightened risk of vulnerability or marginalization often face additional cultural, social, physical and financial impediments to accessing, using and benefiting from these mechanisms. Particular attention should be given to the rights and specific needs of such groups or populations at each stage of the remedial process: access, procedures and outcome.

state-based non-judicial grievance mechanisms

27. States should provide effective and appropriate non-judicial grievance mechanisms, alongside judicial mechanisms, as part of a comprehensive State-based system for the remedy of business-related human rights abuse.

Translating...

Commentary

Administrative, legislative and other non-judicial mechanisms play an essential role in complementing and supplementing judicial mechanisms. Even where judicial systems are effective and well-resourced, they cannot carry the burden of addressing all alleged abuses; judicial remedy is not always required; nor is it always the favoured approach for all claimants.

Gaps in the provision of remedy for business-related human rights abuses could be filled, where appropriate, by expanding the mandates of existing non-judicial mechanisms and/or by adding new mechanisms. These may be mediation-based, adjudicative or follow other culturally-appropriate and rights-compatible processes – or involve some combination of these – depending on the issues concerned, any public interest involved, and the potential needs of the parties. To ensure their effectiveness, they should meet the criteria set out in Principle 31.

National human rights institutions have a particularly important role to play in this regard.

As with judicial mechanisms, States should consider ways to address any imbalances between the parties to business-related human rights claims and any additional barriers to access faced by individuals from groups or populations at heightened risk of vulnerability or marginalization.

non-state-based grievance mechanisms

28. States should consider ways to facilitate access to effective non-State-based grievance mechanisms dealing with business-related human rights harms.

Commentary

One category of non-State-based grievance mechanisms encompasses those administered by a business enterprise alone or with stakeholders, by an industry association or a multi-stakeholder group. They are non-judicial, but may use adjudicative, dialogue-based or other culturally appropri-

ate and rights-compatible processes. These mechanisms may offer particular benefits such as speed of access and remediation, reduced costs and/or transnational reach.

Another category comprises regional and international human rights bodies. These have dealt most often with alleged violations by States of their obligations to respect human rights. However, some have also dealt with the failure of a State to meet its duty to protect against human rights abuse by business enterprises.

States can play a helpful role in raising awareness of, or otherwise facilitating access to, such options, alongside the mechanisms provided by States themselves.

29. To make it possible for grievances to be addressed early and remediated directly, business enterprises should establish or participate in effective operational-level grievance mechanisms for individuals and communities who may be adversely impacted.

Commentary

Operational-level grievance mechanisms are accessible directly to individuals and communities who may be adversely impacted by a business enterprise. They are typically administered by enterprises, alone or in collaboration with others, including relevant stakeholders. They may also be provided through recourse to a mutually acceptable external expert or body. They do not require that those bringing a complaint first access other means of recourse. They can engage the business enterprise directly in assessing the issues and seeking remediation of any harm.

Operational-level grievance mechanisms perform two key functions regarding the responsibility of business enterprises to respect human rights.

- First, they support the identification of adverse human rights impacts as a part of an enterprise's on-going human rights due diligence. They do so by providing a channel for those directly impacted by the enterprise's operations to raise concerns when they believe they are being or will be adversely impacted. By analyzing trends and patterns in complaints, business enterprises can also identify systemic problems and adapt their practices accordingly
- Second, these mechanisms make it possible for grievances, once identified, to be addressed and for adverse impacts to be remediated early and directly by the business enterprise, thereby preventing harms from compounding and grievances from escalating.

Such mechanisms need not require that a complaint or grievance amount to an alleged human rights abuse before it can be raised, but specifically aim to identify any legitimate concerns of those who may be adversely impacted. If those concerns are not identified and addressed, they may over time escalate into more major disputes and human rights abuses.

Operational-level grievance mechanisms should reflect certain criteria to ensure their effectiveness in practice (Principle 31). These criteria can be met through many different forms of grievance mechanism according to the demands of scale, resource, sector, culture and other parameters.

Operational-level grievance mechanisms can be important complements to wider stakeholder engagement and collective bargaining processes, but cannot substitute for either. They should not be used to undermine the role of legitimate trade unions in addressing labour-related disputes, nor to preclude access to judicial or other non-judicial grievance mechanisms.

30. Industry, multi-stakeholder and other collaborative initiatives that are based on respect for human rights-related standards should ensure that effective grievance mechanisms are available.

Commentary

Human rights-related standards are increasingly reflected in commitments undertaken by industry bodies, multi-stakeholder and other collaborative initiatives, through codes of conduct, performance standards, global framework agreements between trade unions and transnational corporations, and similar undertakings.

Such collaborative initiatives should ensure the availability of effective mechanisms through which affected parties or their legitimate representatives can raise concerns when they believe the commitments in question have not been met. The legitimacy of such initiatives may be put at risk if they do not provide for such mechanisms. The mechanisms could be at the level of individual members, of the collaborative initiative, or both. These mechanisms should provide for accountability and help enable the remediation of adverse human rights impacts.

effectiveness criteria for non-judicial grievance mechanisms

31. In order to ensure their effectiveness, non-judicial grievance mechanisms, both State-based and non-State-based, should be:

- (a) **Legitimate:** enabling trust from the stakeholder groups for whose use they are intended, and being accountable for the fair conduct of grievance processes;
 - (b) **Accessible:** being known to all stakeholder groups for whose use they are intended, and providing adequate assistance for those who may face particular barriers to access;
 - (c) **Predictable:** providing a clear and known procedure with an indicative timeframe for each stage, and clarity on the types of process and outcome available and means of monitoring implementation;
 - (d) **Equitable:** seeking to ensure that aggrieved parties have reasonable access to sources of information, advice and expertise necessary to engage in a grievance process on fair, informed and respectful terms;
 - (e) **Transparent:** keeping parties to a grievance informed about its progress, and providing sufficient information about the mechanism's performance to build confidence in its effectiveness and meet any public interest at stake;
 - (f) **Rights-compatible:** ensuring that outcomes and remedies accord with internationally recognized human rights;
 - (g) **A source of continuous learning:** drawing on relevant measures to identify lessons for improving the mechanism and preventing future grievances and harms;
- Operational-level mechanisms should also be:**
- (h) **Based on engagement and dialogue:** consulting the stakeholder groups for whose use they are intended on their design and performance, and focusing on dialogue as the means to address and resolve grievances.

Commentary

A grievance mechanism can only serve its purpose if the people it is intended to serve know about it, trust it and are able to use it. These criteria provide a benchmark for designing, revising or assessing a non-judicial grievance mechanism to help ensure that it is effective in practice. Poorly designed or implemented grievance mechanisms can risk compounding a sense of grievance amongst affected stakeholders by heightening their sense of disempowerment and disrespect by the process.

The first seven criteria apply to any State-based or non-State-based, adjudicative or dialogue-based mechanism. The eighth criterion is specific to operational-level mechanisms that business enterprises help administer.

The term "grievance mechanism" is used here as a term of art. The term itself may not always be appropriate or helpful when applied to a specific mechanism, but the criteria for effectiveness remain the same. Commentary on the specific criteria follows:

- (a) Stakeholders for whose use a mechanism is intended must trust it if they are to choose to use it. Accountability for ensuring that the parties to a grievance process cannot interfere with its fair conduct is typically one important factor in building stakeholder trust;
- (b) Barriers to access may include a lack of awareness of the mechanism, language, literacy, costs, physical location and fears of reprisal;

(c) In order for a mechanism to be trusted and used, it should provide public information about the procedure it offers. Timeframes for each stage should be respected wherever possible, while allowing that flexibility may sometimes be needed;

(d) In grievances or disputes between business enterprises and affected stakeholders, the latter frequently have much less access to information and expert resources, and often lack the financial resources to pay for them. Where this imbalance is not redressed, it can reduce both the achievement and perception of a fair process and make it harder to arrive at durable solutions;

(e) Communicating regularly with parties about the progress of individual grievances can be essential to retaining confidence in the process. Providing transparency about the mechanism's performance to wider stakeholders, through statistics, case studies or more detailed information about the handling of certain cases, can be important to demonstrate its legitimacy and retain broad trust. At the same time, confidentiality of the dialogue between parties and of individuals' identities should be provided where necessary;

(f) Grievances are frequently not framed in terms of human rights and many do not initially raise human rights concerns. Regardless, where outcomes have implications for human rights, care should be taken to ensure that they are in line with internationally recognized human rights;

(g) Regular analysis of the frequency, patterns and causes of grievances can enable the institution administering the mechanism to identify and influence policies, procedures or practices that should be altered to prevent future harm;

(h) For an operational-level grievance mechanism, engaging with affected stakeholder groups about its design and performance can help to ensure that it meets their needs, that they will use it in practice, and that there is a shared interest in ensuring its success. Since a business enterprise cannot, with legitimacy, both be the subject of complaints and unilaterally determine their outcome,

these mechanisms should focus on reaching agreed solutions through dialogue. Where adjudication is needed, this should be provided by a legitimate, independent third-party mechanism.

Translating...

right to a remedy and reparation

57. basic Principles and guidelines on the right to a remedy and reparation for victims of gross violations of International Human Rights law and serious Violations of International Humanitarian law

general assembly resolution 60/147 of 16 December 2005, annex

Preamble

The General Assembly,

Recalling the provisions providing a right to a remedy for victims of violations of international human rights law found in numerous international instruments, in particular article 8 of the Universal Declaration of Human Rights, article 2 of the International Covenant on Civil and Political Rights, article 6 of the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, article 14 of the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, and article 39 of the Convention on the Rights of the Child, and of international humanitarian law as found in article 3 of the Hague Convention respecting the Laws and Customs of War on Land of 18 October 1907 (Convention IV), article 91 of the Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Protection of Victims of International Armed Conflicts (Protocol I) of 8 June 1977, and articles 68 and 75 of the Rome Statute of the International Criminal Court,

Recalling the provisions providing a right to a remedy for victims of violations of international human rights found in regional conventions, in particular article 7 of the African Charter on Human and Peoples' Rights, article 25 of the American Convention on Human Rights, and article 13 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms,

Recalling the Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power emanating from the deliberations of the Seventh United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders and General Assembly resolution 40/34 of 29 November 1985 by which the Assembly adopted the text recommended by the Congress,

Reaffirming the principles enunciated in the Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power, including that victims should be treated with compassion and respect for their dignity, have their right to access to justice and redress mechanisms fully respected, and that the establishment, strengthening and expansion of national funds for compensation to victims should be encouraged, together with the expeditious development of appropriate rights and remedies for victims,

Noting that the Rome Statute of the International Criminal Court requires the establishment of "principles relating to reparations to, or in respect of, victims, including restitution, compensation and rehabilitation", requires the Assembly of States Parties to establish a trust fund for the benefit of victims of crimes within the jurisdiction of the Court, and of the families of such victims, and mandates the Court "to protect the safety, physical and psychological well-being, dignity and privacy of victims" and to permit the participation of victims at all "stages of the proceedings determined to be appropriate by the Court",

Affirming that the Basic Principles and Guidelines contained herein are directed at gross violations of international human rights law and serious violations of international humanitarian law which, by their very grave nature, constitute an affront to human dignity,

Emphasizing that the Basic Principles and Guidelines contained herein do not entail new international or domestic legal obligations but identify mechanisms, modalities, procedures and methods for the implementation of existing legal obligations under international human rights law and international humanitarian law which are complementary though different as to their norms,

Recalling that international law contains the obligation to prosecute perpetrators of certain international crimes in accordance with international obligations of States and the requirements of national law or as provided for in the applicable statutes of international judicial organs, and that the duty to prosecute reinforces the international legal obligations to be carried out in accordance with national legal requirements and procedures and supports the concept of complementarity,

Noting that contemporary forms of victimization, while essentially directed against persons, may nevertheless also be directed against groups of persons who are targeted collectively,

Recognizing that, in honouring the victims' right to benefit from remedies and reparation, the international community keeps faith with the plight of victims, survivors and future human generations and reaffirms the international legal principles of accountability, justice and the rule of law,

Convinced that, in adopting a victim-oriented perspective, the international community affirms its human solidarity with victims of violations of international law, including violations of international human rights law and international humanitarian law, as well as with humanity at large, in accordance with the following Basic Principles and Guidelines,

Adopts the following Basic Principles and Guidelines:

I. obligation to respect, ensure respect for and implement international human rights law and international humanitarian law

1. The obligation to respect, ensure respect for and implement international human rights law and international humanitarian law as provided for under the respective bodies of law emanates from:

(a) Treaties to which a State is a party;

- (b) Customary international law;
- (c) The domestic law of each State.

2. If they have not already done so, States shall, as required under international law, ensure that their domestic law is consistent with their international legal obligations by:

- (a) Incorporating norms of international human rights law and international humanitarian law into their domestic law, or otherwise implementing them in their domestic legal system;
- (b) Adopting appropriate and effective legislative and administrative procedures and other appropriate measures that provide fair, effective and prompt access to justice;
- (c) Making available adequate, effective, prompt and appropriate remedies, including reparation, as defined below;
- (d) Ensuring that their domestic law provides at least the same level of protection for victims as that required by their international obligations.

II. scope of the obligation

3. The obligation to respect, ensure respect for and implement international human rights law and international humanitarian law as provided for under the respective bodies of law, includes, *inter alia*, the duty to:

- (a) Take appropriate legislative and administrative and other appropriate measures to prevent violations;
- (b) Investigate violations effectively, promptly, thoroughly and impartially and, where appropriate, take action against those allegedly responsible in accordance with domestic and international law;
- (c) Provide those who claim to be victims of a human rights or humanitarian law violation with equal and effective access to justice, as described below, irrespective of who may ultimately be the bearer of responsibility for the violation; and
- (d) Provide effective remedies to victims, including reparation, as described below.

III. gross violations of international human rights law and serious violations of international humanitarian law that constitute crimes under international law

4. In cases of gross violations of international human rights law and serious violations of international humanitarian law constituting crimes under international law, States have the duty to investigate and, if there is sufficient evidence, the duty to submit to prosecution the person allegedly responsible for the violations and, if found guilty, the duty to punish her or him. Moreover, in these cases, States should, in accordance with international law, cooperate with one another and assist international judicial organs competent in the investigation and prosecution of these violations.

5. To that end, where so provided in an applicable treaty or under other international law obligations, States shall incorporate or otherwise implement within their domestic law appropriate provisions for universal jurisdiction. Moreover, where it is so provided for in an applicable treaty or other international legal obligations, States should facilitate extradition or surrender offenders to other States and to appropriate international judicial bodies and provide judicial assistance and other forms of cooperation in the pursuit of international justice, including assistance to, and protection of, victims and witnesses, consistent with international human rights legal standards and subject to international legal requirements such as those relating to the prohibition of torture and other forms of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

IV. statutes of limitations

6. Where so provided for in an applicable treaty or contained in other international legal obligations, statutes of limitations shall not apply to gross violations of international human rights

law and serious violations of international humanitarian law which constitute crimes under international law.

7. Domestic statutes of limitations for other types of violations that do not constitute crimes under international law, including those time limitations applicable to civil claims and other procedures, should not be unduly restrictive.

V. Victims of gross violations of international human rights law and serious violations of international humanitarian law

8. For purposes of the present document, victims are persons who individually or collectively suffered harm, including physical or mental injury, emotional suffering, economic loss or substantial impairment of their fundamental rights, through acts or omissions that constitute gross violations of international human rights law, or serious violations of international humanitarian law. Where appropriate, and in accordance with domestic law, the term "victim" also includes the immediate family or dependants of the direct victim and persons who have suffered harm in intervening to assist victims in distress or to prevent victimization.

9. A person shall be considered a victim regardless of whether the perpetrator of the violation is identified, apprehended, prosecuted, or convicted and regardless of the familial relationship between the perpetrator and the victim.

VI. treatment of victims

10. Victims should be treated with humanity and respect for their dignity and human rights, and appropriate measures should be taken to ensure their safety, physical and psychological well-being and privacy, as well as those of their families. The State should ensure that its domestic laws, to the extent possible, provide that a victim who has suffered violence or trauma should benefit from special consideration and care to avoid his or her re-traumatization in the course of legal and administrative procedures designed to provide justice and reparation.

VII. Victims' right to remedies

11. Remedies for gross violations of international human rights law and serious violations of international humanitarian law include the victim's right to the following as provided for under international law:

- (a) Equal and effective access to justice;
- (b) Adequate, effective and prompt reparation for harm suffered;
- (c) Access to relevant information concerning violations and reparation mechanisms.

Translating...

VIII. access to justice

12. A victim of a gross violation of international human rights law or of a serious violation of international humanitarian law shall have equal access to an effective judicial remedy as provided for under international law. Other remedies available to the victim include access to administrative and other bodies, as well as mechanisms, modalities and proceedings conducted in accordance with domestic law. Obligations arising under international law to secure the right to access justice and fair and impartial proceedings shall be reflected in domestic laws. To that end, States should:

- (a) Disseminate, through public and private mechanisms, information about all available remedies for gross violations of international human rights law and serious violations of international humanitarian law;
- (b) Take measures to minimize the inconvenience to victims and their representatives, protect against unlawful interference with their privacy as appropriate and ensure their safety from intimidation and retaliation, as well as that of their families and witnesses, before, during and after judicial, administrative, or other proceedings that affect the interests of victims;

Right to a remedy and reparation

- (c) Provide proper assistance to victims seeking access to justice;
 - (d) Make available all appropriate legal, diplomatic and consular means to ensure that victims can exercise their rights to remedy for gross violations of international human rights law or serious violations of international humanitarian law.
13. In addition to individual access to justice, States should endeavour to develop procedures to allow groups of victims to present claims for reparation and to receive reparation, as appropriate.
14. An adequate, effective and prompt remedy for gross violations of international human rights law or serious violations of international humanitarian law should include all available and appropriate international processes in which a person may have legal standing and should be without prejudice to any other domestic remedies.

IX. reparation for harm suffered

15. Adequate, effective and prompt reparation is intended to promote justice by redressing gross violations of international human rights law or serious violations of international humanitarian law. Reparation should be proportional to the gravity of the violations and the harm suffered. In accordance with its domestic laws and international legal obligations, a State shall provide reparation to victims for acts or omissions which can be attributed to the State and constitute gross violations of international human rights law or serious violations of international humanitarian law. In cases where a person, a legal person, or other entity is found liable for reparation to a victim, such party should provide reparation to the victim or compensate the State if the State has already provided reparation to the victim.
16. States should endeavour to establish national programmes for reparation and other assistance to victims in the event that the parties liable for the harm suffered are unable or unwilling to meet their obligations.
17. States shall, with respect to claims by victims, enforce domestic judgements for reparation against individuals or entities liable for the harm suffered and endeavour to enforce valid foreign legal judgements for reparation in accordance with domestic law and international legal obligations. To that end, States should provide under their domestic laws effective mechanisms for the enforcement of reparation judgements.
18. In accordance with domestic law and international law, and taking account of individual circumstances, victims of gross violations of international human rights law and serious violations of international humanitarian law should, as appropriate and proportional to the gravity of the violation and the circumstances of each case, be provided with full and effective reparation, as laid out in principles 19 to 23, which include the following forms: restitution, compensation, rehabilitation, satisfaction and guarantees of non-repetition.
19. *Restitution* should, whenever possible, restore the victim to the original situation before the gross violations of international human rights law or serious violations of international humanitarian law occurred. Restitution includes, as appropriate: restoration of liberty, enjoyment of human rights, identity, family life and citizenship, return to one's place of residence, restoration of employment and return of property.
20. *Compensation* should be provided for any economically assessable damage, as appropriate and proportional to the gravity of the violation and the circumstances of each case, resulting from gross violations of international human rights law and serious violations of international humanitarian law, such as:
- (a) Physical or mental harm;
 - (b) Lost opportunities, including employment, education and social benefits;
 - (c) Material damages and loss of earnings, including loss of earning potential;
 - (d) Moral damage;

(e) Costs required for legal or expert assistance, medicine and medical services, and psychological and social services.

21. *Rehabilitation* should include medical and psychological care as well as legal and social services.

22. *Satisfaction* should include, where applicable, any or all of the following:

(a) Effective measures aimed at the cessation of continuing violations;

(b) Verification of the facts and full and public disclosure of the truth to the extent that such disclosure does not cause further harm or threaten the safety and interests of the victim, the victim's relatives, witnesses, or persons who have intervened to assist the victim or prevent the occurrence of further violations;

(c) The search for the whereabouts of the disappeared, for the identities of the children abducted, and for the bodies of those killed, and assistance in the recovery, identification and reburial of the bodies in accordance with the expressed or presumed wish of the victims, or the cultural practices of the families and communities;

(d) An official declaration or a judicial decision restoring the dignity, the reputation and the rights of the victim and of persons closely connected with the victim;

(e) Public apology, including acknowledgement of the facts and acceptance of responsibility;

(f) Judicial and administrative sanctions against persons liable for the violations;

(g) Commemorations and tributes to the victims;

(h) Inclusion of an accurate account of the violations that occurred in international human rights law and international humanitarian law training and in educational material at all levels.

23. *Guarantees of non-repetition* should include, where applicable, any or all of the following measures, which will also contribute to prevention:

(a) Ensuring effective civilian control of military and security forces;

(b) Ensuring that all civilian and military proceedings abide by international standards of due process, fairness and impartiality;

(c) Strengthening the independence of the judiciary;

(d) Protecting persons in the legal, medical and health-care professions, the media and other related professions, and human rights defenders;

(e) Providing, on a priority and continued basis, human rights and international humanitarian law education to all sectors of society and training for law enforcement officials as well as military and security forces;

(f) Promoting the observance of codes of conduct and ethical norms, in particular international standards, by public servants, including law enforcement, correctional, media, medical, psychological, social service and military personnel, as well as by economic enterprises;

(g) Promoting mechanisms for preventing and monitoring social conflicts and their resolution;

(h) Reviewing and reforming laws contributing to or allowing gross violations of international human rights law and serious violations of international humanitarian law.

X. access to relevant information concerning violations and reparation mechanisms

24. States should develop means of informing the general public and, in particular, victims of gross violations of international human rights law and serious violations of international humanitarian law of the rights and remedies addressed by these Basic Principles and Guidelines and of all available legal, medical, psychological, social, administrative and all other services to which victims may have a right of access. Moreover, victims and their representatives should be entitled to seek and obtain information on the causes leading to their victimization and on the causes and conditions pertaining to the gross violations of international human rights law and serious violations of international humanitarian law and to learn the truth in regard to these violations.

Translating...

XI. non-discrimination

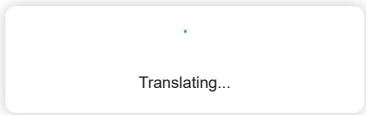
25. The application and interpretation of these Basic Principles and Guidelines must be consistent with international human rights law and international humanitarian law and be without any discrimination of any kind or on any ground, without exception.

XII. non-derogation

26. Nothing in these Basic Principles and Guidelines shall be construed as restricting or derogating from any rights or obligations arising under domestic and international law. In particular, it is understood that the present Basic Principles and Guidelines are without prejudice to the right to a remedy and reparation for victims of all violations of international human rights law and international humanitarian law. It is further understood that these Basic Principles and Guidelines are without prejudice to special rules of international law.

XIII. rights of others

27. Nothing in this document is to be construed as derogating from internationally or nationally protected rights of others, in particular the right of an accused person to benefit from applicable standards of due process.

Chapter IX

MOVEMENT OF PERSONS AND INTERNATIONAL MIGRATION LAW

Refugees

58. STATUTE OF THE OFFICE OF THE UNITED NATIONS
HIGH COMMISSIONER FOR REFUGEES

General Assembly resolution 428 (V) of 14 December 1950, annex

Translating...

CHAPTER I. GENERAL PROVISIONS

1. The United Nations High Commissioner for Refugees, acting under the authority of the General Assembly, shall assume the function of providing international protection, under the auspices of the United Nations, to refugees who fall within the scope of the present Statute and of seeking permanent solutions for the problem of refugees by assisting Governments and, subject to the approval of the Governments concerned, private organizations to facilitate the voluntary repatriation of such refugees, or their assimilation within new national communities.

In the exercise of his functions, more particularly when difficulties arise, and for instance with regard to any controversy concerning the international status of these persons, the High Commissioner shall request the opinion of the advisory committee on refugees if it is created.

2. The work of the High Commissioner shall be of an entirely non-political character; it shall be humanitarian and social and shall relate, as a rule, to groups and categories of refugees.

3. The High Commissioner shall follow policy directives given him by the General Assembly or the Economic and Social Council.

4. The Economic and Social Council may decide, after hearing the views of the High Commissioner on the subject, to establish an advisory committee on refugees, which shall consist of representatives of States Members and States non-members of the United Nations, to be selected by the Council on the basis of their demonstrated interest in and devotion to the solution of the refugee problem.

5. The General Assembly shall review, not later than at its eighth regular session, the arrangements for the Office of the High Commissioner with a view to determining whether the Office should be continued beyond 31 December 1953.

CHAPTER II. FUNCTIONS OF THE HIGH COMMISSIONER

6. The competence of the High Commissioner shall extend to:

A. (i) Any person who has been considered a refugee under the Arrangements of 12 May 1926 and of 30 June 1928 or under the Conventions of 28 October 1933 and 10 February 1938, the Protocol of 14 September 1939 or the Constitution of the International Refugee Organization.

(ii) Any person who, as a result of events occurring before 1 January 1951 and owing to well-founded fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality or political opinion, is outside the country of his nationality and is unable or, owing to such fear or for reasons other than personal convenience, is unwilling to avail himself of the protection of that country; or who, not having a nationality and being outside the country of his former habitual residence, is unable or, owing to such fear or for reasons other than personal convenience, is unwilling to return to it.

Decisions as to eligibility taken by the International Refugee Organization during the period of its activities shall not prevent the status of refugee being accorded to persons who fulfil the conditions of the present paragraph;

The competence of the High Commissioner shall cease to apply to any person defined in section A above if:

- (a) He has voluntarily re-availed himself of the protection of the country of his nationality; or
- (b) Having lost his nationality, he has voluntarily re-acquired it; or

615

(c) He has acquired a new nationality, and enjoys the protection of the country of his new nationality; or

(d) He has voluntarily re-established himself in the country which he left or outside which he remained owing to fear of persecution; or

(e) He can no longer, because the circumstances in connexion with which he has been recognized as a refugee have ceased to exist, claim grounds other than those of personal convenience for continuing to refuse to avail himself of the protection of the country of his nationality. Reasons of a purely economic character may not be invoked; or

(f) Being a person who has no nationality, he can no longer, because the circumstances in connexion with which he has been recognized as a refugee have ceased to exist and he is able to return to the country of his former habitual residence, claim grounds other than those of personal convenience for continuing to refuse to return to that country;

B. Any other person who is outside the country of his nationality, or if he has no nationality, the country of his former habitual residence, because he has or had well-founded fear of persecution by reason of his race, religion, nationality or political opinion and is unable or, because of such fear, is unwilling to avail himself of the protection of the government of the country of his nationality, or, if he has no nationality, to return to the country of his former habitual residence.

7. Provided that the competence of the High Commissioner as defined in paragraph 6 above shall not extend to a person:

(a) Who is a national of more than one country unless he satisfies the provisions of the preceding paragraph in relation to each of the countries of which he is a national; or

(b) Who is recognized by the competent authorities of the country in which he has taken residence as having the rights and obligations which are attached to the possession of the nationality of that country; or

(c) Who continues to receive from other organs or agencies of the United Nations protection or assistance; or

(d) In respect of whom there are serious reasons for considering that he has committed a crime covered by the provisions of treaties of extradition or a crime mentioned in article VI of the London Charter of the International Military Tribunal or by the provisions of article 14, paragraph 2, of the Universal Declaration of Human Rights.

8. The High Commissioner shall provide for the protection of refugees falling under the competence of his Office by:

- (a) Promoting the conclusion and ratification of international conventions for the protection

of refugees, supervising their application and proposing amendments thereto;

(b) Promoting through special agreements with Governments the execution of any measures calculated to improve the situation of refugees and to reduce the number requiring protection;

(c) Assisting governmental and private efforts to promote voluntary repatriation or assimilation within new national communities;

Translating...

(d) Promoting the admission of refugees, not excluding those in the most destitute categories, to the territories of States;

(e) Endeavouring to obtain permission for refugees to transfer their assets and especially those necessary for their resettlement;

(f) Obtaining from Governments information concerning the number and conditions of refugees in their territories and the laws and regulations concerning them;

(g) Keeping in close touch with the Governments and inter-governmental organizations concerned;

(h) Establishing contact in such manner as he may think best with private organizations dealing with refugee questions;

(i) Facilitating the co-ordination of the efforts of private organizations concerned with the welfare of refugees.

9. The High Commissioner shall engage in such additional activities, including repatriation and resettlement, as the General Assembly may determine, within the limits of the resources placed at his disposal.

10. The High Commissioner shall administer any funds, public or private, which he receives for assistance to refugees, and shall distribute them among the private and, as appropriate, public agencies which he deems best qualified to administer such assistance.

The High Commissioner may reject any offers which he does not consider appropriate or which cannot be utilized.

The High Commissioner shall not appeal to Governments for funds or make a general appeal, without the prior approval of the General Assembly.

The High Commissioner shall include in his annual report a statement of his activities in this field.

11. The High Commissioner shall be entitled to present his views before the General Assembly, the Economic and Social Council and their subsidiary bodies.

The High Commissioner shall report annually to the General Assembly through the Economic and Social Council; his report shall be considered as a separate item on the agenda of the General Assembly.

12. The High Commissioner may invite the co-operation of the various specialized agencies.

CHAPTER III. ORGANIZATION AND FINANCES

13. The High Commissioner shall be elected by the General Assembly on the nomination of the Secretary-General. The terms of appointment of the High Commissioner shall be proposed by the Secretary-General and approved by the General Assembly. The High Commissioner shall be elected for a term of three years, from 1 January 1951.

14. The High Commissioner shall appoint, for the same term, a Deputy High Commissioner of a nationality other than his own.

15. (a) Within the limits of the budgetary appropriations provided, the staff of the Office of the High Commissioner shall be appointed by the High Commissioner and shall be responsible to him in the exercise of their functions.

(b) Such staff shall be chosen from persons devoted to the purposes of the Office of the High Commissioner.

(c) Their conditions of employment shall be those provided under the staff regulations adopted by the General Assembly and the rules promulgated thereunder by the Secretary-General.

(d) Provision may also be made to permit the employment of personnel without compensation.

16. The High Commissioner shall consult the Government of the countries of residence of refugees as to the need for appointing representatives therein. In any country recognizing such need, there may be appointed a representative approved by the Government of that country. Subject to the foregoing, the same representative may serve in more than one country.

17. The High Commissioner and the Secretary-General shall make appropriate arrangements for liaison and consultation on matters of mutual interest.

18. The Secretary-General shall provide the High Commissioner with all necessary facilities within budgetary limitations.

19. The Office of the High Commissioner shall be located in Geneva, Switzerland.

20. The Office of the High Commissioner shall be financed under the budget of the United Nations. Unless the General Assembly subsequently decides otherwise, no expenditure other than administrative expenditures relating to the functioning of the Office of the High Commis-

sioner shall be borne on the budget of the United Nations and all other expenditures relating to the activities of the High Commissioner shall be financed by voluntary contributions.

21. The administration of the Office of the High Commissioner shall be subject to the Financial Regulations of the United Nations and to the financial rules promulgated thereunder by the

Secretary-General.

22. Transactions relating to the High Commissioner's funds shall be subject to audit by the United Nations Board of Auditors, provided that the Board may accept audited accounts from the agencies to which funds have been allocated. Administrative arrangements for the custody of such funds and their allocation shall be agreed between the High Commissioner and the Secretary-General in accordance with the Financial Regulations of the United Nations and rules promulgated thereunder by the Secretary-General.

Translating...

59. Convention relating to the status of refugees

done at geneva on 28 July 1951

entry into force: 22 april 1954

united nations, *Treaty Series*, vol. 189, p. 137; reg. no. 2545

preamble

The High Contracting Parties,

Considering that the Charter of the United Nations and the Universal Declaration of Human Rights approved on 10 December 1948 by the General Assembly have affirmed the principle that human beings shall enjoy fundamental rights and freedoms without discrimination,

Considering that the United Nations has, on various occasions, manifested its profound concern for refugees and endeavoured to assure refugees the widest possible exercise of these fundamental rights and freedoms,

Considering that it is desirable to revise and consolidate previous international agreements relating to the status of refugees and to extend the scope of and protection accorded by such instruments by means of a new agreement,

Considering that the grant of asylum may place unduly heavy burdens on certain countries, and that a satisfactory solution of a problem of which the United Nations has recognized the international scope and nature cannot therefore be achieved without international co-operation,

Expressing the wish that all States, recognizing the social and humanitarian nature of the problem of refugees, will do everything within their power to prevent this problem from becoming a cause of tension between States,

Noting that the United Nations High Commissioner for Refugees is charged with the task of supervising international conventions providing for the protection of refugees, and recognizing that the effective co-ordination of measures taken to deal with this problem will depend upon the co-operation of States with the High Commissioner,

Have agreed as follows:

Chapter I. general provisions

Article 1. Definition of the term "refugee"

A. For the purposes of the present Convention, the term "refugee" shall apply to any person who:

(1) Has been considered a refugee under the Arrangements of 12 May 1926 and 30 June 1928 or under the Conventions of 28 October 1933 and 10 February 1938, the Protocol of 14 September 1939 or the Constitution of the International Refugee Organization;

Decisions of non-eligibility taken by the International Refugee Organization during the period of its activities shall not prevent the status of refugee being accorded to persons who fulfil the conditions of paragraph 2 of this section;

(2) As a result of events occurring before 1 January 1951 and owing to well-founded fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality, membership of a particular social group or political opinion, is outside the country of his nationality and is unable or, owing to such fear, is unwilling to avail himself of the protection of that country; or who, not having a nationality and being outside the country of his former habitual residence as a result of such events, is unable or, owing to such fear, is unwilling to return to it.

In the case of a person who has more than one nationality, the term "the country of his nationality" shall mean each of the countries of which he is a national, and a person shall not be deemed to be lacking the protection of the country of his nationality if, without any valid reason based on well-founded fear, he has not availed himself of the protection of one of the countries of which he is a national.

B. (1) For the purposes of this Convention, the words "events occurring before 1 January 1951" in article 1, section A, shall be understood to mean either:

(a) "events occurring in Europe before 1 January 1951"; or

(b) "events occurring in Europe or elsewhere before 1 January 1951", and each Contracting State shall make a declaration at the time of signature, ratification or accession, specifying which of these meanings it applies for the purpose of its obligations under this Convention.

(2) Any Contracting State which has adopted alternative (a) may at any time extend its obligations by adopting alternative (b) by means of a notification addressed to the Secretary-General of the United Nations.

C. This Convention shall cease to apply to any person falling under the terms of section A if:

(1) He has voluntarily re-availed himself of the protection of the country of his nationality; or

(2) Having lost his nationality, he has voluntarily re-acquired it; or

(3) He has acquired a new nationality, and enjoys the protection of the country of his new nationality; or

(4) He has voluntarily re-established himself in the country which he left or outside which he remained owing to fear of persecution; or

(5) He can no longer, because the circumstances in connexion with which he has been recognized as a refugee have ceased to exist, continue to refuse to avail himself of the protection of the country of his nationality;

Provided that this paragraph shall not apply to a refugee falling under section A (1) of this article who is able to invoke compelling reasons arising out of previous persecution for refusing to avail himself of the protection of the country of nationality;

(6) Being a person who has no nationality he is, because of the circumstances in connexion with which he has been recognized as a refugee have ceased to exist, able to return to the country of his former habitual residence;

Provided that this paragraph shall not apply to a refugee falling under section A (1) of this article who is able to invoke compelling reasons arising out of previous persecution for refusing to return to the country of his former habitual residence.

D. This Convention shall not apply to persons who are at present receiving from organs or agencies of the United Nations other than the United Nations High Commissioner for Refugees protection or assistance.

Page 636

620

IX. Movement of persons and international migration law

When such protection or assistance has ceased for any reason, without the position of such persons being definitively settled in accordance with the relevant resolutions adopted by the General Assembly of the United Nations, these persons shall *ipso facto* be entitled to the benefits of this Convention.

E. This Convention shall not apply to a person who is recognized by the competent authorities of the country in which he has taken residence as having the rights and obligations which are attached to the possession of the nationality of that country.

F. The provisions of this Convention shall not apply to any person with respect to whom there are serious reasons for considering that:

(a) he has committed a crime against peace, a war crime, or a crime against humanity, as defined in the international instruments drawn up to make provision in respect of such crimes;

(b) he has committed a serious non-political crime outside the country of refuge prior to his admission to that country as a refugee;

(c) he has been guilty of acts contrary to the purposes and principles of the United Nations.

article 2. general obligations

Every refugee has duties to the country in which he finds himself, which require in particular that he conform to its laws and regulations as well as to measures taken for the maintenance of public order.

article 3. non-discrimination

The Contracting States shall apply the provisions of this Convention to refugees without discrimination as to race, religion or country of origin.

article 4. religion

The Contracting States shall accord to refugees within their territories treatment at least as favourable as that accorded to their nationals with respect to freedom to practice their religion and freedom as regards the religious education of their children.

article 5. rights granted apart from this Convention

Nothing in this Convention shall be deemed to impair any rights and benefits granted by a Contracting State to refugees apart from this Convention.

Article 6. The term "in the same circumstances"

For the purposes of this Convention, the term "in the same circumstances" implies that any requirements (including requirements as to length and conditions of sojourn or residence) which the particular individual would have to fulfil for the enjoyment of the right in question, if he were not a refugee, must be fulfilled by him, with the exception of requirements which by their nature a refugee is incapable of fulfilling.

article 7. exemption from reciprocity

1. Except where this Convention contains more favourable provisions, a Contracting State shall accord to refugees the same treatment as is accorded to aliens generally.

2. After a period of three years' residence, all refugees shall enjoy exemption from legislative reciprocity in the territory of the Contracting States.

3. Each Contracting State shall continue to accord to refugees the rights and benefits to which they were already entitled, in the absence of reciprocity, at the date of entry into force of this Convention for that State.

Page 637

Refugee Convention

621

4. The Contracting States shall consider favourably the possibility of according to refugees, in the absence of reciprocity, rights and benefits beyond those to which they are entitled according to paragraphs 2 and 3, and to extending exemption from reciprocity to refugees who do not fulfil the conditions provided for in paragraphs 2 and 3.

5. The provisions of paragraphs 2 and 3 apply both to the rights and benefits referred to in articles 13, 18, 19, 21 and 22 of this Convention and to rights and benefits for which this Convention does not provide.

article 8. exemption from exceptional measures

With regard to exceptional measures which may be taken against the person, property or interests of nationals of a foreign State, the Contracting States shall not apply such measures to a refugee who is formally a national of the said State solely on account of such nationality. Contracting States which, under their legislation, are prevented from applying the general principle expressed in this article, shall, in appropriate cases, grant exemptions in favour of such refugees.

article 9. provisional measures

Nothing in this Convention shall prevent a Contracting State, in time of war or other grave and exceptional circumstances, from taking provisionally measures which it considers to be essential to the national security in the case of a particular person, pending a determination by the Contracting State that that person is in fact a refugee and that the continuance of such measures is necessary in his case in the interests of national security.

article 10. Continuity of residence

1. Where a refugee has been forcibly displaced during the Second World War and removed to the territory of a Contracting State, and is resident there, the period of such enforced sojourn shall be considered to have been lawful residence within that territory.

2. Where a refugee has been forcibly displaced during the Second World War from the territory of a Contracting State and has, prior to the date of entry into force of this Convention, returned there for the purpose of taking up residence, the period of residence before and after such enforced displacement shall be regarded as one uninterrupted period for any purposes for which uninterrupted residence is required.

article 11. refugee seamen

In the case of refugees regularly serving as crew members on board a ship flying the flag of a Contracting State, that State shall give sympathetic consideration to their establishment on its territory and the issue of travel documents to them or their temporary admission to its territory particularly with a view to facilitating their establishment in another country.

Chapter II. Juridical status

article 12. personal status

1. The personal status of a refugee shall be governed by the law of the country of his domicile or, if he has no domicile, by the law of the country of his residence.

2. Rights previously acquired by a refugee and dependent on personal status, more particularly rights attaching to marriage, shall be respected by a Contracting State, subject to compliance, if this be necessary, with the formalities required by the law of that State, provided that the right in question is one which would have been recognized by the law of that State had he not become a refugee.

article 13. Movable and immovable property

The Contracting States shall accord to a refugee treatment as favourable as possible and, in any event, not less favourable than that accorded to aliens generally in the same circumstances, as regards the acquisition of movable and immovable property and other rights pertaining thereto, and to leases and other contracts relating to movable and immovable property.

article 14. artistic rights and industrial property

In respect of the protection of industrial property, such as inventions, designs or models, trade marks, trade names, and of rights in literary, artistic, and scientific works, a refugee shall be accorded in the country in which he has his habitual residence the same protection as is accorded to nationals of that country. In the territory of any other Contracting State, he shall be accorded the same protection as is accorded in that territory to nationals of the country in which he has his habitual residence.

article 15. right of association

As regards non-political and non-profit-making associations and trade unions the Contracting States shall accord to refugees lawfully staying in their territory the most favourable treatment accorded to nationals of a foreign country, in the same circumstances.

article 16. access to courts

1. A refugee shall have free access to the courts of law on the territory of all Contracting States.
2. A refugee shall enjoy in the Contracting State in which he has his habitual residence the same treatment as a national in matters pertaining to access to the Courts, including legal assistance and exemption from *cautio judicatum solvi*.
3. A refugee shall be accorded in the matters referred to in paragraph 2 in countries other than that in which he has his habitual residence the treatment granted to a national of the country of his habitual residence.

Chapter III. gainful employment

article 17. wage-earning employment

1. The Contracting State shall accord to refugees lawfully staying in their territory the most favourable treatment accorded to nationals of a foreign country in the same circumstances, as regards the right to engage in wage-earning employment.
2. In any case, restrictive measures imposed on aliens or the employment of aliens for the protection of the national labour market shall not be applied to a refugee who was already exempt from them at the date of entry into force of this Convention for the Contracting State concerned, or who fulfils one of the following conditions:

- (a) He has completed three years' residence in the country;
- (b) He has a spouse possessing the nationality of the country of residence. A refugee may not invoke the benefits of this provision if he has abandoned his spouse;
- (c) He has one or more children possessing the nationality of the country of residence.
3. The Contracting States shall give sympathetic consideration to assimilating the rights of all refugees with regard to wage-earning employment to those of nationals, and in particular of those refugees who have entered their territory pursuant to programmes of labour recruitment or under immigration schemes.

Translating...

Refugee Convention

623

article 18. self-employment

The Contracting States shall accord to a refugee lawfully in their territory treatment as favourable as possible and, in any event, not less favourable than that accorded to aliens generally in the same circumstances, as regards the right to engage on his own account in agriculture, industry, handicrafts and commerce and to establish commercial and industrial companies.

article 19. liberal professions

1. Each Contracting State shall accord to refugees lawfully staying in their territory who hold diplomas recognized by the competent authorities of that State, and who are desirous of practicing a liberal profession, treatment as favourable as possible and, in any event, not less favourable than that accorded to aliens generally in the same circumstances.

2. The Contracting States shall use their best endeavours consistently with their laws and institutions to secure the settlement of such refugees in the territories, other than the metropolitan territory, for whose international relations they are responsible.

Chapter Iv. welfare

article 20. rationing

Where a rationing system exists, which applies to the population at large and regulates the general distribution of products in short supply, refugees shall be accorded the same treatment as nationals.

article 21. housing

As regards housing, the Contracting States, in so far as the matter is regulated by laws or regulations or is subject to the control of public authorities, shall accord to refugees lawfully staying in their territory treatment as favourable as possible and, in any event, not less favourable than that accorded to aliens generally in the same circumstances.

article 22. public education

1. The Contracting States shall accord to refugees the same treatment as is accorded to nationals with respect to elementary education.

2. The Contracting States shall accord to refugees treatment as favourable as possible, and, in any event, not less favourable than that accorded to aliens generally in the same circumstances, with respect to education other than elementary education and, in particular, as regards access to studies, the recognition of foreign school certificates, diplomas and degrees, the remission of fees and charges and the award of scholarships.

article 23. public relief

The Contracting States shall accord to refugees lawfully staying in their territory the same treatment with respect to public relief and assistance as is accorded to their nationals.

article 24. labour legislation and social security

1. The Contracting States shall accord to refugees lawfully staying in their territory the same treatment as is accorded to nationals in respect of the following matters:

(a) In so far as such matters are governed by laws or regulations or are subject to the control of administrative authorities: remuneration, including family allowances where these form part of remuneration, hours of work, overtime arrangements, holidays with pay, restrictions on home work, minimum age of employment, apprenticeship and training, women's work and the work of young persons, and the enjoyment of the benefits of collective bargaining;

624

IX. Movement of persons and international migration law

(b) Social security (legal provisions in respect of employment injury, occupational diseases, maternity, sickness, disability, old age, death, unemployment, family responsibilities and any other contingency which, according to national laws or regulations, is covered by a social security scheme), subject to the following limitations:

- (i) There may be appropriate arrangements for the maintenance of acquired rights and rights in course of acquisition;
- (ii) National laws or regulations of the country of residence may prescribe special arrangements concerning benefits or portions of benefits which are payable wholly out of public funds, and concerning allowances paid to persons who do not fulfil the contribution conditions prescribed for the award of a normal pension.

2. The right to compensation for the death of a refugee resulting from employment injury or

from occupational disease shall not be affected by the fact that the residence of the beneficiary is outside the territory of the Contracting State.

3. The Contracting States shall extend to refugees the benefits of agreements concluded between them, or which may be concluded between them in the future, concerning the maintenance of acquired rights and rights in the process of acquisition in regard to social security, subject only to the conditions which apply to nationals of the States signatory to the agreements in question.

4. The Contracting States will give sympathetic consideration to extending to refugees so far as possible the benefits of similar agreements which may at any time be in force between such Contracting States and non-contracting States.

Chapter v. administrative Measures

article 25. administrative assistance

1. When the exercise of a right by a refugee would normally require the assistance of authorities of a foreign country to whom he cannot have recourse, the Contracting States in whose territory he is residing shall arrange that such assistance be afforded to him by their own authorities or by an international authority.

2. The authority or authorities mentioned in paragraph 1 shall deliver or cause to be delivered under their supervision to refugees such documents or certifications as would normally be delivered to aliens by or through their national authorities.

3. Documents or certifications so delivered shall stand in the stead of the official instruments delivered to aliens by or through their national authorities, and shall be given credence in the absence of proof to the contrary.

4. Subject to such exceptional treatment as may be granted to indigent persons, fees may be charged for the services mentioned herein, but such fees shall be moderate and commensurate with those charged to nationals for similar services.

5. The provisions of this article shall be without prejudice to articles 27 and 28.

article 26. freedom of movement

Each Contracting State shall accord to refugees lawfully in its territory the right to choose their place of residence to move freely within its territory, subject to any regulations applicable to aliens generally in the same circumstances.

article 27. Identity papers

The Contracting States shall issue identity papers to any refugee in their territory who does not possess a valid travel document.

article 28. travel documents

1. The Contracting States shall issue to refugees lawfully staying in their territory travel documents for the purpose of travel outside their territory, unless compelling reasons of national security or public order otherwise require, and the provisions of the Schedule to this Convention shall apply with respect to such documents. The Contracting States may issue such a travel document to any other refugee in their territory; they shall in particular give sympathetic consideration to the issue of such a travel document to refugees in their territory who are unable to obtain a travel document from the country of their lawful residence.

2. Travel documents issued to refugees under previous international agreements by parties thereto shall be recognized and treated by the Contracting States in the same way as if they had been issued pursuant to this article.

article 29. fiscal charges

1. The Contracting States shall not impose upon refugees duties, charges or taxes, of any description whatsoever, other or higher than those which are or may be levied on their nationals in similar situations.

2. Nothing in the above paragraph shall prevent the application to refugees of the laws and regulations concerning charges in respect of the issue to aliens of administrative documents including identity papers.

article 30. transfer of assets

1. A Contracting State shall, in conformity with its laws and regulations, permit refugees to transfer assets which they have brought into its territory, to another country where they have been admitted for the purposes of resettlement.

2. A Contracting State shall give sympathetic consideration to the application of refugees for permission to transfer assets wherever they may be and which are necessary for their resettlement in another country to which they have been admitted.

article 31. refugees unlawfully in the country of refuge

1. The Contracting States shall not impose penalties, on account of their illegal entry or presence, on refugees who, coming directly from a territory where their life or freedom was threatened in the sense of article 1, enter or are present in their territory without authorization, provided they present themselves without delay to the authorities and show good cause for their illegal entry or presence.

2. The Contracting States shall not apply to the movements of such refugees restrictions other than those which are necessary and such restrictions shall only be applied until their status in the country is regularized or they obtain admission into another country. The Contracting States shall allow such refugees a reasonable period and all the necessary facilities to obtain admission into another country.

article 32. expulsion

1. The Contracting States shall not expel a refugee lawfully in their territory save on grounds

of national security or public order.

2. The expulsion of such a refugee shall be only in pursuance of a decision reached in accordance with due process of law. Except where compelling reasons of national security otherwise require, the refugee shall be allowed to submit evidence to clear himself, and to appeal to and be represented for the purpose before competent authority or a person or persons specially designated by the competent authority.

Translating...

Page 642

626

IX. Movement of persons and international migration law

3. The Contracting States shall allow such a refugee a reasonable period within which to seek legal admission into another country. The Contracting States reserve the right to apply during that period such internal measures as they may deem necessary.

Article 33. Prohibition of expulsion or return ("refoulement")

1. No Contracting State shall expel or return ("refouler") a refugee in any manner whatsoever to the frontiers of territories where his life or freedom would be threatened on account of his race, religion, nationality, membership of a particular social group or political opinion.

2. The benefit of the present provision may not, however, be claimed by a refugee whom there are reasonable grounds for regarding as a danger to the security of the country in which he is, or who, having been convicted by a final judgment of a particularly serious crime, constitutes a danger to the community of that country.

article 34. naturalization

The Contracting States shall as far as possible facilitate the assimilation and naturalization of refugees. They shall in particular make every effort to expedite naturalization proceedings and to reduce as far as possible the charges and costs of such proceedings.

Chapter vI. eXeCutory and transitory provIsions

article 35. Co-operation of the national authorities with the united nations

1. The Contracting States undertake to co-operate with the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees, or any other agency of the United Nations which may succeed it, in the exercise of its functions, and shall in particular facilitate its duty of supervising the application of the provisions of this Convention.

2. In order to enable the Office of the High Commissioner or any other agency of the United Nations which may succeed it, to make reports to the competent organs of the United Nations, the Contracting States undertake to provide them in the appropriate form with information and statistical data requested concerning:

- (a) The condition of refugees,
- (b) The implementation of this Convention, and;
- (c) Laws, regulations and decrees which are, or may hereafter be, in force relating to refugees.

article 36. Information on national legislation

The Contracting States shall communicate to the Secretary-General of the United Nations the laws and regulations which they may adopt to ensure the application of this Convention.

article 37. relation to previous conventions

Without prejudice to article 28, paragraph 2, of this Convention, this Convention replaces, as between parties to it, the Arrangements of 5 July 1922, 31 May 1924, 12 May 1926, 30 June 1928 and 30 July 1935, the Conventions of 28 October 1933 and 10 February 1938, the Protocol of 14 September 1939 and the Agreement of 15 October 1946.

CHAPTER vII. fInal Clauses

article 38. settlement of disputes

Any dispute between parties to this Convention relating to its interpretation or application, which cannot be settled by other means, shall be referred to the International Court of Justice at the request of any one of the parties to the dispute.

Page 643

Refugee Convention

627

Article 39. Signature, ratification and accession

1. This Convention shall be opened for signature at Geneva on 28 July 1951 and shall thereafter be deposited with the Secretary-General of the United Nations. It shall be open for signature at the European Office of the United Nations from 28 July to 31 August 1951 and shall be re-opened for signature at the Headquarters of the United Nations from 17 September 1951 to 31 December 1952.

2. This Convention shall be open for signature on behalf of all States Members of the United Nations, and also on behalf of any other State invited to attend the Conference of Plenipotentiaries on the Status of Refugees and Stateless Persons or to which an invitation to sign will have been addressed by the General Assembly. It shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open from 28 July 1951 for accession by the States referred to in paragraph 2 of this article. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

article 40. territorial application clause

1. Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that this Convention shall extend to all or any of the territories for the international relations of which it is responsible. Such a declaration shall take effect when the Convention enters into force for the State concerned.

2. At any time thereafter any such extension shall be made by notification addressed to the Secretary-General of the United Nations and shall take effect as from the ninetieth day after the day of receipt by the Secretary-General of the United Nations of this notification, or as from the date of entry into force of the Convention for the State concerned, whichever is the later.

3. With respect to those territories to which this Convention is not extended at the time of signature, ratification or accession, each State concerned shall consider the possibility of taking the necessary steps in order to extend the application of this Convention to such territories, subject, where necessary for constitutional reasons, to the consent of the Governments of such territories.

article 41. federal clause

In the case of a Federal or non-unitary State, the following provisions shall apply:

(a) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of the federal legislative authority, the obligations of the Federal Government shall to this extent be the same as those of Parties which are not Federal States;

(b) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of constituent States, provinces or cantons which are not, under the constitutional system of the federation, bound to take legislative action, the Federal Government shall bring such articles with a favourable recommendation to the notice of the appropriate authorities of states, provinces or cantons at the earliest possible moment;

(c) A Federal State Party to this Convention shall, at the request of any other Contracting State transmitted through the Secretary-General of the United Nations, supply a statement of the law and practice of the Federation and its constituent units in regard to any particular provision of the Convention showing the extent to which effect has been given to that provision by legislative or other action.

article 42. reservations

1. At the time of signature, ratification or accession, any State may make reservations to articles of the Convention other than to articles 1, 3, 4, 16(1), 33, 36-46 inclusive.

2. Any State making a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may at any time withdraw the reservation by a communication to that effect addressed to the Secretary-General of the United Nations.

article 43. entry into force

1. This Convention shall come into force on the ninetieth day following the day of deposit of the sixth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date of deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

article 44. denunciation

1. Any Contracting State may denounce this Convention at any time by a notification addressed to the Secretary-General of the United Nations.

2. Such denunciation shall take effect for the Contracting State concerned one year from the date upon which it is received by the Secretary-General of the United Nations.

3. Any State which has made a declaration or notification under article 40 may, at any time thereafter, by a notification to the Secretary-General of the United Nations, declare that the Convention shall cease to extend to such territory one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

article 45. revision

1. Any Contracting State may request revision of this Convention at any time by a notification addressed to the Secretary-General of the United Nations.

2. The General Assembly of the United Nations shall recommend the steps, if any, to be taken in respect of such request.

Article 46. Notifications by the Secretary-General of the United Nations

The Secretary-General of the United Nations shall inform all Members of the United Nations and non-member States referred to in article 39:

- (a) Of declarations and notifications in accordance with section B of article 1;
- (b) Of signatures, ratifications and accessions in accordance with article 39;
- (c) Of declarations and notifications in accordance with article 40;
- (d) Of reservations and withdrawals in accordance with article 42;
- (e) Of the date on which this Convention will come into force in accordance with article 43;
- (f) Of denunciations and notifications in accordance with article 44;
- (g) Of requests for revision in accordance with article 45.

In faith whereof the undersigned, duly authorized, have signed this Convention on behalf of their respective Governments,

Done at Geneva, this twenty-eighth day of July, one thousand nine hundred and fifty-one, in a single copy, of which the English and French texts are equally authentic and which shall remain deposited in the archives of the United Nations, and certified true copies of which shall be delivered to all Members of the United Nations and to the non-member States referred to in article 39.

sSchedule

paragraph 1

1. The travel document referred to in article 28 of this Convention shall be similar to the specimen annexed hereto.

2. The document shall be made out in at least two languages, one of which shall be English or French.

Translating...

Page 645

Refugee Convention

629

paragraph 2

Subject to the regulations obtaining in the country of issue, children may be included in the travel document of a parent or, in exceptional circumstances, of another adult refugee.

paragraph 3

The fees charged for issue of the document shall not exceed the lowest scale of charges for national passports.

paragraph 4

Save in special or exceptional cases, the document shall be made valid for the largest possible number of countries.

paragraph 5

The document shall have a validity of either one or two years, at the discretion of the issuing authority.

paragraph 6

1. The renewal or extension of the validity of the document is a matter for the authority which issued it, so long as the holder has not established lawful residence in another territory and resides lawfully in the territory of the said authority. The issue of a new document is, under the same conditions, a matter for the authority which issued the former document.

2. Diplomatic or consular authorities, specially authorized for the purpose, shall be empowered to extend, for a period not exceeding six months, the validity of travel documents issued by their Governments.

3. The Contracting States shall give sympathetic consideration to renewing or extending the validity of travel documents or issuing new documents to refugees no longer lawfully resident in their territory who are unable to obtain a travel document from the country of their lawful residence.

paragraph 7

The Contracting States shall recognize the validity of the documents issued in accordance with the provisions of article 28 of this Convention.

paragraph 8

The competent authorities of the country to which the refugee desires to proceed shall, if they are prepared to admit him and if a visa is required, affix a visa on the document of which he is the holder.

paragraph 9

1. The Contracting States undertake to issue transit visas to refugees who have obtained visas for a territory of final destination.

2. The issue of such visas may be refused on grounds which would justify refusal of a visa to any alien.

paragraph 10

The fees for the issue of exit, entry or transit visas shall not exceed the lowest scale of charges for visas on foreign passports.

Page 646

630

IX. Movement of persons and international migration law

paragraph 11

When a refugee has lawfully taken up residence in the territory of another Contracting State, the responsibility for the issue of a new document, under the terms and conditions of article 28, shall be that of the competent authority of that territory, to which the refugee shall be entitled to apply.

paragraph 12

The authority issuing a new document shall withdraw the old document and shall return it to the country of issue if it is stated in the document that it should be so returned; otherwise it shall withdraw and cancel the document.

paragraph 13

1. Each Contracting State undertakes that the holder of a travel document issued by it in accordance with article 28 of this Convention shall be readmitted to its territory at any time during the period of its validity.

2. Subject to the provisions of the preceding sub-paragraph, a Contracting State may require the holder of the document to comply with such formalities as may be prescribed in regard to exit from or return to its territory.

3. The Contracting States reserve the right, in exceptional cases, or in cases where the refugee's

stay is authorized for a specific period, when issuing the document, to limit the period during which the refugee may return to a period of not less than three months.

paragraph 14

Subject only to the terms of paragraph 13, the provisions of this Schedule in no way affect the laws and regulations governing the conditions of admission to, transit through, residence and establishment in, and departure from, the territories of the Contracting States.

paragraph 15

Neither the issue of the document nor the entries made thereon determine or affect the status of the holder, particularly as regards nationality.

paragraph 16

The issue of the document does not in any way entitle the holder to the protection of the diplomatic or consular authorities of the country of issue, and does not confer on these authorities a right of protection.

translating...

Refugee Convention631

anneX

specimen travel document

The document will be in booklet form (approximately 15 x 10 centimetres).

It is recommended that it be so printed that any erasure or alteration by chemical or other means can be readily detected, and that the words "Convention of 28 July 1951" be printed in continuous repetition on each page, in the language of the issuing country.

(Cover of booklet)

TRAVEL DOCUMENT

(Convention of 28 July 1951)

No.

(1)

TRAVEL DOCUMENT

(Convention of 28 July 1951)

This document expires on unless its validity is extended or renewed.

Name

Forename(s)

Accompanied by child (children).

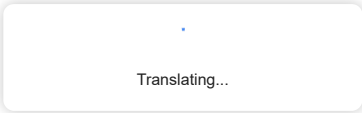
1. This document is issued solely with a view to providing the holder with a travel document which can serve in lieu of a national passport. It is without prejudice to and in no way affects the holder's nationality.

2. The holder is authorized to return to [state here the country whose authorities are issuing the document] on or before unless some later date is hereafter specified. [The period during which the holder is allowed to return must not be less than three months.]

3. Should the holder take up residence in a country other than that which issued the present document, he must, if he wishes to travel again, apply to the competent authorities of his country of residence for a new document. [The old travel document shall be withdrawn by the authority issuing the new document and returned to the authority which issued it.]

(The sentence in brackets to be inserted by Governments which so desire.

(This document contains ... pages, exclusive of cover.)

(2)

Place and date of birth

Occupation

Present residence

*Maiden name and forename(s) of wife

*Name and forename(s) of husband

Description

Height

Hair

Colour of eyes

Nose

Shape of face

Complexion

Special peculiarities

Children accompanying holder

Name	Forename(s)	Place and date of birth	Sex
.....
.....
.....

*Strike out whichever does not apply

(This document contains . . . pages, exclusive of cover.)

(3)

Photograph of holder and stamp of issuing authority

Finger-prints of holder (if required)

Signature of holder

(This document contains . . . pages, exclusive of cover.)

(4)

1. This document is valid for the following countries:

.....

.....

.....

2. Document or documents on the basis of which the present document is issued:

.....

.....

.....

Issued at.

Date.

Signature and stamp of authority
issuing the document:

Fee paid:

(This document contains . . . pages, exclusive of cover.)

(5)

Extension or renewal of validity

Fee paid:

From.

To.

Date.

Done at.

Signature and stamp of authority
extending or renewing the validity of
the document:

Extension or renewal of validity

Fee paid:

From.

To.

Date.

Done at.

Signature and stamp of authority
extending or renewing the validity of
the document:

(This document contains . . . pages, exclusive of cover.)

(6)

Extension or renewal of validity

Fee paid: From.....
To.....
Date.....

Done at.....

Signature and stamp of authority
extending or renewing the validity of
the document:

Extension or renewal of validity

Fee paid: From.....
To.....
Date.....

Done at.....

Signature and stamp of authority
extending or renewing the validity of
the document:

(This document contains . . . pages, exclusive of cover.)

(7-32)
Visas

The name of the holder of the document must be repeated in each visa.
(This document contains . . . pages, exclusive of cover.)

Page 650

634 *IX. Movement of persons and international migration law*

59.(a) protoCol relating to the status of refugees

done at new york on 11 January 1967

entry into force: 4 october 1967

united nations, *Treaty Series*, vol. 606, p. 267; reg. no. 8791

The States Parties to the present Protocol,

Considering that the Convention relating to the Status of Refugees done at Geneva on 28 July 1951 (hereinafter referred to as the Convention) covers only those persons who have become refugees as a result of events occurring before 1 January 1951,

Considering that new refugee situations have arisen since the Convention was adopted and that the refugees concerned may therefore not fall within the scope of the Convention,

Considering that it is desirable that equal status should be enjoyed by all refugees covered by the definition in the Convention irrespective of the date 1 January 1951,

Have agreed as follows:

article I. general provision

1. The States Parties to the present Protocol undertake to apply articles 2 to 34 inclusive of the Convention to refugees as hereinafter defined.

2. For the purpose of the present Protocol, the term "refugee" shall, except as regards the application of paragraph 3 of this article, mean any person within the definition of article 1 of the Convention as if the words "As a result of events occurring before 1 January 1951 and . . ." and the words " . . . as a result of such events", in article 1 A (2) were omitted.

3. The present Protocol shall be applied by the States Parties hereto without any geographic limitation, save that existing declarations made by States already Parties to the Convention in accordance with article 1 B (1) (a) of the Convention, shall, unless extended under article 1 B (2) thereof, apply also under the present Protocol.

article II. Co-operation of the national authorities with the united nations

1. The States Parties to the present Protocol undertake to co-operate with the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees, or any other agency of the United Nations which may succeed it, in the exercise of its functions, and shall in particular facilitate its duty of supervising the application of the provisions of the present Protocol.

2. In order to enable the Office of the High Commissioner, or any other agency of the United Nations which may succeed it, to make reports to the competent organs of the United Nations, the States Parties to the present Protocol undertake to provide them with the information and statistical data requested, in the appropriate form, concerning:

- (a) The condition of refugees;
- (b) The implementation of the present Protocol;
- (c) Laws, regulations and decrees which are, or may hereafter be, in force relating to refugees.

article III. Information on national legislation

The States Parties to the present Protocol shall communicate to the Secretary-General of the United Nations the laws and regulations which they may adopt to ensure the application of the present Protocol.

article IV. settlement of disputes

Any dispute between States Parties to the present Protocol which relates to its interpretation or application and which cannot be settled by other means shall be referred to the International Court of Justice at the request of any one of the parties to the dispute.

article V. accession

The present Protocol shall be open for accession on behalf of all States Parties to the Convention and of any other State Member of the United Nations or member of any of the specialized agencies or to which an invitation to accede may have been addressed by the General Assembly of the United Nations. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

article VI. federal clause

In the case of a Federal or non-unitary State, the following provisions shall apply:

(a) With respect to those articles of the Convention to be applied in accordance with article I, paragraph 1, of the present Protocol that come within the legislative jurisdiction of the federal legislative authority, the obligations of the Federal Government shall to this extent be the same as those of States Parties which are not Federal States;

(b) With respect to those articles of the Convention to be applied in accordance with article I, paragraph 1, of the present Protocol that come within the legislative jurisdiction of constituent States, provinces or cantons which are not, under the constitutional system of the federation, bound to take legislative action, the Federal Government shall bring such articles with a favourable recommendation to the notice of the appropriate authorities of States, provinces or cantons at the earliest possible moment;

(c) A Federal State Party to the present Protocol shall, at the request of any other State Party hereto transmitted through the Secretary-General of the United Nations, supply a statement of the law and practice of the Federation and its constituent units in regard to any particular provision of the Convention to be applied in accordance with article I, paragraph 1, of the present Protocol, showing the extent to which effect has been given to that provision by legislative or other action.

article VII. reservations and declarations

1. At the time of accession, any State may make reservations in respect of article IV of the present Protocol and in respect of the application in accordance with article I of the present Protocol of any provisions of the Convention other than those contained in articles 1, 3, 4, 16 (1) and 33 thereof, provided that in the case of a State Party to the Convention reservations made under this article shall not extend to refugees in respect of whom the Convention applies.

2. Reservations made by States Parties to the Convention in accordance with article 42 thereof shall, unless withdrawn, be applicable in relation to their obligations under the present Protocol.

3. Any State making a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may at any time withdraw such reservation by a communication to that effect addressed to the Secretary-General of the United Nations.

4. Declarations made under article 40, paragraphs 1 and 2, of the Convention by a State Party thereto which accedes to the present Protocol shall be deemed to apply in respect of the present Protocol, unless upon accession a notification to the contrary is addressed by the State Party concerned to the Secretary-General of the United Nations. The provisions of article 40, paragraphs 2 and 3, and of article 44, paragraph 3, of the Convention shall be deemed to apply *mutatis mutandis* to the present Protocol.

article VIII. entry into force

1. The present Protocol shall come into force on the day of deposit of the sixth instrument of accession.

2. For each State acceding to the Protocol after the deposit of the sixth instrument of accession, the Protocol shall come into force on the date of deposit by such State of its instrument of accession.

article IX. denunciation

1. Any State Party hereto may denounce this Protocol at any time by a notification addressed to the Secretary-General of the United Nations.

2. Such denunciation shall take effect for the State Party concerned one year from the date on which it is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article X. Notifications by the Secretary-General of the United Nations

The Secretary-General of the United Nations shall inform the States referred to in article V above of the date of entry into force, accessions, reservations and withdrawals of reservations to and denunciations of the present Protocol, and of declarations and notifications relating hereto.

article XI. deposit in the archives of the secretariat of the united nations

A copy of the present Protocol, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, signed by the President of the General Assembly and by the Secretary-General of the United Nations, shall be deposited in the archives of the Secretariat of the United Nations. The Secretary-General will transmit certified copies thereof to all States Members of the United Nations and to the other States referred to in article V above.

60. deClaration on territorial asylum

general assembly resolution 2312 (XXII) of 14 december 1967

Translating...

The General Assembly,

Recalling its resolutions 1839 (XVII) of 19 December 1962, 2100 (XX) of 20 December 1965 and 2203 (XXI) of 16 December 1966 concerning a declaration on the right of asylum,

Considering the work of codification to be undertaken by the International Law Commission in accordance with General Assembly resolution 1400 (XIV) of 21 November 1959,

Adopts the following Declaration:

The General Assembly,

Noting that the purposes proclaimed in the Charter of the United Nations are to maintain international peace and security, to develop friendly relations among all nations and to achieve international co-operation in solving international problems of an economic, social, cultural or humanitarian character and in promoting and encouraging respect for human rights and for fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language or religion,

Mindful of the Universal Declaration of Human Rights, which declares in article 14 that:

"1. Everyone has the right to seek and to enjoy in other countries asylum from persecution.

"2. This right may not be invoked in the case of prosecutions genuinely arising from non-political crimes or from acts contrary to the purposes and principles of the United Nations",

Declaration on territorial asylum

637

Recalling also article 13, paragraph 2, of the Universal Declaration of Human Rights, which states:

"Everyone has the right to leave any country, including his own, and to return to his country",

Recognizing that the grant of asylum by a State to persons entitled to invoke article 14 of the Universal Declaration of Human Rights is a peaceful and humanitarian act and that, as such, it cannot be regarded as unfriendly by any other State,

Recommends that, without prejudice to existing instruments dealing with asylum and the status of refugees and stateless persons, States should base themselves in their practices relating to territorial asylum on the following principles:

article 1

1. Asylum granted by a State, in the exercise of its sovereignty, to persons entitled to invoke article 14 of the Universal Declaration of Human Rights, including persons struggling against colonialism, shall be respected by all other States.

2. The right to seek and to enjoy asylum may not be invoked by any person with respect to whom there are serious reasons for considering that he has committed a crime against peace, a war crime or a crime against humanity, as defined in the international instruments drawn up to make provision in respect of such crimes.

3. It shall rest with the State granting asylum to evaluate the grounds for the grant of asylum.

article 2

1. The situation of persons referred to in article 1, paragraph 1, is without prejudice to the sovereignty of States and the purposes and principles of the United Nations, of concern to the international community.

2. Where a State finds difficulty in granting or continuing to grant asylum, States individually or jointly or through the United Nations shall consider, in a spirit of international solidarity, appropriate measures to lighten the burden on that State.

article 3

1. No person referred to in article 1, paragraph 1, shall be subjected to measures such as rejection at the frontier or, if he has already entered the territory in which he seeks asylum, expulsion or compulsory return to any State where he may be subjected to persecution.

2. Exception may be made to the foregoing principle only for overriding reasons of national security or in order to safeguard the population, as in the case of a mass influx of persons.

3. Should a State decide in any case that exception to the principle stated in paragraph 1 of this article would be justified, it shall consider the possibility of granting to the person concerned, under such conditions as it may deem appropriate, an opportunity, whether by way of provisional asylum or otherwise, of going to another State.

article 4

States granting asylum shall not permit persons who have received asylum to engage in activities contrary to the purposes and principles of the United Nations.

statelessness

Translating...

61. Convention relating to the status of stateless persons

done at new york on 28 september 1954

entry into force: 6 June 1960

united nations, *Treaty Series*, vol. 360, p.117; reg. no. 5158

preamble

The High Contracting Parties,

Considering that the Charter of the United Nations and the Universal Declaration of Human Rights approved on 10 December 1948 by the General Assembly of the United Nations have affirmed the principle that human beings shall enjoy fundamental rights and freedoms without discrimination,

Considering that the United Nations has, on various occasions, manifested its profound concern for stateless persons and endeavoured to assure stateless persons the widest possible exercise of these fundamental rights and freedoms,

Considering that only those stateless persons who are also refugees are covered by the Convention relating to the Status of Refugees of 28 July 1951, and that there are many stateless persons who are not covered by that Convention,

Considering that it is desirable to regulate and improve the status of stateless persons by an international agreement,

Have agreed as follows:

Chapter I. general provisions

Article 1. Definition of the term "stateless person"

1. For the purpose of this Convention, the term "stateless person" means a person who is not considered as a national by any State under the operation of its law.

2. This Convention shall not apply:

- (i) To persons who are at present receiving from organs or agencies of the United Nations other than the United Nations High Commissioner for Refugees protection or assistance so long as they are receiving such protection or assistance;
- (ii) To persons who are recognized by the competent authorities of the country in which they have taken residence as having the rights and obligations which are attached to the possession of the nationality of that country;
- (iii) To persons with respect to whom there are serious reasons for considering that:
 - (a) They have committed a crime against peace, a war crime, or a crime against humanity, as defined in the international instruments drawn up to make provisions in respect of such crimes;
 - (b) They have committed a serious non-political crime outside the country of their residence prior to their admission to that country;
 - (c) They have been guilty of acts contrary to the purposes and principles of the United Nations.

article 2. general obligations

Every stateless person has duties to the country in which he finds himself, which require in particular that he conform to its laws and regulations as well as to measures taken for the maintenance of public order.

Convention on stateless persons

article 3. non-discrimination

The Contracting States shall apply the provisions of this Convention to stateless persons without discrimination as to race, religion or country of origin.

article 4. religion

The Contracting States shall accord to stateless persons within their territories treatment at least as favourable as that accorded to their nationals with respect to freedom to practise their religion and freedom as regards the religious education of their children.

article 5. rights granted apart from this Convention

Nothing in this Convention shall be deemed to impair any rights and benefits granted by a Contracting State to stateless persons apart from this Convention.

Article 6. The term "in the same circumstances"

For the purpose of this Convention, the term "in the same circumstances" implies that any requirements (including requirements as to length and conditions of sojourn or residence) which the particular individual would have to fulfil for the enjoyment of the right in question, if he were not a stateless person, must be fulfilled by him, with the exception of requirements which by their nature a stateless person is incapable of fulfilling.

article 7. exemption from reciprocity

- 1. Except where this Convention contains more favourable provisions, a Contracting State shall accord to stateless persons the same treatment as is accorded to aliens generally.
- 2. After a period of three years' residence, all stateless persons shall enjoy exemption from legislative reciprocity in the territory of the Contracting States.
- 3. Each Contracting State shall continue to accord to stateless persons the rights and benefits to which they were already entitled, in the absence of reciprocity, at the date of entry into force of

this Convention for that State.

4. The Contracting States shall consider favourably the possibility of according to stateless persons, in the absence of reciprocity, rights and benefits beyond those to which they are entitled according to paragraphs 2 and 3, and to extending exemption from reciprocity to stateless persons who do not fulfil the conditions provided for in paragraphs 2 and 3.

5. The provisions of paragraphs 2 and 3 apply both to the rights and benefits referred to in articles 13, 18, 19, 21 and 22 of this Convention and to rights and benefits for which this Convention does not provide.

Translating...

article 8. exemption from exceptional measures

With regard to exceptional measures which may be taken against the person, property or interests of nationals or former nationals of a foreign State, the Contracting States shall not apply such measures to a stateless person solely on account of his having previously possessed the nationality of the foreign State in question. Contracting States which, under their legislation, are prevented from applying the general principle expressed in this article shall, in appropriate cases, grant exemptions in favour of such stateless persons.

article 9. provisional measures

Nothing in this Convention shall prevent a Contracting State, in time of war or other grave and exceptional circumstances, from taking provisionally measures which it considers to be essential to the national security in the case of a particular person, pending a determination by the Contract-

Page 656

640

IX. Movement of persons and international migration law

ing State that that person is in fact a stateless person and that the continuance of such measures is necessary in his case in the interests of national security.

article 10. Continuity of residence

1. Where a stateless person has been forcibly displaced during the Second World War and removed to the territory of a Contracting State, and is resident there, the period of such enforced sojourn shall be considered to have been lawful residence within that territory.

2. Where a stateless person has been forcibly displaced during the Second World War from the territory of a Contracting State and has, prior to the date of entry into force of this Convention, returned there for the purpose of taking up residence, the period of residence before and after such enforced displacement shall be regarded as one uninterrupted period for any purposes for which uninterrupted residence is required.

article 11. stateless seamen

In the case of stateless persons regularly serving as crew members on board a ship flying the flag of a Contracting State, that State shall give sympathetic consideration to their establishment on its territory and the issue of travel documents to them or their temporary admission to its territory particularly with a view to facilitating their establishment in another country.

Chapter II. JurIdlCal status

article 12. personal status

1. The personal status of a stateless person shall be governed by the law of the country of his domicile or, if he has no domicile, by the law of the country of his residence.

2. Rights previously acquired by a stateless person and dependent on personal status, more particularly rights attaching to marriage, shall be respected by a Contracting State, subject to compliance, if this be necessary, with the formalities required by the law of that State, provided that the right in question is one which would have been recognized by the law of that State had he not become stateless.

article 13. Movable and immovable property

The Contracting States shall accord to a stateless person treatment as favourable as possible and, in any event, not less favourable than that accorded to aliens generally in the same circumstances, as regards the acquisition of movable and immovable property and other rights pertaining thereto, and to leases and other contracts relating to movable and immovable property.

article 14. artistic rights and industrial property

In respect of the protection of industrial property, such as inventions, designs or models, trade marks, trade names, and of rights in literary, artistic and scientific works, a stateless person shall be accorded in the country in which he has his habitual residence the same protection as is accorded to nationals of that country. In the territory of any other Contracting State, he shall be accorded the same protection as is accorded in that territory to nationals of the country in which he has his habitual residence.

article 15. right of association

As regards non-political and non-profit-making associations and trade unions the Contracting States shall accord to stateless persons lawfully staying in their territory treatment as favourable as possible, and in any event, not less favourable than that accorded to aliens generally in the same circumstances.

Page 657

article 16. access to Courts

1. A stateless person shall have free access to the Courts of Law on the territory of all Contracting States.
2. A stateless person shall enjoy in the Contracting State in which he has his habitual residence the same treatment as a national in matters pertaining to access to the Courts, including legal assistance and exemption from *cautio judicatum solvi*.
3. A stateless person shall be accorded in the matters referred to in paragraph 2 in countries other than that in which he has his habitual residence the treatment granted to a national of the country of his habitual residence.

Chapter III. gainful employment

article 17. wage-earning employment

1. The Contracting States shall accord to stateless persons lawfully staying in their territory treatment as favourable as possible and, in any event, not less favourable than that accorded to aliens generally in the same circumstances, as regards the right to engage in wage-earning employment.
2. The Contracting States shall give sympathetic consideration to assimilating the rights of all stateless persons with regard to wage-earning employment to those of nationals, and in particular of those stateless persons who have entered their territory pursuant to programmes of labour recruitment or under immigration schemes.

article 18. self-employment

The Contracting States shall accord to a stateless person lawfully in their territory treatment as favourable as possible and, in any event, not less favourable than that accorded to aliens generally in the same circumstances, as regards the right to engage on his own account in agriculture, industry, handicrafts and commerce and to establish commercial and industrial companies.

article 19. liberal professions

Each Contracting State shall accord to stateless persons lawfully staying in their territory who hold diplomas recognized by the competent authorities of that State, and who are desirous of practising a liberal profession, treatment as favourable as possible and, in any event, not less favourable than that accorded to aliens generally in the same circumstances.

Chapter IV. welfare

article 20. rationing

Where a rationing system exists, which applies to the population at large and regulates the general distribution of products in short supply, stateless persons shall be accorded the same treatment as nationals.

article 21. housing

As regards housing, the Contracting States, in so far as the matter is regulated by laws or regulations or is subject to the control of public authorities, shall accord to stateless persons lawfully staying in their territory treatment as favourable as possible and, in any event, not less favourable than that accorded to aliens generally in the same circumstances.

article 22. public education

1. The Contracting States shall accord to stateless persons the same treatment as is accorded to nationals with respect to elementary education.

2. The Contracting States shall accord to stateless persons treatment as favourable as possible and, in any event, not less favourable than that accorded to aliens generally in the same circumstances, with respect to education other than elementary education and, in particular, as regards access to studies, the recognition of foreign school certificates, diplomas and degrees, the remission of fees and charges and the award of scholarships.

article 23. public relief

The Contracting States shall accord to stateless persons lawfully staying in their territory the same treatment with respect to public relief and assistance as is accorded to their nationals.

article 24. labour legislation and social security

1. The Contracting States shall accord to stateless persons lawfully staying in their territory the same treatment as is accorded to nationals in respect of the following matters:
 - (a) In so far as such matters are governed by laws or regulations or are subject to the control of administrative authorities: remuneration, including family allowances where these form part of remuneration, hours of work, overtime arrangements, holidays with pay, restrictions on home work, minimum age of employment, apprenticeship and training, women's work and the work of young persons, and the enjoyment of the benefits of collective bargaining;
 - (b) Social security (legal provisions in respect of employment, injury, occupational diseases, maternity, sickness, disability, old age, death, unemployment, family responsibilities and any other contingency which, according to national laws or regulations, is covered by a social security scheme), subject to the following limitations:
 - (i) There may be appropriate arrangements for the maintenance of acquired rights and rights in course of acquisition;
 - (ii) National laws or regulations of the country of residence may prescribe special arrangements concerning benefits or portions of benefits which are payable wholly out of public funds, and concerning allowances paid to persons who do not fulfil the contribution conditions prescribed for the award of a normal pension.
2. The right to compensation for the death of a stateless person resulting from employment injury or from occupational disease shall not be affected by the fact that the residence of the beneficiary is outside the territory of the Contracting State.

3. The Contracting States shall extend to stateless persons the benefits of agreements concluded between them, or which may be concluded between them in the future, concerning the maintenance of acquired rights and rights in the process of acquisition in regard to social security, subject only to the conditions which apply to nationals of the States signatory to the agreements in question.

4. The Contracting States will give sympathetic consideration to extending to stateless persons so far as possible the benefits of similar agreements which may at any time be in force between such Contracting States and non-contracting States.

Chapter v. administrative Measures

article 25. administrative assistance

1. When the exercise of a right by a stateless person would normally require the assistance of authorities of a foreign country to whom he cannot have recourse, the Contracting State in whose territory he is residing shall arrange that such assistance be afforded to him by their own authorities.

2. The authority or authorities mentioned in paragraph 1 shall deliver or cause to be delivered under their supervision to stateless persons such documents or certifications as would normally be delivered to aliens by or through their national authorities.

Convention on stateless persons

643

3. Documents or certifications so delivered shall stand in the stead of the official instruments delivered to aliens by or through their national authorities and shall be given credence in the absence of proof to the contrary.

4. Subject to such exceptional treatment as may be granted to indigent persons, fees may be charged for the services mentioned herein, but such fees shall be moderate and commensurate with those charged to nationals for similar services.

5. The provisions of this article shall be without prejudice to articles 27 and 28.

article 26. freedom of movement

Each Contracting State shall accord to stateless persons lawfully in its territory the right to choose their place of residence and to move freely within its territory, subject to any regulations applicable to aliens generally in the same circumstances.

article 27. Identity papers

The Contracting States shall issue identity papers to any stateless person in their territory who does not possess a valid travel document.

article 28. travel documents

The Contracting States shall issue to stateless persons lawfully staying in their territory travel documents for the purpose of travel outside their territory, unless compelling reasons of national security or public order otherwise require, and the provisions of the Schedule to this Convention shall apply with respect to such documents. The Contracting States may issue such a travel document to any other stateless person in their territory; they shall in particular give sympathetic consideration to the issue of such a travel document to stateless persons in their territory who are unable to obtain a travel document from the country of their lawful residence.

article 29. fiscal charges

1. The Contracting States shall not impose upon stateless persons duties, charges or taxes, of any description whatsoever, other or higher than those which are or may be levied on their nationals in similar situations.

2. Nothing in the above paragraph shall prevent the application to stateless persons of the laws and regulations concerning charges in respect of the issue to aliens of administrative documents including identity papers.

article 30. transfer of assets

1. A Contracting State shall, in conformity with its laws and regulations, permit stateless persons to transfer assets which they have brought into its territory, to another country where they have been admitted for the purposes of resettlement.

2. A Contracting State shall give sympathetic consideration to the application of stateless persons for permission to transfer assets wherever they may be and which are necessary for their resettlement in another country to which they have been admitted.

article 31. expulsion

1. The Contracting States shall not expel a stateless person lawfully in their territory save on grounds of national security or public order.

2. The expulsion of such a stateless person shall be only in pursuance of a decision reached in accordance with due process of law. Except where compelling reasons of national security otherwise require, the stateless person shall be allowed to submit evidence to clear himself, and to appeal to

and be represented for the purpose before competent authority or a person or persons specially designated by the competent authority.

3. The Contracting States shall allow such a stateless person a reasonable period within which

to seek legal admission into another country. The Contracting States reserve the right to apply during that period such internal measures as they may deem necessary.

article 32. naturalization

The Contracting States shall as far as possible facilitate the assimilation and naturalization of stateless persons. They shall in particular make every effort to expedite naturalization proceedings and to reduce as far as possible the charges and costs of such proceedings.

Chapter VI. Final Clauses

article 33. Information on national legislation

The Contracting States shall communicate to the Secretary-General of the United Nations the laws and regulations which they may adopt to ensure the application of this Convention.

article 34. settlement of disputes

Any dispute between Parties to this Convention relating to its interpretation or application, which cannot be settled by other means, shall be referred to the International Court of Justice at the request of any one of the parties to the dispute.

Article 35. Signature, ratification and accession

1. This Convention shall be open for signature at the Headquarters of the United Nations until 31 December 1955.

2. It shall be open for signature on behalf of:

(a) Any State Member of the United Nations;

(b) Any other State invited to attend the United Nations Conference on the Status of Stateless Persons; and

(c) Any State to which an invitation to sign or to accede may be addressed by the General Assembly of the United Nations.

3. It shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

4. It shall be open for accession by the States referred to in paragraph 2 of this article. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

article 36. territorial application clause

1. Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that this Convention shall extend to all or any of the territories for the international relations of which it is responsible. Such a declaration shall take effect when the Convention enters into force for the State concerned.

2. At any time thereafter any such extension shall be made by notification addressed to the Secretary-General of the United Nations and shall take effect as from the ninetieth day after the day of receipt by the Secretary-General of the United Nations of this notification, or as from the date of entry into force of the Convention for the State concerned, whichever is the later.

3. With respect to those territories to which this Convention is not extended at the time of signature, ratification or accession, each State concerned shall consider the possibility of taking the necessary steps in order to extend the application of this Convention to such territories, subject, where necessary for constitutional reasons, to the consent of the Governments of such territories.

article 37. federal clause

In the case of a Federal or non-unitary State, the following provisions shall apply:

(a) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of the federal legislative authority, the obligations of the Federal Government shall to this extent be the same as those of Parties which are not Federal States;

(b) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of constituent States, provinces or cantons which are not, under the constitutional system of the Federation, bound to take legislative action, the Federal Government shall bring such articles with a favourable recommendation to the notice of the appropriate authorities of States, provinces or cantons at the earliest possible moment;

(c) A Federal State Party to this Convention shall, at the request of any other Contracting State transmitted through the Secretary-General of the United Nations, supply a statement of the law and practice of the Federation and its constituent units in regard to any particular provision of the Convention showing the extent to which effect has been given to that provision by legislative or other action.

article 38. reservations

1. At the time of signature, ratification or accession, any State may make reservations to articles of the Convention other than to articles 1, 3, 4, 16 (1) and 33 to 42 inclusive.

2. Any State making a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may at any time withdraw the reservation by a communication to that effect addressed to the Secretary-General of the United Nations.

article 39. entry into force

1. This Convention shall come into force on the ninetieth day following the day of deposit of the sixth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date of deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

article 40. denunciation

1. Any Contracting State may denounce this Convention at any time by a notification addressed to the Secretary-General of the United Nations.

2. Such denunciation shall take effect for the Contracting State concerned one year from the date upon which it is received by the Secretary-General of the United Nations.

3. Any State which has made a declaration or notification under article 36 may, at any time thereafter, by a notification to the Secretary-General of the United Nations, declare that the Convention shall cease to extend to such territory one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

article 41. revision

Translating...

1. Any Contracting State may request revision of this Convention at any time by a notification addressed to the Secretary-General of the United Nations.

2. The General Assembly of the United Nations shall recommend the steps, if any, to be taken in respect of such request.

Article 42. Notifications by the Secretary-General of the United Nations

The Secretary-General of the United Nations shall inform all Members of the United Nations and non-Member States referred to in article 35:

Page 662

646

IX. Movement of persons and international migration law

- (a) Of signatures, ratifications and accessions in accordance with article 35;
- (b) Of declarations and notifications in accordance with article 36;
- (c) Of reservations and withdrawals in accordance with article 38;
- (d) Of the date on which this Convention will come into force in accordance with article 39;
- (e) Of denunciations and notifications in accordance with article 40;
- (f) Of requests for revision in accordance with article 41.

In faith whereof the undersigned, duly authorized, have signed this Convention on behalf of their respective Governments.

Done at New York, this twenty-eighth day of September, one thousand nine hundred and fifty-four, in a single copy, of which the English, French and Spanish texts are equally authentic and which shall remain deposited in the archives of the United Nations, and certified true copies of which shall be delivered to all Members of the United Nations and to the non-Member States referred to in article 35.

sSchedule

paragraph 1

1. The travel document referred to in article 28 of this Convention shall indicate that the holder is a stateless person under the terms of the Convention of 28 September 1954.

2. The document shall be made out in at least two languages, one of which shall be English or French.

3. The Contracting States will consider the desirability of adopting the model travel document attached hereto.

paragraph 2

Subject to the regulations obtaining in the country of issue, children may be included in the travel document of a parent or, in exceptional circumstances, of another adult.

paragraph 3

The fees charged for issue of the document shall not exceed the lowest scale of charges for national passports.

paragraph 4

Save in special or exceptional cases, the document shall be made valid for the largest possible number of countries.

paragraph 5

The document shall have a validity of not less than three months and not more than two years.

paragraph 6

1. The renewal or extension of the validity of the document is a matter for the authority which issued it, so long as the holder has not established lawful residence in another territory and resides lawfully in the territory of the said authority. The issue of a new document is, under the same conditions, a matter for the authority which issued the former document.

2. Diplomatic or consular authorities may be authorized to extend, for a period not exceeding six months, the validity of travel documents issued by their Governments.

3. The Contracting States shall give sympathetic consideration to renewing or extending the validity of travel documents or issuing new documents to stateless persons no longer lawfully resi-

Page 663

Convention on stateless persons

647

dent in their territory who are unable to obtain a travel document from the country of their lawful residence.

paragraph 7

The Contracting States shall recognize the validity of the documents issued in accordance with the provisions of article 28 of this Convention.

paragraph 8

The competent authorities of the country to which the stateless person desires to proceed shall, if they are prepared to admit him and if a visa is required, affix a visa on the document of which he is the holder.

Translating...

paragraph 9

1. The Contracting States undertake to issue transit visas to stateless persons who have obtained visas for a territory of final destination.
2. The issue of such visas may be refused on grounds which would justify refusal of a visa to any alien.

paragraph 10

The fees for the issue of exit, entry or transit visas shall not exceed the lowest scale of charges for visas on foreign passports.

paragraph 11

When a stateless person has lawfully taken up residence in the territory of another Contracting State, the responsibility for the issue of a new document, under the terms and conditions of article 28 shall be that of the competent authority of that territory, to which the stateless person shall be entitled to apply.

paragraph 12

The authority issuing a new document shall withdraw the old document and shall return it to the country of issue if it is stated in the document that it should be so returned; otherwise it shall withdraw and cancel the document.

paragraph 13

1. A travel document issued in accordance with article 28 of this Convention shall, unless it contains a statement to the contrary, entitle the holder to re-enter the territory of the issuing State at any time during the period of its validity. In any case the period during which the holder may return to the country issuing the document shall not be less than three months, except when the country to which the stateless person proposes to travel does not insist on the travel document according to the right of re-entry.

2. Subject to the provisions of the preceding sub-paragraph, a Contracting State may require the holder of the document to comply with such formalities as may be prescribed in regard to exit from or return to its territory.

paragraph 14

Subject only to the terms of paragraph 13, the provisions of this Schedule in no way affect the laws and regulations governing the conditions of admission to, transit through, residence and establishment in, and departure from, the territories of the Contracting States.

Page 664

648 IX. Movement of persons and international migration law

paragraph 15

Neither the issue of the document nor the entries made thereon determine or affect the status of the holder, particularly as regards nationality.

paragraph 16

The issue of the document does not in any way entitle the holder to the protection of the diplomatic or consular authorities of the country of issue, and does not ipso facto confer on these authorities a right of protection.

Model travel doCuMent

It is recommended that the document be in booklet form (approximately 15 x 10 centimetres), that it be so printed that any erasure or alteration by chemical or other means can be readily detected, and that the words "Convention of 28 September 1954" be printed in continuous repetition on each page, in the language of the issuing country.

(Cover of booklet)

TRAVEL DOCUMENT

(Convention of 28 September 1954)

No.

(1)

TRAVEL DOCUMENT

(Convention of 28 September 1954)

This document expires on unless its validity is extended or renewed.

Name

Forename(s)

Accompanied by child (children).

1. This document is issued solely with a view to providing the holder with a travel document which can serve in lieu of a national passport. It is without prejudice to and in no way affects the holder's nationality.

2. The holder is authorized to return to [state here the country whose authorities are issuing the document] on or before unless

some later date is hereafter specified. [The period during which the holder is allowed to return must not be less than three months except when the country to which the holder proposes to travel does not insist on the travel document according the right of re-entry.]

3. Should the holder take up residence in a country other than that which issued the present document, he must, if he wishes to travel again, apply to the competent authorities of his country of residence for a new document. [The old travel document shall be withdrawn by the authority issuing the new document and returned to the authority which issued it.]

[The sentence in brackets to be inserted by Governments which so desire.

(This document contains 32 pages, exclusive of cover.)

Convention on stateless persons649

(2)

Place and date of birth
Occupation
Present residence
*Maiden name and forename(s) of wife
*Name and forename(s) of husband

Description

Height
Hair
Colour of eyes
Nose
Shape of face
Complexion
Special peculiarities

Children accompanying holder

Name	Forename(s)	Place and date of birth	Sex

*Strike out whichever does not apply

(This document contains 32 pages, exclusive of cover.)

(3)

Photograph of holder and stamp of issuing authority
Finger-prints of holder (if required)
Signature of holder.
(This document contains 32 pages, exclusive of cover.)

(4)

1. This document is valid for the following countries:

2. Document or documents on the basis of which the present document is issued:

Issued at.
Date.

Signature and stamp of authority
issuing the document:

Fee paid:
(This document contains 32 pages, exclusive of cover.)

650IX. Movement of persons and international migration law

(5)

Extension or renewal of validity

Fee paid:From
To.
Date.

Done at.Signature and stamp of authority
extending or renewing the validity of

the document:

Extension or renewal of validity

Fee paid: From.....
To.....
Date.....

Done at Signature and stamp of authority
extending or renewing the validity of
the document:

(This document contains 32 pages, exclusive of cover.)

(6)

Extension or renewal of validity

Fee paid: From.....
To.....
Date.....

Done at Signature and stamp of authority
extending or renewing the validity of
the document:

Extension or renewal of validity

Fee paid: From.....
To.....
Date.....

Done at Signature and stamp of authority
extending or renewing the validity of
the document:

(This document contains 32 pages, exclusive of cover.)

(7-32)

Visas

The name of the holder of the document must be repeated in each visa.

(This document contains 32 pages, exclusive of cover.)

62. Convention on the reduction of statelessness

done at new york on 30 august 1961

entry into force: 13 december 1975.

united nations, *Treaty Series*, vol. 989, p. 175; reg. no. 14458

The Contracting States,

Acting in pursuance of resolution 896 (IX), adopted by the General Assembly of the United Nations on 4 December 1954,

Considering it desirable to reduce statelessness by international agreement,

Have agreed as follows:

article 1

1. A Contracting State shall grant its nationality to a person born in its territory who would otherwise be stateless. Such nationality shall be granted:

(a) at birth, by operation of law, or

(b) upon an application being lodged with the appropriate authority, by or on behalf of the person concerned, in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 2 of this article, no such application may be rejected.

A Contracting State which provides for the grant of its nationality in accordance with subparagraph (b) of this paragraph may also provide for the grant of its nationality by operation of law at such age and subject to such conditions as may be prescribed by the national law.

2. A Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with subparagraph (b) of paragraph 1 of this article subject to one or more of the following conditions:

(a) that the application is lodged during a period, fixed by the Contracting State, beginning not later than at the age of eighteen years and ending not earlier than at the age of twenty-one years, so, however, that the person concerned shall be allowed at least one year during which he may himself make the application without having to obtain legal authorization to do so;

(b) that the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period as may be fixed by that State, not exceeding five years immediately preceding the lodging of the application nor ten years in all;

(c) that the person concerned has neither been convicted of an offence against national security nor has been sentenced to imprisonment for a term of five years or more on a criminal charge;

(d) that the person concerned has always been stateless.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 (b) and 2 of this article, a child born in wedlock in the territory of a Contracting State, whose mother has the nationality of that State, shall acquire at birth that nationality if it otherwise would be stateless.

4. A Contracting State shall grant its nationality to a person who would otherwise be stateless and who is unable to acquire the nationality of the Contracting State in whose territory he was born because he had passed the age for lodging his application or has not fulfilled the required residence conditions, if the nationality of one of his parents at the time of the person's birth was that of the Contracting State first above mentioned. If his parents did not possess the same nationality at the

time of his birth, the question whether the nationality of the person concerned should follow that of the father or that of the mother shall be determined by the national law of such Contracting State. If application for such nationality is required, the application shall be made to the appropriate authority by or on behalf of the applicant in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 5 of this article, such application shall not be refused.

5. The Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with the provisions of paragraph 4 of this article subject to one or more of the following conditions:

Translating...

Page 668

652

IX. Movement of persons and international migration law

(a) that the application is lodged before the applicant reaches an age, being not less than twenty-three years, fixed by the Contracting State;

(b) that the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period immediately preceding the lodging of the application, not exceeding three years, as may be fixed by that State;

(c) that the person concerned has always been stateless.

article 2

A foundling found in the territory of a Contracting State shall, in the absence of proof to the contrary, be considered to have been born within that territory of parents possessing the nationality of that State.

article 3

For the purpose of determining the obligations of Contracting States under this Convention, birth on a ship or in an aircraft shall be deemed to have taken place in the territory of the State whose flag the ship flies or in the territory of the State in which the aircraft is registered, as the case may be.

article 4

1. A Contracting State shall grant its nationality to a person, not born in the territory of a Contracting State, who would otherwise be stateless, if the nationality of one of his parents at the time of the person's birth was that of that State. If his parents did not possess the same nationality at the time of his birth, the question whether the nationality of the person concerned should follow that of the father or that of the mother shall be determined by the national law of such Contracting State. Nationality granted in accordance with the provisions of this paragraph shall be granted:

(a) at birth, by operation of law, or

(b) upon an application being lodged with the appropriate authority, by or on behalf of the person concerned, in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 2 of this article, no such application may be rejected.

2. A Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with the provisions of paragraph 1 of this article subject to one or more of the following conditions:

(a) that the application is lodged before the applicant reaches an age, being not less than twenty-three years, fixed by the Contracting State;

(b) that the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period immediately preceding the lodging of the application, not exceeding three years, as may be fixed by that State;

(c) that the person concerned has not been convicted of an offence against national security;

(d) that the person concerned has always been stateless.

article 5

1. If the law of a Contracting State entails loss of nationality as a consequence of any change in the personal status of a person such as marriage, termination of marriage, legitimation, recognition or adoption, such loss shall be conditional upon possession or acquisition of another nationality.

2. If, under the law of a Contracting State, a child born out of wedlock loses the nationality of that State in consequence of a recognition of affiliation, he shall be given an opportunity to recover that nationality by written application to the appropriate authority, and the conditions governing such application shall not be more rigorous than those laid down in paragraph 2 of article 1 of this Convention.

Page 669

Convention on reduction of statelessness

653

article 6

If the law of a Contracting State provides for loss of its nationality by a person's spouse or children as a consequence of that person losing or being deprived of that nationality, such loss shall be conditional upon their possession or acquisition of another nationality.

article 7

1. (a) If the law of a Contracting State permits renunciation of nationality, such renunciation shall not result in loss of nationality unless the person concerned possesses or acquires another nationality.

(b) The provisions of subparagraph (a) of this paragraph shall not apply where their application would be inconsistent with the principles stated in articles 13 and 14 of the Universal Declaration of Human Rights approved on 10 December 1948 by the General Assembly of the United Nations.

2. A national of a Contracting State who seeks naturalization in a foreign country shall not lose his nationality unless he acquires or has been accorded assurance of acquiring the nationality of that foreign country.

3. Subject to the provisions of paragraphs 4 and 5 of this article, a national of a Contracting State shall not lose his nationality, so as to become stateless, on the ground of departure, residence abroad, failure to register or on any similar ground.

4. A naturalized person may lose his nationality on account of residence abroad for a period, not less than seven consecutive years, specified by the law of the Contracting State concerned if he fails to declare to the appropriate authority his intention to retain his nationality.

5. In the case of a national of a Contracting State, born outside its territory, the law of that State may make the retention of its nationality after the expiry of one year from his attaining his majority conditional upon residence at that time in the territory of the State or registration with the appropriate authority.

6. Except in the circumstances mentioned in this article, a person shall not lose the nationality of a Contracting State, if such loss would render him stateless, notwithstanding that such loss is not expressly prohibited by any other provision of this Convention.

article 8

1. A Contracting State shall not deprive a person of its nationality if such deprivation would render him stateless.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this article, a person may be deprived of the nationality of a Contracting State:

(a) in the circumstances in which, under paragraphs 4 and 5 of article 7, it is permissible that a person should lose his nationality;

(b) where the nationality has been obtained by misrepresentation or fraud.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this article, a Contracting State may retain the right to deprive a person of his nationality, if at the time of signature, ratification or accession it specifies its retention of such right on one or more of the following grounds, being grounds existing in its national law at that time:

(a) that, inconsistently with his duty of loyalty to the Contracting State, the person

(i) has, in disregard of an express prohibition by the Contracting State rendered or continued to render services to, or received or continued to receive emoluments from, another State, or

(ii) has conducted himself in a manner seriously prejudicial to the vital interests of the State;

(b) that the person has taken an oath, or made a formal declaration, of allegiance to another State, or given definite evidence of his determination to repudiate his allegiance to the Contracting State.

4. A Contracting State shall not exercise a power of deprivation permitted by paragraphs 2 or 3 of this article except in accordance with law, which shall provide for the person concerned the right to a fair hearing by a court or other independent body.

article 9

A Contracting State may not deprive any person or group of persons of their nationality on racial, ethnic, religious or political grounds.

article 10

1. Every treaty between Contracting States providing for the transfer of territory shall include provisions designed to secure that no person shall become stateless as a result of the transfer. A Contracting State shall use its best endeavours to secure that any such treaty made by it with a State which is not a party to this Convention includes such provisions.

2. In the absence of such provisions a Contracting State to which territory is transferred or which otherwise acquires territory shall confer its nationality on such persons as would otherwise become stateless as a result of the transfer or acquisition.

article 11

The Contracting States shall promote the establishment within the framework of the United Nations, as soon as may be after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession, of a body to which a person claiming the benefit of this Convention may apply for the examination of his claim and for assistance in presenting it to the appropriate authority.

article 12

1. In relation to a Contracting State which does not, in accordance with the provisions of paragraph 1 of article 1 or of article 4 of this Convention, grant its nationality at birth by operation of law, the provisions of paragraph 1 of article 1 or of article 4, as the case may be, shall apply to persons born before as well as to persons born after the entry into force of this Convention.

2. The provisions of paragraph 4 of article 1 of this Convention shall apply to persons born before as well as to persons born after its entry into force.

3. The provisions of article 2 of this Convention shall apply only to foundlings found in the territory of a Contracting State after the entry into force of the Convention for that State.

article 13

This Convention shall not be construed as affecting any provisions more conducive to the reduction of statelessness which may be contained in the law of any Contracting State now or hereafter in force, or may be contained in any other convention, treaty or agreement now or hereafter in force between two or more Contracting States.

article 14

Any dispute between Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled by other means shall be submitted to the International Court of Justice at the request of any one of the parties to the dispute.

Translating...

Page 671

Convention on reduction of statelessness

655

article 15

1. This Convention shall apply in all non-self-governing, trust, colonial and other non-metropolitan territories for the international relations of which any Contracting State is responsible; the Contracting State concerned shall, subject to the provisions of paragraph 2 of this article, at the time of signature, ratification or accession, declare the non-metropolitan territory or territories to which the Convention shall apply *ipso facto* as a result of such signature, ratification or accession.

2. In any case in which, for the purpose of nationality, a non-metropolitan territory is not treated as one with the metropolitan territory, or in any case in which the previous consent of a non-metropolitan territory is required by the constitutional laws or practices of the Contracting State or of the non-metropolitan territory for the application of the Convention to that territory, that Contracting State shall endeavour to secure the needed consent of the non-metropolitan territory within the period of twelve months from the date of signature of the Convention by that Contracting State, and when such consent has been obtained the Contracting State shall notify the Secretary-General of the United Nations. This Convention shall apply to the territory or territories named in such notification from the date of its receipt by the Secretary-General.

3. After the expiry of the twelve-month period mentioned in paragraph 2 of this article, the Contracting States concerned shall inform the Secretary-General of the results of the consultations with those non-metropolitan territories for whose international relations they are responsible and whose consent to the application of this Convention may have been withheld.

article 16

1. This Convention shall be open for signature at the Headquarters of the United Nations from 30 August 1961 to 31 May 1962.

2. This Convention shall be open for signature on behalf of:

- (a) any State Member of the United Nations;
- (b) any other State invited to attend the United Nations Conference on the Elimination or Reduction of Future Statelessness;
- (c) any State to which an invitation to sign or to accede may be addressed by the General Assembly of the United Nations.

3. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

4. This Convention shall be open for accession by the States referred to in paragraph 2 of this article. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

article 17

1. At the time of signature, ratification or accession any State may make a reservation in respect of articles 11, 14 or 15.

2. No other reservations to this Convention shall be admissible.

article 18

1. This Convention shall enter into force two years after the date of the deposit of the sixth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to this Convention after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession, it shall enter into force on the ninetieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification or accession or on the date on which this Convention enters into force in accordance with the provisions of paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Page 672

656

IX. Movement of persons and international migration law

article 19

1. Any Contracting State may denounce this Convention at any time by a written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall take effect for the Contracting State concerned one year after the date of its receipt by the Secretary-General.

2. In cases where, in accordance with the provisions of article 15, this Convention has become applicable to a non-metropolitan territory of a Contracting State, that State may at any time thereafter, with the consent of the territory concerned, give notice to the Secretary-General of the United Nations denouncing this Convention separately in respect of that territory. The denunciation shall take effect one year after the date of the receipt of such notice by the Secretary-General, who shall notify all other Contracting States of such notice and the date of receipt thereof.

article 20

1. The Secretary-General of the United Nations shall notify all Members of the United Nations and the non-member States referred to in article 16 of the following particulars:

- (a) signatures, ratifications and accessions under article 16;
- (b) reservations under article 17;
- (c) the date upon which this Convention enters into force in pursuance of article 18;

(d) denunciations under article 19.

2. The Secretary-General of the United Nations shall, after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession at the latest, bring to the attention of the General Assembly the question of the establishment, in accordance with article 11, of such a body as therein mentioned.

Translating...

article 21

This Convention shall be registered by the Secretary-General of the United Nations on the date of its entry into force.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Convention.

Done at New York, this thirtieth day of August, one thousand nine hundred and sixty-one, in a single copy, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic and which shall be deposited in the archives of the United Nations, and certified copies of which shall be delivered by the Secretary-General of the United Nations to all Members of the United Nations and to the non-member States referred to in article 16 of this Convention.

Internally displaced persons

63. guiding principles on Internal displacement

report of the representative of the secretary-general, Mr. Francis M. Deng, submitted pursuant to Commission [on human rights] resolution 1997/39, addendum; United Nations Doc. E/CN.4/1998/53/Add.2, 11 February 1998

Introduction: scope and purpose

1. These Guiding Principles address the specific needs of internally displaced persons worldwide. They identify rights and guarantees relevant to the protection of persons from forced displacement and to their protection and assistance during displacement as well as during return or resettlement and reintegration.

2. For the purposes of these Principles, internally displaced persons are persons or groups of persons who have been forced or obliged to flee or to leave their homes or places of habitual residence, in particular as a result of or in order to avoid the effects of armed conflict, situations of generalized violence, violations of human rights or natural or human-made disasters, and who have not crossed an internationally recognized State border.

3. These Principles reflect and are consistent with international human rights law and international humanitarian law. They provide guidance to:

- (a) The Representative of the Secretary-General on internally displaced persons in carrying out his mandate;
- (b) States when faced with the phenomenon of internal displacement;
- (c) All other authorities, groups and persons in their relations with internally displaced persons; and
- (d) Intergovernmental and non-governmental organizations when addressing internal displacement.

4. These Guiding Principles should be disseminated and applied as widely as possible.

Section I - general principles

principle 1

1. Internally displaced persons shall enjoy, in full equality, the same rights and freedoms under international and domestic law as do other persons in their country. They shall not be discriminated against in the enjoyment of any rights and freedoms on the ground that they are internally displaced.

2. These Principles are without prejudice to individual criminal responsibility under international law, in particular relating to genocide, crimes against humanity and war crimes.

principle 2

1. These Principles shall be observed by all authorities, groups and persons irrespective of their legal status and applied without any adverse distinction. The observance of these Principles shall not affect the legal status of any authorities, groups or persons involved.

2. These Principles shall not be interpreted as restricting, modifying or impairing the provisions of any international human rights or international humanitarian law instrument or rights granted to persons under domestic law. In particular, these Principles are without prejudice to the right to seek and enjoy asylum in other countries.

Translating...

Page 674

658

IX. Movement of persons and international migration law

principle 3

1. National authorities have the primary duty and responsibility to provide protection and humanitarian assistance to internally displaced persons within their jurisdiction.

2. Internally displaced persons have the right to request and to receive protection and humanitarian assistance from these authorities. They shall not be persecuted or punished for making such a request.

principle 4

1. These Principles shall be applied without discrimination of any kind, such as race, colour, sex, language, religion or belief, political or other opinion, national, ethnic or social origin, legal or social status, age, disability, property, birth, or on any other similar criteria.

2. Certain internally displaced persons, such as children, especially unaccompanied minors, expectant mothers, mothers with young children, female heads of household, persons with disabilities and elderly persons, shall be entitled to protection and assistance required by their condition and to treatment which takes into account their special needs.

Section II - Principles relating to protection from displacement

principle 5

All authorities and international actors shall respect and ensure respect for their obligations under international law, including human rights and humanitarian law, in all circumstances, so as to prevent and avoid conditions that might lead to displacement of persons.

principle 6

1. Every human being shall have the right to be protected against being arbitrarily displaced from his or her home or place of habitual residence.

2. The prohibition of arbitrary displacement includes displacement:

- (a) When it is based on policies of apartheid, "ethnic cleansing" or similar practices aimed at/or resulting in altering the ethnic, religious or racial composition of the affected population;
 - (b) In situations of armed conflict, unless the security of the civilians involved or imperative military reasons so demand;
 - (c) In cases of large-scale development projects, which are not justified by compelling and overriding public interests;
 - (d) In cases of disasters, unless the safety and health of those affected requires their evacuation; and
 - (e) When it is used as a collective punishment.
3. Displacement shall last no longer than required by the circumstances.

principle 7

1. Prior to any decision requiring the displacement of persons, the authorities concerned shall ensure that all feasible alternatives are explored in order to avoid displacement altogether. Where no alternatives exist, all measures shall be taken to minimize displacement and its adverse effects.

2. The authorities undertaking such displacement shall ensure, to the greatest practicable extent, that proper accommodation is provided to the displaced persons, that such displacements are effected in satisfactory conditions of safety, nutrition, health and hygiene, and that members of the same family are not separated.

3. If displacement occurs in situations other than during the emergency stages of armed conflicts and disasters, the following guarantees shall be complied with:

Page 675

Guiding Principles on internal displacement

659

(a) A specific decision shall be taken by a State authority empowered by law to order such measures;

(b) Adequate measures shall be taken to guarantee to those to be displaced full information on the reasons and procedures for their displacement and, where applicable, on compensation and relocation;

(c) The free and informed consent of those to be displaced shall be sought;

(d) The authorities concerned shall endeavour to involve those affected, particularly women, in the planning and management of their relocation;

(e) Law enforcement measures, where required, shall be carried out by competent legal authorities; and

(f) The right to an effective remedy, including the review of such decisions by appropriate judicial authorities, shall be respected.

principle 8

Displacement shall not be carried out in a manner that violates the rights to life, dignity, liberty and security of those affected.

principle 9

States are under a particular obligation to protect against the displacement of indigenous peoples, minorities, peasants, pastoralists and other groups with a special dependency on and attach-

ment to their lands.

Section III - principles relating to protection during displacement

principle 10

Translating...

1. Every human being has the inherent right to life which shall be protected by law. No one shall be arbitrarily deprived of his or her life. Internally displaced persons shall be protected in particular against:

- (a) Genocide;
- (b) Murder;
- (c) Summary or arbitrary executions; and
- (d) Enforced disappearances, including abduction or unacknowledged detention, threatening or resulting in death.

Threats and incitement to commit any of the foregoing acts shall be prohibited.

2. Attacks or other acts of violence against internally displaced persons who do not or no longer participate in hostilities are prohibited in all circumstances. Internally displaced persons shall be protected, in particular, against:

- (a) Direct or indiscriminate attacks or other acts of violence, including the creation of areas wherein attacks on civilians are permitted;
- (b) Starvation as a method of combat;
- (c) Their use to shield military objectives from attack or to shield, favour or impede military operations;
- (d) Attacks against their camps or settlements; and
- (e) The use of anti-personnel landmines.

principle 11

1. Every human being has the right to dignity and physical, mental and moral integrity.

2. Internally displaced persons, whether or not their liberty has been restricted, shall be protected in particular against:

- (a) Rape, mutilation, torture, cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, and other outrages upon personal dignity, such as acts of gender-specific violence, forced prostitution and any form of indecent assault;
- (b) Slavery or any contemporary form of slavery, such as sale into marriage, sexual exploitation, or forced labour of children; and
- (c) Acts of violence intended to spread terror among internally displaced persons.

Threats and incitement to commit any of the foregoing acts shall be prohibited.

principle 12

1. Every human being has the right to liberty and security of person. No one shall be subjected to arbitrary arrest or detention.

2. To give effect to this right for internally displaced persons, they shall not be interned in or confined to a camp. If in exceptional circumstances such internment or confinement is absolutely necessary, it shall not last longer than required by the circumstances.

3. Internally displaced persons shall be protected from discriminatory arrest and detention as a result of their displacement.

4. In no case shall internally displaced persons be taken hostage.

principle 13

1. In no circumstances shall displaced children be recruited nor be required or permitted to take part in hostilities.

2. Internally displaced persons shall be protected against discriminatory practices of recruitment into any armed forces or groups as a result of their displacement. In particular any cruel, inhuman or degrading practices that compel compliance or punish non-compliance with recruitment are prohibited in all circumstances.

principle 14

1. Every internally displaced person has the right to liberty of movement and freedom to choose his or her residence.

2. In particular, internally displaced persons have the right to move freely in and out of camps or other settlements.

principle 15

Internally displaced persons have:

- (a) The right to seek safety in another part of the country;
- (b) The right to leave their country;
- (c) The right to seek asylum in another country; and
- (d) The right to be protected against forcible return to or resettlement in any place where their life, safety, liberty and/or health would be at risk.

principle 16

1. All internally displaced persons have the right to know the fate and whereabouts of missing relatives.

2. The authorities concerned shall endeavour to establish the fate and whereabouts of internally displaced persons reported missing, and cooperate with relevant international organizations engaged in this task. They shall inform the next of kin on the progress of the investigation and notify them of any result.

3. The authorities concerned shall endeavour to collect and identify the mortal remains of those deceased, prevent their despoliation or mutilation, and facilitate the return of those remains to the next of kin or dispose of them respectfully.

4. Grave sites of internally displaced persons should be protected and respected in all circumstances. Internally displaced persons should have the right of access to the grave sites of their deceased relatives.

principle 17

1. Every human being has the right to respect of his or her family life.
2. To give effect to this right for internally displaced persons, family members who wish to remain together shall be allowed to do so.
3. Families which are separated by displacement should be reunited as quickly as possible. All appropriate steps shall be taken to expedite the reunion of such families, particularly when children are involved. The responsible authorities shall facilitate inquiries made by family members and encourage and cooperate with the work of humanitarian organizations engaged in the task of family reunification.
4. Members of internally displaced families whose personal liberty has been restricted by internment or confinement in camps shall have the right to remain together.

principle 18

1. All internally displaced persons have the right to an adequate standard of living.
2. At the minimum, regardless of the circumstances, and without discrimination, competent authorities shall provide internally displaced persons with and ensure safe access to:
 - (a) Essential food and potable water;
 - (b) Basic shelter and housing;
 - (c) Appropriate clothing; and
 - (d) Essential medical services and sanitation.
3. Special efforts should be made to ensure the full participation of women in the planning and distribution of these basic supplies.

principle 19

1. All wounded and sick internally displaced persons as well as those with disabilities shall receive to the fullest extent practicable and with the least possible delay, the medical care and attention they require, without distinction on any grounds other than medical ones. When necessary, internally displaced persons shall have access to psychological and social services.
2. Special attention should be paid to the health needs of women, including access to female health care providers and services, such as reproductive health care, as well as appropriate counseling for victims of sexual and other abuses.
3. Special attention should also be given to the prevention of contagious and infectious diseases, including AIDS, among internally displaced persons.

principle 20

1. Every human being has the right to recognition everywhere as a person before the law.
2. To give effect to this right for internally displaced persons, the authorities concerned shall issue to them all documents necessary for the enjoyment and exercise of their legal rights, such as passports, personal identification documents, birth certificates and marriage certificates. In particular, the authorities shall facilitate the issuance of new documents or the replacement of documents lost in the course of displacement, without imposing unreasonable conditions, such as requiring the return to one's area of habitual residence in order to obtain these or other required documents.

3. Women and men shall have equal rights to obtain such necessary documents and shall have the right to have such documentation issued in their own names.

principle 21

1. No one shall be arbitrarily deprived of property and possessions.
2. The property and possessions of internally displaced persons shall in all circumstances be protected, in particular, against the following acts:
 - (a) Pillage;
 - (b) Direct or indiscriminate attacks or other acts of violence;
 - (c) Being used to shield military operations or objectives;
 - (d) Being made the object of reprisal; and
 - (e) Being destroyed or appropriated as a form of collective punishment.
3. Property and possessions left behind by internally displaced persons should be protected against destruction and arbitrary and illegal appropriation, occupation or use.

principle 22

1. Internally displaced persons, whether or not they are living in camps, shall not be discriminated against as a result of their displacement in the enjoyment of the following rights:
 - (a) The rights to freedom of thought, conscience, religion or belief, opinion and expression;
 - (b) The right to seek freely opportunities for employment and to participate in economic activities;
 - (c) The right to associate freely and participate equally in community affairs;
 - (d) The right to vote and to participate in governmental and public affairs, including the right

to have access to the means necessary to exercise this right; and

(e) The right to communicate in a language they understand.

principle 23

1. Every human being has the right to education.
2. To give effect to this right for internally displaced persons, the authorities concerned shall ensure that such persons, in particular displaced children, receive education which shall be free and compulsory at the primary level. Education should respect their cultural identity, language and religion.
3. Special efforts should be made to ensure the full and equal participation of women and girls in educational programmes.
4. Education and training facilities shall be made available to internally displaced persons, in particular adolescents and women, whether or not living in camps, as soon as conditions permit.

Section IV - principles relating to humanitarian assistance

principle 24

1. All humanitarian assistance shall be carried out in accordance with the principles of humanity and impartiality and without discrimination.
2. Humanitarian assistance to internally displaced persons shall not be diverted, in particular for political or military reasons.

principle 25

1. The primary duty and responsibility for providing humanitarian assistance to internally displaced persons lies with national authorities.

Translating...

Guiding Principles on internal displacement

663

2. International humanitarian organizations and other appropriate actors have the right to offer their services in support of the internally displaced. Such an offer shall not be regarded as an unfriendly act or an interference in a State's internal affairs and shall be considered in good faith. Consent thereto shall not be arbitrarily withheld, particularly when authorities concerned are unable or unwilling to provide the required humanitarian assistance.

3. All authorities concerned shall grant and facilitate the free passage of humanitarian assistance and grant persons engaged in the provision of such assistance rapid and unimpeded access to the internally displaced.

principle 26

Persons engaged in humanitarian assistance, their transport and supplies shall be respected and protected. They shall not be the object of attack or other acts of violence.

principle 27

1. International humanitarian organizations and other appropriate actors when providing assistance should give due regard to the protection needs and human rights of internally displaced persons and take appropriate measures in this regard. In so doing, these organizations and actors should respect relevant international standards and codes of conduct.

2. The preceding paragraph is without prejudice to the protection responsibilities of international organizations mandated for this purpose, whose services may be offered or requested by States.

Section V - principles relating to return, resettlement and reintegration

principle 28

1. Competent authorities have the primary duty and responsibility to establish conditions, as well as provide the means, which allow internally displaced persons to return voluntarily, in safety and with dignity, to their homes or places of habitual residence, or to resettle voluntarily in another part of the country. Such authorities shall endeavour to facilitate the reintegration of returned or resettled internally displaced persons.

2. Special efforts should be made to ensure the full participation of internally displaced persons in the planning and management of their return or resettlement and reintegration.

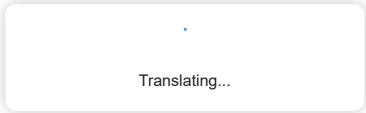
principle 29

1. Internally displaced persons who have returned to their homes or places of habitual residence or who have resettled in another part of the country shall not be discriminated against as a result of their having been displaced. They shall have the right to participate fully and equally in public affairs at all levels and have equal access to public services.

2. Competent authorities have the duty and responsibility to assist returned and/or resettled internally displaced persons to recover, to the extent possible, their property and possessions which they left behind or were dispossessed of upon their displacement. When recovery of such property and possessions is not possible, competent authorities shall provide or assist these persons in obtaining appropriate compensation or another form of just reparation.

principle 30

All authorities concerned shall grant and facilitate for international humanitarian organizations and other appropriate actors, in the exercise of their respective mandates, rapid and unimpeded access to internally displaced persons to assist in their return or resettlement and reintegration.

INTERNA

TIONAL LA

BOOK ONE

W HANDBOOK COLLE

Charter of the United Nations and Statute
of the International Court of Justice

Law of treaties

Subjects of international law

Diplomatic and consular relations

International responsibility

Peaceful settlement of international disputes

International peace and security

International human rights law

Movement of persons and international migration law

BOOK ON